

Giới thiệu Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nguyệt Quá Phúc Hắc

Thêm một câu truyện thanh mai trúc mã khá đặc sắc giới thiệu đến bạn đọc, bộ truyện Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nguyệt Quá Phúc Hắc của tác giả Mèo Quên Thờ (Vong Ký Hồ Hấp Miêu).

Trình Chi Ngôn mười tuổi từ trước tới giờ tự xưng là chăm chỉ hiếu học, nhưng mà khi nghe thấy được ba vấn đề này lại sững sốt một chút, trong nháy mắt chạy mất dạng... Cho đến một ngày nào đó, Bạch Tiểu Thỏ mười ba tuổi dừng lại đem Trình Chi Ngôn đè lên tường cường hôn, sau đó chép chép miệng nói: "Thì ra em hôn lên, là nước chanh vị a..." Trình Chi Ngôn từ trước đến giờ ổn định bình tĩnh, lại lần nữa chạy mất dạng...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nguyệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Em muốn gả cho anh

Giữa hè tháng bảy, trên bầu trời xanh biếc không có một chút mây trôi, ánh nắng mặt trời rực rỡ mà chói mắt nhìn xuống đất đai, trong không khí trôi lơ lửng hương vị ngọt ngào của kem ly cùng dưa hấu.

Bạch Tiểu Thỏ ba tuổi, sau khi lần đầu tiên trong đời trải qua việc chuyển nhà, dắt tay mẹ, ngoan ngoãn đi chào hỏi hàng xóm với mẹ.

Lại nói, thật ra hàng xóm mới và mẹ Bạch Tiểu Thỏ có quen biết, mẹ của Bạch Tiểu Thỏ kêu Chu Linh, dì hàng xóm mới kia kêu Chu Nguyệt, hai người từ thời cao trung đã có quan hệ tốt như chị em gái, cũng bởi vì họ giống nhau, khiến cho mọi người nghĩ rằng họ là chị em ruột. (nguyên văn là 让别人一度以为她们是亲姐妹: để người khác một lần nghĩ rằng các cô là chị em ruột)

Giờ phút này, Bạch Tiểu Thỏ nhìn mẹ mình và dì Chu hăng say nói chuyện phiếm, có chút nhàm chán ngồi ở trên ghế salon của dì hàng xóm mới, trong tay cầm chuỗi tiêu, trái táo thượng hạng, suy nghĩ nên ăn trái nào trước mới tốt.

Nhưng mà còn chưa nghĩ ra kết quả thì đã nghe trên lầu một hồi tiếng bước chân “Bịch bịch bịch bịch”, ngay sau đó lại là “Rầm” một tiếng, giống như có vật nặng rơi trên mặt đất.

Mọi người ngồi ở dưới tầng, chỉ cảm thấy ghế salon cũng rung lên một chút.

Trên gương mặt Di Chu tràn đầy vẻ sững sờ, sau đó có chút lúng túng cười cười nói: “Hình như là Ngôn Ngôn mới ngủ trưa dậy.”

Cô vừa dứt lời, một cậu bé thanh tú mặc áo sơ mi trắng xuất hiện ở cầu thang, cậu một cái tay che trán mình, một cái tay khác vịn cầu thang, ánh mắt bất đắc dĩ nói: “Mẹ. . . Tại sao mẹ lại đem bức tranh gác ở bên giường của con? ”

“A. . . A a a. . . Thật xin lỗi a. . . Mẹ lại quên, lần sau nhất định sẽ chú ý.” Gương mặt Di Chu đầy áy náy cười cười với cậu bé kia.

“Ồ...nhà có khách à?” Cậu bé chậm rãi bước xuống, tư thái ưu nhã như lá sen xanh ngắt nhẹ trôi. Cậu bé xem chừng khoảng 10 tuổi, hai má trắng nõn thanh tú giống như ngọc sứ, trong đôi mắt đen huyền như màu mực là đôi đồng tử rực rỡ như ánh sao, hàng lông mi dài cong cong khẽ động, đôi môi hồng hồng khẽ mỉm cười hiền hòa.

Ngoài cửa sổ, ánh mặt trời rực rỡ chói mắt chiếu rọi ở trên người cậu, giống như dát lên người cậu một quang sáng mờ ảo.

Dáng dấp của cậu. . . Thật là đẹp đấy. . .

Bạch Tiểu Thỏ có chút ngây ngốc nhìn chằm chằm cậu, chỉ cảm thấy từ trước tới giờ mình chưa từng thấy qua người nào đẹp nhất như vậy.

“Ngôn Ngôn, tới, anh cho em giới thiệu một chút.” Di Chu cười híp mắt ngoắc ngoắc tay với cậu bé, sau khi chờ cậu đi tới, chỉ vào Bạch Tiểu Thỏ nói: “Đây là em gái Bạch Tiểu Thỏ của con, đây là dì con, cô cũng họ Chu, cùng họ với mẹ.”

“Dì.” Thiếu niên rất có lễ phép cười với mẹ của Bạch Tiểu Thỏ, sau đó dùng ánh mắt nhìn Bạch Tiểu Thỏ từ trên xuống dưới.

“Đây là con trai tôi, Trình Chi Ngôn.” Di Chu một cái tay khoác lên bả vai Trình Chi Ngôn, cười giới thiệu với hai người.

Nước chanh. . . Muối. . . ? ? ?

Trong đôi mắt Bạch Tiểu Thỏ viết đầy dấu chấm hỏi, nước chanh bên trong bỏ muối sẽ uống thật là ngon sao. . .

“Bạch Tiểu Thỏ, mau chào anh.” Mẹ của Bạch Tiểu Thỏ vỗ vỗ đầu con gái mình, nhẹ giọng nói.

“Chào anh! !” Bạch Tiểu Thỏ hết sức nghe lời nở một nụ cười rực rỡ với Trình Chi Ngôn, một đôi mắt to trong suốt cười tít hết cả mắt.

Trình Chi Ngôn thoáng ngẩn người một chút, sau đó hơi cong khóe miệng, lộ ra một nụ cười ôn nhu với Bạch Tiểu Thỏ.

Bắt quá trong nháy mắt, Bạch Tiểu Thỏ cảm thấy, mình hình như vừa thấy vô số đóa hoa rực rỡ chói mắt trong phút chốc nở rộ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chương 2: Em muốn gả cho anh (2)

Edit: kurinan

Beta: Linh Ngọc

“Ngôn Ngôn, dẫn Bạch Tiểu Thỏ tới phòng con chơi đùa đi, mẹ cùng mẹ của Bạch Tiểu Thỏ có chuyện cần phải thương lượng một chút.” Bác gái Chu cười híp mắt nhìn con trai của mình, đưa tay xoa đầu của anh, về mặt dịu dàng nhìn anh nói.

Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, đưa mắt nhìn sang Đại Bạch Thỏ.

Bé gái đứng ở nơi đó, da trắng nõn, đôi mắt vừa lớn lại vừa tròn (nghe giống câu thân em vừa trắng lại vừa tròn trong bánh trôi nước ghê Ồ.Ồ), lóe ra tia tò mò mà linh động, chiếc mũi bên dưới khéo léo xinh xắn, làm lộ ra cái miệng anh đào nhỏ nhắn hồng nhuận, mái tóc đen nhánh mà mềm mại rủ xuống bờ vai, trên người mặc bộ váy liền áo màu trắng, thoát nhìn cả người giống như là búp bê.

Tiểu Thỏ? ?

Yếu ớt mềm mại, thật giống như là một con thỏ trắng nhỏ.

“Đến đây, anh dẫn em đi xem bức tranh của mẹ anh.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, vươn tay về phía của Bạch Tiểu Thỏ.

“...” Tiểu Thỏ lưỡng lự hai giây, nhìn cánh tay đang duỗi dài trước mặt mình, lòng bàn tay anh hướng về phía trước, ngón tay hơi cong, làm tư thế mời cô đi cùng.

Cô giao bàn tay nho nhỏ của mình, nhét vào tay của Trình Chi Ngôn, lòng bàn tay của Trình Chi Ngôn có chút mát lạnh, không giống như đôi tay ấm áp của mẹ, nhưng đây lại là mùa hè nóng bức, lại có một tia lạnh nhột nhột thấm vào, để cho cô đang nóng nực, lòng bất an, đột nhiên bình tĩnh lại.

“Đi thôi.” Trình Chi Ngôn nói hơi cúi đầu xuống một chút, ánh mắt nhìn lướt qua bàn tay nhỏ bé đang nằm trong tay mình, nhẹ nhàng nắm chặt, dẫn cô nhẹ nhàng đi lên lầu.

Trước khi rời khỏi nhà của Trình Chi Ngôn, gương mặt của mẹ Bạch Tiểu Thỏ tràn đầy bất đắc dĩ nhìn hai tay ôm chặt cánh tay Trình Chi Ngôn của con gái mình, về mặt không muốn rời đi, buồn cười nói: “Bạch Tiểu Thỏ, chúng ta nên trở về nhà.”

“Không, chúng ta đừng trở về nhà!” Bạch Tiểu Thỏ ôm chặt cánh tay của Trình Chi Ngôn, cái miệng nhỏ nhắn hồng hồng nhìn mẹ mình cãi lại: “Con muốn ở lại nhà của anh nước chanh, cùng anh nước chanh chơi với nhau.”

“Anh nước chanh??” Mẹ Bạch Tiểu Thỏ sửng sốt một chút, lập tức phản ứng kịp thời cười nói: “Anh ấy họ Trình, không phải nước chanh.”

“Con mặc kệ, nhất định là anh nước chanh.” Bạch Tiểu Thỏ xoay người trốn ở phía sau Trình Chi Ngôn, đôi mắt mở to đầy nước nhìn chăm chăm mẹ của mình nói: “Con vẫn muốn chơi đùa cùng anh nước chanh!”

“Tiểu Thỏ ngoan, bây giờ nhà chúng ta ngay cạnh nhà của anh, lúc này sắc trời đã tối, chúng ta về nhà ăn xong cơm tối, tắm rửa, rồi trở lại nhà anh Trình chơi, có được hay không??” Mẹ của Bạch Tiểu Thỏ cúi thấp người xuống, ngồi xổm ngay trước mặt của cô và Trình Chi Ngôn, giọng nói dịu dàng dụ dỗ cô.

“Không muốn không muốn.” Bạch Tiểu Thỏ cả người chỉ hận không thể quay 360 độ quanh người của Trình Chi Ngôn, cô dán khuôn mặt nhỏ nhắn của mình lên lưng của Trình Chi Ngôn, buồn bực nói: “Con muốn cùng anh nước chanh ăn cơm rồi tắm.”

“...”

“...”

Toàn bộ phòng khác yên tĩnh một lúc, đột nhiên vang lên tiếng cười: “Ha.”

Mẹ Trình Chi Ngôn nhìn không được bật cười lên.

Vẫn vẻ mặt lạnh nhạt, mặc cho Bạch Tiểu Thỏ vẫn quần quýt lấy Trình Chi Ngôn, lúc này trên gương mặt trắng nõn cũng nhìn không được hiện ra một tầng mây đỏ ửng. Bạch Tiểu Thỏ ở phía sau Trình Chi Ngôn nhô đầu ra, nhìn mẹ mình rồi lại nhìn mẹ của Trình Chi Ngôn, mù mịt nhìn hai bà hỏi: “Mẹ với bác đang cười cái gì??”

“Khụ, cái này Tiểu Thỏ a...” mẹ Bạch Tiểu Thỏ ho nhẹ hai tiếng, cố gắng dùng nụ cười trên mặt lại.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chương 3: Em muốn gả cho anh (3)

Editor: Linh Ngọc

“Khụ, cái này Tiểu Thỏ....” Mẹ Tiểu Thỏ khẽ ho nhẹ hai tiếng, cố gắng dùng nụ cười trên mặt lại, giả bộ làm ra vẻ mặt nghiêm túc, nhìn cô thấp giọng nói: “Con phải biết là, Trình Chi Ngôn là con trai, con là con gái, con trai và con gái sao có thể tắm chung??”

...

...

“Tại sao không được?” Tiểu Thỏ chớp mắt, tràn tràn đầy nghi ngờ hỏi: “Ba cũng là nam, không phải con vẫn cùng ba tắm sao?”

“Cái này không giống.” Mẹ Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, nhìn Tiểu Thỏ giải thích: “Hon nữa ba cũng chỉ tắm cùng con khi con còn bé, bây giờ Tiểu Thỏ đã trưởng thành, cũng đã rất lâu rồi ba không có tắm cùng con mà?”

“...” Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, gật đầu, sau đó lại lắc đầu, ôm cánh tay Trình Chi Ngôn lớn tiếng nói: “Con sẽ cùng tắm với anh nước chanh.”

“Vậy con ở lại nhà của anh Trình luôn đi, mẹ về nhà đây!” Mẹ Tiểu Thỏ đứng lên, làm bộ rời khỏi, “Buổi tối con không ngủ cùng mẹ sao? ?”

“Đạ, con muốn cùng ngủ với anh nước chanh!” Tiểu Thỏ vừa nghe mẹ nói phải đi, nhất thời vui sướng, như vậy là cô có thể ở nhà Trình Chi Ngôn chơi rồi.

Cái này. . .

Về mặt mẹ Tiểu Thỏ nhất thời hiện lên chút khó xử, mọi người đều nói con gái lớn thì không giữ được, thế nhưng con gái nhà mình còn nhỏ như vậy, cũng không giữ được là sao... Bà có chút bất đắc dĩ ngẩng đầu nhìn mẹ Trình Chi Ngôn để bà khuyên ngăn.

Mẹ Trình Chi Ngôn ngậm cười.

“Tiểu Thỏ, muốn ở là của bác, trừ phi. . .” Mẹ Trình Chi Ngôn ngồi xổm người xuống, cười híp mắt nhìn Tiểu Thỏ, cố ý kéo dài giọng điệu không chịu nói tiếp.

“Trừ phi cái gì vậy bác? ?” Tiểu Thỏ mở to một đôi mắt, giục bác gái Chu nói: “Bác nói nhanh đi mà.”

“Trừ phi... là vợ của Ngôn Ngôn nhà bác, mới có thể cùng tắm rồi ngủ chung với Ngôn Ngôn.” Mẹ Trình Chi Ngôn sờ mái tóc mềm mại của cô dịu dàng nói.

“Vợ là cái gì thế?” Tiểu Thỏ không hiểu hỏi.

“Ừm, Chính là vợ, bà xã ý.” Mẹ Trình Chi Ngôn suy nghĩ một chút, giải thích.

“A? ?” Tiểu Thỏ vẫn còn không hiểu.

“Nói ví dụ như, ba có vợ là mẹ, ông nội có vợ là bà nội, ông ngoại có vợ là bà ngoại.” Mẹ Tiểu Thỏ kiên lòng giải thích cho cô: “Vì thế, con nói xem, ông bà nội, ông bà ngoại và ba mẹ đều sống cùng một chỗ, mỗi ngày ai cũng ăn ngủ trong nhà, có phải không?”

“Hiểu! !” Cuối cùng Tiểu Thỏ dùng sức gật đầu, sau đó lớn giọng, giống như tuyên thệ nhìn mọi người: “Con đây nhất định phải làm vợ của anh nước chanh! !”

“Việc này...”

Trong phòng khách nhất thời toàn bộ mọi người đều ngẩn ra.

Mẹ Trình Chi Ngôn đưa mắt nhìn sang mẹ Tiểu Thỏ, trong mắt hàm ý: Con gái cậu không chịu dựa theo kịch bản mà diễn kia??

Về mặt mẹ Tiểu Thỏ bắt đầu dĩ, giờ tay đặt lên trán

Vào lúc này thật là không muốn thừa nhận đây là con gái của mình...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chương 4: Em muốn gả cho anh (4)

Editor: Linh Ngọc

Đứng bên cạnh, Trình Chi Ngôn bị Tiểu Thỏ ôm lấy mà ghen đỏ mặt, ánh mắt cầu cứu nhìn mẹ mình.

“Khụ... việc này...” Mẹ Tiểu Thỏ có chút lúng túng cười cười, nhìn Tiểu Thỏ tiếp tục nói: “Kết hôn là phải đến tuổi mới có thể, bây giờ con vẫn còn nhỏ, không thể làm vợ của anh nước chanh.”

“...”

Đối với đứa bé ba tuổi như Tiểu Thỏ mà nói, cô hiển nhiên sẽ không nghĩ tới, làm vợ của người khác còn cần đến nhiều năm như vậy, theo như lời của mẹ nói, vậy bây giờ cô không thể làm vợ của anh nước chanh sao? ?

Cô không thể ở lại nhà của anh nước chanh? ?

Nghĩ như vậy, chiếc mũi xinh xắn của Tiểu Thỏ nhú lại, nước mắt lớn chùng hạt đậu rơi là tả xuồng: “Con mặc kệ! Con muốn là vợ của anh nước chanh! ! Con sẽ ở nhà của anh nước chanh! ! Con không về nhà! ! Con muốn chơi cùng anh nước chanh! !”

Trình Chi Ngôn nghe âm thanh gào khóc của Bạch Tiểu Thỏ, có chút bất đắc dĩ cúi đầu nhìn cô một cái, đáng người nhỏ xíu, mà trong mấy giây, nước mắt nước mũi chảy ròng ròng xuồng, đáng về nhìn có chút đáng thương.

“Được rồi, được rồi, Tiểu Thỏ đừng khóc, việc này... Nếu không để cho con làm vợ của anh nước chanh... Có được hay không? ?” Mẹ Trình Chi Ngôn thấy Tiểu Thỏ khóc mà giật cả mình, cảm thấy con bé này nhất định sẽ không dừng lại trong thời gian ngắn đâu, nhanh chóng dịu dàng dỗ cô.

Mặc kệ như thế nào thì người tới cũng là khách, không thể khiến khách đến nhà mình thì cười hi hi, sau khi ra khỏi thì khóc bù lu.

“Nhưng... Nhưng mà ... bây giờ con vẫn còn nhỏ... Không thể làm vợ của anh nước chanh được...” Tiểu Thỏ vừa nghe lời này, bật người nín khóc, cô hít mũi một cái, chớp đôi mắt to tròn ngẩn lẹ, hé cái miệng nhỏ nhắn ra, không chấp nhận nhỏ giọng nói với mẹ Trình Chi Ngôn.

“A... nếu không thì trước tiên con làm bạn gái đi?” Mẹ Trình Chi Ngôn không nghĩ tới Tiểu Thỏ còn nhớ những lời vừa nãy, bà chần chờ một chút, đành phải đưa ra biện pháp giải vây.

“Bạn gái là gì vậy bác?” Đôi tay bé nhỏ của Tiểu Thỏ nắm chặt cánh tay của Trình Chi Ngôn, đáng thương hỏi.

“Bạn gái chính là... Tương là người này sẽ trở thành vợ của ....” Mẹ Trình Chi Ngôn vắt hết óc nghĩ biện pháp giải thích cho Tiểu Thỏ: “Làm bạn gái, sẽ không bị giới hạn về độ tuổi. . .”

“Vậy con có thể cùng anh nước chanh ở đây ngủ chung tấm chung sao? ?” Trong đầu Tiểu Thỏ chỉ nghĩ đến truyện này.

“Cái kia. . . Có thể. . . Có thể. . .” Mẹ Trình Chi Ngôn nhắm mắt, gật đầu.

“Tiểu Thỏ, con nghĩ xem bác gái Chu đã đồng ý để con ngủ chỗ này, vậy có phải chúng ta nên về nhà thay bộ áo ngủ thật đẹp không? ?” Mẹ Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, khéo léo đưa ra biện pháp, trước tiên mình dụ dỗ Tiểu Thỏ về nhà.

Tiểu Thỏ ngoe đầu tỉ mỉ suy nghĩ một chút, rốt cục gật đầu, ngón tay nhỏ bé buông Trình Chi Ngôn ra, chạy vào lòng mẹ mình, vui vẻ nói: “Con muốn mặc bộ đồ ngủ con thỏ màu hồng nhạt!”

“Được, chúng ta trở thay đồ ngủ! !” Mẹ Tiểu Thỏ ôm Tiểu Thỏ, nghĩ thầm cuối cùng cũng dụ được con gái mình trở về rồi. Vì vậy nhanh chóng đứng dậy, chào tạm biệt mẹ Trình Chi Ngôn, sau đó về nhà.

Trình Chi Ngôn nhìn hai người một lớn một nhỏ rời khỏi, bất đắc dĩ quay đầu nhìn mẹ của mình nói: “Mẹ. . . Mẹ cứ như vậy mà bán đứng con sao? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Chương 5: Em muốn gả cho anh (5)

Editor: Linh Ngọc

Chu Nguyệt có chút lúng túng nhìn con trai mình cười cười, nói: “Con trai ngốc, nói cái gì bán hay không bán, mẹ đây không phải là giúp con tìm vợ về đây hay sao?”

“Vậy mẹ có hỏi qua ý kiến của con chưa? ?” Trình Chi Ngôn trừng mắt đôi mắt trong suốt của mình, nhìn bà, từ từ hỏi.

“A...: Chu Nguyệt hơi hơi ngẩn ra, nhìn thoáng qua vẻ mặt con trai mình, suy nghĩ hỏi: “... Ý của con là như thế nào? ?”

“Con suy nghĩ một chút...” Trình Chi Ngôn bỏ lại một câu nói như vậy, rồi xoay người đi lên lầu.

Chu Nguyệt đứng trong phòng khách, nhìn bóng lưng nhìn con mình, có chút lo lắng? ? Mà lo lắng điều gì? ?

Bà cùng mẹ Tiểu Thỏ bắt quả chì là nói chơi, không đến mức làm thẳng bé tưởng thật đấy chứ? ?

Thì ra thẳng bé tưởng thật, Tiểu Thỏ vẫn chỉ là một đứa trẻ ba tuổi, cũng là chỉ là thích thú nhất thời, mấy ngày này sẽ quên thôi. . .

Nghĩ như vậy, Chu Nguyệt nhin không được lắc đầu, tính toán một chút, việc của thẳng bé mình vẫn không nên quản, tốt nhất là cô nên đi làm cô tối thôi.

Trong nhà Tiểu Thỏ.

Mẹ Tiểu Thỏ khuyên can mãi cuối cùng cũng dẫn được Tiểu Thỏ về nhà, ai mà biết đứa bé này vừa mới về đến nhà đã chạy thẳng lên phòng của mình, lục tủ quần áo lấy bộ áo ngủ màu hồng nhạt ra thay.

Chỉ có điều, dù sao cô vẫn còn nhỏ, tủ quần áo lại lớn như vậy, cứ lục như vậy hồi lâu, quần áo đã bị cô làm rã ra khắp nơi, cô lại không tìm được quần áo của mình.

“Tiểu Thỏ! ! Tôi giờ dùng cơm rồi! !” Trên người Mẹ Tiểu Thỏ mặc tạp dề, chạy tới phòng của Tiểu Thỏ gọi cô đến ăn cơm, lại bị tình cảnh trước mắt làm hoảng sợ.

Đây là tình huống gì! ?

Cùng lắm bà chỉ ở dưới lầu nấu cơm tối một lúc, thế mà tiểu tử tông nhà mình lại làm căn phòng như đã bị gió lốc quét qua vậy, trở thành một mảnh hỗn độn? ?

“Mẹ. . .” Tiểu Thỏ vừa hít mũi vừa chảy nước mắt là chả nhìn mẹ của mình, miệng cong lại, khóc lén: “Oa oa oa..... Con không tìm được bộ áo ngủ màu hồng....”

“Đứa bé này, nếu muốn tìm áo ngủ thì trực tiếp nói với mẹ một tiếng, con xem chỉ có một chút mà con làm cả căn phòng bừa bộn rồi kìa, có tin mẹ sẽ đánh vào mông con không! ?” Mẹ Tiểu Thỏ vừa nhặt quần áo dưới đây, vừa căn nhắc Tiểu Thỏ.

“Mẹ, con muốn tìm áo ngủ. . .” Tiểu Thỏ tội nghiệp đứng ở góc tường, nhìn mẹ mình nhỏ giọng nói.

“...”

Mẹ Tiểu Thỏ quay đầu nhìn thoáng qua thấy Tiểu Thỏ khóc như mưa, chỉ cảm giác mình đã bị sự cố gắng của con bé đánh bại hoàn toàn.

“Ăn cơm trước, ăn xong cơm tối, tắm rửa xong sau đó mới có thể thay áo ngủ.” Bà nhặt những quần áo bừa bộn trên đống lên giường của Tiểu Thỏ, sau đó ôm lấy Tiểu Thỏ trực tiếp xuống lầu.

Đối với mẹ Tiểu Thỏ mà nói, dẫn Tiểu Thỏ về nhà chỉ là bước đầu tiên.

Trong suy nghĩ của bà, luôn cho rằng Tiểu Thỏ chỉ là đứa bé ba tuổi, mà những đứa bé cỡ tuổi này giống con bé, bởi vì lòng lòng hiếu kỳ, rất dễ sẽ bị những chuyện khác hấp dẫn, vì vậy, bà nghĩ Tiểu Thỏ sau khi về nhà, ăn xong, tắm, thay quần áo, vui đùa những chuyện lật vật một chút, cũng sẽ không còn ý nghĩ đến nhà Trình Chi Ngôn chơi.

Nhưng mà sự thực chứng minh, nghìn vạn lần không nên xem thường sự cố chấp của đứa trẻ ba tuổi.

Lúc Tiểu Thỏ tắm rửa, thay quần áo xong, cả người giống như ánh nắng ấm áp soi sáng của mùa hạ, hé ra cái miệng nhỏ nhắn, cười ì hi ôm lấy gấu bông cục cưng của cô, lăn lóc rồi ngã từ trên giường xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Chương 6: Em muốn gả cho anh (6)

Editor: Thiên Linh Hoa

Beta: Linh Ngọc

Mẹ Tiểu Thỏ sợ hết hồn, sợ cô sẽ ngã xuống giường nên vội vàng giơ tay kéo lấy cổ áo cô, thấp giọng nói: “Cẩn thận một chút !!”

“Mẹ ơ!” Tiểu Thỏ đứng ở trên giường, đôi chân nhỏ trắng nõn để trần, mặc bộ đồ ngủ màu hồng phấn, trong tay ôm con gấu bông, đôi mắt sáng ngời long lanh nhấp nháy, giọng nói rõ ràng: “Con muốn ngủ cùng với anh nước chanh của con.”

Mẹ Tiểu Thỏ thật dở khóc dở cười nhìn con gái của mình.

Con bé vẫn còn nhớ đến chuyện này sao? ?

“Tiểu Thỏ ngoan...không phải trước khi ngủ con còn phải uống sữa bột sao...nếu giờ con mà sang nhà anh nước chanh sẽ không có sữa bột để uống nữa...” Đôi mắt mẹ Tiểu Thỏ đảo qua đảo lại, quyết định dùng phương pháp vòng vo để ngăn cản.

“A...” Tiểu Thỏ nghiêng đầu suy nghĩ một chút, dứt khoát đi đến trước cửa tủ đầu giường lấy hộp sữa bột cùng bình sữa ôm vào trong ngực, vui vẻ nói: “Vậy con sẽ mang sữa bột đến nhà anh nước chanh, cùng anh uống chung !!”

“...”

Mẹ Tiểu Thỏ im lặng 2 giây, giọng buồn buồn nói: “Anh nước chanh của con giờ đã 10 tuổi rồi, nên không cần uống sữa bột nữa...”

“A... Vậy mình con uống !” Tiểu Thỏ vừa nói vừa định nâng chân chạy ra cửa.

“Con đứng lại đó cho mẹ !!” Mẹ Tiểu Thỏ vội vàng xoay người xuống giường tóm lấy cổ áo cô, ôm cô trở lại giường: “Muộn như thế này rồi, anh nước chanh chắc cũng đã ngủ, đợi đến sáng mai anh dậy rồi con hãy qua nhà anh tìm anh đi chơi??”

“Không được...”

“Ng Sloan...Con không thể đánh thức anh nước chanh được, con hiểu không??”

“A...” Tiểu Thỏ cắn môi, không cam lòng gật đầu, không nói thêm câu nào nữa.

Cuối cùng mẹ Tiểu Thỏ cũng hài lòng, bà cầm lấy cuốn sách về các kì thi tư vấn bằng cấp bác sĩ ở đầu giường lên nhìn. Nhưng mà mới nhìn được 2 giây, Tiểu Thỏ lại từ trên giường đứng dậy đi ra ngoài.

“Con muốn đi đâu???”

“Con...con...đi ra ban công ngắm trăng...” Tiểu Thỏ tay ôm gấu bông, vẻ mặt ngây thơ nhìn mẹ.

“À...” Cuối cùng mẹ Tiểu Thỏ thờ phào nhẹ nhõm, vẫy tay nói: “Đi đi.”

Tiểu Thỏ nhận được câu trả lời của mẹ, đôi chân ngắn nhỏ của trẻ con liền vui vẻ chạy nhanh về ban công.

Trên ban công có đặt một cái ghế nhỏ, là dùng để cho cô đứng lên nhìn ra bên ngoài cửa sổ. Trên cửa sổ có lan can, cho nên mẹ Tiểu Thỏ cũng không có lo lắng cô sẽ rơi xuống khỏi ban công.

Tiểu Thỏ trèo lên ghế nhỏ của mình, cô dùng sức đẩy mở cửa sổ nhìn ra bầu trời bên ngoài. Sau đó quyết định xoay đầu lại, nhìn tới nhà cách vách nhà

mình hét lớn: “ Anh nước chanh-----anh nước chanh-----anh đã ngủ chưa-|?”

Giọng của tiểu gia hỏa sắc bén lại kêu lên một cái như thế thật sự đã hù dọa mẹ Tiểu Thỏ cuốn sách đang cầm trên tay thiếu chút nữa là rơi xuống.

Lúc này Trình Chi Ngôn đang ngồi trước bàn học trong phòng của mình làm bài tập hè, đột nhiên nghe một tiếng rống như thế, bút máy trên tay nhất thời liền run run vạch một đường. Trong nháy mắt, sách bài tập bị vạch ra một nét màu xanh đậm.

“...”

Được rồi, trang này coi như bỏ đi.

Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn sách bài tập trước mặt mình, thuận tay xé tờ viết sai. Đang chuẩn bị đứng dậy đi ra ban công xem một chút thì nghe thấy cửa phòng mình “kết” một tiếng bị đẩy ra.

Chu Nguyệt đứng ở cửa phòng, vẻ mặt tươi cười nhìn con trai: “Bạn gái của con gọi con kia.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Chương 7: Em muốn gả cho anh (7)

Editor: Linh Ngọc

Gương mặt thanh tú trắng nõn của Trình Chi Ngôn trong nháy mắt hiện ra một tia đỏ khả nghi, “Mẹ, mẹ nói sai rồi? ?”

“Mẹ nói sai điều gì?” Chu Nguyệt nháy mắt, nhìn phản ứng con mình, chỉ cảm thấy chọc ghẹo nó thật tuyệt, “Không phải con mới nói cần suy nghĩ một chút sao, suy nghĩ thế nào?”

Trình Chi Ngôn có chút mất tự nhiên nhìn bà một cái, quay đầu đi, lớn giọng nói: “Loại chuyện này làm sao có thể một hai ngày mà xem xét được.”

“A. . . phải mấy ngày? ?” Chu Nguyệt trêu ghẹo tiếp tục hỏi tới.

“Con. . .” Lúc Trình Chi Ngôn đang chuẩn bị nói tiếp thì âm thanh bên ngoài cửa sổ càng lớn hơn: “Anh nước chanh!! Anh ngủ rồi sao! ! Không phải đã nói là chúng ta ngủ cùng nhau, làm sao anh có thể ngủ trước được! !”

“Ha.....ha ha ...” Chu Nguyệt rất không nể mặt mà cười trước mặt con trai mình, “Bạn gái nhỏ của con vẫn còn nhớ con kia, con không nhanh đi đón nó...”

“...”

Lúc Tiểu Thỏ chuẩn bị la to hơn lần thứ ba, mẹ Tiểu Thỏ đã ôm lấy cô kéo trở về phòng.

“Con làm gì thế! ?” Bà có chút dờ khóc dờ cười nhìn con gái của mình, hai tay chống nạnh nói: “Không phải mẹ vừa mới nói với con sao, anh nước chanh đã ngủ, con kêu lớn như vậy sẽ đánh thức thằng bé.”

“Con chỉ muốn xem anh ấy coi có đúng là đã ngủ hay chưa thôi mà...” Tiểu Bạch ngẩng đầu lên lộ ra khuôn mặt trắng nõn nhỏ nhắn, vô tội nhìn mẹ mình.

“Con. . .” Lúc mẹ Tiểu Thỏ đang chuẩn bị dạy dỗ cô vài câu, , đột nhiên nghe được chuông cửa nhà mình vang lên.

“Có người nhấn chuông cửa, mẹ đi xem, con ở đây chờ mẹ một chút.” Cô vỗ đầu Tiểu Thỏ chuẩn bị đi ra khỏi cửa phòng, thì phát hiện đuôi của mình bị Tiểu Thỏ ôm lấy, “Con cũng muốn đi! !”

Tiểu Thỏ chớp đôi mắt to nhìn mẹ của mình nói: “Nhất định là anh nước chanh tới đón con đi ngủ!”

“Ha ha. . . Con đừng mơ! !” Mẹ Tiểu Thỏ liếc cô một cái, thấy cô vẫn còn ôm lấy chân mình, lúc chuẩn bị xuống lầu, Tiểu Thỏ lại hét lên: “Chờ một chút, mẹ! Con quên cầm theo sữa bột và bình sữa rồi! !”

“...”

Mẹ Tiểu Thỏ không nói gì nhìn con gái vội vàng chạy khỏi bà, nhanh chóng ôm lấy bình sữa bột và gấu bông, khó khăn bước về phía bà.

“Nhiều đồ như vậy con cầm được không, có muốn mẹ giúp con không? ?” Mẹ Tiểu Thỏ chìa tay chuẩn bị cầm giúp sửa bột trong lòng Tiểu Thỏ, lại bị cô xoay người tránh khỏi, “Không cần, con muốn tự cầm!”

...

Cái này là sợ mình lấy sửa bột và bình của nó sao, không đề nó đi à? ?

Mẹ Tiểu Thỏ nhìn về mặt phòng bị của Tiểu Thỏ, lần thứ hai cảm nhận được cảm giác con gái lớn không dùng được.

Đi xuống lầu, mở cửa, mẹ Tiểu Thỏ nhìn Trình Chi Ngôn đứng ở ngoài cửa, có chút ngẩn ra, sau đó nghi ngờ hỏi: “Ngôn Ngôn? ?”

“Bác gái. . .” Về mặt Trình Chi Ngôn có chút không tự nhiên nhìn mẹ Tiểu Thỏ, lúng túng nói: “Cái kia. . . Con tới đón Tiểu Thỏ. . .”

“Anh nước chanh ! !” Khi Tiểu Thỏ nhìn thấy Trình Chi Ngôn đến, thì cười hi hi dự định chạy nhào vào lòng anh, may mà mẹ Tiểu Thỏ nhanh tay lẹ mắt, ôm chặt cô, mới có thể làm cho Trình Chi Ngôn đỡ khó xử.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Chương 8: Em muốn gả cho anh (8)

Editor: Linh Ngọc

Mẹ Tiểu Thỏ đứng nhìn Trình Chi Ngôn trước mặt mình, vô cùng hoài nghi mới vừa rồi mình nghe không rõ nó nói gì, “Đón Tiểu Thỏ? ?”

“Dạ...” Trình Chi Ngôn gật đầu, áo somi trắng nõn mặc ở trên người của anh, in bóng trên ánh trăng nhu hòa, chiếu lên gương mặt thanh tú đẹp trai của anh.

Tiểu Thỏ chớp mắt, nhìn Trình Chi Ngôn, chỉ cảm thấy anh nước chanh của cô thật là đẹp.

“Chu Linh.” Chu Nguyệt từ cửa nhà sát vách lộ đầu ra, nhìn mẹ Tiểu Thỏ cười hi hi nói: “Cậu để cho Tiểu Thỏ qua đây chơi một lát đi, không phải gần đây cậu đang chuẩn bị thi bằng cấp bác sĩ sao, ba Tiểu Thỏ lại không ở nhà, chỉ có một mình cậu chăm sóc Tiểu Thỏ thì nhất định không thể yên tâm đọc sách, để hai đứa trẻ chơi với nhau, vừa lúc cậu có thể ổn định tâm trạng mà đọc sách tốt hơn.”

Tiểu gia hỏa này rất nghịch, mình sợ nó tới chỗ cậu rồi gây sự...” Mẹ Tiểu Thỏ ôm Tiểu Thỏ, có chút bất đắc dĩ nhìn Chu Nguyệt nói.

“Không có chuyện gì, mình giúp cậu xem nó, còn có Ngôn Ngôn cũng có thể chơi cùng nó.” Chu Nguyệt khoát tay, nhìn mẹ Tiểu Thỏ nói: “Đừng khách sáo với mình.”

“Được rồi.”

Mẹ Tiểu Thỏ ngồi xổm xuống, để Tiểu Thỏ xuống đất, sau đó dặn dò cô một phen, lúc này mới để cho cô theo Trình Chi Ngôn về nhà.

Chu Nguyệt đứng bên trong cửa, cười híp mắt nhìn Trình Chi Ngôn nắm tay Tiểu Thỏ bước bình đi tới nhà mình, hai bóng dáng nhỏ một cao một thấp, , đưa lưng về phía ánh trăng, dường như giữa cánh đồng trống sinh ra hai mầm non, nâng đỡ nhau, ỷ lại nhau, cùng nhau đối mặt với mưa gió, lại cùng nhau đón nhận ánh nắng mặt trời.

Thấy như vậy, đột nhiên bà cảm thấy hai đứa bé này sau này có thể ở chung với nhau, cũng không tồi đâu.

Dù sao con trai của bà đẹp trai như vậy, Tiểu Thỏ lại đáng yêu như thế, nhìn kỹ hai đứa một chút, mặt mày thật có tướng vợ chồng, càng nhìn càng xứng.

Sau đó Tiểu Thỏ và Trình Chi Ngôn vào nhà, Chu Nguyệt đưa tay đóng cửa lại, sau đó cúi đầu nhìn thoáng qua một đồng thứ trong lòng Tiểu Thỏ, nghi ngờ hỏi: “Tiểu Thỏ, con ôm một đồng gì thế?”

“Cái này là bình sữa và sửa bột của con.” Tiểu Thỏ thấy mình đã đạt được mục đích thành công, vội vã bỏ sửa bột và bình sữa trong lòng mình xuống đất, ngọt ngào nói: “Đây là thứ trước khi ngủ con phải uống, còn có cái này.” Cô chỉ gấu bông nhỏ lớn chừng bằng bàn tay trong lòng mình: “Cái này là gấu bạn tốt của con , mỗi ngày con đều ôm nó ngủ chung.”

“A...” Chu Nguyệt hiểu gật đầu, sau đó cười xấu xa nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Không phải con nói hôm nay muốn ngủ cùng anh nước chanh sao, bạn gấu tốt của con làm sao bây giờ, nó không thể ngủ chung với con, nó sẽ rất buồn còn gì?”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, về mặt bất đắc dĩ nhìn về mặt của Chu Nguyệt lớn giọng nói: “Bác gái Chu, nó chỉ là gấu giả, cũng không phải người, sẽ không

biết buồn.”

“A...”

Được rồi, Chu Nguyệt không nghĩ tới, mấy đứa trẻ bây giờ thông minh đến như vậy. . .

Cô suy nghĩ kỹ một chút, giống như con trai nhà lúc ba tuổi nói còn không rành như vậy, lúc biểu đạt ý kiến cũng chỉ biết dùng một ít từ, ai ngờ, quả nhiên con gái thông minh hơn con trai! !

Chu Nguyệt nhìn không được ngồi xổm xuống, ôm Tiểu Thỏ vào lòng, cọ cọ vào khuôn mặt nhỏ nhắn thật thà một cái, sau đó hài lòng vỗ đầu của cô nói: “Đi thôi, đi chơi với anh nước chanh.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trắc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Chương 9: Em muốn gả cho anh (9)

Editor: Linh Ngọc

“Được! !” Tiểu Thỏ vui vẻ nói, tự động nhét bàn tay mềm mại nhỏ bé của mình vào trong tay Trình Chi Ngôn.

“Mẹ...” Trình Chi Ngôn không nói ngắc đầu lên, nhìn mẹ ruột của mình, giọng nói u oán: “Không phải mẹ nói sẽ chơi cùng Tiểu Thỏ sao? ? Con còn bài tập hè chưa làm xong.

“Ai nha, bài tập hè và những thứ khác, ngày mai làm cũng được, không phải kì nghỉ hè của con cũng mới bắt đầu thôi sao, nhớ năm đó, chị đây... khu... mẹ của con đều là đến ngày cuối cùng mới điên cuồng làm bài tập.” Chu Nguyệt khoát tay nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Đi chơi đi, đi chơi đi, đứa trẻ nhà khác còn nghĩ biện pháp để đi chơi, sao đứa trẻ nhà này còn bắt mẹ kêu đi chơi?”

“...”

Trình Chi Ngôn không nói được gì bị mẹ ruột của mình ép đi lên lầu, lại quay đầu nhìn nhìn Tiểu Thỏ theo đuôi bên cạnh mình, thật tình mẹ chuyên gia hãm hại con trai mình.

Đến căn phòng của Trình Chi Ngôn, Tiểu Thỏ mặc áo ngủ hồng nhạt ôm gấu con của cô nhảy nhào lên giường của Trình Chi Ngôn, thuận tiện hỏi: “Anh nước chanh, giường của anh thật là mềm, không giống với giường em, cứng quá cứng.”

Trình Chi Ngôn đứng bên giường nhìn Tiểu Thỏ một hồi, sau đó đưa cho cô một bộ xếp hình nói: “Em rời rồi đây là bộ xếp hình đầu tiên của anh, anh chưa từng dùng tới, em ngồi xếp đi, anh muốn làm bài tập, chừng nào làm xong anh chơi với em.”

“Bài tập là cái gì? ?” Tiểu Thỏ xoay người ngồi dậy, ánh mắt tò mò nhìn anh.

“Chính là... bài tập của trường sau khi học xong.” Trình Chi Ngôn cảm thấy mình tại sao lại giảng cái gì là bài tập đối với đứa trẻ còn chưa bắt đầu

đi nhà trẻ, cái này hình như có chút khó khăn.

“Bài tập sau khi học là gì vậy? ?”

“... Chính là... Vấn đề...”

“Vấn đề gì?”

“Viết chính tả a... Từ đơn a... còn các loại...”

“Viết chính tả từ đơn và các loại là gì?” Tiểu Thỏ chính là thích hỏi những vấn đề quá tuổi của mình, nên chính bản thân cũng có chút không hiểu, sau đó thích tiếp tục hỏi nữa.

Trình Chi Ngôn gãi tay lên trán mình, anh chỉ cảm thấy mình sắp không chịu nổi rồi.

“Bây giờ anh muốn viết chữ.” Anh chần chờ một chút, cuối cùng vẫn quyết định dùng phương thức đơn giản nhất để diễn tả chuyện mình cần làm, “Chờ anh viết xong, thì chơi với em.”

“A...” Tiểu Thỏ gật đầu, viết chữ cô biết, chỉ tiếc là bây giờ cô còn quá nhỏ, nhau cả mặt chữ còn không nhìn ra, thì đừng nói đến viết chữ.

Lúc đạt được nhận thức chung, Trình Chi Ngôn an tâm mà ngồi xuống bàn học của mình, bắt đầu tiếp tục làm bài tập hè.

Tiểu Thỏ ngồi trên giường lớn mềm của Trình Chi Ngôn, cảm lấy bộ xếp hình, bắt đầu xếp.

Ba mươi phút sau.

Tiểu Thỏ xoa hai mắt của mình, ngáp một cái nhìn Trình Chi Ngôn nói “Anh nước chanh.... Em muốn đi ngủ...”

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu, nhìn thoáng qua đèn bàn trên bàn sách, kim đồng hồ đã chỉ tám giờ rưỡi, cũng là lúc ngủ của những đứa trẻ.

“Em buồn ngủ? Có muốn anh ta đưa người về nhà? ?” Anh đứng dậy, đi tới bên giường, nhìn Tiểu Thỏ mặc áo ngủ màu hồng nhạt ngồi bó chân trên giường mình, đôi mắt to lúc này đã mệt đến mức híp lại thành một đường cong, đầu tròn trịa từng chút nhút nhích, tứ thể ngồi cũng bắt đầu lung lay ngã trái ngã phải.

“Không cần.... Em phải ngủ ở chỗ này....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Chương 10: Em muốn gả cho anh (10)

Editor:trang kto

Beta:Linh Ngọc

“Không cần... Em phải ngủ ở chỗ này...” Tiểu Thỏ dụi mắt, từ giữa giường lao đảo đi đến bên cạnh Trình Chi Ngôn, hai tay sít sao ôm lấy cổ anh, đôi mắt khép lại, lẩm bẩm nói “Con muốn uống sữa bột...” rồi tiếp tục ngủ nữa.

“...”

Trình Chi Ngôn bó tay nhìn thân thể mềm mại giống như gấu Koala đang ở trên người mình, muốn mở miệng gọi mẹ anh lại đây, nhưng lại sợ đánh thức cô, vì vậy dứt khoát cắn răng, hai tay ôm cô đứng lên, vác lên vai khiêng ra khỏi phòng.

Mặc dù Tiểu Thỏ chỉ có ba tuổi, nhưng cơ thể đã nặng ba mươi cân. (15kg)

Đứa bé nặng ba mươi cân, người lớn ôm cũng có chút khó khăn, huống chi là Trình Chi Ngôn mười tuổi.

Cũng may mẹ anh ở căn phòng bên cạnh.

Chỉ có điều Chu Nguyệt vốn đang vui vẻ xem tiết mục giải trí trên ti vi, bỗng dung cửa phòng được mở ra, một vật thể không rõ đi đến, rốt cuộc vẫn làm bà sợ hết hồn.

Đợi đến khi bà trấn định, nhìn kỹ lại, phát hiện vật thể không rõ kia lại là con của mình đang ôm Tiểu Thỏ, lập tức có chút dờ khóc dờ cười.

“Tiểu Thỏ bị làm sao ? ?” Chu Nguyệt nhìn bước chân có chút tập tễnh của con trai, vội vàng xuống giường đi lên phía trước, muốn ôm Tiểu Thỏ nằm xuống khỏi người Trình Chi Ngôn, nhưng không ngờ, cánh tay nhỏ gắt gao ôm lấy cổ Trình Chi Ngôn, cho dù như thế nào cũng không bỏ ra.

“Em ấy ngủ rồi.” Mặt Trình Chi Ngôn dán lên gò má mềm mại thịt thà của Tiểu Thỏ mềm mại, bên tai truyền đến tiếng hít thở đều đều của cô, đầu nhỏ xù lên của cô cứ như vậy mà rũ xuống vai mình, mái tóc mềm mại lướt qua sau gáy anh, giống như cảm giác mà sợi lông vũ lướt qua.

“Vậy mẹ đi kêu mẹ Tiểu Thỏ lại đây.” Chu Nguyệt đỡ Tiểu Thỏ một chút, phát hiện con bé này thật sự ôm Trình Chi Ngôn rất chặt , cuối cùng đành phải buông tha cho.

“Dạ.” Trình Chi Ngôn gật đầu, ôm Tiểu Thỏ lao đảo đi về phòng mình.

Đợi đến khi mẹ Tiểu Thỏ vội vã chạy đến, thì thấy Trình Chi Ngôn ngồi trên giường mình, hai tay ôm lấy thân thể mềm mại của Tiểu Thỏ, xoay đầu lại về mặt chờ đợi nhìn bà.

“Ồ, con bé này không có bác đỡ thì nó khó mà ngủ được vậy mà bây giờ lại ngủ say đến như vậy.” Mẹ Tiểu Thỏ thấy một màn như vậy không nhịn được cười lên.

“Em ấy nói em ấy muốn uống sữa bột...” Trình Chi Ngôn thấy mẹ mình và mẹ Tiểu Thỏ cười đến vẻ mặt sáng rực, có chút bất đắc dĩ nhìn hai bà nói.

“Được, bác đi pha liền.” Mẹ Tiểu Thỏ gật đầu, xoay người cầm bình sữa đi rót nước.

Chỉ trong chốc lát, sữa bột được mang tới.

Mẹ Tiểu Thỏ đuôi tay kéo cánh tay Tiểu Thỏ, ồ, tại sao kéo không xuống? ?

Bà có chút nghi hoặc nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn, lại phát hiện vẻ mặt Trình Chi Ngôn cũng đang nghi ngờ nhìn mình.

“Tiểu Thỏ, Thỏ Thỏ, đến, bú sữa mẹ, mẹ ôm...” Mẹ Tiểu Thỏ kéo hai cái, phát hiện kéo không xuống, thân thể khom xuống dịu dàng nói bên tai Tiểu Thỏ.

Trong giấc mộng Tiểu Thỏ lập tức đưa ngón tay phải của mình nhét vào trong miệng, làm ra tư thế chờ đợi bú sữa mẹ.

Chỉ là cánh tay kia của cô vẫn gât gai ôm lấy cổ Trình Chi Ngôn không chịu buông ra.

...

Mẹ Tiểu Thỏ không còn gì để nói.

Trình Chi Ngôn cũng không còn gì để nói.

“Ngôn Ngôn, con giúp Tiểu Thỏ một chút đi chứ? ?” Mẹ Tiểu Thỏ lấy bình sữa nhét vào tay Trình Chi Ngôn. Chương 11: Kiên chức làm bảo mẫu

“Cháu? ?” Trình Chi Ngôn không rõ chuyện gì, đột nhiên trong tay mình bị nhét bình sữa, vẻ mặt kinh ngạc.

“A, trực tiếp giúp em uống là được, con đưa bình sữa nhét trong miệng em là được.” Mẹ Tiểu Thỏ gật đầu, đứng bên cạnh Trình Chi Ngôn tiến hành chỉ đạo.

“...” Trình Chi Ngôn cúi đầu, nhìn thoáng qua Bạch Tiểu Thỏ hai mắt nhắm nghiền, hô hấp lâu dài, chần chờ ngẩng đầu lên nhìn mẹ Tiểu Thỏ nói: “Nhưng em ấy còn đang ngủ mà.”

“Không sao đâu, nó có kỹ năng chính là vừa ngủ vừa uống sữa, con đưa vào miệng em, con đưa em sẽ uống.” Mẹ Tiểu Thỏ khoát tay, thúc giục Trình Chi Ngôn nhanh chóng cầm bình sữa đưa vào miệng Tiểu Thỏ.

Trình Chi Ngôn chỉ cảm giác đầu mình tràn đầy vạch đen.

Anh cúi đầu nhìn bình sữa trong tay, rồi nhìn ngón tay đang mút của Tiểu Thỏ, làm theo sự dặn dò của mẹ Tiểu Thỏ, lắc lắc bình sữa, chần chờ đưa núm vú cao su nhét vào trong miệng Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ đang ngậm ngón tay nhanh chóng rút đầu ngón tay ra khỏi miệng, sau đó chu cái miệng nhỏ lên, ngậm núm vú cao su, uống “ừng ực”.

Trình Chi Ngôn chỉ nhìn bọt khí bên trong bình sữa liên tục cuộn cuộn, nhưng mà trong chốc lát, bình sữa đầy đã bị Tiểu Thỏ uống hết.

Uống sữa xong, Tiểu Thỏ vừa lòng ngoẹo đầu, hoàn toàn ngủ say.

Cánh tay nhỏ bé ôm cổ Chi Ngôn, cuối cùng cũng buông lỏng xuống.

Rốt cuộc Trình Chi Ngôn thở phào nhẹ nhõm.

“A, không tệ nha.” Mẹ Trình Chi Ngôn đứng một bên nhìn con mình cho Tiểu Thỏ uống hết một bình sữa bột, cười tủm tỉm nói: “Nhớ năm đó ba con cho con uống còn làm đổ bình sữa, như thế xem ra, con tốt hơn cha con nhiều lắm.”

“...” Trình Chi Ngôn không còn gì để nói, anh cầm bình sữa trong tay để trên tủ đầu giường, sau đó nhìn Tiểu Thỏ nằm trên tay mình đã ngủ mất, thấp giọng nói: “Em ấy ngủ rồi.”

“Không có việc gì, bác ôm em ấy trở về là được.” Mẹ Tiểu Thỏ cười vờn tay ra, một tay ôm thân thể mềm nhũn của Tiểu Thỏ, một tay ôm nách, bế cô lên.

“Phải đi về sao? Không để Tiểu Thỏ ở chỗ này ngủ cùng Ngôn Ngôn sao??” Chu Nguyệt nhìn động tác thuần thục của mẹ Tiểu Thỏ ôm Tiểu Thỏ lên, vẻ mặt ranh mãnh nhìn bà hỏi.

“Con bé này ban đêm ngủ không thành thật, nếu để nó ngủ cùng Ngôn Ngôn, Ngôn Ngôn sẽ hỏng mất.” Mẹ Tiểu Thỏ cười cười, theo chân bọn họ nói lời từ biệt, ôm Tiểu Thỏ về nhà.

Chu Nguyệt tiễn mẹ Tiểu Thỏ và Tiểu Thỏ đi, xoay người lại, đôi mắt thẳng tắp nhìn con trai mình chăm chăm.

Trình Chi Ngôn bị mẹ nhìn trong lòng có chút sợ hãi, nhìn không được mở miệng hỏi: “Mẹ, mẹ nhìn gì chứ?”

“Hắc hắc...” Chu Nguyệt nhìn anh cười, trong giọng nói mang một tia trêu chọc: “Con trai, về sau con kết hôn, khẳng định là tốt hơn ba của con.”

“...” Trình Chi Ngôn nghe lời nói này, hơi ngẩn ra, trên gương mặt trong nháy mắt hiện ra nét không được tự nhiên.

“Được rồi, thời gian không còn sớm, con cũng nên về phòng ngủ đi, ngày mai bạn gái nhỏ của con còn sẽ tìm con chơi đùa nữa.” Chu Nguyệt nhìn về mặt Trình Chi Ngôn có chút lúng túng, nhìn không được tiếp tục trêu chọc.

“Con biết rồi.” Trình Chi Ngôn xoay người đi về phòng mình, chỉ là sau khi đi mấy bước, bỗng nhiên lại ngừng lại quay đầu nhìn mẹ mình nói: “Trước khi con suy nghĩ xong, mẹ đừng có nói cô ấy là bạn gái nhỏ con? ”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trắc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Chương 11: Kiêm chức làm bảo mẫu

Editor: trang kto

Beta: Linh Ngọc

“Cháu? ?” Trình Chi Ngôn không rõ chuyện gì, đột nhiên trong tay mình bị nhét bình sữa, về mặt kinh ngạc.

“A, trực tiếp giúp em uống là được, con đưa bình sữa nhét trong miệng em là được.” Mẹ Tiểu Thỏ gật đầu, đứng bên cạnh Trình Chi Ngôn tiến hành chỉ đạo.

“...” Trình Chi Ngôn cúi đầu, nhìn thoáng qua Bạch Tiểu Thỏ hai mắt nhắm nghiền, hô hấp lâu dài, chần chờ ngẩng đầu lên nhìn mẹ Tiểu Thỏ nói: “Nhưng em ấy còn đang ngủ mà.”

“Không sao đâu, nó có kỹ năng chính là vừa ngủ vừa uống sữa, con đưa vào miệng em, con đưa em sẽ uống.” Mẹ Tiểu Thỏ khoát tay, thúc giục Trình Chi Ngôn nhanh chóng cầm bình sữa đưa vào miệng Tiểu Thỏ.

Trình Chi Ngôn chỉ cảm giác đầu mình tràn đầy vạch đen.

Anh cúi đầu nhìn bình sữa trong tay, rồi nhìn ngón tay đang mút của Tiểu Thỏ, làm theo sự dẫn dắt của mẹ Tiểu Thỏ, lắc lắc bình sữa, chần chờ đưa núm vú cao su nhét vào trong miệng Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ đang ngậm ngón tay nhanh chóng rút đầu ngón tay ra khỏi miệng, sau đó chu cái miệng nhỏ lên, ngậm núm vú cao su, uống “ừng ực”.

Trình Chi Ngôn chỉ nhìn bọt khí bên trong bình sữa liên tục cuộn cuộn, nhưng mà trong chốc lát, bình sữa đầy đã bị Tiểu Thỏ uống hết.

Uống sữa xong, Tiểu Thỏ vừa lòng ngoẹo đầu, hoàn toàn ngủ say.

Cánh tay nhỏ bé ôm cổ Chi Ngôn, cuối cùng cũng buông lỏng xuống.

Rốt cuộc Trình Chi Ngôn thở phào nhẹ nhõm.

“A, không tệ nha.” Mẹ Trình Chi Ngôn đứng một bên nhìn con mình cho Tiểu Thỏ uống hết một bình sữa bọt, cười tủm tỉm nói: “Nhớ năm đó ba con cho con uống còn làm đổ bình sữa, như thế xem ra, con tốt hơn cha con nhiều lắm”

“...” Trình Chi Ngôn không còn gì để nói, anh cầm bình sữa trong tay để trên tủ đầu giường, sau đó nhìn Tiểu Thỏ nằm trên tay mình đã ngủ mất, thấp giọng nói: “Em ấy ngủ rồi.”

“Không có việc gì, bác ôm em ấy trở về là được.” Mẹ Tiểu Thỏ cười vươn tay ra, một tay ôm thân thể mềm nhũn của Tiểu Thỏ, một tay ôm nách, bế cô lên.

“Phải đi về sao? Không để Tiểu Thỏ ở chỗ này ngủ cùng Ngôn Ngôn sao??” Chu Nguyệt nhìn động tác thuần thục của mẹ Tiểu Thỏ ôm Tiểu Thỏ lên, về mặt ranh mãnh nhìn bà hỏi.

“Con bé này ban đêm ngủ không thành thật, nếu để nó ngủ cùng Ngón Ngón, Ngón Ngón sẽ hỏng mắt.” Mẹ Tiểu Thỏ cười cười, theo chân bọn họ nói lời từ biệt, ôm Tiểu Thỏ về nhà.

Chu Nguyệt tiễn mẹ Tiểu Thỏ và Tiểu Thỏ đi, xoay người lại, đôi mắt thẳng tắp nhìn con trai mình chăm chăm.

Trình Chi Ngón bị mẹ nhìn trong lòng có chút sợ hãi, nhẹn không được mở miệng hỏi: “Mẹ, mẹ nhìn gì chứ?”

“Hắc hắc...” Chu Nguyệt nhìn anh cười, trong giọng nói mang một tia trêu chọc: “Con trai, về sau con kết hôn, khẳng định là tốt hơn ba của con.”

“...” Trình Chi Ngón nghe lời nói này, hơi ngẩn ra, trên gương mặt trong nháy mắt hiện ra nét không được tự nhiên.

“Được rồi, thời gian không còn sớm, con cũng nên về phòng ngủ đi, ngày mai bạn gái nhỏ của con còn sẽ tìm con chơi đùa nữa.” Chu Nguyệt nhìn về mặt Trình Chi Ngón có chút lúng túng, nhẹn không được tiếp tục trêu chọc.

“Con biết rồi.” Trình Chi Ngón xoay người đi về phòng mình, chỉ là sau khi đi mấy bước, bỗng nhiên lại ngừng lại quay đầu nhìn mẹ mình nói: “Trước khi con suy nghĩ xong, mẹ đừng có nói cô ấy là bạn gái nhỏ con? ”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Chương 12: Kiêm chức làm bảo mẫu (2)

Editor: Linh Ngọc

“A...Được...” Chu Nguyệt sững sốt một chút, gật đầu theo bản năng.

Trình Chi Ngón đứng trên lầu thang, há miệng, bộ dạng giống như còn muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng cũng chỉ lắc đầu, xoay người trở về phòng.

Từ ngày đó trở đi, tên Trình Chi Ngón, được mỗi ngày sau khi Tiểu Thỏ tỉnh dậy bận tâm nhất.

“Mẹ, con có thể đến nhà anh nước chanh chơi không? ”

“Mẹ, anh nước chanh dậy chưa?”

“Mẹ, ngày hôm nay anh nước chanh có ở nhà không?”

Mỗi ngày Tiểu Thỏ vừa mở mắt, vấn đề thứ nhất hỏi đến, nhất định là về Trình Chi Ngón.

Mỗi ngày mẹ Tiểu Thỏ đều dờ khóc dờ cười cho Tiểu Thỏ thay quần áo, rửa mặt xong, sau đó mang đồ ăn sáng sang nhà Trình Chi Ngón dứt cô ăn, ---
- Dưới tình hình này Tiểu Thỏ nhất định phải nhìn thấy Trình Chi Ngón, mới bằng lòng há mồm ăn, nếu không, sẽ nói lại một câu: Con không muốn ăn..

Sau khi Tiểu Thỏ ăn xong, hai người Chu Linh và Chu Nguyệt vội vàng rời khỏi nhà để đi làm.

Ba Tiểu Thỏ là quân nhân, ngày thường đều ở trong quân đội, thỉnh thoảng một hai tháng mới có thể nhà hỏi thăm hai người, mà ba Trình Chi Ngón bởi vì chuyển công tác đến nơi khác, vì thế cuối tuần mới có thể trở về.

Bởi vậy, lúc mẹ của hai người đi làm, trong nhà cũng chỉ có Trình Chi Ngón và Tiểu Thỏ.

Mỗi ngày Tiểu Thỏ đều đi sau lưng Trình Chi Ngón, anh hẩn đi làm bài tập, cô ngồi chồm hổm bên cạnh anh xếp hình, anh học đàn piano, cô ghé vào bàn nghe anh đàn, anh đi vẽ cô cũng ngồi bên cạnh chơi.

Thời gian lâu, trong tiểu khu ai cũng biết đến hai đứa bé này, lúc đầu mọi người còn tưởng Tiểu Thỏ là em gái của Trình Chi Ngón, sau này mới biết được, hai tiểu tử này không có chút quan hệ máu mủ nào.

Vì vậy đã có người bắt đầu trêu ghẹo nói: “Ngón Ngón, lại dẫn vợ đi chơi nữa hả?”

“Tiểu Thỏ, chồng con đẹp trai không?” Chồng con đẹp hay ba con đẹp hơn?”

“Ngón Ngón, kêu mẹ con sinh cho con một em gái dễ thương giống như Tiểu Thỏ có được không? ”

Mỗi khi nghe đến đây, Tiểu Thỏ liền lớn tiếng mắng bọn học: “Không muốn không muốn không được! ! Anh nước chanh là của một mình con, Còn nữa!! Anh ấy là bạn trai không phải chồng con! ! Con còn nhỏ! ! Không thể kết hôn! !”

“Ha ha ha ha...”

Lúc này những người trên chóc bọn họ đều cười to.

Trình Chi Ngôn cau mày một cái, dù sao anh không phải là đứa trẻ như Tiểu Thỏ, làm sao không biết những điều này là do những người lớn bởi vì buồn chán đùa giỡn, cần bản không cần phải nghiêm túc nói chuyện với bọn họ.

Vì thế mỗi lần như vậy, anh đều lôi bàn tay nhỏ bé mềm mại của Tiểu Thỏ, lặng lẽ liếc mắt nhìn họ, sau đó trực tiếp bỏ đi.

Quả thực đối với Trình Chi Ngôn mà nói, những thứ này đều không là gì, nhưng sự thực chứng minh, là anh quá ngây thơ rồi.

Sau khi kết thúc một ngày, Tiểu Thỏ đều chui vào lòng Trình Chi Ngôn, lấy hai tay ôm anh, đưa ra mọi yêu cầu, nào là muốn nghe anh hát, muốn nghe kể chuyện, muốn Trình Chi Ngôn cho cô uống sữa.

Mà trong những yêu cầu này, Trình Chi Ngôn nghĩ hát và cho uống sữa là dễ nhất, điều anh nhức đầu chính là Tiểu Thỏ muốn nghe kể chuyện.

Nghe kể chuyện còn chưa tính, hết lần này tới lần khác cô còn có yêu cầu đặc biệt đến kể chuyện.

Nói ví dụ như, khi anh kể cho Tiểu Thỏ chuyện ba con heo, Tiểu Thỏ vừa nghe vừa yêu cầu: “Em muốn nghe chuyện con heo đỏ.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Góc Nghé*: *Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Chương 13: Kiên chức bảo mẫu (3)

Editor: Linh Ngọc

“Heo màu đỏ là cái gì?” Trình Chi Ngôn cau mày một cái, trong truyện ba con heo nhỏ, làm gì có con heo màu đỏ.

“Chính là ở trước cửa làng có một con heo đỏ! !” Tiểu Thỏ mở mắt, nghiêm túc nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Thế nhưng phía sau xảy ra chuyện gì, em cũng không biết.”

“...” Trong nháy mắt Trình Chi Ngôn không biết nói gì.

“Anh nước chanh, anh mau kể đi...”

“Ở trước cửa làng có một con heo con màu đỏ, tên của nó là Tiểu Thỏ...”

“Em không phải là heo con! !”

“Tên của nó là Tiểu Hồng...”

“Còn phải có một con heo con màu xanh nhạt! !”

“Ở cửa trước cửa làng có một con heo nhỏ màu đỏ, còn có một con heo nhỏ màu xanh nhạt, tên của chúng là Tiểu Hồng và Tiểu Lam...”

“Còn muốn... còn muốn có một con heo nhỏ màu tím!”

“...Ở trước, cửa làng...” Trình Chi Ngôn vừa kể chuyện, vừa trở mình, dù sau chuyện này khẳng định cũng chẳng liên quan gì đến chuyện ba con heo con, vì vậy anh kể bậy bạ, “Con heo con màu đỏ ăn quả chuối tiêu, vì thế nó biến thành con heo con màu vào, con heo con màu xanh nhạt ăn một quả đào, vì vậy biến thành con heo con màu hồng...”

Trình Chi Ngôn kể mãi, thấy Tiểu Thỏ dần dần không nhúc nhích, cuối cùng cũng thờ dài một hơi.

Rất cuộc cô bé này cũng chịu ngủ.

Anh rõ ràng là một cờ đồ, làm cờ đồ ít nhất là năm năm, gánh vác bao nhiêu nhiệm vụ xã hội khoa học vinh quang, lại hết lần này đến lần khác phải ở chỗ này dỗ cho đứa trẻ ba tuổi ngủ chứ? ?

Trình Chi Ngôn hạ tầm mắt xuống, nhìn Tiểu Thỏ cái người mà một giây trước còn náo động, mà chỉ một giây sau đã bất tỉnh nhân sự, không nhịn được

giờ tay ra, ra sức nhéo vài cái trên mặt cô.

Cái miệng anh đào hồng hào nhỏ nhắn, trong nháy mắt do khuôn mặt bị nhéo mà chu lại giống cái miệng của con gà.

Trình Chi Ngôn nhìn hình dạng của Tiểu Thỏ, tốt lắm ít nhiều gì trong lòng cũng vui vẻ một chút.

Anh định tăng thêm sức nhéo gò má của Tiểu Thỏ, ngẩng đầu lên, thì thấy mẹ mình đang đứng dựa vào cánh cửa cười híp mắt nhìn mình.

“Thế nào, con đang suy nghĩ nên để con bé làm bạn gái mình không, bạn gái nhỏ của con có phải rất đáng yêu không?” Chu Nguyệt chính lại tư thế nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

Trình Chi Ngôn buông lỏng tay đang nhéo gương mặt Tiểu Thi, trên mặt tràn đầy vẻ khó xử, “Chỗ nào đáng yêu, rõ ràng một chút cũng không đáng yêu.”

“À... Nếu không đáng yêu vậy con nhéo mặt con bé làm gì? ?” Chu Nguyệt ranh mãnh hỏi tới.

“Bởi vì em ấy xấu.” Trình Chi Ngôn nghiêng đầu sang chỗ khác, dối lòng trả lời.

“Xấu sao? Mẹ nghĩ Tiểu Thỏ nhìn rất đẹp...” Chu Nguyệt tiếp tục trêu chọc anh.

“...” Trình Chi Ngôn nhìn bà một cái, yên lặng không nói.

Chắc chắn, lại nữa rồi, lại dùng chiêu này.

Chu Nguyệt nhìn con trai của mình đột nhiên yên lặng, nhin không được có chút đáng tiếc, đứa bé này lần nào cũng như thế, lúc nói không lại mình, liền chọn biện pháp yên lặng, đây tuyệt đối là sức mạnh yên lặng..., đứa bé nhỏ như vậy cũng biết sức mạnh yên lặng nữa chứ... Cũng không biết sau này có đứa con gái này chịu nổi anh...

“Được rồi, không đùa với con nữa, ngày hôm nay mẹ Tiểu Thỏ không đến đưa Tiểu Thỏ về nhà, con rửa mặt nhanh lên một chút, chuẩn bị đi ngủ.” Chu Nguyệt vỗ tay, đang chuẩn bị xoay người rời khỏi phòng, thì nghe âm thanh yếu ớt của Trình Chi Ngôn: “Mẹ vừa mới nói cái gì...?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Chương 14: Kiêm chức làm bảo mẫu (4)

Editor: Linh Ngọc

“Ừ? ?” Chu Nguyệt quay đầu, nháy mắt nhìn Trình Chi Ngôn, vẻ mặt có chút hả hê nhìn anh nói: “Hôm nay mẹ Tiểu Thỏ không đến đón con bé, ha ha... Ngày hôm nay bà ấy phải trực ca đêm”

“Vi thế nên? ?” Trình Chi Ngôn thấy mẹ mình hoàn toàn không có ý muốn ôm Tiểu Thỏ đến phòng của bà, không nhin được mở miệng hỏi: “Vậy em ấy phải làm sao bây giờ?”

“Ngủ với con chứ sao.” Chu Nguyệt bài ra vẻ mặt đây là tất nhiên nhìn anh, cười xấu xa nói: “Con trai, con biết không, trên thế giới này có bảy tỷ người, một người muốn gặp nửa kia quan trọng nhất của mình, phải tìm kiếm nhiều năm trong biển người mênh mông, có vài người cùng cực suốt cuộc đời còn không tìm được người mà yêu nhất. Mà con, con nhìn xem, con thật may mắn, còn chưa bắt đầu tìm, thì người vợ tương lai đã tự động từ trên trời rơi xuống.”

Đôi mắt Trình Chi Ngôn lóe sáng một chút, anh nhìn mẹ mình thao thao bất tuyệt tuyên bố nói, yên lặng 2 giây, thản nhiên nói: “Mẹ, thỉnh thoảng mẹ nói chuyện có chút suy nghĩ được không?”

“Cái gì mà suy nghĩ, đứa con này, nhất định là con học dốt ngữ văn rồi!” Chu Nguyệt tức giận liếc Trình Chi Ngôn một cái nói: “Thật là một chút lãng mạn cũng không thất, lời của mẹ vừa rồi thật đơn giản và bao quát, tóm lại là tối hôm nay con ngủ chung với Tiểu Thỏ.”

“Vi sao! ?” Đôi lông mày thanh tú của Trình Chi Ngôn nhú lên, anh cúi đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ, cái người đang ngủ say trong lòng mình, người này chỉ có lúc ngủ say là đáng yêu nhất, ban ngày lúc thức dậy, quả thực là một Hỗn Thế Ma Vương.

Anh ăn cùng cô, cùng cô chơi đùa, bây giờ còn phải cùng cô ngủ, nếu như vậy chẳng phải anh biến thành bảo mẫu sao?

“Bối vì...” Chu Nguyệt cười nhạt nhìn Trình Chi Ngôn, đi tới bên cạnh anh, hai tay ôm lấy Tiểu Thỏ, mới vừa ôm thân thể cô rồi khỏi Trình Chi Ngôn, Tiểu Thỏ liền “Oa” Khóc lên một tiếng, “Mất...Muốn ôm...”

...

...

Trình Chi Ngôn có không biết nói gì trừng mắt nhìn thân hình nhỏ bé trước mặt mình, lại ngẩng đầu liếc mắt nhìn nhìn về mặt đắc ý của mẹ mình, đột nhiên cảm thấy cuộc sống của mình thật là bi thảm.

“Con xem, con bé này ngoài trừ mẹ mình cũng chỉ thừa nhận con, mẹ cũng muốn giúp con chia sẻ một chút, đáng tiếc con bé không muốn mẹ...” Chu Nguyệt ôm Tiểu Thỏ đang nhắm mắt liên tục khóc, về mặt bất đắc dĩ nhìn Trình Chi Ngôn nói.

Bà nói xong những lời này, bỏ Tiểu Thỏ trở về lòng của Trình Chi Ngôn.

Quả thật sau 0,01 giây, Tiểu Thỏ lập tức ngừng khóc.

Trình Chi Ngôn có chút chán nản nhìn về mặt hạnh phúc của Tiểu Thỏ nằm trong lòng mình, cảm thấy như mình sắp chết rồi vậy.

“Được rồi, được rồi, dù sao con cũng nên đi tắm đi, ngủ sớm một chút, ngoan nào.” Chu Nguyệt giống như rất thoải mái nhìn con trai mình nói một câu, rồi xoay người ra khỏi cửa.

Trong phòng ngủ yên tĩnh, chỉ còn lại có hai người Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ.

Con bé đáng ghét này!

Trình Chi Ngôn cúi đầu, nhìn gương mặt ngủ say sưa của Tiểu Thỏ, không nhịn được hung hăng nheo mắt cô một cái.

Ngủ! !

Anh tắt đèn bàn, ôm thân thể mềm mại của Tiểu Thỏ, trực tiếp nằm xuống.

Ban đêm, Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy có một bàn tay nhỏ bé nóng hổi không ngừng sờ trên mặt mình, sờ mắt sờ mũi, sờ mũi xong lại đánh vào miệng anh.

Anh mở mắt, mượn ánh sáng từ ánh trăng ngoài cửa sổ chiếu vào phòng ngủ nhìn sang Tiểu Thỏ bên cạnh mình.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Chương 15: Kiêm chức làm bảo mẫu (5)

Editor: trang kto

Beta: Linh Ngọc

Cô bé này vừa gặm ngón tay phải mình, vừa không ngừng đưa tay trái đến trước mặt mình.

Trình Chi Ngôn không còn gì để nói nhìn chăm chăm cô bé trong chốc lát, duỗi tay nắm bàn tay bé nhỏ của cô xuống khỏi mặt mình, sau đó trở mình, ngủ cách xa cô một chút.

Lúc anh mơ màng sắp ngủ, Tiểu Thỏ nằm cách anh không xa đột nhiên ngồi dậy.

Trình Chi Ngôn hoàn toàn tỉnh ngủ, anh xoay người xem Tiểu Thỏ, đôi mắt tiểu gia hỏa kia nhắm gắt gao, đầu ngửa ra sau, từng chút từng chút, giống như không muốn tỉnh lại.

Chuyện gì xảy ra... Tiểu nha đầu này chẳng lẽ còn có tật xấu là mộng du sao! ?

Về mặt Trình Chi Ngôn đầy nghi ngờ nhìn cô, do dự một chút, dè dặt giọng hỏi nhỏ: “Tiểu Thỏ? ?”

“...”

Đầu Tiểu Thỏ lắc lư, không có phản ứng, có điều đột nhiên tay và chân hoạt động, bò về phía anh.

Lúc bò đến trước người anh, thì Tiểu Thỏ dừng lại, sau đó không có dấu hiệu báo trước, “Bịch” một cái, cô tròn trịa, đầu lông xù trực tiếp đập vào bụng Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn bị cô đập đau đến không nhận được mà co thân lại.

Vắt và lăm cảm giác đau đớn mới biến mất, anh cúi đầu nhìn bụng mình, cái tên đầu sỏ gây chuyện cứ như vậy mà ngửa mặt nằm trên người anh, coi bụng anh như gối đầu mà ngủ.

...

Buổi sáng tám giờ, Chu Nguyệt có chút nghỉ ngơi đứng ở ngoài cửa phòng Trình Chi Ngôn, con trai bà bình thường là 7 giờ đúng sẽ rời giường, sao hôm nay đã một lát rồi mà một chút động tĩnh cũng không có? Bà đưa tay nhẹ nhàng gõ cửa, bên trong vẫn không có bất cứ động tĩnh gì.

Chu Nguyệt chần chờ một chút, duỗi tay nhẹ nhàng đẩy cửa phòng Trình Chi Ngôn ra.

Trong phòng, ánh mặt trời xuyên thấu qua rèm cửa sổ chiếu rọi xuống sàn nhà, hơi gió từ máy điều hòa yên tĩnh thổi qua, trên chiếc giường lớn chính giữa phòng là hai thân thể nhỏ bé nằm lộn xộn.

Cả người Trình Chi Ngôn nằm ở trên giường, còn Tiểu Thỏ lại ngủ trên bụng của anh, hai tay duỗi thẳng theo hình chữ đại, ngủ rất say.

Chu Nguyệt nhìn một màn trước mắt này, thì không nhận được bật cười.

A a a a, hai người thật đáng yêu thật đáng yêu quá đi !

Bà đứng trước cửa một lát, trong nháy mắt bỗng nhiên cảm thấy cần phải dùng máy ảnh chụp lại, vì vậy vội vàng xoay người trở về phòng của mình cầm máy chụp ảnh lên.

Lúc Trình Chi Ngôn tỉnh dậy cảm thấy lưng mình đau như chuột rút, cả người mệt mỏi giống như chạy hai mươi km.

Trái lại thần sắc Tiểu Thỏ sáng lạng ngồi trước bàn ăn cùng mẹ mình cười nói, anh chỉ có thể thờ dài một hơi, cuộc sống như vậy khi nào mới kết thúc đây.

“Sao vậy, sáng sớm than thở cái gì.” Trong tay Chu Nguyệt bung hai cái khay đi tới, khay trứng chiên là cho Trình Chi Ngôn, khay trứng luộc là cho Tiểu Thỏ.

“Con đã suy nghĩ kỹ.” Trình Chi Ngôn buồn bã ỉu xiu cầm lấy chiếc đĩa, chọt chọt khay trứng gà rán của mình, cúi đầu nói: “Con không muốn Tiểu Thỏ làm bạn gái con.”

“Vì sao? ?” Tiểu Thỏ và Chu Nguyệt đồng thời ngẩng đầu, nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

“Tư thế ngủ quá kém, con không thích.” Trình Chi Ngôn một tay nâng cằm lên, một tay tiếp tục chọt trứng gà rán, nhìn cũng không thèm nhìn hai người.

“Đây là lý do sao? ?” Chu Nguyệt buồn cười nhìn anh.

“Con nghe nói, nếu hai người kết hôn, sẽ phải ngủ cùng nhau cả đời.” Trình Chi Ngôn thẳng thắn nói với Chu Nguyệt như vậy

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Chương 16: Muốn cùng đến trường (1)

Editor: trang kto

Beta: Linh Ngọc

“Con nghe nói, nếu hai người kết hôn, phải ngủ cùng nhau cả đời.” Trình Chi Ngôn thẳng thắn nói với Chu Nguyệt: “Tối hôm qua con bị em đè ép suốt cả đêm... Còn bị em ấy sờ loạn đủ cái, sờ soạng cả một đêm, quả thực mệt mỏi.”

“A...” Chu Nguyệt ý tứ sâu xa nhìn con trai mình, lắc đầu, chắc lưỡi nói: “Chắc chắc, thật sự là không hiểu phong tình a, không hiểu phong tình...”

“Cái gì không hiểu phong tình? ?” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên nhìn mẹ mình, đôi lông mày sít sao nhăn lại nói: “Mẹ, bây giờ mẹ nói chuyện càng ngày

con càng nghe không hiểu?”

“Không có việc gì, về sau chờ con lớn lên sẽ hiểu.” Chu Nguyệt bí ẩn cười, sau đó sờ đầu Tiểu Thỏ: “Thỏ Thỏ bây giờ còn nhỏ, đợi sau này nó lớn lên, sẽ ngủ cùng con rất nhiều, nói cho con biết, lúc nhỏ tư thế ngủ của con cũng không tốt hơn Tiểu Thỏ đâu.”

“Nhưng mà con...” Trình Chi Ngôn há mồm, lúc chuẩn bị nói gì đó, lại bị mẹ mình ngắt ngang: “Nhanh ăn cơm, mẹ còn phải đi làm, còn nữa con có muốn Tiểu Thỏ làm bạn gái của con hay không, chuyện này con suy nghĩ thật kỹ, sau này ngàn vạn lần đừng hối hận.”

“...”

Trình Chi Ngôn tiếp tục cầm dưa chọt trứng gà trước mặt mình.

Hối hận?

Hối hận cái gì? ?

Hối hận mình không thể bị Tiểu Thỏ đè nặng bụng áp chế cả đời? ?

Nếu anh cho cô làm bạn gái mình, bị cô áp chế cả đời, lúc đó mới hối hận không biết được không nữa! ? ?

Nghĩ tới đây, Trình Chi Ngôn sờ bụng mình hình như nó vẫn còn có chút đau đớn, thâm trầm nhìn Chu Nguyệt nói: “Mẹ, chẳng lẽ mẹ không biết bây giờ con tìm bạn gái là xe yêu sớm sao, thấy cô nói, trường học cấm yêu sớm.”

“A, không sao, ở nhà con có thể yêu sớm.” Chu Nguyệt vừa nói vừa mang thức ăn của mình bỏ vào trong chậu, sau đó đi đến tủ giày bên cạnh phòng khách, vội vàng thay giày, một tay cầm chìa khóa một tay cầm giỏ nhìn Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ nói: “Mẹ đi làm trước đây, hai đứa các con ở nhà ngoan một chút.”

“...”

Trình Chi Ngôn không còn gì để nói nhìn mẹ mình xoay người rời đi, lại ngẩng đầu nhìn Tiểu Thỏ ngồi đối diện mình, thở dài một hơi, bắt đầu ăn trứng gà rán đã bị chọt đến nhìn không ra hình dáng gì.

Nghỉ hè đi qua rất nhanh.

Trước một tuần Trình Chi Ngôn khai giảng mẹ Tiểu Thỏ cùng ba Tiểu Thỏ ở trong điện thoại thương lượng một chút, quyết định đưa Tiểu Thỏ đi nhà trẻ.

Tiểu Thỏ vừa nghe nói mình cũng có thể đi học, cả người đều vui vẻ.

“Mẹ mẹ, con có thể đi học, có phải có thể học viết chữ hay không? ?”

“Ách... Hình như nhà trẻ không dạy các bạn nhỏ viết chữ...” Mẹ Tiểu Thỏ có chút nghi ngờ nhìn về mặt con gái mình tràn đầy vui vẻ, chần chờ một chút nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Sao vừa nghe nói phải đi nhà trẻ con lại vui vẻ như vậy, mấy đứa bé nhà người ta hình như không thích đi học chút nào...”

“Con đương nhiên rất vui rồi!” Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng mịn của Tiểu Thỏ cười như một đóa hoa, tiếng nói thanh thúy: “Con có thể cùng anh nước chanh đi học.”

Mẹ Tiểu Thỏ đưa tay lau mồ hôi trên trán mình, không còn gì để nói nhìn con gái mình, chuẩn bị lờ, cẩn thận nói: “Cái đó Tiểu Thỏ ... Con không đi nhà trẻ cùng với anh nước chanh được đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Chương 17: Muốn cùng đi học (2)

Editor: Linh Ngọc

“A?? Vì sao?” Cả người Tiểu Thỏ ngẩn ra tại chỗ.

“Anh nước chanh của con lớn hơn con, thằng bé đã đi nhà trẻ rồi, bây giờ thằng bé sẽ nhập học cấp tiểu học.” Mẹ Tiểu Thỏ sờ đầu lông xù của Tiểu Thỏ, cực kỳ thương tiếc nói với cô.

“Cấp tiểu học là gì?”

“Chính là...” Mẹ Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, sau đó kiên nhẫn giải thích cho cô: “Chờ con hoàn thành cấp mẫu giáo, sau đó lên cấp tiểu học, tức là học hết lớp chồi, rồi hết lớp lá, khoảng một .... hai. Năm thứ ba con có thể lên cấp tiểu học rồi.

“A?” Cái miệng hồng nhỏ nhắn của Tiểu Thỏ há ra không khép lại được.

“... Vậy con cần bao lâu? ?”

“Không nhiều, cũng chỉ 7 năm thôi.” Mẹ Tiểu Thỏ cười tùm tùm nói.

“Con phải đợi 7 năm mới được học tiểu học cùng anh nước chanh?”

“Không, bảo bối, chờ con lên tiểu học, anh nước chanh của con đã lên lớp 11 rồi.”

“Lớp 11 là cái gì thế?”

“Lớp 11 chính là sau khi anh nước chanh học thêm 5 năm, cấp tiểu học gồm 6 năm, thì được lên cấp trung học cơ sở,... Sau khi học ba năm nữa, là sẽ lên trung học phổ thông, đó là lớp 11.” Mẹ Tiểu Thỏ đưa tay lau mồ hôi trên trán, kể từng chút cho Tiểu Thỏ nghe.

“A? ?” Tiểu Thỏ hoàn toàn không thể hiểu được khái niệm tiểu học, trung học cơ sở, trung học phổ thông, chỉ mơ hồ nghĩ, mình muốn học cùng anh nước chanh lại trắc trở vậy sao... Nghĩ như vậy, nước mắt của cô bắt đầu chảy xuống. “Oa...oa... Không được con muốn đi học cùng anh nước chanh...”

“Cái này... Khụ, cái này, có lớp học để cho con nít thích ứng trước, mỗi ngày anh nước chanh có thể đưa con đi, rồi lại đón con về.” Mẹ Tiểu Thỏ nhìn thấy con gái mình lại bắt đầu khóc, lo co vài cái rồi vui vẻ nói: “Như vậy mỗi ngày con đều gặp anh nước chanh rồi.”

“Vậy anh ấy có theo con học không?” Tiểu Thỏ mở to đôi mắt ngấn đầy nước, đáng thương mà hỏi mẹ mình.

“Ách. . . Không được. . .”

“Ô ô. . . Oa. . .”

Tiểu Thỏ bắt đầu khóc lớn tiếng.

Ngày đầu tiên ở ban thích ứng của nhà trẻ, cách ngày khai giảng của Trình Chi Ngôn là năm ngày.

Sáng sớm, mẹ Tiểu Thỏ và Trình Chi Ngôn vô cùng không tình nguyện cùng nhau đi tới cửa nhà trẻ, lúc cô giáo nhà trẻ ôm Tiểu Thỏ vào lòng, cô mạnh mẽ lôi cổ của Trình Chi Ngôn, gào khóc, âm thanh vang dội khắp nhà trẻ.

Mẹ Tiểu Thỏ khuyên can mãi Tiểu Thỏ mãi, sau khi đưa vào được trong đó thì lời Trình Chi Ngôn chạy thật nhanh.

“Bác gái, chúng ta nhất định phải chạy trốn nhanh như vậy sao? ?” Trình Chi Ngôn có chút bận tâm quay đầu nhìn thoáng qua cửa lớn của nhà trẻ, hỏi mẹ Tiểu Thỏ.

“Nhất định, nói cách khác Tiểu Thỏ sẽ ôm con khóc nguyên buổi trưa đó. Mẹ Tiểu Thỏ đi tới trước xe đạp của mình, vừa mở khóa xe, vừa nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Con không cần lo lắng, thời gian đầu con nít đi nhà trẻ đều như vậy, tối đa là khóc một hai tháng sẽ không sao, nhưng mà mấy ngày nay làm phiền con buổi chiều phải đi đón Tiểu Thỏ.”

“Được rồi. . .” Trình Chi Ngôn chán chờ gật đầu.

“Đi thôi, bác gái phải đi làm rồi, con mau về nhà đi.” Mẹ Tiểu Thỏ phát tay một cái, sau đó đạp xe đi mất.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tríc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: Chương 18: Muốn cùng đi học (3)

Editor: Linh Ngọc

Lúc nhà trẻ sắp tan học, Trình Chi Ngôn đứng giờ đứng trước cửa chờ, anh vốn là một đứa bé, đứng cùng với những ông bà nội đến đón cháu hình như có chút gây chú ý, hơn nữa anh lại thanh tú đẹp trai. Vì vậy có một ông bác không nhìn được mà trêu anh: “Cậu bạn trẻ, cháu tới đâu cũng là để đón người sao?”

“Vâng.” Trình Chi Ngôn gật đầu.

“Cháu tới đón em gái hay là em trai?”

“Em gái.”

“Chắc chắn, đứa bé này, thật là có ích, người lớn nhà cháu đâu? ?”

“Đi làm.”

“Ồi nhà này thật là có phúc, con cháu tài giỏi, lớn như thế mà đã hiểu chuyện.”

“...” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu, lặng lẽ nhìn thoáng qua đám ông bà nội xung quanh mình, từ từ dịch chuyển vị trí, đến gần cửa chính, cúi đầu không nói.

Buổi chiều mùa hè, mặt trời tỏa ra năng lượng rất lớn, mặt đất trở nên nóng bức, cuối cùng bảo vệ ở phòng thường trực cũng mở cửa, nhìn mọi người đứng ngoài nói: “Tan học rồi, vào đón thôi.”

Trình Chi Ngôn ý bản thân linh hoạt, là người đầu tiên đi vào.

Trong lớp lá, lớp chồi của nhà trẻ, phòng học đều vắng hoe, đi đến trước ban thích ứng, chỉ có ban nhỏ nhỏ và lớp mẫu giáo nhỏ.

Trình Chi Ngôn đi vào cửa nhỏ của lớp, mới vừa đẩy cửa ra, một thân bé nhỏ liền chạy tới mình.

“Anh nước chanh!!” Tiểu Thỏ vừa chạy vừa khóc, chạy mạnh vào lòng Trình Chi Ngôn.

Cảnh tượng này, không biết vì sao, lại khiến lòng Trình Chi Ngôn có chút chua xót nhưng cũng buồn cười.

Anh ngồi xổm xuống, hai tay ôm lấy thân mềm mại của Tiểu Thỏ, cảm giác được cái đầu lông xù của cô đang cọ tới cọ lui trên vai mình, giọng nói dịu dàng hỏi cô: “Ngoan, sao em lại khóc?”

“Ô ô ô. . . Anh nước chanh, em còn tưởng rằng anh không tới đón em...” Hai tay Tiểu Thỏ ôm chặt cổ của Trình Chi Ngôn, nước mắt rơi là tã vào bên trong cổ áo anh.

Những giọt nước lạnh như băng rơi vào người Trình Chi Ngôn, trong nháy mắt hóa thành lời nói, từ từ rót vào lòng của anh.

“Làm sao như vậy được. . .” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười mà nhìn cô, đưa tay xoa nhẹ mái tóc của cô thấp giọng nói: “Không phải nói mỗi ngày anh đều đưa em đến trường rồi đón em về sao?”

“Ô ô ô. . . Em không muốn ở nhà trẻ, nhà trẻ không dễ chơi, nhà trẻ không có anh nước chanh...” Thỏ nhìn Trình Chi Ngôn đứng dậy, nhanh nhẹn nắm lấy cánh tay của anh, đáng thương mà nói.

“Đưa trẻ bằng em đều phải đến nhà trẻ.” Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn cô.

Dễ con nít, quả thực anh không hiểu lắm, huống chi đây cũng là lần đầu tiên anh thấy Tiểu Thỏ khóc đến như vậy.

“Không muốn! Không muốn! Em không muốn ở nhà trẻ!” Tiểu Thỏ lôi tay áo của Trình Chi Ngôn, khóc lóc nói.

“Ở nhà trẻ em có thể quen nhiều bạn khác, có thể kết bạn với họ.” Trình Chi Ngôn suy nghĩ một chút, cuối cùng cũng nghĩ ra cái mà nhà trẻ có ích.

“Không muốn! Những bạn khác đến đây cũng chỉ biết khóc! ! Bọn học khóc từ sáng cho đến chiều! ! Ô ô. . .”

“...”

Trình Chi Ngôn nhìn nước mắt rơi là tã của Tiểu Thỏ, trong lòng rất muốn hỏi, không phải em cũng chỉ biết khóc thôi sao, ngày hôm nay chắc là cũng khóc từ sáng cho đến chiều rồi??

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Chương 19: Muốn cùng đi học (4)

Editor: Linh Ngọc

Nhưng anh thấy Tiểu Thỏ khóc thật đáng thương, nên đành phải đưa tay vỗ nhẹ sau lưng cô, thấp giọng nói: “Được rồi, đừng khóc nữa, chúng ta về nhà đi? ”

“Về nhà thì không đến nhà trẻ nữa phải không? ” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt đỏ hồng mở to nhìn anh.

“Ừ...” Trình Chi Ngôn suy nghĩ một chút, uyển chuyển nói: “Hôm nay không cần đi học nữa.”

“Được.” Tiểu Thỏ hoàn toàn không có chú ý tới Trình Chi Ngôn bỏ thêm ba chữ “Hôm nay” vào phía trước, chỉ cho là anh đồng ý sau này mình sẽ không đến nhà trẻ nữa. Vì vậy, vô cùng vui vẻ chạy tới gần tủ trước mặt, cầm túi sách của mình.

“Tiểu Thỏ, người nhà của con đến đón con sao?” Giáo viên đang nói chuyện với phụ huynh khác, thấy Tiểu Thỏ chạy tới lấy túi sách, vội vã đưa tay ngăn cô lại, ngồi xổm xuống hỏi cô.

“Đến rồi ạ!” Tiểu Thỏ xoay người chỉ Trình Chi Ngôn đang đứng cách đó không xa, vui vẻ nói với giáo viên: “Ở chỗ đó.”

Giáo viên nhìn thoáng qua theo hướng ngón tay Tiểu Thỏ, ló vào phòng học, có một thiếu niên thanh tú mặc áo T-shirt màu đen, thân hình thiếu niên tuy rằng chưa hoàn toàn trưởng thành, nhưng khí thế đã thẳng tắp, khí chất khác thường, chỉ có điều,..... Bộ dáng thiếu niên kia thoạt nhìn cũng chỉ mười mấy tuổi, trên khuôn mặt tuấn tú vẫn còn lộ ra một chút trẻ con.

Lớp mẫu giáo bé hôm nay là ngày đầu tiên thích ứng, bây giờ phần lớn đứa nhỏ đều là con một, rất nhiều cha mẹ luôn lo lắng về ngày đầu tiên đi học của con mình, bởi vậy rất nhiều gia đình hầu như cả nhà cùng tới đón con mình tan học, trong phòng học cũng nhanh chóng bị các phụ huynh đứng đầy.

Nhưng mà.... Chẳng lẽ trong nhà Bạch Tiểu Thỏ lại để một đứa bé trai tới đón sao?

Trong giọng nói giáo viên mang theo một chút nghi ngờ hỏi Tiểu Thỏ: “Người kia là anh con sao, cha mẹ con không tới đón con sao?”

“Không phải, không phải anh trai con.” Tiểu Thỏ lắc đầu, vô cùng nghiêm túc nhìn giáo viên nói: “Anh nước chanh là bạn trai của con.”

“.....”

Sau khi giáo viên nghe xong câu này, nháy mắt đã hóa đá.

“Bạn.... Bạn trai?”

“Vâng!” Tiểu Thỏ gật đầu thật mạnh, trên khuôn mặt nhỏ nhắn non nớt tràn đầy tự hào nói với giáo viên: “Con là bạn gái của anh ấy.”

“Tiểu Thỏ, con biết cái gì là bạn gái không?” Giáo viên phục hồi lại tinh thần, nhìn không được cười hỏi Tiểu Thỏ.

“Biết! Bạn gái chính là tương lai sẽ trở thành người vợ của anh ấy!” Sóng lưng Tiểu Thỏ nho nhỏ thẳng tắp, nghiêm trang trả lời.

Giáo viên có chút buồn cười nhìn Tiểu Thỏ, lại nhìn Trình Chi Ngôn đứng ở cửa vào phòng học, đưa tay sờ đầu của cô sau đó lắc đầu nói: “Những thứ này là ai dạy con?”

“Mẹ con!” Tiểu Thỏ vô cùng thuận miệng trả lời: “Còn có bác gái Chu!”

“Bác gái Chu?”

“Bác gái Chu chính là mẹ của anh nước chanh, bác ấy nói bây giờ tuổi con còn quá nhỏ không thể kết hôn, cho nên chỉ có thể làm bạn gái anh nước chanh!” Tiểu Thỏ đeo cặp sách, gật gù đắc ý nói với giáo viên.

.....

Cho nên.....

Đây là tình cảm của thanh mai trúc mã?

Giáo viên có chút ngạc nhiên liếc nhìn Trình Chi Ngôn, um.... Nói thật, bộ dáng của chàng trai nhỏ này thật sự rất đẹp, tuy rằng tuổi còn nhỏ nhưng có ánh mắt sắc lạnh, phong thái tự nhiên, khí chất ung dung, giờ phút này tuy rằng anh yên lặng đứng ở nơi đó, nhưng nháy mắt đã trở thành một phong cảnh làm lòng người đắm say

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 20: Chương 20: Muốn cùng đi học (5)

Editor: Thiên Linh Hoa

Beta: Linh Ngọc

Mặc dù Trình Chi Ngôn đứng trước cửa vào phòng học, nhưng ánh mắt vẫn dõi theo Tiểu Thỏ, giờ phút này nhìn thấy ánh mắt Tiểu Thỏ và giáo viên thay nhau nhìn trên người mình, trong lòng nhất thời nổi lên một dự cảm không tốt.

Chần chờ hai giây, anh vẫn bước đến bên Tiểu Thỏ.

“Anh nước chanh!” Tiểu Thỏ nhìn thấy Trình Chi Ngôn tới đây thì nhanh chóng chạy nhào qua, nhét tay mềm mại của mình vào trong tay Trình Chi Ngôn, sau đó kề vai cùng anh đứng trước mặt giáo viên.

Ừ... Nam sinh đẹp trai và nữ sinh nhỏ trắng nõn đáng yêu.

Giáo viên nhìn hai người trước mắt đang cầm tay nhau này, hai đứa bé xinh đẹp giống như búp bê trong tranh Tết vậy, trong lòng nhất thời lệ rơi đầy mắt, bé gái ba tuổi đã có bạn trai, mà cô là cô gái hai mươi ba tuổi, hình dáng bạn trai tương lai của mình còn chưa thấy qua.

“Cô giáo..... Cô giáo....” Tiểu Thỏ gọi giáo viên liên tục mấy câu mới đưa giáo viên từ trong suy nghĩ trở về.

“A?”

“Con có thể về nhà chưa?”

“A ... Ha ha .... Có thể, có thể....” Giáo viên gật đầu liên tục, đứng dậy đỡ sau lưng Tiểu Thỏ đưa cô ra ngoài phòng học nói: “Đi về đi, trên đường nhớ chú ý an toàn, nắm tay bạn trai con cho tốt.”

“Tạm biệt cô giáo!” Tiểu Thỏ quay đầu vẫy tay với giáo viên, sau đó kéo Trình Chi Ngôn nhanh nhẹn rời đi.

Trên đường trở về, Trình Chi Ngôn dắt Tiểu Thỏ đi một lúc, yếu ớt mở miệng nói: “Vừa rồi em nói gì với cô giáo vậy hả?”

“A?” Tiểu Thỏ quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn bên cạnh, cười hi hi nói: “Em nói anh là bạn trai của em.”

“..... Không phải anh nói anh còn đang suy xét sao?” Trình Chi Ngôn khẽ nhúm mày, nhìn Tiểu Thỏ thần nhiên nói.

“Ừ, anh từ từ suy xét.” Tiểu Thỏ gật đầu, chớp đôi mắt to trong suốt, cười tít mắt nói: “Bác gái Chu nói kết quả anh suy xét không quan trọng, quan trọng là ..... Chỉ cần bác gái đồng ý cho em làm bạn gái của anh là được rồi!”

“....”

“Bác ấy còn nói, chỉ có thể nhận em làm con dâu!” Tiểu Thỏ vô cùng vui sướng nói với Trình Chi Ngôn.

“Anh nước chanh, khi nào thì em mới có thể mới có thể lớn lên? Chừng nào mới có thể kết hôn với anh?”

“....”

“Có phải thật sự giống như anh nói hay không, sau khi kết hôn em có thể mỗi ngày ngủ cùng với anh?”

“... Tạm biệt.”

Trình Chi Ngôn buông tay Tiểu Thỏ ra, lập tức xoay người đi tới cửa lớn nhà mình.

“A... anh nước chanh, anh đợi em với..... tại sao anh không nói gì, anh đi nhanh như vậy làm gì, em đuổi theo không kịp...” Hai tay Tiểu Thỏ cầm lấy quai đeo túi sách của mình, bước hai chân ngắn, ra sức đuổi theo phía sau Trình Chi Ngôn.

Năm ngày sau đó là ngày một tháng chín, Trình Chi Ngôn chính thức nhập học.

Trình Chi Ngôn thuận lợi trở thành học sinh tiểu học năm thứ tư, mỗi ngày buổi sáng trước tám giờ anh nhất định phải tới trường học, mà nhà trẻ Tiểu Thỏ buổi sáng mỗi ngày tám giờ rưỡi mới vào học, kể từ đó, anh không thể đưa Tiểu Thỏ đi học được rồi.

Trừ cái đó ra, thời gian tan học của Trình Chi Ngôn là bốn giờ rưỡi chiều, nhưng mà Tiểu Thỏ tan học lúc bốn giờ chiều, như vậy anh cũng không thể đón Tiểu Thỏ tan học được.

Không có Trình Chi Ngón đưa đón Tiểu Thỏ đi học, mỗi ngày Tiểu Thỏ đến nhà trẻ lại càng khóc đến tê tâm liệt phế, kinh thiên động địa, thiếu chút nữa làm cho giáo viên nhà trẻ cho rằng cô chính là bị thất tình.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Chương 21: Scandal kì quái (1)

Editor: Thiên Linh Hoa

Beta: Linh Ngọc

May mắn tình trạng như vậy cũng không có kéo dài được bao lâu, sau khi người hai nhà bàn bạc - - thật ra là do mẹ Tiểu Thỏ và mẹ Trình Chi Ngón bàn bạc, hai người quyết định về sau mỗi sáng Tiểu Thỏ sẽ đi nhà trẻ sớm hơn 30 phút, còn buổi chiều cô lại về muộn đi 30 phút để Trình Chi Ngón có thể đưa đón cô về.

Đối với chuyện này, Trình Chi Ngón đương nhiên là muốn đưa ra một chút ý kiến phản đối, nhưng đáng tiếc là không ai cho anh cơ hội để nói.

Từ khi vào tiểu học năm tư đến nay, Trình Chi Ngón cảm thấy các bạn cùng lớp dường như có chút thay đổi.

Thỉnh thoảng sẽ có các bạn nữ sẽ đứng xúm lại với nhau, vừa nói chuyện phiếm vừa dùng ánh mắt thẹn thùng nhìn anh tới. Khi thì có một ít bạn nam không có việc gì thì thảo luận xem trong lớp bạn nữ nào xinh đẹp nhất.

Kỳ quái hơn là, trong lớp đột nhiên xuất hiện một số lời đồn, nói là anh thích một cô gái gọi là Dịch Thi Vũ gì đó.

Trình Chi Ngón ngồi ở trên lớp học, ánh mắt đảo qua các bạn xung quanh, cố gắng tìm kiếm bạn nữ được gọi là Dịch Thi Vũ kia.

Ngồi ở bên cạnh anh là Hạ Phong, thấy anh hình như cũng không có chú ý nghe giảng, thì lặng lẽ dùng cánh tay đẩy anh một cái, nhỏ giọng hỏi: “Trình Chi Ngón, cậu đang nhìn cái gì vậy? ”

Trình Chi Ngón quay đầu lại nhàn nhạt nhìn lướt qua Hạ Phong không nói gì, sau đó ánh mắt lại tìm kiếm trong đám người kia.

Hạ Phong cũng đã quen với bộ dạng cư xử này của Trình Chi Ngón nên nhún vai, cũng không tiếp tục hỏi anh nữa.

Nhìn qua một vòng, Trình Chi Ngón thu hồi ánh mắt, các bạn nữ trong lớp dường như cũng không khác nhau lắm... Nhìn hồi lâu cũng không nhìn ra người nào là Dịch Thi Vũ. Nhưng mà mấy bạn nữ trong lớp kia, anh nhớ tên họ cũng không nhiều.

Trình Chi Ngón quay đầu nhìn thoáng qua Hạ Phong đang len lén vẽ rồng trên cuốn vở, chân chừ một chút, anh khẽ thấp giọng hỏi cậu ta: “Hạ Phong, tôi hỏi cậu một chuyện.”

“Chuyện gì vậy a?” Hạ Phong một vừa chòm râu của con rồng, nên không để ý tới trả lời.

“Dịch Thi Vũ là ai? ”

“A? ” Hạ Phong đột nhiên ngẩng đầu lên, mặt có vẻ hơi sốc nhìn anh, “ Cậu...cậu quả nhiên thích Dịch Thi Vũ! ”

“...” Trình Chi Ngón lập tức đầu đầy hắc tuyến, “Con mắt nào của cậu nhìn thấy tôi thích cô ta ? ”

“Nếu không tại sao cậu đột nhiên lại nhắc đến cô ấy.”

“Tôi chính là đang hỏi cậu, cô ấy là ai a... Gần đây tôi nghe thấy có người nói tôi thích cô ấy...” Trình Chi Ngón có chút ít không còn gì để nói.

“A... Cậu thậm chí vẫn không biết Dịch Thi Vũ là ai...” Hạ Phong đặt bút máy trong tay xuống, cố làm ra vẻ thần bí nhìn Trình Chi Ngón bên cạnh thấp giọng nói: “Dịch Thi Vũ là hoa hậu ở lớp 2, nghe nói các bạn nam trong lớp đều thích cô ấy a! Chao ôi... Vì cái gì lớp chúng ta lại không có nữ sinh nào xinh đẹp chứ...”

“...”

“Chao ôi, rốt cuộc cậu có thích cô ấy hay không vậy? ” Hạ Phong đưa tay đẩy cánh tay Trình Chi Ngón, vẻ mặt kì quái cười hi hi hỏi: “Tôi nghe bạn học khác nói, cậu thích Dịch Thi Vũ thôi.”

“Không thích.” Trình Chi Ngôn vô cùng đơn giản phun ra ba chữ ngắn gọn.

“Vì sao cậu lại không thích? ?” Về mặt Hạ Phong thất vọng nhìn anh, giống như anh không thích Dịch Thi Vũ thì đúng là tổn thất cho anh vậy.

“Tôi không biết cô ấy.”

“Cái này đơn giản, chờ tan học tôi chỉ cho cậu xem, tôi đã nói với cậu, cô ấy rất xinh đẹp, bảo đảm cậu vừa nhìn thấy sẽ thích liền! !” Hạ Phong vỗ ngực một cái, về mặt trượng nghĩa nói với Trình Chi Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Chương 22: Scandal kì quái (2)

Editor: Linh Ngọc

“Không có hứng thú.” Trình Chi Ngôn vẫn như cũ vô cùng đơn giản nói mấy chữ rồi đuổi Hạ Phong đi.

“A... Nhưng mà, tôi nói với cậu.....” Lúc Hạ Phong đang chuẩn bị tiếp tục nói với Trình Chi Ngôn, thì đột nhiên nghe thấy giáo viên trên bục gọi tên mình: “Hạ Phong, đừng tưởng rằng cậu lén lút lôi kéo Trình Chi Ngôn nói chuyện thì tôi không nhìn thấy, thế nào, nội dung hôm nay tôi dạy cậu đã học xong rồi hả? Lên đây, bên dưới có một đề, cậu lên trên bảng giải đi!”

“Không được đâu.....” Về mặt Hạ Phong thăm thương nhìn thoáng qua giáo viên toán đứng trên bục giảng trừng mắt với mình, lại quay đầu dùng ánh mắt cầu cứu nhìn về phía Trình Chi Ngôn.

“Thật xin lỗi.” Trình Chi Ngôn cúi đầu nói một tiếng, “Vừa rồi em cũng không có nghe giảng.”

Nhất thời Hạ Phong giống như bị sét đánh, ù rù đứng dậy, từng bước một đi tới bảng đen.

Lúc tiếng chuông tan học vang lên, Hạ Phong lại giống như được bơm đầy máu, túm cánh tay Trình Chi Ngôn sống chết muốn anh cùng mình đi toilet.

Về mặt Trình Chi Ngôn không nói gì nhìn cậu ta nói: “Từ lúc nào mà cậu cũng giống như nữ sinh, đi toilet cũng cần người khác đi cùng hả?”

“Ôi, Trình lớp trưởng, cậu theo giúp tôi một chút đi!” Hạ Phong đáng thương nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Cậu xem vừa rồi tôi vì phổ cập cho cậu biết Dịch Thi Vũ rốt cuộc là ai làm hại tôi bị giáo viên phạt đứng nửa tiết học, cậu coi như bồi thường cho tôi được không?”

Đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn nhìn chăm chăm cậu ta thật lâu, cuối cùng yên lặng đứng dậy, đi theo sau lưng cậu ta ra khỏi cửa phòng học.

Dựa theo đạo lý mà nói, WC là bên tay phải phòng học, nhưng mà sau khi Hạ Phong ra khỏi cửa phòng học, thì dẫn Trình Chi Dương đi về phía bên trái.

“Không phải cậu đi WC sao?” Trình Chi Ngôn thuận tay túm áo Hạ Phong, kéo cậu ta định đi về phía ngược với WC: “Đi ngược rồi.”

“Không, tôi không có đi ngược, đến đó đi, Trình Chi Ngôn tôi chỉ cho cậu nhìn người nào là Dịch Thi Vũ!” Hạ Phong trở tay túm lấy áo của Trình Chi Ngôn, kéo anh đến bên ngoài lớp hai, thần bí chỉ vào một nữ sinh ngồi ở bàn thứ hai gần cửa sổ nói: “Thấy không, chính là người tóc buộc đuôi ngựa, nữ sinh mặc váy màu xanh da trời, có phải rất đẹp không?”

Trình Chi Ngôn nhìn theo hướng ngón tay của cậu ta, quả nhiên ở vị trí cạnh cửa sổ nhìn thấy một nữ sinh thanh tú đáng yêu, nữ sinh kia đang cúi đầu viết chữ trên quyển vở, vài sợi tóc rơi nhẹ nhàng bên tai, che khuất lỗ tai trắng nõn giống như vỏ ốc xinh xắn, lọn tóc rơi xuống trên chiếc cổ thon dài trắng nõn.

“Như thế nào, đẹp không?” Hạ Phong hết sức đắc ý hỏi Trình Chi Ngôn, giống như nữ sinh mình chỉ là bảo bối nhà mình vậy.

“Cũng được.” Sau khi Trình Chi Ngôn nhìn lướt qua, thì xoay người đi tới phòng học của mình.

“A, cậu làm sao vậy?” Hạ Phong chạy nhanh theo sau Trình Chi Ngôn, về mặt khó hiểu hỏi: “Như thế nào mà cậu lại nói hai chữ đó, Dịch Thi Vũ nhìn thật đẹp, nếu cô ấy mà nói thích tôi, tôi lập tức đồng ý cho cô ấy làm bạn gái của tôi.”

Trình Chi Ngôn đang đi về phía trước, bước chân đột nhiên dừng lại, anh quay đầu lại, về mặt đắm chiêu nhìn Hạ Phong hỏi: “Cậu có biết bạn gái là để làm gì không?”

“Còn có thể làm gì, chính là nắm bàn tay nhỏ, hôn nhẹ lên chiếc miệng xinh xắn của cô ấy.” Hạ Phong nhún vai.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Chương 23: Scandal kì quái (3)

Editor: Linh Ngọc

“Còn có thể làm gì, chính là nắm bàn tay nhỏ, hôn nhẹ lên chiếc miệng xinh xắn của cô ấy.” Hạ Phong nhún vai về mặt không quan trọng nói với Trình Chi Ngôn: “Trên tivi đều nói như vậy.”

Trình Chi Ngôn yên lặng đứng tại chỗ, sau khi nhìn Hạ Phong một lúc lâu, cuối cùng há miệng phun ra hai chữ: “Ngây thơ.”

Nói xong, anh trực tiếp đi vào thẳng phòng học.

“Sao? Tôi đâu có ngây thơ, vậy cậu nói đi, bạn gái có thể làm gì?”

Hạ Phong bị Trình Chi Ngôn nói hai chữ “Ngây thơ” thì sững sốt một chút sau đó lập tức không cam lòng đuổi theo anh, kéo tay áo của anh hỏi.

Chỉ tiếc là Trình Chi Ngôn lại không để ý tới cậu ta rồi.

Lúc tan học, Trình Chi Ngôn sắp xếp cặp sách một chút, đứng lên khỏi chỗ ngồi đi ra bên ngoài lớp học.

Hạ Phong nhanh chóng đeo túi sách trên lưng mình, thần bí theo sát sau lưng Trình Chi Ngôn, tiếp tục căn nhắc nói: “A, Trình Chi Ngôn, cậu đi nhanh như vậy để làm gì? Tôi nói cái này với cậu, có người nhờ tôi đưa một vật cho cậu.”

“Cái gì đó.” Trình Chi Ngôn vừa không chút để ý hỏi, đi ra bên ngoài trường học.

“Ha ha, cậu đoán xem, đoán được tôi sẽ đưa cho cậu.” Về mặt Hạ Phong bí ối đi theo sau lưng anh.

“Không có hứng thú.” Trình Chi Ngôn nhìn cũng không thèm nhìn, anh liếc mắt một cái trực tiếp đi thẳng đến trước xe đạp của mình, khom lưng mở khóa xe, chuẩn bị đạp đi.

Hạ Phong nhanh tay lẹ mắt, động tác nhanh nhẹn nhảy lên phía sau xe đạp Trình Chi Ngôn, không cam lòng nói: “Trình Chi Ngôn, một chút cậu cũng không tò mò sao! Cậu thử đoán đi mà!”

“Không có hứng thú.” Trình Chi Ngôn dừng xe lại, quay đầu nhìn Hạ Phong ngồi ở phía sau xe đạp của mình, không biết nói gì: “Xuống xe, tôi phải về nhà rồi.”

“Không xuống, nếu cậu không đoán, tôi sẽ đi theo cậu về nhà, đến khi cậu đoán được mới thôi!” Về mặt Hạ Phong cố chấp đưa tay nắm chặt phía sau xe đạp của Trình Chi Ngôn nói.

Trình Chi Ngôn không nói gì nhìn cậu ta một cái, cũng chẳng muốn tiếp tục cùng cậu ta tranh luận, lên xe chở cậu ta đi tới đường đối diện.

“Nhưng mà nói đi nói lại, tôi còn chưa đến nhà cậu chơi.” Hạ Phong ngồi phía sau xe đạp, tiếp tục căn nhắc nói: “Nếu cậu không vui về đoán, vừa lúc dẫn theo tôi đến nhà cậu chơi một chút, ả, đúng rồi nghe nói nhà cậu ở Dương Quang Quốc Tế phải không, thật ra nhà chung ta cũng không cách xa lắm.

Xe đạp đi trên đường cái rất nhanh chạy về phía trước rất nhanh, Hạ Phong nhìn thấy tiểu khu Dương Quang Quốc Tế ngay trước mắt, cả người lại bắt đầu vui vẻ.

Nhưng Trình Chi Ngôn không dẫn cậu ta tiến vào trong tiểu khu, mà dừng lại ở cửa.

“A, tại sao không đi vào?” Hạ Phong thấy Trình Chi Ngôn dừng xe đi xuống, thì cũng xuống khỏi xe, trong mắt nghi hoặc nhìn anh hỏi.

“Đón người.” Trình Chi Ngôn khóa kỹ xe, đeo túi sách đi tới cửa nhà trẻ.

“Nhà trẻ?” Hạ Phong ngẩng đầu nhìn thoáng qua toà nhà trước mắt, giật giật khóe miệng nói: “Trình Chi Ngôn cậu có em gái à? Bây giờ không phải đều là con một sao, nhà các cậu còn sinh thêm à?”

“Im miệng lại.”

Đọc theo đường đi Hạ Phong cứ cần nắn đủ loại cuối cùng Trình Chi Ngôn cũng nhịn không được quay đầu giận dữ trừng mắt nhìn cậu ta một cái.

Giọng nói cần nắn không ngừng cuối cùng đã được ngừng lại.

Về mặt Hạ Phong bức tức nhìn Trình Chi Ngôn, đưa tay làm động tác khóa miệng, lúc này Trình Chi Ngôn mới xoay người tiếp tục đi về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Chương 24: Scandal kỳ quái (4)

Editor: Linh Ngọc

Lúc này đã là bốn giờ bốn mươi, lớp mẫu giáo, lớp chồi đều đã tan học, chỉ còn lại thừa vài học sinh lớp mẫu giáo đứng ở cửa chờ cha mẹ tới đón.

Trình Chi Ngôn vòng qua cửa lập tức đi vào trong nhà trẻ.

Hạ Phong cũng nhắm mắt theo sát sau lưng anh.

Trình Chi Ngôn vừa mới đi đến lớp nhỏ, còn chưa đưa tay đẩy cửa đã nghe được tiếng bước chân Tiểu Thỏ từ bên trong chạy ra ôm Trình Chi Ngôn vui mừng mà nói: “Anh nước chanh, anh đến rồi à!”

“Ừ.” Về mặt Trình Chi Ngôn nháy mắt bắt đầu trở nên dịu dàng, anh ngồi xổm người xuống đưa tay sờ sờ đầu lông xù của Tiểu Thỏ, dịu dàng nói: “Hôm nay đến trường có ngoan không?”

“Có ạ! Cô giáo còn khen em nữa kìa!” Về mặt Tiểu Thỏ tự hào nhìn Trình Chi Ngôn lớn tiếng trả lời.

Trình Chi Ngôn không nhịn được bật cười.

Cô giáo đang ngồi trong phòng học ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn Trình Chi Ngôn một cái, cười tí mắt nói: “Tới đón bạn gái nhỏ của em à?”

“....” Ý cười trên mặt Trình Chi Ngôn nháy mắt lại thu vào.

“Bạn gái? Đây là bạn gái cậu?” Hạ Phong phía sau lưng Trình Chi Ngôn thò đầu tới, nhìn vóc dáng Tiểu Thỏ mới đến ngang hông mình, tò mò hỏi.

“Không phải.” Trình Chi Ngôn đứng dậy nắm tay Tiểu Thỏ, lên tiếng chào giáo viên, rồi trực tiếp đi ra ngoài.

“A, nhưng vừa rồi cô giáo kia nói đây là bạn gái nhỏ của cậu.” Hạ Phong nhanh chóng đi theo phía sau Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ, phá vỡ sự im lặng bắt đầu truy hỏi: “Nhất định giáo viên sẽ không gạt người, Trình Chi Ngôn, cậu thành thật khai báo, tiểu đệu đình này thật sự là bạn gái cậu sao?”

“Tiểu đệu đình cái gì, em không phải là tiểu đệu đình, em là Tiểu Thỏ!” Tiểu Thỏ nắm tay Trình Chi Ngôn đứng ở bên cạnh anh, nhìn Hạ Phong nói.

“Ha ha này... Tiểu Thỏ sao, ...” Lập tức Hạ Phong cười hi hi ngồi xổm xuống hỏi Tiểu Thỏ: “Em có phải bạn gái của cậu ấy không?”

“Vâng!” Tiểu Thỏ dùng lực gật đầu, vô cùng thành thật lên tiếng.

“Anh trai bên cạnh em có phải bạn trai của em hay không?” Về mặt cười xấu xa hỏi.

“Vâng!” Tiểu Thỏ tiếp tục lớn tiếng trả lời.

“Cậu xem....” Hạ Phong đứng dậy, bộ dáng vô tội nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Bây giờ đã có hai người nói như vậy, Trình Chi Ngôn, cậu muốn phủ nhận cũng vô dụng thôi.”

“...” Trình Chi Ngôn dùng ánh mắt xem thường nhìn Hạ Phong, sau đó lập tức đi vòng qua khỏi cậu ta.

“Không được, Trình Chi Ngôn, cậu phải trả lời câu hỏi của tôi!” Hạ Phong lại vòng đến trước mặt Trình Chi Ngôn, vươn ra hai tay cản đường của anh: “Nếu cậu không trả lời, tôi sẽ nói cho bạn gái của cậu biết có người viết thư tình cho cậu!”

Tiểu Thỏ kéo tay Trình Chi Ngôn, chớp đôi mắt to đen tròn, nhìn cái anh kỳ quái che trước mặt mình và anh nước chanh, hiểu kì nói: “Anh nước chanh thư tình là cái gì?”

“Ha ha này cô gái nhỏ xinh đẹp, tình chính là có nữ sinh khác bày tỏ tình yêu với bạn trai của em, muốn bạn trai em trở thành bạn trai của cô ấy.” Hạ Phong cười hì hì nói với Tiểu Thỏ: “Đơn giản mà nói, chính là muốn cướp bạn trai của em!”

“Không được, anh nước chanh là của em!” Hai tay Tiểu Thỏ gắt gao ôm lấy cánh tay Trình Chi Ngôn, vẻ mặt cảnh giác nhìn anh kỳ quái trước mắt này.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Chương 25: Scandal kỳ quái (5)

Editor: Linh Ngọc

“Nhưng mà anh nước chanh của em nói với anh ấy không phải bạn trai của em!” Về mặt Hạ Phong tức giận nhìn Tiểu Thỏ, cố ý đùa cô: “Nếu không anh làm bạn trai của em, có được không?”

“Không cần!” Tiểu Thỏ liếc mắt nhìn Hạ Phong một cái, ngây thơ ngọt ngào nói: “Anh nước chanh nói như vậy là vì anh ấy vẫn đang suy nghĩ, chờ anh ấy suy nghĩ xong, anh ấy sẽ đồng ý làm bạn trai em, dù sao bác gái Chu đã nói, cho dù anh ấy suy nghĩ xong hay chưa, bây giờ em vẫn là bạn gái của anh nước chanh!”

“Bác gái Chu là ai?”

“Mẹ anh nước chanh!” Tiểu Thỏ hết sức nghiêm túc trả lời.

“A...” Về mặt Hạ Phong thì ra là thế ngẩng đầu nhìn Trình Chi Ngôn, chắc lưỡi nói: “Hoá ra đây là chế độ phong kiến, ép hôn sao.”

“.... Cút.” Trình Chi Ngôn khẽ phun ra một chữ nhìn Hạ Phong.

“Ha ha, Tiểu Thỏ, anh nước chanh của em có gì tốt đâu, đến đây, làm bạn gái anh đi, mỗi ngày anh đưa đón em đi học, mỗi ngày mua kẹo cho em ăn, còn dẫn em đi chơi, có được không?” Hạ Phong ngồi xổm xuống, cười tí mắt hỏi Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ chớp mắt nhìn cái anh ngồi xổm trước mặt mình.

Tóc của anh ta mềm mại buông trên trán vừa khoe lông mi thanh tú, phía dưới lông mi là đôi mắt đào hoa, đôi môi hồng phấn đang lộ ra nụ cười thân thiện.

“Anh mua kẹo cho em sao?” Tiểu Thỏ cắn ngón tay nhướn mắt nhìn anh ta hỏi.

“Mua, nhất định sẽ mua!”

“Vậy trên người anh có kẹo không?” Ánh mắt Tiểu Thỏ chờ đợi nhìn anh ta hỏi.

“Cái này...” Hạ Phong sờ túi tiền trong người, anh không phải là người thích ăn kẹo.

“Không có kẹo?” Nhất thời Tiểu Thỏ cúi đầu thất vọng.

“Có chứ! Anh đi mua cho em!” Hạ Phong ngẩng đầu thì nhìn thấy đối diện nhà trẻ có một siêu thị nhỏ, vì thế vội vã nói với Tiểu Thỏ: “Em ở chỗ này đợi anh một chút, anh đi mua kẹo cho em!”

“Em muốn kẹo sữa Đại Bạch Thỏ!”

“Được.”

“Em còn muốn nước chanh Fanta!”

“Được.”

Hạ Phong luôn miệng đồng ý chạy tới phía siêu thị nhỏ.

Chỉ chốc lát sau, thì anh vừa cầm một túi kẹo sữa Đại Bạch Thỏ, vừa cầm một lon nước chanh Fanta chạy trở về.

“Đến, tiểu đậu đũa, kẹo và đồ uống của em.” Hạ Phong cười tí mắt cầm đồ trong tay đưa cho Tiểu Thỏ, lại hỏi: “Thế nào, em muốn anh làm bạn trai

của em không?”

Tiểu Thỏ một tay cầm kẹo sữa Đại Bạch Thỏ một tay cầm nước chanh, xoay người lại, lấy lon nước chanh nhét vào tay Trình Chi Ngôn nói: “Anh nước chanh, cho anh uống nước chanh.”

“...” Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn nước chanh Fanta trong tay mình, rõ ràng anh đã nói với Tiểu Thỏ vô số lần rằng mình không thích uống nước chanh, nhưng mà không biết vì cái gì, cô vẫn kiên trì cho mình nước chanh.

Tiểu Thỏ xoay người lại, cười xán lạn với Hạ Phong nói: “Cảm ơn anh, anh tên là gì?”

“Anh tên là Hạ Phong.” Hạ Phong nhìn nụ cười rực rỡ trên mặt Tiểu Thỏ, cảm thấy đáng vẻ của tiểu đầu đinh này thật đáng yêu.

“Hách... Điện....?” Tiểu Thỏ hơi hơi ngần ra, anh trai này tên thật kỳ quái, nhìn anh ta rõ ràng tinh thần rất bình thường mà, vì sao muốn gọi là hách điện?

*夏风(Hạ Phong) đồng âm với 吓疯 (Hách điên)

“Đúng, em cũng có thể gọi là anh Phong.”

“À anh người điên.....” Tiểu Thỏ ngây thơ gọi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Chương 26: Em viết thư tình

Editor: Linh Ngọc

Gi?

Sau khi Hạ Phong nghe thấy Tiểu Thỏ gọi anh là người điên, cả người không khỏi ngần ra, sau đó dờ khóc dờ cười nhìn Tiểu Thỏ nói: “Là phong trong gió, chứ không phải điên trong người điên.”

“Được rồi, anh Quát Phong.” Tiểu Thỏ gật đầu, cười tí mắt nói lại lần nữa.

Hạ Phong, sững sờ.

Thôi, thôi, thôi, nghìn vạn không cần tính toán với đứa bé còn đang học mẫu giáo!

Ở trong lòng Hạ Phong cứ với bản thân không sao, sau đó tiếp tục mỉm cười thân thiện nói với Tiểu Thỏ: “Hế nào, anh mua kẹo cho em, em có muốn làm bạn gái anh không?”

“A.... Em suy nghĩ đã...” Đôi mắt to tròn của Tiểu Thỏ xoay vòng, giọng nói trong trẻo trả lời Hạ Phong.

“Còn phải suy nghĩ sao?”

“Vâng, mẹ nói, không thể dễ dàng để cho người khác làm bạn trai của con, phải xem biểu hiện của anh ta đã, thử thách anh ta.” Tiểu Thỏ hết sức nghiêm túc nói.

“Được!” Hạ Phong gật đầu vô cùng hăng hái tuyên thệ: “Anh nhất định sẽ đối tốt với em, sau này em muốn ăn gì cứ việc nói với anh, anh mua cho em ăn!”

“Cảm ơn anh Quát Phong!” Tiểu Thỏ kéo cánh tay Trình Chi Ngôn, khuôn mặt nhỏ nhắn mừng rỡ.

Trình Chi Ngôn hơi hạ mắt, lông mi nhẹ nhàng nhàn lại, nhìn Tiểu Thỏ đứng bên cạnh mình cười giống như một đóa hoa, không biết trong lòng vì cái gì mà có một loại cảm giác không thoải mái.

“Ha ha, Trình Chi Ngôn, bây giờ cậu đã đón được người rồi, chúng ta có thể đi về, đi đến nhà cậu chơi một chút, tôi chưa từng đến đó.” Hạ Phong đã chấp nhận tên mình biến thành anh Quát Phong, cũng chẳng muốn sửa Tiểu Thỏ nữa. Trình Chi Ngôn thuận tay cầm túi sách trên người Tiểu Thỏ treo trên đầu xe đạp của mình, sau đó ôm Tiểu Thỏ ngồi phía sau, rồi bản thân anh cũng lên xe, lúc này mới quay đầu nói với Hạ Phong: “Muốn đến cũng được, nhưng mà cậu tự chạy, tôi chờ Tiểu Thỏ.”

“Minh chạy thì mình chạy.” Hạ Phong nắm chặt dây túi sách trên vai mình, thấy Trình Chi Ngôn dẫn theo Tiểu Thỏ chạy xe đi, anh vội vã đuổi theo.

Từ cửa tiểu khu đến cửa nhà Trình Chi Ngôn, khoảng cách này nói xa thì cũng không xa, nói gần thì cũng không gần, nhưng cũng làm Hạ Phong đuổi theo thờ hồng học.

Tiểu Thỏ ngồi phía sau Trình Chi Ngôn, vừa nhìn Hạ Phong đuổi theo phía sau vừa vui vẻ la hét với Trình Chi Ngôn: “Anh nước chanh đi nhanh lên, anh Quát Phong sắp vượt qua chúng ta rồi !”

Cho nên Trình Chi Ngôn càng đạp càng nhanh, Hạ Phong cũng càng chạy càng nhanh.

Thật không dễ dàng mà đến được cửa nhà Trình Chi Ngôn.

Hạ Phong mệt như một con chó rồi.

Anh lớn như vậy rồi mà vẫn chưa từng cố gắng chạy như đến thế, ngay cả thể dục trên lớp anh cũng là tùy tiện chạy, nếu để cho giáo viên thể dục nhìn thấy anh có thể chạy đến nhanh như vậy, nhất định vui mừng học mầu mà chết.

“Trình.... Trình Chi Ngôn, cậu đi nhanh như vậy.... Làm.... làm gì.... Cậu có phải.... Có phải ... Nghĩ rằng không cho tôi đến nhà chơi a?” Hạ Phong một đôi tay chống đầu gối mình, khom người hít thở từng chút, nói chuyện mà cũng đã thở không ra hơi rồi.

“Cậu suy nghĩ nhiều rồi.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nhìn cậu ta một cái, đưa tay ôm Tiểu Thỏ từ phía sau xe đạp xuống, sau đó lấy chìa khóa trong túi xách mình ra, mở cửa.

Hạ Phong đi theo phía sau Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ vào cửa chính, ngẩng đầu đánh giá xung quanh, sau đó chắc chắn nói: “Trình Chi Ngôn, hóa ra nhà cậu lớn như vậy à.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Chương 27: Viết Thư Tình (2)

Editor: Linh Ngọc

Hạ Phong cũng không sáo với Trình Chi Ngôn, sau khi vào trong nhà Trình Chi Ngôn thì tự nhiên dạo qua một vòng từ trên xuống dưới, rồi trở lại phòng khách ở dưới lầu, cả người nằm trên sofa ngưỡng mộ nói: “Thật tốt quá, cha mẹ cậu đều không ở nhà, chúng ta muốn làm gì thì làm, Trình Chi Ngôn mình xem tivi đi.”

“Tự cậu xem đi.” Trình Chi Ngôn đứng trong phòng bếp vừa sắc hoa quả vừa nói với Hạ Phong: “Điều khiển từ xa ở trên khay trà đó.”

“Được rồi, tôi cũng không khách sáo đâu.” Hạ Phong giơ tay cầm lấy điều khiển từ xa trên khay trà mở Ti vi lên, tùy tiện mở một kênh xem

Tiểu Thỏ ném túi sách của mình xuống mặt đất, đôi chân ngắn chạy vọt tới trước sofa, sau đó tốn hết sức lực bò lên sofa, ngồi cách Hạ Phong không xa, cũng bắt đầu xem ti vi.

Ti vi đang chiếu phim tình cảm đau khổ.

Nữ chính khóc như mưa đứng trước mặt nam chính ghen ngào hỏi: “Rõ ràng chúng ta đã phát sinh quan hệ, tại sao anh lại không chấp nhận em? Anh nói đi... Anh trả lời em đi chứ ...”

Nam chính tựa vào cửa sổ, ngón tay cầm một điếu xì gà, ánh mắt thâm trầm nhìn ra ngoài cửa sổ, từ từ nói: “Thật xin lỗi....”

Nữ chính tiếp tục nước mắt rơi là tả, “Anh không cần xin lỗi em, em không thích nghe anh nói xin lỗi ...”

Nam chính cúi đầu hít một hơi xì gà, đau lòng nói: “Nhưng, Tình nhi đã có con của anh, anh nhất định phải kết hôn với cô ấy.”

Nhất thời nữ chính cảm giác như bị sét đánh, không dám tin nói: “Không thể nào, không đâu, không phải anh nói chỉ yêu mình em thôi sao? Làm sao anh có thể cưới cô gái khác....”

“Thật xin lỗi... “ Nam chính mạnh mẽ hít một hơi khói, sau đó ném xì gà trong tay xuống, xoay người ôm cổ nữ chính, ấn cô vào tường hôn.

“A...” Hạ Phong xem đến đây thì vội vã quay đầu nhìn Tiểu Thỏ.

Chỉ thấy đôi mắt to đen tròn của tiểu gia hóa kia chớp cũng không thèm chớp nhìn màn ảnh ti vi, trên khuôn mặt nhỏ nhỏ tràn đầy nghi hoặc.

“Trẻ nhỏ không thể nhìn, không thể nhìn đâu!” Hạ Phong vội vã đưa tay bịt mắt Tiểu Thỏ.

“Anh Quát Phong, bọn họ đang làm gì, cái chú kia tại sao ăn miếng cô kia?” Tiểu Thỏ vừa né tránh bàn tay của Hạ Phong vừa nhìn qua khe hở tiếp tục xem tivi

“Bọn họ đang hôn. Cái này, em đừng xem nữa ....” Căn bản Hạ Phong không ngăn được Tiểu Thỏ, nên dứt khoát cầm điều khiển tivi tắt đi.

“Em còn chưa xem xong....” Tiểu Thỏ nhìn màn hình tivi trong nháy mắt đã chuyển sang màu đen, có chút không vui bấu môi nói với Hạ Phong.

“Cái này.... Khụ khụ.... Trái cây đến rồi, chúng ta trước ăn trái cây đi....” Hạ Phong có chút xấu hổ nhìn Tiểu Thỏ, quay đầu thì nhìn thấy Trình Chi Ngôn bung một mâm trái cây, vì thế vội vàng chuyển đề tài.

Tiểu Thỏ nhìn theo Hạ Phong thấy được Trình Chi Ngôn, quả nhiên thấy dưa hấu mình thích ăn trên tay của anh.

“A! Ăn dưa hấu!” Nhìn thấy dưa hấu Tiểu Thỏ lập tức vứt nội dung trong tivi vừa rồi ra sau đầu, vui vẻ chạy vội qua chỗ Trình Chi Ngôn.

Hạ Phong đưa tay lau mồ hôi trên trán mình, thở một hơi thật sâu.

“A... Đúng rồi, Trình Chi Ngôn, cái này cho cậu.” Hạ Phong ăn dưa hấu thì hình như nhớ tới cái gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Chương 28: Viết Thư Tình (3)

Editor: Linh Ngọc

“A... Đúng rồi, Trình Chi Ngôn, cái này cho cậu.” Hạ Phong ăn dưa hấu thì hình như nhớ tới cái gì đó, nhanh chóng chạy đến túi sách của mình lục lọi, cuối cùng lấy ra một lá thư lại chạy tới chỗ Trình Chi Ngôn.

“Cái gì đây?” Trình Chi Ngôn từ từ ăn dưa hấu trong tay mình, ánh mắt nhàn nhạt liếc Hạ Phong.

“Thư tình.” Hạ Phong cầm bức thư trong tay đưa tới trước mặt Trình Chi Ngôn.

Ánh mắt Tiểu Thỏ tò mò nhìn vật trong tay Hạ Phong.

Đó là một bức thư màu hồng phấn, mặt trên bức thư còn dán một cái nơ con bướm màu đỏ, phía trên dùng bút bi màu đỏ viết tên Trình Chi Ngôn, còn phía sau lại vẽ một trái tim màu đỏ.

“Đây là cái gì?” Tiểu Thỏ chỉ vào ba chữ “Trình Chi Ngôn” trên bức thư hỏi Hạ Phong.

“Đây là tên anh nước chanh của em.” Hạ Phong cúi đầu nhìn chỗ ngón tay Tiểu Thỏ chỉ, có chút buồn cười trả lời: “Tiểu gia hỏa, em còn chưa biết chữ sao.”

“Không vội, chờ em trưởng thành thì sẽ biết thôi.” Tiểu Thỏ chớp mắt cẩn thận nhìn ba chữ Trình Chi Ngôn, hoá ra tên anh nước chanh viết như vậy à, hai chữ phía trước chắc là nước chanh.... Còn mộ chữ sau cùng kia chẳng lẽ là muối..?”

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn thoáng qua thư tình trong tay Hạ Phong, yên lặng một chút, rồi đưa tay cầm lấy bức thư, sau đó thuận tay quăng vào trong sọt rác dưới bàn.

“Này này, Trình Chi Ngôn! Cậu làm gì thế?” Hạ Phong thấy bức thư tình hồng nhạt bị Trình Chi Ngôn vứt bỏ nhìn không được kêu lên: “Cậu nên mở ra xem một chút là ai viết, cậu làm như vậy thật sự không lịch sự chút nào!”

“Không có hứng thú.” Trình Chi Ngôn cắn miếng dưa hấu cuối cùng trong tay, thuận tiện ném vỏ dưa vào sọt rác phía dưới bàn, sau đó đứng dậy, đi đến trước bồn rửa tay trong phòng bếp rửa sạch tay, lúc này mới hỏi Hạ Phong: “Có phải cậu nên trở về nhà rồi hay không?”

“Nhưng, tớ mới tới không bao lâu mà ....” Trong tay Hạ Phong cầm miếng dưa hấu vừa mới ăn một nửa, sững sờ nhìn anh nói.

“Ừ... Vậy thì chờ cậu ăn xong dưa hấu rồi hãy trở về.” Trình Chi Ngôn nói xong câu đó lập tức mang theo túi sách của mình lên lầu.

Trong phòng khách chỉ còn lại hai người Hạ Phong và Tiểu Thỏ.

Hạ Phong yên lặng một lát, sau đó quay đầu lại hỏi Tiểu Thỏ: “Bình thường anh nước chanh cũng như vậy sao?”

“Vâng ạ, anh vừa về đến thì sẽ làm bài tập.” Tiểu Thỏ gật đầu nói: “Lúc này ngàn vạn lần chúng ta không nên quấy nhiễu anh ấy.”

“A... Trách sao thành tích cậu ta tốt như vậy...” Hạ Phong có vẻ đắn đo nói, bản thân anh đều là về nhà chơi trước, chơi xong sẽ ăn cơm, ăn cơm xong tiếp tục chơi, mãi đến trước khi ngủ mới vội vàng làm bài tập.

“Anh Quát Phong, anh còn ăn dưa hấu không?” Ánh mắt Tiểu Thỏ nhìn chăm chăm miếng dưa hấu cuối cùng trong mâm, mong đợi nhìn Hạ Phong.

“À? Anh không ăn, em ăn đi.” Sau khi Hạ Phong ăn xong dưa hấu trong tay mình, thì rút tờ giấy trên bàn, lau miệng xong thì đứng lên nói với Tiểu Thỏ: “Tiểu đậu đĩnh, anh phải về nhà, ngày mai lại tới tìm em chơi.”

“À...” Tiểu Thỏ vừa gặm dưa hấu vừa gật đầu.

Sau khi Hạ Phong rời khỏi, trong phòng khách chỉ còn lại Tiểu Thỏ, ăn xong dưa hấu cô cúi đầu nhìn chăm chăm giấy vụn dưới bàn thật lâu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Chương 29: Em viết thư tình (4)

Editor: Linh Ngọc

Sau khi Hạ Phong rời khỏi, trong phòng khách chỉ còn lại Tiểu Thỏ, ăn xong dưa hấu cô cúi đầu nhìn chăm chăm giấy vụn dưới bàn thật lâu, sau đó nhìn xung quanh không có ai, thì cẩn thận nhặt bức thư tình đã bị nước dưa hấu thấm ướt lên.

Lúc trời tối, thái độ Tiểu Thỏ khác thường, không có yêu cầu ở lại nhà Trình Chi Ngôn để chơi cùng anh nước chanh, mà là sớm trở về nhà.

Mẹ Tiểu Thỏ có chút hiếu kỳ nhìn Tiểu Thỏ ngồi ở đối diện mình ngoan ngoãn ăn cơm, nhìn không được mở miệng hỏi: “Sao thế, hôm nay không cùng anh nước chanh của con ăn cơm à?”

“Vâng.” Tiểu Thỏ gật đầu, cầm thìa trong tay, múc ba lần đã ăn hết cơm trong chén mình, sau đó ngồi ngay ngắn trên ghế nói với mẹ mình: “Mẹ, con có một chuyện muốn hỏi mẹ.”

“Chuyện gì?” Mẹ Tiểu Thỏ vừa ăn cơm vừa thuận miệng hỏi.

“Thư tình là cái gì?”

“Thư tình?” Mẹ Tiểu Thỏ dừng động tác trong tay lại, ngẩng đầu nhìn con gái mình sau đó nhìn không được cười nói: “Từ đâu mà con biết cái này, thư tình sao..... À chính là một bức thư, trong thư người viết sẽ viết ra lời mà mình muốn nói với người trong lòng, bức thư đó gọi là thư tình.”

“A.....” Tiểu Thỏ chỗ hiểu chỗ không gật gật đầu.

“Sao thế? Con đừng nói cho mẹ là đã có cậu bạn nhỏ nhà trẻ viết thư tình cho con rồi nha.” Mẹ Tiểu Thỏ buồn cười nhìn cô.

“Không phải, Tiểu Thỏ lắc đầu nhảy xuống khỏi ghế, chạy về phòng mình sau đó thần bí cầm một bức thư đi đến trước mặt mẹ mình nói: “Anh Quát Phong nói đây là thư tình người khác viết cho anh nước chanh.”

Mẹ Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn bức thư trong tay Tiểu Thỏ, không biết tiểu gia hóa này nhặt cái này từ đâu về, chữ viết mặt trên bức thư dường như đã bị nước thấm nên thấy không rõ lắm, nhưng mà lơ mơ có thể nhận ra ba chữ “Trình Chi Ngôn”.

“Tiểu Thỏ, tùy tiện lấy đồ của người khác là không lễ phép.” Mẹ Tiểu Thỏ cau mày nghiêm túc nói với cô: “Nhanh chóng trả lại bức thư cho anh nước chanh của con.”

“Nhưng mà cái này anh ấy đã vứt đi rồi.” Tiểu Thỏ giương mắt nhìn mẹ mình nói.

“Vậy con nhặt về làm gì?”

“Con muốn biết thư tình là cái gì.”

“Cho dù là thư người khác vứt đi, cũng không thể mở ra.” Mẹ Tiểu Thỏ cầm lấy bức thư trong tay Tiểu Thỏ, xé thư trước mặt cô, sau đó vứt vào trong thùng rác nói: “Đây là chuyện riêng tư của người khác.”

“Riêng tư là cái gì?”

“Chính là bí mật.”

“Nhưng mà.....”

“Không có nhưng mà.” Mẹ Tiểu Thỏ ngồi xổm xuống, hai tay đỡ lấy bả vai Tiểu Thỏ, ánh mắt nhìn cô nghiêm túc nói: “Con và cả anh nước chanh của con, các con vẫn còn nhỏ, có rất nhiều chuyện rắc rối cuộc sống là có ý nghĩa gì, đôi khi các con cũng không rõ, chỉ là bắt chước hành vi của người lớn mà thôi, nhưng cho dù nói thế nào, đồ của người khác đều không thể lấy, cho dù là vứt đi cũng không được.”

“A...” Tiểu Thỏ có chút uất ức gật đầu.

“Ngaoan.” Mẹ Tiểu Thỏ sờ đầu lông xù của cô, đứng dậy đến cạnh bàn ăn ngồi xuống tiếp tục ăn cơm.

Tiểu Thỏ đi qua đi lại trước mặt mẹ mình, ánh mắt mong chờ hỏi: “Vậy, con có thể viết một bức thư tình cho anh nước chanh không?”

“Con?” Mẹ Tiểu Thỏ có chút buồn cười nhìn cô, nhin không được hỏi: “Con biết viết chữ sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Góc Nghéch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Chương 30: Em viết thư tình (5)

Editor: Thiên Linh Hoa

Beta: Linh Ngọc

Hai ngày sau đó, Trình Chi Ngôn thấy bên cạnh gối của mình một bức thư, trên đó có viết tên người nhận chính là mình.

Mở bức thư ra, ba chữ Trình Chi Ngôn rõ ràng, sạch đẹp to đùng đập vào mắt anh.

Trình Chi Ngôn cầm lấy bức thư nhìn một cách kì quái, sau đó mở ra, một lá thư liền xuất hiện.

Đó là một tờ giấy A4 hết sức bình thường, trên tờ giấy trắng những chữ giống như gà bới cùng mấy đường cong, đường thẳng vẽ loạn không theo quy luật gì. Vậy nên anh thật sự cũng không rõ trên đó viết cái gì nữa.

Trình Chi Ngôn đầu đầy hắc tuyến nhìn tờ giấy, sau đó nhanh chóng xoay người ra cửa hỏi mẹ mình đang nấu cơm dưới lầu: “Mẹ, bức thư bên gối con từ đâu mà ra vậy ? ?”

“Ah đó...” Mẹ Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên nhìn con trai đứng ở lầu trên hét: “Đó là thư tình Tiểu Thỏ viết cho con, cô bé đặc biệt nhờ mẹ đặt ở trên giường con đó.”

“Thư tình? ? Cái này? ?” Trình Chi Ngôn chấn động đến nỗi suýt làm rơi tờ giấy trong tay, chỉ chỉ những đường cong đường thẳng không ra hình gì như cơn mây hỏi.

“Hắc hắc, Tiểu Thỏ mới ba tuổi a, không biết viết chữ, nên cũng chỉ có thể vẽ tranh.” Mẹ Trình Chi Ngôn cười, nhìn con nói.

“...” Trình Chi Ngôn nhin không được trọn, “Nhưng trên này là vẽ cái gì, cô bé có nói cho mẹ biết không? ?”

“Có, con bé có nói với mẹ.” Chu Nguyệt lau hai tay vào tạp dề, sau đó nhận tờ giấy trong tay Trình Chi Ngôn, nghiêm túc chỉ bên trong một vòng nói: “Tiểu Thỏ nói cái vòng tròn này là con, cái vòng tròn nhỏ bên cạnh này là cô bé, còn có hai cái vòng tròn nhỏ hơn này là hai đứa bé.”

“...” Trình Chi Ngôn đầu đầy hắc tuyến.

“Còn những cái khác... ách... Cô bé nói mẹ nghe cũng không có hiểu...” Chu Nguyệt xấu hổ cười, nhét tờ giấy vào trong tay con mình, quay đầu nói: “Mẹ tiếp tục nấu cơm đây, con xem cái nào không hiểu thì trực tiếp mang đi hỏi Tiểu Thỏ là tốt nhất.”

“...” Trình Chi Ngôn yên lặng cầm lấy tờ giấy kia, nhìn hồi lâu, cuối cùng trở về phòng.

Buổi tối, Tiểu Thỏ vẫn như trước đến tìm Trình Chi Ngôn chơi.

“Anh nước chanh, anh nước chanh, anh nhận được thư tình em viết cho anh chưa? ?” Tiểu Thỏ vừa xông vào phòng, cô liền chạy lại ôm lấy cánh tay Trình Chi Ngôn, vẻ mặt đầy hy vọng hỏi.

“... Nhận được rồi.” Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, gật đầu.

“Vậy anh đã xem chưa? ?”

“Xem rồi.”

“Em viết được chứ? ?”

“...Được.” Trình Chi Ngôn vô cùng trái lương tâm trả lời.

“Hi hi... Vậy về sau mỗi ngày em đều sẽ viết thư tình cho anh.” Tiểu Thỏ ôm lấy cánh tay Trình Chi Ngôn, cọ cái đầu nhỏ vào người anh, suy nghĩ một chút, đột nhiên mở miệng hỏi Trình Chi Ngôn: “Anh nước chanh.”

“Ừ.”

“Phát sinh quan hệ là như thế nào a? ?”

“A?” Trình Chi Ngôn hơi ngẩn ra, cúi đầu nhìn vào vẻ mặt ngây thơ của Tiểu Thỏ.

“Còn có hai người hôn môi, là ăn miếng của đối phương sao??? ?”

“...”

“Còn có, đưa bé sinh ra như thế nào vậy? ?”

“...”

“Anh nước chanh, tại sao anh không nói chuyện? ?”

“...”

“Anh nước chanh, có phải anh bị nóng không? Sao người anh chảy nhiều mồ hôi vậy? ?”

“...” Trình Chi Ngôn đưa tay lau lau mồ hôi trên trán, vẻ mặt có chút lúng túng nhìn Tiểu Thỏ cười cười, thế nhưng sau đó không nói một lời chạy trốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Chương 31: Xin lỗi, tôi không có hứng thú

Editor: Linh Ngọc

Phải biết rằng Tiểu Thỏ là người thích hỏi đến cùng, là tiểu bảo bảo vô cùng tò mò, cho nên sau khi Trình Chi Ngôn chạy trốn, cô không hề bỏ cuộc, đuổi theo phía sau Trình Chi Ngôn liên tục mấy vài ngày, nhất định phải hỏi ra đáp án.

Trình Chi Ngôn bị cô hỏi làm cho sợ hãi, nghĩ đủ biện pháp để trốn cô.

Nhưng có một số việc có thể trốn tránh, có một số việc muốn trốn cũng không được, ví dụ như: Mỗi ngày, đưa đón Tiểu Thỏ đi học.

Nhưng cũng may nhà trẻ Tiểu Thỏ ở gần cửa tiểu khu bọn họ sống, cho nên khoảng cách từ cửa nhà đến cửa tiểu khu, Trình Chi Ngôn thường hay nói lảng ra nhiều chuyện khác, dù sao cũng không trả lời câu hỏi của Tiểu Thỏ.

Chớp mắt đã đến thứ sáu.

Trước khi tan học, chủ nhiệm lớp Trình Chi Ngôn đột nhiên đi vào lớp, tuyên bố hôm nay sau khi tan học phải tổng vệ sinh, để cho lớp trưởng - cũng chính là Trình Chi Ngôn sắp xếp công việc dọn dẹp cho các bạn học khác, kiểm luôn việc giám sát, sau đó thì rời khỏi.

Trình Chi Ngôn ngồi ở trên ghế, cau mày cúi đầu nhìn thoáng qua thời gian trên cổ tay, đã là bốn giờ rưỡi chiều, tổng vệ sinh ít nhất cũng cần phải một tiếng, nói như vậy, anh không thể kịp đón Tiểu Thỏ.

Dù sao Tiểu Thỏ ở nhà trẻ, giáo viên phải đến 6 giờ mới hết giờ làm, cho nên chờ một lát chắc là không vấn đề gì đâu....

Nghĩ như vậy, Trình Chi Ngôn nhanh chóng đi lên bục giảng, sau khi sắp xếp nhiệm vụ dọn dẹp cho các bạn ở mỗi tổ, còn bản thân thì cầm một cái khăn bắt đầu lau cửa sổ.

Bởi vì Hạ Phong cùng bàn với Trình Chi Ngôn, cho nên cũng bị phân công nhiệm vụ lau cửa sổ, cậu ta ném cái khăn đến bên cạnh Trình Chi Ngôn, nhỏ giọng nói: “Trình Chi Ngôn, hôm nay chẳng phải là cậu còn đi đón bạn gái tan học sao?”

“Tiểu Thỏ.” Trình Chi Ngôn vừa lau cửa sổ vừa nói.

“A... Vậy coi như là bạn gái của tôi đi.” Hạ Phong không để tâm nhún vai, tiếp tục nói: “Bây giờ đã qua bốn giờ rưỡi, cậu không đi sao?”

“Đi không được.” Trình Chi Ngôn lắc đầu nói: “Vừa rồi giáo viên đã nói, để cho tôi giám sát mọi người đến khi tổng vệ sinh xong.”

“Vậy để tôi giúp cậu đi đón Tiểu Thỏ nhé?” Hạ Phong đảo mắt, cười hi hi nói với Trình Chi Ngôn: “Dù sao loại chuyện trốn tổng vệ sinh này, tôi thường xuyên làm.”

“....” Trình Chi Ngôn hơi nhú lông mày, không nói gì.

Lúc Hạ Phong đang định tiếp tục nói thì đúng lúc lớp bên cạnh tan học, tiếng ồn ào trong nhảy mắt tràn ngập ngoài hành lang.

Không dễ dàng để người lớp bên cạnh đi gần hết, mắt Hạ Phong nhiều lần nhìn thấy Dịch Thi Vũ đeo túi sách do dự đã đi về phía bọn họ.

“A.. Là hoa khôi lớp năm hai, Dịch Thi Vũ kia, cô ấy đang đi tới chỗ chúng ta..” Hạ Phong đưa tay chọc chọc cánh tay Trình Chi Ngôn đề thấp giọng nói nói.

“Tại sao lúc cậu nhắc tới người này, phía trước cứ thêm chữ hoa khôi lớp năm hai?”

“Ha ha, vì để nhắc nhở cậu.” Hạ Phong cười hi hi nhìn Trình Chi Ngôn, càng nhỏ giọng nói với anh: “Có phải tôi đã quên nói với cậu rồi không, thư tình mấy ngày hôm trước, thật ra là Dịch Thi Vũ viết cho cậu?”

“....” Sau khi Trình Chi Ngôn nghe xong những lời này thì hơi ngẩn ra.

“Cậu xem về mặt cô ấy ngượng ngùng đi tới chỗ cậu, không phải là muốn hỏi câu trả lời của cậu chứ?” Hạ Phong xấu xa nhìn Trình Chi Ngôn nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Chương 32: Xin Lỗi, tôi không có hứng thú (2)

Editor: Linh Ngọc

“...” Trình Chi Ngôn tiếp tục không nói gì.

“Cái đó... “ Dịch Thi Vũ mặc áo liền váy màu xanh da trời, đeo túi sách công chúa Disney, về mặt ngượng ngùng đi đến trước mặt Hạ Phong và Trình Chi Ngôn, đôi mắt trong suốt có chút xấu hổ nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Em... Em có thể nói mấy câu với anh hay không?”

“Ừ em nói đi.” Trình Chi Ngôn coi như không thấy ánh mắt bồn chồn của Hạ Phong, ánh mắt nhìn thẳng Dịch Thi Vũ, giọng nói thản nhiên.

“Chuyện này...” Dịch Thi Vũ ngẩng đầu nhìn thoáng qua về mặt tò mò của Hạ Phong, mũi chân nhấn xuống đất, đỏ mặt nói: “Có thể nói... Một mình với anh mấy câu không?”

“....” Trình Chi Ngôn yên lặng một chút, quay đầu thấy Hạ Phong đang làm tư thế “Đi đi.”, suy nghĩ một chút sau đó đi tới bên cạnh vài bước nói: “Đến đây.”

Dịch Thi Vũ đỏ mặt nhắm mắt theo đuôi sau lưng Trình Chi Ngôn.

Góc rẽ hành lang vừa khóe có một mặt tường che khuất.

Sau khi Trình Chi Ngôn dừng lại ở đó, thì xoay người nhìn Dịch Thi Vũ sau lưng mình nói: “Chuyện gì?”

“À...em... Em muốn hỏi một chút, mấy ngày trước em có viết cho anh một phong thư...” Ánh mắt Dịch Thi Vũ không dám nhìn Trình Chi Ngôn, cô ta cúi đầu, hai cái tay quần quít trước người, lắp bắp hỏi: “Anh... Anh đã nhận được chưa?”

“Nhận được rồi.”

“Vây.... Vây anh xem chưa?”

“Chưa xem”

“Tại sao chứ?” Về mặt Dịch Thi Vũ kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn Trình Chi Ngôn.

“Rất xin lỗi, tôi không có hứng thú.” Khóe miệng Trình Chi Ngôn có nét cười hờn hợt, giọng nói nghe qua cũng vô cùng dịu dàng, anh chỉ đứng như thế ở chỗ này, đã làm cho người ta có cảm giác như là ánh mặt trời tươi sáng, nhưng mà lời nói từ miệng anh, lại khiến lòng của cô ta cảm giác vô cùng thất vọng.

“Tại sao chứ?” Dịch Thi Vũ có chút không chấp nhận nhìn anh nói: “Chẳng lẽ anh đã có người trong lòng rồi hả ?”

“Không có.” Lúc Trình Chi Ngôn nói ra hai chữ này, không biết vì sao trong đầu đột nhiên hiện ra hình ảnh Tiểu Thỏ đeo túi sách cực lớn, ngồi trên ghế nhỏ trong nhà trẻ, tội nghiệp trông chờ mòn mỏi chờ anh đón cô.

“Còn có việc gì không? Nếu không có, tôi tiếp tục đi tổng vệ sinh.” Đột nhiên Trình Chi Ngôn cảm thấy trong lòng có một chút khó chịu, anh ngẩng đầu nhìn bộ dáng Dịch Thi Vũ có chút không cam lòng cắn môi, vẫy tay với cô ta, rồi xoay người trở về cửa phòng học của mình.

“Em...” Dịch Thi Vũ nhìn bóng lưng Trình Chi Ngôn rời khỏi cũng không quay đầu lại, chỉ cảm thấy trong lòng rất khó chịu.

Trình Chi Ngôn trở lại trước cửa sổ thủy tinh mình đang lau lúc nãy, cúi đầu nhìn thoáng qua khăn lau trong tay mình, bắt đầu tiếp tục lau.

Hạ Phong đang lau cửa sổ khác thấy thế tiến lại gần trước mặt Trình Chi Ngôn, tò mò hỏi: “Thế nào, Dịch Thi Vũ đã nói gì với cậu rồi?”

“Không nói cái gì hết.” Trình Chi Ngôn thuận miệng trả lời.

“Làm sao có thể, ít nhất cũng phải hỏi một chút cậu có ý với cô ấy hay không?” Về mặt Hạ Phong không tin nhìn anh, dùng bả vai đụng bả vai anh, bốn cọt nói: “Cậu trả lời người ta thế nào hả?”

“...” Động tác trong tay Trình Chi Ngôn dừng lại, yên lặng hai giây sau đó quay đầu lại, ánh mắt nhìn chằm chằm Hạ Phong, gần từng chữ một: “Rất xin lỗi, tôi không có hứng thú.”

“Hả?” Hạ Phong ngẩn ra.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Chương 33: Rất xin lỗi, tôi không có hứng thú (3)

Editor: Linh Ngọc

“Hả?” Hạ Phong ngẩn ra, lúc đầu còn tưởng rằng Trình Chi Ngôn nói mình không có hứng thú là trả lời câu hỏi của cậu ta, một lát sau mới phản ứng kịp, “Chắc là, cậu sẽ không trả lời hoa khôi lớp năm hai như vậy chứ?”

“Ừ.” Trình Chi Ngôn tự nhiên lên tiếng, có lẽ cảm thấy Hạ Phong đứng bên cạnh nói chuyện có chút phiền, anh xoay người đi tới cửa sổ khác.

“Không thể như vậy, Trình Chi Ngôn, cậu phải biết rằng nam sinh trong lớp rất nhiều người thích cô ấy đó.” Hạ Phong tiếp tục cấn nhắc sau lưng Trình Chi Ngôn, “Trời ơi, rốt cuộc cậu chứng mất người ta ở điểm nào? Không phải cậu thật sự thích bạn gái nhỏ kia chứ?”

“Công việc của cậu rất nhẹ nhàng sao?” Trình Chi Ngôn cau mày xoay người nhìn Hạ Phong nói: “Nếu thực nhẹ nhàng mà nói, thì đi đổ rác đi, đừng đi loay quanh sau lưng tôi.

“Không nhẹ, không nhẹ, tôi đi lau cửa sổ.” Hạ Phong vừa nghe nói mình đi đổ rác rưởi, vội vã xoay người cách xa Trình Chi Ngôn một chút.

Qua thật lâu mới tổng vệ sinh xong, Trình Chi Ngôn nhìn phòng học sáng sủa sạch sẽ, cho đến bạn học cuối cùng rời khỏi, lúc này mới đóng cửa và tắt đèn trong phòng học, vội vã đi ra cổng trường.

Gia hòa Hạ Phong kia, dọn dẹp một nửa, không biết lại vụng trộm chuồn đi nơi nào, mỗi lần đều như vậy, Trình Chi Ngôn cũng chẳng để ý cậu ta nữa.

Trước cổng trường học tìm thấy xe đạp của mình, Trình Chi Ngôn vội vã ngồi lên xe đi đến nhà trẻ của Tiểu Thỏ.

Lúc tới cửa nhà trẻ, đã là năm giờ bốn mươi rồi.

Lúc này, cho dù là lớp mẫu giáo lớn, lớp chồi, lớp mẫu giáo nhỏ tất cả học sinh đều đã đi về.

Trình Chi Ngôn băng qua hành lang, nhìn thấy đèn của vài phòng học đều đã tắt, chỉ còn lại đèn lớp mẫu giáo bé của Tiểu Thỏ vẫn sáng, thì không khỏi bước nhanh hơn.

Lúc đi đến cửa phòng học, bên trong đột nhiên truyền ra một trận tiếng cười đến sắp không thở được của Tiểu Thỏ.

Bước chân Trình Chi Ngôn dừng lại trước cửa phòng học, từ cửa sổ nhìn vào bên trong phòng học.

Chỉ thấy Hạ Phong đang ngồi dưới đất, vừa làm mặt quỷ vừa bắt chước bò giống con rùa.

Tiểu Thỏ ngồi ở trên ghế nhỏ của mình nhìn Hạ Phong cười đến vui vẻ.

Chủ nhiệm lớp nhà trẻ của Tiểu Thỏ cách đó không xa về mặt cũng đầy ý cười nhìn hai người bọn họ âm ỉ.

Cảnh này nói như thế nào đây.... Vui vẻ hòa thuận?

Trình Chi Ngôn nhũn mảy, hình ảnh Tiểu Thỏ ngồi trên ghế nước mắt lưng tròng chờ anh ở trong đầu toàn bộ bị phá vỡ.

Cô bé này, cho dù là không ai tới đón cô, cũng vẫn vui vẻ như cũ sao.....

Trình Chi Ngôn đưa tay đẩy cửa phòng học lớp mẫu giáo bé ra, Tiểu Thỏ đang cười đến ngả nghiêng nghe được tiếng động, xoay người lại, vừa nhìn thấy bóng dáng của anh, đôi chân ngắn liền bỏ nhào về phía anh. “Anh nước chanh! Sao hôm nay anh đến muộn vậy?”

“Hôm nay có chút chuyện.” Trình Chi Ngôn bị Tiểu Thỏ bỏ nhào đến không đứng vững lùi về phía sau hai bước, lúc này mới ngồi xồm xuống, sờ đầu cô, thấp giọng nói: “Thật xin lỗi, lần sau tuyệt đối không đến muộn nữa.”

“Được rồi, lần này sẽ tha thứ cho anh.” Tiểu Thỏ gạt đầu rất nhanh lại bước chân ngắn chạy về trước mặt cái bàn của mình, cầm lấy một lon nước chanh Fanta đặt trên bàn nhét vào trong tay Trình Chi Ngôn nói: “Cho anh này, đây là anh Quát Phong tặng cho em, em giữ lại cho anh uống!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Chương 34: Thật Xin Lỗi, Không Có Hứng Thú (4)

Editor: Linh Ngọc

“Nước chanh sao.....” Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn thoáng qua đồ uống được nhét vào trong tay mình, lắc đầu, cũng chẳng muốn lại giải thích với Tiểu Thỏ rằng mình không hề thích uống loại nước này.

“Được rồi, anh nước chanh, chúng ta về nhà đi!” Tiểu Thỏ chạy đến trước mặt túm túi sách của mình, cầm lấy túi sách, tự giác đeo trên người, sau đó chạy về bên cạnh Trình Chi Ngôn, nhét tay nhỏ mềm mại của mình vào trong tay anh, nói: “Cái bụng em đã đói bụng.”

Lúc Hạ Phong đang bắt chước con rùa trên mặt đất thì nhìn thấy Trình Chi Ngôn cũng đứng lên, lúc này hai tay ôm ngực, đứng trước mặt Trình Chi Ngôn, cười hi hi nói: “Trình Chi Ngôn, cậu đã đến rồi à.”

“Hạ Phong.” Trình Chi Ngôn tự nhiên gọi tên của cậu ta, ánh mắt nhìn hai vòng trên người Tiểu Thỏ bên cạnh mình, sau đó hỏi: “Cậu trốn tổng vệ sinh là để đến nhà trẻ đón Tiểu Thỏ sao?”

“Đúng vậy.” Hạ Phong nhún vai, oán giận Trình Chi Ngôn: “Cậu không biết bạn gái nhỏ của cậu rất khó tính, em ấy rõ ràng nói với giáo viên em ấy biết tôi, nhưng mà nhất định không chịu theo tôi về, cho dù tôi nói mang em ấy đi mua kẹo mua đồ uống, em ấy cũng không đồng ý rời khỏi phòng học, còn nói nhờ em ấy đi rồi lúc cậu đến đón em ấy tìm không thấy em ấy sẽ đau lòng.”

Trình Chi Ngôn hơi cúi đầu, nhìn Tiểu Thỏ đứng bên cạnh mình, cô đang ngửa gương mặt trắng nõn chớp hai mắt to, nghiêm túc nghe anh và Hạ Phong nói chuyện.

“Sẽ bị làm đau lòng?” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười lặp lại một lần.

“Vâng ạ.” Tiểu Thỏ gật đầu nói: “Nếu như tìm không thấy em, anh nhất định sẽ đau lòng.”

“A....Em chắc như vậy?”

“Đương nhiên rồi!” Tiểu Thỏ cười tít mắt nói: “Mẹ nói, các bạn nhỏ nhất định không thể chạy loạn khắp nơi, nếu như chạy đi, mẹ sẽ đau lòng, cho nên nếu như anh nước chanh tìm không thấy em nhất định cũng sẽ đau lòng.”

“A....” Hạ Phong đột nhiên kéo dài giọng nói nhìn Trình Chi Ngôn, đáng đánh đòn nói: “Hoá ra cậu trong cảm nhận của Tiểu Thỏ chính là một bảo mẫu đó!”

“Cút.” Trình Chi Ngôn khẽ nhìn Hạ Phong phun ra một chữ, sau khi nói lời tạm biệt với giáo viên thì nắm tay Tiểu Thỏ xoay người đi ra bên ngoài phòng học.

“Này, đợi tôi với.” Hạ Phong vội vã cầm túi sách của mình, đi theo phía sau Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ ra khỏi phòng học.

“Tiểu Thỏ, Tiểu Thỏ!” Hạ Phong thở hồng hộc chạy đến trước mặt Tiểu Thỏ, đưa tay chặn đường của cô, hỏi: “Em suy nghĩ xong chưa?”

“Suy nghĩ xong cái gì?” Về mặt Tiểu Thỏ khó hiểu nhìn anh ta.

“Em cảm thấy để cho anh làm bạn trai của em được không?” Hạ Phong cười hi hi hỏi Tiểu Thỏ

“Không được.” Tiểu Thỏ mạnh mẽ từ chối anh ta.

“Tại sao?” Hạ Phong ngẩn ra, không nghĩ tới Tiểu Thỏ sẽ từ chối mình như vậy.

“Không có hứng thú.” Tiểu Thỏ chấp tay sau lưng, bắt chước bộ dáng Trình Chi Ngôn tự nhiên nói với Hạ Phong.

“.....”

Đầu Hạ Phong đầy hắc tuyến.

Sau đó, trong nháy mắt đó, lại có một loại cảm giác mình đang tỏ lộ tình cảm với Trình Chi Ngôn.

“Tại sao không có hứng thú với anh?” Hạ Phong không cam lòng hỏi tiếp.

“Không có hứng thú chính là không có hứng thú.” Giọng nói Tiểu Thỏ trong trẻo trả lời.

“Những lời này em bắt chước theo Trình Chi Ngôn sao?” Hạ Phong không biết nói gì hỏi.

“Vâng.” Tiểu Thỏ gật đầu nói: “Anh nước chanh nói, có đôi khi ba chữ ‘Không hứng thú’ có thể giải quyết rất nhiều chuyện không cần thiết.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Chương 35: Rất xin lỗi, tôi không có hứng thú (5)

Editor: Linh Ngọc

“....” Hạ Phong nhếch khóe miệng, đột nhiên phát hiện mình vậy mà không thể phản bác những lời này, anh ta không cam lòng nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Vậy em có hứng thú với cái gì?”

“Em có hứng thú với anh nước chanh!” Tiểu Thỏ túm tay Trình Chi Ngôn, về mặt xán lạn nói.

“...”

Tạm biệt.

Hạ Phong cầm túi sách của mình, tay nhét vào trong túi quần, xoay người từ từ đi ra bên ngoài nhà trẻ.

Gió thu thổi bay vài chiếc lá rụng, càng làm cho bóng lưng anh ta thêm một phần cảm giác thê lương.

Tiểu Thỏ có chút không rõ, tại sao sau khi anh Quát Phong nghe xong mình nói những lời này liền không nói một lời liền rời đi?

“Anh nước chanh, anh Quát Phong làm sao vậy, tại sao hôm nay anh ấy không đến nhà anh chơi?”

“Anh ấy còn phải về nhà tổng vệ sinh.” Trình Chi Ngôn thuận miệng trả lời một câu, rồi ôm Tiểu Thỏ ngồi phía sau xe đạp của mình, đi về nhà.”

Vào ban đêm của một ngày nào đó.

Trình Chi Ngôn đang ngủ đột nhiên cảm giác trên bờ môi của mình hình như có cái gì mềm mại dán ở trên. Ngay sau đó một cảm giác đau đớn truyền đến, lập tức đưa anh từ trong giấc ngủ bừng tỉnh.

Nương theo ánh trăng và ngọn đèn đường yếu ớt ngoài cửa sổ, Trình Chi Ngôn nhìn hai mắt to tròn của Tiểu Thỏ phát sáng trong bóng đêm, đưa tay sờ môi mình, nhúu mày nói: “Em làm gì đấy?”

Trên ngón tay sờ thấy cảm giác ẩm ướt, xung quanh môi hình như có một vòng dấu răng.....?

Tiểu Thỏ chép miệng, giọng nói trong trẻo nhìn Trình Chi Ngôn: “Em muốn xem miệng anh có ăn được không thôi mà.”

“.....”

Trình Chi Ngôn không nói gì, một bàn tay anh chống thân thể của mình ngồi dậy, một bàn tay sờ công tắc trên tường, “Tắc” một tiếng, mở đèn trong phòng.

Toàn thân Tiểu Thỏ mặc áo ngủ con thỏ hồng nhạt đang quỳ gối trên giường mình, hai tay chống trên giường, vẻ mặt vô tội nhìn anh.

“Ăn miệng của anh làm gì?” Ngón tay trắng nõn của Trình Chi Ngôn xoa nhẹ một loạt dấu răng nhỏ bên môi mình, có chút bất đắc dĩ nhìn Tiểu Thỏ hỏi.

“Anh không trả lời vấn đề của em, em chỉ có thể tự mình tìm đáp án.” Tiểu Thỏ chớp mắt, ngây thơ nói: “Phát sinh quan hệ tốt cực là cái gì, anh lại không nói, tại sao hôn môi lại ăn miệng đối phương anh cũng không nói, còn em bé sinh ra như thế nào anh cũng không trả lời em, cuối cùng một vấn đề em cũng không biết, nhưng là cái vấn đề ở giữa kia, em có thể tự mình thử!”

“...”

Trình Chi Ngôn không nói gì nhìn lên trời.

“Vậy em cho ra cái kết luận gì đây?”

“Miệng của anh ăn rất ngon.” Tiểu Thỏ hướng về Trình Chi Ngôn cười xán lạn, vẻ mặt hạnh phúc.

“....”

“Mềm mại.”

“...”

“Tron bóng.”

“....”

“Có thể cho em ăn một lần nữa hay không?” Tiểu Thỏ vừa nói vừa bỏ nhào trên người Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn xoay người một cái vội vã xuống giường, vẻ mặt sợ hãi nhìn Tiểu Thỏ nói: “Không được, không được cắn anh.”

“Ăn không phải là dùng răng cắn sao?” Tiểu Thỏ khó hiểu hỏi.

“Hôn môi cũng không phải ăn miệng đối phương!” Trình Chi Ngôn ôm cái gối che ở trước mặt mình để phòng Tiểu Thỏ đột nhiên tập kích.

“Vậy hôn môi là cái gì?”

“....”

Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn cô, tại sao cô bé này cố chấp như vậy.

“Sau khi anh trả lời em một chuyện, những chuyện khác em không được hỏi nữa!”

“Được.” Tiểu Thỏ gật đầu.

“Vậy em nhắm mắt lại đi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Chương 36: Muốn lớn lên thật nhanh

Editor: Linh Ngọc

“Vậy em nhắm mắt lại đi!” Trình Chi Ngôn chần chờ một chút nói với Tiểu Thỏ.

“A...” Tiểu Thỏ vô cùng nghe lời mà nhắm mắt lại.

Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ dưới ánh đèn, làn da của cô trắng nõn nà dịu dàng sáng bóng như sữa, lông mi dài giống một cây quạt nhỏ, khóe mắt lưu lại một mảnh bóng mờ nhàn nhạt, chiếc mũi thẳng xinh xắn lạnh lợi, lúc này cánh mũi khi đóng khi mở, hồ hấp của nàng kéo dài mà đều đều, cái miệng nhỏ hồng ngay phía dưới chiếc mũi, sáng bóng giống như quả anh đào.

Thật là nhưc đầu mà...

Trình Chi Ngôn có chút rầu rĩ nhìn Tiểu Thỏ trước mắt, suy nghĩ nên trả lời vấn đề này của cô như thế nào.

“Còn chưa được sao?” Tiểu Thỏ nhắm mắt hồi lâu cũng chưa phát hiện Trình Chi Ngôn có động tĩnh gì, vì thế nhịn không được mở miệng hỏi.

“...” Trình Chi Ngôn hít sâu một hơi khom người xuống, rất nhanh ở trên môi hồng hào của Tiểu Thỏ hôn một cái, sau đó rời đi.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trên môi mình nháy mắt có một cái gì đó mềm mại xẹt qua, cô bỗng chốc mở to mắt hơn một chút, nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Xong rồi?”

“Xong rồi...” Trên gương mặt trắng nõn giống như ngọc của Trình Chi Ngôn xẹt qua một chút nhàn nhạt đỏ ửng.

“Cứ như vậy mà gọi là hôn môi?” Ánh mắt Tiểu Thỏ tràn đầy nghi ngờ.

“Ừ.”

“Gạt người!” Tiểu Thỏ lập tức đứng lên giường, từ trên cao nhìn xuống Trình Chi Ngôn nói: “Trên ti vi người ta rõ ràng hôn rất lâu, hơn nữa một chút như vậy, hoàn toàn không gọi là hôn môi! Cha mẹ em, còn có bác gái Chu đều hôn em như vậy! Bình thường em cũng hôn anh như vậy!”

“...”

Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn Tiểu Thỏ, đưa tay lau mồ hôi trên trán.

Trẻ con bây giờ thật sự là rất khó lừa gạt...

Tiểu Thỏ cũng không để ý nhiều như vậy, trực tiếp nhảy dựng trên giường, bay đến trên người Trình Chi Ngôn.

“Em cẩn thận một chút!” Hai tay Trình Chi Ngôn vội vã ôm lấy Tiểu Thỏ, bước chân đứng vững mới tránh làm hai người cùng nhau ngã sấp xuống.

“Em rõ ràng nhìn thấy hai người bọn họ như vậy....” Hai tay Tiểu Thỏ ôm cổ Trình Chi Ngôn, dán cái miệng nhỏ hồng lên miệng Trình Chi Ngôn để chứng minh, dán lên môi anh như vậy một lúc lâu, mới buông ra nói: “Lúc hôn thời gian thật dài như vậy cũng không có tách ra.”

“Vậy tính là hôn đi...” Trình Chi Ngôn có chút dờ khóc dờ cười nhìn Tiểu Thỏ đeo trên người mình, ôm cô đi trở về trước giường, thật cẩn thận đặt cô lên trên giường nói: “Bây giờ biết cái gì là hôn môi, có thể ngoan ngoãn trở về đi ngủ chưa?”

“Nhưng mà tại sao em cảm thấy còn có chút không đúng...”

Tiểu Thỏ cắn ngón tay mình, đôi mắt to tròn nhìn chăm chăm Trình Chi Ngôn nhỏ giọng nói.

“Đây là việc người lớn làm, bây giờ em quá nhỏ, không thể làm như vậy biết không?” Trình Chi Ngôn đưa tay sờ đầu Tiểu Thỏ, giọng nói dịu dàng: “Cha

mẹ hôn em là vì biểu đạt sự yêu thương đối với em, mà loại chuyện hôn môi này chỉ có thể cùng người mình thích làm.”

“Chính là làm cùng anh nước chanh!” Tiểu Thỏ vội vã bổ sung thêm.

“Được rồi...” Trình Chi Ngôn có chút dờ khóc dờ cười nhìn cô, miễn cưỡng gật đầu nói: “Chuyện này chờ em lớn hơn một chút sẽ hiểu, bây giờ nhanh chóng ngoan ngoãn đi ngủ đi.”

“Em phải chờ đến khi nào? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Chương 37: Muốn lớn nhanh hơn một chút (2)

Editor: Linh Ngọc

Tiểu Thỏ nằm ở trên giường, hai tay ôm lấy chân mông, chớp đôi mắt to nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

“À.... Có lẽ khoảng mười năm nữa.”

“Mười năm là bao lâu?”

“Rất nhanh thôi.”

“Sau khi em vừa tỉnh ngủ thì trưởng thành sao?” Tiểu Thỏ nhắm mắt lại lông trần đầy chờ đợi hỏi.

“Ừ, sau khi em tỉnh lại, thì mười năm sẽ ít đi một ngày.” Trình Chi Ngôn giúp cô chỉnh chăn tốt, nhìn hô hấp của cô dần dần trở nên kéo dài, rốt cuộc cũng yên tâm, anh đưa tay tắt công tắc trên tường, căn phòng sáng trưng trong nháy mắt trở nên tối tăm.

Mười năm sao...

Trình Chi Ngôn nằm bên cạnh Tiểu Thỏ, cẩn thận suy nghĩ một chút, sau mười năm, mình hai mươi tuổi sẽ có hình dạng gì?

Cứ mãi suy nghĩ, vô thức anh cũng dần dần tiến vào giấc ngủ.

Thời gian trôi thật nhanh, nháy mắt đã đến mùa đông.

Khi gió lạnh thấu xương gào rít thổi về phía mặt đất, không khí trở nên loãng rét lạnh, lúc này ánh sáng mặt trời cũng không nóng rực thiêu người nữa.

Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ mặc vào quần áo bông thật dày.

Nhưng mà.....

Trình Chi Ngôn cau mày nhìn kiểu dáng, màu sắc quần áo của Tiểu Thỏ và mình giống nhau, chỉ là quần áo của Tiểu Thỏ nhỏ hơn một chút, không biết nói gì: “Em mặc quần áo giống anh làm gì?”

“Anh nước chanh, chúng ta gọi là quần áo tình nhân.”

Tiểu Thỏ vừa đội mũ lên trên đầu lông xù của mình, vừa nhìn Trình Chi Ngôn nói.

“Em lại từ này ở chỗ nào vậy?”

“Ồ ti vi đó.” Tiểu Thỏ cười tít mắt nhìn anh.

“Em xem ti vi ít thôi, đọc sách đi.” Trình Chi Ngôn đột nhiên cảm thấy ti vi chiếu này nọ thật sự là rất hại người “Còn nữa, em là một cô gái nhỏ, mặc quần áo màu đen như anh làm gì, cô gái nhỏ không phải nên mặc quần áo hồng nhạt hoặc màu đỏ sao?”

“Vậy anh nguyện ý mặc quần áo màu hồng nhạt giống em không?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, vẻ mặt chờ đợi nhìn anh hỏi.

“Không thể nào”

“Vậy em cũng chỉ có thể mặc quần áo màu đen giống anh thôi.” Tiểu Thỏ nhìn Trình Chi Ngôn cười, lộ ra hai hàng răng nhỏ trắng tinh.

“...”

Trình Chi Ngôn không biết nói gì.

“Đi thôi, anh nước chanh, nếu không đi sẽ bị muộn đó.” Tiểu Thỏ túm tay áo Trình Chi Ngôn cố gắng kéo anh ra bên ngoài.

“Biết rồi.” Trình Chi Ngôn đi đến trước xe đạp, theo thường lệ khom lưng ôm Tiểu Thỏ lên sau đó vừa đạp về phía cánh cửa tiểu khu vừa hỏi: “Tiểu Thỏ, xế chiều ngày mai trường học anh có buổi lễ, em muốn đến chơi hay không?”

“Lễ gì vậy anh?”

“Liên hoan đêm Giáng sinh.”

“Có đồ ăn ngon không?”

“Không có.”

“Có đồ chơi không?”

“Không có.”

“Có các bạn nhỏ không?”

“Không có.”

“A...”

“Còn muốn đi không?”

“Muốn!” Tiểu Thỏ lớn tiếng.

Trình Chi Ngôn nhin không được bật cười hỏi: “Không có đồ ăn ngon cũng không có đồ chơi, vì sao em còn muốn đến?”

“Bởi vì có anh nước chanh!” Tiểu Thỏ ôm eo Trình Chi Ngôn, cười tít mắt trả lời.

Được rồi, Tiểu Thỏ thật sự là trả lời nghiêm túc.

“Vậy anh nước chanh, anh có biểu diễn tiết mục không?”

“Có.”

“Anh biểu diễn tiết mục gì vậy?”

“Đến lúc đó em sẽ biết.” Trình Chi Ngôn dừng xe đạp trước cửa nhà trẻ Tiểu Thỏ, thúc giục cô xuống xe, nhìn theo cô vào nhà trẻ, lúc này mới đi đến trường học của mình.

Lễ giáng sinh đã đến, trường tiểu học Trình Chi Ngôn vì để xây dựng trường học văn minh nên có ý tổ chức đêm giáng sinh và mời lãnh đạo đến đây tham quan.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Chương 38: Muốn lớn nhanh hơn một chút (3)

Editor: Linh Ngọc

Đồng thời, trường học sẽ lấy ngày này làm ngày tham quan, cũng mời phụ huynh học sinh đến tham gia đêm giáng sinh này.

Chỉ có điều ba Trình Chi Ngôn đi công tác về không kịp, mà mẹ Trình Chi Ngôn lại đi ra ngoài để sưu tầm dân ca, cho nên người của Trình Chi Ngôn

đến đây, cũng chỉ có Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ nắm tay áo Trình Chi Ngôn đi trong sân trường rộng lớn, nhìn không được nhìn khắp nơi.

“Anh nước chanh, đây là trường học của anh?”

“Ừ.”

“Em cũng có thể đến đây không?”

“Chờ em trưởng thành thì có thể tới.” Trình Chi Ngôn nắm tay của Tiểu Thỏ, lướt qua đám người, đi về sân khấu của trường học.

“Đến lúc đó chúng ta có thể học cùng một trường không?”

“A... Giống như em lên năm nhất tiểu học thì anh đã lên năm 2 trung học rồi.” Trình Chi Ngôn cúi đầu, nhìn khuôn mặt tràn đầy hi vọng của Tiểu Thỏ, suy nghĩ một chút nói: “Tiểu Thỏ, anh lớn hơn em bảy tuổi, vì thế khả năng hai người chúng ta cùng học chung một trường là không cao lắm, trừ phi anh lưu ban nhiều lần, còn em phải nhảy lớp nhiều lần.”

“Lưu ban là cái gì? Nhảy lớp cái gì?” Tiểu Thỏ chớp mắt to, không hiểu hỏi.

“Lưu ban chính là...”

Lúc Trình Chi Ngôn đang chuẩn bị giải thích giải thích cho Tiểu Thỏ, đột nhiên có người đi tới từ phía sau, đưa tay vỗ vai anh nói: “Trình Chi Ngôn, thì ra em ở đây, nhanh đi đến cánh gà chuẩn bị tập hợp, tiết mục lớp chúng ta ngay sau người người thứ hai lên sân khấu, em đừng chạy loạn khắp nơi.”

Trình Chi Ngôn quay đầu lại, nhìn thoáng qua, người kia chính là chủ nhiệm lớp mình, thầy Triệu.

“Thầy Triệu.” Trình Chi Ngôn gọi ông một tiếng, sau đó có chút khó xử nhìn ông, nói: “Nhưng trước tiên em phải dẫn em ấy đến chỗ ngồi đã.”

“Người này là...” Ánh mắt thầy Triệu nhìn Tiểu Thỏ bên cạnh Trình Chi Ngôn, sau đó chần chờ hỏi: “Em gái em?”

“A... Coi là vậy đi...”

“Không phải, con là bạn gái của anh ấy.” Tiểu Thỏ nắm chặt cánh tay của Trình Chi Ngôn, vẻ mặt thành thật nhìn chú này nói.

“Bạn gái?” Thầy Triệu hơi nhíu mày, nhìn vóc dáng Tiểu Thỏ chỉ vừa mới tới lưng Trình Chi Ngôn, buồn cười nói: “Bạn gái nhỏ, con còn trẻ có hiểu bạn gái là gì không?”

“Biết! Chính là...” Lúc Tiểu Thỏ đang chuẩn bị nói tiếp, Trình Chi Ngôn đưa nhét tay Tiểu Thỏ vào tay thầy Triệu nói: “Thầy triệu, làm phiền thầy dẫn em ấy đến sân khấu dùm con, con đi đến cánh gà để tập hợp.”

“Ai... Trình Chi Ngôn! Trình Chi Ngôn! ?” Thầy Triệu nhìn Trình Chi Ngôn vừa nói xong câu đó thì chạy mất, nhìn không được bắt đắc dĩ lắc đầu, ông cúi đầu nhìn Tiểu Thỏ trong tay mình, cô bé nhỏ này có gương mặt hồng hào, thịt thà, trên đầu còn cắm hai sừng trâu, thoát nhìn không lớn hơn con gái của mình nhiều.

“Đi thôi, bạn gái nhỏ.” Thầy Triệu có chút buồn cười nhìn Tiểu Thỏ nói: “Thầy dẫn em đi tìm chỗ ngồi.”

“Không được, em muốn tìm anh nước chanh...” Tiểu Thỏ liêu mạng giùng giàng, muốn thoát khỏi tay của thầy Triệu.

“Anh em đang ở trong cánh gà chuẩn bị biểu diễn, thầy dẫn em đi đến khán đài, có thể ngồi coi anh em biểu diễn.” Thầy Triệu có chút bắt đắc dĩ lấy bàn tay như con cá trạch Tiểu Thỏ, cứng rắn lời cô đến sân khấu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 39: Chương 39: Muốn lớn lên nhanh một chút (4)

Editor: Linh Ngọc

Beta: Thanh Mai

“Không được! Không được! Em muốn đi tìm anh nước chanh!” Tiểu Thỏ tiếp tục xoay xoay lắc lắc, háng giọng la lớn.

“Được được được ... Dẫn em đi tìm anh nước chanh của em...” Thầy Triệu thấy tầm mắt của phụ huynh đều nhìn về phía mình, vội vàng nhìn Tiểu Thỏ đầu hàng nói.

Một giây trước Tiểu Thỏ còn giãy dụa, một giây sau lập tức yên tĩnh, ngoan ngoãn nắm tay thầy Triệu đi theo ông ta.

Phía sau sân khấu buổi lễ, các học sinh đang đứng tốp năm tốp ba, có người đang nói chuyện phiếm, có người đang học lời bài hát, có người đang luyện tập động tác vũ đạo.

Thầy Triệu mang theo Tiểu Thỏ đi qua các học sinh, đi về phía Trình Chi Ngôn.

Học sinh nhìn thấy thầy Triệu đi tới, đều cười và chào hỏi ông.

Thầy Triệu cười tủm tỉm gật đầu đáp lại từng chút.

Thật vất vả mới thấy được Trình Chi Ngôn, lúc Tiểu Thỏ đang chuẩn bị chạy về phía anh, một cô gái mặc váy vũ đạo màu trắng lại ở phía trước cô đi qua.

“Cái kia..... Trình Chi Ngôn..... Cái này cho anh....” Dịch Thi Vũ mặc váy vũ đạo màu trắng về mặt gương ngẩng nhìn Trình Chi Ngôn vươn tay ra, trong lòng bàn tay có một viên kẹo.

“Kẹo?” Trình Chi Ngôn khẽ nhủ mảy, thứ này chỉ có Tiểu Thỏ mới thích ăn.

“Vâng.... Là một bạn học muốn lên sân khấu biểu diễn đã chuẩn bị, tất cả mọi người đều có.” Dịch Thi Vũ xấu hổ nhìn Trình Chi Ngôn, lại chỉ chỉ mấy vị bạn học bên cạnh nói: “Em phát cho bọn họ rồi, không phải chuẩn bị riêng cho anh.”

Ánh mắt Trình Chi Ngôn tự nhiên nhìn bốn phía một vòng, đúng là trên tay từng bạn học đều cầm một viên kẹo.

“Cảm ơn.” Anh chìa hai ngón tay nhặt viên kẹo trong tay Dịch Thi Vũ lên, khách khí nói một tiếng.

“Không cần cảm ơn, cái kia..... Biểu diễn cố lên...!” Dịch Thi Vũ cảm giác đầu ngón tay của anh nhẹ nhàng chạm vào lòng bàn tay mình, nhẹn không được đã đỏ mặt.

“Ừ.” Trình Chi Ngôn tự nhiên gật đầu.

“Còn nữa.....” Lúc Dịch Thi Vũ đang chuẩn bị nói cái gì đó, đột nhiên trước mắt xuất hiện một bóng người hồng nhật. Ngay sau đó trong lòng Trình Chi Ngôn xuất hiện một bóng dáng nho nhỏ: “Anh nước chanh!”

Trình Chi Ngôn sững sốt, cúi đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ nhào vào trong lòng ngực mình, về mặt lạnh nhạt nháy mắt bắt đầu trở nên ôn nhu, “Em vì sao lại chạy đến hậu trường? Thầy Triệu đâu?”

“Cái chú kia ở bên kia.” Tiểu Thỏ quay đầu chỉ chỗ một người đứng phía sau mình ở chỗ cách đó không xa nói.

Thầy Triệu đứng ở chỗ cách bọn họ không xa, gật đầu với Trình Chi Ngôn: “Lập tức sẽ mở màn, em ngoan ngoãn theo thầy Triệu đi tìm vị trí trước sân khấu ngồi xuống, chờ sau khi anh biểu diễn xong thì sẽ đi tìm em, ngoan.” Trình Chi Ngôn ngồi xổm người xuống sờ sờ đầu Tiểu Thỏ, thấp giọng nói với cô.

Dịch Thi Vũ đứng ở bên cạnh, nhìn thấy vẻ mặt dịu dàng của Trình Chi Ngôn mà cô ta chưa từng thấy qua trên gương mặt anh tuấn của anh, nhẹn không được hơi hơi ngẩn ra, ánh mắt lập tức nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ trong lòng Trình Chi Ngôn, “Trình Chi Ngôn....Đây là.... Đây là em gái anh à? Bộ đáng em ấy thật đáng yêu...”

Dịch Thi Vũ ngồi xổm xuống, từ trong túi áo lấy ra một viên kẹo đưa tới trước mặt Tiểu Thỏ, cười nói: “Em gái, cây kẹo này cho em”

“Cảm ơn chị.” Tiểu Thỏ nhận kẹo trong tay Dịch Thi Vũ, giọng nói ngọt ngào kêu.

“Ng ngoan thật đấy, bộ đáng em và anh trai thật đẹp.” Dịch Thi Vũ cười tí mắt khen ngợi Tiểu Thỏ một câu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Chương 40: Muốn lớn nhanh thêm chút nữa (5)

Editor: Linh Ngọc

“Tất nhiên rồi, tất cả mọi người đều khen ngợi chúng tôi có tướng vợ chồng!” Về mặt Tiểu Thỏ tự hào nhìn Định Thi Vũ nói.

Sao...Tướng vợ chồng?

Sau khi Định Thi Vũ nghe xong những lời này thì hơi ngẩn ra, không biết nên tiếp tục hỏi cái gì nữa.

Dáng vẻ Trình Chi Ngôn cũng không tính giải thích, vỗ đầu Tiểu Thỏ, nói với cô: “Nhanh lên, cùng thầy Triệu đi chỗ ngồi.”

“Vâng ạ...” Về mặt Tiểu Thỏ lưu luyến không rời buông tay túm áo của Trình Chi Ngôn ra, cẩn thận đi mỗi bước nhìn anh nói: “Anh nước chanh, sau khi anh biểu diễn xong rồi nhanh chóng tới tìm em đây!”

“Biết rồi.” Trình Chi Ngôn giờ tay.

“A, Trình Chi Ngôn, đó không phải bạn gái nhỏ của cậu sao?” Hạ Phong không có việc gì chạy loạn khắp nơi vừa lúc chạy tới cánh gà tìm Trình Chi Ngôn, nhìn thấy Tiểu Thỏ xoay người rời khỏi, liền nhìn không được tòa mờ nói.

“Bạn gái?” Sắc mặt Định Thi Vũ trở nên trắng bệch.

“A, Định Thi Vũ, cậu cũng ở chỗ này à, tớ nghe nói các cậu rút thăm là biểu diễn thứ nhất, cố lên nha!” Hạ Phong quay đầu, lúc này mới thấy Định Thi Vũ đứng bên cạnh Trình Chi Ngôn.

“Người vừa rồi... Là bạn gái Trình Chi Ngôn sao?” Đôi mắt trong suốt của Định Thi Vũ gắt gao nhìn chăm chăm Trình Chi Ngôn, hi vọng có thể nghe được đáp án phủ định từ miệng anh.

Sau đó Trình Chi Ngôn chỉ nhàn nhạt nhìn cô ta một cái, khóe môi mang theo ý cười nói: “Sắp mở màn, cậu cũng nhanh đi vào đội hình đi.”

“Nhưng mà anh...”

Anh còn chưa trả lời câu hỏi của em!

Định Thi Vũ có chút không cam lòng nắm chặt váy của mình, sau một giây nghe được tiếng nhạc trên sân khấu, cùng với tiếng nhạc, người chủ trì đã bắt đầu lời mở đầu rồi

“Năm 1997 sắp kết thúc, một năm nay chúng ta nghênh đón khu hành chính Hongkong trở về tổ quốc, trường giang sóng sau đê sóng trước, sức mạnh quốc gia chúng ta ngày càng hùng mạnh, bây giờ nhìn đèn đuốc sáng trưng ngoài cửa sổ, bóng đêm mất hết, kèm theo đó là tiếng chuông nhịp nhàng vang lên, chúng ta lại nghênh đón lễ Giáng Sinh của năm nay.....”

“Định Thi Vũ, Định Thi Vũ, lại đây nhanh lên!” Bạn cùng lớp Định Thi Vũ cách đó không xa đang gọi tên cô ta.

“Đến liền!” Định Thi Vũ rất nhanh lên tiếng, sau đó có chút không cam lòng liếc mắt nhìn Trình Chi Ngôn một cái, xoay người hướng tới lớp cô ta đi đến.

“Này, tiểu tử cậu không phải trước kia vẫn không thừa nhận Tiểu Thỏ là bạn gái cậu sao, tại sao lúc này lại im lặng rồi hả ?” Hạ Phong đưa tay vỗ bả vai Trình Chi Ngôn cười xấu xa hỏi.

“Như vậy có thể giải quyết một chút chuyện rắc rối không cần thiết.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt trả lời cậu ta một câu: “Cậu cực kỳ rảnh rồi hả, cực kỳ rảnh rồi thì giúp tôi trông Tiểu Thỏ.”

“Được rồi, loại chuyện làm sứ giả bảo vệ này tôi thích nhất!” Sau khi Hạ Phong cười hi hi lên tiếng rồi xoay người rời đi.

Sau khi Tiểu Thỏ đi theo thầy giáo Triệu đi đến trước sân khấu thì tìm vị trí hàng thứ hai ngồi xuống.

Thầy giáo Triệu cười tit mắt hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Vóc dáng em nhỏ, ngồi ở hàng thứ hai mới có thể thấy rõ ràng, thầy nói với em, xếp hàng thứ nhất đều là lãnh đạo, hiệu trưởng mới có thể ngồi ở đó, em xem, cấp bậc của em cũng đáng sau bọn họ rồi.”

“A....Anh nước chanh của con khi nào lên sân khấu?” Tiểu Thỏ vừa gật đầu vừa hỏi.

“Thầy nói cho em biết, ngồi chính giữa hàng thứ nhất là thị trưởng, bên cạnh chính là lãnh đạo bộ giáo dục đó...”

“À...Chùng nào thì anh nước chanh lên sân khấu?”

Chương 41: Chương 41: Bởi vì anh ấy là người đẹp nhất

Beta: Lam Dương

“À...Chùng nào thì anh nước chanh lên sân khấu?” Tiểu Thỏ gật đầu, tiếp tục hỏi.

“.....” Thầy giáo Triệu lộ vẻ mặt không biết nói gì, quay đầu lại nhìn Tiểu Thỏ, thấp giọng hỏi: “Cô bé, trong mắt em chỉ có mỗi anh nước chanh nhà em thôi sao?”

“Vâng.” Tiểu Thỏ dùng sức gật đầu.

“Anh nước chanh của em sẽ lên sân khấu thứ hai.” Thầy giáo Triệu cúi đầu lật qua lật lại tờ giấy ghi tiết mục trong tay, lại nói với Tiểu Thỏ: “Đúng lúc lớp chúng ta cần một người lên tặng hoa, hay là để cho em lên nhé?”

“Lên tặng hoa cho anh nước chanh sao ạ?” Tiểu Thỏ nhất thời hào hứng.

“Không phải, anh nước chanh của em chỉ mình hoạ thôi, em phải tặng hoa cho người múa dẫn đầu kia kia.” Thầy giáo Triệu nói, vẻ mặt buồn cười nhìn cô.

“Vậy ạ?” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ rồi cười tít mắt, nói: “Vậy thì em đi tặng hoa.”

“Được được, một lát em phải chú ý nhìn cho kĩ, cái người mặc váy màu đỏ ở chính giữa hàng thứ nhất chính là người múa dẫn đầu.” Thầy giáo Triệu cẩn thận dặn dò.

Trên sân khấu, lời giới thiệu của của người dẫn chương trình vừa kết thúc, đã có tiếng nhạc du dương vang lên, một đám nữ sinh mặc váy múa màu trắng từ hai bên sân khấu nối đuôi nhau đi ra.

“Tuyệt hoa cô, tuyệt hoa cô, bình minh mỗi sáng sớm ngênh đón tôi, nó trắng tinh lại trong suốt, thấy nó tôi có nhiều vui vẻ...”

Trong tiếng nhạc của bài, những nữ sinh mặc váy múa màu trắng xoay tròn tuyệt đẹp, sân khấu như đột nhiên biến thành ngày tuyết rơi, có luồng không khí trong lành mà xa xưa ập đến.

Tiểu Thỏ ngồi ở chỗ của mình, nhìn chăm chú màn biểu diễn trên sân khấu, chỉ cảm thấy những chị mặc váy múa màu trắng kia thật là xinh đẹp!

Hình như cái chị cho mình kẹo mới nãy cũng mặc váy múa như vậy?

Sau khi bài nhảy múa kết thúc, dưới đài vang lên tiếng vỗ tay như sấm.

Giữa lúc khán giả vỗ tay, người dẫn chương trình cười tít mắt bước lên sân khấu, ra sức khen ngợi màn biểu diễn vừa rồi, lại nói thêm một đoạn dài, sau đó giới thiệu tiết mục sẽ lên sân khấu tiếp theo, đó là một tiết mục do các học sinh lớp tiểu học năm thứ tư chuẩn bị và biểu diễn, tên là .

Màn sân khấu chậm rãi được kéo lên, một cây đàn Piano màu đen hiện ra trong ánh đèn sáng lấp lánh, Trình Chi Ngôn mặc tây trang màu đen, áo sơ mi trắng, đeo nơ đỏ, yên tĩnh ngồi trước những phím đàn.

Tiếng đàn như nước từ đầu ngón tay anh bắt đầu chậm rãi vang lên.

Du dương mà êm dịu, khiến thính phòng đang ồn ào vì lời giới thiệu ban nãy nháy mắt yên tĩnh lại.

Tiểu Thỏ mở to đôi mắt trong sáng nhìn Trình Chi Ngôn trên sân khấu.

Gương mặt anh đang cúi xuống, vẻ mặt tập trung nhìn chăm chú vào bàn phím, mũi anh rất thẳng, đôi môi hồng hào hơi cong lên, làn da trắng bóng như ngọc dưới ánh đèn phát ra những tia sáng mê người.

Cùng với những ngón tay thon dài đang chuyển động tao nhã trên bàn phím, tiếng nhạc du dương dần chuyển sang vui vẻ. Ngay sau đó có hai đội mặc quần áo màu đỏ, tay cầm chuông phát ra những tiếng kêu leng keng, sôi nổi bước lên sân khấu.

“Có thấy không, cái người mặc váy đỏ đội mũ ở giữa chính là người lát nữa em phải tặng hoa.” Thầy giáo Triệu ngồi bên cạnh Tiểu Thỏ, chỉ vào một cô gái đang khiêu vũ trên sân khấu, cất giọng dặn dò.

“Vâng, em thấy rồi ạ...” Tiểu Thỏ gật đầu nhưng ánh mắt vẫn chăm chú nhìn Trình Chi Ngôn đang đánh đàn.

“Một lát nữa em lên sân khấu từ bên kia, bên kia có bậc thang, em có thấy không?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Chương 42: Bởi vì anh ấy là người đẹp trai nhất (2)

Beta: Dương Lam

“Một lát nữa em lên sân khấu từ bên kia, bên kia có bậc thang, em có thấy không?” Thầy Triệu có phần không yên tâm, chỉ lại vị trí trên sân khấu, dẫn dò Tiểu Thỏ.

“Vâng!” Tiểu Thỏ gật đầu như giả vờ.

Lúc thầy Triệu đang chuẩn bị tiếp tục dẫn dò thêm gì đó nữa, một cô bé đã cầm bó hoa đi tới, khom lưng nói: “Thầy Triệu, hoa để tặng của thầy ở đây.”

“Được rồi, cảm ơn em!” Thầy Triệu cười tí mắt nhận bó hoa từ tay cô bé kia, nói cảm ơn rồi lại nhìn Tiểu Thỏ ngồi chăm chú xem biểu diễn cạnh mình, lo lắng lắc đầu, cầm cánh tay nhỏ nhỏ của cô, nói: “Thôi, vẫn nên để thầy dẫn em qua. Hội trường này rất lớn, em đừng chạy lung tung.”

Tiểu Thỏ quay đầu lại, đôi mắt nhìn chăm chăm thầy Triệu một lúc lâu, đột nhiên mở miệng nói: “Chú, chú thật nhiều chuyện.”

“... “Thầy Triệu sừng sốt, nháy mắt cảm thấy... Mình bị ghét bỏ rồi... “Vậy em có lên tặng hoa nữa không?”

“Đi, đi, đi chứ ă!” Tiểu Thỏ vội vã đứng dậy khỏi ghế ngồi, đi theo thầy Triệu tới chỗ bậc thang lên sân khấu.

Hai người đứng ngay cạnh bậc thang, lại tiếp tục xem biểu diễn một lúc, đến lúc biểu diễn kết thúc, Trình Chi Ngôn đứng dậy từ phía sau đàn Piano, cùng với tất cả các học sinh vừa khiêu vũ cúi đầu cảm ơn người xem bên dưới.

Trong Đại Lễ Đường lại là một tràng tiếng vỗ tay như sấm.

“Đi đi, nhanh lên!” Thầy Triệu khê đẩy vào vai Tiểu Thỏ, một tay cầm bó hoa trong tay mình nhét vào tay cô, ý bảo cô nhanh chóng đi lên.

Tiểu Thỏ cầm bó hoa cao gần tới nửa người, khó khăn leo lên sân khấu.

Người dẫn chương trình đã biết lúc kết thúc tiết mục này sẽ có sắp xếp người lên sân khấu tặng hoa, cho nên cũng không vội vã đi lên nói tiếp.

Các bạn học vừa biểu diễn đứng trên sân khấu, ánh mắt đầy chờ đợi nhìn xuống bên dưới, chỉ thấy trên bậc thang đi lên sân khấu có một bó hoa đang tự di chuyển.

“Mau nhìn, mau nhìn kia, người tặng hoa cho chúng ta lên rồi.”

“Ồ, người tặng hoa kia tại sao còn vấp ngã?”

“Hô hô, hóa ra là cô bé ôm hoa...”

Tiểu Thỏ ôm hoa đi lên, không chú ý nên bị ngã, cả người nằm úp sấp trên bậc thang.

Dưới khán sân khấu trong thính phòng nhất thời xuất hiện những tiếng cười vang.

Ngay cả những lãnh đạo ngồi ở hàng thứ nhất, kể cả hiệu trưởng, khi thấy một màn như vậy cũng phải bật cười.

Trình Chi Ngôn hơi quay đầu sang, nhìn Tiểu Thỏ đang cố sức ôm một bó hoa leo lên từng bậc thêm, đôi lông mày thanh tú nhin không được hơi nhíu lại, tại sao cô bé này lại đi lên tặng hoa?

Lúc Tiểu Thỏ ngã sấp xuống, thầy Triệu vội vã bước tới, đặt tay vào nách bé cô lên, Tiểu Thỏ phui phui bụi trên quần mình, một lần nữa nhặt bó hoa trên mặt đất lên, nhanh như chớp chạy vội qua chỗ Trình Chi Ngôn.

“Cô bé, cô bé! Chạy sai chỗ rồi! Phải tặng hoa cho người múa dẫn đầu chứ!” Thầy Triệu đứng dưới sân khấu, trơ mắt nhìn Tiểu Thỏ chạy sai đường, vội vã đề thấp giọng nói hô lên với cô.

Tiểu Thỏ ôm bó hoa, trong ánh mắt cũng chỉ có một người là Trình Chi Ngôn.

Cô điên cuồng chạy đến trước mặt Trình Chi Ngôn, một tay cầm bó hoa nhét vào tay anh, cao hứng phấn chấn nói: “Anh nước chanh, tặng hoa cho

anh!”

Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua thầy Triệu lòng như lửa đốt dưới ánh sân khấu, có chút bất đắc dĩ nhận bó hoa trong tay Tiểu Thỏ, nói: “Cảm ơn.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Chương 43: Bởi vì anh ấy là người đẹp trai nhất (3)

Người dẫn chương trình đứng bên cạnh, nhìn một màn này, không khỏi ngẩn người.

Chuyện này... Chuyện này hình như đầu có giống như lúc diễn tập...

Lúc trước diễn tập, rõ ràng là chủ nhiệm lớp tiểu học tặng hoa cho học sinh múa dẫn đầu kia, sau đó dẫn chương trình sẽ lên sân khấu phỏng vấn cảm tưởng của người được nhận hoa kia một chút, lại để cho học sinh được nhận hoa nói vài câu đại loại như chúc mừng năm mới, nhưng tình hình trước mắt này...

Hai người dẫn chương trình nhìn thoáng qua nhau, cuối cùng vẫn kiên trì cầm micro, cười tí mắt đi lên sân khấu.

“Bạn nhỏ tặng hoa, xin dừng bước, xin dừng bước!” Người dẫn chương trình mang vẻ mặt tươi cười hỏi Tiểu Thỏ: “Bạn nhỏ này, em tên gì vậy?”

“Em tên là Bạch Tiểu Thỏ! Bạch trong Tiểu Bạch Thỏ, Thỏ cũng trong Tiểu Bạch Thỏ, nghĩa là thỏ trắng nhỏ!” Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn thoáng qua chủ dẫn chương trình, đưa tay túm góc áo Trình Chi Ngôn, giọng nói vang dội trả lời.

“Được, bạn Tiểu Bạch Thỏ...”

“Là Bạch Tiểu Thỏ!”

“À... Được, bạn nhỏ Bạch Tiểu Thỏ.” Dẫn chương trình đưa tay lau mồ hôi trán, hỏi Tiểu Thỏ: “Xin hỏi, vì sao em muốn tặng hoa cho vị bạn học này? Em xem, những anh chị khiêu vũ phía trước không phải cũng nhảy rất đẹp sao?”

“Bởi vì anh ấy là người đẹp trai nhất!” Đôi môi đỏ hồng của Tiểu Thỏ ghé vào micro trước mặt, giọng nói trong trẻo trả lời: “Em thích anh ấy nhất!”

“Phi... ha ha ha...”

Dưới sân khấu nhất thời vang lên những tiếng cười vang.

Gương mặt trắng nõn của Trình Chi Ngôn nhìn không được xuất hiện những vết ửng đỏ.

“À... Vậy là em cảm thấy anh này đẹp trai nhất cho nên mới tặng hoa cho anh ấy, vậy em cảm thấy anh này đẹp trai hơn hay là chú đẹp trai hơn?” Người dẫn chương trình cố ý hỏi đùa Tiểu Thỏ.

“Anh nước chanh của em đẹp trai nhất!” Tiểu Thỏ trả lời MC, giọng nói kêu lên rõ to.

“Ài... Quả nhiên là Trường Giang sáng sau đèn sáng trước, sáng trước chết ở trên bờ cát!” MC mang vẻ mặt tan nát cõi lòng, nói với dưới sân khấu.

Khán giả nhất thời lại cười vang.

“Vậy, bạn đẹp trai được tặng hoa, ừm, bạn Trình Chi Ngôn lớp tiểu học năm thứ tư phải không?” Dẫn chương trình đưa micro tới trước mặt Trình Chi Ngôn, cười hỏi.

“Vâng.” Trình Chi Ngôn thản nhiên lên tiếng.

“Em có lời chúc năm mới nào muốn nói với mọi người không?”

“Năm mới vui vẻ.”

“Còn gì nữa không?”

“Học tập tốt.”

“Còn gì nữa không?”

“...” Trình Chi Ngôn quay đầu, về mặt quái dị liếc MC một cái, cúi đầu sát vào micro trước mặt, không biết nói gì, đành nói: “Mỗi ngày đều tiến về phía trước.”

“Ha ha ha... Ha ha ha... Thật sự là, khụ khụ... một lời chúc ngắn gọn!” Người dẫn chương trình cười gượng hai tiếng, rồi lại vội vàng lên tiếng cứu nguy: “Nhưng mà tục ngữ nói thế là tốt, dễ nghe mà tinh năng, tuy rằng bạn học này chỉ chúc vài câu đơn giản, nhưng lại hàm chứa tình cảm nồng nàn, các bạn học sinh đang ngồi dưới sân khấu, nhiệm vụ quan trọng nhất của các bạn chính là học tập thật tốt, vậy nên phải luôn ghi nhớ, nhất định phải học tập thật giỏi, mỗi ngày đều tiến về phía trước, có được không?”

“Được ạ!” Các học sinh dưới sân khấu đều hết sức nỗ lực, đồng thanh hô to.

“Rất tốt, cảm ơn các học sinh lớp tiểu học năm thứ tư đã mang đến cho chúng ta những tiết mục biểu diễn thật phần khích, bây giờ mời các em xuống sân khấu...”

Sau khi MC đưa các học sinh đi xuống thì lại bắt đầu tiếp tục giới thiệu chương trình.

Một tay Trình Chi Ngôn cầm hoa, một tay nắm tay Tiểu Thỏ, từ từ đi về phía cánh gà.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Chương 44: Bởi vì anh ấy đẹp trai nhất(4)

Địch Thi Vũ đã biểu diễn xong tiết mục, từ phía trước sân khấu đi về sau hậu sân khấu, cũng không đi theo các bạn cùng lớp khác cùng nhau trở về chỗ ngồi, mà là chờ Trình Chi Ngôn bọn họ biểu diễn.

Sau khi thấy bạn cùng lớp Trình Chi Ngôn từ sân khấu đi xuống, cô ta tìm kiếm bóng dáng Trình Chi Ngôn trong một đám học sinh mặc trang phục biểu diễn màu đỏ.

Giây tiếp theo, lúc cô ta nhìn thấy Trình Chi Ngôn mặc tây trang màu đen đang cầm hoa đi xuống, nhất thời lòng tràn đầy vui mừng, muốn tiến lên đi nói chuyện với anh.

Nhưng mà bước chân của cô ta vừa bước ra thì dừng lại.

Bởi vì cô ta nhìn thấy một cánh tay Trình Chi Ngôn nắm tay một người có dáng người nho nhỏ là Tiểu Thỏ, về mặt ôn nhu nhắc nhở cô bé chú ý bậc thang dưới chân.

Bộ dáng Trình Chi Ngôn dịu dàng như bây giờ, cô ta chưa từng thấy qua.

Cô ta đứng tại chỗ, chần chờ trong chốc lát rốt cuộc có muốn tiến lên hay không.

“Trình Chi Ngôn, không tệ, từ chỗ nào tìm một bạn nhỏ vậy mà cầm hoa tặng cho tôi mang tặng cho cậu.” Dương Giai Di mặc váy vũ đạo màu đỏ đưa tay ngăn Trình Chi Ngôn lại, cười hi hi với anh hỏi.

“Cái này cậu phải hỏi thầy Triệu, dù sao sắp xếp cô bé lên sân khấu tặng hoa không phải tôi.” Trình Chi Ngôn nhìn Dương Giai Di mỉm cười, thuận miệng trả lời một câu.

“Nhưng tôi vừa rồi nhìn thấy, lúc cô bé ngã sắp xuống, thầy Triệu còn nâng cô bé lên, và lại cô bé này vừa lên sân khấu thì đi thẳng tới cậu, nhất định là người của cậu.” Dương Giai Di nói hai câu này rõ ràng từ đầu đến cuối một chút liên hệ đều không có, nhưng mà từ trong miệng cô ấy nói ra thật giống như là Trình Chi Ngôn sắp xếp một cô bé cầm hoa từ trong tay thầy Triệu tới tặng cho anh.

“Cậu thích tôi sẽ cho cậu.” Trình Chi Ngôn không tỏ vẻ không hề gì nhún vai, chuyển bó hoa trong tay tới trước mặt Dương Giai Di một chút.

“Cát, tôi mới không cần, tôi chính là cảm thấy hứng thú với cô bé này, nếu không cậu cho tôi cô bé này được không?” Bộ dáng Dương Giai Di cười hi hi nhìn Trình Chi Ngôn nói.

“Không được, anh nước chanh, anh không thể đưa em cho người khác.” Hai tay Tiểu Thỏ vội vàng ôm cánh tay Trình Chi Ngôn, về mặt cảnh giác nhìn Dương Giai Di nói.

“...” Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn Dương Giai Di nói: “Cậu muốn em ấy để làm gì?”

“Ha ha nghe nói cô bé này là bạn gái nhỏ của cậu, đương nhiên là tò mò với cô bé rồi.”

“Cái gì, cô bé là bạn gái của Trình Chi Ngôn?”

Những học sinh vừa rồi còn phân tán, trong nháy mắt liền vội vàng xông tới một chỗ.

“A, bộ đáng cô bé thật đáng yêu.”

“Ánh mắt vừa lớn vừa tròn nhìn còn có một chút giống Trình Chi Ngôn.”

“Trình Chi Ngôn, thật sự cô bé không phải em gái cậu hả?”

Những cái vấn đề linh tinh này lập tức vây quanh hai người Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ.

Địch Thi Vũ cách xa đám người nhìn bọn họ, một đôi tay bạch ngọc nắm rồi lại buông, buông rồi lại nắm, rốt cuộc hít một hơi quay đầu đi tới.

“Tránh ra, tránh ra, tránh ra.... Đều vây quanh Tiểu Thỏ đáng yêu của nhà chúng ta để làm gì?” Thời khắc mấu chốt, vẫn là Hạ Phong giải vây cho Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ, “Thầy giáo nói, cảm yêu sớm, các cậu bắt đầu diện khùng nói cái gì vậy, mau đi xuống chỗ ngồi đi, thầy Triệu đang tìm các cậu đó.”

“Đi thôi, đi thôi...”

Vừa nghe được Hạ Phong nói như vậy, làm cho các bạn học nháy mắt không còn hứng thú, thì tán ra.

Dương Giai Di cười hít mắt ngồi xổm xuống, đưa tay chọc đầu Tiểu Thỏ một cái.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mĩ Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Chương 45: Bởi vì anh là người đẹp trai nhất (5)

Dương Giai Di cười híp mắt ngồi xổm xuống, đưa tay chọc đầu Tiểu Thỏ một cái, sau đó túm cánh tay Tiểu Thỏ nghiêng người hôn một cái lên gương mặt mềm mại của cô nói: “Thoạt nhìn thì đáng yêu.”

“Chị....?” Tiểu Thỏ bị hôn đến ngẩn ngơ, đưa bàn tay nhỏ che chỗ mình mới bị hôn vừa rồi, ngơ ngác nhìn cô gái nọ.

“Này.” Nét cười trên mặt Dương Giai Di nhất thời đông cứng lại.

“....”

Tiểu Thỏ sững sờ nhìn cô, sau một lúc lâu quay đầu lại khó hiểu nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Chị ấy là nam?”

“Ừ....” Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì gật gật đầu.

“Mẹ nói chỉ có con gái mới có thể mặc váy...” Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy thế giới mà cô biết hoàn toàn sụp đổ, “Hơn nữa cái mũi nhưng trên đầu chị ấy rõ ràng có một cái nơ con bướm!”

“Cho nên anh mới ghét giả gái đó” Dương Giai Di có chút buồn bực kéo mũi trên đầu ra, lộ ra kiểu tóc ngắn giống Trình Chi Ngôn, “Còn có tên của anh nữa, luôn làm cho người ta hiểu lầm là nữ.”

Người con trai khoảng mười tuổi, nghe qua vẫn là giọng trẻ con, giọng nói không khác so với con gái, hơn nữa bộ dáng Dương Giai Di vô cùng xinh đẹp, cho nên mặc váy vào sẽ che khuất mái tóc ngắn, hoàn toàn nhìn không ra anh là con trai.

Tiểu Thỏ ngơ ngẩn nhìn đầu tóc ngắn của Dương Giai Di giống như Trình Chi Ngôn, lại mặc váy màu đỏ cảm thấy trong nháy mắt đầu mình trở nên hỗn loạn.

Mẹ nói, tóc ngắn chính là con trai, mang nơ con bướm chính là con gái.

Mẹ nói, không có ngực chính là con trai, mặc váy chính là con gái.

Mẹ còn nói, mẹ còn nói gì nữa nhỉ? ?

Không biết trong đầu Tiểu Thỏ suy nghĩ cái gì vậy mà đưa cánh tay mềm mại sờ soạng ngực của Dương Giai Di một cái.

A... . Bằng phẳng...

Cho nên anh này, tóc ngắn, ngực phẳng lại mang nơ con bướm, mặc váy....

Vậy rốt cuộc anh ấy là nam hay nữ?

Lúc Dương Giai Di bị Tiểu Thỏ sờ ngực mình, cả người cứng lại.

Anh ta cúi đầu nhìn thoáng qua tay Tiểu Thỏ, sau đó cứng ngắc ngẩng đầu nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Bạn gái cậu.... Có phải vô lễ với tớ hay không?”

“Tiểu Thỏ.” Trình Chi Ngôn nhú mày, đưa tay kéo Tiểu Thỏ về phía sau mình.

“Anh nước chanh.” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, trong mắt to tràn ngập dấu chấm hỏi, “Ngực của anh ấy phẳng, anh ấy quả thực là nam sao? ?”

“...” Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn cô, không đáp lại mà nói một câu: “Em cũng là ngực phẳng.”

....

...

Cả cánh gà nháy mắt trở nên yên lặng.

“Đó là bởi vì bây giờ em còn nhỏ mà, mẹ nói chờ em trưởng thành, sẽ có ngực lớn!” Tiểu Thỏ hai tay chống nạnh, cây ngay không sợ chết đứng nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Nhưng mà anh xem anh ấy, đã lớn như vậy còn ngực phẳng, anh ấy nhất định là con trai.”

“Em cho là lúc em mười tuổi sẽ có ngực hả?” Sau khi Trình Chi Ngôn nói xong một câu này, nhin không được có chút phát điên tóm lấy tóc mình, vì sao anh lại cùng một đứa bé ba tuổi thảo luận vấn đề này ở chỗ đây chứ?

“Mười tuổi cũng không có ngực? Như vậy? Khi nào mới có?”

“Làm sao anh biết được!” Trình Chi Ngôn tức giận trả lời một câu, nắm tay Tiểu Thỏ định đi ra ngoài.

“Cậu ta không biết nhưng anh biết nè.” Dương Giai Di đưa tay cản đường đi bọn họ lại, cười hi hi nói với Tiểu Thỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Chương 46: Bởi vì anh là người đẹp trai nhất (6)

Editor: Linh Ngọc

“Anh ấy không biết nhưng anh biết.” Dương Giai Di đưa tay ra cản đường bọn họ, cười hi hi nói với Tiểu Thỏ, “Sau này có cái gì không biết, cứ trực tiếp hỏi anh?”

“...??” “Về mặt Tiểu Thỏ mờ mịt nhìn anh ta.

“Được rồi, Dương Giai Di, cậu mau đi chỗ khác đi, thấy bình thường cậu luôn đối nghịch với Trình Chi Ngôn, sao bây giờ lại đột nhiên tốt bụng như thế, muốn giải thích câu hỏi của bạn gái nhỏ cậu ta rồi hả?” Về mặt Hạ Phong ghét bỏ nhìn anh ta nói.

“Ha ha.” Dương Giai Di cười, vỗ vào chiếc mũ màu đỏ, từ từ nói: “Cái người Trình Chi Ngôn kia, cướp vị trí thứ nhất của tôi nhiều như vậy, bây giờ cậu ta đến bạn gái cũng đã có, tôi nhất định cũng không thể lạc hậu, nếu nơi này tìm không được bạn gái mới, vậy thì sẽ cướp của cậu ta.”

“Anh nước chanh, anh cướp đồ của anh ta sao?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu, về mặt khó hiểu nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

Cô nhớ rõ mẹ có nói qua, cướp đồ của bạn là không tốt.

“....” Trình Chi Ngôn không nói gì liếc mắt nhìn Dương Giai Di một cái, lười phải nói lời vô ích với cậu ta, nắm tay Tiểu Thỏ tiếp tục đi ra ngoài.

“Tiểu Thỏ, em không biết, lớp chúng ta bất kỳ là cuộc thi lớn nhỏ gì, Trình Chi Ngôn đều là vị trí thứ nhất, thành thạo Dương Giai Di sẽ cùng cậu ấy ngang hàng vị trí thứ nhất, nhưng mà phần lớn đều là cậu ấy.” Hạ Phong vừa đi sau lưng bọn họ vừa giải thích với Tiểu Thỏ.

“A.. Không hiểu...” Nhà trẻ Tiểu Thỏ chưa từng có cuộc thi.

“Tóm lại là anh nước chanh của em là tốt nhất, cậu ta kém hơn anh nước chanh của em một chút.” Hạ Phong vươn ra hai đầu ngón tay, làm tư thế khoa tay múa chân, cười hi hi nói.

“Hạ Phong, cậu có phải muốn đánh nhau không?” Sau khi Dương Giai Di nghe thấy lời nói của Hạ Phong, cảm thấy trong lòng rất buồn bực.

“Tôi không cần đánh nhau với con gái.” Sau khi Hạ Phong làm mặt quỷ với Dương Giai Di thì trực tiếp chạy đi.

“Hạ Phong!” Dương Giai Di hét lớn một tiếng, đuổi theo Hạ Phong.

“Ách...” Tiểu Thỏ nhìn bóng dáng hai người bọn họ một trước một sau rồi khỏi, trong chốc lát không biết nói gì.

Trình Chi Ngôn đứng tại chỗ nhìn thoáng qua bóng dáng hai người biến mất, yên lặng một chút thì đột nhiên mở miệng hô một tiếng: “Tiểu Thỏ.”

“Dạ??” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên nhìn Trình Chi Ngôn.

“Sau này lúc ra ngoài phải chú ý, con gái không thể tùy tiện để cho những người khác hôn biết không?” Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, vẫn nhìn Tiểu Thỏ nói.

“Không thể để cho anh khác hôn sao?”

“Ừ.”

“Vậy chị thì sao?”

“Cũng không được.”

“Chú, dì thì sao?”

“Đều không thể.”

“Vậy nếu như người khác nhất quyết phải hôn em thì làm sao?”

“Đánh người đó.” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng bâng quơ phun ra hai chữ.

“A...!” Tiểu Thỏ dùng sức gật đầu, vẻ mặt “Em đã hiểu” nhìn anh.

“Đi thôi.” Trình Chi Ngôn nắm tay Tiểu Thỏ vòng qua hành lang dài, dọc theo cầu thang đi xuống.

“Được!” Tiểu Thỏ vừa đi theo Trình Chi Ngôn vừa trong trẻo nói: “Tiểu Thỏ chỉ có thể cho cho ba mẹ, dì Chu và anh nước chanh hôn thôi, đúng không ạ?”

“...”

Sau khi Trình Chi Ngôn nghe câu nói như thế, yên lặng một chút sau đó không thể không gật gật đầu.

“Vậy anh nước chanh cũng chỉ cho ba mẹ và Tiểu Thỏ hôn sao?” Tiểu Thỏ chớp đôi mắt to tròn, vẻ mặt tò mò nhìn anh hỏi.

“Câu hỏi của em nhiều quá rồi đó.”

“A? Không phải đâu, anh nước chanh còn chưa trả lời câu hỏi của em...”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Cha vợ tốt

Editor: Linh Ngọc

Lễ Giáng Sinh qua không bao lâu thì nghênh đón Nguyên Đán năm 1998, lại qua hơn một tháng thì đón tết âm lịch.

Tối gần tết âm lịch, cha Tiểu Thỏ vẫn luôn trong bộ đội rớt cục cũng trở về thăm gia đình.

Một ngày trước khi cha Tiểu Thỏ trở về, Tiểu Thỏ vui mừng lăn qua lộn lại ở trên giường ngủ không được.

Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn Tiểu Thỏ bực chán lăn qua lộn lại, nhin không được mở miệng nói: "Đã mười giờ rồi, sao em còn không ngủ đi?"

Tiểu Thỏ lú đầu ra khỏi chăn nhìn Trình Chi Ngôn cười hi hi nói: "Bởi vì mẹ nói ngày mai ba sẽ trở về."

"Vậy em đi ngủ sớm một chút, buổi sáng ngày mai mới có thể đi đón ông ấy ." Trình Chi Ngôn nằm ở trên giường nghiêng đầu nhìn Tiểu Thỏ nói.

"Nhưng mà em vui quá, em ngủ không được." Tiểu Thỏ dứt khoát xoay người một cái, bực chán ngồi dậy nói: "Anh nước chanh, em đã lâu không có gặp cha em, em đã không nhớ được hình dáng của ông ấy như thế nào rồi."

"Mẹ của em không phải cho em xem ảnh chụp của ông ấy rồi sao?"

"Nhưng em cảm thấy ba trên mỗi tấm hình không giống nhau...." Tiểu Thỏ chu chu mỏ, có chút thất vọng nói: "Mẹ luôn nói với em, tối hôm qua ba trở về nhìn em, ông ấy còn hôn trên mặt em một cái.... Nhưng mà chẳng bao giờ mẹ cũng không gọi em dậy, nếu như mẹ gọi em dậy, em cũng có thể hôn ba một cái rồi."

"..."

Mẹ em chính là lừa gạt em

Suýt nữa thì Trình Chi Ngôn nói những lời này, cuối cùng vẫn nhin xuống.

Mùa đông lạnh giá, mặc dù là trong phòng mở máy sưởi, cũng vẫn có thể cảm nhận được không khí lạnh giá.

Trình Chi Ngôn nghe tiếng gió gào rít phía bên ngoài cửa sổ, trầm mặc chốc lát đột nhiên mở miệng nói: "Vẫn ngủ không được sao?"

Đốt cháy mỡ thừa với thứ này, giảm cân thật quá dễ dàng

"Vâng." Tiểu Thỏ bực chán giống một trái bóng tròn, đưa tay xoa xoa đôi mắt lim dim."

"Qua đây."

Trình Chi Ngôn vẫy tay về phía cô ý bảo cô đi đến nằm bên cạnh mình.

Tiểu Thỏ vừa lăn vừa bò giống một con rùa, leo đến bên cạnh Trình Chi Ngôn thì nằm im.

"Muốn anh hát ru em ngủ không?"

" Muốn. Em muốn nghe 《 Tìm cha 》" Tiểu Thỏ gật đầu, vội vàng nằm bên cạnh Trình Chi Ngôn xong ngoan ngoãn nhắm mắt lại.

Hiếm khi anh nước chanh nguyện ý chủ động ru cô đi ngủ, Tiểu Thỏ vội vàng nhân cơ hội đề xuất yêu cầu.

"Tại sao muốn nghe bài hát này?" Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì, dường như Tiểu Thỏ vô cùng thích anh hát bài hát này, đôi khi còn muốn anh hát vài lần, cô mới có thể ngủ.

"Em thích nghe bài này." Tiểu Thỏ mở to mắt, ánh mắt sáng ngời nhìn Trình Chi Ngôn một cái nói: "Là anh đồng ý ru em đi ngủ."

"Được rồi...." Trình Chi Ngôn vươn tay ra, vừa vỗ chần trên người Tiểu Thỏ, vừa cúi đầu hát:

"Mưa rơi không sợ, tuyết rơi cũng không sợ, dù gió to tuyết rơi lạnh giá, có thể nhìn thấy ông ấy, có thể ngày ngày nhìn thấy mặt ông ấy, gió to tuyết lớn như thế nào cũng không sợ, tôi muốn tìm cha tôi, đi đến nơi nào cũng tìm cha, cha tốt của tôi không tìm được, nếu bạn nhìn thấy ông ấy thì khuyên ông ấy về nhà....."

Ban đêm yên tĩnh, giọng trẻ con còn có chút non nớt của Trình Chi Ngôn hòa với tiếng gió gào rít ngoài cửa sổ, quanh quẩn bên cạnh Tiểu Thỏ Tiểu Thỏ, bài hát nhi đồng này giai điệu du dương, là bài hát trong phim hoạt hình Phiến Vĩ Khúc chiếu trên trên đài truyền hình một đoạn thời gian trước, Tiểu Thỏ thích nghe bài hát này nhất, bởi vì cô cảm thấy đáng về anh trai trong phim hoạt hình chạy trốn ở trong rừng cây tràn đầy gió tuyết tìm ba vô cùng giống mình.....

Chỉ có điều cô chưa từng thấy tuyết .....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 48

Nguồn nhảy chương

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Cha vợ tốt (3)

Editor: Linh Ngọc

Sau khi nằm trong chăn suốt hai tiếng đồng hồ, cuối cùng Trình Chi Ngôn cũng cho phép Tiểu Thỏ rời giường.

Đến khi rửa mặt và ăn sáng xong.

Tiểu Thỏ mong chờ theo sát phía sau Chu Nguyệt, không nói lời nào.

Chu Nguyệt xoay người lại, có chút buồn cười nhìn cô, ngồi xổm người xuống hỏi: "Tiểu Thỏ, con đi sau lưng bác suốt có chuyện gì muốn nói với bác sao?"

"Vâng..." Tiểu Thỏ thật thà gật đầu nói: "Bác gái, con có thể.... Có thể trang điểm không?"

"Trang điểm?" Chu Nguyệt sững sốt một chút, lập tức buồn cười nói: "Con vẫn còn bé, trang điểm để làm gì?"

"Hôm nay ba con trở về...." Tiểu Thỏ có chút thẹn thùng nói.

"A... Là vì muốn cho ba xem à." Chu Nguyệt hiểu rõ thì gật đầu, nắm tay Tiểu Thỏ đi lên trên lầu vừa đi vừa nói: "Được, bác trang điểm đẹp cho con."

Trình Chi Ngôn còn đang ngồi trước bàn ăn com nghe vậy ngẩng đầu lên, nhìn bóng dáng nhỏ bé của Tiểu Thỏ đi theo phía sau mẹ mình, không biết nói gì bèn lắc đầu.

Mười mấy phút đồng hồ sau, Tiểu Thỏ vui mừng ra khỏi phòng ngủ của Chu Nguyệt.

Chu Nguyệt không chỉ bôi cho Tiểu Thỏ một lớp phấn, còn chấm một nốt hồng vào giữa trán cho cô, sau đó lấy từ trong tủ ta một đóa hoa lớn đỏ thắm cài trên mái tóc Tiểu Thỏ.

Hơn nữa hôm nay Tiểu Thỏ mặc một bộ quần áo đỏ thắm, nhìn như vậy, cô bé giống như bé gái trong tranh tết vui mừng.

Trình Chi Ngôn nhìn thấy Tiểu Thỏ hóa trang như vậy, cảm thấy không biết làm sao, nhưng mà anh cũng không nói cái gì, chỉ cúi đầu tiếp tục ăn sáng.

Nhưng mà Tiểu Thỏ vẫn xông đến trước mặt Trình Chi Ngôn, cực kỳ hứng thú hỏi: "Anh nước chanh, đẹp không, nhìn hoa xinh đẹp trên đầu em đi."

"Ừ, thấy rồi." Trình Chi Ngôn cũng không ngẩng đầu lên, lên tiếng.

"Đẹp không, đẹp không?"

"Đẹp." Trình Chi Ngôn thuận miệng trả lời một câu.

"Ha ha...." Tiểu Thỏ cười đến giống như người đàn độn, vui vẻ lại chuyển đến trước gương đi soi gương.

Lúc sắp giữa trưa, cha mẹ Tiểu Thỏ quả nhiên trở lại.

Chu Nguyệt vừa mở cửa, Tiểu Thỏ liền giống như tên rời dây cung xông ra ngoài.

Vừa lúc ánh mặt trời bên ngoài sáng chói, bầu trời xanh thắm giống như màu của khối ngọc bích, gió lạnh thổi qua, nhánh cây trĩu lúi xôn xao.

Ba Tiểu Thỏ ở giữa một mảnh ánh nắng tươi đẹp này, mang theo ý cười đầy mặt, đã đi tới phía cô.

Ông ấy toàn thân mặc quân trang phẳng phiu, không có đội mũ, đứng thẳng người, dáng người cao ngất, mặt mày tuấn lãng, vẻ mặt phấn khởi.

Bước chân Tiểu Thỏ sau khi mới vừa lao ra cửa nhà Trình Chi Ngôn thì ngừng lại, cô nhìn người đàn ông cao lớn tuấn lãng xem trước mắt, cảm thấy bộ dáng ông ấy so với trong ký ức của mình dường như có chút xa lạ, không biết vì cái gì, vốn lòng cô tràn đầy chờ đợi vậy mà biến thành sợ sệt.

Cha Tiểu Thỏ nhìn thấy con gái mình đã lâu không thấy, nhin không được ở phía xa gọi một tiếng: "Tiểu Thỏ."

Sau đó ngồi xổm người xuống, vẫy tay với cô.

Một giây sau, đôi chân ngắn của Tiểu Thỏ vội chạy qua chỗ ba mình, sau đó bỏ nhào vào lòng ông ấy.

Trong lỗ mũi có mùi thuốc lá nhân nhạ pha trộn không khí lạnh giá kích thích thần kinh của cô, trên gương mặt cha cô có chút râu ria đang không ngừng đậm cô.

Tiểu Thỏ vui vẻ một hồi, đột nhiên đưa tay đẩy ba mình ra, che đôi má trắng nõn của mình, lớn tiếng nói: "Ba ba, râu của ba đâm vào con."

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Ba vợ tốt (4)

Ba Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút sau đó đưa tay sờ râu trên mặt mình, nhin không được cười cười.

Mẹ Tiểu Thỏ đi tới từ phía sau, nhìn cách ăn mặc con gái nhà mình, cười nói: "A, hôm nay Tiểu Thỏ hình như trắng hơn một chút."

"Đương nhiên rồi, con trang điểm." Vẻ mặt Tiểu Thỏ tự hào nhìn mẹ mình nói: " Là bác Chu giúp con bôi."

"Ừm, lại còn có điểm đỏ a." Mẹ Tiểu Thỏ cười tí mắt hời.

"Đúng vậy." Tiểu Thỏ liên tục gật đầu.

"Tiểu Thỏ thật xinh đẹp." Ba Tiểu Thỏ đầy ý cười nhẹ nhàng ôm lấy Tiểu Thỏ, một tay lấy ôm cô ngồi ở trên bả vai mình, giọng nói trầm ấm: " Đi nào, về nhà thôi."

Tiểu Thỏ nhin không được khách khách cười không ngừng.

Sau ngày thứ ba ba Tiểu Thỏ về, Trình Chi Ngôn ngồi ở trước mặt bàn học đọc sách.

Rõ ràng hoàn cảnh xung quanh cực kỳ yên tĩnh, nhưng mà không biết vì cái gì, anh thậm chí có một loại cảm giác nhìn không đi vào trong đầu.

Cảm thấy... Giống như thiếu đi cái gì....

Một bàn tay Trình Chi Ngôn xoay xoay bút máy, một bàn tay nâng cằm mình, ánh mắt rơi vào trên sách vở ở trên bàn, mặt trên bất tri bất giác đã chi chít trình tự giải đề của mình, nhưng mà không biết vì cái gì, những đề này lại giống như hoàn toàn không giống trong đầu của anh.

Rốt cuộc là chỗ nào không đúng?

Trình Chi Ngôn nghiêng đầu đi tới nhìn bên ngoài cửa sổ, trên cành cây trụi lụi đứng một đôi bồ câu mũm mĩm.

"Quát quát quát..." Bồ câu cũng nghiêng đầu nhìn anh.

Hình như... Quá yên tĩnh rồi....

Hình như thật lâu rồi phòng của không yên tĩnh như vậy.

Trình Chi Ngôn giật mình hồi phục tinh thần, mới phát hiện Tiểu Thỏ ngày thường lủi rủ sau lưng anh gọi "Anh nước banh, anh nước banh..." đã không còn nữa.

Phòng này đột nhiên trở nên yên tĩnh.

"Cộp cộp cộp." Cửa phòng đột nhiên truyền đến tiếng đập cửa.

"Tiểu Thỏ?" Trình Chi Ngôn đứng dậy, bước nhanh đi đến trước cửa kéo cửa phòng ra.

"Ngôn Ngôn, còn đang làm bài tập à?" Chu Nguyệt cười tíu tít đứng ở cửa phòng, nhìn về mặt con trai của mình tràn đầy thất vọng, nhìn không được hơi ngẩn ra, kỳ quái nói: "Làm sao vậy? Nhìn bộ dáng giống như không vui."

"Không có gì..." Trình Chi Ngôn phát hiện tới gõ cửa thực ra là mẹ mình, nhất thời cảm thấy có chút thất vọng.

Anh yên lặng xoay người trở lại trước mặt bàn học của mình, cầm lấy bút máy tiếp tục làm đề bài.

"Buổi tối mẹ Tiểu Thỏ mời chúng ta đi nhà bác ấy ăn cơm, con thu dọn một chút, chuẩn bị một chút thay quần áo đừng mặc áo ngủ đi qua." Chu Nguyệt dựa ở bên cửa phòng nhìn con trai của mình lúc nghe thấy câu đó trên mặt không tự chủ được lộ ra vẻ mặt mừng rỡ, nhìn không được bốn cợt nói: "Có phải mấy ngày nay Tiểu Thỏ đều không có tới tìm con, con đã có chút nhớ nó rồi hay không?"

Trình Chi Ngôn hơi ngẩn ra, không nói gì quay đầu lại nhìn mẹ mình nói: "Ai nhớ em ấy, con cười là vì em ấy ở nhà của chúng ta ăn cơm thời gian dài như vậy, cuối cùng cũng có một ngày chúng ta có thể đi nhà cô ấy ăn cơm rồi."

"A..." Về mặt Chu Nguyệt hiểu rõ xoay người, vừa đi vừa nói thầm: "Còn tưởng rằng chỉ có phụ nữ mới miệng nói một đường nghĩ một nẻo, hóa ra đàn ông cũng là cái dạng này..."

"..." Trình Chi Ngôn yên lặng một lát, giọng nói rầu rĩ nói: "Mẹ vừa nói cái gì?"

"Không có gì." Chu Nguyệt khoát tay, người đã đến cầu thang.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Góc Nghé*: *Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Ba Vợ Tốt (5)

Buổi tối Trình Chi Ngôn thay quần áo xong, thì đi theo ba mẹ mình đến nhà Tiểu Thỏ, mở cửa ra chính là mẹ Tiểu Thỏ -- Chu Linh.

"Oa, Tiểu Thỏ đâu?" Câu nói đầu tiên Chu Nguyệt vào cửa là nhìn bà ấy hỏi: "Mấy ngày không thấy Tiểu Thỏ tới nhà của tôi, Ngôn Ngôn đã nhớ nó rồi."

"Mẹ, mẹ nói bậy cái gì vậy!" Trình Chi Ngôn nghe thế hai má ửng đỏ, ngẩng đầu liếc mắt nhìn mẹ mình một cái, phản bác nói.

"Ha ha, nó xấu hổ, tớ nói cho cậu, nó chính là tên miệng nói một đường tâm nghĩ một nẻo." Nhưng mà Chu Nguyệt không chút nào nề mặt Trình Chi Ngôn.

Mẹ Tiểu Thỏ cười tíu tít nhìn bọn họ, vừa bảo bọn họ đi vào vừa nhìn Trình Chi Ngôn nói: "Tiểu Thỏ ở trên lầu cùng ba nó chơi, bác đi gọi bọn họ xuống, Ngôn Ngôn con muốn theo bác đi lên hay không?"

"Không muốn." Trình Chi Ngôn hết sức bình tĩnh trả lời.

"A... Được rồi, vậy con ở trong phòng khách ngồi một lát, bác đi gọi bọn họ." Mẹ Tiểu Thỏ giật mình, sau khi rót nước cho một nhà Trình Chi Ngôn xong, rồi lên lầu gọi người.

Nhưng mà chỉ mới chốc lát, trên cầu thang liền truyền đến tiếng bước chân "Cộp cộp cộp".

Ngay sau đó một cái đầu tròn xông ra.

Tiểu Thỏ thò đầu nhìn thoáng qua phòng khách dưới lầu, nhanh như chớp chạy thẳng về phía Trình Chi Ngôn.

"Anh nước banh! Anh nước banh!"

Cô vừa gọi vừa nhào vào trong lòng Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn theo bản năng mở hai tay ra, ôm Tiểu Thỏ vào trong ngực.

Trên thân thể cô có hương vị sữa ngọt ngào, mặc quần áo bông vải ôm lấy thân thể mềm mại, tựa như ôm một cái kẹo đường đặc biệt lớn.

Đầu Tiểu Thỏ lông xù dùng sức cọ trên người Trình Chi Ngôn nói: "Anh nước banh, mấy ngày không gặp được anh, em đã nhớ anh rồi!"

"..."

Trình Chi Ngôn nhất thời có chút... Mặt đỏ.

"Anh nước banh anh vì sao không đến nhà của em tìm em chơi?" Sau khi Tiểu Thỏ cọ vào người Trình Chi Ngôn đủ rồi liền ngửa khuôn mặt nhỏ nhắn phúng phính nhìn anh hỏi.

"Anh muốn ở nhà làm bài tập." Trình Chi Ngôn có chút xấu hổ ho hai tiếng, thuận miệng trả lời.

"A..." Tiểu Thỏ cái hiểu cái không liền gật đầu nói: "Anh nước banh, bài tập các anh nhiều lắm hả, viết từ sáng đến tối mấy ngày đều không xong sao?"

"..."

Trình Chi Ngôn... Không biết nên nói tiếp cái gì mới tốt.

"Tiểu Thỏ." Ba Tiểu Thỏ từ trên cầu thang chậm rãi đi xuống, cười tí mắt nhìn cô giống gấu Koala treo ở trên người Trình Chi Ngôn nói: "Đây là anh nước banh con suốt ngày nhắc bên miệng sao?"

"Ba ba!" Tiểu Thỏ quay đầu lại nhìn ba mình đứng ở phía sau, lập tức buông tay Trình Chi Ngôn ra, xoay người lao vào ba ôm ấp nói: "Anh ấy chính là anh nước banh con thích nhất!"

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu, nhìn thoáng qua người đàn ông đứng thẳng người ở trước mặt mình, chậm rãi từ trên ghế sofa đứng dậy, mỉm cười hô một tiếng: "Chú."

"Chào con." Ba Tiểu Thỏ cười gật đầu, đôi mắt thâm thúy mà sắc bén nhìn Trình Chi Ngôn từ trên xuống dưới.

Khuôn mặt thiếu niên này thanh tú, đôi mắt trong suốt lóe ra ánh sáng, cậu ta giờ phút này đứng ở trước mặt mình, thân hình tuy rằng còn là đứa bé, đáng người lại cao ngất, khí thế lạnh nhạt, không có cảm giác sợ sệt chút nào.

Ừm... Đứa nhỏ này với Tiểu Thỏ nhà bọn mình, miễn cưỡng coi như đủ đạt tiêu chuẩn đi...

Ba Tiểu Thỏ cười cười, đưa tay vỗ bả vai Trình Chi Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Ba Vợ Tốt (6)

Ba Tiểu Thỏ cười đưa tay vỗ bả vai Trình Chi Ngôn, giọng nói trầm ấm: "Nghe Tiểu Thỏ nói, chờ sau này nó trưởng thành muốn gả cho cậu, đến lúc đó cậu cần phải đối với nó thật tốt."

"..."

"Đến đây, ăn cơm thôi." Mẹ Tiểu Thỏ thấy người đã tập trung đầy đủ trong phòng khách, vội vàng đi vào phòng bếp vừa bụng thức ăn để lên trên bàn cơm vừa gọi một nhà Trình Chi Ngôn nhanh chóng vào ngồi.

Trong bữa tiệc ba Tiểu Thỏ không ngừng gấp thức ăn cho Trình Chi Ngôn, trình độ thân thiện kia quả thực chính là đã coi anh làm con rể mình rồi.

Trình Chi Ngôn nhìn trong bát cơm nhảy mắt xuất hiện thức ăn giống như núi nhỏ, đành phải liên tiếp nói "Cảm ơn chú, cảm ơn chú, không cần, thật sự không cần, cảm ơn chú..."

Chu Nguyệt và chồng mình nhìn thoáng qua lẫn nhau, cười hi hi đưa tay chọc chọc đầu Trình Chi Ngôn nói: "Cái gì mà cảm ơn chú, mau cảm ơn ba vợ a."

"..."

Trình Chi Ngôn nhảy mắt giống như bị sét đánh.

"Ha ha ha ha, không có việc gì không có việc gì, hiện tại kêu chú cũng được, chờ sau này kết hôn lại kêu ba vợ cũng không muộn." Ba Tiểu Thỏ nghe xong lời này, cao hứng cười suốt.

Trong lúc này, trên bàn cơm tất cả mọi người vui vẻ hòa thuận, trừ bỏ.... Về mặt Trình Chi Ngôn không nói gì.

Sau một lần bữa tối kia, ba Tiểu Thỏ ở nhà không được vài ngày, mừng ba tết thì phải trở về bộ đội.

Trước khi đi, Tiểu Thỏ mắt đỏ hồng túm góc áo ba mình, nói cái gì cũng không chịu buông tay.

Ba Vê mặt Tiểu Thỏ bắt đầu nhìn cô, ngồi xổm người xuống giọng nói ôn nhu nói: “Tiểu Thỏ ngoan, mùa hè năm nay ba có thể xuất ngũ, chờ ba xuất ngũ trở về mỗi ngày đều chơi cùng con có được hay không?”

"Vâng..." Tiểu Thỏ hít cái mũi suy nghĩ gật đầu, giọng nói nghẹn ngào hỏi: "Vậy ba ba sau này sẽ đến tham gia họp phụ huynh nhà trẻ của con sao?"

“Sẽ."

“Sẽ theo giúp con cùng nhau tham gia đại hội thể dục thể thao sao?"

“Sẽ."

“Bạn nhỏ khác đều cùng ba tham gia đại hội thể dục thể thao..."

"Ừ, ba biết, Tiểu Thỏ ngoan, chờ mùa hè, mỗi ngày ba đi đưa đón con đi học có được hay không?" Ba Tiểu Thỏ bị cô nói cũng có chút chua xót trong lòng, trong mắt đã có một chút đỏ lên, con gái này, thời gian ông ở bên cô lớn lên thật là quá ít.

Nhưng mà ông dù sao cũng là người lớn thân cao 1m8, dù sao vẫn không thể khóc sụt sùi giống như Tiểu Thỏ.

Ba Tiểu Thỏ cúi đầu, hít sâu một hơi, hôn trên mặt Tiểu Thỏ một cái, đứng dậy, đi ra bên ngoài.

“Hu hu hu... Ba ba, ba đừng đi..." Cuối cùng Tiểu Thỏ cũng nhịn không được oa oa khóc lớn lên, đôi bàn tay gấu gao túm ống quần ba mình, nói cái gì cũng không chịu buông ra.

“Tiểu Thỏ..." Ba cô có chút bất đắc dĩ nhìn cô, trong lòng tràn đầy không nỡ, “Ba phải đi rồi."

“Không được, con không muốn ba ba đi..." Tiểu Thỏ khóc đến nước mắt là tả rơi xuống dưới, hắng giọng gào thét long trời lở đất.

Mẹ Tiểu Thỏ và mẹ Trình Chi Ngôn đứng ở bên cạnh khuyên đủ loại Tiểu Thỏ vẫn túm ống quần ba không buông tay.

Cuối cùng, rốt cục không có biện pháp, mẹ Trình Chi Ngôn quay đầu trừng mắt Trình Chi Ngôn đang đứng ở cạnh cổng xem náo nhiệt một cái, trong ánh mắt chỉ truyền lại một tin tức.

Tiểu tử thú, mau qua đây giúp đỡ!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Ba Vợ Tốt (7)

Trình Chi Ngôn nhận được ánh mắt của mẹ mình, hơi có chút bất đắc dĩ.

Anh yên lặng chốc lát, sau đó chậm rãi đi đến bên cạnh Tiểu Thỏ, ngồi xổm xuống, đôi bàn tay trắng nõn nâng khuôn mặt tròn của Tiểu Thỏ lên, trên mặt của cô đều là nước mắt, rơi vào trong lòng bàn tay có một chút cảm giác lạnh lẽo.

“Tiểu Thỏ, anh mang người đi mua kẹo có được hay không?" Đôi mắt Trình Chi Ngôn trong suốt mang theo ý cười nhìn Tiểu Thỏ, trong giọng nói mang theo ôn nhu trước nay chưa có.

Tiểu Thỏ đang khóc lớn nên bị thu hút lực chú ý, cô hít cái mũi, giọng nói ong ong nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: "Mua kẹo gì?"

“Kẹo sữa Đại bạch thỏ, được chứ?" Trình Chi Ngôn đưa tay sờ sờ đầu xù xù của Tiểu Thỏ, mỉm cười hỏi.

Đây là kẹo Tiểu Thỏ thích ăn nhất, ngoại trừ bởi vì nó ngọt, còn bởi vì tên của nó rất giống tên cô.

"Vâng." Tiểu Thỏ hít cái mũi gật đầu, rốt cục vẫn buông tay đang cầm ống quần ba mình, ngược lại nắm tay Trình Chi Ngôn.

Ba Tiểu Thỏ thở dài nhẹ nhõm một hơi, đồng thời lại nhìn không được hơi có chút mất mát.

Con gái mình bị lừa gạt vô cùng đơn giản như vậy!

Ông nhìn hai cái bóng dáng một lớn một nhỏ của Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ thở dài một hơi, thôi, con cháu đều có phúc con cháu, ông cũng cần phải đi.

Sau khi ba Tiểu Thỏ đi, Tiểu Thỏ ở nhà vừa khóc lại náo loạn hai ngày, sau đó liền khôi phục tình trạng làm việc và nghỉ ngơi trước kia.

Mỗi ngày khi thức là quần quít Trình Chi Ngôn.

Ví dụ như...

“Anh nước banh, nhìn em về anh có giống không? ”Hai tay đang cầm một tờ giấy A4, giống như hiến vật quý đưa tới trước mặt Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn cúi đầu, nhìn phía trên giấy vẽ một cái bánh mì loại lớn bên trên vẽ hai dấu gạch chéo, cộng thêm một cái miệng màu đỏ kéo đến cạnh lỗ tai, nhìn không được đâu đây vạch đen.

Loại sinh vật không rõ ràng này, cô lại chạy tới hỏi anh giống mình hay không?

“Giống không, giống không?”Tiểu Thỏ giương mắt nhìn anh, chờ anh khen mình.

Trình Chi Ngôn yên lặng rất lâu, cuối cùng bất chấp khó khăn, làm trái lương tâm gật đầu nói: “Giống, về thật tốt.”

“Ha ha...”Tiểu Thỏ cười ngây ngô.

Hay là.....

“Anh nước banh, em muốn đi ngủ...”Tiểu Thỏ xoa mắt, mơ màng nhìn về Trình Chi Ngôn nói.

"Chui vào trong ổ chăn, nằm thẳng."Trình Chi Ngôn tiện tay vỗ cái gối bên cạnh, nhìn Tiểu Thỏ nói.

"Em muốn nằm trên đùi anh."

"..."

“Em còn muốn nghe anh kể chuyện xưa."

"..."

“Em còn muốn anh vỗ mông "

"..."

Trình Chi Ngôn hết sức không biết nói gì nhìn cô: " Yêu cầu của em hiện tại vì sao càng ngày càng cao?"

" Đương nhiên rồi, bởi vì em lớn lên a."Về mặt Tiểu Thỏ tự hào nhìn Trình Chi Ngôn nói.

“Em bé lớn lên, không phải nên là tự mình ngoan ngoãn đi ngủ sao?"

"Ách... Em chưa hề lớn lên, em còn là em bé."Tiểu Thỏ vội vàng chữa lại, sau đó không khỏi thanh minh nằm xuống đùi Trình Chi Ngôn, đôi mắt khê đóng lại, giọng nói trong trẻo: "Em chuẩn bị tốt rồi, mau kê đi!"

Trình Chi Ngôn nhìn đôi mắt đang nhắm của Tiểu Thỏ, yên lặng đưa tay ôm cô, sau đó cách chặn đánh mạnh lên mông cô vài cái, lúc này mới tiếp tục vỗ nhẹ mông nhỏ của cô vừa kể chuyện xưa dỗ cô ngủ.

Thời gian trôi thật nhanh, chỉ chớp mắt đã đến tháng năm, cách sinh nhật bốn tuổi của Tiểu Thỏ còn hơn một tuần lễ, Trình Chi Ngôn đã bị Tiểu Thỏ thúc ép chuẩn bị tốt quà sinh nhật.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Tiếng mưa gió ban đêm

Thực ra quà tặng vốn nên là ở ngày sinh nhật Tiểu Thỏ mới mở ra, tiếc là, cô gái nhỏ căn bản là chờ không được, mỗi ngày chỉ cần vừa thấy Trình Chi Ngôn là ồn ào muốn mở quà tặng ra.

Trình Chi Ngôn cũng thật sự bị cô quán quít không có biện pháp nào, đành phải lấy quà ra tặng cô trước.

Tiểu Thỏ ôm hộp quà trong tay, chân tay vụng về muốn mở nó ra, chỉ tiếc kỹ năng mở quà tặng cô còn chưa tốt, cố gắng mở hộp quà cả buổi, cuối cùng cũng chỉ mở được một chút giấy đóng gói bên ngoài mà thôi.

Trình Chi Ngôn ở bên cạnh nhìn cả buổi, cuối cùng bất đắc dĩ tiếp nhận hộp quà trong tay cô, hai ba lần mở ra đóng gói bên ngoài, bày ra quà tặng bên trong.

Đó là một con thỏ toàn thân tuyết trắng, lông xù, hai cái lỗ tai thật dài dựng thẳng ở trên đầu, ánh mắt đỏ rực, trên cổ con thỏ nhỏ còn có nơ con bướm màu hồng.

Tiểu Thỏ vẽ mặt hưng phấn ôm ấp con thỏ kia vào trong ngực, sau đó không khỏi kích động ở trên mặt Trình Chi Ngôn dùng sức hôn một cái nói: "Cảm ơn anh nước chanh."

Trình Chi Ngôn giật mình, đưa tay sờ má mình, nhin không được có chút đỏ mặt.

"Từ hôm nay trở đi, em muốn ôm thỏ nhỏ đi ngủ!" Tiểu Thỏ ôm con thỏ Trình Chi Ngôn đưa cho cô kia, hưng phấn mà nói.

"Thỏ nhỏ?"

"Chính là tên con thỏ này." Tiểu Thỏ vui vẻ ôm con thỏ ngã xuống giường lăn mấy vòng.

Trong mắt Trình Chi Ngôn bất đắc dĩ nhìn cô.

Lúc buổi tối đi ngủ, Tiểu Thỏ ngoan ngoãn ôm thỏ nhỏ nằm ở trong ổ chăn bên cạnh Trình Chi Ngôn, không quá một lát, rồi ngủ.

Cuối cùng Trình Chi Ngôn thở dài nhẹ nhõm một hơi, có con thỏ này, mình cũng không chịu nổi khổ bị Tiểu Thỏ sờ mặt mỗi ngày rồi.

Từng có một lần Trình Chi Ngôn thừa dịp sau khi Tiểu Thỏ ngủ, để một con gấu lớn ở vị trí của mình thay thế mình cho Tiểu Thỏ sờ.

Không nghĩ tới Tiểu Thỏ sờ soạng hai lần thì gào khóc, "Không thấy, không thấy, anh nước chanh của em không thấy..."

Trình Chi Ngôn đành phải cam chịu số phận đi tới gần để cho cô sờ soạng ở trên mặt mình.

Nhưng mà trong lòng anh vẫn có thắc mắc, chẳng lẽ Tiểu Thỏ có bản lĩnh sờ mặt biết người?

Nhưng mà bây giờ tốt rồi, có cái này con thỏ này, em ấy sẽ không quán quít muốn sờ tới sờ lui mình rồi.

Nhưng mà sự thực chứng minh, anh thật sự là tự vẽ cảnh tượng đẹp, quá ngốc quá khờ dại.

Sau khi Tiểu Thỏ ngủ không bao lâu, cô vốn đang ôm con thỏ, thì chuyển đổi một trăm tám mươi độ, một đôi tay nhỏ mềm mại lại bắt đầu theo thói quen sờ mặt Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn hồng mắt.

Sau khi sinh nhật Tiểu Thỏ, thời tiết cũng trở nên càng ngày càng ấm áp.

Trong không khí bắt đầu dần dần lan tràn không khí ẩm ướt, nhiệt độ không khí cũng chậm rãi tăng lên.

Sau khi bước vào tháng sáu, Tiểu Thỏ mỗi ngày ngóng trông mùa hè nhanh đến, như vậy cha cô có thể rời khỏi bộ đội về nhà chơi cùng cô.

Mưa nhỏ ngoài cửa sổ rơi lộp độp không ngừng, giọt mưa óng ánh trong suốt rơi vào trên lá cây xanh biếc, lại bị lá cây bắn ngược đến trên mặt đất.

Tiểu Thỏ chống hai tay ngồi ở bên cạnh cửa sổ, vừa nhìn mưa ngoài cửa sổ vừa nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: "Anh nước chanh, mùa hè khi nào thì mới có thể đến a."

"Nhanh thôi, chờ một tháng nữa là tới." Trình Chi Ngôn cầm quyển sách trong tay, nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ ngồi ở bên cạnh cửa sổ, giọng nói dừng một chút lại tiếp tục nói: "Hình như mưa mấy ngày rồi?"

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Góc Nghé*: *Trúc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Tiếng Mưa Gió Ban Đêm (2)

“Vâng ạ.” Tiểu Thỏ buồn chán chống cằm nhìn mưa ngoài cửa sổ, chu miệng nói nhỏ: “Chủ nhật tốt đẹp cũng không thể ra ngoài chơi, chỉ có thể ngẩn ngơ ở nhà, thật nhàm chán.”

“Em có thể đi xem tivi.” Trình Chi Ngôn liếc cô một cái, tiếp tục cúi đầu bắt đầu đọc sách.

“Phim hoạt hình phải buổi tối mới có, lúc này đều là phim truyền hình nhàm chán và tin tức trực tiếp.” Tuy Tiểu Thỏ ngoài miệng nói như vậy, nhưng vẫn nhảy xuống khỏi ghế bên cạnh cửa sổ, chạy về phía phòng khách.

Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, vì đề phòng Tiểu Thỏ lại thấy cái phim truyền hình tình yêu lộn xộn gì đó, sau đó lại chạy tới hỏi mình vấn đề kỳ quái, anh cầm lấy sách theo sát sau lưng Tiểu Thỏ cũng xuống lầu.

Tiểu Thỏ mở ti vi, bên trong đúng lúc phát tin tức.

“Từ giữa tháng sáu, do hồ Động Đình, hồ Bà Dương mưa lớn liên tục rơi xuống, làm cho lưu lượng sông Trường Giang nhanh chóng tăng lên, cùng với ảnh hưởng của các cơn bão, mực thủy triều vùng ven sông tỉnh Giang Tô đã lấn cận mực nước. Lũ mưa to này rơi xuống là từ năm 1954.....”

Trong tin tức nữ MC còn đang đọc bản thảo, Tiểu Thỏ đã trực tiếp đổi kênh.

“A.. khắp nơi đều là truyền hình trực tiếp...”

Tiểu Thỏ đổi liên tục vài kênh đều là tin tức này, nhìn không được ném điều khiển từ xa, ngửa mặt lên trời.

“Hình như khắp nơi đều đang mưa a...” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu nhìn thoáng qua tin tức trên tivi, thuận miệng cảm khái một câu.

“Vâng ạ, rất muốn đi chơi...” Tiểu Thỏ đã không có hưng trí xem tivi, cả người lười biếng nằm úp sấp ở trên ghế sofa nhìn mưa nhỏ bên ngoài rơi lộp độp.

Trận mưa này vẫn rơi, rơi liên tục bảy ngày.

Nhà trẻ Tiểu Thỏ và trường tiểu học Trình Chi Ngôn đã được nghỉ hè.

Hai người vốn còn có thể qua nhà sinh hoạt rồi cùng đi trường học một chút, thế này hoàn toàn bị ngột ngạt ở trong nhà.

Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ bị ngột ngạt sắp mốc meo, từ miệng hỏi: “Đã là mùa hè, cha em khi nào thì trở về?”

“Cha em à?” Tiểu Thỏ nghe thấy Trình Chi Ngôn nhắc tới trọng tâm đề tài mình cảm thấy hứng thú, nhất thời tinh thần tỉnh táo: “Chắc là mấy ngày nay thôi, hôm nay mẹ hết giờ làm em hỏi mẹ một chút.”

“Ừ.” Trình Chi Ngôn gật đầu, đứng dậy từ trong giá sách đưa ra một quyển sách báo, ngoắc tay với Tiểu Thỏ nói: “Đến đây, kể chuyện xưa cho em nghe.”

“Được!” Tiểu Thỏ vội vàng cười tit mắt tiến đến bên cạnh Trình Chi Ngôn.

Buổi tối, lúc mẹ Tiểu Thỏ tan việc, Tiểu Thỏ tự động theo sát bà về nhà rồi.

“Oa, tại sao hôm nay không cần ở nhà anh nước chanh ăn cơm chiều rồi hả?” Mẹ Tiểu Thỏ vừa mở cửa vừa nhìn con gái mình, cười hỏi.

“Mẹ, ba ba khi nào thì trở về?” Tiểu Thỏ ngửa một khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn, trong mắt chờ đợi nhìn bà hỏi.

“Cha con a...” Vừa nhắc tới cha Tiểu Thỏ, giọng nói mẹ Tiểu Thỏ nhất thời có chút mất mát: “Ông ấy chắc phải một thời gian nữa mới trở về.”

“Vì sao, cha không phải nói mùa hè cha sẽ có thể trở về sao?”

“Tiểu Thỏ.” Bà ngồi xổm xuống, hai tay ôm thân thể nhỏ của Tiểu Thỏ, thở dài một hơi nói: “Bộ đội cha con tạm thời có nhiệm vụ, ông ấy đảm nhiệm nhiệm vụ, sau khi nhiệm vụ kết thúc sẽ trở về.”

“Nhiệm vụ gì vậy?” Tiểu Thỏ hỏi lại.

“Nói con cũng không hiểu.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Tiếng mưa bão trong đêm (3)

“Nói con cũng không hiểu đâu.” Mẹ Tiểu Thỏ sờ đầu Tiểu Thỏ, sau đó mở cửa đi vào bên trong.

“Mẹ, mẹ nói cho con biết đi, nói cho con biết...” Tiểu Thỏ đi phía sau mẹ, vừa quần quít bà vừa cắn nhằn.

"À..." Mẹ Tiểu Thỏ thở dài một hơi, ngồi xồm xuống, chỉ vào mưa nhỏ rơi tí tách ngoài cửa, nhìn Tiểu Thỏ nói: “Nhìn thấy mưa đang rơi bên ngoài không?”

“Vâng! Thấy được.” Tiểu Thỏ dùng sức gật đầu, “Đã rơi thật lâu thật lâu, con và anh nước chanh đều không thể ra ngoài đi chơi được.”

“Quân khu của cha con bây giờ cũng đang mưa, hơn nữa mưa so với bên này của chúng ta còn lớn hơn.” Mẹ Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút kiên nhẫn giải thích cho Tiểu Thỏ nói: “Sau khi trời mưa quá lớn, nước sông nước hồ sẽ dâng cao, đến khi mặt nước lên cao vượt qua mặt đất sẽ phát sinh lũ lụt, con biết không?”

“Vâng... Chính là nước làm chìm ngập đường.” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt mấy cái, gật đầu bày tỏ mình đã hiểu.

“Chính là ý tứ này, nhưng mà cha con ở quân khu bên kia, mặt nước dâng lên thật sự rất cao, người đi ở trên đường, mặt nước đều đã sắp vượt qua đầu rồi.”

"Oa... Vậy không phải biến thành bể bơi rồi hả?" Tiểu Thỏ vẻ mặt mới lạ.

"Ách.... Cũng có thể nói như vậy." Mẹ Tiểu Thỏ gật đầu tiếp tục nói: “Nhưng mà cũng không phải mỗi người đều biết bơi, cho nên cha phải đi cứu những người không biết bơi, chờ cha cứu những người đó xong rồi, ông ấy có thể về nhà.”

“A...” Tiểu Thỏ hiểu sơ sơ rằng cha mình đi làm cái gì, cô nghiêng đầu suy nghĩ một chút, sau đó lớn tiếng với mẹ mình: “Cho nên cha giống như là siêu nhân đi cứu người khác.”

“Đúng.” Mẹ Tiểu Thỏ sờ sờ đầu xù xù của cô, cười cười.

Nhưng mà trận mưa này..... Khi nào thì mới có thể dừng lại.....

Tiểu Thỏ chớp mắt, nhìn hạt mưa không ngừng rơi xuống, chỉ trông mong trời nhanh chóng nắng lên.

Ngày 25 tháng 6, toàn bộ mực nước vùng ven sông tỉnh Giang Tô vượt qua mực nước cho phép.

Mực thủy triều ở Nam Kinh ngày 6 tháng 7 cao 9.90m.

Bởi vì mực nước vùng ven sông cao, bên trong thành phố thoát nước bị tắc nghẽn, hình thành quy mô úng ngập nghiêm trọng.

Dưới ánh trăng tuần bảy đến trung tuần tháng chín, mực nước trên sông sông chính Trường Giang liên tục chịu nước của các nhánh sông vùng trung du tụ hợp chảy về, ngày 29 tháng 7 ở Nam Kinh mặt trời mọc lên cao nhất - mực nước đạt 10.14m cao vị trí thứ hai trong lịch sử, ở 10m duy trì liên tục trong 17 ngày.

Nghi hè chấm dứt, mưa rơi gián đoạn không liên tục trên mặt đất, thỉnh thoảng lại có một hai ngày trời nắng như thế, nhưng mà duy trì không được bao lâu lại bắt đầu đổ mưa.

Tiểu Thỏ thỉnh thoảng ở tin tức trực tiếp trên ti vi nhìn thấy bóng dáng cha mình, ông mặc quân phục nguy trang, vác bao cát, mặc dù trên người trên mặt toàn bộ đều là lấm tẩm bùn lầy đứng ở trong nước cao cổ nửa người đáng người vẫn cao ngất như cũ, vẫn phong thái như cũ.

“Mẹ, mẹ, con vừa ở trên ti vi nhìn thấy cha rồi!” Tiểu Thỏ vội vàng chạy nhanh như chớp vào phòng bếp túm tạp dề mẹ mình kéo bà đi đến trước mặt ti vi.

Trong tin tức trực tiếp vẫn thông báo các chiến sĩ cố gắng chống lũ cứu tế ở vùng gặp tai họa nghiêm trọng nhất như cũ, nhưng mà Tiểu Thỏ túm mẹ lại một hồi lâu cũng không nhìn thấy bóng dáng cha mình.

Tiểu Thỏ quay đầu lại, chỉ thấy hai mắt mẹ mình nhìn chăm chăm màn hình tivi, khóe miệng mím thành một đường thẳng, trên mặt tràn ngập mong đợi và lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Tiếng mưa bão trong đêm (4)

Trời mưa gián đoạn như vậy qua một thời gian cuối cùng mặt trời cũng xuất hiện mấy ngày.

Tiểu Thỏ vô cùng cao hứng túm anh nước chanh ra ngoài chơi đùa một chuyến, trở về ăn cơm chiều sau đó tắm xong thì ngã xuống giường ngủ say.

Cảm giác không biết ngủ bao lâu, trong mơ màng, Tiểu Thỏ cảm thấy khát nước muốn thức dậy uống nước.

Cô ở trên giường trở mình vài cái, sau đó ngồi xuống, nhìn xung quanh.

Trình Chi Ngôn không ở trong phòng, chỉ có một cái đèn bàn mờ nhạt trên tủ đầu giường, bên trong ấm nước trông trơn một giọt nước cũng không có.

Tiểu Thỏ bung ly trà, dụi dụi mắt, chân trần giẫm ở trên mặt đất, đẩy cửa phòng ra đi ra ngoài.

Bên ngoài cầu thang cũng là một mảnh tối đen, chỉ có một cái đèn tường tán ra ánh sáng yếu ớt.

Tiểu Thỏ loáng thoáng nghe thấy dưới lầu truyền đến tiếng nói chuyện, hình như là tiếng mẹ mình.

Chân nhỏ trắng nõn của cô dẫm xuống cầu thang, giống như con rối dưới ánh đèn yếu ớt được bao bọc bởi ánh sáng, bởi vì chân trần cho nên lúc cô xuống lầu một chút âm thanh cũng không có phát ra.

Nhưng mà xuống một nửa cầu thang, động tác Tiểu Thỏ đột nhiên dừng lại.

Cô từ trong khe hở tay vịn cầu thang, nhìn thấy mẹ mình hình như đang ngồi ở trên ghế sofa lau nước mắt.

Mẹ Trình Chi Ngôn ngồi ở bên cạnh bà, một cánh tay ôm chặt bà, hình như đang an ủi cái gì đó.

Trình Chi Ngôn của cô đang ngồi ở chỗ kia, vẻ mặt ngưng trọng cô chưa bao giờ thấy qua.

Không biết vì sao Tiểu Thỏ không tiếp tục đi xuống dưới nữa, cô mặc váy ngủ bung ly trà, lặng yên không một tiếng động ngồi chồm hỏm xuống bên cạnh tay vịn cầu thang, đôi mắt to trắng đen rõ ràng lặng lẽ nhìn mẹ dưới lầu.

“Mẹ Tiểu Thỏ, cậu phải nén bi thương, thuận theo tự nhiên...”

Ai... Chuyện này....”Mẹ Trình Chi Ngôn thở dài một hơi dường như không biết nên tiếp tục mở miệng như thế nào.

"Ừ..."Mẹ Tiểu Thỏ vừa đưa tay lau nước mắt trên mặt vừa khốn khổ gật đầu, “Tôi biết.... Đạo lý này tôi cũng biết... Nhưng mà tương tượng đến mùa hè năm nay anh ấy không thể trở lại, trước mắt cũng rất cuộc không về được..... Tôi trong lòng ...."

Giọng nói của bà đứt quãng, còn không ngừng nghẹn ngào, căn bản nói không nên lời.

Mẹ Trình Chi Ngôn lại thở dài một hơi.

“Cậu nói, tôi phải mở miệng nói với Tiểu Thỏ như thế nào.... Nói cho nó, cha nó đã chết.... Ông ấy không trở về chơi đùa cùng nó nữa, đưa nó đến trường, cũng sẽ không kể chuyện xưa cho nó trước khi ngủ...”Mẹ Tiểu Thỏ khóc đến gần như thở gấp không ra hơi, “Nó còn nhỏ như vậy, nó mới bốn tuổi a.... Loại chuyện này, chỉ có một mình tôi chấp nhận là được... Vì sao Tiểu Thỏ cũng phải chấp nhận chuyện như vậy a...”

“Đừng khóc, đừng khóc....”Mẹ Trình Chi Ngôn cũng nhịn không được bắt đầu lau nước mắt, bà vừa vỗ nhẹ bả vai mẹ Tiểu Thỏ vừa thấp giọng nói: “Tiểu Thỏ còn nhỏ, chuyện này trước đừng nói cho nó, chờ nó trưởng thành lại nói, may ra trong lòng nó sẽ dễ chịu một chút.

“Đứa nhỏ này.... Từ lúc được nghỉ hè mỗi ngày đều hỏi cha con khi nào trở về...”Mẹ Tiểu Thỏ hít hít cái mũi, khăn giấy trong tay thay đổi một tờ lại một tờ, “Nó vốn chờ mong lúc khai giảng tháng 9, cha nó có thể mang theo nó đi học.....Tôi...”

Tiểu Thỏ không có tiếng động ngồi chồm hỏm ở trên bậc thang, đôi tay mồm nồm mềm mại ôm chặt ly trà trong tay.

Cha đã chết? Ông ấy không bao giờ trở lại nữa?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Tiếng mưa bão trong đêm (5)

Trình Chi Ngôn ngồi ở bên cạnh mẹ Tiểu Thỏ, nghe bà nói những lời này nhịn không được cũng đỏ hốc mắt.

Nhớ tới Tiểu Thỏ, anh nhịn không được ngẩng đầu nhìn về phía phòng mình trên lầu.

Lại ở trong khe hở tay vịn cầu thang nhìn thấy một khuôn mặt nhỏ nhắn mũm mĩm.

Đôi má trắng nõn hồng hào của Tiểu Thỏ được ánh sáng yếu ớt của đèn tường chỗ cầu thang chiếu vào, một vòng sáng nhàn nhạt bao quanh cô, đôi mắt to ngập nước linh động, giờ phút này lại chứa đầy nước mắt chớp cũng không chớp nhìn chăm chăm người bên dưới.

“Tiểu Thỏ...”Trình Chi Ngôn không tự chủ được kêu ra tên cô.

Nghe một tiếng la lên thế, mẹ Trình Chi Ngôn và mẹ Tiểu Thỏ lập tức ngừng nói chuyện.

Mẹ Tiểu Thỏ vội vàng đưa tay lau nước mắt trong ánh mắt một cái, ngẩng đầu về nơi Trình Chi Ngôn đang nhìn.

Trên cầu thang vắng vẻ trống không, một bóng người cũng không có.

“Ngôn Ngôn, con vừa rồi thấy Tiểu Thỏ hả?”Mẹ Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn về phía con trai của mình, giọng nói nghẹn ngào nhìn anh hỏi.

“Con...”Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, lại nhìn thoáng qua trên cầu thang, sau đó lắc lắc đầu nói: “Con cũng không xác định.”

Mẹ Tiểu Thỏ và mẹ Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua lẫn nhau, trong ánh mắt tràn ngập lo lắng.

“Ngôn Ngôn, con đi lên lầu xem một chút, nhìn xem Tiểu Thỏ có phải còn đang ngủ không.”Mẹ Trình Chi Ngôn mở miệng nhìn anh nói: “Thời gian cũng không còn sớm, con cũng đi ngủ sớm một chút, mẹ và dì con lại nói chuyện một lát, chuyện này, trước tiên đừng để cho Tiểu Thỏ biết, biết không?”

“...”

Trình Chi Ngôn yên lặng chốc lát sau đó khẽ gật đầu.

Anh đứng dậy, chào hỏi mẹ Tiểu Thỏ rồi bước nhanh lên phòng mình trên lầu.

Đi đến cửa phòng, bước chân của anh dừng một chút, không tiếp tục tiến lên.

Ánh mắt anh nhìn chăm chăm cửa phòng gỗ hồ đào, hít một hơi thật sâu, nhưng mà trong lòng giống như cỏ hoang rối loạn lan tràn vô hạn.

Đây có lẽ là lần đầu tiên anh không biết nên đối mặt Tiểu Thỏ như thế nào.

Anh đứng ở cửa do dự rất lâu, cuối cùng vẫn đưa tay nhẹ nhàng đẩy cửa phòng ra.

Trong phòng, yên tĩnh giống như lúc trước.

Đèn bàn trên tủ đầu giường vẫn tản ra ánh sáng mờ nhạt ấm áp như cũ, một bóng dáng nhỏ đưa lưng về phía mình nằm ở trung tâm giường lớn trong phòng, dường như đang ngủ say.

Trình Chi Ngôn nhịn không được thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Anh chậm rãi đi đến bên giường, đưa tay sờ sờ tóc mềm mại của Tiểu Thỏ, sau một giây cả người đều ngây ngẩn.

Trong lòng bàn tay anh là một mảnh ướt át lạnh lẽo, ở đêm hè nóng bức không khí khô nóng, làm sao lại hình thành một mảnh ướt át.

“Tiểu Thỏ?”Tâm của anh nhìn không được trầm xuống, anh đưa tay lật lại thân thể Tiểu Thỏ, quả nhiên thấy trên khuôn mặt nhỏ nhắn phẫn nộ của cô tràn đầy nước mắt.

“Hu hu hu...anh nước chanh...”Tiểu Thỏ kìm nén tiếng khóc đã lâu, giờ phút này nhìn thấy Trình Chi Ngôn rốt cuộc nhìn không được cả người đột nhiên chui vào trong lòng anh, lên tiếng khóc lớn lên, “Cha em không bao giờ trở lại nữa, ông ấy nói đưa em đi học, cùng em tham gia đại hội thể dục thể thao, đều là lừa em... Hu hu hu...”

Hai tay Trình Chi Ngôn ôm thân thể mềm mại của Tiểu Thỏ, cảm thấy thân thể nhỏ của cô đang không ngừng run rẩy, một giọt lại một giọt từ trong mắt cô rơi xuống làm ướt ngực áo somi anh, giống như nước sông chảy mạnh, một vòng một vòng vòn quanh ở trái tim anh, làm cho anh nhìn không được mà đau lòng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Tiếng mưa bão trong đêm (6)

Ngoài cửa truyền đến một trận tiếng động hoảng loạn lên cầu thang, nhưng mà cuối cùng tiếng bước chân dừng lại ở cửa phòng của anh.

Trong phòng ngủ Trình Chi Ngôn chỉ có một cái đèn bàn tỏa ra ánh sáng yếu ớt trên tủ đầu giường, mà anh ôm Tiểu Thỏ đang khóc to, giống như là ngồi ở ranh giới vũ trụ trống trải lại đen tối, tay nhỏ giờ ra giống như là hứng được nước rơi xuống.

"Tiểu Thỏ..." Trong giọng nói Trình Chi Ngôn che dấu khổ sở, anh nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng của cô, ở bên tai cô thấp giọng nói: "Muốn khóc khóc đi, khóc ra hết sẽ dễ chịu một chút."

"Oa - -" Tiểu Thỏ sau khi nghe xong lời này lại càng háng giọng bắt đầu gào khóc.

Trình Chi Ngôn không nói lời nào, yên lặng ôm cô ngồi ở trên giường như vậy, vỗ nhẹ cô.

Đợi cho tiếng khóc của Tiểu Thỏ ít đi một chút anh sờ sờ đầu xù xù của cô, trán để trên trán cô, giọng nói dịu dàng nói: "Cha em không có lừa em, ông ấy đồng ý đưa em đi học, cùng em tham gia đại hội thể dục thể thao..."

"Nhưng mà rõ ràng vừa rồi mẹ nói ông ấy không bao giờ trở lại nữa..." Tiểu Thỏ thút tha thút thít nhìn Trình Chi Ngôn khóc nói.

"Ừ... Không phải, trước khi ông ấy đi đã nói với anh, lúc ông ấy không có ở bên cạnh em, thì anh sẽ đưa em đến trường, cùng em tham gia đại hội thể dục thể thao, sau đó chờ em trưởng thành, ông ấy sẽ trở lại, đến lúc đó, ông ấy có thể cùng em làm nhiều chuyện hơn." Ngón tay Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng lau nước mắt trên mặt Tiểu Thỏ, cúi đầu nhìn cô nói.

"Làm càng nhiều chuyện hơn là cái gì?" Tiểu Thỏ đôi mắt đỏ hồng nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

"Ừ... Nói ví dụ như cùng em nấu cơm, cùng em nuôi chó, em không phải vẫn muốn nuôi một con chó nhỏ sao?"

"Nhưng mà mẹ không cho em nuôi..."

"Chờ em trưởng thành, lúc cha trở về, ông ấy cho em nuôi rồi." Trình Chi Ngôn ôm Tiểu Thỏ, đặt đầu cô ở trên trên bả vai mình, đôi má ấm áp của anh dán lên khuôn mặt nhỏ nhắn bởi vì rơi lệ mà lạnh lẽo, tiếp tục nói: "Đến lúc đó em muốn làm cái gì, cha em đều cùng em làm."

"Nuôi mèo cũng có thể sao?"

"Có thể."

"Nuôi rùa thì sao?"

"Cũng có thể."

"Nuôi cái gì cũng có thể sao?"

"Ừ..." Trình Chi Ngôn dịu dàng cười với Tiểu Thỏ cười, nhìn cô đã ngừng khóc, nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn mồm mím hỏi: "Đến lúc đó, em muốn nuôi chó nhỏ tên gọi là gì?"

"Um... Để cho em suy nghĩ một chút đã..." Tiểu Thỏ dù sao vẫn là đứa bé, cô cũng không biết người chết là không thể sống lại, cũng không biết cha mình có phải thật sự nói những lời này với Trình Chi Ngôn không, cô chỉ biết là anh nước chanh là người dịu dàng nhất trên thế giới này, mà anh cho tới bây giờ cũng không lừa gạt mình.

Mẹ Tiểu Thỏ và mẹ Trình Chi Ngôn đứng ở ngoài cửa nghe bọn nhỏ bên trong đối thoại, nhin không được rơi lệ.

Mẹ Tiểu Thỏ nắm chặt khăn giấy trong tay, mặt giấy đã sớm ướt đầm, mặc dù lau qua ở trên mặt, cũng không lau đi hết nước mắt, "May là còn có đứa nhỏ Ngôn Ngôn này ở đây, nếu không thì tôi thật không biết nên đối mặt với Tiểu Thỏ như thế nào..."

"Ai... đứa nhỏ, qua một thời gian ngắn sẽ quên..." Mẹ Trình Chi Ngôn thở dài một hơi, mẹ Tiểu Thỏ vỗ vỗ bả vai mẹ Tiểu Thỏ, xoay người đi xuống dưới lầu: "Ngược lại cậu, trong khoảng thời gian này dứt khoát xin nghỉ đi..."

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Chương 60:

Nguồn nhảy chương

Chương 61: Ngày quốc tế Phụ nữ 8 - 3

"Anh nước chanh, em có thể mời bạn học đến nhà chơi không?" Tiểu Thỏ vừa chờ Trình Chi Ngôn đỡ cô ngồi lên xe đạp xong, vừa ngẩng đầu nhìn anh hỏi.

"..."Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn thoáng qua một đám tiểu nam sinh sau lưng mình, lại nhìn nhìn một đám người lớn đứng ở phía sau tiểu nam sinh, nhún vai nói: "Em nên hỏi ba mẹ bọn họ, không phải hỏi anh."

Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, nhìn những người lớn này.

"Ai nha, chúng tôi sẽ không đi chơi, người lớn nhà hai cháu lại không ở nhà, hai đứa bé trông không được bọn họ."

"Đúng vậy, ngày nào đó người lớn nhà các cháu ở nhà, thì mời chúng tôi đến chơi."

"Trời sắp tối rồi, còn phải về nhà nấu cơm sẽ không đi chơi với các cháu."

Những phu huynh này sau khi nhìn thấy ánh mắt, vội vàng dắt tay con, cháu mình, cười tit mắt nói.

"..."

"Không được, con muốn đi nhà Tiểu Thỏ chơi."

"Bà nội, cháu cũng phải đi nhà Tiểu Thỏ, sau này cháu lớn lên cháu muốn kết hôn với Tiểu Thỏ!"

"Tiểu Thỏ, bạn thích tớ hay là thích Đại Bảo?"

Người lớn những tiểu nam sinh này vừa nghe nói cũng không muốn mang con cháu mình đi nhà Tiểu Thỏ chơi, nhất thời bắt đầu các loại làm âm ỉ.

"Đứa nhỏ này, con mới nhỏ như vậy, biết kết hôn là cái gì không?"

Có một bà nội của một tiểu nam sinh bị lời nói của cậu ta nhin không được nở nụ cười.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt mấy cái, nhìn chăm chăm cái nam sinh hỏi cô thích cậu ta hay thích Đại Bảo, sau đó lắc đầu nói: "Đều không thích, tớ thích anh nước chanh!"

"Tại sao, tại sao không thích tớ?"Tiểu nam sinh đeo túi sách, giương mắt nhìn Trình Chi Ngôn đứng bên cạnh Tiểu Thỏ hỏi.

"Bởi vì sau này tớ muốn kết hôn với anh nước chanh!" Lời này của Tiểu Thỏ vừa nói ra, các nam sinh kia đang lú lú toàn bộ đều yên tĩnh.

Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn Tiểu Thỏ, suy nghĩ có nên đạp xe chạy trốn không.

"Anh ta già như thế, tại sao cậu muốn cùng anh ta kết hôn?"

"Chờ sau này cậu lớn lên, anh ta biến thành một ông chú, đến lúc đó cậu nhất định không thích anh ta."

"Dáng vẻ của tớ rõ ràng đẹp trai hơn anh ta, cậu tại sao không thích tớ?"

Sau khi yên tĩnh chốc lát, những tiểu nam sinh này nhất thời lại bắt đầu lú lú.

Trình Chi Ngôn đầu đầy vạch đen nhìn một đám tiểu nam sinh, trong lòng như có một vạn thần thú bay nhanh.

Anh mới mười hai tuổi, già chỗ nào?

Anh còn là vị thành niên mà?

"Đi thôi, về nhà thôi."Trình Chi Ngôn một gương mặt đẹp trai nhàn nhạt liếc mắt nhìn đám tiểu nam sinh một cái, đạp xe đạp chở Tiểu Thỏ nhìn nhà mình đi về.

"Tiểu Thỏ, Tiểu Thỏ đừng đi..."

"Ôi, tiểu tử tông của bà... Mau mau cùng bà nội về nhà đi..."

Tiểu Thỏ quay đầu nhìn thoáng qua đám tiểu nam sinh kia, nhìn bọn họ phát phát tay, vui vẻ theo Trình Chi Ngôn về nhà.

Mới vừa đến nhà, Tiểu Thỏ vội vã từ trong túi xách của mình lấy ra cái gì đó, vừa lật vừa nhìn Trình Chi Ngôn nói: "Anh nước chanh, mau đến xem, những thứ này đều là bạn nhỏ tặng quà tặng cho em."

"Quà." Trình Chi Ngôn ngăn ra đi đến bên cạnh Tiểu Thỏ thò đầu nhìn thoáng qua vật đang cầm trong tay cô, thuận miệng hỏi: "Hôm nay là cái gì ngày lễ gì à, vì sao nhiều người đưa đồ vật cho em như vậy?"

"Giáo viên nói, hôm nay là ngày quốc tế phụ nữ 8-3!"

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Ngày quốc tế Phụ nữ 8-3 (2)

"Giáo viên nói, hôm nay là ngày quốc tế phụ nữ 8-3! Là ngày lễ nữ sinh có thể nhận quà!" Tiểu Thỏ ôm túi sách của mình nhìn Trình Chi Ngôn lớn tiếng nói.

Ngày 8-3 ... Ngày Quốc tế Phụ Nữ....

Trình Chi Ngôn nhếch khóe miệng mình, nhìn người Tiểu Thỏ cao mới đến phần eo mình, không biết nói gì nói: "Em chắc là phụ nữ sao?"

"Phụ nữ chính là con gái nha!" Về mặt Tiểu Thỏ "Em cái gì cũng biết" Tự hào nhìn Trình Chi Ngôn nói: "Dù sao con trai không thể có ngày lễ này được, anh nước chanh, anh mau nhìn, đây là Thần Thần tặng hoa nhỏ cho em, còn đây là máy bay giấy Đại Bảo tặng cho em..."

Tiểu Thỏ vừa thuộc như lòng bàn tay lấy quà tặng từ trong túi xách ra, vừa nhìn Trình Chi Ngôn giải thích nguồn gốc chúng nó.

Trình Chi Ngôn lẳng lặng đứng bên cạnh nhìn một hồi, đột nhiên đưa tay đè lại tay Tiểu Thỏ đang không ngừng lấy đồ vật từ trong túi xách ra, cúi người hỏi: "Lớp của em nam sinh thích em rất nhiều?"

"A..."

Tiểu Thỏ chớp chớp ánh mắt, nhìn Trình Chi Ngôn trước mắt, thoáng sùng sốt một chút, sau đó gật đầu: "Đúng, tất cả mọi người đều thích em!"

"Còn có rất nhiều nam sinh muốn kết hôn với em?"

"Ừ! Bọn họ nói thích một người chính là vì sau này cùng cô ấy kết hôn."

Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút hết sức nghiêm túc trả lời.

"..."

Trình Chi Ngôn không nói gì, đều là một đám trẻ con, biết kết hôn là cái gì là.

"Nhưng mà anh nước chanh yên tâm, người trong lòng em là anh, sau này em chỉ kết hôn với một mình anh!" Hai tay Tiểu Thỏ buông lỏng túi sách, ngược lại ôm cánh tay Trình Chi Ngôn, cười hì hì nhìn anh tuyên thệ nói.

"..." Trình Chi Ngôn cúi đầu, đôi mắt cup xuống nhìn chăm chăm cô một hồi lâu, sau đó lắc đầu, thờ dài một hơi nói: "Em biết kết hôn là cái gì ..."

"Kết hôn chính là ở cùng một chỗ, cùng ăn cơm, cùng chơi đùa, cùng đi ngủ." Giọng nói trong trẻo của Tiểu Thỏ trả lời.

"A... Chẳng lẽ bây giờ chúng ta không phải cùng ăn cơm, cùng chơi đùa, cùng đi ngủ sao?" Trình Chi Ngôn liếc cô một cái, thuận miệng hỏi ngược lại.

"Ách..."

Trong khoảng thời gian ngắn, Tiểu Thỏ lại bị anh hỏi ngây ngẩn cả người, sau một lúc lâu đều không nói nên lời, cuối cùng cô đưa tay gỡ đầu mình, trong mắt nghi ngờ hỏi: "Vậy chẳng lẽ chúng ta đã kết hôn rồi hả ?"

"..."

Trình Chi Ngôn đột nhiên có cảm giác có dừng khí hồi ông trời một chút.

Tại sao anh cũng lại muốn ở trong này thảo luận vấn đề nghiêm túc này với Tiểu Thỏ?

“Thôi, em đã đói bụng chưa, anh đi chuẩn bị một chút cho em ăn.”

Trình Chi Ngôn yên lặng hồi lâu, đưa tay tách hai tay Tiểu Thỏ đang kéo cánh tay mình ra, không nói gì hỏi.

“Ừ! Em muốn ăn bánh bao! Bánh nhân đậu!” Tiểu Thỏ vừa nhắc tới ăn, tinh thần so với ai khác đều phấn chấn hơn.

“Ồ chỗ này đợi, anh đi hấp cho em.” Trình Chi Ngôn liếc mắt nhìn Tiểu Thỏ một cái, xoay người đi vào phòng bếp.

Nhưng mà chỉ một chút, một mâm bánh bao đậu bốc lên hơi nóng bùng đến chỗ trước mặt Tiểu Thỏ.

“Đây, ăn đi.” Trình Chi Ngôn ở ghế tựa bên cạnh cô ngồi xuống.

“Cảm ơn anh nước chanh!” Tiểu Thỏ không nói hai lời, đưa tay muốn cầm một cái bánh bao trong đó.

“Cẩn thận nóng.” Trình Chi Ngôn vội vàng ngăn lại tay cô, nhắc nhở cô nói.

“A...” Tiểu Thỏ thu hồi tay nhỏ của mình, trơ mắt nhìn bánh bao trước mặt mình bốc lên hơi nóng, lại không có biện pháp ăn vào.

“Giáo viên các em có nói ngày Quốc tế Phụ Nữ là làm cái gì không?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Ngày Quốc Tế Phụ Nữ 8-3 (3)

Beta: Thanh Mai

"Giáo viên của em có nói ngày Quốc tế Phụ nữ là làm không?" Trình Chi Ngôn thấy Tiểu Thỏ chờ mong nhìn chăm chăm mâm bánh bao đậu kia, về mặt thêm thưởng, đành phải thuận miệng hỏi cô một câu.

"Ách.... Giáo viên nói, ngày Quốc tế Phụ Nữ chính là ngày lễ của phụ nữ, bi vì bình thường mẹ, bà nội, bà ngoại tương đối vất vả, cho nên ngày này, bọn họ đều có thể nghỉ ngơi thật tốt." Tiểu Thỏ nhớ lại kỷ lưỡng một chút sau đó cực kỳ nghiêm túc trả lời câu hỏi của Trình Chi Ngôn.

"Giáo viên chưa nói ngày Quốc tế Phụ Nữ chỉ có phụ nữ trung thành mới có thể tính sao?"

"Phụ nữ trung thành là cái gì?"

"Chính là người lớn."

"Ách... Không có a...." Tiểu Thỏ chớp chớp mắt mấy cái, nhìn Trình Chi Ngôn kỳ quái nói: "Không phải chỉ cần là con gái là có thể sao, nhất định phải là người lớn sao, em không thể sao?"

"Đương nhiên em không thể có ngày lễ này rồi." Trình Chi Ngôn đầu đầy vạch đen nhìn cô nói: "Em năm nay mới năm tuổi a! Còn đang lớp chồi! Em làm sao được xem là con gái!"

"...."

Tiểu Thỏ m to ánh mắt ngập nước nhìn Trình Chi Ngôn, "Năm tuổi lại không thể có ngày Quốc tế Phụ Nữ hả?"

"Em ngay cả em bé cũng chưa sinh!"

"Vậy phải như thế nào mới có thể sinh em bé?" Tiểu Thỏ vừa nghe những lời này, nhất thời tinh thần tỉnh táo, cô không có quên Trình Chi Ngôn còn chưa trả lời chuyện này cho cô.

"Sau khi kết hôn mới có thể sinh em bé." Trình Chi Ngôn không nói gì trả lời.

"A....." Tiểu Thỏ gật đầu suy nghĩ một chút lại hỏi: "Vậy hiện tại chúng ta không phải đã kết hôn sao, chúng ta có thể sinh em bé chưa?"

Trình Chi Ngôn cảm thấy mình dường như muốn điên, "Đương nhiên không thể, em vốn là đứa con nít! Chức năng sinh con của em cũng không có, em

sinh em bé ra như thế nào?"

"Chức năng sinh con là cái gì?" Trong ánh mắt Tiểu Thỏ tràn ngập dấu chấm hỏi.

"Coi như a chưa nói cái gì." Trình Chi Ngôn tiện tay cầm lấy bánh bao trên mặt bàn đã không còn nóng như vừa rồi, trực tiếp nhét vào miệng Tiểu Thỏ nói: "Ăn bánh bao đi, bánh bao đã nguội rồi."

"Nhưng mà..... Ừm... Ừm..." Miệng Tiểu Thỏ nhét cái bánh bao đậu, muốn tiếp tục nói chuyện cũng nói không nên lời.

"Không có chuyện gì anh đi lên lầu, anh còn có bài tập phải làm."

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cô một cái, đứng dậy, cũng không quay đầu lại đi lên lầu.

"Ừm... Ừm...." Tiểu Thỏ chớp mắt mấy cái, nhìn bóng lưng Trình Chi Ngôn xoay người lên lầu, anh nước ban anh đừng đi! Em còn vấn đề muốn hỏi!

Buổi tối, lúc mẹ Trình Chi Ngôn và mẹ Tiểu Thỏ tan ca tr về, mỗi người đều nhận được quà tặng ngày quốc tế phụ nữ 8-3 từ Tiểu Thỏ.

Nói là Tiểu Thỏ tặng quà, thực ra cô chỉ đưa toàn bộ những thứ tiểu nam sinh cho mình mượn hoa hiến Phật tặng lại cho hai mẹ.

Đương nhiên, việc này là chủ ý của Trình Chi Ngôn. Muốn đọc nhanh full nhất truy cập : thichdoctruyen.com

Không xử lý những quà tặng, đồ vật lung tung khiến người ta phiền lòng này, chẳng lẽ còn phải giữ lại đến năm sau sao?

Nhưng mà mẹ Tiểu Thỏ và mẹ Trình Chi Ngôn cũng không biết nguồn gốc những quà tặng này, chỉ cho là Tiểu Thỏ đặc biệt chuẩn bị vì hai người các bà, nhất thời m cở trong bụng.

Mẹ Tiểu Thỏ nheo khuôn mặt tròn căng của Tiểu Thỏ hôn mạnh mấy cái, cao hứng nói: "Tiểu Thỏ nhà ta trung thành, hiểu chuyện, biết thông cảm vất vả cho mẹ rồi!"

Tiểu Thỏ bị bà hôn, khuôn mặt đã thay đổi hình dạng, lại nhin không được hỏi: "Mẹ, con trung thành rồi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Ngày Quốc Tế Phụ Nữ 8-3 (4)

"Ừ, Đúng vậy, trưởng thành, vóc dáng cũng cao hơn trước không ít" Mẹ Tiểu Thỏ sờ đầu Tiểu Thỏ, cười nói.

"Tại sao con vẫn thấp hơn nhiều so với anh nước chanh như vậy? ?"

"Bi vì vóc dáng anh nước ban của con cũng cao." Mẹ Tiểu Thỏ buồn cười nói.

"Được rồi..." Tiểu Thỏ không cam lòng liền gật đầu, tiếp tục hỏi: "Hiện tại con có thể kết hôn với anh nước ban không?"

"Ách....."

Mẹ Tiểu Thỏ bị vấn đề này của cô làm sững sốt một chút, quay đầu nhìn thoáng qua mẹ Trình Chi Ngôn bên cạnh, lại quay đầu tr lại nhìn Tiểu Thỏ hỏi: "Tại sao con muốn lớn lên kết hôn với anh nước ban như vậy?"

Tiểu Thỏ chớp hai mắt to, vô cùng nghiêm túc nhìn mẹ mình nói: "Bi vì anh nước ban nói, chỉ có trưởng thành kết hôn mới có thể sinh em bé."

"Phốc..." Mẹ Tiểu Thỏ nhin không được bật cười nói: "Con mới bao nhiêu tuổi đã muốn sinh em bé, con muốn sinh đứa bé để làm gì?"

"Chờ con trưởng thành con có thể sinh em bé cùng con chơi, cùng con đi nhà trẻ a!" Vẻ mặt Tiểu Thỏ khao khát nhìn mẹ mình nói.

"Đứa bé ngốc." Mẹ Tiểu Thỏ lắc đầu, sờ đầu cô.

Tiểu Thỏ hiện tại năm tuổi, là lúc tò mò đối với rất nhiều chuyện, nhưng mẹ là tò mò đối với cấu tạo thân thể nam nữ cùng với chuyện như thế nào mới có thể sinh em bé này, bé tuy tò mò, nhưng không ai giải thích cho bé.

Mẹ Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn Tiểu Thỏ, năm tuổi, nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, nói hiểu chuyện cũng không phải vô cùng hiểu chuyện, nói hiểu chuyện mà thỉnh thoảng lại như đứa bé không hiểu chuyện, rốt cuộc có phải giáo dục phổ biến về kiến thức sinh đẻ cho cô hay không....

Lúc này dạy cô những thứ này có phải có chút quá sớm hay không?

"Mẹ.... Mẹ....." Tiểu Thỏ gọi mẹ Tiểu Thỏ từ trong suy nghĩ ra.

"Ừ?"

"Khi nào thì con mới có thể sinh em bé?" Tiểu Thỏ còn đang thắc mắc chuyện này.

"Khụ khụ.... Chuyện này sao....." Mẹ Tiểu Thỏ bản thân là một thầy thuốc, cảm thấy cần thiết từ góc độ khoa học chuyên nghiệp giải thích một chút với Tiểu Thỏ rằng thân thể nam nữ khác nhau và chuyện em bé sinh ra như thế nào.

Nhưng mà chuyện này còn phải chuẩn bị trước.

"Tiểu Thỏ, chờ thêm hai ngày mẹ sẽ nói cho con biết, hai ngày này mẹ chuẩn bị vài thứ trước." Mẹ Tiểu Thỏ sau khi hạ quyết tâm nhìn Tiểu Thỏ thấp giọng nói.

"A.... Được rồi...." Tiểu Thỏ có chút thất vọng liền gật đầu, nhưng mà suy nghĩ tới hai ngày sau mẹ có thể giải thích vấn đề của mình, cô nhất thời lại cao hứng tr lại.

"Chu Nguyệt, tới đây một chút!" Mẹ Tiểu Thỏ buông cánh tay ôm Tiểu Thỏ ra, vẫy tay với mẹ Trình Chi Ngôn.

"Làm sao vậy?" Mẹ Trình Chi Ngôn đặt quà tặng vừa rồi Tiểu Thỏ tặng cho mình, sau đó nhỏ giọng hỏi bà: "Trước kia lúc Ngôn Ngôn còn nhỏ, cậu giáo dục sinh lý cho nó như thế nào?"

"A." Chu Nguyệt sững sốt một chút.

"Chính là nói cho nó nam nữ khác nhau, cấu tạo thân thể con trai con gái cũng khác nhau, còn sinh em bé như thế nào." Mẹ Tiểu Thỏ quyết định trước từ người có kinh nghiệm học hỏi kinh nghiệm.

"Chuyện này....." Chu Nguyệt có chút đỏ mặt nhìn mẹ Tiểu Thỏ nói: "Chuyện này tớ chưa nói qua cho Ngôn Ngôn..... Ai, làm ba mẹ, m miệng nói việc này không tốt lắm, trường học không phải có tiết học Giáo dục sức khỏe sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Ngày Quốc Tế Phụ Nữ 8-3 (5)

"Có sao?? Tiết học Giáo dục sức khỏe trường học sẽ nói chuyện này?" Mẹ Tiểu Thỏ về mặt nghi ngờ nhìn bà.

"Chuyện này.... Tớ không rõ lắm...." Chu Nguyệt gãi đầu, suy nghĩ một chút vỗ tay một cái nói: "Cậu đợi chỗ này, tớ đi xem bên trong có sách Giáo dục sức khỏe trường học phát cho Ngôn Ngôn không."

"Ừ..." Mẹ Tiểu Thỏ gật đầu, nhìn theo Chu Nguyệt.

Nhưng mà chỉ một lát, Chu Nguyệt đã cầm hai quyển sách trên bìa mặt viết 《Giáo dục sức khỏe》trở lại, hai quyển sách kia một quyển màu đỏ, một quyển màu lam.

"Lấy rồi hả?" Mẹ Tiểu Thỏ vội vàng cầm lấy.

"Ừ, tổng cộng hai bản, một quyển là lớp năm phát, một quyển là năm lớp sáu phát, tớ đều đã lấy đến rồi." Chu Nguyệt giống như lấy bảo bối ra, đưa hai quyển sách kia tới tay mẹ Tiểu Thỏ.

Vì thế, hai người mẹ này ngồi chồm hóm trên sân thượng, nương theo ánh sáng ngọn đèn đỉnh đầu, cẩn thận bắt đầu lật xem hai quyển《Giáo dục sức khỏe》.

Vừa lúc Trình Chi Ngôn tới trong phòng khách rót nước thấy một màn như vậy, chần chờ một chút, thì kéo cánh cửa trên ban công ra, thắc mắc nói: "Mẹ, mẹ và bác ngồi chồm hóm trong này để làm gì?"

"A..A... Không có gì không có gì...." Hai người mẹ này thật giống như là làm chuyện xấu bị bắt được, vội vàng giấu quyển sách trên tay ra sau lưng, về mặt xấu hổ nhìn Trình Chi Ngôn.

"Không có chuyện gì?" Trình Chi Ngôn nhìn về mặt không quá tự nhiên trên mặt các bà, ánh mắt nhìn cánh tay phía sau của các bà, "Hai người đang nhìn cái gì? Tại sao lại giấu đi?"

"Không có gì..." Trên trán Chu Nguyệt chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh nói: "Chỉ là, bác con hai ngày nữa sẽ có cuộc thi, mẹ cho bác ấy đề tài."

"A...." Trình Chi Ngôn nửa tin nửa ngờ liền gật đầu, bụng cóc nước trong tay nhìn hai người nói: "Vậy hai người vào trong nhà xem a, hiện tại mặc dù là tháng ba, buổi tối vẫn rất lạnh."

"Ha ha.... Chuyện này.... Trên ban công nhiệt độ thấp, có thể làm cho đầu óc tỉnh táo. Mẹ Tiểu Thỏ cười gượng hai tiếng, nhìn Trình Chi Ngôn nói.

"...."

Trình Chi Ngôn không nói gì nhìn các bà, nhún vai, xoay người tr về phòng khách.

Thấy Trình Chi Ngôn đi, mẹ Tiểu Thỏ và Chu Nguyệt rút cục thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hai người các bà liếc nhìn nhau, sau đó nhin không được bắt đầu cười nhạo nói: "Khẩn trương như vậy để làm gì, giống như là đang nhìn sách đòi truy bị bắt."

"Ai.. Chuyện giáo dục sinh lý này, thật đúng là không dễ dàng.... Nhiều xấu hổ quá...." Chu Nguyệt sờ ngực mình, vẻ mặt buồn rầu nhìn quyển sách 《Giáo dục sức khỏe》 trong tay mình, lật đi lật lại tiếp tục nói: "Trong quyển lớp năm này cái gì cũng không viết, chính là băng bó miệng vết thương như thế nào, phòng ngừa bệnh do ăn uống mà ra như thế nào linh tinh gì đó..."

"Trong này có một chút...." Mẹ Tiểu Thỏ vẩy sách trong tay mình nhìn Chu Nguyệt nói: "Tiếc là cũng chỉ có một chút về tại sao có kinh nguyệt, và trong lúc có kinh nguyệt phải chú ý chuyện gì.... Căn bản là không nói em bé sinh ra như thế nào."

"Vậy nhất định không có..." Chu Nguyệt thở dài một hơi nói: "Trường học kia không biết xấu hổ dạy cái này.. Lại nói, lúc chúng ta đến trường trước kia, còn là đứa bé, ngay cả tại sao con gái có kinh nguyệt mẹ cũng không nói, làm hại lúc mình bị lần đầu tiên, còn tưởng rằng bản thân bị bệnh nan y..."

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Buổi học sức khỏe sinh lý

"Đúng, tớ nhớ rõ, lúc ấy cậu còn đặc biệt viết một phong thư, để cho tớ giao cho ba mẹ cậu giúp cậu." Mẹ Tiểu Thỏ vừa nhắc tới chuyện này nhin không được muốn cười.

"Được rồi, được rồi, mau dừng lại đi chuyện trước kia không nhắc lại." Chu Nguyệt nhìn bà làm một cái tư thế "Giết người diệt khẩu" lườm bà một cái.

"A..." Mẹ Tiểu Thỏ thở dài một hơi, quay đầu nhìn phong cảnh bên ngoài ban công, đột nhiên mở miệng nói: "Lúc này, nếu như ba Tiểu Thỏ còn sống thì tốt rồi."

Chu Nguyệt hơi hơi ngẩn ra, đã hơn một năm từ sau khi ba Tiểu Thỏ anh dũng hy sinh ở trận chống lũ cứu nạn, mẹ Tiểu Thỏ không còn chủ động nhắc tới ông ấy nữa.

"Ông ấy với đứa bé kia nói không hết chuyện, Tiểu Thỏ cái gì cũng đều nguyên ý nghe ba, nếu để cho ông ấy giải thích cái gì sinh em bé cho Tiểu Thỏ, nhất định sẽ không khó khăn giống như tớ vậy." Mẹ Tiểu Thỏ thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn Chu Nguyệt trên mặt là vẻ mặt nói không nên lời.

Chu Nguyệt đi lên phía trước, đưa tay ôm lấy bờ vai bà, "Thật lâu không có nghe cậu nhắc đến anh ấy rồi."

"Đúng vậy..." Mẹ Tiểu Thỏ thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu nhìn trần nhà trên ban công, thấp giọng nói: "Cuối cùng tớ cảm thấy, nếu như tớ không đề cập tới, anh ấy thật giống như còn đang ở trong bộ đội, chỉ là không có nghĩ, không có trở về mà thôi..."

"..." Chu Nguyệt vỗ vỗ bờ vai bà, không biết nên nói cái gì.

"Nhưng mà cũng đã qua đã hơn một năm..." Mẹ Tiểu Thỏ ra sức chớp mắt, sợ nước mắt rơi ra, "Mỗi lần khi tớ gặp phải cái vấn đề khó khăn gì, tớ muốn gọi điện thoại hỏi anh ấy một chút xem nên làm cái gì bây giờ, nhưng mà khi tớ cầm lấy điện thoại, tớ mới phát hiện, cú điện thoại này căn bản là cũng không thông nữa rồi... Đã hơn một năm rồi, vấn đề khó khăn lớn lớn nhỏ nhỏ tớ đều đã vượt qua, nhưng mà vấn đề giáo dục con cái... Tiểu Thỏ còn là đứa bé, nó không thể không có ba..."

"Cậu nếu như khó chịu... khóc một lúc đi..." Chu Nguyệt ôm bờ vai bà, ánh mắt cũng nhin không được có một chút phiếm hồng.

"Tớ không sao..." Mẹ Tiểu Thỏ ra sức hít hít cái mũi, đưa tay lau mắt một cái, "Cũng không là cô bé, còn khóc cái gì."

"Vào đi thôi, trên ban công này vẫn là quá lạnh." Chu Nguyệt yên lặng một hồi, vẫn là dời đi đề tài.

“Cậu đi vào trước đi, tớ ở lại chỗ này một lát.” Mẹ Tiểu Thỏ khoát tay, xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía Chu Nguyệt.

"Được rồi, cậu cũng đừng ở trên sân thượng lâu quá." Chu Nguyệt chần chờ một chút, vẫn là gật đầu, xoay người tiến vào phòng khách.

Kéo cửa thủy tinh ngăn cách, bà nhìn mẹ Tiểu Thỏ cuộn thân thể mình ngồi ở trên ghế, dường như đang nhìn phong cảnh nhìn ngoài cửa sổ.

Sắc trời bên ngoài dần tối, mà bóng dáng của bà ở trong gió lạnh có vẻ yếu ớt như vậy.

Giờ phút này trong đầu bà nghĩ đến cái gì, là cảnh tượng lần đầu gặp mặt ba Tiểu Thỏ khi đó, hay là hai người tươi cười kết hôn khi đó? Là hình ảnh lần đầu tiên đặt tay khi đó, hay là cảnh xa cách một năm kia?

Trên thế giới này khoảng cách xa xôi nhất, là việc rõ ràng hai người yêu nhau nhưng lại sinh ly tử biệt.

Chu Nguyệt thở dài một hơi.

Lòng người cực kỳ yếu ớt nhưng mà cực kỳ kiên cường.

Bất kể cuộc sống cho người bao nhiêu khó khăn, chỉ cần dũng cảm đối mặt, cuối cùng ngênh đón ánh mặt trời sáng lạn vào ngày nào đó.

Sau vài ngày chuẩn bị, mẹ Tiểu Thỏ quyết định dạy Tiểu Thỏ giáo dục sức khỏe sinh lý cấp bậc trẻ em, nhưng mà trước giờ học muốn dùng Trình Chi Ngôn làm một chút thí nghiệm trước.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 67: Buổi học sức khỏe sinh lý(2)

Vì thế một ngày nào đó, sau khi Trình Chi Ngôn tan học, bị mẹ Tiểu Thỏ và mẹ mình thân bí gọi vào thư phòng.

Mới vừa tiến vào thư phòng, anh nhìn thấy trên tường xuất hiện thêm một cái bảng màu đen, mà về mặt mẹ Tiểu Thỏ và mẹ mình đang thân bí đứng ở hai bên bảng đen nhìn mình.

“Mẹ, bác, gọi con có chuyện gì?” Sau khi Trình Chi Ngôn đánh giá một lúc, nhìn hai bà mở miệng hỏi.

“Khụ khụ, chuyện này.” Mẹ Trình Chi Ngôn có chút xấu hổ ho hai tiếng, sau đó nghiêm mặt nói: “Ngôn Ngôn, những năm qua con cũng có chút hiểu biết, mẹ cảm thấy cần phải nói cho con.”

“A... Biết cái gì a?” Trình Chi Ngôn thuận tiện đi đến ghế tựa nhỏ phía trước bảng đen ngồi xuống, từ miệng hỏi: “Cho nên hôm nay mẹ gọi con đến là giảng bài cho con?”

“Xem như là vậy.” Mẹ Trình Chi Ngôn gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về mẹ Tiểu Thỏ liếc mắt ra hiệu, tỏ ý có thể bắt đầu.

Mẹ Tiểu Thỏ cầm một chồng giấy trong tay đi đến bên cạnh bảng đen, mở một tập giấy ra sau đó xoay người lại nhìn Trình Chi Ngôn cười tí mắt nói: “Ngôn Ngôn, hôm nay bác giảng cho con một chút, em bé sinh ra như thế nào.”

Trình Chi Ngôn: "..."

“Khụ khụ, bác hai ngày trước có xem sách giáo khoa 《 giáo dục sức khỏe 》 của các con, phát hiện trong đó không viết chuyện em bé sinh ra như thế nào, cho nên xem ra trường học cũng không có truyền đạt kiến thức cho các con về phương diện này, như vậy bác đến giải thích cho con một chút, như thế nào?” Trên mặt mẹ Tiểu Thỏ tràn đầy tươi cười, nhưng thực ra trong lòng là đủ loại bối rối, đây chính là lần đầu tiên bà dạy người ta tiết học giáo dục sinh lý a!

“Bác, xin mời giảng.” Trình Chi Ngôn ngồi ở trên ghế dựa nhỏ xong, nâng người lên nhìn mẹ Tiểu Thỏ đứng ở phía trước bảng đen.

"Đầu tiên, chúng ta xem một chút cấu tạo thân thể con trai và con gái..." Mẹ Tiểu Thỏ đưa tay chỉ vào bức vẽ đầu tiên trên bảng đen, một cái hình ảnh phim hoạt hình về thân thể trần truồng đứa bé nam và một cô bé.

“Cho nên... Sau khi con gái ở lần đầu có kinh nguyệt chứng tỏ cô bé đã có được chức năng sinh con, trước một lần đến chu kỳ kinh nguyệt sẽ có một quá trình rụng trứng, đương nhiên cái trứng này ở phía trong bụng con gái...” Mẹ Tiểu Thỏ vừa lau mồ hôi vừa vát vát và nói cho Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn yên lặng chốc lát, đột nhiên nhắc tay nói: “Bác.”

“Ngôn Ngôn có vấn đề gì sao?” Mẹ Tiểu Thỏ vội vàng ngắt quãng giải thích của mình, nhìn anh hỏi.

“Con gái sau khi lần thứ hai rụng trứng ở giai đoạn giữa trứng tách ra thành các tế bào trong suốt, bởi vì lông tơ trên tế bào ống dẫn trứng lay động và các thớ thịt co rút lại, thông qua khoang bụng tiến vào phần ống dẫn trứng ở bụng, vị trí này không thể làm cho con gái có thai phải không?” Trình Chi Ngôn vô cùng nghiêm túc đề xuất ý kiến bản thân.

Mẹ Tiểu Thỏ, mẹ Trình Chi Ngôn, nháy mắt sợ ngây người.

Sau một lúc lâu, mẹ Tiểu Thỏ đưa tay lau mồ hôi trên trán một phen, nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Ngôn Ngôn con... Biết à?”

“Biết.” Trình Chi Ngôn cực kỳ bình tĩnh gật đầu.

“Nhưng mà trong sách giáo khoa 《Giáo dục sức khỏe》ở trường học các con, không có viết một đoạn này....” Mẹ Tiểu Thỏ yếu ớt mở miệng nói.

“Bác ơi, nhà bác có một quyển sách《Bác sĩ của gia đình》, lúc trước con nhầm chán đã xem qua.” Trình Chi Ngôn thuận miệng trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Buổi học sức khỏe sinh lý(3)

Vậy cho nên sau khi trứng thụ tinh hay dậy thì gì đó, con cũng đều biết rồi?” Mẹ Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy mình đã bị kinh hãi.

“Biết.” Trình Chi Ngôn tiếp tục gật đầu.

“Vậy... Không có gì để nói nữa rồi...” Mẹ Tiểu Thỏ quay đầu lại, vẻ mặt khóc không ra nước mắt nhìn mẹ Trình Chi Ngôn.

Ánh mắt ánh mắt của Chu Nguyệt nhìn chăm chăm con trai của mình, khó hiểu hỏi: “Vậy con xem sách của mẹ Tiểu Thỏ, như thế nào nhớ rõ đoạn này như vậy?”

Trình Chi Ngôn chớp chớp mắt mấy cái, trên mặt vậy mà hiện lên một chút đỏ ửng nhột nhột: “Bởi vì hai năm trước Tiểu Thỏ quán con hỏi con em bé sinh ra như thế nào... Cho nên...”

A! Thì ra là thế!

Mẹ Tiểu Thỏ và Chu Nguyệt nhìn thoáng qua lẫn nhau, nhất thời bỗng nhiên hiểu ra.

“Nhưng mà con còn một vấn đề không hiểu lắm.” Trình Chi Ngôn suy nghĩ một chút, mặc dù anh biết rõ hình thành trứng, còn có hình thành tinh trùng, cùng với quá trình trứng thụ tinh khi trưởng thành, nhưng vẫn còn một vấn đề quấy nhiễu anh.

“Vấn đề gì?” Mẹ Tiểu Thỏ nhất thời tỉnh táo lại tinh thần, cuối cùng Ngôn Ngôn cũng có câu hỏi, đây chính là thời cơ tốt biểu diễn kiến thức rộng lớn của mình.

“Chính là trứng và tinh trùng kết hợp gặp nhau như thế nào?”

Về mặt Trình Chi Ngôn khó hiểu nhìn hai bà.

“...”

Trong thư phòng nhất thời một mảnh yên tĩnh.

Một loại không khí xấu hổ kỳ quái chậm rãi lan tràn.

Mẹ Tiểu Thỏ dờ khóc dờ cười liếc mắt nhìn Chu Nguyệt một cái.

Trình Chi Ngôn dù sao vẫn chỉ là đứa nhỏ mười hai tuổi đang ở tiểu học năm lớp sáu, đối với chuyện giữa nam với nữ có lẽ đang ở thời kì ngây thơ, cũng có thể có chút chưa hiểu rõ hết, nhưng đối với vấn đề này, bà thật đúng là không biết trả lời như thế nào mới tốt.

Đáp án chuyện này thuộc loại cấm dưới mười tám a...

“Ách... Chuyện này... Chuyện này sao...” Mẹ Tiểu Thỏ lắp bắp không biết nên trả lời như thế nào mới tốt, bởi vì nội dung muốn nói hôm nay vốn là chuẩn bị dạy cho Tiểu Thỏ, cho nên bà cũng không có chuẩn bị những nội dung ngăn cấm dưới mười tám..

“Khụ khụ, vấn đề này, chờ con lớn một chút, bác sẽ lại nói cho con a.” Chu Nguyệt nhanh chóng giúp đỡ mẹ Tiểu Thỏ nói: “Vây chuyện kia, mẹ hình như nghe được Tiểu Thỏ ở bên ngoài gọi a, chúng ta đi ra xem một chút đi.”

“Được, được!” Mẹ Tiểu Thỏ vội vàng thu thập đồ đạc, nhanh như chớp chạy ra khỏi thư phòng.

Chu Nguyệt cũng sau lưng bà.

"..."

Trình Chi Ngôn nhìn đáng vẻ hai người kia vội vã chạy trốn, biết vậy không nên nói gì.

Cho nên một tiết học này, anh không có học được cái gì...

Lúc ăn cơm tối, mẹ Tiểu Thỏ nhìn Trình Chi Ngôn, nhiều lần muốn nói lại thôi.

Trình Chi Ngôn vừa nhìn Tiểu Thỏ, đề phòng cô khiến cho cơm trong bát vung khắp nơi vừa yên lặng thừa nhận ánh mắt mẹ Tiểu Thỏ, cuối cùng, anh cuối cùng nhin không được mở miệng nhìn mẹ Tiểu Thỏ hỏi: “Bác, có phải bác muốn nói cái gì với con không?”

“Khụ khụ, bác...” Mẹ Tiểu Thỏ xấu hổ ho hai tiếng, nhìn Trình Chi Ngôn lộ ra tươi cười ôn hoà nói: “Ngôn Ngôn, bác có chuyện muốn mời con giúp đỡ.”

“Chuyện gì?” Trình Chi Ngôn vừa bưng bát cơm lên vừa hỏi.

“Về chuyện em bé sinh ra như thế nào, nếu không thì con giải thích cho Tiểu Thỏ được không?” Mẹ Tiểu Thỏ có chút chột dạ nhìn anh nói: “Hai người đều là đứa nhỏ, dễ nói chuyện...”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Buổi học sức khỏe sinh lý(4)

Sau khi Tiểu Thỏ nghe thấy hai người bọn họ đối thoại, cũng ngẩng đầu lên nhìn về phía Trình Chi Ngôn.

“Nhưng mà.... Bản thân con còn không biết hết...” Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn mẹ Tiểu Thỏ.

“Vây chuyện này... Trước mắt con biết đến những thứ này, đã đủ ứng phó Tiểu Thỏ rồi.” Mẹ Tiểu Thỏ xấu hổ nhìn Trình Chi Ngôn cười cười.

“Không được, mẹ, anh nước chanh sẽ không nói cho con biết.”

Tiểu Thỏ nghe bọn họ nói một lúc, đột nhiên mở miệng nhìn mẹ mình nói: “Con trước kia hỏi qua anh ấy, anh ấy nhất định không chịu nói cho con biết, hơn nữa anh nước chanh còn ước định cùng con anh ấy chỉ trả lời con một vấn đề, hai vấn đề khác không muốn con tiếp tục hỏi anh ấy.”

Mẹ Tiểu Thỏ nhìn vẻ mặt buồn bực của Tiểu Thỏ, nhin không được có chút buồn cười hỏi: “Anh nước chanh của con trước kia trả lời con vấn đề gì?”

“Hôn môi là cái gì?” Giọng nói trong trẻo của Tiểu Thỏ vang lên to rõ trong phòng ăn.

Trình Chi Ngôn vỗ trán... Thật sự là rất muốn tìm một cái lỗ chui vào.

Mẹ Tiểu Thỏ và mẹ Trình Chi Ngôn sững sốt một chút, nhìn thoáng qua lẫn nhau.

Chẳng lẽ hai đứa nhỏ này đã biết hôn?

Đây đây đây... Đây là trưởng thành sớm?

Mẹ Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng, nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Vây hôn môi là cái gì?”

Tiểu Thỏ nghe thấy mẹ mình hỏi như vậy, buông bát cơm trong tay ra, từ trên ghế xuống đất, chạy nhanh đến trước mặt mẹ mình, động tác thành thạo leo lên đùi bà, sau đó hai tay bưng khuôn mặt bà, không nói hai lời ra sức hôn một cái trên miệng bà một cái, miệng nói: “Đây là hôn môi! Mẹ, hai người chúng ta mỗi ngày đều hôn môi!”

"..."

" Phốc..."

Mẹ Trình Chi Ngôn nhìn không được bật cười.

“Ha ha ha...” Mẹ Tiểu Thỏ phục hồi lại tinh thần, cười khan vài tiếng, gật đầu nói: “Ừ, đúng vậy...”

“Vậy hai vấn đề khác anh nước chanh của con không muốn trả lời con là cái gì?” Mẹ Vẻ mặt Trình Chi Ngôn tò mò nhìn Tiểu Thỏ hỏi.

“Một vấn đề chính là hai người nói vừa rồi, em bé sinh ra như thế nào.” Tiểu Thỏ quay đầu đi, nhìn mẹ Trình Chi Ngôn, chu miệng nhỏ nói: “Còn một vấn đề chính là phát sinh quan hệ là cái gì.”

"..."

"..."

"..."

Trong nhà ăn, nhất thời lại là một mảnh yên tĩnh.

“Tiểu Thỏ, con từ chỗ nào học được từ này?” Mẹ Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trên đầu mình mồ hôi lạnh không ngừng tỏa ra ngoài.

“Trên tivi!”

Ôi... Cái phim truyền hình này thật sự là hại người a...

Mẹ Tiểu Thỏ đưa tay lau mồ hôi trên trán, nhìn Tiểu Thỏ cười nói: “Tiểu Thỏ ngoan, bây giờ con còn nhỏ, chờ con trưởng thành, mẹ sẽ nói đáp án mấy vấn đề này cho con.”

“Nhưng mà con đã trưởng thành rồi.” Dáng vẻ Tiểu Thỏ ra vẻ vô tội nhìn mẹ mình nói: “Con đã từ ba tuổi lên năm tuổi a!”

"Ách... Ha ha ha. Đúng vậy a, là trưởng thành, nhưng mà còn chưa đủ lớn a..." Mẹ Tiểu Thỏ xấu hổ cười nói: “Con xem, con tối thiểu phải được mười bốn mười lăm tuổi mới có thể xem như trưởng thành.”

“Vậy anh nước chanh bây giờ cũng không thể xem như trưởng thành phải không? Anh ấy mười hai tuổi.”

“Ừ.”

“Vậy anh nước chanh biết đáp án những vấn đề này sao?”

“Anh ấy... Hình như anh ấy cũng không biết...” Mẹ Tiểu Thỏ vừa lau mồ hôi vừa lấp bấp trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Buổi học sức khỏe sinh lý(5)

“A...” Tiểu Thỏ nhất thời có chút thất vọng, cô còn tưởng rằng anh nước chanh không gì không biết không gì không hiểu.

Chu Nguyệt nhìn Tiểu Thỏ một lát lại nhìn Trình Chi Ngôn một lát, xoay người lại, đưa tay kéo tay áo mẹ Tiểu Thỏ, thấp giọng nói: “Tớ xem, nếu không thì hay là thôi đi, vấn đề hai đứa nhỏ này muốn hỏi, chắc cậu cũng không trả lời tốt được, nếu không thì chờ bọn nó lớn một chút lại nói cho bọn nó đi.”

“Chuyện này...” Mẹ Tiểu Thỏ có phần chần chờ, nhưng mà nhìn tình huống trước mắt, hình như những nội dung bà chuẩn bị giải thích quả thật giải thích không được cái này ...

Nếu không thì... coi như hết...

Mẹ Tiểu Thỏ thở dài một hơi, đứa nhỏ bây giờ, thật sự là không dễ lừa mà ..

"Đúng rồi, Ngôn Ngôn sắp lên trung học rồi?" Mẹ Tiểu Thỏ giống như đột nhiên nhớ tới cái gì, nhìn Chu Nguyệt hỏi: "Với thành tích Ngôn Ngôn, thì lên năm đầu trung học trường trung học phụ thuộc hẳn là không thành vấn đề đi?"

“Ừ.” Chu Nguyệt gật đầu, nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn đang nghe các bà nói chuyện: “Có thể lên năm đầu trung học trường trung học phụ thuộc, sau khi có thể lên năm đầu trung học, thứ tự có thể xếp thứ nhất toàn tỉnh.”

“Ai, chỉ chớp mắt bọn nó trưởng thành.” Mẹ Tiểu Thỏ thở dài một hơi nói: "Lúc trước chúng ta vừa mới đến, Tiểu Thỏ mới còn nhỏ như vậy, trong chớp

mắt cuối năm nó cũng lên mầu gạo lớn rồi."

"Đúng vậy, thời gian trôi thật nhanh." Chu Nguyệt gật đầu phụ họa.

Trong nhà ăn lại là một trận yên tĩnh.

"Đúng rồi, lão Trình nhà cậu khi nào thì trở về?" Mẹ Tiểu Thỏ thuận miệng hỏi.

"Cuối năm nay có thể trở lại." Chu Nguyệt cười, tiếp tục nói: "Anh ấy tạm giữ chức ở thành phố Y cũng được hai ba năm, năm nay điều động công tác, nói là có thể trở về."

"Trở về là tốt rồi, hai người khỏi phải suốt ngày tình yêu đất khách." Mẹ Tiểu Thỏ cười trêu ghẹo bà.

"Tình yêu đất khách cũng rất tốt, ít nhất có thể duy trì cảm giác mới mẻ." Chu Nguyệt cười trả lời.

"Mẹ, tình yêu đất khách là cái gì?" Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, chớp mắt to tròn ngập nước nhìn bà hỏi.

"Đi, trẻ con đừng hỏi bậy." Mẹ Tiểu Thỏ sờ đầu Tiểu Thỏ, không có trả lời cô.

"Được rồi..." Tiểu Thỏ có chút thất vọng nói.

Buổi tối trước khi ngủ, Tiểu Thỏ lại đi tìm mẹ cô.

"Thế nào, hôm nay muốn ngủ cùng mẹ?" Mẹ Tiểu Thỏ ngồi xổm người xuống cười tí mắt nhìn Tiểu Thỏ hỏi.

"Mới không phải!" Về mặt Tiểu Thỏ kiêu ngạo nhìn mẹ mình, giọng nhỏ nói: "Con có chuyện muốn nhờ mẹ giúp đỡ."

"Chuyện gì?"

"Vây..." Tiểu Thỏ đột nhiên từ trong tay đưa ra giấy và bút, đưa cho mẹ mình nói: "Con muốn viết một phong thư tình cho anh nước chanh."

"Con không phải mới viết cho nó một phong sao?" Mẹ Tiểu Thỏ nhận bút, có chút kỳ quái nhìn cô.

"Cái kia không tính!" Tiểu Thỏ lắc lắc đầu, nghiêm túc nói: "Bác Chu nói, thư tình đều dùng chữ viết, nhưng mà con không biết viết chữ, cho nên muốn để mẹ viết giúp con."

"Nhưng cũng sẽ không thể để mẹ viết thư tình a." Mẹ Tiểu Thỏ buồn cười nhìn cô.

"Con đọc, mẹ viết là được."

"Được rồi..." Mẹ Tiểu Thỏ vuốt tờ giấy, lấy bút xong, nhìn Tiểu Thỏ nói: "Con đọc đi."

"Dove chocolate."

"Ừ..." Mẹ Tiểu Thỏ nghiêm túc viết xuống.

"Tám vị hoa cỏ."

"A?"

"Khả Khả Brownie."

"..."

"Phô mai hạt ngô, nước cốt gà khoai tây bunn."

"Con đây là viết thực đơn à?"

"Tất cả cũng không bằng anh!" Tiểu Thỏ đưa mắt liếc mẹ mình một cái, nói xong một câu cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Mọi thứ cũng không bằng anh

Chương 1. Mọi thứ cũng không đang anh

Lúc mẹ Tiểu Thỏ nghe câu cuối cùng, thoáng sững sốt một chút, sau đó nhin không được bật cười nói: "Hóa ra một câu cuối cùng mới là câu trọng tâm."

"Đúng vậy, thế nào, mẹ viết xong chưa?" Tiểu Thỏ muốn xem thư tình sau khi mình đọc xong, tiến đến bên cạnh mẹ mình, thò đầu nhìn tờ giấy ở trên bàn.

"Viết xong rồi." Mẹ Tiểu Thỏ nói xong cầm tờ giấy lên, lại cẩn thận để khô, lúc này mới đưa vào trong tay Tiểu Thỏ hỏi: "Muốn mẹ giúp con trang trí phong thư không?"

Tiểu Thỏ nhận tờ giấy kia xoay người chạy ra ngoài cửa, vừa chạy vừa trả lời: "Không cần a, con trực tiếp cho anh nước chanh xem là được rồi."

"Con chắc chắn..."

Mẹ Tiểu Thỏ còn chưa nói xong, Tiểu Thỏ đã chạy trốn không thấy bóng dáng nữa.

Con chắc chắn... Con trực tiếp đưa cho nó như vậy, nó sẽ không cho rằng đây là danh sách mua sắm siêu thị sao?

Tiểu Thỏ cầm thư tình mới ra lò, một mạch chạy đến trong phòng Trình Chi Ngôn, "Àm!" Một tiếng đẩy cửa phòng ra.

Trình Chi Ngôn đang ở trước bàn sách làm bài tập, bị tiếng đóng cửa mạnh mẽ vang lên làm hoảng sợ.

"Tiểu Thỏ?" Dự cho sau khi Trình Chi Ngôn thấy rõ ràng Tiểu Thỏ đứng ở cửa, nhin không được kỳ quái nói: "Em không phải trở về tìm mẹ em sao?"

"Đúng vậy, em lại trở lại." Tiểu Thỏ gật đầu, chạy rất nhanh đến trước mặt Trình Chi Ngôn, đưa thư tình mới viết xong đến trước mặt Trình Chi Ngôn giống như hiến vật quý nói: "Tặng anh nước chanh."

"Cái gì vậy?" Trình Chi Ngôn cúi đầu, cầm tờ giấy trong tay Tiểu Thỏ lên.

"Ha ha, anh xem biết..." Tiểu Thỏ nhìn anh cười sáng lạn.

Trình Chi Ngôn có chút nghi hoặc nhìn cô, lại cúi đầu nhìn tờ giấy trong tay mình.

"Dove chocolate... Tám vị hoa cỏ... Khả Khả Brownie..."

Trình Chi Ngôn sau khi đọc vài câu, đầu đầy vạch đen ngẩng đầu nhìn Tiểu Thỏ nói: "Em sẽ không phải muốn nói với anh, những thứ này đều là thứ em muốn ăn chứ?"

"Không phải nha." Tiểu Thỏ lắc đầu, đến trước mặt Trình Chi Ngôn nghiêng đầu nhìn tờ giấy kia một chút, miệng nhỏ lẩm bẩm nói: "Anh tiếp tục đọc xuống đi."

"..." Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn cô một cái, tiếp tục nhìn xuống thì thầm:

"Phô mai hạt ngô, nước cốt gà khoai tây bunn, tất cả đều... Không bằng anh..."

"Ân ân!" Lúc Tiểu Thỏ nghe được một câu cuối cùng vội vàng gật đầu như gà tòi nói: "Đừng! Những thứ ăn ngon này ở trong cảm nhận của em, Mọi thứ cũng không bằng anh nước chanh!"

"..."

Ngón tay trắng nõn như ngọc của Trình Chi Ngôn cầm tờ giấy kia, khóe miệng màu hồng phần nhin không được rút rút.

"Cho nên... Em sẽ không phải là muốn nói cho anh biết, đây là một phong thư tình đi?"

Tiểu Thỏ ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt đẹp trai của Trình Chi Ngôn, vô cùng nghiêm túc gật đầu nói: "Đúng vậy, đây là một phong thư tình em viết cho anh, thế nào, viết hay chứ?"

Trình Chi Ngôn nhìn tờ giấy trước mắt kia, lại chỉ muốn cười.

Anh đưa tay sờ đầu xù của Tiểu Thỏ nói: "Em đây, có phải đã liệt kê tất cả món ăn ngon em có thể nghĩ đến không?"

"Ai nói, em có thể nghĩ đến món ăn tốt hơn, vốn cái thư tình này không phải ngắn như vậy..." Tiểu Thỏ vội vàng phản bác nói.

"A... Vậy nó vốn là dạng gì?" Đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô, giọng nói dịu dàng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 72: Mọi thứ cũng không bằng anh (2)

“Nó vốn là như thế...”Tiểu Thỏ ho hai tiếng, chấp tay sau lưng, nhìn Trình Chi Ngôn gật gù đắc ý nói:

“Dove chocolate, Tăm vị hoa cỏ

Khả Khả Brownie, sầu riêng mít

Phô mai hạt ngô, hoàng muện gà xào cay,

Thịt kho tàu xương sườn, cá tương dấm chua, mọi thứ cũng không bằng anh.

Không bằng anh! Không bằng anh!"

“Ha ha...”Trình Chi Ngôn nghe thấy nhin không được bật cười, “Còn cố gắng gieo vãi, vậy nó vốn dài như vậy, vì sao sau đó lại thành ngắn rồi?"

“Bởi vì em đọc một lần cho giáo viên nghe.”Tiểu Thỏ tự động leo lên trên giường Trình Chi Ngôn ngồi, hai tay chống cằm nó: “Giáo viên nói, không thể viết nhiều thức ăn như vậy, nếu không anh còn chưa xem xong sẽ cho rằng đây là một phần thực đơn, sau đó không tiếp tục nhìn, cho nên em bỏ những thức ăn em không thích đi.”

Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô.

Từ trên tay Tiểu Thỏ nhận được hai phong thư tình, anh cho là bên trong tất cả thư tình, đều là hoa mỹ.

Anh từ nhỏ đến lớn nhận được thư tình, có ngắn gọn nói trắng ra như là “Tớ thích cậu", cũng có vận dụng đủ loại miêu tả rất đẹp về anh, như là “Tươi cười của cậu giống như là ánh mặt trời mùa hạ, chiếu sáng bầu trời xanh thẳm của tớ", nhưng những thư tình này, sau khi xem qua anh đều vứt đi, chỉ có hai phong thư tình không tính là thư tình của Tiểu Thỏ, khiến trí nhớ của anh khắc sâu.

“Anh nước chanh, em viết không?”Tiểu Thỏ nhìn miệng Trình Chi Ngôn tươi cười, nhất thời vẻ mặt cũng cười sáng lạn, cô đến bên cạnh Trình Chi Ngôn, bàn tay kéo cánh tay của anh, giọng nói trong trẻo hỏi.

“Hay.”Trình Chi Ngôn đưa tay, sờ đầu lông xù của cô nói: “Anh nhớ rõ năm đó có người nói mỗi ngày sẽ viết thư tình cho anh, tại sao về sau không có?"

“Ai... Bởi vì em không biết viết chữ, luôn tìm mẹ viết giùm cũng cực kỳ phiền toái.”Về mặt Tiểu Thỏ tiểu đại nhân nhìn Trình Chi Ngôn nói: " Lại nói, cái thư tình trước kia, sao có thể gọi là thư tình, mẹ em nói, đó chính là chữ như gà bới."

Trình Chi Ngôn bất đắc dĩ cười,lắc lắc đầu.

Tiểu Thỏ nở nụ cười một hồi, đột nhiên lại không cười, cô cắn môi mình, lúc ẩn lúc hiện, cắn một hồi, cuối cùng giọng nói giống như muỗi kêu nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh, em nghe mẹ nói, chờ sau khi anh lên sơ trung, sẽ không thể đưa em đến trường mỗi ngày, đón em tan học rồi... Có phải không?"

Trình Chi Ngôn hơi run sợ một chút, yên lặng chốc lát, không nói gì.

“Có phải không?”Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, chớp chớp ánh mắt nhìn Trình Chi Ngôn, đáng thương tội nghiệp hỏi: “Mẹ nói sơ trung thời gian đến trường rất sớm, thời gian tan học đã khuya, căn bản không kịp đón đưa em..."

Thật lâu sau đó, Trình Chi Ngôn cuối cùng gật đầu, “Ừ”Một tiếng.

“Vì sao đáng về em lớn lên chậm như vậy, nếu như em có thể lớn lên nhanh một chút, cùng anh tiến lên sơ trung thì tốt rồi.”Tiểu Thỏ có chút nổi giận nhìn Trình Chi Ngôn, chu cái miệng nói: “Như vậy anh nước chanh chính là bạn học của em, em có thể đi học, tan học cùng anh rồi."

“Mỗi người đều là từ lúc nhỏ như em từ từ lớn lên.”Trình Chi Ngôn ngồi xổm xuống, đôi mắt trong suốt nhìn Tiểu Thỏ, môi mông khê mở, giọng nói dịu dàng nhìn cô nói: “Không nên gấp gáp, anh sẽ chậm rãi chờ em lớn lên."

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Mọi thứ cũng không bằng anh (3)

Tiểu Thỏ ngẩng đầu, nhìn Trình Chi Ngôn trước mắt.

Trong đôi mắt anh trong suốt giống như nước suối, ánh ngược bản thân là bóng dáng nho nhỏ, cái loại cảm giác này thật giống như cô là một hành tinh nhỏ trong vũ trụ không ranh giới, mà anh chính là người bảo vệ dịu dàng nhất.

Anh nước chanh của cô, là người dịu dàng nhất trên thế giới này.

Tiểu Thỏ vươn hai cánh tay ngăn ra, ôm chặt cổ Trình Chi Ngôn, đầu mềm mại xát trên người anh, làm nũng nói: “Anh nhất định phải chờ em.”

“Ừ.”

Tháng chín, hoa lan nở rộ, mỗi một đóa hoa, một cách hoa mềm mại đều ấm áp tươi vui.

Trình Chi Ngôn cuối cùng chính thức trở thành học sinh trung học năm nhất, mà Tiểu Thỏ cũng lên mẫu giáo lớn nhà trẻ.

Vốn lúc đi học tiểu học, trường học Trình Chi Ngôn là tám giờ buổi sáng đến trường, bây giờ sơ trung yêu cầu bảy giờ buổi sáng nhất định phải đến trường bắt đầu giờ học.

Mà mẹ Tiểu Thỏ, làm bác sĩ số một nội khoa, trên cơ bản buổi sáng mỗi ngày chừng sáu giờ rưỡi cũng đã đi bệnh viện rồi.

Vì thế, đưa Tiểu Thỏ đi học lập tức biến thành một vấn đề khó khăn.

Tiểu Thỏ ngồi ở trên sofa phòng khách nhà Trình Chi Ngôn, nhìn xem cái này nhìn xem cái kia, cuối cùng cắn cắn môi mình nói: “Nếu không thì... Con tự mình đi học...”

“Không được!” Trình Chi Ngôn và mẹ Tiểu Thỏ trầm miệng một lời từ chối lời của cô.

“Tại sao?” Về mặt Tiểu Thỏ khó hiểu nhìn hai người bọn họ, “Dù sao trường học con ở ngay cửa tiểu khu, mẹ, con cũng sáu tuổi rồi... Sang năm con đã có thể lên tiểu học, mẹ không phải nói lúc anh nước chanh lên tiểu học cũng đã tự mình đi học sao?”

“Dù sao tự con đi học mẹ lo lắng.” Mẹ Về mặt Tiểu Thỏ lo lắng nhìn Tiểu Thỏ.

“...”

Trong phòng khách nhất thời lặng im.

Sau một lát, giọng nói yếu ớt của mẹ Trình Chi Ngôn vang lên nói: “Nếu không thì, tớ đưa Tiểu Thỏ đến trường được không?”

“Chu Nguyệt?” Mẹ Tiểu Thỏ ngẩng đầu, nhìn Chu Nguyệt mới vừa từ phòng bếp đi tới, chần chờ một chút nói: “Cậu không phải thường xuyên phải ra ngoài sưu tầm dân ca sao?”

“Trong khoảng thời gian này không cần ra ngoài.” Chu Nguyệt cười tí mắt nhìn mẹ Tiểu Thỏ nói: “Tớ giúp các cậu đưa Tiểu Thỏ một chút trước, mấy ngày hôm trước lão Trình nhà tớ gọi điện thoại cho tớ nói qua một tháng nữa anh ấy sẽ trở lại, chức vị gì đó đều đã quyết định xuống dưới, ở bộ giáo dục, đến lúc đó anh ấy đi làm tám rưỡi, có thể để anh ấy tiện thể đưa Tiểu Thỏ.”

“Chú Trình sắp trở về rồi sao?” Tiểu Thỏ vừa nghe nói ba Trình Chi Ngôn trở về, nhất thời hai mắt tỏa ánh sáng, “Chú ấy có nói mang đồ ăn ngon trở về cho con không?”

“Tiểu Thỏ.” Mẹ Tiểu Thỏ có chút bất đắc dĩ trừng mắt nhìn con gái mình một cái.

“Mang theo, quà tặng cho con cháu mình làm sao có thể không mang.” Mẹ Trình Chi Ngôn che miệng cười tí mắt nói: “Bác đã nói qua với chú ấy, không mang quà tặng cho Tiểu Thỏ không cần trở lại.”

“Ha ha, con thích chú Trình nhất.” Tiểu Thỏ cười đến mức mắt đều đã híp thành một đường nhỏ.

“Vậy con thích chú Trình nhiều hơn, hay là thích anh nước chanh của con nhiều hơn?” Mẹ Trình Chi Ngôn trêu ghẹo nhìn cô hỏi.

“Đương nhiên là anh nước chanh, sau này con lớn lên phải gả cho anh nước chanh! Chú Trình... Chú đã có vợ rồi, không có trong phạm vi suy xét của con.” Tiểu Thỏ lắc đầu, về mặt đại nhân nhìn mẹ Trình Chi Ngôn nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Con là anh trai của em ấy

“Ừ, được rồi, nhìn con xinh đẹp, cái đuôi cũng đã vênh lên trời rồi.” Về mặt mẹ Tiểu Thỏ ghét bỏ nhìn Tiểu Thỏ.

“Ha ha...” Tiểu Thỏ cười như tên trộm.

Sau một tháng, ba Trình Chi Ngôn từ nơi khác chuyển công tác trở về, trở làm cục trưởng bộ giáo dục thành phố Z.

Mà vị cục trưởng bộ giáo dục mới nhậm chức này, mỗi ngày chuyện thứ nhất phải làm cũng là đưa Tiểu Thỏ đi nhà trẻ.

Lúc năm 2000, xe riêng ở thành phố Z còn chưa phổ biến.

Ba Trình Chi Ngôn là một người say mê công việc, đặc biệt nhờ người từ nơi khác mua một chiếc xe máy BMW trở về.

Xe máy BMW ra đời từ năm 1923, năm đó một chiếc BMW R32 ra đời bắt đầu trở thành đại danh từ mới. Tác phẩm sử dụng kiến thức và kết cấu động cơ tiếp tục sử dụng đến nay, thiết kế đáng thôn, độ an toàn và kỹ thuật sắp xếp là tiêu chuẩn hàng đầu của ngành nghề.

Từ năm 2000 tới nay, xe máy trở thành toàn bộ thế giới một nhà, tất cả xe sản xuất ra đều đã trang bị thay đổi từ mô hình cho đến hình dáng. Cũng bắt đầu cung cấp hệ thống ABS, đây là hệ thống tăng cường chủ động phanh lại duy nhất và là hệ thống ABS phanh lại xe máy ABS.

Ba Trình Chi Ngôn có một chiếc như vậy ngay lúc ấy, xem như xe máy mới nhất.

Buổi sáng mỗi ngày, Tiểu Thỏ ngồi sau xe máy toàn bộ màu đen mới nhất của ba Trình Chi Ngôn, sau khi xe máy nổ vang, đội mũ bảo hiểm màu hồng cho cô, một mạch đón gió từ cửa nhà âm ỉ chạy thẳng đến cửa nhà trẻ.

Mặc dù đoạn đường này ngắn ngủn chỉ có tám trăm ba mươi hai mét, nhưng mà Tiểu Thỏ cũng bị nghiền cảm giác kích thích tốc độ xe máy.

Đến chỗ cửa nhà trẻ, ba Trình Chi Ngôn ôm Tiểu Thỏ từ xe máy xuống, cất kỹ mũ bảo hiểm nhỏ của cô, nhìn cô vào cửa nhà trẻ, lúc này mới chạy qua chỗ làm của mình.

Lúc đến đơn vị, ba Trình Chi Ngôn dừng xe một chỗ cách cơ quan năm trăm mét, tháo mũ bảo hiểm, cởi áo da, cài cúc áo tây trang xong, xách cặp công văn của bản thân, chỉnh sửa kiểu tóc sắp bị mũ bảo hiểm làm cho lộn xộn một lần nữa, lúc này mới chậm rãi đi vào trong cơ quan.

Đúng, hình tượng ba Trình Chi Ngôn cứ như vậy lập tức từ một người lái xe máy biến thành cán bộ kỳ cựu.

Đúng là thời tiết tháng mười rất tốt, gió nhẹ thổi qua, cảnh sắc tươi đẹp, sau khi Tiểu Thỏ vào trong lớp, chuyện thứ nhất giáo viên làm chính là thông báo muốn mọi người mời dự họp đại hội thể dục thể thao rồi.

Bởi vì đây là lần cuối cùng các bạn nhỏ mẫu giáo lớn tham gia một lần đại hội thể dục thể thao thú vị, cho nên giáo viên hi vọng ba mẹ bạn nhỏ trong lớp học đến lúc đó đều có thể tới tham gia hoạt động đầy đủ, hơn nữa đại hội thể dục thể thao bây giờ còn đặc biệt xây dựng đài tham dự.

Tiểu Thỏ ngồi ở ghế tựa nhỏ của mình, có một chút không biết làm gì nhìn cái bàn của mình, lại là mở đại hội thể dục thể thao, cô ghét đại hội thể dục thể thao nhất.

Ba đã từng đồng ý cùng mình tham gia đại hội thể dục thể thao, sau lại cũng không trở về, mà mẹ vẫn bận rộn làm việc căn bản là không có thời gian tới tham gia đại hội thể dục thể thao.

Đại hội thể dục thể thao vài năm nay, tất cả đều là Trình Chi Ngôn cùng cô tham gia, nhưng mà trước mắt, nhà trẻ thể nhưng yêu cầu nhất định phải có ba mẹ có mặt...

Nha... Yêu cầu này thật sự là quá đáng ghét rồi.

“Các bạn nhỏ phải về nói cho ba mẹ, biết không?” Giáo viên đứng ở trước phòng học cười tí mắt nhìn một đám bạn nhỏ hỏi.

“Biết!” Các bạn nhỏ trăm miệng một lời trả lời.

“Đều đã nhớ rõ đại hội thể dục thể thao là ngày thứ sáu rồi chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Con là anh của em ấy(2)

“Nhớ rõ...”Tiểu Thỏ đi theo phía sau các học sinh, uể oải trả lời một câu.

Buổi chiều lúc ba Trình Chi Ngõn đi đón Tiểu Thỏ tan học, thấy cô cúi đầu, vẻ mặt buồn bã nhìn không được mở miệng hỏi: “Tiểu Thỏ, làm sao vậy, hôm nay không vui à?”

“Vâng...”Hai tay Tiểu Thỏ nắm quai túi sách, đá cục đá trên mặt đường, cúi đầu lên tiếng.

"Sao thế?"Ba Trình Chi Ngõn từ trên xe máy đi xuống, đi đến bên cạnh Tiểu Thỏ, ngồi xổm người xuống thấp giọng hỏi.

“Chú Trình...”Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt to tròn nhìn ông.

Trên mặt của ông mang theo gợn kính kim loại, phía sau kính là đôi mắt sâu thẳm mà thâm thúy, lúc ông nhìn mình luôn luôn cười tí mắt, vẻ mặt dịu dàng giống như Trình Chi Ngõn, nhưng mà không biết tại sao, nhìn ông ấy, Tiểu Thỏ lúc nào cũng sẽ nhớ đến ba mình.

Trong ấn tượng của cô, ba luôn luôn mặc toàn thân quân trang xanh lá cây, dáng người cao ngất, một đầu tóc ngắn, đôi má hơi lạnh, lúc cười lộ lên khoe miệng sẽ hơi cong lên trên.

Rõ ràng là hai người không giống nhau, nhưng mà lại luôn luôn cho cô cùng một cảm giác.

Tiểu Thỏ nhìn ba Trình Chi Ngõn, nước mắt nhìn không được từng giọt rơi xuống.

"Làm sao vậy, Tiểu Thỏ?"Ba Trình Chi Ngõn nhìn cô đột nhiên im hơi lặng tiếng mà bắt đầu khóc lên, nhất thời luống cuống tay chân, ông đưa tay vỗ vỗ bả vai Tiểu Thỏ, thân thiết hỏi: “Có phải ở nhà trẻ có người bắt nạt con không? Con nói cho chú, chú bảo thù cho con."

“Không phải...”Tiểu Thỏ khóc lắc đầu, thút tha thút thít nói: “Con nhớ ba rồi...”

Lúc ba Trình Chi Ngõn nghe thấy câu đó hơi run sợ một chút.

Chuyện ba Tiểu Thỏ, sau này ông nghe Chu Nguyệt nói, thương cảm Tiểu Thỏ còn tuổi nhỏ đã không có ba, ông bình thường cũng thường xuyên đề cho đề cho Chu Nguyệt giúp đỡ chăm sóc Tiểu Thỏ một chút, nhưng mà nhiều năm như vậy, Tiểu Thỏ chưa từng ở trước mặt ai nói qua như vậy.

Mọi người cũng đều cho rằng, cô cũng chỉ là đứa bé, đã quên hết chuyện kia.

Nhưng mà trước mắt trước mắt xem ra trí nhớ đứa nhỏ hình như cũng không dễ dàng quên đi như vậy.

“Tiểu Thỏ không khóc.”Ba Trình Chi Ngõn đưa tay ôm lấy Tiểu Thỏ, đặt đầu cô trên bả vai mình nói: “Tại sao đột nhiên lại nhớ ba rồi?”

Tiểu Thỏ nằm úp sấp trên bờ vai ông, giọng nói khàn khàn nói: “Giáo viên nói thứ sáu nhà trẻ muốn mời dự họp đại hội thể dục thể thao thú vị, nhất định phải có ba mẹ tham gia... Ba con sẽ không trở về, mẹ con công việc lại bận rộn như vậy... Anh nước chanh lại không xem là người lớn trong nhà của con... Hu.. Hu hu...”

“Chính là vì chuyện này.”Ba Trình Chi Ngõn nhìn không được cười cười nói: “Vậy chú cùng con tham gia có được không?”

“Chú xem như là người lớn trong nhà của con sao?”Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, hít cái mũi, tội nghiệp nhìn ông hỏi.

"Ừm... Chuyện này sao... Dù sao sau này con muốn gả cho anh nước chanh của con, chờ sau khi con gả cho anh nước chanh, cùng anh ấy gọi chú và bác Chu là ba mẹ, gọi sớm gọi muộn đều là gọi, không bằng bây giờ gọi đi."

“A?”Tiểu Thỏ sùng sốt một chút, không nghĩ tới còn có cách nói này, “Con sau này phải gọi bác Chu là mẹ sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tríc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Con là anh trai của em ấy (3)

"Đúng vậy."Ba Trình Chi Ngõn đưa tay vuốt cái mũi của cô một cái nói: “Nếu như con cảm thấy không được tự nhiên, trước hết gọi bà ấy là mẹ Chu, gọi chú là ba Trình được không?”

"Được!"Trên gương mặt trắng nõn hồng hào của Tiểu Thỏ còn đọng lại mấy giọt nước mắt óng ánh trong suốt, cô gật đầu, suy nghĩ một chút nhìn ông gọi một tiếng: “Ba Trình."

“Ài, ngoan!” Ba Trình Chi Ngôn nghe thấy vô cùng cao hứng, ông từng ấy năm tới nay, nguyện vọng muốn có con gái, cuối cùng cũng có rồi.

“Thật tốt quá, con lại có ba rồi!” Tiểu Thỏ nhất thời cao hứng bắt đầu hoa chân múa tay vui sướng.

Buổi tối lúc ăn cơm, Trình Chi Ngôn nhìn ớt xanh trong bát cơm mình, không vui dùng chiếc đũa gạt gạt, nhúu mày nói: “Ba, Trình Chi Ngôn trong bát con tại sao nhiều như vậy, không phải nói là con không thích ăn ớt xanh sao?”

“Mẹ con chính là quá nuông chiều con, con nói không ăn ớt xanh bà ấy không cho con ăn ớt xanh.” Ba Trình Chi Ngôn tròn mắt nhìn anh nói: “Ớt xanh có nhiều dinh dưỡng gì đó như vậy, ăn một chút có thể chết con à?”

“Ba...” Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn ông một cái, còn đang định nói tiếp cái gì, cuối cùng lại cái gì cũng chưa nói.

“Ăn!” Ba Trình Chi Ngôn tròn mắt nhìn anh, đơn giản gắt gỏng nói..

...

Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn, nhìn thoáng qua ba anh, chiếc đũa trong tay cô càng không ngừng gắp ớt xanh trong chén mình.

Hình như... Ớt xanh trong chén nàng hôm nay cũng vô cùng nhiều a...

Cô cũng không thích ăn ớt xanh a làm sao bây giờ...

Ba Trình Chi Ngôn chú ý tới động tác Tiểu Thỏ, ngừng đầu lên nhìn cô hỏi: “Tiểu Thỏ làm sao vậy, tại sao không ăn?”

“Ba...” Tiểu Thỏ ngừng đầu lên, đôi mắt tròn đáng thương tội nghiệp nhìn ông nói: “Con cũng không thích ăn ớt xanh...”

Sau khi Trình Chi Ngôn nghe thấy Tiểu Thỏ xưng hô, sừng sốt một chút về mặt nghi ngờ nhìn cô.

“Không thích ăn ớt xanh thì lấy ra, không có chuyện gì!” Ba Trình Chi Ngôn vô cùng hào phóng nhìn Tiểu Thỏ vẫy vẫy tay, về mặt ôn hoà về mặt ôn hoà nói: “Muốn ba lựa giúp con không?”

Về mặt Trình Chi Ngôn nhất thời thay đổi.

“Muốn!” Tiểu Thỏ vừa nghe mình có thể không cần ăn ớt xanh, nhất thời cao hứng vô cùng, vội vàng đặt bát cơm mình lên trước mặt ba Trình Chi Ngôn giương mắt nhìn ông giúp bản thân lựa ớt xanh.

Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn hình ảnh một lớn một nhỏ đầu tựa đầu vào nhau trước mắt mình, trong lòng chuẩn bị hồi lâu, cuối cùng mở miệng nói: “Ba...”

“Ừ.” Lão Trình tập trung tinh thần lựa ớt xanh cho Tiểu Thỏ, đầu cũng không nâng lên, lên tiếng.

“Tiểu Thỏ vì sao đột nhiên gọi ba là ba rồi?”

“A.... Dù sao tương lai nó cũng muốn gả cho con, sau khi gả cho con còn không phải gọi là ba sao, gọi sớm gọi muộn đều là gọi, còn không bằng bây giờ gọi.” Lão Trình vừa lựa ớt xanh vừa không chút để ý trả lời.

“...” Trình Chi Ngôn nhảy mắt cảm thấy mình không nói tiếp được nữa.

“Đến, lựa xong rồi, ăn đi.” Lão Trình sau khi lựa ớt xanh trong bát Tiểu Thỏ xong, đẩy bát cơm của cô lại cho cô.

“Cảm ơn ba!” Giọng nói Tiểu Thỏ vang dội kêu một tiếng.

Trên mặt ba Trình Chi Ngôn nhất thời vui mừng đến nở hoa.

“Ba...” Giọng nói Trình Chi Ngôn yếu ớt hô một tiếng, đôi mắt trong suốt trách cứ nhìn chăm chăm ông hỏi: “Vì sao em ấy có thể không ăn ớt xanh, con lại nhất định phải ăn, chẳng lẽ con không phải con ruột ba sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77. Con là anh trai của em ấy (7)

Editor: Linh Ngọc

Lão Trình hơi ngẩn ra, ho nhẹ hai tiếng, bưng bát lên ăn cơm, đôi mắt thâm thúy cách mắt kính mỏng nhìn Trình Chi Ngôn, nghiêm túc nói: "Bởi vì con là anh hai, con phải làm tấm gương tốt cho em."

"Vậy con làm tấm gương cho em ấy, mà em ấy không học theo thì làm sao?" Trình Chi Ngôn liếc mắt nhìn Tiểu Thỏ đang cầm bát cơm cười trộm, không cam lòng mà nói.

"Tiểu Thỏ còn nhỏ, sao con lại tính toán với một đứa bé, trước đây con cũng không biết ăn ớt xanh mà, chờ con bé lớn như con bây giờ, tự nhiên sẽ biết được chuyện ăn ớt xanh là tốt cho cơ thể, đến lúc đó con bé sẽ ăn?" Lão Trình liếc nhìn Trình Chi Ngôn, từng câu chữ đều bảo vệ cho Tiểu Thỏ.

"..." Trình Chi Ngôn yên lặng chỉ chốc lát, lại mở miệng hỏi cha mình: "Con có nói con trưởng thành sẽ kết hôn với cô ấy sao?"

Lão Trình nghiêng đầu: "Con chưa nói ? ?"

"Chưa nói qua."

"Mẹ con nói là được."

"..."

"Ai nha, thế hệ con cháu chúng bây, đều bởi vì là con một, được cưng chiều, chiều các con, nhìn xem, một chút trách nhiệm cũng không có." Lão Trình bưng bát ăn cơm về mặt sâu xa giáo dục Trình Chi Ngôn.

"... Việc này cùng với trách nhiệm có liên quan sao?" Trình Chi Ngôn chỉ cảm giác mình không biết nói gì.

"Con nhìn con đi, từ nhỏ đã ngủ cùng giường với Tiểu Thỏ, ăn cùng một bàn, hôn cũng đã hôn, ôm bế đều con, sao con không biết chịu trách nhiệm với người ta chứ." Lão Trình vuốt râu nhìn Trình Chi Ngôn, giọng nói căm giận.

"..."

Trình Chi Ngôn che trán, đột nhiên cảm thấy đầu của mình đau quá.

"Người như Tiểu Thỏ vừa nhìn thì đã thấy đáng yêu, quan trọng là người ta thật lòng với con."

"Em ấy thì biết gì, em ấy còn nhỏ như vậy mà." Chi Ngôn nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ ngồi ở bên cạnh ngoan ngoãn ăn cơm, trong lòng đột nhiên thấy một mối: "Làm sao ba biết lớn lên cô ấy còn thích con, nói không chừng lúc đó có rất nhiều người tốt hơn con xuất hiện."

"Con..." Lão Trình trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn, muốn phản bác cũng không có cách mở miệng.

Tiểu Thỏ chớp mắt, nghiêm túc nhìn Trình Chi Ngôn, giọng nói thanh thúy: "Sẽ không, anh nước chanh, em chỉ thích anh, dù em lớn lên cũng chỉ thích anh."

"..." Trình Chi Ngôn liếc cô một cái, không nói gì.

"Được rồi được rồi, con xem con, ăn ớt thôi mà đi xa như vậy." Bây giờ mẹ Trình Chi Ngôn bận rộn trong phòng bếp, lúc này bưng một chén canh đi ra, bà cẩn thận để xuống bàn, sau đó đưa tay cửa tạp dề ra, cười nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ nói: "Tiểu Thỏ, bác nghe con nói với ba Trình, tuần này nhà trẻ có đại hội thể dục thể thao à?"

Đúng vậy nha!" Tiểu Thỏ gật đầu, cười hì hì nhìn Chu Nguyệt nói: "Ba Trình nói tuần nay ba sẽ cùng con tham gia."

"Hai người muốn chơi trò gì?" Chu Nguyệt kéo ghế bên cạnh lão Trình, ngồi xuống, thuận miệng hỏi.

"Muốn! Lớp chúng con có trận đấu phụ huynh công con chạy, người nào tới nhất, người đó sẽ đạt hạng nhất." Tiểu Thỏ vui vẻ nói với Chu Nguyệt.

"Phốc..." Chu Nguyệt vừa nghe đến cái này nhin không được liền bật cười, vẻ mặt bà bốn cột nhìn ba Trình Chi Ngôn hỏi: "Lão Trình, thân thể ông như vậy, chạy nổi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78. Con là anh trai của em ấy (5)

Chương 78: Con là anh trai của em ấy (5)

“Chạy được, nhất định phải chạy được!” Lão Trình đưa tay vỗ vỗ ngực mình cười nói: “Nhớ năm đó lúc học đại học, anh là vận động viên chuyên nghiệp giúp lớp đạt hạng nhất chạy cự li dài.”

"Ông cũng biết là nhớ năm đó, bây giờ đã qua mười mấy năm, ông cũng đừng làm cho Tiểu Thỏ mất mặt." Chu Nguyệt cười lắc đầu.

"Yên tâm đi." Lão Trình thề đảm bảo.

Trình Chi Ngôn thừa dịp lúc bọn họ nói chuyện, cúi đầu nhìn ốt xanh trong chén mình, vụng trộm lấy ra hết.

Vài ngày sau, lúc ba Trình Chi Ngôn không có việc gì, thì công Tiểu Thỏ chạy hết tiểu khu, tuy rằng là gặp chuyện mới ôm chân phạt, nhưng mà nói chính xác cũng có thể ôm đùi mà.

Thứ sáu ngày đó, bầu trời xanh giống như bị nước biển gột rửa, từng đám mây trắng trôi nổi ở không trung, giống như đám bông mềm

Trong lòng Tiểu Thỏ lo lắng không yên đứng ở trên sân thể dục nhà trẻ, đầu thăm dò bốn phía nhìn quanh, tìm kiếm bóng dáng ba Trình Chi Ngôn khắp nơi.

Lão Trình đang chuẩn bị ra ngoài, vừa đi tới cửa liền bị nhân viên dưới quyền ngăn cản, “Cục trưởng Trình, ngài muốn đi nơi nào?”

“Ra ngoài có chút việc.” Ba Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn thoáng qua nhân viên kia, thuận miệng nói.

“Ngài muốn đi bao lâu, ba giờ lãnh đạo thành phố sẽ tới khảo sát công tác, ngài cũng đừng quên.” Nhân viên kia vội vàng nhắc nhở ông.

"..."

Ba Trình Chi Ngôn nhú mày, "Lãnh đạo thành phố sẽ đến? Chuyện này lúc nào? Sao tôi không nhận được thông báo?"

"Vừa mới đây, mới nhận được thông báo, bảo là muốn nghe sắp xếp công việc năm tới." Nhân viên kia vội vàng đưa văn kiện trong tay cho ông nói: "Đây là chuẩn bị bản thảo cho ngài phát biểu, ngài xem thử xem."

"..."

Ba Trình Chi Ngôn đưa tay nhận bản thảo trong tay cậu ta, cúi đầu tùy ý nhìn lướt qua, lật đi lật lại, hình như rất dày, khoảng hơn mười hơn mười trang.

Nhưng mà ông còn vội vã muốn đi nhà trẻ tham gia đại hội thể dục thể thao với Tiểu Thỏ ....

"Lão Hứa đó, để cho ông ấy thay tôi phát biểu." Ba Trình Chi Ngôn lại lại nhét bản thảo vào trong tay nhân viên, thuận miệng dặn dò một câu liền muốn liền muốn đi ra ngoài.

"Đừng, Cục phó Hứa ông ấy nghỉ phép, ngài đã quên sao, thứ hai tuần sau ông ấy mới đi làm." Nhân viên thấy ông lại đi ra ngoài vội vàng ngăn cản ông, cầu ông nội nói với bà nội: "Cục trưởng Trình, ngài đây là muốn ra ngoài bao lâu a, ngài cũng trăm ngàn lần đừng để lãnh đạo thành phố chờ a, kế hoạch xây dựng vài ngôi trường của chúng ta còn chờ được phê chuẩn a,"

"..." Sau khi ba Trình Chi Ngôn nghe nói như thế, ngẩng đầu nhìn thoáng qua mặt đường cái ngoài cơ quan, do dự, “Tôi còn phải đi nhà trẻ tham gia đại hội thể dục thể thao với con, đã đồng ý với con bé, không thể không đi.”

“Ngài yên tâm! Nhà trẻ con ngài ở đâu? Tôi lập tức tìm người đi gọi cho giáo viên, ôi, Cục trưởng Trình, đây là lãnh đạo thành phố đột nhiên đến, chúng ta không thể từ chối, xin ngài đó!” Về mặt nhân viên sắp khóc nhìn lão Trình nói.

"..." Ba Trình Chi Ngôn hít một hơi thật sâu, cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ, bây giờ là một giờ rưỡi buổi chiều, đại hội thể dục thể thao nhà trẻ hai giờ bắt đầu, ông đi tham nửa giờ lại trở về gấp, hẳn là còn kịp.

"Tôi biết rồi, đưa bản thảo phát biểu cho tôi, tôi trước lúc ba giờ cố gắng trở về." Lão Trình lại lấy bản thảo từ trong tay nhân viên, tiện tay cuộn lại nhét vào trong túi áo.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tríc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Con là anh của em ấy(6)

“Ai, không phải, Cục trưởng Trình, ngài xem bản thảo một chút, chút nữa ngài cần đến nó đó.” Nhân viên kia thấy ông vội vã đi ra ngoài, thì ở phía sau la

lớn.

Giờ này chưa đến hai giờ, vận động viên nhà trẻ Tiểu Thỏ đã bắt đầu chuẩn bị rồi.

Trong nhà trẻ, tia sáng nhỏ xuyên qua lá cây vàng óng ánh, trên mặt đất lưu lại ánh sáng rực rỡ.

Màu đỏ plastic trên đường chạy thể dục, bóng dáng một đám trẻ con chạy tới chạy lui ở đó.

"Các học sinh lớp mẫu giáo bé tới bên này tập hợp, đi theo giáo viên đi, Thần Thần em đừng có chạy lung tung!"

"Đến đây, lớp chồi, tay trong tay từng đi từng bước nào!"

"Các học sinh lớp mẫu giáo lớn ở bên cạnh, thấy lá cờ trong tay giáo viên không, đi theo giáo viên đi phía bên này!"

Trên sân thể dục, giáo viên và các đi la hét liên tục.

Tiểu Thỏ túm vạt áo bạn học xếp phía trước cô một cái, vừa đi theo đội ngũ đi về phía trước, vừa quan sát xung quanh.

Cuối cùng, cô ở bên cạnh phòng giáo viên thấy bóng dáng một người vội vàng đi đến.

"Ba! Ba! Ba Trình ba! Ở bên đây!" Tay Tiểu Thỏ lập tức buông lỏng quần áo bạn học ra, vui vẻ vẫy tay với Ba Trình.

Ba Trình Chi Ngôn cười tí mắt vẫy tay với cô, bước nhanh bên cạnh cô.

"Thấy không, đây là ba tớ, tớ có ba!" Tiểu Thỏ một tay túm vạt áo lão Trình, một tay chống nạnh vô cùng hung dữ nhìn bạn học là lớn.

Lão Trình hơi hơi ngẩn ra, cúi đầu nhìn bóng dáng nho gầy của Tiểu Thỏ, nhìn không được lại bị những lời nói này của cô khiến lòng có chút chua xót.

Ông tới coi như sớm, bởi vì hai giờ mới bắt đầu đại hội thể dục thể thao, có một phần ba mẹ còn chưa đến. Ba Trình Chi Ngôn ôm Tiểu Thỏ, ngồi ở trong lớp bọn họ, nghe cô kể cho mình ai là bạn tốt của cô, ai là giáo viên cô thích nhất, cười tí mắt không ngừng gật đầu.

Đến khi tất cả ba mẹ tới, giáo viên mới bắt đầu tuyên bố thứ tự trận đấu.

Lớp mẫu giáo bé bắt đầu trận đấu trước. Ngay sau đó là lớp bé nhất, lớp bé thứ hai, lớp chồi một, lớp chồi hai, cuối cùng mới là lớp mẫu giáo lớn.

Lão Trình vừa nghe vừa nhìn không được nhủ mảy, dựa theo cái thứ tự trận đấu này, bọn họ hẳn là cuối cùng, vậy nửa giờ nhất định là không đủ...

Suy nghĩ đến hội nghị ba giờ kia, ông nhìn không được liên đầu đầu.

"Ba, ba... Ba nói đúng không?" Bàn tay Tiểu Thỏ dùng lực kéo quần áo lão Trình, ngửa một khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn ông hỏi.

"A. Cái gì?" Lão Trình phục hồi lại tinh thần, lúc này mới phát hiện vừa rồi mình không nghe được câu hỏi của Tiểu Thỏ.

"Ba, có phải ba không vui hay không?" Tiểu Thỏ thấy vẻ mặt ông có chút nặng nề, trong mắt khó hiểu hỏi.

"Tiểu Thỏ..." Lão Trình có chút khó khăn nhìn cô nói: "Một lát nữa ba còn phải trở về đi làm, chỉ có thể ở chỗ này cùng con nửa giờ."

"..." Sau khi Tiểu Thỏ nghe xong lời này thì cúi đầu, sau một lúc lâu không nói lời nào.

"Có phải không vui?" Lão Trình nhìn Tiểu Thỏ như vậy trong lòng cũng không tốt.

Không có..." Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt ẩn chứa nước mắt, cô hít cái mũi, giọng nói khàn khàn lại: "Không có không vui, ba phải đi làm kiếm tiền mua kẹo cho Tiểu Thỏ, đúng không?"

"Ừ..." Lão Trình đưa tay sờ đầu lông xù của cô, cảm thấy cô hiểu chuyện đến khiến người ta đau lòng mà.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Anh là anh trai của cô (7)

Editor: Linh Ngọc

Chớp mắt đã qua một giờ rưỡi, trong sân trường còn đang tiến hành trận đấu thứ hai, thì Trình Chi Ngôn ba đã phải rời khỏi.

Ngoài miệng Tiểu Thỏ nói không sao, nhưng đến lúc tạm biệt, vẫn lưu luyến không rời mà kéo áo ông.

Lão Trình ngồi xổm xuống, trong ánh mắt tràn đầy thương tiếc nhìn Tiểu Thỏ, giọng nói dịu dàng: "Tiểu Thỏ ngoan, lần này là ba không tốt, chờ ngày mai ba dẫn con đi vườn bách thú chơi có được không?"

"Được!" Tiểu Thỏ gật đầu, cuối cùng bàn tay bé nhỏ cũng nói lỏng áo ông.

Lão Trình sờ đầu của cô, lòng không hề muốn đi.

Tiểu Thỏ có chút ừ rừ cúi đầu, về vị trí của lớp mình, hai tay chống cằm, buồn bã nhìn theo trận đấu trong trường.

Chốc nữa lớp cô sẽ có trận đấu, đoán chừng cô không cần tham gia rồi...

Cô đang nghĩ như vậy, thì một bàn tay ấm áp đột nhiên nhẹ nhàng đặt lên đầu lông xù mềm mại của cô.

"Ba! ?" Trong lòng Tiểu Thỏ vui vẻ, vội vã quay đầu lại nhìn.

Ánh sáng buổi chiều tản ra bao nhiêu chói chang, tại nơi có bầu trời xanh biếc, xuất hiện một bóng hình đưa lưng về phía mặt trời đứng sau lưng cô, ánh sáng quá chói, làm cô nhất thời không thấy rõ mặt người đó.

Tiểu Thỏ dụi mắt, nhìn lại người đứng sau lưng mình lần nữa, gò má trắng nõn như ngọc, đôi mắt trong suốt như nước, cái mũi thẳng còn có đôi môi màu hồng nhạt, đứng sau lưng cô, không phải là anh nước chanh thì còn ai nữa? ?

"Anh nước chanh? ?" Tiểu Thỏ có chút kinh ngạc nhìn anh, vội vàng đứng lên khỏi chỗ, cả người nhào tới bên Trình Chi Ngôn, vui mừng ôm lấy anh nói: "Sao anh lại tới đây?"

Trình Chi Ngôn hai tay ôm Tiểu Thỏ, lùi về sau mấy bước để đứng vững.

Anh nhéo nhẹ gò má mềm mại của Tiểu Thỏ, giọng nói có chút buồn cười: "Hôm nay là đại hội thể dục thể thao của em, không phải muốn anh đến cùng em à?"

"Nhưng hôm nay không phải nói để ba Trình đến cùng em sao, buổi chiều anh còn đi học mà?" Tiểu Thỏ chớp mắt, cảm thấy trong lòng tràn ngập sự vui sướng.

"À.. ông ấy đâu?" Trình Chi Ngôn ôm Tiểu Thỏ trở về chỗ của cô, thuận miệng hỏi.

"Ông ấy.... buổi chiều có họp, mới vừa tới, rồi sau đó đi làm." Tiểu Thỏ đáng thương nói với anh.

"Thấy chưa, ông ấy không có một chút trách nhiệm nào!" Cuối cùng Trình Chi Ngôn cũng tìm được dịp nói xấu ba.

"Vậy buổi chiều anh không có tiết sao?" Tiểu Thỏ chần chờ hỏi anh.

"Không có." Trình Chi Ngôn dịu dàng nhìn Tiểu Thỏ cười.

Anh không nói cho Tiểu Thỏ biết, là anh giấu cô chủ nhiệm nói mình bị đau bụng phải về nhà, mới len lén chạy đến đây.

"Nhưng mà..." Tiểu Thỏ vẫn còn có chút chần chờ nhìn Trình Chi Ngôn nói: "Trận đấu này yêu cầu phải là người nhà tham gia... Anh nước chanh không tính là người nhà."

"Làm sao không tính." Trình Chi Ngôn nghiêm túc nhìn Tiểu Thỏ nói: "Bình thường em kêu anh bằng anh, em có biết anh là cái gì không, anh chính là anh trai, người xưa có câu, huynh trưởng như ba, ý tứ là, anh trai cũng giống như ba, cho nên anh với em là nửa người nhà."

"A..." Tiểu Thỏ cảm thấy mình đang rơi vào trong sòng mù, anh trai cái gì, anh cả, sao lại biến thành huynh trưởng, ba ba?"

"Đừng lo, anh tham gia cùng em là được." Trình Chi Ngôn ôm Tiểu Thỏ vào lòng, thấp giọng nói bên tai cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Góc Nghé*: *Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Luôn công em

Editor: Linh Ngọc

Cái đầu tròn trịa của Tiểu Thỏ tựa vào lòng Trình Chi Ngôn, nghe nhịp tim bình ổn của anh, ngửi mùi thơm ngát trên quần áo của anh, cảm thấy xung quanh có vô số đóa hoa tinh mịn mà nở rộ.

Trình Chi Ngôn ngồi cùng Tiểu Thỏ tại lớp cô, nhìn trận đấu trên sân trường, qua khoảng nửa giờ, cuối cùng cũng đến phiên lớp Tiểu Thỏ.

Lớp học Tiểu Thỏ tổng cộng có 24 người, sáu người chia thành một đội bắt đầu trận đấu.

Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ được phân ở đội thứ hai.

Đội thứ nhất chuẩn bị bắt đầu trận đấu, các phụ huynh công tiểu bảo bối của mình đứng ngay hàng chuẩn bị đội tiếng sừng vang lên.

Trình Chi Ngôn nắm tay của Tiểu Thỏ, đứng trong khu chuẩn bị, trước tiên dự định quan sát biểu hiện của các phụ huynh.

"Anh nước chanh, anh nhìn đi, cái chú mang giày da đến chạy bộ đó!" Tiểu Thỏ kéo góc áo Trình Chi Ngôn, len lén chỉ vào một phụ huynh trên sân trường, nhỏ giọng nói với anh.

Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua chỗ cô chỉ, lại nhìn xung quanh một chút, thấp giọng nói: "Cái này có gì lạ, thấy ba của đứa trẻ kia, ông ấy còn mặc quần tây tới nữa."

Tiểu Thỏ nhìn một chút, sau đó có chút không hiểu nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: "Mặc quần tây thì không thể thi đấu sao, em nhớ vừa rồi ba Trình cũng là mặc quần tây tới."

". . ." Nhất thời Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì.

Vậy mà ba anh vọng tưởng mặc âu phục công Tiểu Thỏ chạy? ?

Ông ấy đang cho đây là biểu diễn trên sân khấu T sao?

"Chuẩn bị ——! !" Thầy giáo đứng bên cạnh giờ cao cây còi.

Kèm theo "Đùng" một tiếng sừng vang lên, các phụ huynh công con trên lưng bắt đầu chạy khỏi hàng.

"Cố lên! Cố lên! Cố lên! !" Mọi người ở hai bên đường chạy không ngừng la lớn.

Sân trường nhà trẻ rất nhỏ, một vòng chỉ có 200m, các phụ huynh chỉ cần công con mình chạy một vòng, người đầu tiên tới, sẽ chiến thắng.

Chỉ có điều học sinh ở lớp lá vóc dáng rất cao, thể trọng cũng nặng hơn các bạn nhỏ rất nhiều, hơn nữa phụ huynh cũng có nhiều người đã trung niên, thường xuyên xã giao uống rượu, không chú ý rèn luyện, lúc chạy thì thở hổn hển.

Còn chưa đến đích, cũng có nhiều phụ huynh dừng bước lại, còn có một số thẳng thắn dẫn con mình biến mất.

Đội đến phụ huynh thứ nhất đến đích, lập tức có thầy giáo cười dịu dàng nghênh đón, lấy một hộp bút máy màu sắc rực rỡ từ trong túi ra, làm phần thưởng cho người đến nhất.

Ánh mắt Tiểu Thỏ mong chờ nhìn hộp bút máy màu sắc rực rỡ, không nói lời nào.

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn cô một cái, đưa tay sờ đầu cô hỏi: "Muốn? ?"

"Ừ!" Tiểu Thỏ gật đầu.

"Chút nữa chúng ta cũng ghi hạng nhất được không?"

"Được! !" Tiểu Thỏ nắm tay anh, cười đến mắt cong lại.

"Đến, đội phụ huynh thứ hai bắt đầu ra đứng ngoài hàng, chúng ta chuẩn bị thi đấu!" Thầy giáo cầm loa lớn vừa nói vừa qua lá cờ nhỏ về phía các phụ huynh đứng bên khu chuẩn bị.

"Đến chúng ta." Trình Chi Ngôn bóp tay của Tiểu Thỏ, kéo cô vào đường chạy.

"Mời phụ huynh đứng ngay ngắn theo đường chạy, đường chạy đầu tiên ... đường chạy thứ hai, thứ ba... A, bạn học ở đường chạy thứ ba đây là người nhà của em sao? "Đang sắp xếp đường chạy, về mặt thầy giáo kinh ngạc nhìn Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ đứng ở đường chạy.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82

Chương 82. Luôn luôn công em (2)

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Anh nước chanh chính là cha mẹ em!” Tiểu Thỏ túm tay Trình Chi Ngôn, hướng giáo viên sắp xếp đường chạy lớn tiếng nói: “Người xưa nói rằng, anh cả chính là cha!”

“A!” Giáo viên sắp xếp đường chạy lúc nghe thấy câu nói kia, lập tức liền ngậm ngẫn cả người.

Mà Trình Chi Ngôn đứng ở bên cạnh Tiểu Thỏ, cả người nháy mắt liền ngổn ngang trong gió.

Thấy giáo viên về mặt nghi hoặc nhìn hai người bọn họ, Trình Chi Ngôn có chút xấu hổ ho nhẹ một tiếng, trên gương mặt trắng nõn như ngọc hiện lên một chút đỏ ửng, giọng nói trầm thấp sửa đúng cho Tiểu Thỏ nói: “Là anh cả như cha....”

“Đúng! Cao hơn ngực, đều là ba ba!” Tiểu Thỏ gật đầu dùng sức khẳng định nói.

“Nhưng mà...” Lúc giáo viên sắp xếp đường chạy còn muốn nói tiếp chút gì, chủ nhiệm lớp Tiểu Thỏ đã vội vàng đi tới, cô ấy hướng vị giáo viên kia vẫy vẫy tay, sau đó ghé tai nói thầm cái gì đó, vị giáo viên kia lập tức liền không lại quán quýt, nhưng mà ánh mắt bà ấy nhìn Tiểu Thỏ nháy mắt biến thành đồng tình.

“Đến đây, phía dưới là cha mẹ đường chạy thứ bốn...” Vị giáo viên kia nhìn Tiểu Thỏ và Trình Chi Ngôn một cái, đi đến đường chạy kế tiếp, bắt đầu tiếp tục sắp xếp.

Tiểu Thỏ có chút không hiểu ra sao nhìn Trình Chi Ngôn một cái, không rõ vì sao giáo viên chỉ nói một nửa liền đi rồi.

Mà lông mi Trình Chi Ngôn nhú lại, ánh mắt nhìn chăm chăm vị giáo viên kia rất lâu.

Sắp xếp đường chạy xong, tất cả cha mẹ đều chờ xuất phát.

Mặc dù Trình Chi Ngôn đã lên sơ trung, ở trong lớp bọn họ coi như là cao, nhưng mà một đứa bé mười ba tuổi, vóc dáng cao tới đâu cũng chỉ hơn một mét sáu nuroi một chút, đứng ở giữa một đám người trung niên đã phát tướng (mập), vẫn là có vẻ có chút gầy yếu.

Tiểu Thỏ nằm úp sấp trên lưng Trình Chi Ngôn, nhìn xung quanh một chút, ghé vào bên tai Trình Chi Ngôn nhỏ giọng nói: “Anh nước chanh, cố lên.”

“Uh~m” Trình Chi Ngôn hơi hơi quay đầu, hướng Tiểu Thỏ cười cười, nhàn nhạt lên tiếng.

“Mọi người vào chỗ-- chuẩn bị--”

“Àm--”

Sau khi tiếng súng vang lên, Tiểu Thỏ ôm chặt cổ Trình Chi Ngôn, chỉ nghe từng tiếng gió gào rít bên tai, hai người bọn họ nháy mắt liền xông ra ngoài..

Nhưng mà chỉ chốc lát, một đám cha mẹ kia đã bị Trình Chi Ngôn bỏ mặc ở phía sau.

“Anh nước chanh, cố lên! Cố lên!” Tiểu Thỏ nằm úp sấp trên lưng Trình Chi Ngôn, nhìn hai người bọn họ dần dần cách xa, nhất thời cười đến mức vui mừng đến nở hoa.

“Em ôm chặt, đừng để rơi xuống.” Trình Chi Ngôn vừa cõng Tiểu Thỏ chạy lên phía trước vừa nhắc nhở cô.

Hai tay Tiểu Thỏ ôm cổ Trình Chi Ngôn, kê đầu xù xù mình trên bờ vai anh.

Mặt trời ấm áp mùa thu chiếu trên người Tiểu Thỏ, từng đám mây trắng nổi lơ lửng trên bầu trời xanh thẳm, màu đỏ đường chạy trước mắt nhanh chóng lui về phía sau, Tiểu Thỏ nhìn bà vai gầy yếu Trình Chi Ngôn, trong lòng cũng tràn đầy yên tâm.

Cô thích nhất, thích nhất anh nước chanh!

Thấy điểm cuối gần ngay trước mắt, hai tay Trình Chi Ngôn đỡ Tiểu Thỏ, bước chân nhanh hơn rất nhanh vọt tới.

“Tốt, học sinh đường chạy thứ ba của chúng ta giành được hạng nhất tổ thứ hai!” Giáo viên đứng ở điểm cuối cười tít mắt lớn tiếng tuyên bố, “Mời đến giáo viên bên này nhận phần thưởng!”

Đạt tới điểm cuối Trình Chi Ngôn đặt Tiểu Thỏ trên đất, từng ngum từng ngum thở hổn hển.

Mồ hôi dọc theo hai má gầy yếu của anh từng giọt rơi xuống trên mặt đất, một mảnh cánh hoa choáng váng ập đến.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Luôn công em (3)

Editor: crazy_crazy

Beta: Linh Ngọc

Tiểu Thỏ đi vòng từ sau lưng Trình Chi Ngôn ra trước mặt anh, vui vẻ giang tay nhìn anh nói: "Anh nước chanh, chúng ta đứng nhất! Vui quá! !"

"Ừ." Trình Chi Ngôn vừa lau mồ hôi trên trán, vừa ngẩng đầu nhìn Tiểu Thỏ cười nhẹ.

Tiểu Thỏ nhìn chăm chăm Trình Chi Ngôn, nụ cười của anh sáng sủa, phảng phất như ánh mặt trời xuyên qua màn sương mù, chiếu thẳng vào tâm hồn non nớt của cô.

"Tiểu Thỏ, Tiểu Thỏ! !" Chủ nhiệm lớp gọi lớn, đưa hồn Tiểu Thỏ gọi về, nhìn Tiểu Thỏ về mặt trời ghẹo nói: "Sao vậy, nhìn bạn trai đến xuất thần, ngay cả phần thưởng cũng không cần nữa?"

"Hi hi..." Tiểu Thỏ có chút thẹn thùng nhìn chủ nhiệm cười, nhận bút máy từ tay cô, xoay người đưa Trình Chi Ngôn xem như hiến tặng vật quý.

Chủ nhiệm lớp nhìn hai người bọn họ một lớn một nhỏ, không nhịn được lắc đầu cười.

- - - -

Buổi tối, mẹ Tiểu Thỏ phải làm đêm, như thường lệ Tiểu Thỏ đến nhà Trình Chi Ngôn ăn cơm.

Ba Trình Chi Ngôn đi làm về bèn đưa túi kẹo Đại Bạch Thỏ mà Tiểu Thỏ thích nhất cho cô để nhận lỗi.

Tiểu Thỏ cười tủm tỉm nhận túi kẹo to, như tiểu đại nhân nói: "Được rồi, tha thứ cho ba."

"Ha ha..." Về mặt căng thẳng của Lão Trình từ từ giãn ra.

Lúc ăn cơm, lão Trình và Chu Nguyệt nhắc tới buổi chiều, ở nhà trẻ Tiểu Thỏ nắm lấy tay ông hét to với các bạn "Mình cũng có ba", lúc ấy ông không kiềm được chua xót.

Chu Nguyệt nghe vậy trong lòng đau khổ không thôi.

"Tiểu Thỏ, con nói cho ba Trình nghe, bình thường các bạn học thường bắt nạt con sao, nếu bọn họ bắt nạt con, con nói cho ba Trình nghe, ba báo thù cho con!" Lão Trình tay bưng chén cơm, nghiêm túc nhìn Tiểu Thỏ.

Trong ấn tượng của ông, Tiểu Thỏ nói như vậy, chắc chắn là vì bạn trong lớp cười nhạo con bé không có ba, bắt nạt con bé.

"A? ?" Tiểu Thỏ mê mang ngẩng đầu lên, nhìn lão Trình, kỳ quái nói: "Không có ai bắt nạt con..."

"Vậy con nói với bạn học mình cũng có ba. Chẳng lẽ không phải bình thường con hay bị bạn bắt nạt sao?" Về mặt không hiểu nhìn Tiểu Thỏ.

"A, cái này..." Tiểu Thỏ nhìn hai người, cười híp mắt nói: "Bởi vì bọn họ rất phiền, muốn đưa ba mình làm ba cho con, con không thích ba bọn họ, không đẹp trai! !"

"Ách..." Lão Trình cùng Chu Nguyệt hơi sững sờ, không ngờ đến tình huống này.

"Những nam sinh ở lớp em cũng thật chung tình..." Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, về mặt lạnh nhạt nhìn Tiểu Thỏ, trong giọng nói xen tia khác biệt mà chính anh cũng không phát hiện: "Thích em từ nhỏ đến giờ, ít nhiều cũng hơn hai năm?"

"A? Em cũng không biết" Tiểu Thỏ hơi ngần ra, nhìn Trình Chi Ngôn, về mặt mê mang nói: "Anh nước chanh, làm sao anh biết bọn họ từ nhỏ đã bắt đầu thích em? ?"

"Lúc trước không phải đám nam sinh đó la hét đòi em gả cho nhà bọn họ sao?" Trình Chi Ngôn bĩu môi, không còn gì để nói.

"Ách... Hình như không nhớ rõ ..." Tiểu Thỏ gãi đầu, chuyện này cô thật sự không thể nào nhớ được.

P/s: Máy nàg muốn đọc truyện nhanh thì nhớ cmt và thanks cho ta nha ~~~, ^^!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Luôn công em (4)

Editor: Linh Ngọc

"...." Nhất thời vẻ mặt Trình Chi Ngôn có chút một lời khó nói hết, người này, một câu còn không quên vậy mà lại bỏ qua chuyện này sao.

"Thấy chưa, người thích Tiểu Thỏ chúng ta rất nhiều." Vẻ mặt lão Trình nghiêm lại nhìn nét mặt của Trình Chi Ngôn, giọng nói tức tối: "Đến lúc này rồi mà con còn phân vân mình có muốn lấy Tiểu Thỏ hay không, ba cho con biết, trên đời này không có thuốc hối hận đâu, đừng chờ tới lúc Tiểu Thỏ lớn lên, bị người khác cướp lấy, lúc đó con hối hận cũng không kịp nữa là!"

"Ba. . ." Trình Chi Ngôn yếu ớt ngẩng đầu nhìn ba ruột của mình hỏi: "Ba thân là cục trưởng bộ giáo dục, vậy mà lại giáo dục cho con trai mình yêu sớm, ba nghĩ thế nào là hợp lý sao?"

"Hợp, sao lại không hợp?" Lão Trình cầm đôi đũa gõ một cái vào bát com, chính nghĩa nói: "Con có hiểu cái gì là lo lắng lâu dài không, con có hiểu cái gì là trai tài gái sắc không, con có hiểu cái gì là thanh mai trúc mã không, con nhìn hai người các con đi, lớn lên cùng nhau từ nhỏ, hiểu rõ nhau, con còn có thể có tình cảm sâu với ai hơn Tiểu Thỏ chứ?"

". . ." Trình Chi Ngôn lại hết đường nói rồi.

Chu Nguyệt cười híp mắt nhìn bọn họ, ở thời khắc mấu chốt ngắt lời nói: "Được rồi, được rồi, Tiểu Thỏ còn nhỏ, bây giờ suy nghĩ đến những thứ này còn quá sớm, dù sao Tiểu Thỏ cũng giống như con gái mình, nếu như Trình Chi Ngôn không đối tốt với con bé, tôi sẽ gả con bé cho người đẹp trai khác."

"Con không muốn, con không muốn, con phải gả cho anh nước chanh! !" Tiểu Thỏ vừa nghe mẹ Chu muốn gả mình cho người khác, lập tức lo lắng.

"Được rồi, mẹ nói gọn thôi." Chu Nguyệt có chút buồn cười mà nhìn Tiểu Thỏ, lấy đũa gấp sườn xào chua ngọt mà cô thích nhất đặt vào bát cô nói: "Tiểu Thỏ chúng ta ai cũng không lấy, chỉ lấy Trình Chi Ngôn thôi được không?"

"Được! !" Giọng nói Tiểu Thỏ vang dội trả lời.

Trình Chi Ngôn rầu rĩ đẩy đầy com trong bát com mình, trong lòng đủ loại cảm giác.

Xin hỏi mọi người, cuối cùng có suy nghĩ đến ý kiến của con không! !?"

Ngày hôm sau là Chủ nhật, lão Trình vì bù lại tiếc nuối không thể tham gia đại hội thể dục thể thao nhà trẻ Tiểu Thỏ, mang theo Tiểu Thỏ và Trình Chi Ngôn cùng nhau đi vườn bách thú hoang đại Thượng Hải.

Thời gian xuất phát là năm giờ buổi sáng.

Tiểu Thỏ còn đang ngủ mê man thì bị lão Trình dẫn theo, trực tiếp leo lên xe buýt đi đến vườn bách thú hoang đại Thượng Hải.

Trình Chi Ngôn gấp dài đi theo phía sau cha mình, siêu cấp không biết nói gì nói: "Rõ ràng là ba đồng ý muốn dẫn Tiểu Thỏ đi vườn bách thú, vì sao muốn gọi con theo?"

"Ôi, tiểu tử thối này, cha con làm việc ở ngoài nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ đều không có thời gian cùng con đi chơi, bây giờ dẫn con đi chơi một chuyến, vậy mà con còn hỏi ba vì sao?" Lão Trình còn đang ôm Tiểu Thỏ mê man, tức giận hướng con trai của mình trợn trừng mắt.

"Con đã lớn, đi vườn bách thú toàn là đứa trẻ?" Trình Chi Ngôn vẫn cực kỳ không biết nói gì như cũ.

"Vậy xem như con đi chăm sóc vợ con, được chưa?" Lão Trình trợn mắt nhìn anh, cảm thấy con trai của mình tại sao ngốc như vậy, một chút cũng không như mình, quả thực chính là cái đầu gỗ không thông suốt.

"Ai nói em ấy là vợ của con rồi.... Em ấy còn chưa trưởng thành mà!"

"Bạn gái con, được chưa?"

"..."

Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ ngủ đến trời đất mù mịt, muốn tiếp tục tiếp tục phân bác, lại không mở miệng được.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Luôn công em (5)

May mà Tiểu Thỏ không có ngủ một mạch đến vườn bách thú Thượng Hải, lên xe buýt khoảng hơn một giờ, cô dụi mắt, miễn cưỡng xem như đã tỉnh lại.

Tiểu Thỏ mở to đôi mắt lơ đãng, nhìn chằm chằm xe buýt một lúc lâu, mới xoay người một cái, ngồi dậy khỏi đùi lão Trình, giọng nói mang theo một chút khàn khàn mới tỉnh ngủ nói: "Đây là chỗ nào vậy?"

"Trên đường đi vườn bách thú..." Trình Chi Ngôn ngồi bên cạnh, yếu ớt trả lời.

Lão Trình trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn một cái, sau đó quay đầu lại cười tít mắt nhìn Tiểu Thỏ nói: "Tiểu Thỏ, con dậy rồi à?"

"Vâng." Tiểu Thỏ mê man gật đầu, nhìn ba Trình Chi Ngôn kỳ quái hỏi: "Vì sao lại đi vườn bách thú?"

"Không phải ngày hôm qua hứa con sao?" Lão Trình dở khóc dở cười nhìn Tiểu Thỏ nói.

"..." Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nghiêng đầu nghĩ nửa ngày cuối cùng cũng nhớ tới chuyện này.

Trình Chi Ngôn không vui ngồi ở bên cạnh ba mình, thấp giọng nói: "Ba xem, em ấy còn không nhớ rõ, ba cứ muốn ra ngoài chơi."

"Tiểu tử thôi, cảm miệng cho ba!" Lão Trình tức giận liếc mắt Trình Chi Ngôn một cái.

"Anh nước chanh! Anh theo em cùng đi vườn bách thú nha!" Tiểu Thỏ nhìn thấy Trình Chi Ngôn ngồi bên cạnh, phản xạ có điều kiện cả người xông đến cạnh anh.

Trình Chi Ngôn không chỗ có thể trốn, đành phải ôm lấy cả người Tiểu Thỏ.

"Ha ha... Thật tốt quá, đây là lần đầu tiên em đi chơi với anh nước chanh." Vẻ mặt Tiểu Thỏ nhất thời hạnh phúc.

Mấy năm nay, ba Trình Chi Ngôn không làm ở gần nhà, mẹ Tiểu Thỏ lại mỗi ngày bận bịu tăng ca, mẹ Trình Chi Ngôn luôn luôn đi sưu tầm dân ca, trong nhà chỉ có hai đứa bé bọn họ, muốn đi chơi cũng chỉ có thể ở công viên lân cận tiểu khu đi dạo, căn bản là không có xa nhà quá.

"Ừ..." Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ tỉnh ngủ vẻ mặt hạnh phúc, trong lòng một chút khó chịu kia cuối cùng tốt lên một chút.

Xe ở trên đường cao tốc chạy nhanh về phía trước, Tiểu Thỏ dán vào cửa kính bên cạnh xe, nhìn trời xanh mênh mông vô bờ bên ngoài, chạy qua cây xanh bên đường, cảm thấy tâm tình thật tốt.

Cuối cùng đến chỗ vườn bách thú hoang đại Thượng Hải, lão Trình dặn dò Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ chờ ở cửa, mình chạy tới mua vé.

Mua xong vé vào, Tiểu Thỏ túm tay Trình Chi Ngôn, mở to hai mắt nhìn xung quanh, cảm thấy mọi thứ đều rất mới lạ.

"Anh nước chanh, anh mau nhìn kia, bên kia có rất nhiều thiên nga!" Tiểu Thỏ tỉnh mắt, lập tức nhìn thấy mấy con thiên nga bay nhón nhơ trên mặt hồ cách đó không xa.

Trình Chi Ngôn nhìn theo hướng ngón tay cô chỉ, còn chưa phản ứng kịp Tiểu Thỏ đã chạy tới chỗ thiên nga.

"Tiểu Thỏ chậm một chút, cẩn thận đừng để ngã..." Lão Trình ở tuốt phía sau nhìn cô gọi.

Tiểu Thỏ vẫn chạy đến bên hồ, ngồi xổm xuống, nhìn thiên nga trong hồ một hồi, cười tít mắt ngẩng đầu nhìn Trình Chi Ngôn nói: "Anh nước chanh, anh nói xem, chúng nó có phải vịt con xấu xí biến thành hay không? Mỗi ngày nay vịt thật xinh đẹp, có phải chỉ cần cố gắng về sau em cũng sẽ trở nên xinh đẹp giống như thiên nga hay không?"

Hai tay Trình Chi Ngôn ôm ở trước ngực, đứng sau lưng Tiểu Thỏ, nhìn cô một cái thuận miệng nói: "Em cho là vịt con xấu xí có thể biến thành thiên nga là vì nó cố gắng sao, đó là bởi vì ba mẹ nó vốn là thiên nga..."

"A?" Tiểu Thỏ khó hiểu nhìn anh.

Chương 86: Tiểu Thỏ tức giận

Editor: Linh Ngọc

"A, tóm lại là vịt con xấu xí vốn là một con thiên nga nhỏ." Về mặt Trình Chi Ngôn không đổi nhìn thiên nga trong hồ này, thuận miệng nói.

"Nhưng... nó tên là vịt con xấu xí mà..." Tiểu Thỏ có chút không hiểu nhìn Trình Chi Ngôn.

"Em tên là Bạch Tiểu Thỏ, lẽ nào em thật sự là con thỏ?"

"Không phải..."

"Cho nên, vịt con xấu xí cũng không phải là vịt, nó chỉ xâm nhập vào bên trong đàn vịt mà thôi." Trình Chi Ngôn đi tới bên cạnh Tiểu Thỏ, hàm ý sâu xa nhìn Tiểu Thỏ: "Xem sách có ích nhiều hơn đi, đừng xem truyện cổ tích, phải biết rằng bên trong truyện cổ tích đều là gạt người."

"..." Tiểu Thỏ chớp mắt, nhìn Trình Chi Ngôn, về mặt thành thật, lên tiếng phản bác: "Ai nói, giáo viên của em nói, truyện cổ tích có thể cho chúng ta biết rất nhiều đạo lý làm người."

"Ví dụ như? ?"

"Ví dụ như cô bé lọ lem cũng là bởi vì thiện lương, mới có thể trở thành Vương phi, tìm được hạnh phúc của mình!"

"Cô bé lọ lem vốn là con gái của bá tước, môn đăng hộ đối với vương tử, hơn nữa, vương tử kiều vũ cùng nàng trước, cũng không biết nhân cách, phẩm tính của nàng, hoàn toàn cũng bởi vì nàng đẹp, trang phụ đẹp nhất, mới thích nàng."

"Không phải là... Là bởi vì nàng thiện lương!"

"Hơn nữa vương tử kia cũng không phải người tốt lành gì, một giây trước còn yêu cô bé lọ lem đến chết đi sống lại, không phải nàng thì không cưới, kết quả mới qua một đêm đã hoàn toàn không nhớ ra được hình dáng của nàng như thế nào, còn muốn dựa vào giấy để tìm người, người như thế, em chắc chắn lọ lem lấy hắn sẽ hạnh phúc sao? ?" Trình Chi Ngôn đứng bên cạnh Tiểu Thỏ, nhìn mặt hồ lần lần gần gũi, chậm rãi nói với Tiểu Thỏ.

"..."

Phát hiện mình không cách nào phản bác, chỉ buồn bực nói: "Vậy còn công chúa bạch tuyết! Nàng xinh đẹp lại lương thiện, cuối cùng cũng không phải tìm được tình yêu của hoàng tử sao, cuộc sống quá hạnh phúc? ?"

"Hoàng tử kia càng không đáng tin cậy! Công chúa bạch tuyết ăn trái táo độc đã chết rồi, nằm trong quan tài, chàng ta nhìn thoáng qua đã yêu nàng ta, còn hôn người chết một cái, em có biết cái này là thế nào không, đây chính là yêu xác chết đó!"

"Vậy còn người đẹp ngủ trong rừng!"

"Người đẹp ngủ trong rừng cũng đã hơn một trăm tuổi, hoàng tử mới khoảng hai mươi tuổi, anh ta nhìn cô gái đẹp thì tới hôn người ta, anh ta không biết người đẹp đang ngủ đó có khi còn lớn tuổi hơn cả bà nội anh ta nữa kìa."

"Anh anh anh..." Tiểu Thỏ chớp mắt, nhìn về mặt Trình Chi Ngôn đang mỉm cười, nhưng lời nói ra lại có thể làm người ta tức chết, trong nháy mắt nước mắt liền tràn ra khỏi khóe mi.

"Ô ô ô, anh ức hiếp em, em nói không lại anh!" Tiểu Thỏ mở miệng, trực tiếp khóc lên.

"Anh đây là phân tích khách quan cho em, em khóc cái gì..." Trình Chi Ngôn vừa thấy Tiểu Thỏ khóc, trong nháy mắt liền mất hết ý thức, anh vội vàng ngồi xổm xuống, nhìn bộ dáng khóc của Tiểu Thỏ, đưa tay vỗ đầu cô nói: khóc, đừng khóc..."

Ba Trình Chi Ngôn vốn ngồi trên ghế cách đó không xa nhìn hai người trò chuyện, lúc này thấy Tiểu Thỏ, vội vàng chạy tới, kéo Tiểu Thỏ vào lòng mình, vỗ đầu Trình Chi Ngôn mắng: "Tiểu tử thôi, sao lại làm Tiểu Thỏ khóc!"

"Ô ô ô, ba..." Tiểu Thỏ quay đầu nhìn lão Trình, cố gắng hít mũi một cái, khóc nói: "Anh nước chanh, nói truyện cổ tích đều là gạt người hết..."

Chương 87: Tiểu Thỏ tức giận (2)

Editor: crazy - crazy

Beta: Linh Ngọc

"Ách..." Lão Trình nghe về sau của Tiểu Thỏ, hơi ngần ra, vốn muốn mở miệng phụ họa rằng: "Truyện cổ tích vốn chính là gạt người ", nhưng thấy Tiểu Thỏ khóc đến hồng hai mắt, vội vàng chuyển lời nói: "Cái này... Khụ khụ, truyện cổ tích cũng không hoàn toàn là gạt người , cô gái nhỏ thích xem truyện cổ tích là rất bình thường, đừng để ý đến anh nước chanh."

Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua cha mình, không có gì để nói nên đứng dậy, bủi môi: "Ba, không phải trước đây ba cũng nói vậy với con sao, ba còn với con rằng ông già Nô-en căn bản không có thật, những thứ gọi là ông già Nô-en kia cũng đều là..."

"Tiểu tử, con cầm miệng lại cho ba!" Lão Trình thừa dịp Trình Chi Ngôn chưa nói hết câu, nhìn anh vội vàng hét lên.

"Cái gì? Ông già Nô-en cũng là gạt người ?" Tiểu Thỏ ngẩng lên khỏi lòng lão Trình, vẻ mặt khiếp sợ nhìn ba Trình Chi Ngôn, miệng nhếch lên muốn khóc tiếp.

"Không phải, không phải đâu, ông già Nô-en là có thật, anh nước chanh của con vừa rồi nói đùa thôi!" Lão Trình luống cuống tay chân, vội vàng an ủi Tiểu Thỏ, trong tâm ân hận vì trước kia mình đã nói những lời đó: "Con có muốn ăn kem không? Ba mua cho con?"

Lão Trình thấy nước mắt Tiểu thỏ sắp rơi xuống liền tung ra đòn sát thủ.

"Ăn!" Tiểu Thỏ mắt đỏ hồng, dùng sức gạt đầu.

"Được! Ba sẽ đi mua! Chúng ta không mua cho anh nước chanh ăn, được không? "

"Được!" Tiểu Thỏ tiếp tục gạt đầu.

Trình Chi Ngôn không biết nói gì hơn, đứng một bên quan sát hai người họ.

Lão Trình tiếp tục an ủi Tiểu Thỏ vài câu, rồi mới đứng dậy, lúc đang chuẩn bị đi đến quán kem thì đột nhiên dừng bước, xoay đầu lại, về mặt cảnh cáo nhìn Trình Chi Ngôn nói: "Không được phép ở trước mặt Tiểu Thỏ nói về mấy thứ kia, có nghe không."

"..."

Lão Trình trừng mắt, liếc anh một cái rồi đi tiếp .

Tiểu Thỏ thút tha thút thít đứng ở bên hồ, không có tâm trạng ngắm thiên nga, nên đứng im như vậy.

Trình Chi Ngôn nhìn cô, trong lòng cũng buồn bực đủ loại.

Mấy thứ truyện cổ tích kia vốn là dùng để lừa trẻ con, những chuyện cổ tích đều trái với logic, mấy người được gọi là vương tử, ai cũng thấy nột cô gái xinh đẹp liền đi đến kết hôn, bọn họ đã từng hỏi qua ý kiến của cô gái kia chưa, bọn họ hiểu rõ tính tình của con gái nhà người ta sao, loại nhất kiến chung tình như vậy, tuyệt đối không đáng tin .

Hai người kia cứ như vậy đứng ở bên hồ, không ai mở miệng.

Sau cùng, Trình Chi Ngôn thở ra một hơi, duỗi tay ra đẩy đẩy cánh tay Tiểu Thỏ, nhẹ nhàng gọi: "Tiểu Thỏ?"

"Hừ!" Tiểu Thỏ xoay người sang chỗ khác, không thèm để ý tới anh.

"Tức giận sao? Trình Chi Ngôn lại đẩy tay cô.

"Hừ!" Tiểu Thỏ tiếp tục xoay người, không để ý tới anh.

"..." Trình Chi Ngôn tiếp tục chọc, "Em xoay hai cái, chính là muốn xoay một vòng về đây đúng không."

"Em không muốn nói chuyện với anh" Tiểu Thỏ ngán ngàng đầu lên, hai mắt đỏ rực nhìn anh, chu cái miệng đỏ hồng mắt hừng nói

"A... Được rồi..." Trình Chi Ngôn hơi ngần ra, gạt đầu, tỏ ra mình đã hiểu, không chọc Tiểu Thỏ nữa.

"Ồ ô..." Tiểu Thỏ thấy Trình Chi Ngôn làm thật, không nói chuyện với mình nữa, nhìn không được muốn khóc.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88

"Đây đây, Tiểu Thỏ, kem của con." May Lão Trình kịp thời đi đến, đưa kem vừa mới mua nhét vào tay Tiểu Thỏ, ngăn cô khỏi khóc..

Tiểu Thỏ nhìn kem trong tay, tâm tình buồn bực tốt hơn nhiều.

Vườn bách thu vào mùa thu, sắc thái sắc sỡ, lá cây vàng óng, ngừng chiếc là từ trên cây rơi xuống, phảng phất như những con bướm bay lượn giữa không trung.

Lá cây rơi rớt trên mặt đất, tạo thành tấm thảm vàng kim.

Hai bên con đường nhỏ, những đám hoa cúc nở rộ. đỏ như lửa, trắng như tuyết, vàng rực như dát vàng, từng làn gió nhẹ nhàng thổi, đưa hương thơm lan tỏa khắp nơi.

Người người đến vườn thú tham quan, trẻ con dắt tay người lớn chạy vòng quanh, người già thì ngồi trên ghế đá tán gẫu và ngắm cảnh thu xinh đẹp

Lão Trình dắt tay Tiểu Thỏ và Trình Chi Ngôn đi theo sau lưng, chậm rãi đi đến vườn thú, hai tiểu hỏa gia này, mặc dù là đi cùng nhau nhưng Tiểu Thỏ đầu thì quay sang bên trái, Trình Chi Ngôn thì quay đầu sang phải, nhìn lên đến giống như hoàn toàn không có bất kỳ trao đổi bộ dáng, thao tình hình này... Hai người bọn họ không phải là đang chiến tranh lạnh chứ? Hẳn chỉ mới đi mua kem về một lúc, thế nào lại không ai quan tâm đến ai rồi?

"Tiểu Thỏ ..." Lão Trình im lặng một lúc, cuối cùng không nhìn được mở miệng hỏi Tiểu Thỏ: "Hôm nay sao con lại không dắt anh nước chanh đi như trước vậy?"

Tiểu Thỏ quay đầu, vừa liếm kem vừa quay sang lão Trình nói: "Bởi vì con tức giận, không để ý đến anh!"

"Vì sao lại tức giận?"

"Vì con nói không lại anh nước chanh."

"Ách..." Lão Trình ngơ ngác, cười xấu hổ nói: "Nói không lại thì dùng bạo lực giải quyết, tức giận làm gì."

"Dùng bạo lực giải quyết là cái gì?"

"Đến đánh nó!"

"Không được, đánh người là sai, là không đúng!" Tiểu Thỏ giọng thanh thúy nói với lão Trình, sau đó quay đầu lại, tiếp tục đi về phía trước.

Nghe hai người nói chuyện này giờ, Trình Chi Ngôn quay đầu, ánh mắt sâu kín nhìn lão Trình hỏi: "Ba, người thật sự là người sinh ra con sao?"

"Có người ba nào lại đi xúi dục người khác đi đánh con mình."

"Con là do ba sinh ra, thì đã sao? Tìm không được con dâu, ta sinh con trai được lợi ích gì? Con có hề tự sinh cho ba cháu nội để ba ôm được sao?" Lão Trình trừng mắt nhìn anh một cái, trực tiếp ném cho anh một câu rồi cười tủm tỉm chạy lại đỡ Tiểu Thỏ.

...

Con thì mới từng này tuổi, chưa đến tuổi trưởng thành đã nghĩ đến chuyện ôm cháu.

Hồng nhan họa thủy! Đây chính là hồng nhan họa thủy! !

Trình Chi Ngôn căm giận nhìn ba mình.

Từ ngày trở về từ vườn bách thú, Tiểu Thỏ và Trình Chi Ngôn chưa hề nói chuyện với nhau.

Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua cùng Tiểu Thỏ đứng gần chỗ ba mình, cũng lười đi quản bọn họ .

Hừ, không để ý tới mình thì thôi, vừa lúc được yên tĩnh! !

Trình Chi Ngôn xoay người, đi lên lầu.

Cứ như vậy vài ngày trôi qua, Chu Linh bận rộn nhiều việc, không có thời gian rảnh rỗi. Tiểu Thỏ nhưng cũng phát hiện thấy có điều bất thường.

“Tiểu Thỏ, con với anh nước chanh làm sao thế?” Mẹ Tiểu Thỏ ôm gối, chuẩn bị về phòng của mình ngủ, tò mò hỏi.

"Làm sao là làm sao?"

“Sao mấy hôm nay con không tìm anh nước chanh đòi ngủ chung?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Tiểu Thỏ tức giận (4)

Editor: Linh Ngọc

"Người nào quy định mỗi ngày con phải ngủ cùng anh ấy chứ? Chúng con không phải là hàng hóa trời buộc nhau!" Tiểu Thỏ nhìn mẹ mình nói một câu như vậy, rồi xoay người vào nhà.

"A... Cái này không khoa học a..." Mẹ Tiểu Thỏ nhìn bóng lưng Tiểu Thỏ, buồn bực gãi đầu một cái.

Khí trời chuyển tốt, gió nhẹ thổi vào mặt.

Trình Chi Ngôn đang trên học tiết thể dục.

Bởi vì lát nữa còn phải chạy trăm mét, nên lúc này tất cả bạn học đều tụ tập đứng ở sân trường, vận động để nóng người.

Về mặt của Hạ Phong nhún nhuận, đi đến bên cạnh Trình Chi Ngôn, thấp giọng hỏi: "Trình Chi Ngôn, cậu làm sao vậy, mình thấy mấy hôm nay cậu có chút buồn bã không được vui vẻ."

"Không có gì. . ." Trình Chi Ngôn liếc nhìn Hạ Phong, từ lúc mình đi học năm nào cũng ngồi cùng bàn với người này, lúc này anh đã lên trung học, không hiểu vì sao, vẫn ngồi cùng bàn với người này.

"Thật không có gì sao?" Hạ Phong đưa tay vỗ vai Trình Chi Ngôn, tặc lưỡi cười nói: "Chúng ta dù gì, cũng là ngồi cùng bàn suốt bảy năm, cậu có tâm sự gì, mình còn có thể không nhìn ra sao? Nói cho anh đây nghe đi, nói không chừng mình còn có thể giúp cậu nghĩ kế sách."

"Không có gì." Trình Chi Ngôn quay đầu đi, tiếp tục vận động cổ tay.

"Ai nha, không cần xấu hổ, mình nói cho cậu biết, người bị quấy nhiễu đơn giản chính là ba cái vấn đề, thứ nhất là học tập, thứ hai là thân thể, thứ ba là tình cảm. Mình thấy cậu học tập nhiều lần đều là hạng nhất cho nên phương diện thứ nhất hẳn là không vấn đề gì, phương diện thân thể sao, cậu cũng sôi động nhất định cũng không có vấn đề gì, vậy chính là phương diện tình cảm rồi." Gương mặt thanh tú của Hạ Phong tiến đến trước mặt Trình Chi Ngôn, cười tí mắt nói: "Thế nào, tớ nói không sai chứ?"

"...." Thân hình Trình Chi Ngôn cứng đờ, quay đầu nhìn cậu ta một cái, không nói lời nào.

"Ha ha, đây là không thể nói lời nào nên chỉ có thể lặng im." Hạ Phong tinh thần tỉnh táo, cánh tay khoát lên trên vai Trình Chi Ngôn tò mò hỏi: "Thế nào, tình cảm của bạn gái nhỏ với cậu xảy ra vấn đề gì?"

"..... Không có vấn đề." Giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng của Trình Chi Ngôn trả lời cậu ta một câu, cũng không nói tiếp.

"Ai nha, Với mình thì có gì xấu hổ, hai ta người nào với người nào, nói nhanh lên, mình sẽ giúp cậu giải quyết." Hạ Phong vòng một cái lại chuyển tới trước mặt Trình Chi Ngôn.

"...."

Giáo viên cầm danh sách thể dục, giờ phút này đứng ở trên đường chạy sân thể dục, thổi một cái còi lớn tiếng hướng bọn họ nói: "Đến đây, các học sinh tập hợp, chúng ta dựa theo số báo danh tới đo thành tích chạy trăm mét, đo con trai trước rồi tới con gái!"

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu nhìn giáo viên thể dục một cái, rồi lại nhìn Hạ Phong nhàn nhạt nói sang chuyện khác: "Đi thôi, bắt đầu kiểm tra rồi."

"Nhưng mà cậu còn chưa nói với mình..." Hạ Phong thấy Trình Chi Ngôn đi qua chỗ giáo viên thể dục, lập tức không cam lòng theo sát.

Sau khi đo trăm mét kết thúc, Hạ Phong thở hồng hộc theo sát sau lưng Trình Chi Ngôn vừa đi vừa nói: "Trình... Trình Chi Ngôn cậu đợi mình với, cậu... Tình cảm của cậu với bạn gái nhỏ của cậu thật sự không xảy ra vấn đề gì sao?"

"Không có." Trình Chi Ngôn ngắn gọn trả lời.

"Được!" Thân thể Hạ Phong dừng lại, đỡ đầu gối thở hổn hển nói: "Thứ bảy này sinh nhật mình!"

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Tiểu Thỏ tức giận 5

Editor: alin

Beta: Linh Ngọc

Được ! Hạ Phong đứng vững thân thể đỡ lấy đầu gối thở dốc nói : "Thứ sáu tuần này là sinh nhật của tôi, quan hệ trong lớp của chúng ta khá tốt, nên mình mọi người đến nhà của tôi ăn một bữa, nhớ dẫn theo bạn gái nhỏ. "

"..." Môi Trình Chi Ngôn khẽ động, muốn nói chút gì đó , nhưng cuối cùng lại không nói ra

Buổi tối sau khi ăn cơm xong, Trình Chi Ngôn do dự một chút, hay là đi đến nhà của Tiểu Thỏ

Mẹ Tiểu Thỏ mở cửa, vừa nhìn thấy Trình Chi Ngôn đứng ở ngoài cửa, lập tức vẻ mặt ý tứ sâu xa nhìn Trình Chi Ngôn nói: "Ngôn Ngôn tìm đến Tiểu Thỏ a? ? Con bé trong phòng đấy."

"Cháu.." Trình Chi Ngôn còn không có mở miệng,mẹ Tiểu Thỏ đã xoay người lại tiến đến phòng bếp đi rửa chén .

Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, vẫn là đi tới phòng của Tiểu Thỏ

Đi đến cửa phòng của Tiểu Thỏ, Trình Chi Ngôn dừng bước, không biết rõ vì cái gì mà trong lòng anh có chút bối rối

Sau khi nhìn thấy Tiểu Thỏ, không biết anh nên nói câu gì đầu tiên? ?

Nói là "Đã muộn thế này mà em chưa ngủ à?" hay là nói "Em đang làm gì thế?"

Trình Chi Ngôn đứng một hồi lâu, lúc này mới lắc đầu, duỗi tay gõ cửa phòng của phòng Tiểu Thỏ, mặc kệ gõ cửa trước đã rồi hãy nói..

"Cốc cốc cốc..." Cửa phòng bị anh gõ vang ba tiếng, nhưng mà trong phòng lại một chút động tĩnh cũng không có.

"Tiểu Thỏ... Tiểu Thỏ? ?" Trình Chi Ngôn có chút ít nghi ngờ mở miệng kêu Tiểu Thỏ hai tiếng, vẫn không có đáp lại.

Anh do dự một chút, duỗi tay đẩy cửa phòng ra.

Trong phòng im ắng , ngay cả bóng người cũng không có, ngay trên giường màu hồng nhạt của Tiểu Thỏ, nằm cùng cô là con búp bê thỏ cô thích nhất, chần mèn nhìn có chút ít hỗn lộn, dép cũng ngã nghiêng trên đất .

Trình Chi Ngôn nghiêng đầu nhìn một chút về bốn phía, cô ấy đi đâu rồi?

Không có tìm được Tiểu Thỏ, Trình Chi Ngôn ở trong phòng trong chốc lát, thì xoay người ra ngoài , chỉ là khi anh quay người lại, thì bị thứ gì đụng phải.

"Àm" một tiếng, Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy trên bụng một trận đau đớn, cả người không tự chủ được lui về phía sau hai bước.

Đợi đến khi thân thể hẳn đứng vững, nhìn trước mặt mình mới phát hiện vừa rồi đụng chính mình , chính là Tiểu Thỏ

Mà anh mới vừa nhìn Tiểu Thỏ một cái, đã nhìn không được đồ mặt.

Trước mặt Tiểu Thỏ thế nhưng đầu tóc ướt , tron bóng cái gì đều không có mặc, kia một đôi trắng nõn chân nhỏ đạp trên sàn, cùng tối tăm sắc sàn nhà hình thành rõ ràng đối lập.

"Anh nước chanh? ?" Tiểu Thỏ che đầu mình có chút ít kinh ngạc nhìn Trình Chi Ngôn, "Sao anh lại đứng trong phòng em? ?"

"Anh..." Trình Chi Ngôn chỉ cảm giác quần con mắt cũng của mình không biết nên đi chỗ nào mới tốt, anh quay đầu đi, trên gương mặt mang nhất tia đỏ ửng, thấp giọng nói: "Anh đến tìm em."

"A! Vừa rồi em đang tắm, không nghe thấy tiếng anh gọi em a." Tiểu Thỏ nháy mắt mấy cái, chỉ cảm thấy như thể thân thể trần truồng đứng ở bên ngoài thật sự là quá lạnh, nhìn không được nói với Trình Chi Ngôn: "Anh nước chanh anh có thể tránh đường cho em không, em vào phòng lấy quần áo một chút, vừa rồi em quên cầm quần áo ngủ."

"Anh lấy cho em, em đi vào phòng tắm đứng đi." Trình Chi Ngôn đỏ mặt xoay người lại bước vào phòng Tiểu Thỏ.

"A, Được! Anh nhanh lên a! !" Tiểu Thỏ nói một tiếng chạy vào phòng tắm, "Đứng rồi, còn có khăn tắm! Em cũng không cầm theo khăn tắm!"

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: bị xem sạch bách

"..." Trình Chi Ngôn cảm thấy không còn gì để nói, đi xuyên qua phòng Tiểu Thỏ đến sân thượng, cầm một cái khăn tắm khô rồi lại trở vào trong phòng của cô, tìm trong tủ quần áo một cái quần ngủ màu hồng phấn rồi ra khỏi phòng.

Trên sân nhà bên ngoài, còn lưu lại vệt nước trong suốt, hẳn là rơi ra từ người cô ban nãy.

Trình Chi Ngôn đang chuẩn bị bước tới phòng tắm thì bước chân bỗng chốc dừng lại.

Anh đang đi... Đi đưa khăn tắm và quần ngủ cho Tiểu Thỏ sao...

Nhưng mấu chốt là, người kia còn trần truồng ở bên trong phòng tắm mà..

.

Trình Chi Ngôn bỗng chốc lại thấy rối rắm, rốt cuộc là anh nên vào hay không vào đây?

Ở bên trong phòng tắm, Tiểu Thỏ ôm chặt hai tay đứng đợi, cuối cùng thì lạnh tới không chịu nổi nữa, kêu lớn với bên ngoài: "Anh nước chanh, anh đã lấy được chưa, em sắp chết rét rồi!"

"Anh đến đây..." Trình Chi Ngôn nghe được tiếng kêu của Tiểu Thỏ, cuối cùng cắn răng một cái, duỗi tay đẩy cửa phòng tắm, mắt nhìn trần nhà, đưa đồ trong tay cho Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ nhận khăn tắm từ tay anh, vội vàng lau sạch nước trên người mình, sau đó run rẩy cầm lấy quần ngủ, chạy vọt vào phòng mình.

"..."

Trình Chi Ngôn nghe tiếng bước chân chạy xa dần của Tiểu Thỏ, cuối cùng thở phào nhẹ nhõm, nhưng anh chưa buông lỏng được hai giây đã nghe thấy tiếng Tiểu Thỏ gọi mình vọng ra từ trong phòng: "Anh nước chanh! Mau lại đây giúp em mặc quần ngủ đi ạ! Đầu em bị kẹt rồi!"

"..."

Trình Chi Ngôn nhìn không được trợn mắt, đầu bị kẹt!??

Đầu em lớn bao nhiêu, mặc quần áo mà đầu cũng có thể mắc kẹt được sao?

"Anh nước chanh, anh nước chanh!" Trong phòng, Tiểu Thỏ vẫn rất kiên trì, không ngừng Trình Chi Ngôn.

"Anh đến liền..." Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ xoay người, chạy lại phòng Tiểu Thỏ.

Vừa vào phòng, Anh liền chứng kiến Tiểu Thỏ trần truồng đứng ở trên giường, hai tay vướng vào lưng quần, liều mạng kéo quần ngủ xuống, mà chỗ đầu bị vướng vào, chỉ lộ ra một cái đỉnh đầu bị xù, ngoài tóc ra thì cả da đầu cũng chẳng thấy.

Cái bụng nhỏ tròn trịa ở ngay trước mắt, hai bắp chân trắng nõn mảnh mai đang nóng nẩy quơ qua quơ lại.

Mấu chốt nhất là... Người này vẫn còn chưa mặc quần lót...

Trình Chi Ngôn có chút không còn gì để nói, đi tới cầm cánh tay đang vướng vào quần của Tiểu Thỏ, kéo tay cô ra, sau đó mới nhìn một chút chỗ quần

ngủ bị vướng vào cổ áo, thấy nút áo vẫn chưa gỡ, sao cô có thể chui đầu mình vào được?

"Đừng động đây..." Trình Chi Ngôn nhẹ giọng nói với Tiểu Thỏ: "Chờ anh gỡ nút trên cổ áo rồi em hãy chui qua."

"A..." Tiểu Thỏ vừa nghe lời này liền ngoan ngoãn đứng đó không động đây nữa.

Trình Chi Ngôn cúi người về trước, nhấc cổ áo lên khỏi đầu cô, sau đó kiên nhẫn cởi bỏ từng nút áo

"Tốt lắm..."

Anh vừa dứt lời, cái đầu ướt nhẹp của Tiểu Thỏ chui ra khỏi cổ áo.

"Cảm ơn anh nước chanh!" Tiểu Thỏ quay sang Trình Chi Ngôn, nở nụ cười tươi sáng lạ, thuận tiện rút hai cánh tay từ trong váy ngủ ra ngoài.

"Em cũng thật là, chưa mặc quần trong mà đã... bên trong lại còn..." Gương mặt trắng trẻo của Trình Chi Ngôn có vết đỏ ửng nhàn nhạt, cau mày nói với Tiểu Thỏ: "Trần truồng chẳng ra thể thống gì."

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: bị xem sạch bách 2

"Tại sao vậy, trong nhà cũng chỉ có em và mẹ, tùy ý trần truồng chạy cũng không có vấn đề gì mà..." Tiểu Thỏ có chút không rõ nhìn anh nước chanh, xoay người một cái nhảy khỏi giường, chạy đến trước tủ quần áo của mình, bắt đầu lục tìm quần-trong.

"Anh không ở lại đây nữa..." Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ lục tung tủ quần áo, vội vàng xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía Tiểu Thỏ, thấy thật không còn gì để nói: "Anh chỉ quan tâm một điểm, đã lớn vậy rồi, đừng bắt anh phải mặc quần áo cho em vậy nữa, lúc ba tuổi anh có thể mặc cho em, nhưng giờ đã sáu tuổi, sao anh có thể mặc cho em mãi được?"

"Tại sao em sáu tuổi thì anh không thể mặc quần áo cho em?" Tiểu Thỏ vừa mặc quần-trong vừa không hiểu nhìn Trình Chi Ngôn, nó: "Chờ lúc mười sáu tuổi, hai mươi sáu tuổi, em cũng muốn anh mặc cho em!"

"..."

Trình Chi Ngôn nhất thời không phản bác được gì.

"Em mặc xong rồi, nhưng sao anh nước chanh lại đứng quay mặt vào tường vậy?" Tiểu Thỏ mặc đồ xong, đi vòng lại đến trước mặt Trình Chi Ngôn, về mặt kỳ quái hỏi anh: "Ồ, mặt anh nước chanh đỏ rồi kìa, anh bị bệnh sao?"

"Không..." Trình Chi Ngôn khẽ cúi đầu, thấy Tiểu Thỏ đi chân trần đứng đứng trên sàn nhà, nhìn không được nhủ thầm nói: "Đi lấy dép xỏ vào đi."

"Dạ..."

Tiểu Thỏ đang hoảng đi xỏ dép.

Trình Chi Ngôn thở dài một hơi, đứng sau lưng Tiểu Thỏ, lời nói thâm thúy: "Tiểu Thỏ, bây giờ em đã lớn, phải biết thân thể con gái không thể tùy tiện để người khác nhìn thấy được."

"Nhưng anh nước chanh không phải người khác." Tiểu Thỏ vô tội nhìn anh.

"Nhưng anh là con trai, thì thân thể con gái không thể tùy tiện để con trai thấy được." Trình Chi Ngôn nhẫn nại giải thích cho Tiểu Thỏ: "Chẳng lẽ lúc ở nhà trẻ em cũng đi ngủ mà không mặc đồ sao?"

"Không phải ạ." Tiểu Thỏ lắc đầu, nghiêm túc nói: "Cô giáo nói, không mặc đồ thì chính là lưu manh."

"Vậy sao vừa nãy em còn..."

"Em chỉ quên mang khăn tắm và đồ ngủ thôi mà..." Tiểu Thỏ chu đôi môi đỏ hồng, không cam tâm nói: "Vội lại, ba em cũng là con trai, lúc em còn nhỏ, không phải cũng trần truồng để ba mặc quần áo sao?"

"Việc đó không giống."

"Có chỗ nào không giống?"

"Ba em là người thân của em..."

"Anh cũng là người thân của em."

"..."

Trình Chi Ngôn đột nhiên phát hiện mình không có cách nào tiếp tục cuộc nói chuyện này, sau cùng, anh thở một hơi thật dài, vẻ mặt nghiêm túc, nói: "Dù sao sau này cũng không được trần truồng chạy lung tung trong nhà như vậy nữa, có nghe hay không?"

"... Dạ." Tiểu Thỏ tâm không cam tình không nguyện gật đầu.

Trình Chi Ngôn trừng mắt nhìn cô bé một lúc lâu, quả nhiên vẫn nhìn không được cười cười đi ra, lắc đầu nói: "Lại nói, dù sao cũng còn con nít, chẳng có gì đẹp..."

"Dạ?" Tiểu Thỏ nghe được câu này, không hiểu ngẩng đầu lên, hỏi: "Là sao ạ?"

"Không có gì." Trình Chi Ngôn ngưng cười, suy nghĩ một chút rồi nói với cô bé: "Có giận anh không?"

Tiểu Thỏ lắc đầu.

"À, tuần này Lục Hạ Phong sinh nhật, có mời em ăn cơm, em có đi không?" Trình Chi Ngôn thuận thế ngồi lên giường Tiểu Thỏ, ánh mắt ôn nhu nhìn cô bé, hỏi.

"Có bánh ngọt không ạ?"

"Có."

"Có đồ chơi không ạ?"

"Trên lý thuyết thì có."

"Vậy thì đi, đi ạ!" Tiểu Thỏ vội vàng gật đầu liên tục.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93

"Yêu cầu của em ít như vậy..." Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ, lắc đầu giận dữ nói.

"Ai nói, yêu cầu của em còn có chính là theo đuôi anh nước chanh!" Bàn tay trắng nõn của Tiểu Thỏ nắm thành quả đấm ở trước ngực, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Trình Chi Ngôn nói: "Sau này lớn lên em nhất định phải gả cho anh nước chanh!"

Trình Chi Ngôn đảo mắt, đứng dậy rời khỏi.

Thứ bảy, trước nhà Hạ Phong, Tiểu Thỏ hí hục ôm quà tặng trong tay đi sau lưng Trình Chi Ngôn, ngẩng đầu nhìn thoáng qua nhà Hạ Phong, nhìn không được cảm thán nói: "Anh nước chanh, nhà anh ấy thật lớn!"

"Có cái gì lớn, không phải cũng bằng nhà chúng ta thôi sao..." Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua thuận miệng nói.

"Nhưng mà sân nhà anh ấy có bể bơi!" Tiểu Thỏ chỉ vào cái hồ trong suốt trong sân nhỏ nhìn Trình Chi Ngôn nói.

"Đó là ao cá." Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua theo phương hướng ngón tay cô chỉ, nói: "Nếu như em thích, trở về nhà bảo ba anh đào cho em một cái, cái kia không thể bơi lội."

"A.... Thật đáng tiếc...." Bỗng nhiên Tiểu Thỏ dâng lên cảm giác tiếc hận.

Trình Chi Ngôn nhìn cô một cái, đưa tay ấn chuông cửa.

Tiếng chuông cửa êm tai vang lên, chỉ chốc lát giọng nói Hạ Phong từ trong cửa vang lên: “Minh nói với các cậu, nhất định là Trình Chi Ngôn và bạn gái nhỏ của cậu ta đến đây, mình đi mở cửa!”

Lời của anh ta còn chưa dứt, Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ đã mở cửa ra rồi.

Toàn thân Hạ Phong mặc quần áo Trung Quốc màu đỏ cười tít mắt đứng ở cửa nói: “Hoan nghênh, hoan nghênh, Trình Chi Ngôn cậu cuối cùng cũng đến đây.”

“Anh người điên sinh nhật vui vẻ!” Tiểu Thỏ sau lưng Trình Chi Ngôn vội vàng cầm quà tặng trong tay đưa tới trước mặt Hạ Phong.

“Ai nha, đến thì đến, lại còn mang quà tặng làm gì, thật sự là, ... Ha ha ha....” Hạ Phong nhìn Tiểu Thỏ trước mắt nhất thời vui mừng đến nở hoa, cậu ta ngồi xổm người xuống, dùng lực ôm Tiểu Thỏ một chút, sau đó nhận quà tặng trong tay cô, về mặt hưng phấn nói: “Tiểu Thỏ chuẩn bị quà tặng gì cho anh? Để anh nhìn xem... Mẹ kiếp...”

Hạ Phong từ trong túi lấy ra một bộ thành ngữ dựa theo bài thi, kéo môi nhìn Tiểu Thỏ nói: “Em chuẩn bị cho anh cái này?”

“Cái này không phải em chuẩn bị, là anh nước chanh chuẩn bị.”

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, ngửa một khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn Hạ Phong nói: Anh nước chanh nói, anh ấy dẫn em tới ăn không phải trả tiền, em nhất định phải cố gắng lao động giúp anh ấy cầm quà tặng...”

“Anh nước chanh của em thật không có nhân tính!” Một nắm tay Hạ Phong đánh vào trên ngực Trình Chi Ngôn, sau đó dắt tay Tiểu Thỏ hướng trong phòng đi vào: “Đến, cùng anh Hạ Phong đi vào, anh dẫn em đi chơi, chúng ta đừng để ý đến cậu ta.”

Trình Chi Ngôn cười cười, cũng không có phản bác, đi theo phía sau hai người bọn họ đi vào.

Trong phòng khách nhà Hạ Phong, dùng khinh khí cầu màu sắc rực rỡ treo ở trên tường, phía trên treo bốn chữ to mạ vàng “Sinh nhật vui vẻ”, hai bên khinh khí cầu còn dùng bong bóng cột lại thành con gấu khổng lồ, con thỏ, trần nhà thượng hạng phòng khách màu sắc rực rỡ treo hoa rực rỡ muôn màu, khắp nơi lộ ra không khí vui mừng.

“Có phải bạn gái nhỏ Trình Chi Ngôn đến đây hay không?” Một tiếng nói có chút kỳ quái đột nhiên từ trên lầu truyền tới.

Giọng nói kia nghe qua có một chút trong trẻo giống giọng trẻ con lại có một chút giống cổ họng con vịt bị khàn.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Bạn gái của tôi (2)

Tiểu Thỏ có chút tò mò ngẩng đầu nhìn lại, thấy trên cầu thang xuất hiện một khuôn mặt xinh đẹp.

Da anh ta trắng nõn như ngọc, đôi mắt trong suốt thanh thúy giống như ngôi sao, chiếc mũi thẳng, làn môi đỏ nhàn nhạt tươi cười, giống như là hồng nhạn lạng yên bay xuống.

Anh này nhìn.... Giống như có chút quen mắt ...

Tiểu Thỏ nhìn chăm chăm gương mặt xinh xắn kia hồi lâu, cuối cùng vẫn không nhớ ra anh ta là ai.

"Tiểu Thỏ, em đã đến rồi à?" Người kia vừa thấy Tiểu Thỏ lập tức chạy xuống cầu thang nhanh như con gió, vọt tới trước mặt Tiểu Thỏ, không nói hai lời túm cánh tay nhỏ nhỏ của cô, cúi người ở trên gương mặt của cô dùng lực hôn một cái.

Đây... Mặt này...

Tiểu Thỏ đưa tay che khuôn mặt nhỏ nhắn của mình, sau một lúc lâu sững sốt, nhìn người trước mắt lắp bắp nói: "Anh là...Anh là cái chị kia!"

"Là anh!" Dương Giai Di đầu đầy vạch đen nhìn cô, trong giọng nói mang theo khàn khàn nhìn cô buồn bực sửa chữa nói.

"A.... Đúng rồi! Là anh kia!" Tiểu Thỏ phục hồi lại tinh thần, về mặt tò mò nhìn Dương Giai Di hỏi: "Anh, cổ họng anh làm sao vậy, là bị cảm sao?"

"Không phải, đang vỡ giọng, thật phiền..." Dương Giai Di buồn bực nói với Tiểu Thỏ: "Giống như cổ họng vịt được, khó nghe muốn chết."

"Ừ! Giọng nói trước đây dễ nghe hơn!" Tiểu Thỏ dùng lực gật gật đầu.

Trình Chi Ngôn neho lại đôi mắt thâm thúy nhìn Dương Giai Di và Tiểu Thỏ vừa cười vừa nói, rốt cục nhin không được nhàn nhạt mở miệng nói: "Tiểu Thỏ, em đã quên trước kia anh dạy em như thế nào rồi sao?"

“A?” Tiểu Thỏ quay đầu nhìn Trình Chi Ngôn một cái, lại quay đầu nhìn Dương Giai Di trước mắt, bỗng nhiên hiểu ra nói: "Em nhớ ra rồi."

"Gì vậy?" Dương Giai Di vẽ mặt tò mò nhìn cô.

"Anh, mau ngồi xổm xuống!" Tiểu Thỏ nhìn Dương Giai Di vẫy tay.

“Để làm gì, em muốn hôn anh sao?” Dương Giai Di vừa nói vừa ngồi xổm người xuống, đến gần Tiểu Thỏ.

"Bốp." một tiếng giòn vang, Tiểu Thỏ tát một cái vào trên trán Dương Giai Di.

"..."

Dương Giai Di bị động tác bất thành linh cô biến thành ngây ngẩn cả người, sau một lúc lâu mới che trán mình kỳ quái nói: "Tiểu Thỏ, em đánh anh làm gì?"

“Anh nước chanh của em nói, sau khi người nào tùy tiện hôn em liền trực tiếp đi lên đánh người đó, không cần khách khí!” Hai tay Tiểu Thỏ chống nạnh giọng nói trong trẻo nhìn Dương Giai Di nói.

"..."

Dương Giai Di đứng dậy, vẽ mặt không nói gì nhìn Trình Chi Ngôn nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Được lắm, Trình Chi Ngôn bản lĩnh cậu thật lớn, bản thời tôi cũng không dám đánh, vậy mà cho bạn gái nhỏ của cậu đánh tôi, cậu biết từ trước đến giờ tôi không đánh con gái!"

Trình Chi Ngôn mặt mỉm cười, vẽ mặt vô tội nhìn anh ta giang tay nói: "Không phải nhằm vào cậu, cho dù là Hạ Phong đi lên hôn em ấy cũng sẽ bị em ấy đánh!"

"Không, cậu chính là cố ý! Cậu biết rõ rành chỉ có tôi hôn em ấy!"

"A... Vậy cậu biết em ấy là bạn gái của tôi còn đi hôn em ấy, cậu nói cậu không phải là tìm đánh?"

"Lúc trước là ai nói em ấy không phải bạn gái cậu, hiện tại tại sao lại biến thành bạn gái cậu rồi!"

"Được rồi, được rồi, bình tĩnh bình tĩnh!" Hạ Phong mau chạy ra đây hòa giải, nhìn hai người bọn họ nói: "Hai người các cậu bình tĩnh một chút, bình tĩnh một chút, đã đấu đá với nhau sáu bảy năm, có mệt hay không..."

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 95: Bạn Gái Của Tôi (3)

"Không mệt!" Trình Chi Ngôn và Dương Giai Di liếc đối phương một cái, nhiều miệng một lời trả lời.

...

Trong lúc đó Hạ Phong không biết nói gì.

“Anh người điên.” Tiểu Thỏ nhìn Trình Chi Ngôn lại nhìn Dương Giai Di, cuối cùng đi đến trước mặt Hạ Phong đưa tay kéo góc áo của anh ta.

"Ừ?" Hạ Phong cúi đầu, nhìn Tiểu Thỏ đứng ở trước mặt mình.

“Anh cũng có chuẩn bị quà sinh nhật cho anh!” Tiểu Thỏ cúi đầu, ở trong ba lô nhỏ đeo sau lưng tìm lại tìm, tìm hồi lâu cuối cùng tìm ra một đóa hoa nhỏ màu đỏ đưa tới trước mặt Hạ Phong nói: "Sinh nhật vui vẻ!"

Hạ Phong hơi ngẩn ra, nhìn đóa hoa nhỏ trước mắt.

Đóa hoa là vải màu đỏ bằng lụa, nhị hoa là vải nhưng màu vàng lóe sáng, cánh hoa nhỏ tinh tế nắm ở trong tay Tiểu Thỏ, một mảnh lá cây xanh biếc đang đung đưa đón gió.

"Đây là.... Hoa hồng sao?" Hạ Phong có phản cảm động nhận hoa hồng nhỏ thấp giọng hỏi.

“Đây là hoa hướng dương! Là em làm trong tiết thủ công ở nhà trẻ!” Tiểu Thỏ cười tít mắt nhìn Hạ Phong giọng nói trong trẻo trả lời.

"Tiểu Thỏ!" Hạ Phong chớp chớp mắt mấy cái nhìn khuôn mặt hồng hào của Tiểu Thỏ trước mắt, nhin không được một tay ôm lấy cô vào trong ngực nói: "Em thật sự là quá đáng yêu! Quá đi ~~~~~ ~!!!"

Hạ Phong hôn một cái rõ tiếng lên khuôn mặt Tiểu Thỏ.

Trình Chi Ngôn đứng sau lưng Hạ Phong, cặp mắt hơi nheo lại ánh mắt nguy hiểm nhìn anh ta.

"Bốp" Một tiếng, không báo trước, Tiểu Thỏ lại vỗ một cái tát vào trán Hạ Phong.

"Không được tùy tiện hôn em!" Tiểu Thỏ che mặt trứng tròn, tròng mắt to trắng đen rõ ràng nhìn Hạ Phong.

"Ha ha...Chỉ là bị đánh, hôn em một cái cũng đáng rồi!" Hạ Phong cười hi hi đứng dậy, hoàn toàn không thèm để ý mình bị Tiểu Thỏ đánh một cái.

"Tiểu Thỏ, Tiểu Thỏ, cho anh hôn một chút!"

Những cái nam học sinh khác cũng lập tức bắt đầu ồn ào, một đám đều nhìn trước mặt Tiểu Thỏ nói.

Tiểu Thỏ bị hoảng sợ, vội vàng chạy về phía sau Trình Chi Ngôn trốn tránh, đôi bàn tay bắt chặt lấy tay áo anh, thò ra một cái đầu la lớn: "Người nào cũng không cho phép hôn em! Chỉ có anh nước chanh mới có thể hôn em!"

"A...A...A!"

"Hôn một cái! Hôn một cái!"

"Chỉ có Trình Chi Ngôn mới có thể hôn a!"

Những cái nam sinh này ồn ào càng thêm lợi hại.

Hai má Trình Chi Ngôn ửng đỏ đứng ở nơi đó, đôi mắt trong suốt lờm những cái nam sinh này một cái.

Những người đó lập tức liền không nói gì nữa.

Thời khắc máu chột, uy tín lớp trưởng vẫn còn ở trong này.

"Được rồi, các cậu đừng náo loạn, mau lại đây ăn bánh ngọt đi!" Hạ Phong mau chạy ra đây, giải vây cho bọn họ.

Ở nhà Hạ Phong ăn uống no đủ lại chơi một buổi chiều, Tiểu Thỏ sờ bụng nhỏ tròn trịa của mình, vẻ mặt hạnh phúc kéo tay Trình Chi Ngôn về nhà.

Trên đường về nhà, môi hồng nhuận của Tiểu Thỏ cười đến cong thành một đường thẳng.

Trình Chi Ngôn có chút nghi hoặc nhìn cô, thuận miệng hỏi: "Có chuyện gì vui vẻ như vậy?"

"Ha ha, anh nước chanh, cuối cùng anh đồng ý cho em làm bạn gái của anh rồi!" Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, ánh mắt tròn tròn nhìn chăm chăm Trình Chi Ngôn cười.

"Anh đồng ý khi nào?" Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô.

"Lúc nãy anh cùng anh kia cãi nhau, rõ ràng có nói em là bạn gái của anh!" Tiểu Thỏ nhắc nhở anh.

“A... Đó là do anh thuận miệng nói."

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Hoàn cảnh xa lạ

"A... Đó là do anh thuận miệng nói." Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ mỉm cười, giọng nói dịu dàng.

"..." Tiểu Thỏ trừng đôi mắt to đen tròn, gắt gao nhìn anh, sau một lúc lâu nhún cái mũi nhỏ của mình nói: “Khi nào thì em mới có thể làm bạn gái của anh?"

"Chờ em...lớn lên một chút." Đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn tràn đầy dịu dàng, anh khom người xuống, sờ đầu Tiểu Thỏ, thấp giọng nói: "Bây giờ em còn quá nhỏ."

Tiểu Thỏ nhìn Trình Chi Ngôn trước mắt, không vui bùi môi nói: "Mấy ngày hôm trước vừa nói em trưởng thành đừng để anh mặc quần áo cho em, bây giờ lại nói em còn quá nhỏ, cuối cùng là em trưởng thành hay là chưa trưởng thành đây?"

Trình Chi Ngôn hơi ngẩn ra, lập tức bật cười nói: "Em trưởng thành hơn trước đây một chút rồi, nhưng mà vẫn chưa hoàn toàn lớn lên."

"...."

Tiểu Thỏ quay đầu đi chỗ khác, buồn bực không vui đi về phía trước, "Dù sao lớn hay không lớn là do anh quyết định..."

Tháng 9, mùa thu năm 2001.

Bạn học Bạch Tiểu Thỏ cuối cùng cũng tạm biệt nhà trẻ, quang vinh trở thành học sinh mới năm nhất tiểu học.

Cùng lúc đó, Trình Chi Ngôn đã là học sinh trung học năm hai rồi.

Vì có thể cùng Trình Chi Ngôn đi học, tan học, Tiểu Thỏ đặc biệt yêu cầu học trường tiểu học tương đối gần trường trung học của Trình Chi Ngôn, bỏ qua trường tiểu học gần nhà.

Sáng sớm Trình Chi Ngôn nhìn thấy Tiểu Thỏ đeo túi sách, vẻ mặt vui vẻ chờ mình cùng đi đến trường, nhìn không được cười cười, "Tiểu học các em bây giờ rười mới bắt đầu đi học, em thật sự muốn bây giờ đi học cùng anh?"

"Vâng!" Tiểu Thỏ dùng lực gật đầu, chạy đến bên cạnh Trình Chi Ngôn ngửa đầu nhìn anh, gương mặt anh trong nắng sớm tàn ra trắng nõn trơn bóng, hình dáng sùnn mặt anh hình như rõ hơn so với trước rằng, đôi mắt trong suốt kia cũng dần dần bắt đầu trở nên thâm thúy.

"Anh nước chanh....." Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, có chút khó hiểu hướng anh nói: "Sao em cảm giác như anh ngày càng cao rồi vậy?"

Trình Chi Ngôn cười, anh ngồi xổm người xuống sờ sờ đầu Tiểu Thỏ nói: "Bởi vì bộ dáng em quá chậm lớn thôi."

"....." Tiểu Thỏ chu miệng nhỏ nhìn anh, suy nghĩ một chút lại tiếp tục hỏi: "Giọng nói của anh hình như khác trước kia rồi?"

"Ừ." Trình Chi Ngôn dùng giọng nói thiếu niên đặc biệt hơi trầm xuống trả lời: "Bởi vì anh lớn rồi."

"Giọng nói em sau này cũng sẽ thay đổi sao?"

"Sẽ không, chỉ có con trai mới có thể thay đổi giọng."

Trình Chi Ngôn mở khóa chiếc xe đạp ra, cười lên xe sau đó quay đầu nhìn về Tiểu Thỏ nói: "Ngồi lên."

Tiểu Thỏ gật đầu, nghe lời ngồi trên phía sau xe đạp Trình Chi Ngôn.

Giữa nắng sớm, thiếu niên mười bốn tuổi dẫn theo Tiểu Thỏ bảy tuổi, thoải mái mà chạy ở trên đường lớn.

Xe chạy khoảng hai mươi phút, thì Trình Chi Ngôn đưa cô đến cổng tiểu học.

Giờ phút này thời gian còn chưa tới bảy giờ, cổng tiểu học một khoảng vắng vẻ, gần như không có ai.

Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ từ phía sau xe đạp mình nhảy xuống, có chút không yên tâm nói: "Bây giờ còn rất sớm, một mình em đi vào không sao chứ?"

"Không sao." Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên hướng Trình Chi Ngôn cười tít mắt nói: "Trước hai ngày báo danh, cha đã mang em xem qua phòng học, em trực tiếp chờ ở cửa phòng học là được."

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Hoàn cảnh xa lạ (2)

Edit: crazy_crazy

Beta: Linh Ngọc

"Được rồi." Trình Chi Ngôn gật đầu, quay sang dặn cô: "Không được chạy lung tung, biết chưa, lát nữa cô giáo sẽ đến."

"Được." Tiểu Thỏ cười hì hì đồng ý.

Chờ đến khi Trình Chi Ngôn đi khuất, Tiểu Thỏ mới xoay người, đi đến lớp học.

Ừm, cô học năm đầu tiên, phòng học chắc ở tầng một.

Tiểu Thỏ đeo cặp, nhìn xung quanh rồi chậm rãi bước đi.

Cả trường một khoảng yên ắng, chỉ có chú bảo vệ An ngồi ở cửa tranh thủ ngủ gật.

Tiểu Thỏ đi vào trong trường, theo trí nhớ tìm đường đi, đi đến phòng học của mình.

Xa xa, cô nhìn thấy một bóng người đứng trước cửa lớp.

Tiểu Thỏ lòng tràn đầy tò mò đi lại, mới phát hiện, có một cô bé đứng ở chỗ này.

"Ồ?" Cô gái nhỏ nghe tiếng bước chân, xoay đầu lại, nhìn thấy Tiểu Thỏ liền nói: "Không ngờ còn có người đến sớm như vậy."

"Cô là..." Tiểu Thỏ vẽ mặt nghi ngờ xem nàng.

"Mình là Trình Thi Đồng, là học sinh năm nhất." Cô bé nhìn Tiểu Thỏ mỉm cười ngọt ngào.

"Mình tên Bạch Tiểu Thỏ, cũng là học sinh năm nhất." Tiểu Thỏ nhìn Thi Đồng, cũng vội vàng giới thiệu về bản thân.

Hai cô bé nhìn nhau cười, chỉ một lát là trở thành bạn tốt.

Một lát sau, cô chủ nhiệm cũng đẩy cửa đi vào lớp.

Tiểu Thỏ nhìn chủ nhiệm lớp mình. Đây là một cô giáo rất xinh đẹp, mái tóc quăn dài tùy ý thả sau lưng, mặt mày tinh xảo, trên người tỏa ra hơi thở mang hương vị ngọt ngào, lúc nhìn thấy hai cô, thì lộ ra dáng vẻ ngọt ngào nói: "Vẫn có học sinh đến sớm như vậy sao?"

Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng nhìn nhau, sau đó trề miệng một lời đạo: "Cô giáo sáng tốt lành!"

"Hai con sáng tốt." Cô chủ nhiệm nhìn về phía hai cô nói: "Cô họ Đinh, hai con có thể gọi cô là cô giáo Đinh."

"Cô giáo Đinh tốt!"

"Ngoan lắm, chúng ta cùng vào lớp trước đi." Cô giáo Đinh cười tủm tỉm nhìn hai cô rồi đi vào phòng học.

Ngày khai giảng đầu tiên, đơn giản chỉ phát sách vở, giới thiệu một chút về bản thân, thuận tiện sắp xếp chỗ ngồi.

Tiểu Thỏ hết sức may mắn, được sắp ngồi chung bàn với Trình Thi Đồng.

Trong sân trường tiểu học, khắp nơi đều là điều ngửi hoa hương, cô giáo Đinh cho lớp bọn cô tập trung lại một chỗ, dẫn đi tham quan quanh trường.

Giải thích cặn kẽ cho bọn cô ý nghĩa của từng nơi.

Tiểu Thỏ đứng ở trong đội ngũ, kéo áo Trình Thi Đồng đứng bên cạnh, nói nhỏ: "Cô giáo Đinh thật xinh đẹp, mình hi vọng sau này lớn lên cũng có thể đẹp như cô"

"Đúng vậy!" Trình Thi Đồng còn phụ họa nói: "Cô giáo Đinh là cô giáo xinh đẹp nhất mình từng thấy."

- - - -

Cô giáo Đinh dạy ngữ văn vì vậy mỗi lần đến giờ học văn, Tiểu Thỏ đều ưỡn thẳng sống lưng nghiêm túc nghe giảng, gặp câu hỏi thì luôn tích cực giơ tay phát biểu.

Thường xuyên qua lại, cô giáo Đinh đặc biệt yêu thích Tiểu Thỏ, vừa ngoan ngoãn vừa đáng yêu.

Vì được cô giáo Đinh yêu thích, Tiểu Thỏ làm bài tập càng thêm nghiêm túc, mỗi lần kiểm tra ngữ văn đều đúng hết tất cả.

Tình trạng đó kéo dài cho đến thứ năm tuần đó, Tiểu Thỏ cùng bạn học sau khi nghe chuông reo liền chạy vào lớp, ngoan ngoãn ngồi trong phòng học,

chờ cô giáo Đình đến dạy bọn họ.

Kết quả đẩy cửa đi vào lại là hiệu trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Hoàn cảnh xa lạ (3)

Đối mặt với ánh mắt tò mò của các em học sinh lớp một, hiệu trưởng ho nhẹ hai tiếng, nói một câu "Tiết này các em tự học", rồi xoay người đi ra ngoài.

Sau khi thầy hiệu trưởng đi ra ngoài, mọi người trong phòng học ồ lên.

Đáy lòng Tiểu Thỏ mang chút thất vọng, vốn tiết này là của cô giáo Đình, người cô thích nhất dạy vậy mà bỗng dưng lại khóa, cô có chút nói không nên lời.

Trình Thi Đồng ngồi bên cạnh nhẹ đẩy cánh tay cô, nhỏ giọng nói: "Tiểu Thỏ, bạn biết không, sau này có khả năng cô giáo Đình sẽ không dạy lớp ta nữa."

"Vì cái gì ?" Tiểu Thỏ nghe xong, trong lòng cả kinh, nắm chặt tay Trình Chi Đồng "Có phải cô giáo Đình xảy ra chuyện gì không?"

Trình Thi Đồng nhìn chung quanh một chút, sau đó nói nhỏ vào tai Tiểu Thỏ: "Nghe nói mấy ngày hôm trước, chuyện cô giáo Đình ngược đãi học sinh, có phụ huynh đến tìm hiệu trưởng, hôm đó mình đi đưa sách bài tập, nghe thấy cô giáo Đình khóc trong phòng làm việc."

"A? ?" Tiểu Thỏ sững sờ, mặt tràn đầy không hiểu nhìn Trình Thi Đồng hỏi: "Cô giáo Đình ngược đãi học sinh khi nào?"

"Bạn ngốc quá, là hai ngày trước, cô giáo Đình phạt Trương Vĩ đó."

Tiểu Thỏ nhũn lại lòng mà, y cẩn thận suy nghĩ một chút, cuối cùng nhớ ra chuyện xảy ra.

Mấy ngày hôm trước, vào tiết văn, lúc cô giáo Đình đang giảng bài, phía dưới có vài học sinh nam đang say sưa nói chuyện riêng, bị cô giáo Đình nhắc nhở nhiều lần nhưng không chịu hối cải.

Cô giáo Đình bèn gọi đứng dậy, vậy mà vẫn có một nam sinh không ngừng nói chuyện.

Tiểu Thỏ còn nhớ, khi đó cô giáo Đình hình như rất tức giận, lập tức dừng giảng bài, gọi nam sinh kia lên bục giảng hỏi hắn có phải không chế được miệng mình không.

Trương Vĩ bộ dạng cả lờ phất phơ cười hi hi gật đầu, đứng vậy, ta thích nói đấy.

Sau đó cô giáo Đình liền kêu một học sinh ngồi ở hàng thứ nhất đi ra cửa hàng mua về một bao muối, đem toàn bộ nhét vào miệng Trương Vĩ.

Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, quay sang hỏi Trình Thi Đồng: "Cũng tại bởi vì cô giáo Đình nhét muối vào miệng tên kia sao?"

"Chắc là vậy." Trình Thi Đồng gật đầu, nhỏ giọng nói tiếp: "Phụ huynh Trương Vĩ chạy đến phòng thầy hiệu trưởng vừa khóc vừa nháo, đòi hiệu trưởng sao thải cô giáo Đình. Hiệu trưởng hình như cũng đồng ý. Nhưng mấy việc này chỉ là mình nghe kể thôi."

"Mình cảm thấy tên Trương Vĩ kia thực sự rất phiền, cô giáo Đình đâu có làm gì sai..." Tiểu Thỏ vừa nghe nói cô giáo Đình bị sa thải, trong lòng nhất thời cảm thấy khó chịu.

Bình thường cô giáo Đình đối xử với cô rất tốt, lúc nào cũng cười tùm tùm, đôi khi giúp Tiểu Thỏ thắt bím tóc, còn cho cô nhiều đồ ăn vặt ngon nữa chứ.

Ở Tiểu Thỏ trong mắt, cô giáo Đình mọi mặt đều tốt, mọi việc cô giáo làm đều có đạo lý.

Trình Thi Đồng thở dài một hơi, nhìn Tiểu Thỏ lắc đầu nói: "Còn có lúc trước vài bạn bị cô giáo Đình dùng thước đánh vào tay, phụ huynh cũng tìm đến."

"Đánh vào tay thôi, có gì mà phải tìm đến phòng hiệu trưởng?" Tiểu Thỏ kì quái nói: "Lúc trước mình làm bài sai, cô giáo Đình cũng có đánh vào tay mình, không đau chút nào."

"Cô giáo Đình đánh bạn đương nhiên không đau, bởi vì cô thích bạn nhưng mấy học trò kia đều bị đánh in dấu đỏ." Trình Thi Đồng lắc đầu, nhìn Tiểu Thỏ nói.

Chương 99: Hoàn cảnh xa lạ (4)

Edit: crazy_crazy

Beta: Linh Ngọc

Tiểu Thỏ nghe xong, lập tức trầm mặc .

Tiết tự học lộn xộn đã sắp kết thúc, cô giáo Đinh cuối cùng cũng đến .

Cô giáo đẩy cửa bước vào, hốc mắt có một chút đỏ lên, tóc cũng có chút hỗn độn.

Lớp học lúc này còn ồn ào, trong nháy mắt yên tĩnh trở lại.

Cô giáo Đinh chậm rãi đi lên bục giảng, nhìn một vòng quanh lớp, ánh mắt dừng trên người Tiểu Thỏ một lát, sau đó mở miệng, cất giọng khàn khàn nói: "Các bạn học, sau này cô không dạy lớp ta nữa, ngày mai sẽ có giáo viên mới đến dạy các em, các em phải chăm chú nghe giảng, nghiêm túc học tập, biết chưa?"

"..."

Phòng học một mảnh yên tĩnh, không có bạn nào trả lời.

Sau một lúc lâu, một cô bạn giơ tay hỏi: "Cô giáo, sao cô lại không dạy lớp em nữa?"

"Bởi vì trong nhà cô có chuyện, về sau không thể dạy các em, các em nhớ phải nghe lời cô giáo mới nha."

"Cô giáo, sau này cô sẽ trở lại thăm chúng em chứ? ?"

"Trở lại..." Cô giáo Đinh hốc mắt càng ngày càng hồng, nàng hít mũi một cái, duỗi tay lau mắt, sau đó cười nói: "Cô sẽ trở lại thăm các em."

"..." Tiểu Thỏ cắn môi, nhìn cô giáo Đinh đang đứng trên bục giảng, cảm thấy mình cũng sắp khóc theo, cô rất muốn giơ tay hỏi cô giáo Đinh một số vấn đề, nhưng suy nghĩ hồi lâu, cũng không biết nên hỏi gì.

Rất nhanh tiếng chuông tan học vang lên, cô giáo Đinh nói lời tạm biệt với mọi người rồi xoay người, lau nước mắt đi ra ngoài .

Trong lớp hết sức yên tĩnh, không ai nhúc nhích.

Tiểu Thỏ chần chờ hai giây, đột nhiên đứng dậy, chạy ra ngoài.

"Tiểu Thỏ, Tiểu Thỏ... Bạn muốn đi đâu? ?" Trình Thi Đồng thấy Tiểu Thỏ chạy đi, vội vàng lên tiếng kêu cô.

Tiểu Thỏ không trả lời, trực tiếp đi ra ngoài phòng học, chạy vọt tới cô giáo Đinh đang cúi đầu đi .

"Cô...Cô giáo Đinh..." Tiểu Thỏ chạy đến trước mặt bà, thờ phỉ phò gọi bà một tiếng.

Cô giáo Đinh ngẩng đầu lên, nhìn Tiểu Thỏ đứng trước mặt, khóe miệng nở nụ cười ôn nhu: "Tiểu Thỏ, sao vậy? ?"

"Cô giáo, cô thật sự không dạy lớp em nữa sao? ?" Tiểu Thỏ giương mắt nhìn bà, mở miệng hỏi.

"Ừ..." Cô giáo Đinh nhẹ nhàng gật đầu, cắn môi trầm mặc một lát rồi đột nhiên ngồi xổm xuống, đặt tay lên vai Tiểu Thỏ nói: "Cô làm sai một ít chuyện nên phải đi, em ở lại nhớ phải cố gắng học thật giỏi, nhớ chưa?"

"Nhưng... Nhưng em thực sự rất thích cô giáo Đinh." Tiểu Thỏ nhịn không được, nước mắt từ trong hốc mắt chảy ra.

Cô giáo Đinh nhìn Tiểu Thỏ, không nhịn được duỗi tay lau mắt mình, cười nói: "Cô cũng rất là thích em, cô rất vui vì ít nhất vẫn có học sinh thích cô."

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy ngực mình như bị một khối đá lớn đè nặng, vốn muốn nói gì đó nhưng một chữ cũng nói cũng không nên lời.

"Tốt lắm, cô phải đi rồi." Cô giáo Đinh duỗi tay ôm Tiểu Thỏ, vỗ đầu cô nói: "Cô sẽ nhớ em."

"Cô giáo Đình..." Tiểu Thỏ nhìn bà từ từ đứng dậy, đưa mái tóc quăn bắt qua tai, vẫy tay tạm biệt cô rồi rời đi.

Không hiểu vì cái gì, trong lòng Tiểu Thỏ bỗng sinh ra dự cảm, cô giáo Đình có lẽ sẽ không trở lại thăm các cô.

Chương 100: hoàn cảnh xa lạ 5

editor : alin

Cả ngày hôm đó, Tiểu Thỏ bơ phờ, ngay cả lúc tan học Trình Chi Ngôn đến đón, cô cũng không vui vẻ đi ra.

Trình Chi Ngôn dắt xe đạp, cúi đầu ủ rũ đi sau lưng Tiểu Thỏ, mặt đầy nghi ngờ hỏi: "Tiểu Thỏ, em sao vậy, hôm nay có chuyện gì không vui sao?"

"Dạ..." Hai tay Tiểu Thỏ nắm chặt dây quai cặp sách, cúi đầu, vừa đi vừa đá cục đá ven đường.

Người này khi không vui thì thường có thói quen trút lên mấy cục đá.

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn cô bé, một lúc lâu sau, anh dừng xe lại, bước nhanh lên trước, ngồi xổm xuống, hai tay vịn vào vai cô, đôi mắt trong suốt chăm chú nhìn thẳng vào cô bé, giọng nói mềm mỏng, hỏi: "Tiểu Thỏ, nói cho anh biết, đã xảy ra chuyện gì?"

Trình Chi Ngôn đã mười lăm tuổi, giọng nói dần trở nên trầm thấp mà đầy từ tính, hơn nữa anh còn cố nói thật ôn nhu, tuy chỉ trong khoảnh khắc nhưng vẫn khiến mũi Tiểu Thỏ cay cay.

"Cô giáo... Cô giáo Đình... Sẽ không dạy lớp em nữa..." Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt đỏ hoe nhìn Trình Chi Ngôn

.

"Cô giáo Đình?" Trình Chi Ngôn nhíu mày suy nghĩ một chút, "Là cô giáo Đình em vẫn hay nhắc tới đó sao?"

"Vâng..." Tiểu Thỏ đưa tay áo lên lau đôi mắt đầy nước, gật đầu.

"Sao cô ấy lại không dạy lớp em nữa?"

"Bọn họ nói... Là vì cô giáo dùng cách xử phạt trên thân thể học sinh..." Tiểu Thỏ sụt sịt mũi, nghẹn ngào hồi lâu, mới không tình nguyện nói ra mấy chữ này.

"Cô giáo đã dùng cách xử phạt về thể xác với em sao?"

"Không phải, cô giáo Đình đối với em là tốt nhất, cho dù có đánh tay đánh chân vài cái cũng không dùng sức..." Tiểu Thỏ nghĩ đến đây thì đã cảm thấy khó chịu, "Nhưng bọn họ lại nói, cô giáo Đình đánh người khác dùng sức rất mạnh..."

"Cũng bởi vì cô giáo đánh học trò, cho nên mới không dạy lớp em nữa?"

"Không phải vậy..." Tiểu Thỏ cắn cắn môi, chần chờ một chút, sau đó cúi đầu nói: "Mấy ngày hôm trước, cô giáo nhét một túi muối vào trong miệng một bạn..."

"..." Trình Chi Ngôn khẽ nhíu mày, cầm hai tay đang hơi dùng sức của Tiểu Thỏ.

"Anh nước cam?" Tiểu Thỏ bị anh cầm chặt tay thì cảm thấy hơi đau, nhin không được ngẩng đầu lên nhìn anh.

Trình Chi Ngôn trầm mặc, một lúc sau mới duỗi tay ôm Tiểu Thỏ vào trong ngực mình, thấp giọng nói: "Chỉ cần không dùng cách xử phạt về thể xác với em là tốt rồi..."

"..."

Tiểu Thỏ có hơi không rõ chuyện đang xảy ra.

"Xử phạt về thể xác với học sinh là không đúng, em có biết không?" Trình Chi Ngôn ôm chặt cô bé, qua một lúc lâu mới buông tay ra, đôi mắt trong suốt nhìn thẳng vào cô, trầm giọng nói: "Anh biết cô giáo rất tốt với em, nhưng đã là giáo viên thì không thể chỉ tốt với một học sinh được, một lớp học có nhiều bạn như vậy, nếu trừng phạt không đúng cách sẽ rất dễ dàng tạo nên bóng ma tâm lý trong lòng học sinh."

Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn anh, gió nhẹ lướt qua mái tóc anh, giữa lông mày anh lóe lên tia sáng chói mắt, phảng phất như có vô số vì sao đang phát sáng, mặc dù không biết cái gì gọi là bóng ma tâm lý nhưng những lời Trình Chi Ngôn nói lại giống như một luồng gió mát, thổi tan những buồn bực và không vui trong lòng cô bé.

"Bây giờ em còn nhỏ, thích ai thì sẽ cảm thấy mọi điều người đó nói hay làm đều đúng. Nhưng khi em lớn rồi, đứng ở một góc độ khác cao hơn xa hơn quay đầu nhìn lại, thì có một số việc, sai chính là sai. Từ giờ cho đến lúc đó, em không được cho tình cảm ảnh hưởng đến phán đoán của mình. Có hiểu không?" Trình Chi Ngôn khẽ mỉm cười, giọng nói ôn nhu nhẹ nhàng nói với cô bé.

Chương 100: Hoàn cảnh xa lạ 5

editor : alin

Cả ngày hôm đó, Tiểu Thỏ bơ phờ, ngay cả lúc tan học Trình Chi Ngôn đến đón, cô cũng không vui vẻ đi ra.

Trình Chi Ngôn dắt xe đạp, cúi đầu ủ rũ đi sau lưng Tiểu Thỏ, mặt đầy nghi ngờ hỏi: “Tiểu Thỏ, em sao vậy, hôm nay có chuyện gì không vui sao?”

“Đạ...” Hai tay Tiểu Thỏ nắm chặt dây quai cặp sách, cúi đầu, vừa đi vừa đá cục đá ven đường.

Người này khi không vui thì thường có thói quen trút lên mấy cục đá.

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn cô bé, một lúc lâu sau, anh dừng xe lại, bước nhanh lên trước, ngồi xổm xuống, hai tay vịn vào vai cô, đôi mắt trong suốt chăm chú nhìn thẳng vào cô bé, giọng nói mềm mỏng, hỏi: “Tiểu Thỏ, nói cho anh biết, đã xảy ra chuyện gì?”

Trình Chi Ngôn đã mười lăm tuổi, giọng nói dần trở nên trầm thấp mà đầy từ tính, hơn nữa anh còn cố nói thật ôn nhu, tuy chỉ trong khoảnh khắc nhưng vẫn khiến mũi Tiểu Thỏ cay cay.

“Cô giáo... Cô giáo Đinh... Sẽ không dạy lớp em nữa...” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt đỏ hoe nhìn Trình Chi Ngôn

.

“Cô giáo Đinh?” Trình Chi Ngôn nhíu mày suy nghĩ một chút, “Là cô giáo Đinh em vẫn hay nhắc tới đó sao?”

“Vâng...” Tiểu Thỏ đưa tay áo lên lau đôi mắt đầy nước, gạt đầu.

“Sao cô ấy lại không dạy lớp em nữa?”

“Bọn họ nói... Là vì cô giáo dùng cách xử phạt trên thân thể học sinh...” Tiểu Thỏ sụt sịt mũi, nghẹn ngào hồi lâu, mới không tình nguyện nói ra mấy chữ này.

“Cô giáo đã dùng cách xử phạt về thể xác với em sao?”

“Không phải, cô giáo Đinh đối với em là tốt nhất, cho dù có đánh tay đánh chân vài cái cũng không dùng sức...” Tiểu Thỏ nghĩ đến đây thì đã cảm thấy khó chịu, “Nhưng bọn họ lại nói, cô giáo Đinh đánh người khác dùng sức rất mạnh...”

“Cũng bởi vì cô giáo đánh học trò, cho nên mới không dạy lớp em nữa?”

“Không phải vậy...” Tiểu Thỏ cắn cắn môi, chần chờ một chút, sau đó cúi đầu nói: “Mấy ngày hôm trước, cô giáo nhét một túi muối vào trong miệng một bạn...”

“...” Trình Chi Ngôn khẽ nhíu mày, cảm hai tay đang hơi dùng sức của Tiểu Thỏ.

“Anh nước cam?” Tiểu Thỏ bị anh cầm chặt tay thì cảm thấy hơi đau, nhìn không được ngẩng đầu lên nhìn anh.

Trình Chi Ngôn trầm mặc, một lúc sau mới duỗi tay ôm Tiểu Thỏ vào trong ngực mình, thấp giọng nói: “Chỉ cần không dùng cách xử phạt về thể xác với em là tốt rồi...”

“...”

Tiểu Thỏ có hơi không rõ chuyện đang xảy ra.

“Xử phạt về thể xác với học sinh là không đúng, em có biết không?” Trình Chi Ngôn ôm chặt cô bé, qua một lúc lâu mới buông tay ra, đôi mắt trong suốt nhìn thẳng vào cô, trầm giọng nói: “Anh biết cô giáo rất tốt với em, nhưng đã là giáo viên thì không thể chỉ tốt với một học sinh được, một lớp học có nhiều bạn như vậy, nếu trừng phạt không đúng cách sẽ rất dễ dàng tạo nên bóng ma tâm lý trong lòng học sinh.”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn anh, gió nhẹ lướt qua mái tóc anh, giữa lông mày anh lóe lên tia sáng chói mắt, phảng phất như có vô số vì sao đang phát sáng, mặc dù không biết cái gì gọi là bóng ma tâm lý nhưng những lời Trình Chi Ngôn nói lại giống như một luồng gió mát, thổi tan những buồn bực và không vui trong lòng cô bé.

“Bây giờ em còn nhỏ, thích ai thì sẽ cảm thấy mọi điều người đó nói hay làm đều đúng. Nhưng khi em lớn rồi, đứng ở một góc độ khác cao hơn xa hơn quay đầu nhìn lại, thì có một số việc, sai chính là sai. Từ giờ cho đến lúc đó, em không được cho tình cảm ảnh hưởng đến phán đoán của mình. Có hiểu không?” Trình Chi Ngôn khẽ mỉm cười, giọng nói ôn nhu nhẹ nhàng nói với cô bé.

☆, 101. Chương 101. Dịu dàng với mình em

“Vâng...” Tiểu Thỏ cái hiểu cái không gật đầu, đôi mắt to trắng đen rõ ràng nhìn chằm chằm Trình Chi Ngôn một lúc thật lâu rồi đột nhiên vươn tay ra ôm lấy cổ anh, dùng khuôn mặt nhỏ nhắn trắng mịn của mình cọ vào cổ anh, giọng nỉ non: “Em thích anh nước cam nhất...”

Gò má cô bé mịn màng, ấm áp dễ chịu cùng với lọn tóc mềm mại cọ vào cổ anh cảm thấy có chút ngứa ngứa.

Trình Chi Ngôn cười cười, tay xoa xoa đầu cô: “Sẽ không phải bởi vì em thích anh nhất cho nên cảm thấy tất cả những gì anh nói đều đúng?”

“Dạ... Nhưng vốn là anh nước cam nói đúng mà.” Tiểu Thỏ nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nghiêm túc nhìn Trình Chi Ngôn: “Anh xem, từ nhỏ đến lớn em đều rất nghe lời anh.”

“Em chắc chắn?” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô bé: “Vậy anh bảo em ngủ một mình, sao em lại không nghe lời anh?”

“Ai nha... Việc này cũng có phần đúng sai sao...” Tiểu Thỏ đỏ mặt, cánh tay đang ôm cổ anh vội vàng rút trở lại, cúi đầu tức giận nói: “Nói sau đi ạ, bây giờ em ngủ ngoan lắm, đâu có sờ lung tung trên mặt anh nữa.”

“Em đó...”

Trình Chi Ngôn cười lắc lắc đầu, đứng dậy, đi lại chỗ cạnh chiếc xe đạp của mình, lên xe, quay đầu nhìn Tiểu Thỏ, hỏi: “Đi được chưa?”

“Dạ!” Tiểu Thỏ vừa nhảy vừa đi, bước đến ngồi lên yên xe phía sau anh.

Buổi tối, trước khi lúc ngủ.

Tiểu Thỏ ôm chăn mơ mơ màng màng nằm trên chiếc giường lớn của Trình Chi Ngôn, thấp giọng hỏi: “Anh nước cam, sao anh còn chưa ngủ?”

Trình Chi Ngôn ngồi trước bàn, nghe được lời Tiểu Thỏ nói thì xoay người lại, đôi mắt vốn trong suốt có chút buồn cười nhìn cô bé, nói: “Không phải từ lúc bảy rưỡi em đã kêu mệt sao, bây giờ đã tám rưỡi rồi, sao còn không ngủ đi?”

“Tại anh vẫn chưa đi ngủ với em...” Tiểu Thỏ trở mình, nằm lý trên giường, đôi mắt ướt át mang đầy bối rối nhìn Trình Chi Ngôn, nói: “Tại sao em lại không được ngủ muộn như thế chứ?”

Trình Chi Ngôn đặt cây bút bi trong tay xuống, dựa vào ghế duỗi lưng một cái, sau đó có chút bất đắc dĩ trả lời: “Tiểu Thỏ, anh đã học năm ba rồi.”

“Dạ... Thì sao ạ?”

“Tháng sáu sang năm là phải thi trung khảo rồi.” Trình Chi Ngôn đứng dậy, bước đến ngồi xuống giường, đưa tay xoa đầu Tiểu Thỏ, nói: “Thật ra trường có quy định, học sinh năm ba nhất định phải đến trường học lớp tự buổi tối, chỉ là thành tích của anh tốt nên chủ nhiệm mới cho phép anh không cần đến lớp.”

“Tự học buổi tối là gì vậy?”

“Tức là buổi tối cũng phải đến trường đi học.” Trình Chi Ngôn suy nghĩ một chút, giọng ôn nhu nói: “Anh Hạ Phong của em và cả Dương Giai Di đáng ghét kia nữa, bây giờ bọn họ cũng đang phải ngồi trong trường học bài.”

“Sau khi lên sơ trung là sẽ phải liên tục ở lại trường muộn vậy sao?” Tiểu Thỏ ngáp một cái, lo lắng hỏi: “Nhưng em vừa đến tám giờ là đã thấy mệt rồi, sau này em lên sơ trung, nếu phải đi học tối mà cũng buồn ngủ thế này thì sao?”

“Không đâu, lúc đó em cũng lớn rồi, sẽ không cần ngủ nhiều như bây giờ.” Trình Chi Ngôn cười cười, nhìn vẻ mặt “đau khổ” của Tiểu Thỏ, duỗi tay kéo chăn lên đắp cho Tiểu Thỏ: “Anh ru em ngủ trước nhé?”

“Vâng!”

Tiểu Thỏ vừa nghe câu này, vội vàng xoay người lại, ngoan ngoãn nằm xuống đặt đầu vào gối của mình.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: .Dịu dàng với mình em

“Vâng...” Tiểu Thỏ cái hiểu cái không gật đầu, đôi mắt to trắng đen rõ ràng nhìn chăm chăm Trình Chi Ngôn một lúc thật lâu rồi đột nhiên vươn tay ra ôm lấy cổ anh, dùng khuôn mặt nhỏ nhắn trắng mịn của mình cọ vào cổ anh, giọng nỉ non: “Em thích anh nước cam nhất...”

Gò má cô bé mịn màng, ấm áp dễ chịu cùng với lọn tóc mềm mại cọ vào cổ anh cảm thấy có chút ngứa ngứa.

Trình Chi Ngôn cười cười, tay xoa xoa đầu cô: “Sẽ không phải bởi vì em thích anh nhất cho nên cảm thấy tất cả những gì anh nói đều đúng?”

“Đạ... Nhưng vốn là anh nước cam nói đúng mà.” Tiểu Thỏ nghiêng đầu suy nghĩ một chút, nghiêm túc nhìn Trình Chi Ngôn: “Anh xem, từ nhỏ đến lớn em đều rất nghe lời anh.”

“Em chắc chắn?” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô bé: “Vậy anh bảo em ngủ một mình, sao em lại không nghe lời anh?”

“Ai nha... Việc này cũng có phần đúng sai sao...” Tiểu Thỏ đỏ mặt, cánh tay đang ôm cổ anh vội vàng rút trở lại, cúi đầu tức giận nói: “Nói sau đi ạ, bây giờ em ngủ ngoan lắm, đâu có sờ lung tung trên mặt anh nữa.”

“Em đó...”

Trình Chi Ngôn cười lắc lắc đầu, đứng dậy, đi lại chỗ cạnh chiếc xe đạp của mình, lên xe, quay đầu nhìn Tiểu Thỏ, hỏi: “Đi được chưa?”

“Đạ!” Tiểu Thỏ vừa nhảy vừa đi, bước đến ngồi lên yên xe phía sau anh.

Buổi tối, trước khi lúc ngủ.

Tiểu Thỏ ôm chăn mơ màng nằm trên chiếc giường lớn của Trình Chi Ngôn, thấp giọng hỏi: “Anh nước cam, sao anh còn chưa ngủ?”

Trình Chi Ngôn ngồi trước bàn, nghe được lời Tiểu Thỏ nói thì xoay người lại, đôi mắt vốn trong suốt có chút buồn cười nhìn cô bé, nói: “Không phải từ lúc bây giờ em đã kêu mệt sao, bây giờ đã tám giờ rồi, sao còn không ngủ đi?”

“Tại anh vẫn chưa đi ngủ với em...” Tiểu Thỏ trở mình, nằm lý trên giường, đôi mắt ướt át mang đầy bối rối nhìn Trình Chi Ngôn, nói: “Tại sao em lại không được ngủ muộn như thế chứ?”

Trình Chi Ngôn đặt cây bút bi trong tay xuống, dựa vào ghế duỗi lưng một cái, sau đó có chút bất đắc dĩ trả lời: “Tiểu Thỏ, anh đã học năm ba rồi.”

“Đạ... Thì sao ạ?”

“Tháng sáu sang năm là phải thi trung khảo rồi.” Trình Chi Ngôn đứng dậy, bước đến ngồi xuống giường, đưa tay xoa đầu Tiểu Thỏ, nói: “Thật ra trường có quy định, học sinh năm ba nhất định phải đến trường học lớp tự buổi tối, chỉ là thành tích của anh tốt nên chủ nhiệm mới cho phép anh không cần đến lớp.”

“Tự học buổi tối là gì vậy?”

“Tức là buổi tối cũng phải đến trường đi học.” Trình Chi Ngôn suy nghĩ một chút, giọng ôn nhu nói: “Anh Hạ Phong của em và cả Dương Giai Di đáng ghét kia nữa, bây giờ bọn họ cũng đang phải ngồi trong trường học bài.”

“Sau khi lên sơ trung là sẽ phải liên tục ở lại trường muộn vậy sao?” Tiểu Thỏ ngáp một cái, lo lắng hỏi: “Nhưng em vừa đến tám giờ là đã thấy mệt rồi, sau này em lên sơ trung, nếu phải đi học tối mà cũng buồn ngủ thế này thì sao?”

“Không đâu, lúc đó em cũng lớn rồi, sẽ không cần ngủ nhiều như bây giờ.” Trình Chi Ngôn cười cười, nhìn vẻ mặt “đau khổ” của Tiểu Thỏ, duỗi tay kéo chăn lên đắp cho Tiểu Thỏ: “Anh ru em ngủ trước nhé?”

“Vâng!”

Tiểu Thỏ vừa nghe câu này, vội vàng xoay người lại, ngoan ngoãn nằm xuống đặt đầu vào gối của mình.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Dịu dàng với mình em (2)

Trình Chi Ngôn ngồi cùng cô trên giường, nửa người dựa vào đầu giường, đưa tay vỗ nhẹ chân trên người Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ nhắm mắt lại ngoan ngoãn nằm xuống, nhìn giống như sắp ngủ thiếp đi.

Trong phòng, một cái đèn bàn mờ nhạt trên tủ đầu giường toả ra ánh sáng êm dịu, đôi mắt Trình Chi Ngôn sụp xuống, thấy hô hấp Tiểu Thỏ gần như đã đều đặn, đang chuẩn bị rút tay, thì nghe thấy một giọng trầm ấm hỏi: “Anh nước chanh, anh có thể hôn em một cái không?”

Trình Chi Ngôn giật mình, cúi đầu nhìn về phía Tiểu Thỏ, người kia vẫn nhắm hai mắt như cũ, nhưng mà cái miệng nhỏ mới vừa nhếch lên, giờ phút này đang hơi hơi mở ra, lời nói vừa rồi chẳng lẽ là cô nói?

“À?” Trình Chi Ngôn có chút không xác định là Tiểu Thỏ còn tỉnh hay là nói mơ.

Tiểu Thỏ lén lút mở một con mắt, nhìn Trình Chi Ngôn ngồi bên phải mình, nhìn anh lộ ra một nụ cười tinh nghịch lại hỏi một lần: “Anh nước chanh, anh có thể hôn em một cái không?”

Trình Chi Ngôn có chút nghi hoặc nhìn cô.

“Chính là nụ hôn chúc ngủ ngon.” Tiểu Thỏ mở to mắt, ánh mắt mong chờ nhìn anh nói: “Em xem trong sách chuyện xưa, tất cả cha mẹ đều hôn chúc ngủ ngon một cái trước khi cô bé ngủ, anh nước chanh cũng hôn em một cái được không?”

“Anh là cha mẹ sao?” Trình Chi Ngôn nhin không được bật cười.

Nhưng vẫn theo lời, hơi cúi người, nhẹ nhàng hôn một cái trên gương mặt trắng nõn mồm mỉm của cô.

Tiểu Thỏ cảm thấy bên má trái có một cảm giác ấm áp và mềm mại nhẹ nhàng chạm vào một chút, sau đó lướt qua.

“Có thể ngủ chưa?” Trình Chi Ngôn đứng thẳng lên có chút buồn cười nhìn cô.

“Chưa.”

Tiểu Thỏ lắc đầu, bàn tay thon thả trắng nõn chỉ vào làn môi hồng nhuận của mình nói: “Phải hôn miệng!”

“...”

Trình Chi Ngôn giật mình.

“Nụ hôn chúc ngủ ngon, nụ hôn chúc ngủ ngon, nhất định là hôn môi, không phải trước kia anh nói cho em biết hôn môi là hôn thế nào sao?” Tiểu Thỏ chớp đôi mắt ngập nước, nhìn chăm chăm Trình Chi Ngôn hỏi.

“Nhưng mà....”

Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, không có động tĩnh gì.

Thiếu niên mười lăm tuổi, đã không còn là đứa bé năm năm trước bị Tiểu Thỏ tùy tiện hỏi ba vấn đề liền chạy mất dép.

Theo tuổi tác tăng lên, anh đã biết rõ hôn môi là cái gì, cũng biết em bé sinh ra như thế nào, thỉnh thoảng trong trường học còn có mấy học sinh nam thần bí tụ tập một chỗ thảo luận vấn đề nụ hôn đầu tiên.

Nhưng mà trước mặt là Tiểu Thỏ vẫn ngây thơ như cũ, anh lại không biết bây giờ nên làm cái gì bây giờ.

Nụ hôn đầu tiên....

Trình Chi Ngôn theo bản năng đưa tay sờ môi mình một chút, nếu như là hôn là như thế thì....

Có phải nụ hôn đầu tiên của anh đã mất từ nhiều năm trước hay không?

“Anh nước chanh?”

Tiểu Thỏ gọi anh từ trong suy nghĩ trở về, anh cúi đầu, thấy Tiểu Thỏ đang chu cái miệng đỏ hồng chờ mình hôn cô.

Dưới ánh đèn mờ nhạt, làn môi hồng hào của cô lóe ra xinh đẹp sáng bóng giống như là một quả anh đào tươi đẹp ướt át.

“Ừ... Chúc ngủ ngon....” Anh cúi đầu, nhẹ nhàng đụng một cái trên làn môi hồng hào của cô, giọng nói có chút mơ hồ nhìn cô.

“Ha ha... Anh nước chanh, chúc anh ngủ ngon!” Tiểu Thỏ cảm thấy vừa lòng ôm chần nhắm mắt lại, chuẩn bị ngủ.

Hoàn toàn xem nhẹ Trình Chi Ngôn ngồi ở bên cạnh, trên gương mặt trắng nõn như ngọc hiện ra một chút nhàn nhạt đỏ ửng.

Chương 103: Chương 103: Dịu dàng với mình em (3)

“Chúc ngủ ngon...” Trình Chi Ngôn cúi đầu lên tiếng, ngón tay nhẹ nhàng lướt qua mái tóc đen của cô.

Tắt đèn bàn ở đầu giường, căn phòng bèn giảm bớt lượng ánh sáng.

Trình Chi Ngôn trở lại ngồi trước bàn học, nhìn vở bài tập trên bàn, khóe môi cong lên mà chính anh cũng không phát hiện, sau đó cầm lấy bút bi trên bàn tiếp tục làm bài tập.

Sau khi cô giáo Đinh rời đi, ngày hôm sau giáo viên Ngữ Văn mới đã đến.

Tiểu Thỏ ngồi trên lớp học, nhìn giáo viên Ngữ Văn mới tới đứng ở trên bục giảng.

À.... Xem ra giáo viên mới tới, tuổi hình như lớn hơn một chút so với cô giáo Đinh, tóc của cô ấy không đẹp bằng cô giáo Đinh, dáng vẻ cô ấy cũng không có xinh đẹp như cô giáo Đinh, giọng nói của cô ấy cũng không dễ nghe như cô giáo Đinh, quan trọng nhất là, nhìn cô ấy thật là hung dữ mà...

Tiểu Thỏ ngồi phía dưới, chu miệng có chút không vui, cho như thế nào, cô vẫn thích cô giáo Đinh nhiều một chút.

“Từ nay về sau, cô chính là giáo viên Ngữ Văn của các em kiêm chủ nhiệm lớp, cô họ Ngụy, các em có thể gọi là cô giáo Ngụy.” Giáo viên mới viết họ mình lên bảng, sau đó xoay người lại nhìn tất cả học sinh nói: “Hi vọng chúng ta chúng ta có thể chung sống vui vẻ.”

Trình Thi Đồng ngồi bên cạnh Tiểu Thỏ dùng khuỷu tay huýt Tiểu Thỏ, sau đó thấp giọng nói: “Cô giáo Ngụy này xem ra thật hung dữ mà ...”

“Đúng vậy...” Tiểu Thỏ không chút để ý trả lời một câu.

Cô quay đầu đi, trên cành cây ngoài cửa sổ phòng học, một một chiếc lá cũng không có.

Lúc gặp cô giáo Đinh lần đầu tiên, ngoài cửa sổ là một khoảng xanh um tươi tốt, cô ấy đứng ở trên bục giảng, nhìn tất cả học sinh cười, tươi cười ngọt ngào lại thân thiết.

Mà bây giờ trước mắt ....

Tiểu Thỏ thờ dãi một hơi.

“Nơi này có một bảng điều tra, bây giờ phát ra, hi vọng tất cả học sinh có thể lấy về để cha mẹ giúp đỡ điền một chút, cũng tăng thêm một chút hiểu biết của cô với mọi người.” Cô giáo Ngụy đứng trên bục giảng, từ trong túi lấy ra một xấp giấy, chia làm bốn phần, phát cho các học sinh ngồi hàng thứ nhất, để cho bọn họ truyền ra phía sau, “Tốt nhất là tối hôm nay điền xong, buổi sáng ngày mai nộp cho cô.”

Tiểu Thỏ nhận bảng từ bạn học ngồi trước mình, bản thân lại cầm một tờ đưa cho Trình Thi Đồng, sau đó tiếp tục truyền ra phía sau.

Cô cúi đầu nhìn thoáng qua, chỉ thấy mấy nội dung trên bảng, theo thứ tự là họ và tên, giới tính, ngày tháng năm sinh, địa chỉ gia đình, tên cha mẹ, còn có công việc cha mẹ.

Cuối cùng còn có một chút nội dung ý kiến đối với công tác dạy học linh tinh.

“Bây giờ, tất cả các em lấy bảng xong rồi?” Cô giáo Ngụy đứng trên bục giảng, nhìn tất cả học sinh, sau đó gõ xuống bàn trên bục giảng nói: “Được rồi, cất lại đi, bây giờ chúng ta bắt đầu học...”

Tiểu Thỏ bỏ bảng vào trong túi xách, mở sách ngữ văn ra bắt đầu nghe giảng.

Lúc tan học, Tiểu Thỏ bị cô giáo Ngụy gọi lại.

Cô có chút sợ sệt ngẩng đầu, nhìn cô giáo Ngụy đứng trước mặt mình, không biết cô ấy gọi mình ở lại để làm gì nhỉ.

“Em chính là Bạch Tiểu Thỏ? Đại diện cho môn Ngữ văn?” Cô giáo Ngụy cúi đầu nhìn Tiểu Thỏ thuận miệng hỏi.

“Vâng ạ.” Tiểu Thỏ gật đầu.

Chương 104: Chương 104: Dịu dàng với mình em.

Editor: alin

Tiểu Thỏ cúi đầu, cắn bờ môi của bản thân, không nói gì.

“Tốt lắm, đừng khẩn trương, cô cũng chỉ nói như thế một chút, lần sau kiểm tra cố gắng lên đi.” Cô giáo Ngụy gặp Tiểu Thỏ không nói lời nào, đưa tay vỗ bả vai cô, liền trực tiếp xoay người tránh ra.

Tiểu Thỏ lại đứng ở tại chỗ một hồi lâu, mới chậm chạp từ từ đi đến cửa trường học.

Ra cửa chính trường học, Tiểu Thỏ dọc theo đường cái đi thẳng đến một đoạn đường, sau đó quẹo phải, lại đi trong chốc lát, cuối cùng đến cửa trường học Trình Chi Ngôn.

Trường trung học này một lát nữa mới tan học, may mà Tiểu Thỏ cùng bảo vệ cửa trường học bọn họ quan hệ rất quen thuộc, vì vậy cô ngựa quen đường cũ đi vào phòng thường trực, sau khi chào chú bảo vệ cửa liền lấy sách bài tập từ từ trong cặp xách ra, bắt đầu nằm úp sấp ở trên bàn làm bài tập.

Lúc bài tập toán học làm sắp xong, chuông tan học sơ trung cuối cùng vang lên, Tiểu Thỏ vội vàng thu dọn sách vở của mình, trông mong nhìn lại hướng trong trường học.

Trường học yên tĩnh sau năm phút cuối cùng trở nên náo nhiệt.

Học sinh mặc đồng phục tốp năm tốp ba cười nói đi ra ngoài, cười xe đạp đeo cặp sách ra ngoài, đều là học sinh năm nhất, Trình Chi Ngôn nói, bọn họ không tuân theo quy định lớp tự học buổi tối, mà những người chưa ra khỏi trường tám chín phần mười là học sinh Sơ Tam, lúc này chính là đi ra bên ngoài ăn một bữa cơm, ăn xong rồi còn phải đi về bên trong lớp tự học buổi tối.

Tiểu Thỏ tìm bóng dáng Trình Chi Ngôn bên trong một đám gương mặt xa lạ kia.

Mùa đông mặt trời xuống núi rất sớm, chỉ chốc lát chân trời cũng đã chỉ còn lại có một chút vàng sáng màu hồng.

Trong vườn trường đèn rực rỡ lên, trong nháy mắt tất cả đèn đường sáng lên đó, Tiểu Thỏ cuối cùng thấy được bóng dáng Trình Chi Ngôn trong đám người.

Anh mặc đồng phục trung học, rõ ràng là đồng phục màu trắng xanh cực kỳ bình thường, không biết tại sao mặc trên người anh lại càng tôn lên toàn bộ phong độ thanh nhã của anh.

Cặp sách của anh nghiêng trên bả vai, một tay đẩy xe đạp, một tay điều chỉnh tai nghe trong lỗ tai, sườn mặt trắng nõn như ngọc hơi nghiêng, mũi thẳng, phía sau sắc trời dần dần tối hơn, càng khiến hình dáng hoàn mỹ của anh nổi bật.

Tiểu Thỏ đeo bọc sách, đi ngược dòng người chạy tới chỗ Trình Chi Ngôn.

Trong tai Trình Chi Ngôn còn đang nghe tiếng nhạc êm tai uyển chuyển, tại giữa một mảnh âm nhạc kia loáng thoáng nghe thấy có một người gọi anh.

Anh ngẩng đầu lên, nhìn Tiểu Thỏ buộc tết hai cái bím tóc sừng dê, đeo cặp sách màu đỏ, đầy sức sống chạy vội tới hướng anh.

Mọi người đều đi về phía trước, chỉ có một mình cô ngược dòng mà đi.

Mà nguyên nhân duy nhất để cho cô ngược dòng mà đi cũng chỉ có một người chính là anh.

Trình Chi Ngôn mỉm cười vẫy tay với Tiểu Thỏ, đẩy xe đạp đi về phía cô.

“Anh nước chanh ! !” Tiểu Thỏ chạy đến Trình Chi Ngôn trước mặt, thở dốc một hơi, ngẩng đầu lên, cười tủm tỉm xem cô.

“Tan học rồi sao ? ?” Trình Chi Ngôn đưa tay sờ đầu cô, ý bảo cô ngồi vào yên sau của xe đạp đi.

“Dạ!” Tiểu Thỏ ngựa quen đường cũ nhảy lên anh phía sau xe đạp, đang lúc chuẩn bị nói chuyện, bỗng nhiên có một nữ sinh cản đường của Trình Chi Ngôn.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, vẻ mặt tràn đầy nghi ngờ nhìn cô ta.

“Việc này... bạn học Trình Chi Ngôn...”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Chương 105: Dịu dàng với mình em (5)

“Cái này... bạn học Trình Chi Ngôn.” Nữ sinh ngăn cản Trình Chi Ngôn trên mặt tràn đầy đỏ ửng, “Minh....Minh có thể hỏi cậu một vấn đề không?”

“Chuyện gì thế?” Trình Chi Ngôn đưa tay lấy ra tai nghe điện thoại, ánh mắt nhìn thẳng cô ta, thấp giọng hỏi.

“Chuyện kia.... Cậu.... Cậu có bạn gái chưa?” Nữ sinh kia vốn mặt cũng đã cực kỳ đỏ, hỏi xong những lời này sắc mặt càng đỏ hơn.

“...”

Trình Chi Ngôn yên lặng, không nói gì.

Tiểu Thỏ ngồi ở phía sau xe đạp Trình Chi Ngôn, nhìn hai người trước mắt, cũng không nói gì.

“Minh nghe bọn Hạ Phong nói, nói.... Cô ấy chính là bạn gái cậu....”

Nữ sinh kia chỉ chỉ Tiểu Thỏ ngồi phía sau xe đạp Trình Chi Ngôn, cắn chặt răng cúi đầu nói: “Bọn họ..... Là nói đùa phải không? Đáng vẻ cô bé này xem ra cũng chỉ mới lên tiểu học....”

“...”

Trình Chi Ngôn vẫn không nói gì như cũ, sau một lúc lâu, anh mới thản nhiên nói: “Cậu còn có chuyện khác không?”

Nữ sinh kia rõ ràng thật không ngờ Trình Chi Ngôn lại trực tiếp né tránh đề tài này, cô ta có chút ngạc nhiên nhìn anh, sau đó giống như hạ quyết tâm thật lớn, đỏ mặt nói: “Thực ra mình chính là muốn nói cho cậu..... Mình thích cậu lâu rồi, thật sự, chắc cậu không để ý đến mình, nhưng mà mỗi ngày mình đều nhìn cậu chăm chú, lúc cậu làm bài tập thích vừa viết vừa xoay bút, lúc cậu nghe giảng tay trái thích nâng cằm lên, lúc cậu chơi bóng ánh mắt chuyên chú giống như trên trận chỉ có đội của mình.... Thực ra mình chính là muốn nói cho cậu.... Những thứ này mà thôi....”

“Cảm ơn.” Trình Chi Ngôn đứng thẳng người, nhìn nữ sinh kia cười cười, sau đó giọng nói thản nhiên nói: “Nhưng mà bây giờ tôi không có dự định yêu đương, cho nên thật xin lỗi.”

“A....Minh...” Nữ sinh kia ngẩng đầu lên, trên mặt có chút xấu hổ, sau một lúc lâu mới thấp giọng nói: “Minh ..... Mình chính là muốn nói cho cậu....”

“Được rồi, tôi biết rồi.” Trình Chi Ngôn khẽ gật đầu: “Còn có việc gì không? “Không....Không còn....”

“Tôi về nhà trước đây!”

“Được.....” Nữ sinh kia tránh người chừa ra một con đường cho Trình Chi Ngôn đi.

Trình Chi Ngôn nhìn cô ta cười, lên xe đạp lập tức chờ Tiểu Thỏ rời khỏi trường học.

Mùa đông gió lạnh thổi vào, Tiểu Thỏ ngồi phía sau xe đạp Trình Chi Ngôn cảm thấy có chút lạnh, rồi lén lút nhét hai tay vào trong túi áo trên của Trình Chi Ngôn, sau đó lại dán khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại lên lưng anh.

Hai người yên lặng đi như vậy một hồi, Trình Chi Ngôn mới mở miệng hỏi Tiểu Thỏ: “Tiểu Thỏ.”

“Dạ.”

“Hôm nay sao em....” Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, sau đó thấp giọng nói: “Tại sao em không nói em là bạn gái của anh?”

“A... Chuyện này .....” Tiểu Thỏ dán mặt lên lưng Trình Chi Ngôn, không tình nguyện nói: “Úc trước không phải anh nói còn phải đợi em lớn lên một chút sao.... Ngộ nhớ em nói em là bạn gái anh, anh không thừa nhận thì làm sao bây giờ, em sẽ xấu hổ lắm...”

“Ừ...” Trình Chi Ngôn hơi run một chút, dường như không nghĩ Tiểu Thỏ lại có đáp án này, sau một lúc lâu cũng không nói gì.

Cuối cùng, anh hiểu rõ sau đó mỉm cười.

“Anh nước chanh...” Hai tay Tiểu Thỏ ôm anh, không vui hỏi: “Có phải mỗi ngày đều có người thổ lộ với anh không?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Chương 106: Em mồ côi cha sao

“Em nghĩ rồi, làm sao có thể mỗi ngày đều có người thổ lộ với anh?” Trình Chi Ngôn bị câu hỏi của cô nhện không được bật cười.

“Thật không ạ?”

“Thật... Tôi đa cũng phải một tuần lễ mới có....” Trình Chi Ngôn cố nén cười nói đùa Tiểu Thỏ.

“Hừ.....” Tiểu Thỏ hung hăng cọ đầu mình vào lưng Trình Chi Ngôn một chút.

“Chọc em thôi.” Trình Chi Ngôn cười thuận miệng đôi đề tài nói: “Hôm nay giáo viên ngữ văn mới tới thế nào?”

Tiểu Thỏ vừa nghe đến đề tài này nhất thời đã có chỗ trút giận, “Đừng nói nữa, cô ấy thật hung dữ.....Lúc tan học còn cố ý nói với em, nếu như cuộc thi ngữ văn lần sau em thi không được nhất lớp sẽ không để cho em làm đại diện môn ngữ văn nữa.”

Trình Chi Ngôn khẽ nhú mày, “Cô ấy nói như vậy à?”

“Vâng.”

“...” Trình Chi Ngôn yên lặng chốc lát sau đó thấp giọng nói: “Vậy thì cố gắng thi tốt, thi không được hạng nhất cũng không sao, thành tích cũng không phải là tiêu chuẩn đánh giá một người.”

“Vâng....” Tiểu Thỏ gật đầu, tâm tình bởi vì những lời này của Trình Chi Ngôn đã tốt hơn rất nhiều.

Buổi tối trước khi ngủ, Tiểu Thỏ đột nhiên nhớ tới trong cặp sách mình còn có một bảng cô giáo Ngụy phát, vì thế lại nhảy khỏi chăn ra ngoài.

Trình Chi Ngôn cau mày nhìn cô mặc áo ngủ, chân trần chạy khắp nơi trên mặt đất, nhện không được không vui nói: “Tại sao lại xuống giường, nhanh về giường.”

“A, em quên mất còn có một bảng điều tra phải điền, cô giáo nói ngày mai phải nộp.” Tiểu Thỏ vội vàng cầm bảng từ trong cặp xách ra, giống như dâng vật quý đưa tới trước mặt Trình Chi Ngôn nói: “Anh nước chanh, mau điền giúp em, hôm nay mẹ trực đêm, nhất định không thể điền giúp em.”

Trình Chi Ngôn nhận bảng điều tra trong tay cô, cúi đầu nhìn thoáng qua, sau đó nhú mày nói nhỏ: “Trước tiên em mang dép lê vào đi.”

“Vâng.” Tiểu Thỏ chạy đến bên giường, mang dép lê vào, lại khoác lên áo khoác lông sau đó chạy trở về bên cạnh Trình Chi Ngôn.

Tay Trình Chi Ngôn cầm bút bị, lưu loát điền vào bảng điều tra, chỉ là lúc viết đến cột về cha, anh do dự một chút nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Cột cha này em muốn viết tên cha anh không?”

“...” Tiểu Thỏ sững sốt một chút, sau đó cắn môi lắc đầu nói: “Không cần, không điền đâu...”

Về mặt Trình Chi Ngôn phức tạp nhìn cô một cái, dường như muốn mở miệng nói cái gì đó, nhưng lại không biết nói gì.

Chờ anh điền xong bảng điều tra kia, Tiểu Thỏ vội vàng nhận lấy, gấp lại bỏ vào trong cặp xách mình, lúc này mới ném áo khoác lông trên người mình xuống, nhảy lên giường.

Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn cô, đứng dậy đi đến bên giường, nhặt áo khoác lông mà cô ném xuống đất lên, một lần nữa treo lên, lúc này mới vỗ chăn của cô nói: “Đi ngủ sớm một chút.”

“Vâng!” Tiểu Thỏ ngoan ngoãn gật đầu, chu cái miệng nói: “Anh nước chanh...”

Trình Chi Ngôn cười bất đắc dĩ, khom lưng nhẹ nhàng hôn lên miệng cô một cái, sau đó sờ đầu cô nói: “Ngủ đi.”

“Ha ha, chúc ngủ ngon.” Tiểu Thỏ thỏa mãn cười, xoay người ôm con thỏ của mình ngủ.

Ngày hôm sau, Tiểu Thỏ đi học, chủ nhiệm lớp mới ngồi ở trong phòng học, mở ra từng bảng điều tra thu được.

Lúc nhận được bảng điều tra của Tiểu Thỏ, cô giáo Ngụy nhìn thoáng qua, sau đó thuận miệng hỏi: “Bạch Tiểu Thỏ, em là mồ côi cha à?”

Chương 107: Chương 107: Em mồ côi cha sao (2)

Tiểu Thỏ hơi ngần ra, theo bản năng ngẩng đầu nhìn bên trong lớp, chỉ thấy bạn cùng lớp, lúc nghe được câu nói đó toàn bộ đều ngẩng đầu nhìn mình.

“Cột cha này tại sao em không điền?” Cô giáo Ngụy cầm bảng điều tra trong tay, cau mày nhìn Tiểu Thỏ hỏi.

Tiểu Thỏ cúi đầu cắn môi mình, không nói lời nào.

Cô giáo Ngụy nhìn đáng vẻ của cô, cảm thấy nhất thời sáng tỏ, đứa nhỏ này hoặc là mồ côi cha hoặc chính là sinh ra không biết cha là ai, chắc chắn.... Đứa nhỏ sinh ra từ loại gia đình này.....

“Chào buổi sáng, cô giáo!”

Ngay lúc hai người bọn họ giảng co, một giọng nói trong trẻo từ cửa truyền tới, Tiểu Thỏ quay đầu, thì thấy Trình Thi Đồng đi đến.

“Thôi, em trở về chỗ ngồi đi.” Cô giáo Ngụy nhận lấy bảng điều tra của Tiểu Thỏ, quơ tay vờ xô, sau đó tiếp tục nhận bảng điều tra Trình Thi Đồng.

Tiểu Thỏ kì kèo mè nheo trở về chỗ ngồi của mình, không biết có phải mình đa nghi hay không, cảm thấy đoạn đường này, có nhiều học sinh dùng ánh mắt khác thường nhìn mình.

Cô trở về chỗ ngồi ngồi xong, lại ngẩng đầu nhìn thoáng qua cô giáo Ngụy, chỉ thấy vẻ mặt cô ấy hiện lành đang tươi cười nhìn Trình Thi Đồng, ánh mắt dịu dàng, vẻ mặt vui vẻ, thậm chí còn kéo tay Trình Thi Đồng vỗ vỗ.

Đến khi Trình Thi Đồng trở về chỗ ngồi, Tiểu Thỏ chần chờ một phen, lại nhìn cô thấp giọng nói: “Đồng Đồng, vừa rồi cô giáo Ngụy đã nói gì với cậu vậy?”

“Cô ấy sao...” Trình Thi Đồng ngẩng đầu nhìn thoáng qua cô giáo Ngụy, chỉ thấy cô ấy đang thu bảng điều tra của học sinh kế tiếp, vì thế đề thấp giọng nói: “Cô ấy bảo cha tớ chiếu cố nhiều cho cô ấy, Tiểu Thỏ, tớ nói với cậu... cô giáo Ngụy này, nhất định là kẻ nịnh hót!”

“Là có ý gì?” Tiểu Thỏ có chút khó hiểu.

“Vừa rồi trước khi tớ tiến vào, nghe thấy cô giáo Ngụy nói những lời này với cậu, cậu xem thái độ vừa rồi cô ấy đối đãi với cậu, lại nhìn thái độ vừa rồi đối đãi với tớ, nếu không phải bởi vì cha tớ là quan chức chính phủ, cô ấy sẽ không có vẻ mặt dịu dàng với tớ như vậy.”

“...” Tiểu Thỏ nghe xong lời của cô ấy, cảm thấy trong lòng mình lạnh một nửa.

“Vừa rồi cô ấy nói những lời này cậu chớ để ở trong lòng, tớ biết cha cậu là quân nhân, là anh hùng, nếu như không có quân nhân như cha cậu, lúc xảy ra thiên tai bảo vệ chúng ta, chỗ nào đến lượt cô ấy nịnh hót ở trong này.” Trình Thi Đồng vừa nói vừa liếc mắt nhìn cô giáo Ngụy, sau đó sách giáo khoa của mình ra nói: “Nhanh đọc sách đi, chỉ cần thành tích thi của cậu tốt, cô ấy cũng sẽ không làm gì được cậu.”

“Ừ...” Tiểu Thỏ cúi đầu lên tiếng, cảm thấy sáng nay trong lòng khó chịu giống như ăn một con ruồi.

Mấy ngày cô giáo Ngụy thu xong bảng điều tra, chỗ ngồi lớp học đã xảy ra thay đổi lớn.

Vốn bạn tốt ngồi cùng một chỗ đã hơn một năm rồi, bị cưỡng ép đổi chỗ.

May mà Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng không bị tách ra.

Tiểu Thỏ nghĩ rằng đây là trong cái rủi còn có cái may.

Đổi chỗ ngồi không lâu sau là nghênh đón cuộc thi cuối kỳ, Tiểu Thỏ vốn học tập chăm chỉ, giờ phút này trong lòng lại kìm nén một ý chí, ép mình phải thi được hạng nhất lớp.

Cô giáo Ngụy sau khi xem qua phiếu điểm của cô, ánh mắt sâu xa nhìn cô, không nói thêm gì, cũng không lại nhắc chuyện đối đại diện môn ngữ văn, học kỳ này nhanh chóng kết thúc như vậy.

Cuối cùng Tiểu Thỏ thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chương 108: Chương 108: Cùng nhau đón năm mới

Editor: alin

Beta: crazy_crazy

Kì nghỉ đông, Tiểu Thỏ không có việc gì nên cứ đi lên đi xuống.

Năm 2002 sắp đi qua, năm mới 2003 sắp đến, mẹ của Tiểu Thỏ bị điều đến làm việc trong khoa phổi.

Xui xẻo ở chỗ, cách lễ mừng năm mới vài ngày, còn có mấy bệnh nhân muốn tiến hành phẫu thuật.

Lúc cả nước thống nhất nghỉ làm việc để ăn mừng năm mới, các bác sĩ lại luôn tiếp tục kiên trì làm tốt nghĩa vụ, sinh mạng không đợi người, nếu như các bác sĩ đều bỏ mặc chờ qua năm, thì chắc chắn sẽ có nhiều bệnh nhân không qua khỏi năm này.

Lúc mẹ Tiểu Thỏ về nhà thu dọn quần áo, có chút xin lỗi, nhìn Tiểu Thỏ nói: “Tết năm nay mẹ còn vài bàn mổ, xin lỗi, Thỏ Thỏ, năm nay mẹ không thể ăn tết cùng con được.”

“Dạ.” Tiểu Thỏ đứng cúi đầu, không nói lời nào, chỉ nhẹ nhàng đáp một tiếng.

Mẹ Tiểu Thỏ nhìn toàn thân cô tản ra hơi thở cô đơn, nhìn không được thở dài, duỗi tay sờ đầu cô nói: “Mẹ rất xin lỗi, Thỏ Thỏ. Nhưng mẹ đã cùng mẹ của Trình Chi Ngôn nói qua, năm nay để con sang nhà họ ăn tết, một mình con ở nhà mẹ cũng thấy không yên tâm.”

Mẹ Tiểu Thỏ còn chưa dứt lời, Tiểu Thỏ đã nhanh chóng ngẩng đầu lên, trong đôi mắt trong suốt lóe lên ánh long lanh, ngạc nhiên mừng rỡ hỏi: “Thật sao!?”

“...”

“Năm nay con có thể cùng anh nước chanh đón năm mới sao?” Trên mặt Tiểu Thỏ không che dấu được vui sướng.

“Thỏ Thỏ.” Mẹ Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn cô nói: “Không phải vừa rồi con còn rất thương tâm sao, bỗng nhiên lại trở nên vui vẻ, con không cho mẹ thời gian chuẩn bị tâm lý.”

“Hi hi hi.” Tiểu Thỏ cười đến miệng cũng không khép lại được, cô duỗi tay ôm cổ mẹ mình, hôn mạnh lên mặt bà một cái, vui vẻ nói: “Đây là lần đầu tiên con cùng anh nước chanh đón năm mới!”

Bình thường mặc dù hai nhà là hàng xóm, nhưng cứ đến tết, nhà nào cũng về ông bà, Tiểu Thỏ chưa từng được đón năm mới cùng Trình Chi Ngôn.

“Haiz, hiaz, xem con vui mừng chưa kia.” Mẹ Tiểu Thỏ về mặt ghét bỏ nhìn cô nói: “Đúng là con gái gả đi như nước tạt ra ngoài, nay con còn chưa gả đi, mà đã hấp tấp muốn đi theo chồng tương lai.”

“Mẹ...” Tiểu Thỏ bị bà nói như vậy có chút nghẹn ngào.

“Nhưng mẹ cũng không lo lắng.” Mẹ Tiểu Thỏ thở dài, duỗi tay sờ đầu cô, nhẹ nhàng nói: Trình Chi Ngôn là đứa trẻ ngoan, có hẳn chăm sóc cho con, mẹ cũng yên tâm.”

“Dạ!” Tiểu Thỏ kích động gật đầu.

Xế chiều đêm ba mươi, ba mẹ Trình Chi Ngôn cũng đã chuẩn bị xong này nọ, chuẩn bị, mang Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ về quê.

Mẹ Tiểu Thỏ vì còn ở trong bệnh viện, không kịp cùng Tiểu Thỏ tạm biệt, đành đơn giản gọi cho mẹ Trình Chi Ngôn, qua điện thoại dặn Tiểu Thỏ phải ngoan ngoãn, nghe lời, gặp ông bà Trình Chi Ngôn nhất định phải chào hỏi lễ phép.

Dặn dò một hồi, mẹ Tiểu Thỏ mới không yên tâm mà cúp điện thoại.

Nhiều năm trôi qua như vậy rồi, nhưng đây là lần đầu tiên bà cùng Tiểu Thỏ không ăn tết cùng nhau.

Haiz...Lúc này, nếu cha Tiểu Thỏ còn sống thì tốt rồi, như vậy bà cũng không cần vất vả như vậy, ít nhiều có thể thoải mái một chút.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 109: Cùng nhau đón năm mới (2)

Nhưng mà suy nghĩ một chút nữa, người tuy rằng đã mất, nhưng mà cuộc sống vẫn còn tiếp tục, vì Tiểu Thỏ bà nhất định phải cố gắng làm việc.

Nghĩ vậy, bà khoác lên áo dài trắng, lại vội vàng chạy đến phòng bệnh.

Gần đây Cha Trình Chi Ngôn mới vứt đi chiếc xe máy BMW của ông, mua một chiếc ô tô Buick mới, tuy không phải chiếc xe đắt đỏ gì, nhưng vừa an toàn vừa chắc chắn, thật ra nguyên nhân chủ yếu là khi ông trở về từ thành thị phương Bắc, chịu không được mùa đông lạnh lẽo ở thành phố nhỏ Giang Nam này.

Giang Nam và phương Bắc tuy chỉ đều dao động ở mười mấy độ nhưng thật sự khác biệt rất lớn, rõ ràng vẫn trên 0 độ C, thế nhưng từng tia hàn khí như có mặt, chui vào trong cổ áo, khó chịu nhất vẫn là không có máy sưởi ở bên cạnh.

Vô luận trong hay ngoài nhà đều lạnh, khác biệt duy nhất là trong phòng không có gió.

Trong nhà Trình Chi Ngôn có trang bị hệ thống lò sưởi nhưng trong phòng làm việc của lão Trình chỉ có một máy điều hòa, cho dù mở nhiệt độ tối đa vẫn cảm thấy không vừa ý.

Trong những ngày đông như vậy, đi một chiếc xe máy, cho dù thân thể lão Trình có cường tráng, cũng không tránh được bị cảm.

Tình trạng này kéo dài hai năm, cuối cùng lão Trình hạ quyết tâm mua một chiếc xe hơi.

Trước mắt, ông ấy mở cửa chiếc xe hơi ra, mang theo vợ mình, con trai, con dâu, vui vẻ trở về quê.

Mẹ Trình Chi Ngôn ngồi cạnh ghế tài xế, tay cầm trái bưởi, đang cố gắng bóc vỏ.

Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ ngồi ở ghế sau, ngồi dựa lưng vào ghế đeo tai nghe nghe nhạc, còn Tiểu Thỏ nhìn ra cửa sổ ngắm cảnh bên ngoài.

Đoạn đường về quê, phong cảnh bên ngoài toàn bộ đều là ruộng lúa và nhà nhỏ, thấy thời gian dài, Tiểu Thỏ cũng bắt đầu cảm thấy chán.

Cô xoay sang Trình Chi Ngôn, nhìn anh nhắm mắt nghe nhạc, chần chờ một chút vẫn đưa tay chọc chọc cánh tay của anh.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn mở to, nhìn Tiểu Thỏ nhẹ nhàng nhú mày.

“Anh nước chanh, anh nghe cái gì vậy? Cho em nghe với được không...” Tiểu Thỏ chớp ánh mắt, về mặt tò mò nhìn anh.

“Chu Kiệt Luân.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt mở miệng trả lời.

“A.”

“Không phải em thích nghe bài hát trẻ con sao.” Trình Chi Ngôn đứng lên, nhìn về mặt Tiểu Thỏ liền buồn cười: “Như thế nào, mới ngồi xe một chút mà đã ngồi không yên?”

“Vâng!” Tiểu Thỏ gật đầu, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm máy nghe nhạc của Trình Chi Ngôn, về mặt chờ mong nói: “Anh nước chanh, cho em nghe một chút đi... Có được hay không?”

“Em chắc chắn?”

“Vâng.” Tiểu Thỏ gật đầu.

Trình Chi Ngôn vươn ngón tay thon dài, trắng nõn ra, nhẹ nhàng tháo tai nghe trên tai phải mình xuống đưa cho Tiểu Thỏ nói: “Cầm lấy.”

“Ha ha.” Tiểu Thỏ về mặt vui vẻ nhận cái tai nghe kia, vội vàng nhét vào trong lỗ tai mình.

Trong máy nghe nhạc phát ra một bài hát xong, sau đó yên tĩnh ngắn ngủi, một hồi nhạc đệm trôi chảy mà du dương truyền ra cùng với âm thanh hơi thở xuyên vào, một giọng nam trầm thấp bắt đầu hát bài hát không rõ tên.

Lúc Tiểu Thỏ đang nghe nhạc đệm mở to hai mắt cảm thấy cực kỳ mới mẻ, nhưng mà vừa nghe đến lời hát, một khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời nhíu lại, “Anh nước chanh, anh ta đang hát cái gì vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 110: Chương 110. Cùng nhau đón năm mới (3)

“Nghe không hiểu sao?” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô.

“Vâng...”

“Anh ta hát, không nhìn lời bài hát, cơ bản cũng không ai có thể nghe hiểu.” Trình Chi Ngôn cười cười, tiện tay đưa lời bài hát kèm theo cho Tiểu Thỏ nói: “Tự em xem đi.”

“A...” Tiểu Thỏ cầm lời bài hát, lật mặt trước một lần, rồi lại lật chuyển mặt sau một lần, đầu đầy vạch đen nói: “Đây là bài hát đó sao?” 《 Không nói được 》

“Không nói được?” Tiểu Thỏ lại cúi đầu, cẩn thận tìm lời bài hát này, may mà bình thường Trình Chi Ngôn dạy cô biết nhiều chữ, khả năng biết chữ bây giờ của cô đã có thể ngang với học sinh tiểu học năm sáu rồi.

Sau khi tìm được lời bài hát, Tiểu Thỏ để cho Trình Chi Ngôn phát lại bài hát này một lần.

Giữa âm nhạc du dương, phối hợp với lời bài hát trên tay cô, Tiểu Thỏ cuối cùng cũng nghe rõ anh ta hát cái gì rồi.

Mới rời khỏi không bao lâu, mà bắt đầu lo lắng hôm nay em có tốt hay không?

Toàn bộ hình ảnh là em, nhớ em nhớ không ngủ được

Bộ dáng bầy môi đáng yêu kia, còn có mùi hương thơm mát trên người em

Hạnh phúc của anh là em, lúc nào cũng cười khi nhớ đến em

Không có em, anh có nhiều khó khăn, không có em anh có nhiều phiền não...”

Trình Chi Ngôn hơi cúi đầu, ánh mắt xẹt qua gương mặt trắng nõn mồm mỉm cười của cô, sợi tóc mềm mại nhẹ nhàng mà buông xuống ở bên tai cô, lông mi thật dài chớp chớp, cái miệng đỏ hồng kia hình như cũng đang chu lên...

A... Lời bài hát này, viết có phần giống Tiểu Thỏ.

Khóe môi Trình Chi Ngôn bắt gặp câu lên một độ cong.

Chính là không nói cho em biết được, anh nhất định sẽ che chở em cùng vui đùa với em.

Em rất quan trọng với anh, anh hối hận không thể cho em biết

Yên lặng nghe em làm nũng, nhìn em ngủ mãi cho đến khi già...

Tiểu Thỏ nhìn lời bài hát trong tay, sau một lúc ngẩng đầu lên, đôi mắt to trong suốt sáng ngời vụt sáng nhìn Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn đang nhìn Tiểu Thỏ, bị cô đột nhiên ngẩng đầu trong lòng nhảy dựng, sau đó ổn định tinh thần hỏi: “Làm sao vậy?”

“Vì sao người kia không mở miệng được? Anh ta là người câm à?” Về mặt Tiểu Thỏ khó hiểu nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

“A... Không phải.” Trình Chi Ngôn hơi ngần ra theo bản năng phủ định.

“Vậy tại sao anh ta không nói cho người trong lòng anh ta, thực ra anh ta cũng thích cô ấy?” Tiểu Thỏ cực kỳ nghiêm túc nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Em cảm thấy thích một người chính là muốn nói cho người ta, anh xem, em cực kỳ thích anh nước chanh, cho nên em sẽ nói cho anh biết đó.”

Trình Chi Ngôn nghe vậy nhin không được nở nụ cười một chút, đưa tay sờ đầu lông xù của cô, giọng nói trầm thấp: “Không phải mỗi người đều có dũng khí giống như em vậy.”

“Vậy lúc trước ở trường học anh, không phải cũng có nữ sinh chặn đường anh, tỏ tình với anh sao?” Tiểu Thỏ cau cái mũi nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Anh xem, tất cả mọi người đều cực kỳ dũng cảm.”

“Có người tỏ tình với Ngôn Ngôn?” Chu Nguyệt ngồi ở vị trí kế bên tài xế về mặt khó hiểu quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ, thuận miệng hỏi: “Người nào vậy, sao mẹ không biết, nữ sinh kia xinh đẹp không?”

“Mẹ....” Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn bà.

“Tiểu tử, mẹ cảnh cáo con, bạn gái con chỉ có một người là Tiểu Thỏ, trăm ngàn lần đừng gây ra cái gì kẻ thứ ba hay chuyện bắt cá hai tay cho mẹ, bằng không lão nương đánh gãy chân của con!” Chu Nguyệt liếc Trình Chi Ngôn một cái, trong không trung hung hăng chém tay xuống một cái.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Chương 111. Cùng nhau đón năm mới (4)

“Mẹ, không việc gì, anh nước chanh nói với nữ sinh kia bây giờ anh ấy không dự định yêu đương.” Tiểu Thỏ vội vàng giúp đỡ Trình Chi Ngôn nói chuyện: “Anh ấy nói sẽ chờ con lớn lên!”

“Con trai của mẹ phản ứng chậm chạp, còn có thể nói ra lời dịu dàng thắm thiết như vậy sao?” Về mặt Chu Nguyệt nhất thời ngạc nhiên ngạc nhiên nhìn Trình Chi Ngôn không dám tin nói.

“.. Mẹ.” Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn bà.

“Ha ha, nó không đợi Tiểu Thỏ thì có thể làm gì, Tiểu Thỏ còn nhỏ như vậy, nó cũng không thể xuống tay với Tiểu Thỏ....” Lão Trình đang lái xe cười hắc hắc, giọng nói như hiểu rõ nhìn Chu Nguyệt.

“Ha ha... Nói cũng đúng...” Chu Nguyệt nhất thời nói theo lão Trình cùng nhau cười thần bí.

Tiểu Thỏ không rõ nguyên nhân nhìn hai người bọn họ.

Trên gương mặt trắng nõn như ngọc của Trình Chi Ngôn nhất thời hiện lên nét đỏ ửng nhàn nhạt, anh khẽ nhíu mày nhìn cha mẹ mình nói: “Trong đầu hai người suốt ngày nghĩ cái gì vậy?”

“Già bộ làm gì, mẹ với cha con có nói gì sao?” Chu Nguyệt bày ra bộ dáng vô tội nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: “Không phải con hiểu sai rồi chứ?”

“....”

Trình Chi Ngôn liếc bà một cái, không nói gì.

Trong mắt Tiểu Thỏ mơ màng nhìn người này một chút lại nhìn người kia, vì sao cô rõ ràng biết bọn họ đang nói cái gì nhưng lại nghe không hiểu?

“Được rồi, được rồi, Tiểu Thỏ, đến đây, quả bưởi đã lột vỏ xong, mau mau tới ăn bưởi, đừng nghe bài hát kia của anh nước chanh nữa.” Chu Nguyệt bẻ một múi bưởi đã bóc vỏ nhét vào trong tay Tiểu Thỏ vừa châm chọc nói: “Kia gọi là cái gì Chu cái gì Luân bộ dáng xấu xí như thế, hát còn không rõ lời, mẹ với cha con nghe xong đau cả đầu.”

“Là Chu Kiệt Luân.” Hai tay Trình Chi Ngôn ôm ngực ngồi ở trên ghế sau, có chút khó chịu uốn nắn mẹ già của mình.

“Ừ, là Chu Kiệt Luân, con nói một chút, những loại nhạc mới của các con chính là không hiểu được cái gì tên là âm nhạc giám định và thưởng thức, con xem trước kia Phi Ngọc Thanh bọn họ hát dễ nghe hơn nhiều.” Chu Nguyệt vừa tiếp tục nhét bưởi cho Tiểu Thỏ vừa tranh luận cùng Trình Chi Ngôn nói: “Một nhánh mai, một nhánh mai con có từng nghe chưa? Dễ nghe hơn nhiều, mẹ hát cho con nghe.”

Chu Nguyệt vừa hắng giọng một cái vừa bày ra tư thế giọng nữ trung hát khẽ vài câu: “Bông tuyết nhẹ nhàng, gió bắc dịu hiu, trời đất một mảnh mênh mông, một nhánh mai đứng ngạo nghễ trong tuyết, chỉ vì người kia lay động....”

Lão Trình vừa nghe Chu Nguyệt hát, ngón tay ở trên tay lái vừa đánh nhịp.

“Có nghe thấy không, đây mới là bài hát kinh điển, nhiều phong cảnh có tình ý, nhiều nhớ mong! Lão Trình, tôi hát có hay không?”

Chu Nguyệt sau khi hát hai câu, đã không hát nữa.

“Hay! Hát rất hay!” Lão Trình vô cùng nể mặt khen ngợi nói.

“....” Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn hai người bọn họ, cúi xuống vỗ đầu Tiểu Thỏ hỏi: “Tiểu Thỏ, Chu Kiệt Luân hát có hay không?”

“Hay!” Tiểu Thỏ vội vàng gật đầu không ngừng chứng tỏ mình đứng về phía Trình Chi Ngôn.

“Hai với hai, đều rồi.” Trình Chi Ngôn nhìn Chu Nguyệt lộ ra một nụ cười đánh đòn, sau đó tiếp tục mang tai nghe không để ý tới bọn họ.

“...” Chu Nguyệt bị những lời anh nói làm cho ghen, tức giận xoay người nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Tiểu Thỏ, mẹ hát có dễ nghe không?”

“Dễ nghe!” Tiểu Thỏ vội vàng gật đầu.

“Thấy không, ba với hai, lão nương thẳng!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Chương 112: Cùng nhau đón năm mới (5)

“Thấy không, ba với hai, lão nương thẳng!” Chu Nguyệt đắc ý hả hê giơ hai ngón tay với Trình Chi Ngôn, tạo thành tư thế chữ “V”, nhưng mà Trình Chi Ngôn làm bộ không có nghe thấy, lại nhắm hai mắt lại.

Xe chạy khoảng một giờ, cuối cùng đến quê nhà Trình Chi Ngôn.

Bởi vì sau khi Chu Nguyệt và lão Trình kết hôn đã rời khỏi quê lên thành phố Z sinh sống, cho nên mỗi lần trở về ăn tết, cơ bản đều là ở nhà ông nội bà nội Trình Chi Ngôn.

Tiểu Thỏ nhảy xuống xe, nhìn nhà bằng lá trước mắt, còn có nhà bằng lớn xung quanh cầu nhỏ nước chảy, cảm thấy lòng tràn đầy vui vẻ.

“Tiểu Thỏ, đến đây!” Chu Nguyệt vẫy tay với Tiểu Thỏ ý bảo cô tới bên cạnh mình, sau đó dặt tay cô nói: “Đi theo mẹ, đừng đi lạc, nơi này nhà đều gần giống nhau.”

“Được.” Tiểu Thỏ ngoan ngoãn nắm tay Chu Nguyệt, quay đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn đang ở phía sau ô tô cầm đồ đạc giúp lão Trình, tiến về trước đi theo Chu Nguyệt.

Lúc này đã sắp năm giờ chiều, mặt trời cũng sắp xuống núi, Tiểu Thỏ đi trên đường nhỏ được lát bằng đá, cảm thấy không khí ở trấn nhỏ Giang Nam phả vào mặt.

Cửa nhà ông nội bà nội Trình Chi Ngôn đã dán xong câu đối, trên cửa chính cũng dán hai tấm chúc phúc, từ rất xa đã bọn họ đã nghe thấy tiếng động náo nhiệt bên trong.

“Bà có nội, ông có nội, là chú nhỏ bọn họ về nè!”

Một giọng nói quen thuộc đột nhiên từ bên trong cửa truyền ra, lúc Tiểu Thỏ nghe thấy giọng nói này cả người sùng sốt.

Không! Sẽ không!

Trình Thi Đồng mặc áo lông màu vàng nhạt buộc tóc đuôi ngựa từ bên trong cửa chạy ra, lúc nhìn thấy Tiểu Thỏ thì nhanh chóng dừng bước.

“Tiểu Thỏ? Làm sao cậu có thể ở cửa nhà tớ?” Trình Thi Đồng há to miệng, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Tiểu Thỏ.

“Trình Thi Đồng?” Tiểu Thỏ cũng đưa vẻ mặt đã gặp quỷ nhìn cô ấy.

“A, Tiểu Thỏ, con biết Đồng Đồng sao?” Chu Nguyệt thấy hai đứa nhỏ này kêu tên đối phương, cũng là giật mình một chút.

“Bà nội ba, bà..... Sao bà dẫn theo Tiểu Thỏ đến đây?” Trình Thi Đồng nhìn Chu Nguyệt, cả người đều sợ ngây người.

“Bà nội ba?” Tiểu Thỏ quay đầu lại ánh mắt nghi hoặc nhìn Chu Nguyệt.

Trình Chi Ngôn cảm hành lý đi phía sau cùng lão Trình, lúc này cũng đến đây.

Lão Trình thấy Trình Thi Đồng, cười tít mắt hô một tiếng: “Đồng Đồng!”

“Ông ba!” Trình Thi Đồng nhất thời vui vẻ chạy vội qua chỗ lão Trình, chỉ là lúc đến bên cạnh lão Trình, lại xoay người một cái nhào vào trong lòng Trình Chi Ngôn vui vẻ hô: “Chú nhỏ, mọi người về rồi.”

“....” Hai cánh tay Lão Trình giơ ra, có chút xấu hổ ngồi chồm hổm tại chỗ giật giật khóe miệng.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn sụp xuống, nhìn Trình Thi Đồng chui vào trong lòng ngực mình thì cười cười, sờ đầu của cô ấy nói: “Đồng Đồng lại cao lên rồi nè.”

“Anh nước chanh....” Tiểu Thỏ tròn mắt há hốc mồm mà nhìn một màn trước mắt này, ngón tay nhỏ chỉ Trình Thi Đồng lại chỉ Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh.... Anh là chú cô ấy hả?”

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên nhìn Tiểu Thỏ, có chút buồn cười hỏi: “Về mặt em sao giống như đã gặp quý vậy?”

“Cô ấy.... Cô ấy chính là bạn ngồi cùng bàn của em, Đồng Đồng đó.” Tiểu Thỏ lấp bắp nhìn Trình Chi Ngôn nói.

“....”

“....”

Sau một lát mọi người yên lặng, Chu Nguyệt mở miệng nói: “Đồng Đồng mà suốt ngày con nói chính là Trình Đồng Đồng sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mĩ Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Chương 113. Cùng nhau đón năm mới (6)

“Nếu không phải thì chẳng lẽ là Lục Tiểu Linh Đồng?” Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng, có chút bất đắc dĩ nhìn bọn họ nói.

Trình Chi Ngôn nắm tay Trình Thi Đồng đi đến bên cạnh Tiểu Thỏ cười nói: “Được rồi, đừng đứng ở cửa, đi vào thôi.”

“Đợi một chút....” Trình Thi Đồng chớp mắt nhìn nhìn Tiểu Thỏ lại nhìn Trình Chi Ngôn, không dám tin nói: “Vừa rồi bà cụ nội còn đang nói, năm nay chú nhỏ muốn dẫn con dâu tương lai trở về cùng nhau đón năm mới..... Vậy.... Vậy con dâu tương lai, sẽ không phải là Tiểu Thỏ chứ?”

“....”

Trình Chi Ngôn nghe xong lời này yên lặng chốc lát, sau đó hơi nhú mồm nói: “Bọn họ nói như vậy à?”

Trình Thi Đồng dùng lực gật đầu.

“A..... Vậy coi như là thế đi.” Trình Chi Ngôn cười cười không có phủ nhận.

Vậy coi như là thế đi?

Trình Thi Đồng tròn to mắt nhìn Trình Chi Ngôn vươn ra một cánh tay kia dắt tay Tiểu Thỏ dẫn bọn cô đi tới cánh cửa, cảm thấy bản thân mình sắp ngất rồi.

Đây...Đây....

Chẳng lẽ Tiểu Thỏ ngồi cùng bàn của cô, sau này sẽ biến thành thím nhỏ của cô hả?

Không được đâu! Rõ ràng cô còn lớn hơn Tiểu Thỏ hai tháng mà!

Trình Thi Đồng cảm thấy mình khóc không ra nước mắt.

Vào cửa chính, người ra nghênh đón đầu tiên chính là ông bà nội của Trình Chi Ngôn.

Hai ông bà cụ hiền lành, bình thường đưa cháu này chính là bảo bối của mình, thấy Trình Chi Ngôn nắm tay Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng đi tới, vội vàng đi lên dắt tay Tiểu Thỏ cười tít mắt nói: “Cháu chính là cháu dâu tương lai sao?”

“A...” Tiểu Thỏ kinh ngạc, cả người nháy mắt cứng ngắc, không biết nên trả lời như thế nào.

“Ông nội, bà nội...” Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn hai người bọn họ, đầu đầu nói: “Đừng dọa Tiểu Thỏ.”

“A....A....” Ông nội bà nội Trình Chi Ngôn vội vàng tránh sang một bên một chút, trên mặt lại vẫn tươi cười như cũ nói: “Ngôn Ngôn đứa nhỏ này, một năm không gặp bộ dáng đã cao như vậy, thật sự là càng ngày càng khôi ngô, trước kia vẫn nghe ba con cãi nhai với chúng ta, nói tìm bạn gái nhỏ cho cháu, tại sao cũng không chịu dẫn về cho chúng ta xem, bây giờ cuối năm mới dẫn, ôi, cô bé này, bộ dáng thật đáng yêu, hai người chúng ta đã già, cũng coi như hoàn thành tâm nguyện....”

Trình Chi Ngôn thấy ông bà nội mình nháy mắt bắt đầu hình thức khoác lác, đành phải đau đầu nhìn bọn họ cười cười, giọng nói trầm thấp mà ôn nhu nói: “Bà nội, bà mới tám mươi tuổi, còn trẻ lắm qua hai mươi năm nữa cũng vẫn bước đi như bay!”

“Ha ha ha, đứa nhỏ này, sẽ nói lời dễ nghe đỡ bà nội vui vẻ!” Bà nội Trình Chi Ngôn vừa nghe lời này, nháy mắt đã vui mừng đến nở hoa sau đó không khỏi từ trong lòng ngực lấy ra hai cái đại hồng bao khác nhau nhét vào trong lòng Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ nói: “Cầm đi, cho cháu đầu tương lai!”

“Cảm ơn bà nội...” Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ cười.

“Cảm ơn bà nội!” Tiểu Thỏ vội vàng đi theo phía sau Trình Chi Ngôn, giọng nói trong trẻo.

Trình Thi Đồng đứng ở bên cạnh nhìn hai người bọn họ, nhìn không được chu miệng lên không vui nói: “Bà cố nội, có phải bà quên mất con hay không?”

“Ha ha ha.... Đồng Đồng, làm sao có thể, tiền lì xì của con bà cố nội cũng chuẩn bị cho con tốt rồi...” Bà nội Trình Chi Ngôn cười, lại vội vàng móc ra một cái bao lì xì nhét vào trong lòng Trình Thi Đồng.

“Ha ha, cảm ơn bà cố nội!” Trình Thi Đồng lập tức vui vẻ trở lại.

Ông bà cụ nhìn mấy đứa bé trước mắt này, mừng rỡ cười toe toét.

“Tiểu Thỏ, đến đây...” Trình Thi Đồng nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn, lén lút vẫy tay với Tiểu Thỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Chương 114. Cần phải chúc ngủ ngon

“A?” Tiểu Thỏ sững sốt một chút, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn, sau đó chần chờ nhìn Trình Thi Đồng đi tới, “Làm gì vậy?”

Trình Thi Đồng túm tay cô, không khỏi rõ ràng kéo cô đến bên cạnh, sau đó vẻ mặt nghiêm túc hỏi cô: “Tiểu Thỏ, không phải cậu nói với tớ cậu có người trong lòng sao, vậy tại sao cậu lại cùng chú nhỏ tớ một chỗ vậy?”

“Đúng vậy, người trong lòng tớ chính là chú nhỏ của cậu.” Vẻ mặt Tiểu Thỏ không hiểu nhìn cô ấy.

“Trước kia không phải cậu nói, người trong lòng cậu gọi là anh nước chanh sao?” Trình Thi Đồng tròn to mắt nhìn cô.

“Đúng vậy, anh nước chanh chính là Trình Chi Ngôn, nước chanh, thêm muối!” Tiểu Thỏ vô tội nhìn cô ấy.

“...”

Trình Thi Đồng nhìn không được đưa tay che mặt mình, trời ạ, chú nhỏ cô thích nhất, tại sao lại biến thành nước chanh muối rồi?

“Đồng Đồng, cậu làm sao vậy?” Trong mắt Tiểu Thỏ nghi hoặc nhìn vẻ mặt Trình Thi Đồng không đáng yêu gì trước mắt, mở miệng hỏi.

“Đừng nói... Tớ phải tiêu hóa xong đã...” Trình Thi Đồng nhìn cô khoát tay áo, vẻ mặt khóc không ra nước mắt.

Tiểu Thỏ không nói gì.

Trình Chi Ngôn đứng cách các cô không xa nhìn hai cô nói chuyện, nhìn không được cười cười, quay đầu lại cùng bắt đầu chào hỏi bảy cô lớn, tám đi trong nhà.

Đêm ba mươi hàng năm, đều là lúc nhà họ Trình âm ỉ nhất, toàn bộ ở ngoài làm việc, bọn nhỏ học đều trở về, vây quanh ở trước bàn tròn, vừa xem tiết mục cuối năm vừa ăn cơm, một đám con cháu thay phiên đứng lên kính rượu ông cụ và bà cụ Trình gia, nói đủ loại chuyện may mắn.

Trong sân, bọn nhỏ chạy khắp nơi, cầm trong tay pháo trúc đủ mọi màu sắc, pháo hoa nở rộ ánh sáng lộng lẫy.

Lần đầu tiên Tiểu Thỏ trải qua năm mới náo nhiệt như vậy, một khuôn mặt nhỏ nhắn bắt đầu tiến vào đã cười đến không ngừng.

Giờ phút này cô đứng trước cửa lớn, cười hi hi nhìn Trình Thi Đồng cùng em họ bà con xa cụp đoạt súng đồ chơi.

Một cái bàn tay to đột nhiên dịu dàng nhẹ nhàng che đầu cô.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, nhìn thoáng qua, Trình Chi Ngôn đang mỉm cười đứng ở bên cạnh cô.

“Chơi vui không?” Trình Chi Ngôn hạ ánh mắt, nhẹ giọng hỏi.

“Vui lắm!” Tiểu Thỏ cười tít mắt trả lời.

“Vì sao em không đi chơi?”

“Ha ha.... Đồng Đồng quá hung mãnh, em không cướp được của cô ấy.” Tiểu Thỏ ngây ngô cười.

“Anh giúp em nhé?”

“A.” Tiểu Thỏ ngẩn ra, nhìn tươi cười trên mặt Trình Chi Ngôn, không phải đi, anh muốn giúp mình đi cướp đoạt cùng Đồng Đồng?”

“Thích cái gì rồi hả?” Trình Chi Ngôn trực tiếp xem nhẹ kinh ngạc trên mặt cô, thuận miệng hỏi.

“Ách.... Cái kia....”

Tiểu Thỏ đưa tay chỉ, một đứa bé trai đứng trong sân, trong tay đang cầm đèn con thỏ xinh đẹp màu sắc rực rỡ.

Trình Chi Ngôn cười cười, nhìn Trình Thi Đồng hô một tiếng: “Đồng Đồng.”

“A?” Trình Thi Đồng đang cướp đoạt súng đồ chơi quay đầu nhìn Trình Chi Ngôn một cái, điên cuồng chạy đến trước mặt anh, cười hì hì nói: “Chú nhỏ gọi con gì thế?”

“Đi, cướp đoạt đèn con thỏ trong tay Tiểu Dũng tới đây.” Trình Chi Ngôn vẻ mặt cười xấu xa nhìn cô ấy sai bảo.

“Được rồi!”

Trình Thi Đồng không hỏi một tiếng đã trực tiếp đồng ý, xoay người nhìn đứa bé tên Tiểu Dũng chạy tới.

Đứa bé kia xem ra cũng năm sáu tuổi, còn lùn hơn một cái đầu so với Trình Thi Đồng, bất luận là từ chiều cao hay sức mạnh thì đều không phải là đối thủ của Trình Thi Đồng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Chương 115. Cũng cần phải hôn chúc ngủ ngon (2)

Cho nên Trình Thi Đồng bản lĩnh thuần thực, đã cướp đi đèn con thỏ.

Đứa bé kia trở mặt nhìn Trình Thi Đồng cầm đèn con thỏ của mình chạy, nhất thời bẹp miệng đứng ở trong sân, vẻ mặt muốn khóc lại không dám khóc.

Trình Thi Đồng cầm đèn con thỏ kia đến trước mặt Trình Chi Ngôn, giống như hiến vật quý nói: “Cho chú nhỏ!”

“Cảm ơn.” Trình Chi Ngôn cười tí mắt nhận đèn con thỏ trong tay cô ấy, tiện tay đưa cho Tiểu Thỏ.

“....”

Tươi cười trên mặt Trình Thi Đồng nhất thời cứng lại rồi.

“Chú nhỏ, chú không thể như vậy đi, dù thế nào Tiểu Dũng cũng là cháu ruột chú, chú khiến cho cháu đi cướp đoạt đèn của nó đến đây đưa bạn gái chú?”

“Vậy nếu không cướp thì cháu sẽ cướp cái súng đồ chơi kia?” Trình Chi Ngôn hơi nhú mày, nhìn cô ấy hỏi.

“.... Thôi, vẫn là cướp đèn con thỏ đi!” Trình Thi Đồng nhất thời giống như bóng cao xu xì hơi.

Tiểu Thỏ cầm đèn con thỏ màu sắc rực rỡ kia trong tay, nhìn Trình Chi Ngôn và Trình Thi Đồng, lại nhìn thoáng qua đứa bé trai đứng ở trong sân khóc không ra nước mắt, nhìn không được mở miệng nói: “Đoạt đi như vậy... Hình như không tốt lắm thì phải?”

“Không có gì.” Trình Thi Đồng nhìn cô khoát tay nói: “Nhà của chúng ta có quy định, buổi tối đêm ba mươi, bọn mình có thể tùy tiện cướp đoạt món đồ chơi của người khác, cướp đoạt được thì cướp đoạt, cướp đoạt không được bỏ chạy, người bị cướp đoạt kia không thể khóc!”

“A....” Tiểu Thỏ nhất thời không biết nói gì.

Đứa bé trai gọi là Tiểu Dũng đứng ở trong sân, nhìn ba người bọn họ một cái, sau đó do dự đi tới Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ chần chờ một chút, đang chuẩn bị trả lại đèn con thỏ

trong tay mình cho nó, đã bị nó ôm vào lòng.

“Vợ!” Đứa bé trai ngẩng đầu lên nhìn Tiểu Thỏ một cái, sau đó thân thiết kêu một tiếng.

“....”

“.....”

Vài người có mặt ở đây nháy mắt liên tục.

Tiểu Thỏ có chút không dám tin cúi đầu nhìn đứa bé trai trước mắt ôm mình, giọng nói run rẩy hỏi: “Em...Em vừa rồi gọi chị là gì?”

“Vợ!” Giọng nói đứa bé trai vang dội trả lời.

“Tiểu Dũng, em gọi vậy cái gì vậy?” Trình Thi Đồng có chút buồn cười nhào vào kéo Tiểu Thỏ trên người đứa bé trai ra.

“Chị ấy cầm đèn con thỏ của em!” Đứa bé trai Tiểu Dũng kia thoát nhìn bộ dáng có vài phần giống Trình Chi Ngôn, “Em biết người bị cướp đoạt món đồ chơi không thể khóc, nhưng mà nếu chị ấy trở thành vợ của em, vậy đồ vật của vợ em vẫn là của em rồi!”

“...”

Tiểu Thỏ nhất thời dờ khóc dờ cười.

Đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn hơi nheo lại, có chút buồn cười nhìn Tiểu Dũng nói: “Logic không sai.”

“Cảm ơn chú nhỏ khen ngợi!” Đứa bé trai cười tít mắt ngẩng đầu nhìn Trình Chi Ngôn, sau đó lại xoay người kéo tay Tiểu Thỏ hô một tiếng: “Vợ!”

“Gọi vậy ư thế, đây là thím nhỏ của em!” Về mặt Trình Thi Đồng xem diễn trò chê bai nhìn Tiểu Dũng, hừ hông cười nói: “Cũng đừng gọi sai.”

Trên gương mặt thanh tú của Tiểu Dũng nhất thời ngẩn ra nhìn Tiểu Thỏ, chần chờ nói: “Nhỏ.... Thím nhỏ?”

“Ừ! Chính là bạn gái chú nhỏ!” Trình Thi Đồng tiếp tục thêm mắm thêm muối.

“Cái kia..... Cái kia.... Đèn con thỏ cho chị, em không cần!” Tiểu Dũng vừa nghe Trình Thi Đồng nói như vậy, vội vàng xoay người bỏ chạy.

“Ách....Này....” Trong cuộc đời Tiểu Thỏ lần đầu tiên được bày tỏ tình yêu, kết cục là đối phương lại bỏ chạy.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Chương 116. Cần phải hôn chúc ngủ ngon (3)

Thấy Tiểu Dũng nhảy mất chạy không còn thấy bóng dáng, Tiểu Thỏ nhìn không được quay đầu nhìn Trình Chi Ngôn kỳ quái nói: “Vì sao em ấy chạy trốn nhanh như vậy?”

“Ha ha... Bởi vì chú nhỏ đó là vua trong đám trẻ con, bọn họ không có một người dám trêu chọc chú!” Trình Thi Đồng đứng bên cạnh, về mặt tự hào nhìn Tiểu Thỏ nói.

“...” Tiểu Thỏ không nói gì.

Đêm dần dần tối hơn, ngoại trừ nhà Trình Chi Ngôn không có nhà cửa quê nhà, mấy nhà khác đều đã bắt đầu đứng dậy nhìn bà nội và ông Trình tạm biệt rồi.

Trình Thi Đồng túm cánh tay Tiểu Thỏ đề thấp giọng nói: “Tiểu Thỏ, tối hôm nay cậu cũng ở tại nhà bà cố nội sao?”

“Ừm.” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

“Vậy cậu có ngủ phòng riêng hay không?”

“Tớ ngủ chung với anh nước chanh.” Tiểu Thỏ nghiêng đầu suy nghĩ một chút, mặc dù bọn họ không có nói với mình, nhưng mà trước đây lúc ở nhà cô cũng đều là quần lấy Trình Chi Ngôn.

“...” Ánh mắt Trình Thi Đồng nhất thời phức tạp nhìn cô.

“Đồng Đồng, chúng ta nên trở về nhà rồi!”

Đúng lúc này, cha mẹ Trình Thi Đồng đến đây gọi cô ấy về nhà.

Trình Thi Đồng bỏ lại Tiểu Thỏ, nhìn ba mẹ mình chạy tới, sau một lát cô ấy lại chạy về trước mặt Tiểu Thỏ.

“Vì sao cậu lại trở lại?” Tiểu Thỏ trong mắt kỳ quái nhìn cô ấy.

“Ha ha, tớ nói với cha mẹ, tối hôm nay tớ cũng phải ở nhà bà cố nội!” Trình Thi Đồng cười hi hi nhìn Tiểu Thỏ, tiếp tục nói: “Tớ muốn cùng cậu còn có chú nhỏ cùng nhau ngủ!”

“....”

“Tớ phải trông chừng cậu, cậu không được bắt nạt chú nhỏ tớ!” Về mặt Trình Thi Đồng nghiêm túc nói.

“...”

Bà nội Trình đã sớm thu dọn hai căn phòng, một cái phòng cho cha mẹ Trình Chi Ngôn, một cái phòng cho Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ ở.

Tuy nhiên trước mắt xuất hiện thêm một người Trình Thi Đồng đến đây, may mà đều là đứa nhỏ, ba đứa bé chen trên một giường, cũng coi như chen được.

Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn Tiểu Thỏ chen đến tận cùng bên trong giường, mình ngủ ở bên trong Trình Thi Đồng không biết nói gì nói: “Đồng Đồng, lúc trước đón năm mới không phải đều về nhà đi ngủ sao, vì sao năm nay muốn ở nhà bà cố nội hả?”

“Chú nhỏ!” Trình Thi Đồng vô cùng nghiêm túc nhìn anh một cái, từ trên giường ngồi dậy ôm lấy chân nói: “Cháu còn không phải là vì trong sạch của chú sao!”

“Cái gì trong sạch?” Trình Chi Ngôn hơi nhú mồm có chút buồn cười nhìn cô ấy.

“Hai người cô nam quả nữ, nam chưa cưới nữ chưa gả đã ngủ ở trên một cái giường, ai nha, chuyện như vậy nói ra thật không tốt!” Về mặt Trình Thi Đồng tiểu đại nhân nhìn anh nói.

“Cái này cháu học được từ đâu?”

“Trên tivi!” Trình Thi Đồng hợp lý nói.

“.... May mắn bình thường chú hạn chế Tiểu Thỏ xem tivi.” Trình Chi Ngôn có chút đau đầu vuốt trán mình, nhìn cháu gái nhỏ của mình nói: “Nói cách khác, người muốn làm người khác không tốt cũng giống cháu rồi.”

“Đừng, chú nhỏ, cháu đây là vì tốt cho chú!” Trình Thi Đồng quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ, đưa tay sờ mặt cô, sau đó lại nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Chú nhỏ, chú mau đến đây đi ngủ đi! Có cháu ở đây, đảm bảo chú an toàn!”

“Ừm... Đến liền!” Trình Chi Ngôn cười lắc đầu, đi đến tắt đèn lớn trên khung cửa đi, chỉ còn lại có một cái đèn đầu giường, lúc này mới vén chăn mình, cũng ngồi trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Cũng cần phải hôn chúc ngủ ngon (4)

Ba người bọn họ hai cái chăn.

Trình Thi Đồng và Tiểu Thỏ một chăn, Trình Chi Ngôn một mình một chăn.

Trước mặt Trình Thi Đồng và Tiểu Thỏ đã nằm xuống giường xong, Trình Chi Ngôn cũng chỉ có thể nằm ở bên ngoài ngủ.

Nhưng mà trước lúc ngủ anh đều có thói quen đọc sách, vì thế sau khi lên giường phải dựa vào đầu giường khoác áo ngủ, tiện tay cầm một quyển sách đọc.

Tiểu Thỏ dán vào tường, lăn qua lộn lại một lúc cũng chưa ngủ.

Trình Thi Đồng có lẽ là lần đầu tiên một mình ngủ ở bên ngoài, cũng thật lâu chưa ngủ được.

Trong phòng có ngọn đèn mờ nhạt lẳng lẳng toả ra ánh sáng ấm áp, Trình Chi Ngôn đọc sách một hồi lâu mới phát hiện hai người Đồng Đồng và Tiểu Thỏ đều chưa ngủ.

“Làm sao vậy, ngủ không được à?” Trình Chi Ngôn nhìn hai người các cô, hơi nhũn mảy thấp giọng hỏi.

“Anh nước chanh...” Tiểu Thỏ há mồm ngáp một cái, kỳ thật bây giờ lăn qua lộn lại một thời gian cô đã có chút buồn ngủ, “Mau ngủ đi...”

“Ủm... Đi ngủ sớm một chút, buổi sáng ngày mai còn thức dậy chúc tết.” Trình Chi Ngôn cười cười, đưa tay đắp chăn tốt cho hai cô, giọng nói trầm thấp nói.

“Được... Chúc ngủ ngon...” Tiểu Thỏ ngoan ngoãn gật đầu, sau đó theo thói quen đưa miệng nhỏ của mình về phía Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn hơi run sợ một chút, ánh mắt ở trên mặt Trình Thi Đồng như có như không nhìn qua, sau đó cười cười cúi người ở trên miệng nhỏ hồng hào của cô nhẹ nhàng hôn một cái, “Chúc ngủ ngon.”

Trình Thi Đồng tròn to mắt nhìn một màn gần ngay trước mắt này, sau một lúc lâu mới hồi phục lại tinh thần nhìn bọn họ hỏi: “Hai người... Hai người làm gì vậy?”

“Ủm?” Trong giọng nói đã mang theo nồng đậm bối rối, “Hôn chúc ngủ ngon .....”

“Hôn chúc ngủ ngon?” Về mặt Trình Thi Đồng kinh ngạc nhìn Trình Chi Ngôn, trên gương mặt trắng nõn như ngọc dường như không có biểu cảm gì đặc biệt, giống như hai người bọn họ hôn chúc ngủ ngon là bình thường vậy.

“....”

Trình Thi Đồng chớp mắt, yên lặng chốc lát sau đó đột nhiên nhìn Trình Chi Ngôn mở miệng nói: “Chú nhỏ! Cháu cũng cần phải hôn chúc ngủ ngon!”

Trình Chi Ngôn cúi đầu, có chút buồn cười nhìn cô ấy, Vì sao cháu cũng cần?

“Dựa vào cái gì Tiểu Thỏ có thể có hôn chúc ngủ ngon cháu lại không thể! Nói ra dù thế nào chú cũng là chú nhỏ của cháu, quan hệ thân hơn với Tiểu Thỏ chứ!” Về mặt Trình Thi Đồng không phục nhìn Trình Chi Ngôn nói.

Trình Chi Ngôn cười cười, có chút bất đắc dĩ nhìn cô ấy, gật đầu nói: “Được rồi... Cháu cũng có...”

Anh vừa nói vừa cúi người, nhẹ nhàng hôn lên khuôn mặt mềm mại của Trình Thi Đồng một cái.

Tiểu Thỏ nghiêng đầu nhìn hai người bọn họ.

Sau khi Trình Thi Đồng bị hôn hơi run sợ một chút, sau hai giây yên lặng mới cúi đầu gọi Trình Chi Ngôn một tiếng: “Chú nhỏ...”

“Ủm?” Trình Chi Ngôn hơi cup mắt, dò tìm mắt từ trên sách vở đi.

“Vì sao chú hôn Tiểu Thỏ là hôn môi, hôn cháu lại là hôn mặt?” Trình Thi Đồng tức tối nhìn anh hỏi: “Vì sao hôn chỗ khác nhau?”

Trình Chi Ngôn giật mình, yên lặng chốc lát sau đó nhìn Trình Thi Đồng cười nhẹ, giọng nói dịu dàng: “Không vì cái gì cả.”

“....”

“Vậy vì sao chú hôn cháu hai chỗ khác nhau?” Trình Thi Đồng ôm tinh thần đánh vỡ nỗi bất an đến cùng, kiên trì không ngừng nhìn Trình Chi Ngôn đặt câu hỏi.

“A.... Phải xem tâm trạng.” Trình Chi Ngôn suy nghĩ một chút thuận miệng trả lời một câu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Chương 118. Cần phải hôn chúc ngủ ngon (5)

Editor: Ngân

Xem... Tâm...Trạng?

Trình Thi Đồng cảm thấy cả người mình đều đã hóa đá rồi.

“Hu hu hu.... Chú nhỏ nhất định là vì Tiểu Thỏ là vợ tương lai của chú cho nên mới hôn miệng của cô ấy, cháu biết! Trong phim truyền hình những tình nhân đều là hôn môi!” Về mặt Trình Thi Đồng khóc không ra nước mắt nhìn Trình Chi Ngôn thao thao bất tuyệt nói: “Cháu là cháu gái chú, cho nên chú chỉ hôn mặt cháu, nói cách khác hai chúng ta hôn môi chính là loạn luân.... Hu hu hu.... Không thể ngờ được rõ ràng Tiểu Thỏ cũng lớn như cháu, vậy mà cũng đã tìm được bạn trai ưu tú là chú nhỏ như vậy, mà bạn trai của cháu..... Anh ta còn không biết ở phương nào...Cháu...”

“Đồng Đồng.” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười mở miệng ngắt lời cô.

“Dạ?” Trình Thi Đồng dừng lại nói đồng dài, ngẩng đầu nhìn Trình Chi Ngôn.

“Sau này xem tivi ít thôi.” Trình Chi Ngôn lườm cô ấy một cái, không biết nói gì đành nói.

“....” Trình Thi Đồng vội vàng cúi đầu, nhỏ giọng nói câu: “Cháu biết rồi.”

Sau đó xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía Trình Chi Ngôn.

“Được rồi, thời gian không còn sớm, mau ngủ đi.” Trình Chi Ngôn nhìn cô ấy, bắt đầu đi lác đầu.

“Được rồi.... Chúc ngủ ngon...” Trình Thi Đồng có chút suy sụp nói một câu, chớp chớp mắt nhìn Tiểu Thỏ nằm ở bên cạnh mình đã ngủ yên ổn, nhìn không được đưa tay kéo kéo má Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ thôi tha! Cướp đoạt chú nhỏ của tớ!

Suy nghĩ đến về sau đều phải gọi Tiểu Thỏ là thím nhỏ, Trình Thi Đồng nhất thời cảm thấy đời người sống không ý nghĩa.

Ai... Thôi, bỏ qua cho cậu, tục ngữ nói đúng, nước phù sa không để chảy ra ruộng người ngoài, gọi Tiểu Thỏ là thím nhỏ dù sao vẫn tốt hơn với một người nữ sinh không biết từ chỗ nào đến bắt cô gọi thím nhỏ.

Nghĩ như vậy, Trình Thi Đồng lập tức trở bình thường trở lại, cô vươn cánh tay ra ôm cơ thể mềm mại của Tiểu Thỏ, xem như ôm búp bê của mình, nhưng mà chỉ chốc lát, cũng tiến vào giấc mơ.

Trình Chi Ngôn quay đầu, nhìn hai người đầu chụm vào nhau ngủ, nhìn không được khẽ lác đầu, hai tên gia hỏa này.....

Đưa tay tắt đèn đầu giường, trong phòng yên tĩnh nhất thời rơi vào một mảnh tối đen.

Ngày mai, đã là một năm mới rồi.

Một buổi sáng tỉnh mơ, Trình Thi Đồng đang ngủ mơ màng màng, tùy tiện chuyển người lại liền nghe được “Àm” một tiếng, trán mình hình như đụng vào trên cái gì cứng rắn lạnh giá.

Cô mở to mắt, nhìn một mảng tường lớn màu trắng trước mắt, sừng sốt một hồi lâu mới nhớ tới ngày hôm qua mình ngủ ở nhà bà cô nội.

Nhưng mà.... Không đúng a....

Cô nhớ rõ ngày hôm qua trước khi ngủ rõ ràng là Tiểu Thỏ nằm bên trong mặt tường ngủ say mà....

Trình Thi Đồng xoay người lại, nhìn về phía sau mình, Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ đều trong con ngủ say.

Chỉ là Tiểu Thỏ vốn cùng cô một cái chăn, Trình Chi Ngôn một mình một chăn, bây giờ biến thành Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ một chăn, mình cô một chăn.

Nhìn đầu Tiểu Thỏ để ở chỗ cổ Trình Thi Đồng, vẻ mặt hạnh phúc, nhìn không được có chút nghiêng răng nghiêng lợi.

Từ khi nào người này leo qua người mình đến cạnh Trình Chi Ngôn?

Quan trọng là gương mặt anh tuấn của chú nhỏ đặt trên đầu xù xù của Tiểu Thỏ, một cái cánh tay còn ôm bả vai Tiểu Thỏ, xem ra cũng là đã sớm thành thói quen.....

Cuối cùng là chuyện khi nào?

Trình Thi Đồng tức tối nhớ lại, chỉ nhớ rõ ban đêm ngày hôm qua mình nằm mơ hình như đang đi trên đường đột nhiên từ trên trời rơi xuống một tảng đá lớn đè cô gần như không thở nổi.

Chương 119: Chương 119. Nguyên vọng năm mới

Cô còn nhớ rõ mình sử dụng sức lực toàn thân, làm sao đẩy tảng đá kia nhưng tảng đá kia đều bất động, cuối cùng vẫn là cô nhanh trí sử dụng Hàng Long Thập Bát Chương, dùng lực vỗ tảng đá một cái, lúc này mới dùng nội lực làm vỡ nó...

Trình Thi Đồng nghĩ nửa ngày, nhìn lại Tiểu Thỏ trước mắt, có phải, tảng đá lớn đêm qua đè nặng mình sẽ không phải chính là cái gia hỏa kia đi?

“Tiểu Thỏ.... Tiểu Thỏ.... Tỉnh dậy....” Trình Thi Đồng đưa tay chọc chọc khuôn mặt mềm mại Tiểu Thỏ.

“Ừm....” Tiểu Thỏ mơ màng mở to mắt, đôi bàn tay còn ôm Trình Chi Ngôn, quay đầu lại nhìn Trình Thi Đồng ngập một cái nói: “Đồng Đồng.... Làm gì thế?”

Trình Thi Đồng xoay người một cái, ôm lấy chân từ trên giường ngồi dậy, đôi mắt xinh đẹp trừng Tiểu Thỏ nói: “Cậu thành thật khai báo cho tớ, đêm qua rõ ràng là cậu dựa vào tường ngủ, vì sao bây giờ đã ngủ trên người chú nhỏ rồi?”

“A?”

Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút, không hiểu ra sao ngẩng đầu, mới phát hiện gương mặt anh tuấn của Trình Chi Ngôn vậy mà ở ngay chỗ mình có thể đụng tay đến....

“Ách....” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ giật giật khóe miệng, thấp giọng nói: “Chuyện này.... Tớ cũng không biết....”

“Hừ! Cậu không biết? Nhất định ban đêm cậu lén lút từ trên người tớ bò qua chui vào trong ổ chăn chú nhỏ tớ!” Trình Thi Đồng trừng mắt nhìn Tiểu Thỏ, lòng đầy căm phẫn nói.

“Thực không có....” Tiểu Thỏ đưa tay gãi gãi đầu mình, nhũn mảy nói: “Đêm qua tớ có một giấc mơ, đều là leo núi, bò một chết tớ rồi.... Hơn nữa không biết vì sao trên núi còn lăn xuống tảng đá lớn đập một cái vào đầu tớ....”

“Bậy! Cái đó là leo núi sao, cậu chính là bò qua tớ!” Trình Thi Đồng tức giận nói.

Có lẽ là giọng nói hai người các cô nói chuyện có phần lớn, Trình Chi Ngôn chuyển người lại từ từ mở to mắt, có chút bất đắc dĩ nhìn hai cô bé trước mắt, trong giọng nói mang theo một chút khàn khàn chưa tỉnh ngủ nói: “Mới buổi sáng tỉnh mơ, các em tranh luận cái gì?”

“Chú nhỏ!” Trình Thi Đồng thấy anh thức dậy, vội vàng đi tới gần, nước mắt lưng tròng nhìn anh nói: “Thực xin lỗi, chú nhỏ, cháu không thể bảo vệ trong sạch của chú! Hu Hu hu.... Ban đêm vẫn bị tiểu gia hỏa Tiểu Thỏ kia bò qua. . .”

???

Trình Chi Ngôn có chút nghi hoặc nhìn cô ấy, cúi đầu nhìn trong lòng mình một chút, đầu Tiểu Thỏ đang gối lên trên cánh tay anh..

Thảo nào anh thấy cánh tay tê rần như vậy.

“Đây dù sao cũng không phải lần một lần hai rồi....” Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ cười cười nhìn Trình Thi Đồng nói: “Người này, trừ phi cháu đá cô ấy xuống giường, nếu không thì cho dù ở giữa cách bao nhiêu chân cô ấy vẫn có biện pháp chui vào trong lòng chú.”

“....”

Lúc Trình Thi Đồng nghe thế cả người đều đã ngây ngẩn.

Sau một lúc lâu, cô ấy mới hồi phục lại tinh thần, vẻ mặt khiếp sợ chỉ vào hai người các cô nói: “Hai người.... Hai người đã cùng giường chung gối rồi?”

“Tớ từ nhỏ đến lớn đều cùng anh nước chanh ngủ....” Vẻ mặt Tiểu Thỏ mờ mịt nhìn Trình Thi Đồng, khó hiểu nói.

“....”

Xong rồi.... Xong rồi..

Xem ra trong sạch chú nhỏ của cô đã sớm không còn nữa....

Về mặt Trình Thi Đồng bị phản nhìn Trình Chi Ngôn, sau một lúc lâu mới vươn tay ra khoát lên trên vai Trình Chi Ngôn, cúi đầu yên lặng nói: “Một khi đã như vậy, cháu chỉ có thể chúc phúc hai người....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Chương 120. Nguyên vọng năm mới (2)

“....”

“....”

Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ không hiểu ra sao nhìn thoáng qua lẫn nhau.

“Thím nhỏ!” Về mặt Trình Thi Đồng đau buồn quay đầu lại, không tình nguyện gọi cô một tiếng.

“Hả?” Cả người Tiểu Thỏ đều ngây ngẩn.

“Tớ chấp nhận cậu là thím nhỏ của tớ rồi!” Trình Thi Đồng đau lòng nhìn Tiểu Thỏ, sau một lúc lâu tiếp tục nói: “Nhưng mà tớ chỉ có thể gọi cậu là thím nhỏ lúc ở nhà, trong trường học tớ muốn gọi cậu là Tiểu Thỏ!”

“A....” Tiểu Thỏ sững sờ lên tiếng, hiển nhiên còn không có biết rõ ràng tình huống trước mắt này rốt cuộc là cái gì.

Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn hai người các cô, nhắm mắt lại chuẩn bị ngủ một lát thì cửa phòng truyền đến một hồi tiếng đập cửa.

“Ngôn Ngôn, thời gian không còn sớm, nên rời giường rồi.” Một giọng nói hiền lành truyền tới.

Trình Chi Ngôn đưa tay nhìn thời gian trên đồng hồ một chút, Ừm... Lúc này mới năm giờ rưỡi sáng...

Giờ này.... Đối với người già mà nói, quả thật đã không còn sớm rồi....

Trình Chi Ngôn thở dài, đưa tay tóm lấy tóc mình vuốt vài cái, sau đó từ trên giường ngồi dậy, cúi đầu lên tiếng nói: “Được.”

Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng ngẩng đầu nhìn Trình Chi Ngôn, trầm miệng một lời hỏi: “Bây giờ phải rời giường?”

“Đúng vậy.” Trình Chi Ngôn nhìn hai cô cười cười, đưa tay chia chia thời gian trên đồng hồ mình nói: “Đã năm giờ rưỡi rồi.”

“Mới năm giờ rưỡi!” Trình Thi Đồng cả kinh kêu lên: Bình thường ở nhà cháu đều là bảy giờ mới rời giường.”

“Bà cô nội cháu bốn giờ rưỡi đã rời giường rồi.” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô ấy, đưa tay sờ đầu của cô ấy nói: “Đứng lên đi, ăn xong điểm tâm anh dẫn hai đứa đi dạo một vòng trong miếu.”

“Miếu là cái gì?” Trong mắt Tiểu Thỏ đầy tò mò hỏi.

“Trên núi phía sau trấn nhỏ có ngôi chùa, gọi là Văn Lai Tự, mừng một đầu năm hàng năm, mọi người trên trấn nhỏ muốn đi bái lay....” Trình Chi Ngôn suy nghĩ một chút, cúi đầu nhìn hai người các cô hỏi: “Muốn đi không?”

“Đi đi!” Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng vội vàng gật đầu không ngừng.

Ăn xong điểm tâm, Trình Chi Ngôn dẫn theo hai cái đuôi nhỏ phía sau đi đến Văn Lai Tự phía sau thị trấn.

Bởi vì là mừng một đầu năm, dựa theo tập tục trấn trên, thế hệ trước trong nhà mọi người tin Phật là phải bái lay.

Cho nên đi trên đoạn đường này Tiểu Thỏ chỉ nhìn thấy rất nhiều ông nội bà nội, thỉnh thoảng sẽ có một chút người trung niên áo quần bảnh bao, xem ra hẳn là vì việc buôn bán.

Dù sao, người trẻ tuổi giống như cũng chỉ có ba người bọn họ.

“Chú nhỏ, vì sao đoạn đường này không thấy người nào cùng tuổi với chúng ta?” Trình Thi Đồng cũng cảm thấy có chút tò mò, nhìn không được liền mở miệng nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

“Loại chuyện thấp hươu bái Phật này....” Trình Chi Ngôn cười cười, chậm rãi nói:

“Có rất ít người trẻ tuổi đi làm, trên sách giáo khoa không phải đều nói phải bài trừ mê tín lạc hậu sao, lại nói một chút, người trẻ tuổi còn chưa rời giường nữa.”

“A...” Trình Thi Đồng có vẻ dăm chiêu liền gật gật đầu, sau đó kỳ quái nói: “Vậy chúng ta là đi thấp hươu bái Phật sao?”

“Không phải... Chính là dẫn hai đứa đi dạo một chút.” Trình Chi Ngôn cúi đầu cười nhìn cô nói: “Nếu không thì hai đứa ở nhà cũng không có gì chơi.”

“Nói cũng đúng, đúng lúc có thể đi cầu nguyện, hi vọng năm tới có thể thi được hạng nhất toàn lớp đánh bại Tiểu Thỏ, ha ha.”

Trình Thi Đồng cười hi hi quay đầu, đưa tay bóp bả vai Tiểu Thỏ, “Cậu thi sao, muốn cầu nguyện không?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Chương 121. Nguyện vọng năm mới (3)

“Có....Tớ muốn nhanh lớn lên....” Tiểu Thỏ nghiêng đầu suy nghĩ một chút sau đó cực kỳ nghiêm túc trả lời.

“Cái này cũng coi như nguyện vọng sao?” Trình Thi Đồng bĩu môi nói: “Lúc nên lớn sẽ lớn thôi.”

“Nhưng mà tớ...”

Tiểu Thỏ quay đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn đi ở phía sau hai người các cô, trong lòng yên lặng nhớ kỹ, nhưng mà tớ đặc biệt muốn nhanh lớn lên ...

Mùng một đầu năm, thời tiết cũng không phải vô cùng lạnh, mặc dù vẫn còn sáng sớm, nhưng mà mặt trời ấm áp chiếu lên trên người chiếu lên trên người, vẫn làm cho người ta có một loại ảo giác xuân về hoa nở.

Bọn Tiểu Thỏ dọc theo đường nhỏ uốn lượn, cười nói một chút nhìn tới trên núi đi.

Đến khi lên trên đỉnh núi, tầm mắt lập tức trở nên rộng mở.

Văn Lai Tự trước mặt, điện thờ đồ sộ sáng sủa, tiếng chuông cổ và tiếng tụng kinh không ngừng bên tai, khách hành hương lui tới nối liền không dứt, thế nhưng cũng có một loại cảm giác chùa nôi tiếng.

“Đến nơi rồi.” Trình Chi Ngôn nhìn Văn Lai Tự trước mắt, nhìn Tiểu Thỏ các cô cười cười nói: “Vào đi, hôm nay nhiều người tới trong miếu, hai người theo sát anh, nghìn vạn lần đừng đi lung tung.”

“Được!” Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng trăm miệng một lời nói.

Văn Lai Tự này diện tích chiếm một trăm năm mươi mẫu, xung quanh có mấy ngàn mẫu mặt nước sóng xanh dập dờn vây quanh, quả thật Nhân Gian Tiên Cảnh.

Đi qua cửa chùa, trên dòng suối êm ả là một cầu cong bằng đá dẫn du khách vào Thiên Vương điện, sau điện đó là ao lớn Thanh Liên Đại Sĩ dùng để phóng sinh.

Giữa ao là một tòa Hải Điều vây quanh toà sen Tu Di, trên toà sen cao mười mét là pho tượng Quan Âm Ngọc Thạch buông mắt nhìn xuống chúng sinh.

Phía sau Đại Sĩ, trên đất bằng phẳng là một tòa nguyệt đài *, hai tầng bạch ngọc điêu khắc vây quanh một tòa Đại Hùng bảo điện mái nhà phi giác cao lớn trang nghiêm.

*tòa nguyệt đài: đài ngắm trăng

Có lẽ là Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng lần đầu tiên tới Phật Môn như vậy, trong ánh mắt hai người đều tràn đầy mới lạ và tìm tòi.

Nhưng mà trên đường đi Tiểu Thỏ vẫn túm góc áo Trình Chi Ngôn, còn Trình Thi Đồng đến nơi thì tự mình đi xung quanh hai vòng, xem xong mới một lần nữa trở lại bên cạnh Trình Chi Ngôn bọn họ, đi tới một hồi như vậy, bởi vì hôm nay khách hành hương tới trong miếu thật sự là quá nhiều, Trình Thi Đồng vừa mới chuyển người chỉ chốc lát lại quay đầu, thế nhưng liền tìm không thấy Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ rồi.

Tự Miếu này nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, hơn nữa giờ phút này người đến người đi, Trình Thi Đồng cứ thế vòng vo vài vòng cũng không có tìm được hai người bọn họ.

Hơn nữa.... Càng đau khổ hơn là....

Hình như cô lạc đường rồi....

Cô vốn chỉ là muốn tìm chỗ vắng người nhìn tình hình trước mắt một cái, ai biết đi tới đi lui thế nhưng lại đến con sông nhỏ bên cạnh chùa.

Bên cạnh sông nhỏ đều là rừng cây xanh um tươi tốt, người rất ít... Cô thế nhưng cũng tìm không được đường về rồi.

Trình Thi Đồng cảm thấy mình sắp khóc rồi.

Giữa lúc đang bối rối, cô ngẩng đầu liền thấy phía trước có một cái bóng người mặc tăng bào màu cam.

“Cái kia.... Cái kia.... Sư phụ...” Trình Thi Đồng quỳnh lên cũng không biết xưng hô như thế nào với hòa thượng trong chùa, nhớ tới mình thấy trong Tây Du ký, Tôn Ngộ Không đều gọi Đường Tăng là sư phụ, cô cũng trực tiếp gọi như vậy.

Bóng người mặc tăng bào màu cam phía trước sau khi nghe thấy tiếng gọi của cô ấy hơi dừng một chút, sau đó chần chờ xoay người lại.

Chẳng qua là nhìn anh ta một cái, cả người Trình Thi Đồng đều giật mình ngay tại chỗ.

Ánh mặt trời sáng sớm xuyên qua rừng cây xanh um tươi tốt, ánh sáng loang lổ trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Chương 122, Nguyên vọng năm mới (4)

Ánh nắng sang đi qua cây cối xanh tươi tốt, cảnh vật trên mặt đất pha trộn nhiều màu, tiểu hòa thượng xoay đầu nhìn mình là một thiếu niên có tướng mạo thanh tú.

Anh ta có làn da trắng như ngọc đứng giữa ánh sáng tản ra hơi mát lạnh, đôi mắt xinh đẹp dường như trong suốt như ngọc, sống mũi anh ta thẳng, khóe môi mỉm cười, phía dưới đuôi mắt trái có một nốt ruồi nho nhỏ.

Anh cứ đứng như vậy giữa ánh mặt trời ấm áp, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Trình Thi Đồng, thấp giọng hỏi: “Em gọi tôi sao?”

“A... cái này... Đúng vậy.” Trình Thi Đồng phục hồi tinh thần, ánh mắt dịu dàng nhìn chằm chằm tiểu hòa thượng trước mắt.

Quá đẹp trai, quá đẹp trai mà, tiểu hòa thượng nào, cũng đẹp giống như chú nhỏ của cô! !

“Có chuyện gì sao? ?” Tiểu hòa thượng mặc tăng bào màu cam, từ từ đi tới Trình Thi Đồng, thuận miệng hỏi.

“Cái này... Hình như em lạc đường rồi.... Muốn hỏi chút, làm sao đi ra khỏi nơi này đến điện lớn vậy?” Trình Thi Đồng nhìn anh ta đi theo ánh nắng đến đây, không biết vì sao đột nhiên có chút ngượng ngùng.

“Ở đây ... cách đại điện có chút xa.” Tiểu hòa thượng đi tới bên người Trình Thi Đồng, giọng nói dừng lại một chút, sau đó tiếp tục nói: “Nơi này là chỗ ở của tăng lữ, em muốn đến đại điện, tôi có thể dẫn em đi.”

“Thật không? Rất cảm ơn anh.” Trình Thi Đồng nhất thời vui mừng, cô vươn tay về phía tiểu hòa thượng, cười híp mắt nói: “Em là Trình Thi Đồng.”

Tiểu hòa thượng cúi đầu, nhìn thoáng qua cánh tay đưa ra của cô, chần chờ một chút, vẫn là nhẹ nhàng cầm một chút, thấp giọng nói: “Tôi là Trùng Tịch.”

“A? Anh cũng họ Trình sao?”

“Không phải, là rừng yên lặng, đây là pháp hiệu.” Tiểu hòa thượng khẽ run, khẽ giải thích rõ nói.

“A. . .” Trình Thi Đồng hiểu rõ gật đầu, suy nghĩ một chút lại hỏi: “Vậy năm nay anh bao nhiêu tuổi.”

“Mười hao.”

“Vì sao anh nhỏ như vậy đã làm hòa thượng.”

“...”

Trùng Tịch nhàn nhạt nhìn nàng một cái, yên lặng chỉ chốc lát, không trả lời.

“VẬY anh ở trong miếu này sao?” Trình Thi Đồng thấy anh ta không trả lời, cũng không tiếp tục hỏi.”

“Ừ, ở tạm.”

“VẬY mỗi ngày anh đều luyện công sao?” Trình Thi Đồng rất tò mò tiểu hòa thượng đẹp trai này, trên đường theo anh đi đến chính điện, cũng không ngừng hỏi nhiều điều: “Anh có niệm kinh không? ?Bình thường anh đều ngủ chút à? Sự phụ của anh có nghiêm không? Anh xuất gia lúc nào thế?”

Cô hỏi mấy vấn đề nào, Trùng Tịch có cái trả lời có cái không, hai người cứ như vậy mà đi đến đại điện.

“Phía trước chính là bảo điện Đại Hùng.” Trùng Tịch dừng bước cách đại điện không xa, đưa tay chỉ tòa nhà phía trước nhìn Trình Thi Đồng nói: “Tự em qua đi.”

Trình Thi Đồng cũng theo dừng bước, ngẩng đầu liếc mắt nhìn bảo điện Đại Hùng trước mặt, lại nhìn Trùng Tịch, suy nghĩ một chút cười híp mắt hỏi: “Sau này em có thể đến đây tìm anh chơi không?”

“...”

Trùng Tịch yên lặng chỉ chốc lát, không có trả lời, mà xoay người rời khỏi Trình Thi Đồng.

“A Sao lại có thể đi như thế chứ...” Trình Thi Đồng nhìn bóng dáng tăng bào màu cam của anh dần dần xa, nhìn không được nhỏ giọng thăm thăm thì một chút, sau đó xoay người chạy vội qua bảo điện Đại Hùng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mĩ Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Chương 123, Nguyên vọng năm mới (5)

Editor: Linh Ngọc

Cô vừa mới chạy đến bảo điện Đại Hùng, thì thấy Trình Chi Ngôn dẫn theo Tiểu Thỏ đang hỏi hòa thượng trong điện cái gì đó.

Cô len lén chạy đến sau lưng Trình Chi Ngôn, dùng sức đánh một cái vai lưng của Trình Chi Ngôn: “Chú nhỏ!”

Trình Chi Ngôn quay đầu, gương mặt đẹp trai thanh tú tràn đầy lo lắng, “Em chạy đi đâu thế, anh và Tiểu Thỏ tìm em nửa ngày trời có biết không?”

“A...Em... Em bị lạc đường.” Trình Thi Đồng nhìn cặp lông mày của anh nhăn lại, nhanh chóng tỏ thái độ tốt cúi đầu nhận sai: “Lần sau em sẽ không bao giờ... chạy loạn nữa, chú nhỏ, anh đừng nổi giận mà...”

“Nếu như em chạy mất, anh biết ăn nói thế nào với mẹ em đây?”

“Sẽ không... Chú nhỏ, tốt xấu gì đây cũng là chùa, làm gì có người nào chạy đến chùa lừa bán phụ nữ trẻ em chứ, hơn nữa, cái chùa này lớn như vậy, đi một vòng xuống, cuối cùng chúng ta cũng có thể gặp nhau mà ... ha ha...” Về mặt Trình Thi Đồng nở nụ cười nịnh nọt nhìn Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn liếc mắt trừng cô, không nói gì.

Đùng thấy Trình Thi Đồng bình thường đùa giỡn với Trình Chi Ngôn, nhưng khi Trình Chi Ngôn thực sự tức giận, ít nhiều gì cô cũng có chút run sợ.

Trình Thi Đồng len lén đưa mắt, liếc nhìn Tiểu Thỏ đứng bên cạnh Trình Chi Ngôn, đưa tay nhéo tay của cô ấy một cái, ý bảo Tiểu Thỏ nhanh nói giùm mình vài câu có ích đi, mau cứu giải tình hình này.

Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, đưa tay kéo cánh tay Trình Chi Ngôn, cười hi hi ní: “Anh nước chnah, bây giờ không phải là Đồng Đồng trở về rồi sao, chúng em còn chưa đi ước nguyện nữa?”

Trong lúc hai người kia mờ ám, tất nhiên không chạy khỏi tầm mắt của Trình Chi Ngôn, nhưng dù sao hôm nay cũng là mừng một đầu năm, anh cũng làm bộ như không thấy, “Lần sau không được tự ý chạy loạn, nghe chưa?”

“Dạ nghe.” Trình Thi Đồng cúi đầu, âm thanh yếu ớt vang lên.

“Đi thôi, đi cầu nguyện.” Trình Chi Ngôn thở dài một hơi, lắc đầu, một tay nắm Tiểu Thỏ một tay nắm Trình Thi Đồng đi đến điện Thiên Vương trước mặt.

Sau khi hoàn thành xong ước nguyện, ba người đi dạo quanh chùa một lúc, lúc này mới xuống núi về nhà.

Điều làm cho Trình Thi Đồng tiếc nuối là, lúc đi xung quanh, cô cũng không gặp lại tiểu hòa thượng kia.

Lúc xuống núi, Trình Thi Đồng néo nhẹ cánh tay của Tiểu Thỏ, thấp giọng hỏi: “Tiểu Thỏ cậu cầu nguyện gì thế?”

“À, chính là lớn nhanh một chút, không phải lúc lên núi tớ đã nói với cậu rồi sao?” Tiểu Thỏ quay đầu nhìn Trình Thi Đồng, nghi ngờ hỏi một câu, sau đó thuận miệng hỏi: “Còn cậu, ước nguyện thành tích năm sau sao?”

“Trùng Tịch? ?” Trình Thi Đồng sùng sốt một chút, sau đó chân chò gật đầu nói: “Ừ. . .Tớ ước nguyện có thể gặp lại Trùng Tịch?”

“A? Chỉ để thành tích thôi sao? Tiểu Thỏ không hiểu những lời Trình Thi Đồng nói.

“Ha ha, không có gì.” Trình Thi Đồng nhanh chóng kéo tay áo Tiểu Thỏ chuyển sang chuyện khác: “Chú nhỏ có nguyện vọng gì thế?”

“Thì thuận lợi.” Trình Chi Ngôn cúi đầu, liếc mắt nhìn hai người bọn họ, thuận miệng trả lời.

“A thật là không có sáng kiến gì cho nguyện vọng thế.” Trình Thi Đồng bêu môi nói: “Chú nhỏ thành tích chú tốt như vậy, mẹ cháu nói, chú nhất định có thể thi lên trung học, hơn nữa còn là ban quan trọng.”

Trình Chi Ngôn nghe vậy, cười cười, không nói gì.

“Ai, đi thôi đi thôi, trở về đi, bụng tớ thật là đói.”

“Không phải cậu mới ăn sáng xong sao.”

“Leo núi thật là tiêu hao thể lực mà.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Chương 124. Bị ngã ở mông

Sáng mừng một đầu năm hôm đó, sau khi Trình Thi Đồng đi theo Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ lên núi Tự Miếu cầu nguyện, lúc về nhà nhìn thấy cha mẹ mình đã ở nhà ông cố nội, bà cố nội chờ cô rồi.

Bọn họ dẫn theo Trình Thi Đồng sau khi cùng bái lạy ông cố, bà cố xong, lại lạy cha mẹ Trình Chi Ngôn năm cái, thì rời khỏi.

Theo Trình Thi Đồng nói, cô ấy còn phải đi ông ngoại, bà ngoại, ông cụ, bà cụ và một đám bà cô chúc tết.

Sau khi tạm biệt Tiểu Thỏ có chút lưu luyến không rời theo sát cô ấy, vốn là ước hẹn hai ngày này sẽ cùng nhau chơi đùa, không nghĩ tới suốt cả bảy ngày người này còn chưa chúc tết xong.

Dùng lời của cô ấy mà nói thì chính là: Không có cách nào.... Họ hàng trong nhà quá nhiều, đều phải bái hết!

Bảy ngày nghỉ đông năm 2003 đi qua như vậy, gần đến ngày thứ bảy, cha mẹ Trình Chi Ngôn tạm biệt ông nội bà nội, nhanh chóng trở về thành phố Z.

Sau khi về nhà không bao lâu, nửa kì năm học sau đã khai giảng rồi.

Bởi vì học kì này của Trình Chi Ngôn kỳ thi trọng điểm, mặc dù trường học vốn quy định học sinh trung học năm ba nhất định phải tự học buổi tối trên lớp, nhưng mà nửa học kỳ trước, vẫn sẽ mất nhăm nhăm mớ coi học sinh có thành tích tốt, nhưng là đến nửa học kỳ sau, mỗi môn giáo viên đột nhiên không biết từ chỗ nào lấy ra một đồng bài kiểm tra, mỗi khi tự học sẽ dùng để kiểm tra, như vậy Trình Chi Ngôn không thể không đến lớp tự học buổi tối rồi.

Bởi vậy, buổi chiều lúc Tiểu Thỏ tan học thì không có người đi đón cô.

Mẹ Tiểu Thỏ lo âu một buổi tối, vừa rạng sáng ngày thứ hai lập tức đi mua một chiếc xe đạp hồng nhạt cho Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ nhìn chiếc xe đạp mới tinh trước mắt kia, lại nhìn mẹ mình, nghi hoặc nói: “Cho con?”

“Ừ!” Mẹ Tiểu Thỏ gật đầu, đưa tay đẩy xe vào tay Tiểu Thỏ nói: “Con đã lên năm hai, cũng không nhỏ, lúc mẹ lớn như con cũng là tự mình đi đến trường, sau này, học chạy xe đạp, con cũng có thể đi học một mình rồi.”

....

Tiểu Thỏ rơi lệ.

Vì phải học chạy xe đạp, mỗi ngày buổi chiều khi tan học Tiểu Thỏ nhanh chóng làm xong bài tập, sau đó đẩy xe đạp hồng nhạ mẹ mua cho mình đến khu đất trống phía trước của tiểu khu tập chạy xe.

Lúc đầu mẹ Tiểu Thỏ còn c đỡ phía sau xe đạp để cho cô cảm nhận một chút cảm giác chạy, Vài ngày sau, bà trực tiếp buông tay ra.

Vài ngày sau nữa, mẹ Tiểu Thỏ bởi vì công việc bận rộn, thật sự là không có thời gian luyện xe cho Tiểu Thỏ.

Vì thế, Tiểu Thỏ một mình luyện chạy xe, quả thực té không ít.

May mà bây giờ thời tiết vẫn còn không quá ẩm áp, trên người cô còn mặc áo bông thật dày, nhưng mà một ngày ngã nhiều lần, ngã xuống liên tục nhiều ngày như vậy, dù là có áo bông thật dày ngăn cản cô cũng không tránh được ngã đến bầm tím cả người, chỉ là không rách da thôi.

Tối thứ bảy, trường học Trình Chi Ngôn từ bị thả bọn họ trở về nghỉ ngơi một ngày.

Chỉ là sau khi tắm xong, Trình Chi Ngôn đang ngồi ở trước bàn sách làm báo kiểm tra, đôi mắt đột nhiên nhìn thấy Tiểu Thỏ khập khiễng đi đến.

“Tiểu Thỏ....” Ánh mắt Trình Chi Ngôn đánh giá cô từ trên xuống dưới kỳ quái nói: “Em làm sao vậy?”

“Cái gì mà làm sao vậy?” Tiểu Thỏ khập khiễng đi đến giường lớn trước mặt Trình Chi Ngôn, trực tiếp ngã xuống giường, giọng nói lười biếng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mĩ Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Chương 125. Bị ngã ở mông (2)

“Bước đi....” Lông mi Trình Chi Ngôn hơi nhăn lên nhìn Tiểu Thỏ quan tâm nói: “Sao lại khập khiễng?”

“Ài... Đừng nói nữa....” Tiểu Thỏ ghé vào giường lớn giường lớn Trình Chi Ngôn, vẻ mặt khóc không ra nước mắt nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Gần đây không phải học lái xe sao.... Mỗi ngày em đều phải ngã nhiều lần, xế chiều hôm nay càng xui xẻo, không biết người nào đào hầm chôn cáp điện ở trong khu vực đó, em không chú ý một cái liền lọt vào trong hố.”

“Ha ha..” Trình Chi Ngôn nhin không được bật cười một cái.

“....” Tiểu Thỏ từ trên giường lớn nâng đầu lên, ánh mắt u oán nhìn anh một cái.

Trình Chi Ngô từ từ đứng dậy khỏi bàn học, đi đến trước mặt giường lớn ngồi xuống, đưa tay sờ đầu lông xù của Tiểu Thỏ, cười hỏi: “Chỗ nào ngã đau vậy?”

Tiểu Thỏ chuyển người lại, nằm trên giường, giơ lên chân trái mình, đưa tay kéo ống quần lên, chỉ vào một vết bầm tím trên cô chân, vẻ mặt đau khổ nói: “Đây này...”

Trình Chi Ngôn hơi nhíu mi, nhìn trên cổ chân mảnh khảnh trắng nõn của cô một mảnh vết ứ đọng xanh tím lần lượt thay đổi, nhin không được có chút đau lòng: “Em chờ một chút, anh lấy thuốc cho em.”

“A?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, vừa định nói mình không muốn uống thuốc, Trình Chi Ngôn đã đi ra khỏi phòng rồi.

Hu hu hu....

Không muốn đâu.....

Cuộc đời cô hận nhất chính là tiêm chích, uống thuốc ....

Nhưng mà chỉ chốc lát, Trình Chi Ngôn đã cầm một hộp thuốc mỡ đi đến.

Cả người Tiểu Thỏ núp trong góc giường, vẻ mặt cảnh giác nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Em không muốn uống thuốc.”

Trình Chi Ngôn nhìn cô trốn góc giường, nhin không được cảm thấy có chút buồn cười: “Đây không phải dùng để uống, đây là dùng để thoa trực tiếp lên da“....”

Tiểu Thỏ ngẩn ra, không phải dùng để uống? Vậy là được rồi!”

Cô vội vã tiến đến trước mặt Trình Chi Ngôn, đưa chân trái mình tới giống như hiến vật quý nói: “Xoa xong sẽ không có chuyện gì!”

Trình Chi Ngôn cười nhìn cô, lắc đầu, đưa tay kéo ống quần chân trái cô lên.

Ngón tay thon dài trắng nõn của anh lấy một ít thuốc mỡ từ trong hộp ra, sau đó nhẹ nhàng xoa lên vết bầm tím trên chân cô.

“A....” Tiểu Thỏ nhin không được hít vào một ngụm khí lạnh.

“Làm sao vậy, đau sao?” Ngón tay Trình Chi Ngôn khẽ nâng lên, rời khỏi cổ chân của cô, có chút khấn trương hướng cô hỏi.

“Không phải... Chính là... Ngón tay anh vừa xoa lên cảm giác thật khó chịu.” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Thỏ nhăn lại, nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Vừa khó chịu lại vừa đau.”

Trình Chi Ngôn ngẩn ra một chút, sau đó thở phào nhẹ nhõm một hơi, ngón tay thon dài một lần nữa nhẹ nhàng phủ lên vết bầm tím trên chân cô, giọng nói dịu dàng: “Khó chịu đau đớn là khó tránh khỏi, em nhin một chút thì sẽ ổn thôi, may mà chỉ là bầm tím, không có ngã trầy da, nếu không sẽ càng đau.”

“Được rồi....” Tiểu Thỏ nằm trên giường, cúi đầu lên tiếng.

Làn da chân trái của cô truyền đến từng đợt cảm xúc mát lạnh, hẳn là cảm giác thuốc mỡ lạnh giá kia tiếp xúc với làn da, chỉ là qua một lúc, cảm giác lạnh lạnh kia dần dần trở nên có chút ấm áp.

Tiểu Thỏ có thể cảm giác được thuốc mỡ đang dần dần biến mất, thừa lại chính là cảm giác ngón tay mềm mại của Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng xoa cổ chân mình.

Xoa nhẹ như thế một hồi, cảm giác vừa khó chịu lại đau trên cổ chân như mình đang từ từ biến mất.

Tiểu Thỏ chớp mắt, cảm thấy thuốc này thật sự là hữu hiệu, mới một lát sau mình đã không còn đau nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Chương 126. Bị ngã ở mộng (3)

“Được rồi, còn ngã chỗ nào nữa không?” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng bôi thuốc trên cổ chân cô xong, ngẩng đầu lên thấp giọng hỏi.

“Còn cánh tay....” Tiểu Thỏ lật người nằm úp xuống giường, đưa cánh tay mình lên cho Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn hơi cúi đầu nhìn từng vết bầm tím trên cánh tay nhỏ của cô, nhin không được cau mày nói: “Tại sao học chạy xe thôi mà em lại té nhiều nơi vậy?”

“Bởi vì chạy xe thật khó học...” Tiểu Thỏ thành thật trả lời: “Bây giờ thời tiết khá lạnh, nếu học mùa hè em nhất định sẽ ngã chảy máu đầy đầu.”

“Chính xác, bây giờ biết dùng thành ngữ rồi sao.” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô, đưa tay nắm cổ tay mảnh khảnh của cô, tiếp tục bôi thuốc lên cánh tay cô nói: “Lúc trước anh học xe đạp cũng không ngã nhiều như em.”

Tiểu Thỏ thấy trên cánh tay mình bôi một tầng thuốc mỡ màu trắng thật dày, lập tức cảm giác vừa xót lại đau kéo tới.

Cô nhin không được hít một hơi nói: “Đó là vì anh nước chanh thông minh hơn em, hơn nữa mẹ nói, té bào vận động con trai sẽ lợi hại hơn con gái.”

“Ừm, em quá ngốc.” Trình Chi Ngôn tự tiểu phi tiểu nhin cô chậm rãi nói.

“...”

Tiểu Thỏ bị những lời này của anh làm ghen hợ, sau một lúc lâu cũng không có hé răng.

Một lát sau, Trình Chi Ngôn nhìn cánh tay đã bôi thuốc mỡ của cô, thần nhiên nói: “Được rồi, tay đã bôi xong, còn chỗ nào không?”

Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút, sau đó vẻ mặt có chút không được tự nhiên cúi đầu, giọng nói yếu ớt giống như muỗi kêu nói: “Không... Không có....”

“Không có?” Trình Chi Ngôn nhìn về mặt chột dạ của cô, nhìn không được đưa tay nheo khuôn mặt mềm mại của cô nói: “Không có sao em lại có vẻ chột dạ thế?”

“Em...Em đâu có chột dạ...” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Thật... Thật không có mà...”

Trình Chi Ngôn không nói lời nào, đôi mắt trong suốt nhìn chăm chăm cô.

Tiểu Thỏ bị anh nhìn chăm chú có chút không được tự nhiên, khuôn mặt nhỏ nhắn cứ xoay qua xoay lại liên tục không dám nhìn anh.

Trình Chi Ngôn tiếp tục nhìn cô.

“Còn...” Tiểu Thỏ thật sự là không chịu được ánh mắt của anh, đành phải cúi đầu, yếu ớt mở miệng nói: “Còn bị ngã ở mông...”

Trình Chi Ngôn ngẩn ra, không nghĩ tới đáp án là cái này.

Cả khuôn mặt Tiểu Thỏ đỏ bừng, ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

Đã là cô bé chín tuổi, không giống như năm sáu tuổi ngây thơ khờ dại, cô cũng biết có nhiều chỗ không thể tùy tiện cho con trai xem, cho nên bị ngã ở mông, tất nhiên là xấu hổ không dám nói.

Trình Chi Ngôn nhìn đầu cô, yên lặng chốc lát sau đó đưa tay vỗ xuống vị trí bên mình, thấp giọng nói: “Lại đây, bôi thuốc.”

Cái gì?

Tiểu Thỏ lập tức ngẩng đầu lên, ánh mắt ngạc nhiên nhìn Trình Chi Ngôn: “Mông cũng cần phải xoa sao?”

“Nếu không thì sao?” Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn cô: “Em muốn đợi thứ hai khi đi học ngay cả ghế cũng không ngồi được à?”

“A.... Không nghiêm trọng như thế đâu...” Khóe miệng Tiểu Thỏ giật giật, chột dạ nói.

“...” Trình Chi Ngôn nhìn cô, cuối cùng đột nhiên mỉm cười, thấp giọng hỏi: “Xấu hổ sao?”

“Em đâu có...”

“Lúc trước là ai nói dù bản thân mười sáu hay hai mươi sáu tuổi cũng muốn anh mặc quần áo cho?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Chương 127. Bị ngã ở mông (4)

Trình Chi Ngôn cầm thuốc mỡ trên tay, trong giọng nói tràn đầy trêu chọc nhìn Tiểu Thỏ hỏi.

“A...” Tiểu Thỏ ngẩn ra, cúi đầu trầm tư chốc lát, cuối cùng cắn răng bò đến bên cạnh Trình Chi Ngôn ngoan ngoãn nằm úp sấp.

Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô, lập tức không khách sáo đưa tay túm quần đùi của cô một cái, cái mông nhỏ trắng nõn mượt mà của Tiểu Thỏ lập tức lộ ra.

May mà mông trẻ nhỏ thịt nhiều, ngã vài lần, cũng chỉ có một chút vết bầm tím rất nhỏ, nhìn không có nghiêm trọng như trên đùi và cánh tay.

Trình Chi Ngôn đưa tay lấy một chút thuốc mỡ, ngón tay nhẹ nhàng bôi trên vết bầm tím ở mông nhỏ của cô.

Hu hu hu. . .

Tiểu Thỏ nằm úp sấp trên giường, trong lòng sớm đã lệ rơi đầy mặt, mông nhỏ của cô.... Cứ như vậy thì bị xem hết...

Sau khi Trình Chi Ngôn bôi thuốc mỡ cho cô xong, ngược lại không có nghĩ nhiều, chỉ nhìn cái mông nhỏ tròn bóng của cô, ừm sờ thật tốt, thuận tay chọc chọc mông tròn của cô, co dãn mười phần, ừm, không sai.

Cả người Tiểu Thỏ cứng đờ, quay đầu lại, hai mắt nhìn chăm chăm Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh chọc em làm gì thế?”

“À.... Thuận tay.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt lên tiếng, động tác ung dung cầm nắp hộp thuốc mỡ trong tay đập kín, sau đó đứng dậy, vừa đi vừa nói: “Bôi xong rồi, em có thể ngủ, anh đi cất thuốc.”

“...”

Tiểu Thỏ cắn môi, tâm trạng đau buồn kéo quần ngủ lên.

Sau khi Trình Chi Ngôn cất xong thuốc mỡ, trở lại trong phòng thì phát hiện Tiểu Thỏ còn chưa ngủ, anh bèn đi tới bên cạnh cô, thân nhiên nói: “Ngày mai không cần luyện xe nữa.”

“A? Vì sao?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, ánh mắt nghi hoặc nhìn anh.

“Ít nhất cũng phải đợi vết bầm tím mờ đi thì mới tiếp tục luyện.”

Trình Chi Ngôn ngồi xuống bên cạnh cô, đưa tay vỗ chần trên người cô nói: “Trong khoảng thời gian này dù sao mẹ anh cũng không có ra ngoài suu tâm dân ca, trước hết để cho mẹ đưa em đi học, chờ vết bầm trên người em tốt lên thì tiếp tục luyện xe, bằng không vết thương càng thêm nặng, sau này sẽ lưu lại vết tích.”

“À.. Được rồi.” Tiểu Thỏ gật đầu xem như đáp ứng.

Mùa đông rất nhanh qua đi, nháy mắt lại đến mùa xuân hoa nở

Không biết vì sao gần đây Tiểu Thỏ cảm thấy mẹ mình giống như cực kỳ bận rộn, trước kia một tuần cô cũng có thể gặp ba bốn lần, bây giờ sắp hai tuần lễ, hình như cô cũng chưa gặp mẹ lần nào.

Vào ngày chủ nhật, Tiểu Thỏ cọt cọt bên người Trình Chi Ngôn, kỳ quái hỏi: “Anh nước chanh, gần đây mẹ em vội vàng cái gì thế, cảm giác đã lâu rồi cũng chưa gặp mẹ.”

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ bên cạnh, nắm chặt tờ báo trong tay chần chờ một chút, vẫn đưa tới trước mặt cô nói: “Em xem đi.”

“Xem cái gì?” Tiểu Thỏ cầm lấy tờ báo trong tay Trình Chi Ngôn, phía trên là tin tức quan trọng hôm nay, hầu như từng chữ từng chữ trong các tờ báo đều có bốn chữ SARS này.

“Đây là cái gì?” Tiểu Thỏ chỉ vào bốn chữ kia, khó hiểu nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh là muốn để cho em xem cái này sao?”

“Ừ...” Trình Chi Ngôn gật gù đầu, vươn tay ra ôm bả vai Tiểu Thỏ, giọng trầm thấp nói: ““Đây là SARS, SARS là viêm phổi.”

“Vì sao nhiều báo chí đăng cái này? Nó có quan hệ gì với việc gần đây mẹ em bận nhiều công việc?” Về mặt Tiểu Thỏ vẫn khó hiểu nhìn anh hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Chương 128: Nhất định phải còn sống

“Ừ..ngày 15 tháng 3, bệnh viện nhân dân Phụ Chúc phía Bắc khám gấp người được tình nghi là mắc bệnh. Chính là người bệnh họ Lý hơn bảy mươi tuổi, thăm người thân ở Hongkong trở về. Bởi vì lúc ấy cũng không rõ triệu chứng bệnh SARS* lắm, bệnh viện không có áp dụng biện pháp thích hợp, kết quả khiến cho nhân viên khám bệnh và chăm sóc bị lây. Ngày 15 tháng 3, người họ Lý bị chuyển đến bệnh viện trung y Đông Trục Môn phía bắc đại học của Bắc Kinh, kết quả làm nên diện tích lây nhiễm lớn. Trong vòng này, chủ nhiệm khoa bệnh viện Đông Trục Môn là Lưu Thanh Tuyền là một trong mười một vị tham dự quá trình cứu trị chữa bệnh và chăm sóc người bệnh, toàn bộ bị nhiễm SARS, bác sĩ nhanh chóng điều trị gấp nhưng một y tá bất hạnh đã hi sinh vì nhiệm vụ. Người họ Lý vì tuổi tác đã cao, bệnh tình quá mức nghiêm trọng, cũng không trị được mất vào ngày 20 tháng 3.”

* SARS: Hội chứng hô hấp cấp tính nặng [Link Wiki](#)

Trình Chi Ngôn cầm tờ báo trong tay, đọc đoạn nội dung trong đó cho Tiểu Thỏ.

“Cái này... là nói SARS sẽ lây bệnh?” Tiểu Thỏ nghe như có chút lọt vào sương mù, rõ ràng trên báo nói chuyện tình Bắc Kinh, thì có quan hệ gì với mẹ cô chứ.

“Đơn giản mà nói, đây là một loại viêm phổi, chẳng qua trước kia chúng ta biết rõ viêm phổi đều có thể chữa khỏi, trước mắt loại viêm phổi này chẳng những trị không hết, mà còn cực kỳ dễ dàng lây bệnh.”

Trình Chi Ngôn nhìn về mặt mê man của Tiểu Thỏ, mặc dù cực kỳ không muốn nói ra sự việc này với cô, nhưng ngẫm lại vẫn nên nói ra sẽ tốt hơn.

“Bây giờ Quảng Đông và Bắc Kinh xem như khu bị nhiễm SARS nghiêm trọng, trước đó ăn Tết không lâu có rất nhiều người đi Quảng Đông, Bắc Kinh thăm người thân, vào lúc ấy SARS cũng đã truyền nhiễm, chỉ là lúc ấy còn chưa nghiêm trọng như hiện tại, tỉnh Giang Tô chúng ta... Hẳn là cũng có không ít người đi đến hai nơi ấy...”

“Vậy trên báo nói tỉnh Giang Tô chúng ta có người bị nhiễm sao?” Tiểu Thỏ lập tức khẩn trương hỏi.

“Tạm thời còn chưa có, chỉ là phát hiện ca bệnh gần giống.” Trình Chi Ngôn cúi đầu, sờ đầu của cô, khẽ nói.

“Ca bệnh gần giống là cái gì?”

“Chính là triệu chứng giai đoạn đầu giống SARS, nhưng mà còn chưa chẩn đoán chính xác.” Trình Chi Ngôn có chút không quá nhẫn tâm nhìn cô, từ từ nói: “Chỉ là... Cho dù là gần giống, cũng cần phải cách ly để phòng ngừa bắt chước.”

“...”

Sau khi Tiểu Thỏ nghe xong nhất thời yên lặng.

Mà cuối cùng SARS là cái gì cô còn chưa hiểu rõ hết nhưng mà nghe Trình Chi Ngôn nói xong, lại nghĩ mẹ mình là đi làm ở khoa tâm phế, đôi mắt Tiểu Thỏ lập tức đỏ lên: “Anh nước chanh... Có phải mẹ em cũng bị cách ly rồi hay không? Bà ấy là bác sĩ, ngộ nhờ có ca bệnh gần giống, có phải người bệnh và bác sĩ đều phải bị cách ly hay không?”

Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng thở dài một hơi nói: “Cái này... Anh không được rõ lắm.”

“Vậy trên báo còn nói gì đó?” Lòng Tiểu Thỏ lập tức luống cuống.

“Ngày 31 tháng 3, chính phủ Hương Cảng cách ly một nhà trọ. Vì nhà trọ đã có hơn một trăm người bị nhiễm. Sau khi cư dân nhà trọ bị chuyển đến trung tâm nghỉ phép, cục tiến hành tiêu độc toàn nhà trọ. Cục tin tưởng bệnh tật truyền bá chủ yếu có quan hệ cùng kết cấu thiết kế phòng ốc, có 8A người bệnh đến thăm tòa E, trong đơn vị sau khi sử dụng WC, nghe nói có khả năng lây qua không khí, nhưng sau đó WHO** đã phủ nhận loại khả năng này.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 129: Chương 129. Nhất định phải còn sống (2)

“Nghe qua thấy rất nghiêm trọng ...” Lòng Tiểu Thỏ nhìn không được xoắn lại.

Trình Chi Ngôn buông tờ báo trong tay xuống, đưa tay sờ đầu Tiểu Thỏ, thở dài một hơi nói: “Có đôi khi không có tin tức chính là tin tức tốt nhất, có lẽ gần đây mẹ em bởi vì phải phẫu thuật tương đối nhiều cho nên mới không có rảnh trở về thăm em.”

“...” Mắt Tiểu Thỏ hồng lên, cắn môi không nói gì.

Ngày hôm sau khi đi học Tiểu Thỏ nhẹ nhàng chọc chọc cánh tay Trình Thi Đồng, đề thấp tiếng nhìn cô ấy hỏi: “Đồng Đồng, cậu có biết gần đây lưu hành SARS không?”

Trình Thi Đồng rõ ràng kinh ngạc một chút, sau đó giọng nói càng nhỏ hỏi: “Làm sao mà cậu biết được?”

“Trên báo có ghi...” Tiểu Thỏ có chút vô tình nhìn cô ấy tiếp tục nói: “Mẹ tớ là bác sĩ bệnh viện nhân dân, hai tuần rồi cũng không có trở về thăm tớ ... Cậu nói xem... Có thể bà ấy bị cách ly rồi không?”

Trình Thi Đồng nhìn xung quanh, ngậm miệng mình thấp giọng nói với Tiểu Thỏ: “Tớ nói cho cậu một bí mật, cậu trăm ngàn lần không được nói cho người khác biết, cha tớ không phải làm ở chính phủ sao, nghe nói gần đây thành phố chúng ta đã có người bị nhiễm SARS, ngay tại bệnh viện nhân dân, đã bị cách ly, chỉ là tin tức còn chưa truyền ra.”

“Tại sao tin tức chưa truyền ra?” Tiểu Thỏ khó hiểu hỏi.

“A... Cái này...” Trình Thi Đồng nhỏ giọng nói: “Kỳ thật tớ cũng không phải hiểu lắm, nhưng mà trước kia nghe những người trong nhà nói, hình như một thành phố nếu như bị nhiễm SARS, sẽ ảnh hưởng đến khách du lịch, phát triển công nghiệp gì đó, bởi vì khi nói tin tức cách ly ra, rất nhiều xí nghiệp phải ngừng sản xuất, sau đó người khác thấy thành phố bị nhiễm SARS, sẽ không tới nơi này du lịch nữa, sau đó có lẽ tài chính thu nhập năm nay sẽ giảm bớt...”

“...” Tiểu Thỏ cúi đầu nghe Trình Thi Đồng nói vài thứ kia, kỳ thật cô cũng không hiểu rõ, cô chỉ lo lắng cho mẹ mình: “Cho dù là cách ly, ít nhất cũng thông báo cho người nhà một tiếng chứ... Gọi điện thoại cũng được mà...”

“Cậu ngồi sao, thông báo người nhà, ngộ nhờ người nhà nói với người khác thì làm sao bây giờ, bọn họ nói, như vậy sẽ khiến cho toàn bộ thành phố hoảng sợ...” Trình Thi Đồng ra dáng tiểu đại nhân phân tích cho Tiểu Thỏ.

“À... Nhưng mà...” Tiểu Thỏ thở dài một hơi, lúc còn muốn nói tiếp chút gì đó thì đột nhiên một bàn tay vỗ vào bàn của cô.

“Bạch Tiểu Thỏ.” Tiếng cô giáo Ngụy nghiêm khắc vang lên sau lưng cô: “Trong giờ học của tôi còn dám nói chuyện với bạn ngồi cùng bàn, em có biết tôi đã nhìn em lâu rồi h không?”

Trong lòng Tiểu Thỏ hoảng sợ, quay đầu nhìn thoáng qua về mặt giận dữ của cô giáo Ngụy, vội vàng cúi đầu không nói lời nào.

“Em nói đi, em thân là đại diện môn ngữ văn, không nghe giảng còn chưa tính, em còn lôi kéo Trình Thi Đồng nói chuyện cùng em, em không phải là người phá hoại sao?” Cô giáo Ngụy nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ một lúc, sau đó giọng điệu không kiên nhẫn nói: “Tôi đang nói chuyện với em đó, em mau đứng lên cho tôi.”

Tiểu Thỏ cúi đầu, từ từ đứng dậy.

“Tôi nói cho em biết, nếu không phải Trình Thi Đồng nói với tôi không cần đổi người ngồi cùng bàn thì tôi đã sớm chuyển chỗ hai đứa, em còn không biết đủ, em như vậy khiến tôi làm sao ăn nói cùng cha mẹ người ta?” Gương mặt cô giáo Ngụy lạnh lùng nhìn Tiểu Thỏ nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Chương 130. Nhất định phải còn sống (3)

Tiểu Thỏ cúi đầu không nói lời nào.

Trình Thi Đồng ngồi bên cạnh nhìn, nhìn không được mở miệng nói: “Cô giáo Ngụy, thực ra em...”

“Được rồi, em không cần xin tha cho em ấy.” Cô giáo Ngụy lập tức cắt ngang lời Trình Thi Đồng nói: “Vừa mới bắt đầu tôi đã nhìn chăm chăm các em, là em ấy chọc em, tôi nhìn thấy, hành vi như vậy còn muốn tiếp tục làm đại biểu môn của tôi, lần sau để cho tôi phát hiện tôi trực tiếp cho em rút khỏi, nghe rõ chưa?”

Đôi mắt Tiểu Thỏ nhìn dưới mặt đất, hốc mắt nhìn không được đỏ lên một chút.

“Tôi nói em, em nghe không?” Cô giáo Ngụy cao giọng lên, rồi nhìn Tiểu Thỏ hỏi lại.

“Nghe rồi...” Tiếng Tiểu Thỏ trầm thấp giống như muỗi kêu.

“Tiết này em đứng nghe giảng cho tôi!” Cô giáo Ngụy liếc cô một cái, cầm sách ngữ văn trong tay, xoay người đi lên bục giảng vừa đi vừa nói: “Được rồi, các học sinh khác phía dưới lật sách đến trang bốn mươi bảy, chúng ta xem đoạn thứ hai của bài văn.”

Tiểu Thỏ đứng ở trên chỗ ngồi của mình, yên lặng đưa tay lật sách, “Lộp bộp” hai giọt nước mắt trong suốt rơi xuống bàn.

Trình Thi Đồng ngẩng đầu nhìn thoáng qua cô giáo Ngụy, cô ta đang đưa lưng về phía các cô, lại quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ, mặc dù cô ấy cúi đầu cực thấp, nhưng cô vẫn có thể nhìn thấy đôi mắt cô ấy đã đỏ lên.

Cô từ bên trong bàn học cầm một tờ giấy sau đó viết vài chữ phía trên: “Đừng khóc, lần sau có chuyện chờ lúc hết giờ học chúng ta lại nói.” rồi đưa vào tay Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua tờ giấy kia, sau đó cất vào trong túi.

Lúc hết giờ học, Trình Thi Đồng túm Tiểu Thỏ ra khỏi phòng học, kéo tay cô đến một chỗ có vẻ yên lặng, lúc này mới nhỏ giọng nói: “Tiểu Thỏ, cậu có phát hiện gần đây cô giáo Ngụy luôn nhắm vào cậu không?”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt đỏ hồng nhìn cô ấy, sau đó chần chờ lắc đầu.

“Ai, cậu nói một chút, cậu có phải phản ứng chậm hay không?” Về mặt Trình Thi Đồng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn cô nói: “Người mù cũng có thể nhìn ra, đôi khi cô ấy cố ý tìm cậu gây rắc rối.”

“Có phải cô ấy muốn đổi đại biểu môn ngữ văn không?” Tiểu Thỏ hít mũi, giọng nói on gong hỏi Trình Thi Đồng.

“Theo tớ thấy quả thật cô ấy muốn, nhưng mà trước mắt vẫn chỉ là giai đoạn bối rối.” Trình Thi Đồng chần chờ một lúc, sau đó đến bên cạnh Tiểu Thỏ

nhỏ giọng hỏi: “Tiểu Thỏ, nhà cậu có tặng quà cho cô giáo Ngụy hay không?”

Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút, sau đó lắc đầu nói: “Không có.”

“Ài, tớ nói với cậu nèm cậu nhanh để cho cha mẹ cậu đưa quà cho cô giáo Ngụy đi, tớ nghe nói rất nhiều cha mẹ của bạn học đã tặng quà cho cô giáo Ngụy, bằng không cậu xem, Trương Vĩ nghịch ngợm nhất lớp chúng ta, vừa rồi khi đi học rõ ràng cậu ta cũng đang nói chuyện, cô giáo Ngụy không phải giả vờ nhìn không thấy sao?” Về mặt “Cậu còn quá nhỏ cái gì cũng đều không hiểu.” của Trình Thi Đồng nhìn cô tiếp tục nói: “Nghe tớ đi không sai đâu.”

Tiểu Thỏ yên lặng chốc lát, sau đó nhỏ giọng hỏi: “Đồng Đồng, nhà cậu cũng tặng quà cho cô giáo Ngụy sao?”

Trình Thi Đồng có chút khinh thường xùy một tiếng, sau đó ôm lấy bả vai Tiểu Thỏ nói: “Nói cái gì vậy, tốt xấu gì cha tớ cũng là người chính phủ, bà ấy muốn nịnh bợ nhà tớ còn không kịp còn muốn chờ nhà tớ đi tặng quà cho bà ấy sao? Tiểu Thỏ, tớ biết cha cậu... Nhưng mà chuyện này cậu nói một chút với mẹ cậu xem sao.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trắc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 131: Chương 131: Nhất định phải sống sót (4)

Editor: Linh Ngọc

“Nhưng mà mẹ của tớ... Không phải cậu vừa nói bệnh viện của bà bị cách ly sao...” Về mặt Tiểu Thỏ khóc không ra nước mắt nhìn cô.

“Ài... Chuyện này thật ra có chút khó làm... Hay là cậu nói ba mẹ chú nhỏ giúp cậu đi tặng quà đi...” Trình Thi Đồng thở dài một hơi, đưa tay vỗ vỗ vai Tiểu Thỏ thoải mái nói: “Nếu không trước tiên cậu chịu đựng một vài ngày đi, đợt SARS qua đi nói không chừng sẽ tốt on, đến lúc đó cậu nhất định phải để cho mẹ cậu tới nhà cô giáo Ngụy một chuyến.”

“Ừ...” Tiểu Thỏ chân chờ, gật đầu.

Vào đầu tháng 4, giáo sư Tào đã về hưu ở đại học trung ương tài chính và kinh tế đến bệnh viện nhân dân Bắc Kinh khám bệnh, sau đó bị nhiễm. Sau khi đến bệnh viện nhân dân Bắc Kinh xem bệnh xong, giáo sư Tào lại đến bệnh viện thứ ba đại học Bắc Kinh để chữa trị, bởi vì thiếu kiến thức về bệnh SARS, bị chuẩn đoán nhầm là sốt cao, làm các bộ phận nhân viên y tế bị nhiễm. Lúc 10 giờ không cách nào cứu được mà chết đi.

Bệnh lý của giáo sư Tào có triệu chứng tương tự như bệnh SARS. Thông qua bệnh viện Bắc Kinh để tham khảo, người bệnh không được chẩn đoán là mắc bệnh SARS. Trên giấy chứng tử được ghi: suy hô hấp, viêm phổi. Sau đó là vợ của giáo sư Cố nằm viện sau khi con trai của mình, con gái, cháu trai, con gái, con rể, cháu ngoại bị sốt sáu người nhập viện; Con trai giáo sư Tào làm việc ở tập đoàn tài chính, 6 nhân viên lần lượt ngã bệnh, mà nhà họ Tào lại ở tòa nhà phía tây hình tháp, mười mấy hộ gia đình ở đó điều mắc phải. Đến 28 tháng 4 mới ngừng lại, xung quanh giáo sư Tào, trong trường học, vẫn còn có 19 trường hợp được chuẩn đoán là nhiễm bệnh, trong đó có hai người chết. Ngoài ra, người nhà của vợ giáo sư Tào cũng nằm trong nhóm liên quan, nhưng bệnh tình nhẹ hơn, công nhân sửa chữa thang máy của tiểu khu đó cũng không thể may mắn tránh khỏi.

Ngày 17 tháng 4, vào lúc 11 giờ 30 phút, học viện máy tính Giao Đại phía Vắc ở công viên tòa nhà B tầng 15 có một học sinh nam họ Tôn, bởi vì phát sốt nên bị đưa đến trường y để tiến hành kiểm tra. Người họ Tôn là học sinh khóa 2002, ngày 1 tháng 4, lúc tập quân sự bị cảm mạo, nhiều lần đến bệnh viện để trị liệu. Do phù hợp với triệu chứng của SARS, suốt đêm người họ Tôn bị đưa đến bệnh viện nhân dân trong thành phố Bắc Kinh, trải qua chuẩn đoán chính xác, cậu nhanh chóng được chuyển đến phòng đặc biệt dành cho người bị nhiễm SARS ở khoa ngực Bắc Kinh để tiến hành trị liệu. Lúc này ngày 18 tháng 4, 2 giờ sáng, các học sinh ở cùng phòng và sát vách phòng người họ Tôn trong ký túc cá đã bắt xuất hiện triệu chứng phát sốt tập thể. Đến ngày 19 tháng 4, bệnh tình bắt đầu tràn lan, lầu 12 của ký túc xá bắt đầu xuất hiện bệnh trạng sốt nóng. Đây là học sinh học viện máy tính, không hề có quan hệ mật thiết với người họ Tôn, chủ nhiệm Vương Tường Bình của trung tâm tin tức Giao Đại phương bắc nói: “Sau khi chúng tôi phân tích, có thể là đã bị lây nhiễm qua thang máy. Bởi vì mọi người đều dùng chung một thang máy.”

Thông qua việc thống kê về tình hình bệnh SARS ở Giao Đại phía bắc, từ ngày 16 tháng 4 đến ngày 19, trường học đã phát hiện 31 người bị sốt, trong đó bệnh viện đưa ra trị liệu cho 13 người, bác sĩ chữa trị quan sát 18 người, 85 người đang được giám sát chặt chẽ.

Ngày 20 tháng 4, phó bộ trưởng thường vụ bộ vệ sinh Cao Cường, và phó bộ trưởng bộ vệ sinh Chu Khánh Sinh tuyên bố thi hành “Một ngày khắc chế tình hình bệnh dịch.” Ca bệnh SARS ở Bắc Kinh xác nhận lúc đầu có 37 ca bệnh sau đã tăng đến 339 ca bệnh. Ca bệnh mới ở Bắc Kinh đã tăng thêm 100 người, bệnh nhân bị nghi ngờ mắc bệnh có đến 600 người. Đồng thời tuyên bố bắt đầu từ ngày 1 tháng 5 được xem như “tuần lễ vàng” đình chỉ mọi hoạt động, để bảo đảm bệnh dịch sẽ không lây lan thêm nữa. Một số trường đại học và cao đẳng ở Bắc Kinh đã tuyên bố nghỉ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trắc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 132: Chương 132: Nhất định phải sống sót (5)

Mỗi ngày Tiểu Thỏ đều mở tivi, tin tức phát ra đều là nội dung này, đã gần một tháng trôi qua, cô vẫn không có bất cứ tin tức gì của mẹ.

Đôi khi cô lại tưởng tượng, hay là mẹ mình đang bận rộn trên bàn mổ, đôi khi cô lại nghĩ, có thể mẹ mình cũng giống như ba vậy, đến lúc cô không biết, cứ như vậy mà rời khỏi cô.

Khoảng thời gian đó, cho dù đi học Tiểu Thi vẫn thất thần, tiếp theo thành tích cũng xuống dốc không phanh.

Trong mắt Trình Chi Ngôn, mặc dù lòng rất lo lắng, nhưng anh còn phải thi nữa, hơn nữa trường học sắp xếp thời gian thật sự rất chặt chẽ, vội vã, căn bản không để cho anh có thời gian thoải mái để tìm Tiểu Thỏ.

Mỗi sáng lúc anh rời đi, Tiểu Thỏ vẫn còn ngủ say, mà mỗi khi đến tối, sau khi học xong buổi tiểu học về nhà thì Tiểu Thỏ đã tiến vào mộng đẹp từ lâu rồi.

Trình Chi Ngôn đứng trước giường, nhìn Tiểu Thỏ đang ngủ, khóe mắt còn có hai giọt nước, không nhịn được cúi người hôn lên trán cô.

Anh đưa tay sờ mái tóc mềm mại của cô, trong lòng cứ lặp lại: Tiểu Thỏ tin rằng mẹ của em nhất định không có việc gì.

Ngày 30 tháng 4, tỉnh Giang Tô* phát hiện trường hợp các ca bệnh SARS đầu tiên, bệnh nhân là Hải Môn, người thành phố Nam Thông**, 35 tuổi, ở Bắc Kinh một thời gian dài. Ngày 19 tháng 4, người bệnh xuất hiện ở nơi có triệu chứng SARS tại Bắc Kinh. Ngày 25 tháng 4, người bệnh được chồng cho xe riêng đưa về Nam Thông, trực tiếp đến bệnh viện điều trị bệnh sốt, sau khi được chuẩn đoán, lập tức chuyển đến địa điểm cách ly dành cho bệnh SARS để tiến hành trị liệu, các nhận lâm sàng chuẩn đoán là ca bệnh SARS.

(*) Giang Tô là một tỉnh ven biển ở phía đông Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa. Giản xưng của Giang Tô là “Tô”, tức chữ thứ hai trong tên tỉnh. Giang Tô có mật độ dân số cao nhất trong số các tỉnh của Trung Quốc, và xếp thứ 4 trong số các đơn vị cấp tỉnh, chỉ sau Thượng Hải, Bắc Kinh và Thiên Tân. Vào đầu thời nhà Thanh, Giang Tô thuộc tỉnh Giang Nam, đến năm Khang Hi thứ 6 (1667), triều đình đã tách tỉnh Giang Nam thành Giang Tô và An Huy.

(**) Nam Thông: một thành phố thuộc tỉnh Giang Tô.

Trước kia, tỉnh Giang Tô chỉ một mực đưa tin là ca bệnh nghi ngờ thôi, đến lúc này đột nhiên xác nhận hàng loạt ca bệnh SARS, không biết vì sao, trong lòng Tiểu Thỏ thở dài một hơi.

Loại cảm giác này giống như dây cung đang căng cứng, đột nhiên bị cắt đứt.

Lúc Trình Thi Đồng nói tin tức này cho Tiểu Thỏ, kỳ thực trong lòng thế nhưng rất lo lắng, nhưng cô nhìn Tiểu Thỏ, lúc đang nghe tin tức này đột nhiên lại cười, nhìn không được kỳ quái nói: “Tiểu Thỏ, cậu cười cái gì thế?”

“Cũng may bệnh nhân không phải là thành phố của chúng ta...” Tiểu Thỏ thờ phào nhẹ nhõm, nói với Trình Thi Đồng: “Vậy thì mẹ của tôi vẫn an toàn, mặc dù là bị cách ly bởi vì các ca bệnh nghi ngờ, nhưng nghi ngờ thì cũng chỉ là nghi ngờ thôi, bệnh viện của bà vẫn chưa có chuẩn đoán chính xác người bị SARS, đúng không? ”

“Cái này. . .” Trình Thi Đồng gật đầu.

“Ừ, không có tin tức chính là tin tức tốt nhất.” Tiểu Thỏ nhìn Trình Thi Đồng cười lên, , đột nhiên nhớ lại lời Trình Chi Ngôn trước đây nói với mình.

“Lời này. . . Có chút nghe không hiểu. . .” Trình Thi Đồng chớp mắt, không hiểu nói.

“Sau này cậu sẽ hiểu.” Tiểu Thỏ vỗ vai Trình Thi Đồng, xoay người trở về phòng học.

Ngày 21 tháng 5, tại Bắc Kinh cuối cùng ca bệnh SARS của người họ Trương cũng được xuất viện khỏi bệnh viện Bắc Kinh.

Tính đến ngày 23 tháng 5, Bắc Kinh đã loại bỏ cách ly cho 747 người, việc điều trị bệnh nhân SARS ở Bắc Kinh đã kết thúc, hoàn toàn cắt đứt chuỗi lây truyền của SARS.

Và ở tỉnh Giang Tô sau khi cách ly một số trường hợp nghi ngờ, chẩn đoán cuối cùng của SARS là chỉ có bảy trường hợp, số ca nhiễm giữa các nhân viên y tế là bằng 0.

Tiểu Thỏ chia lìa mẹ hai tháng, cuối cùng cô cũng được gặp bà.

Tuy mặt bà có chút tiểu tị, người cũng gầy đi rất nhiều, nhưng trong một khắc ấy, Tiểu Thỏ nghĩ rằng, mẹ của mình là người xinh đẹp nhất trên thế giới này.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: Chương 133: Mời người lớn.

Editor: Linh Ngọc

Sau khi xóa bỏ cảnh báo SARS, dường như toàn thành phố thức dậy từ một giấc ngủ sâu.

Trong cửa hàng, trong siêu thị, lại bắt đầu có người đến có người đi, trong công viên, sân chơi, lại bắt đầu tấp nập người.

Thấy tháng 6 đã sắp đến, cách kỳ thi của Trình Chi Ngôn chỉ có hai tuần cuối cùng.

Nhưng mà mỗi ngày thoát nhìn đáng về Tiểu Thỏ đều có tâm sự nặng nề.

Mẹ Tiểu Thỏ vẫn bận rộn công việc ở bệnh viện, mẹ Trình Chi Ngôn đi ra ngoài sáng tác, sưu tầm dân ca, ba Trình Chi Ngôn bởi vì tình tổ chức trận đấu cầu lông, nên phải chạy đến Nam Kinh để so tài.

Đột nhiên giống như người bên cạnh cô đều bận bịu công việc.

Tiểu Thỏ ngồi trong phòng học, không yên lòng nhìn bảng đen.

Khoảng thời gian trước vì lo lắng cho mẹ, cho nên nên các cuộc thi cô đều không thi tốt lắm, cô giáo Ngụy nhân cơ hội nào bỏ chức vị đại biểu môn Ngữ Văn của cô, cho một bạn học khác làm đại biểu môn Ngữ Văn.

Mấy ngày gần đây cô giáo Ngụy giống như ngày càng ghét cô, bắt luận việc gì, đầu tiên đều nhằm vào cô.

Trình Thi Đồng nhìn cũng thấy sốt ruột trong lòng, nhưng lại không thể giúp cô ấy được cái gì.

Tiểu Thỏ thở dài một hơi, từ sau khi cô giáo Đình đi, cô đã cảm thấy ngày càng khó nhin.

Kèm theo một tiếng chuông vào học vang lên, cô giáo Ngụy cầm một xấp bài thi cuốn đi vào phòng học.

“Hôm nay làm kiểm tra, mọi người cất sách vào hết.” Cô giáo Ngụy đứng phía trước bục giảng, giọng nói nghiêm nghị nhìn bọn họ.

“A ... lại là kiểm tra.”

Trong phòng học vang lên từng đợt âm thanh oán giận nhỏ, tiếp đó là tiếng cất sách giáo khoa thừa thốt.

Bài thi truyền xuống tới, Tiểu Thỏ lên tinh thần, bắt đầu nghiêm túc làm bài thi.

Bên ngoài phòng học ngấm nổi lên tiếng mưa tí tách, bên trong phòng học lại nghe âm thanh ma sát giữa ngòi bút với tờ giấy của các học sinh.

Tiểu Thỏ viết viết, nhin không được ngẩng đầu nhìn mưa rơi bên ngoài phòng học, hạt mưa trong suốt sáng lấp lánh rơi vào lá cây màu xanh bạc, có hạt lại rơi xuống đất, mưa cứ rơi như vậy một tuần lễ rồi, cũng không biết lúc nào mới có thể dừng lại.

Ngay lúc Tiểu Thỏ đang thất thần, một cục giấy đột nhiên đập xuống đầu cô.

Ôi, người nào, đã đánh cô vậy...

Tiểu Thỏ quay đầu lại, đang chuẩn bị liếc mắt trừng người bạn học kia, chợt nghe tiếng của cô giáo Ngụy vang lên phía trước phòng học: “Bạch Tiểu Thỏ! !”

Ánh mắt các bạn trong lớp đều tụ tập trên người Tiểu Thỏ.

Về mặt Tiểu Thỏ mờ mịt nhìn cô giáo Ngụy.

“Đừng tưởng rằng em vừa đang làm gì tôi không biết!” Cô giáo Ngụy từ bục giảng phía trước khí thế hùng hăng đi tới trước mặt Tiểu Thỏ, nhặt tờ giấy dưới đất lên, nghiêm nghị nói với Tiểu Thỏ: “Bây giờ là gan càng lúc càng lớn, kiểm tra của tôi, em còn dám liên tục gian lận nữa sao?”

“Cô giáo Ngụy, cái kia không phải của em...” Trong lòng Tiểu Thỏ hoảng sợ, nhanh chóng mở miệng phản bác.

“Không phải em? Không phải em thì là ai?” Cô giáo Ngụy siết chặt tờ giấy trong tay, nhìn Tiểu Thỏ nói: “Tờ giấy này chẳng lẽ không phải là để truyền câu trả lời sao? ? Vậy em nói đây, vì sao tờ giấy này hết lần này đến lần khác lại rơi vào người em? Mà không phải rơi vào người khác?”

“Làm sao em biết được...” Tiểu Thỏ có chút không biết nói gì.

“Em còn nói dối sao?” Cô giáo Ngụy dùng sức liếc Tiểu Thỏ, tức giận mở tờ giấy trong tay ra nói: “Đây, mọi người nhìn xem trên đây viết cái gì?”

Cô giáo Ngụy không yên mở tờ giấy ra, chỉ thấy trên đó viết mấy chữ lớn: Bạch Tiểu Thỏ, tớ thích cậu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Chương 134: Mời người lớn (2)

Editor: Linh Ngọc

Cô giáo Ngụy nhìn mấy tờ kia, lông mày ngày càng nhíu chặt.

“Tờ giấy này là ai ném? ?” Cô giáo Ngụy giơ tờ giấy trên tay lên, nhìn cả lớp hỏi.

Vào lúc này, , đương nhiên không có người ngu xuẩn đến mức đứng ra thừa nhận mình chính là người ném tờ giấy.

Ánh mắt sắc bén của cô giáo Ngụy quét một vòng quanh lớp, sau đó cười lạnh một cái nói: “Hừ, các em nhìn mình đi, mới bây lớn được mấy tuổi đầu, đã muốn học theo người ta tỏ tình, học có lợi ích gì, chịu trách nhiệm cũng không có, thồ lộ cũng không dám đứng ra, thì sau này có thể làm chuyện lớn gì chứ?”

Nhất thời cả lớp lặng ngắt như tờ.

“Bạch Tiểu Thỏ, kiểm tra hôm nay em cũng đừng làm nữa, đi theo tôi đến phòng làm việc một chuyến!” Cô giáo Ngụy liếc mắt nhìn cô, sau đó, nhìn những bạn học khác nói: “Những người khác tiếp tục kiểm tra, lát nữa sẽ có giáo viên khác thay tôi đến giám sát.”

“...”

Trình Thi Đồng sốt ruột nhìn Tiểu Thỏ, thấy bóng dáng của Tiểu Thỏ gần theo cô giáo ra khỏi phòng học, cô lấy dũng khí đứng lên nói: “Cô giáo, Tiểu Thỏ cũng không có làm gì sai, cái tờ giấy này cũng không phải cho cậu ấy ném!”

Ánh mắt cả lớp nhất thời chuyển hướng lên người Trình Thi Đồng.

Bước chân của cô giáo Ngụy hơi dừng lại một chút, quay đầu nhìn thoáng qua Trình Thi Đồng, giọng nói có chút trở nên nhu hòa nhìn cô: “Tôi cũng không phải muốn chửi em ấy, chỉ làm dẫn em ấy đến phòng làm việc để tìm hiểu tình hình một chút thôi, bạn trai trong lớp có ý với em ấy, chắc là em ấy cũng phải biết chứ?”

“Nhưng mà cậu ấy...” Lúc Trình Thi Đồng còn muốn nói thêm gì đó, cô giáo Ngụy đã nhìn cô phát tay, đi thẳng ra khỏi phòng học.

Tiểu Thỏ quay đầu lại đưa mắt nhìn Trình Thi Đồng trong ánh mắt tràn ngập cảm kích, vào lúc này, nguyên ý đứng ra nói giúp cô, cũng chỉ có một người chính là Đồng Đồng.

“Đi chưa, còn đứng đó làm gì?” Cô giáo Ngụy đi phía trước, cảm giác được Tiểu Thỏ không có đi theo, thì xoay người lại hỏi thúc cô.

Động tác Tiểu Thỏ dừng lại một chút, cúi đầu, đi theo cô giáo Ngụy.

Trong phòng làm việc.

Cô giáo Ngụy ngồi trước bàn làm việc của mình, nâng ly trà lên, nhẹ nhàng hớp một cái, sau đó ánh mắt quan sát trên dưới Tiểu Thỏ một chút nói: “Nói đi, tờ giấy này, em có ý kiến gì không?”

“...” Tiểu Thỏ đưa mắt cô giáo Ngụy, không biết mình nên nói cái gì.

“Cái này có phải bạn trai của em truyền cho em không? Hà?? Con nít bây giờ lá gan cũng không nhỏ nữa, chỗ kiểm tra thi cử cũng dám truyền giấy liếc mắt đưa tình sao?” Giọng nói cô giáo Ngụy kỳ quái nói với Tiểu Thỏ.

“Em không biết tờ giấy này là do ai truyền!” Tiểu Thỏ nghe lời này xong, chỉ cảm thấy trong lòng có cảm giác gì rất khó chịu.

“Em không biết? Em không biết còn ai biết? ?” Cô giáo Ngụy cười lạnh một tiếng, tiếp tục nhìn Tiểu Thỏ nói: “Em nhìn em đi, gần đây học tập cũng không nghiêm túc, thành tích xuống dốc không phanh, không phải là lên lên yêu đương, thì còn là cái gì chứ?”

“Là vì em...” Tiểu Thỏ vừa muốn nói chuyện, thì bị cô giáo Ngụy thô bạo ngắt lời: “Bởi vì sao em không cần phải nói với tôi, tôi cũng không muốn nghe, em nhìn em đi, suốt ngày chỉ biết ăn mặc thật xinh đẹp, em nhìn các bạn học nữ khác, người nào mặc nhiều quần áo như em? Há?? Mỗi ngày đều thay đổi, nếu không bởi vì thế, thì tại sao các nam sinh khác cứ hết lần này đến lần khác để ý em? ? Tốt nhất em nên tìm hiểu nguyên nhân ở trên người mình, nói đi, là ai đã truyền tờ giấy cho em?”

“Em không biết!” Tiểu Thỏ nhất thời nóng giận, không vui nhìn cô giáo Ngụy trả lời một câu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Chương 135: Mời người lớn (3)

Editor: Linh Ngọc

“Sao em không biết?” Cô giáo Ngụy để ly trà trong tay xuống bàn, giọng nói nghiêm nghị nhìn Tiểu Thỏ: “Em cứ như vậy mà nói chuyện với giáo viên sao? Thái độ của em là sao? ? Há? ? Mẹ em không dạy em hả, gọi điện thoại, mời người nhà em vào đây một chuyện.”

“...” Tiểu Thỏ cúi đầu, nhìn giày của mình, không nói lời nào.

“Thế nào, vừa ngh mời người lớn thì không nói chuyện nữa?” Cô giáo Ngụy trừng mắt nhìn Tiểu Thỏ, đẩy điện thoại trên bàn đến trước mặt cô nói: “Gọi nhanh! Ngày hôm nay người nhà em phải vào đây!!”

Viên mắt Tiểu Thỏ nhìn không được mà có chút hồng, cô ngẩng đầu đưa mắt nhìn cô giáo Ngụy, lại nhìn điện thoại trên bàn một chút, chần chờ đưa tay cầm lên, sau đó gọi dãy số của mẹ mình.

“Đề ổng nghe xuống! Bấm loa!” Cô giáo Ngụy thô bạo đoạt lấy ống nghe trong tay Tiểu Thỏ, trực tiếp bật loa.

“Tút -- tut --” Từng tiếng từng vang quanh quẩn trong phòng làm việc, thật lâu sau trong điện thoại truyền đến một giọng nữ máy móc: “Xin lỗi, số máy quý khách vừa gọi tạm thời không liên lạc được, xin...”

“Cộp” một tiếng, cô giáo Ngụy nhấn tắc loa.

“Không ai nhận số này, không phải là em có ý lừa tôi chứ? ?” Ngón tay của cô giáo Ngụy gõ bàn một cái, không vui nhìn Tiểu Thỏ nói.

“...”

“Đổi số cho tôi, tôi không tin người nhà em chỉ có một người là mẹ em, còn bà ngoại, bà nội, tùy tiện chọn một người, gọi cho tôi!” Cô giáo Ngụy giờ tay lên giữa ống nghe, nhìn Tiểu Thỏ nói: “Đọc số!”

“...” Tiểu Thỏ đứng tại chỗ, cắn môi của mình.

Số của mẹ cô không ai nghe chắc là bà đang trong phòng phẫu thuật, nhưng số khác... cô chỉ nhớ số của ba Trình Chi Ngôn thôi...

Nhưng mà ba Trình... . . Bây giờ đang ở Nam Kinh tham gia trận cầu lông cho hệ thống giáo dục của bác tổ chức rồi... . .

“Nói mau!” Cô giáo Ngụy nhìn Tiểu Thỏ rống lên.

Tiểu Thỏ run một cái, theo bản năng liền đọc dãy số của ba Trình Chi Ngôn.

“Tút -- tut --” Lần này điện thoại chỉ vang lên hai tiếng, bên kia đã có người nhận, giọng nói dịu dàng trầm thấp của ba Trình Chi Ngôn vang lên trong loa: “À, xin chào, xin hỏi là ai vậy?”

“Anh là phụ huynh của Bạch Tiểu Thỏ.” Cô giáo Ngụy liếc mắt trừng Tiểu Thỏ, tức giận hỏi đầu dây bên kia.

Đúng vậy... . . Bên kia đầu dây lão Trình hơi chút sững sốt một chút, sau đó vội vã trả lời: “Tôi là ba nó.”

“A... . . Thì ra em vẫn còn ba, tôi còn tưởng rằng nhà em không còn bất cứ ai ngoài em chứ! !” Cô giáo Ngụy kỳ quái nói với đầu dây bên kia: “Làm phiền

anh đến trường học một chuyến, phòng làm việc 201, lầu hành chính, tôi có một số việc muốn nói với anh một chút.”

“Tiểu Thỏ làm sao vậy? ?” Bên kia đầu dây Lão Trình cau mày thấp giọng hỏi.

“Đến sẽ biết.” Hiển nhiên là Cô giáo Ngụy không nhẫn nại nói tiến hành nói chuyện với phụ huynh, chỉ chỉ đơn giản nói một câu như vậy, rồi cúp máy.

“Được, khoảng 5 phút nữa tôi sẽ đến.” Lão Trình cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay, thấp giọng đáp.

“Ừ, tôi chờ anh ở phòng làm việc.” Sau khi nói xong cô giáo Ngụy lập tức cúp điện thoại.

Lão Trình nhìn hành vi vô cùng không lễ phép trực tiếp cúp điện thoại của đầu dây bên kia, nhin không được hơi cau mày.

“Cục trưởng Trình, xe buýt đến rồi chúng ta mau lên xe đi!” Một nhân viên đứng ở cửa xe biết có ý tốt nhắc nhở lão Trình.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 136: Chương 136: Mời phụ huynh (4)

“Không được rồi, trường học của con tôi vừa gọi điện thoại tới, tôi phải đi qua một chuyến.” Lão Trình cầm điện thoại phát tay nhân viên kia, nói một tiếng, thì xoay người ra bên ngoài nhà ga.”

“Ai. . . cục trưởng Trình, cục trưởng Trình, anh còn không mang theo dù. . .” Nhân viên thấy lão Trình đi ra ngoài nhà ga, đang chuẩn bị lên lấy dù xuống cho ông, nhưng đã thấy ông chặn một chiếc taxi ven đường vội vã rồi đi.

Lại nói đến ba Trình Chi Ngôn cũng coi như vừa đúng lúc, sáng hôm nay lúc bọn họ thi đấu cầu lông ở tỉnh, sau được cấp huy chương, rồi ăn trưa, buổi chiều sẽ ngồi xe quay về thành phố Z, xe vừa đến thành phố Z, dừng lại để đổ thêm xăng, ông nhận được điện thoại cô giáo của Tiểu Thỏ, sau đó ông trực tiếp xoay người rồi đi.

Lúc ba Trình Chi Ngôn đẩy cửa phòng cô giáo Ngụy ra, về mặt Tiểu Thỏ tràn đầy mong đợi nhìn ông.

Cô giáo Ngụy cũng xoay đầu lại, nhìn ba Trình Chi Ngôn từ trên xuống dưới.

Sáng nay bởi vì ông tham gia nghi thức trao giải cầu lông, nên trên người mặc một bộ quần áo thể thao màu đen cộng thêm giày thể thao, bên ngoài đang mưa, ông thì trực tiếp đón xe đến trường, nên khoảng cách từ cửa trường học đến lầu hành chính ông đã bị mắc mưa ướt người, kính trên sống mũi ông không cẩn thận rơi trong lúc thi đấu, gãy mất một gọng kính, hơn nữa địa điểm thi đấu là một làng du lịch, xung quanh không có cửa tiệm nào bán kính, cho nên ông tìm một sợi dây, miễn cưỡng quấn gọng kính lại, nghĩ rằng chờ trở về rồi mua lại cũng được.

Hơn nữa gần đây trận cầu lông tiến hành ở bên ngoài một tuần, ba Trình Chi Ngôn tất nhiên là bị nắng ăn làm đen không ít.

Vì vậy lúc này, dáng vẻ của ông, không khỏi có chút chật vật.

Cô giáo Ngụy quan sát ông từ trên xuống dưới một chút, trong lòng đã đánh giá ông.

Ai. . . Cả người bận nguyên bộ quần áo thể thao, tuy rằng đây là quần áo hiệu Nike (*), nhưng mà đầu năm nay, hiệu Nike giả khắp nơi đều có, trong thị trường tùy tiện mua si là có một đồng.

(*) Nike, Inc. (phát âm như Nai-ki) (nai-ki) là nhà cung cấp quần áo và dụng cụ thể thao thương mại công cộng lớn có trụ sở tại Hoa Kỳ. Đầu não của công ty đặt tại Beaverton, gần vùng đô thị Portland của Oregon. Công ty này là nhà cung cấp giày và áo quần thể thao hàng đầu trên thế giới[2] và là nhà sản xuất dụng cụ thể thao lớn với tổng doanh thu hơn 18,6 tỷ đô la Mỹ trong năm tài chính 2008 (kết thúc tháng ngày 31 tháng 5 năm 2008). Tính đến năm 2008, công ty này có hơn 30.000 nhân viên trên khắp thế giới. Nike và Precision Castparts là các công ty duy nhất có trong danh sách Fortune 500 có trụ sở tại bang Oregon, theo The Oregonian. (WIKI)

Nhìn chân dính đầy bùn, không phải là chạy tới cũng chính là ngồi xe buýt tới, dù sao cũng khẳng định không phải là xe riêng.

Còn dùng dây quấn gọng kính lại, đây là thời đại gì rồi, còn có người tiết kiệm đến vậy, nếu không phải là bởi vì gia đình không có điều kiện, ngay cả mắt kính cũng dùng một sợi chỉ như vậy sao?”

Nhìn da cũng rất đen, nhất định là lao động tay chân rồi?

Trong lòng cô giáo Ngụy đã có kết luận, giọng nói và vẻ mặt có chút khinh thường nhìn ông: “Anh chính là ba của Tiểu Thỏ?”

“Là tôi!” Ba Trình Chi Ngôn tiện tay lấy mắt kiếng xuống, từ trong túi móc ra một cái khăn của người tài xế trên xe taxi, tỉ mỉ lau kính.

Cô giáo Ngụy cau mày, nhìn cái bực của khăn viết ba chữ “Thấm tương ần”, nhìn không được bữu môi, trời ơi, ngay cả khăn mà cũng dùng đồ của miền núi bán xứ “Tâm Tương Ần”

“Tuy rằng tôi không biết vì sao, lúc tôi điều tra gia đình, Bạch Tiểu Thỏ lại không điền tên và công việc của anh, nhưng tôi thấy rằng, bình thường chắc anh làm việc rất cực khổ phải không?” Cô giáo Ngụy ho nhẹ một tiếng, uống một hớp nước, kỳ quái ngồi phía sau bàn làm việc nhìn ba Trình Chi Ngôn hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 137: Chương 137: Mời phụ huynh (5)

Editor: Linh Ngọc

Lúc ba Trình Chi Ngôn nghe nói thế, hơi sừng sốt một chút, sau đó cười lắc đầu nói: “Cũng được, không tính là quá cực khổ.”

“Không cực khổ sao lại không có thời gian trông nom dạy bảo con gái của mình chứ?” Cô giáo Ngụy ngồi phía sau bàn làm việc, nhìn lão Trình trước mặt mình, nhũu mày nói: “Anh có biết trong khoảng thời gian gần đây con gái anh học tập xuống dốc không phanh hay không? Lúc này trong kiểm tra, còn có bạn nam trong lớp đưa tờ giấy cho nó, tỏ tình với nó! Nó mới bảy lớn, tuổi còn nhỏ đã biết quyến rũ đàn ông rồi:”

“...” Ba Trình Chi Ngôn không nhìn được nhũu chặt lông mày nói: “Cô giáo, cô nói cái này là sao vậy?”

“Tôi nói thế nào?” Cô giáo Ngụy đưa mắt nhìn ba Trình Chi Ngôn, không khách sáo chút nào nhìn anh nói: “Loại gia đình các anh, tôi rõ nhất mà, không có điều kiện gia đình, không thể cung cấp những thứ tốt nhất và nhanh nhất cho con cái, mua đồ tốt nhất cho con, đồ ăn tốt nhất, quần áo tốt nhất, cho dù trang phục có giống tiểu công chúa đi nữa, thì thực tế, anh nên nghĩ thông suốt cho con mình tìm thông gia khá một chút, tìm một cuộc hôn nhân tốt.

Ba Trình Chi Ngôn càng nghe những lời nói này, lông mày ngày càng nhăn chặt lại: “Cô giáo, từ đâu mà cô nhìn nhà của chúng tôi không có điều kiện?”

“Cái này con còn tôi nói sao, người sáng suốt đều có thể nhìn ra!” Giọng nói cô giáo Ngụy vô cùng không vui nhìn lão Trình tiếp tục nói: “Lại nói đến mẹ của Bạch Tiểu Thỏ, mặc dù là bác sĩ, nhưng tôi theo tôi thấy, bà ấy cũng là khoa kiểm tra sức khỏe, cũng không phải bán thuốc, cũng không phải chữa bệnh, muốn nhận tiền lì xì cũng không có, dựa vào tiền lương, thì có thể kiếm được bao nhiêu tiền chứ? Trách không được tôi năm lần bảy lượt ám chỉ Tiểu Thỏ tặng quà, mà các người một chút phản ứng cũng không có, chắc là bởi vì trong nhà nghèo khổ?”

“...” Ba Trình Chi Ngôn có chút kinh ngạc nhìn cô giáo Ngụy, trong khoảng thời gian ngắn cũng nói không ra lời nào.

“Thế nào, bị tôi nói trúng rồi sao? ?” Cô giáo Ngụy nhìn dáng vẻ của lão Trình, còn tưởng ông bị mình nói mà kinh ngạc, vì vậy càng thêm khinh thường nói: “Về phần anh, nhìn quần áo của anh, tám mươi phần là công nhân xây dựng ở công trường rồi, mỗi ngày mang vác có thể kiếm bao nhiêu tiền? ? Huống chi công việc này nói ra cũng không thể diện, trách không được Bạch Tiểu Thỏ cũng không viết hồ sơ cá nhân của ông.”

Ba Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn Bạch Tiểu Thỏ, thấy cô đang cúi đầu, đôi tay bé nhỏ nắm lấy áo của mình, cả người thoát nhìn vô cùng u ám.

Cái này cái này cái này. . . thường ngày chủ nhiệm lớp Tiểu Thỏ chính là một người như vậy sao! ??

Lão Trình cảm thấy bản thân mình hình như bị quay cho đến điên cuồng rồi.

Ông thật sự là không dám tưởng tượng, hệ thống giáo dục ở thành phố Z, còn có người giáo viên như vậy tồn tại.

Giáo dục, người dạy học, mặc dù dạy học rất quan trọng, nhưng người dạy học sẽ có ảnh hưởng đến một đứa bé, ảnh hưởng đến thời gian của đứa bé sau này.

Mặc dù giáo viên dùng cách xử phạt về thể xác của học sinh rất ghê tởm, nhưng loại giáo viên dùng lời nói tổn thương đến tôn nghiêm của học sinh, càng đáng sợ hơn.

Loại giáo viên này.... chính là một khối u ác tính trong trường học!

“Còn nữa, Bạch Tiểu Thỏ nhà các anh, thân phận nó đã như vậy, có thể làm người hầu ngồi cùng bàn với thiên kim nhà Phó thị trưởng, đã là có phúc từ mấy đời trước rồi, nó còn không biết quý trọng, không có việc gì lập tức lôi kéo thiên kim nhà Phó thị trưởng nói chuyện, nếu không ngại mặt mũi của Phó thị trưởng, tôi đã sớm tách hai đứa nó ra!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Chương 138: Mời phụ huynh (6)

Edit: crazy_crazy

Beta: Linh Ngọc

Ba Trình nghe những lời nói làm người ta giận sôi, nhin không được lên tiếng: “Cô giáo, không thể nói như vậy được, Tiểu Thỏ nhà chúng tôi có điểm nào kém?”

“Điểm nào kém? Giai cấp, địa vị bất đồng, đã đủ kém rồi!” Cô giáo Ngụy không kiên nhẫn cắt đứt lời nói của ba Trình: “Anh cho rằng đứa bé có thành tích học tập tốt, thì sau này có thể thay đổi cuộc sống? Anh sai rồi, tôi nói cho anh biết, đợi sau khi các cô tốt nghiệp, dựa vào một gia đình có thể lực, tìm công việc gì mà chẳng được? Còn nếu không có chỗ dựa, dù có thành tích tốt đến mấy, cũng khó mà tìm được việc, chấp nhận đi, đây là xã hội!”

“...”

Lão Trình cẹn lời, nói với vị giáo viên này đúng là như đàn gảy tai trâu.

“Sự việc hôm nay của Bạch Tiểu Thỏ...” Lúc cô giáo Ngụy đang định nói thêm gì đó, đột nhiên vang lên một tràng tiếng gõ cửa.

“Cô giáo Ngụy, cô ở đây sao?” Giọng hiệu trưởng từ ngoài cửa vọng vào.

Cô giáo Ngụy lập tức thu lại vẻ khó chịu trên mặt, cười tươi như hoa đứng lên, chạy ra cửa, vừa đi vừa nói: “Đây, đây, hiệu trưởng Vương tìm em có việc gì không?”

“A... Việc đánh giá hàng năm của giáo viên, có khả năng cần cô viết báo cáo tổng kết....” Hiệu trưởng Vương mở cửa phòng làm việc, vừa cúi đầu xem tài liệu trong tay, vừa nói với cô giáo Ngụy.

“Được, được, không thành vấn đề!”

“Ừ, đây là báo cáo yêu cầu, cô cầm lấy xem chút đi.” Hiệu trưởng Vương đưa tập tài liệu cho cô giáo Ngụy, vừa ngẩng đầu lên, thấy ba Trình Chi Ngôn đang đứng trong phòng làm việc: “A...Cô có phụ huynh học sinh ở đây, vậy tôi không....Trình...Trình....Trình! Cục trưởng Trình!? Sao ngài lại ở chỗ này?”

Hiệu trưởng Vương lúc đầu chỉ thấy lưng của lão Trình, đợi thấy rõ mặt, cả người kích động, ngay cả nói chuyện cũng lắp bắp.

Ông như một làn khói chạy đến cạnh lão Trình, nhiệt tình vươn tay ra, khom lưng bắt tay lão Trình, rồi kích động nói: “Ngài đến để thị sát công việc sao? Ai nha, ngài đến mà cũng không báo cho tôi một tiếng, tôi sẽ chuẩn bị cho ngài một ly trà thật ngon, ai da, cục trưởng Trình, sao cả người của ngài lại ướt như vậy?”

Lão Trình khẽ mỉm cười, nắm lấy tay hiệu trưởng Vương, trầm giọng nói: “Không phải không phải, tôi là do co gái gây họa, bị gọi gấp phụ huynh, đang ở đây khiêm tốn tiếp nhận lời dạy bảo của chủ nhiệm lớp!”

“Ở đâu? Đây là con gái ngài?” Hiệu trưởng Vương vội vàng nhìn sang Tiểu Thỏ đứng cạnh lão Trình, không ngừng khen ngợi: “Ai da, lệnh tiểu thư lớn lên thật xinh đẹp, quả thật như được đúc ra cùng khuôn với mẹ.”

“A...Ông gặp mẹ bé rồi?” Lão Trình tiếp tục mỉm cười, mặt không biến sắc hỏi.

“Lúc trước, khi ngài tham gia hoạt động, không phải là mang theo phu nhân cùng đi sao, ai da, ngài nhìn đi, rất giống mẹ bé!” Hiệu trưởng Vương tiếp tục râu ông nọ cắm cằm bà kia * tán dương.

(*)Có thể hiểu nôm na là hiệu trưởng đang nịnh ba Trình Chi Ngôn

“...”

Lão Trình cười, quay đầu, phát hiện Tiểu Thỏ cũng đang mở to hai mắt nhìn mình, trong mắt hai cha con có dòng chữ “Không còn gì để nói” thật lớn.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch*: *Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Chương 139: Tình hình xoay chuyển trong nháy mắt

“Chao ôi, cục trưởng Trình, sao ngài lại đứng đây? Mau ngồi, mau ngồi!” Hiệu trưởng Vương nhiệt tình kéo ba Trình ngồi xuống ghế sofa trong phòng làm việc của cô giáo Ngụy, sau đó quan tâm hỏi: “Nghe nói ngài đại diện cho hệ thống giáo dục của tỉnh tham gia trận đấu cầu lông? Lấy trình độ của cục trưởng Trình, nhất định sẽ giành được giải nhất.”

“Đầu có, trình độ của tôi cũng không tính là quá tốt, lần này may mắn được giải nhì.” Lão Trình cười nhạt, khách sáo nói.

“A... thì dù sao trong tỉnh cũng có không ít cao thủ, tôi nghe nói trước kia cũng có mấy người tung tham gia trận đấu cấp quốc gia.” Hiệu trưởng Vương mở miệng an ủi, ánh mắt nhìn lão Trình một vòng, hơi chần chừ nói: “Nhưng cả người ngài ướt nhẹp, còn mất kính ngài.... Là sao?”

Lão Trình ngẩng đầu, vẫy tay với Tiểu hoi, ý bảo cô ngồi xuống cạnh mình, sau đó ôm Tiểu Thỏ chậm rãi nói: “Lúc chiều, vừa mới ngồi trên xe bus về, liền nhận được điện thoại mời phụ huynh đến gặp, tôi sợ không kịp, liền gọi xe, còn mất kính, trong lúc thi đấu không cẩn thận nên bị ngã, trong thời gian ngắn không tìm được iệm mất kính, nên đành để vậy đi luôn.”

“Ai da, bao nhiêu chuyện, cứ ập vào người ngài, vậy mà lại gọi ngài đến. Hiệu trưởng vương về mặt xin lỗi nhìn lão Trình, tiếp tục quan tâm nói: “Có phải con gái của ngài... Ách...”

“Tiểu Thỏ.” Lão Trình nói ra tên Tiểu Thỏ.

“Đúng đúng, có phải gần đây Tiểu Thỏ có biểu hiện tốt, muốn bàn việc ban thưởng với ngài?” Vương hiệu trưởng cười tủm tỉm nhìn Tiểu Thỏ gật đầu, hỏi.

Tiểu Thỏ nhếch miệng, cúi đầu không lên tiếng.

Cô giáo Ngụy đứng trước mặt bọn họ không xa, sắc mặt bỗng tối sầm lại, đứng lên.

“A... Không phải.” Lão Trình lạnh nhạt duỗi tay đẩy giá kính trên sống mũi, đôi mắt cơ trí ẩn sau nhìn chằm chằm hiệu trưởng Vương, chậm rãi nói: “Là vì chủ nhiệm của Tiểu Thỏ nói trong phòng thi bé bị nghi ngờ là có hành động gian lận, hơn nữa còn có một học sinh nam viết thư tình thể lộ với bé, nên nghi ngờ là bé có hành vi yêu sớm.”

“À...”

Sắc mặt hiệu trưởng Vương bỗng trở nên lúng túng, “A... Chắc là có nhầm lẫn gì ở đây? Đứa nhỏ Tiểu Thỏ này nhìn ngoan ngoãn như vậy, làm sao có thể dám làm can, yêu sớm?”

Ông vừa nói, vừa quay đầu nhìn cô giáo Ngụy, trong giọng nói mang heo tia trách cứ: “Cô giáo Ngụy, có phải cô hiểu lầm gì không?”

Cô giáo Ngụy đứng yên tại chỗ, vẻ mặt như đang ăn shit, đối mặt với câu hỏi của hiệu trưởng, cô cứ như vậy, hồi lâu không nói tiếng nào.

Cũng may hiệu trưởng Vương khá nhạy bén, vỗ tay lão Trình nói: “Cục trưởng Trình yên tâm, trong chuyện này nhất định là có uẩn khúc, tôi nhất định sẽ tìm hiểu rõ mọi chuyện, đòi lại trong sạch cho Tiểu Thỏ!”

“Vậy thì cảm ơn hiệu trưởng Vương.” Lão Trình tiếp tục bày ra vẻ mặt mỉm cười.

Hiệu trưởng Vương thấy lão Trình không có ý định tiếp tục sự việc rối rắm này, vội vàng nói sang chuyện khác, đứng lên, vừa đi vừa nói với cô giáo Ngụy: “Đúng rồi, tôi giới thiệu cho ngài chủ nhiệm lớp Tiểu Thỏ, cô là một giáo viên lâu năm, hàng năm đều đạt được danh hiệu giáo viên dạy giỏi, ngài cứ yên tâm 100%!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 140: Chương 140: Tình hình xoay chuyển trong nháy mắt (2)

Editor: Linh Ngọc

Lão Trình đứng dậy, ánh mắt lạnh nhạt nhìn cô giáo Ngụy, mỉm cười không nói lời nào.

Hiệu trưởng Vương đi tới bên cạnh cô giáo Ngụy, bởi lòng tương đối kích động, nên trong khoảng thời gian ngắn cũng không có phát hiện ra vẻ mặt

không đứng lăm trên gương mặt cô giáo Ngụy, vì thế nhiệt tình giới thiệu với cô: “Vị này chính là cục trưởng Trình mới nhậm chức cục giáo dục của thành phố Z chúng ta, mấy năm nay lão Ngụy tương đối bận rộn, có thể không chú ý đến động tĩnh của thành phố, trước đây thời gian của cục trưởng Trình chúng ta đã phân đều ở phương Bắc nhưng lại có thể nắm vững ngành giáo dục! Đúng rồi, cô biết Phó thị trưởng thành phố Z của chúng ta chứ? Chính là ba của Trình Thị Đồng lớp cô, luận vai vế, ông ấy còn phải gọi cục trưởng Trình đây một tiếng chú nhỏ! Ha ha. . .

Bên trong toàn bộ phòng làm việc, nhất thời chỉ quanh quẩn một tiếng cười của hiệu trưởng Vương.

Cục diện lập tức trở nên lúng túng.

Hiệu trưởng Vương cười vài tiếng, đột nhiên phát hiện không ai cười với ông, vì vậy ông nhanh chóng thu nụ cười lại, vỗ vai cô giáo Ngụy nói: “Cô Ngụy, bình thường thấy cô rất lạnh lợi, thế sao ngày hôm nay trước mặt cục trưởng Trình lại câu nệ như vậy? ? Cái này không giống phong cách của cô? ?”

“...”

Sắc mặt cô giáo Ngụy xanh lét xoay đầu lại, nhìn hiệu trưởng Vương, đôi môi môi run rẩy hai cái, một chữ cũng không nói ra.

“Cô giáo Ngụy vừa rồi đã giúp tôi tham khảo vấn đề giáo dục với đứa bé.” Lão Trình cười cười, đưa tay đẩy kính trên sống mũi, giọng nói không nghe ra được một chút vui mừng hay tức giận nào: “Thật sự là làm tôi mở rộng tầm mắt.”

“Ha ha ha ha hắc, phải! ?” Nhất thời hiệu trưởng Vương cất tiếng cười to nói: “Không thể không nói, cô giáo Ngụy chúng tôi quả thật rất có phương pháp giáo dục các vấn đề của học sinh, trong lớp cô ấy, có rất nhiều học sinh có thành tích không tốt, sau này lại liêu mạng, làm thành tích đi lên. Đúng rồi, cục trưởng Trình con gái của ngài tên là Trình Tiểu Thỏ sao? ? Tên này tôi có chút ấn tượng, hẳn là cả năm hạng cũng rất tốt.”

Nguồn: Diễn đàn Lê Quý Đôn

“Nó tên là Bạch Tiểu Thỏ.” Lão Trình cười cười, sửa lại cho đúng nói.

“A. . . A? ? Họ Bạch sao? ?” Hiệu trưởng Vương nhất thời giật mình.

“Không được sao? ?”

“Được. . . Được. . . Đương nhiên là được, cái này chắc là theo họ mẹ?” Hiệu trưởng Vương nhảy bén thuận miệng hỏi.

Lão Trình không nói gì, hiển nhiên là không dự định ngay trước mặt Tiểu Thỏ thảo luận vấn đề này.

Ông từ trong túi móc ra một cây bút ghi âm, đưa tới trước mặt hiệu trưởng Vương: “Vốn là lúc tới đây, tôi còn muốn thuận tiện khảo sát chất lượng của giáo viên một chút, không nghĩ tới lời nói của cô giáo Ngụy làm tôi thật là kính phục, cái này là vừa lúc chúng tôi nói chuyện, nếu như ngài có rảnh rồi, trở về nhớ nghe kĩ một chút.”

Hiệu trưởng Vương nhanh chóng đưa tay nhận lấy cây bút ghi âm trong tay lão Trình, cười híp mắt nói: “Ôi, cục trưởng Trình ngài thật là quá khen, thái độ của cô giáo Ngụy tuyệt đối không làm người khác có phản đối, nếu không như vậy, chúng ta cùng nhau nghe một chút, cục trưởng Trình nếu như ngài có bổ sung thêm chỗ nào, vừa lúc cũng chỉ giáo tôi một chút!”

Cô giáo Ngụy từ lúc thấy lão Trình từ trong lòng ngực lấy ra ghi âm bút, trong giây phút đó, đã mở to hai mắt nhìn

Cô còn muốn khi lão Trình tố cáo mình với hiệu trưởng Vương, cô cũng có thể liêu minh chống lại, dù sao cũng không có bằng chứng, không thể dựa vào lời nói của cục trưởng bộ giáo dục mà bỏ chức vị của cô, nhưng lại không nghĩ tới. . . Ông ta vậy mà!

Hiệu trưởng Vương vừa nói vừa nhấn, máy ghi âm truyền ra lời nói.

“Không cực khổ sao lại không có thời gian dạy bảo con gái mình? . . . Con bé mới có bấy lớn, tuổi còn nhỏ như vậy mà đã biết quyến rũ đàn ông.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 141: Chương 141: Xoay chuyển trong nháy mắt

Edit: Kurinan

Beta: Linh Ngọc

“Tôi nói thế nào?? Loại gia đình này mấy người biết rõ nhất... Cả ngày đều ăn mặc như một vị quý tộc, trên thực tế, chẳng qua là muốn tìm một thông gia tốt cho con gái, sau đó cũng lại nhờ vào mối quan hệ từ cuộc hôn nhân đó.”

“Vậy còn muốn chính miệng tôi nói ra sao, người sáng suốt đều có thể nhìn ra được! ... Chẳng trách được tôi năm lần bảy lượt gợi ý cho Tiểu Thỏ mang quà cho mấy người, mà các người một chút phản ứng cũng không có, cũng không phải bởi vì nhà nghèo??”

“... Ông xem lại giá quần áo của ông một chút, tám phần mười là sản phẩm trên trang web công nhân...”

“Còn có cả người nhà Tiểu Thỏ, thân phận cô ta như vậy ... Nếu không phải tôi ngại mặt mũi của phó thị trưởng Trình, tôi đã sớm thù tiêu cô ta.”

“...Hiện tại ông vẫn cho là đứa nhỏ này thành tích tốt, sau này có thể thay đổi cuộc sống?... Trở về hiện thực đi, đây là xã hội!”

Đây chính là lời chanh chua của cô giáo Ngụy được phát ra từ bút ghi âm phát ra không sót một chữ.

Ngay từ đầu hiệu trưởng Vương vẫn là cười híp mắt nghe, thế nhưng càng nghe, sắc mặt ông càng khó nhìn.

Ông ngừng đầu lên, vẻ mặt đã sớm chán nản nhìn cô giáo Ngụy, rốt cuộc cũng không thể nhịn được nữa mà nhấn nút ngừng phát, giọng nói mang theo một tia áp lực hỏi: “Cô giáo Ngụy... Cái này... Những lời này đều là bạn nãy cô nói với Cục trưởng Trình??”

“...” Cả người cô giáo Ngụy hoảng hốt, lao đảo lui về phía sau hai bước.

Hiệu trưởng Vương nhìn phản ứng của bà, trong lòng gần như đã hiểu, sắc mặt khó coi xoay đầu lại, miễn cưỡng hướng về phía lão Trình nở một nụ cười trừ nói: “Cục trưởng Trình, chuyện này tôi nhất định sẽ điều tra rõ ràng, tôi chỉ là... tôi chỉ là... Thực sự không hề nghĩ tới cô giáo Ngụy lại nói ra những lời này... Chuyện này... Chỉ cần ngài cho tôi vài ngày thôi, tôi nhất định sẽ cho ngài câu trả lời thuyết phục.”

Lão Trình cười ưu tai du tai, đứng dậy, phui bụi trên người mình, hướng về phía hiệu trưởng Vương cười híp mắt nói: “Được, vậy tôi sẽ chờ.”

“Liên quan đến chuyện việc xây thêm nơi dạy học mà...” hiệu trưởng Vương bày khuôn mặt tươi cười, hướng về phía lão Trình nói.

“Tôi sẽ trở lại để thương lượng với bọn họ.” Lão Trình giọng nói lạnh nhạt.

“Còn chuyện trường tiểu học...”

“Tôi suy nghĩ một chút nữa.” Lão Trình thuận miệng trả lời ông ta một câu, sau đó dắt tay của Tiểu Thỏ, hướng hiệu trưởng Vương nói: “Quần áo trên người tôi còn ướt, không thể tiếp tục ở đây mà ngây ngô, tôi phải mau về đổi bộ khác.”

“Dạ dạ dạ, ngài tranh thủ thời gian, nếu mà bị cảm sẽ không tốt.”

“Tiểu Thỏ tôi cũng đưa về trước, ta thấy nó hôm nay có vẻ giống như không phải là rất tốt...”

“Đứng đứng, ngài về an ủi con cái tốt một chút, chuyện ngày hôm nay, sai không ở cô ta!” Hiệu trưởng Vương gật đầu giống như một con gà mổ thóc.

“Bọn tôi đây đi trước.” Lão Trình cũng không khách khí với ông ta, ôm Tiểu Thỏ trên vai nhìn hấn gật đầu, rồi trực tiếp đi ra.

“Này! Ngài đi chậm một chút a!” Hiệu trưởng Vương nhanh chóng đi phía sau bọn họ, đưa bọn họ đến tận cửa trường học, còn nói rất nhiều lần sẽ nghiêm khắc xét xử chuyện này, lúc này mới để bọn họ đi.

Trên đường trở về, lão Trình nhìn chằm chằm đáng vẻ cúi đầu không nói lời nào của Tiểu Thỏ, trong lòng nhin không được có chút khó chịu.

Cô giáo Ngụy ngay trước mặt ông lại có thể nói ra những lời khó nghe đến vậy, làm ông tức chết đi được, lúc cô ta một mình đối mặt với Tiểu Thỏ, còn không biết nói khó nghe thế nào.

“Tiểu Thỏ...”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 142: Chương 142: Xoay chuyển trong nháy mắt 4

Edit: Kurinan

Beta: Linh Ngọc

“Tiểu Thỏ...” Lão Trình đoán đo trong lòng hồi lâu, rốt cuộc dè dặt mở miệng nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Cô giáo Ngụy của con... Vẫn luôn nói như thế hả??”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt đen trắng rõ ràng nhìn chăm chăm ông một lúc, sau đó gật đầu nói: “Không khác bao nhiêu đâu... Chẳng qua có vẻ cô không phải như thế với những bạn học khác, Đồng Đồng còn nói, cô giáo Ngụy cực kì tốt với cô ấy cực kì tốt.”

Lão Trình có chút hơi ngần ra, sau đó hừ một tiếng nói: “Thái độ của cô ta đối với Đồng Đồng đương nhiên tốt rồi, vừa lúc bác đang làm một nửa chức vụ cục giáo dục, hiệu trưởng đó đối với bác còn phải nể mặt, nếu như ngày hôm nay bác chỉ là một người công nhân bình thường, sợ rằng chuyện bắt các cô giáo là hoàn toàn không có biện pháp đâu.”

Giọng nói của lão Trình dừng một chút, lại tức giận nói: “Cô giáo như thế, mỗi năm lại vẫn được bình chọn làm giáo viên tốt!! Tại sao cháu lại không nói cho bác biết sớm hơn chứ??”

Tiểu Thỏ cúi đầu, nhỏ giọng nói: “Cô giáo Ngụy bảo, cô ấy không sợ cháu nói với người nhà, cô ấy bảo bác nói sẽ quay về, bác sẽ quay về, cháu có người đang làm ở cục giáo dục làm chỗ dựa.”

“Thật quá kiêu ngạo đi!!” Lão Trình tức giận đến nổi nghiêng răng kèn kẹt.

Lúc đón xe ở đoạn đường này, mưa vẫn không ngừng rơi xuống, lão Trình lấy áo khoác của mình đắp cho Tiểu Thỏ, xuống xe liền lập tức xông vào nhà.

Chẳng qua lão Trình chỉ để Tiểu Thỏ đứng ở ngoài cửa, lúc định lấy chìa khóa ra để mở cửa, cửa nhà tự nhiên được mở ra từ bên trong.

Trình Chi Ngôn cầm trong tay hai cây dù ngẩng đầu lên, đã nhìn thấy cha ruột và Tiểu Thỏ nhìn mình với vẻ mặt kinh ngạc.

“Cha? Tiểu Thỏ? Tại sao hai người lại trở lại??” Trình Chi Ngôn hơi sững sốt một chút, giọng nói tràn đầy nghi ngờ hỏi.

“Sao con lại ở nhà?? Hôm nay không đi học sao??” Lão Trình cau mày nhìn Trình Chi Ngôn, thuận miệng hỏi.

“Trường học của bọn con ngày mai muốn làm một địa điểm thi cho nhà sát hạch dùng.” Trình Chi Ngôn khôi phục lại tinh thần, lên tiếng nói: “Từ xế chiều hôm nay cho đến tối mai cũng không được quay lại trường học.”

“Vậy bây giờ con muốn đi đâu?” Lão Trình vừa nói vừa vào phòng, bộ đồ trên người ông đã ướt hết, vừa mới vào phòng, liền trực tiếp hắt xì hơi mấy lần.

“Con thấy bên ngoài trời mưa, định cầm dù đi đón Tiểu Thỏ lúc tan học.” Trình Chi Ngôn đem hay cây dù đang cầm trong tay cất đi, kỳ quái nói: “Vẫn chưa tới thời gian tan học mà?? Tại sao Tiểu Thỏ đã về rồi??”

Tiểu Thỏ đứng ở cửa chính, cúi đầu, nhìn qua có vẻ rất chán nản.

Trình Chi Ngôn có chút kỳ quái đi về phía trước, đưa tay lên đầu của cô, thấp giọng hỏi: “Làm sao vậy? Hôm nay ở trường không vui sao, tại sao không mang túi sách về??”

“Đừng hỏi nữa!!” Lão Trình cầm trong tay một chiếc khăn bông, một bên thì lau khô tóc, một bên thì hướng về phía Trình Chi Ngôn tức giận nói: “Hôm nay chủ nhiệm lớp của Tiểu Thỏ gọi cha đến trường học một chuyến, kết quả thiếu chút nữa là chọc cho cha tức chết, chủ nhiệm lớp này là một người như thế nào hả! Quả là rất có thể lực!”

Trình Chi Ngôn nghe vậy nhíu đôi mi thanh tú lại, anh đưa tay kéo Tiểu Thỏ vào trong lòng, đóng kín cửa, sau đó hướng về phía cha của mình hỏi: “Rốt cuộc là thế nào vậy??”

Lão Trình một bên vừa lau tóc, một bên vừa đem hết tổng thể sự tình ngày hôm nay gặp phải ở trường học nói hết một lần.

Trình Chi Ngôn càng nghe, cau mày càng chặt.

“A ----- hắt xì!!” Lão Trình nói xong, liền hắt hơi vài lần, sau đó hít mũi một cái, xoay người nói: “Cha đi tắm nước nóng.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Chương 143: Xoay chuyển trong nháy mắt 5

Edit: Kurinan

Beta: Linh Ngọc

Sau đó lão Trình đi lên phòng tắm, phòng khách tầng dưới cũng chỉ còn hai người Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ.

Lát sau, Trình Chi Ngôn sờ đầu mềm mại của Tiểu Thỏ, giọng dịu dàng nói: “Tại sao anh không thấy em nói về những chuyện này của cô giáo Ngụy?”

Tiểu Thỏ hít mũi, giọng nói thật nhỏ: “Bởi vì bây giờ anh nước chanh rất bận bịu... Mỗi sáng lúc em rời giường, đều thấy anh đã đi học rồi, sau đó buổi tối em đợi anh trở về, lúc chờ thì ngủ quên mất...”

Trình Chi Ngôn thở dài một hơi, đưa tay kéo Tiểu Thỏ vào trong lòng nói: “Coi như là anh không có ở nhà, em vẫn có thể nói cho cha mẹ anh với mẹ em biết...”

“Thế nhưng cô giáo Ngụy cũng không có làm tổn hại gì thể xác của em...” Tiểu Thỏ suy nghĩ nắm chặt ngực của Trình Chi Ngôn, có chút mê muội nói rằng: “Không phải anh nước chanh đã nói, làm tổn hại đến thể xác học sinh là không đúng sao?? Với lại cô ấy cũng không có nhục mạ em... Lời cô ấy nói chỉ hơi khó nghe thôi...”

“Tuy rằng làm tổn hại thể xác của học sinh là sai, thế nhưng nói những lời châm chọc học sinh như vậy cũng không đúng.” Trình Chi Ngôn hai tay vịn vai Tiểu Thỏ, nghiêm túc mườì phần nhìn vào ánh mắt của cô nói: “Bây giờ em còn nhỏ, không đủ sức để nhận ra cái gì đúng cái gì sai, sở dĩ từ lúc phát sinh những chuyện như thế này, càng phải thông báo cho người nhà, hiểu không?”

“Ừ...” Tiểu Thỏ do dự gật đầu, nhìn gương mặt đẹp trai của Trình Chi Ngôn, nhin không được vuron hai tay ôm cổ anh, cọ xát nói: “Về về sau em sẽ hỏi anh nước chanh, chỉ cần anh nước chanh bảo đúng thì chính là đúng.”

“Vậy nếu như anh nói sai??” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô hỏi.

“Sẽ không đâu!” Tiểu Thỏ chăm chú nhìn về mặt của Trình Chi Ngôn, nói ra lời thề son sắt: “Thì là anh nước chanh nói sai rồi, nhưng ở trong lòng của Tiểu Thỏ, vẫn là đúng!”

“Ngốc!” Trình Chi Ngôn nhin không được cười lên.

“Nhưng mà...” Tiểu Thỏ nhìn khuôn mặt cười ôn nhu của anh, do dự một chút, tiếp tục nói: “Bây giờ em vẫn chưa tìm thấy thời gian nói được với anh nước chanh anh... Vậy làm sao anh nói cho em biết được là đúng hay sai đây??”

Trình Chi Ngôn nghe vậy có chút ngẩn ra, suy tư một hồi, sau đó dặt tay của Tiểu Thỏ, vừa đi lên phía trên gian phòng của mình vừa nói: “Đi theo anh.”

Tiểu Thỏ trong lòng tràn đầy nghi ngờ đi theo anh.

Vào phòng của Trình Chi Ngôn, anh buông lỏng tay vẫn nắm tay của Tiểu Thỏ, đi tới giá sách trước mặt, lật một cái, tìm được một quyển nhật ký bỏ không, sau đó đi tới trước mặt của Tiểu Thỏ, cầm quyển nhật ký bỏ không kia đưa cho cô nói: “Cho em”

“Đây là cái gì??” Tiểu Thỏ cầm lấy quyển nhật ký, lật qua một chút, thấy bên trong một chữ cũng không có.

“Đây là quyển nhật ký.” Trình Chi Ngôn lấy một cây bút trên bàn, đưa cho Tiểu Thỏ nói: “Em bây giờ đã học hai năm tiểu học rồi, mặc dù có thể sẽ có mấy từ không viết được, nhưng mà nếu dùng đến hai ký hiệu ghép vần chắc là hoàn toàn không có vấn đề.”

Trình Chi Ngôn mở quyển nhật ký kia ra, cười tiếp tục nói: “Em mỗi ngày đem tất cả suy nghĩ nói với nó, muốn hỏi anh vấn đề gì, cứ viết vào trong này, sau đó đặt ở trên bàn anh, chờ đến khi anh tan học trở về, đều có thể thấy được, anh sẽ viết câu trả lời ở phía dưới, như vậy khi em rời giường, chắc chắn có thể thấy được câu trả lời của anh.”

“Oa! Cách này rất hay!!” Tiểu Thỏ ngay lập tức vui vẻ, cô ôm quyển nhật ký bỏ không kia như bảo bối, cười híp mắt nói với Trình Chi Ngôn: “Thế này em sẽ không phải vì đợi anh về mà ngủ quên nữa rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Chương 144: Để cho cô hơ khô thể tre* đi

(*) hơ khô thể tre (để viết chữ, ví với việc viết xong một tác phẩm)

Trình Chi Ngôn cười cười, một lát sau như là nhớ ra một việc gì đó, chần chừ nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Vừa rồi ba anh nói, hôm nay lúc kiểm tra có người ném cho em tờ giấy sao?”

“Đúng vậy!” Tiểu Thỏ gật đầu, vẻ mặt buồn bực nét mặt Trình Chi Ngôn nói: “Cũng không biết là người nào, quá thất đức, lúc kiểm tra ném tờ giấy cho em, ném cho em thì thôi đi, còn ghi vào giấy 'Bạch Tiểu Thỏ, tớ thích cậu', bị cô Ngụy tóm được, dạy dỗ một phen.

Trình Chi Ngôn nhiu mày, trong giọng nói mang theo một chút không vui mà ngay cả mình cũng không phát giác ra: “Có người viết loại tờ giấy này?”

“Ừ!” Tiểu Thỏ buồn bực gật đầu.

“Biết là ai viết không? ?

“Không biết! Ách... Nhưng mà chắc là người ngồi sau em ném? Vì đập vào ót em, hơn nữa nếu là người trước mặt ném, em có thể thấy được rõ.” Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, vô cùng nghiêm túc nhìn Trình Chi Ngôn nói.

“A...” Trình Chi Ngôn như có điều suy nghĩ gật đầu, thuận miệng nói: “Cho dù biết là ai viết, loại nam sinh này cũng không thể muốn, trước hết bất luận là cậu ta có biểu lộ với em hay không, chỉ là lúc kiểm tra lại ném tờ giấy, hành động như thế này rất tồi tệ, còn nữa tồi tệ hơn là, bị giáo viên bắt được, cậu ta cũng không dám đứng ra thừa nhận, như thế là sợ gánh trách nhiệm, sau này sẽ không dùng được.”

“À??” Nhất thời vẻ mặt Tiểu Thỏ kinh ngạc nhìn Trình Chi Ngôn.

“Làm sao vậy?” Trình Chi Ngôn trông mắt nhìn về mặt kính ngực của , thuận miệng hỏi. Tiểu Thỏ.

“Anh nước chanh những lời anh vừa nói, giống y chang lời nói của cô Ngụy...” Tiểu Thỏ chớp mắt, có chút buồn cười nhìn anh nói: “Lúc ở phòng học, cô giáo Ngụy cũng nói như thế.”

Hừ...” Trình Chi Ngôn lạnh lùng hừ một tiếng, thuận miệng nói: “Vậy xem ra giáo viên trường em cũng không phải là hoàn toàn vô dụng.”

“...”

Trình Chi Ngôn yên lặng chỉ chốc lát, sau đó lại ngẩng đầu nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Nam sinh lớp em thích em nhiều lắm sao?”

“A? ?” Tiểu Thỏ sùng sốt một chút, sau đó lắc lắc đầu nói: “Cái này... Em cũng không rõ nữa.”

“Đều mới học lớp 1 lớn hơn con nít chút xíu, mà học người lớn nói yêu đương rồi.” Trình Chi Ngôn nhún mày.

“Lời này... Hình như cô giáo Ngụy cũng nói...” Tiểu Thỏ nhếch miệng, nhìn Trình Chi Ngôn cười gượng.

Trình Chi Ngôn liếc cô một cái, không biết nói gì: “Theo anh cô giáo Ngụy của em, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, tuần lễ này có thể biến mất khỏi trường học các em”

“A? Vì sao a? ?”

“Bởi vì tác giả để cho nàng hơ khô thể tre...”

“? ?”

“Nhưng lại không để cho bà ta hơ khô thể tre com hộp, đương nhiên yêu cầu này là các độc giả nói.”

“? ? ?”

Tiểu Thỏ đầu đầu cũng thấy mê man Trình Chi Ngôn, hoàn toàn không biết rõ thật ra anh đang nói gì.

Trình Chi Ngôn cũng không tiếp tục cái đề tài này, mà kéo cánh tay Tiểu Thỏ qua đến bên cạnh mình, trầm ngâm một chút, sau đó làm bộ vô tình hỏi: “Tiểu Thỏ, nam sinh lớp em bao nhiêu?”

“Không khác lắm với số nữ sinh... Hình như hơn hai mươi một nam sinh.”

“Dáng dấp có đẹp trai không?”

“A? ?”

“Em cảm thấy nam sinh lớp em người nào đẹp trai nhất.” Trình Chi Ngôn tiện tay cầm một quyển sách lật một cái, hỏi.

“Ách... Không chú ý tới...”

“A... Vậy là tốt rồi.”

“Gi? ?”

“Không có gì.” Trình Chi Ngôn khép quyển sách trên tay lại.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Chương 145: Để cho cô hơ khô thẽ tre (*) đi (2)

Edit: Thập Nhất Bà Bà

Beta: Linh Ngọc

(*) hơ khô thẽ tre (để viết chữ, ví vớ việc viết xong một tác phẩm)

“Không có gì.” Trình Chi Ngôn khép quyển sách trên tay lại, đi chậm rãi đến giá sách trước mặt, đặt lại sách vở trên giá, sau đó xoay đầu nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Tâm tình bây giờ đã tốt hơn một chút rồi?”

“Ừm.” Tiểu Thỏ gật gù, cười híp mắt nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Chỉ cần có anh nước chanh ở đây thì tâm tình của em sẽ tốt hơn!”

“Ngoan.” Trình Chi Ngôn dịu dàng cười nhìn Tiểu Thỏ.

Sáng ngày thứ hai, Tiểu Thỏ đi học, vừa bước vào phòng học liền nhìn thấy một màn hò hét âm ỉ trong lớp.

Sáng hôm nay đáng lẽ là có tiết học Ngữ văn, nhưng không biết tại sao, đến bây giờ mà cô giáo Ngụy vẫn chưa đến.

Các bạn học trong lớp ai làm việc nấy, mỗi người đều lo làm việc riêng.

Tiểu Thỏ đi thẳng về chỗ ngồi của mình, mông còn chưa kịp đặt xuống ghế thì cô đã bị Trình Thi Đồng kéo lại.

“Gì thế?” Mặt Tiểu Thỏ đầy vẻ nghi ngờ, nhìn Trình Thi Đồng hỏi.

Trình Thi Đồng nói nhỏ với cô: “Tin tức mới nhất, có khả năng cô giáo Ngụy không dạy lớp chúng ta nữa!”

“Hả? Làm sao cậu biết?” Tiểu Thỏ sững sốt, vội vàng mở miệng hỏi lại.

“Tớ là ai chứ! Tin tức ngầm nhiều lắm đấy!” Trình Thi Đồng ra vẻ thần bí, nhìn Tiểu Thỏ cười nói: “Nghe nói ngày hôm qua hiệu trưởng Vương gọi điện thoại cho rất nhiều bạn học, hỏi về vấn đề tác phong ngày thường của cô giáo Ngụy, các bạn học đều nói mình bị cô giáo Ngụy ngày đêm uy hiếp, yêu cầu phải tặng quà cho bà ta . . . . . Ngày hôm qua hiệu trưởng Vương đến gặp ba ba của tớ, câu đầu tiên hỏi ông ấy là: ‘Phó thị trưởng Trình, ông có đưa lễ nạm thái (*) cho cô giáo Ngụy hay không?’ làm cho ba ba tớ ngớ ra, chẳng hiểu gì cả, ha ha ha . . . . .”

(*) lễ nạm thái (lễ vật trong hôn lễ ngày xưa)

“Ách . . . . .” Tiểu Thỏ ngồi xuống ghế của mình, nghe những lời nói này của Trình Thi Đồng, trong lòng thầm nghĩ hiệu trưởng của các cô cũng thật là nịnh quá đi.

“Nghe nói cô giáo Ngụy đắc tội với nhân vật lớn nào đó, bị người ta nắm được nhược điểm của mình.” Trình Thi Đồng tiếp tục nói nhỏ với Tiểu Thỏ, sau đó vỗ vai cô, vui mừng nói: “Lần này tốt rồi, bà ta không dạy lớp chúng ta, vậy thì sẽ không còn ai bắt nạt cậu nữa.”

“Tớ . . . . .” Tiểu Thỏ cười xấu hổ nhìn Trình Thi Đồng, môi giật nhẹ nói: “Tớ biết bà ấy đắc tội với ai . . . . .”

“Ai?” Trình Thi Đồng vội vàng vỗ tới Tiểu Thỏ, nhiều chuyện hỏi.

“. . . . .” Tiểu Thỏ nhìn xung quanh một chút, sau đó túm lấy tay Trình Thi Đồng kéo lại, cô nhỏ giọng kể hết chuyện hôm qua, chính là chuyện sau khi cô bị cô giáo Ngụy gọi đến phòng làm việc.

Trình Thi Đồng nghe xong, hai con mắt liền tròn thật to, một lát sau tinh thần mới hồi phục lại, tay vỗ mạnh lên bả vai của Tiểu Thỏ nói: “Thì ra bà ta đắc tội với ông ba của tớ!”

“. . . . .”

Tiểu Thỏ đỏ mặt hỏi.

“Ai, thật ra chuyện này nên để cho ông ba ra tay từ sớm!” Mặt Trình Thi Đồng tỏ vẻ tiếc hận nhìn Tiểu Thỏ nói: “Chuyện này nếu được giải quyết sớm hơn thì đã không có thêm nhiều chuyện xảy ra như thế, cậu cũng không phải chịu nhiều oan ức như vậy.”

Tiểu Thỏ im lặng một chút, sau đó lắc đầu nói: “Chỉ bởi vì ba ba Trình là Cục trưởng Cục giáo dục mà thôi, nếu như ông ấy không phải người có quyền thì cô giáo Ngụy cũng không bị xét xử nhanh như vậy . . . . .”

“Nói cũng đúng.” Trình Thi Đồng như đang suy nghĩ gì đó, gật đầu rồi lại lắc đầu: “Nhưng bà ấy là người hay nịnh nọt, sớm muộn cũng bị người ta phát hiện, cho nên nói, thiện giả thiện lai, ác giả ác báo, không phải không báo, là do chưa tới lúc mà thôi. Bà ta bị như thế là đáng!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Chương 146: Để cho cô hồ khô thỏ tre (*) đi (3)

Edit: Thập Nhất Bà Bà

Beta: Linh Ngọc

(*) Hồ khô thỏ tre (để viết chữ, ví với việc viết xong một tác phẩm)

“A . . . . “Tiểu Thỏ vỗ lên bả vai của Trình Thi Đồng nói: “Bà ấy đối xử với cậu cũng không tệ lắm phải không?”

“Vậy thì thế nào, bà ấy tốt với tớ cũng không phải bởi vì tớ được, mà là vì ba ba của tớ được!” Trình Thi Đồng tức giận vô cùng, nhìn Tiểu Thỏ nói: “Bà ấy còn không bằng cô giáo Đinh đây, chí ít cô giáo Đinh đối tốt với mọi người như nhau.”

“Ai . . . . “Tiểu Thỏ nghe Trình Thi Đồng nhắc đến cô giáo Đinh, không nhịn được thở dài một hơi.

Ngay tại lúc phòng học lộn xộn thì thầy hiệu trưởng lại đẩy cửa đi vào.

Tiếng hò hét trong phòng lập tức yên tĩnh trở lại.

Hiệu trưởng Vương đứng trên bục giảng, ánh mắt quét một vòng quanh các bạn học ngồi ở phía dưới, sau đó tầm mắt dừng lại trên người Tiểu Thỏ, áy náy gật đầu với cô, lúc này mới lên tiếng nói: “Các bạn học, thật xin lỗi, bởi vì một số nguyên nhân mà cô giáo Ngụy không thể tiếp tục dạy các em được, tiết Ngữ văn hôm nay tạm thời do thầy Dương dạy thay.”

Hiệu trưởng vừa mới nói xong, phòng học giống như bùng nổ, tiếng bàn luận liên tiếp vang lên.

“Cô giáo Ngụy không dạy chúng ta nữa? Quá tốt rồi!”

“A? Tại sao lại đổi giáo viên mới, năm nay đã đổi đến hai lần rồi . . . .”

“Tớ thì lại không thích cô giáo Ngụy, cũng không biết giáo viên mới như thế nào.”

“Tại sao cô giáo Ngụy không dạy chúng ta?”

Hiệu trưởng nhìn một màn hò hét của các bạn học trong lớp, vỗ tay một cái, lên giọng nói: “Các bạn học, các bạn học, yên lặng một chút, trước hết để thầy Dương tự giới thiệu về mình đã nào!”

Lời của thầy hiệu trưởng vừa nói ra thì đã thấy thầy Dương cười hí mắt đi từ phía ngoài vào phòng.

Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng ngẩng đầu lên, quay sang phía của thầy giáo mới tới.

Lần này là một thầy giáo trẻ tuổi, dáng vẻ hào hoa phong nhã, trên mặt đeo một chiếc kính, khi cười lộ lên mắt kính cong thành một đường.

“Các bạn học, bắt đầu từ hôm nay thầy sẽ dạy các em môn Ngữ văn.” Thầy Dương đứng trên bục giảng, nhìn các bạn học trong lớp cười nói: “Trước tiên thầy muốn hỏi các em một vấn đề, họ của Nhị Lang thần là gì?”

Các bạn học trong lớp sùng sốt một chút, sau đó có người bắt đầu trả lời:

“Họ Lý!”

“Họ Nhị!”

“Không đúng! Họ Dương!”

Thầy Dương đưa tay đẩy gọng kính, mỉm cười chỉ vào bạn học vừa trả lời Nhị Lang thần học Dương, gật đầu nói: “Bạn học này nói đúng, Nhị Lang thần họ Dương, cùng họ với thầy! Các bạn học, các em có biết Nhị Lang thần lợi hại nhất là cái gì không?”

“Em biết em biết!” Bạn học khi nãy được thầy Dương chỉ vào phấn khích nói: “Nhị Lang thần có ba con mắt, trên trán ông ấy còn có một con mắt!”

“Trả lời chính xác!” Thầy Dương gật gù, ánh mắt lướt nhanh qua cả lớp một chút, sau đó mỉm cười nói: “Nhưng thầy còn lợi hại hơn cả Nhị Lang thần, bởi vì ông ấy có ba mắt, còn thầy, có bốn con!”

“A ? ?”

“Ồ chỗ nào ! ?”

“Thầy còn có hai con mắt ở chỗ nào ? ?”

Các bạn học đang ngồi yên lặng thì tâm tình đột nhiên tò mò hẳn lên, thích thú hỏi thầy Dương.

“Ồ chỗ này!” Thầy Dương chỉ vào mắt kính của mình, cười híp mắt nói: “Thầy còn có hai mảnh mắt kính! Cộng với hai con mắt của thầy, hết thầy là bốn con mắt!”

Các bạn học sững sốt một chút, sau đó phá ra cười thật to.

Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng liếc nhìn nhau, cũng bật cười theo bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Chương 147: Để cho cô hơ khô thể tre (*) đi (4)

Edit: Thập Nhất Bà Bà

Beta: Linh Ngọc

(*) Hơ khô thể tre (để viết chữ, ví với việc viết xong một tác phẩm)

Thầy Dương mới tới, đơn giản vài câu nói như vậy, cùng các bạn học trong lớp xây dựng quan hệ.

Hiệu trưởng Vương nhìn thấy tình cảnh trước mắt, thở phào nhẹ nhõm, sau đó dặn dò thầy Dương vài câu rồi vội vã rời đi.

Hai tuần lễ ngắn ngủi trôi qua, dường như thầy Dương được cả lớp kính yêu, nguyên nhân chủ yếu chính là ông quá hài hước.

Rõ ràng là một câu chuyện rất bình thường, vậy mà từ trong miệng ông kể ra thì lại có thể làm cho bạn học trong lớp cười không ngậm được mồm.

Tâm tình Tiểu Thỏ bị đè nén gần một học kỳ, đi theo thầy Dương, cuối cùng cũng từ từ cởi mở hẳn.

Rất nhanh đã đến kì thi trung khảo của Trình Chi Ngôn.

Sáng sớm, Chu Nguyệt chuẩn bị bữa sáng phong phú cho Trình Chi Ngôn, nhất là một cái bánh quẩy và hai cái trứng gà, ngụ ý anh đạt điểm tối đa 100 trong kì thi.

Ngoài ra còn có cháo, bánh chưng, bánh quế hoa, ngụ ý được ghi tên trên bảng vàng.

Trình Chi Ngôn ngồi trước bàn ăn, anh nhìn một bàn đầy thức ăn mà không biết nên nói gì, nhìn mẹ của mình nói: “Mẹ muốn con chết vì no à?”

“Ai da, tiểu tử thôi con lại dám nói như vậy, mẹ đây còn không phải vì kì thi trung khảo của con mà hao tâm chuẩn bị một bữa sáng đặc biệt hay sao!” Chu Nguyệt trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn, tay cầm xẻng quơ về phía anh nói: “Nhìn thấy chưa, bánh quẩy, trứng gà! Con trai bảo bối, bảo đảm con thi đạt điểm tối đa 100!”

“ . . . . . “Đôi mắt trong suốt mang theo ghét bỏ của Trình Chi Ngôn quét qua bánh quẩy trên bàn một cái, lạnh nhạt nói: “Mẹ, mẹ không phải không biết rõ điểm thi tối đa của đơn khoa là 120 ? Muốn con thi 100, tức là muốn con thi rớt ?”

“Ạch . . . . . “Nụ cười trên mặt Chu Nguyệt đột nhiên cứng lại, “Hiện tại điểm tối đa là 120 rồi hà ?”

“Xem như mẹ không lo lắng thành tích của con, nhưng tốt xấu gì thì cũng nên chú ý đến bảng kết quả học tập của con chứ!” Trình Chi Ngôn khổ tâm đến mức không còn gì để nói nữa, “Điểm của con có lúc nào thấp hơn 115 chưa ?”

“Khụ khụ . . . . cái kia . . . . Vậy đừng ăn bánh quẩy này!” Chu Nguyệt vội vàng đem cất đĩa bánh quẩy cùng trứng gà trên bàn, hất cằm dương dương tự đắc nhìn về phía Trình Chi Ngôn: “Chỗ kia! Ăn bánh chưng! Cao trung!”

“Bánh chưng làm từ gạo nếp, ăn nhiều sẽ không tiêu hóa . . . . “Trình Chi Ngôn chậm rãi đứng dậy, vừa đi ra bên ngoài vừa nói: “Mẹ vẫn nên tự mình ăn đi.”

“Ai ai . . . . tiểu tử thôi, con muốn đi đâu? Con không thể không ăn gì mà đi như vậy chứ ?” Mắt thấy Trình Chi Ngôn đã đi đến cửa, Chu Nguyệt vội vàng nhìn về phía anh mà la lớn.

“Con đi đến chỗ mẹ của Tiểu Thỏ, xem thử có cháo trắng hay bánh bao để ăn không . . . . “Trình Chi Ngôn đã bước ra khỏi cửa chính nhưng vẫn ngoáy đầu lại nói: “Chốc nữa con sẽ về.”

“Con . . . . “Chu Nguyệt còn chưa kịp nói thêm gì thì Trình Chi Ngôn đã đi mất.

Tiểu Thỏ xoa xoa đôi mắt lim dim buồn ngủ của mình, từ trên lầu chậm rãi đi xuống, nhìn trong phòng ăn chỉ có một mình Chu Nguyệt, nhin không được mở miệng hỏi: “Ồ? Anh nước chanh đâu ? Anh ấy ăn sáng nhanh như vậy sao ?”

“Nó đến nhà người ta xem có cháo trắng ăn hay không!” Chu Nguyệt buồn bực bụng đĩa bánh quẩy trên tay, nhìn Tiểu Thỏ nói: “Uổng công bác chuẩn bị cho nó bữa sáng thịnh soạn như vậy, vậy mà một món nó cũng không xem vừa mắt!”

Tiểu Thỏ đi qua thăm dò, thoáng nhìn qua đĩa bánh trên tay Chu Nguyệt, vui vẻ nói: “Ai nha, có bánh quẩy ăn, vậy không có sữa đậu nành à? Con thích nhất là ăn bánh quẩy chung với sữa đậu nành!”

“Có! Mẹ cho con ăn!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mĩ Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Chương 148: Để cho cô hơ khô thể tre (*) đi (5)

Edit: Thập Nhất Bà Bà

Beta: Linh Ngọc

(*) hơ khô thể tre (để viết chữ, ví với việc viết xong một tác phẩm)

“Có! Mẹ cho con ăn!” Chu Nguyệt lập tức vui vẻ ra mặt, cầm chén đi lấy sữa đậu nành cho Tiểu Thỏ.

Hai mươi phút sau.

Sau khi đã ăn uống no nê ở nhà Tiểu Thỏ xong rồi, Trình Chi Ngôn trở về nhà, nhìn thức ăn trên bàn đã voi hơn phân nửa.

“Em ăn hết số thức ăn này à ?” Trình Chi Ngôn nhướn mày, nhìn Tiểu Thỏ đang vui đầu vào đĩa bánh quế hoa mà ra sức chiến đấu, buồn cười hỏi.

“A . . . . Ừ . . . . “Tiểu Thỏ vừa ăn bánh quế hoa vừa dùng sức gạt đầu trả lời Trình Chi Ngôn.

“Ăn nhiều như vậy sao, em không sợ tiêu hóa không nổi à ?” Trình Chi Ngôn đi lại gần Tiểu Thỏ, đưa tay xoa xoa cái đầu bù xù của cô, dịu dàng nói: “Được rồi, kiềm chế lại một chút, không thể ăn nhiều như vậy đâu.”

Tiểu Thỏ ăn miếng bánh quế hoa cuối cùng, liếm liếm ngón tay, cười hi hi với Trình Chi Ngôn: “Ăn nhiều mới có thể cao lên, nếu không em sẽ thấp hơn anh rất nhiều.”

“Từ từ cũng sẽ lớn lên thôi, vội gì chứ ?” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn Tiểu Thỏ, tiện tay lau vụn bánh dính trên khóe miệng của cô, sau đó cầm lấy chiếc cặp trên ghế, nhìn Chu Nguyệt và Tiểu Thỏ nói: “Con đi đây.”

“Chờ một chút, anh nước chanh.” Tiểu Thỏ vội vàng nhảy từ trên ghế xuống, chạy đến trước mặt của Trình Chi Ngôn, ngẩng đầu lên nhìn anh.

“Hà ?” Trình Chi Ngôn hơi rù mắt nhìn Tiểu Thỏ đứng trước mặt mình, mặt đầy vẻ nghi ngờ.

Tiểu Thỏ nhón chân lên, kéo áo sơ mi của Trình Chi Ngôn, bực bội nói: “Anh khom lưng xuống đi, em không với tới!”

“Khom lưng để làm gì ?” Tuy ngoài miệng hỏi như vậy nhưng Trình Chi Ngôn vẫn nghe theo lời của Tiểu Thỏ, ngoan ngoãn khom lưng xuống, cười nhìn Tiểu Thỏ.

Bàn tay trắng nõn, mảnh khảnh, nhỏ bé nắm lấy cổ áo sơ mi của Trình Chi Ngôn mà kéo xuống, nhón chân lên, không nói gì mà hôn một cái lên bờ môi màu hồng nhạt của anh, sau đó cười hi hi nói: “Chúc anh nước chanh thi trung khảo suôn sẻ!”

Trình Chi Ngôn hơi ngẩn ra, cảm giác mềm mại trên môi biến mất nhanh chóng, chỉ để lại mùi bánh bánh quế hoa thơm ngát, anh nhìn đôi con ngươi trong suốt của Tiểu Thỏ, khóe môi nở ra nụ cười nhàn nhạt, đưa tay véo khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại của cô, dịu dàng nói: “Cảm ơn.”

Chu Nguyệt đứng sau lưng của hai người, nhìn một màn trước mắt này, không nhìn được mà rơi lệ, lòng chua xót vô cùng: “Lấy vợ rồi thì quên người mẹ này . . . . . vợ chỉ hôn một cái mà nó đã vui vẻ nói cảm ơn, còn mẹ nó chuẩn bị cho nó một bữa sáng thịnh soạn như thế, lại nhận được vẻ mặt đầy ghét bỏ của nó . . . . .”

“ . . . . .” Trình Chi Ngôn đen mặt nhìn mẹ của mình, im lặng chốc lát, rồi cuộc mở miệng nhàn nhạt nói: “Cảm ơn mẹ.”

Nói xong, anh liền vác cặp lên, xoay người bước ra ngoài.

Tiểu Thỏ cười hi hi, vẫy tay với Trình Chi Ngôn một cái, khi thấy hắn đã ra ngoài cửa thì mới chịu quay đầu lại.

Chu Nguyệt đứng yên tại chỗ, vẻ mặt cứng ngắc khó coi, một lát sau mới hồi phục lại tinh thần của mình, mặt đầy vẻ khó tin nhìn Tiểu Thỏ: “Tiểu Thỏ, mẹ không nghe nhầm chứ ? Vừa nãy thằng nhóc kia nói cảm ơn mẹ ?”

“Mẹ, thằng nhóc là cái gì ?” Tiểu Thỏ nghi ngờ hỏi ngược lại Chu Nguyệt.

“Ách . . . . . Chính là con thỏ nhỏ . . . . . Ách, không phải, mẹ không có nói gì.” Chu Nguyệt giải thích một hồi, lại nhận ra cái từ này hình như dính vào Tiểu Thỏ, vội vàng thề thốt phủ nhận.

“A . . . . .” Tiểu Thỏ mê man nhìn Chu Nguyệt, sau đó gật đầu nói: “Anh nước chanh vừa rồi nói cảm ơn, tâm tình của anh ấy hình như rất tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Chương 149, Trung khảo kết thúc rồi.

Editor: Linh Ngọc

“Tâm tình của nó đương nhiên là tốt, sáng sớm, đầu tiên được mẹ vợ nấu điểm tâm cho ăn, trở về còn được cô vợ nhỏ xinh đẹp, đáng yêu dâng nụ hôn cho nó, tâm tình nó không tốt mới là lạ đó!” Chu Nguyệt vừa nhắc tới Trình Chi Ngôn, khuôn mặt mang theo vẻ ghét bỏ, bà cúi đầu nhìn Tiểu Thỏ trước mặt, thờ dãi một hơi nói: “Ài.. Đáng thương cho Tiểu Thỏ nhà mình quá, bị tên tiểu tử thúi kia ăn gấu gao.”

“Cái gì ăn gấu gao? ?” Tiểu Thỏ không rõ nhìn bà.

Ánh mắt Chu Nguyệt chuyển động vòng vo, cười hi hi nói với Tiểu Thỏ: “Chính là. . . Con cũng không hiểu đâu, nếu người con gái đối xử tốt với người con trai quá, người con trai đó sẽ trở nên kiêu ngạo, vì thế có đôi lúc, con nên đối xử tệ với nó một chút.”

“Ý của mẹ là kêu con đối xử tệ với anh nước chanh một chút sao?” Tiểu Thỏ chớp mắt, suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng cũng đưa ra mộ kết luận như thế.

Chu Nguyệt gật đầu: “Gần giống chính là ý này.”

Về mặt Tiểu Thỏ chất vấn nhìn bà, cái miệng nhỏ nhắn hồng nhuận chu lên, một lát sau lại nói ra một câu: “Mẹ thật sự là mẹ ruột của anh nước chanh sao?”

“ . . .”

Nụ cười trên mặt Chu Nguyệt lập tức cứng lại.

“ . . .”

Hai người một lớn một nhỏ yên lặng hồi lâu, rốt cục Chu Nguyệt nghiêm túc lắc đầu, nói với Tiểu Thỏ: “Không phải, Tiểu Thỏ, mẹ là mới là mẹ ruột của con!”

Tiểu Thỏ há miệng, còn chưa lên tiếng, cửa đã vang lên giọng nói treu chọc của mẹ mình: “Chu Nguyệt, cậu lại lừa dối con gái của mình sao?”

Chu Nguyệt và Tiểu Thỏ đồng thời quay đầu lại nhìn sang cửa chính, chỉ thấy mẹ Tiểu Thỏ đang dựa vào khung cửa, vẻ mặt bồn chồn nhìn hai người bọn họ.

“Minh nào có lừa dối con bé, mình đây không phải là sợ con bé bị tiểu tử Trinh Chi Ngôn kia bắt nạt sao.” Chu Nguyệt bĩu môi, nói với mẹ Tiểu Thỏ: “Tại sao cậu lại tới đây, hôm nay không phải đi làm sớm sao?”

Mẹ Tiểu Thỏ lao đảo vào cửa chính nhà Trinh Chi Ngôn, không chút khách sáo trực tiếp vừa đi lên lầu vừa nói: “Không cần đi làm sớm, mình xong qua khoa khám bệnh trẻ em, nơi ấy dễ dàng hơn khoa tim phổi một chút, như vậy mình cũng có nhiều thời gian theo Tiểu Thỏ một chút.”

Chu Nguyệt há miệng, tựa như muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng vẫn là thờ dài một hơi, gật đầu nói: “Như vậy cũng tốt, là con gái, cũng muốn theo mẹ nhiều hơn một chút.”

Mẹ Tiểu Thỏ đi tới bên người Tiểu Thỏ, sờ đầu của cô, thờ dài nói: “Nếu không phải là bởi vì bình thường công việc mình quá bận rộn, không có thời gian bên cạnh Tiểu Thỏ, cũng sẽ không đến mức phát sinh chuyện cô giáo Ngụy, thật ra là mình quá ít quan tâm đến con bé.”

Giọng nói của bà dừng một chút, vừa tiếp tục nói: “Công việc vĩnh viễn đều làm không xong, thế nhưng con gái trong nháy mắt sẽ trưởng thành.”

Chu Nguyệt gật đầu: “Nói cũng phải, lúc mới nhìn thấy Tiểu Thỏ, con bé mới ba tuổi, vừa đến đùi mình, chớp mắt một cái đã lớn nhanh như vậy.”

Hai người mẹ thốn thức một phen, lúc này mới ngồi xuống ăn điểm tâm.

Tiểu Thỏ nhìn cái này, nhìn cái kia, chỉ cảm thấy trong lòng tràn đầy cảm giác hạnh phúc, thật sự là quá tốt, bên cạnh cô có anh nước chanh dịu dàng, có ba Trinh cao lớn đẹp trai, còn có hai người mẹ bảo vệ mình.

Ừ, hôm nay ánh sáng mặt trời rất rực rỡ, bầu trời cũng rất xanh, kì thi của anh nước chanh nhất định rất thuận lợi.

Sau khi kì thi trung khảo của Trinh Chi Ngôn kết thúc, anh cũng không cần đến trường học nữa.

Nhưng mà trường tiểu học của Tiểu Thỏ còn chưa bắt đầu cho nghỉ hè.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: 150. Chương 150 trung khảo kết thúc rồi 2

Edit: Mạc Hy

Beta: Ngọc Linh

Vì thế Tiểu Thỏ lại lần nữa được hưởng thụ Trinh Chi Ngôn đưa đón phục vụ mỗi ngày.

Gió hè quạt vào mặt, Tiểu Thỏ ngồi ở ghế sau xe đạp, vừa vui vẻ ngâm nga hát, vừa đá đá hai cái chân.

Trinh Chi Ngôn có chút trêu ghẹo nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Thế nào, gần đây tâm tình em không tệ?”

“Hắc hắc, đương nhiên rồi.” Tiểu Thỏ cười hì hì đưa mắt về phía Trinh Chi Ngôn mà nói: “Hiện tại mỗi ngày lại có người đưa đón em đi học từ trên xuống dưới luôn rồi, em đương nhiên vui vẻ, hơn nữa lớp em mới có thầy giáo Dương chơi rất vui, là người cũng siêu cấp vui vẻ, các bạn trong lớp tất cả đều thích thầy ấy nhé.”

“Thật không? Vậy em thích không?” Trinh Chi Ngôn thuận miệng hỏi như vậy.

“Em cũng thích nữa! Em vui mừng chào đón thầy giáo Dương vui vẻ của chúng em!” Một tay mảnh khảnh của Tiểu Thỏ ôm lấy eo Trinh Chi Ngôn, một bên hưng phấn kể: “Em nói với anh, thầy giáo Dương của chúng em mỗi ngày đi học đều kẻ biết bao nhiêu là chuyện xưa thú vị, hơn nữa chữ viết của thầy giáo Dương còn rất đẹp, mấy hôm trước, Thầy giáo Dương còn trả lại chức vị đại biểu môn văn cho em nữa.”

“.....”

Trinh Chi Ngôn có chút không còn gì để nói tiến về phía trước, rầu rĩ nói: “Nhìn em mở miệng ra là thầy giáo Dương thầy giáo Dương, em thật sự chính là thích thầy ấy hả.”

“Đúng rồi! Em thích thầy ấy như thích nước chanh ca ca vậy!” Tiểu Thỏ ngồi trên yên sau xe đạp, quả thực hoa chân múa tay đầy hứng phấn mà kể: “Em còn cùng Đồng Đồng thảo luận qua, nếu anh và thầy giáo Dương cùng dạy môn Ngữ Văn cho bọn em, không biết ai sẽ được hoan nghênh hơn đây!”

“..... A, người đó sẽ được hoan nghênh ít hơn chứ gì?” Trình Chi Ngôn hỏi han bằng giọng điệu bình thản.

“Đương nhiên là thầy giáo Dương rồi!” Tiểu thỏ cười tủm tỉm đáp: “Đồng Đồng nói, anh chỉ khi đối với em, mới có thể trở nên dịu dàng hơn, nếu đối với người khác, luôn là bộ dáng xa cách, cho nên nếu so sánh anh cùng thầy giáo Dương, phỏng chừng lớp học chỉ có hai người là em và bạn ấy thích anh, những bạn khác vẫn là ưa thầy giáo Dương sôi nổi hơn!”

“.....”

Trình Chi Ngôn cảm thấy có chút không còn gì để nói, hơn nữa không hiểu sao có chút tức ngực.

“Còn nữa, lớp chúng em còn có bạn nữ thực sự rất thích thầy giáo Dương, liền chạy đến hỏi thầy giáo Dương, chờ bạn ấy lớn lên về sau có thể hay không gả cho thầy ấy!” Tiểu thỏ ôm eo Trình Chi Ngôn nói như vậy, tiếp tục kể về chuyện tình của thầy giáo Dương.

“Vậy thầy giáo của em nói thế nào?” Trình Chi Ngôn thuận miệng hỏi một câu, trong lòng cũng lo lắng, cái đứa nhỏ xấu xa này, biết cái gì lấy hay không lấy chồng hả.

“Thầy giáo Dương nói, chờ bạn ấy trưởng thành nếu còn cảm thấy thích thầy như hôm nay đã nói, thầy có thể suy nghĩ một chút!”

“.....”

Đồ lừa đảo!

Trong lòng Trình Chi Ngôn khinh thường nói một câu.

“Sau đó mấy bạn nữ khác trong lớp em bắt đầu cãi vã, mỗi người đều nói thầy giáo Dương không thể chờ người khác lớn lên, phải chờ chính mình lớn lên mới được!” Tiểu Thỏ vừa nhắc đến chuyện này, liền cảm thấy phấn chấn vô cùng, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn nhất thời cười hé ra thành một đóa hoa.

“A.....” Trình Chi Ngôn rầu rĩ lên tiếng, đột nhiên mở miệng nhìn Tiểu Thỏ hỏi: Em có đến hỏi thầy giáo Dương, có thể gả cho thầy ấy không?

“A? ?” Tiểu thỏ hơi sợ rưng một chút, sau đó dùng thanh âm thanh thúy lớn tiếng trả lời: “Em đương nhiên không có rồi, em lớn lên về sau chính là phải gả cho anh nước chanh nhé!!”

“Hừ, cái này cũng không khác biệt lắm.” Trình Chi Ngôn nói thảm một tiếng.

“Chính là Đồng Đồng nói về sau bạn ấy lớn lên, cũng muốn gả cho thầy giáo Dương! !” Tiểu Thỏ lại bổ sung thêm một câu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 151: Chương 151: Trung khảo kết thúc rồi 3

Edit: Kurinan

Beta: Linh Ngọc

“Cái tên Trình Thi Đồng kia, chỉ cần thấy ai nhìn một chút thì đều muốn lấy.” Trình Chi Ngôn có phần không muốn nói với Tiểu Thỏ: “Em đừng để ý con bé, vào lễ mừng năm mới cô ta còn nói với anh, cô ta đang buồn phiền việc sau này khi trưởng thành rồi thì phải gả cho Tô Hữu Bằng mới tốt hay gả cho Cổ Thiên Nhạc mới tốt.”

“A ha hắc, cậu ấy thực sự đã nói như vậy với anh??” Tiểu Thỏ nhin không được vui cười, “Nhưng mà trước đây rõ ràng cô ấy còn nói với em, cô ấy đang nghĩ rất cuộc là nên gả cho Ngôn Thừa Húc mới tốt hay là gả cho Chu Du Dân mới tốt.”

“Ừ... Cho nên nếu nó nói muốn gả cho người của thầy Dương, cũng chỉ là thuận miệng nói mà thôi, em không cần để ý.” Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ trò chuyện một lúc, thì đã đến cổng trường tiểu học của Tiểu Thỏ.

Đến cổng trường rồi, Tiểu Thỏ nhảy trực tiếp từ trên xe xuống dưới, vừa vẫy tay với Trình Chi Ngôn, vừa nói “Hẹn gặp lại.”, thì thấy thầy Dương chủ nhiệm lớp từ phía xa đã đi tới chỗ bọn họ.

“Thầy Dương buổi sáng tốt lành!” Tiểu Thỏ lập tức đeo cặp sách vọt tới trước mặt của thầy, hết sức phấn khởi chào thầy.

“Tiểu Thỏ chào buổi sáng!” Thầy giáo Dương híp mắt nhìn cô, đưa tay để lên trên sống mũi và mắt của cô, sờ sờ đầu.

Trình Chi Ngôn một chân đặt ở trên xe, chân còn lại vẫn ở trên mặt đất, quay đầu nhìn thoáng qua thầy Dương.

Tháng sáu mùa hạ trời quang rực rỡ, thầy Dương mặc áo sơ mi trắng, một tay để ở trong túi, một tay vuốt cái đầu mềm mại của Tiểu Thỏ, trên gương mặt thanh tú của anh ta tràn đầy vui vẻ, đúng là tràn đầy thân thiết trong mắt học sinh.

Trình Chi Ngôn trầm mặc trong chốc lát, cứ như vậy ngồi một chỗ trên xe đạp nhìn.

Dường như đã nhận ra ánh mắt của Trình Chi Ngôn, thầy Dương ngẩng đầu nhìn thoáng qua người anh, sau đó cúi đầu cười hỏi Tiểu Thỏ: “Đó là anh trai em?”

“Dạ!” Tiểu Thỏ cố sức gật đầu: “Là anh nước chanh mà em thích nhất!”

“Hôm nay em ấy không đi học sao?” Thầy Dương cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay, đã gần tám giờ, lúc này, học sinh trung học đã sớm bắt đầu đi học rồi.

“Anh nước chanh vừa mới thi trung khảo xong, hiện tại đang nghỉ đó!” Tiểu Thỏ cười híp mắt nói với thầy Dương, sau đó cùng với thầy Dương đi tới chỗ của Trình Chi Ngôn.

Chờ cô đi tới bên cạnh Trình Chi Ngôn, thầy Dương mới trêu ghẹo hỏi Tiểu Thỏ: “Trong lớp chúng ta cũng chỉ có em là sau này không ý định gả cho thầy, là vì sao vậy?”

“Đương nhiên là bởi vì anh nước chanh của em rồi!” Tiểu Thỏ vẻ mặt rất tự hào nắm vạt áo sơ mi của Trình Chi Ngôn lớn tiếng nói với thầy Dương: “Sau này khi em lớn lên nhất định phải gả cho anh ấy!”

“À----!” Thầy Dương kéo dài âm cuối, ánh mắt quét qua một lượt trên người của Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ một vòng, cười hỏi: “Vậy em ấy là bạn trai của em hả?”

“Ách...” Tiểu Thỏ có chút hơi ngần ra, sau đó có phần thương tâm cúi đầu xuống, giọng yếu ớt nói: “Bây giờ không tính... Anh nước chanh bảo em còn quá nhỏ, không thể làm bạn gái của anh ấy.”

“Ha ha ha ha...” Thầy Dương nhin không được cười lên.

Trên gò má của Trình Chi Ngôn có một chút hơi ngượng ngùng.

“Được rồi, thời gian cũng không còn sớm nữa, nhanh đi lên lớp học đi, lát nữa sẽ bắt đầu vào học.” Sau khi thầy Dương cười qua, nói một tiếng với Tiểu Thỏ, rồi đi về phía trường học.

Tiểu Thỏ xoay người, vẫy tay với Trình Chi Ngôn, lúc này mới đeo cặp sách nhanh nhẹn đi vào trường học.

Trình Chi Ngôn nhìn bóng lưng nhỏ của cô, nhin không được thở một hơi dài.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 152: Chương 152. Trung khảo kết thúc 4

Bạn gái sao.... Bộ dáng này chậm tiến quá?

Sau trung khảo hai tuần lễ, thành tích lập tức có, Trình Chi Ngôn không hề lo lắng đã lấy được thành tích thứ nhất của toàn trường học thi vào nhất trung thành phố Z.

Không bao lâu Tiểu Thỏ cũng được nghỉ hè.

Vì để khen thưởng thành tích trung khảo của Trình Chi Ngôn lão Trình tặng anh một điện thoại di động.

Mùa hè năm 2003, điện thoại di động Apple còn chưa sản xuất nhiều, thời điểm đó Nokia còn đang vững mạnh, trong đời Trình Chi Ngôn có được một cái điện thoại di động Nokia.

Nhưng mà cũng không có nhiều ứng dụng.

Biết số điện thoại di động của anh chỉ có bốn người ba mẹ anh, Tiểu Thỏ và mẹ Tiểu Thỏ.

Mẹ Tiểu Thỏ nhất định là sẽ không gọi điện thoại tìm anh, ba mẹ anh cũng ít tìm anh, cho nên mỗi lần đèn tín nhắn sáng lên chỉ biết có nghĩa là Tiểu Thỏ lại gửi tín nhắn cho anh rồi.

Mà di động Tiểu Thỏ là từ đâu ra?

Không sai, là mẹ vợ anh đã đưa cho cô.

Từ khi có điện thoại di động, hầu như Tiểu Thỏ lúc nào gửi tín nhắn cho Trình Chi Ngôn, mà Trình Chi Ngôn cũng có thể lập tức trả lời.

Hơn nửa tháng hai người không còn viết tiếp nhật kí nữa.

Sau đó xuân đi thu tới, trong nháy mắt Trình Chi Ngôn đã là học sinh lớp 11, Tiểu Thỏ cũng đã lên lớp năm tiểu học rồi.

Trình Chi Ngôn mười bảy tuổi người đã cao gần 1m8, dáng người cũng dần dần trở nên thâm thúy, tóc đen mềm mại của anh hơi hơi buông xuống, lọn tóc như ả như hiện che khuất mặt mũi, đôi mắt trong suốt giống như ánh sao trên trời.

Vì thế mỗi khi anh mặc áo sơ mi trắng cười xe leo núi màu đen xuất hiện ở trong sân trường có thể hấp dẫn vô số ánh mắt nữ sinh.

Mà Tiểu Thỏ lên lớp năm tiểu học, mặc dù cố gắng cao nhưng mà vóc dáng bao giờ cũng kém 1m6, đôi má phần nộn trắng nõn kia còn bộ dáng mượt mà làm cho cô buồn bực chính là mỗi lần nhìn Trình Chi Ngôn, cô vẫn phải ngẩng đầu lên mới có thể nhìn thấy ánh mắt anh cụp xuống.

Tiểu Thỏ cảm thấy, Trình Chi Ngôn giống như chỉ còn cách người lớn một bước nữa thôi, mà bản thân mình vẫn là đứa con nít như cũ.

Tại sao vô luận cô cố gắng như thế nào bộ dáng vẫn chậm như vậy chứ ----

Tiểu Thỏ ngồi ở trên lớp học, thở dài một hơi.

Trình Thi Đồng ngồi ở bên cạnh cô nghiêng đầu sang chỗ khác tới, nhìn cô một cái, sau đó dùng cánh tay nhẹ nhàng chọc cô một phen, thấp giọng hỏi: “Tiểu Thỏ, cậu thờ dài gì thế?”

“Phiền nào thôi....” Tiểu Thỏ thờ dài thờ ngắn nói.

“Phiền nào cái gì?”

“Phiền nào tớ còn chưa lớn....” Tiểu Thỏ nhìn Trình Thi Đồng nói.

“Nói đến cái này....” Trình Thi Đồng nhất thời đè thấp tiếng, rồi nhìn bốn phía xung quanh một chút, lúc này mới nhỏ giọng tiếp tục hỏi cô: “Cái kia của cậu đến sao?”

“Cái nào?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, vẻ mặt mê mang nhìn Trình Thi Đồng hỏi.

“Ài nha, chính là cái kia...”

“Cái gì cái kia ....”

“...” Ánh mắt Trình Thi Đồng cổ quái nhìn cô một lúc lâu, sau đó quay đầu đi nhỏ giọng lầm bầm nói: “Nhìn cậu cái dạng này hẳn là còn chưa đến.”

“???”

Trong ánh mắt Tiểu Thỏ là tràn đầy dấu chấm hỏi.

Ngay ở phía sau, cửa phòng học đột nhiên truyền đến một trận tiếng đập cửa: “Các học sinh, thật đáng tiếc khi đã cắt ngang thời gian lên lớp của các em một chút....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Chương 153: Bạn cùng lớp mới đến

Beta: Dương Lam

Toàn bộ ánh mắt lập tức hướng về phía bạn mới tới đang đứng ngoài cửa lớp.

Chỉ thấy thầy chủ nhiệm Dương đẩy cửa ra, cười tí mắt bước vào, theo sau thầy là một nam sinh có làn da trắng nõn.

Thầy dạy tự nhiên đứng trên bục giảng, gật đầu với thầy chủ nhiệm Dương, sau đó cực kỳ tự giác bước từ trên bục xuống, đứng một bên quan sát.

“Ngại quá, ngại quá, phải xin của thầy vài phút rồi.” Thầy giáo Dương gật đầu xin lỗi thầy dạy tự nhiên rồi mới dẫn nam sinh kia bước lên bục giảng.

Hai tay thầy chống lên bục giảng, theo thói quen ho hai tiếng, sau đó nói với các học sinh: “Các em, hôm nay thầy giới thiệu với các em một bạn học sinh mới, bạn ấy vừa mới chuyển trường tới đây, tên là Cố Ninh Thư, sau này các em phải cùng hợp tác học tập vui vẻ, biết chưa?”

“Dạ biết.....” Toàn bộ học sinh kéo dài giọng, đồng thanh trả lời.

“Được rồi, vì bây giờ còn trong giờ học, thầy sẽ không nói thêm gì nữa, còn em Cố Ninh Thư, trước hết...” Thầy giáo Dương hí mắt nhìn một vòng lớp học, sau đó chỉ vào vị trí phía sau Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng, nói với học sinh mới: “Em cứ ngồi ở bên kia đi.”

“Vâng.” Bạn học sinh tên Cố Ninh Thư kia gật đầu với thầy giáo Dương, đi về phía ngón tay thầy đang chỉ.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn bạn học sinh mới.

Đó là một nam sinh diện mạo vô cùng thanh tú, cậu ta mặc áo T-shirt màu đen, đeo cặp sách cùng màu với quần áo, trên cổ tay đeo theo mấy cái vòng màu đen trắng, bước lên ánh mặt trời phủ khắp lớp học, đi về phía bọn họ.

Đám con gái trong lớp cũng nhin không được, vụng trộm đánh giá cậu ta.

Tiểu Thỏ quay đầu nhìn, phát hiện hai con mắt Trình Thi Đồng sớm đã mở to không chớp, nhìn chăm chăm học sinh mới.

“...” Tiểu Thỏ không nói gì quơ tay qua quơ tay lại trước mặt Trình Thi Đồng, sau đó thấp giọng nói: “Này, Đồng Đồng, kiềm chế một chút, cậu chảy nước miếng rồi kia!”

“Hả? Thật sao?” Trình Thi Đồng vội vàng đưa tay lau miệng, sau khi phát hiện không có gì thì nhin không được đưa tay chọc chọc tay Tiểu Thỏ, hạ thấp giọng tức giận nói, “Tiểu Thỏ thôi tha, cậu dám gạt tớ!”

“Hi, đùa một chút thôi mà!” Tiểu Thỏ bị cô ấy chọc, nhin không được né sang bên cạnh.

Lúc vị học sinh mới tới tên là Cố Ninh Thư kia đi qua hai người có cúi đầu liếc cả hai một cái, sau đó không nói một lời ngồi xuống sau lưng Trình Thi Đồng.

“Được rồi, các em học tiếp đi.” Thầy giáo Dương gật đầu, quay sang nhìn thầy dạy tự nhiên, khom người làm một tư thế “Mời”, sau đó ra khỏi phòng học.

“Được rồi, các em, chúng ta học tiếp nào...” Sau khi thầy chủ nhiệm Dương đi ra, thầy dạy tự nhiên lại bước trở lại trên bục giảng, cười tí máy nói với cả lớp.

Nhưng toàn bộ lực chú ý của cả lớp đều đặt lên bạn học sinh mới, căn bản là không rảnh nghe xem thầy đang nói gì.

Khó khăn mãi mới đợi được đến lúc chuông tan học vang lên, thầy tự nhiên mới bước chân trước ra khỏi phòng học, Trình Thi Đồng đã xoay người lại, cười thân thiện với Cố Ninh Thư ngồi sau lưng, nói: “Bạn cùng lớp Cố Ninh Thư này, tớ là Trình Thi Đồng, Trình trong Trình Giáo Kim, Thi là thơ ca, Đồng là thơ ấu.”

Vị bạn cùng lớp tên Cố Ninh Thư Vị kia ngẩng đầu, nhàn nhạt liếc cô ấy một cái, lại không nói chuyện, cúi đầu mở sách vở bắt đầu làm bài học bài.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 154: Chương 154: Bạn cùng lớp mới đến (2)

Nụ cười trên mặt Trình Thi Đồng nhất thời cứng lại.

Tiểu Thỏ hết nhìn Trình Thi Đồng lại nhìn Cố Ninh Thư ngồi sau lưng, chỉ cảm thấy bạn cùng lớp mới tới này hình như không dễ ở chung lắm...

Buổi chiều, lớp Tiểu Thỏ có một tiết thể dục.

Ánh mặt trời buổi chiều xuân thật rực rỡ, cây liễu mới nhú những mầm non chưa xanh, những bông hoa đu đủ màu sắc nở khắp vườn trường, Tiểu Thỏ và các bạn thay quần áo thể thao xong liền tụ thành tốp năm tốp ba đi tới sân thể dục.

Trình Thị Đồng và Tiểu Thỏ vừa trò chuyện nói cười vừa chậm rãi bước xuống cầu thang.

Lúc sắp đến chỗ rẽ lầu một, một người từ phía sau vội vàng chạy xuống, không cẩn thận đụng vào Trình Thị Đồng một cái.

Trình Thị Đồng mãi nói chuyện với Tiểu Thỏ nên không chú ý, cả người liền ngã dúi về phía trước.

Tiểu Thỏ vội vàng đưa tay giữ chặt tay Trình Thị Đồng, cùng lúc đó một cánh tay khác cũng túm chặt lấy cánh tay còn lại của Trình Thị Đồng.

Hai cái tay cùng dùng sức mới giúp Trình Thị Đồng không bị ngã xuống cầu thang trong tư thế một con cún ăn bùn.

Về mặt Trình Thị Đồng sợ hãi, quay đầu nói với Tiểu Thỏ: “Cảm ơn cậu, Tiểu Thỏ...” Sau đó lại quay đầu nhìn về phía một cánh tay khác cũng túm chặt mình lúc đó, cả người ngây ngẩn.

Một người khác cũng vừa túm chặt lấy cô ấy chính là Cố Ninh Thư.

“À... bạn học Cố... Cảm ơn cậu...” Trình Thị Đồng hơi xấu hổ cười với cậu ta, mặc dù trong lòng cũng chưa chắc cậu ta sẽ nói chuyện với mình nhưng tốt xấu gì cũng phải cảm ơn người ta một tiếng.

Quả nhiên vị bạn học Cố Ninh Thư kia chỉ nhàn nhạt gật đầu với cô ấy, sau đó lập tức đi về phía bên cạnh.

“....”

“....”

Tiểu Thỏ và Trình Thị Đồng không nói gì, đứng yên tại chỗ, sau một lúc lâu Trình Thị Đồng mới rầu rĩ nói với Tiểu Thỏ: “Tớ nói, bạn cùng lớp mới tới này không phải là một người câm điếc chứ?”

“Hắn là... Không phải đâu?” Tiểu Thỏ có chút không chắc chắn, nói với Trình Thị Đồng: “Buổi sáng lúc thầy giáo Dương sắp xếp chỗ ngồi cho cậu ấy, không phải cậu ấy còn nói một tiếng 'vâng' sao?”

“Vậy cậu ta chính là đang giả bộ lạnh lùng.” Trình Thị Đồng trầm tư hồi lâu, rốt cuộc rút ra được kết luận này.

“....”

Đối với kết luận này, Tiểu Thỏ thật không dám gạt bừa.

“Ai nha... Chỉ là trông cậu ta lạnh lùng khốc khốc vậy cũng rất đẹp trai...” Trình Thị Đồng suy nghĩ, hai tay không nhịn được bắt thành hình chữ thập, ánh mắt đuổi theo bóng dáng Cố Ninh Thư đang dần đi xa, về mặt hoa si, nói: “Thật sự rất đẹp trai...”

Tiểu Thỏ nhìn cô ấy, đầu đầy vạch đen: “Cậu sẽ không lại muốn gả cho bạn cùng lớp Cố Ninh Thư chứ?”

“Ai nha, cậu nghĩ cái gì vậy?” Trình Thị Đồng vỗ một cái lên vai Tiểu Thỏ, xấu hổ cười nói: “Người tớ muốn gả là thầy giáo Dương mà, cậu đừng nói bậy!”

“...”

Tiểu Thỏ bất đắc dĩ nhún vai.

Vài ngày trôi qua, ngoại trừ trong giờ học có nhìn thấy bạn học Cố Ninh Thư kia trả lời câu hỏi của giáo viên thì trên cơ bản, Tiểu Thỏ và Trình Thị Đồng không thấy cậu ta nói chuyện nhiều.

Nhưng tần suất Trình Thị Đồng nhắc tới cậu ta càng ngày càng cao.

Rốt cuộc có một ngày, sau khi tan học, cô ấy thần bí nói với Tiểu Thỏ: “Tiểu Thỏ, tớ muốn nhờ cậu một việc!”

“Việc gì?” Tiểu Thỏ đang chuẩn bị thu dọn cặp sách ra về, về mặt nghi hoặc nhìn Trình Thị Đồng, hỏi.

“Cậu...” Trình Thị Đồng nhìn chung quanh, các bạn cùng lớp đã đi về gần hết, chỉ có mấy bạn cách các cô khá xa đang cười cười nói nói thu dọn đồ đạc, “Cậu có thể viết thư tình giúp tớ được không?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: Chương 155 Bạn học mới tới 3

“Cái gì! ?” Tiểu Thỏ cả kinh, không nhận được lớn tiếng thốt lên.

“Xuyt. . . . .” Trình Thi Đồng vội vàng nhìn Tiểu Thỏ rồi ra hiệu chó có lên tiếng, sau đó cảnh giác nhìn chung quanh, nhỏ giọng nói: “Cậu sao lại lớn tiếng như vậy chứ! ?”

“Mắc cỡ nha!” Tiểu Thỏ vội vàng nói nhỏ lại, nhìn Trình Thi Đồng hỏi:

“Cậu muốn viết thư tình cho ai hả? ?”

“Cái này sao. . . .” Trình Thi Đồng có chút ngượng ngùng nửa ngày, mới đưa tay chỉ ra phía sau mình.

Cố Ninh Thư! ?

Tiểu Thỏ nhìn người kia với vẻ mặt hoảng sợ.

“Không phải chứ? Cậu muốn viết cho cậu ấy? Cậu phải lòng người ta rồi! ?”

“Ồ kìa, mặc dù cậu ấy không thích nói chuyện, nhưng vẫn là một người tốt nha. . . .” Trình Thi Đồng hơi ngượng ngùng nhìn Tiểu Thỏ mà nói: “Lần trước tớ quên mang giấy lau, cũng là cậu ấy lặng lẽ đưa cho tớ một tờ, còn có lần trước nữa, hôm tổng vệ sinh, cậu ấy còn giúp tớ khiêng một thùng nước lại đây. . . .”

“Vậy sao cậu lại không tự viết? ?” Tiểu Thỏ nghe những lí do này, ngẫm lại Trình Chi Ngôn nói bạn ấy chưa được bao lâu đã thích một người, cũng không hỏi chung quy Trình Chi Ngôn thích Cố Ninh Thư vì cái gì, chẳng lẽ vì bạn ấy lớn lên xinh đẹp! ?

Cái người này bề ngoài hiệp hội!

“Chao ôi. . . môn Văn của tớ không được tốt lắm đâu. . . .” Trình Thi Đồng thở dài một hơi thật sâu, hai tay vịn lấy bả vai của Tiểu Thỏ mà nói:

“Cậu không phải nói đã từng viết thư tình cho chú của tớ sao, cái này phải so sánh có kinh nghiệm, mà nói sau, cứ coi như cậu không viết được thư tình đi, bao nhiêu nữ sinh viết thư tình cho chú của tớ, cậu tùy tiện trộm lấy một bức, cũng không thành vấn đề.”

“Cái người này hết sức không có thành ý mà. . . .”

“Có tâm ý là được rồi, còn muốn thành ý cái gì nữa! Tốt lắm, cái này giao cho cậu, buổi sáng ngày mai nhớ đưa cho tớ!” Trình Thi Đồng vỗ bả vai Tiểu Thỏ, cứ như vậy mà quyết định chuyện này.

Lúc Tiểu Thỏ tan học về đến nhà, Trình Chi Ngôn vẫn còn chưa tan học.

Học sinh lớp 11 muốn tan học phải đợi đến sáu rưỡi chiều, sau đó tiếp theo bảy giờ rưỡi là tự học buổi tối.

Mặc dù Trình Chi Ngôn ý vào thành tích học tập của mình vô cùng tốt, lại bắt đầu cuộc sống không cần tự học buổi tối, nhưng dù sao cũng phải chờ tới sáu rưỡi mới có thể trở về nhà.

Tiểu Thỏ suy nghĩ nửa ngày, cuối cùng vẫn là ngại quen đường cũ mà đi đến phòng của Trình Chi Ngôn.

Gian phòng của Trình Chi Ngôn vẫn giữ nguyên như buổi sáng lúc rời đi.

Chăn mền trên giường hơi tán loạn, trên bàn sách vở được sắp xếp gọn gàng, giàn hoa trồng bên bàn học tỏa ra sức sống thực vật dồi dào mãnh liệt, kiểu điểm bóng loáng.

Tiểu Thỏ đi đến bàn đọc sách bên cạnh, đảo mắt qua hàng sách vở chỉnh tề, sau đó duỗi tay ra mở ngăn kéo thứ nhất bên tay phải.

Tiểu Thỏ còn nhớ trước kia Trình Chi Ngôn nhận được thư tình, rất lười phải xem, tất cả liền ném vào bên trong ngăn kéo này, sau đó chờ ngăn kéo đầy, lại vứt đi toàn bộ.

Tro mắt, Tiểu Thỏ kéo ngăn kéo ra, quả nhiên bên trong có rất nhiều phong thư tình chưa mở.

Anh nước cam, thật xin lỗi! ! Mặc dù xem trộm thư tình của người khác là hành vi không đúng, nhưng dù sao một ít thư tình anh cũng sẽ không đụng tới, chỉ bằng liên nhường cho em mang đi tạo phúc cho cháu gái của anh đi! !

Tiểu Thỏ khấn cầu trong lòng một phen, sau đó cầm lấy vài phong thư tình kia, đứng lên cẩn thận nghiên cứu.

Chao ôi. . . Quá trắng cũng có, mặt mờ cũng có, còn có căn bản là xem không hiểu viết cái gì. . . .

Tiểu Thỏ vừa thở dài, vừa tiếp tục bóc ra, thật vất vả mới thấy được một bức có tài văn chương hơn hẳn, quyết định thật nhanh, liền chép lại.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Chương 156: Bạn cùng lớp mới đến 4

Editor: Quỳnh Như

Beta: Dương Lam

Lúc Trình Chi Ngôn về đến nhà, mới vừa đẩy cửa phòng mình ra liền phát hiện mấy tờ giấy lộn nằm trên sàn, mà một bóng dáng nho nhỏ nào đấy lại đang nằm bò trên bàn học của mình, múa bút thành văn.

“Em... Đang viết gì vậy?” Trình Chi Ngôn bước đến phía sau Tiểu Thỏ, cúi người nhìn tờ giấy trước mặt cô.

Tiểu Thỏ đang viết thư tình đến hoàn toàn quên mất mọi thứ xung quanh, đột nhiên nghe được giọng nói của Trình Chi Ngôn vang lên sau lưng thì cả kinh, vội vàng dùng tay che đi tờ giấy.

Đôi lông mày thanh tú của Trình Chi Ngôn hơi nhíu lại, chất giọng trầm thấp lẫn ý cười, hỏi: “Cái gì vậy? Không cho anh xem được sao?”

“Ha ha ha...” Tiểu Thỏ quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn đứng sau lưng mình, xấu hổ nở nụ cười, sau đó lấp bắp nói: “Không... Không thể nhìn được...”

“Tại sao lại không thể nhìn?” Trình Chi Ngôn đặt một tay lên lưng chiếc ghế dựa của Tiểu Thỏ, tay kia chống vào bàn, khom lưng cúi đầu nhìn hai tay đang che trang giấy của cô.

Tư thế như vậy gần như đã khiến cả người Tiểu Thỏ đều nằm trọn trong ngực anh.

Tiểu Thỏ mất thấy không còn đường thoát, trong lòng không kiềm được lệ rơi đầm đìa.

Cô vốn cũng không phải viết thư tình cho mình, nhưng tại sao lại chột dạ thế này?

Hơn nữa vì để cho thư tình trông đẹp hơn cô còn chép đi chép lại vài lần, chỉ cần có chữ sai hay không đẹp liền vo ngay thành cục ném đi.

Không nghĩ tới vậy mà lại viết đến tận khi Trình Chi Ngôn trở về.

May mà viết cũng không đến nỗi, mấy bức thư tình trong ngăn kéo của anh cô đều đã xử lý xong cả rồi, còn cái cô đang chép chỉ là một bức thư bị hỏng...

“Không... Không thể nhìn là không thể nhìn...” Và người Tiểu Thỏ đều nằm úp sấp trên bàn viết, tay gấu gao che chõ thư tình, về mặt cảnh giác nhìn anh.

Đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn nhìn thái độ Tiểu Thỏ như thế, trong lòng càng cảm thấy tò mò.

Mặc dù tờ giấy kia đã được Tiểu Thỏ che đậy cẩn thận nhưng ít nhiều vẫn bị lộ một chút phần cạnh giấy ra ngoài, Trình Chi Ngôn nhìn thấy những chữ trên góc giấy ấy, lập tức vươn ngón tay thon dài trắng nõn ra, không phí sức rút tờ giấy ra ngoài.

Trong lòng Tiểu Thỏ hoảng hồn, đang ngồi cũng vội vàng đứng dậy, ý định cướp tờ giấy kia lại.

Một tay của Trình Chi Ngôn giữ bả vai Tiểu Thỏ, ngăn cản hành động của cô, một tay cầm tờ giấy kia cúi mắt nhìn.

Trên tấm giấy viết thư màu hồng phấn xinh đẹp viết một bài thơ hiện đại rất dài.

Trao tim mình cả cho anh

Cả trái tim đều là tình yêu ấy

Thiên trường địa cửu cũng không quên

Dù đi nơi đâu chỉ cần có anh ở bên bầu bạn

Dẫu đơn độc một mình thì em vẫn yêu anh

Phải đối mặt với vận mệnh em cũng không sợ

Bởi vì anh chính là vận mệnh của em

Vạn vật thế gian với em chỉ như gió mây thoảng

Vì anh trong mắt em chính là Thiên Địa tứ phương

Bí mật này em chôn sâu trong lòng không ai được biết

Từ gốc rễ đến cành non đều đang ngày ngày

Sinh trưởng như chứa đựng sinh mệnh đời người

Thành thân cây hi vọng, hơn tất cả những gì anh có thể tượng tưởng ra

Là kỳ tích của tạo hóa, xóa bỏ những ích kỷ của tình yêu tầm thường

Trao tim mình cả cho anh, cả trái tim đều là tình yêu ấy

Trình Chi Ngôn xem hết bài thơ kia, một chữ cũng không bỏ sót, ánh mắt dần thêm vài phần phức tạp, anh trầm mặc chốc lát, sau đó cúi đầu mở miệng nói: “Phải đối mặt với vận mệnh em cũng không sợ, bởi vì anh chính là vận mệnh của em, vạn vật thế gian với em chỉ như gió mây thoảng, vì anh trong mắt em chính là Thiên Địa tứ phương... Đây là do em viết sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 157: Chương 157. Bạn cùng lớp mới đến 5

À... Cái này...” Tiểu Thỏ chần chừ, sau đó lại lắc đầu, nói: “Cũng không hẳn, chỉ có thể xem như em mượn...”

“À...” Đôi mắt Trình Chi Ngôn lóe lên tia sáng đầy hàm ý, sau đó đưa tay xoa xoa đầu Tiểu Thỏ, cười nói: “Nếu thật là do em viết, anh sẽ ngạc nhiên lắm.”

“Vây...” Tiểu Thỏ chớp mắt mấy cái, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng mịn hồng hào ngẩng lên nhìn Trình Chi Ngôn đầy chờ đợi, hỏi: “Vây bức thư tình này viết thế đã được chưa?”

Trình Chi Ngôn hơi run lên kích động, đưa tay xoa đầu Tiểu Thỏ, dịu dàng cười nói: “Viết rất được!”

“Ha ha hắc...” Tiểu Thỏ vừa lòng cười, nếu ngay cả anh nước chanh cũng khen bức thư tình này thì có lẽ Trình Thi Đồng cũng sẽ vừa lòng.

Trình Chi Ngôn lại cúi đầu cẩn thận nhìn lại lá thư lần nữa, hình như đây đã là bức thư tình thứ ba Tiểu Thỏ viết?

Bức thứ nhất đã là một mớ hỗn loạn, chữ như gà bới, bức thứ hai lại nhờ mẹ viết giùm cả bách khoa toàn thư về đồ ăn, bức thứ ba - bức cuối cùng thì chính cô tự tay viết, mặc dù nội dung là mượn nhưng từng chữ đều do cô chép, tâm ý ấy có thể thấy được từ đồng giấy bỏ đi kia.

Trình Chi Ngôn cong môi, đưa tay nghiêm túc cẩn thận gấp lá thư tình kia lại, cười nói: “Cho anh sao? Vây thì anh nhận...”

Nét tươi cười đặc ý vừa rồi rời trên mặt Tiểu Thỏ cứng lại chỉ sau một giây.

“Thực ra... Cái này... Cái này...” Tiểu Thỏ chần chừ nhìn về lá thư tình trên đầu ngón tay Trình Chi Ngôn, nhin không được nuốt nước miếng một cái thật mạnh, run rẩy nói: “Cái này... Thư tình này không phải cho anh nước chanh...”

“...”

“...”

Trong phòng nhất thời im lặng.

Tiểu Thỏ cúi đầu, chỉ cảm thấy khí áp xung quanh đột nhiên giảm xuống trong nháy mắt, yên lặng đến nỗi có thể nghe được cả tiếng hít thở của mình.

Ý cười trên khóe môi Trình Chi Ngôn chậm rãi thu lại, đôi mắt trong suốt thâm thúy của anh nhìn Tiểu Thỏ cúi đầu trước mặt, trầm giọng hỏi: “Không phải cho anh?”

“Vâng...” Tiểu Thỏ căng thẳng nuốt nước bọt, miễn cưỡng ngẩng đầu lên, vô cùng chột dạ nhìn Trình Chi Ngôn, nói: “Vâng... Là cho một bạn mới vào lớp em.”

“Là nam sinh?”

“Vâng...”

Đôi mắt Trình Chi Ngôn nhìn cô chăm chăm, một lúc lâu sau cũng không nói gì.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy không khí xung quanh càng ngày càng lạnh, nhiệt độ càng lúc càng thấp, ngay cả không gian dường như cũng tối đi rất nhiều.

Sau khi trầm mặc thật lâu, giọng nói trầm thấp của Trình Chi Ngôn chậm rãi vang lên bên tai cô: “Em thích cậu ta?”

“Dạ?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, ngẩng đầu lên nhìn Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn giơ thư tình trong tay lên, nhúu mày nhìn Tiểu Thỏ, nhắc lại lần nữa: “Em thích bạn nam sinh mới tới kia?”

“Gi cơ... Làm sao có thể!” Tiểu Thỏ giật mình nhìn Trình Chi Ngôn, vội vàng thề thốt phủ nhận: “Không phải em thích cậu ấy, là Đồng Đồng thích cậu ấy, em viết thư tình giúp Đồng Đồng!”

“....”

“....”

Trong phòng nhất thời lại không có âm thanh gì nữa.

Nhưng lần này Tiểu Thỏ lại cảm thấy không khí xung quanh đang từ từ nhiều lên, ánh sáng dường như cũng khôi phục độ sáng lúc đầu.

“Vậy sao...” Trong giọng nói của Trình Chi Ngôn mang theo chút thoải mái mà chính anh cũng không nhận ra, anh đưa tay gấp bức thư tình kia lại, bỏ vào một ngăn kéo phía dưới bàn học của mình, thân nhiên nói: “Cứ để cho tự em ấy tự viết, bức thư tình này anh tịch thu.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Chương 158. Anh viết giúp em

Beta: Dương Lam

Gi cơ?

Tiểu Thỏ thất thần tại chỗ, bức thư tình kia cô đã chép đi chép lại n lần rồi đấy! Chỉ vậy thôi mà mất sao?

Trong lòng cô, nhất thời lệ chảy thành sông.

“Cái đó... Anh nước chanh... Chúng ta có thể thương lượng mà, anh trả lại bức thư tình kia cho em được không?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên thật cẩn thận nhìn Trình Chi Ngôn, khó khăn nuốt nước miếng, nói giọng yếu ớt: “Em... Đã phải viết suốt nửa ngày...”

Trình Chi Ngôn hơi cúi đầu, khóe môi mang một nụ cười thân nhiên, anh nhìn Tiểu Thỏ một cái, sau đó bình tĩnh lắc đầu, nói: “Không được, Trình Thi Đồng mới bao nhiêu tuổi chứ, đây là lúc cần tập trung vào việc học, bày đặt viết thư tình cưa cẩm học sinh mới làm gì? Bây giờ anh chỉ mới tịch thu bức thư này thôi, chẳng lẽ em còn muốn anh đi nói cho ba mẹ Trình Thi Đồng biết sao?”

“...”

Tiểu Thỏ nghe xong lời này, lập tức nuốt tất cả những lời xin xỏ định nói vào bụng, ánh mắt phức tạp của cô nhìn chăm chăm Trình Chi Ngôn một lúc lâu, sau đó nhỏ giọng lẩm bẩm: “Anh nước chanh, giọng điệu của anh nghe giống y như thầy chủ nhiệm...”

Trình Chi Ngôn giật mình, buồn cười nhìn cô, sau đó đưa tay xoa đôi má phúng phính của cô, thấp giọng nói: “Làm sao, em có ý kiến?”

“Không... Không có...” Tiểu Thỏ vội vàng lắc đầu, trong lòng cũng nhớ lại, may mà bức thư tình vừa rồi cô đã chép đi chép lại vài lần, trong đầu vẫn còn chút ấn tượng, cùng lắm thì, buổi tối cô chép lại lần nữa là được.

Đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn nhìn chăm chăm cô một hồi, đột nhiên mở miệng nói: “Em sẽ không phải là tính chờ lúc không có anh để chép lại

bức thư tình kia chứ?”

“!!!”

Tiểu Thỏ khiếp sợ ngẩng đầu, theo bản năng hỏi lại: “Sao anh biết?”

Trình Chi Ngôn không nói lời nào, chỉ nhìn cô rồi cười.

Tiểu Thỏ nhất thời giống quả bóng cao su bị xì hơi, cúi đầu, hai bàn tay nhỏ trắng nõn đan vào nhau, nói: “Được rồi... Em không viết nữa là được mà, chỉ là... Em chỉ muốn giúp Đồng Đồng...”

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, đột nhiên xoay người, rút từ trên bàn ra một tờ giấy, hỏi Tiểu Thỏ: “Em cảm thấy loại giấy này có viết thư được không?”

“Vâng.”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, nhìn tờ giấy viết thư trong tay Trình Chi Ngôn, đó là một tờ giấy sáng, màu chất giấy nhìn tốt hơn tờ giấy màu hồng nhạt cô viết vừa nãy nhiều lắm.

Cô đưa tay sờ giấy viết thư trong tay Trình Chi Ngôn, gật đầu nói: “Được chứ! Tờ giấy này tốt đấy ạ!”

Khỏe môi Trình Chi Ngôn cong cong, đưa tay kéo ghế dựa qua, ngồi xuống bàn sách, sau đó lấy từ ống đựng bút ra một cây bút ký tên, quay đầu nói với Tiểu Thỏ: “Thế này đi, vì để cho em có thể báo cáo kết quả công tác với Đồng Đồng, anh sẽ viết giúp em một bức thư tình, có được không?”

“Thật sao ạ?” Hai mắt Tiểu Thỏ lập tức phát sáng, “Anh sẽ viết giúp em sao?”

“Em không yên tâm?” Trình Chi Ngôn hơi nhú mày, nhìn Tiểu Thỏ hỏi.

“Đương nhiên yên tâm ạ! Anh nước chanh lợi hại như vậy, viết thư tình nhất định cũng rất lợi hại! Nói không chừng có anh viết thư tình giúp, Đồng Đồng sẽ có thể theo đuổi người ta thành công rồi!”

Tiểu Thỏ lập tức ghé vào bên cạnh Trình Chi Ngôn, chống cằm nhìn anh đầy chờ đợi, chờ đợi anh hạ bút.

“Anh có thể viết giúp em ấy, nhưng mà...” Trình Chi Ngôn dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Chương 159. Anh viết giúp em 2

Trình Chi Ngôn nhìn lướt qua Tiểu Thỏ đang ghé sát vào mình, chậm rãi nói: “Em không được nhìn.”

“Ờ?” Tiểu Thỏ nghe thế ngớ ra một chút, sau đó hơi nghi hoặc nhìn anh, hỏi: “Tại sao em không được nhìn?”

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, sau đó nghiêm túc nói: “Những chuyện như viết thư tình này phải có tình cảm mới viết được, như vậy lời văn mới có thể chân thành tha thiết, lay động lòng người, hơn nữa khi anh viết cái này thì không thích có người nằm úp sấp bên cạnh làm anh phân tâm.”

“À...” Tiểu Thỏ có chút thất vọng, “à” lên một tiếng, rồi đứng dậy quay đầu đi chỗ khác, nhỏ giọng nói: “Vậy được rồi, em không nhìn nữa, anh viết nhanh đi, chờ anh viết xong rồi em quay lại.”

Trình Chi Ngôn nhìn bóng lưng Tiểu Thỏ, mỉm cười nói: “Viết xong em cũng không thể xem.”

“Tại sao?” Tiểu Thỏ quay đầu lại, vẻ mặt khó hiểu nhìn anh.

“Đây là giúp Đồng Đồng viết thư tình cho người khác, nên sẽ có chút chuyện riêng tư của Đồng Đồng, em xem sẽ không tốt lắm.” Trình Chi Ngôn ngắt nghỉ, tiếp tục nói với Tiểu Thỏ: “Em phải đồng ý chuyện này anh mới viết giúp em.”

Tiểu Thỏ lại rầu rĩ không vui đứng ở đó, sau một lúc lâu mới không tình nguyện gật đầu, nói: “Vậy được rồi, em xuống dưới lầu xem tivi trước, anh viết xong gửi tin nhắn cho em.”

“Được.” Trình Chi Ngôn gật đầu đồng ý.

Tiểu Thỏ lại có chút lưu luyến không rời, thoáng nhìn cái ngăn kéo đặt bức thư tình đã bị Trình Chi Ngôn lấy đi, xoay người xuống lầu.

Sau khi Trình Chi Ngôn nhìn thấy cô đi ra mới cầm cây bút ký tên lên, viết vào tám giấy viết thư xinh đẹp kia.

Khoảng hai mươi phút sau.

Tiểu Thỏ đang ngồi trên sofa xem tivi dưới lầu, đột nhiên nhận được một tin nhắn từ Trình Chi Ngôn: Anh viết xong rồi, em lên đi.

Tiểu Thỏ xoay người nhảy từ trên ghế sofa xuống, nhanh chân chạy lên lầu, vừa đẩy cửa phòng ra đã nhìn thấy Trình Chi Ngôn cầm một bức thư dán kín, mỉm cười nói: “Đã xong.”

Tiểu Thỏ chạy đến trước mặt anh, nhận bức thư trong tay anh, lật qua lật lại quan sát, sau đó hậu tri hậu giác (không để ý) nói: “Đúng rồi, hình như em chưa nói cho anh biết người trong lòng của Đồng Đồng tên gì.”

“À... Cái đó không quan trọng.” Trình Chi Ngôn nhún vai, vẻ mặt không sao cả.

“Nhưng mà trên thư phải có tên người nhận chứ.” Tiểu Thỏ chỉ vào bì thư vắng vẻ trống không, nói với Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn giật mình, đưa tay cầm lại bức thư kia đặt lên trên bàn, nói: “Được rồi, vậy em nói, anh viết, tên cậu ta là gì?”

“Tên Cố Ninh Thư, Cố là chiếu cố, Ninh là yên lặng, Thư là sách vở.” Tiểu Thỏ ghé sát vào Trình Chi Ngôn, nhìn anh cầm bút đưa lên đưa xuống viết tên, nhất thời vui vẻ: “Ha ha, vậy coi như là hoàn thành rồi! Nếu Đồng Đồng biết anh viết thư tình giúp cậu ấy, nhất định sẽ vui lắm.”

“Chỉ hy vọng như thế.” Trong đôi mắt Trình Chi Ngôn hiện vẻ ý vị thâm trường, khóe môi cong lên, nở nụ cười nhàn nhạt.

Trong lòng Tiểu Thỏ vui vẻ, cẩn thận cất bức thư tình Trình Chi Ngôn viết giúp vào trong cặp sách, chỉ chờ ngày mai báo cáo kết quả công tác cho Trình Thi Đồng.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Tiểu Thỏ liền đến phòng học sớm.

Nhưng Trình Thi Đồng còn đến sớm hơn cả cô.

Vừa thấy Tiểu Thỏ bước vào phòng học, Trình Thi Đồng đã vội vàng vẫy tay với cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Chương 160 Anh viết giúp em 3

“Đồng Đồng, sao cậu đến sớm thế? ?” Tiểu Thỏ nhìn Trình Thi Đồng bằng vẻ mặt đầy kinh ngạc, sai bước đến chỗ cô, tháo cặp sách rồi ngồi xuống.

“Đương nhiên là tới chờ cậu rồi!” Trình Thi Đồng đầy mong chờ nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Thế nào, thư tình viết xong chưa? ?”

“Viết xong rồi!”

Tiểu Thỏ mở cặp sách ra, tìm ngăn thứ hai chỗ hôm qua đã cất kỹ phong thư kia, đặt vào tay Trình Thi Đồng nói: “Cho cậu.”

“Oa, phong thư này nhất định vô cùng quý giá đây? ?”

Trình Thi Đồng nhìn phong thư trên tay không khỏi cảm thán, chất liệu giấy vừa dai, trên mặt lại in đường hoa văn cổ, kiểu dáng vừa cách điệu lại tao nhã, vô cùng giống thư mời chính thức gì đó.

“Cái này mình cũng không biết, đây chính là phong thư đích thân chú của cậu chọn giúp!” Tiểu Thỏ nhún vai tỏ vẻ bản thân cũng không rõ lắm.

“Chú của mình? ?” Trình Thi Đồng ngạc nhiên nhìn Tiểu Thỏ.

“Đúng vậy, thư tình này cũng là chú của cậu viết hộ, anh ấy không cho mình nhìn lên.” Tiểu Thỏ nhún cái mũi nhỏ đáng yêu, nhìn Trình Thi Đồng buồn bực nói: “Mình thật sự tò mò vô cùng . . . .”

Trình Thi Đồng tròn tròn mắt nhìn phong thư trên tay, mặt trên đề hàng chữ lưu loát sinh động nước chảy mây bay “Cố Ninh Thư”, nét chữ vừa cao lớn thanh tú, lại phóng khoáng trong lành, vừa nhìn đã biết chính là bất chú của mình viết ra.

“Cũng may trước đây học chữ vỡ lòng chính là do chú của mình dạy dỗ, cho nên cách viết cũng có nhiều điểm tương đồng, nhưng nói cách khác thì Cố Ninh Thư sẽ hoàn toàn nhận ra đây không phải chữ mình viết.” Trình Thi Đồng dù sao cũng liên tục về chính tả, liếc mắt một cái cũng có thể nhìn ra chữ viết này tuy đã cố mô phỏng theo nét bút của mình, nhưng ít nhiều vẫn lộ ra đường nét cứng cáp mạnh mẽ của Trình Chi Ngôn.

“Vậy cậu còn nhường mình viết làm gì?” Tiểu Thỏ không còn gì để nói hỏi.

“Đồ ngốc nhà cậu, cậu viết xong rồi mình có thể chép lại mà.” Trình Thi Đồng liếc một cái, lấy tay cầm phong thư nhẹ gõ đầu Tiểu Thỏ nói: “Chữ viết của hai chúng ta làm sao giống nhau được? ?”

“À. . . . . Phải ha. . . . .” Tiểu Thỏ vuốt đỉnh đầu của mình, lập tức phục hồi tinh thần lại: “Mình đây ngày hôm qua còn cố ý giúp cậu chép lại biết bao lần, hoàn toàn chẳng có ý nghĩa gì sao! Sớm biết vậy thà trực tiếp đem cả núi thư tình tặng chú cậu mang lại cho Đồng Đồng chọn còn hơn!”

“Ôi trời, thư tình này là chú viết hộ cho mình, tất nhiên là phải ăn nói tốt cho cháu gái rồi!” Trình Thi Đồng tủm tủm cười, ôm phong thư vào ngực nói: “Cậu nói, mình nên chọn lúc nào đem tặng Cố Ninh Thư thì mới tốt đây? ?”

“Cái này. . . . . Cậu tự quyết định đi. . . . .” Tiểu Thỏ buông tay, vừa tiếp tục nói tới thời gian địa điểm các thứ, phòng học chợt có người tới.

Trình Thi Đồng đột nhiên im bật.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, nhìn thoáng qua cửa chính.

Mẹ ơi, quả nhiên vừa nhắc Tào Tháo - Tào Tháo đến.

Chẳng phải chính là nhân vật chính trong câu chuyện của hai người – Cố Ninh Thư đây sao, thế nhưng người kia liền trực tiếp đi vào phòng học.

Vừa bước vào lớp, Cố Ninh Thư đại khái cũng không nghĩ tới mình tới sớm vậy, thế nhưng lại có người đến sớm hơn; vì thế vẻ mặt rõ ràng hơi sững sốt, sau đó nhìn Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng gật đầu, chậm rãi sai bước tới chỗ ngồi của mình.

Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng cũng nhắc cười với Ninh Thư, đồng thời quay đầu đi, đưa lưng về phía khác.

Phòng học nhất thời im ắng.

Tiểu Thỏ lặng lẽ quay đầu, liếc mắt nhìn Trình Thi Đồng một cái, dùng ánh mắt hỏi: Nếu không, thừa dịp đang không có ai, tặng cho cậu ấy đi? ?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 161: Chương 161. Anh viết giúp em 4

Trình Thi Đồng cảm bức thư tình chú nhỏ viết giúp cô ấy, trái tim nhỏ bé đập thình thịch, cô ấy nhìn Tiểu Thỏ, trong ánh mắt chỉ để lộ ra ba chữ: Tớ hỏi hộp!

Ai nha, hỏi hộp cái gì chứ, quay ra đằng sau đưa thư cho cậu ta là được rồi mà! Tiểu Thỏ dùng ánh mắt cổ vũ cô ấy: Đây chính là thư tình chú nhỏ cậu đích thân viết, cho dù cậu không tin tưởng bản thân thì cũng nên tin tưởng chú nhỏ cậu chứ!

Trình Thi Đồng nhìn Tiểu Thỏ, lại sờ bức thư tình trong lồng ngực mình, rốt cuộc cắn răng hạ quyết tâm, xoay người sang bên kia.

Cố Ninh Thư đang lấy sách bài tập ra khỏi cặp sách thì bị động tác xoay người đột ngột của Trình Thi Đồng làm cho sững sốt, ánh mắt nhìn vào gương mặt Trình Thi Đồng.

Gương mặt trắng nõn của Trình Thi Đồng đỏ ửng, hai tay cô ấy đưa lá thư tới trước mặt Cố Ninh Thư, yếu ớt nói: “Cố... Bạn học Cố, cái này cho cậu!”

Cố Ninh Thư nhìn bức thư tình xáo trước mắt, sững sốt một chút, sau đó theo bản năng nhận lấy, nhìn tên mình được viết bằng nét chữ rồng bay phượng múa ngoài bì thư, nhin không được mở miệng hỏi: “Đây là cái gì?”

“Thư tình.” Trình Thi Đồng thành thực trả lời.

“Cho tớ?” Cố Ninh Thư có phần không chắc chắn.

“Ừ.” Trình Thi Đồng dùng sức gật đầu.

Cố Ninh Thư nhìn lá thư trong tay mình, không nói.

Cả phòng học nhất thời rơi vào một sự im lặng xấu hổ.

Sau một lúc lâu, cậu ta ngẩng đầu hỏi Trình Thi Đồng: “Tớ có thể mở ra luôn không?”

Trình Thi Đồng ngẩng đầu nhìn cậu ta, trên gương mặt trắng nõn thanh tú của cậu ta không lộ vẻ gì đặc biệt khác thường, không biết thái độ với bức thư tình này rốt cuộc là vui thích hay ghét bỏ.

Cô ấy hơi chần chừ, sau đó gật đầu.

Cố Ninh Thư lưu loát mở lá thư, lấy giấy viết thư bên trong ra, bắt đầu đọc thư.

Trên giấy viết thư thanh nhã, mây bay nước chảy, có viết thế này:

Bạn học mời học tập tốt, mỗi ngày tiến về phía trước.

Cùng nhau ủng hộ cương lĩnh Đảng, tuân thủ chủ trương Đảng, thực hiện nghĩa vụ đảng viên, chấp hành quyết định Đảng.

Giữ nghiêm kỷ luật Đảng, giữ bí mật của Đảng, trung thành với Đảng, vĩnh viễn không phản bội Đảng.

Cùng phấn đấu vì sự nghiệp Cộng Sản Chủ Nghĩa, cùng nhau cố gắng xây dựng Xã Hội Chủ Nghĩa ngày mai!

Cố Ninh Thư đọc thư mà khước miệng gật gật.

Sau một lúc lâu, cậu ta ngẩng đầu lên, gương mặt trước nay không chút thay đổi vậy mà bây giờ phức tạp nhìn Trình Thi Đồng, hỏi: “Cậu chắc chắn... Đây là thư tình?”

“Đây đương nhiên là thư tình!” Mặc dù trong lòng Trình Thi Đồng hoang mang, nhưng giọng nói lại trung khí mурời phản: “Đây là tờ thật lòng, là thành tâm thành ý của tớ!”

...

Được rồi... Vậy thư tình này thật rất đặc biệt...

Cố Ninh Thư có chút không biết nói gì, chỉ nhìn cô ấy.

Tiểu Thỏ thừa lúc hai người bọn họ không chú ý thò đầu qua nhìn thư tình trong tay Cố Ninh Thư.

Lúc cô nhìn thấy đám chữ kia, nhất thời cảm thấy hai mắt tối lại.

Cái gì mà phấn đấu cả đời vì sự nghiệp Cộng Sản Chủ Nghĩa! Cái gì mà cố gắng xây dựng Xã Hội Chủ Nghĩa ngày mai!

Đây rốt cuộc là cái gì vậy!

Anh nước chanh sẽ không chép luôn một đoạn trong sách giáo khoa chính trị của anh ấy chứ?

Tiểu Thỏ run rẩy ngồi lại chỗ của mình, quay đầu nhìn thoáng qua gương mặt đang mỉm cười của Trình Thi Đồng, rốt cuộc nhìn không được đưa tay kéo tay áo của cô ấy, nhỏ giọng nói: “Đồng Đồng... Cậu... Vào toilet với tớ một lát được không?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Chương 162. Anh viết giúp em 5

“Cái gì? Bây giờ sao?” Trình Thi Đồng ngẩn ra, khó tin nhìn Tiểu Thỏ, làm ơn đi chị hai, cậu không thấy tớ đang đưa thư tình cho người ta sao? Thời khắc mấu chốt thế này cậu còn đòi đi toilet cái gì chứ!

Tớ cũng đâu có muốn gọi cậu đi toilet vào lúc mấu chốt thế này!

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy mình sắp khóc đến nơi, nhưng nếu giờ không kéo cậu ấy vào phòng wc, cậu ấy sẽ không biết mình đã bị chú nhỏ lừa!

Trình Thi Đồng có chút bất đắc dĩ nhìn vẻ mặt như sắp khóc của Tiểu Thỏ, đành thờ dài, nói: “Được rồi, được rồi, sợ cậu rồi! Đi, tớ đi với cậu!”

“Đi mau, đi mau!” Vừa nghe thấy Trình Thi Đồng chịu vào toilet cùng mình, Tiểu Thỏ vội vàng túm tay áo cô ấy kéo ra khỏi phòng học.

“Này... Này... Tớ nói cậu chạy nhanh như vậy làm gì, sốt ruột đến vậy sao, cậu bị tiêu chảy đấy à?” Trình Thi Đồng bị kéo ra phòng học, chạy theo Tiểu Thỏ, chạy một lúc thì đột nhiên cô ấy túm chặt tay Tiểu Thỏ, nói: “Không đúng, Tiểu Thỏ, cậu chạy sai rồi, toilet không phải ở hướng này.”

Tiểu Thỏ quay đầu lại, lòng như lửa đốt nhìn Trình Thi Đồng, hai mắt lưng tròng, hai tay để thành chữ thập giờ lên đỉnh đầu, cúi đầu nói với Trình Thi Đồng: “Đồng Đồng! Tớ có lỗi với cậu!”

Trình Thi Đồng bị động tác bất thành linh của Tiểu Thỏ dọa sợ, mãi vẫn không phản ứng kịp, chuyện gì đang xảy ra thế này.

“Cậu... Cậu có lỗi gì với tớ?” Trình Thi Đồng yếu ớt hỏi.

Tiểu Thỏ mang vẻ mặt bị phần, ngẩng đầu nhìn Trình Thi Đồng, chuẩn bị tâm lý, sau đó nói với cô ấy: “Tớ... Vừa rồi tớ không cẩn thận nhìn thấy thư tình chú nhỏ viết giúp cậu rồi.”

“Ừ, làm sao?” Trình Thi Đồng nghi hoặc nhìn cô, “Bức thư tình đó không phải cậu đã xem hôm qua rồi sao?”

“Không phải...” Tiểu Thỏ lòng đầy căm phẫn nói với Trình Thi Đồng: “Ngày hôm qua lúc chú nhỏ cậu viết thư tình không cho tớ xem, nói là tớ xem thì anh ấy sẽ không có cảm xúc, không thể viết được, sau đó lúc anh ấy viết xong gọi tớ lên thì anh ấy đã dán kín bức thư lại rồi.”

“Cho nên... Cậu không hề nhìn thấy chú ấy viết cái gì sao?” Trong lòng Trình Thi Đồng đột nhiên xuất hiện một dự cảm không tốt.

“Ừ!” Tiểu Thỏ nặng nề gật đầu nói: “Tớ... Tớ cũng là vừa mới nhìn thấy!

“Vậy chú nhỏ tớ viết cái gì?” Trình Thi Đồng cả kinh, vội vàng túm cổ áo Tiểu Thỏ, hỏi hộc hộc.

“Anh... Anh ấy viết cái gì mà tuân thủ điều lệ Đảng... Vĩnh viễn không phản bội Đảng, cùng nhau xây dựng Xã Hội Chủ Nghĩa linh tinh gì đó...” Vừa rồi Tiểu Thỏ cũng chỉ mới liếc qua một chút nên nhớ không rõ lắm, đại khái là có mấy câu như vậy.

Cái gì?

Cái tay đang túm cổ áo Tiểu Thỏ của Trình Thi Đồng không tự chủ được buông xuống.

Xây dựng Xã Hội Chủ Nghĩa?

Đây... Đây mà là thư tình sao?

Trình Thi Đồng đột nhiên nhớ lại, vừa rồi sau khi Cố Ninh Thư xem xong thư tình, vẻ mặt phức tạp hỏi lại rằng, cậu chắc chắn đây là thư tình?

Trách không được cậu ấy lại hỏi như vậy...

Thư tình mà có nội dung kiểu này thì sẽ bị coi là có bệnh thần kinh mất!

Trình Thi Đồng nghĩ tới đây, lập tức xoay người, chạy như điên trở lại lớp học.

“Ồ này... Đồng Đồng, đợi tớ với...” Tiểu Thỏ thấy cô ấy nhanh chân chạy đi thì vội vàng chạy theo, vừa chạy vừa la lớn.

Trình Thi Đồng chạy một mạch về lớp học, vọt tới trước mặt Cố Ninh Thư, thở hồng hộc nhìn cậu ta.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 163: Chương 163. Lừa gạt vợ của anh

Cố Ninh Thư cũng ngẩng đầu lên nhìn Trình Thi Đồng.

“Tớ tớ tớ... Thư tình của tớ đâu?” Trình Thi Đồng thờ hờn hờn, lắp bắp hỏi Cố Ninh Thư.

“Cất rồi” Cố Ninh Thư cực kỳ bình tĩnh trả lời.

“Cậu cậu cậu... Cậu xem xong rồi?”

“Xem xong rồi.”

“VẬY... VẬY CÓ THỂ TRẢ LẠI TỜ KHÔNG?” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Trình Thi Đồng nhăn lại, xấu hổ hỏi Cố Ninh Thư.

“Hử?” Cố Ninh Thư nghi hoặc nhìn cô ấy.

“Là thế này... Tờ... Tờ cầm nhầm đơn xin vào Đảng của anh tờ, tờ lấy sai thư....” Trình Thi Đồng bối rối suy nghĩ, tìm đại một lý do cho Cố Ninh Thư.

“Nhưng ngoài lá thư cậu đưa có viết tên tờ?”

“Đúng là thế thật... Nhưng mà...” Trình Thi Đồng cảm thấy mình sắp khóc rồi, tại sao thư tình lại biến thành đơn xin vào Đảng vậy, sớm biết thế thì đã không nhờ Tiểu Thỏ viết thư tình giúp, quả nhiên không có thành ý sẽ gấp báo ứng mà...

“Tờ cảm thấy... Thư này viết... Rất khác biệt.” Cố Ninh Thư cân nhắc từ ngữ, nở một nụ cười với Trình Thi Đồng.

Cái gì cơ...?

Trình Thi Đồng nhìn vẻ tươi cười chợt hiện trên mặt Cố Ninh Thư, cả người đều ngây ngẩn.

Sau một lúc lâu cô ấy mới đưa tay dụi dụi hai mắt, nhìn lại Cố Ninh Thư.

Mới vừa rồi cô không nhìn lầm chứ?

Hình như cô đã nhìn thấy Cố Ninh Thư cười rồi?

Ngay lúc cô ấy ngẩn người Tiểu Thỏ cũng đã chạy về phòng học, cô nhìn Trình Thi Đồng đứng trước mặt Cố Ninh Thư, ánh mắt hai người chạm nhau, trong lòng nhện không được hồ to một câu nguy rồi...

Cái anh nước chanh phá nhà phá cửa kia, sợ là đã phá hoại mối tình đầu của Đồng Đồng mất rồi... À không... Mối tình năm sáu bảy hay tám mới đúng nhỉ?

Ngay lúc Tiểu Thỏ ngẫm oán thầm, Cố Ninh Thư lại bình tĩnh nhìn Trình Thi Đồng, bình tĩnh nói tiếp: “Tờ sẽ suy nghĩ.”

“Hả?” Trình Thi Đồng sững sốt, sau một lúc lâu vẫn không kịp phản ứng.

Tiểu Thỏ nghe thế cũng ngớ ra một chút, ý tứ này là...?

Có hi vọng?

Cô quay đầu nhìn Trình Thi Đồng bên cạnh, đang định nói tiếp thì trong phòng học bắt đầu có thêm các bạn học khác lục tục đi vào.

Trình Thi Đồng mím môi, lại cúi đầu len lén nhìn Cố Ninh Thư đã nghiêm túc nhìn sách giáo khoa, xoay người ngồi lại vào chỗ của mình.

Đến khi tan học, Trình Thi Đồng cứ túm chặt lấy tay Tiểu Thỏ, nói gì cũng không chịu buông ra cho cô đi.

Tiểu Thỏ nhìn cô ấy, ánh mắt bất đắc dĩ, nói: “Có oán báo oán, có thù báo thù, người viết thư tình thành đơn xin vào Đảng chính là chú nhỏ của cậu chứ không phải tờ, cậu túm lấy tờ thì có tác dụng gì?”

“Tờ mặc kệ.” Trình Thi Đồng ôm chặt tay Tiểu Thỏ, hàng lông mày xinh đẹp chau lại, nói: “Cậu là bạn gái của chú nhỏ tờ, là thím nhỏ tương lai của tờ, chuyện báo thù này, tờ nhất định không làm gì được chú nhỏ nên phải tìm cậu để báo thù!”

Tiểu Thỏ cười khò nhìn Trình Thi Đồng, nói: “Vậy cậu tìm tờ báo thù thế nào đây? Nếu không thì tờ viết thư tình cho cậu thêm lần nữa nhé?”

“Tờ không cần!” Trình Thi Đồng từ chối thẳng thừng.

“Dù sao bạn học Cố nhà cậu cũng đã nói cậu ấy sẽ suy xét cân nhắc, không hề từ chối cậu, cũng có thể coi như đã tỏ tình thành công rồi còn gì?”

“Cậu thì biết cái gì, không từ chối luôn là vì còn có cậu ở đó, cậu ấy ít nhiều phải chừa cho tờ ít mặt mũi, mặc dù cậu ấy chưa từ chối nhưng chắc chắn đã có ý không thích rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 164: Tờ gặp vợ anh ?

Chương 107. Lừa gạt vợ anh 2

Chương 164: Lừa gạt vợ anh 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Thi Đồng nói xong câu đó nói xong câu đó liền kéo cánh tay Tiểu Thỏ đi ra ngoài.

“Vậy cậu muốn mang tớ đi chỗ nào a?” Một tay Tiểu Thỏ mang theo cặp sách của mình, bị Trình Thi Đồng kéo hướng tới bên ngoài trường học.

“Theo tớ về nhà.”

“A?”

“Từ giờ trở đi, cậu bị tớ bắt cóc rồi!” Trình Thi Đồng quay đầu, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Tiểu Thỏ nói.

Gi!

Tiểu Thỏ vẻ mặt giống như nhìn thấy người ngoài hành tinh nhìn cô ấy.

“Để cho chú nhỏ tớ nghĩ biện pháp tới chuộc cậu đi!” Trình Thi Đồng bỏ lại những lời này liền mang theo Tiểu Thỏ về nhà.

Đây là lần đầu tiên Tiểu Thỏ đi nhà Trình Thi Đồng.

Nhà cô ấy và nhà cô là hai cái phương hướng hoàn toàn khác.

Nếu như xem trường tiểu học bọn họ ở giữa mà nói, như thế nhà cô và nhà Trình Chi Ngôn ở phía nam thành phố, mà nhà Trình Thi Đồng ở phía Bắc thành phố.

Bởi vì khoảng cách hai nhà có chút xa, cho nên mấy năm trước cô chưa từng có nhìn thấy Trình Thi Đồng đi nhà Trình Chi Ngôn chơi.

Chỉ là đứng ở dưới lầu nơi ở thoáng có chút cũ nát kia, Tiểu Thỏ có chút chần chờ nhìn thoáng qua Trình Thi Đồng, mở miệng hỏi: “Nhà cậu... Xác định ở nơi này?”

Nơi này là một khu dân cư có vẻ cũ kỹ ở thành phố Z, vài năm gần đây nói muốn phá bỏ và dời đi nơi khác, nhưng mà vẫn không có động tĩnh, xe xích lô trong tiểu khu, cột điện, quầy bán quả vật, lộn xộn xen kẽ, một nhóm cụ già ngồi trên đất trống ở cửa, di chuyển cái ghế ở đằng kia tới bên cạnh phơi nắng nói việc nhà.

Cha cậu... Không phải Phó Thị Trường sao?

Tại sao ở nơi loạn như vậy?

“Ài...Nhà tớ ở nơi này.” Trình Thi Đồng thờ dãi một hơi nói: “Cha tớ nói, ứng xử phải khiêm tốn, vị trí cao không bằng nghèo khó, ông ấy ngồi ở trên vị trí kia không biết có bao nhiêu ánh mắt theo dõi ông ấy a, hơn nữa ở chỗ này ông ấy còn có thể nói chuyện phiếm cùng nhóm người lớn tuổi, hiểu rõ mong muốn của dân chúng, dù sao cũng không ai tin tưởng một cái Phó Thị Trường sẽ ở nơi này.”

“A... Thanh quan (người làm quan mà trong sạch) a!” Tiểu Thỏ hướng tới Trình Thi Đồng giờ ngón tay cái lên.

“Đi thôi, lên lầu!” Trình Thi Đồng ngẩng đầu nhìn thoáng qua nơi ở đã có cũ nát cũ nát kia, mang theo Tiểu Thỏ đi tới hành lang.

Nhà Trình Thi Đồng ở tại lầu 4.

Vào cửa nhà cô ấy, Tiểu Thỏ nhìn hoàn cảnh bốn phía, xem ra vẫn là cực kỳ trang nhã, rất khác biệt.

Có lẽ cha Trình Thi Đồng là một người thích hoa cỏ, trong nhà một mảnh sức sống dạt dào, màu xanh nồng đậm, giàn trồng hoa xen vào nhau được đặt gọn gàng.

Trình Thi Đồng đi qua những cái hoa cỏ này mang theo Tiểu Thỏ trở về phòng mình.

Phòng giống như nhiều cô gái khác, phòng Trình Thi Đồng cũng là một mảnh màu trắng.

Tiểu Thỏ ngồi ở trên giường lớn mềm mại nhìn trang trí trong phòng cô ấy, trong mắt chỉ cảm thấy tò mò.

“Tới, đưa điện thoại di động của cậu cho tớ.” Trình Thi Đồng hướng tới Tiểu Thỏ vươn tay ra.

“A?” Tiểu Thỏ ngó ra một phen, ngẩng đầu lên nhìn cô ấy.

“A cái gì, mau cho tớ a, tớ muốn gửi tin nhắn cho chú nhỏ.” Tay Trình Thi Đồng lại hướng tới Tiểu Thỏ vươn ra, thúc giục cô nói.

“A.....” Tiểu Thỏ cúi đầu, lục điện thoại di động mẹ cô để lại cho cô từ trong cặp xách ra, đưa tới.

Trình Thị Đồng lấy di động, bùm bùm điên cuồng ấn bàn phím, sau khi ấn xong lại đưa điện thoại di động trả lại cho Tiểu Thỏ: “Gửi xong.”

“Cậu gửi cái gì?” Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn thoáng qua hòm thư gửi đi.

Vợ cậu ở trong tay tôi, mau lại đây chuộc, nếu không giết con tin!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Lừa Gạt Vợ Anh 3

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn mấy chữ kia, lại ngẩng đầu nhìn Trình Thị Đồng, không biết nói gì nói: “Cậu muốn giết con tin?”

”Đe dọa chú nhỏ tớ thôi!” Trình Thị Đồng hướng tới cô ngọt ngào cười nói: “Nếu không thế thì làm sao chú nhỏ có thể lo lắng a.”

Thời điểm Tiểu Thỏ đang chuẩn bị lại nói, điện thoại di động đột nhiên truyền đến một trận rung động, có một tin nhắn mới.

Cô và Trình Thị Đồng đồng thời cúi đầu xuống hướng tới cái tin nhắn mới kia nhìn.

Tiền chuộc? Địa điểm?

Bốn chữ vô cùng đơn giản, ngay cả lời thừa thãi cũng không có.

Trình Thị Đồng cau mày nhìn mấy chữ này, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên trả lời như thế nào.

Cô gửi cái tin nhắn kia vốn là nghĩ chú nhỏ mình ít nhất cũng phải hỏi một chút, người là ai, tại sao người bắt cóc vợ tôi, người làm sao mà biết vợ tôi là ai mà nói, như vậy cô còn có thể tiếp tục đe dọa chú ấy, nhưng mà không nghĩ tới thế nhưng mau như vậy bắt đầu thảo luận điều kiện rồi.

Trình Thị Đồng ngẩng đầu lên, một đôi mắt xinh đẹp nhìn Tiểu Thỏ, há miệng thờ đốc, thanh âm yếu ớt hỏi: “Cậu nói chú nhỏ tớ dùng bao nhiêu tiền tới chuộc cậu a? Một trăm vạn?”

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn cô ấy, không biết nói gì liền nói: “Cậu cảm thấy chú nhỏ cậu có một trăm vạn sao?”

”Hắn là không có...” Trình Thị Đồng nghĩ nghĩ, sau đó tiếp tục nói: “Nếu không một trăm khối?”

”Tớ không đáng giá như vậy a...” Tiểu Thỏ đưa tay lau mồ hôi trên đầu, càng hết chỗ nói rồi.

”Vậy làm sao bây giờ, tớ có thể muốn cái gì từ chú nhỏ a?” Trình Thị Đồng ngồi xuống bên cạnh Tiểu Thỏ, hai tay nâng cằm lên khó sở suy nghĩ.

”Tớ làm sao biết a, là cậu muốn bắt cóc tớ a.” Tiểu Thỏ tròn trừng mắt, nào có người bắt cóc con tin còn muốn con tin đề ra yêu cầu?

Ngay tại thời điểm hai cô xoắn xuýt di động Tiểu Thỏ lại truyền tới cái tin nhắn.

Đồng Đồng? Đừng đùa.

”Ách. . .” Trình Thị Đồng quay đầu nhìn Tiểu Thỏ một cái, “Chú nhỏ nhanh như vậy liền đoán được là tớ bắt cậu rồi hả?

”Cậu tưởng chú nhỏ cậu ngốc sao?”

“....”

Qua một lúc lâu sau lại một cái tin nhắn được gửi đến.

Bất quá là một phong thư tình, tức giận như vậy sao, không được mà nói, chú viết một lần nữa cho cháu, cho cháu xem ở trước mặt, có thể chứ?

Cái tin nhắn này so với hai tin nhắn trước kia thật sự là dài nhiều hơn.

Trình Thị Đồng xem chữ trên màn hình điện thoại di động, nghĩ nghĩ, giống như cô ấy cũng không có cái yêu cầu khác.

Vốn đưa Tiểu Thỏ trở về chính là muốn để cho chú nhỏ mình lo lắng một chút, nhưng mà mắt thấy người ta căn bản không lo lắng, còn trực tiếp đoán

được đây là có chuyện gì, Trình Thi Đồng lại cảm thấy một chút ý tứ cũng không có.

Cô cầm di động Tiểu Thỏ trả lời một cái tin nhắn.

Được rồi, chờ chú tan học cầm thư tình viết xong tới đây, cháu bằng lòng mới thả người!

Sau năm giây tin nhắn mới được gửi đến:

Thành giao. (đồng ý)

Tiểu Thỏ nhìn Trình Thi Đồng lại nhìn di động của mình, trầm mặc chốc lát mở miệng nói: “Đồng Đồng, cậu thực yên tâm cho chú nhỏ cậu lại viết một phong thư tình à? Cậu sẽ không sợ anh ấy tiếp tục lừa cậu?”

”Sợ cái gì, lần này cần cho tớ xem qua a!” Trình Thi Đồng đi đến trước mặt bàn học chính mình, ngồi xuống ở trên ghế, thuận tiện dạo qua một vòng, hướng tới Tiểu Thỏ cười tít mắt nói: “Xem xét ở trước mặt, tớ cũng không tin chú ấy còn có thể lừa tớ một lần nữa!”

“...”

Tiểu Thỏ về mặt về mặt lo lắng nhìn cô ấy.

Đứa nhỏ, cậu thật sự là quá ngây thơ rồi, nếu như chú nhỏ cậu muốn lừa cậu mà nói, mấy trăm lần cũng không có vấn đề gì...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166: Lừa Gạt Vợ Anh 4

Gần tới hơn bảy giờ, Trình Chi Ngón vậy mà thật sự mang theo một phong thư tình mới đi nhà Trình Thi Đồng.

Cha mẹ Trình Thi Đồng cũng vừa tan ca, về đến nhà nhìn thấy trong nhà có khách, lại nghe Trình Thi Đồng nói buổi tối chú nhỏ muốn tới đây, vì thế hai vợ chồng vội vàng mua đồ ăn, nấu cơm, lúc này đều đã ở trong phòng bếp bận rộn.

Trình Thi Đồng về mặt vui sướng chạy tới cửa nghênh đón Trình Chi Ngón nói: “Ài nha, chú nhỏ, chú tới chuộc vợ sao?”

Trình Chi Ngón hơi hơi hạ mắt, một đôi mắt trong suốt liếc cô ấy một cái, thanh âm thản nhiên nói: “Tiểu Thỏ đâu?”

”Cậu ấy đọc sách ở trong phòng cháu a.” Trình Thi Đồng cười tít mắt nhìn Trình Chi Ngón thay dép lê, đi theo sau lưng anh vừa đi vừa nói: “Ba mẹ cháu vừa nghe nói chú muốn tới đã nói tối hôm nay phải thêm đồ ăn a, ha ha, chú nhỏ, chú ăn xong cơm chiều ở nhà cháu rồi đi.”

”A, không phải nói giết con tin sao, cháu có bản lĩnh a” Trình Chi Ngón mặt không chút thay đổi a một tiếng, đưa tay dùng lực bóp đôi má Trình Thi Đồng một cái.

”Ôi, chú nhỏ, chú nhẹ chút a, đừng có cháu chưa giết con tin chú xé cháu trước...” Hai tay Trình Thi Đồng ôm khuôn mặt bị anh nhéo, hai mắt lưng tròng nhìn anh nói: “Còn nữa, cháu là cháu gái ruột của chú a, đây không phải là chỉ đùa một chút với chú thôi sao.”

Trình Chi Ngón liếc cô ấy một cái, xoay người hướng tới phòng của cô ấy đi tới.

”Ai. . . Ai. . . Chú nhỏ, thư tình chú mới viết a, đây nên một tay giao tiền một tay giao hàng a!” Trình Thi Đồng thấy thế vội vàng đi theo sau lưng anh hét lên.

Trình Chi Ngón thuận tay lấy một tờ giấy gấp xếp từ trong cặp sách ra đưa cho cô ấy nói: “Lấy đi.”

”Được rồi! Khách quan mời ngài!” Trình Thi Đồng cười tít mắt nhận phong thư tình kia, hướng tới Trình Chi Ngón làm một cái tư thế “Mời”, liền vui vẻ hướng tới phòng chính mình chạy tới.

”Tiểu Thỏ, chồng cậu tới chuộc cậu rồi!”

”A?” Tiểu Thỏ quay đầu lại, liếc thấy Trình Chi Ngón đứng ở cửa phòng.

”Anh nước chanh!” Cô lập tức cao hứng vứt bỏ quyển sách trên tay hướng tới Trình Chi Ngón chạy vội qua, lập tức bỏ nhào vào lòng anh.

Trình Chi Ngón thuận thế ôm lấy cô, đưa tay sờ sờ đầu cô nói: “Tại sao bị người ta lừa gạt đơn giản như vậy?”

”Ha ha. . .” Tiểu Thỏ xấu hổ hướng tới anh cười.

Sau khi Trình Thi Đồng vào phòng lập tức mở tờ giấy trong tay kia ra, nghiêm túc xem.

Kìa hẳn là một tờ giấy từ trên sách bài tập xé ra, phía trên dùng bút máy màu xanh đen viết, chữ viết của Trình Chi Ngôn cứng cáp hữu lực (mạnh mẽ).

Trong nháy mắt người xuất hiện ở trong sinh mệnh của ta đó

Mặt trời giống như tỏa ra vô hạn ánh sáng rực rỡ

Ngây ngốc, ngây ngốc ta đột nhiên cảm thấy

Trái tim ta điên cuồng đập ở trong lồng ngực

Không biết tại sao

Vui sướng bành trướng vô hạn

Sung sướng cũng tràn ngập trái tim ta

Người, chính là nơi ánh mắt ta tập trung

Trình Thi Đồng tỉ mỉ nhìn hai lần, sau khi xác định không có vấn đề gì giờ giờ trang giấy trong tay lên hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Không có? Chỉ có vài câu này?”

” Chẳng thế thì sao?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhàu mày hướng tới cô ấy nói: “Chẳng lẽ còn muốn chú viết một bài văn tám trăm chữ khen ngợi hai người gặp nhau tốt đẹp cho cháu?”

”Vây cũng không phải...” Trình Thi Đồng bĩu môi nói: “Nhưng mà thư tình này, viết không khỏi cũng quá thẳng đi? Cái gì người chính là nơi ánh mắt ta tập trung a, loại này nói ra, làm cho người ta xấu hổ a....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: Lừa Gạt Vợ Anh 5

Editor: Quỳnh Nguyễn “Vây chính cháu viết đi.” Trình Chi Ngôn vẻ mặt lạnh nhạt nhìn cô ấy nói: “Không hài lòng ta viết, cháu liền tự mình cầm bút viết, thật sự không được cháu liền sao chép thơ cổ, cái gì sơn hữu mộc hề mộc hữu chi, tâm duyệt quân hề quân bất tri, cái gì ngày ngày suy nghĩ quân không thấy quân (ngày ngày suy nghĩ vua mà không thấy), cộng âm Trường Giang thủy (cùng uống nước Trường Giang), còn có cái gì trên trời nguyên làm chim liền cánh, dưới đất nguyên làm cây liền cành, chính cháu nhìn mà làm đi!”

Một đôi mắt xinh đẹp của Trình Thi Đồng xoay xoay, cười hi hi nói: “Ha ha, không cho cháu dùng bài chú viết, cháu càng muốn dùng, dù sao cháu đã xem qua, không vấn đề gì, ngày mai cháu liền đem cái này cho bạn học Cổ.”

Trình Chi Ngôn nghe vậy ngoéo khóe môi một cái, lại lộ ra tươi cười ý vị thâm trường (thú vị).

Sau khi dùng cơm chiều ở nhà Trình Thi Đồng, sau đó Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ lại nán lại một hồi liền cáo từ (tạm biệt).

Ra hành lang, gió đêm ngày xuân quét vào mặt, vậy mà mang theo một chút lạnh.

Tiểu Thỏ nhin không được rung mình một cái, tại sao mới ăn một bữa cơm tối mà bên ngoài liền trở nên lạnh như vậy rồi?

” Lạnh sao?” Trình Chi Ngôn quay đầu lại nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ, thấp giọng hỏi.

”Có. . . Có một chút. . .” Tiểu Thỏ run run một chút, vội vàng đưa tay ôm lấy cánh tay Trình Chi Ngôn, nhiệt độ cơ thể anh ấm áp nhảy mắt truyền tới, “Nhưng mà ôm anh nước chanh em liền không lạnh.”

Trình Chi Ngôn cúi đầu, ngón tay thon dài trắng nõn sờ sờ bên má cô, trên gương mặt mềm mại một mảnh lạnh lẽo, nhưng mà chỉ chốc lát cái mũi nhỏ cũng lạnh có phần đó.

Anh trầm mặc một chút, sau đó cởi áo khoác trên thân mình khoác lên trên người Tiểu Thỏ nói: “Mặc vào, một lát ngồi ở phía sau xe đạp sẽ lạnh hơn.”

”A?” Tiểu Thỏ sùng sốt, ngẩng đầu lên, nhìn Trình Chi Ngôn đứng ở trước mặt mình chỉ mặc một bộ quần áo ngắn tay màu trắng hỏi: “Vây anh làm sao

bây giờ? Tốt xấu gì em cũng là mặc áo dài tay, bên trong áo khoác anh chỉ là áo ngắn tay a.”

”Không có việc gì.” Trình Chi Ngôn đưa tay sờ sờ đầu của cô, không nói thêm gì liền ôm bờ vai cô hướng tới chỗ mình đậu xe đạp đi tới.

Ban đêm thành phố Z nơi nơi đều là một mảnh đèn đuốc sáng trưng.

Trình Chi Ngôn cười xe đạp mang theo Tiểu Thỏ chậm rãi cười ở trên đường cái thật dài về nhà.

Đèn đường uốn lượn giống như một sợi tơ màu vàng toả ra ánh sáng rực rỡ, kéo dài chỗ rất xa.

Tiểu Thỏ ngồi ở phía sau xe đạp, một đôi cánh tay mảnh khảnh ôm chặt eo Trình Chi Ngôn cố gắng dán khuôn mặt nhỏ nhắn của mình ở trên lưng anh, muốn chia một chút nhiệt độ cho anh.

Trình Chi Ngôn cười một hồi, cúi đầu nhìn thoáng qua cánh tay người nào đó ghim chặt thắt lưng mình, bất đắc dĩ nở nụ cười một chút nói:”Tiểu Thỏ, em lại dùng chút lực mà nói, anh liền bị em đè chết.”

“...”

Tiểu Thỏ vội vàng buông cánh tay ra, có chút xấu hổ hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Thật xin lỗi a, anh nước chanh, em chính là sợ anh lạnh.”

Trình Chi Ngôn cười cười không có trả lời.

Trong lúc đó hai người trầm mặc một hồi, Tiểu Thỏ lại mở miệng hướng tới anh hỏi: “Nhưng mà anh nước chanh, phong thư tình vừa rồi kia của anh có phải càng lừa gạt Đồng Đồng hay không?”

Trình Chi Ngôn giật mình cười hỏi: “Em đã nhìn ra?”

”Không có. . .” Tiểu Thỏ có chút tiếc hận lắc đầu, sau đó chắc lưỡi nói: “Nhưng mà em cảm thấy lấy tính cách của anh, sẽ không thật sự liền viết một phong thư tình bình thường như thế cho cô ấy a.”

Trình Chi Ngôn im lặng cười, cuối cùng gật đầu nói: “Đúng vậy, anh càng lừa gạt Đồng Đồng.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168: Không Xong Rồi - Bị Cắm

“Lừa chỗ nào? Mau nói cho em biết.” Tiểu Thỏ lòng tràn đầy tò mò hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

”Bây giờ còn không thể nói cho em.” Trình Chi Ngôn lắc đầu, cười nhạt nói: “Anh không thể nói thư tình của Đồng Đồng cho em, nếu không thì ngộ nhờ em nói cho nó thì làm sao bây giờ?”

”Không phải đâu?” Tiểu Thỏ đưa tay kéo kéo vạt áo anh, nhẹ giọng hỏi: “Anh thật đúng là chuẩn bị lừa cháu gái nhỏ đến chết sao? Cái bạn học Cố kia cũng không tệ lắm.”

Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn cô một cái, cười như không cười hỏi: “Em làm sao mà biết người khác cũng không tệ lắm?”

”Ách... Cảm giác?”

”Loại cảm giác này luôn luôn là không đáng tin.”

”Ai nói!” Tiểu Thỏ không phục hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Giác quan thứ sáu của phụ nữ chuẩn nhất rồi!”

”Em là phụ nữ sao?” Trình Chi Ngôn lập tức bị những lời này của cô làm cho bật cười.

“...Anh mới không phải phụ nữ!”

”Anh đương nhiên không phải phụ nữ.” Trình Chi Ngôn buồn cười nói: “Em tối đa cũng chỉ tính là cô bé nhỏ, cách phụ nữ còn quá nhiều năm a.”

“...”

Chán ghét! Cô không muốn nói chuyện cùng anh nước chanh!

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Thỏ ngồi ở phía sau xe đạp nhún lại, mắt hứng rồi.

”Mắt hứng rồi hả ? ?” Trình Chi Ngôn nhận thấy được cô trầm mặc, thấp giọng hỏi.

”Hừ, dù sao ở trong mắt anh em vẫn đều là đứa nhỏ!” Tiểu Thỏ kéo quần áo của anh, hướng tới anh lớn tiếng nói: “Em đã cực kỳ cố gắng trưởng thành, anh còn muốn thế nào!”

“...”

Trình Chi Ngôn hơi run sợ một chút không nói gì.

”Đứa nhỏ thì làm sao, đứa nhỏ cũng sẽ thích một người, thái độ đứa nhỏ đối với tình cảm so với người lớn còn nghiêm túc hơn! Em chính là thích anh nước chanh, đây cùng em là đứa nhỏ hay là người lớn một chút quan hệ cũng không có, chẳng lẽ sau khi em trưởng thành sẽ trở nên không thích anh sao?” Tiểu Thỏ có chút tức giận hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

Trình Chi Ngôn tiếp tục trầm mặc.

” Còn có người nào cho anh bộ dáng lớn nhanh như vậy, chờ đến tháng 11 năm nay anh liền đủ mười tám tuổi, có nghĩa là người trưởng thành theo pháp luật rồi, nhưng mà tháng sau em mới mười một tuổi, vì sao em phải nhỏ hơn so với anh bảy tuổi, rõ ràng mẹ em với mẹ anh là bạn cùng lớp cao trung, rõ ràng hai người lớn như nhau...” Tiểu Thỏ nói xong thanh âm dần dần trở nên có chút uể oải, “Em ghét nhất con số bảy.... Nó làm em với anh cách rất xa...”

Trình Chi Ngôn vẫn không nói gì, thật lâu sau anh mới trầm thấp mở miệng nói: “Tiểu Thỏ? ?”

”Vâng?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên nhìn bóng lưng anh gầy cao ngất, nhẹ nhàng lên tiếng.

” Không nên lo lắng lớn lên, thời gian làm một đứa nhỏ cực kỳ ngắn ngủi, tương lai em lại có thời gian rất dài đi làm một người thành niên, có lẽ em sẽ dùng thời gian cả đời hoài niệm thơ ấu của em, cho nên, hiện tại trong ánh mắt em không cần chỉ có một mình anh, nhìn nhiều phong cảnh xung quanh em, hảo hảo quý trọng thời gian thơ ấu của em.” Thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp chậm rãi hướng tới cô nói, giọng nói của anh nhẹ nhàng giống như lông vũ rơi xuống.

”Em mới không cần.” Tiểu Thỏ ngớ ra một chút, sau đó bĩu môi hướng tới Trình Chi Ngôn ủy khuất nói: “Em đã nghĩ nhanh lớn lên một chút, nhanh đứng ở bên cạnh anh một chút, em ghét nhất bị làm một đứa nhỏ rồi.”

Trình Chi Ngôn nghe xong lời của cô, cúi đầu thờ dài một hơi, không nói cái gì nữa rồi.

Gió đêm nhẹ nhàng thổi tới, thổi bay góc áo bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trắc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 169: Không Xong Rồi - Bị Cắm 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Vừa rạng sáng ngày thứ hai.

Tiểu Thỏ sớm liền đi phòng học chờ Trình Thi Đồng tới đây.

Bên trong phòng học còn chưa có người đến, Tiểu Thỏ yên lặng ngồi ở trên ghế, hai tay nâng cằm lên, giương mắt nhìn cửa phòng học đợi bóng dáng Trình Thi Đồng xuất hiện.

Nhưng mà sau vài phút là Cố Ninh Thư vào.

Cậu ta vừa đi vào phòng học thấy Tiểu Thỏ đã ngồi ở trên ghế, hiển nhiên là sùng sốt một chút, sau đó đeo cặp sách đi đến trước mặt chỗ ngồi chính mình, hướng tới Tiểu Thỏ gật gật đầu liền ngồi xuống.

Trong mắt Tiểu Thỏ phức tạp quay đầu nhìn Cố Ninh Thư, sau một lúc lâu mới mở miệng hướng tới cậu ta hỏi: “Bạn học Cố, tại sao mỗi ngày cậu đều tới sớm như vậy?”

”Sớm sao?” Cố Ninh Thư ngẩng đầu nhìn cô một cái, thuận miệng nói: “Không phải cậu tới sớm hơn so với tớ sao?”

”Ai...” Tiểu Thỏ thờ dài một hơi, tớ còn không phải là vì phong thư tình cạm bẫy kia sao.

”Uh’ m, cả người cậu đều rất trầm thấp.” Cố Ninh Thư gật gật đầu tiếp tục nói: “Có cái chuyện không vui gì sao?”

”Cũng không phải cái chuyện lớn gì...” Tiểu Thỏ tiếp tục thở dài một hơi nói: “Chính là cảm thấy bộ dáng chính mình quá chậm, muốn sớm một chút biến thành người lớn.”

Cố Ninh Thư nhìn chằm chằm cô, sau một lúc lâu lại mở miệng nói: “Thích một người lớn hơn mình rất nhiều tuổi?”

”Cái gì?”

Tiểu Thỏ vẻ mặt khiếp sợ nhìn cậu ta, không phải đâu! Đây cũng có thể nhìn ra?

Cố Ninh Thư ngoéo khõe môi một cái, cúi đầu tiếp tục lấy sách vở từ trong cặp sách ra: “Loại chuyện này không có gì phải sầu, cậu dù sao cũng sẽ lớn.”

”Nhưng mà tớ...” Thời điểm Tiểu Thỏ còn muốn tiếp tục nói cửa phòng học đột nhiên truyền đến thanh âm Trình Thi Đồng: “Sớm a, Tiểu Thỏ, hôm nay sớm như vậy sao?”

Tiểu Thỏ quay đầu đi, liếc thấy Trình Thi Đồng đeo cặp sách đi đến.

”Sớm a, Đồng Đồng!” Tiểu Thỏ hướng tới cô ấy vẫy vẫy tay, mắt thấy cô ấy đến bên cạnh mình, vội vàng túm cánh tay của cô ấy thấp giọng nói: “Đồng Đồng, cậu phải suy nghĩ kĩ a, chú nhỏ cậu viết phong thư tình kia cho cậu, cậu cũng không thể tùy tiện đưa ra ngoài a.”

”A? Vì sao?” Trong mắt Trình Thi Đồng nghi hoặc nhìn cô, thuận tay cầm cặp sách trên vai mình đặt trên bàn học, ngồi ở bên cạnh Tiểu Thỏ, thấp giọng hỏi: “Làm sao vậy, là có vấn đề gì sao? ?”

”Uh’ m . . .” Tiểu Thỏ gật đầu nói: “Dù sao tớ cảm thấy được cậu bị anh ấy lừa.”

”Ai nha, sẽ không.” Trình Thi Đồng cười hì hì khoát tay áo nói: “Ngày hôm qua sau khi hai người về, tớ vừa cẩn thận nghiên cứu mấy lần thật sự không có vấn đề a!”

”Nhưng mà...” Tiểu Thỏ lại vẫn là có chút lo lắng, dù sao đêm qua Trình Chi Ngôn đã chính miệng thừa nhận anh lại lừa gạt Đồng Đồng rồi.

”Yên tâm, nếu như chú lại lừa tớ, tớ cứ tiếp tục bắt cóc vợ chú ấy.” Trình Thi Đồng lời thề son sắt nói.

”Bắt cóc tớ có ích lợi gì a, cậu cần bản là uy hiếp không được anh ấy...” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn cô ấy, không biết nói gì nói.

”Ha ha.” Trình Thi Đồng cười cười, không có tiếp tục nói chuyện, mà là lấy một cái phong thư hồng nhạt từ trong cặp sách mình ra, hướng tới Tiểu Thỏ giơ giơ lên nói: “Tớ đưa sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170: Không Xong Rồi - Bị Cắm 3

”Cậu...Cậu thật sự không suy xét cân nhắc sao?” Tiểu Thỏ cảm thấy mình sắp khóc.

”Yên tâm, lần này bảo đảm không thành vấn đề!” Trình Thi Đồng hướng tới Tiểu Thỏ cười cười, xoay người sang chỗ khác nhìn Cố Ninh Thư ngồi ở sau lưng mình, cười tít mắt đưa thư tình tới nói: “Này, đưa cho cậu.”

Cố Ninh Thư ngẩng đầu lên nhìn phong thư hồng nhạt trong tay Trình Thi Đồng, nghi hoặc nói: “Cái gì? ?”

”Thư tình a.” Trình Thi Đồng đồng dạng nói: “Phong ngày hôm qua không phải đưa nhầm cho cậu sao, đó là đơn xin vào Đảng của anh tớ, lần này cái này mới đúng.”

Cố Ninh Thư ngó ra một phen, vươn tay đi ra tiếp nhận phong thư trên tay Trình Thi Đồng, nhìn nhìn trái phải.

”Mau mở ra nhìn xem.” Trong mắt Trình Thi Đồng chờ đợi nhìn cậu nói.

Cố Ninh Thư cúi đầu chậm rãi mở phong thư hồng nhạt kia ra, rút giấy viết thư bên trong ra, nhìn kỹ.

Tiểu Thỏ thật cẩn thận nhìn phản ứng của cậu.

Uh’ m . . . Biểu tình trên mặt giống như không có gì biến hóa, vậy xem ra thư tình này hẳn là không có vấn đề?

Cố Ninh Thư nhìn thư tình kia từ đầu tới đuôi một lần, ánh mắt lại dừng lại ở mở đầu mỗi một câu.

Đây là... Thơ giấu đầu?

Mỗi chữ thứ nhất một câu chính là...

Ngươi quá ngu dốt, ta không thích ngươi?

Cố Ninh Thư ngẩng đầu ý vị thâm trường nhìn Trình Thi Đồng một cái, chậm rãi nói: “Đây là . . . Cậu viết? ?”

”Đúng vậy a!” Trình Thi Đồng gật gật đầu, cười tít mắt hướng tới cậu nói: “Như thế nào? ?”

Cố Ninh Thư trầm mặc chốc lát sau đó ngoéo khóe môi một cái, hướng tới Trình Thi Đồng hỏi: “Người nào viết giúp cậu?”

”A?” Trình Thi Đồng lập tức liền ngăn cả người.

”Phong ngày hôm qua kia cũng là người khác viết giúp cậu đi?”

Cố Ninh Thư khẽ mỉm cười hướng tới Trình Thi Đồng hỏi.

”Tớ..” Trình Thi Đồng ngơ ngẩn nhìn cậu, vậy mà không biết nên nói cái gì đó mới tốt.

Cố Ninh Thư cầm thư tình trong tay đưa cho Trình Thi Đồng, chỉ chỉ chữ thứ nhất mỗi câu nói: “Đây là thơ giấu đầu, cậu ghép chữ thứ nhất mỗi câu xem”

Thơ giấu đầu?

Trong mắt Trình Thi Đồng nghi hoặc cúi đầu hướng tới thư tình trong tay cậu nhìn qua.

Ngươi... Quá... Ngu dốt... Ta.. Không.. Hi.. Hoan.. Ngươi...?

Cái gì?

Cả người Trình Thi Đồng đều đã chấn kinh rồi.

Tiểu Thỏ sau khi nghe Cố Ninh Thư nói xong cũng nhìn nhìn sang đây, nháy mắt bưng tỉnh đại ngộ.

”Cái này...” Trình Thi Đồng rất nhanh rút phong thư tình từ trong tay Cố Ninh Thư đi, xấu hổ cười cười nói: “Tớ tớ tớ...Tớ nhớ ra rồi... Phong thư tình này tớ....”

”Lại lấy sai rồi?” Cố Ninh Thư nhàn nhạt tiếp một câu hỏi.

”Đúng vậy a, lại sai rồi, ha ha ha, xấu hổ a...” Trình Thi Đồng hướng tới cậu cười gượng một phen, sau đó xoay người lại nắm một đôi quả đấm, nghiêng răng nghiêng lợi gặm thét ở trong lòng, Trình Chi Ngôn!!!

”Hất xì ! Hất xì !” Trình Chi Ngôn đang trong giờ học đột nhiên đánh hai cái nhảy mũi.

”Làm sao vậy? Có người nhớ cậu sao?” Hạ Phong quay đầu nhìn anh một cái, thấp giọng hỏi.

”Không có. . .” Trình Chi Ngôn hít hít cái mũi, thanh âm có chút ơ ơ nói: “Có thể là muốn bị cảm.”

”A.... . . Loại thời tiết này, cảm mạo là bình thường.” Hạ Phong lơ đãng liền gật gật đầu nói: “Cậu xem lớp chúng ta, tiếng ho khan liên tiếp, một đám, tất cả đều là mang bệnh đi học, ai, nhưng mà tớ nói này, mặt cậu sao hồng như vậy a?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Không Xong Rồi - Bị Cảm 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

”Có sao? ? Tớ cảm thấy khá tốt...” Trình Chi Ngôn hít hít cái mũi, lại đánh hai cái nhảy mũi.

”Thực bị cảm a?” Hạ Phong vẻ mặt lo lắng nhìn anh, thuận tay vuốt sờ soạn trán của anh một cái, cả kính nói: “Nóng quá! Trình Chi Ngôn, người phát sốt a!”

Những lời này không cần thận tiếng có phần lớn, giáo viên đang dạy nhất thời ngưng giảng bài hỏi: “Làm sao vậy? Hạ Phong, em đang nói cái gì a? ?”

Toàn bộ bạn học nháy mắt quay đầu lại hướng tới vị trí Trình Chi Ngôn và Hạ Phong ngồi nhìn.

”Cô giáo! Trình Chi Ngôn giống như phát sốt, trên trán cậu ấy nóng quá!” Hạ Phong ngớ ra một chút, vội vàng hướng tới giáo viên lớn tiếng nói.

Đang giờ học cô giáo toán học, cô giáo toán học thiên vị Trình Chi Ngôn nhất, cô lập tức buông phấn viết trong tay ra, nhanh chóng đi đến trước mặt bàn học Trình Chi Ngôn, đưa tay dò xét trán của anh, vẻ mặt lo lắng nói: “Thật sự là phát sốt, Trình Chi Ngôn, em muốn về nhà nghỉ ngơi một chút hay không?”

Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy đầu mình có phần choáng quá, anh vừa định nói chuyện lại đánh hai cái nháy mắt.

”Em như vậy không được, mau về nhà, hoặc là đi bệnh viện, nên uống thuốc, nên truyền nước, nên nghỉ ngơi, cô trở về xin chủ nhiệm lớp em cho em nghỉ.” Cô giáo toán học vừa thấy Trình Chi Ngôn ngay cả nói cũng không nói ra được nhất thời lòng nóng như lửa đốt nói: “Muốn cô gọi điện thoại mời người trong nhà em đến đón hay không?”

”Không cần. . .” Trình Chi Ngôn hấp hấp cái mũi, thanh âm có chút khàn khàn nói: “Tự em trở về là được.”

Nhất thời Hạ Phong vẻ mặt hâm mộ nhìn Trình Chi Ngôn.

Đây là đãi ngộ học giỏi a!

Chi cần thân thể không thoải mái giáo viên không nói hai lời liền cho người về nhà nghỉ ngơi, căn bản không lo lắng người sẽ quên bài học....

Mất thấy Trình Chi Ngôn thu dọn cặp sách đi tới, Hạ Phong thở dài một hơi, tiếp tục giờ học đau khổ.

Khi Tiểu Thỏ về đến nhà liếc thấy xe Trình Chi Ngôn đứng ở cửa lớn.

Cô rất nhanh liền chạy lên lầu, một đường vui vẻ hô: “Anh nước chanh, anh đã về rồi?”

Nhưng mà trong phòng im ắng, tiếng gì cũng không có, cũng không có người trả lời cô.

” Anh nước chanh?” Tiểu Thỏ tò mò đẩy cửa ra, rèm cửa sổ trong phòng cũng không kéo, áo khoác của anh trực tiếp rơi trên mặt đất, người lại nằm ở trên giường không nhúc nhích.

Tiểu Thỏ nhìn bóng dáng anh nằm ở trên giường, trong lòng nhin không được cảm thấy kỳ quái, tại sao anh nước chanh nhà cô không học lại chạy về ngủ?”

” Anh nước chanh...” Tiểu Thỏ rón ra rón rén đến bên giường, nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn đang trong cơn ngủ say, trên gương mặt trắng nõn như ngọc của anh có một nét đỏ ửng không quá tự nhiên, môi mông nhìn giống như cũng có chút khô nứt.

Cái dạng này... Sẽ không là bị ốm đi?

Trong lòng Tiểu Thỏ cả kinh, vội vàng đưa tay sờ sờ trán Trình Chi Ngôn, trong lòng bàn tay nhất thời chạm đến một mảnh cảm giác nóng bỏng.

Phát sốt rồi ! ? ?

Tiểu Thỏ cắn môi chính mình, chần chờ một chút, vội vàng xoay người chạy vào buồng vệ sinh, túm một tấm khăn lông dúng vào nước lạnh, sau đó vắt nước, lại chạy ra.

Cô gấp xếp khăn mặt thành khối chình tề, thật cẩn thận đắp trên trán Trình Chi Ngôn, sau đó lại chạy tới phòng bếp đun nước trong bình, chờ nước sôi lên.

Thời điểm cô chờ nước luôn luôn nghĩ, anh nước chanh nhà cô làm sao có thể phát sốt a? Nhất định là vì đêm qua thời tiết lạnh như vậy anh lại chỉ mặc một bộ ngắn tay mang theo cô cười xe về nhà...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Không Xong Rồi - Bị Cảm 5

Nước không lâu sau liền sôi, Tiểu Thỏ cầm một tách trà từ trong ngăn tủ ra, rót nước ấm lại trộn một chút nước lạnh thật cẩn thận bưng trở về phòng Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn còn nằm ở trên giường ngủ, trong ngày thường anh luôn luôn thích nằm thẳng ở trên giường, giờ phút này lại bọc chăn rịt thành một đồng, một đôi lông mi thanh tú nhú chặt lại, bộ dáng dường như cảm thấy rất lạnh.

Tiểu Thỏ đặt ly trà trong tay đến trên tủ đầu giường bên cạnh, sau đó cời giày, thật cẩn thận bò lên trên giường, đưa tay đẩy Trình Chi Ngôn nhỏ giọng hô: “Anh nước chanh, anh nước chanh. . .”

Giờ phút này Trình Chi Ngôn đang trong lúc ngủ mơ, mơ mơ

màng màng nằm mơ thấy mình ở một mảnh hoang vu tối tăm, có lẽ là vì phát sốt anh cảm thấy trên thân mình rất lạnh, mặc dù là bọc chăn vẫn cảm thấy rất lạnh, một mảnh tối tăm kia đang kéo dài không giới hạn, một cái miệng rộng hung dữ muốn cắn nuốt sạch anh.

Loại nửa mê nửa tỉnh này anh biết chính mình là đang nằm mơ, nhưng căn bản không có sức từ trong giấc mộng tránh thoát ra.

”Anh nước chanh. . . Anh nước chanh. . .”

Có một cái tiếng mềm mại, mạnh mẽ từ chân trời xa xôi truyền đến.

Một mảnh đen tối dày đặc kia dường như bị thanh âm thanh thúy này xé mở một khe nhỏ, Trình Chi Ngôn cố gắng mở to mắt, rốt cục thấy một cái bóng đáng mơ hồ lác lác ở trước mắt mình.

”Anh nước chanh, anh tỉnh dậy! ?” Tiểu Thỏ mắt thấy Trình Chi Ngôn chậm rãi mở một đôi mắt sâu thẳm, nhìn không được cao hứng hướng tới anh nói.

Cô đưa tay nâng bả vai Trình Chi Ngôn dậy, dùng lực kéo anh lên, để cho anh nửa dựa đầu giường nửa ngồi, sau đó đưa cốc nước đặt trên tủ đầu giường tới bờ môi anh, nói khẽ: “Tối, uống nước.”

Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy đầu mình đau sắp nứt ra rồi, môi cũng sắp bốc cháy, tay nhỏ trắng nõn mảnh khảnh bưng một ly nước trong suốt trước mắt kia thật giống như là người hành tẩu ở sa mạc rốt cục gặp được ốc đảo.

Anh cúi đầu, tay Tiểu Thỏ vội vàng bưng cốc nước khề nghiêng.

Dòng nước trong suốt ấm áp kia từ bờ môi của anh đến đầu lưỡi, cuối cùng chảy vào cổ họng sớm khô cạn của anh.

Trình Chi Ngôn liền uống vào hơn phân nửa chén nước trong tay Tiểu Thỏ, lúc này mới cảm thấy mình tốt một chút.

Tiểu Thỏ thấy anh uống xong, vội vàng đặt chén lại trên tủ đầu giường, sau đó kéo chăn trên người anh tới, bọc anh thật cẩn thận.

Trình Chi Ngôn nhìn chính mình Tiểu Thỏ bọc thành một cái bánh chưng, nhìn không được bật cười nói: “Dùng như vậy được sao, anh bị em bọc thành một con gấu rồi.”

Tiểu Thỏ mới mặc kệ anh, sau khi bọc kỹ lưỡng cho anh xong lúc này mới nghiêm túc nhìn ánh mắt anh nói: “Anh nhất định là vì đêm qua đưa quần áo cho em mượn mặc, chính mình chỉ mặc áo ngắn tay cười xe cho nên bị cảm lạnh mới phát sốt, hơn nữa thời điểm vừa rồi anh đi ngủ vẫn bọc chặt chắn, nhất định là vì lạnh! Cho nên hiện tại anh phải đắp kín mền, nếu không thì cảm mạo sẽ tăng thêm!”

Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô, sau một lúc lâu mới trầm thấp mở miệng, trong thanh âm mang theo một tia khàn khàn nói: “Bà quản gia nhỏ?”

”A?” Tiểu Thỏ ngó ra một chút, sau đó hướng tới anh cau cái mũi nói: “Dù sao hiện tại anh bị cảm phải nghe em!”

”Uh`m . . .” Trình Chi Ngôn cũng không phản bác, khoe môi cười cười, anh quả thật cũng cảm thấy hơi lạnh, chỉ là.... Anh có chút nghi hoặc nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Hiện tại mấy giờ rồi hả ? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 173: Không Xong Rồi - Bị Cảm 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Sắp năm giờ rồi.” Tiểu Thỏ nhìn Trình Chi Ngôn dựa ở đầu giường bất động, lúc này mới lại xuống giường, xỏ dép lê vào đứng ở bên giường hướng tới anh nói: “Anh nằm ở chỗ này, em ra mua thuốc cho anh rồi trở về.”

“Một mình em đi?” Trình Chi Ngôn có chút lo lắng nhìn cô hỏi.

“Vâng, rất nhanh, cửa tiểu khu có một cái tiệm thuốc, anh đừng động a, một lát em liền trở lại.” Hai tay Tiểu Thỏ chống nạnh đứng trên mặt đất hướng tới Trình Chi Ngôn ra lệnh.

Trình Chi Ngôn không nói gì chỉ cười.

Tiểu Thỏ liền đem trầm mặc của anh coi như đồng ý, xoay người hướng tới bên ngoài chạy vội đi.

Trình Chi Ngôn liền ngồi như vậy ở trên giường, đầu hỗn loạn ngóc một hồi, Tiểu Thỏ vậy mà đã trở lại.

Cô cầm một hộp thuốc trong tay, hướng tới Trình Chi Ngôn cười tí mắt nói: “Được rồi, em mua trở lại, anh chờ một lúc, em pha cho anh.”

Pha?

Trình Chi Ngôn ngăn ra mở miệng hỏi: “Em mua cái thuốc gì?”

“Thuốc sài hồ pha nước uống!” Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn thoáng qua chữ trên hộp thuốc, hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

....

Một đôi lông mi thanh tú của Trình Chi Ngôn nhất thời nhú lại, “Tại sao mua cái thuốc này, cực kỳ đáng...”

“Di tiệm thuốc nói, cảm mạo phát sốt uống cái này cực hiệu nghiệm a, những thuốc hạ sốt kia a, thuốc tiêu viêm a, uống nhiều sẽ không tốt với thân thể.” Tiểu Thỏ cầm hộp thuốc trong tay, cực kỳ nghiêm túc nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Lại nói, thuốc đáng đã tạt có lợi đối với bệnh, thời điểm lúc em còn nhỏ cảm mạo phát sốt mẹ em cũng là cho em uống thuốc sài hồ pha nước uống.”

“Nhưng mà...” Trình Chi Ngôn suy nghĩ đến hương vị thuốc sài hồ pha nước uống kia đáng muốn chết, liền cảm thấy một trận khô khốc trong miệng.

“Anh nước chanh, anh sẽ không là sợ uống thuốc chứ?” Tiểu Thỏ nhìn khuôn mặt tuần tú của Trình Chi Ngôn sắp nhăn thành một nắm, đột nhiên mở miệng hỏi.

Trình Chi Ngôn giật mình, sau đó xấu hổ cười cười, thanh âm có phần chột dạ nói: “Sao. . . Làm sao có thể. . .”

“Vậy anh ngoan ngoãn nằm ở chỗ này, em đi pha thuốc cho anh!” Tiểu Thỏ hết sức hài lòng câu trả lời này, cầm thuốc sài hồ pha nước uống trong tay lại hướng tới phòng bếp chạy vội đi.

Về mặt Trình Chi Ngôn xoắn xuýt ngồi ở trên giường, suy nghĩ một lát nên như thế nào mới có thể trốn tránh vận mệnh uống thuốc sài hồ pha nước uống.

Từ nhỏ đến lớn anh không sợ trời không sợ đất, sợ nhất chính là cái loại hương vị thuốc Đông y pha nước uống này.

Uống thuốc con nhộng, viên thuốc, anh từ trước đến nay một ngụm nuốt, tiêm, truyền nước anh cũng mặt không đổi sắc, chỉ riêng cái loại thuốc pha nước uống này mỗi lần sau khi uống xong miệng đều phải không hiểu ra sao đắng mấy ngày.

Nhưng mà, anh còn chưa có suy nghĩ ra biện pháp Tiểu Thỏ đã bung nửa chén thuốc sài hồ pha nước uống nóng hôi hổi hướng tới anh đi tới rồi.

“Vậy... Anh nước chanh, mau uống đi, uống xong lại nằm ngủ một giấc, rất nhanh sẽ tốt!” Tiểu Thỏ cầm thuốc sài hồ pha nước uống trong tay đưa tới trước mặt Trình Chi Ngôn, mắt to trắng đen rõ ràng nhìn chăm chăm anh nói.

“...” Một gương mặt tuần tú của Trình Chi Ngôn nhăn lại, tiếp nhận chén thuốc pha nước uống trong tay Tiểu Thỏ.

Sau đó, hồi lâu không nhúc nhích.

Hai tay Tiểu Thỏ ôm ngực đứng ở bên giường, hướng tới Trình Chi Ngôn thúc giục nói: “Uống nhanh lên a...”

Lúc này Trình Chi Ngôn mới chần chờ, bung thuốc sài hồ pha nước uống kia đến bên miệng mình, nhưng mà ngửi một chút cặp lông mi thanh tú kia đã nhú chặt lại.

“Có phần nóng, một lát anh uống đi.” Về mặt Trình Chi Ngôn bình tĩnh cầm chén thuốc từ bờ môi lấy ra, thanh âm trầm giọng nói.

“Sẽ không a, em là dùng nước ấm pha, không phải dùng nước sôi pha.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 174: Không Xong Rồi - Bị Cảm 7

Editor: Quỳnh Nguyễn Tiểu Thỏ vẽ mặt không thể tin được cầm chén thuốc từ trong tay Trình Chi Ngôn, đặt tới bên cạnh môi mình thử nhiệt độ một chút, sau đó trong mắt nghi hoặc nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Không nóng a, vừa đủ.”

“...” Trình Chi Ngôn không nói gì.

“Mau uống đi, thuốc lạnh sẽ không uống được.” Tiểu Thỏ cầm chén thuốc trong tay lại nhét vào trong tay Trình Chi Ngôn, thúc giục anh nói.

“...” Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn thuốc đen tuyền kia, giật giật khoe miệng, trầm ngâm chốc lát sau đó hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Uh`m, em rót ly nước giúp anh được không?”

“Được.” Tiểu Thỏ gật đầu, bưng chén trà bị uống hết trên tủ đầu giường, xoay người đi phòng bếp.

Trình Chi Ngôn vội vàng xốc chén từ trong chén bỏ ra, ở trong phòng mình dạo qua một vòng không phát hiện chỗ có thể đổ hết thuốc đi, thời điểm đang chuẩn bị mở cửa sổ hắt thuốc ra phía bên ngoài cửa sổ, thanh âm thanh thúy của Tiểu Thỏ vang lên sau lưng anh nói: “Anh nước chanh? Anh bưng chén thuốc đứng ở cạnh cửa sổ để làm gì?”

“....”

Bóng dáng Trình Chi Ngôn bỗng nhiên dừng, động tác có chút cứng ngắc xoay người lại, hướng tới Tiểu Thỏ xấu hổ cười cười nói: “Anh...Anh xem thời tiết bên ngoài thế nào.”

“Đừng nhìn, mặt trời sắp lặn rồi.” Tiểu Thỏ cau mày hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Anh đang phát sốt a, tại sao không khoác áo len liền từ trong chén chui đi ra rồi hà? Nhanh trở về, đứng rồi, anh uống thuốc xong rồi sao?”

“Chưa...” Mặc dù đầu Trình Chi Ngôn có phần hỗn loạn, nhưng mà miễn cưỡng coi như tỉnh táo, cảm giác cũng đã tốt hơn nhiều so với lúc ở trường học rồi.

Nhưng mà nhìn thuốc đen tuyền này trong lòng anh khổ không thể tả.

“Uống nhanh lên a.” Tiểu Thỏ đi theo sau lưng Trình Chi Ngôn, giám sát anh bò về trên giường một lần nữa, sau đó chần chờ một chút thấp giọng hỏi: “Anh nước chanh, anh sẽ không là sợ uống thuốc đi?”

Trình Chi Ngôn giật mình, sau đó xấu hổ kéo kéo miệng nói: “Không phải a. . .”

“Vậy tại sao thời gian dài như vậy anh cũng không uống a?” Tiểu Thỏ nháy mắt mấy cái, nhìn tay Trình Chi Ngôn bưng chén thuốc, thúc giục nói: “Nhắm mắt lại, một ngụm uống hết thì tốt rồi, mẹ em chính là nói với em như vậy.”

“...” Trình Chi Ngôn lại cúi đầu nhìn chén thuốc pha nước uống trong tay kia, chần chờ một chút, cuối cùng thở dài một hơi nhắm mắt lại ngửa đầu một ngụm uống hết.

Đắng.

Vị đắng nồng đậm lan tràn ở đầu lưỡi, vị thuốc Đông y khó nghe từ cổ họng lan tràn đến xoang mũi.

Trong nháy mắt khứu giác, vị giác của anh bị vị thuốc đông y đắng chát kia chiếm lĩnh.

“Uh`m! Ngoan, rốt cục uống hết.” Tiểu Thỏ cười hi hi nhìn Trình Chi Ngôn uống hết chén thuốc pha nước uống kia, thuận tay tiếp nhận bát không trong tay anh, vừa đưa chén trà cho anh nói: “

Nào, uống nước, miệng đắng sẽ biến mất rất nhiều.”

Trình Chi Ngôn cau mày, tiếp nhận cốc nước trong tay Tiểu Thỏ, một hơi uống hết chén nước.

Cũng không được.

Vị đắng khó nghe kia vẫn lan tràn không giới hạn ở trong khoang miệng.

Tiểu Thỏ nhận ly không trong tay Trình Chi Ngôn, thời điểm đang chuẩn bị xoay người đi phòng bếp rót một chén nước, di động đặt ở trên tủ đầu giường Trình Chi Ngôn đột nhiên vang lên.

Trình Chi Ngôn quay đầu đưa tay lấy di động của mình qua, nhìn thoáng qua, là cha anh gọi điện thoại tới.

”Uy, ba?” Anh đề xuống nút nghe, cúi đầu hô một tiếng.

”Ngôn Ngôn a, tối hôm nay ba với mẹ con có bữa tiệc, con mang theo Tiểu Thỏ ra ngoài ăn đi!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 175: Không Xong Rồi - Bị Cảm 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiếng lão Trình trong điện thoại lớn, ngay cả Tiểu Thỏ đứng ở hơn một mét cũng có thể nghe được.

”Nhưng mà...” Thời điểm Trình Chi Ngôn vừa mới chuẩn bị mở miệng nói chính mình phát sốt, phòng chừng ra không được thì bên kia điện thoại đã cúp.

Trình Chi Ngôn nhìn màn hình điện thoại di động biểu hiện mấy chữ “Đã kết thúc trò chuyện”, nhất thời chột ngẩn ra.

Tiểu Thỏ nhảy mắt mấy cái, thuận tay lấy một viên kẹo từ trong túi ra lột vỏ vứt vào trong miệng, vừa ăn vừa nói: “Trình ba ba để cho chúng ta buổi tối tự mình ra ngoài ăn?”

”Uh`m . . .” Trình Chi Ngôn đưa tay nắm lấy tóc mình, không nói gì lên tiếng.

”Nhưng mà anh phát sốt a, chúng ta không thể ra.” Thanh âm Tiểu Thỏ ăn kẹo mơ hồ nói: “Nếu không em nấu cơm cho anh ăn nhé?”

“...”

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, đôi mắt thâm thúy trong suốt nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ.

”Làm sao vậy? ?” Tiểu Thỏ bị anh nhìn có chút không được tự nhiên, một khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời có chút hồng nói: “Em sẽ không làm, nấu cháo em còn có thể, chính là nắm gạo và nước cùng nhau bỏ vào nồi cơm điện.”

”Em ăn cái gì?” Trình Chi Ngôn hỏi một vấn đề không chút nào liên quan.

”A? Kẹo a...” Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút, hé miệng cho Trình Chi Ngôn nhìn một chút.

”Còn nữa không?”

”Ách. . .” Tiểu Thỏ đưa tay vào trong túi tìm tìm, sau đó mở tay ra nói: “Không có... Còn lại một viên này...”

Trình Chi Ngôn không nói lời nào, đôi mắt tiếp tục nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ sững sốt một chút, nhớ tới anh vừa mới uống thuốc, vì thế chần chờ hỏi: “Nếu không... Viên này cho anh?”

”Uh`m.” Trình Chi Ngôn gật đầu.

“...”

Cô. . . Cô chính là tùy tiện hỏi a...

Người bình thường gặp được loại tình huống này không phải đều nói, Không cần, cho người ăn đi? sao?

Hướng chi... Viên kẹo này đã bị cô ăn qua a!

Tiểu Thỏ mắt thấy Trình Chi Ngôn “Uh`m” một tiếng, cả người cũng không biết nên phản ứng như thế nào rồi.

”Tới đây a.” Trình Chi Ngôn thấy Tiểu Thỏ đứng chỗ ấy bất động hồi lâu, đành phải hướng tới cô vẫy vẫy tay.

Tiểu Thỏ phục hồi tinh thần lại, nghe lời bò lên trên giường, tiến đến trước mặt Trình Chi Ngôn, thanh âm hàm hồ nói: “Anh...Anh xác định muốn ăn sao?”

“...”

Trình Chi Ngôn không nói chuyện, lập tức tiến đến trước mặt Tiểu Thỏ, cánh môi ôn nhuận phủ trên môi mềm mại của cô, không đợi cô phản ứng kịp đã vươn đầu lưỡi vươn đến trong miệng cô, cuốn đi kẹo trong miệng cô.

Cả người Tiểu Thỏ đều ngẩn ra.

Vừa rồi trong nháy mắt đó...

Giống như có một cái mềm mại, trơn bóng gì đó đụng phải đầu lưỡi của cô?

Có một chút vị thuốc Đông y hỗn hợp hương vị kẹo sữa bò trong miệng cô, chậm rãi lan tràn ở trong miệng cô.

Trình Chi Ngôn buông tay ôm bả vai Tiểu Thỏ ra, vị kẹo sữa bò nồng đậm trong miệng đã bao trùm phần lớn vị đắng.

Anh nhìn biểu tình ngờ ngẩn trên mặt Tiểu Thỏ, hơi hơi nhú mày nói: “Làm sao vậy? ”

”Không. . . Không có gì. . .” Tiểu Thỏ sờ ngực mình, trái tim nhỏ bên trong kia đang đập điên cuồng, “Cái kia...Em đi nấu cháo cho anh trước!”

Nói xong câu đó cô liền trực tiếp nhảy xuống giường hướng tới phòng bếp chạy vội qua.

Trình Chi Ngôn nhìn bóng dáng nho nhỏ của cô biến mất ở cửa, nhin không được cúi đầu, ngón tay thon dài trắng nõn nhẹ nhàng chạm cánh môi mình.

Khóe miệng của anh còn lưu lại một chút hương vị mềm mại thơm ngọt trên làn môi cô, mùi vị như vậy so với kẹo sữa bò trong miệng anh còn thơm ngọt hơn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Người Đích Nào Đó Chơi Xấu

Editor: Quỳnh Nguyễn Tiểu Thỏ chạy đến phòng bếp, mãi cho đến bên cạnh cái bồn rửa mới ngừng lại được, một bàn tay cô chống cái bàn, một cánh tay kia sờ ngực mình.

Trái tim còn đang đập không ngừng, tốc độ nhanh như là muốn từ trong lồng ngực bay ra.

Sao lại thế này. . .

Anh nước chanh cũng không phải lần đầu tiên hôn mình....

Như thế nào tim cô đột nhiên đập nhanh như vậy?

Tiểu Thỏ đỡ cái bồn rửa, bình tĩnh một hồi lâu tim đập mới từ từ chậm lại.

Ừm... Sẽ không là đoạn mở đầu cảm mạo đi?

Nhưng mà anh nước chanh vừa mới hôn cô một cái, cho dù là cảm mạo cũng không có nhanh như vậy đi?

Tiểu Thỏ lại nghĩ một lát, suy nghĩ đến cảm xúc mềm mại, trơn bóng vừa rồi kia, tim đập liền không tự giác lại muốn tăng nhanh.

Bình tĩnh, bình tĩnh!

Tiểu Thỏ ra sức nói với tự mình.

Sau đó vội vàng tìm gạo, mở thùng gạo ra, lấy hai chén gạo đi vo gạo.

Cầm gạo bỏ vào bên trong nồi cơm điện, đè xuống cái nút nấu cháo, Tiểu Thỏ nhìn trên màn hình điện tử biểu hiện còn bốn mươi phút, rốt cục thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Cháo này còn một hồi lâu mới có thể nấu xong, nếu không thì trước hết viết cái bài tập đi?

Tiểu Thỏ nghĩ tới đây, vội vàng đi lấy cặp sách mình tới đây, ở trên bàn nhà ăn bên ngoài phòng bếp bắt đầu viết bài tập.

Đến lúc cô viết bài tập xong, cháo bên trong nồi cơm điện cũng nấu xong rồi.

Tiểu Thỏ thật cẩn thận mở vung ra, hương gạo nồng đậm nhất thời xông vào mũi.

Cô cầm một cái chén con thỏ mức nửa chén cháo cho Trình Chi Ngôn, sau đó lại tìm một chút món ăn từ trong tủ lạnh dùng đĩa nhỏ đựng vào, thật cẩn thận bung lên lẩu.

Lúc cô đẩy cửa phòng ngủ Trình Chi Ngôn ra, ánh sáng bên trong một mảnh mờ tối.

Sắc trời bên ngoài đã hoàn toàn đen lại, mà trong gian phòng của anh lại không có mở đèn.

Tiểu Thỏ nương ánh sáng đèn đường yếu ớt ngoài cửa sổ, hai tay sờ soạng bụng cháo đặt ở tủ đầu giường bên cạnh, lúc này mới xoay người sang chỗ khác mở đèn trong phòng.

Trình Chi Ngôn không biết gì lại nằm ở trên giường ngủ thiếp đi.

Chăn có chút lộn xộn che ở trên người anh, anh cao to như vậy mà rụt thành một đoàn trên giường, nửa khuôn mặt thanh tú kia chôn ở gối đầu, lộ ra phân nửa khuôn mặt.

Tiểu Thỏ đứng ở bên giường, có chút khó xử nhìn anh, mặc dù cực kỳ không đành lòng đánh thức anh, nhưng mà vẫn đưa tay đẩy đẩy thân thể của anh, nói khẽ: “Anh nước chanh. . . Dậy ăn chút gì đi.”

Trình Chi Ngôn mơ mơ màng màng ngủ, từ lúc cô bật đèn cũng có chút thức dậy, chỉ là vì phát sốt trên người nên không có sức lực, hơn nữa trong ổ chăn thật sự ấm áp, anh liền không có nhúc nhích.

Tiểu Thỏ thấy anh không có động tĩnh gì, liền duỗi tay đẩy đẩy anh nói: “Anh nước chanh. . . Anh nước chanh? ”

Trình Chi Ngôn ôm chăn chuyển người lại, chậm rãi mở đôi mắt thâm thúy trong suốt nhìn Tiểu Thỏ, khóe môi cười nói: “Làm cơm xong?”

“Vâng.” Tiểu Thỏ thấy anh thức dậy, nhất thời vui vẻ vội vàng đưa tay kéo anh dậy, để cho anh ngồi dựa vào đầu giường, chính mình xoay người bụng cháo trắng rau dưa trên tủ đầu giường đến trước mặt anh nói: “Đây, mới vừa nấu xong, có phần nóng, anh ăn cẩn thận một chút...”

Trình Chi Ngôn hơi hơi cúi đầu, ánh mắt liếc bát cháo trong tay cô, sau đó ngẩng đầu lên nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phần nộn trắng nõn của cô, khóe miệng cong cong, trong thanh âm mang theo một tia giọng điệu chơi xấu hỏi: “Em dứt cho anh?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Người Đích Nào Đó Chơi Xấu 2

Editor: Quỳnh Nguyễn “A? ” Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút, nhìn bộ dáng Trình Chi Ngôn dựa ở đầu giường hướng tới chính mình mỉm cười, nhận không được mở miệng hỏi: “Anh nước chanh. . . Anh đây là... Đang làm nũng sao?”

Tươi cười trên mặt Trình Chi Ngôn lập tức liền cứng lại rồi.

Không đợi anh anh phục hồi tinh thần, Tiểu Thỏ đã cúi đầu mức một muỗng cháo từ trong bát ra, đặt trên bờ môi thổi thổi, sau đó đưa đến trước mặt Trình Chi Ngôn, thanh âm thanh thúy nói: “Tối, há mồm, a - - “

“ . . . ”

Trình Chi Ngôn yên lặng hé miệng, nuốt cháo trên thìa xuống.

Hương gạo nồng đậm pha trộn vị ngọt kẹo sữa bò lưu lại trong khoang miệng, mang theo cảm giác ấm áp lướt qua cổ họng anh chạy xuống dạ dày trống không.

Trình Chi Ngôn rốt cục cảm thấy thân thể giống như ấm một chút.

Tiểu Thỏ đã cúi đầu mức muỗng cháo thứ hai.

Anh nhìn mặt mày cô cúi xuống, môi đỏ mọng, chỉ cảm thấy trong lòng có một tia lo lắng nói không rõ.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên cầm muỗng cháo đưa đến bên miệng Trình Chi Ngôn.

Lại không nghĩ rằng anh nhàn nhạt hướng tới chính mình cười cười, thanh âm trầm thấp mà mang theo một tia khàn khàn nói: “Tiểu Thỏ, em cũng đã biết chăm sóc người...”

Ngữ khí này mang theo một tia cảm khái lại mang theo một tia khen ngợi, vậy mà làm cho Tiểu Thỏ nghe được có chút xấu hổ, “Không phải là đun nước, nấu cháo, lại đút cho anh một chút sao...” Tiểu Thỏ ngại ngùng cười cười, trên gương mặt phấn nộn trắng nõn mang theo một tia đỏ ửng nhọt nhọt, thanh âm trầm thấp nói: “Đây có cái gì khó, lại nói em còn đút mèo nhỏ ăn xúc xích, đút chó nhỏ gặm xương sườn a...”

“...”

Trình Chi Ngôn không nói gì.

Cho nên nói, địa vị của anh cùng những cái chó nhỏ, mèo nhỏ lang thang này không sai biệt lắm sao?

“Mau há mồm, a--” Tiểu Thỏ thấy Trình Chi Ngôn hồi lâu chưa ăn lại hướng tới anh thúc giục nói.

Trình Chi Ngôn yên lặng há mồm lại ăn một ngụm cháo.

Hai người liền người đút ta ăn như vậy, một chén cháo trắng rất nhanh liền thấy đầy.

Tiểu Thỏ hết sức hài lòng nhìn kết quả này, hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh, anh còn muốn ăn không, trong nồi còn, em lại múc một chút cho anh nhé?”

“Không cần...” Trình Chi Ngôn lắc đầu, mặc dù cháo trắng quả thật rất thơm ngọt, có Tiểu Thỏ ở bên cạnh đút anh cũng cực kỳ hạnh phúc, nhưng anh cuối cùng là phát sốt, khẩu vị thật sự không phải tốt.

“Vậy được rồi. . .” Tiểu Thỏ có chút thất vọng nhìn anh, bụng bát không cùng cái đĩa trên tủ đầu giường lên hướng tới anh tiếp tục nói: “Em cầm chén đưa xuống nhân tiện ăn cơm tối, một lát em trở lại, anh nghỉ ngơi một hồi đi.”

“Uh m.” Trình Chi Ngôn gật đầu xem như đồng ý.

Chờ Tiểu Thỏ cầm chén đưa xuống, ăn xong cơm tối trở lại, Trình Chi Ngôn đã tắm qua nằm ở trên giường rồi.

Tiểu Thỏ nhìn giọt nước đọng trên tóc anh nhìn không được mở miệng nói: “Tại sao tóc anh còn ẩm ướt liền về trên giường rồi?”

Trình Chi Ngôn giật mình, đưa tay sờ sờ lộn tóc mình, vô tình cười cười nói: “Tóc ngắn như vậy một lát sẽ khô, không có việc gì.”

“Không được! Anh đã bị cảm, không thể cứ mặc kệ tóc ẩm ướt như vậy.” Tiểu Thỏ liếc anh một cái, xoay người đi buồng vệ sinh lấy ra một khăn tắm lớn mềm mại trắng tinh, không nói hai lời liền kéo đầu Trình Chi Ngôn đến, dùng lực xoa nhẹ.

“Tiểu Thỏ. . Em nhẹ chút a...” Trước mắt Trình Chi Ngôn bị khăn tắm lớn màu trắng ngăn cản, cái gì cũng nhìn không thấy, chỉ cảm thấy một đôi bàn tay cách khăn tắm chà đập đủ loại đầu mình.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 178: Người Đích Nào Đó Chơi Xấu 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Được, lau xong rồi.”

Sau khi Tiểu Thỏ nhào nặn đầu anh một hồi kéo khăn tắm rút xuống, hết sức hài lòng nhìn tóc anh đã bị mình lau khô một nửa, cười tít mắt nói: “Thế này rất nhanh khô, cũng không sợ cảm lạnh rồi.”

“. . .” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô, bộ dáng làm như muốn nói lại thôi.

“Làm sao vậy? Anh nước chanh anh muốn nói cái gì?” Tiểu Thỏ thấy bộ dáng anh muốn nói lại không nói ra nhìn không được hướng tới anh mở miệng hỏi.

“Anh muốn nói. . .” Thanh âm Trình Chi Ngôn dừng một chút, yên lặng nở nụ cười một chút, sau đó tiếp tục nói: “Sau này em nhất định chính là một người mẹ tốt.”

“A? ?” Tiểu Thỏ ngó ra một chút trong chốc lát chưa có lấy lại tinh thần.

Trình Chi Ngôn cũng không tiếp tục giải thích, chỉ là đẩy đẩy bờ vai cô nói: “Đi tắm rửa một cái đi, rồi xem tivi cùng anh, bài tập viết xong chưa?”

”Ách. . . Viết xong rồi. . .” Tiểu Thỏ chân chờ gật gật đầu, ngoan ngoãn đi tắm rửa.

Chỉ là cô vừa mới tiến vào buồng vệ sinh, nháy mắt liền phản ứng kịp, anh nước chanh đây là khen ngợi cô sẽ chăm sóc người sao?

Trong lòng Tiểu Thỏ lập tức trở nên vui rạo rức.

Chờ cô tắm rửa xong ra ngoài Trình Chi Ngôn đã tựa vào cạnh đầu giường, cầm trong tay điều khiển từ xa đang không ngừng đổi kênh.

Thấy Tiểu Thỏ ra, anh hướng tới cô vẫy vẫy tay, vỗ vỗ vị trí bên cạnh mình, sau đó di chuyển sang bên cạnh.

Tiểu Thỏ bò qua, chui vào trong chăn, sau đó ở trong lòng Trình Chi Ngôn tìm một cái tư thế thoải mái ngồi xuống, ánh mắt hướng tới ti vi phía trước nhìn.

Cái giờ này các Đài Truyền Hình đều phát tin tức trung ương (có lẽ là thời sự như mình) , thật sự là không có chương trình gì có thể xem.

Tiểu Thỏ nhìn chăm chăm tin tức một hồi lại cảm thấy có chút nhàm chán, cô ngáp một cái quay đầu nhìn về phía Trình Chi Ngôn lại phát hiện ánh mắt thâm thúy trong suốt kia của anh đang nhìn chăm chăm mình.

Làm sao vậy? ?” Tiểu Thỏ có chút nghi hoặc đưa tay sờ sờ má mình, trên mặt của cô thứ gì cũng không có a.

”Tiểu Thỏ...Anh cảm thấy em.. Giống như trưởng thành một chút...” Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn chăm chăm cô hồi lâu, rốt cục cho ra một cái kết luận như vậy.

Có lẽ là vì mỗi ngày anh đều có thể nhìn thấy cô, cho nên không có cảm thấy được, không biết từ lúc nào bắt đầu, khuôn mặt tròn căng của cô từ từ bắt đầu có một cái cằm nhọn, mới trước đây chỉ cao tới phần eo mình vậy mà bộ dáng dần dần sắp đến bà vai mình, ánh mắt cô càng thêm trong suốt sáng ngời, mũi cũng chậm rãi cao lên, tất cả hình dáng trên mặt đã không là mặt trái táo béo giống trước đây.

Nếu không vì hôm nay anh bị ốm Tiểu Thỏ đột nhiên trở nên biết chăm sóc người anh có lẽ còn không có phát hiện những khác biệt rất nhỏ này.

Chẳng qua...

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn lướt qua bộ ngực cô mặc áo ngủ.

Trước ngực vẫn là một dạng như lúc đầu, một mảnh bằng phẳng.

”Thật vậy chẳng? ?” Tiểu Thỏ vừa nghe Trình Chi Ngôn nói như vậy nhất thời cao hứng trở lại.

Một đôi tay nhỏ mảnh khảnh trắng nõn nâng khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng của mình, hướng tới Trình Chi Ngôn hưng phấn hỏi: “Vậy có phải chứng tỏ em có thể làm bạn gái của anh rồi hay không?”

Trình Chi Ngôn nhất thời bật cười.

Anh nhàn nhạt lắc đầu nói: “Không được, em chỉ là trưởng thành một chút, còn không có hoàn toàn lớn lên.”

”A. . . ? ?” Tiểu Thỏ lập tức liền ỉu xiu, làm cái gì đây, suy nghĩ cả nửa ngày mới chỉ trưởng thành một chút.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Người Đích Nào Đó Chơi Xấu 4

Trình Chi Ngôn lại nhìn ti vi một hồi, vẫn cảm thấy có chút buồn ngủ, anh ngáp một cái hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Anh lại ngủ một hồi, em xem ti vi một hồi đi cũng ngủ sớm một chút đi.”

”Vâng.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, tin tức trên ti vi đã phát xong rồi, cuối cùng bắt đầu chiếu phim truyền hình dài tập, tinh thần cô lập tức liền tỉnh táo.

Trình Chi Ngôn thấy hai mắt cô nhìn chăm chú ti vi, nhìn không được cười cười đưa tay sờ sờ đầu cô, ngã xuống bọc chăn lại ngủ.

Đúng tám giờ trên ti vi chiếu phim gia đình cầu huyết (khoa trương lại giả tạo), đặt ở bình thường như vậy Trình Chi Ngôn tuyệt đối không cho phép cô xem loại phim cầu huyết này, nhưng mà hôm nay, ha ha, Trình Chi Ngôn cũng đã ngã xuống, vậy cô xem một hồi hẳn là không vấn đề gì đi.

Trong phim truyền hình chiếu hai người nam nữ chính đang tề tâm liệt phế cãi nhau, âm ỉ âm ỉ vai nam chủ đột nhiên đẩy nữ chính lên tường, sau đó không

khỏi phân trần hôn lên.

Tiểu Thỏ mở to hai mắt nhìn lại hướng tới trước mặt tivi bò bò, chớp cũng không chớp nhìn chăm chăm hai người kia hôn môi.

Um . . Vai nam chủ giống như duỗi đầu lưỡi tiến vào miệng nữ chính đi...

Uh m . . Vai nam chủ giống như duỗi tay tiến vào trong quần áo nữ chính đi . .

Ai nha. . . Vai nam chủ đề nữ chính ở trên giường rồi...

Màn hình ti vi dừng ở đây, nháy mắt cắt đến cảnh kế tiếp.

Tiểu Thỏ có chút còn chưa thỏa mãn nhìn màn ảnh ti vi, trong lòng có chút tiếc hận, ai... Tại sao không chiếu dài một chút, cô còn chưa làm rõ ràng hôn môi rốt cuộc là như thế nào a...

Bất quá xem hình ảnh vừa rồi giống như hôn môi là phải là lưỡi?

Vậy vừa rồi...

Tiểu Thỏ sờ sờ cánh môi hồng nhuận chính mình, vừa rồi đầu lưỡi cô đụng tới cái mềm mại trơn bóng kia.... Là đầu lưỡi anh nước chanh sao?

Ai . . Đây thật sự là cái vấn đề nghĩ mãi không xong a....

Tiểu Thỏ thờ dài một hơi bò lại bên cạnh Trình Chi Ngôn, lại chui về trong ổ chăn, với phim trên tivi cũng không có hứng thú.

Cô cúi đầu nhìn đôi má thanh tú của Trình Chi Ngôn đã lại mê man, trong đầu đột nhiên xuất hiện một cái ý nghĩ lớn mật.

Cô cũng học bộ dáng bên trong tivi, hôn anh nước chanh một phen, chẳng phải sẽ biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra sao!

Tiểu Thỏ bỗng nhiên hưng phấn lên.

Cô ghé vào bên cạnh Trình Chi Ngôn cẩn thận nhìn anh.

Um... Anh nước chanh nhà cô giống như đã ngủ say...

Tiểu Thỏ đưa tay khẽ đẩy anh một cái, ha ha... Không có phản ứng gì.

Trình Chi Ngôn nằm yên lặng, hô hấp đều đều, không chút nào biết chính mình sắp trở thành chuột trắng nhỏ của người nào đó.

Tiểu Thỏ hít sâu một hơi, ổn định cảm xúc khẩn trương trong lòng một chút, sau đó cúi đầu xuống, một cái miệng đỏ hồng nhẹ nhàng mà chần cánh môi Trình Chi Ngôn.

Cánh môi của anh mang theo một chút cảm giác lạnh trơn bóng, cực kỳ mềm mại.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt mấy cái bình thường Trình Chi Ngôn hôn cô là bẹp một cái liền trực tiếp xong, đây là lần đầu tiên cánh môi của cô và cánh môi của anh chạm thời gian dài như vậy.

Um . . Môi anh nước chanh thật sự thật mềm a...

Tiểu Thỏ chần chờ một chút, lén lút vươn đầu lưỡi ra, dò xét giữa cánh môi của anh, cạy mở hàm răng của anh, mãi đến đầu lưỡi để ở đầu lưỡi của anh.

Đầu lưỡi của anh không trơn bóng và lạnh giống cánh môi, có lẽ là vì phát sốt nhiệt độ dường như nóng hơn một chút so với Tiểu Thỏ.

"Um . ." Trình Chi Ngôn đang ngủ nhẹ nhàng mà hừ một tiếng, Tiểu Thỏ sợ tới mức vội vàng lùi đầu lưỡi về, ngồi ngay ngắn thật cẩn thận nhìn anh.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 180: Người Đích Nào Đó Chơi Xấu 5

Editor: Quỳnh Nguyễn Nhưng mà Trình Chi Ngôn chỉ là chuyển người lại, một lần nữa bọc chắn càng chặt liền lại đã ngủ.

Tiểu Thỏ kinh hồn táng đảm nằm úp sấp ở trên giường, hai tay sờ trái tim nhỏ đập phù phù phù phù của mình, ai nha, tốc độ tim đập này giống như thời

điểm vừa rồi anh nước chanh cuốn đi kẹo từ trong miệng cô.

Vậy như vậy... Có phải coi như là hôn môi rồi hay không?

Tiểu Thỏ suy tư chốc lát vẫn đang không có cho ra kết luận, ai...

Trong phim truyền hình bảy cô tám dì bắt đầu náo nhiệt ầm ĩ, Tiểu Thỏ cũng không có tâm tư tiếp tục xem, dứt khoát liền tắt ti vi nằm ở trên giường bắt đầu ngủ.

Ban đêm đi ngủ thời điểm ngủ một nửa Tiểu Thỏ đột nhiên cảm thấy rất lạnh.

Cô mơ mơ màng màng chuyển người lại, dường như ôm một cái túi nước ấm nóng hằm hập liên tục không ngừng tỏa hơi nóng xua tan rét lạnh trên người cô, mang đến cảm giác ấm áp, Tiểu Thỏ ôm ôm lại ngủ thiếp đi.

Sáng ngày thứ hai.

Chu Nguyệt có chút nghỉ hoặc nhìn phòng Trình Chi Ngôn, hai đứa nhỏ còn chưa rời giường a.

Đổi lại bình thường, Trình Chi Ngôn hẳn là đã sớm dậy a.

”Ngôn Ngôn. . . Tiểu Thỏ. . . ? ? Nên rời giường. . .” Chu nguyệt đưa tay gõ gõ cửa phòng Trình Chi Ngôn, bên trong không ai trả lời.

Bà chân chờ một chút, cuối cùng đẩy cửa phòng ra tiến vào.

Bên trong căn phòng yên tĩnh, hai bóng người nằm song song ở trên giường, ánh mặt trời sáng sớm từ giữa khe hở của bức màn chiếu vào bên trong, chiếu vào trên hai gương mặt đỏ ửng.

Trong lòng Chu Nguyệt cả kinh, vội vàng đưa tay dò xét trán Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ một chút, đầu hai người đều là một dạng nóng phỏng tay.

Nguy rồi hai đứa nhỏ phát sốt rồi!

Chu Nguyệt vội vàng chạy ra khỏi phòng, hướng tới lão Trình la lớn: “Lão Trình, mau tới đây, hai đứa nhỏ phát sốt rồi!”

”Cái gì! ? Đến đây đến đây!” Lão Trình còn đang đeo caravat ở trong phòng mình, nghe thấy tiếng gọi Chu Nguyệt ầm ĩ, vội vàng luống cuống tay chân chạy tới.

Ông nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ nằm ở trên giường, lại duỗi tay sờ sờ đầu hai người, lập tức quay đầu hướng tới Chu Nguyệt nói: “Đi! Đi bệnh viện!”

Lão Trình cõng Trình Chi Ngôn, Chu Nguyệt ôm Tiểu Thỏ, vội vàng vàng lái xe hướng tới bệnh viện nhân dân đi.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy đầu mình hỗn loạn, sáng sớm cô giống như nghe thấy thanh âm Chu mẹ hô cái gì, cô mơ thấy mình đã rời giường mặc quần áo đi học, kết quả như thế nào chạy đều chạy không tới cửa trường học, cô quỳnh lên phát hiện chính mình nằm ở trên giường, hoá ra là giấc mộng, sau đó lại bắt đầu rời giường mặc quần áo đi học, kết quả vẫn lại là chạy đều chạy không tới trường học.

”Tiểu Thỏ. . . Tiểu Thỏ? ?” Có một thanh âm quen thuộc hô ở bên tai cô.

Tiểu Thỏ rớt cục chạy từ trường học trong mộng tỉnh táo lại, cô ngẩng đầu nhìn khuôn mặt vô cùng lo lắng xem trước mắt kia, sững sốt một chút sau đó cúi đầu hô một tiếng: “Mẹ? ?”

”Ai, bé ngoan, như thế nào đột nhiên liền phát sốt a? ?” Mẹ Tiểu Thỏ đưa tay dò xét cái trán của cô một chút, thở dài nhẹ nhõm một hơi nói: “Cũng may Chu mẹ phát hiện, nhanh chóng đưa con tới bệnh viện, nếu không thì con với anh nước chanh của con ngộ nhờ nóng hồng làm sao bây giờ? ?”

”Anh nước chanh? ?” Tiểu Thỏ lập tức tỉnh táo lại, “Anh nước chanh đâu?”

”Kia, ở bên cạnh con.” Mẹ Tiểu Thỏ có chút buồn cười nhìn cô, người này tinh thần cũng không rõ lại vẫn tâm tâm niệm niệm nhớ đến anh nước chanh của cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Tình Dịch Đây Đây

Tiểu Thỏ vội vàng quay đầu đi, quả nhiên thấy Trình Chi Ngôn ngồi ở ghế tựa bên cạnh mình, một bàn tay treo bình truyền nước, một bàn tay cầm sách vở, đang cười như không cười nhìn mình.

Hồ...

Không tôi...

Tiểu Thỏ thờ dài nhẹ nhõm một hơi, lúc này mới hồi phục tinh thần, “Không đúng, không phải chỉ có anh nước chanh cảm mạo phát sốt sao? Tại sao trên tay con cũng truyền nước a?”

” Chu mẹ thấy hai người các con không rời giường liền đi vào một chút, phát hiện hai con đang nằm ở trên giường phát sốt a.”

Mẹ Tiểu Thỏ vừa ngồi ở bên cạnh cô bóc quả cam vừa hướng tới cô giải thích nói: “Vừa rồi anh nước chanh con đã tỉnh lại trước con, chúng ta đều đã biết rõ, ngày hôm qua là nó cảm mạo phát sốt trước, con còn nấu cháo cho nó ăn, ban đêm con vẫn ôm nó kêu lạnh, phỏng chừng chính là thời điểm đó bị lây bệnh.”

Thật không... ? ?

Tiểu Thỏ có chút nghi hoặc quay đầu nhìn Trình Chi Ngôn, đã thấy trên gương mặt trắng nõn như ngọc của anh có một nét đỏ ửng nhàn nhạt.

” Chẳng lẽ không phải thời điểm ăn kẹo lây bệnh?” Tiểu Thỏ đưa tay gãi gãi cái ót mình, trong thanh âm mang theo một tia trầm thấp nói.

”Cái gì thời điểm ăn kẹo?” Mẹ Tiểu Thỏ khó hiểu nhìn cô, thuận tay nhét quả cam bóc xong vào tay cô.

”Ách... Không có gì...” Tiểu Thỏ vội vàng lắc lắc đầu, nhận quả cam trong tay mẹ mình, bẻ một mảnh vút vào trong miệng, cũng có khả năng là thời điểm ngày hôm qua cô hôn trộm anh nước chanh bị lây bệnh...

Trong mắt mẹ Tiểu Thỏ nghi hoặc nhìn cô, lại quay đầu nhìn Trình Chi Ngôn, phát hiện đỏ ửng trên mặt anh càng thêm rõ ràng.

”Chu Linh? Cậu còn ở chỗ này sao?” Đúng lúc này mẹ Trình Chi Ngôn đi đến, bà thấy Chu Linh ngồi ở bên cạnh Tiểu Thỏ, cười mở miệng nói: “Cậu bận việc thì đi đi, hai đứa nhỏ có tớ trông rồi.”

”Cậu đã về rồi?” Mẹ Tiểu Thỏ nhìn Chu Nguyệt đi tới, cười nói: “ Tớ trước hết đi trong văn phòng khoa, một lát trở lại.”

”Đi đi, đi đi, yên tâm đi.” Chu Nguyệt hướng tới bà vẫy vẫy tay, nhìn bà rời khỏi, sau đó cầm hai bữa sáng khác nhau trong tay đưa cho Tiểu Thỏ và Trình Chi Ngôn nói: “Tối, ăn chút gì đi, chuyện phát sốt lớn như vậy tại sao cũng không nói cho mẹ biết một tiếng? Ngộ nhờ ban đêm sốt hồng làm sao bây giờ?”

“...” Trình Chi Ngôn tiếp nhận bữa sáng trong tay bà, trầm mặc chốc lát, mới âm trầm nói: “Ngày hôm qua con vốn định nói nhưng mà tốc độ chồng mẹ tắt điện thoại quá nhanh rồi.”

Cái này...” Chu Nguyệt xấu hổ cười cười, một chốc vậy mà không biết nên nói cái gì đó mới tốt.

Một tay một tay mở hộp cái nắp bữa sáng ra, nhìn cháo trắng rau dưa bên trong nhìn không được thờ dài nói: “Lại là ăn cháo a.”

” Bác sĩ nói hai con truyền ỉn nước này, chỉ có thể ăn thức ăn loãng, thức ăn mặn gì đó sẽ không tiêu hóa được.”

”Được rồi...” Tiểu Thỏ nhận mệnh liền gật gật đầu, cầm lấy thìa bắt đầu một ngậm một ngậm múc cháo bắt đầu ăn.

Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn Tiểu Thỏ một cái, cũng múc vài ngậm cháo, chỉ là mới ăn vài miếng liền nhũn mảy nói: “Đây là cháo gì? Sao vị kỳ quái như vậy?”

”Đây là mẹ mua cháo thuốc ở bên trong nhà hàng dưới lầu bệnh viện, bỏ thân thể, hai con ăn cháo trắng không có dinh dưỡng gì.”

Chu Nguyệt nhìn Trình Chi Ngôn một cái, cười hướng tới anh nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 182: Tình Dịch Đầy Đặn 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

”Không muốn ăn...” Trình Chi Ngôn vừa nghe nói là cháo thuốc nhất thời không có hưng trí ăn hết, anh ghét nhất chính là vị thuốc Đông y kia rồi...

”Con đứa nhỏ này, không ăn cái gì, bệnh làm sao có thể tốt a?”

Chu Nguyệt trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn một cái, ngữ khí hung dữ nói: “Con xem Tiểu Thỏ ăn rất nhiều, con cũng đã lớn như vậy, tại sao còn kiêng ăn?”

”Mẹ, mẹ biết rõ rành rành con ghét nhất hương vị thuốc Đông y.” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên ngữ khí nhàn nhạt hướng tới bà nói.

”Đây... Không phải do cháo trắng đều đã hết rồi sao...” Trong khoảng thời gian ngắn Chu Nguyệt có chút nói tiếp không được, bà quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ, hướng tới Trình Chi Ngôn chỉ chỉ cô nói: “Con xem, lúc này mới không lâu sau Tiểu Thỏ đã ăn xong rồi, con hướng Tiểu Thỏ học tập đi.”

”Con không phát hiện em ấy có cái gì không thích ăn...” Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ đang hồng hộc cháo, hơi chút không nói gì chăm chọc một câu.

“...” Tiểu Thỏ buông bát cháo trong tay ra, bẹp cái miệng, sau đó dốc sức nuốt cháo xuống, lúc này mới hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Ai nói, em không thích ăn gừng a.”

Trình Chi Ngôn nhin không được trọn trừng mắt nhìn cô, sau đó cầm cháo thuốc trong tay nhét vào trong tay cô nói: “Tới, cái này chia cho em ăn.”

“...”

Chu Nguyệt nhìn Trình Chi Ngôn mắt hững nói: “Giờ này quán bán bữa sáng bên ngoài sớm đã sớm đóng cửa, hai giờ nữa mới bắt đầu ăn cơm trưa, con không ăn sẽ bị đói.”

Tiểu Thỏ nhìn Chu Nguyệt lại nhìn Trình Chi Ngôn, chần chờ một chút sau đó hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Anh nước chanh, anh thật sự không ăn sao? Em cảm thấy cháo này rất thơm a.”

”Không thích ăn.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt lườm cháo kia một cái, thuận miệng nói.

”Nó chính là sọ ăn thuốc Đông y!” Chu Nguyệt ở bên cạnh bổ sung nói: “Từ nhỏ đến lớn muốn nó uống thuốc pha nước uống liền giống như muốn mạng của nó!”

”Đừng nói lung tung!” Trình Chi Ngôn nhăn nhu mi hướng tới mẹ mình nói.

”Thật sự sao? ?” Tiểu Thỏ vẻ mặt không tin nhìn Chu Nguyệt nói: “Nhưng mà ngày hôm qua anh nước chanh một hơi liền uống hết thuốc sài hồ pha nước uống a.”

”Là sao! ?” Chu Nguyệt nhất thời vẻ mặt không dám nhìn Tiểu Thỏ nói: “Con không hoa mắt chứ?”

”Thật sự!” Tiểu Thỏ nghiêm túc gật gật đầu.

”A.... .” Đôi mắt Chu Nguyệt xoay xoay, đứng dậy hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Vậy bát cháo này con nghĩ biện pháp khuyên anh nước chanh của con ăn đi, mẹ đi trước nói cùng mẹ con, một lát trở về a!”

Bà nói xong câu đó liền xoay người trực tiếp đi ra ngoài.

Lưu lại trong tay Tiểu Thỏ còn bưng bát cháo thuốc kia của Trình Chi Ngôn ngo ngẩn ngồi ở trên ghế.

Sau một lúc lâu cô quay đầu lại hướng tới Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua.

Trên mặt Trình Chi Ngôn có chút không quá tự nhiên, anh cúi đầu nhìn thoáng qua cháo thuốc trong tay Tiểu Thỏ, vẻ mặt không được tự nhiên hướng tới cô nói: “Chính em ăn đi, anh không đói bụng.”

”A.... .” Tiểu Thỏ gật gật đầu, vươn tay phải không có truyền nước biển tới mức một muỗng cháo đưa đến bên miệng Trình Chi Ngôn nói: “Anh nước chanh, há mồm, a - - “

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn thìa đưa đến bên miệng chính mình kia, nhin không được nhíu mày thấp giọng hỏi: “Để làm gì?”

”Em dứt anh ăn a.” Tiểu Thỏ vô cùng nghiêm túc nhìn anh, đưa thìa trong tay hướng phía trước nói: “Thật sự ăn ngon, tới, ngoan, há miệng, a---”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Tình Định Đây Đạn 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“...”

Sau một lúc lâu Trình Chi Ngôn không động tĩnh, cuối cùng rốt cục không cam lòng há miệng ăn hết. Thìa cháo Tiểu Thỏ đưa tới đây.

Chu Nguyệt trốn ở sau cửa phòng truyền nước nhìn một màn Tiểu Thỏ dứt Trình Chi Ngôn ăn cháo trong phòng truyền nước kia nhìn không được cúi đầu thở dài một hơi, ai... Quả nhiên vợ chính là tốt hơn so với mẹ a...

Nhưng mà Tiểu Thỏ khuyên can mãi cuối cùng Trình Chi Ngôn cũng chỉ là miễn cưỡng ăn nửa chén cháo mà thôi.

Còn lại nửa bát kia Tiểu Thỏ tự nhiên không lưu tình chút nào giải quyết toàn bộ rồi.

Trình Chi Ngôn mất thấy Tiểu Thỏ ăn sạch một nửa chén cháo thuốc, trầm mặc chốc lát đột nhiên mở miệng hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng nói: “Tiểu Thỏ, thật xin lỗi. . .”

”A? ?” Tiểu Thỏ ngó ra một chút, trong mắt khó hiểu nhìn anh hỏi: “Xin lỗi cái gì?”

”Ngày hôm qua. . .” Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, vẫn lại là tiếp tục hướng tới cô nói: “Nếu như anh không lấy đi kẹo trong miệng em, có lẽ em liền không phát sốt rồi.”

”Ách. . . Cái này a. . .” Khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn của Tiểu Thỏ nhất thời đỏ lên, vội vàng cúi đầu xuống nói: “Cũng không nhất định là vì chuyện này...”

Trình Chi Ngôn nhìn mặt cô hồng, trầm ngâm chốc lát gật đầu nói: “Cũng đúng, em vẫn cùng anh ở trong một căn phòng, cho dù anh không hôn em, em phỏng chừng cũng sẽ cảm mạo.”

“...”

Vừa nhắc tới cái chuyện hôn môi này, mặt Tiểu Thỏ càng đỏ hơn, vì bối rối cô vội vàng nói sang chuyện khác nói: “Cái kia... Tại sao truyền nước đều đã hơn nửa ngày cũng không có động tĩnh gì a...”

Cô ngẩng đầu hướng tới bình trên đầu nhìn qua, kết quả thật là không nhìn không biết, vừa thấy đã giật mình, phía trên vậy mà treo ba túi nước tràn đầy.”

”Bác sĩ nói cái thuốc này có chút kích thích tràng vị, cho nên để cho nhỏ giọt chậm một chút.” Trình Chi Ngôn cũng theo ánh mắt của cô nhìn thoáng qua mấy túi nước trên đỉnh đầu kia, thanh âm trầm giọng nói: “Gấp cái gì, truyền nhiều như vậy a, phỏng chừng mãi cho đến buổi chiều mới có thể truyền xong.”

”A? Phải truyền lâu như vậy?” Tiểu Thỏ nhất thời nhàm chán, cô cũng không làm chuyện gì a...

Nhưng mà Tiểu Thỏ mới vừa cảm khái không chuyện gì làm thì một giờ sau.

Hạ Phong liền đi một mình tiến vào.

Người còn chưa đi bên cạnh Tiểu Thỏ thanh âm đã qua đến đây, “Tiểu Thỏ Thỏ, nghe nói em cảm mạo phát sốt a, anh đến thăm em nè!”

Tiểu Thỏ theo thanh âm ngẩng đầu lên, liếc mắt một cái liền thấy được Hạ Phong mặc đồng phục Nhất Trung đã đi tới.

Hạ Phong tự nhiên ngồi ở bên cạnh Tiểu Thỏ, cười hi hi nói: “Tiểu Thỏ Thỏ, cảm giác có tốt chút hay không?”

”Anh Phong Từ...Anh có thể đừng gọi em Tiểu Thỏ Thỏ không...” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn anh ta, cảm thấy cái cách gọi này làm cho người ta có chút chịu không nổi.

”Vậy em đừng gọi anh là anh Phong Từ, anh liền không gọi em Tiểu Thỏ Thỏ.” Hạ Phong cười hi hi hướng tới Tiểu Thỏ nói.

Sau khi Hạ Phong ngồi xuống, bóng người vẫn đi sau lưng anh ta rốt cục lộ ra, một đạo thanh âm ngọt ngào dễ nghe vang lên ở phía trước Tiểu Thỏ cách đó không xa nói: “Bạn học Trình Chi Ngôn, cậu... Cảm mạo của cậu tốt chưa?”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên hướng tới chủ nhân đạo thanh âm kia nhìn qua.

Đó là một cô gái bộ dáng vô cùng đẹp, một đầu tóc dài đen tuyền cột thành một cái đuôi ngựa buông xuống ở sau ót, mặt trái xoan xinh đẹp, ánh mắt trong suốt mà sáng ngời, còn có miệng nhỏ hồng nhuận anh đào, cô ấy mặc áo lông trắng và quần bò, phối hợp đơn giản lại tôn lên dáng người lung linh của cô ấy.

Chương 184: Tình Định Đây Đây 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Thời điểm Trình Chi Ngôn nhìn thấy cô ấy dường như ngỡ ra một chút, sau đó khẽ gật đầu nói: “Tốt chút rồi.”

”Thật tốt quá!” Cô gái kia nhất thời bật cười, cô ấy đi đến vị trí bên cạnh Trình Chi Ngôn ngồi xuống, cầm một quyển ghi chép từ trong túi xách đưa cho anh nói: “Đây là bài ghi chép buổi sáng hôm nay giáo viên giảng bài, tớ đều đã ghi lại, cho cậu mượn chép một chút.”

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát sau đó đưa tay tiếp nhận bài ghi chép trên tay cô ấy, thần nhiên nói: “Cảm ơn.”

”Không cần khách khí!” Cô gái kia cười cười với anh, sau đó quay đầu nhìn Tiểu Thỏ ngồi ở bên cạnh Trình Chi Ngôn, cười tí mắt nói: “Em chính là Tiểu Thỏ đi? Là em gái Trình Chi Ngôn sao? Bộ đáng thật đáng yêu!”

”Ách. . .” Tiểu Thỏ sững sốt một chút, ánh mắt có chút không quá tự nhiên nhìn Trình Chi Ngôn một cái, không có trả lời.

”Chỉ gọi là Hạ Vân Hi, là bạn cùng lớp Trình Chi Ngôn, thật vui khi nhìn thấy em, thật hy vọng chị cũng có thể có một cái em gái đáng yêu giống em!” Hạ Vân Hi cười tí mắt hướng tới Tiểu Thỏ vươn tay đi ra.

Tiểu Thỏ có chút không biết làm sao nhìn cô ấy, theo bản năng đưa tay cầm tay cô ấy.

Bàn tay của cô ấy mềm mại, nắm giống như là không có xương.

Hạ Vân Hi sau khi chào hỏi qua cùng Tiểu Thỏ liền lấy ra một tờ bài kiểm tra từ trong túi xách đưa tới trước mặt Trình Chi Ngôn xấu hổ nói: “Nơi này có một đề, tớ không hiểu lắm, có thể phiền cậu nói cho tớ một chút hay không?”

“...” Trình Chi Ngôn có chút không nói gì nhìn cô ấy, thanh âm thần nhiên nói: “Hiện tại không muốn nói đề bài, tớ ta còn phát sốt.”

”A, thật xin lỗi a. . .” Hạ Vân Hi ngẩn ra, theo bản năng đưa tay dò xét trán Trình Chi Ngôn nói: “Còn đang tại phát sốt sao? Tớ cho rằng đã tốt rồi...”

Trình Chi Ngôn mất thấy tay cô ấy dò xét tới đây, đầu hướng tới bên Tiểu Thỏ nghiêng nghiêng, tránh thoát bàn tay của cô ấy, nói: “Là tốt hơn một chút, nhưng mà không muốn nhìn đến bài thi.”

”A.... .” Hạ Vân Hi có chút phần nộ thu hồi bài kiểm tra, một chốc không nói gì.

Tiểu Thỏ phục hồi tinh thần, quay đầu nhìn Hạ Phong, tiến đến bên lỗ tai anh ta thấp giọng nói: “Đây là... Bạn gái anh?”

”Anh sao, làm sao có thể!” Hạ Phong bị những lời này của cô làm cả kinh thiếu chút nữa ngã từ trên ghế xuống, “Nhìn cũng biết người ta là hướng về phía anh nước chanh nhà em tới a, không chút quan hệ với anh a.”

”Vậy không phải cô ấy với anh cùng tới sao?” Tiểu Thỏ nghi hoặc nói.

”Là cô ấy hỏi anh tại sao hôm nay Trình Chi Ngôn không đi học, sau đó biết anh định tới bệnh viện thăm Trình Chi Ngôn nhất định phải cùng tới đây.” Hạ Phong bữu môi hạ giọng hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Tiểu Thỏ, em có nguy cơ a, anh nói với em, cái Hạ Vân Hi này từ cao nhất bắt đầu theo đuổi anh nước chanh nhà các em, đến bây giờ còn không có buông tha a...”

“...”

”Còn có a, người ta là hoa khôi lớp anh, nam sinh thích cô ta nhiều lắm, đáng tiếc ánh mắt cô ta không tốt, lại cứ nhìn tới Trình Chi Ngôn, ai...” Hạ Phong thờ dài một hơi, nhìn Hạ Vân Hi lại nhìn Tiểu Thỏ nói: “Anh nói này Tiểu Thỏ Thỏ, em nên giám sát chặt chẽ Trình Chi Ngôn nhà các em... Nhưng mà nói đi nói lại, đều đã nhiều năm như vậy, tại sao em vẫn lại là không lớn a, em xem đáng người người ta đi, nhìn nhìn lại của em...”

Ánh mắt Hạ Phong dọc theo mặt Tiểu Thỏ đi xuống dạo qua một vòng, sau đó chặc chặc hai tiếng không nói.

Tiểu Thỏ giật mình, cúi đầu nhìn thoáng qua vùng đất bằng phẳng trước ngực mình, nhin không được cảm giận nói: “Em làm sao? Em ngực phẳng em tự hào tiết kiệm vải vì quốc gia.”

Chương 185: Tình Định Đây Đặn 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Sau khi Hạ Phong nghe thế sùng sốt một chút, sau đó nhin không được bật cười.

Trình Chi Ngôn nâng mắt nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ và Hạ Phong tán gẫu thật là vui, quay đầu nhìn về Hạ Vân Hi nói: “Phiền cậu và Hạ Phong đổi vị trí, tớ có chuyện muốn hỏi cậu ấy một chút.”

Hạ Vân Hi chần chờ một chút, có chút không quá tình nguyện đứng dậy đi đến trước mặt Hạ Phong cùng anh ta thay đổi vị trí.

Hạ Phong thoải mái nhàn nhã đi đến bên cạnh Trình Chi Ngôn ngồi xuống, về mặt không đứng đắn hướng tới anh hỏi: “Tìm tớ chuyện gì nha? ”

Trình Chi Ngôn liếc mắt nhìn anh ta, hạ giọng hỏi: “Tại sao cậu mang Hạ Vân Hi tới đây?”

”Chính cô ta muốn cùng tới đây, tớ có biện pháp nào....” Hạ Phong về mặt bắt đắc dĩ hướng tới anh nói: “Tớ nói cho cô ta cậu có bạn gái, cô ta không tin, cô ta nói chưa từng gặp bạn gái cậu xuất hiện, còn nói hôm nay cậu bị ốm bạn gái cậu nhất định sẽ đi chăm sóc cậu, cô ta muốn xem bạn gái cậu rốt cuộc là cái dạng gì, cô ta rốt cuộc so ra kém bạn gái cậu chỗ nào.”

“...”

”Thời điểm vừa rồi vào tớ vốn là muốn giới thiệu Tiểu Thỏ, ai biết cô ta coi Tiểu Thỏ là là em gái cậu a...” Hạ Phong giang tay về mặt không thèm để ý nói: “Dù sao cậu cũng không có phủ nhận.”

“. . .” Trình Chi Ngôn cảm thấy đầu mình có phần đau.

Bên kia Hạ Vân Hi đang cười tít mắt thảo luận về Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ: “Tiểu Thỏ, em biết không, anh em ở trường học rất được hoan nghênh, nữ sinh lớp học thăm mền rất nhiều a...”

”Ách . . .”

”Nhưng mà Hạ Phong luôn luôn nói Trình Chi Ngôn là có bạn gái, nhưng mà mọi người cho tới bây giờ đều không có thấy bạn gái cậu ấy, hơn nữa bên cạnh cậu ấy cũng không có nữ sinh khác xuất hiện, cho nên chúng ta đều suy đoán, cậu ấy nói chính mình có bạn gái nhất định là dùng cố can nhiễu cái nữ sinh này.” Hạ Vân Hi về mặt khất khao nhìn Tiểu Thỏ nói: “Chị biết anh em bây giờ còn không thích chị, nhưng mà chị cảm thấy nếu như chị có thể ở bên cạnh cậu ấy, cùng cậu ấy đi qua ba năm cao trung này, tương lai một ngày nào đó cậu ấy sẽ thích chị đi?”

“...” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt mấy cái, nhìn xem trước mắt trước mắt, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên nói cái gì cho phải.

”Đúng rồi, anh em có từng đề cập với em bạn gái của cậu ấy sao?” Hạ Vân Hi quay đầu nhìn Tiểu Thỏ về mặt tò mò hướng tới cô hỏi.

”Hạ Vân Hi.” Trình Chi Ngôn rốt cục nhin không được cau mày hô một tiếng tên cô ta.

”A.... . . Thật có lỗi . . . Tớ chỉ là tò mò. . .” Hạ Vân Hi quay đầu lại, hướng tới Trình Chi Ngôn thề lười, cười nói.

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn tay mình truyền nước, không nói.

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ, hướng tới Hạ Phong thân nhiên nói: “Thời gian không còn sớm, cậu có phải nên trở về trường học hay không?”

”A?” Hạ Phong ngớ ra một chút, cúi đầu nhìn thoáng qua thời gian, thấp giọng nói: “Nhưng mà hiện tại cách thời gian lên lớp....”

Ánh mắt Trình Chi Ngôn nhìn qua.

”Ha ha ha. . . Đúng vậy a, sắp đến thời gian lên lớp, tớ nhớ ra rồi. . .” Hạ Phong vội vàng chữa lại cười nói: “Chúng ta đây đi trước a, Hạ Vân Hi, đi thôi, để cho Trình Chi Ngôn nghỉ ngơi...”

Đợi cho hai người bọn họ đi, Tiểu Thỏ vẫn không có mở miệng nói chuyện, rốt cục thanh âm yếu ớt hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh...”

”Uh? ”

”Anh...Anh vẫn nói em còn không có lớn lên...” Tiểu Thỏ cắn môi mình, một khuôn mặt nhỏ nhắn hồng nhìn Trình Chi Ngôn lấp bắp hỏi: “Có phải hay không.... Có phải nói ngược của em còn không có bắt đầu lớn hay không?”

Chương 186: Cần Cậu Giúp

Editor: Quỳnh Nguyễn“A? ?” Trình Chi Ngôn nghe được những lời này của cô một chốc vậy mà không có phản ứng kịp.

“... Có phải anh ghét bỏ em ngực nhỏ hay không?” Tiểu Thỏ cắn môi, tội nghiệp nhìn Trình Chi Ngôn, lại hướng tới anh hỏi một câu.

Về mặt Trình Chi Ngôn nhất thời khó nói lên lời nhìn cô: “Làm sao em có thể đột nhiên hỏi như vậy?”

” Bởi vì vừa rồi anh Hạ Phong nói em nhiều năm như vậy rồi...”

Còn không lớn...” Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn thoáng qua ngực chính mình, bĩu môi nói: “Anh ấy còn khen ngợi cái chị vừa rồi kia vóc người đẹp...”

“...” Trình Chi Ngôn nhất thời có chút dở khóc dở cười.

” Có phải chờ ngực em lớn như cái chị vừa rồi kia là có thể làm bạn gái của anh hay không?” Tiểu Thỏ chớp chớp ánh mắt, về mặt chờ đợi nhìn anh hỏi.

Trình Chi Ngôn hơi run sợ một chút, rốt cục nhìn không được đưa tay dùng lực gõ gõ đầu cô nói: “Trong đầu của em suốt ngày đều suy nghĩ cái gì vậy?”

”Ồi.. Anh nhẹ chút...” Tiểu Thỏ ôm đầu chính mình, đáng thương tội nghiệp hướng tới Trình Chi Ngôn cầu xin tha thứ, “Vậy anh cho em một cái thời hạn đi, ai biết cái gọi là lớn lên của anh rốt cuộc là phải bao nhiêu tuổi a...”

Trình Chi Ngôn có chút buồn cười lắc đầu, đôi mắt trong suốt nhìn cô một cái, không nói gì.

” Anh nước chanh... Anh nước chanh... Tại sao anh không nói?” Tiểu Thỏ đưa tay chọc chọc cánh tay Trình Chi Ngôn, nhưng chỉ đổi lại một cái liếc mắt của người nào đó.

Rất không dễ dàng hai người mỗi người truyền xong ba bình nước, Tiểu Thỏ nhìn tay nhỏ chính mình sưng giống móng heo, thở dài một hơi nói: “Thật không dễ dàng a, cuối cùng truyền xong rồi.”

Trình Chi Ngôn đưa tay sờ sờ tay nhỏ của cô, trong lòng bàn tay một mảnh lạnh lẽo.

Anh trầm ngâm chốc lát, sau đó tiếp tục nói: “Tối hôm nay em vẫn là đừng ngủ cùng anh, cho dù nói như thế nào cũng là anh lây bệnh cho em...”

”Không được!” Tiểu Thỏ phản xạ có điều kiện nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Anh chính là muốn ngủ cùng anh nước chanh!”

“...” Trình Chi Ngôn nháy mắt không nói gì.

Ở nhà nghỉ ngơi ba ngày sau đó, Tiểu Thỏ và Trình Chi Ngôn rốt cục bình phục.

Tiểu Thỏ đeo cặp sách lại vui vui mừng mừng đi học.

Nhưng mà cô vừa đến trường học đã bị Trình Thi Đồng nói cho một tin tức khiếp sợ.

”Tiểu Thỏ...” Sớm đến chỗ phòng học Trình Thi Đồng, về mặt thẹn thùng nhìn cô, xấu hổ nói: “Cố Ninh Thư nói cậu ấy đồng ý làm bạn gái của cậu ấy rồi...”

Cái gì?

Tiểu Thỏ giống như bị ngũ lôi oanh đình, đứng ở tại chỗ, ánh mắt trắng đen rõ ràng nhìn cô.

Lúc này mới vài ngày cô bắt quả là đi bệnh viện truyền nước một chuyến, tại sao vừa về đến thì Trình Thi Đồng đều đã biến thành con gái gà ra ngoài rồi?”

”Cậu cậu cậu...Cậu nói thật?” Tiểu Thỏ không dám tin quay đầu đi, nhìn Cố Ninh Thư đang ngồi ở sau lưng Trình Thi Đồng cúi đầu đọc sách.

Cố Ninh Thư ngẩng đầu lên hướng tới Tiểu Thỏ âm thầm cười gật gật đầu, lại tiếp tục xem sách.

”Mẹ kiếp! Chuyện khi nào a!” Tiểu Thỏ một tay lấy cặp sách ném tới trên bàn học, hai tay đỡ bả vai Trình Thi Đồng thán phục nói: “Tốc độ này của cậu cũng quá nhanh đi? Cách mạng bên kia của tớ còn không có thành công, phía bên cậu chính quyền đều đã cải cách tới tay rồi hả?”

”Bình tĩnh bình tĩnh. . .” Trình Thi Đồng vỗ vỗ bả vai Tiểu Thỏ, cười tí mắt nói: “Kỳ thật chuyện cũng là xé chiều hôm qua...”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187: Cần Cậu Giúp 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Về mặt Tiểu Thỏ nhất thời thất hồn lạc phách ngồi ở trên ghế, hai mắt vô thần nhìn Trình Thi Đồng, giọng điệu mắt mắt nói: “Tớ với chú nhỏ cậu đều đã bao nhiêu năm, còn chưa xác định, cậu và Cố Ninh Thư vậy mà mới vài ngày liền quyết định như vậy.... Hu hu hu...”

Trình Thi Đồng nhất thời có chút không biết làm thế nào nhìn Tiểu Thỏ nói: “Không phải, cậu không phải ván đã đóng thuyền làm thím nhỏ sao? Tại sao lại biến thành đã bao nhiêu năm còn không có xác định?”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên tội nghiệp nhìn Trình Thi Đồng nói: “Nhưng mà anh nước chanh nói tớ còn quá nhỏ, không thể làm bạn gái của anh...”

“...” Trình Thi Đồng không nói gì địa bữu môi nói: “Cũng không tính nhỏ đi, thời cổ đại đứa nhỏ lớn như cậu vậy đều đã đính hôn rồi.”

”Vậy thì thế nào, tớ lại không sống ở cổ đại...”

”Được rồi, cậu cũng đừng quá đau lòng, tớ cảm thấy nếu còn là bởi vì chú nhỏ tốt với cậu quá cho nên trong mắt chú ấy cậu vẫn là đứa nhỏ...” Trình Thi Đồng suy tư chốc lát sau đó hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Cậu làm cho chú ấy cảm thấy cậu không phải đứa nhỏ, cậu làm cho chú ấy có cảm giác nguy cơ!”

”Như thế nào mới có thể làm cho anh ấy cảm thấy có cảm giác nguy cơ?” Tiểu Thỏ mở to hai mắt nhìn Trình Thi Đồng hỏi.

”Uhm. . .” Trình Thi Đồng nghiêm túc suy nghĩ, hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Cậu có biết có nữ sinh trong lớp học chú nhỏ thích chú ấy hay không?”

”Có a. . .” Tiểu Thỏ gật gật đầu, nói: “Hai ngày trước thời điểm chúng tớ cùng nhau ở bệnh viện truyền nước, lớp học anh ấy còn có nữ sinh đặc biệt thăm anh ấy a.”

”Vậy lúc ấy cảm giác trong lòng cậu như thế nào?”

”Ách. . .” Tiểu Thỏ chần chờ một chút, thanh âm yếu ớt trả lời: “Cảm giác không tốt lắm...”

”Đúng không! Đây là bởi vì chú nhỏ tớ cho cậu có cảm giác nguy cơ!” Trình Thi Đồng vỗ tay một cái hướng tới Tiểu Thỏ cười xấu xa nói: “Chúng ta cũng phải làm cho chú nhỏ có cảm giác nguy cơ!”

”Ý gì?” Tiểu Thỏ về mặt mê man nhìn Trình Thi Đồng, hồi lâu không phản ứng kịp.

”Đơn giản mà nói, chính là có vị nam sinh thích cậu, còn phải để cho chú nhỏ tớ biết, như vậy chú mới có thể ghen!” Trình Thi Đồng đề sát vào Tiểu Thỏ đề thấp thanh âm hướng tới cô nói.

“... Nói dễ dàng, hiện tại tớ tìm chỗ nào a, dù sao vẫn không thể đứng ở phía trước bục giảng hỏi lớp chúng ta có nam sinh thích tớ hay không?” Tiểu Thỏ nhin không được trọn tròn mắt hướng tới Trình Thi Đồng nói.

”Ha ha, đơn giản a....” Trình Thi Đồng vừa cười xấu xa vừa quay đầu nhìn Cố Ninh Thư một cái.

Tiểu Thỏ theo ánh mắt của cô ấy cũng hướng tới Cố Ninh Thư nhìn qua.

Cố Ninh Thư đang cúi đầu đọc sách cảm giác được tầm mắt hai người ngẩng đầu lên, trong lòng đột nhiên sinh ra một loại dự cảm không tốt: “Hai người... Muốn làm gì?”

....

Thời điểm buổi tối tan học, Trình Thi Đồng cao hứng phấn chấn theo sát sau lưng Tiểu Thỏ, hướng tới phương hướng nhà cô đi tới.

Cố Ninh Thư đeo cặp sách chính mình, có chút không biết nói gì theo sát phía sau hai người các cô, vừa đi vừa hỏi: “Các cậu xác định phải làm như vậy?”

”Đương nhiên rồi.” Trình Thi Đồng quay đầu, nhìn cậu cười hi hi nói: “Dù sao cũng là làm bộ, cậu liền giúp đỡ Tiểu Thỏ đi, cậu ấy thích chú nhỏ nhiều

nằm như vậy rồi.”

”Thiên nhai chỗ nào không có thom, hà tất cần gì đơn phương yêu mến một nhánh hoa (thể giới nhiều người, cần gì yêu một người).” Đòi mắt trong suốt của Cố Ninh Thư nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ, thuận miệng nói: “Anh ấy không đồng ý cậu làm bạn gái anh ấy, cậu liền đổi người trong lòng đi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 188: Cần Cậu Giúp 3

Editor: Quỳnh Nguyễn “Vây không được, thím nhỏ tương lai của tớ chỉ có thể để cho Tiểu Thỏ làm!” Trình Thi Đồng vội vàng xoay người hướng tới Cố Ninh Thư nghiêm túc nói: “Cậu chỉ cần giúp một chút việc thì tốt rồi, dù sao án theo kịch bản, ý tứ với lời nói vừa rồi của cậu cũng không sai biệt lắm.”

“...” Cố Ninh Thư giang tay, không nói.

”Tiểu Thỏ một lát nữa cậu tốt với tiểu Cố nhà tớ một chút!”

Trình Thi Đồng hướng tới Tiểu Thỏ dặn dò: “Bình thường cậu chăm sóc chú nhỏ như thế nào thì chăm sóc tiểu Cố nhà tớ như vậy, tớ cũng không tin chú nhỏ tớ sẽ không ăn giảm!”

”Tớ cố gắng hết sức...” Tiểu Thỏ cảm thấy chính mình có chút khản trương, tuy nói là đã thương lượng tốt nhưng mà suy nghĩ đến phải diễn trò ở trước mặt Trình Chi Ngôn, cô vẫn cảm thấy có chút không quá tự nhiên.

”Đừng khản trương.” Cố Ninh Thư nhìn cô một cái, thần nhiên nói.

Bởi vì Trình Chi Ngôn cảm mạo nghiêm trọng hơn so với Tiểu Thỏ một chút, cho nên hôm nay mặc dù Tiểu Thỏ đi học nhưng mà anh lại ở nhà như cũ.

Thời điểm Tiểu Thỏ mở cửa Trình Chi Ngôn đang ngồi ở trên ghế sofa vừa làm bài tập vừa xem tivi, toàn tâm toàn ý, không chút phí sức.

Nghe được tiếng vang ở cửa, anh quay đầu nhìn thoáng qua hướng tới Tiểu Thỏ cười cười nói: “Trở lại?”

”Uh`m!” Tiểu Thỏ gật gật đầu, xoay người để cho Trình Thi Đồng và Cố Ninh Thư sau lưng mình tiến vào, sau đó hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Anh nước chanh, hôm nay Đồng Đồng và bạn học Cố tới nhà của chúng ta chơi.”

”Đồng Đồng?” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu hướng tới Trình Thi Đồng nhìn qua, lại nhìn thoáng qua Cố Ninh Thư về mặt thanh tú đứng ở sau lưng cô, ý vị thâm trường cười cười nói: “Cháu sẽ không lại là đến báo thù chứ?”

”Ai nha, chú nhỏ, chú nói cái gì a!” Trình Thi Đồng lập tức mở miệng giống như súng máy hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Cháu keo kiệt như vậy sao, mặc dù nói chú viết mấy phong thư tình kia là lừa gạt cháu không sai, nhưng mà chuyện tình cảm là không thể cưỡng cầu, người ta nếu như không thích cháu, cháu cũng không có biện pháp a, bạn học tiểu Cố cậu nói có phải hay không?”

Cố Ninh Thư đột nhiên bị điểm đến hơi run sợ một chút, sau đó không hiểu ra sao gật gật đầu.

”Chú xem đi, hiện tại chúng ta chính là bạn tốt, bạn tốt, ha ha ha ha...” Trình Thi Đồng cười gượng một tiếng, sau đó đưa tay vụng trộm kéo kéo quần áo Tiểu Thỏ.

”A.... Bạn học Cố, cậu xỏ đôi dép lê này đi.” Tiểu Thỏ cầm một đôi dép lê bằng nhung màu lam bình thường mình thích nhất từ bên trong tủ giày ra, đưa tới trước mặt Cố Ninh Thư cười nói: “Tớ cảm thấy màu lam có vẻ thích hợp với cậu.”

”Cảm ơn.” Cố Ninh Thư yên lặng nhìn kỹ Tiểu Thỏ một chút, sau đó thay cặp dép lê màu lam kia.

”Ai, Tiểu Thỏ, không phải cậu thích đôi dép lê này nhất sao, lần trước tớ tới nhà cậu chơi, cậu cũng không chịu cho tớ xỏ, vì sao liền cho Cố Ninh Thư đi?” Thời điểm Trình Thi Đồng nói lời này, sợ Trình Chi Ngôn không có nghe thấy, rõ ràng chạy đến bên cạnh anh lớn tiếng nói.

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn thoáng qua Trình Thi Đồng, sau đó hướng tới hai người Tiểu Thỏ và Cố Ninh Thư đứng ở cửa nhìn qua.

Chân Tiểu Thỏ mang một đôi dép lê hồng nhạt, cùng dép lê màu lam trên chân Cố Ninh Thư là cùng một cái kiểu dáng, bởi vì màu sắc cô thích cho nên liền mua hai cặp này, bình thường đều là đi thay đổi, nhưng mà cặp màu lam kia, lần trước Trình Thi Đồng tới, nói cái gì cô cũng không chịu cho cô ấy đi.

Giờ phút này hai người bọn họ đi dép lê kiểu dáng giống nhau nhưng màu sắc khác nhau, giống như... Cảm giác giống như người yêu?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 189: Cần Cậu Giúp 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

”Đồng Đồng, cậu nói loạn cái gì a.” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ nhìn Trình Chi Ngôn một cái, sau đó xoay người hướng tới Cố Ninh Thư nói: “Cô ấy nói lung tung, cậu đừng để ý.”

”Không sao.” Cố Ninh Thư hướng tới Tiểu Thỏ cười cười, nói khẽ: “Tớ thật cao hứng.”

“...”

Trình Chi Ngôn nhin không được neho đôi mắt thâm thúy lại nhìn Cố Ninh Thư, đây là cái tình huống gì?

”Ai nha, chú nhỏ, tại sao chú cảm mạo còn chưa khỏi a?” Trình Thi Đồng cực kỳ vừa lòng nhìn một màn trước mắt, cười tít mắt hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Có phải bởi vì chú viết cho cháu hai phong thư tình, lừa gạt cháu hai lần cho nên báo ứng hay không?”

“...” Trình Chi Ngôn liếc cô ấy một cái, không nói lời nào, tiếp tục ngồi xuống ở trên ghế sofa, cúi đầu làm bài tập.

Trình Thi Đồng cười đến miệng đều sắp không thể khép lại.

Tiểu Thỏ có chút không biết nói gì nhìn Trình Thi Đồng, trầm mặc một chút sau đó hướng tới bọn họ nói: “Tớ đi gọt quả táo cho các cậu, các cậu chờ một lát.”

”Uh`m.” Trình Thi Đồng gật gật đầu, lơ đãng ngồi xuống bên cạnh Trình Chi Ngôn.

Cố Ninh Thư nhìn Trình Thi Đồng một cái, hướng tới Tiểu Thỏ đi tới, thản nhiên nói: “Tớ đi cùng cậu.”

”Được.” Tiểu Thỏ gật đầu đồng ý, mang theo cậu xoay người đi tới phòng bếp.

Trình Thi Đồng duỗi thẳng cổ nhìn bóng dáng hai người bọn họ biến mất ở phòng bếp, lúc này mới về mặt cười xấu xa nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Chú nhỏ, chú có biết hay không?”

”Cái gì?” Trình Chi Ngôn không tập trung viết bài tập, thuận miệng hỏi.

”Kỳ thật Cố Ninh Thư kia thích Tiểu Thỏ của nhà chúng ta a.” Trình Thi Đồng đề thấp thanh âm hướng tới Trình Chi Ngôn thần bí nói như vậy: “Mặc dù cậu ấy chưa nói, nhưng mà cháu cảm giác ánh mắt cậu ấy liếc ở trên người Tiểu Thỏ của nhà chúng ta.”

”A.... Không phải cháu thích cái họ Cố kia sao?” Trình Chi Ngôn nghe xong lời này ngẩng đầu lên nhìn Trình Thi Đồng, cười như không cười hỏi.

”Ai, cháu thích người ta, người ta không thích cháu, cháu có biện pháp nào đâu.” Trình Thi Đồng về mặt vô tội giang tay hướng tới chú nhỏ mình nói: “Thích một người phải tôn trọng ý nghĩ của người ấy, nếu cậu ấy thích Tiểu Thỏ vậy căn cứ nguyên tắc nước phù sa không để chảy ra ruộng người ngoài, cháu cũng miễn cưỡng có thể tiếp thu...”

”Cháu ngược lại đại lượng...” Trình Chi Ngôn cong khóe miệng thuận miệng nói.

”Ha ha...” Trình Thi Đồng cười cười với anh, sau đó lại đến gần anh rồi hạ giọng nói: “Mấy ngày hôm trước Tiểu Thỏ nói với cháu, chú vẫn không thừa nhận cô ấy là bạn gái chú, cô ấy bị tổn thương muốn chết, dù sao cố gắng nhiều năm như vậy lại vẫn ngay cả một danh phận người bạn gái cũng không có, đổi lại là người khác, người nào không khổ sở a.... Ai, cháu liền nói với cô ấy, không được mà nói, cậu liền thích những người khác thử xem...”

“...” Biểu tình trên mặt Trình Chi Ngôn cứng đờ, ánh mắt sụp xuống, mang theo một tia lãnh ý nhìn Trình Thi Đồng.

Trình Thi Đồng giả bộ cái gì cũng không có nhìn thấy, tiếp tục hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Cháu nói với cô ấy, Cố Ninh Thư không sai a, dù sao cũng là người trong lòng cháu, điều kiện các phương diện đều sẽ không kém so với chú nhỏ, không được mà nói trước hết thử tiếp thu người ta xem?”

“....”

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, rốt cục nhin không được mở miệng hỏi: “Tiểu Thỏ nói như thế nào? ?”

”Ha ha. . .” Trình Thi Đồng hướng tới anh cười thần bí, nhưng mà không nói.

Nhưng mà chỉ chốc lát Tiểu Thỏ đã bung quả táo cắt xong đi tới.

Chương 190: Cần Cậu Giúp 5

Cố Ninh Thư đi theo sau lưng cô, thoải mái nhàn nhã lắc lư tới đây.

“Tới, ăn quả táo.” Tiểu Thỏ đặt quả táo cắt xong ở trên bàn trà phòng khách, hướng tới Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư cười tí mắt nói.

Cố Ninh Thư gật gật đầu tự nhiên mà dựa vào bên cạnh Tiểu Thỏ ngồi xuống.

Trình Chi Ngôn mị mị ánh mắt nhìn cậu một cái, không nói gì.

Trình Thi Đồng vừa rồi đã báo trước cho Trình Chi Ngôn, cho nên kể tiếp cô cũng không có chuyện gì, cô liền cầm lấy xiên hoa quả, bắt đầu ăn quả táo.

Cố Ninh Thư nhìn Trình Thi Đồng và Tiểu Thỏ một cái, chần chờ một chút cũng cầm lấy xiên hoa quả xiên một mảnh quả táo chuẩn bị ăn.

Chỉ là thời điểm quả táo kia sắp đến bên miệng, không cẩn thận một cái vậy mà rớt.

“Thật xin lỗi.” Cố Ninh Thư có chút áy náy nhìn Tiểu Thỏ một cái, khom lưng nhặt miếng táo rơi trên mặt đất lên.

“Không sao, quả táo này ăn ngon, là Chu mẹ tớ mang về ở son động.” Tiểu Thỏ cười tí mắt nói cho Cố Ninh Thư, thuận tay xiên một khối táo đưa tới bờ môi cậu nói: “Cậu ném thử.”

“Cảm ơn.” Cố Ninh Thư cười cười, há mồm ăn miếng táo Tiểu Thỏ đưa đến bên miệng chính mình.

A... A... A... A...! !

Trình Thi Đồng mở to hai mắt một màn này thật đẹp a! Thật sự là phần hồng a!

Cô vụng trộm quay đầu nhìn Trình Chi Ngôn ngồi ở bên cạnh mình, chỉ cảm thấy sắc mặt của anh có chút âm trầm đáng sợ.

“Ha ha ha ha. .. Chú nhỏ, chú ngồi ở chỗ kia để làm gì, chú cũng ăn a!” Trình Thi Đồng cười hi hi cũng xiên một miếng táo đưa đến bên miệng Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn hơi hơi buống mắt xuống, nhìn thoáng qua xiên táo Trình Thi Đồng đưa tới đây, quay đầu thản nhiên nói: “Không muốn ăn.”

“Không ăn thì thôi, vậy tự cháu ăn!” Trình Thi Đồng cười đến vẻ mặt như tên trộm, đưa miếng táo bên miệng Trình Chi Ngôn vào trong miệng mình.

Một mâm táo ở bầu không khí kỳ quái lại xấu hổ này ăn xong rồi.

Ăn táo xong, Trình Thi Đồng đề nghị đi phòng Tiểu Thỏ nhìn một cái, Tiểu Thỏ không nói cái gì gật đầu đồng ý.

Trình Chi Ngôn liếc bọn họ mấy cái, tiếp tục bình tĩnh ngồi ở trên sofa dưới lầu làm bài tập.

Ba người vừa vào phòng Tiểu Thỏ, Trình Thi Đồng lập tức liền khóa trái cửa phòng Tiểu Thỏ lại.

“Ha ha ha ha, Tiểu Thỏ, vừa rồi cậu thấy không, sắc mặt chú nhỏ âm trầm sắp muốn chảy ra nước rồi!” Trình Thi Đồng kìm nén cười đã lâu rốt cục bạo phát ra.

Cố Ninh Thư có chút không nói gì nhìn cô ấy, đưa tay vỗ vỗ cánh tay của cô ấy nói: “Không chế một chút, đừng bị chú nhỏ nghe thấy được.”

“A... ..” Trình Thi Đồng vội vàng thu liễm tươi cười, cảnh giác nghe động tĩnh dưới lầu một chút xong, sau đó kéo cánh tay Tiểu Thỏ cười hi hi nói: “Chiến đấu giành thắng lợi! Chúng ta chiến tiếp.”

“....” Tiểu Thỏ vẻ mặt lo lắng nhìn Trình Thi Đồng hỏi: “Cậu xác định như vậy có ích sao?”

“Đương nhiên là có, cậu không thấy cả người chú nhỏ đều đã tản ra hơi thở người sống chớ lại gần sao?” Trình Thi Đồng cười hi hi hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Dù sao trong lòng chú nhỏ nhất định là có cậu, nhưng mà chú cũng không thể liên yên tâm mà tùy ý cậu tự sinh tự diệt a, dù sao cũng phải để cho chú ấy biết, được hoan nghênh cũng không phải chỉ có một mình chú ấy.”

“Được rồi.” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

” Cho dù nói như thế nào, có thể thấy bộ đáng chú nhỏ kinh ngạc, tớ cũng vui về!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Tức Chết Cục Cưng

Editor:Quỳnh Nguyễn

Cố Ninh Thư nhàn nhạt nhìn cô một cái, không biết nói gì đành nói: “Cậu đây là nhân cơ hội trả đũa chú nhỏ đi?”

” Ha ha ha, bị nhìn ra sao?” Trình Thi Đồng cười đến càng thêm điên cuồng.

Qua một lúc lâu sau cô ấy cầm hai tờ giấy từ trong cặp sách ra, phân biệt nhét vào trong tay Tiểu Thỏ và Cố Ninh Thư nói: “Tới, đây là lời thoại kế tiếp, dù sao trận diễn trò tiếp theo là đóng cửa diễn, hai người nhìn đọc là được.”

Tiểu Thỏ tiếp nhận giấy trong tay Trình Thi Đồng, cúi đầu nhìn thoáng qua, nhìn không được đầu đầy hắc tuyến nói: “Cậu viết cái này thời điểm nào?”

” Viết trong giờ học lao động buổi chiều, đây chính là hiện tại viết, cậu phải quý trọng thành quả lao động và tâm huyết của tớ a!”

Trình Thi Đồng vỗ vỗ bả vai Tiểu Thỏ, lại cười tít mắt hướng tới Cố Ninh Thư nói: “Tiểu Cố, cố lên.”

“...” Cố Ninh Thư liếc qua tờ giấy trong tay, trên trán lướt qua một đạo hắc tuyến nói: “Cậu xác định muốn tớ đọc theo phía trên này?”

” Đương nhiên rồi! Ai, cậu liền xem như là tớ đọc, đừng ngại, Tiểu Thỏ chính là tớ, tớ chính là Tiểu Thỏ!” Sau khi Trình Thi Đồng nói xong câu đó xoay người mở cửa phòng đi ra ngoài nói: “Một lát nữa nếu như các cậu nghe được tiếng thủy tinh rơi xuống trên sàn nhà liền bắt đầu đọc lời thoại a! Tớ đi xuống trước kéo chú nhỏ lên.”

“...”

Cố Ninh Thư và Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua lẫn nhau, trong ánh mắt đồng thời thấy được mấy cái chữ to Đáng tin sao! ?

” Loảng xoảng” một tiếng, cửa đóng lại ngay sau đó vang lên tiếng Trình Thi Đồng xuống lầu.

” Chú nhỏ, chú nhỏ, có thể cho cháu mượn máy tính phòng chú dùng một chút hay không?” Trình Thi Đồng chạy đến dưới lầu hướng tới Trình Chi Ngôn đang làm bài tập lớn tiếng hỏi.

”Cháu dùng đi.” Ánh mắt Trình Chi Ngôn nhìn lướt qua trên bài kiểm tra ở dưới ngòi bút của mình, cúi đầu, trực tiếp trả lời một câu.

” Nhưng mà cháu không biết mật khẩu khởi động máy a.”

” Tiểu Thỏ biết.”

” Nhưng mà Tiểu Thỏ không có ở đây a.” Trình Thi Đồng chớp chớp ánh mắt, vẻ mặt vô tội nhìn Trình Chi Ngôn nói.

” Không phải em ấy cùng tiến lên lầu với cháu sao?” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên hơi hơi nhíu mi nhìn Trình Thi Đồng hỏi.

” Đứng vậy, nhưng mà vừa rồi Cố Ninh Thư nói cậu ấy có chút chuyện nói với Tiểu Thỏ, liền lôi kéo Tiểu Thỏ đi cái phòng khác, ài, hai người nói chuyện riêng, cháu cuối cùng không thể đi quấy rầy, cho nên cũng chỉ có thể mượn máy tính chú nhỏ dùng, lên mạng một chút!” Trình Thi Đồng đồng dạng hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

“...”

” Đi a, đi a, giúp cháu mở máy tính.” Trình Thi Đồng nhìn cặp lông mi thanh tú kia của Trình Chi Ngôn nhăn lại, cười hi hi tiến lên túm cánh tay Trình Chi Ngôn, đẩy anh hướng tới trên lầu.

Thời điểm sắp đến lầu hai, Trình Thi Đồng vụng trộm lấy một quả thủy tinh từ trong túi áo ra, ném tới trên mặt đất.

” Cạch-- cạch cạch--” Tiếng quả thủy tinh va chạm mặt đất vang lên, Trình Thi Đồng vội vàng ngồi xổm người xuống nhặt thủy tinh lên: “Ai, kỳ quái, tại sao quả thủy tinh trong túi áo cháu rơi ra đây?”

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn cô một cái, hướng tới phòng ngủ chính mình đi tới, thời điểm anh đang chuẩn bị đưa tay đẩy cửa đột nhiên tiếng nói chuyện từ trong gian phòng bên cạnh truyền đến đây.

”Tiểu Thỏ. . Thực ra tớ muốn nói chuyện cùng cậu.”

”Uh`m? Chuyện gì a?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Tức Chết Cục Cưng 2

“Thực ra...Tớ thích cậu thật lâu rồi...” Tiếng Cố Ninh Thư không nhanh vang lên.

”A?” Tiểu Thỏ hiển nhiên là sững sốt một chút.

”Từ ngày đầu tiên tớ chuyển trường, thời điểm nhìn thấy cậu.”

Tiếng Cố Ninh Thư dừng một chút sau đó dường như có chút khó xử hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Cái thời điểm kia cậu đang ngồi ở trên vị trí cúi đầu viết bài tập, bộ dáng ánh mắt cậu chuyên chú lập tức hấp dẫn tớ, không biết tại sao, từ cái thời điểm kia ánh mắt của tớ liên nhin không được vẫn đuổi theo cậu.”

”Nhưng mà...” Tiểu Thỏ có chút chần chờ hướng tới Cố Ninh Thư hỏi: “Nhưng mà Đồng Đồng thích cậu a.”

“...Tớ biết.” Thanh âm Cố Ninh Thư lập tức trở nên có chút mất mát: “Nhưng mà trong mắt tớ chỉ có cậu...”

”Như vậy không tốt lắm đâu?” Tiểu Thỏ có chút cứng ngắc hướng tới Cố Ninh Thư nói: “Tớ...Tớ có người trong lòng a.”

”Tớ biết cậu thích anh nước chanh của cậu, nhưng mà cũng đã nhiều năm như vậy, anh ấy vẫn không thừa nhận cậu là bạn gái của anh ấy, tại sao cậu không đổi một người thích a? Đối với con gái mà nói, danh phận quan trọng nhất, chẳng lẽ cậu không hy vọng thời điểm anh ấy đối mặt với người thích anh ấy, thân nhiên nói cho người khác biết cậu chính là bạn gái anh ấy sao?”

”Tớ...”

”Cậu xem, anh ấy cũng không muốn thừa nhận thân phận của cậu!” Cố Ninh Thư tiếp tục hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Tiểu Thỏ, tớ có thể đợi cậu từ từ thích tớ, chỉ cần cậu nguyện ý cùng với tớ, tớ nguyện ý hướng tới người khắp thế giới công bố cậu chính là bạn gái của tớ, là vợ tương lai của tớ, mẹ đẻ của con tớ...” Cố Ninh Thư vừa đọc từ giấy Trình Thi Đồng viết cho cậu vừa ở trong lòng nhin không được mắng một tiếng, ta đi!

Tiểu Thỏ đại khái cũng không nghĩ tới Trình Thi Đồng sẽ viết lời thoại như vậy..... Một lời khó nói hết, như vậy... Khoa trương lại giả tạo tràn trề...

Cô sững sốt một hồi lâu, mới bắt đầu nhìn tờ giấy tiếp tục nói: “Cậu nói như vậy, tớ cực kỳ cảm động... Nhưng mà tớ...”

”Cầu xin cậu, cho tớ một một cơ hội...” Thanh âm Cố Ninh Thư chân thành hướng tới Tiểu Thỏ nói.

”Tớ...Tớ suy xét cân nhắc...”

Trình Chi Ngôn đứng ở bên ngoài phòng mình, nghe cái đối thoại trong phòng kia, một đôi lông mi thanh tú nhin không được nhủu chặt lại.

Về mặt Trình Thi Đồng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép sau khi nghe xong đoạn đối thoại này chỉ cảm thấy hai người kia độc thoại quá mức nhạt nhẽo, một chút tình cảm mãnh liệt đều không có!

”Khụ khụ, chú nhỏ, tại sao chú đứng ở chỗ này a? Không phải nói mở máy tính cho cháu sao?” Trình Thi Đồng nghe lời thoại đọc không sai biệt lắm ho khan vài tiếng hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

“...” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nhìn cô một cái, đưa tay đẩy cánh cửa phòng mình ra, tiến vào.

Qua một lúc lâu sau, hai người Tiểu Thỏ và Cố Ninh Thư trên mặt hồng hồng cũng đi đến.

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu nhìn hai người bọn họ một cái, không nói chuyện.

Trình Thi Đồng ngồi ở trước mặt máy tính vui vẻ lướt chuột trên trang web, vừa bấm vừa nói: “Ha ha, Tiểu Thỏ, vừa rồi cậu và Cố Ninh Thư nói, tớ và chú nhỏ đều nghe được a, tình cảm cần mạo hiểm, yêu đương cần cần thận a.”

“...” Tiểu Thỏ nghe xong Trình Thi Đồng nói, mặt càng đỏ hơn.

Nhưng mà Cố Ninh Thư về mặt thân nhiên hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Tớ với Tiểu Thỏ là nghiêm túc.”

”A.... .” Trình Thi Đồng quay đầu lại, hướng tới cậu nháy mắt ra hiệu nói: “Như thế nào mới có thể chứng minh cậu nghiêm túc với cậu ấy?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 193: Tức Chết Cục Cưng 3

“Thời gian sẽ chứng minh tất cả.” Đôi mắt trong suốt của Cố Ninh Thư nhìn thẳng Trình Thi Đồng, cực kỳ nghiêm túc hướng tới cô ấy nói.

”A.... .” Trình Thi Đồng gật gật đầu, quay đầu lại nhìn về phía Trình Chi Ngôn.

Biểu tình trên mặt Trình Chi Ngôn đã khó coi lại không thể khó coi hơn, ánh mắt anh lạnh thấu xương hướng tới Cố Ninh Thư lườm một cái, sau đó bình tĩnh quay đầu lại hướng tới Trình Thi Đồng lạnh lùng nói: “Thời gian không còn sớm, cháu có thể về nhà rồi.”

”A?” Trình Thi Đồng giật mình, cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ, “Không phải đâu, chú nhỏ, cháu mới tới nhà chú mười lăm phút a....”

”Trở về muộn cha mẹ cháu sẽ lo lắng.” Nhưng mà Trình Chi Ngôn tiếp tục mặt không đổi sắc hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Huống chi tối hôm nay cha mẹ chú hẹn người khác ăn cơm, nói muốn dẫn Tiểu Thỏ cùng nhau đi qua, một lát nữa chúng ta phải xuất phát.”

“...” Trình Thi Đồng giật giật khoe miệng, nhìn biểu tình bình tĩnh trên mặt chú nhỏ mình, không dám tin nói: “Hiện tại mới bốn giờ năm mươi mà khách sạn đã mà bắt đầu ăn cơm chiều sao?”

”Cháu có ý kiến gì?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày.

”Không có. . . Không có ý kiến. . .” Trình Thi Đồng vội vàng lắc lắc đầu, về mặt không nói gì hướng tới Cố Ninh Thư nói: “Vậy chúng ta đi thôi?”

”Uh`m.” Cố Ninh Thư gật đầu.

Tiểu Thỏ có chút không biết làm thế nào nhìn bọn họ, không phải đâu, hiện tại phải đi, không dám diễn trò nữa, còn chưa diễn xong a, hai người đi rồi bỏ lại một mình tớ làm sao bây giờ?

Trình Thi Đồng đi đến bên cạnh Tiểu Thỏ, có chút tiếc hận vỗ vỗ bờ vai cô nói: “Thật xin lỗi, chú nhỏ không muốn gặp tớ, tớ chỉ có thể đi trước, cậu suy xét cân nhắc đi.”

”Suy xét cái gì? ” Tiểu Thỏ một chốc không có phản ứng kịp.

”Suy xét tớ một chút.” Sau khi Cố Ninh Thư mỉm cười hướng tới Tiểu Thỏ nói những lời này liền xoay người đi theo Trình Thi Đồng xuống lầu.

Tiểu Thỏ vội vàng đi tiễn bọn họ.

Trước khi đi Trình Thi Đồng về mặt ý vị thâm trường nhìn Tiểu Thỏ nói: “Tiểu Thỏ, đừng nhìn về mặt chú nhỏ bình tĩnh, kỳ thật trong lòng chú khăn trương đối với cậu, trở về tiếp tục kích thích chú nhỏ, tớ cũng không tin chú nhỏ còn có thể chịu đựng được!”

“...” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến địa nhìn cô ấy, kéo kéo môi nhỏ giọng hỏi: “Anh ấy thật là chú ruột cậu sao?”

”Ha ha ha, đương nhiên, nếu không thì chú ấy cũng không thể lừa tớ như vậy, tớ cũng không thể lừa chú.” Trình Thi Đồng cười ha ha vỗ vỗ Tiểu Thỏ nói: “Tớ và tiểu Cố nhà tớ đi trước, cậu biểu hiện cho tốt, ngày mai đi học báo cáo với tớ!”

”Tạm biệt...” Tiểu Thỏ không nói gì vẫy vẫy tay.

Sau khi nhìn theo hai người bọn họ rời khỏi, cô thở dài một hơi đóng cửa chính trở về trong nhà.

Đúng lúc Trình Chi Ngôn từ trên cầu thang xuống, nhìn thấy bộ dáng Tiểu Thỏ thở dài, hơi hơi sững sốt một chút, sau đó thanh âm nhân nhạ hỏi: “Hai người bọn họ đi rồi?”

”Uh`m.” Tiểu Thỏ gật đầu lên tiếng, sau đó có chút kỳ quái nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: “Tối hôm nay chúng ta phải đi ăn cơm cùng ba mẹ sao?”

”A.... . Cái kia a. . .” Về mặt Trình Chi Ngôn không sao cả nhún vai nói: “Vừa rồi hai người bọn họ lại gửi tin nhắn nói buổi tối không đi ăn ngoài.”

“...” Tiểu Thỏ giật giật khoe miệng, anh xác định vừa rồi Chu mẹ và Trình ba ba gửi tin nhắn sao?

Trình Chi Ngôn nhìn cô một cái, hai tay đút ở trong túi chậm rãi đi đến bên cạnh cô, chần chờ một chút sau đó cúi đầu hỏi: “Vị nam sinh vừa rồi kia chính là Cố Ninh Thư mới tới lớp em?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 194: Tức Chết Cục Cưng 4

“Uh~m! Đúng nha!” Tiểu Thỏ gật gật đầu, vô cùng nghiêm túc hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Như thế nào, có phải rất tuần tú hay không? Nữ sinh lớp em vụng trộm bầu cho cậu ấy đứng đầu, hơn nữa thành tích cậu ấy cũng tốt, đôi khi em có chút đề bài không làm được đều là hỏi cậu ấy!”

“...” Trình Chi Ngôn híp híp một đôi mắt trong suốt, ánh mắt nguy hiểm nhìn cô: “A...Cậu ta còn có thể giải đáp đề bài cho em?”

“Đúng vậy! Anh đừng nhìn bộ dáng lãnh đạm bình thường bạn học tiểu Cố đối với mọi người, thực ra cậu ấy rất tốt, em và Đồng Đồng có cái gì không hiểu đều là hỏi cậu ấy!”

Vài câu này Tiểu Thỏ xác thực đều là lời nói thật, cho nên cũng không có tâm lý trách nhiệm gì, hơn nữa nói chuyện lớp học mình nhìn không được cũng có chút mặt tươi như hoa.

“A.... . . Vậy em cảm thấy sao?” Thanh âm Trình Chi Ngôn cúi đầu hướng tới Tiểu Thỏ hỏi một câu.

“Em cảm thấy cái gì?”

Tiểu Thỏ đối với câu hỏi không đầu không đuôi này trong khoảng thời gian ngắn không có phản ứng kịp, sau một lúc lâu thanh âm mới yếu ớt đáp lại một câu: “Em cảm thấy cậu ấy... Cũng rất thân thiện a...”

“Anh là hỏi...” Thanh âm Trình Chi Ngôn dừng một chút, hướng tới Tiểu Thỏ lại đi tới một bước, thanh âm trầm giọng nói: “Em cũng thấy cậu ta xuất sắc?”

“A? ...”

Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút, sau đó theo bản năng liền gật gật đầu nói: “Đúng vậy, bạn học tiểu Cố quả thật là đẹp trai nhất lớp em... Nếu không Đồng Đồng làm sao có thể thích cậu ấy a.”

Trình Chi Ngôn cong khóe môi, nện bước hướng tới Tiểu Thỏ lại đến gần một bước.

Tiểu Thỏ nhìn cả người anh tới đây, nhìn không được lui về phía sau một bước.

Nào biết sô pha phía sau đã chắn đường lui, chân Tiểu Thỏ bị vấp vào sô pha một cái, trực tiếp đặt mông ngồi ở trên ghế sofa.

Một đôi cánh tay của Trình Chi Ngôn đặt bên cạnh đầu Tiểu Thỏ, hơi hơi cúi người nhìn Tiểu Thỏ ngồi ở trên ghế sofa, nheo đôi mắt trong suốt lại hướng tới cô chậm rãi hỏi: “Vậy còn em, em thích cậu ta sao?”

“Ách. . . Em...” Tiểu Thỏ nhìn biểu tình nguy hiểm trên mặt Trình Chi Ngôn kia, nhìn không được nuốt nước miếng một cái, thanh âm yếu ớt nói: “Em....Em đương nhiên không thích cậu ấy rồi... Vừa rồi không phải anh cũng nghe được sao, em... Người trong lòng em là anh nước chanh a...”

“Được rồi.”

Khóe miệng Trình Chi Ngôn gọi lên một cái độ cong đẹp mắt, thân thể lại đặt ở trên Tiểu Thỏ như cũ, tiếp tục hỏi: “Vậy sau này a?”

“Sau này cái gì?” Tiểu Thỏ khó hiểu nhìn anh.

“Hiện tại không thích cậu ta, sau này sẽ thích cậu ta sao?”

“Không... Sẽ không, tuyệt đối sẽ không!”

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy mặc dù trong đôi mắt Trình Chi Ngôn nhìn trời yên biển lặng, nhưng mà cảm giác lại như là gió lớn mưa rào sắp xảy ra kia càng lạnh im càng đáng sợ.

“Ngoan.” Trình Chi Ngôn cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên cánh môi trên gương mặt phấn nộn của cô một cái nhưng không có vội vã rời khỏi mà là tiếp tục dùng mặt mình dán lên khuôn mặt nhỏ nhắn mềm mại của cô, nhẹ nhàng cọ, thấp giọng hỏi: “Vậy cậu ta yêu cầu em làm bạn gái của cậu ta, nên làm cái gì bây giờ?”

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trên mặt mình truyền đến một trận cảm giác ngứa, cô nhìn không được rụt rụt đầu, nhỏ giọng nói: “Không phải em đã từ chối sao?”

”Cho nên a? ?” Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy làn da trên mặt cô mềm mại trơn bóng giống như tơ lụa, cảm giác mềm mại như vậy làm cho anh không rời khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195: Tức Chết Cục Cung 5

Đôi mắt anh sụp xuống, liền nhìn thấy vành tai mượt mà trắng nõn của Tiểu Thỏ gần ngay trước mắt, vành tai nhỏ nhỏ kia nhìn thật là đáng yêu, giống như một viên trân châu tản ra ánh sáng nhẹ nhàng.

Trong lòng anh khẽ nhúc nhích, nhìn không được há mồm ngậm chặt vành tai nhỏ nhỏ của cô.

”Cho nên cái gì. . . ? ?” Tiểu Thỏ còn có chút không rõ chân tướng trả lời câu hỏi của anh, sau đó đột nhiên cảm thấy được trên lỗ tai mình truyền đến một trận cảm giác ấm áp, ngay sau đó một cái gì đó ẩm ướt mềm mại nhẹ nhàng lướt qua ở trên vành tai cô.

Hồ hấp ấm áp của anh phun ở phía sau lỗ tai cô, trên da thịt trắng nõn nhẵn nhụi kia nháy mắt truyền đến một trận cảm giác ngứa.

”Ồi. . . Rất ngứa. . .” Tiểu Thỏ nhìn không được rụt rụt đầu, muốn né cảm giác có chút làm tim đập nhanh kia.

”Đừng lộn xộn.” Thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp có chút hàm hồ nói một câu, cánh tay ôm chặt sau lưng Tiểu Thỏ ngồi trên sofa, ôm cả người cô ở trong lòng mình làm cho cô không thể động đậy.

”Nhưng mà... Ngứa...” Tiếng Tiểu Thỏ yếu ớt, trong trẻo hướng anh nhỏ giọng kháng nghị nói.

”Chịu đựng.” Đôi mắt Trình Chi Ngôn tối lại, vành tai của cô nhỏ như vậy, mềm mại như thế, tựa như một cục gạo nếp ở trong miệng, muốn hung hăng cắn lên một ngụm mà lại không nỡ.

”A.... . .” Tiểu Thỏ từ trong ngữ khí của anh đọc được một tia hung ác, trong lòng rung mình, vội vàng ngoan ngoãn cúi đầu xuống không nhúc nhích.

Trình Chi Ngôn thấy cô thật sự liên ngoan ngoãn không nhúc nhích, để cho anh gặm vành tai mềm mại của cô một hồi, trong lòng nhất thời vừa bực mình vừa buồn cười vì thế liền buông miệng.

Vành tai trắng nõn mượt mà của cô bị anh gặm có một chút đỏ lên, tất cả lỗ tai cũng hồng đáng yêu.

Một mảnh đỏ ửng nhọt nhọt kia lan tràn dọc theo mạng tai tinh tế của cô đến thật dài trên cổ, nhuộm một mảnh da thịt trắng nõn kia giống như ánh sáng mặt trời.

Tiểu Thỏ cảm giác ấm áp, ẩm ướt trên vành tai mình nháy mắt biến mất, vì thế ngẩng đầu lên thật cẩn thận nhìn Trình Chi Ngôn thấp giọng hỏi: “Anh nước chanh... Hiện tại em có thể nhúc nhích sao?”

“. . .” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô, tức giận trong lòng đã tiêu tan hơn phân nửa, anh nhàn nhạt gật đầu nói: “Có thể.”

”A.... . .” Tiểu Thỏ tựa hồ là thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nhưng mà cánh tay Trình Chi Ngôn vẫn chống ở sô pha phía sau đầu cô như cũ, giam cầm cả người cô ở giữa sô pha và ôm ấp của anh, cho nên cho dù là cô có thể nhúc nhích cũng vẫn không có dư thừa không gian có thể cho cô nhúc nhích như cũ.

Tiểu Thỏ nuốt nước miếng một phen, cảm thấy hôm nay anh nước chanh giống như có phần không giống bình thường.

”Cái kia. . .”

Cô chần chờ một chút, vẫn quyết định tiếp tục cùng anh thảo luận trọng tâm đề tài trước: “Vậy vừa rồi anh hỏi em... Cho nên cái gì?”

Trình Chi Ngôn hơi run sợ một chút, chính anh cũng đã quên chính mình vừa rồi hỏi cái gì, chỉ là nhìn bộ dáng ra vẻ vô tội của Tiểu Thỏ anh liền nhìn không được muốn bắt nạt cô.

”Vừa rồi Cố Ninh Thư nói anh vẫn không thừa nhận em là bạn gái của anh, lời này là em nói cho cậu ta?” Trình Chi Ngôn ho nhẹ một chút, nháy mắt lại dời đi đề tài.

”A? . . .Đúng..” Tiểu Thổ chần chờ một chút, thực ra lời này cô cũng không có nói cho Cố Ninh Thư, chỉ là mới vừa rồi Cố Ninh Thư đọc theo lời thoại Đồng Đồng cho, cho nên như vậy coi như... Giống như là cô nói với Cố Ninh Thư.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 196: Cái Này Xem Tâm Tình

Editor:Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thổ về mặt mê man, nhìn hồi lâu rốt cục có chút bất đắc dĩ hướng tới cô hỏi: “Em rốt cuộc có biết cái gì là bạn gái hay không?”

”A? ?” Tiểu Thổ tiếp tục về mặt mê man nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Bạn gái không phải là có thể ở lại nhà anh, cùng nhau ăn cơm với anh, cùng nhau đi ngủ cùng nhau chơi đùa sao?”

“ . . . ”

Trình Chi Ngôn nhìn không được tròn trắng con mắt, đây đều là lời mẹ anh nói trước kia, cô ấy mà đến bây giờ còn nhớ rõ.

”Trừ bỏ những thứ này?”

”Trừ bỏ những thứ này...” Tiểu Thổ khổ sở suy nghĩ, sau một lúc lâu ngẩng đầu lên, về mặt hưng phấn hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Trừ bỏ những thứ này còn có thể từ bạn gái trở thành vợ!”

“ . . . ”

Trình Chi Ngôn nhũ mày, đôi mắt trong suốt thâm thúy nhìn Tiểu Thổ nói: “Vậy hiện tại em chẳng lẽ chưa cùng anh ăn cơm chưa cùng anh đi ngủ cùng nhau chơi đùa sao?”

”Ách . . . ”

Tiểu Thổ hơi hơi ngần ra, nói cũng phải a, hiện tại không phải Trình Chi Ngôn quang minh chính đại thừa nhận cô là bạn gái, nhưng cô cũng đã thực hiện chuyện bạn gái nên làm a...

”VẬY...VẬY ý tứ chính là... Thực ra em đã là bạn gái của anh rồi hả?” Tiểu Thổ có chút không dám hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

“ ... ”

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, sau đó lắc đầu: “Không..Em còn không biết bạn gái rốt cuộc là có ý tứ gì.”

”A?” Tiểu Thổ chỉ cảm thấy suy nghĩ của mình đều bị anh làm rối loạn, “Vậy bạn gái rốt cuộc là có ý tứ gì a...”

Đôi mắt Trình Chi Ngôn hơi hơi nheo lại, nhìn đỏ ửng nhàn nhạt trên cổ trắng nõn của Tiểu Thổ, rốt cục nhìn không được cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên cổ của cô, thanh âm thân nhiên nói: “Anh nói cho em một chút...”

”A.... . .” Tiểu Thổ mê man gật gật đầu.

Trên cổ lại truyền đến một trận cảm giác giống trên vành tai vừa rồi, cảm giác mềm mại ấm áp dọc theo cổ dài nhỏ của cô, chậm rãi lan ra.

”Em...” Tiểu Thổ mới vừa định mở miệng kháng nghị, cổ của cô rất ngứa a, liền nghe được thanh âm trầm thấp của Trình Chi Ngôn vang lên ở bên tai nói: “Chịu đựng!”

”A.... . .”

Nhưng mà cái loại cảm giác cực kỳ ngứa này thật sự làm cho cô cảm thấy có chút khó chịu a...

Tiểu Thổ nhắm mắt lại liều mạng lẩm nhẩm: Ta nhìn, ta nhìn nhìn...

Oa. .. Tại sao tim đập càng lúc càng nhanh rồi...

”Cái kia. . . Anh nước chanh?” Tiểu Thổ rốt cục nhìn không được mở miệng hướng tới Trình Chi Ngôn cúi đầu hô một câu.

”Uh`m?”

”Anh không phải nói muốn nói cho em bạn gái rớt cuộc là có ý tứ gì sao?” Tiểu Thỏ khó hiểu hỏi một câu, “Tại sao anh không nói liền một mực gặm cổ của em a...”

“...”

Trình Chi Ngôn có chút rầu rĩ ngưng động tác, đột nhiên dùng lực cắn trên cổ Tiểu Thỏ một cái.

”Ồi. . .” Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trên cổ tê rần, vội vàng đưa tay che chỗ bị cắn.

”Tựa như vừa rồi vậy.” Trình Chi Ngôn đứng thẳng lên, trong đôi mắt khôi phục một mảnh trấn tĩnh hướng tới Tiểu Thỏ thần nhiên nói: “Gặm vành tai và gặm cổ đều là việc làm bạn trai sẽ làm với bạn gái.”

”A?” Tiểu Thỏ cả kinh, lắp bắp hỏi: “Mỗi... Mỗi ngày đều phải gặm sao?”

”Cái này xem tâm tình.” Ngón tay thon dài của Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng chạm môi mình một chút, khoe môi cong hướng tới Tiểu Thỏ cười mê hoặc nói: “Cũng có khả năng một ngày muốn gặm nhiều lần.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 197: Cái Này Xem Tâm Tình 2

Cái gì?

Tiểu Thỏ nhất thời khiếp sợ rồi, mỗi ngày gặm liền thôi, vậy mà còn muốn một ngày gặm nhiều lần?

”Vậy... Trừ bỏ gặm vành tai và gặm cổ?”

”A.... Còn có thể gặm chỗ khác.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, ngón tay thon dài nhẹ nhàng kéo lấy cổ áo áo lông của Tiểu Thỏ, cúi đầu lại gặm một hồi trên xương quai xanh xinh xắn tinh xảo của cô nói: “Nơi này cũng có thể, còn có bả vai, ngón tay...”

”Chỗ nào đều có thể gặm?” Tiểu Thỏ khiếp sợ.

”Uh m, chỗ nào cũng có thể gặm.” Trình Chi Ngôn vô cùng bình tĩnh trả lời một câu.

...

Tiểu Thỏ có chút xoắn xuýt.

Vậy bạn gái không phải giống như xương của chó, vẫn đều phải bị gặm đủ loại...

”Cho nên em phải nghĩ rõ ràng.” Trình Chi Ngôn đứng thẳng lên, hai tay ôm ở trước ngực, biểu tình lạnh nhạt hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Nếu như sau khi suy xét đồng ý làm bạn gái Cố Ninh Thư mà nói, mỗi ngày bị cậu ta gặm rồi...”

“...”

Tiểu Thỏ nhất thời toàn thân nổi lên một tầng da gà.

”Không được, không được!” Tiểu Thỏ lắc đầu liên tục, kia làm sao có thể, từ nhỏ đến lớn người thân mật cùng cô như vậy chỉ có một người Trình Chi Ngôn a.

”Ngoan.” Trình Chi Ngôn hết sức hài lòng nhìn phản ứng của Tiểu Thỏ, ánh mắt rơi vào trên môi hồng nhuận.

Môi của cô xinh xắn tinh xảo sáng bóng giống như anh đào, làm cho người ta nhìn nhìn không được muốn âu yếm, chỉ là...

Trình Chi Ngôn nhìn trong mắt vô tội và khiếp sợ của cô, cuối cùng đánh mất ý niệm này...

Thôi, vẫn lại là quá nhỏ rồi... Không hạ thủ...

”Vậy...” Tiểu Thỏ tỉnh táo tiêu hóa lời Trình Chi Ngôn hồi lâu, cuối cùng có chút lo lắng hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Sau này em nhất định phải mỗi ngày đều cho anh nước chanh gặm nhiều lần sao?”

Thời điểm Trình Chi Ngôn nghe thế, rớt cục nhện không được bật cười.

Anh đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Thỏ, trong thanh âm mang theo một tia ý cười ôn nhu nói: “Không, em còn phải lớn lên một chút... Nếu không thì anh sẽ có ác cảm.”

”A.... .” Tiểu Thỏ cái hiểu cái không gật gật đầu, chỉ cần không phải mỗi ngày bị gặm, vậy cô yên tâm.

Chỉ là cô nghĩ lại, nhện không được lại hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Vậy mỗi ngày Đồng Đồng đều phải bị Cố Ninh Thư gặm sao?”

”Cái gì?”

Trình Chi Ngôn hơi hơi ngẩn ra, có chút khó hiểu nhìn Tiểu Thỏ.

!!!!

Không xong! Nói lỡ miệng...

Một đôi tay Tiểu Thỏ vội vàng che miệng mình, hướng tới Trình Chi Ngôn dùng lực lắc đầu nói: “Không có gì, không có gì, cái kia ...Khụ khụ... Bài tập hôm nay em còn chưa viết a, em trước...Em lên lầu làm bài tập!”

Cô nói xong câu đó liền nhanh như chớp hướng tới trên lầu chạy tới.

Trình Chi Ngôn cau mày đứng tại chỗ, có chút nghi hoặc nhìn Tiểu Thỏ, sau một lúc lâu rốt cục phản ứng kịp.

Cái gia hỏa Trình Thi Đồng kia! Thế nhưng nhỏ như vậy liền bắt đầu yêu sớm!

Yêu sớm còn chưa tính! Vậy mà còn bạn trai nhỏ của nó cùng nhau tính kế trên đầu anh!

Trình Chi Ngôn cười lạnh một tiếng, hừ, thù này không báo không phải quân tử.

Về phần Tiểu Thỏ sao...

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu nhìn thoáng qua cầu thang trống không, nhện không được đưa tay sờ sờ cánh môi mình.

Cô còn nhỏ như vậy, giống như là một đóa hoa chưa nở rộ, anh cẩn thận tưới, cẩn thận che chở, chỉ còn chờ cô từ từ lớn lên.

Nhưng mà dù sao kém bảy năm, chờ đợi, cũng có vẻ dài đằng đặc như vậy...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 198: Dấu Hiệu Trưởng Thành

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ngày hôm sau, khi Tiểu thỏ đến trường học, Trình Thi Đồng một mặt bất quái nhìn cô cười hề hề hỏi: “Như thế nào, Tiểu thỏ, ngày hôm qua sau khi chúng tớ đi, cậu có tiếp tục khiêu khích chú nhện của tớ hay không???”

”Không có.....” Mặt Tiểu thỏ giống như bị xì hơi nhìn Trình Thư Đồng, khe khẽ lắc đầu.

Còn kích thích Trình Chi Ngôn sao, cô bị Trình Chi Ngôn kích thích cho còn tạm được.

”Làm sao vậy? Lẽ nào chú tớ căn bản không có ghen?”

”Không phải.....” Tiểu thỏ cắn cắn môi, đề tài bọn họ thảo luận sau đó, căn bản đã lệch rất xa khỏi đề tài đầu.....

Liên quan với gặm còn chưa phải gặm..... Gặm đến tận nơi nào.....

A a a.....

Ngắm lại đều cảm thấy hiểu ý thêm.....

Tiểu thỏ cúi đầu, không biết rõ mình rốt cuộc là như thế nào.....

”Tiểu thỏ, mặt cậu làm sao hồng lên như thế? Rốt cuộc làm sao vậy, có phải là sau khi chúng tớ đi, chủ tớ bắt nạt cậu?” Trình Thi Đồng một mặt lo âu nhìn về mặt của Tiểu Thỏ, quan tâm hỏi.

”Không có gì, không có gì.....” Tiểu thỏ nhanh nhanh lắc đầu một cái, cúi đầu lấy sách giáo khoa trong cặp ra, sau đó con mắt nhìn nơi khác, bất chợt nói:”Cái kia.....Tiết học sắp bắt đầu rồi, chúng ta hay là nhanh nhanh đọc sách đi, ngày hôm qua thầy Dương không phải nói tiết học hôm nay sẽ viết chính tả hay sao?”

”Ai nha, cô không nói tớ quên mất!” Trình Thi Đồng vỗ đầu một cái, cũng lấy ra sách giáo khoa, bắt đầu nước đến chân mới nhảy.

Cố Ninh ngồi ở phía sau Trình Thi Đồng, ngẩng đầu lên nhìn cô ấy một chút, lại nhìn sang Tiểu thỏ, nháy nháy mắt, nở một nụ cười, lại tiếp tục cúi đầu đọc sách.

Chuyện này thật giống như cứ trôi qua như vậy.

Trong lòng Tiểu thỏ vừa mong đợi bản thân nhanh lớn lên một chút, vừa lo lắng bản thân lớn lên sẽ biến thành người yêu Trình Chi Ngôn, rồi một ngày sẽ bị anh gặm mấy lần đây.....

Mà Trình Chi Ngôn lại hăm hại Trình Thi Đồng đến mấy lần.

Ví dụ như lúc gia đình sum họp, giống như vô ý nói tới thư tình của Đồng Đồng trong quyển sách, hoặc như trước mặt mẹ Đồng Đồng, thuận miệng hỏi câu, gần đây bạn trai nhỏ không tìm cô ấy sao??

Mỗi một lần, Trình Thi Đồng đều từng hai mắt nhìn Trình Chi Ngôn, tuy nhiên bên ngoài vẫn phải đối phó với cha mẹ mình khi kiểm tra.

Không có cách nào..... dù sao đối với cha mẹ không dễ dàng giống như Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ thì không thể lộ ra.

Trình Chi Ngôn lớp 11 cùng Trình Thi Đồng lớp 5, cuộc đấu tranh giữa hai chú cháu bọn họ mới kết thúc.

Mà mỗi lần Tiểu Thỏ thấy hai người bọn họ đều tránh đi rất xa, sợ bản thân sơ ý một chút liền trở thành bia đỡ đạn trong cuộc đấu tranh.

Tháng 9 năm 2005.

Gió thu thổi, hoa cúc vàng nở rộ, chói mắt sáng rực ở một mảnh xanh thẫm vô biên giữa bầu trời rực rỡ ánh sáng.

Trình Chi Ngôn chính thức trở thành học sinh lớp 12, mà Tiểu Thỏ cũng bước vào năm cuối học sinh tiểu học - lớp 6.

Trải qua một kỳ hè, tại lần khai giảng thứ hai, Tiểu Thỏ đột nhiên phát hiện, nữ sinh trong lớp giống như mọc lên như nấm vậy, thân hình cao lên, rõ ràng trước khi được nghỉ hè không có mấy nữ sinh cao hơn cô, có điều sau hai tháng, lập tức liền cao hơn cô.

Ngay cả Trình Thi Đồng cao như cô, trong một đêm cao không ít.

Tiểu Thỏ ngồi ở chỗ của mình tỏ vẻ nghi hoặc, nhìn những nữ sinh xung quanh kia, rốt cuộc không nhìn được nhìn về phía Trình Thi Đồng hỏi:”Đồng Đồng, cậu có phát hiện ra gì không.....?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199: Dấu Hiệu Trưởng Thành 2.

Editor: Quỳnh Nguyễn

”Đồng Đồng, cậu có phát hiện ra gì không, nữ sinh lớp mình thật cao lên không ít?”

”Hả??” Trình Thi Đồng xoay đầu lại, hơi nghi hoặc nhìn Tiểu Thỏ một chút, lát sau mới phục hồi lại tinh thần, mỉm cười nói:”Cái gì, rõ ràng là cậu không có cao như vậy a.”

”A?” Tiểu Thỏ ngẩn người ra, có ý gì??

”Cậu xem đi, cậu năm lớp 5 khi nghỉ đông, chiều cao là 1m55, năm lớp 5 khi nghỉ hè, mới cao đến 1m58, cậu nhìn tớ xem, tớ năm lớp 5 khi nghỉ đông chỉ cao 1m52, khi nghỉ hè đã cao 1m59, ngày hôm trước tớ khi đi mua sắm với mẹ tớ, tiện thể đo chiều cao tại cửa hàng, tớ hiện tại đã 1m62 nha!”

“.....” Tiểu Thỏ cau mày, cẩn thận nhớ lại một hồi, thật đúng là có chuyện như thế, cô một năm tựa hồ không cao thêm một chút nào.....

”Tiểu Thỏ, cậu không phải không ăn nhiều cơm chứ? Cậu xem nữ sinh lớp chúng ta trong một năm nay, mọi người đều cao lên không ít.” Trình Thi Đồng nhìn cô bằng vẻ mặt lo lắng nói: “Cậu làm sao lại không cao lên đây?”

”Tớ cũng buồn bực a.....” Tiểu Thỏ nhìn cô bằng vẻ mặt buồn phiền nói: “Tớ có ăn nhiều cơm a, nhưng chính tớ cũng không thể cao thêm a.”

Trình Thi Đồng chần chờ một chút, sau đó tiến đến trước mặt Tiểu Thỏ, nhẹ giọng hỏi: “Cậu không phải.... Còn chưa tới cái kia chứ?”

”A?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, cô trước còn không biết cái kia là cái gì, một năm nay, bạn học bên cạnh lục tục đến rồi, cô đại khái cũng mơ hồ cũng biết là có ý gì rồi.

”Ài, chính là cái kia của nữ sinh, nghĩ theo thường lệ sao.....” Trình Thi Đồng thay vì giải thích lại tiếp tục hỏi: “Thật là đã giống như các nữ sinh kia, một năm nay đều cao lên không ít a, mẹ tớ nói, con gái đã tới cái kia, coi như là người lớn.”

”Vậy cậu.....?” Tiểu Thỏ hấp háy mắt, một mặt tò mò nhìn cô ấy.

”Tớ là lúc nghi hê” Trình Thi Đồng vẻ mặt ngượng ngùng nhìn Tiểu Thỏ nói: “Có lẽ vì vậy mà tớ cảm thấy tớ cũng cao thêm.....”

”Vậy tớ còn chưa có tới.....” Tiểu Thỏ vẻ mặt có chút thất vọng, đã tới cái kia được coi là người lớn sao.....

Trình Thi Đồng lúc này có thể xem là người lớn sao?

”Không có sao, con gái sớm muộn đều phải tới, lại nói cậu vốn là so với tớ nhỏ hơn mấy tháng mà, nói không chừng là tới mấy tháng nữa, cậu cũng tới đấy, đến thời điểm liên cao thêm rồi.”

Trình Thi Đồng vỗ vỗ vai Tiểu Thỏ vừa an ủi, vừa nhẹ giọng nói.

”Ai.....” Tiểu Thỏ thở dài một hơi, tới lúc nào mới có thể đến lượt của mình a.....

Sau khi lên lớp 12, nhất định vào buổi tối mỗi ngày đều phải tự học rồi.

Năm lớp 12 này, đây là thời điểm quan trọng của tất cả học sinh, ngay cả một người lơ phơ lắt phất như Hạ Phong, cũng phải bắt đầu trở nên nghiêm túc trong việc học tập rồi.

Toàn bộ lớp 12 giống như một cái quán, đột nhiên bắt xuất hiện một loại giành giật từng giây, từng phút, bầu không khí vô cùng căng thẳng.

Hạ Phong từ vô số đề toán học bên cạnh từ từ ngẩng đầu lên, thở dài một hơi, nhìn về phía Trình Chi Ngôn hỏi: “Tớ nói, sang năm sau khi thi đại học, cậu dự định thi vào trường học nào vậy? Đài Bắc? Thanh Hoa? Lấy thành tích của cậu, đăng kí vào trường cũng đâu có vấn đề gì cần lo chứ?”

”Ừ“. Trình Chi Ngôn nhàn nhạt đáp một tiếng, đôi mắt vẫn nhìn chăm chăm bài thi trước mặt, động tác trên tay chưa từng ngừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200: Dấu Hiệu Trưởng Thành 3.

Editor: Quỳnh Nguyễn

”Ừ là cái gì chứ? Là Đài Bắc hay Thanh Hoa vậy?” Hạ Phong dùng cùi chỏ đánh lên cánh tay của Trình Chi Ngôn, tiếp tục nhấn nại hỏi tới.

”Cũng không phải.....” Trình Chi Ngôn dừng lại một chút, sau đó tiếp tục nói: “Tớ định thi Nam Kinh đại học Nam Kinh.”

”Đại học Nam Kinh?” Hạ Phong ngẩn người ra một lúc, “Đại học Nam Kinh, mặc dù nói là thuộc trường hàng đầu toàn quốc, nhưng mà đại học Thanh Hoa nổi tiếng phía bắc, cậu làm sao không thi vào đó, lại nhất định phải đi Nam Kinh??”

“.....” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, im lặng rồi liếc nhìn cậu ta, không hề trả lời, lại tiếp tục cắm cúi vào làm bài thi.

Hạ Phong theo dõi anh một hồi, sau đó đột nhiên như hiểu ra điều gì nói: “Ồ ồ ồ! Tớ biết rồi! Cậu không phải là vì cô bạn gái nhỏ chứ? Cô ấy năm nay bao nhiêu tuổi rồi? Hình như là trên mười một rồi hả?”

”Lớp sáu.”

”Nha, đúng rồi! Lớp sáu!” Hạ Phong vỗ tay một cái, lắc lắc đầu rồi nói:”Mới lớp sáu a! Bạn gái nhỏ của cậu còn chưa có lớn, cậu lại phải đi học đại học, cậu không phải là lo lắng khi cậu đi Bắc Kinh, cô bạn gái của cậu bị người khác cướp mất đi chứ?”

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, ánh mắt nhàn nhạt liếc nhìn anh ta, chẳng muốn nói chuyện thêm với anh ta.

”Này, cậu không phải là thật lòng yêu Tiểu Thỏ chứ?” Hạ Phong nhìn dáng vẻ không nói lời nào của Trình Chi Ngôn, nhất thời thu lại vẻ mặt cợt nhả, một mặt lo lắng nhìn anh rồi nói:”Tớ vẫn cho là hai người các cậu là thanh mai trúc mã, cùng nhau lớn lên, cậu sẽ không phải là thật lòng muốn chờ cô ấy lớn lên, cùng cô ấy kết hôn chứ?”

“.....”

Trình Chi Ngôn vẫn không có nói chuyện.

”Này, có làm hay không, cậu so với cô ấy lớn hơn 7 tuổi a!” Hạ Phong chỉ cảm thấy chính mình quá mức kinh ngạc rồi, bình thường tuy rằng anh ta nói đùa cùng Trình Chi Ngôn, kêu Tiểu Thỏ là bạn gái nhỏ, bạn gái nhỏ, thế nhưng trong lòng chưa bao giờ nghĩ rằng hai người bọn họ có thể thật sự trở thành một đôi, dù sao thì tuổi tác giữa hai người cách biệt quá lớn,“Cậu suy nghĩ một chút a,

lúc cậu đi học đại học, cô ấy mới 11 tuổi nha! Chờ cậu tốt nghiệp đại học, cô ấy mới lên lớp 11! Không nói những cái khác, chờ đến khi cô ấy tốt nghiệp xong đại học..... Cậu đã..... Cậu đã.....”

Hạ Phong cảm thấy bản thân tính toán không đúng, anh ta bẻ ngón tay, lại lấy giấy bút ra tính toán một lúc, mới tiếp tục nói:”Cậu đã 28 29 tuổi rồi? Cậu thực sự vì một đứa trẻ như Tiểu Thỏ mà chờ đợi a? Bố mẹ cậu sẽ không hỏi thúc cậu kết hôn sao?”

“.....”

Trình Chi Ngôn nhìn anh ta với vẻ mặt không quan tâm, rốt cuộc sau đó cũng đã mở miệng:”Cậu cũng rảnh rồi nha? Cậu bài thi đã làm xong rồi sao?”

”Này, người anh em, không phải tớ đang quan tâm cậu sao!” Mặt Hạ Phong thành vẽ kinh hãi, nhìn Trình Chi Ngôn, vỗ vỗ vai anh rồi nói:”Cậu thích cái gì trên người cô ấy? Cậu không phải là kẻ luyến đồng chứ? Trường đại học nhiều em gái như thế, cậu mặc sức có thể ra tay, cậu không định ra tay đối với bé gái 11 tuổi chứ? Đây là phạm pháp rồi nha!”

”Câm miệng của cậu lại!” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc anh ta một cái, rốt cuộc anh không thể nhịn thêm được nữa.

”Tớ không phải là.....” Hạ Phong đang còn muốn nói tiếp gì đó, chiếc điện thoại đặt trong bàn của Trình Chi Ngôn bỗng nhiên reo lên.

Trình Chi Ngôn lườm anh ta một cái, đưa tay lấy điện thoại di động ra, trên màn hình hiện lên dòng chữ: tin nhắn mới, người gửi là Tiểu Thỏ.

Ngón tay anh khẽ nhúc nhích, mở cái tin nhắn kia ra.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 201: Dấu Hiệu Trưởng Thành 4

Editor:Quỳnh Nguyễn

Anh nước chanh! Nhanh cứu em!

Trên màn hình điện thoại di động nhất thời lộ ra một hàng chữ này, còn có một cái vẽ mặt khóc.

Trình Chi Ngôn nhíu mày, nhanh chóng trả lời một câu:

Em làm sao vậy, ở đâu?

Sau khi tin nhắn của anh gửi đi, thật lâu sau cũng không có trả lời.

Trình Chi Ngôn ngồi ở trong phòng học, nhất thời có chút lo lắng.

Anh quay đầu nhìn thoáng qua Hạ Phong, chần chờ một chút, cuối cùng cầm lấy điện thoại di động thấp giọng nói: ”Tớ đi toilet một chút, nếu như một lát cô giáo tới, nói giúp tớ một chút.”

”A? Hiện tại đi?” Hạ Phong sững sốt, còn chưa phản ứng kịp, Trình Chi Ngôn đã từ cửa sau phòng học đi ra ngoài.

Bên ngoài hành lang im ắng, lúc này tất cả các lớp đang tự học buổi tối.

Trong lòng bàn tay Trình Chi Ngôn nắm điện thoại, tâm hoảng ý loạn đi đến góc sáng sửa phía sau cầu thang, cúi đầu nhanh chóng tìm số điện thoại di động Tiểu Thỏ.

Trong điện thoại chỉ vang hai tiếng bên kia liền tiếp máy.

”Tiểu Thỏ? ?” Một đôi lông mi thanh tú của Trình Chi Ngôn nhú lại, trong giọng nói mang theo một tia khẩn trương hướng tới cô hỏi: “Em làm sao vậy?”

”Hu hu hu... Anh nước chanh...” Bên kia điện thoại thanh âm Tiểu Thỏ tràn đầy ủy khuất, “Em giống như...Em giống như tới cái kia rồi...”

”Cái gì?” Trình Chi Ngôn hơi run sợ một chút, trong khoảng thời gian ngắn không có phản ứng kịp: “Tới cái gì?”

”Chính là... Chính là nữ sinh tới cái kia...” Tiểu Thỏ ít nhiều còn là có chút xấu hổ, cô do dự mà mở miệng nói: “Làm sao bây giờ?”

“...”

Trình Chi Ngôn nhất thời phục hồi tinh thần lại, không khỏi cảm thấy có chút buồn cười, “Em hỏi anh? Hỏi một vị nam sinh làm sao bây giờ?”

”Em...” Tiểu Thỏ ở bên kia điện thoại sớm đã đỏ mặt xấu hổ, cô khóc không ra nước mắt hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Mặc dù em biết nên làm cái gì bây giờ.... Nhưng mà em không đứng dậy được a...”

”Có ý tứ gì?”

”Trong nhà.... Trong nhà không có cái kia...” Thanh âm Tiểu Thỏ yếu ớt hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

”Cái gì cái kia?” Trình Chi Ngôn khó hiểu.

“...”

Bên kia điện thoại nhất thời trầm mặc hai giây.

Trình Chi Ngôn nghe tiếng hít thở Tiểu Thỏ rất nhỏ, nhận không được thúc giục nói: “Làm sao vậy, không có gì, em nói đi.”

”Không có... Băng vệ sinh...” Thanh âm Tiểu Thỏ sắp khóc, rốt cục từ bên kia điện thoại truyền tới.

“...”

Trình Chi Ngôn nhất thời cứng lại rồi.

”Nhà em không có, nhà anh cũng không có...” Thanh âm Tiểu Thỏ buồn bực tiếp tục hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Nhưng mà em... Đã đành lên trên vậy rồi... Không dám ra ngoài...”

“...”

Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy trong lòng mình nhất thời từng đợt gió lạnh thổi qua, anh có chút dở khóc dở cười hướng tới bên kia điện thoại nói: “Anh biết rõ, em ngồi ở nhà đừng nhúc nhích, anh lập tức trở lại.”

”Nhưng mà không phải anh ở lớp tự học buổi tối sao...” Tiểu Thỏ có chút chần chờ, vừa rồi cô chính là theo thói quen gửi tin nhắn cho Trình Chi Ngôn, nhưng mà sau khi gửi mới nhớ tới anh đang ở lớp tự học buổi tối, cách giờ tan học vẫn còn hai giờ....

”Uh m” Trình Chi Ngôn nhận nhặt lên tiếng, chưa từng có nhiều giải thích, chỉ là lại hướng tới bên kia điện thoại nói một câu: “Em đừng lộn xộn a.” Liền cúp điện thoại.

Trở lại trong phòng học chính mình, Trình Chi Ngôn lập tức ngồi vào trên vị trí, thu dọn đồ đạc một chút liền mang theo cặp sách hướng tới Hạ Phong nói: “Tớ có việc, đi trước, cậu xin nghỉ với giáo viên giúp tớ.”

”A. . . A? ?” Hạ Phong trong khoảng thời gian ngắn không có phản ứng kịp.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 202. Đau như thương như mình

Editor: Quỳnh Nguyễn

Hạ Phong mắt thấy Trình Chi Ngôn sắp đeo cặp sách từ bên cạnh anh ta đi qua, anh ta vội vàng túm chặt góc áo Trình Chi Ngôn hỏi: “Không phải chứ, cậu đừng không mình bạch liền đi như vậy a, tự học đêm nay mới vừa mới bắt đầu không bao lâu, cậu ném một câu nói đã nghĩ chạy?”

“...” Động tác Trình Chi Ngôn dừng một chút, cúi đầu nhìn thoáng qua Hạ Phong, nghĩ nghĩ thấp giọng nói: “Trong nhà có việc gấp, tớ đi về trước, cậu cứ nói với giáo viên giúp tớ như vậy.”

” Cái việc gấp gì a?” Hạ Phong thấy biểu tình Trình Chi Ngôn không giống như là nói đùa, vì thế liền nghiêng nghiêng thân thể nhường ra một lối đi cho anh.

” Chuyện lớn.” Trình Chi Ngôn nhìn cũng chưa từng nhìn anh ta một cái, liền vội vã từ cửa sau phòng học đi ra ngoài.

Chuyện lớn?

Hạ Phong chớp chớp mắt, nhìn Trình Chi Ngôn biến mất ở cửa sau phòng học, như thế nào không thể tưởng được cái dạng chuyện gì mới đúng là chuyện lớn.

Trong siêu thị.

Trình Chi Ngôn về mặt xấu hổ đứng ở phía trước một kệ hàng đặt loạt đồ dùng nữ tính, có chút đau đầu nhìn hàng hoá phía trên.

Đây... Màu sắc rực rỡ, còn có khác nhau cái gì a...

Trình Chi Ngôn giả bộ bình tĩnh đứng ở nơi đó, bình tĩnh dùng ánh mắt đảo qua hàng loạt nhãn hiệu kia.

Hàng ngày... Đêm dùng... Dùng cả đêm?

Khô mắt... Mềm mại... An toàn?

Thấm hút... Dung lượng lớn... Không sợ rơi rớt?

Trời ạ, mỗi một ưu điểm đều không có cùng tổ hợp, càng chưa nói có nhiều vật phẩm làm cho người ta hoa cả mắt như vậy...

Trình Chi Ngôn đột nhiên cảm thấy hiểu biết của anh còn chưa đủ phong phú..

” Ai, cậu chờ tớ một chút, tớ đi lấy mấy gói băng vệ sinh.”

Đúng lúc này bên cạnh truyền tới một giọng nữ trong trẻo, ngay sau đó một trận tiếng bước chân liền hướng tới cái phương hướng anh chạy tới.

Trình Chi Ngôn dừng dư quang khoe mắt đảo qua bên cạnh cô gái tuổi còn trẻ kia, sau khi nói xong câu nói kia cô ấy liền thẳng đến kệ hàng một loạt màu sắc rực rỡ, không nói hai lời cầm mấy gói màu lam còn có băng vệ sinh màu tím xoay người rời đi.

Đợi cho cô ấy đi xa, lúc này Trình Chi Ngôn mới thông thả bước đến chỗ vừa rồi cô ấy đứng nhìn thoáng qua.

Bảy độ không gian?

Anh thoáng sùng sốt một chút.

Vật phẩm băng vệ sinh thực ra là bất chúc tên album 《 tám độ không gian 》của Chu Kiệt Luân.

Trong ánh mắt anh mang theo một tia xoắn xuýt, nhìn về phía chỗ vừa rồi người nữ sinh kia lấy đồ đạc, màu lam là hàng ngày, màu tím đêm dùng...

Nếu không thì... Anh cũng lấy mấy gói cái này đi?

Thời điểm Trình Chi Ngôn chuẩn bị đưa tay lại xoắn xuýt dừng lại.

Cái này... Là một ngày dùng một gói sao?

Kìa...

Anh nhớ rõ trên sách viết, con gái tới kinh nguyệt bình thường giống như là 5-7 ngày.

Vậy 7 gói hẳn là đủ đi...

Trình Chi Ngôn do dự một chút đưa tay cầm 4 gói hàng ngày từ trên kệ hàng, 3 gói đem dùng, thời điểm đang chuẩn bị xoay người rời khỏi bước chân của anh lại dừng lại.

Tháng này dùng xong rồi tháng sau còn phải mua... Không bằng một lần mua nhiều chút...

...

Cô gái làm quầy thu ngân siêu thị tròn mắt há hốc mồm mà nhìn người con trai mặt mũi tuấn tú thân hình cao to trước mắt, đôi má ửng đỏ, đẩy xe đẩy tay bên trong có tổng cộng mấy chục gói băng vệ sinh, nhìn không được đưa tay xoa xoa hai mắt của mình.

Trời ạ! Cô là hoa mắt sao!

Nam sinh đẹp trai như vậy! Vì sao thoáng cái mua nhiều băng vệ sinh như vậy?

"Đây... Tất cả những thứ này đều muốn?" Cô thu ngân không quá xác định hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 203: Dấu Hiệu Lớn Lên 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

"Uh'm . ." Trình Chi Ngôn cổ gù bộ trấn định gật gật đầu.

"Ách... Muốn túi lớn sao? Những thứ này... Có lẽ ba cái túi lớn mới chứa nổi..." Nhân viên thu ngân hướng tới Trình Chi Ngôn cười gượng một chút, nhỏ giọng hỏi.

"Có lấy...." Trình Chi Ngôn chân chờ gật gật đầu.

"Được." Nhân viên thu ngân cũng là cổ gù bộ trấn định cười cười với anh, sau đó động tác nhanh nhẹn cầm túi lớn lướt qua, tiếp theo liền bắt đầu bỏ một gói một gói băng vệ sinh vào.

....

Giờ phút này Tiểu Thỏ ở nhà đang lo lắng không biết làm sao.

Cô đã thay đổi toàn thân quần áo sạch sẽ, nhưng là không dám ngồi xuống sợ mình vừa ngồi xuống sẽ càng làm đi cả cọ đến trên quần, nhưng mà sau khi cô tới tới lui lui vài vòng phát hiện quần mình thế nhưng không có may mắn thoát nạn...

Loại phương thức đổ máu này rốt cuộc muốn liên tục tới khi nào a...

Trong lòng Tiểu Thỏ đã lệ rơi.

Cô sẽ không bởi vì máu chảy quá nhiều mà bỏ mình đi?

Ngay tại thời điểm cô đứng ngồi khó khăn cửa lớn rốt cục truyền đến tiếng chìa khóa mở cửa.

"Anh nước chanh!" Tiểu Thỏ vội vàng chạy vội tới cửa, trước khi cửa bị đẩy ra liền mở cửa.

"Tiểu Thỏ?" Trình Chi Ngôn đứng ở ngoài cửa nhìn Tiểu Thỏ bên trong cánh cửa, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc nói: "Tại sao em chạy tới mở cửa?"

"Coi giữ trong phòng khách để làm gì." Trình Chi Ngôn mang theo ba túi lớn băng vệ sinh vào cửa, thuận tay đưa một túi cho Tiểu Thỏ nói, "Cho em, lấy đi thay đi."

"Cái này..." Tiểu Thỏ tiếp nhận đồ trong tay anh, chân chờ một chút sau đó nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: "Dùng như thế nào?"

"..."

Trình Chi Ngôn giật mình, khuôn mặt tuấn tú trắng nõn lập tức liền đỏ lên, "Anh cũng không biết, anh vô dụng quá..."

”A...”

”Chính em xem hướng dẫn một chút đi... Mặt trái không phải có sao?” Trình Chi Ngôn chỉ chỉ mặt trái gói hàng trong tay cô, nắm tay cô liền hướng tới buồng vệ sinh trên lầu.

”Uh`m... Uh`m?” Tiểu Thỏ nhìn anh nắm tay mình thẳng tắp hướng trong phòng vệ sinh đi, vội vàng túm cánh tay của anh mặt đỏ nói: “Kia cái gì... Vậy cái kia bản thân em đi vào là được, không cần anh cùng em nghiên cứu.”

“...” Động tác Trình Chi Ngôn dừng một chút, sau đó có chút cười như không cười nhìn Tiểu Thỏ nói: “Em nghĩ rằng anh muốn đi theo em vào cùng nghiên cứu?”

”A...” Tiểu Thỏ giật mình, ngẩng đầu lên đỏ mặt nhìn anh nói: “VẬY... VẬY anh theo em hướng buồng vệ sinh đi làm gì?”

”Anh tìm một chỗ đặt mấy thứ này a.” Trình Chi Ngôn có chút dờ khóc dờ cười nhìn cô, giờ giờ ba túi lớn trong tay lên nói: “Anh lại không nghĩ ngờ chi số thông minh của em, chẳng lẽ anh còn lo lắng em không biết dùng sao?”

”Ha ha ha... Thật không...” Tiểu Thỏ xấu hổ cười cười khuôn mặt càng đỏ.

Mười phút sau.

Cuối cùng Tiểu Thỏ đỏ mặt từ trong phòng vệ sinh đi ra.

Trình Chi Ngôn ngồi ở trước bàn học trong phòng mình viết bài kiểm tra đúng lúc ngẩng đầu liền nhìn thấy người nào đó mắc cỡ ngại ngùng đi đến, liền thuận miệng hỏi: “Thay xong?”

”Uh`m . . .”

Tiểu Thỏ thanh âm yếu ớt lên tiếng, sau khi đi vào vẫn đứng ở bên cạnh Trình Chi Ngôn, không nói lời nào cũng không động.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Dấu Hiệu Lớn Lên 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

”Làm sao vậy?” Trình Chi Ngôn dừng lại bút viết, quay đầu lại nhìn Tiểu Thỏ, hơi hơi nhú mồm hỏi: “Còn có chuyện gì sao?”

”Không có chuyện gì...” Tiểu Thỏ hướng tới anh kéo kéo môi thấp giọng nói.

”Vậy em đứng ở chỗ này để làm gì?”

”Em...Em không phải sợ em vừa ngồi xuống nó sẽ rơi rớt sao...” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Thỏ khóc lóc, hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô, nhin không được lắc đầu nói: “Không phải em đã đệm lót cái kia sao, cho dù rơi rớt cũng sẽ không cọ đến trên quần áo, sợ cái gì?”

”Lần đầu tiên tới... Có chút khấn trương...” Tiểu Thỏ cúi đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn sớm đã giống như quả táo chín.

“...”

Trình Chi Ngôn nhìn cô cúi đầu, sau một lúc lâu không nói gì.

Thật lâu sau, anh rút cục buông bút ký tên trong tay ra, chậm rãi đứng dậy vươn cánh tay ra, một tay kéo Tiểu Thỏ vào trong ngực mình, cúi đầu nhẹ nhàng hôn một cái trên cái đầu lông xù của cô, thanh âm ôn nhu nói: “Em sợ hãi gì?”

Đầu Tiểu Thỏ chôn ở trong lòng Trình Chi Ngôn, vẫn không nhúc nhích không nói gì.

”Tại sao không nói, uh`m?” Ngón tay Trình Chi Ngôn thon dài nhẹ nhàng vuốt về tóc dài đen tuyền của cô, sau đó cuốn lên một sợi tóc quấn quanh đầu ngón tay chơi.

”Em... Có phải cái kia đến đây coi như là người lớn hay không?”

Sau một lúc lâu Tiểu Thỏ từ trong lòng Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên nhìn Trình Chi Ngôn nhỏ giọng hỏi.

”Uhì m... Theo loại ý nghĩa nào đó mà nói, có thể xem như là...”

Trình Chi Ngôn suy nghĩ một chút, gật đầu nhẹ giọng trả lời: “Nhưng mà theo pháp luật, em còn không phải người trưởng thành.”

”Vây trở thành người lớn có phải lại không thể làm nũng hay không, không thể yếu đuối, không thể muốn khóc liền khóc?” Tiểu Thỏ cắn môi chính mình, hướng tới Trình Chi Ngôn thấp giọng hỏi: “Em không thể lại xem phim hoạt hình, lại ăn kẹo nhiều như vậy, lại đi khu vui chơi với trẻ em trong khu vui chơi?”

”A...” Trình Chi Ngôn nghe những lời cô hỏi này, nhìn không được bật cười, anh đưa tay nhẹ nhàng vuốt cái mũi Tiểu Thỏ một cái, thanh âm ôn nhu nói: “Ai nói với em những việc này người lớn không thể làm?”

”Em... Bản thân em quan sát...” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, có chút xấu hổ hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Anh nhìn ba mẹ đều là người lớn, bọn họ trước giờ cũng không làm nũng trước giờ cũng không khóc, cũng không xem phim hoạt hình không đi khu vui chơi...”

Trình Chi Ngôn sờ sờ khuôn mặt mềm mại của cô, khoe môi cong lên, cười nói: “Em giác ngộ việc trở thành một người lớn là tốt, nhưng mà cũng không phải mỗi người lớn đều là như vậy, mỗi người đều là cá thể khác nhau, mỗi người đều có cách sống chính mình, mà em, chỉ cần dựa theo phương thức mình thích sinh hoạt thì tốt rồi, chỉ cần em cảm thấy vui vẻ liền tốt rồi, cũng không có tiêu chuẩn cứng nhắc gì muốn em nhất định phải sống thành cái bộ dáng kia.”

”A.... . .”

Tiểu Thỏ có chút cái hiểu cái không nhìn anh, sau một lúc lâu hít hít cái mũi của mình, thanh âm trầm thấp nói: “Vây là tốt rồi.”

”Uhì m.” Trình Chi Ngôn ôm cô, vỗ nhẹ nhẹ bờ vai của cô, xem như an ủi cô.

Tiểu Thỏ lại nằm úp sấp trong ngực Trình Chi Ngôn một hồi, đột nhiên ngẩng đầu lên, như là nghĩ tới cái gì, hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi:

”Em có thể làm bạn gái anh chưa?”

“...”

Trình Chi Ngôn ôm cô, sau một lúc lâu không nói gì.

”Không thể sao?” Trong giọng nói của Tiểu Thỏ mang theo một chút thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205: Dấu Hiệu Lớn Lên 8

Thật lâu sau cô rốt cục nghe được thanh âm Trình Chi Ngôn rầu rĩ vang lên ở bên tai mình nói:

”Em xác định muốn đem ngày em tới cái kia làm ngày kỷ niệm em trở thành bạn gái anh sao?”

”Ách. . .”

Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút, sau đó hai tay ôm mặt trũng tròn của mình lắc lắc đầu nói: “Vây cái kia... Vây cái kia, coi như vừa rồi em chưa nói gì.”

“...”

Trình Chi Ngôn hơi hơi cúi đầu, trong ánh mắt mang theo một chút vẻ mặt buồn cười nhìn cô.

Anh cúi đầu, nhẹ nhàng hôn cánh môi mỏng trên gương mặt mềm mại, cười nói: “Không nên gấp gáp.”

”Uhì m...”

”Vị trí bạn gái anh, vẫn luôn giữ cho em.”

”Uhì m...”

Tiểu Thỏ đột nhiên liền cảm thấy trong lòng có một loại cảm động ề ầm.

Có thể là vì hôm nay là ngày đầu tiên cô chính thức trở thành người lớn, cũng có thể là bởi vì đây là lần đầu tiên Trình Chi Ngôn nghiêm túc nói với mình như vậy, vị trí bạn gái anh vẫn giữ cho cô, Tiểu Thỏ không hiểu sao liền có một loại kích thích muốn khóc.

Sau khi trong phòng trầm mặc thật lâu sau, thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp ôn nhu vang lên bên tai cô nói: “Tiểu Thỏ.”

”Vâng?”

”Em có biết anh... Sang năm phải thi vào trường đại học rồi...”

”Vâng!” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, một đôi mắt to trắng đen rõ ràng nhìn Trình Chi Ngôn gật đầu nói: “Mẹ em nói, lấy thành tích của anh vào Thanh Hoa Bắc Đại đều không có vấn đề. Đúng rồi, anh nước chanh, anh muốn đi Bắc Đại hay là đi Thanh Hoa a?”

Trình Chi Ngôn trầm mặc không nói gì.

Một đôi mắt trong suốt nghiêm túc nhìn cô.

Cô thực ra vẫn chỉ là đứa bé, đối với tương lai có lẽ không có suy nghĩ khác được nhiều như vậy, cô chỉ là cảm thấy anh nước chanh của cô là tốt nhất, loại hại nhất, Bắc Đại và Thanh Hoa là trường đại học đứng đầu cả nước như vậy anh cũng có thể tùy ý chọn lựa.

Cô có lẽ chưa từng nghĩ tới, thời điểm chờ anh học đại học, bọn họ liền phari xa cách, lại cũng không có thể mỗi ngày gặp mặt, mỗi ngày ôm nhau rồi.

Sau một lúc lâu, Trình Chi Ngôn ngoéo khóe môi một cái, hướng tới Tiểu Thỏ cười nói: “Bắc Đại và Thanh Hoa đều ở Bắc Kinh, cách nơi này rất xa, em xác định muốn anh đi chỗ xa đó sao?”

”Nhưng mà Bắc Kinh là thủ đô mà!” Trong ánh mắt Tiểu Thỏ có vô hạn sùng bái với Bắc Kinh.

”Uh m, nhưng mà sau khi đi Bắc Kinh có lẽ chúng ta cũng chỉ có thể nửa năm mới có thể thấy mặt một lần, em sẽ không nhớ anh sao?” Trình Chi Ngôn âm thầm cười, đưa tay sờ sờ đầu của cô, thấp giọng nói.

“...”

Lần này đến phiên Tiểu Thỏ trầm mặc.

”Như thế nào, nghĩ được chưa, nếu như không nỡ để anh đi Bắc Kinh mà nói, anh có thể suy xét cân nhắc đi Nam Kinh.” Trong thanh âm Trình Chi Ngôn mang theo một tia hài hước hiếm thấy, trán của anh để trên trán Tiểu Thỏ, nhẹ giọng hỏi.

”Nhưng mà cho dù anh nước chanh đi Bắc Kinh cũng vẫn cùng em trong một đất nước như cũ.”

Tiểu Thỏ rốt cục ngẩng đầu lên, đôi mắt trắng đen rõ ràng lóe sáng hướng tới Trình Chi Ngôn nghiêm túc nói: “Em biết anh nước chanh ở một chỗ nào đó sinh hoạt học tập tốt, em biết anh thời điểm nghỉ đông nghỉ hè nhất định sẽ trở lại gặp em, như vậy cũng rất tốt a...”

Thanh âm của cô dừng một chút, đột nhiên mang theo một chút hui quạnh nói: “Ít nhất em biết... Chúng ta còn sinh hoạt tại cùng một thế giới... Mà ba ba...”

Tiểu Thỏ hít hít cái mũi, đột nhiên không nói.

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn cô, trong lòng vậy mà hiện lên một chút cảm giác đau đớn.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 206: Tớ Có Bạn Gái

Editor: Quỳnh Nguyễn

”Cho nên thời điểm khi em nghĩ đến anh nước chanh, em biết anh đang ở trong phòng học, hoặc là đang ở trên đường đi nhà ăn, em liền cảm giác rất khá, cho dù anh không có ở bên cạnh em, em cũng biết rõ cuộc sống anh cực kỳ tốt, như vậy đủ rồi.” Tiểu Thỏ chôn đầu ở trong lòng Trình Chi Ngôn, thanh âm nói nhỏ nhỏ ý nghĩ trong lòng mình.

Trình Chi Ngôn có chút giật mình.

Anh vốn cho là Tiểu Thỏ chưa từng có nghĩ tới xa cách đối với hai người bọn họ sẽ là ý nghĩa gì, anh vốn cho là cô vẫn chỉ là đứa nhỏ không lo nghĩ, chỉ

lo chuyện trước mắt, mỗi ngày không chịu để tâm cười nhạo.

Nhưng mà anh lại quên, cô làm sao có thể không hiểu xa cách là cái gì...

Cô thực ra càng rõ ràng xa cách ý nghĩa là gì so với anh.

Là vì cô vẫn hiểu được, vẫn minh bạch, cho nên đối với cô mà nói, nguyện vọng hèn mọn nhỏ nhất chính là hi vọng anh sống tốt trên thế giới này.

Bất luận anh đi bao xa, bất luận anh cách cô bao nhiêu km, dù cho thật lâu cũng không có thể cùng anh gặp mặt.

Chỉ cần cô biết anh ở một chỗ đích nào đó trên địa cầu này, có cuộc sống tốt, cô cũng đã cực kỳ thỏa mãn rồi.

Cánh tay Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng vòng lên vòng eo hơi chút mảnh khảnh của Tiểu Thỏ, cô gầy như vậy, yếu ớt như vậy, giống như chỉ cần cánh tay của anh hơi ra sức chút có thể dễ dàng bẻ gãy cô, nhưng mà ý nghĩ trong lòng cô lại cứng cỏi như vậy, mạnh mẽ như vậy, thậm chí vượt qua anh.

Cho tới nay, anh đều coi cô như đứa bé mà đối đãi, nhưng mà hiện tại anh đột nhiên phát hiện, thực ra đôi khi một cái ý nghĩ của đứa trẻ còn trưởng thành hơn so với người lớn rất nhiều.

Anh trầm mặc, chỉ cảm thấy một chỗ mềm mại nhất nào đó đang đau nhói.

Thật lâu sau anh hít sâu một hơi, sau đó chậm rãi thở ra.

Hai tay anh đỡ bả vai gầy yếu của Tiểu Thỏ, đôi mắt sụp xuống nhìn cô, trong ánh mắt trong suốt ẩn chứa một chút ý cười nhợt nhạt, thanh âm ôn nhu mang theo một tia bồn chồn nói: “Được rồi, cho dù em cảm thấy nửa năm gặp anh một lần cũng có thể, nhưng mà...”

Thanh âm của anh dừng một chút, đột nhiên giọng nói mang theo một chút vô tội hướng tới cô hỏi: “Nếu anh nhớ em, nên làm cái gì bây giờ?”

“A? ?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, đôi mắt ngập nước nhìn anh, sau một lúc lâu chưa có lấy lại tinh thần.

Anh nói . .

Nếu như anh nhớ chính mình, nên làm cái gì bây giờ?

Cho nên thực ra... Anh nước chanh của cô... Cũng là sẽ nhớ một người sao?

“Không trả lời anh?” Trình Chi Ngôn đưa tay nhẹ nhàng vuốt cái mũi của cô một cái, cười nói: “Nếu như anh nhớ em, từ Bắc Kinh trở về nhanh nhất mà nói cũng phải bay hai giờ, đây còn không có tính cả thời gian đi sân bay, thời gian kiểm tra, thời gian đăng ký, em nói Chủ nhật cũng chỉ có thời gian hai ngày, chẳng lẽ hai ngày này anh cũng chỉ có thể bôn ba qua lại ở sân bay sao?”

“Anh... Ý của anh là...” Tiểu Thỏ thật không dám tin tưởng nhìn anh.

“Thực ra anh muốn thi Nam Kinh.” Trình Chi Ngôn buông cánh tay của cô ra, trở lại trước bàn học chính mình, tiện tay cầm lấy một bản giới thiệu văn tắt đại học Nam Kinh từ trên bàn tới, đưa tới trước mặt Tiểu Thỏ quơ quơ nói: “Như vậy ít nhất, thời điểm nhớ em, còn có thể ngồi xe trực tiếp trở về.”

“Nhưng mà... Nhưng mà...” Tiểu Thỏ tròn mắt há hốc mồm mà nhìn kia giới thiệu văn tắt kia, sau một lúc lâu mới lắp bắp hỏi: “Mọi người vẫn cho là anh sẽ đi Bắc Kinh a....Anh... Ba mẹ biết không?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 207: Tớ Có Bạn Gái 2

Trình Chi Ngôn lắc đầu nói: “Anh chưa nói với bọn họ.”

“Cái này... Thi đại học cũng không phải là việc nhỏ, anh đừng coi làm trò đùa, nghiêm túc suy xét rõ ràng!” Trong mắt Tiểu Thỏ khiếp sợ nhìn anh, chỉ cảm thấy hôm nay mình chịu đủ loại trùng kích, thật sự là không ít.

“Ha ha. . .” Sau khi Trình Chi Ngôn nghe được những lời này của cô nhìn không được bật cười, anh đưa tay sờ sờ đầu lông xù của cô, cười nói: “Lời này từ trong miệng em nói ra, tại sao liền cảm giác không được tự nhiên như thế a?”

“Em...” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ cười cười không nói.

“Đừng lo lắng, chuyện này anh sẽ thuyết phục bọn họ.” Trình Chi Ngôn sờ sờ đầu của cô, thấp giọng nói.

”Uh m . . .” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

Hai người bọn họ đang nói chuyện liền nghe thấy dưới lầu truyền đến tiếng chìa khóa mở cửa.

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày, kỳ quái nói: “Hôm nay cha anh sớm như vậy liền trở lại rồi sao?”

”Không biết a...” Tiểu Thỏ lắc đầu.

”Đi xuống xem một chút.” Trình Chi Ngôn nắm tay Tiểu Thỏ, xoay người hướng tới dưới lầu đi đến.

Hai người đi đến cầu thang liền nhìn thấy một đồng hành lý ở cửa.

”Mẹ? . . .” Trình Chi Ngôn nhìn Chu Nguyệt đang mang theo bao lớn bao nhỏ đi vào trong nhà, chần chờ một chút hô một tiếng.

”Ai, Ngôn Ngôn?” Chu Nguyệt ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ đứng ở trên bậc thang, sững sốt một chút, kỳ quái nói: “Hôm nay con không cần tự học buổi tối? . . .”

”Tiểu Thỏ. . . Có chút việc, con về trước.” Thanh âm Trình Chi Ngôn dừng một chút, sau đó cau mày hỏi: “Mẹ đây là ra ngoài sưu tầm dân ca trở lại?”

”Đúng vậy, lần này thời gian đi có phần lâu, đi mấy cái quốc gia Châu Âu kia đã mệt rã rồi, nơi nơi đều là giáo đường đình nhọn, tòa thành cao ngất, đồ ăn lại khó ăn, rất không dễ dàng tìm đến một nhà hàng Trung Quốc, mẹ sắp khóc rồi.” Sau khi Chu Nguyệt để một đồng đồ vật kia xuống, bắt đầu chăm chọc.

Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn bà.

”Không được, mẹ mới vừa xuống máy bay, lại ngồi xe trở về, đã hai ngày không tắm rửa, mẹ đi tắm rửa một cái trước, một lát lại nói với các con.” Chu Nguyệt vừa hướng tới buồng vệ sinh trên lầu đi vừa thuận miệng nói.

”A.... . .” Trình Chi Ngôn nghiêng người sang bên cạnh nhường đường cho bà.

Tiểu Thỏ mắt thấy Chu mẹ đi qua, nhìn không được quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn một cái, hai người nhìn nhau cười cùng nhau lắc lắc đầu.

”Mẹ ơi! Đây là cái gì a!”

Trong phòng vệ sinh đột nhiên truyền đến một tiếng Chu Nguyệt kêu to, ngay sau đó liền vang lên tiếng túi ni lông tất tất tốt tốt.

Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ vội vàng lên lầu, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Chu Nguyệt đứng ở chính giữa ba túi băng vệ sinh lớn, trên mặt tràn ngập hai chữ “Khiếp sợ”.

”Cái kia. . .” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ nhìn Chu Nguyệt, nhỏ giọng nói: “Cái kia, hôm nay con tới cái kia rồi.... Trong nhà không có cái này... Anh nước chanh liền mua một chút trở về giúp con...”

”Cái này gọi là một chút?” Chu Nguyệt tròn to mắt nhìn con trai của mình, khoe miệng giật giật, nhìn không được chăm chọc nói: “Com đây là mua vài năm về sao?”

”Vài năm?” Trình Chi Ngôn khẽ nhíu mày, thanh âm nhàn nhạt hướng tới mẹ mình nói: “Không có a, con mua nửa năm, 42 gói mà thôi.”

”42 gói! Mà thôi?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 208: Tớ Có Bạn Gái 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Chu Nguyệt tiếp tục về mặt khiếp sợ nhìn anh, thanh âm run rẩy hỏi: “Con nghĩ như thế nào mà mua nhiều như vậy?”

”Ách. . .” Trình Chi Ngôn nhìn về mặt bị shock kia của mẹ mình, nhìn không được giấu nghĩ, chẳng lẽ mình mua sai lầm rồi? “Con liền.... Dựa theo một ngày một gói, một tháng bảy ngày, chính là bảy gói, nửa năm chính là sáu bảy bốn hai gói a...”

Chu Nguyệt nhất thời dở khóc dở cười nhìn anh hỏi: “Người nào nói cho con tới đi cả một ngày cần dùng một gói?”

”Con... Đoán...” Trên mặt Trình Chi Ngôn thoáng có chút xấu hổ.

Nhìn phản ứng mẹ anh như vậy, anh đại khái cũng biết là chính mình mua nhiều...

”Thời gian tới di cả cũng không lâu, bình thường là ba đến năm ngày, sau vài ngày ra rất ít gần như không có.” Chu Nguyệt có chút bất đắc dĩ nhìn Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ, thờ dài một hơi hướng tới bọn họ giảng giải nói: “Một tháng dùng hai gói liền không sai biệt lắm, đây 42 gói, đủ cho Tiểu Thỏ dùng hai năm rồi...”

“... Ha ha.” Trình Chi Ngôn cười gượng một tiếng, không nói.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn xem cái này lại nhìn xem cái kia, rốt cục nhìn không được cười lên ha ha.

Tuy nói bầu không khí học tập cấp ba cực kỳ khẩn trương, nhưng mà nhất trung vẫn tương đối coi trọng tố chất phát triển thân thể học sinh, cho nên mặc dù xóa bỏ một loạt giờ học, chỉ riêng lớp thể dục lại vẫn ở lại nơi đó.

Chẳng qua đến cấp ba, thầy giáo thể dục cũng biết bọn họ học tập khẩn trương, cho nên sau khi lên lớp thể dục đều là chạy hai vòng quanh sân thể dục, lại làm tập thể dục theo nhạc của đài một lần, tiếp theo là có thể tự do hoạt động, học sinh nam có thể đi chơi bóng rổ, học sinh nữ có thể nhảy dây, chỉ cần hoạt động thể dục trong phạm vi tầm mắt thầy giáo là được.

Ngày này ở lớp thể dục, giáo viên cũng là có chút rảnh rỗi nhàn chán, liền ồn ào thi đấu cùng với học sinh nam lớp Trình Chi Ngôn.

Các học sinh nam vừa nghe nhất thời tinh thần tỉnh táo, mỗi lớp đều yêu cầu ở một đội cùng thầy giáo.

Học sinh nữ vừa nghe cũng tinh thần tỉnh táo, lại có thể xem các soái ca trong hai lớp cùng nhau chơi bóng rổ.

Một cánh tay Hạ Phong khoát lên trên vai Trình Chi Ngôn, cà lơ phát phơ cười hỏi: “Thế nào a, Trình Chi Ngôn, chúng ta có muốn cùng một đội với thầy giáo thể dục hay không?”

Trình Chi Ngôn cúi đầu, kéo khóa kéo áo khoác quần áo thể thao ra, để bên cạnh nói: “Không cần, một hồi ngược thầy là được.”

”Ha ha, được rồi!” Hạ Phong nhất thời hưng trí bùng bùng cũng bắt đầu thoát áo khoác quần áo thể thao.

Chẳng qua quần áo thể thao của Trình Chi Ngôn mới vừa cởi ra liền có học sinh nữ tiến lên, đỏ mặt tiếp nhận áo khoác giúp anh, mà Hạ Phong mang theo áo khoác trong tay mình lẻ loi đứng ở nơi đó.

”Uy, tớ nói này Hạ Văn Hi, cậu làm như vậy có phải có phần không quá công bằng hay không?” Hạ Phong nhìn Hạ Văn Hi đứng ở bên cạnh Trình Chi Ngôn, về mặt bốn cột hướng tới cô ta nói: “Tại sao cậu cũng chỉ giúp đỡ cầm áo khoác cho Trình Chi Ngôn a, áo khoác tớ đây làm sao bây giờ? Hai người chúng tớ đầu gối cũng là cái tổ hợp a!”

”Vậy tớ cầm giúp cậu là được.” Hạ Văn Hi có chút không tốt lắm nhìn Hạ Phong, đưa tay tiếp nhận áo khoác của anh ta.

”Ha ha, như vậy mới đúng! Làm người không thể bắt công a!” Hạ Phong cười hi hi hướng tới Hạ Văn Hi nói, sau đó xoay người ôm lấy bả vai Trình Chi Ngôn, đề thấp thanh âm hỏi: “Cô nàng này đối với cậu còn chưa hết hi vọng sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 209: Tớ Có Bạn Gái 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc mắt nhìn anh ta, cúi đầu không nói chuyện.

”Uy, cậu như vậy không được.” Hạ Phong về mặt thương tiếc nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Cậu không thích người ta liền trực tiếp từ chối a, cậu im lặng không nói người như vậy tính là cái gì a, đưa hi vọng cho người ta sao?”

”Tớ nói với cô ấy, tớ có bạn gái rồi.” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu nhìn Hạ Phong một cái, xắn tay áo mình, vừa đi vừa nói: “Cực kỳ nghiêm túc nói qua, cô ấy không tin...”

”Vậy còn không phải bởi vì bạn gái nhỏ của cậu quá nhỏ rồi...” Hạ Phong liếc Trình Chi Ngôn một cái nói: “Tớ cũng không tin tương lai hai người các

cậu thật sự có thể cùng một chỗ.”

”Tin hay không tùy cậu.” Trình Chi Ngôn tức giận hướng tới anh ta nói.

”Ai, ai, đừng a, đừng như vậy a, cậu đã nói với cô ấy cậu có bạn gái, vậy cậu giữ một khoảng cách cùng người ta a, cậu đưa áo khoác mình người ta để cho cô ấy cầm giúp cậu, đây là chuyện gì xảy ra?” Hạ Phong về mặt bắt quái tiếp tục hướng tới Trình Chi Ngôn truy hỏi.

”Vừa rồi thời điểm cởi áo khoác không phát hiện.” Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn thoáng qua Hạ Vân Hi đứng ở bên cạnh sân bóng rổ, trong mắt cô ta đang vui mừng nhìn chính mình.

Trình Chi Ngôn quay đầu lại hướng tới Hạ Phong bắt đầu nói: “Tớ còn tưởng rằng là cậu túm áo khoác của tớ a, ai biết cởi ra mới nhìn thấy là cô ấy.”

“...”

”Áo khoác đều đã ở trên tay cô ấy, tớ cuối cùng không thể trước mặt nhiều bạn học lại lấy tới đây như vậy...” Trình Chi Ngôn có chút đau đầu hướng tới Hạ Phong nói: “Hoàn hảo là cậu cũng đưa áo khoác mình cho cô ấy.”

”Ai, được rồi, được rồi, dù sao cô ấy thích cậu người người đều biết.” Hạ Phong hướng tới Trình Chi Ngôn vẫy vẫy tay nói: “Chỉ là cậu vẫn không nhắc tới, có một số người đã sớm ở trong lòng lặng im coi các cậu là một đôi rồi.”

“...” Trình Chi Ngôn khẽ nhủ mày.

”Ai, Trình Chi Ngôn! Hạ Phong! Hai người các cậu ngược lại tới đây a!” Thầy giáo đứng ở trung tâm sân bóng rổ hướng tới hai người bọn họ khua tay nói: “Nhanh lên, hai người đến một đội?”

”Đến đây.” Hạ Phong ôm lấy cổ Trình Chi Ngôn vội vàng hướng tới chỗ thầy giáo thể dục đi tới.

Các nữ sinh bên ngoài sân bóng rổ về mặt hâm mộ ghen ghét nhìn Hạ Vân Hi, nhỏ giọng thảo luận nói: “Hạ Vân Hi, vừa rồi Trình Chi Ngôn nhà cậu hướng tới phía bên cậu nhìn thoáng qua, ôi, hai người thật sự là ân ái, cậu ấy sắp vào sân vẫn còn không quên nhìn cậu.”

”Ai nha, các cậu nói loạn cái gì a.” Hạ Vân Hi ôm quần áo hai người Trình Chi Ngôn và Hạ Phong, về mặt khó xử trả lời một câu.

”Ai, nếu Trình Chi Ngôn là hoa có chủ, chúng ta đây cũng chỉ có thể nhìn xem Hạ Phong rồi.” Nữ sinh kia hi hi ha ha nháo tiếp tục trêu chọc cô ta.

Hạ Vân Hi không biết nên tiếp tục nói cái gì, chỉ là xấu hổ cười cười, ngược lại ánh mắt tiếp tục hướng trung tâm sân bóng rổ.

Là từ lúc nào bắt đầu thích anh?

Cô tinh tế nhớ lại, giống như thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy anh ở cao nhất, anh mặc cả người quần áo thể thao màu đen, đeo cặp sách ngược ánh mặt trời, đi về phía trước mặt mình, lúc ấy cô chỉ cảm thấy bộ dáng vị nam sinh này thực đẹp trai, vóc dáng thật cao a...

Sau này biết anh cùng lớp với mình, ánh mắt liền nhìn không được vẫn hướng tới trên người anh.

Sau này không biết vì sao bạn cùng lớp luôn luôn nói mình và anh rất xứng đôi, một gốc cây nho nhỏ tên là thích kia mọc lên đầy lòng cô, càng ngày càng cao.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 210: Tớ Có Bạn Gái 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhưng mà nói đi nói lại, nam sinh giống Trình Chi Ngôn lại có người nào lại không thích a?

Giữa thời tiết quang đăng như vậy, người con trai mặc áo somi trắng, tươi cười sạch sẽ lại ôn nhu, thân hình gầy, đôi mắt trong suốt, anh chỉ nhìn người một cái, sẽ gặp làm cho toàn bộ thế giới đều tràn ngập ánh mặt trời rực rỡ.

Cho nên cô mới có thể trong lúc bất tri bất giác thích anh càng ngày càng nhiều.

Hạ Vân Hi đưa mắt nhìn sang tiếng động lớn trong sân bóng.

”Mau, mau! Chuyển bóng, chuyển bóng!” Hạ Phong vừa chạy vừa hướng tới một vị bạn học nam mang bóng lớn tiếng hô.

”Phòng thủ, phòng thủ cậu ta!” Thầy giáo bên đội kia đang khàn cả giọng gào thét.

Vị bạn học nam mang quả bóng kia, một cái lắc mình một cái, thân thể thấp bé, nhưng mà trong chớp mắt liền truyền quả bóng truyền cho Hạ Phong.

”Trình Chi Ngôn! Tiếp bóng!” Sau khi Hạ Phong cầm quả bóng đến bước chân vẫn hướng về phía trước nháy mắt dừng lại, anh ta chuyển bóng ra phía sau một cái, liền cầm bóng rõ trong tay ném cho Trình Chi Ngôn chạy cách đó không xa sau lưng anh ta.

”Nguy rồi!” Thầy giáo thể dục vỗ đùi, vừa rồi chỉ lo làm cho người đi phòng Hạ Phong, hoàn toàn đã quên bên cạnh anh ta còn có một người xuất quỷ nhập thần Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn tiếp nhận quả bóng, nhanh chóng chuyển động, thời điểm sắp đến dưới rổ, vậy mà đối diện lại lao tới một người thân hình cường tráng.

”Trình Chi Ngôn, cẩn thận!” Hạ Phong mắt thấy người kia cường tráng như ngọn núi nhỏ hướng tới Trình Chi Ngôn vọt tới, vội vàng lớn tiếng nhắc nhở anh.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn nheo lại, mắt thấy chính mình liền muốn đụng vào trên người đối phương, vội vàng dừng lại, ngay sau đó xoay người trở tay ném bóng vào rổ.

Bóng vào!

”Chết tiệt! Loại bóng này cũng có thể tiến vào!” Hạ Phong mắt thấy quả bóng rổ kia ở trên khung vòng vo hai vòng, sau đó vững vàng rơi vào bên trong khung, nhin không được cảm khái một câu.

”Nha - -!”

”Cẩn thận - - !!”

Cùng với tiếng Hạ Phong cảm khái, nhưng xung quanh vang lên từng đợt kinh hô.

Trình Chi Ngôn ném bóng vào rổ, thời điểm xoay người lại vẫn vì quán tính mà đụng vào trên người đối phương, hơn nữa dưới chân anh trong khoảng thời gian ngắn không có đứng vững, cả người thẳng tắp hướng tới phía sau ngã.

”Ầm” một tiếng, ngay cả Hạ Phong cũng cảm thấy lưng đau thay anh.

Thầy giáo thể dục còn có các học sinh ở tại chỗ trận đấu vội vàng vây quanh đi lên.

”Trình Chi Ngôn, em không sao chứ?” Thầy giáo thể dục đẩy mọi người ra, vọt tới trước mặt Trình Chi Ngôn hướng tới anh vờn tay.

Trình Chi Ngôn té ngã trên đất dường như ngơ ra vài giây lúc này mới phản ứng kịp, anh túm tay thầy giáo thể dục xoay người một cái bò lên, vỗ vỗ áo T-shirt chính mình nói: “Không sao, chính là trên tay rách da chút, vừa rồi ngã xuống tới lấy tay chống đỡ một chút.”

”Cái này gọi là rách da một chút sao? Đây đều đã đổ máu!” Hạ Phong đứng ở bên cạnh Trình Chi Ngôn ngạc nhiên hết lớn.

Một đám nhất thời theo ánh mắt Hạ Phong nhìn qua.

Chỉ thấy trên cánh tay trắng nõn như ngọc của Trình Chi Ngôn bị rách một khối da lớn, máu tươi đang hỗn hợp bùn đất ở miệng vết thương chậm rãi chảy xuống dưới.

”Mau, nhanh chóng đi phòng y tế khử trùng.” Thầy giáo thể dục quyết định thật nhanh, đẩy Hạ Phong một cái nói: “Nhanh lên, đi cùng cậu ta.”

”A....” Hạ Phong gãi gãi cái ót chính mình, một bàn tay thật cẩn thận kéo cánh tay Trình Chi Ngôn, giống như là đỡ lão phật gia (người già) đi đường, mang theo anh đi phòng y tế.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 211: Tổ Có Bạn Gái 6

“Hạ Vân Hi, cậu đi xem sao, Trình Chi Ngôn nhà cậu ngã sắp xuống a. Tốt xấu gì cũng quan tâm người ta a.” Một cái bạn học nữ đẩy Hạ Vân Hi đứng tại chỗ nhìn Trình Chi Ngôn và Hạ Phong dần dần đi xa một cái, nhỏ giọng hỏi.

”Tớ...” Hạ Vân Hi chần chờ một chút, cúi đầu nhìn nhìn quần áo hai người bọn họ trong lòng ngực mình, cắn cắn môi nói: “Tớ trả lại áo khoác cho bọn

họ.”

”Đi thôi đi thôi, nhanh lên đi.” Xung quanh lập tức liền có người ồn ào.

Hạ Vân Hi ở giữa một mảnh ồn ào đỏ mặt đuổi theo.

Bên trong phòng y tế.

Hạ Phong ngồi ở trên ghế, bắt chéo hai chân nhìn cô giáo chăm sóc sức khoẻ khử trùng cánh tay té bị thương cho Trình Chi Ngôn, nhìn không được ở bên cạnh thao thao bất tuyệt nói: “Không tồi, cậu bị thương tay trái, nếu là tay phải mà nói làm cho ảnh hưởng đến cuộc thi viết chữ a, đến lúc đó chủ nhiệm lớp mình không đi liều mạng cùng thầy giáo thế dục là không thể.”

Trình Chi Ngôn cau mày, chịu đựng từng trận cảm giác đau đớn do nước sát trùng vẩy lên miệng vết thương, nhàn nhạt liếc mắt nhìn anh ta, không nói chuyện.

Ngược lại cô giáo chăm sóc sức khoẻ có chút buồn cười nhìn Hạ Phong một cái, bắt đầu đi nói: “Không nghiêm trọng như thế, chính là rách một chút da mà thôi, trên sân thể dục bụi tương đối nhiều, hỗn hợp vết máu nhìn có chút dọa người thôi.”

”Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi...” Hạ Phong vội vàng gật đầu.

”Được rồi, khử trùng xong, cô cho em chút thuốc mỡ, lấy cái băng gạc cho em dán một chút thì tốt rồi.”

Cô giáo chăm sóc sức khoẻ cầm cái nhíp trong tay, ném bông lau miệng vết thương vào trong thùng rác, sau đó xoay người đi cái tủ vừa tìm thuốc mỡ vừa lầm bầm: “Oa, kỳ quái, ngày hôm qua mình để băng gạc chỗ này, tại sao không có a...A... Đúng rồi, xé chiều hôm qua có một bạn học đá bóng bị ngã... Hai người chờ một lát, cô ta đi phòng dụng cụ cầm băng gạc sạch sẽ tới đây.”

”A...” Hạ Phong lên tiếng, mắt thấy cô giáo chăm sóc sức khoẻ đi ra ngoài, liền bắt đầu đi bộ khắp nơi ở trong phòng y tế.

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn thoáng qua miệng vết thương chính mình nói: “Trầy da như vậy không cần phải dán băng gạc chứ?”

”Phải, phải, nhất định phải!” Hạ Phong xoay người lại, lập tức tới phòng cứu thương trên bàn phòng cứu thương ngồi, cười hi hi hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Cậu ngấm lại, lúc khuya cậu về nhà mang theo một cánh tay băng gạc vào cửa, bạn gái nhỏ của cậu thấy sẽ thương cậu a, chẳng lẽ cậu không muốn hưởng thụ cảm giác bạn gái nhỏ vì cậu hồi hân ân cần chạy trước chạy sau một chút sao?”

”Cậu thật vô nghĩa....” Trình Chi Ngôn liếc Hạ Phong một cái, thanh âm thản nhiên nói.

”Ha ha, tớ...” Hạ Phong đang chuẩn bị nói cái gì đó cửa phòng y tế đột nhiên truyền đến một trận tiếng bước chân, tiếp theo liền vang lên tiếng gõ cửa.

”Tiến vào a.” Hạ Phong ngồi ở trên bàn hướng tới ngoài cửa hô một tiếng.

Cửa phòng y tế bị đẩy ra, Hạ Vân Hi ôm áo khoác Trình Chi Ngôn và Hạ Phong đi đến.

”Tại sao là cậu?” Hạ Phong có chút kỳ quái nhìn cô ta, lại hướng tới sau lưng cô ta nhìn xung quanh một chút, thuận miệng hỏi: “Cô giáo chăm sóc sức khoẻ còn chưa có trở lại a.”

”A?” Hạ Vân Hi sững sốt một chút, không biết Hạ Phong đang nói cái gì, vì thế đành phải cười cười với anh ta nói: “Áo khoác hai người các cậu còn đang ở chỗ tớ, tớ đưa tới đây cho các cậu.”

”A... . Áo khoác a.” Hạ Phong trực tiếp từ trên bàn nhảy xuống tới, hướng tới Hạ Vân Hi nói: “Cậu trực tiếp cầm đến lớp học giúp chúng tớ thì tốt rồi a.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 212: Tớ Có Bạn Gái 7

Editor: Quỳnh Nguyễn“Ách. . .Tớ.... Không nghĩ tới.” Hạ Vân Hi hơi hơi sững sốt một chút.

”A..., quyết định như vậy đi.” Hạ Phong đi đến trước mặt Hạ Vân Hi tiếp nhận áo khoác trong tay cô ta, thuận miệng nói một câu.

Hạ Vân Hi chần chờ một chút, vẫn lại là đi đến bên cạnh Trình Chi Ngôn khom lưng nhìn vết thương trên cánh tay anh một chút, quan tâm nói: “Trình Chi Ngôn, cánh tay của cậu không sao chứ?”

”Không sao.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt trả lời một câu.

”Hoàn hảo không có thương tổn đến tay phải, nếu không không thể viết chữ rồi.” Hạ Vân Hi nhìn miệng vết thương, không có dọa người như vừa rồi, nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi.

”Uh`m.” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, không nói.

Không khí bên trong phòng y tế lập tức trở nên có chút xấu hổ.

”Tôi tới tới, băng gạc tìm được rồi, cũng không biết người nào nhầm chán như thế, vậy mà thu dọn kho hàng một lần, làm hại cô tìm hồi lâu mới tìm được băng gạc.” Đúng lúc này cô giáo chăm sóc sức khỏe cầm trong tay một quyển băng gạc đi đến, lúc cô nhìn thấy Hạ Vân Hi rõ ràng sưng sốt một chút sau đó cười tít mắt hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Đây là bạn cùng lớp sao?”

”Vâng.” Trình Chi Ngôn tiếp tục gật đầu.

”Đến xem vết thương của em sao? Khả khả thật đúng là lo lắng em a.” Cô giáo chăm sóc sức khỏe vừa lau loét băng bó miệng vết thương cho Trình Chi Ngôn vừa trêu ghẹo nói: “Sẽ không là bạn gái em chứ? Yên tâm, cô sẽ không theo dõi chủ nhiệm lớp các em.”

“...” Hạ Vân Hi có chút xấu hổ cúi đầu xuống.

”Không phải.” Thanh âm Trình Chi Ngôn vang lên. Ở trong phòng y tế.

”A....” Cô giáo chăm sóc sức khỏe nghe ngữ khí anh đột nhiên trở nên lạnh lùng sốt một chút, sau đó theo bản năng gật đầu lên tiếng.

”Em có bạn gái.” Trình Chi Ngôn tiếp tục bổ sung một câu, ánh mắt nhìn cô giáo đang băng bó miệng vết thương, đầu cũng không nâng nói một câu: “Không phải cô ấy.”

”A....” Cô giáo chăm sóc sức khỏe tiếp tục gật gật đầu theo bản năng.

“...” Hạ Vân Hi cắn môi ngẩng đầu lên.

Trình Chi Ngôn ngồi ở ghế tựa chính giữa phòng y tế, anh hơi hơi cúi đầu, ánh sáng phía sau cửa sổ chiếu vào, anh nghiêng người ngồi ở giữa nắng ấm như vậy, tùy ý ánh sáng sáng ngời kia chiếu lên gương mặt tuấn tú.

”Khụ khụ. . . Cái kia...” Hạ Phong mắt thấy không khí phòng y tế trở nên xấu hổ vội vàng ho hai tiếng hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Dù sao còn có một tiết liên tan học, cậu muốn xin nghỉ cùng thầy giáo hay không, buổi tối tự học cũng đừng đến đây đi.”

”Uh`m.” Trình Chi Ngôn nghĩ nghĩ, gật đầu lên tiếng.

Hạ Vân Hi xấu hổ đứng tại chỗ, qua một lúc lâu sau thanh âm nhẹ nhàng nói: “Tớ trước... Về lớp học.”

Nói xong cô ta liền xoay người chạy ra phòng y tế.

Cô giáo chăm sóc sức khỏe rốt cục thở dài nhẹ nhõm một hơi, hướng tới Trình Chi Ngôn bồn chồn nói: “Đổi đãi nữ sinh phải ôn nhu một chút, em nói như vậy, không cho người ta mặt mũi a.”

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu, đôi mắt nhàn nhạt lướt qua cô giáo chăm sóc sức khỏe một cái nói: “Em chỉ ôn nhu với người trong lòng em.”

“...”

Cô giáo chăm sóc sức khỏe lập tức đã bị những lời này làm nghẹn.

Lúc tan học Trình Chi Ngôn xin chủ nhiệm lớp về nhà trước.

Hạ Vân Hi ngồi ở trên ghế nhìn bóng dáng Trình Chi Ngôn mang theo cặp sách đi ra phòng học, chần chờ một chút cũng bắt đầu thu dọn cặp sách.

”Oa, cậu làm gì vậy?” Bạn ngồi cùng bàn có chút kỳ quái nhìn cô ta thuận miệng hỏi: “Buổi tối vẫn còn lớp tự học buổi tối a, tại sao cậu bắt đầu thu dọn cặp sách vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 213: Tớ Có Bạn Gái 8

Editor: Quỳnh Nguyễn“Tớ... Trong nhà tớ có chút việc, vừa rồi mẹ tớ gọi điện thoại để cho tớ xin nghỉ cùng thầy.” Hạ Vân Hi sùng sốt một chút, sau đó có chút mất tự nhiên cười cười nói.

”A.... . . Vậy cậu nhanh lên đi, chủ nhiệm lớp mới vừa ra ngoài.”

Bạn ngồi cùng bàn gật gật đầu, cũng không có hỏi nhiều.

”Uh`m”

Hạ Vân Hi đeo cặp sách lên, từ trong phòng học đuổi theo ra ngoài, nói cùng chủ nhiệm lớp một chút, chủ nhiệm lớp liền gật đầu đồng ý.

Hạ Phong cau mày nhìn Hạ Vân Hi theo sát sau lưng Trình Chi Ngôn ra ngoài, chần chờ một chút chính mình cũng thu dọn cặp sách muốn đi xin nghỉ cùng chủ nhiệm lớp.

Anh ta vừa đi ra phòng học, sau đó nhìn Hạ Vân Hi đi tới, đuổi theo chủ nhiệm lớp mở miệng nói: “Thầy giáo Trương, em...”

”Uh`m?” Thầy giáo Trương quay đầu, nhìn Hạ Phong, trong mắt nghi hoặc.

”Cái kia. .Em...Bụng em vô cùng đau đớn, buổi tối em có thể xin nghỉ hay không?” Hai tay Hạ Phong ôm bụng mình, vẻ mặt thống khổ hướng tới thầy giáo Trương hỏi.

”Em muốn về nhà?” Thầy giáo Trương nheo một đôi mắt lại nhìn Hạ Phong, vẻ mặt cảnh giác hỏi.

”Vâng... Đúng vậy a... Ôi... Bụng em đau quá...” Hạ Phong mặt nhăn hướng tới thầy giáo Trương tiếp tục nói.

”Cụ thể đau chỗ nào?”

”Ách... Nơi này...” Hạ Phong chỉ chỉ dạ dày chính mình.

”Đau bụng?”

”Vâng.”

”Đi phòng y tế cho cô giáo chăm sóc sức khỏe xem một chút, cô ấy đồng ý thầy liền đồng ý.”

”Ách. . .” Hạ Phong chần chờ một chút.

Không cần đi. . . Mặc dù bình thường cô giáo chăm sóc sức khỏe nói chuyện rất tốt, nhưng mà loại tùy tiện xin phép nghỉ này cho tới bây giờ cô mặc kệ, nếu như học sinh thật sự bệnh tình nghiêm trọng mà nói, cô đều là tự mình đưa học sinh đi bệnh viện, sau đó lại điện thoại thông báo cha mẹ....

”Làm sao vậy? Dạ dày lại không đau rồi hả ? ?” Thầy giáo Trương hơi hơi nhíu mày hỏi.

”Không đau, không đau rồi. . . Đột nhiên không đau rồi !” Hạ Phong vội vàng lắc đầu, xoay người liền hướng tới phòng học chạy tới.

”Hừ!” Thầy giáo Trương nhìn bóng dáng Hạ Phong như chạy trốn không nói gì: “Người này, lấy cớ xin phép thật sự là vô cùng kỳ quặc.”

Bên này sau khi Hạ Vân Hi xin nghỉ cùng chủ nhiệm lớp liền đi theo cách Trình Chi Ngôn không xa.

Cô ta đi theo anh xuống cầu thang, đi qua hành lang, vào nơi để xe đạp, lại đi theo anh ra cổng trường, cười lên xe liền đi theo xa như vậy.

Có thể là vì quá thích một người, mặc dù anh nói chính mình có bạn gái, nhưng mà không có tận mắt nhìn thấy cô chính là không muốn tin tưởng.

Cũng bởi vì nữ sinh cố chấp, cảm thấy anh không có chính miệng nói với mình, tôi không thích cô, liền không xem như từ chối rõ ràng.

Trình Chi Ngôn một đường hướng tới phương hướng tiểu khu nhà bọn họ cười, mới vừa cười đến cửa tiểu khu vậy mà liền thấy được bóng dáng Tiểu Thỏ lác lư.

Mới mấy giờ, người này mới vừa tan học?

Trình Chi Ngôn khẽ nhíu mày cúi đầu nhìn đồng hồ trên cổ tay, đã sáu giờ rưỡi, bọn họ không phải nên là năm giờ liền tan học sao...

”Tiểu Thỏ!” Anh dừng ngay ở bên cạnh cô, cúi đầu gọi cô một tiếng.

Tiểu Thỏ đang lác lư ở trên đường đột nhiên nghe được thanh âm Trình Chi Ngôn vang lên ở bên tai mình, nhất thời vẻ mặt kinh hãi quay đầu lại nhìn anh: “Anh nước chanh?”

Hạ Vân Hi đi theo Trình Chi Ngôn không xa, nhìn anh đột nhiên ngừng lại bên cạnh một cô gái buộc tết đuôi ngựa, trong lòng tràn đầy nghi hoặc, trên cổ cô gái kia còn mang theo khăn quàng đỏ, nhìn dường như cũng có chút quen mắt. . .

Giống như....Cô gái cùng truyền nước ở trong bệnh viện cùng Trình Chi Ngôn?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 214: Tớ Có Bạn Gái 9

Editor: Quỳnh Nguyễn“Tại sao trễ như vậy mới trở về?” Trình Chi Ngôn khẽ nhú mày nhìn cặp sách trên người Tiểu Thỏ, trầm giọng nói: “Trời sắp nhá nhem rồi.”

”Ai nha, hôm nay ba mẹ không ở nhà, sau khi em tan học liền thuận tiện ăn bát mì ở tiệm mì gần cửa nhà, đây không là vừa vặn ăn no trở về sao.” Tiểu Thỏ hướng về phía Trình Chi Ngôn cười rục rờ, kỳ quái nói:“Anh nước chanh, tại sao anh đã trở về? Hôm nay không tự học buổi tối?”

Anh nước chanh?

Hạ Vân Hi nghe xưng hô thế sững sốt một chút, lập tức liền phản ứng kịp, cô bé này thì ra thật là em gái Trình Chi Ngôn.

”Uh~m, lúc chơi bóng rổ ngã một cái, cánh tay rách chút da, trở về trước.” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng băng quơ nói một câu, lúc đang muốn dời đề tài này đi Tiểu Thỏ đã về mặt lo lắng ôm cánh tay của anh, thật cẩn thận hỏi: “Chỗ nào rách đưa em xem.”

Trình Chi Ngôn nhìn cô đáng vẻ khăn trương nhện không được cười cười, đưa tay sờ sờ đầu lông xù của cô nói: “Một chút vết thương nhỏ mà thôi, không có việc gì.”

”Cho em xem...” Tiểu Thỏ thật cẩn thận ôm cánh tay của anh, cách quần áo muốn nhìn rõ cuộc cái cánh tay kia bị thương thế nào.

”Hiện tại cũng bình thường, về nhà lại nhìn đi.” Trình Chi Ngôn bất đắc dĩ cười cười vỗ vỗ đầu Tiểu Thỏ nói: “Lên xe, anh mang em trở về.”

”Được.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, vòng đến phía sau xe đạp Trình Chi Ngôn ngồi lên.

”Ngồi xong rồi hả ?” Thanh âm Trình Chi Ngôn ôn nhu hỏi một câu.

”Vâng! Được rồi!” Tiểu Thỏ gật đầu, một đôi cánh tay nhỏ ôm eo Trình Chi Ngôn.

Hạ Vân Hi nhìn Trình Chi Ngôn như vậy chỉ cảm thấy có chút xa lạ.

Trong trí nhớ, anh dường như rất ít cười, cho dù là thỉnh thoảng cười một chút cũng là cái loại cực kỳ xa cách cực kỳ cười nhạt.

Cô chưa từng thấy ý cười trong mắt anh khi nhìn một người, giữa lông mày, trên vẻ mặt tràn đầy đều là sùng nịch.

Cho tới bây giờ cô cũng chưa từng nghe qua anh ôn nhu nói chuyện đối với một người như vậy, trong giọng nói, trong thanh âm, tràn đầy đều là vui sướng.

Trong nháy mắt như thế cô đột nhiên cực kỳ hâm mộ Tiểu Thỏ.

Cô bé nhỏ có thể cùng người trong lòng cô dựa vào gần như thế, có thể nhìn thấy khuôn mặt anh tươi cười ôn nhu, có thể cùng anh cùng nhau đi vào chung nhà, mà những thứ này đều là thứ cô tha thiết ước mơ.

Nếu không tận mắt thấy Trình Chi Ngôn có thể ôn nhu đối đãi một người như vậy có lẽ cô sẽ vẫn cho là anh là người trời sinh tính lạnh nhạt.

Hạ Vân Hi chần chờ một chút vẫn lại là đi theo Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ, hướng tới phương hướng nhà bọn họ đi qua.

Đến chỗ cửa nhà Trình Chi Ngôn, Tiểu Thỏ nhẹ nhàng nhảy lên, liền phía sau xe đạp của anh nhảy xuống tới.

Trình Chi Ngôn ngừng xe đạp xong, sau đó từ trong túi xách lấy ra một chuỗi chìa khóa vừa mở cửa vừa hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Gần đây học tập căng thẳng sao?”

”Không tồi a.” Tiểu Thỏ sôi nổi theo sát sau lưng anh, hai tay cầm lấy cặp sách chính mình, cười hi hi trả lời: “Em chỉ là thi sơ trung mà thôi, cũng không phải thi vào trường đại học, không có áp lực lớn như vậy a.”

”Vậy là tốt rồi.” Cái chìa khóa trong tay Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng chuyển động, bên trong vang hai tiếng “Cùm cụp, cùm cụp” Nhưng mà cửa chưa

động.

”Làm sao vậy?” Tiểu Thỏ nhìn bộ dáng Trình Chi Ngôn khẽ nhủ này, nhin không được mở miệng hướng tới anh hỏi.

”Khóa giống như hỏng rồi...” Trình Chi Ngôn rút cái chìa khóa ra, xoay vặn khóa cửa thấp giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 215: Tớ Có Bạn Gái 10

“A? ? Không thể nào. . .” Tiểu Thỏ tiến đến trước mặt cửa chính, đưa tay xoay vặn, khóa cửa dường như thật sự xoay vặn không được, “Kỳ quái, tại sao có thể như vậy?”

”Thôi, dù sao cũng nhiều năm như vậy, khóa hư mất cũng là bình thường.” Trình Chi Ngôn thu cái chìa khóa lại, nắm tay Tiểu Thỏ hướng tới phòng hướng nhà cô cách vách đi tới nói: “Đi nhà em trước đi, chờ ba mẹ anh trở lại để cho bọn họ tìm người sửa một cái khóa.”

”Vâng! Được!” Tiểu Thỏ gật gật đầu, một đôi bàn tay ôm cánh tay Trình Chi Ngôn, lại chuyển hướng cửa lớn nhà mình.

Chỉ là, cô cầm cái chìa khóa mở mở cửa, khóa cửa vẫn chỉ là vang hai tiếng “Cùm cụp cùm cụp” như cũ, sau đó liền bất động rồi.

”Sao lại thế này? ?” Tiểu Thỏ dùng lực xoay vặn cái chìa khóa, kỳ quái nói: “Tại sao cửa nhà em cũng rồi?”

Trình Chi Ngôn nghe Tiểu Thỏ nói, một đôi lông mi thanh tú hơi hơi nhăn lại, anh híp mắt nhìn cửa chính nhà Tiểu Thỏ một hồi, đột nhiên cúi người tiến đến trước mặt khóa cửa cẩn thận quan sát.

”Làm sao vậy? ?” Tiểu Thỏ bị động tác bất thành linh của anh dọa, vội vàng thật cẩn thận hỏi.

”Nơi này. . .” Trình Chi Ngôn đưa tay chỉ chỉ vị trí ổ khóa, quay đầu nhìn về Tiểu Thỏ nói: “Nơi này bị người cạy qua.”

”A! ?” Trong lòng Tiểu Thỏ cả kinh, vội vàng cúi đầu hướng tới vị trí ngón tay Trình Chi Ngôn nhìn qua.

Quả nhiên xung quanh ổ khóa để lại một chút dấu vết thừa thớt.

”Anh nước chanh, ý của anh là nói.... Khóa cửa nhà em bởi vì bị cạy qua cho nên mới mở không ra?” Tiểu Thỏ nhất thời căng thẳng, cô túm cánh tay Trình Chi Ngôn, nhỏ giọng hỏi: “Vậy... Khóa cửa nhà anh, có thể hay không?”

”Có khả năng.” Trình Chi Ngôn cau mày gật gật đầu, nắm tay Tiểu Thỏ lại về tới cửa lớn nhà mình, cúi đầu cẩn thận nghiên cứu một chút, sau đó thanh âm trầm nói: “Cánh cửa nhà hai chúng ta đều bị cạy qua.”

”Có kẻ trộm! ?” Trong đầu Tiểu Thỏ lập tức liền hiện lên ý niệm này.

”Uh'm . . .” Trình Chi Ngôn vẻ mặt nghiêm túc nhìn khóa cửa, sau đó quyết đoán lấy điện thoại ra gọi điện thoại cho lão Trình, nói với ông chuyện này.

Cúp điện thoại, Tiểu Thỏ vẻ mặt lo lắng nhìn anh hỏi: “Trình ba ba nói như thế nào? ?”

”Ba nói để cho chúng ta chờ ở cửa, đừng chạy loạn khắp nơi, ông lập tức liền trở lại.” Trình Chi Ngôn đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Thỏ, thanh âm ôn nhu an ủi cô nói.

”Được rồi. . .” Tiểu Thỏ gật gật đầu, mặc kệ nói như thế nào, chỉ cần có Trình Chi Ngôn ở bên cạnh mình, trong lòng cô sẽ yên tâm một chút.

”Hoàn hảo hôm nay anh xin phép nghỉ tự học.” Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ vẻ mặt ý lại chính mình, đưa tay ôm ôm bờ vai cô, thấp giọng nói: “Nếu không thì một mình em phỏng chừng còn không biết nên làm cái gì bây giờ.”

”Uh'm . . .” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, nhưng là càng nghĩ càng sợ, cửa này cũng không biết là cạy khi nào, ngày hôm qua cô về nhà vẫn tốt, hôm nay liền không có thể mở cửa được, những kẻ trộm này cũng dám giữa ban ngày ban mặt gây án.

Ngộ nhỡ cô tan học sớm, đúng lúc gặp được người cạy cửa, hoặc là một mình cô đối mặt với hai cái cửa mở không ra, tình cảnh như vậy cô thật sự nghĩ cũng không dám nghĩ.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn sụp xuống, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Thỏ bị dọa đến trắng bệch, trong lòng nhất thời có chút không đành lòng, ngón tay thon dài trắng nõn của anh nhẹ nhàng nắm chiếc cằm thon của cô nói: “Tiểu Thỏ, nhìn anh.”

Chương 216: Lễ Nào Chính Là Cô Ấy.

“Ừ.” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt to đen nhánh nhìn Trình Chi Ngôn.

“Đừng sợ, cho dù là khi một mình em gặp phải chuyện như vậy, cho dù lúc đó trong lòng có hoảng loạn, cũng phải nhất định gọi điện cho anh, biết chưa?” Trình Chi Ngôn chậm chậm nhìn Tiểu Thỏ nhẹ nhàng nói: “Nhất định phải nhớ lấy, bất luận chuyện gì có xảy ra, anh đều sẽ ở phía sau bảo vệ e!”

“Ừ.....” Tiểu Thỏ nhìn anh, gương mặt anh tuấn tú, trắng nõn vô cùng nghiêm túc, cặp mắt rực rỡ mà rạng ngời như ánh mặt trời, giống như ánh sáng trong đêm tối, chiếu sáng tất cả bóng đêm trên thế giới.

“Em biết rồi.” Tiểu Thỏ gật gù, giọng nói mang theo một tia hạnh phúc nói: “Em sẽ nhớ kỹ!”

“Ngoan.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, anh nhìn Tiểu Thỏ trước mắt với gương mặt hiền chuyện, nghe lời lại ngoan ngoãn, con mắt chớp chớp, hơi cúi người, liền nhẹ nhàng hôn lên trên bờ môi hồng hào của cô rồi nói: “Nhớ kỹ là tốt.”

Tiểu Thỏ cảm giác được bờ môi vừa chạm vào có chút ấm áp, hơi ngẩn người, không hiểu tại sao, trong đầu đột nhiên hiện lại hình ảnh hôm đó, lúc Trình Chi Ngôn bị sốt cao nằm trên giường, cô len lén hôn trộm anh.

Cảm giác mềm mại lúc đó, đến bây giờ đều trong ký ức, chưa bao giờ quên.

Trình Chi Ngôn nhìn khuôn mặt Tiểu Thỏ càng ngày càng hồng, không nhịn được hơi nhú mày hỏi: “Em bị sao vậy, sao khuôn mặt trở nên đỏ vậy??”

“Không có gì, không có gì.....” Tiểu Thỏ đưa hai tay lên che hai gò má đang nóng lên, cúi đầu, nhìn dưới mặt đất, tim đập càng lúc càng nhanh.

Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ.....

Làm sao hiện tại anh nước chanh tùy tiện hôn cô một cái, tim cô liền bắt đầu đập nhanh hơn?

Mà giờ phút này, Hạ Vân Hi trốn phía xa sau bụi cây, nhìn thấy tình cảnh này liền ngây ngẩn cả người.

Dù sao cách nhảy quá xa, lúc đầu cô ta nhìn thấy Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ cùng đi tới đi lui ở hai căn nhà, trong lòng còn đang cảm thấy khó hiểu cả hai sao không trở về nhà, sau đó nhìn thấy Trình Chi Ngôn vẻ mặt nghiêm túc gọi điện thoại, cô ta liền đại khái đoán ra có thể đang xảy ra chuyện gì đó.

Cô ta thấy khuôn mặt ôn nhu của Trình Chi Ngôn đang vừa khoác vai vừa an ủi Tiểu Thỏ, trong lòng đang còn hâm mộ, hóa ra Trình Chi Ngôn lại biết ôn nhu như vậy, nhưng sau đó khi cô ta thấy Trình Chi Ngôn cúi đầu nhẹ nhàng hôn Tiểu Thỏ, rốt cuộc liền cảm thấy có gì đó không đúng rồi.

Coi như là có quan hệ anh em tốt, nhiều nhất cũng chỉ là hôn lên má chứ??

Với trí nhớ cô ta, cô ta cùng anh cô ta hôn môi, là lúc đang còn nhỏ không hiểu chuyện mới có thể làm như vậy, sau này cô ta lớn hơn, không còn cùng anh cô ta hôn môi.

Nhưng trước mắt, dù cho Tiểu Thỏ không hiểu chuyện, nhưng Trình Chi Ngôn không thể không hiểu chuyện chứ???

Chuyện hôn môi, chỉ có người yêu mới có thể thực hiện.....

Hạ Vân Hi vẻ mặt hết sức hoảng sợ nhìn Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ, trong đầu dần dần hiện lên một suy đoán: “Lẽ nào Tiểu Thỏ không phải là em gái của Trình Chi Ngôn, mà chính là bạn gái của cậu ấy!?”

Nghĩ đến đó, cô ta đột nhiên nhớ lại, lúc Hạ Phong cùng Trình Chi Ngôn nói chuyện phiếm, đều cười hi hi trêu ghẹo nói: “Cô bạn gái nhỏ, bạn gái nhỏ”, lẽ nào chính là đang nói tới Tiểu Thỏ?

Chương 217: Lễ Nào Chính Là Cô Ấy 2

Sau khi có suy nghĩ đó, Hạ Vân Hi lại nhìn về Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ, đột nhiên cảm thấy, trong ánh mắt anh hiện đầy vẻ yêu thương, thật sự không hề giống như của anh trai đối với em gái, trái lại như là đối xử như người yêu, còn có tư thế anh ôm cô, bình thường anh em làm sao có khả năng ôm như vậy mà vẫn không buông tay ra.

Lúc anh nhìn cô, trong ánh mắt tràn đầy sự ôn nhu, khi anh nói với cô, khóe miệng luôn mang theo một nụ cười nhợt nhạt, loại cảm xúc đó xuất phát từ trong tận nội tâm mà có, làm sao có thể là tình cảm của anh trai đối với em gái!?

Hạ Vân Hi dùng sức cắn môi mình, chỉ cảm thấy trái tim mình không ngừng chìm xuống, rõ ràng vẫn đang trong không khí tháng 10 ấm áp, nhưng cô lại có cảm giác như mình đang trong một hồ băng ở giữa mùa đông khắc nghiệt, chỉ thấy lạnh giá thấu xương.

Ha ha.....

Cô thích cậu ấy 3 năm nha, nhưng cậu lại yêu thích một nữ sinh lớp 6!?

Cô có làn da trắng, có dáng đẹp, một cô gái xinh đẹp trước lời sau cong, đến cuối cùng lại không sánh được với cô gái như học sinh tiểu học đến bộ ngực còn chưa phát triển???

Hạ Vân hi nhìn chằm chằm hai người hồi lâu, rốt cuộc cũng phải bỏ đi....

Không cam lòng, cô ta thật sự không cam lòng....

Nhưng mà.....

Trên đường Hạ Vân Hi bỏ đi, sau cơn tức giận, dần dần cũng trở lại bình tĩnh.

Cuối cùng cũng chỉ là những suy đoán của cô ta, Trình Chi Ngôn đã nói là tình cảm anh em, cô ta vẫn không có kết luận, từ đầu đến cuối, cô ta đều cảm thấy chính mình vẫn còn một tia hy vọng.

Ngày hôm sau tại buổi tối tự học, Hạ Vân Hi chần chừ một hồi lâu, rốt cuộc quyết định viết một tờ giấy, đưa cho Trình Chi Ngôn: “Tớ có thể hỏi cậu một chuyện được không? Xin cậu nhất định hãy trả lời tớ thật lòng, được không? ^-^ “

Trình Chi Ngôn mở tờ giấy kia ra, nhìn lướt qua, hơi nhíu mày, tiện tay viết: “Có chuyện gì?”

Hạ Vân Hi nhìn chằm chằm 3 chữ trên tờ giấy, trong lòng rối bời một hồi, cuối cùng quyết định, lấy bút ra viết: “Cậu thực sự đã có bạn gái? (không phải là cái cớ để cậu dùng để từ chối các cô gái đúng không?)”

Trình Chi Ngôn nhìn câu hỏi, trầm mặc một chút, sau đó liền viết xuống câu trả lời: “Ừ.”

Tờ giấy lại từ Trình Chi Ngôn truyền lại vào tay Hạ Vân Hi, cô ta cầm tờ giấy trong tay, hít vào một hơi thật dài lấy lại bình tĩnh, ngón tay có chút run rẩy cuối cùng cũng mở ra, nhìn thấy một chữ “Ừ”, trong lòng đề xuống từng chút khổ sở.

Con mắt cô ta nhìn chằm chằm chữ “Ừ” một hồi lâu, đến một lúc khi cảm thấy chữ kia có chút xa lạ, lúc này mới thật sự thở ra một cái, tiếp tục hỏi: “Bạn gái cậu, là người lần trước ở bệnh viện tổng hợp, lúc ở bệnh viện đa khoa truyền nước, là cô gái ngồi bên cạnh cậu đó sao? Tớ nhớ không lầm, cô gái đó bây giờ đang học lớp 6?”

Cầm tờ giấy nhắc lại quá khứ, Trình Chi Ngôn không có động tĩnh.

Cuối cùng, anh lấy bút viết xuống một chữ, rồi truyền giấy trở lại.

Hạ Vân Hi mở tờ giấy ra, lấy đầy đủ nghị lực nhìn vào chữ một chữ kia “Đúng!”, phát hiện ra trong đầu, trở lên trống rỗng.

Từ phía sau cô ta, đột nhiên xuất hiện một cánh tay, cầm lấy tờ giấy trong tay cô.

Hạ Vân Hi giật mình, liền quay đầu lại, phát hiện ra đó là giáo viên chủ nhiệm, đang cau mày đọc nội dung tờ giấy, tim đập trở nên hồi hộp.

Giáo viên chủ nhiệm xem xong tờ giấy, ánh mắt đầy vẻ thích thú, lại quét một vòng tới Trình Chi Ngôn, đưa tay gõ gõ bàn của cô ta, ra hiệu cô ta cùng mình đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 218: Lễ Nào Chính Là Cô Ấy 3.

Những bạn học khác đang dồn tâm trí vào bài thi, cũng không nhận ra được chuyện gì đang phát sinh trong lớp.

Hạ Vân Hi thả bút trong tay, trong lòng thấp thỏm không yên, theo sát giáo viên chủ nhiệm ra cửa phòng học.

Hành lang bên ngoài phòng học, giáo viên chủ nhiệm đứng lại, chờ Hạ Vân Hi đi tới.

Ngay sau đó, liền nhìn thấy Hạ Vân Hi, cúi đầu bước từng bước nhỏ đi tới.

”Nói đi, xảy ra chuyện gì?” Giáo viên chủ nhiệm nhìn Hạ Vân Hi, giờ giờ tờ giấy trong tay, trầm giọng hỏi.

Hạ Vân Hi cúi đầu, dùng hết sức cắn chặt môi mình, không nói lời nào.

”Em không nói ra, thầy cũng biết rõ.” Giáo viên chủ nhiệm buông tờ giấy trong tay ra, trừng mắt nhìn Hạ Vân Hi, chậm rãi nói:”Tốt xấu thầy cũng là giáo viên chủ nhiệm của các em, chữ viết các bạn trong lớp, phần lớn thầy còn nhận ra được, huống chi là của Trình Chi Ngôn.”

Hạ Vân Hi vừa nghe thấy nhắc tới tên của Trình Chi Ngôn, trong nháy mắt ngẩng đầu lên.

”Tờ giấy này là trò viết cho Trình Chi Ngôn?” Giáo viên chủ nhiệm lớn giọng hỏi lại một lần.

Hạ Vân Hi trong lòng trở lên căng thẳng, theo bản năng gật đầu trả lời một câu:”Dạ.....”

”Em nói một chút, giờ là lúc nào rồi mà còn có tâm tư để ý đến những thứ này.” Giáo viên chủ nhiệm một vẻ mặt tiếc nuối nhìn Hạ Vân Hi, tiếp tục nói:”Thầy nói mấy lần thi gần đây, thành tích của em đều thất thường như vậy, lúc thi làm bài rất tốt, lúc thi rớt vài thứ hạng, trong lòng em là suy nghĩ những chuyện này sao?”

“.....”

Hạ Vân Hi bị giọng nói nghiêm nghị của giáo viên làm cho hết hồn, lại cúi đầu, không dám nói thêm.

Giáo viên chủ nhiệm nhìn thấy bộ dáng của cô ta, không nhịn được thở dài một hơi, giọng nói hơi trì hoãn một lúc rồi nói:”Các em đến tuổi này, thầy biết,mỗi tình đầu, nhìn thấy các chàng trai ưu tú, trong lòng ít nhiều sẽ có chút tình cảm, thế nhưng tình cảm là tình cảm, học tập là học tập, em không thể để cho một chuyện nhỏ như thế làm trễ nải đến việc học tập, em biết không?”

”Dạ.....”

”Hơn nữa, em yêu thích Trình Chi Ngôn, vậy thì em cũng nên hướng về cậu ta mà học tập, em nhìn cậu ta một chút, nhiều lần thi đều đứng số 1, một nam sinh ưu tú như thế, nói như thế nào, cũng phải là nữ sinh ưu tú mới xứng với cậu ta chứ?” Giáo viên chủ nhiệm tiếp tục nhìn Hạ Vân Hi thật lòng nói:”Lớp 12 như thế này, chính là đi ngược dòng nước, không tiến sẽ lùi, em xem người khác đều ra sức nỗ lực học tập, chăm chú vào việc thi cử, em xem lại em một chút, em đang làm gì ở đây? Em không phải muốn thầy mời phụ huynh đến đây chứ?”

”Không phải!” Hạ Vân Hi vẻ mặt kinh hoàng nhìn giáo viên chủ nhiệm, trong đôi mắt tràn đầy vẻ cầu khẩn.

”Không phải là tốt rồi, chuyện xảy ra ngày hôm nay, thầy coi như chưa từng xảy ra, em mau thu hết những tâm tư kia lại, còn có nửa năm nữa là thi vào trường đại học, lấy kết quả học tập của Trình Chi Ngôn, thi đậu Bắc Đại Thanh Hoa đều không có vấn đề gì, em nếu như thật sự yêu thích cậu ta, em phải nỗ lực học tập, sau đó cùng cậu ta đăng ký cùng trường học, đến khi đó em có rất nhiều cơ hội, nghe có hiểu không?”

”Dạ.... được ạ.....” Hạ Vân Hi gật đầu thấp giọng trả lời.

”Được rồi, đi vào thôi, gọi Trình Chi Ngôn ra đây cho thầy.” Giáo viên chủ nhiệm trừng mắt nhìn cô ta một chút, ra hiệu cho cô ta đi vào.

“.....” Hạ Vân Hi do dự một chút, cuối cùng đi vào phòng học.

Đã là lớp 12, bạn cùng lớp toàn bộ đặt việc học tập lên trên.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Lễ Nào Chính Là Cô Ấy 4

Editor Quỳnh Nguyễn

Đã là cấp ba, bạn học trong lớp đều đặt việc học tập lên trên, ngoại trừ một người Hạ Phong, con mắt nhìn chăm chăm tới Hạ Vân Hi và giáo viên chủ nhiệm trò chuyện bên ngoài.

”Trình Chi Ngôn, Hạ Vân Hi bị giáo viên chủ nhiệm gọi đi ra ngoài, hình như là việc cô ấy truyền tờ giấy cậu bị phát hiện.” Hạ Phong nhỏ giọng ghé tai bên cạnh Trình Chi Ngôn nói.

”Nha.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt đáp một tiếng, tiếp tục làm bài thi của mình.

”Ai, cũng không biết Hạ Vân Hi và giáo viên chủ nhiệm nói cái gì, cô ta có vẻ rất uất ức.” Hạ Phong tiếp tục quan sát động tĩnh bên ngoài, nhỏ giọng hướng về Trình Chi Ngôn thông báo.

“.....”

Lần này, Trình Chi Ngôn chẳng thèm đáp lại cậu ta.

”Cô ta tiến đến, tiến đến, ài, cô ta đi về hướng của cậu.....” Hạ Phong vừa nhìn thấy Hạ Vân Hi đi tới, nhanh chóng kéo kéo ống tay áo Trình Chi Ngôn.

Hạ Vân Hi đi tới trước mặt Trình Chi Ngôn, vẻ mặt vô cùng ủ rũ nhìn anh nói một câu:”Giáo viên chủ nhiệm đang chờ cậu ngoài đó.”

Sau đó liền trở về chỗ của mình.

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu, nhìn ra bên ngoài cửa sổ, thấy giáo viên chủ nhiệm hai tay đan trước ngực, ánh mắt lấp lánh nhìn chăm chăm mình.

Anh trầm mặc một chút, thả chiếc bút lông màu đen xuống, đứng dậy, hướng ra đi bước đi.

Giáo viên chủ nhiệm nhìn thấy Trình Chi Ngôn, trên mặt hiện vẻ hỏi tri hoãn liền nói:”Tới đây.”

Trình Chi Ngôn đi tới trước mặt giáo viên chủ nhiệm, ánh mắt lạnh nhạt nhìn ông hỏi:”Thầy Trương, thầy tìm em?”

”Gần đây cảm thấy việc học tập như thế nào?” Giáo viên chủ nhiệm ôn nhu nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

”Không tồi.” Trình Chi Ngôn giật mình, thuận miệng trả lời.

”Nha.....” Giáo viên chủ nhiệm dừng một chút, cúi đầu đưa tờ giấy trong tay tới trước mặt Trình Chi Ngôn nói:”Chữ viết trên tờ giấy này là của em đúng không?”

”Vâng” Trình Chi Ngôn cúi đầu, liếc mắt tờ giấy kia một cái, thần nhiên gật đầu.

”Sắp thi đại học rồi, vừa nãy thầy gọi Hạ Vân Hi đi ra, đã dạy em ấy liên quan tới vấn đề này, thế nhưng đối với em, thầy cảm thấy em nên biết phân rõ nặng nhẹ chứ? Trước mắt chuyện quan trọng nhất chính là thi đại học, em.....” Thầy Trương đang chuẩn bị thao thao bất tuyệt đem đạo lý nói cho anh, Trình Chi Ngôn liền dứt khoát thẳng thừng nói:”Em đã từ chối cô ấy.”

”Àch.....” Thầy Trương sững sốt một chút, sau đó khoát tay nói một câu:”Không phải vấn đề này, em từ chối em ấy, thầy đã biết, từ trong đoạn hội thoại thầy có thể nhìn ra điều đó, thế nhưng trên tờ giấy lại còn viết, bây giờ em đang trong một mối quan hệ với một học sinh lớp 6?”

“.....” Trình Chi Ngôn khẽ cau mày, cúi đầu liếc tờ giấy kia, trầm mặc chốc lát, sau đó liền mở miệng đáp:”Đúng thế!”

”Em nói một chút xem, đây chính là không biết phân nặng nhẹ, các em ở tuổi này, thầy biết, dù sao mọi người đều là tuổi trẻ, thầy cũng từng trải qua tuổi này của các em, đối với một người này sinh một cảm giác khó nói hay là thích ai đó, thầy đều có thể lý giải, thế nhưng em sao có thể đi quá mức chứ??? Cô gái đó còn chưa tốt nghiệp tiểu học, em làm sao có quan hệ với cô gái đó? Chuyện lớn như vậy, cha mẹ cô gái đó đã biết chưa? Em đã nói cho cha mẹ em biết chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Lễ Nào Chính Là Cô Ấy 5.

Editor Quỳnh Nguyễn.

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, nhìn giáo viên chủ nhiệm với ánh mắt đầy thần nhiên, giọng nói bình tĩnh đáp lại:”Biết.”

”Em.....” Giáo viên chủ nhiệm lập tức bị đáp án này làm cho nghẹn họng, trợn mắt lên nhìn, nói không thành lời, một lát sau mới có thể lấy lại bình tĩnh.

”Em với cô ấy.....”Trình Chi Ngôn dừng lại một chút, lấy hết sức ra để giải thích:”Chính là người yêu của em, đã từ lâu rồi, cô ấy không làm ảnh hưởng tới việc học tập của em, điểm này thầy có thể yên tâm”

”Thầy.....” Giáo viên chủ nhiệm nghe đến câu “Đã từ lâu rồi” liền ghen hòng lần nữa, nói không thành lời.

”Và lại, mặc dù cô ấy là người yêu của em, thế nhưng em cũng không có ý nghĩ gì đối với cô ấy, dù sao cô ấy còn nhỏ như thế, coi như em có ý nghĩ gì với cô ấy, dù sao cũng phải đợi cô ấy lớn lên, người chưa thành niên được pháp luật bảo vệ, điều này em hiểu rõ.”

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc mắt nhìn giáo viên chủ nhiệm một cái, vô cùng bình tĩnh hướng về thầy ấy nói tiếp:”Dù thế nào chuyện tình cảm của em với cô ấy, cũng không thể một hai câu là có thể nói hết, chỉ có thể nói từ trước đến nay đều trong sạch, dù cho thầy thông báo cho phụ huynh cũng không thay đổi được điều gì.”

“.....” Đến lúc này giáo viên chủ nhiệm hoàn toàn bị cứng họng, chỉ biết đứng đó mà giận dữ không thể nói ra lời nào.

”Thầy, thầy còn có chuyện gì khác sao?”

Trình Chi Ngôn đợi nửa ngày, cũng không thấy giáo viên chủ nhiệm nói tiếp, đánh hướng về giáo viên lên tiếng hỏi.

”Không còn.....”

Một lúc sau, giáo viên chủ nhiệm mới nói lên một tiếng đây về khó chịu.

”Nha..... Nếu như không còn chuyện gì, em xin phép về phòng tiếp tục làm bài thi nha?” Trình Chi Ngôn nhún nhún vai, tiếp tục hỏi.

”Đi thôi.....” Giáo viên chủ nhiệm lắc đầu một cách bất đắc dĩ, thở dài một hơi rồi xé toang tờ giấy trong tay.

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt thầy một cái, liền bước vào phòng học.

Sau khi câu chuyện về tờ giấy đi qua không bao lâu, bảo vệ trong tiểu khu của Trình Chi Ngôn lúc đang đi tuần tra liền bắt được một người.

Người đó đi ban ngày, đội một chiếc mũ màu đen, găng tay màu trắng tuyết, khi đi trong tiểu khu, hết nhìn ngôi nhà này, đến nhìn ngôi nhà khác, hành tung thực sự rất khả nghi, liền bị bảo vệ dẫn đi.

Sau khi mang đi, sau một hồi tra hỏi mới biết, người này cũng chính là kẻ mà trước đó đã phá hủy nhiều khóa cổng của nhiều gia đình.

Tuy nhiên, phải nói tên trộm này cực kì tội nghiệp, cho tới nay hắn chỉ biết tìm đến những ngôi nhà cũ trong tiểu khu để ra tay, những cái khóa đều đã sử dụng hơn mười mấy năm, chỉ cần một cái móc sắt là dễ dàng có thể mở cửa vào nhà.

Phần lớn những ngôi nhà cũ trong tiểu khu mà anh ta ghé qua, đều không có thứ gì đắt tiền, thế nên tên trộm liền liều mạng lên vào những ngôi nhà khá giả trong tiểu khu bên này, anh ta giấu thanh móc sắt ở thắt lưng, đang đi quan sát các ngôi nhà khá giả trong tiểu khu.

Tuy tiểu khu bên này xây dựng cũng đã lâu, thế nhưng ổ khóa cửa đều dùng loại mới nhất, chỉ bằng vào thanh móc sắt, căn bản là không thể mở nổi cửa, ngược lại lực tên này cạy khóa cửa, đã làm cho thanh sắt bị đứt mấy chỗ ở khóa cửa gia đình khác.

Đây là lần đầu tiên tên trộm thực hiện mà không đạt được kết quả gì.

Sau khi trở về, tên trộm càng nghĩ càng ảm ức, cái ổ khóa tuy là loại mới, tuy nhiên anh ta đã có kinh nghiệm mười mấy năm, điều này làm cho anh ta nghĩ rằng, kỹ thuật của anh ta nhất định phải tăng lên, như thế mới lấy được nhiều đồ vật có giá trị hơn.

Nhưng mới qua mấy ngày, lúc anh ta đang đi dạo bên trong tiểu khu, muốn quan sát một chút về khóa cửa trong tiểu khu đã bị phát hiện rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 221: Bắt Đầu Thi Đại Học

Anh ta cảm thấy đáng tiếc nhất chính là việc anh ta vừa quan sát được mấy ngôi nhà, đã bị đội bảo vệ đi tuần tra bắt được.

Sau một hồi bị bảo vệ tra hỏi, liền quyết định gọi 110, sau một khoảng thời gian, một chiếc xe cảnh sát tới, trực tiếp mang anh ta về đồn.

Chuyện này, vẫn là do Tiểu Thỏ nói lại cho Trình Chi Ngôn khi anh trở về nhà.

Anh cứ ngồi im lặng một chỗ, nhìn khuôn mặt hớn hờ của Tiểu Thỏ đang hăng say kể chuyện, rốt cuộc không nhịn được liền mở miệng hỏi: “Làm thế nào mà em biết được?”

Tiểu Thỏ hơi run run, sau đó lúng túng cười nói: “Bên trong bảng thông báo của tiểu khu có viết, hơn nữa lúc tan học mọi người đều bàn luận chuyện này, nên em mới biết”

“Nha.....” Trình Chi Ngôn gật đầu, một lát sau, đột nhiên nhìn cô rồi hỏi: “Em đã làm xong hết bài tập hôm nay rồi sao?”

“Àch... Còn chưa xong.....” Tiểu Thỏ trở nên lúng túng trả lời một câu.

“Vậy sao vẫn còn ở đây nói chuyện phiếm?” Trình Chi Ngôn mắt hơi híp lại, nhìn cô với vẻ mặt đầy nguy hiểm.

“Em đi làm ngay đây!” Tiểu Thỏ nhanh chóng mang cặp sách trở về phòng mình.

Sau khi kết thúc hơn một học kỳ, nháy mắt lại tới học kỳ còn lại.

Lớp 12 thời gian dường như trở lên căng thẳng hơn.

Học sinh ở trường không chỉ trong thời gian học chính, mà còn kéo dài sang cả thời gian nghỉ ngơi.

Chính vì thế, từ sáng cho đến chiều tối, Tiểu Thỏ không được nhìn thấy anh lần nào.

Cảm giác nhớ anh, so sánh với thời điểm lúc ban đầu, chẳng qua là chỉ có hơn chứ không có kém hơn.

Cũng may là hiện tại cả hai đều có điện thoại di động, cho dù không được nhìn thấy nhau, cũng có thể dùng tin nhắn để liên hệ, cho nên đối với Tiểu Thỏ mà nói, khoảng cách giữa cô và anh cũng không bị đi quá xa.

Chỉ là cô cảm thấy buồn cho chính mình, khi Trình Chi Ngôn vào trung học cô vẫn học tiểu học, khi Trình Chi Ngôn thi tốt nghiệp trung học, cô vẫn đang học tiểu học, từ đầu đến cuối cô vẫn chỉ là học sinh tiểu học, mà anh ấy đã sắp trở thành sinh viên đại học.

Trước kì thi đại học mấy ngày, không khí trong nhà Trình Chi Ngôn rất yên tĩnh.

Hầu như không ai nhắc tới chuyện thi cử này.

Tiểu Thỏ cảm thấy có chút kỳ quái, sau khi trở về liền nói chuyện với mẹ.

Mẹ Tiểu Thỏ mỉm cười nói: “Là do cha mẹ anh ấy không nhắc tới thi đại học để khỏi tăng thêm áp lực, họ làm như vậy, nhưng thật ra là đang hy vọng anh ấy có thể duy trì tâm lí ổn định, lấy kết quả học tập bình thường, trường đại học nào trong nước anh ấy đều có thể đăng ký vào học:

“Nha.....” Tiểu Thỏ gật gù cái đầu như hiểu ra vấn đề, “Trong lòng cha mẹ anh ấy chắc rất khó chịu.”

Chớp mắt đến ngày mùng 7 tháng 6, ngày đầu tiên của kỳ thi đại học.

Mới sáng sớm Trình Chi Ngôn đã đi ra, khi đi xuống dưới lầu ăn sáng, Tiểu Thỏ đã ngồi bên cạnh bàn ăn chờ anh xuống.

Lão Trình cũng một vẻ mặt nghiêm túc đang ngồi bên cạnh bàn ăn, đang dùng đôi mắt vẻ sâu xa xuyên qua cặp kính nhìn anh.

Trình Chi Ngôn khẽ cau mày, nhìn vẻ nghiêm túc trên mặt cha mình, trong lòng chợt cảm thấy có chút thấp thòm.

Không lẽ mấy ngày trước không nói chuyện với mình, dự định đến ngày thi hôm nay mới nói chuyện gì sao???

“Tiểu Ngôn à, con ngồi xuống đây!” Lão Trình hướng về Trình Chi Ngôn vẫy vẫy tay, giọng điệu hết sức quan tâm nói: “Con biết hôm nay là ngày gì không?”

“Thi đại học.” Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì, chỉ trả lời một câu, đồng thời kéo một cái ghế ngồi xuống bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 222: Bắt Đầu Thi Đại Học 2

“Đứng!” Lão Trình nghiêm túc gập đầu, đưa ngón tay gõ xuống mặt bàn ăn, tiếp tục hướng về Trình Chi Ngôn nói: “Vào thời điểm này sang năm, là lúc con bước vào thi đại học, đây là chuyện quan trọng nhất của học sinh, tương lai con đi theo con đường nào, tất cả phụ thuộc vào kết quả thi đại học.....”

“.....”

“.....”

Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn nghe nói thế, trong nháy mắt chợt thấy không biết nói gì.

Đặc biệt là Trình Chi Ngôn, ánh mắt anh có chút khó hiểu nhìn cha mình, mãi không nói lên lời.

Chắc hẳn mấy ngày nay trong gia đình không ai đề cập tới chuyện thi đại học, hoàn toàn không phải là sợ anh bị căng thẳng....

Mà là bởi vì cha mình nhớ lộn hiện tại anh chỉ đang học 11.

Một bên lão Trình đang thao thao bất tuyệt giảng giải cho Trình Chi Ngôn về ý nghĩa của việc thi đại học đối với cuộc sống, còn bên này, Trình Chi Ngôn đã xạm mặt lại rồi.

Lão Trình nói một hồi, chợt phát hiện ra Trình Chi Ngôn không chăm chỉ nghe mình nói, không nhin được nhú mày một cái rồi nói: “Rốt cuộc con có nghe cha nói không vậy? Cha nói từ nãy giờ, con có ghi nhớ hay không?”

“.....” Trình Chi Ngôn nhìn cha lại tiếp tục không nói gì.

“Ai, con nhìn cha bằng ánh mắt đó là có ý gì??” Lão Trình không nhìn được nhú mày hướng về Trình Chi Ngôn, lại tiếp tục đưa tay gõ gõ bàn ăn, tiếp tục nói: “Con có biết tầm quan trọng của việc thi đại học hay không?”

“Cha.....” Tiểu Thỏ nhìn về phía lão Trình nhẹ giọng nói: “Anh ấy..... là hôm nay thi đại học.....không phải là sang năm mới thi đại học.....”

“Cái gì?”

Lần này đến phiên lão Trình ngây người ra.

Ánh mắt của ông ngây ngốc nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ một lát, sau đó không dám tin tưởng quay đầu lại, nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: “Con.....Con năm nay không phải đang học lớp 11 hay sao?”

“.....”

Trình Chi Ngôn nhìn cha mình rồi lại không nói gì.

“Ba ba.....Anh ấy học lớp 12 rồi, con cũng đã lớp 6 rồi.....” Tiểu Thỏ nhìn lão Trình dờ khóc dờ cười, tiếp tục giải thích.

“Chuyện này.....Chuyện này.....” lão Trình không khác gì bị sét đánh, nhìn chăm chăm khuôn mặt lạnh lùng của Trình Chi Ngôn hồi lâu, lại nhìn một chút cháo loãng trên bàn ăn, trong nháy mắt chợt đứng dậy, hướng về Trình Chi Ngôn nói: “Con đừng đi đâu, để cha đi chuẩn bị lại bữa sáng cho con đi thi, ăn xong rồi mới đi thi.”

“Cha.....” Trình Chi Ngôn bất đắc dĩ nhìn cha mình, vừa định mở miệng gọi, thì thấy cha mình đã đi vào trong phòng bếp rồi.

Trên bàn ăn, chỉ còn lại Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ, ở đó đưa mắt nhìn nhau.

“Anh.....” Tiểu Thỏ suy nghĩ hồi lâu, rốt cuộc cũng mở miệng hướng về Trình Chi Ngôn hỏi nhỏ: “Mẹ anh dạo này cũng không ở nhà, có phải vì bác cũng cho là năm sau anh mới thi đại học không? Nếu không phải vậy, với tính cách của bác, nhất định phải chuẩn bị cho anh bánh quẩy trứng gà rồi.....”

“Đứng rồi nha, ngoại trừ bánh quẩy trứng gà còn làm thêm bánh tét bánh chưng.....” Trình Chi Ngôn lờm một cái, hướng về Tiểu Thỏ nói: “Anh nên vui mừng mẹ không biết, nếu không phải như hôm nay, ngay cả bữa sáng bình thường anh cũng không có mà ăn.”

“Đến rồi đây, con trai!” Xem cha con rán đến hai quả trứng, đang còn nóng, mau ăn đi. Bổ sung dinh dưỡng cho não!”

Trong khi hai người ở đây nói chuyện, lão Trình đã từ trong bếp bung ra hai cái trứng chiên rồi.

Ông đem cái trứng chiên tới trước mặt Trình Chi Ngôn, về mặt nịnh nọt, cười cười nhìn anh mà nói: “Ngoan, con trai, đang còn nóng mau ăn đi!”

Trình Chi Ngôn nhìn lướt qua hai quả trứng béo ngậy, ngẩng đầu lên nhìn cha mình một chút, cười như hoa, từ từ mở miệng nói: “Không phải chúng ta đang bàn về ý nghĩa của việc thi đại học sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 223: Bắt Đầu Thi Đại Học 3

Trên khuôn mặt cứng đờ lúc này của lão Trình nở một nụ cười gượng gạo, nhanh chóng lắc đầu nói: “Không bàn luận, không luận, con còn phải đi thi, bàn luận lần nữa cũng không có ý nghĩa.”

”Nha..... Vậy ý nghĩa của hai quả trứng chiên..... là thi hai điểm không?” Trình Chi Ngôn nhìn chăm chăm vào hai quả trứng chiên, nhàn nhạt hỏi.

”Ach.....” Lão Trình sững sờ, lúc này mới chợt nhớ lại, lúc trước khi Chu Nguyệt chuẩn bị món ăn cho Trình Chi Ngôn đi thi, đều là một bánh quẩy với hai quả trứng gà.....”Con ngồi đây, cha đi ra cửa mua chút bánh quẩy đem về!”

”Đừng.....” Trình Chi Ngôn nhanh chóng mở miệng ngăn lại: “Chờ cha mua bánh quẩy về, con cũng không cần đi thi nữa rồi!”

Anh dừng lại một chút, sau đó anh lại nói: “Được rồi, con phải đi, hai quả trứng này của cha để cho Tiểu Thỏ ăn đi, con ăn no rồi.”

”Không được..... Đây, cái gì.....” Lão Trình sững sờ một lúc mới hồi phục tinh thần, nhìn hành động đeo cặp, đi giày của Trình Chi Ngôn, liền thấp giọng hỏi: “Vấn đề thi cử..... Trong lòng con dự định như thế nào?”

“.....” Trình Chi Ngôn không chút hoang mang đi giày, lấy chìa khóa trên tủ giày cất vào trong cặp sách của mình, sau đó quay đầu lại nhìn cha mình một cái rồi nói: “Chưa nghĩ ra.”

”A!” lão Trình cả người đều bắt động rồi.

”Con nói đùa thôi, không cần lo lắng!” Trình Chi Ngôn nhìn vẻ mặt căng thẳng của cha mình chợt thấy buồn cười, đưa tay vỗ vỗ bờ vai của cha mình rồi nói: “Con đi nha, cha tuyệt đối không được căng thẳng nha.”

”Nha.....” lão Trình bất chợt gật đầu.

Tiểu Thỏ ngừng lại về cười đùa đứng xa nhìn cha con anh.

Trình Chi Ngôn đang chuẩn bị bước đi, bỗng nhiên chợt nhớ ra điều gì, lại quay trở về.

”Chuyện gì vậy, có phải quên mang cái gì không?” lão Trình về mặt căng thẳng bước ra hỏi thăm.

”Không phải.” Trình Chi Ngôn lắc lắc đầu, sáu đó hướng về phía sau cha mình vẫy vẫy ra hiệu cho Tiểu Thỏ bước tới.

Tiểu Thỏ hơi nghi hoặc, đưa tay chỉ mình rồi dần dần đi tới trước mặt Trình Chi Ngôn.

”Anh không phải là quên mất đồ gì rồi chứ?” Con mắt Trình Chi Ngôn hơi rù xuống, nhìn Tiểu Thỏ.

Nửa năm nay, vóc dáng của cô cao thêm một chút, vẻ ngoài đã bớt trẻ con một chút, cặp mắt long lanh như dòng suối hiện trên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, con ngươi đen nhánh hiện lên rõ ràng, tóc dài tết thành đuôi ngựa ở sau gáy, một ít sợi tóc mềm mại buông xuống hai gò má, da thịt trắng nõn, mềm mại hơn nhiều.

Ừ.....

Cô bạn gái nhỏ của anh..... Thật sự đã cao thêm không ít nha.....

”Anh, gọi gì em vậy?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, vẻ mặt không hiểu nhìn anh.

Tuy rằng bây giờ cô đã cao 1m62, thế nhưng đứng trước mặt Trình Chi Ngôn cao 1m8, vẫn phải ngẩng đầu lên để nhìn anh.

”Ừ.....” Trình Chi Ngôn khẽ đáp lời, ngón tay thon dài trắng nõn của mình nhẹ nhàng đưa lên bờ môi mềm mại, nhíu mày nói: “Đã quên?”

”A?” Tiểu Thỏ nháy nháy mắt, tiếp tục khuôn mặt đầy nghi hoặc mà nhìn anh, một lát sau lấy lại tinh thần, trên mặt hiện lên một tia ngượng ngùng, nhón chân lên, đến khi bờ môi âm áp nhẹ nhàng áp lên bờ môi của anh rồi nói: “Anh cố gắng thi tốt!”

”Ngaoan.” Trình Chi Ngôn khẽ mỉm cười, mỉm cười đưa tay xoa xoa mái tóc của cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 224: Bắt Đầu Thi Đại Học 4

Lão Trình nhìn hai người với không biết nói lời nào, mãi một lúc mới mở miệng giọng đầy vẻ khó chịu: “Hai đứa có phải là coi cha không tồn tại hay không?”

”Ach.....” Tiểu Thổ hơi ngần ra, gương mặt trắng nõn bỗng nhiên đỏ bừng lên.

Trình Chi Ngôn liếc nhìn cha mình một chút, âm thanh lạnh nhạt nói: “Cha cũng không nhìn thấy lần đầu, sao lại làm ra vẻ khó hiểu như thế, việc này từ nhỏ đến lớn, còn thấy không ít sao?”

“.....” Lão Trình cảm thấy như nghẹn họng, không biết trả lời như thế nào.

”Được rồi, được rồi, anh mau đi thi đi.....Cố gắng thi tốt!” Tiểu Thổ thấy tình cảnh này liền nhanh chóng đẩy Trình Chi Ngôn đi ra ngoài cửa.

Nháy mắt đã trôi qua ba ngày thi đại học.

Lại trôi qua hai tuần lễ, kì thi kết thúc học kì của Tiểu Thổ cũng kết thúc, kết quả thi đại học cuối cùng cũng xuất hiện.

Không hề ngoài ý muốn, kết quả thi đại học của Trình Chi Ngôn đứng số 1 của trường, số một toàn thành phố, TOP 4 của toàn tỉnh.

Lão Trình không ngừng mừng rỡ, gặp ai cũng khen ngợi con trai của mình thông minh lanh lợi.

Mọi chuyện đều suôn sẻ trôi qua cho đến khi phải đăng ký nguyện vọng vào trường đại học, gia đình Trình Chi Ngôn xuất hiện chia rẽ rất lớn.

Một bên là cha của Trình Chi Ngôn, bên còn lại là mẹ của Trình Chi Ngôn, mỗi bên đều giữ nguyên ý kiến, không ai chịu nhường ai.

Cha cậu cho rằng, cậu nên đăng ký vào đại học Thanh Hoa, bởi ông luôn cảm thấy nếu là con trai thì nên theo khoa lý, tương lai nhất định cống hiến cho nền khoa học quốc gia, tiện thể, ông còn nêu ra một loạt nhân tài tốt nghiệp ra từ đại học Thanh Hoa, trong 23 người nhân huân chương hạng 1 cấp quốc gia thì đã có 14 người xuất thân từ đại học Thanh Hoa; 20 người đạt giải khoa học kỹ thuật cao nhất cấp quốc gia thì có 8 người tốt nghiệp đại học Thanh Hoa, ngoài ra còn hơn 500 sinh viên tốt nghiệp ra làm hiệu trưởng, bí thư đảng ủy, thậm chí là phần lớn người lãnh đạo quốc gia đều xuất thân từ đại học Thanh Hoa.

Nhưng mà Chu Nguyệt lại cho rằng, Trình Chi Ngôn nên đăng ký vào khoa lịch sử thuộc đại học Bắc Kinh, cũng có rất nhiều người kiệt xuất tốt nghiệp ra trở thành người lãnh đạo quốc gia.

Ngay khi cả hai tranh chấp trở nên căng thẳng, Trình Chi Ngôn chỉ nhàn nhạt nói ra một câu: “Đừng cãi nhau nữa, con chỉ đăng ký đại học Nam Kinh.”

Trong nháy mắt, hỗn loạn trong nhà trở nên yên tĩnh.

Lão Trình suy tư chút nữa ngã xuống đất đập nát kính mắt, kính hôn bật vĩa liền hướng về phía Trình Chi Ngôn hỏi: “Con.....Con vì sao lại đăng ký đại học Nam Kinh?”

”Có chuyện gì..... Nam Kinh không được sao?” Trình Chi Ngôn thuận miệng hỏi.

”Không phải không tốt.....Chi là..... Thanh Hoa không phải tốt hơn nó hay sao?” Lão Trình trả lời với vẻ không dám tin tưởng.

”Nha.....Lâm Chí Linh so với mẹ con càng xinh đẹp, cha tại sao không đi tìm Lâm Chí Linh?” Trình Chi Ngôn hướng về cha hỏi với vẻ châm chọc.

“.....” Lão Trình nhất thời ngượng hòng, không biết nói lại như thế nào.

”Đưa con trai đáng chết, có ai như con dám nói chuyện như thế với cha như thế?”

Chu Nguyệt hướng về Trình Chi Ngôn trừng mắt hỏi: “Chuyện đăng ký học lớn như vậy, sao con không báo trước cho cha mẹ một chút, Bắc Kinh có chỗ nào không tốt, sao con lại muốn đăng ký Nam Kinh?”

”Mẹ dự định để con tốt nghiệp, sau đó ở lại Bắc Kinh?” Trình Chi Ngôn ngược mắt, bình tĩnh nhìn mẹ mình hỏi.

”Ach..... Chuyện này..... Còn chưa có nghĩ kỹ.....” Chu Nguyệt ngập ngừng trả lời.

”Mẹ phải biết, Bắc Kinh là thủ đô, chỉ dựa vào việc tốt nghiệp đại học chính quy cũng khó mà tìm được nơi công tác tốt.....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 225: Bắt Đầu Thi Đại Học 5

Editor Quỳnh Nguyễn

”Mẹ phải biết, Bắc Kinh là thủ đô, chỉ dựa vào việc tốt nghiệp đại học chính quy cũng khó mà tìm được nơi công tác tốt, muốn gặp được nơi tốt hơn, như vậy sẽ phải tiếp tục học hành chăm chỉ lên thạc sĩ hoặc tiến sĩ, mẹ nên suy nghĩ một chút, chờ con đến lúc tốt nghiệp tiến sĩ, không phải cũng chỉ 27 28 tuổi sao? Sau khi tốt nghiệp, nếu như ở lại Bắc Kinh làm việc, vậy sẽ ổn định gia đình ở Bắc Kinh, sửa sang nhà cửa còn có cha mẹ, sau đó sẽ dễ dàng chạy tới chạy lui trong Bắc Kinh, nếu như không ở Bắc Kinh làm việc, trở về Giang Tô, như vậy con học đại học ở Bắc Kinh có ý nghĩa gì? Đại học Nam Kinh ở Giang Tô địa vị có thể thấp hơn đại học Bắc Kinh sao? Coi như sau này con muốn làm việc ở Nam Kinh, ổn định gia đình, cha mẹ ở Nam Kinh chạy tới chạy lui, cũng phải tốt hơn so với Bắc Kinh chứ?”

”Cái này.....” Chu Nguyệt suy nghĩ một hồi, đột nhiên cảm thấy lời nói của Trình Chi Ngôn cũng có chút hợp lí.

Lão Trình gật đầu nói:”Nói cũng đúng, dù sao Bắc Kinh cũng khá xa, không tiện lắm, hơn nữa Bắc Kinh lớn như thế, đi vòng vòng như thế dễ bị chóng mặt.

”Nhưng chuyện này dù nói như thế nào thì con cũng phải cùng cha mẹ nói chuyện một chút chứ!” Chu Nguyệt cùng lão Trình đều hướng về Trình Chi Ngôn nói:”Dù sao chúng ta là cha mẹ con, con làm cái gì cái gì, cũng nên hỏi ý kiến cha mẹ một chút chứ!”

”Không phải chúng ta đang còn bàn luận sao?” Trình Chi Ngôn vẫy vẫy tay, về mặt bắt đầu nhìn mẹ mình.

”Con nói như vậy, còn cái gì để bàn luận, Nam Kinh cũng không sai, dù sao cũng không xa nhà, cha mẹ đi thăm con cũng coi như thuận tiện.” Chu Nguyệt hướng Trình Chi Ngôn lên tiếng, gật đầu rồi nói:”Chỉ là cảm thấy có chút đáng tiếc.....

Ài.....”

Lão Trình suy nghĩ một chút cũng lên tiếng:”Cũng không có gì đáng tiếc, nếu con cảm thấy Bắc Kinh quá xa, có thể suy nghĩ đến việc thi lại Thanh Hoa, chuyện này cứ quyết định vậy đi.”

“.....”

Tiểu Thỏ háp háy mắt, hết nghe bên này rồi lại nhìn bên kia, cuối cùng không chịu được mặt xạm lại.

Chuyện lớn như vậy, đã bị anh nói vài câu đã xong chuyện rồi sao?

”Được rồi, chuyển sang nói vấn đề khác đi.” Trình Chi Ngôn đứng dậy, đi đi lại lại hai vòng quanh phòng khách, đột nhiên hướng về Tiểu Thỏ hỏi:”Kết quả học tập của em cũng không phải đã có rồi sao?”

”A??..... A, đúng vậy nha.....” Tiểu Thỏ gật gù.

”Năm nay là năm đầu trung học?”

”Ừm!”

”Như vậy.....” Trình Chi Ngôn suy nghĩ một chút, đột nhiên hướng về mọi người trong phòng rồi cười lớn:”Để ăn mừng con thi đậu Nam Kinh, Tiểu Thỏ thi đậu trường chuyên trung học, cả nhà ta cùng đi du lịch chứ?”

”A???”

Lần này đến phiên mọi người trong nhà ngây ngẩn người ra.

”Đi chỗ nào?” Vẫn là lão Trình phản ứng nhanh nhất, về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Trình Chi Ngôn mà hỏi.

”Tiểu Thỏ, em nghĩ nên đi chỗ nào?” Trình Chi Ngôn xoay đầu lại, hướng về phía Tiểu Thỏ rồi hỏi.

”Àch..... Núi Đại Sâm được không???” Tiểu Thỏ chần chừ một lúc, đành đưa ra gợi ý cho mọi người.

”Vậy thì núi Đại Sâm đi.” Trình Chi Ngôn gật gù, tựa hồ với việc này cũng không có địa điểm nào xác định.

Thế là chuyện này liền được mọi người vui vẻ đồng ý.

Ngay cả khi ngồi một bên xem cuộc tranh luận Tiểu Thỏ vẫn không hiểu rõ, đang thảo luận chuyện đăng ký nguyện vọng vào đại học, sao lại trong nháy mắt đã chuyển sang bàn luận địa điểm du lịch vậy.....

Đợi đến buổi tối, Tiểu Thỏ đem chuyện muốn đi ra ngoài du lịch cho mẹ nghe, mẹ cô do dự hồi lâu mới ập a ập ứng hướng về Tiểu Thỏ nói:”Thật ra..... Có chuyện mẹ nghĩ mẹ nên bàn luận cùng con.....”

Chương 226: Con Liền Đồng Ý Sao

“Chuyện gì?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt tự nhiên đi đến bên cạnh mẹ mình ngồi xuống, về mặt tò mò hỏi.

“Con...” Mẹ Tiểu Thỏ là có chút không biết nên mở miệng như thế nào, bà chần chờ thật lâu hướng tới Tiểu Thỏ thăm dò hỏi: “Còn nhớ rõ ba ba bộ dạng thế nào không?”

Tiểu Thỏ sững sốt một chút, hiển nhiên là thật không ngờ mẹ mình vậy mà sẽ nhắc tới chuyện ba ba cùng mình.

Trong ấn tượng, mẹ cô đã có quá nhiều năm không có lại nhắc tới chuyện ba ba, có thể là sợ cô đau lòng, cũng có thể là chính bà sẽ buồn...

“Nhớ rõ. . .” Tiểu Thỏ trầm mặc một hồi, sau đó thanh âm nhẹ nhàng nói: “Mặc dù đã nhớ không rõ mặt ông ấy là cái dạng gì, nhưng mà mùa đông năm ấy, toàn thân ông mặc quân trang, dầm xuống ánh mặt trời đầy đất, bộ dáng cười tít mắt hướng tới chỗ con, vẫn đều ở lại trong trí nhớ của con.”

Trong phòng nhất thời một mảnh trầm mặc.

Mẹ Tiểu Thỏ có lẽ cũng là nhớ lại cái cảnh tượng kia, về mặt nháy mắt trở nên có chút cô đơn.

“Ai.. Nhiều như năm vậy, mẹ vẫn rất ít nhắc tới ba con với con, cũng không biết con có trách mẹ hay không...” Mẹ Tiểu Thỏ thờ dãi một hồi, tiếp tục nói: “Thực ra mẹ là không muốn tin tưởng, rõ ràng mấy ngày hôm trước còn đang gọi điện thoại nói chuyện phiếm với mẹ, người cười nói qua một thời gian ngắn liền trở lại giúp đỡ mẹ, trong nháy mắt liền biến mất trên thế giới này rồi...”

“Mấy năm cha con vừa rời khỏi kia, có đôi khi mẹ ngủ sẽ đột nhiên khóc, thời gian cùng một chỗ trước kia, liền như phim ở trong mộng không ngừng xuất hiện, có đôi khi mẹ thật sự đã nghĩ luôn luôn trong mộng không cần tỉnh lại, nhưng mà mỗi lần mở to mắt nhìn gối đầu trống không bên cạnh cảm giác khó chịu trong lòng căn bản là không thể mở miệng...”

Thanh âm mẹ Tiểu Thỏ nói xong, nhẹn không được có chút nghẹn ngào.

“Đoạn thời gian kia mẹ cũng bận, không rảnh chăm sóc con, sợ cảm xúc bản thân mẹ sẽ ảnh hưởng đến con, lại luôn là đặt con ở nhà anh nước chanh, Tiểu Thỏ... Con có trách mẹ hay không?” Mẹ Tiểu Thỏ kéo tay Tiểu Thỏ qua, hốc mắt có chút ửng đỏ nhìn cô hỏi.

“Không có. . .” Tiểu Thỏ dùng lực lắc đầu, “Con chưa từng trách mẹ.”

“Đưa bé ngoan. . .” Mẹ Tiểu Thỏ thờ dãi một hồi, trong giọng nói lại mang theo một chút tự trách nói: “Sau này mẹ cũng mới biết được lúc trước cô giáo Ngụy đối đãi với con như vậy, may mà có Trình ba ba con ra mặt giải quyết rồi... Nếu không thì mẹ còn không biết con phải chịu ủy khuất tới khi nào... Cũng là lúc ấy mẹ mới phát hiện chính mình quan tâm quá ít đối với con...”

“Uh`m. . .” Tiểu Thỏ cắn môi, trong ánh mắt nước mắt nhẹn không được từng giọt rơi xuống đất.

“Nhiều năm như vậy, bạn cùng lớp bên cạnh con đều có ba ba, mẹ cũng biết trong lòng con khó chịu, chỉ là không nói ra mà thôi...” Mẹ Tiểu Thỏ đưa tay lau đi nước mắt ở khóe mắt cho Tiểu Thỏ, nhẹ giọng thờ dãi nói: “Cho nên... Cho nên...”

“Cho nên cái gì?” Tiểu Thỏ đưa tay lau nước mắt trên mặt mình, chớp mắt hướng tới mẹ mình hỏi.

“Cho nên. . . Nếu như mẹ muốn tìm một ba ba cho con...” Thanh âm mẹ Tiểu Thỏ gian nan hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Con đồng ý không?”

Tiểu Thỏ lập tức liền ngây ngẩn cả người.

Cô há cái miệng đồ hồng, về mặt không biết làm sao nhìn mẹ mình, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà một câu đều đã nói không nên lời.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 227: Con Liền Đồng Ý Sao 2

“Cái kia.. Nếu như con không đồng ý mà nói, mẹ liền không tìm..” Mẹ Tiểu Thỏ nhìn bộ dáng Tiểu Thỏ vẻ mặt sợ sệt, vội vàng mở miệng bổ sung một câu.

”Mẹ.... Có người trong lòng rồi hả ?” Tiểu Thỏ sững sốt thật lâu, rốt cục mở miệng hướng tới bà nhỏ giọng hỏi.

”Tĩnh... Đúng vậy...” Thanh âm mẹ Tiểu Thỏ vẫn có chút gian nan như cũ.

”Con...Con cần phải cẩn thận suy nghĩ...” Tiểu Thỏ lui về sau hai bước, nói xong câu đó liền trực tiếp chạy ra cửa.

Mẹ Tiểu Thỏ nhìn bóng dáng cô hốt hoảng chạy đi, nhin không được lại là một tiếng thờ dài.

Tiểu Thỏ sau khi chạy ra cửa liền trực tiếp chạy tới nhà Trình Chi Ngón.

Trình Chi Ngón đang ngồi trước máy tính ở bàn học, kiểm tra tư liệu học tập, mà ba mẹ Trình Chi Ngón một người ở trong phòng bếp rửa chén một người ở trong phòng khách xem tivi, hai người thường thường tán gẫu vài câu, nhìn bộ dáng vui vẻ hòa thuận.

Sau khi Tiểu Thỏ vọt vào phòng của anh liền một mực yên lặng ngồi trên giường anh, không nói lời nào.

Trình Chi Ngón đang tra tư liệu, trong khoảng thời gian ngắn cũng không lo lắng để ý cô, chỉ là sau đó đột nhiên nghe thấy thanh âm phía sau có người không ngừng hít cái mũi, anh nhin không được quay đầu lại hướng tới Tiểu Thỏ nhìn qua.

Cô đang hai mắt đỏ bừng nhìn dưới mặt đất, cái mũi nhỏ khê hít, một bộ dốc sức chịu đựng không khóc.

”Làm sao vậy?” Trong lòng Trình Chi Ngón cả kinh, lập tức từ ghế dựa đứng lên, đi đến trước mặt Tiểu Thỏ ngồi xổm người xuống, nhìn cô hỏi: “Vừa rồi còn tốt, tại sao đột nhiên mất hứng rồi hả?”

”Anh nước chanh...” Tiểu Thỏ đỏ hồng mặt nhìn anh, răng trắng dùng lực cắn môi mình, lại nói không ra lời.

”Làm sao vậy?” Thanh âm Trình Chi Ngón lập tức trở nên ôn nhu, anh ngồi vào bên cạnh Tiểu Thỏ, đưa tay ôm cô vào trong ngực mình, sờ sờ đầu lông xù của cô, nhẹ giọng hỏi: “Xảy ra chuyện gì rồi hả?”

”Hu hu hu... Anh nước chanh...” Tiểu Thỏ nghe thanh âm anh ôn nhu như vậy, nhin không được bỏ nhào vào trong lòng anh thanh âm nức nở nói: “Mẹ em tìm một ba ba cho em rồi...”

Trình Chi Ngón hơi run sợ một chút, không nghĩ tới Tiểu Thỏ vậy mà có thể nói cái này.

Anh chần chờ một chút, sau đó hai tay đỡ bả vai Tiểu Thỏ, một đôi mắt trong suốt nghiêm túc nhìn cô hỏi: “Mẹ nói cho em?”

”Vâng...” Tiểu Thỏ gật gật đầu, ánh mắt hồng hồng nói: “Bà hỏi em có nguyện ý có một cái ba ba mới hay không...”

”Vậy em nói như thế nào?”

”Em còn chưa nói...Em đã nói em cần phải cẩn thận suy nghĩ...” Tiểu Thỏ hít hít cái mũi, thanh âm ong ong hướng tới Trình Chi Ngón nói.

Một đôi lông mi thanh tú của Trình Chi Ngón hơi hơi nhăn lên, trầm ngâm chốc lát, sau đó nhẹ nhàng thờ dài một hơi nói: “Nhiều năm như vậy, mẹ em cũng không dễ dàng.”

”Em biết mẹ không dễ dàng...” Thanh âm Tiểu Thỏ có chút run rẩy hướng tới Trình Chi Ngón nói: “Em biết một mình bà cực kỳ vất vả, em cũng biết rõ em không thể để cho mẹ cả đời một mình như vậy, nhưng mà trong lòng em chính là khó chịu...Em suy nghĩ đến lại có những người khác đến làm ba em...Em liền khó chịu...”

”Anh biết...” Tay thon dài trắng nõn của Trình Chi Ngón nhẹ nhàng vuốt về lọn tóc mềm mại của Tiểu Thỏ, thấp giọng nói: “Chính là trên lí trí có thể tiếp nhận, nhưng mà tình cảm không tiếp nhận được sao?”

”Uh`m . . .” Đầu Tiểu Thỏ chôn ở trong lòng Trình Chi Ngón, nhẹ gật gật đầu.

”Đối phương là người như thế nào?” Trình Chi Ngón trầm mặc chốc lát đột nhiên mở miệng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 228: Con Liền Đồng Ý Sao 3

“A?” Tiểu Thỏ bị những lời hỏi này chợt ngẩn ra, sau một lúc lâu mới chần chờ trả lời: “Em.. Không biết..”

”Không có hỏi?”

”Không có hỏi. . .” Tiểu Thỏ yếu ớt lên tiếng.

”Em có phải liền nghe mẹ em hỏi một câu em liền chạy đến hay không?” Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn cô, thấp giọng nói: “Cái khác cũng không có hỏi, cũng không có quan tâm mẹ em một chút?”

”Không có. . .” Tiểu Thỏ cúi đầu, thanh âm rầu rĩ trả lời.

”Ai. . . Thôi. . .” Trình Chi Ngôn thở dài một hơi, sờ sờ đầu Tiểu Thỏ nói: “Nếu như trong lòng em thật sự không qua được chuyện này, trước hết không quay về, dù sao hai ngày tới cũng cần phải đi chơi, em liền xem như là giải sầu được rồi.”

”Nhưng mà...” Lúc này Tiểu Thỏ mới phản ứng kịp, người trong lòng mẹ cô sẽ là cái dạng gì a...?

”Nhưng mà cái gì?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhún mày nhìn Tiểu Thỏ nhẹ giọng hỏi.

”Nhưng mà em giống như có phần tò mò...” Tiểu Thỏ có chút ý tứ không tốt lắm hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

Thực ra cô cũng là vừa mới lơ mờ một chút, mới theo bản năng chạy ra.

Nhiều năm như vậy cô cũng từng vụng trộm suy xét tìm một cái ba ba mới cho mẹ mình, cô nên làm cái gì bây giờ, vốn cô đã thuyết phục chính mình, chỉ cần mẹ hạnh phúc khoái hoạt liền tốt, nhưng mà chuyện thật sự đã xảy ra cô lại vẫn là có chút khó có thể tiếp nhận.

Nhưng mà tỉnh táo lại cô phát hiện chính mình giống như xem nhẹ một cái vấn đề quan trọng--- người trong lòng mẹ cô rốt cuộc là ai?

Trình Chi Ngôn nhất thời có chút dở khóc dở cười nhìn cô.

”Không phải em mới vừa còn đang đau lòng sao?”

”Đúng a... Nhưng mà...” Tiểu Thỏ chần chờ một chút vẫn lại là tiếp tục nói: “Em cuối cùng không thể để cho mẹ liền một mình cả đời như vậy đúng không?”

”Nếu không.. Trước để cho mẹ em sắp xếp gặp mặt cho em?”

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, sau đó hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Cho dù nói như thế nào, cũng cần phải xem đối phương là người thế nào trước một chút...”

”Uh m...” Tiểu Thỏ có vẻ dăm chiêu gật gật đầu.

Trong phòng nhất thời rơi vào một mảnh trầm mặc, Tiểu Thỏ ngồi bên cạnh Trình Chi Ngôn một hồi, đột nhiên đứng dậy hướng tới ngoài cửa vừa đi vừa nói: “Em đi về trước hỏi mẹ em một chút.”

”Nói chuyện cho tốt.” Trình Chi Ngôn nhìn bóng dáng cô vội vàng đứng dậy, lo lắng dặn dò cô nói: “Có chuyện gì gọi điện thoại cho anh.”

”Được.” Tiểu Thỏ lên tiếng, liền trực tiếp chạy vội về nhà.

Hai ngày sau, tại cửa tiệm Mạch Đương Lao đối diện công viên nhân dân.

Tiểu Thỏ có chút căng thẳng theo sát phía sau mẹ mình, từng bước một đi tới cổng lớn.

Tối hôm đó sau khi cô trở về, cực kỳ nghiêm túc nói chuyện cùng mẹ mình một chút, hai mẹ con đều nói một chút ý nghĩ trong lòng, cuối cùng quyết định chuyện tìm hay không tìm ba ba mới này trước để qua một bên, quan trọng trước mắt là, để cho Tiểu Thỏ biết người mình thích một chút.

Vì thế hôm nay liền có lần gặp mặt này.

Mẹ Tiểu Thỏ đưa tay đẩy cửa chính Mạch Đương Lao ra, một cánh tay kia nắm Tiểu Thỏ đi vào.

Lúc này cũng không phải thời gian ăn cơm, cho nên trong quán cơ bản không có người.

Hai người vừa đi vào, bóng dáng một người ngồi ở bên cạnh cửa sổ liền đứng lên, hướng tới các cô đã đi tới.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn lại.

Đó là một người đàn ông nhìn cực kỳ ôn hòa, giữa lông mày của ông mang theo một chút ý cười nhợt nhạt, trên người mặc bộ tây trang màu xám nhạt,

thất caravat màu tối, đưa tay chào hai người một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 229: Con Liền Đồng Ý Sao 4

Mẹ Tiểu Thỏ nắm tay Tiểu Thỏ, cười tí mắt hướng tới ông đi tới.

”Lão Từ, tới rồi?”

Bắt đầu cực kỳ bình thường cũng cực kỳ trắng ra, mẹ Tiểu Thỏ lên tiếng chào hỏi cùng ông, ngồi xuống ngay ở vị trí đối diện.

Từ Hường Từ hướng tới mẹ Tiểu Thỏ gật gật đầu, cười nói: “Uh~m, Cảnh Thần cũng đến đây.”

Ông cúi đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ đứng ở bên cạnh Chu Linh, vẻ mặt nụ cười ôn hòa nhìn cô hỏi: “Con chính là Tiểu Thỏ?”

”Chú khỏe...” Tiểu Thỏ nắm tay mẹ, nhút nhát nhìn ông một cái, nhỏ giọng nói.

”Chào con!” Từ Hường Từ cười tí mắt nhìn cô, sau đó ngẩng đầu lên hướng tới mẹ Tiểu Thỏ nói: “Cảnh Thần đi phòng vệ sinh, một lát sẽ đến đây, chúng ta ngồi xuống chờ nó một chút trước nhé?”

”Được.” Mẹ Tiểu Thỏ gật gật đầu.

Tiểu Thỏ vẻ mặt nghi hoặc nhìn mẹ mình, kỳ quái nói: “Cảnh Thần là ai?”

”Ai nha, đã quên cùng con nói, chú Từ con còn có một em trai nhỏ hơn so với con, tên Từ Cảnh Thần, năm nay em ấy tám tuổi, lên tiểu học năm hai, um... Nghỉ hè xong em ấy liền lên tiểu học năm thứ ba rồi.” Mẹ Tiểu Thỏ vội vàng giải thích cho Tiểu Thỏ một chút.

”A....” Tiểu Thỏ gật gật đầu, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà cũng không biết nên nói cái gì đó mới tốt.

Nhưng mà chỉ chốc lát, buồng vệ sinh góc rẽ cách bọn họ không xa có một đứa bé trai toàn thân mặc tây trang đen áo somi trắng xoay xoay vắn vắn đi tới.

Bộ dáng đứa bé trai kia có chút thanh tú, tóc mềm mại che ở trên trán, đôi mắt ngập nước xinh đẹp có chút thăm dò hướng tới cái phương hướng bọn họ nhìn xem, da cậu ta trắng nõn giống như búp bê sứ, môi hồng nhạt nhếch lên nhìn dường như có chút không mấy vui vẻ.

Vẫn lại là Tiểu Thỏ chú ý tới đứa bé trai không ngừng nhìn bên này kia trước, bộ dáng cậu ta thật sự quá mức thanh tú, làm cho hai mắt cô nhìn không được liền hướng tới cậu ta nhìn nhiều chút.

Từ Hường Từ vẫn cười tí mắt nhìn Tiểu Thỏ liền chú ý tới tầm mắt của cô, sau đó hơi run sợ một chút, hướng về phía đứa bé trai kia vẫy tay nói: “Cảnh Thần, tới đây, đứng ở nơi đó để làm gì?”

Đứa bé trai còn đang vụng trộm nhìn bị gọi như vậy cả người dường như đều đã cứng một chút.

Sau đó cực kỳ không tình nguyện hướng tới bên này đi tới.

”Tới đây, ba ba giới thiệu cho con một chút, đây là di Chu.” Từ Hường Từ đưa tay ôm chầm bả vai Cảnh Thần, cười giới thiệu với cậu ta.

“...” Đứa bé trai ngẩng đầu nhìn thoáng qua mẹ Tiểu Thỏ, không nói lời nào.

”Tại sao không chào?” Từ Hường Từ khẽ nhíu mày, đưa tay vỗ vỗ đầu cậu ta.

”Di...” Giọng nói đứa bé trai vô cùng không tình nguyện gọi bà một tiếng.

”Chào con.” Mẹ Tiểu Thỏ có chút xấu hổ cười cười với cậu ta.

”Còn có vị này, là Tiểu Thỏ chị con, chị lớn hơn con bốn tuổi, sau khi chấm dứt nghỉ hè liền lên sơ nhất, sau này con trên học tập có cái gì không hiểu liền trực tiếp hỏi chị ấy.” Từ Hường Từ cười lại giới thiệu với cậu một chút về Tiểu Thỏ.

“...” Từ Cảnh Thần ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ, xoay vắn mặt đi, trực tiếp làm bộ như không thấy được cô.

“....”

Không khí lập tức liền trở nên có chút xấu hổ.

”Tại sao không lẽ phép như vậy?” Từ Hường Tư nhìn cậu ta một cái sau đó có chút xấu hổ hướng tới Tiểu Thỏ và mẹ Tiểu Thỏ nói: “Có thể là chú nói chuyện này với nó có chút quá đột nhiên, nó chưa chuẩn bị tâm lý thật tốt...”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 230: Con Liền Đồng Ý Sao 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

”Không sao...Không sao...” Mẹ Tiểu Thỏ cười cười, cúi đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ có chút rầu rĩ không vui, trong lòng nhịn không được là một tiếng thở dài.

”Đến đây đi, chú mang các con đi gọi com.” Từ Hường Tư nhìn thoáng qua mẹ Tiểu Thỏ, quay đầu nhìn về hai đứa con nít cười nói: “Có phải đã đói bụng hay không?”

”Vâng. . .” Thanh âm Tiểu Thỏ cúi đầu lên tiếng.

”Con mới không đói bụng.” Từ Cảnh Thần ngược lại lớn tiếng hô một câu.

”Không đói bụng cũng đến xem đi.” Từ Hường Tư có chút bất đắc dĩ nhìn thoáng qua con trai của mình, đứa nhỏ này vừa rồi khi ở trên xe rõ ràng còn ồn ào mình đói bụng, tại sao đến chỗ này liền nói chính mình không đói bụng rồi hả?

Rốt cuộc vẫn là bởi vì bình thường công việc chính mình bận quá, không có thời gian dạy dỗ nó, lại không có mẹ ở bên cạnh, mới dường thành loại tính cách kỳ quái lại không coi ai ra gì này, ai...

Từ Hường Tư nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, đứng dậy mang theo Tiểu Thỏ dẫn đầu hướng tới phương hướng quầy hàng đi qua.

Từ Cảnh Thần đứng tại chỗ, mắt thấy ba ba mình và cái chị gái không rõ nguồn gốc kia đi gọi com, đôi mắt nhịn không được đỏ hồng lúc này mới cực không tình nguyện vội vàng đi theo.

”Tiểu Thỏ, muốn ăn cái gì? Không cần khách khí cùng chú Từ, cứ việc chọn.” Từ Hường Tư mang theo Tiểu Thỏ đi đến quầy hàng bên cạnh, cúi đầu ôn nhu hướng tới cô hỏi.

”Cháu... Khoai đi...” Tiểu Thỏ có chút chần chờ lên tiếng.

”Được.” Từ Hường Tư gật gật đầu, xoay người hướng tới Từ Cảnh Thần hỏi: “Cảnh Thần, con ăn không?”

”Con mới không cần!” Từ Cảnh Thần tức giận hướng tới Từ Hường Tư nói: “Khoai khó ăn nhất, ai thích ăn cái loại này.”

“. . .” Từ Hường Tư hơi hơi nhíu mày, trong ngày thường chẳng lẽ không phải con ăn khoai nhiều nhất sao?

Tiểu Thỏ quay đầu nhìn Từ Cảnh Thần lùn tròn vện một cái đầu so với chính mình, chần chờ một chút vẫn lại là thấp giọng mở miệng hỏi: “Vậy em có cái gì muốn ăn không?”

”Tôi cái gì cũng không muốn ăn.” Từ Cảnh Thần liếc Tiểu Thỏ một cái, vô cùng kiêu ngạo nghiêng đầu đi, ánh mắt không nhìn cô trả lời.

”A.... . .” Tiểu Thỏ sượng mặt, nhịn không được đưa tay sờ sờ cái mũi của mình.

”Không muốn ăn trở về cái bàn bên kia ngồi.” Từ Hường Tư cau mày nhìn Từ Cảnh Thần, trong thanh âm mang theo một chút nghiêm khắc nói: “Làm sao có thể nói chuyện với chị như vậy?”

”Ai nói cô ta là chị của con? Con mới không cần chị như vậy.” Từ Cảnh Thần hướng tới ông hô lớn: “Con cũng không cần cái gì mẹ mới! Con muốn mẹ mình! Con chán ghét các người!”

Cậu ta hô xong những lời này liền xoay người hướng tới ngoài cửa lớn chạy.

”Xấu hổ a, Tiểu Thỏ chờ một chút...” Từ Hường Tư có chút xin lỗi hướng tới Tiểu Thỏ nói một câu, sau đó vội vàng đuổi theo Từ Cảnh Thần đi ra ngoài.

Mẹ Tiểu Thỏ ngồi ở chỗ không xa cũng thấy được một màn này, bà nhìn không được thờ dài một hơi đứng dậy đi đến bên cạnh Tiểu Thỏ, đưa tay sờ sờ đầu cô, thấp giọng hỏi: “Vẫn là mẹ chọn giúp con đi... Tiểu Thỏ, còn muốn ăn cái gì?”

”Không còn gì nữa...” Tiểu Thỏ cúi đầu, tâm tình có chút uể oải, một chút muốn ăn đều không có.

”Ai. . . Thôi. . .” Mẹ Tiểu Thỏ quay đầu nhìn thoáng qua Từ Cảnh Thần toàn thân mặc tây trang đứng ở bên ngoài cửa quán hướng tới Từ Hường Tư gào khóc, nhìn không được lại thờ dài một hơi.

Sự việc này quả nhiên vẫn là nói quá đột nhiên, hai đứa nhỏ không tiếp thụ được, rốt cuộc vẫn không thể miễn cưỡng bọn họ a...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 231: Hai Người Du Lịch.

Lần đầu tiên hẹn nhau gặp mặt, xem như đã bị thất bại rồi. Buổi tối mẹ Tiểu Thỏ đến bệnh viện đa khoa để trực đêm, Tiểu Thỏ nằm ôm con búp bê của mình, đi tới phòng ngủ của Trình Chi Ngôn. Trình Chi Ngôn vừa tắm xong, đang chuẩn bị lên giường đi ngủ, nhìn thấy Tiểu Thỏ đi tới, không nhìn được cười nói: “Em lớn như vậy rồi, vẫn còn muốn ngủ chung với anh sao?”

”Ừ.....” Tiểu Thỏ nhẹ nhàng gạt đầu, ôm búp bê đi tới giường Trình Chi Ngôn, trèo lên giường, trùm chăn kín người, giọng nói mang chút buồn phiền: “Hôm nay em thấy người trong lòng của mẹ.”

”Thật sao?” Trình Chi Ngôn lúc đầu có hơi ngẩn ra, sau đó trèo lên giường rúc người nằm trong chăn, thấp giọng hỏi: “Người đó như thế nào?”

Tiểu Thỏ thờ dài một hơi, nhẹ giọng đáp: “Cũng có thể xem là một người tốt..... Người chú Từ cao, rất đẹp trai, tính cách hiền lành, nhìn rất xứng đôi với mẹ em.....”

Thế nhưng con trai chú ấy lại không thích mẹ với em.....” Trình Chi Ngôn nghe đến đó, không nhìn được cau mày nói: “Chú đó còn có con? Bao nhiêu tuổi?”

”Mới tám tuổi thôi.....” Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, liền trả lời: “Chờ xong kỳ nghỉ hè, sang năm đã lên lớp 3 rồi.”

”Nha.....” Trình Chi Ngôn thở phào nhẹ nhõm, đưa tay xoa xoa đầu Tiểu Thỏ, thuận miệng nói: “Đứa bé trai này cũng khó tính nha?”

”Cũng không thể nói khó tính được.....” Tiểu Thỏ suy nghĩ một lúc, hướng về Trình Chi Ngôn chậm rãi nói: “Đứa trẻ đó chỉ là muốn mẹ mình, dù sao vẫn là một đứa trẻ, nói chuyện rất thẳng thắn, nếu đổi lại là em, em cũng không muốn có một người cha mới.....”

Tay Trình Chi Ngôn đang xoa đầu Tiểu Thỏ liền ngừng lại.

Anh chợt nhìn Tiểu Thỏ, giọng nói trầm xuống nói: “Đứa trẻ? Dĩ nhiên cũng có một ngày như vậy, đến lượt em nói người khác là đứa trẻ.”

”Làm sao lại không có một ngày như thế chứ?” Tiểu Thỏ đưa tay đẩy tay Trình Chi Ngôn ra khỏi đầu mình, chu miệng ra nói: “Dù sao em cũng đã lớn lên không ít, bây giờ đã là học sinh trung học, dù sao cũng đã khác với học sinh tiểu học rồi!”

”Ừ.....” Trình Chi Ngôn cười ôn nhu, nhẹ nhàng gạt gạt đầu.

”Ai..... Nếu mà mẹ em với chú Từ ở chung với nhau, em cũng có thể chấp nhận.....” Tiểu Thỏ lại thờ dài một hơi, nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Nghe nói mẹ với chú Từ là đồng nghiệp, cũng là bác sĩ, thường ngày khi làm việc đều rất quan tâm mẹ em.....”

”Em không phải không muốn có một người cha mới sao?” Trình Chi Ngôn nhìn cô vẻ mặt đầy nghi hoặc.

”Đúng vậy, nhưng mà.....” Tiểu Thỏ đang nói bỗng ngừng lại, nghĩ một hồi lại tiếp tục nói: “Em cũng hy vọng mẹ có thể tìm được hạnh phúc của mẹ..... Dù sao trong lòng em cũng rất thương mẹ.....”

Trình Chi Ngôn lắc đầu một cách bất đắc dĩ, đưa tay kéo cô vào trong ngực anh, cúi đầu khế hôn lên trán cô một cái, nhẹ nhàng nói: “Được rồi, đừng nghĩ về những chuyện này nữa, hai ngày nữa chúng ta cùng nhau đi du lịch, gạt bỏ buồn phiền trong lòng, lấy lại vui vẻ.”

”Ừ.....” Tiểu Thỏ gạt gù, trầm mặc chốc lát, đột nhiên như nhớ ra điều gì, nhìn Trình Chi Ngôn nói: “A, đúng rồi, tí thì quên nói cho anh biết..... Mẹ em nói mẹ không đi được, tháng sau bệnh viện đa khoa tổ chức thi gì đó, mà dạo này mẹ phải tăng ca liên tục, nên mẹ phải dành thời gian cho việc học tập.....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 232: Hai Người Du Lịch 2

Editor: Quỳnh Nguyễn.

”Mẹ em không đi được?” sau khi Trình Chi Ngôn nghe xong, chợt có chút kinh ngạc.

”Đúng vậy.....” Tiểu Thỏ gật đầu, tiếp tục nói:”Có điều không sao, mẹ chỉ có một mình, chúng ta vẫn có thể đi với mẹ và cha anh.”

”Hai người họ..... Cũng không đi được nữa.....” Trình Chi Ngôn cười vẻ gượng gạo, nhìn Tiểu Thỏ giải thích:”Cha anh ngày mai phải đi công tác, mẹ anh nhận nhiệm vụ tìm một người biết dân ca, có người nói lần này phải đưa tác phẩm đi thi đấu quốc tế.....”

”Vì vậy.....” Tiểu Thỏ ngơ ngác nhìn Trình Chi Ngôn, một hồi lâu mới hồi phục tinh thần:”Vì vậy chỉ còn lại hai chúng ta đi du lịch sao???”

Trình Chi Ngôn đưa bàn tay trắng nõn đưa lên trán mình, nhẹ giọng nói:”Nếu như thế, thì đúng là chỉ còn hai chúng ta.”

Một mình cùng anh đi du lịch.....

Tiểu Thỏ nghiêng đầu suy nghĩ một lúc, cảm thấy như thế cũng không sao. Dù sao có thể được đi ra ngoài chơi, chỉ cần có anh ở bên, những người khác có hay không cũng không quan trọng.

”Vậy thì chúng ta cùng đi.” Tiểu Thỏ quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn, đồng ý nói:”Dù sao chúng ta cũng không đi quá xa nhà, theo trí nhớ thì nơi xa nhất cũng chỉ đến vườn thú ở Thượng Hải mà thôi.”

”Nhưng mà.....” Trình Chi Ngôn có vẻ ấp úng nhìn cô. Con gái 13 tuổi, đang thời kỳ trưởng thành, trên người cô không chỉ mang theo đồ đạc của trẻ con, còn mang theo đồ đạc của một cô gái mới lớn, cùng mang hai loại đồ vật kia, Tiểu Thỏ sẽ phải khóc mất.

Hơn nữa, từ khi cơ thể nàng trưởng thành, cơ bản là vòng ngực đã dần nhô lên, vô tình đi bên cạnh cô, cánh tay có thể chạm tới ngực cô, lúc nào cũng có thể cảm thấy sự ấm áp mềm mại.

Cô đã trở nên xinh đẹp, con người như dòng nước trong, chiếc mũi nhỏ nhắn, đôi môi hồng hào ướt át, vóc dáng của cô ngày càng trở nên hấp dẫn hơn.

”Nhưng mà chuyện gì?” Tiểu Thỏ nhìn anh với vẻ mặt khó hiểu.

”Dù sao em bây giờ cũng đã lớn..... Một mình cùng anh đi ra ngoài cũng không tốt lắm.....” Trình Chi Ngôn hơi nhẹ giọng nói.

”A?” Tiểu Thỏ sững sờ, tất nhiên không hiểu ý của Trình Chi Ngôn:”Tại sao lại không tốt? Chẳng phải lúc ở nhà, cũng chỉ có hai chúng ta, anh xem đi, trong phòng này, trên giường này, cũng không phải chỉ có chúng ta sao....”

Nghe tới câu nói này.....

”Sao lại có thể tốt?” Em là..... Trình Chi Ngôn im lặng chốc lát, đưa tay lôi cánh tay cô lại gần, nhìn thẳng vào mắt cô, cảm giác có chút khó nói ra, nghiệm túc nhìn cô nói:”Vì thế anh mới nói....Em lớn như thế, nếu một mình đi với anh rất nguy hiểm....”

”Nguy hiểm chuyện gì?” Tiểu Thỏ tỏ vẻ vẫn chưa hiểu, đưa tay chống dưới cằm, nhìn thẳng vào mắt anh, sâu thẳm bên trong phản chiếu hình ảnh nhỏ nhắn của cô. Trình Chi Ngôn hơi run, nhìn ánh mắt trong suốt lộ vẻ ngây thơ kia, đột nhiên cảm thấy bản thân có chút buồn cười liền nắm lấy tóc mình, âm thanh mang theo một tia đùa giỡn:”Không có gì..... Anh hồi này..... Là chỉ nói đùa.....”

”Nha.....” Tiểu Thỏ ngẫm nghĩ, vẫn chưa hiểu ra chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 233: Hai Người Du Lịch 3

Editor: Quỳnh Nguyễn.

Mùa hè ánh sáng rực rỡ trên nền trời xanh thẳm, lại tỏa ra ánh nắng nóng bức, ve sầu trên cây kêu không ngừng nghỉ, trong không khí này khiến mọi người luôn luôn buồn ngủ.

Tiểu Thỏ ngồi cạnh ghế lại trên chiếc xe buýt về Chiết Giang, trên xe buýt, nhìn chạng đường dài đã đi qua, rốt cuộc không nhận được, nhìn Trình Chi Ngôn thấp giọng nói: “Anh....?”

“Hả?” Trình Chi Ngôn đang cầm cùi đọc tin tức trên điện thoại, nghe tiếng Tiểu Thỏ gọi mình, liền đáp một tiếng.

“Không phải nói là chúng ta cùng đi núi Đại Lâm sao?” Tiểu Thỏ nháy nháy mắt, nhìn anh bằng ánh mắt vẻ không hiểu, liền hỏi sự thắc mắc trong lòng: “Sao lại trên tờ truyền đơn lại viết đích đến của chúng ta là biển Đại Trúc vậy?”

“.....” Trình Chi Ngôn nghe xong dừng việc dùng điện thoại, chợt có vẻ lúng túng xoay lại nhìn Tiểu Thỏ, nhẹ nhàng cười với cô, đáp ứng nói: “biển Đại Trúc.... cùng núi Đại Lâm....cũng gần giống nhau nha.”

“Có phải khác nhau rất nhiều không?” Tiểu Thỏ nhìn hấn với vẻ đầy khinh bỉ nói: “ Trong rừng rậm đều là cây cối! Biển Trúc bên trong nhiều trúc ư!”

“Chỉ cần nhìn là thấy một màu xanh là được..... Em chỉ cần coi nó là cây trúc là được.....” Trình Chi Ngôn đáp ứng trả lời cô.

“Nhưng mà em có nhớ, tuần trước anh ở nhà đọc hướng dẫn, lúc đó không phải là đảo Cửu Trại sao, còn có núi Đại Hưng An Lĩnh.....” Tiểu Thỏ được thể, hướng về anh hỏi liền một mạch.

“.....”

Trình Chi Ngôn thả điện thoại trong tay ra, duỗi bàn tay thon dài ra một cái, giờ giờ trước mặt Tiểu Thỏ nói: “Nhìn thấy sao?”

“Nhìn thấy cái gì?” Tiểu Thỏ mơ màng nhìn hoa văn trong lòng bàn tay anh, khó hiểu hỏi.

“Tay của anh.”

“Nhìn thấy.” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

“Ừ” Trình Chi Ngôn gật đầu nói” Muốn trách cũng chỉ trách nó đã cầm nhầm tờ truyền đơn..... Dù sao, trong chuyến hành trình này ẩn dấu nhiều loại cây, cũng có thể xem như một ngọn núi, em có thể đứng đó nhìn thấy rất nhiều cây cối. “@@@.....”

“Như vậy cũng được???” Tiểu Thỏ nhìn với vẻ mặt đầy ngạc nhiên.

Trình Chi Ngôn thì cảm thấy lúng túng, chỉ biết cười gượng gạo nhìn Tiểu Thỏ, sau đó lại tiếp tục cầm cùi vào xem điện thoại di động.

Máy điều hòa trên xe buýt thổi gió lạnh, tiếng hít thở sâu của mọi người, Tiểu Thỏ dần dần cũng đi vào giấc ngủ. Trình Chi Ngôn hơi cúi đầu, nhìn Tiểu Thỏ đang tựa vào vai ngủ, không nhận được thở dài một cái. Đưa tay quảng nhẹ qua vai, đưa bàn tay véo nhẹ vào má cô, làm hấn nổi lên một tia bất chính.

Xe tiếp tục lác lác trên đường, Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn phong cảnh bên ngoài xe, gió thổi, cây cối, nhà cửa, trời xanh mây trắng nổi bật như một bức tranh.

Tuy cảnh đẹp nhưng cũng không bằng dáng ngủ của mỹ nhân bên cạnh anh.

Dù cho một phần một vạn cũng không bằng.

—

Từ thành phố ngồi xe buýt đến núi An Lĩnh, đại khái gần 7 giờ.

Dọc theo đường này, Tiểu THỎ hết ngủ lại tỉnh, tỉnh một lúc lại ngủ.

Vừa mới bắt đầu đi, Trình Chi Ngôn còn dùng điện thoại, đi được một lúc cũng bắt đầu chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 234: Hai Người Du Lịch 4.

Editor: Quỳnh Nguyễn.

Khi xe đến khách sạn, trời đã vào chiều.

Xe buýt vừa mới dừng lại, những người ngủ gật trên xe như cái máy, vừa bấm nút mở cửa, tất cả trong nháy mắt đều tỉnh lại.

Tiểu Thỏ cũng đang mơ màng cũng mở mắt dậy, hướng về phía cửa xe nhìn ra.

Nơi này xem là đang ở sườn của một ngọn núi nhỏ, xung quanh khắp nơi toàn những nhà cao tầng, người tài xế sau khi mở cửa, hướng dẫn viên du lịch liền cầm loa lớn tiếng nói: “Xin chào lữ hành đoàn, sau khi trải qua đường xá xa xôi, bây giờ chúng ta đã đến nơi du lịch, những khách sạn nơi này vốn được sửa chữa từ nhà dân, mỗi một nhà, đại khái ở được từ 10 đến 12 người, trong mỗi gian phòng đều có phòng vệ sinh riêng, mọi người không cần lo lắng, buổi tối lúc đi ngủ nhớ đóng kỹ cửa phòng, người khác chắc chắn không biết người bên trong đang làm gì.”

Tất cả mọi người trên xe nghe đến câu này, đột nhiên cười vang ra, trên mặt mỗi người lộ ra chung một vẻ mặt “ta đã hiểu.”

Tiểu Thỏ có chút không hiểu, quay lại hỏi Trình Chi Ngôn: “Bọn họ đang cười gì vậy?”

“Không có gì.....” Trình Chi Ngôn lúc này có vẻ có chút khó chịu.

Phần lớn những người khách du lịch đến đây đều là những người yêu nhau, chỉ có mấy người là mang theo vài đứa nhỏ đi cùng.

“Được rồi, bây giờ chúng ta bắt đầu chia phòng, xin mọi người chuẩn bị trước chứng minh thư.” Hướng dẫn viên du lịch cầm loa nói một hồi, sau đó tắt loa, bắt đầu tiến hành thu chứng minh thư từng người.

Đến lượt Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ, Trình Chi Ngôn đem chứng minh thư của mình đưa tới.

Hướng dẫn viên du lịch đưa tay ra, tuy nhiên không có ý định thu về, cười hi hi hướng về Trình Chi Ngôn nói: “Chứng minh thư của cô gái bên cạnh cậu đâu?”

“Cô ấy không có chứng minh thư.” Trình Chi Ngôn hướng về hán trả lời: “Cô ấy mới mười hai tuổi.”

“A?” Hướng dẫn viên du lịch bất chợt sững sốt, sau đó chợt nhìn Trình Chi Ngôn về mặt nguy hiểm cười nói: “Trẻ chưa thành niên cậu cũng dám ra tay?”

“.....” Trình Chi Ngôn nhìn hướng dẫn viên du lịch, không biết nói gì, đành ậm ờ đáp lại cho qua chuyện: “Cô ấy là em gái em, hai anh em rù nhau đi chơi.”

“Vậy sao..... Trách gì tôi nhìn hai người giống nhau đến vậy!” Hướng dẫn viên du lịch thu lại nụ cười bí ối, đánh mặt hướng về Tiểu Thỏ nói.

Tiểu Thỏ bất chợt xạm mặt lại.

“Đến đây, đến đây, chuẩn bị trước chứng minh thư đi nha.....” Hướng dẫn viên du lịch nhìn hai người cười một cái, tiếp tục đi làm việc.

Đội hướng dẫn viên du lịch thu xong chứng minh thư, ngay sau đó bắt đầu tiến chia phòng rồi.

Mọi người lục tục đi từ trên xe xuống, cầm cẩn thận hành lý của mình, liền bắt đầu xếp hàng chờ.

Qua một lúc sau, hướng dẫn viên du lịch cầm một tờ phiếu phòng đi tới.

Một bên hô họ tên từng người, một bên phát phiếu phòng ở cho từng người, đến lượt Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ, cười híp mắt nói: “Hai bạn trẻ, số hai người thật may mắn, hai người ở riêng trong một ngôi nhà, xung quanh không có ai quấy rối.”

“Cảm ơn!” Trình Chi Ngôn liếc anh ta một cái, đón lấy phiếu phòng của mình, cúi đầu nhìn số phòng cùng số nhà, sau đó kéo hành lý đi một mạch tới nhà của mình.

“Đừng quên 7h sáng mai tập trung nha!” Hướng dẫn viên du lịch cầm loa nhắc nhở mọi người lần nữa.

Tiểu Thỏ đi theo Trình Chi Ngôn đi tới ngôi nhà số 5 trước mặt, ngẩng đầu nhìn ngôi nhà 3 tầng này, thích thú nói: “Chỉ hai chúng ta ở ngôi nhà này sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 235: Hai Người Du Lịch 5.

“Ừ.....” Trình Chi Ngôn thuận miệng trả lời, liền kéo hành lý vào nhà.

“Cảm giác thật tuyệt vời! Thật giống như ngôi nhà này thuộc về hai chúng ta vậy!” Tiểu Thỏ vẫn đang hưng phấn, đi theo sau Trình Chi Ngôn mà miệng nói không ngớt.

Đang đi ở phía trước, Trình Chi Ngôn đột nhiên quay người lại, quay đầu lại, nhìn thẳng vào Tiểu Thỏ, nhẹ giọng nói: “Tối nay anh ngủ một phòng, em ngủ một phòng khác.”

”A?”

Tiểu Thỏ hơi ngẩn người ra, nghi ngờ nói: “Tại sao vậy?”

”Tại vì.....” Trình Chi Ngôn chần chờ một lát, rồi lại tiếp tục nói: “Dù sao bây giờ thuộc về anh em mình, có nhiều phòng như vậy mà không ở, không phải đã lãng phí quá hay sao?”

”A..... Nghe cũng có chút hợp lý.....” Tiểu Thỏ nghiêng đầu suy nghĩ một chút, cuối cùng gật đầu đồng ý: “Vậy cũng được, em ngủ gian phòng bên cạnh phòng anh.”

”Ừ.” Trình Chi Ngôn thò phào nhẹ nhõm, tiếp tục kéo hành lý đi vào bên trong.

Khách sạn này nhìn cũng giống như một nhà dân bình thường.

Tầng một là phòng khách, tầng hai là phòng bếp, tầng ba là phòng ngủ.

Trình Chi Ngôn dắt theo Tiểu Thỏ đi một mạch lên tầng ba.

Tầng ba trong nhà hai người ở có tổng cộng 3 cái phòng ngủ.

Hai phòng hướng Nam, một phòng hướng Bắc.

Trình Chi Ngôn nhìn liếc qua, chỉ vào hai căn phòng hướng Nam, sau đó quay sang Tiểu Thỏ nói: “Chúng ta ngủ trong hai phòng này đi.”

”Vì sao vậy?” Tiểu Thỏ nhìn anh với vẻ mặt nghi hoặc hỏi: “không phải gian phòng kia rộng hơn hay sao?”

”Không phải em muốn ở cạnh phòng anh sao?” Trình Chi Ngôn quay đầu lại, nhẹ nhàng giải thích cho Tiểu Thỏ nghe.

”Nha.....” Tiểu Thỏ gật gù, chần chờ một lúc, nhẹ nhàng quay lại nhìn Trình Chi Ngôn rồi nói: “Chúng ta có thể cùng ngủ ở cái phòng lớn kia nha!”

“.....”

Trình Chi Ngôn hơi run run, không trả lời lại.

”Được rồi, vậy thì chúng ta ngủ hai phòng này.....” Tiểu Thỏ thấy anh không có trả lời, đành bất đắc dĩ đồng ý, tuy nhiên cô không hiểu nổi tại sao anh không muốn ngủ chung với cô.....

Màn đêm từ từ buông xuống, xung quanh đã không còn nhìn thấy được thứ gì rồi.

Đã không có ánh đèn như thành phố, cũng không có tiếng động của đám đông, dưới bầu trời yên tĩnh chỉ có những vì sao lấp lánh, theo những cơn gió lạnh thổi theo những tiếng dế kêu, Tiểu Thỏ đứng ở ban công phòng mình, chậm rãi xoay người.

A..... Thật mong tới chuyến hành trình ngày mai nha.....

”Tiểu Thỏ.” Trình Chi Ngôn ở bên ngoài phòng cô kêu lên một tiếng.

”Đến đây, đến đây!” Tiểu Thỏ chạy nhanh như bay ra cửa, mở cửa, nhìn Trình Chi Ngôn đứng bên ngoài cười hi hi rồi nói: “Anh, không phải anh thay đổi ý kiến sang ngủ chung với em chứ???”

Trình Chi Ngôn xạm mặt lại nhìn nàng, đưa bộ quần áo ngủ trong tay cho cô rồi nói: “Em nghĩ nhiều quá rồi đó..... Anh chỉ đưa quần áo ngủ tới cho em thôi.....”

”Nha.....” Tiểu Thỏ bất chợt tắt nụ cười trên môi.

”Còn chưa tắm rửa hay sao?” Trình Chi Ngôn nhìn khuôn mặt thất vọng của cô, hơi nhú mày, nhìn cô rồi hỏi.

”Ừ..... Lúc này đứng ở ban công, gió thổi thật mát mẻ.” Tiểu Thỏ gật gù, đưa tay đón bộ quần áo ngủ, đem đặt lên giường, sau đó chạy nhanh ra ban công, hướng về Trình Chi Ngôn vẫy vẫy tay nói: “Anh mau lại đây!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 236: Không Ngủ Cùng Em

“Làm sao vậy?” Trình Chi Ngôn chậm rãi đi đến bên cạnh Tiểu Thỏ, theo phương hướng ngón tay cô hướng tới trên trời nhìn qua.

“Anh nhìn, quá nhiều sao a.” Về mặt Tiểu Thỏ hưng phấn nhìn sao đầy trời hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Cảm giác em đã lâu không có thấy nhiều sao như vậy rồi...”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua ánh sáng ngôi sao kia, hướng tới Tiểu Thỏ thúc giục nói: “Mau đi tắm rửa, chậm thêm thì buổi sáng ngày mai em đây không nổi.”

“A....” Tiểu Thỏ có chút mất hứng buông tay xuống, xoay người từ bên cạnh Trình Chi Ngôn đi qua, vừa đi vừa nói thầm: “Thật là... Một chút cũng không lãng mạn...”

Thân thể Trình Chi Ngôn cứng đờ, ánh mắt nhìn chăm chăm bóng lưng nho nhỏ của cô một hồi lâu, mãi đến khi cô biến mất trong phòng vệ sinh.

Lãng mạn?

Anh quay đầu lại, lại nhìn chăm chăm sao đầy trời kia một hồi, làm sao cũng không thấy có cái gì lãng mạn..

Sau khi Tiểu Thỏ tắm rửa xong ra đây Trình Chi Ngôn đã trở về phòng chính mình.

Cô vừa xoa tóc hơi ẩm vừa đi vào trước giường trong phòng ngồi xuống.

Ở trong núi này tín hiệu điện thoại di động đứt quãng, màn hình ti vi cũng là một mảnh bóng tuyết, hơn nữa bên ngoài gian phòng con dế kêu không ngừng, Tiểu Thỏ rốt cục nhìn không được ngáp một cái, buồn ngủ quá....

Sấy khô tóc, cô liền tắt đèn, định đi ngủ sớm một chút, ngày mai dậy sớm rồi.

Nhưng mà cô mới vừa nằm xuống không bao lâu, liền nghe cửa trên ban công kêu kệt rung động.

Rõ ràng bên ngoài không có gió, cũng căn bản không có người đụng chạm cánh cửa kia, nhưng mà tiếng kêu kệt kệt kệt, lâu lâu vang một chút, hơn nữa Tiểu Thỏ là chính mình một người ngủ ở trong phòng xa lạ này, nhìn một mảnh đen tối không giới hạn trước mắt, trong đầu óc cô không tự chủ được bắt đầu hiện ra những cái vụ án giết người ở núi hoang này, hình ảnh ma quỷ qua lại.

Kết quả chính là cô càng nghĩ càng sợ hãi vì thế vội vàng đưa tay mở đèn trần, ngay cả dép lê cũng không đi, liền bọc chăn hướng tới phòng Trình Chi Ngôn chạy vội qua.

Cửa phòng Trình Chi Ngôn cũng không có khóa lại, cho nên Tiểu Thỏ đẩy liền mở ra.

Nhưng mà Trình Chi Ngôn tắt đèn định ngủ từ lâu, giờ phút này cửa đột nhiên bị đẩy ra, anh còn chưa kịp nói chuyện một bóng người đã trèo lên trên giường của anh, ôm chặt anh.

Hơi thở của anh nhảy mắt bị một mùi quen thuộc quanh quẩn.

“Tiểu Thỏ? ” Trình Chi Ngôn đưa tay vỗ vỗ bờ vai cô, trong thanh âm trầm đầy nghi hoặc nói: “Tại sao chạy qua bên này, em còn chưa ngủ?”

“Anh nước chanh, buổi tối em ngủ cùng anh có được hay không?” Đầu Tiểu Thỏ chôn ở ngực Trình Chi Ngôn, nghe tiếng tim đập trầm ổn, rốt cục cảm thấy trái tim nhỏ vừa rồi bị hoảng sợ của mình ổn định một chút.

Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ hướng tới cô nói: “Em cũng đã lớn như vậy rồi...”

“Em lớn như vậy, có phải ý tứ chính là em trưởng thành hay không?”

“Ừm... Miễn cưỡng xem như là...”

“Em đây trưởng thành có phải là có thể làm bạn gái của anh hay không?” Tiểu Thỏ truy hỏi nói: “Đây chính là trước kia anh nói!”

“...”

“Vậy bạn gái không phải là có thể ngủ cùng bạn trai sao?” Một đôi bàn tay Tiểu Thỏ túm quần áo Trình Chi Ngôn, đúng lý hợp tình nói: “Nếu như anh nói em không phải bạn gái anh, vậy đã nói lên em còn nhỏ, em còn nhỏ mà nói, anh càng phải ngủ cùng em.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 237: Không Ngủ Cùng Em 2

Trình Chi Ngôn hơi hơi ngẩn ra, bị một dạng Logic này của cô biến thành sau một lúc lâu nói không ra lời.

Nhưng mà Tiểu Thỏ vẫn quỳ gối trên giường trước người anh như cũ, một đôi bàn tay túm áo ngủ của anh, ánh mắt nhìn chăm chăm anh.

Cuối cùng Trình Chi Ngôn thở dài một hơi bất đắc dĩ cười lắc đầu.

”Anh cười cái gì?” Tiểu Thỏ cau mày nhìn Trình Chi Ngôn nghiêm túc hỏi.

”Logic này của em còn rất tinh tế....Anh đột nhiên phát hiện chính mình lại không có phản bác được...” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô, đưa tay sờ sờ đầu của cô.

”Vốn là là như thế này, em mặc kệ, dù sao anh phải ngủ cùng em.” Tiểu Thỏ lại hướng tới trên người Trình Chi Ngôn bò qua nói: “Anh không biết trong phòng em có bao nhiêu thùng bố, tắt đèn cánh cửa trên ban công liền không ngừng kéo kẹt kéo kẹt, dường như có ma.”

Tiểu Thỏ vừa nói vừa ôm chần nằm trên vị trí bên cạnh Trình Chi Ngôn, sau đó đưa tay vỗ vỗ giường nói:“Tối nhanh, anh nước chanh, chúng ta cùng nhau ngủ.”

“...”

Trình Chi Ngôn vẫn không nhúc nhích ngồi ở trên giường, đôi mắt trong suốt trầm trầm nhìn cô, người này mặc một váy ngủ có thắt lưng hồng nhạt, bả vai trắng nõn mượt mà liền lộ ở bên ngoài như thế, ánh trăng sáng ngồi ngoài cửa sổ rơi vào trong gian phòng giống như làm trên làn da của cô có một tầng voan mỏng nhàn nhạt giống như vàng sáng.

Tóc của cô có chút lộn xộn phân tán ở trên gối, trong bóng đêm, một đôi mắt sáng ngồi nhìn chính mình, sau đó nói ngay cả chính cô cũng không biết có bao nhiêu mê người.

Trình Chi Ngôn thở dài một hơi, kéo chần chính mình qua, nằm bên cạnh cô xong, thanh âm rầu rĩ nói: “Ngủ đi, không chế tư thế ngủ của em một chút, đừng lộn xộn.”

”A..., yên tâm đi!” Tiểu Thỏ nghiêm túc gật gật đầu.

Ánh trăng như nước, rơi trên mặt đất một tầng nhọt nhọt sóng gợn.

Tiểu Thỏ mới vừa rồi bị giật mình như thế, lại chạy tới nói một hồi, hiện tại đã không quá mệt nhọc, sau khi cô lật chuyển ở trên giường vài lần rốt cục nhìn không được hướng tới Trình Chi Ngôn cọ qua, nhỏ giọng hỏi:“Anh nước chanh, anh ngủ thiếp đi sao?”

“...”

Trình Chi Ngôn không nói gì nằm ở trên giường, nhắm mắt lại không trả lời của cô.

”Tốc độ ngủ cũng quá nhanh đi? Mới một lát sau...” Tiểu Thỏ không được anh đáp lại, nhất thời có chút ủ rũ, một bàn tay cô chống cằm nằm úp sấp ở trên gối, một cánh tay kia dùng ngón trỏ bắt chước kẻ ty tiện bị ỏi Hòa Trung đi đường, hai ngón tay dọc theo góc chần đi đến ngực Trình Chi Ngôn, vòng vo lại một đường đi đến trên cằm của anh.

Ánh trăng nhọt nhọt ngoài cửa sổ chiếu hình dáng của anh.

Đôi mắt anh nhắm chặt, lông mi dài dài run nhẹ, mũi của anh thẳng, lúc ngủ khóe môi vênh lên, cảm kiên nghị ở trong không khí vẽ ra một cái độ cong hoàn mỹ.

Tiểu Thỏ thu hồi tay mình, nhìn chăm chăm anh một hồi, chỉ cảm thấy anh nước chanh nhà cô thật sự là càng ngày càng đẹp trai.

Ai nha... Đúng rồi, hôm nay còn không có nụ hôn chúc ngủ ngon a...

Tiểu Thỏ nhìn cánh môi anh màu hồng phấn, vỗ đầu đột nhiên nhớ tới chuyện này.

Nhưng mà trước mắt nếu anh nước chanh đã ngủ thiếp đi... Vậy cô liền chính mình hôn một cái...

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, đi tới gần, miệng nhỏ hồng nhuận ở trên cánh môi mềm mại anh nhẹ nhàng hôn một cái.

Trình Chi Ngôn vốn là nhắm mắt lại giả bộ ngủ, ngón tay Tiểu Thỏ đi tới đi lui trên người của anh cuối cùng đi đến trên cằm của anh, thực ra anh đều biết, chỉ là vẫn trầm mặc.

Chương 238: Không Ngủ Cùng Em 3

Rất không dễ dàng chờ cô thu tay đi trở về, Trình Chi Ngôn đang chuẩn bị an tâm đi ngủ mùi thơm nhàn nhạt chuyên thuộc về cô vậy mà nháy mắt nhích lại gần.

Ngay sau đó hai cái tay mềm mại để lên ngực của anh, anh hơi chút kinh ngạc, đôi mắt vừa mới mở trên cánh môi liền truyền đến một trận cảm giác mềm mại.

Mang theo nhàn nhạt vị ngọt hoa quả là hương vị anh quen thuộc.

Trình Chi Ngôn theo bản năng đưa tay bắt lấy cánh tay Tiểu Thỏ, đôi mắt nhìn cô hỏi: “Em làm gì?”

“Ách. . .Em..” Tiểu Thỏ sững sốt một chút, không nghĩ tới nhẹ nhàng hôn một cái vậy mà làm Trình Chi Ngôn thức dậy.

“Không phải nói em nằm không nên lộn xộn sao?” Trong thanh âm Trình Chi Ngôn mang theo một chút trầm trầm khàn hướng tới Tiểu Thỏ chất vấn nói.

“Liền hôn anh một cái, có cái quan hệ gì..” Tiểu Thỏ bĩu môi, cảm thấy ngữ khí Trình Chi Ngôn nghe qua thật hung dữ.

“Hôn anh một cái có cái quan hệ gì?” Đôi mắt Trình Chi Ngôn hơi hơi híp híp, rung động trong lòng kia thật lâu không có tán đi, “Em có biết em làm người như vậy có bao nhiêu nguy hiểm hay không?”

“Này có cái gì nguy hiểm, từ nhỏ đến lớn em không phải vẫn hôn anh như vậy sao.” Tiểu Thỏ có chút không phục tròn to mắt nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Lại nói, anh không có đề em, không có làm đau em, chỗ nào nguy hiểm!”

“...”

Sau một lúc lâu Trình Chi Ngôn không nói gì, nắm cánh tay cô âm thầm ra sức.

“Ti - -Anh nhẹ chút a...” Cánh tay Tiểu Thỏ bị anh cầm có chút đau, nhìn không được hốc mắt cũng có chút đỏ nói: “Anh dữ như vậy làm gì.... Trong khoảng thời gian này vẫn là như thế này, vừa không cho phép em tùy tiện đụng chạm anh, lại không muốn cùng em ngủ... Trước kia rõ ràng mỗi ngày anh đều ngủ ngon chúc ngủ ngon, hiện tại lại luôn luôn quên mất... Hu hu hu... Có phải anh nước chanh không thích em hay không?”

“...”

Trình Chi Ngôn nghe trong thanh âm cô ủy khuất, nhìn không được nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, lực đạo nắm cánh tay cô cũng buông xuống.

“Không phải anh không thích em.. Chỉ là...” Trình Chi Ngôn nhìn cô, trong bóng đêm có chút buồn bực tóm lấy tóc mình.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, trừng mắt nghe anh tiếp tục nói tiếp.

Ai biết anh thở dài một hơi cái gì cũng chưa nói.

“Hu hu hu. . . Anh chính là không thích em...” Nước mắt Tiểu Thỏ lập tức liền rơi xuống dưới.

Không phải. . .” Trình Chi Ngôn có chút buồn bực, anh đưa tay ôm Tiểu Thỏ vào trong ngực mình, bàn tay ấm áp nhẹ nhàng lau đi nước mắt trên mặt cô, thở dài nói: “Anh chỉ là sợ anh sẽ nhìn không được...”

“Nhìn không được cái gì?” Đầu Tiểu Thỏ chôn ở trong lòng Trình Chi Ngôn, thanh âm ồm ồm hướng anh hỏi.

“Nhìn không được. . .” Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, sau đó hơi hơi cúi đầu, cánh môi mềm mại dọc theo trên gương mặt có chút lạnh lẽo của cô nhẹ nhàng hôn qua, cuối cùng đi tới cánh môi phồng nộn của cô, anh ôn nhu hôn cánh môi mềm mại của cô, đôi môi nhẹ nhàng ngậm chặt cánh môi của cô, dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm liếm.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trong đầu nháy mắt trống rỗng, cả người giống như bị điện giật, lập tức liền không có tri giác.

Hơi thở trong veo mà lạnh lùng riêng biệt trên người anh bao quanh cả người cô, hô hấp anh ấm áp phun trên gương mặt cô, mang đến một chút cảm giác ngứa, mà cánh môi của cô bị anh ngậm ở trong miệng, hết sức ôn nhu đối đãi.

Chương 239: Không Ngủ Cùng Em 4

Ngay từ đầu Tiểu Thỏ có chút tim đập mạnh và loạn nhịp, từ từ trên mặt bắt đầu đỏ lên.

Cô chớp chớp mắt, khuôn mặt Trình Chi Ngôn tuần tú liền gần ngay trước mắt, đôi mắt anh nhắm chặt, lông mi dài dài hơi chút run rẩy, cánh môi anh mềm mại trần trọc trên môi cô, một chút một chút, thật cẩn thận đụng vào cô.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trong lòng dâng lên một loại cảm xúc không hiểu, loại tình tự cùng với từng đợt điện lưu đứt quãng chậm rãi đi khắp toàn thân.

Cô cảm thấy thân thể của chính mình giống như là bị làm ma pháp, không thể động đậy được.

Trình Chi Ngôn ôn nhu hôn cánh môi của cô--- vừa vịn hôn cánh môi của cô.

Tiểu Thỏ chần chờ một chút, học bộ dáng Trình Chi Ngôn, vươn đầu lưỡi nho nhỏ ra cũng liếm cánh môi của anh một chút.

Đầu lưỡi anh còn lưu luyến ở trên làn môi cô, không hẹn mà gặp cùng đầu lưỡi nho nhỏ của cô đụng chạm cùng một chỗ.

Trình Chi Ngôn phút chốc mở to mắt, đôi mắt trong suốt giống như đầm nước sâu thăm liếc mắt nhìn không thấy đáy nguồn.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, không rõ động tác của anh đột nhiên dừng lại.

Đôi mắt sâu thẳm của Trình Chi Ngôn nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ rất lâu, sau đó chậm rãi vươn tay đi ra, nhẹ nhàng phủ trên đôi mắt ngập nước, thanh âm trầm thấp mà hàm hồ nói: “Nhắm mắt lại.”

”A.... . .” Tiểu Thỏ nghe lời nhắm mắt lại.

Thực ra cho dù cô không nhắm lại tay Trình Chi Ngôn che tại trước mắt cô cô cái gì cũng nhìn không thấy.

Chỉ là. . .

Người một khi mất đi thị giác, giác quan khác sẽ trở nên càng thêm nhạy cảm.

Cô cảm giác đầu lưỡi anh mềm mại nhẹ nhàng ngăn chặn đầu lưỡi của cô, sau đó nhẹ nhàng mà chạm một chút.

Chẳng qua là động tác cực kỳ nhỏ bé, nhưng trong lòng cô lại như là nhắc lên sóng to gió lớn, cái loại cảm giác tràn đầy trời đất này nháy mắt chìm ngập tất cả giác quan của cô.

Tiểu Thỏ theo bản năng rút đầu lưỡi mình trở về.

Động tác Trình Chi Ngôn hơi hơi dừng một chút, nhưng không có tiếp tục truy đuổi cô, mà là ở cánh môi hồng nhuận của cô nhẹ nhàng mổ một cái, ngược lại nụ hôn hướng về phía cổ thon dài trắng nõn của cô.

Một phòng tối om cùng yên lặng, Tiểu Thỏ chỉ có thể nghe thấy tiếng hít thở chậm chạp của anh ở bên tai mình.

Lọn tóc mềm mại của anh xẹt qua cổ trắng nõn của cô, mang cho cô một chút cảm giác ngứa, cánh môi ấm áp của anh che tại da thịt mềm mại của cô, động tác cực kỳ chậm chạp liếm liếm.

Cái loại cảm giác này trong lòng cô chậm rãi dâng lên, sau đó chậm rãi hướng tứ chi khuếch tán.

Tiểu Thỏ không khỏi cảm thấy chân mình có chút như nhũn ra, thân thể cũng có chút không ngừng tê liệt tiếp xuống.

Trình Chi Ngôn thuận thế đè cô trên đệm giường.

”Chanh. . . Anh nước chanh. . . ? ?” Tiểu Thỏ nhin không được rụt rụt đầu, thanh âm cúi đầu hô anh một tiếng.

Chờ thanh âm ra khỏi miệng, cô mới phát giác ngữ khí chính mình có bao nhiêu mềm yếu, bao nhiêu... Không giống cô...

”Uh`m. . .” Trình Chi Ngôn khẽ ngẩng đầu, nhìn đôi mắt Tiểu Thỏ lấp lánh tỏa sáng, trầm mặc một lát, đột nhiên cúi đầu nhẹ nhàng cắn một ngụm trên xương quai xanh tinh xảo, sau đó chuyển người lại từ trên giường ngồi dậy.

”Anh nước chanh?” Trong mắt Tiểu Thỏ nghi hoặc nhìn anh.

Trong bóng đêm, Trình Chi Ngôn đưa lưng về phía cô, thanh âm trầm thấp mà khàn khàn nói: “Em ngủ trước đi.”

Nói xong câu đó anh chậm rãi đứng dậy hướng tới phương hướng buồng vệ sinh đi tới.

”Anh nước chanh, anh đi chỗ nào?” Tiểu Thỏ khó hiểu hỏi.

”Đi tắm rửa.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 240: Không Ngủ Cùng Em 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

A? Tắm rửa?

Tiểu Thỏ sững sốt một chút, theo bản năng hỏi: “Không phải anh mới vừa tắm sao?”

“...”

Bóng dáng Trình Chi Ngôn dừng một chút, cái gì cũng chưa nói, liền trực tiếp đi vào phòng tắm.

Đến khi anh tắm xong từ trong phòng tắm ra ngoài Tiểu Thỏ sớm đã bọc chăn ngủ thiếp đi.

Mất thấy cái này đầu sỏ gây nên như vậy ngủ ngon ở giữa giường, Trình Chi Ngôn nhìn không được đưa tay dùng lực捏 đôi má phàn nộn cô một phen.

Cách cô lớn lên còn rất lâu a... Ai..

Bây giờ ba mươi sáng ngày thứ hai, tất cả du khách đã tập hợp trên xe buýt, lái xe chuẩn bị hướng tới phương hướng biển Đại Trúc tiến lên.

Hướng dẫn du lịch cầm micro trong tay, nửa dựa ở ghế xe buýt bô bô giới thiệu biển Đại Trúc và tác phẩm điện ảnh và truyền hình là quay chụp ở trong này, cuối cùng anh ta cầm một lọ nước khoáng sau khi uống ừng ực vài hớp rồi cục tìm một chỗ ngồi bên cạnh Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ cách một cái hành lang ngồi xuống.

Tiểu Thỏ quay đầu đi nhìn hướng dẫn du lịch, có thể là vì mỗi ngày đều phải mang đoàn, da anh ta phơi nắng đen thui, mũi lưỡi trai màu đỏ của cơ quan du lịch cài lại ở trên đầu tôn lên khuôn mặt vốn tròn.

Có thể là nhận thấy Tiểu Thỏ đánh giá anh ta, hướng dẫn du lịch hướng về phía cô nhếch miệng cười thuận miệng hỏi: “Như thế nào, đêm qua ngủ được chứ?”

”Rất tốt.” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

Cô quả thật ngủ rất tốt, từ lúc anh nước chanh tắm rửa, sau khi cô nghe tiếng nước rào rào kia bất tri bất giác liền ngủ thiếp đi sau đó vừa cảm giác đến bình minh.

”Vậy là tốt rồi!” Hướng dẫn du lịch cười hi hi gật gật đầu, lúc đang chuẩn bị tiếp tục nói gì ánh mắt đột nhiên rơi vào trên cổ trắng nõn như ngọc của Tiểu Thỏ.

Trên da thịt cổ cô có một cái chấm đỏ không lớn không nhỏ ngay tại xương quai xanh và cổ.

Nha... Chấm đỏ thấy thế nào có phần nhìn quen mắt như vậy a....

Hướng dẫn du lịch cau mày, theo bản năng ngẩng đầu hướng tới Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn cụp xuống, nhìn thoáng qua chấm đỏ trên cổ Tiểu Thỏ, động tác tự nhiên giơ tay lên, ngón tay ở trên cổ cô thuận miệng hỏi: “Chỗ bị muỗi cắn còn ngứa sao?”

”A?” Tiểu Thỏ giật mình.

Chỗ bị muỗi cắn? Cô cũng không bị muỗi cắn a...

Trình Chi Ngôn tiếp tục vẻ mặt bình tĩnh gãi cổ của cô, thanh âm ôn nhu nói: “Hoàn hảo sau nửa đêm anh thức dậy đốt nhang muỗi giúp em, nếu không thì còn không biết em cũng bị muỗi cắn bao nhiêu.”

”A. . . Cảm ơn anh nước chanh!” Tiểu Thỏ vội vàng hướng tới Trình Chi Ngôn cười cười.

”Không có việc gì.” Trình Chi Ngôn thu hồi tay mình, tiếp tục cúi đầu nhìn điện thoại di động.

Ha ha ha... Thì ra muỗi cắn a...

Hướng dẫn du lịch có chút xấu hổ hướng tới Tiểu Thỏ cười cười, anh đã nói mà, cô bé này nhìn còn bộ dáng chưa đến tuổi trưởng thành, ấn ký trên cổ không phải là hôn ngân a...

Nói cách khác, soái ca này phát rồ mới có thể hướng tới cô bé nhỏ như vậy xuống tay a...

”Cô bé lớp mấy a?” Hướng dẫn du lịch dù sao rảnh rồi không có việc làm rõ ràng liền tán gẫu cùng Tiểu Thỏ.

”Nghỉ hè xong liền lên sơ nhất.” Tiểu Thỏ cực kỳ nghiêm túc trả lời.

”A... A..., đây là ra ngoài chơi chúc mừng tốt nghiệp tiểu học một chút sao?”

”Vâng! Thuận tiện chúc mừng anh nước chanh tốt nghiệp cao trung!” Tiểu Thỏ cười tít mắt nói.

”Hai người là anh em sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 241: Tình Cảm Tốt Như Vậy

Editor: Quỳnh Nguyễn

”A? Không phải đâu....” Tiểu Thỏ ngăn người ra, trả lời theo một cách tự nhiên, sau đó chợt nghĩ tới ngày hôm qua có nói với hướng dẫn viên du lịch hai người là anh em, sau đó cười lúng túng rồi nói: “Không phải là anh em ruột.”

”Nha, thì ra là anh em họ à?” Hướng dẫn viên du lịch tiếp tục hỏi.

”Chuyện này.....” Tiểu Thỏ quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn một chút, thấy anh vẫn đang cặm cụi nghịch điện thoại di động, hoàn toàn không chú ý đến việc cô cùng hướng dẫn viên du lịch đang nói chuyện với nhau, “Chuyện này..... Em cũng không rõ nữa.....”

”A?” Hướng dẫn du lịch bất chợt sững sờ.

”Chính là..... Chính là..... Mẹ em với mẹ anh ấy là hai chị em.....” Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, mẹ của hai người đều mang họ “Chu”, có thể có quan hệ gì đó cũng nên.

”Nha, thế thì là anh em họ rồi.” Hướng dẫn viên du lịch cười hi hi, tiếp tục hướng về Tiểu Thỏ nói: “Ngày xưa, anh em họ cũng có thể kết hôn với nhau, thân càng thêm thân, nhưng hiện nay đã không được nữa, anh em họ vẫn có quan hệ máu mủ mà.....”

”Ha ha ha..... Đúng vậy, đúng vậy nha.....” Tiểu Thỏ đáp lại với vẻ đầy lúng túng, hoàn toàn không biết trả lời như thế nào mới tốt.

”Tiểu Thỏ, đến đây xem cái tin tức này.”

Trong thời gian quan trọng này, Trình Chi Ngôn hướng về Tiểu Thỏ vẫy vẫy tay, ra hiệu cho cô đến xem nội dung tin tức trên di động của anh.

Tiểu Thỏ như được cứu, chạy thật nhanh tới chỗ Trình Chi Ngôn.

Hướng dẫn viên du lịch thấy hai người đang xem di động, liền cảm thấy mình như bị thừa ra, đưa tay sờ sờ mũi, ngửa mặt lên trời bắt đầu nhắm mắt lại để suy nghĩ.

Xe đi hơn một giờ, cuối cùng cũng đã tới biển Đại Trục.

Đội được huongs dẫn viên du lịch mua xong phiếu tham quan, mọi người lần lượt tiến vào biển Đại Trục, vừa vào liền cảm thấy một cảm giác mát mẻ xông tới mặt.

Toàn bộ biển Đại Trúc cảm giác mát mẻ, nhấp nhô đồi núi, rừng trúc liên miên, khung cảnh hiện lên một màu xanh lục, một thế giới của rừng trúc. Người tiến vào rừng trúc, bốn phía mênh mông là đồi núi, rừng trúc xanh tươi, gió thổi nhẹ nhàng, cây trúc đung đưa, từng ngọn trúc đung đưa như sóng, tựa như con người đang lạc trong biển xanh mênh mông.

Mọi người vừa đi theo hướng dẫn viên du lịch, vừa thảnh thơi chụp ảnh, chỉ có ở đây mới có được cảm giác tinh thần được thoải mái.

Tiểu Thỏ lúc bắt đầu còn thấy hào hứng theo sát Trình Chi Ngôn đi xem, nhưng vừa đi được một lúc đã cảm thấy chán ngắt.

Nghiêm túc mà nói, toàn bộ đều là trúc, nhìn đi nhìn lại, không phải màu xanh của cây tre thì cũng là màu xanh của lá trúc, khung cảnh trước mặt cứ như được lặp lại, dù lúc đầu có thấy chút hứng thú, được một lúc dần dần đã thấy vô vị.

“Làm sao vậy???” Thấy Tiểu Thỏ chậm chạp phía sau đoàn du lịch, Trình Chi Ngôn thấp giọng hỏi.

“Ài..... Tất cả đều là cây trúc..... Không có gì hay hơn để chơi.....” Tiểu Thỏ thở dài một hơi, nhìn cảnh vật cây trúc xung quanh có chút u buồn.

“Em nha.....” Trình Chi Ngôn thở dài một hơi nói: “Nếu dẫn em đi núi Đại Sâm, em chắc chắn sẽ nói, ài..... Tất cả đều là cây cối, không có gì tốt đẹp để chơi.....”

Tiểu Thỏ bị nói như vậy, khuôn mặt có chút đỏ lên.

“Chúng ta đang ở biển Đại Trúc, ngay lối vào có một dòng suối nước lạnh tên là “suối Ngủ Nử”, suối Ngủ Nử là dòng nước ngầm chảy ra từ một cái đầm, rất giàu khoáng chất. Đầm âm hè mát, uống rất ngọt, truyền thuyết kể lại có thời điểm bị hạn hán rất lớn, có 5 tiên nữ đã cứu vớt toàn bộ rừng trúc này. Hạ du suối Ngủ Nử có “suối Mô bệnh”, “suối Hiếu Tử”, “suối Tình Duyên” và “suối Hồi Tử”.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 242: Tình Cảm Tốt Như Vậy 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Chúng ta đi theo rừng trúc này về phía trước, cũng gần sắp đến suối Tình Duyên rồi!” Hướng dẫn viên du lịch vừa đi ở phía trước vừa hướng về đoàn khách giới thiệu một chút: “Tôi thấy bên trong đoàn, phần lớn đều là các đôi yêu nhau, mọi người có thể đi suối Tình Duyên cầu nguyện, tình cảm ngày càng thâm thiết, rất linh nghiệm.”

Tiểu Thỏ vừa nghe thấy, nháy mắt đã lấy lại hứng thú, cô lôi tay Trình Chi Ngôn, mặt tràn đầy sự hưng phấn nói: “Anh, chúng ta cùng đi nguyện ước đi.”

“Ước nguyện chuyện này.....” Trình Chi Ngôn nhìn cô một chút, giọng nói có chút xem thường: “Bình thường đều là do bản thân không có năng lực để thực hiện mới phải đi ước như thế này, em đi ước nguyện một cái dòng suối, không bằng hướng anh cầu nguyện.”

“.....”

Tiểu Thỏ xạm mặt lạ nhìn anh, anh....lãng mạn! Anh có hiểu như thế nào là lãng mạn không đây!

Trình Chi Ngôn nhìn thấy vẻ mặt của cô chợt có cảm giác ân hận, liền suy nghĩ một lúc lại hướng về cô nói: “Vậy em muốn ước nguyện điều gì?”

“A..... Em hy vọng anh cả đời có thể vui vẻ!” Tiểu Thỏ hướng về anh nói với vẻ mặt đầy nghiêm túc.

“Lớn lên không xa rồi?” Trình Chi Ngôn hơi cụp mắt, ôn nhu nói với cô.

“Ừ.....” Khuôn mặt Tiểu Thỏ lại đỏ lên, những lời nói bình thường như thế, được anh nói ra, tự nhiên lại trở lên văn vẻ như vậy.

Trình Chi Ngôn trầm ngâm một chút, sau đó cúi đầu khẽ hôn lên trán của cô rồi nói: “Anh đồng ý với em.”

“A?” Tiểu Thỏ cảm nhận bờ môi mềm mại đang nhẹ nhàng hôn trên trán cô, vừa chạm vào một chút, cảm giác ấm áp trong nháy mắt biến mất.

Cô đưa tay sờ sờ trán mình, nhìn về mặt như không có chuyện gì của Trình Chi Ngôn, trong lòng tràn đầy sự khó hiểu.

Anh đáp ứng em

Anh đáp ứng mình chuyện gì?

Qua nửa ngày, Tiểu Thỏ mới dần hồi phục tinh thần, cô lúi một góc áo của Trình Chi Ngôn, dờ khóc dờ cười nói: “Anh, anh lúc này đã nói hứa đáp ứng em một ước nguyện chứ?”

”Ừ.” Trình Chi Ngôn liếc nhìn cô một cái, lạnh nhạt trả lời một tiếng.

Này..... Anh cũng kiêu căng quá đi.....

Tiểu Thỏ khòe miệng giật giật, vẫn không nói câu này ra chỉ để trong bụng.

Đi về phía trước một lúc, đã đến suối Tình Duyên trong truyền thuyết.

Suối Tình Duyên này, thật ra cũng tạm xem như là một hồ nước nhỏ, dọc theo bờ suối đi một vòng, không quá mười phút.

Giữa hồ làm một cái nhà nhỏ, càng đi đến gần nhà, dưới đáy nước phản lên từng ánh sáng như của kim loại trông rất lộng lẫy.

Tiểu Thỏ nhìn ngôi nhà có chút kinh ngạc, vừa đi đến vừa nhìn, mới phát hiện ra cái đang phản lên ánh sáng dưới đáy nước là tinh xu của các khách du lịch quăng xuống.

”Ký thực suối Tình Duyên cũng giống như những nơi ước nguyện khác, bình thường khi du khách tới đây thường ném một đồng tiền xu vào trong hồ, sau đó cầu nguyện là được, mọi người chú ý xem dưới đáy nước có một bát nhỏ, người nào có thể ném tiền vào trong bát nhỏ đó, thì nguyện ước của người đó nhất định sẽ thực hiện được.” Hướng dẫn viên du lịch đưa là cờ chỉ về chỗ đó đồng thời giải thích cho những người khách du lịch nghe.

Tiểu THỏ chăm chú nhìn lại, quả nhiên dưới đáy nước, có một bát sứ men xanh, trong chén chỉ có vài đồng xu, phần lớn tiền xu đều rơi ở bên ngoài hoặc gần miệng bát.

Một số người đi đầu đoàn khách, đã có người không đợi được nữa, nóng lòng muốn thử một lần.

Một cô gái như sinh viên đại học, lúc này liền lấy một đồng tiền xu trong túi ra.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 243: Tình Cảm Tốt Như Thế 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cô nhún người ra ngoài cầu nhìn thấy cái bát trong hồ cũng không xa, đưa tay ném chiếc đồng xu vào vị trí của chiếc bát.

Tiểu Thỏ tròn mắt nhìn cô gái đó ném, tiền xu bay một cái, rơi xuống nước.

Mọi người trên cầu liền ngó đầu ra xem.

Chỉ thấy lúc tiền xu vừa mới rơi xuống nước, đúng ngay vị trí của cái bát, thế nhưng trong lòng nước xoay mấy cái, đã rơi một chỗ rất xa cái bát.

”Ài.....”

Mọi người cùng nhau thở dài một cái.

”Xem đây! Sau cô gái đó liền có một cô gái khác, cũng lập tức lấy đồng xu trong túi ra, tiếp tục ném vào.

Có điều lại tiếp tục không trúng vào trong cái bát.

Trong lúc nhất thời, mọi người đều không cam tâm, từng người từng người lấy tiền xu ra, liền tiếp cố gắng ném trúng vào cái bát.

Hết người này đến người kia, dùng các cách khác nhau, nhưng cuối cùng vẫn là không ai ném đồng xu trúng vào cái bát, đồng xu đều bay rất xa so với cái bát.

”Chà chà, cái này cũng thật khó nha.....”

”Cái này.....Cái này phải thật may mắn mới ném trúng nha.....”

”Chủ yếu là do cái bát kia quá nhỏ, nếu nư thay cái khác lớn hơn, nói không chừng vừa nãy ta đã ném vào rồi.....Ài.....”

Đứng trên cầu, từng du khách đều thử dài một cái.

Mọi người trên cầu sau khi ném tiền xu xong, đi một vòng rồi lần lượt đi xuống ngay.

Bởi vì cái cầu kia quá nhỏ, nếu mọi người cứ đứng mãi trên cầu, những người ở phía sau căn bản không lên được.

Đến lượt của Tiểu Thỏ cũng Trình Chi Ngôn, xung quanh cái bát đã tăng lên một đồng ánh sáng lấp lánh.

Trình Chi Ngôn mặc dù nói là không cảm thấy hứng thú, nhưng nhìn Tiểu Thỏ nóng lòng muốn thử, liền lấy trong túi ra một đồng xu, đưa cho Tiểu Thỏ nói: “Em có muốn ném thử một lần không?”

“A.....” Tiểu Thỏ nhìn đồng xu trong tay của Trình Chi Ngôn, gật đầu rồi lại lắc đầu: “Muốn, nhưng một đồng xu có ít quá không?”

“.....”

Trình Chi Ngôn hơi run, nhìn cô với vẻ mặt bất đắc dĩ, đưa tay lục lại trong túi, đưa cho cô nói: “Này, sáng sớm mua đồ ăn sáng còn lại một ít tiền này, một mình em vứt cả đi, có khi lại trúng một cái.”

“Có bao nhiêu vậy?” Tiểu Thỏ đưa tay ra lấy, trực tiếp để ở trong lòng bàn tay cô đếm: “Một.....Hai.....Ba.....”

Đếm mãi, tổng cộng 11 đồng tiền xu.

“Khà khà, 11 đồng, vừa vặn có thể ước nguyện suốt đời suốt kiếp!” Tiểu Thỏ một tay giữ lấy đồng tiền xu của Trình Chi Ngôn, nắm ở bàn tay, chấp tay trước ngực, mắt khẽ nhắm lại, sau khi ước nguyện xong mở ra, “Rào” một cái, toàn bộ 11 đồng xu đều ném đi.

“.....”

Trình Chi Ngôn mặt xạm lại, nhìn cô không biết nói điều gì.

Đôi mắt Tiểu Thỏ lúc này chỉ tập trung nhìn theo 11 đồng xu vừa ném, xoay mấy cái, liền có 2 đồng lọt vào trong cái bát.

“Ha ha ha ha! Anh! Anh có thấy không, em ném vào 2 đồng xu nha!” Tiểu Thỏ kéo ống tay Trình Chi Ngôn, cười đến nỗi không ngậm được miệng vào.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 244: Tình Cảm Tốt Như Vậy 4

Đứng ở bên cạnh hai người, đoàn du khách nhìn thấy toàn bộ hành động của hai người, tất cả đều không nhìn được, thử dài một cái rồi nói: “Cô gái này thật sự thông minh, ném một đồng đồng xu như vậy, nhất định sẽ có một hai đồng vào, ài, sao lúc này mình lại không nghĩ ra.

Tiểu Thỏ nghe được mọi người khen, khuôn mặt trắng nõn nhất thời đỏ lên như một đóa hoa biết cười.

“Ha ha ha ha, cô gái thật là lợi hại, biện pháp như vậy mà vẫn được cô nghĩ ra!”

Hướng dẫn viên du lịch từ phía sau hai người liếc nhìn Tiểu Thỏ ném được hai đồng xu vào cái bát, cười hi hi nói: “Lúc này ước nguyện sao? Cặp nào yêu nhau nếu ở đây cầu nguyện vĩnh viễn bên nhau sẽ rất linh nghiệm nha..... Ài? Mà không đúng, người phía sau cô là anh họ cô mà.....”

“Chuyện này.....” Tiểu Thỏ vừa bị hỏi như vậy, không biết trả lời thế nào đành ho khan một cái, lúng túng đáp: “Tình cảm sao, tình cảm gì cũng được, không nhất định phải là tình yêu, anh, anh nói có phải không?”

Trình Chi Ngôn bất chợt cảm thấy buồn cười, nhẹ nhàng gật đầu một cái nói: “Ừ, đúng vậy, chuyện này ở thời xưa, em chính là vợ chưa cưới của anh.”

“.....”

Tiểu Thỏ nghe vậy chợt mặt đỏ lên.

Hướng dẫn viên du lịch nhìn đối thoại hai người tràn đầy tình cảm, không biết tại sao, đột nhiên thấy rằng bản thân mình vẫn độc thân.

Họ khan một cái, rồi hướng về đoàn khách nói lớn: “Được rồi, được rồi, chúng ta tiếp tục đi về phía trước, phía trước không xa chính là suối Hồi Từ, mọi người hứng thú thì có thể đến tham quan một chút.”

Tham quan ở đây vào giữa trưa, buổi chiều lại đi Sâm Lâm một vòng, buổi tối hướng dẫn viên du lịch mang đoàn khách đi ăn món măng khô lão vịt nổi

danh ở đây, sau đó dẫn mọi người về nhà trọ nghỉ ngơi.

Sau khi Trình Chi Ngôn trở về, liền cầm quần áo đi tắm rửa.

Tiểu Thỏ nằm nhoài trên giường, tiện tay lấy chiếc điều khiển từ xa, chọn tới chọn lui kênh xem.

”Ngoài cửa sổ chính là kẻ lắm chuyện Ma Tước, người nói câu này tự hồ có cảm giác giống như hạ Thiên, bút chì trong tay viết đi viết lại, ta dùng mấy dòng chữ ta liền biết người là ai....”

Vừa vặn lúc này, điện thoại di động của cô vang lên giai điệu của Châu Kiệt Luân (Thát Lý Hương), bởi vì anh của cô rất thích, cô liền để bài này làm nhạc chuông điện thoại.

Tiểu Thỏ lấy điện thoại ra, liếc nhìn thông tin cuộc gọi, đúng là của Trình Thi Đồng gọi tới.

”Nói đi Đồng Đồng?”

”Tiểu Thỏ! Nghe nói một mình cậu cùng chú tớ đi du lịch à! Hai người hiện đang ở đâu?” Trong điện thoại vang lên một loạt âm thanh của Trình Thi Đồng đầy vẻ kích động.

”Àch.....Bây giờ tớ đang ở chỗ trọ.....” Tiểu Thỏ bị âm thanh kích động làm cho hết hồn, thuận miệng đáp.

”Một mình du lịch nha! Một mình du lịch nha!” Trình Thi Đồng tiếp tục dồn dập hỏi Tiểu Thỏ tra hỏi:”Cậu cùng chú mình tiến triển đến đâu rồi hả? Một lữ? Hai lữ? Hay là đã đánh tan toàn bộ chiến lữ?”

”Cái gì? Tiểu Thỏ nghe cô nói, mặt xạm lại, nghe âm thanh tràn đầy nghi hoặc của Trình Thi Đồng chợt khuôn mặt xạm lại nói:”Cái gì mà một lữ , hai lữ, toàn bộ chiến lữ chứ? Cậu đang nói gì thế hả?”

”ôi, tớ nói, cậu lại không biết ý gì ?” Trình Thi Đồng giọng đầy kinh ngạc nói với Tiểu Thỏ:”Cậu và tớ không phải là người cùng một thời đại ư?”

“.....” Tiểu Thỏ trong nháy mắt đầu óc trở nên trống rỗng, không hiểu chuyện gì.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 245: Tình Cảm Tốt Như Thế 5

“Ài, cậu đừng có im lặng như thế, mau nói cho tớ nghe, cậu với chú của tớ, hai người có phải là ở chung một phòng? Trình Thi Đồng tiếp tục tra hỏi Tiểu Thỏ.

”Àch..... Chỉ là một cái căn nhà bình thường.....” Tiểu Thỏ nhẹ giọng trả lời.

”Đó chính là chung một phòng rồi? Hai người ngủ cùng nhau trên một giường rồi!”

Tiểu Thỏ nghe xong xạm mặt lại, không biết nói gì:”Chuyện này rất lạ sao, tớ nhớ khi còn nhỏ lúc ở nhà ông của anh, chúng tớ không phải ngủ cùng chung một giường sao?”

”Chuyện này không giống nhau nha! Lúc đó cậu còn nhỏ! Bây giờ đã lớn rồi, hai người vẫn còn ngủ chung một giường, chuyện này là không được!” Âm thanh của Trình Thi Đồng đầy kinh ngạc.

“.....” Tiểu Thỏ trầm mặc chốc lát, thấp giọng nói:”Rất cuộc cậu gọi cho tớ là có chuyện gì?”

”Ai nha, chính là đang quan tâm tiến triển của cậu với chú tớ!” Trình Thi Đồng bủi môi, hướng điện thoại nói:”Cậu thật sự không biết một lữ, hai lữ hay toàn bộ chiến lữ là gì à?”

“.....”

”Được rồi, không biết thì coi như không biết, nhìn bộ dáng cậu, chắc là không có chuyện gì xảy ra rồi..... Ài, thật là hết hứng thú.....” Trình Thi Đồng lâu bàu vài câu, chưa kịp nghe Tiểu Thỏ trả lời đã tắt điện thoại.

Đôi mắt Tiểu Thỏ nhìn điện thoại trong tay, tim đập loạn nhịp một lúc, không nhận được đưa tay gỡ dây đầu của mình.

Vì sao cậu ấy lại gọi điện thoại cho mình..... Rất cuộc là vì chuyện gì?

Lúc này Trình Chi Ngôn từ trong phòng tắm đi ra, liền nhìn thấy vẻ mặt ngây ngốc của Tiểu Thỏ đang nhìn chiếc điện thoại.

”Chuyện gì vậy? Làm sao lại nhìn chăm chăm chiếc điện thoại vậy?” Trình Chi Ngôn vừa lau tóc, vừa đi đến bên cạnh Tiểu Thỏ hỏi.

”Vừa rồi Đồng Đồng gọi điện thoại cho em.”

”Ừ.....” Trình Chi Ngôn đáp lại một tiếng, sau đó lấy cốc nước để trên đầu giường, ngửa đầu uống hết.

”Cô ấy hỏi em với anh đang ở bước nào? Một lũy, hai lũy hay là đã đánh tan toàn bộ chiến lũy.....” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, nhìn Trình Chi Ngôn với vẻ mặt đầy nghi hoặc:”Anh, cái này là ý gì?”

”Phốc_____!” một tiếng, Trình Chi Ngôn đang uống nước, lập tức phun ra toàn bộ.

Ho khan một cái... Anh đưa tay chùi nước đang dính bên miệng, ngẩng đầu nhìn Tiểu Thỏ, khuôn mặt ngây ngốc khó nói lên lời.

”Anh, anh không sao chứ??” Tiểu Thỏ thấy vậy chợt sợ hết hồn, đi nhanh bên cạnh anh, đưa tay vỗ nhẹ sau lưng anh hỏi.

”Không sao.....” Trình Chi Ngôn phát phát tay, lại ho khan mấy tiếng, chợt hướng về Tiểu Thỏ giải thích:”Sau này cách xa Đồng Đồng một chút.....”

”Vì sao?” Tiểu Thỏ nhìn anh vẻ mặt khó hiểu.

”Cái này.....” Trình Chi Ngôn cau mày, tự hỏi phải nói với cô như thế nào.

Chẳng lẽ lại nói cháu mình học không tốt, không muốn Tiểu Thỏ học chung với cô.

”Anh... Anh biết những lời cô ấy nói là có ý gì đúng không?” Tiểu Thỏ thấy anh không trả lời, không nhận được liên đồn dập hỏi lại.

”Không biết!” khuôn mặt Trình Chi Ngôn quay sang một bên, âm thanh có vẻ không có chút tự nhiên nói.

“.....”

Nha.... Vậy cũng tốt.....

Tiểu Thỏ nhún vai một cái, không biết thì coi như không biết đi, cô có thể tự mình đi hỏi người khác nha!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 246: Lăn Đầu Tiên Xa Cách

Editor: Quỳnh Nguyễn Nghĩ như vậy Tiểu Thỏ cảm lấy đi động của mình cười hi hi hướng tới Trình Chi Ngôn nói một tiếng: ”Em đi tắm rửa.” Sau đó liền vào phòng tắm

Nhập vào mạng ”Một lũy, hai lũy, toàn bộ lũy là có ý tứ gì?”

Tra một chút, nhưng mà 0.01 giây sau nháy mắt liền nhảy ra một đống lớn kết quả tìm

Từng chữ Tiểu Thỏ nói hiện lên.

Nhìn nhìn, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn nhìn không được liền đỏ.

Thì ra cái gọi là một lũy là chỉ hôn môi, hai lũy là chỉ hôn môi nửa người trên... Toàn bộ lũy chính là ý tứ hoàn toàn gục...

Ai nha, làm sao Đồng Đồng có thể hỏi loại vấn đề này a....

Trách không được vừa rồi anh nước chanh nói để cho cô sau này cách xa Đồng Đồng một chút a...

Tiểu Thỏ nghiêng đầu nhìn kết quả tìm trên di động, cẩn thận nghĩ nghĩ, chính mình và Trình Chi Ngôn hẳn là xem như một lũy sao?

Hôn môi a...

Tiểu Thỏ suy nghĩ đến đêm qua, bộ dáng Trình Chi Ngôn ôn nhu hôn mình như thế, nhìn không được mặt lại đỏ.

Đến khi cô tắm rửa xong ra ngoài Trình Chi Ngôn đã nằm ở trên giường xem tivi rồi.

Thấy Tiểu Thỏ từ phòng tắm ra ngoài, anh đưa tay vỗ vỗ vị trí bên cạnh mình ý bảo cô tới đây ngồi.

Tiểu Thỏ bò lên trên giường, xóc chần ngồi vào bên cạnh Trình Chi Ngôn.

”Muốn xem cái gì?” Trình Chi Ngôn tự nhiên đưa tay ôm chầm bả vai Tiểu Thỏ, thanh âm tùy ý hỏi.

”Ừm . . . Tùy tiện đi . . . Dù sao màn hình ti vi đều là thiết nhiều bông tuyết...” Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua chương trình Trình Chi Ngôn đang xem, đó là chính quyền trung ương đang chiếu 《 đi vào khoa học 》.

Trình Chi Ngôn cầm điều khiển từ xa trong tay thay đổi vài kênh cho cô, cũng không có chương trình cô thích xem.

”Nếu như không có chương trình coi được liền thôi... Đi ngủ đi...” Tiểu Thỏ há miệng ngáp một cái, hôm nay cô đi một ngày, đã sớm mệt rồi.

”Uh`m . . .” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng lên tiếng, điều khiển từ xa trong tay một lần nữa ấn kênh trung ương vừa rồi xem.

Tiểu Thỏ liền dựa sát vào trên bờ vai anh như vậy, nửa híp mắt buồn ngủ xem hình ảnh ti vi.

Thật lâu sau, thanh âm Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng mà hô một tiếng, “Tiểu Thỏ? ?”

Sau một lúc lâu không ai đáp lại.

Trình Chi Ngôn cúi đầu xuống, nhìn cô một cái, người này vậy mà liền tựa vào trên bờ vai anh ngủ thiếp đi như vậy.

Đôi mắt ngáp nước kia nhắm chặt lại, lông mi dài mà cong nhẹ nhàng run rẩy, mũi của cô thẳng, một cái miệng đỏ hồng hơi hơi mở ra, thở ra hô hấp đều đều.

Nhanh như vậy liền ngủ thiếp đi?

Trình Chi Ngôn nhin không được cảm thấy có chút buồn cười, anh bắt quá là chuyển kênh truyền hình vậy mà người này liền trực tiếp ngủ đi.

Bên trong căn phòng an tĩnh, ngoại trừ tiếng người hướng dẫn phim phóng sự trên ti vi liền chỉ có tiếng hít thở đều đều của Tiểu Thỏ bên lỗ tai anh.

Đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn nhìn cô một lúc lâu, rốt cục nhẹ nhàng vươn một bàn tay ra nắm cầm xinh xắn tinh xảo của cô, sau đó hơi hơi cúi đầu dán cánh môi mềm mại của mình lên môi hồng nhuận của cô.

Ngày hôm qua là lần đầu tiên anh cực kỳ nghiêm túc hôn môi của cô, cánh môi của cô mềm mại như thế, ngậm ở trong miệng thật giống như thạch hoa quả tròn bóng, cảm giác như vậy làm cho hôm nay anh nhớ lại cũng nhin không được hơi hơi thất thần.

Ban ngày vô số lần anh khắc chế dục vọng chính mình muốn hôn môi của cô, cho tới giờ phút này anh mới có thể yên tâm hôn cô.

Nhưng mà... Cô vậy mà đã ngủ thiếp đi?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 247: Lần Đầu Tiên Xa Cách 2

Du lịch Chiết Giang một lần, thời gian ba ngày nháy mắt liền đi qua.

Sau khi Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ trở về trong nhà, lại qua hai tháng, đến ngày mừng 1 tháng 9 này, sơ trung Tiểu Thỏ cũng đã chính thức khai giảng.

Bởi vì đại học Trình Chi Ngôn phải mừng 3 tháng 9 mới có kết quả, cho nên anh liền đưa Tiểu Thỏ đi sơ trung báo danh.

Sơ trung Tiểu Thỏ chính là trường trung học phụ thuộc Nhất Trung trước kia của Trình Chi Ngôn, chủ nhiệm lớp Tiểu Thỏ cũng đúng lúc là vị giáo viên trước kia dạy Trình Chi Ngôn.

Cho nên lúc Trình Chi Ngôn mang theo Tiểu Thỏ xuất hiện tại cửa phòng học, chủ nhiệm lớp hơi hơi ngăn ra lập tức cười hi hi hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Sao em lại tới đây, đại học còn chưa bắt đầu báo kết quả sao?”

”Thầy giáo Ngô.” Trình Chi Ngôn hướng tới chủ nhiệm lớp đứng ở cửa phòng học gật gật đầu, mỉm cười, thanh âm chậm rãi nói: “Chúng em còn chưa khai giảng a, phải đợi ngày kia mới có kết quả.”

”VẬY sao!” Thầy giáo Ngô vẻ mặt cao hứng nhìn anh nói: “Thầy nghe nói lần này em thi vào trường đại học không tệ, thành tích là hạng nhất toàn bộ thành phố, thứ tư toàn bộ tỉnh, như thế nào, vào Bắc Đại Thanh Hoa không thành vấn đề chứ?”

”Uh`m” Trình Chi Ngôn cười cười, thuận miệng nói: “Em nộp Nam đại.”

”A?” Thầy giáo Ngô hiển nhiên là bị những lời này của Trình Chi Ngôn làm cho ngây ngẩn cả người, “Nam đại? Tại sao thầy nghe nói trước kia em vốn định nộp Bắc Đại a?”

”Đó là ý tứ cha mẹ em, em cảm thấy thực ra Nam đại cũng rất tốt, dù sao sau này cũng không ở lại Bắc Kinh.”

”Kia khác a, thiên tư và năng lực giáo sư Bắc Đại thật tốt, hơn nữa sau này cho dù là em muốn ra nước ngoài học, tài nguyên Bắc Đại Thanh Hoa cũng là một Trường Đại Học tốt nhất trong nước a.” Thầy giáo Ngô vẻ mặt tiếc hận nhìn anh, lắc lắc đầu nói: “Ai, làm sao em nghĩ quẩn như vậy a.”

”Em không định ra nước ngoài học.” Trình Chi Ngôn nhìn thầy giáo Ngô vô cùng bình tĩnh nói: “Sau này có lẽ vẫn là ở lại Giang Tô, cho nên đi Bắc Kinh cũng không có ý nghĩa gì.”

”Ai. . .Em a...” Thầy giáo Ngô lại cảm khái một hồi, lúc này mới phát hiện Tiểu Thỏ đứng ở bên cạnh anh, ông chần chờ một chút, sau đó hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Vị này chính là?”

”Em đưa em ấy tới báo danh.” Trình Chi Ngôn cúi đầu, sờ sờ đầu Tiểu Thỏ nói: “Không ngờ chủ nhiệm lớp của em ấy vậy mà chính là thầy giáo Ngô người.”

”Ha ha ha, cô bé này là em gái em sao?” Thầy giáo Ngô cười tít mắt nhìn Tiểu Thỏ, hướng tới Trình Chi Ngôn gật đầu nói: “Không thành vấn đề, thầy nhất định chăm sóc tốt em ấy, có thể thi được lên học sinh năm đầu nhất trung trường trung học phụ thuộc, tư chất cũng rất tốt!”

Trình Chi Ngôn chỉ cười không nói.

”Được rồi, vậy em trở về sớm một chút đi, hôm nay chúng ta sắp xếp phát sách mới, sắp xếp chỗ ngồi, đến khi buổi sáng chỗ ngồi đều đã sắp xếp là có thể tan học, ngày mai mới chính thức bắt đầu đi học a.” Thầy giáo Ngô hướng tới Tiểu Thỏ vẫy vẫy tay ý bảo cô đi đến bên cạnh mình, sau đó quay đầu nhìn về Trình Chi Ngôn nói.

”Được, anh đi về trước đây.” Trình Chi Ngôn gật đầu, hướng tới Tiểu Thỏ phát phát tay liền xoay người rời khỏi.

”Đi thôi, tiến vào phòng học đi.” Thầy giáo Ngô cúi đầu cười hướng tới Tiểu Thỏ nói một tiếng, vỗ vỗ bờ vai cô để cho cô đi vào trước.

Tiểu Thỏ đi vào trong phòng học, tùy tiện tìm chỗ trống ngồi xuống, cầm cặp sách trên người để xuống, đánh giá học sinh đã đến trong phòng học.

Nhiều khuôn mặt xa lạ như vậy làm cho Tiểu Thỏ cảm thấy có chút không quá tự nhiên, nhưng mà Trình Thi Đồng và cô lúc phân lớp lại không có phân cùng lớp học.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 248: Lần Đầu Tiên Xa Cách 3

Loại cảm giác lẻ loi một mình đi tới một lớp xa lạ này thật sự một chút cũng không tốt.

Tiểu Thỏ đang đánh giá khắp nơi, một thanh âm quen thuộc đột nhiên vang lên sau lưng cô: “Tiểu Thỏ.”

”Uh`m?” Tiểu Thỏ theo bản năng lên tiếng, quay đầu lại liếc mắt một cái liền nhìn thấy Cố Ninh Thư đang đứng thẳng người sau lưng mình.

”Ai! ? Cố Ninh Thư? Tại sao cậu lại ở chỗ này?”

”Tớ với cậu cùng lớp a.” Cố Ninh Thư hướng tới cô cười cười, cầm cặp sách thuận tiện ngồi xuống vị trí sau lưng cô nói: “Cậu không xem thông báo phân lớp sao?”

”Ách...Tớ chỉ chú ý xem danh sách nữ sinh...” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ nở nụ cười một chút, gãi gãi đầu chính mình nói: “Tớ nhìn thấy Đồng Đồng không có cùng lớp với tớ, tớ liền không có tiếp tục nhìn xuống.”

”Cô ấy ở lớp ba, chúng ta ở lớp một, ở giữa còn ngăn cách một cái lớp hai.” Cố Ninh Thư thuận miệng đáp: “Nhưng mà có thể đến lớp học thấy cậu, tớ còn là rất cao hứng.”

”Ha ha. Tớ cũng vậy.” Tiểu Thỏ cười hi hi hướng tới cậu nói.

Đến khi bạn cùng lớp đều đã đến đủ, chủ nhiệm lớp gọi mấy người học sinh giúp đỡ mang sách giáo khoa đi phát, sau đó lại sắp xếp chỗ ngồi đang loạn thất bát tao theo vóc dáng chiều cao, liền tuyên bố tan học.

Cho nên mãi đến tan học Tiểu Thỏ ngoại trừ biết mình ngồi cùng bàn với bạn tên Đường Tiểu Vũ ra thì cái gì cũng chưa kịp hỏi.

Mà chỗ ngồi Cố Ninh Thư đúng lúc lại bị sắp xếp ở tại phía sau Tiểu Thỏ.

Về phần bạn mới ngồi cùng bàn Cố Ninh Thư gọi là gì Tiểu Thỏ cũng không biết...

Sau khi tan học về nhà, Tiểu Thỏ liếc mắt một cái liền nhìn thấy Trình Chi Ngôn thu dọn hành lý trong phòng khách.

Anh đã sắp sửa toàn bộ quần áo mang đi học xong, đang cắt từng bộ vào trong rương hành lý.

Tiểu Thỏ đứng ở cửa nhìn một hồi rồi chợt mở miệng nhẹ nhàng hô một tiếng: “Anh nước chanh?”

”Uh`m?” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, nhìn Tiểu Thỏ đứng ở cửa, cười cười, thanh âm ôn nhu nói: “Trở về khi nào, tại sao đứng ở cửa không tiến vào a?”

”Có phải anh ..... Ngày kia liền phải đi học hay không?” Tiểu Thỏ mở to một đôi mắt ngập nước nhìn anh, thanh âm yếu ớt hỏi.

”Đúng vậy.” Trình Chi Ngôn không khỏi bật cười nói: “Không phải em đã sớm biết sao?”

”Nhưng mà...” Tiểu Thỏ đột nhiên nhớ tới hôm nay ở trong lớp, cái loại cảnh tượng trong mắt đều là người xa lạ này, “Trước vốn đang cảm thấy không có gì... Không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên có chút không nhớ anh nước chanh...”

Trình Chi Ngôn hơi hơi ngần ra, đôi mắt trong suốt nhìn Tiểu Thỏ.

Cô đứng ở bên trong ánh mặt trời giữa trưa, ngoài cửa là lá cây xanh tươi và bầu trời xanh lam, ánh mặt trời chói mắt xuyên qua thân thể của cô, chiếu lên trên mặt đất một mảnh màu vàng, mà bóng dáng thon gầy cô bóng dáng thon gầy đứng ở nơi đó bị ánh mặt trời chiếu sáng bên cạnh gần như trong suốt.

Trình Chi Ngôn trầm mặc.

Từ nhỏ đến lớn, hai người bọn họ gần như không xa cách thời gian dài.

Xa cách dài nhất cũng là lúc ăn tết, hai người bọn họ mỗi người trở về mỗi quê nhà.

Nhưng mà tết xong liền lại tụ cùng một chỗ lần nữa.

Bây giờ anh đi một thành thị xa lạ bắt đầu con đường nghiên cứu học hỏi đại học, cô lại ở lại cái thành phố đã không còn anh này như cũ.

Đổi mặt bốn năm xa cách tương lai, ngay cả anh cũng không biết có thể ứng phó xong hay không, huống chi Tiểu Thỏ còn nhỏ a...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Góc Nghé*: *Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 249: Lần Đầu Tiên Xa Cách 4

“Không có việc gì.” Trình Chi Ngôn đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Thỏ, cười an ủi cô nói: “Nam Kinh cách nơi này không xa, muốn nhìn thấy anh, Chủ nhật anh trở về nhìn em.”

”Uh`m!” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ vừa cười, đúng a, anh nước chanh đến trường lại không xa nhà, muốn trở về tùy thời đều đã có thể trở về.

Trình Chi Ngôn nhìn cô tươi cười, chần chờ một chút, cuối cùng có chút xấu hổ hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng nói: “Anh có cái này cho em.”

”Cái gì?”

”Em đợi chỗ này một lát.”

Trình Chi Ngôn nói xong câu đó liền xoay người lên lầu.

Lưu lại Tiểu Thỏ trong mắt nghi hoặc đứng tại chỗ.

Nhưng mà chốc lát anh lại từ trên lầu đi xuống, trong tay dường như nắm chặt thứ gì đó.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, tò mò hỏi: “Anh nước chanh, anh có thứ gì cho em?”

Trình Chi Ngôn không nói gì, chỉ là đứng ở trước mặt cô, đôi mắt sụp xuống nhìn cô, dường như còn đang xoắn xuýt thứ trong tay muốn cho Tiểu Thỏ hay không.

??

Tiểu Thỏ nghiêng đầu khó hiểu nhìn anh.

“Em nhắm mắt lại đi.” Trình Chi Ngôn hít sâu một hơi, thanh âm trầm thấp vững vàng hướng tới Tiểu Thỏ nói.

“A....”

Mặc dù trong lòng Tiểu Thỏ tràn đầy nghi hoặc, nhưng vẫn nhắm mắt.

Cô cảm giác được Trình Chi Ngôn vòng phía sau mình, sau đó một cái hơi lạnh đụng chạm đến làn da trên cổ cô.

Tiểu Thỏ theo bản năng mở to mắt, cúi đầu nhìn lại, thì ra một sợi vòng cổ treo chiếc nhẫn.

Dây chuyền vàng bạch kim tinh tế lóe ra một chút ánh sáng rực rỡ, một cái nhẫn bạch kim kiểu dáng đơn giản treo ở trên dây chuyền, chiều dài vừa lúc ở phía dưới xương quai xanh của cô.

“Đây là?” Trong mắt Tiểu Thỏ nghi hoặc nhìn sợi dây chuyền kia, đầu ngón tay dài nhỏ trắng nõn nhẹ nhàng đụng vào cái nhẫn kia.

“Tặng cho em.” Trên khuôn mặt tuấn tú của Trình Chi Ngôn hiện lên một chút đỏ ửng không thể nhận ra, thanh âm trầm thấp hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Là anh dùng tiền thưởng thi vào trường đại học mua, nhưng mà bởi vì tài chính có hạn, chỉ có thể mua cái kiểu dáng đơn giản...”

Đầu ngón tay Tiểu Thỏ chạm đến nhẫn lạnh giá mà cứng rắn, trong lòng mềm mại rồi tỉnh rồi mù.

“Cảm ơn anh nước chanh!” Tiểu Thỏ cười hi hi trực tiếp nhào vào trong lòng Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn sờ sờ đầu của cô, cười nói: “Chờ sau này có tiền đổi cái khác cho em.”

“Không sao, cái này em cũng rất thích!” Tiểu Thỏ giơ cái nhẫn kia cười đến đôi mắt cong trắng lười liếm, “Anh nước chanh, anh đưa em nhẫn có phải liền đại biểu em đã chính thức trở thành bạn gái của anh hay không?”

“...” Trên mặt Trình Chi Ngôn lập tức trở nên đỏ ửng rõ ràng.

“Ha ha, không trả lời chính là ngầm thừa nhận.” Tiểu Thỏ về mặt bốn cột nhìn anh, cúi đầu sờ sờ nhẫn, suy nghĩ một chút lại hỏi: “Vậy vì sao anh không trực tiếp đưa em một cái nhẫn đeo trên tay, tại sao treo ở trong dây chuyền?”

“Em không cần đến trường sao?” Trình Chi Ngôn không nói gì nhìn cô nói: “Trường trung học phụ thuộc cực kỳ nghiêm khắc bắt yêu sớm, em cẩn thận bị hiệu trưởng đề mắt.”

“Ai nha, đã quên. . .” Tiểu Thỏ nghịch ngợm thề lưỡi hướng về phía Trình Chi Ngôn làm mặt quỷ.

“Nhưng mà...Em còn chưa chuẩn bị quà tặng đưa cho anh nước chanh...” Tiểu Thỏ chần chờ một chút, hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh muốn quà gì?”

“Không sao, em đã đưa.” Trình Chi Ngôn âm thầm cười, đưa tay nhẹ nhàng sờ sờ cánh môi chính mình, thanh âm trầm thấp nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 250: Lần Đầu Tiên Xa Cách 5

“A? Em đưa cái gì rồi hả?” Tiểu Thỏ ngẩn ra thuận miệng hỏi.

“...” Trình Chi Ngôn trầm mặc một chút, sau đó khéo léo đổi đề tài nói: “Hôm nay khai giảng có gặp được bạn học mới hay không?”

” Tất cả lớp học đều là bạn học mới!” Vừa nhắc tới cái này nhất thời Tiểu Thỏ tinh thần tỉnh táo nói: “Phóng mắt nhìn không một người em biết, a... Đúng rồi, chỉ có Cố Ninh Thư em biết.”

” Cố Ninh Thư?” Trình Chi Ngôn hơi nhíu mày, “Cái bạn trai Trình Thi Đồng kia?”

”Đúng vậy.” Tiểu Thỏ gật gù đầu, hơn nữa càng khéo là thầy giáo vẫn sắp xếp cậu ấy ở phía sau em, uh~m... Như vậy tốt xấu có một người quen biết, dù sao vẫn tốt hơn so với một người cũng không biết.”

” Cách xa cậu ta một chút....” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cô một cái, thuận miệng nói.

”A?” Tiểu Thỏ khó hiểu nhìn anh.

” Đừng quên chuyện hai người còn ở trong phòng đọc đối thoại.” Trình Chi Ngôn tức giận nói một câu, dùng lực nhéo nhéo đôi má mềm mại của cô.

” Ha ha ha ha.... Anh nước chanh đây là ghen tị?” Mặc dù khuôn mặt Tiểu Thỏ bị nhéo thật sự đau, lại vẫn là nhin không được bật cười.

Trình Chi Ngôn liếc cô một cái, không nói.

Hai ngày sau Tiểu Thỏ chính thức khai giảng, đại học Trình Chi Ngôn cũng bắt đầu thông báo rồi.

Buổi tối Tiểu Thỏ tan học trở về trong nhà, theo thói quen hướng tới phòng Trình Chi Ngôn vọt tới, song khi cô đẩy cửa phòng ra nhìn phòng trống không lúc này mới nhớ tới anh nước chanh nhà cô đã đi Nam Kinh báo danh rồi.

Tiểu Thỏ thở dài một hơi, đi đến trước mặt bàn học của Trình Chi Ngôn, kéo ghế dựa bình thường anh ngồi, ngồi lên.

Trên mặt bàn sạch sẽ, những cái sách trước kia anh xem hẳn là đều đã mang đi rồi...

Còn có một chút vật trang trí nhỏ cô đưa cho anh, đồ chơi nhỏ, phòng chừng cũng mang đi rồi...

Sau khi cầm toàn bộ vài thứ kia, bàn sách này vậy mà có vẻ trống trải ra.

Ngay tại lúc Tiểu Thỏ cảm khái, tiếng chuông di động của cô đột nhiên vang lên.

Cô cúi đầu vừa nhìn dĩ nhiên là Trình Chi Ngôn gọi điện thoại tới, vì thế vội vàng tiếp.

”Uy. . . Anh nước chanh? ?”

”Uh~m.” Thanh âm bên kia điện thoại dường như cực kỳ ồn ào, thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp dịu dàng cách điện thoại truyền tới, làm cho Tiểu Thỏ cảm giác dễ chịu một chút, “Đang làm gì?”

” Mới vừa tan học về nhà, cặp sách còn chưa để xuống...” Tiểu Thỏ thè lưỡi, thành thật hướng tới Trình Chi Ngôn nói, “Còn anh?”

”Anh mới vừa thu dọn ký túc xá xong, bạn cùng phòng ra ngoài mua đồ uống, một lát trở về.” Trình Chi Ngôn đứng ở trên ban công phòng ngủ nhìn phong cảnh bên ngoài, ngón tay nhẹ nhàng đặt trên lan can, thấp giọng trả lời.

” Ký túc xá anh lớn không, có mấy người?” Tiểu Thỏ lập tức liền tò mò hỏi Trình Chi Ngôn.

” Ký túc xá không lớn, liền mười mấy mét vuông đi, tổng cộng có bốn người.” Trình Chi Ngôn kiên nhẫn nói cho cô: “Trừ anh ra còn có ba người khác, một người nhà là Côn Minh Vân Nam, một người là thành phố Tứ Xuyên, còn có một người là Tô Châu.”

” Nghe qua liền rất tốt a!” Tiểu Thỏ vẻ mặt hâm mộ nói: “Chờ em học đại học có phải cũng sẽ có nhiều bạn cùng phòng đến từ trời Nam đất Bắc như vậy hay không?”

”Sẽ.” Trình Chi Ngôn cười cười, thấp giọng trả lời.

”Ký túc xá phòng 107! Đến giờ lên lớp rồi!”

Bên kia điện thoại dường như có một tiếng kêu la rất xa.

”Biết rõ.” Trình Chi Ngôn lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 251: Đùa Với Bạn Cùng Phòng

“Biết rồi.” Trình Chi Ngôn lên tiếng, sau đó hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Anh đi nhận lớp trước, buổi tối lại gọi cho em nhé.”

“Được.” Tiểu Thỏ gật đầu.

Trình Chi Ngôn cúp điện thoại, từ trên ban công đi trở về trong ký túc xá, bạn cùng phòng ra ngoài mua đồ uống đúng lúc trở về, thuận tay liền cầm nước chanh Fanta trong tay ném cho anh nói: “Trình Chi Ngôn, nước chanh của cậu.”

“Cảm ơn.” Trình Chi Ngôn tiếp nhận nước chanh, hướng tới bạn cùng phòng gật gật đầu.

Bạn cùng phòng chia đồ uống còn lại trong túi cho những người khác, sau đó cười hi hi nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: “Cậu thích uống nước chanh? Có phải bởi vì tên của cậu đọc ra giống nước chanh hay không?”

“Không phải.” Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn lon nước chanh Fanta trong tay, ngón tay thon dài kéo trên nắp lon một cái, lẩm bẩm: “Bởi vì có một người cảm thấy tớ hẳn là thích uống nước chanh...”

“A? ?”

Bạn cùng phòng của anh hiển nhiên là không có nghe rõ ràng câu nói kia.

“Không có gì, vừa rồi người ký túc xá cách vách gọi chúng ta đi nhận lớp.” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, vẻ mặt lạnh nhạt nhìn bọn họ nói: “Nếu không đi, phòng chừng liên bị muộn rồi.”

“Ôi, nằm mán (đại khái là chửi gì đó)! Tớ vậy mà quên vụ này rồi!” Kỷ Lâm Khải ngủ ở giường số một xưng mình là truyền nhân (con cháu, đệ tử...) thứ mười tám của Kỷ Hiểu Lam, người này chụp đùi mình, vợ vàng cầm đồ uống trong tay đặt trên bàn, cầm lấy vở và bút, liền muốn vợ vã ra ngoài.

“Cậu còn đi dép lê...” Trình Chi Ngôn nhân nhặt liếc dép lê đỏ thẫm trên chân cậu ta một cái, thuận miệng nhắc nhở.

“Đã quên, đã quên...” Kỷ Lâm Khải nghe được lời Trình Chi Ngôn vợ vàng vợ vàng cuống quýt đổi giày.

Vương Thước giường số hai đeo mắt kính, cười hi hi nhìn Kỷ Lâm Khải vợ vàng vợ vàng đổi giày, trêu ghẹo nói: “Kỷ Hiểu Lam chưa từng có đi dép lê vào triều, cậu xác định cậu là truyền nhân đời thứ mười tám của ông ấy sao?”

Kỷ Lâm Khải liếc cậu ta một cái, không để ý cậu ta.

Trương Vũ Phi giường số ba cũng là vị vừa mới ra ngoài mua đồ uống, bất đắc dĩ lắc đầu nói: “Đừng bởi vì chính mình họ gì đã nói chính mình là đời sau của ai a, theo cậu nói như vậy, Vương Thước còn là truyền nhân Vương Chiêu Quân a, tớ còn là hậu nhân Trương Phi, còn có Trình Chi Ngôn, cậu ấy là đời sau Trình Giảo Kim!”

“Tớ phi, hai người là đời sau Trương Phi, Trình Giảo Kim tớ không ý kiến, dựa vào cái gì tớ chính là đời sau Vương Chiêu Quân??

Vương Chiêu Quân là nữ được không, đời sau của bà tốt xấu hẳn là đi theo họ chồng bà ấy chứ?” Vương Thước vẻ mặt khinh bỉ nhìn Trương Vũ Phi, nhin không được châm chọc nói.

“Vậy cậu là đời sau Vương Trùng Dương tốt lắm” Trương Vũ Phi nghĩ nghĩ, thuận miệng nói.

“Vương Trùng Dương là đạo sĩ Toàn Chân giáo, đạo sĩ nào có đời sau? Không thể cưới vợ được không!” Vương Thước vừa nghe lời này càng thêm hết chỗ nói rồi, “Cậu phải nói tớ là đời sau Vương Hi Chi!”

“Hành hành hành! Liền xem như cậu là đời sau Vương Hi Chi.” Hai tay Trương Vũ Phi nâng hình cái đầu nói: “Nhìn xem, ký túc xá mình đều là đời sau danh gia!”

“A... . Thực ra tớ không ngại các cậu tiếp tục tán gẫu rồi cuộc ai là đời sau ai một hồi.” Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ, thanh âm thần nhiên nói: “Nhưng mà mười phút nữa sẽ bắt đầu nhận lớp.... Mà các cậu còn chưa ra ngoài.”

“Nằm mán! Nhanh lên a!” Vương Thước cảm khái một tiếng, dẫn đầu chạy ra ngoài trước.

“Đợi tớ một chút...Tớ chưa đi giày xong...” Kỷ Lâm Khải vừa thắt dây giày vừa ồn ào.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 252: Đùa Với Bạn Cùng Phòng 2

Lúc bốn người phòng ngủ Trình Chi Ngôn chạy tới phòng học, chủ nhiệm lớp đứng lúc điểm danh.

May mà cửa sau phòng học còn mở ra, bốn người bọn họ ngồi xuống trên chỗ ngồi bên cạnh ở phía sau.

Đến khi chủ nhiệm lớp điểm danh xong, lật đi lật lại danh sách trong tay, thuận miệng nói một câu: “Hình như lớp này chưa có lớp trưởng đi.”

??

Trình Chi Ngôn ngẩng ra, ngẩng đầu lên, trong mắt nghi hoặc hướng tới chủ nhiệm lớp nhìn qua.

”Trình Chi Ngôn a, đứng lên cho mọi người nhìn một chút.” Chủ nhiệm lớp khép danh sách trong tay lại, ánh mắt quét một vòng trong phòng học tiếp tục hỏi.

“...”

Trình Chi Ngôn yên lặng từ cuối cùng đứng lên.

”A... Là cái đại soái ca a!” Chủ nhiệm lớp cười tít mắt nhìn Trình Chi Ngôn trêu ghẹo nói: “Nam sinh bộ dáng đẹp trai thành tích lại tốt, ở trong đại học đúng là đặc biệt được hoan nghênh a, đúng lúc bí thư chi bộ Đoàn còn chưa chọn, muốn chọn một vị mỹ nữ bí thư chi bộ Đoàn phối hợp cho em một chút hay không?”

“...”

Trình Chi Ngôn nháy mắt không nói gì.

Trong phòng học nháy mắt bùng nổ một trận cười vang.

”Thầy giáo, em không phải mỹ nữ! Em cũng không thể làm bí thư chi bộ Đoàn được! Em cũng thậm chí Trình Chi Ngôn a! Yêu đương trước mặt, nam nữ ngang hàng a!” Vương Thuốc ngồi ở bên cạnh Trình Chi Ngôn, hăng giọng hô lớn một tiếng, nhất thời khiến cho bên trong phòng học cười vang lớn hơn nữa.

Trình Chi Ngôn cúi đầu dùng lực liếc bạn cùng phòng mình.

”Ôi, lúc này mới ngày đầu tiên liền có người thổ lộ a.” Chủ nhiệm lớp đứng ở phía trước bục giảng cười hi hi nhìn bọn họ, ông cũng bất quá là cái đệ tử mới vừa tốt nghiệp không bao lâu, tuổi tác không hơn bọn họ là bao nhiêu, trong khoảng thời gian ngắn tâm chơi đùa hướng tới Vương Thuốc hỏi: “Vậy em có cái ưu thế gì, có thể đánh bại nhiều mỹ nữ đối thủ như vậy?”

”Thầy giáo! Em là Vương Thuốc, là truyền nhân thứ mười tám của Vương Chiêu Quân! Vương Chiêu Quân chính là Tứ Đại Mỹ Nữ! Nữ sinh lớp chúng ta ai dám nói chính mình đẹp hơn so với Vương Chiêu Quân?” Vương Thuốc tiếp tục cọt nhả hướng tới chủ nhiệm lớp hô.

”Có sao?” Chủ nhiệm lớp đến đây hưng trí, hướng tới các nữ sinh trong lớp hỏi một câu: “Có em nào tự nhận là đẹp hơn so với Vương Chiêu Quân hay không, đứng lên, dám đứng lên vị trí bí thư chi bộ Đoàn này là của em”

Mặc dù lớp học còn có người đang cười, nhưng mà một đám nữ sinh vẫn lại là xấu hổ cúi đầu.

Dù sao đều là con gái vừa tốt nghiệp trung học, có thể thi được Nam Đại, phần lớn đều là cô gái thích học tập, cho nên đa phần nhóm người vẫn là rất mong.

Chủ nhiệm lớp lại một vòng ở trong lớp, nhìn không được cười lắc lắc đầu nói: “Không ai dám nói chính mình đẹp hơn Chiêu Quân, vị trí bí thư chi bộ Đoàn này liền cho vị còn đẹp hơn so với Vương Chiêu Quân kia, bản thân là truyền nhân thứ mười tám của Vương Chiêu Quân là Vương Thuốc rồi.”

”Cảm ơn thầy!” Vương Thuốc đứng lên, hướng tới chủ nhiệm lớp thả cái hôn gió.

Lập tức lại rước lấy mọi người cười vang.

”Được, được, yên lặng một chút!” Chủ nhiệm lớp nở nụ cười theo bọn họ một hồi, sau đó đưa tay gõ gõ bục giảng, ý bảo mọi người im lặng, “Thầy có mấy hạng mục chú ý nói với mọi người một chút, mọi người im lặng một chút, nghiêm túc nghe.”

Lớp ồn ào nháy mắt liền yên tĩnh trở lại.

”Mọi người đều biết, cái thứ nhất học đại học chính là phải huấn luyện quân sự! Huấn luyện quân sự là huấn luyện hình thể, ý chí của các em, cho các em bước đầu tiên bước về phía độc lập tự chủ, cho nên, thật xin lỗi thông báo cho các em, năm nay thời gian huấn luyện quân sẽ sửa kéo dài!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 253: Đua Với Bạn Cùng Phòng 3

“A? ?” Trong phòng học nhất thời vang lên từng đợt tiếng kêu rên.

”Trước kia thời gian huấn luyện quân sự trường học chúng ta bình thường là hai tuần lễ, nhưng mà từ hôm nay trở đi lãnh đạo quyết định, huấn luyện quân sự từ hai tuần lễ kéo dài đến một tháng!” Chủ nhiệm lớp vẻ mặt nghiêm túc nhìn tất cả bạn cùng lớp, lớn tiếng nói: “Nói cách khác, mãi cho đến lễ quốc khánh mới thôi, các em cũng phải tham gia huấn luyện quân sự.”

”Không cần a! !”

”Cuộc đời sợ nhất huấn luyện quân sự a!”

”Tớ vốn cho là huấn luyện quân sự cao trung đã cực kỳ bi thảm, không nghĩ tới đại học mới đúng địa ngục nhân gian a...”

Phòng học lập tức lại vang lên từng đợt kêu rên.

”Nhưng đây còn không phải thảm nhất!” Chủ nhiệm lớp chờ học sinh trong lớp đã kêu rên không sai biệt lắm lại tung một quả bom.

”A! ? Còn có a! ?”

”Chuyện thảm nhất là...” Thanh âm chủ nhiệm lớp dừng một chút, sau đó tiếp tục hướng tới mọi người nói: “Trong lúc huấn luyện quân sự bất luận người nào cũng không được có lý do gì xin phép để trốn tránh huấn luyện quân sự, hơn nữa! Trong lúc huấn luyện quân sự cấm rời khỏi trường học!”

”Gi! ?”

”Không phải đâu! ! ?”

”Ngay cả nhà cũng không cho về sao? Suốt cả một tháng a!”

Tất cả phòng học vừa rồi vẫn chỉ là kêu rên khắp nơi, giờ phút này quả thực liền giống như bom nguyên tử nổ mạnh.

Có chút học sinh đến từ tỉnh khác, vốn Chủ nhật liền không có thể về nhà, cho nên nghe xong những lời này của chủ nhiệm lớp liền không có cảm thấy gì, nhưng mà những cái học sinh trong tỉnh này vốn là nghĩ Chủ nhật có thể về nhà chơi một chút, nhưng mà trước mắt ngay cả công trường cũng không thể ra rồi. . .

”Không phải như vậy chứ!” Kỳ Lâm Khải vẻ mặt khiếp sợ nhìn chủ nhiệm lớp trước bục giảng, cả người đều sắp khóc nói: “Tớ nghĩ Chủ nhật có thể về nhà ăn chân giò heo của mẹ, nếu như ở trường học một tháng trở về, mẹ tớ thấy tớ gầy đi sẽ đau lòng nhiều lắm a...”

Trương Vũ Phi vẻ mặt ghét bỏ nhìn Kỳ Lâm Khải nói: “Cậu đang nói đùa sao? Cậu ăn hết như vậy còn Kỳ Hiểu Lam a, hình thể đều sắp cùng Hòa Thân trong phim truyền hình không sai biệt lắm rồi...”

Vương Thuốc gạt đầu nói: “Cậu nói cậu là truyền nhân mười tám của Hòa Thân tớ còn tin tưởng!”

”Hai người tránh ra!” Kỳ Lâm Khải đầu đầy hắc tuyến, xoay người nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Tâm tình của tớ chỉ có Trình Chi Ngôn mới có thể lý giải, bởi vì cậu ấy cũng là trong tỉnh Giang Tô, cậu nhất định cũng muốn Chủ nhật về nhà, đúng hay không?”

“...” Trình Chi Ngôn nhăn lông mi thanh tú, không nói gì.

Trong lúc huấn luyện quân sự không thể ra công trường, không thể về nhà?

Không biết vì sao trong đầu của anh đột nhiên hiện ra khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn của Tiểu Thỏ.

Nếu như cô biết tin tức này, trong mắt to trắng đen rõ ràng kia nhất định sẽ tràn đầy đều là thất vọng đi.

”Được, được! Không phải là thời gian một tháng sao?” Chủ nhiệm lớp đứng ở phía trước bục giảng gõ gõ mặt bàn, lớn tiếng nói: “Các em cũng không là đứa bé, lên đại học chính là bước đầu tiên rời khỏi nhà, vừa mới bắt đầu thời điểm khó tránh sẽ nhớ nhà, đến khi quen sẽ cảm thấy trường học vẫn lại là tốt! Được rồi, chúng ta không thảo luận vấn đề này, buổi sáng ngày mai chính là ngày đầu tiên mọi người bắt đầu huấn luyện quân sự, lớp trưởng Trình Chi Ngôn lập tức mang vài người cùng đi theo thầy lĩnh trang phục huấn luyện quân sự một chút, học sinh khác tập hợp phía dưới phòng học, cái bí thư chi bộ Đoàn kia... Gọi là gì... Vương Chiêu Quân? Em phụ trách kỷ luật đồng học một chút!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 254: Đùa Với Bạn Cùng Phòng 4

“Thầy! Em tên Vương Thuốc!” Vương Thuốc nghe chủ nhiệm lớp gọi mình Vương Chiêu Quân, trong lòng đột nhiên hiện ra một cổ dự cảm không ổn.

Tên Vương Chiêu Quân này sẽ không làm bạn cùng mình bốn năm đại học chứ?

Đều do vừa rồi miệng cậu nói, nói cái gì chính mình là truyền nhân mười tám Vương Chiêu Quân.

”A! Đúng! Vương Thuốc, em phụ trách kỷ luật bạn cùng lớp, Trình Chi Ngôn, em mang theo năm vị... Sáu bảy vị bạn học nam theo thầy cùng đi lấy trang phục đi, một người lấy tám chín bộ hẳn là có thể lấy được đủ. Đồng học khác nghe Vương Chiêu... Vương Thuốc đồng học chỉ huy, đi dưới lầu xếp hàng!” Chủ nhiệm lớp lại hướng tới tất cả học sinh dặn dò một chút, ý bảo Trình Chi Ngôn cùng chính mình ra ngoài.

Trình Chi Ngôn nhìn một chút, tiện tay chọn hai người ký túc xá mình, còn có bốn người ký túc xá cách vách đi theo chủ nhiệm lớp.

Đến khi phân phát trang phục xong lại giảng giải thời gian ngày mai tập hợp cùng hạng mục công việc chú ý, nhận lớp rốt cục xem như kết thúc.

Người ký túc xá Trình Chi Ngôn không ai cảm trang phục chính mình, đầu đầy là mồ hôi hướng tới ký túc xá vừa đi vừa nói: 'trời nóng thế này còn muốn huấn luyện quân sự, quả thực chính là phát rồ a!’

”Ai. . . Huấn luyện quân sự còn chưa tính, mấu chốt là không cho phép về nhà a!” Kỷ Lâm Khải sâu xa cảm khái.

”Đừng ồn ào về nhà về nhà.” Vương Thuốc liếc Kỷ Lâm Khải một cái, không nói gì nói: “Lớp học nhiều mỹ nữ như vậy, cậu quan sát tốt, cố gắng tranh thủ tìm người bạn gái, sau này liền có bạn gái đốt chân giò heo giúp cậu! Khả khả!”

”Ai, đừng nói nữa, nào có cái mỹ nữ gì! Vừa rồi nhận lớp, ngồi ở trong phòng học tớ đều đã nghiên cứu.” Kỷ Lâm Khải vẻ mặt không thể yêu hướng tới bọn họ nói: “Lớp chúng ta vốn là lớp lý, nam nhiều nữ thiếu, sư nhiều thịt ít, hướng chỉ không tới mười cái nữ sinh bên trong, bộ dạng xinh xắn căn bản là không nhiều! Còn không bằng nữ sinh cao trung lớp học chúng tớ, tớ nói với các cậu, bộ dáng nữ sinh lớp học chúng tớ giống Lưu Diệc Phi!”

”Thôi đi, không quan tâm người khác lớn lên giống Lưu Diệc Phi hay là Vương Chiêu Quân, dù sao người ta cũng chóng mặt cậu! Đừng thế chứ!” Trương Vũ Phi nhin không được hướng tới Kỷ Lâm Khải châm chọc một câu, sau đó lại hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi một tiếng.

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn thoáng qua Kỷ Lâm Khải không nói chuyện.

”Ai, tớ nói này Trình Chi Ngôn, vậy cậu cảm thấy nữ sinh lớp chúng ta có bộ dáng xinh đẹp hay không?” Kỷ Lâm Khải vừa nghe lời này nhất thời không phục lập tức hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

”Không chú ý.” Trình Chi Ngôn vừa đi về phía trước vừa nhàn nhạt trả lời.

”Hắc, cái gì không chú ý a, vừa rồi tớ thấy được nữ sinh lớp chúng ta đều đã lén lút đánh giá cậu a.” Kỷ Lâm Khải vỗ vào trên vai Trình Chi Ngôn, như tên trộm nói: “Không cần phải nói, vị trí lớp trưởng lớp chúng ta này, nhất định không cậu thì còn ai.”

”Không có hứng thú.” Trình Chi Ngôn tiếp tục nhàn nhạt đáp lại một câu.

”Tớ tính toán...” Trương Vũ Phi nghe Trình Chi Ngôn nói như vậy lập tức vươn tay đi ra, học bộ dáng bộ dáng giả vờ giả vờ tính tính, cười hi hi nói: “Trình Chi Ngôn phản ứng loại này nhất định là vì không thể về nhà mà phiền não, nhưng không nghĩ muốn giống Kỷ Lâm Khải nói ra... Hơn nữa cậu ấy không có hứng thú với nữ sinh lớp học đây chứng minh cậu ấy nhất định sớm đã có nữ sinh thầm mến, hoặc là đối tượng thích, thậm chí là đã có bạn gái rồi! Trình Chi Ngôn, tớ nói có đúng hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 255: ùa Với Bạn Cùng Phòng 5

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt nhìn cậu ta một hồi, chỉ cười không nói.

”Xem đi, bị tớ nói trúng rồi!” Trương Vũ Phi đi đến cửa phòng ngủ bọn họ, đưa tay lấy cái chìa khóa từ trong túi ra, mở cửa cho bọn họ, sau đó đẩy

cửa đi vào nói: “Nhưng mà tớ đối với nữ sinh Trình Chi Ngôn thích vẫn tương đối tò mò, lớp trưởng chúng ta đẹp trai như vậy ưu tú như vậy, có thể nhìn tới nữ sinh ít nhất cũng phải là giống như thiên tiên đi? Trình lớp trưởng, có thể cho chúng ta nhìn xem ảnh chụp hay không?”

Vừa nghe Trương Vũ Phi nói như vậy, hai người khác lập tức xông tới, vẻ mặt tò mò tươi cười nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: “Mau mau! Cho chúng ta nhìn ảnh chụp!”

”Không có.” Trình Chi Ngôn vô cùng bình tĩnh nói một tiếng, sau đó cầm trang phục trong tay đặt trên bàn mình, thấp giọng nói: “Trời nóng thế này, các cậu cũng không định đi tắm rửa một cái sao?”

”Ôi, vừa nói như vậy mồ hôi trên người tớ chảy ra cả người, sắp thối a!” Kỳ Lâm Khải cúi đầu ngửi ngửi quần áo mình, vốn bộ dáng anh ta cũng có chút béo, hơi vận động một chút liền ra mồ hôi cả người, hơn nữa vừa rồi chủ nhiệm lớp yêu cầu duy trì trật tự trong lớp, sắp xếp các học sinh xếp hàng lĩnh quần áo huấn luyện quân sự dưới lầu, mồ hôi ra toàn thân, giờ phút này anh ta chỉ cảm thấy cả người chính mình đều sắp ôi thiu rồi.

”Vệ tắm, trong phòng vệ sinh phòng ngủ không phải có vòi hoa sen tắm rửa sao?” Vương Thước cầm lấy chén trà trên bàn uống một ngụm nước thuận miệng trả lời một câu.

”Chán ghét a! Mỗi lần đầu tiên gặp mặt liền làm cho người ta lột sạch quần áo cho các cậu xem, người ta xấu hổ a!” Kỳ Lâm Khải một tay làm Lan Hoa Chi một tay làm bộ quăng khăn tay trong không trung một chút, thanh âm mảnh mai nói.

”Phốc - - ! !”

Vương Thước phun toàn bộ nước vừa mới uống đi vào ra.

Trương Vũ Phi đầu đầy hắc tuyến đứng ở đối diện Vương Thước, chỉ cảm thấy có nước càng không ngừng từ chân mày mình nhỏ giọt, cậu ta kiềm chế nghiêng răng nghiêng lợi hô một câu: “Vương! Chiêu! Quân!”

”Khụ khụ khụ... Xấu hổ... Thật sự là có chút người quá thối tha không biết xấu hổ rồi...” Vương Thước vội vàng rút một tờ giấy lau mặt từ trên bàn, lúng ta lúng túng lau mặt cho Trương Vũ Phi...

”Tớ đi tắm rửa!”

Kỳ Lâm Khải vừa thấy tình hình bất thường, vội vàng xoay người trốn vào buồng vệ sinh.

Nhưng mà sau ba mươi giây, buồng vệ sinh liền truyền đến một trận tiếng nước ào ào.

Ngay sau đó một tiếng thét chói tai giọng nam vang lên: “A - - ! !”

Sau đó một cái bóng đáng trần trụi trắng trẻo mập mạp từ trong phòng vệ sinh vọt ra.

Trình Chi Ngôn, Trương Vũ Phi, Vương Thước tròn mắt há hốc mồm xem Kỳ Lâm Khải một bàn tay che ngực một cánh tay kia che phía dưới trước mắt, khiếp sợ nói không ra lời.

”Năm máng! Nước bên trong vòi hoa sen là lạnh a!” Trên người Kỳ Lâm Khải còn có nước vừa mới xối, cậu ta nhin không được mắng một câu thô tục, ngẩng đầu nhìn thấy ánh mắt khó tin của ba vị bạn cùng phòng, lúc này mới nhớ tới chính mình vừa rồi đã cởi quần áo, bây giờ thân thể còn trần truồng, vì thế lại hô một tiếng “Năm máng”, xoay người lại thẳng đến buồng vệ sinh.

Trong ánh mắt Vương Thước chỉ còn lại có một cái mông trắng bóng hường tới buồng vệ sinh chạy như điên.

”A! Vừa rồi lão tử đã đặc biệt thấy cái gì rồi sao!” Vương Thước sững sốt thật lâu mới hồi phục tinh thần lại, buồn bực hận không thể đem hai mắt của mình móc ra.

”Đừng nói giống như cậu không đi qua phòng tắm nam.” Trình Chi Ngôn vẻ mặt cổ già bộ bình tĩnh hướng tới cậu ta thản nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 256: Gọi Cho Bạn Gái

Editor: Quỳnh Nguyễn

”Lúc lão tử đi phòng tắm nam, tất cả đàn ông đều thoải mái đứng ở nơi đó cởi quần áo tắm rửa có được hay không?” Vương Thước đầu đầy hắc tuyến hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Đàn ông nào ở trước mặt đàn ông còn đưa tay che ba điểm? Hơn nữa cậu ta che phía dưới là được, cậu ta che phía trên làm gì, cậu ta có ngực sao?”

”Cậu ta có a.” Trương Vũ Phi kéo ghế dựa chính mình ra, thuận miệng trả lời một câu, “Cậu không thấy bộ ngực Kỳ Lâm Khải béo sắp cup B sao...”

“...” Vương Thuốc ngẩn ra, sau một lúc lâu lại nói một câu: “Thảo! Lão tử thật đúng là không chú ý!”

”Không chú ý cậu liền đi buồng vệ sinh xem một cái.” Trương Vũ Phi lạnh lạnh hướng tới Vương Thuốc nói: “Có thể nhìn thấy kênh rạch (có lẽ là khe ngực)!”

”Ánh mắt cậu cũng quá tinh đi.” Vương Thuốc lắc đầu, vẻ mặt ghét bỏ nói: “Lão tử mới không nhìn tới, cậu ta cũng không phải nữ, có cái gì đẹp.”

“...”

Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua bạn cùng phòng mình, yên lặng cầm lấy điện thoại di động kéo cửa ban công ra, ra ngoài gọi điện thoại cho Tiểu Thỏ.

Điện thoại vang vài tiếng bên kia mới tiếp, Tiểu Thỏ “Uy” một tiếng nhất thời làm cho tâm tình buồn bực của Trình Chi Ngôn tốt một chút.

”Tiểu Thỏ.” Anh cúi đầu hô cô một tiếng.

”Anh nước chanh, anh nhận lớp xong rồi hả?” Tiểu Thỏ lấy di động nằm úp sấp ở trên giường, cười hi hi hướng tới anh hỏi.

”Uh`m.” Trình Chi Ngôn cúi đầu lên tiếng, trầm mặc chốc lát, sau đó hướng tới cô hỏi: “Đang làm gì thế?”

”Vừa rồi đang tắm.” Một bàn tay Tiểu Thỏ còn cầm khăn tắm trắng như tuyết lau nước trên tóc mình, “Nghe được điện thoại kêu em liền lập tức lao tới.”

“...”

Trình Chi Ngôn không nói lời nào, không biết tại sao trong đầu vậy mà hiện ra cảnh tượng Tiểu Thỏ để trần một đôi bàn chân trắng nõn từ trong phòng tắm chạy đi.

”Đúng rồi, anh nước chanh, lần đầu tiên lớp đại học các anh nhận lớp nói cái gì vậy? Có phải để cho bạn cùng lớp tự giới thiệu với nhau hay không?” Tiểu Thỏ tràn ngập tò mò với cuộc sống đại học của Trình Chi Ngôn.

”Không có, chỉ là nói một chút hạng mục công việc chú ý khi nhập học.” Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, vẫn lại là hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Bắt đầu từ ngày mai anh liền phải huấn luyện quân sự rồi.”

”Uh`m, cái này em biết, từng sinh viên đều phải tham gia huấn luyện quân sự!” Tiểu Thỏ gật gật đầu, lúc trước Trình Chi Ngôn lên cao trung không phải cũng tham gia huấn luyện quân sự sao.

”Thời gian huấn luyện quân sự Nam Đại... Kéo dài đến một tháng...” Thanh âm Trình Chi Ngôn có chút trầm thấp mà kiềm chế hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Chú nhiệm lớp nói, trong lúc huấn luyện quân sự không thể rời trường.”

”A?” Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút.

Trong lúc huấn luyện quân sự không thể rời trường?

Đó không phải là nói, ở cuối tuần anh nước chanh không thể trở về nhìn cô rồi hả?

”Xin lỗi.” Trình Chi Ngôn chuẩn bị rất lâu thanh âm mới hướng tới Tiểu Thỏ nói ra hai chữ này.

”Ách... Không có việc gì a, đây là trường học quy định, cũng không phải anh nước chanh có thể thay đổi.” Tiểu Thỏ nghe Trình Chi Ngôn giải thích, mặc dù trong lòng có chút thất vọng có chút văng vẳng, nhưng vẫn lại là miễn cưỡng cười an ủi anh nói: “Chờ anh kết thúc huấn luyện quân sự rồi trở về nhìn em là được!”

“...” Trình Chi Ngôn nghe Tiểu Thỏ nói, trầm mặc rất lâu, đột nhiên cúi đầu hô tên cô một tiếng: “Tiểu Thỏ?”

”Uh`m?”

”Đôi khi, thực ra em hiểu chuyện làm cho anh có chút đau lòng...” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu nhìn màn đêm trường học, gió đêm thổi qua, anh thì thảo hướng tới điện thoại nói một câu như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 257: Gọi Cho Bạn Gái 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

”A?” Bên kia điện thoại vang lên một trận tiếng gió mỏng manh, thanh âm Trình Chi Ngôn yếu ớt gần như dung nhập bên trong gió đêm ngày hè, trong khoảng thời gian ngắn Tiểu Thỏ vậy mà không nghe rõ anh đang nói cái gì.

”Không có gì, em...” Lúc Trình Chi Ngôn đang tiếp tục nói, cửa ban công phòng ngủ đột nhiên bị kéo “Bá” một cái.

Trương Vũ Phi, Vương Thuốc, còn có Kỳ Lâm Khải vừa mới tắm nhảy mất bao vây cả người anh.

Wang Thuoc hô: “Trình lớp trưởng, cậu sẽ không trốn ở trên sân thượng vụng trộm gọi điện thoại cho bạn gái chứ?”

”Tớ bấm tay tính toán, về mặt cô đơn mà lại hơi thương tiếc này vừa thấy chính là đau lòng bạn gái a!” Trương Vũ Phi lại là vẻ mặt bộ dáng Lão Thần Côn hướng tới anh cười hi hi nói.

”Ôi, cầu xem ảnh chụp mỹ nữ a!” Kỳ Lâm Khải hướng về phía bên kia điện thoại ra sức kêu hô.

Trình Chi Ngôn khẽ nhủ mày, một cái tay thon dài trắng nõn bảo vệ điện thoại di động, hướng bên cạnh né tránh nói: “Các cậu làm gì?”

”Ha ha...Lớp trưởng, cho chúng ta nhìn xem ảnh chụp chị dâu!” Vương Thuốc vẻ mặt như tên trộm hướng tới anh nói.

”Cầu người không bằng cầu mình.” Trương Vũ Phi lắc đầu khẽ thở dài một cái thừa dịp Trình Chi Ngôn không chú ý liền cướp đi động của anh đến, sau đó trốn sau lưng Kỳ Lâm Khải cười hi hi hướng tới bên kia điện thoại nói: “Uy? Chị dâu a?”

Trình Chi Ngôn nhủ mày, “Trả điện thoại cho tớ.”

”Kỳ Hiểu Lam, cậu ngăn cản a, ngăn Trình Giáo Kim, đừng để cho cậu ta nửa đường nhảy ra!” Trương Vũ Phi trốn sau lưng Kỳ Lâm Khải vỗ vỗ bờ vai của cậu ta, hướng tới cậu ta dặn dò một câu, sau đó lại tiếp tục hướng tới bên kia điện thoại hỏi: “Chị dâu a? Chị nói một câu cho chúng ta nghe một chút.”

”A?” Tiểu Thỏ nằm úp sấp ở trên giường, nghe bên kia điện thoại truyền đến một trận thanh âm ồn ào, qua một lúc lâu sau lại truyền tới một giọng nam xa lạ, cả người liền ngây ngẩn.

”Quả nhiên là nữ!” Trương Vũ Phi che đi động Trình Chi Ngôn, quay đầu nhìn về vài người khác báo cáo.

”Vậy thì là bạn gái không sai rồi! Mau! Hỏi tuổi tác chị dâu, cân nặng, ba vòng!” Hai cái tay Vương Thuốc ôm Trình Chi Ngôn, vững vàng giữ anh đứng yên, không cho anh đoạt lại đi động trở về.

”Không thành vấn đề!” Trương Vũ Phi nhỏ giọng đáp lại một chút, lại hướng tới bên kia điện thoại hỏi: “Chị dâu a, chị có phải cũng ở Nam Kinh hay không?”

”Không phải, em không có ở Nam Kinh, em ở thành phố Z....” Tiểu Thỏ theo bản năng trả lời một chút.

“...”

Trương Vũ Phi ngẩn ra, thanh âm này... Nghe qua thật ngọt ngào a... Làm sao cảm giác đối phương là cái bạn nhỏ a?

”Cái kia...Em không phải là chị dâu chúng ta sao?” Trương Vũ Phi chần chờ một chút, hướng tới bên kia điện thoại hỏi.

”A?” Tiểu Thỏ lại không biết nên trả lời như thế nào.

”Bạn nhỏ năm nay bao nhiêu tuổi, lớp mấy a?” Trương Vũ Phi thay đổi giọng điệu, hướng tới bên kia điện thoại hỏi.

”Ách...Em lên sơ nhất...” Tiểu Thỏ có chút mê mang, vừa rồi người này còn gọi mình chị dâu, chỉ chớp mắt liền biến thành bạn nhỏ a?

Mới lên sơ nhất?

Trương Vũ Phi sững sốt một chút, tính toán đốt tay, bạn nhỏ này nhỏ so với bọn họ một cái sơ trung thêm một cái cao a...

Đứa nhỏ mới vừa tốt nghiệp tiểu học... Hẳn không phải là bạn gái đi?

Trương Vũ Phi ngẩng đầu nhìn Trình Chi Ngôn, cười mĩa đưa điện thoại di động trả lại cho anh nói: “Hiểu lầm, hiểu lầm, thì ra là em gái cậu a....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 258: Gọi Cho Bạn Gái 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

”Gi! ?”

Vương Thước ôm Trình Chi Ngôn, còn có Kỷ Lâm Khải trước mặt Trình Chi Ngôn nghe những lời này của Trương Vũ Phi ngây ngẩn cả người.

”Là người mới lên sơ nhất...” Trương Vũ Phi đề thấp thanh âm hướng tới hai người bọn họ nói một tiếng, sau đó liền cũng như chạy trốn trực tiếp chui về bên trong phòng ngủ.

Vương Thước và Kỷ Lâm Khải lập tức giống như là bị nóng bỏng nhảy mất cách Trình Chi Ngôn một mét, vừa nói “Hiểu lầm, hiểu lầm rồi...” Vừa trực tiếp chạy trốn rồi.

Trình Chi Ngôn có chút không nói gì nhìn di động bị Trương Vũ Phi nhét trở về một lần nữa trong lòng bàn tay, trầm mặc một lúc lâu rốt cục cảm lên đề ở bên tai trầm thấp nói một tiếng: “Uy. . .”

”Anh nước chanh? ?” Tiểu Thỏ nghe được trong di động truyền đến thanh âm quen thuộc, nhất thời tràn đầy nghi hoặc hướng tới anh hỏi: “Vừa rồi là...???”

”Không có gì, vừa rồi là người bên trong phòng ngủ, có chút tò mò với em” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt trả lời một câu.

”A.... .” Tiểu Thỏ gật gật đầu, vừa rồi một câu cuối cùng người kia vang lên, nhin không được lại cười nói: “Giống như có người coi em như em gái của anh a!”

”Uh`m” Trình Chi Ngôn yên lặng gật đầu, sau một lúc lâu, mới hướng tới bên kia điện thoại nói khẽ: “Có cơ hội mang em gặp bọn họ một chút, anh sẽ nghiêm túc giới thiệu em cho bọn họ.”

”A?” Tiểu Thỏ nghe thế lại chột ngẩn ra.

Nghiêm túc giới thiệu chính mình?

Giới thiệu chính mình cái gì?

Chẳng lẽ muốn nói cô là bạn gái của anh?

Tiểu Thỏ nhớ đi nhớ lại, một khuôn mặt nhỏ nhắn nhin không được liền có chút đỏ.

Lúc trước cho dù là trước mặt Hạ Phong, Trình Chi Ngôn dường như cũng không có nghiêm túc giới thiệu như vậy...

Nhắc tới Hạ Phong...

Tiểu Thỏ lại hướng tới bên kia điện thoại hỏi: “Đúng rồi, anh Hạ Phong cũng đi Nam Đại sao?”

”Cậu ta.” Trình Chi Ngôn nở nụ cười một chút, hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Tên gia hỏa kia cho tới bây giờ cũng không học tập, nếu cậu ta có thể thi được Nam Đại, những cái học sinh nghiêm túc học tập này chẳng phải là muốn buồn bực chết.”

”Vậy anh ấy...”

”Thành tích cậu ta thi đại học không phải đặc biệt tốt, cha cậu ta liên hệ một trường học Canada để cho cậu ta đi nước ngoài.” Trình Chi Ngôn nghĩ nghĩ, lại hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Nhưng mà ngược lại có một người khác ở Nam Đại.”

”Người nào a?”

”Em đoán đi, em biết đó.”

”Em biết?” Tiểu Thỏ nghiêng đầu nghĩ nửa ngày đột nhiên ánh sáng chớp lóe nói: “Chẳng lẽ là Dương Giai Di?”

”Uh`m” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Nhưng mà cậu ta không có ở một cái chuyên ngành cùng anh, cậu ta đi chuyên ngành Anh ngữ, sau này có thể là muốn công việc phiên dịch.”

”A.... .” Tiểu Thỏ lên tiếng, chần chờ một chút lại hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Vậy anh nước chanh? Sau khi anh tốt nghiệp muốn làm cái công việc

gi?”

”Anh sao?”

Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, nhớ tới tính toán trong lòng anh cho tới nay, nhin không được nở nụ cười một chút, hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng nói: “Anh còn chưa nghĩ ra, chờ anh nghĩ xong lại nói cho em.”

”Uh~m!” Tiểu Thỏ không nghĩ ngờ, cười hi hi gật đầu lại nói với Trình Chi Ngôn một số chuyện hai ngày này khai giảng gặp được, liền bị Trình Chi Ngôn thúc giục đi ngủ.

Chờ Tiểu Thỏ cúp điện thoại xong, lúc Trình Chi Ngôn thu hồi điện thoại đi động xoay người trở về phòng ngủ, Vương Thước và Trương Vũ Phi đều đã tắm sạch sẽ, một người nằm ở trên giường, một người ngồi ở trước mặt bàn học chơi máy tính, thấy Trình Chi Ngôn đi vào, Vương Thước thuận miệng hỏi: “Trình Chi Ngôn cậu còn có em gái sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 259: Gọi Cho Bạn Gái 4

Editor: Quỳnh Nguyễn Trình Chi Ngôn ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Vương Thước đang đặt đầu ở thành giường, không nói gì.

”Ai, Trình Chi Ngôn, cậu rốt cuộc có bạn gái hay không?” Kỳ Lâm Khải đang ngồi ăn đồ ăn vặt ở trên ghế, cậu ta vừa ăn vừa hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Dầu gì cũng là ngày đầu tiên khai giảng, cậu chẳng lẽ cũng không gọi điện thoại báo cáo cho bạn gái cậu một chút?”

”Cậu ngốc a, Trình Chi Ngôn không gọi nhất định là vì bạn gái hiện tại không thể nghe điện thoại a!” Trương Vũ Phi từ trước mặt máy tính quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Tớ bấm ngón tay hiện tại mới chín giờ buổi tối, bạn gái cậu không thể nghe điện thoại chứng minh hiện tại cô ấy nhất định còn đang ở lớp tự học buổi tối! Đúng hay không? Trình lớp trưởng, cậu thành thật khai báo, bạn gái của cậu có phải học muộn cao trung hay không?”

Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn mấy người này, đầu đầu xoa trán, bất đắc dĩ nói: “Đừng đoán, sau này các cậu sẽ nhìn thấy cô ấy.”

”Ôi! Những lời này chính là thừa nhận mình có bạn gái a!” Kỳ Lâm Khải vỗ bàn, đứng lên kích động nói: “Lớp trưởng, không bằng nói một chút cho chúng ta các cậu quen biết, yêu nhau mến nhau như thế nào đi?”

”Tớ đi tắm rửa.” Trình Chi Ngôn trực tiếp coi như không có những lời này của Kỳ Lâm Khải, tiện tay cầm khăn tắm liền vào buồng vệ sinh.

”Chắc chắn, bị ngăn đề tài a.” Trương Vũ Phi thờ dài nói.

”Không có việc gì, huấn luyện quân sự một tháng a, có rất nhiều thời gian từ từ gắng hỏi!” Vương Thước nằm úp sấp ở trên giường hướng tới hai người phía dưới cười hắc hắc, tiếp tục đọc sách.

Tiểu Thỏ bên này vừa mới cúp điện thoại cửa liền truyền đến một trận tiếng đập cửa “Thùng thùng thùng”.

Ngay sau đó cửa phòng của cô liền bị Chu Linh nhẹ nhàng đẩy ra, “Tiểu Thỏ, ngủ chưa?”

”Chưa ạ.” Tiểu Thỏ xoay người một cái từ trên giường ngồi dậy, nhìn mẹ mình kỳ quái nói: “Mẹ tìm con có việc gì sao?”

”Uh~m...” Mẹ Tiểu Thỏ có chút xấu hổ ngồi vào bên cạnh Tiểu Thỏ, chuẩn bị một chút, sau đó thấp giọng hỏi: “Vừa rồi gọi điện thoại với anh nước chanh à?”

”Vâng.” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

”Hai con từ nhỏ vẫn là cùng một chỗ, hiện tại đột nhiên anh ấy đi Nam Kinh học đại học, con có thể có chút không quen hay không?” Mẹ Tiểu Thỏ đưa tay sờ sờ đầu của cô, thấp giọng hỏi.

”Uh~m... Có chút...” Tiểu Thỏ nghiêm túc liền gật gật đầu, hướng tới mẹ mình nói: “Nhưng mà không sao, quen thì tốt rồi, chờ anh nước chanh huấn luyện quân sự xong rồi sẽ trở lại gặp con.”

”Ai...” Mẹ Tiểu Thỏ thờ dài một hơi vỗ vỗ tay cô nói: “Con a, đôi khi quá hiểu chuyện rồi.”

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn tay bà che trên mu bàn tay của mình, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên trả lời thế là tốt hay không nữa.

”Tiểu Thỏ...” Mẹ Tiểu Thỏ chần chờ một chút, vẫn lại là hướng tới cô thấp giọng nói: “Con còn nhớ rõ chú Từ cùng ăn cơm lần trước không?”

”Uh ìm, nhớ rõ, chú ấy là người trong lòng mẹ...” Tiểu Thỏ sùng sốt một chút sau đó gật gật đầu.

”Chú Từ...” Mẹ Tiểu Thỏ dường như không biết nên mở miệng như thế nào, “Vợ trước của chú lúc Cảnh Thần còn rất nhỏ liền bị bệnh qua đời, nhiều năm như vậy vẫn đều là một mình chú mang theo Cảnh Thần, thực ra chú... Là một người rất tốt.”

”Con biết...” Tiểu Thỏ cúi đầu, nhẹ nhàng nói một tiếng: “Người trong lòng mẹ nhất định sẽ không kém...”

Tựa như... Ba ba...

”Mẹ biết bây giờ con còn không chấp nhận được chú ấy, cho nên cũng không ép buộc con chấp nhận chú ấy.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 260: Mỹ Nữ Cứu Anh Hùng

Editor: Quỳnh Nguyễn

Mẹ Tiểu Thỏ thở dài một hơi, hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Nhưng mà hi vọng con không cần có thành kiến với đứa nhỏ Cảnh Thần này, lần trước nó làm hỗn loạn như vậy thực ra cũng là bởi vì trong nhà không có người quản nó, bản chất mà nói, nó thực ra vẫn lại là đứa bé ngoan.”

”Uh ìm.” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

”Được rồi, thực ra mẹ chính là lo lắng con sẽ không quen Trình Chi Ngôn không ở bên cạnh, cho nên đến xem con.” Mẹ Tiểu Thỏ sờ sờ đầu Tiểu Thỏ, cúi đầu hôn một cái trên khuôn mặt phấn nộn của cô nói: “Nào ngờ con gái của mẹ đã trưởng thành...”

”Mẹ...” Tiểu Thỏ nhìn mẹ mình, đột nhiên giật mình, thì ra không biết từ lúc nào bắt đầu, năm tháng đã để lại dấu vết nhàn nhạt ở trên trán mẹ cô, trong trí nhớ lúc nhỏ, trán mẹ cô trơn bóng no đủ, hiện tại đã có mấy cái nếp nhăn nhàn nhạt.

”Được rồi, đi ngủ sớm một chút, ngày mai còn đến trường.” Mẹ Tiểu Thỏ vỗ vỗ bả vai Tiểu Thỏ, đứng dậy đi ra ngoài.

Tiểu Thỏ nằm ở trên giường mình, lăn qua lộn lại ngủ không được, thời gian dần dần san bằng đau xót trong lòng, sẽ dần dần biến mất ký ức, nhưng cũng sẽ biến người yêu nhất già đi.

Thì ra cô trưởng thành mà mẹ liền biến già.

Trong nháy mắt như thế Tiểu Thỏ đột nhiên hi vọng chính mình không cần lớn lên nhanh như vậy, như vậy mẹ liền không thể biến già nhanh như vậy.

Cô nằm ở trên giường, nhớ đi nhớ lại, mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi.

Ngày hôm sau lại là ngày đến trường bình thường mà lại bận rộn.

Lúc tan học Tiểu Thỏ đeo cặp sách, có chút mệt mỏi trên đường đi về nhà.

Sau khi lên sơ nhất, chương trình học lập tức biến nhiều, độ khó cũng cao hơn một cái bậc thềm, tốc độ giảng bài giáo viên sơ nhất lại nhanh, chỉ cần hơi chút không để ý liền bắt đầu cảm thấy được không có biết giáo viên nói những gì.

Xem ra sau này trở về vẫn lại là đưa ra ý chính nhiều lắm.

Tiểu Thỏ vừa nghĩ vừa nhìn đường dưới chân.

”Uy! Mày chạy cái gì mà chạy? Có phải không dám đánh cùng chúng ta hay không? Khả khả!”

”Nó có một mình, đương nhiên muốn bỏ chạy! Nếu không thì quần áo nó dơ, nó trở về cũng bị ba ba mắng!”

”Từ Cảnh Thần! Không có mẹ! Khóc về nhà tìm ba ba! Ba ba không ở nhà gấp đến độ đá ra quần! Khả khả!”

Trong ngõ nhỏ bên cạnh truyền đến một trận thanh âm trẻ con kêu la, Tiểu Thỏ nghe thấy tên Từ Cảnh Thần hơi run sợ một chút.

Từ Cảnh Thần...

Tên này làm sao quen thuộc như vậy?

”Cút!” Một đạo tiếng kêu từ bên trong ngõ hẻm truyền ra.

Tiểu Thỏ lập tức nhớ tới, thanh âm này là đứa bé trai cùng chú Từ tới lần đó.

Ngày hôm qua mẹ nói Cảnh Thần sẽ không chính là nó chứ?

Tiểu Thỏ chần chờ một chút, vốn là nghĩ không đi quản nó... Nhưng mà lại nghĩ tới lời mấy đứa nhỏ nói...

Cô khẽ cắn môi, vẫn lại là hướng tới hẻm nhỏ đi tới.

”Ai, Từ Cảnh Thần tại sao mà không nói, lúc ở trường học không phải cố gắng nói sao! Dám báo cáo giáo viên chúng ta, mách leo đúng không? Cuộc đời lão từ hận nhất người mách leo!” Một cái đứa trẻ tóc húi cua về mặt hung ác đưa tay đẩy Từ Cảnh Thần, đẩy cả người cậu hướng về sau lui lại mấy bước.

”Chính là chúng ta giấu hộp văn phòng phẩm Ngô Đình Đình mắc mớ gì đến mà?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 261: Mỹ Nữ Cứu Anh Hùng 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Một cái đứa trẻ khác cũng đưa tay đẩy Từ Cảnh Thần, tức giận nói: “Mày là cái gì? Quản nhiều như vậy làm gì?”

Khuôn mặt nhỏ nhắn đẹp trai của Từ Cảnh Thần trừng mắt nhìn mấy đứa bé trai, không nói lời nào.

”Còn nhìn! Nhìn cái gì!”

”Đừng nhiều lời cùng nó, đánh nó!”

Mấy đứa bé trai kia liên tục xô đẩy Từ Cảnh Thần, liền vén tay áo lên định đánh người.

”Làm gì vậy, làm gì thế hả?” Tiểu Thỏ vừa thấy tình hình không bình thường, vội vàng hướng tới Từ Cảnh Thần chạy tới, một tay kéo cậu đến phía sau mình, hướng về phía mấy đứa bé trai kia phần nộ nói: “Các cậu muốn làm gì?”

Tiểu Thỏ lên sơ nhất, thân đã cao hơn một mét rưỡi, đối mặt với mấy đứa bé trai vừa mới lên năm thứ ba thân cao mới một mét hai, cô vừa đứng liền có một loại cảm giác chấn nhiếp.

”Chị là ai?” Đứa bé trai tóc húi cua kia nhìn Tiểu Thỏ che ở phía trước Từ Cảnh Thần, mắt húng nói: “Chị chạy tới quản cái gì?”

”Chị...” Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút, sau đó đứng lý hợp tình nói: “Chị là chị em ấy, các cậu muốn làm gì em trai tôi?”

”Chị gái?” Mấy đứa bé trai sừng sốt một chút, nhìn nhìn Tiểu Thỏ và Từ Cảnh Thần không nói lời nào sau lưng cô, trong khoảng thời gian ngắn cũng có chút xác định.

”Các cậu ở lớp nào? Tên gọi là gì? Chủ nhiệm lớp là ai? Có tin ngày mai tôi trường học tìm chủ nhiệm lớp các cậu hay không?” Tiểu Thỏ vừa thấy mấy cái đứa bé trai kia khí thế thấp hơn lập tức hai tay chống nạnh hùng hổ hướng tới bọn họ hỏi.

”Cắt! Người nào sợ chị a! Thật đúng là chị gái Từ Cảnh Thần a, ngay cả tính cách mách leo đều giống nhau, chị nghĩ rằng nhóm người này đánh không lại một mình chị?” Đứa bé trai tóc húi cua kia mỉm cười một chút, hướng tới mấy đứa bé trai sau lưng cậu ta nói: “Đi lên, đánh chị ta.”

!!!!!!

Tức chết cục cưng

Tiểu Thỏ nhìn mấy cái Xú tiểu tử trước mắt, không nói hai lời trực tiếp cầm cặp sách để tại trong tay Từ Cảnh Thần, hướng tới cậu nói: “Cầm giúp chị.”

Sau đó cuộn tay áo lên liền định liều mạng cùng mấy cái đứa bé kia.

”Tôi không cần chị giúp.” Một bàn tay Từ Cảnh Thần mang theo cặp sách Tiểu Thỏ, một cánh tay kia túm tay áo Tiểu Thỏ, lạnh lùng hướng tới cô nói.

”Em nghĩ rằng chị muốn...” Tiểu Thỏ quay đầu tròn mắt nhìn cậu, vừa mới chuẩn bị nói chuyện, một quả đấm đứa bé trai nện ở trên lưng cô.

”Ti - -” Tiểu Thỏ hít vào một ngụm khí lạnh, mấy cái Xú tiểu từ này, vóc dáng không cao, ngược lại xuống tay rất dùng lực!

Lập tức cô cũng không quản Từ Cảnh Thần, trực tiếp xoay người sang chỗ khác, không nói hai lời bắt đầu sửa chữa mấy cái Xú tiểu từ kia.

Nhưng mà dù sao đối phương người đông thể mạnh, dù là vóc dáng Tiểu Thỏ cao như thế nào, vẫn lại là không tránh được cũng bị đánh.

Từ Cảnh Thần một mực yên lặng đứng ở bên cạnh, rốt cục nhìn không được.

Cậu trực tiếp đặt cặp sách Tiểu Thỏ trên đất, sau đó xông lên phía trước túm Tiểu Thỏ ra khỏi vòng vây, ngay sau đó thuận thực hoàn toàn không cần tốn nhiều sức liền đánh mấy cái đấm bé trai kia ngã xuống đất.

Tiểu Thỏ có chút trợn mắt há hốc mồm mà nhìn tình cảnh trước mắt, ngờ ra thật lâu mới kéo kéo môi hướng tới Từ Cảnh Thần hỏi: “Em...Em biết đánh nhau sao?”

Từ Cảnh Thần liếc cô một cái, khinh thường nói: “Đại đồ Taekwondo, sang năm là có thể thi đai đen rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 262: Mỹ Nữ Cứu Anh Hùng 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

”Vừa vừa rồi cậu...” Tiểu Thỏ giật giật môi, muốn hỏi vừa rồi lúc mấy cái đấm bé trai kia đẩy cậu, tại sao cậu không đánh trả.

”Ngày đầu tiên đi học, thầy đã nói, Taekwondo là dùng cường thân kiện thể, không phải dùng để đánh nhau!” Từ Cảnh Thần cau mày nhìn Tiểu Thỏ tiếp tục nói: “Không đối đối phương ra tay trước tuyệt đối không thể chủ động đi đánh người khác.”

”Ha ha... Ha ha...” Tiểu Thỏ xấu hổ nở nụ cười hai tiếng, trách không được vừa rồi cậu nói không cần mình giúp.

”Được rồi, cô còn đứng ở chỗ này làm gì, chờ bọn họ đứng lên từ trên mặt đất tiếp tục đánh sao?” Từ Cảnh Thần tức giận hướng tới Tiểu Thỏ nói một câu, xoay người cầm lấy cặp sách của mình và cô trên mặt đất túm cánh tay của cô, liền đem kéo cô ra khỏi hẻm nhỏ.

Lúc này Tiểu Thỏ mới phát hiện, khí lực người này túm chính mình hoàn toàn không phải một đẳng cấp cùng mấy cái đấm trẻ đánh mình vừa rồi.

Từ Cảnh Thần túm Tiểu Thỏ chạy lên phía trước rất lâu, lúc này mới dừng lại.

Tiểu Thỏ sớm đã chạy trốn thở hồng hộc, cậu dừng lại cô lập tức liền hai tay đỡ đầu gối từng ngụm từng ngụm thở hổn hển.

Từ Cảnh Thần đánh giá cô trên dưới một phen, ngữ khí lạnh nhạt nói: “Tổ chất thân thể cô như vậy còn muốn đánh nhau giúp tôi?”

”Cậu.... Cái gia hỏa kia...Tôi tốt bụng giúp cậu.... Cậu...Cậu ngay cả một tiếng cảm ơn cũng không nói!” Một bàn tay Tiểu Thỏ vỗ ngực mình thở hổn hển hơn nửa ngày mới thuận khí.

”Ai muốn cô hỗ trợ, tôi không có quan hệ gì với cô, cô thực nghĩ đến cocola là chị gái tôi sao?” Từ Cảnh Thần khinh thường hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Cuối cùng còn không phải dựa vào tôi giải quyết giúp cô?”

”Cậu...” Tiểu Thỏ trừng lớn đôi mắt, nhìn chằm chằm một lúc lâu, cứ thế một câu đều đã không nói chuyện.

Cuối cùng, cô hít một hơi thật sâu nói: “Coi như quên đi, tôi xen vào việc của người khác, nếu cậu không có chuyện gì, tôi về trước.”

Nói xong, cô khom lưng cầm lấy cặp sách cậu để trên mặt đất, xoay người chuẩn bị đi.

”Đừng đi.” Từ Cảnh Thần túm cánh tay của cô, thanh âm trầm thấp hô một tiếng.”Làm gì?” Tiểu Thỏ quay đầu hướng tới cậu nhún mày.

”Nơi này cô bị thương...” Từ Cảnh Thần chỉ vào chỗ cô bị mấy đấm bé trai kia cào trên cánh tay, không quá vui nói: “Trở về tôi băng bó giúp cô một chút.”

”A?” Tiểu Thỏ trong khoảng thời gian ngắn không có phản ứng kịp.

”Nhà tôi ở đằng kia.” Từ Cảnh Thần đưa tay chỉ đối diện đường cái, hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Miệng vết thương bị nhiễm liền không tốt, theo tôi trở về.”

”Ách...” Trong mắt Tiểu Thỏ nghi hoặc nhìn cậu, trong ánh mắt trần trụi lộ ra một cái tin tức:

Tiểu huynh đệ, không phải cậu nhìn tôi cực kỳ khó chịu sao? Tại sao hiện tại muốn giúp bằng bố tôi?

Trên mặt Từ Cảnh Thần có chút không quá tự nhiên, cậu quay đầu đi, chính mình hướng tới tiểu khu vừa đi vừa nói: “Nếu không nhìn trên mặt mũi cô giúp tôi, tôi mới mặc kệ cô, cô tới hay không.”

”Ha ha.” Tiểu Thỏ cười hi hi đi theo sau lưng cậu vừa đi vừa nói: “Đừng như vậy a, tôi biết, thực ra cậu là mặt lạnh tim nóng, loại tình huống này tôi biết một người vô cùng giống!”

“...” Từ Cảnh Thần tại địa phương Tiểu Thỏ không thấy được nhìn không được tròn trĩnh mắt.

Phụ nữ quả nhiên chính là phiền toái.

Trong nhà Từ Cảnh Thần.

Tiểu Thỏ đánh giá phòng khách trông trái nhà cậu, còn có phòng bếp không nhiễm một hạt bụi, nhìn không được chắc lưỡi nói: “Nhà cậu thực quanh quẩn a.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 263: Mỹ Nữ Cứu Anh Hùng 4

Editor: Quỳnh Nguyễn “Trong nhà không có ai, đương nhiên quanh quẩn.” Từ Cảnh Thần không biết từ chỗ nào lục ra hòm y tế, mang theo đi đến trước mặt Tiểu Thỏ, thuận tay kéo một cái ghế ngồi xuống, hướng tới cô đưa tay nói: “Cánh tay.”

Tiểu Thỏ theo bản năng đưa cánh tay tới.

Từ Cảnh Thần từ hòm y tế tìm ra dung dịch ô-xy già và bông băng, dùng bông băng dính một chút nước thuốc, định bôi trên cánh tay Tiểu Thỏ.

”Đừng...” Tiểu Thỏ mắt thấy bông băng kia sắp rơi vào trên da mình, vội vàng rút cánh tay trở về, vẻ mặt xấu hổ hướng tới cậu thấp giọng hỏi: “Có đau hay không?”

“...” Từ Cảnh Thần ngẩng đầu, vẻ mặt khinh bỉ nhìn cô nói: “Cô đã lớn như vậy còn sợ đau?”

”Tôi...” Tiểu Thỏ há miệng thở dốc, nghĩ muốn phản bác cậu một chút, lại phát hiện chính mình căn bản nói không nên bất luận cái lời phản bác gì.

”Vươn ra.” Ngực khí Từ Cảnh Thần lạnh nhạt hướng tới Tiểu Thỏ ra lệnh.

“...”

Tiểu Thỏ bĩu môi, ngoan ngoãn cúi cánh tay qua, nhỏ giọng lầu bầu nói: “Còn nhỏ tuổi liền dữ như vậy, đối đãi nữ sinh một chút cũng không ôn nhu, cẩn thận sau này tìm không ra bạn gái.”

Từ Cảnh Thần vừa dùng bông băng vẽ loạn trên vết thương của cô, vừa hỏi: “Cô nói cái gì?”

”Tôi nói...Cậu nhỏ tuổi như vậy, sẽ thay người rửa sạch miệng vết thương, thật sự là giỏi lắm a!” Tiểu Thỏ dùng một loại ngữ khí tán thưởng cực kỳ khoa trương hướng tới cậu nói.

“...”

Từ Cảnh Thần không nói.

Đợi cho miệng vết thương Tiểu Thỏ tốt, cậu vứt bỏ bông băng đã dùng, sau đó lại bỏ dung dịch ô-xy già vào hòm y tế một lần nữa, lúc này mới tiếp tục nói: “Được rồi, xử lý xong, cô có thể đi trở về.”

”A?” Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn miệng vết thương đã rửa sạch, chần chờ một chút hỏi: “Không cần băng bó một chút sao, băng gạc hoặc là băng keo cá nhân?”

Từ Cảnh Thần nghe xong lời này, tiếp tục dùng một loại vẻ mặt khinh bỉ nhìn Tiểu Thỏ nói: “Là chút miệng vết thương nhỏ, lại không có đồ máu, bất quá

xước chút da, dùng băng thành Xác Ướp sao?”

Tiểu Thỏ giật giật khoe miệng: “Tôi liền tùy tiện hỏi.”

”Hừ.” Từ Cảnh Thần đứng dậy, mang theo hòm y tế trở về phòng rồi.

Qua một lúc lâu sau, cậu từ trong phòng ra ngoài phát hiện Tiểu Thỏ còn ngồi ở trong phòng khách, nhin không được liền mở miệng hỏi: “Làm gì, sao cô lại vẫn ở chỗ này?”

Ánh mắt Tiểu Thỏ nhìn chằm chằm một tấm hình trên tủ âm tường phòng khách, sau đó hướng tới cậu nhỏ giọng hỏi: “Đó là mẹ cậu sao?”

Từ Cảnh Thần sùng sốt một chút, sau đó rất nhanh chạy đến phía trước tủ âm tường, cầm tấm hình kia lên ôm lấy trong lòng, trong mắt đề phòng nói: “Mắc mớ gì đến cô, nói cho cô, đừng tưởng rằng cô giúp tôi một lần tôi liền liền đồng ý để cho ba tôi kết hôn với mẹ cô! Mẹ tôi là xinh đẹp nhất trên cái thế giới này! Người nào cũng không thay thế được bà! Tôi một chút đều không thích mẹ cô! Bộ dáng mẹ cô rất khó coi!”

Tiểu Thỏ nghe cậu ta nói, nhất thời cũng tức giận: “Cậu ít tự mình đa tình, ai nói mẹ tôi muốn kết hôn cùng ba ba cậu? Tôi nói cho cậu, ba tôi đẹp trai gấp một vạn lần so với ba cậu! Nếu năm đó không bởi vì ba ba tôi...”

Thanh âm Tiểu Thỏ dừng một chút, sau đó tiếp tục phẫn nộ nói: “Nếu như ba tôi còn sống, làm gì đến phiên ba cậu theo đuổi mẹ tôi? Hừ! Tạm biệt! Cậu một chút cũng không đáng yêu!”

Cô nói xong câu đó liền xách cặp sách trên mặt đất lên, hướng về phía Từ Cảnh Thần làm mặt quỷ lập tức ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 264: Vợ Bé Xinh Đẹp Của Tổng Giám Đốc

Editor Quỳnh Nguyễn

Thật sự là một tiểu quý kiêu ngạo, không phải là một đứa bé đáng yêu!

Tiểu Thỏ vừa đi vừa đá tảng đá trên đường về, trong lòng không nhìn được chữ thắm một câu.

Sau đó về đến nhà, cô dùng chìa khóa mở cửa, nhìn vào nhà một không gian vắng vẻ, không nhìn được thở dài một hơi, ài.... Thật ra nhà cô cũng không khác nhà của Từ Cảnh Thần lắm....

Tiểu Thỏ đi vào phòng khách, tiện tay đóng cửa lớn lại, thay dép lê đi vào phòng của mình, đem cặp sách tiện tay ném lên giường, sau đó từ trong ngăn kéo của bàn học lấy ra một tấm hình của cha cô.

Trong hình là một người quân nhân trẻ, đầu đội mũ lính, trên người mặc quân trang, khuôn mặt tuấn tú, ánh mắt dịu dàng, khoe miệng mỉm cười nhìn thẳng vào ống kính.

Vào gian đoạn những năm 90, máy ảnh kỹ thuật số vẫn chưa sử dụng phổ biến, không phải gia đình nào cũng có máy ảnh, muốn chụp ảnh thì phần lớn là đi ra quán chụp ảnh, hoặc có thể đi mượn máy ảnh.

Mà cha Tiểu Thỏ cũng không phải là một người thích chụp ảnh, vì thế ảnh của ông để lại cũng rất ít.

”Cha.....” Tiểu Thỏ nhìn vào bức ảnh kêu lên một tiếng, âm thanh vừa ra khỏi miệng, trong nháy mắt, liền cảm thấy khoe mắt có chút cay cay.

Tiểu Thỏ nhìn người trong ảnh một chút, sau đó đưa tay lên chùi hai bên mắt, sau đó từ trong cặp lấy sách vở để làm bài tập hôm nay.

Lúc lấy sách vở ra khỏi cặp, Tiểu Thỏ không để ý, một quyển sách có bìa rục rở, từ trong cặp của cô rơi ra, “Đùng” một tiếng, rơi trên mặt đất.

”Ồ!” Tiểu Thỏ nghe âm thanh đồ vật rơi xuống, cúi đầu nhìn một chút, sau đó cúi người xuống nhặt lên.

Đó là một quyển sách to bằng bàn tay, ngoài bìa ghi một dòng chữ: “Tổng giám đốc bá đạo - vợ nhỏ mắt hờn”, Tiểu Thỏ không nhìn được, đưa tay lên gãi gãi sau gáy mình, đây là cái gì, cô nhìn vào quyển sách nhưng vẫn không nhớ đây là cái gì.

Tiểu Thỏ tiện tay lật sách ra, quyển sách không quá dày, hơn nữa lại nhỏ, đoán chừng cũng không quá một trăm nghìn chữ, a..... Nếu không..... Trước tiên mở ra xem một chút rồi làm bài tập.

Cô nghĩ như vậy, từ từ mở trang thứ nhất ra.

Chỉ là.....

Nội dung trong quyển sách, Tiểu Thỏ càng xem càng đỏ mặt, càng xem tim càng đập loạn nhịp.

Nội dung ghi lại về những vấn đề hôn môi, an ủi, thậm chí là ghi chi tiết chuyện nam nữ, mỗi một vấn đề đều được viết tỉ mỉ, một một cái nội dung đều ghi lại tình tiết mà trẻ em đều không được xem.

Rõ ràng Tiểu Thỏ biết chính mình không nên tiếp tục xem, nhưng trong lòng lại dâng lên cảm giác hiếu kỳ, tò mò nên tay vẫn tiếp tục lật từng trang ra xem.

Đợi đến khi xem xong trang cuối cùng, cô giống như một tên trộm cắp lén la lén lút đi ra ngoài tìm đến nơi an toàn trốn sau khi ăn trộm, thở phào một cách nhẹ nhõm.

Trên khuôn mặt trắng nõn của cô vẫn đang còn ửng hồng, nhưng cảm giác kích thích, tò mò trong lòng vẫn đang dâng trào lên như nước thủy triều.

Lẽ nào..... Hôn môi là như trong quyển sách viết vậy, chính là..... Là phải đem đầu lưỡi luồn vào trong miệng đối phương sao?

Tiểu Thỏ không tự chủ được, trong đầu lại hiện ra hình ảnh Trình Chi Ngôn cùng cô hôn nhau, thật không giống như sách viết..... Anh vẫn rất ôn nhu khi hôn môi cô..... Xưa nay đều không có..... Không hôn cô như trong sách đã viết.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Vợ Bé Xinh Đẹp Của Tổng Giám Đốc 2

Editor Quỳnh Nguyễn.

Tiểu Thỏ cảm thấy có khó hiểu.... Chuyện này..... Đi hỏi người khác thật không tốt, hỏi Trình Chi Ngôn thì chắc chắn anh sẽ không trả lời cô.....

Cô cứ ngồi như vậy trên ghế, tay chống cằm suy nghĩ thật lâu, đột nhiên như chợt nhớ ra điều gì đó, đúng rồi! Có thể hỏi Trình Thi Đồng nha! Cô ấy không phải cùng Cố Ninh Thư là một đôi sao?

Tiểu Thỏ nhanh nhanh cầm điện thoại di động, không nói hai lời, gọi điện thoại cho Trình Thi Đồng.

Chuông điện thoại vang lên vài tiếng, sau đó bên kia liền nhận, “Alo, Tiểu Thỏ?”

“Đồng Đồng!” Âm thanh Tiểu Thỏ có chút kích động, “Tớ hỏi cậu một chuyện được không?”

“Chuyện gì?” Trình Thi Đồng một tay cầm điện thoại, một tay cầm bút bi đang làm vài tập toán trong tờ giấy.

“Cậu với Cố Ninh Thư, đã hôn môi chưa?” Tiểu Thỏ không dài dòng, lập tức hỏi thẳng vào vấn đề chính.

“Cái gì?” Tay cầm bút đang làm bài tập của Trình Thi Đồng chợt dừng lại, cô thậm chí đang hoài nghi vừa nãy mình có nghe lầm.

“Tớ đang hỏi cậu với Cố Ninh Thư đã hôn môi chưa?” Tiểu Thỏ nhỏ giọng gắng hỏi lại lần nữa.

“Không phải.... Cậu là Tiểu Thỏ sao?” Trình Thi Đồng lấy điện thoại đang bên tai xuống, nhìn chăm chăm vào thông tin trên màn hình xem có phải ghi là “Tiểu Thỏ” không, sau khi xác định mới hỏi lại: “Làm sao cậu đột nhiên lại gọi điện cho tớ hỏi vấn đề này? Cậu không phải là một lữ, hai lữ cũng không biết là gì hay sao?”

“Không hiểu tớ sẽ không đi hỏi người khác sao?” Tiểu Thỏ không nói thêm gì, tiếp tục hướng về Trình Thi Đồng nói: “Ai nha, cậu đừng đánh trống lảng, mau trả lời tớ đi!”

“Chúng tớ.....Ho khan một cái.....” Trình Thi Đồng không nhịn được, khuôn mặt đỏ lên, tay cô cầm lấy đề thi, cúi đầu, nhìn vào tờ giấy nhưng không còn để ý bài tập trên giấy thi, âm thanh vô cùng nhỏ nhẹ nói: “Chuyện này..... Hôn một cái..... Chuyện này không có gì.....”

“Hà?” Trong mắt Tiểu Thỏ tràn đầy vẻ khó hiểu: “Chuyện này không có gì là ý gì? Đơn giản hôn một cái. vậy là ý gì?”

“.....” Mặt Trình Thi Đồng xạm lại: “Vi sao cậu lại muốn biết rõ ràng như vậy? Không phải là chú tớ nhờ cậu hỏi chứ? Chú tớ sẽ không đi nói lại chuyện này cho bố mẹ tớ nghe chứ?”

“Không phải.....” Tiểu Thỏ nhanh chóng phủ nhận, sau đó nói: “Ai nha, chỉ là tớ cảm thấy hiếu kỳ, tuyệt đối không phải hỏi cho chú cậu, cậu nói cho tớ biết đi.....”

Trình Thi Đồng trầm mặc một chút, sau đó hướng về điện thoại nói nhỏ: “Đây..... Như năm đó chú tớ hôn cậu, đơn giản hôn một cái.... Kiểu hôn môi của Pháp, còn chưa từng hôn....”

“Hôn môi kiểu Pháp là cái gì?” Tiểu Thỏ có vẻ mù tịt chuyện này.

“..... Là hôn sâu!” Trình Thi Đồng không biết nói gì.

“Là dùng lưỡi đó!”

“Và rồi.....”

“Nha..... Được rồi.....” Tiểu Thỏ gật gù, cảm giác như chính mình hỏi thêm cũng không biết thêm được điều gì.

“Chuyện gì, chú tớ với cậu hôn môi kiểu Pháp rồi sao?” Trình Thi Đồng nghe Tiểu Thỏ nói, nhất thời quay lại tra hỏi cô.

“Không có nha.....” Tiểu Thỏ chợt dạ lắc đầu một cái, “Chỉ là tớ muốn hỏi cậu một chút kinh nghiệm về chuyện này, muốn học tập cậu chuyện này một chút.....”

“Chuyện này có gì tốt mà học, chuyện này bình thường là người con trai phải chủ động, cậu không phải là tính cương hôn chú tớ đó chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 266: Vợ Bé Xinh Đẹp Của Tổng Giám Đốc 3

Editor Quỳnh Nguyễn “.....” Tiểu Thỏ nghe Trình Thi Đồng hỏi ngược lại, đột nhiên cảm thấy cô nói cũng có lý, trong khoảng thời gian ngắn không có cách nào phản bác lại.

“Quên đi, coi như cậu với tớ chưa có cuộc gọi này.....” Khuôn mặt Tiểu Thỏ có chút hồng lên, liền thuận miệng nói chuyện vài câu với Trình Thi Đồng sau đó tắt máy.

A..... Hôn môi kiểu Pháp.....

Sau khi Tiểu Thỏ cúp điện thoại, hay tay chống cằm, suy ngẫm thật lâu, chuyện này tốt nhất vẫn phải là đi hỏi người khác rồi.

Ừ.....

Không phải chứ.....

Sao lại thế.....

Tiểu Thỏ nhìn những nội dung tìm được trên mạng, khuôn mặt ngày càng đỏ lên.

Ai nha..... Suy nghĩ một chút rồi..... Còn chưa phải lúc để xem, nhanh nhanh đi làm bài tập thôi.....

Gương mặt Tiểu Thỏ đỏ lên, liền tắt máy tính, lấy bài tập ra, bắt đầu làm bài tập.

Ngày hôm sau khi đến trường học, Tiểu Thỏ liếc mắt nhìn thấy bạn học cùng bàn của cô, Đường Tiểu Vũ đang ngồi xoay đi xoay lại, tựa hồ như đang tìm đồ vậy gì.

“Tiểu Vũ, sớm vậy, người ở đây làm gì vậy?” Tiểu Thỏ ánh mắt đầy tò mò nhìn cô, tiện tay đem cặp sách của mình lên bàn, hướng về cô hỏi.

“không có gì..... Cái kia..... Tớ đang tìm sách bài tập của tớ.....” Đường Tiểu Vũ ngẩng đầu lên nhìn thấy Tiểu Thỏ đã ngồi bên cạnh mình, cảm giác có chút không dễ chịu trả lời.

“Nha.....” Tiểu Thỏ gật gù, cũng không để trong lòng, cúi đầu đem sách vở trong cặp ra.

Mười phút trôi qua.

Tiểu Thỏ cau mày nhìn Đường Tiểu Vũ, cô ấy vẫn đang xoay đi xoay lại, rốt cuộc không nhìn được liền mở miệng hỏi: “Tiểu Vũ... Cậu đang tìm quyển sách bài tập nào mà không thấy vậy?”

”Àch.... Ngừ vắn....” Đường Tiểu Vũ chần chờ một lúc, không biết nói gì đành thuận miệng đáp lại.

”Vậy cậu tìm nãy giờ, vẫn không có thấy sao?”

”Không nha....” Đường Tiểu Vũ vẻ mặt sắp khóc tới nơi, trầm giọng nói: “Tớ nhớ rõ ràng ngày hôm qua tớ đã đem nó bỏ vào trong cặp rồi....”

”Nhưng ngày hôm qua, thầy giáo không có ra bài tập....” Tiểu Thỏ giúp cô hồi tưởng lại, tiếp tục nói: “Tớ nghĩ sách bài tập ngừ vắn không có ở đây....”

”Àch....” Đường Tiểu Vũ hơi run lên, khuôn mặt có chút thay đổi, sau đó lôi ống tay áo của Tiểu Thỏ, thấp giọng nói: “Vậy cậu có từng thấy một quyển sách rất nhỏ không?”

”Ài nha..... Chính là một quyển tiểu thuyết nha..... Ngày hôm qua tớ về nhà tìm mãi không thấy, lo lắng tớ bỏ quên ngoài trường học, vạn nhất bị thầy giáo cùng bạn học nhìn thấy sẽ không tốt..... Sớm ngày hôm nay tớ đã đến tìm lại nhưng mãi cũng không thấy.... Cậu nói xem có phải là đã bị thầy giáo lấy đi rồi?” Khuôn mặt Đường Tiểu Vũ tràn đầy tuyệt vọng, hướng về Tiểu Thỏ hỏi.

”Rất nhỏ.... Quyển tiểu thuyết.....?” Tiểu Thỏ chần chờ một lúc, sau đó nhớ tới ngày hôm qua bên trong cặp mình không hiểu vì sao có thêm quyển sách kia, “là cái quyển “Tổng giám đốc bá đạo- vợemor mất hồn” sao?”

Lúc Đường Tiểu Vũ nghe Tiểu Thỏ nói câu này, bất chợt cảm thấy sùng sốt, sau đó giống như người chết đuối vớ được nhánh cỏ cứu mạng vậy, hai tay ôm lấy cánh tay Tiểu Thỏ, kích động hỏi: “Cậu biết? Tiểu Thỏ, có phải cậu đã nhìn thấy nó? Cậu còn nhớ quyển sách đó đang ở nơi nào?”

”Àch.... Ở..... trong cặp sách của tớ.....!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 267: Vợ Bé Xinh Đẹp Của Tổng Giám Đốc 4

Editor Quỳnh Nguyễn.

”Àch..... Ở..... trong cặp của tớ!” Tiểu Thỏ nhìn dáng đáp lo lắng của Đường Tiểu Vũ, sùng sốt một chút, sau đó hướng về cô nói nhỏ.

”Ở chỗ cậu?” Đường Tiểu Vũ nghe Tiểu Thỏ nói như vậy, ngăn cả người ra, “tại sao lại ở trong cặp sách của cậu vậy?”

”Tớ cũng không biết, tối hôm qua khi tớ về nhà, mở cặp lấy bài tập thì đã thấy nó ở trong đó rồi....” Tiểu Thỏ hướng về Đường Tiểu Vũ giải thích một chút.

”.....” Đường Tiểu Vũ nhìn thẳng vào mắt của Tiểu Thỏ một lúc, sau đó khuôn mặt chợt như muốn khóc nhìn Tiểu Thỏ nói: “Chắc không phải là.... Ngày hôm qua tớ đem cuốn tiểu thuyết nhét nhầm vào cặp cậu chứ?”

”Àch.... Tớ cảm thấy có khả năng này!” Tiểu Thỏ cũng cảm thấy không xác định được, hướng về cô trả lời.

”.....”

Đường Tiểu Vũ trầm mặc hai giây, sau đó hướng về Tiểu Thỏ nói: “Vậy cậu.... Đã xem nó rồi sao?”

”Àch.....” Tiểu Thỏ chần chờ một chút, nhìn Đường Tiểu Vũ với vẻ mặt như không có gì, nhỏ giọng nói: “Cậu.... Cảm thấy tớ đã xem qua sao?”

”.....”

Đường Tiểu Vũ nghe Tiểu Thỏ nói như vậy, nhất thời hai tay che mặt mình rồi nói: “Xong, xong, cậu nhất định đã xem qua rồi....A a a a! Tại sao lại như vậy! Đột nhiên bị cậu thấy cuốn tiểu thuyết kia! Tự nhiên cảm thấy mất mặt như vậy!!!!”

”.....”

Tiểu Thỏ nhìn thấy dáng vẻ của Đường Tiểu Vũ, cười một cách lúng túng hai tiếng, sau đó mở cặp ra, lén lút lấy cuốn sách ra, từ từ đưa phía dưới ngăn bàn cho cô, nhỏ giọng nói: “Này.... Trả lại cho cậu.... Ho khan một cái.... Thật ra..... Nội dung bên trong vẫn không xấu.... Chỉ là không thích hợp với trẻ em.... Người khác....Ừ.... Bút pháp miêu tả, vẫn có thể xem được.”

Đường Tiểu Vũ nhìn cuốn tiểu thuyết trên tay Tiểu Thỏ, đột nhiên cảm thấy tên sách rất dễ gần..... Tuy rằng lúc cô chọn sách, cầm trên tay lại cảm thấy đồ mặt.....

Tiểu Thỏ ánh mắt rừ cuồng, nhìn quyển sách trên tay, nhất thời trong đầu lại hiện lên nội dung bên trong tiểu thuyết, trong thời gian ngắn, mặt cô cũng dần

dần đỏ lên.

”Ngượng ngùng, chuyện này.....” Đường Tiểu Vũ cầm quyển sách trong tay, ho nhẹ hai tiếng, sau đó như muốn che giấu sự lúng túng, hướng về Tiểu Thỏ nói rằng:”Ồ, tớ cũng cảm thấy như vậy, biện pháp miêu tả, câu văn sử dụng thật ra cũng rất đáng để học tập!”

”Ừ! Nói rất đúng!” Tiểu Thỏ đỏ mặt, gật gật đầu đáp lại.

Đường Tiểu Vũ nhanh chóng đem quyển sách kia cất vào trong cặp của mình, sau đó lấy sách ngữ văn ra, cúi đầu hướng về Tiểu Thỏ nói:”Tiết học sắp bắt đầu, chúng ta vẫn nên là đọc sách đi.....”

”Tốt!” Tiểu Thỏ gật đầu, cũng nhanh chóng lấy quyển ngữ văn, đọc qua vài lần.

Lại một lúc sau, học sinh bên trong phòng học ngày càng nhiều, giáo viên dạy văn cũng tay cầm quyển sách đi vào, bắt đầu nhìn học sinh đang đọc sách.

Xung quanh vắng vắng tiếng đọc sách, nhất thời trong lòng Tiểu Thỏ cảm giác có chút hiếu kì.

Cô duỗi cánh tay, khe khẽ đẩy đẩy cánh tay của Đường Tiểu Vũ, sau đó quay đầu về phía cô thấp giọng hỏi:”Đây là lần thứ nhất cậu xem loại sách này sao?”

”A?” Đường Tiểu Vũ ngẩn ra, sau đó lắc đầu một cái đẩy về ngượng ngùng:” Không phải, ra đã xem qua rất nhiều loại, bắt đầu từ năm trước tớ đã xem tiểu thuyết ngôn tình như thế này rồi.....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 268: Vợ Bé Xinh Đẹp Của Tổng Giám Đốc 5

”Vậy cậu.....” Trên khuôn mặt Tiểu Thỏ đang dần hồng lên, hướng về cô ấy hỏi nhỏ:”Cậu có phải rất là am hiểu về chuyện kia không?”

”A?” Đường Tiểu Vũ sững sờ một chút mới miễn cưỡng gật đầu nói:”Đọc qua nhiều tiểu thuyết như vậy, dù sao cũng biết một chút, nếu so sánh với nội dung trong sách dạy trong trường thì kiến thức nhiều hơn rất nhiều!”

”Quá tốt rồi!” Tiểu Thỏ nghe vậy vỗ đùi một cái, đôi mắt sáng lên nhìn Đường Tiểu Vũ nói:”Tớ xin bái cậu làm thầy!”

”Cái gì?”

”Nói cho tớ một chút kiến thức liên quan chuyện kia thôi!” Tiểu Thỏ nhìn cô bằng ánh mắt đầy khát vọng nói.

”..... Cậu..... Chắc chắn chứ?” khóe miệng Đường Tiểu Vũ gật gật, không phải chứ..... Bình thường nhìn bề ngoài Tiểu Thỏ ngây thơ đáng yêu, không ngờ đối với chuyện kia lại có khát vọng mãnh liệt như vậy!

”Xác định!” Tiểu Thỏ hướng về cô một lần nữa khẳng định.

”Được! Sau khi tan học, theo tớ về nhà!” Tiểu Vũ cũng vỗ đùi một cái, liền đồng ý chuyện này.

Từ hôm đó, cứ sau khi tan học, mỗi buổi tối Tiểu Thỏ lại đi đến nhà Tiểu Vũ để làm bài tập, viết xong bài tập, ngay dưới giường cô ấy là một cái rương chứa đầy sách vở, liên quan rất nhiều đối với chuyện kia..... Ngượng ngùng..... Chứa đựng rất nhiều kiến thức.

Sau đó.....

Trình Chi Ngôn cảm thấy gần đây tình cảm của Tiểu Thỏ đối với anh ngày càng phai nhạt.

Trước đây mỗi lần anh gọi điện cho cô, cô đều cố gắng nói với anh hết chuyện này đến chuyện khác, mỗi ngày trôi qua cứ như chưa bao giờ hết chuyện để nói, nhưng mấy hôm gần đây, anh muốn gọi điện thoại cho cô, cô đều trả lời cho có lệ sau đó không báo cô đang có chuyện gấp thì cũng báo cô muốn đi đọc sách rồi tắt máy.

Đọc sách, đọc sách.....

Trình Chi Ngôn cau mày, nhìn điện thoại đã cúp máy, trong lòng bất chợt cảm thấy khó chịu mà không hiểu tại sao.

Mặc dù nói đi đọc sách là chuyện tốt, nhưng đâu phải lúc nào cũng bận rộn thế chứ???

Bài tập có nhiều vậy sao, rốt cuộc là môn học nào, làm cô phải tập trung vào chuyện đọc sách chứ.....

”Ồ, Trình Chi Ngôn, làm sao vậy, lúc nãy mới lên ban công một chút sao đã trở lại rồi, à, không phải cậu với người yêu cãi nhau chứ?” Vương Thước đang nằm ở trên giường đọc sách, đưa đầu nhìn ra, hướng về Trình Chi Ngôn hỏi.

”Đúng vậy, cảm giác này có chút không sai, mấy hôm nay, cậu vừa đi ra ban công, không lâu sau liền đã trở lại, làm sao, bạn gái cậu không quan tâm tới cậu à?” Kỷ Lâm Khải vừa gặm đùi gà bên cạnh, vừa nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

Trương Vũ Phi cầm bàn chải đánh răng đứng cạnh chậu rửa mặt, và đánh răng vừa hướng Trình Chi Ngôn hỏi:”Theo tớ đoán được, thì cậu ấy nhất định đã chọc cho bạn gái mất hứng!”

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc nhìn từng người một chút, chậm rãi đi tới bàn của mình, ngồi xuống, một tay khoát lên ghế tựa, một tay cầm cái điện thoại di động trong tay xoay tới xoay lui.

Nghĩ lại lời nói của Trương Vũ Phi, anh khẽ cau mày, anh cũng cảm thấy mấy ngày nay Tiểu Thỏ đối với anh có chút lạnh nhạt, không lẽ đúng như cậu ta nói, cô đúng là mất hứng với anh?

Tại sao cô lại mất hứng?

Trình Chi Ngôn quay đầu đi, hé mắt nhìn ban công vừa được quét dọn sạch sẽ.....

Tính ra, anh và cô đã hơn hai tuần lễ chưa nhìn thấy nhau.

Từ nhỏ đến lớn, đây có lẽ là lần đầu hai người chia lìa lâu đến như thế.

Tiểu Thỏ..... Có phải là bởi vì lâu không nhìn thấy anh nên mới mất hứng.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mãi Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 269: Vợ Bé Xinh Đẹp Của Tổng Giám Đốc 6

Trình Chi Ngôn cảm thấy rất phiền muộn, liền cầm điện thoại ra ban công, đi tới đi lui.

Chợt điện thoại vang lên hai tiếng, bên kia nhanh chóng nhận điện thoại.

”Này, anh.....” Giọng nói Tiểu Thỏ có chút nồng đậm, cô gọi anh một tiếng, liền hít sau vào một hơi.

”Làm sao vậy?” Trình Chi Ngôn khẽ cau mày hướng cô hỏi:”Giọng nói sao lại kỳ quái như thế?”

”A..... Không có gì.....” Tiểu Thỏ hít hít mũi, đưa tay chùi đi những giọt nước mắt sắp rơi ra, thật sự quyển sách viết quá hay! Làm cho cô thật sự cảm động! Vì sao nam chính có thể vì nữ chính mà có thể từ bỏ tất cả, kể cả là từ bỏ tính mạng của chính mình chứ.....

”Ừm! Thật sự không có gì!!!” Tiểu Thỏ hướng về Trình Chi Ngôn bên kia điện thoại cười một tiếng, thuận miệng hỏi:”Anh có chuyện gì muốn nói với em sao, không phải có chuyện sao vừa mới cúp máy đã gọi điện lại vậy.”

”Không phải.” Trình Chi Ngôn hướng bên kia điện thoại phủ nhận một câu, sau đó trầm mặc trong chốc lát, hướng Tiểu Thỏ hỏi:”Gần đây em rất bận à?”

”A?” Tiểu Thỏ hơi ngẩn người ra, sau đó chợt dạ hướng Trình Chi Ngôn nói:”Ách..... Vẫn bình thường.....”

”Vậy tại sao mỗi lần anh gọi điện cho em, em chỉ nói với anh mấy câu rồi nói em bận đi đọc sách hả?” Trình Chi Ngôn tiếp tục hướng bên kia điện thoại hỏi:”Dạo này bận đọc sách? Có phải là có môn nào đi học không hiểu sao?”

”Ách..... Em.....” Tim Tiểu Thỏ bất chợt loạn nhịp, ”Em dạo này đang đọc sách vật lý..... Vật lý..... Sách vật lý, ha ha.....”

Nếu bây giờ Trình Chi Ngôn đang đối diện với Tiểu Thỏ, anh có thể nhận ra Tiểu Thỏ đang còn nói dối, nhưng bây giờ cả hai cách nhau xa 180km, chỉ dựa vào mắt thường thì không thể nhìn thấy, mà nghe qua âm thanh của Tiểu Thỏ thật giống như đang tự trách vì kết quả học tập không tốt.

Trình Chi Ngôn hơi nhíu mày, hướng về Tiểu Thỏ hỏi:”Cảm thấy vật lý rất khó sao?”

”Ha ha ha..... Đúng là có một chút.....” Tiểu Thỏ cười khan một tiếng, hướng Trình Chi Ngôn trả lời.

”Nếu có cái gì không hiểu, có thể trực tiếp hỏi anh, môn Vật lý này không chỉ dựa vào việc đọc sách là có thể hiểu.” Trình Chi Ngôn lại tiếp tục hướng

cô hỏi tiếp: “Làm sao vậy, bài thi vật lý lúc trước không làm được?”

“Không phải.....” Tiểu Thỏ cảm thấy như chột dạ hướng Trình Chi Ngôn nói: “Hôm nay mới mùng một, còn chưa bắt đầu học vật lý, vật lý mùng hai mới bắt đầu học sao, em chỉ muốn đọc sách trước một chút, đến khi đi học, cũng không khó khăn như vậy.

“.....” Trình Chi Ngôn hơi run, một lát mới cười nhạt nói: “Em cũng tự học rồi sao?”

“Khà khà khà..... Đúng vậy nha, đúng vậy nha.....” Tiểu Thỏ gật đầu liên tục, nhưng ánh mắt lại nhìn chằm chằm cuốn tiểu thuyết trong tay, ai nha, anh gọi điện lúc này thật không đúng lúc, cô còn mấy chục trang là đọc xong, lúc này là thời điểm sắp kết truyện, thật sự là rất gấp gáp muốn chết người nha.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 270: Vợ Bé Xinh Đẹp Của Tổng Giám Đốc 7

“Vậy em....” Trình Chi Ngôn đang định nói tiếp, liền nghe bên kia Tiểu Thỏ nói với mình với giọng điệu có vẻ vội vã nói: “Dạ chuyện gì, anh, mẹ em gọi em đi tắm rửa, em đi tắm trước, chờ em tắm xong, sẽ gọi lại cho anh nha!”

Trình Chi Ngôn hơi run lên, trầm mặc chốc lát, hướng về Tiểu Thỏ nói: “Không cần, em tắm xong nhớ đi ngủ sớm một chút đi, có chuyện gì để ngày mai nói!”

“A..... Vậy cũng được!” Tiểu Thỏ gật gù, hướng Trình Chi Ngôn bên kia điện thoại nói một hồi, liền cúp điện thoại.

Ai nha..... Cô đang đọc đến đoạn nào rồi? Vừa nãy hình như nói là nam chính vì cứu nữ chính mà đánh đổi cả tính mạng của mình.

Ô ô ô..... Tại sao lại có thể như vậy, thật đáng thương.....

Tiểu Thỏ lại hít hít mũi, lần nữa lại vui đầu vào trong Tiểu Thuyết.

Trình Chi Ngôn nhìn điện thoại đã cúp máy, trầm mặc hồi lâu, lại yên lặng mà đi trở về phòng ngủ.

“Ai, cậu không phải vừa mới gọi điện cho bạn gái sao, làm sao lúc này lại đi vào?”

Vương Thuốc để ý tới khuôn mặt xạm lại của Trình Chi Ngôn lúc bước vào, nhất thời hỏi anh: “Có phải là bạn gái vẫn còn giận?”

“Câm miệng!” Trình Chi Ngôn liếc hần một cái, ngữ khí lạnh lùng nói: “Ai nói lúc nãy ta đi ra ngoài gọi điện cho bạn gái.”

“Khà khà, cậu không phải là gọi điện cho bạn gái sao, cậu giấu chúng ta làm gì?”

Lâm Khải nhìn Trình Chi Ngôn cười hi hi rồi châm biếm nói: “Cậu xem Trương Vũ Phi một chút, mỗi lần cậu ta gọi điện cho cha mẹ cậu ta đều gọi điện trong phòng ngủ của chúng ta, chưa từng trốn ra ban công gọi điện. Cậu còn nói không phải gọi điện cho bạn gái.”

“.....” Trình Chi Ngôn buồn buồn nhìn cậu ta, không nói gì.

Trương Vũ Phi đã đánh răng rửa mặt xong, cười hi hi hướng Trình Chi Ngôn nói: “Theo như tớ tính toán, cậu cùng bạn gái không phải chia tay chứ?”

Trình Chi Ngôn trợn mắt nhìn cậu ta: “Câm miệng quạ đen của cậu lại!”

“khà khà.” Trương Vũ Phi cười hi hi, im lặng không nói.

Trình Chi Ngôn ngồi trên ghế đầy phiên muộn, bàn tay trắng nõn nắm chặt chiếc điện thoại di động trong tay.

Đọc sách vật lý!

Từ lúc nào chuyện đọc sách còn quan trọng hơn anh rồi!

Hướng gì còn chưa bắt đầu học vật lý!

Trình Chi Ngôn nghĩ còn hai tuần nữa mới có thể kết thúc huấn luyện quân sự, trong lòng nhất thời càng thêm phiên muộn.

Nhưng mà bên kia, Tiểu Thỏ sau khi đọc xong một cuốn tiểu thuyết, thờ dài một cái.

Trà qua những ngày qua, cô đã đại khái biết thêm một chút về phương diện kia rồi.

Thì ra hai người hôn môi không phải như hai người trước đây, thì ra lỗi tại cũng cổ người con gái là chỗ khá miễn cảm khi chạm vào, thì ra trẻ con được sinh ra là do sau khi hai người OXXX mới có.....

Tiểu Thỏ cảm thấy mình như vừa mở cửa ra một thế giới mới.....

Chỉ là.....

Chợt nhớ lúc mình hôn, chỉ là hôn qua loa.....

Tiểu Thỏ bắt đầu hơi nghi hoặc một chút rồi.

Lẽ nào anh không biết hôn môi là như thế nào? Hay là anh không muốn hôn môi như thế với cô.....

Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, cảm thấy anh nếu đã tự mình hôn, vậy cũng có thể là không phải không muốn hôn cô..... Có lẽ, anh thuộc loại không biết hôn môi thật sự là như thế nào!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 271

Chương 271. Cùng chiến tuyến

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ừm... Không thể tưởng được anh nước chanh cũng có chuyện không biết nha!

Tiểu Thỏ nhìn quyển sách trên tay, đắc ý há hê cười, chờ anh sau khi nước chanh huấn luyện quân sự trở về, để cô tới dạy bảo anh nước chanh một chút, cái gì tên là hôn môi ha ha!

Cứ như vậy lại qua vài ngày.

Một ngày kia lúc tan học, Tiểu Thỏ đang cúi đầu thu dọn cặp sách.

Đột nhiên bạn cùng lớp ngồi ở trước phòng học hướng tới Tiểu Thỏ la lớn: “Bạch Tiểu Thỏ! Có người tìm cậu!”

“A?” Tiểu Thỏ theo bản năng ngừng đầu, hướng tới cửa trước phòng học nhìn qua, ngoài ý muốn nhìn thấy Từ Cảnh Thần đeo cặp sách đang ở nơi đó, ánh mắt đẹp nhìn chăm chăm cô.

Tiểu Thỏ vội vàng thu dọn cặp sách xong, đeo lên trên bờ vai, sau đó đi đến cửa trước phòng học, hơi hơi cúi đầu nhìn Từ Cảnh Thần đứng ở cạnh mình, kỳ quái hỏi: “Oa, cậu làm sao mà biết tôi ở ngôi trường này?”

“Lần trước trước khi đi ăn cơm, ba tôi nói qua, đối phương có con gái, lớn hơn tôi bốn tuổi, cho nên tôi tính toán một cái, hiện tại cô hẳn là trên sơ nhất.” Hai tay Từ Cảnh Thần đỡ quai đeo cặp sách chính mình, ngừng đầu lên khuôn mặt nhỏ nhắn thanh tú đẹp trai nhìn Tiểu Thỏ nghiêm túc nói: “Hơn nữa lần trước lúc tôi bị mấy vị nam sinh lớp học kia đánh, cô đứng lúc xuất hiện, lúc này là thời gian trường học tan học, hơn nữa cô đi bộ qua, thời gian có thể xuất hiện kẻ bên này cũng chỉ có một khu nhà sơ trung như vậy.”

“A...” Tiểu Thỏ vẻ mặt tán thưởng nhìn Từ Cảnh Thần, gật đầu nói: “Sau đó cậu liền suy luận ra trường học tôi ở đây? Thật lợi hại! Quả thực giống như thám tử lừng danh Conan!”

“Không. . .” Từ Cảnh Thần chần chờ một chút, sau đó đưa tay chỉ chỉ cặp sách Tiểu Thỏ, bình tĩnh nói: “Quan trọng nhất là phía trên cặp sách của cô có huy hiệu trường học phụ thuộc Nhất Trung.”

“...”

Tiểu Thỏ lập tức liền không nói gì.

Tôi đi!

Đại ca, cậu sớm một chút nói cậu là bởi vì nhìn thấy huy hiệu trường của tôi mới biết được tôi ở ngôi trường này không được sao, xả nhiều như vậy cùng tôi làm gì...

“Vậy làm sao mà cậu biết lớp tôi ở đây?” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ lại vẫn là có chút tò mò hướng tới cậu hỏi.

“Tôi tùy tiện đoán, liền vừa lúc đoán được.” Từ Cảnh Thần quay đầu đi, đôi mắt nhìn cây hòe già bên ngoài hành lang, trên mặt có một chút không quá tự nhiên.

Cậu mới sẽ không nói cho Tiểu Thỏ, thực ra cậu hỏi người vài lớp mới tìm được cái lớp học cô hiện tại.

“Tiểu Thỏ, tạm biệt! Tớ đi trước!” Đường Tiểu Vũ thu dọn cặp sách xong từ bên cạnh Tiểu Thỏ đi qua, đúng lúc nhìn thấy Từ Cảnh Thần, bước chân cô ấy bước lên phía trước lập tức liền dừng lại, “Oa! Đứa bé trai thật đáng yêu, Tiểu Thỏ, em ấy là em trai cậu sao?”

“Ách...” Tiểu Thỏ chần chờ một chút, quay đầu nhìn thoáng qua Từ Cảnh Thần, lại nhìn thoáng qua về mặt Đường Tiểu Vũ, xấu hổ cười cười không biết nên nói cái gì cho phải.

Từ Cảnh Thần ngẩng đầu nhìn Đường Tiểu Vũ một cái, hướng tới cô ấy nói: “Không phải, em tìm Bạch Tiểu Thỏ có việc.”

“Ách...A...” Đường Tiểu Vũ ngớ ra một chút, theo bản năng liền gật gật đầu, sau đó hướng tới Tiểu Thỏ cười cười liền xoay người rời khỏi.

Tiểu Thỏ quay đầu nhìn Từ Cảnh Thần, trên gương mặt trắng nõn tuấn tú của cậu có chút kỳ quái, “Cậu tìm tôi có chuyện gì?”

“Tới đây, đi theo tôi.” Từ Cảnh Thần xoay người hướng về phía Tiểu Thỏ vẫy tay, sau đó hướng tới bên ngoài phòng học đi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 272

Chương 272. Cùng chiến tuyến 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ chần chờ một chút vẫn lại là đuổi kịp cậu.

Cửa trường học Khổng Đức Cơ.

Từ Cảnh Thần chọn một ly Cola cho Tiểu Thỏ, chính mình một ly sữa, sau đó ngồi xuống mặt đối mặt cùng cô.

Tiểu Thỏ về mặt mê mẩn nhìn cậu.

Từ Cảnh Thần bưng sữa trước mặt mình lên, uống một ngụm, sau đó ánh mắt nghiêm túc nhìn chằm chằm Tiểu Thỏ nói: “Hôm nay tôi tới tìm cô là có một số việc muốn nói cùng cô.”

“Uh~m, tôi biết.” Tiểu Thỏ nhìn bộ dáng cậu nghiêm túc như vậy cũng không tự chủ được ngồi ngay ngắn, một bộ trạng địa sẵn sàng đón quân địch nhìn cậu nói: “Mời nói.”

“...” Từ Cảnh Thần nhìn bộ dáng cô chăm chú lắng nghe, lí do thoái thác vốn nghĩ tốt vậy mà lập tức không biết nên nói như thế nào mới tốt.

Vì thế Tiểu Thỏ phát hiện Từ Cảnh Thần chính mình cung kính đang ngồi ở đối diện, ánh mắt nhìn cậu hồi lâu, lại phát hiện khuôn mặt đẹp trai kia càng ngày càng hồng, mà cậu vẫn lại là một chữ đều không có nói.

“Làm sao vậy? ?” Tiểu Thỏ đưa tay ở trước mặt cậu quơ quơ, về mặt khó hiểu nhìn cậu hỏi: “Cậu muốn nói cái gì cùng tôi?”

Khụ khụ. . .” Từ Cảnh Thần có chút xấu hổ ho nhẹ hai tiếng, điều chỉnh cảm xúc một phen, hướng tới Tiểu Thỏ nói: Tôi cảm thấy đối với chuyện ba tôi và mẹ cô kết hôn này, cô hẳn là đứng ở cùng lập trường với tôi đi?”

“Gì? ?”

“Ý tứ tôi là, kỳ thật cô cũng không muốn mẹ cô tìm ba kế cho cô đi?” Từ Cảnh Thần thay đổi cách nói một chút, hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Liền giống tôi không muốn mẹ kế.”

“Ừm. . . Cái này sao. . .” Tiểu Thỏ chần chờ một chút, nhẹ nhàng gật đầu nói: “Kia đương nhiên, người nào cũng không có tốt bằng ba tôi.”

“Cho nên hôm nay tôi tới tìm cô chính là hi vọng cô có thể đứng ở cùng lập trường với tôi, hai người chúng ta cùng nhau nghĩ biện pháp ngăn cản ba tôi với mẹ cô kết hôn. Như thế nào?” Về mặt Từ Cảnh Thần nhìn có chút hồi hộp.

Chuyện này từ mấy ngày hôm trước lúc Tiểu Thỏ rời khỏi nhà cậu, cậu bắt đầu suy nghĩ.

Dù sao từ ngữ khí phán đoán, cô giống như cũng không phải rất muốn một cái ba kế, vậy không bằng hai người bọn họ liền kết thành mặt trận thống nhất cùng nhau phá hoại việc hôn sự này.

“Ngăn cản như thế nào?” Tiểu Thỏ có chút khó hiểu nhìn cậu, “Hai người họ muốn kết hôn, không phải hai người chúng ta, cậu có cái biện pháp gì sao?”

“Đương nhiên.” Từ Cảnh Thần nghiêm túc liền gật gật đầu, xoay người từ trong cặp mình lấy một cuốn vở ra đưa tới trước mặt Tiểu Thỏ nói: “Nhìn, những thứ này đều là phương pháp tốt tôi tìm đến.”

“Uh`m?”

Tiểu Thỏ tiếp nhận vở Từ Cảnh Thần đưa qua, cúi đầu nhìn thoáng qua, chỉ thấy viết:

Phá hoại bước một: Hiểu biết đối phương kỹ càng.

Phá hoại bước hai: Phá hoại hình tượng trong cảm nhận bọn họ.

Phá hoại bước ba: thử thách kiên nhẫn hai bên.

Phá hoại bước bốn...

...

Tiểu Thỏ vội vàng nhìn một lần sau đó ngẩng đầu lên nhìn Từ Cảnh Thần, kéo kéo khoe môi chính mình, hướng tới cậu hỏi: “Những thứ này... Đều là cậu nghĩ ra được?”

“Uh`m.” Từ Cảnh Thần gật đầu, tiếp tục nghiêm túc hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Những thứ này đều là biện pháp tổng kết ra sau khi tôi tìm đọc tư liệu khắp nơi, chỉ cần diễn luyện toàn bộ bước này một lần, tôi cũng không tin bọn họ còn có thể tiếp thu đối phương.”

“Nhưng mà ....” Ngón tay mảnh khảnh trắng nõn của Tiểu Thỏ chỉ chỉ bước một ở trên quyển vở thuận miệng hỏi: “Điều thứ nhất này liền không dễ dàng thực hiện đi?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 273

Chương 273. Quá phát rõ

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Có cái gì khó thực hiện?” Trong mắt Từ Cảnh Thần nghi hoặc nhìn cô.

“Hai người bọn họ hiểu biết tới trình độ nào, chúng ta không thể phán quyết...” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ hướng tới cậu nói: “Ba cậu và mẹ tôi là đồng sự, bình thường nhất định là vì thường xuyên cùng làm việc cùng một chỗ, mới có thể biết và hiểu biết nhau, tiến tới yêu thích đối phương, vậy làm sao mà cậu biết hai người bọn họ hiểu biết lẫn nhau không đủ?”

“Cái này...” Từ Cảnh Thần nhún mày, suy nghĩ lời Tiểu Thỏ vừa rồi, gật đầu nói: “Vậy được rồi, chúng ta trực tiếp nhảy qua bước này đi!”

“...”

Không phải đâu?

Tiểu Thỏ gật gật khoe miệng, không nói gì nhìn cậu, đại ca, kế hoạch tác chiến này dựa vào không đáng tin, vậy mà liền tùy tiện nhảy qua như vậy?”

“Chúng ta đây trực tiếp phá hoại hình tượng trong cảm nhận bọn họ.” Từ Cảnh Thần hướng tới Tiểu Thỏ vẫy vẫy tay, đứng dậy, cách cái bàn ghé vào bên tai cô nhẹ nhàng nói thầm vài tiếng, Tiểu Thỏ chần chờ một chút cuối cùng vẫn gật đầu.

Nhưng mà kế hoạch bọn họ vừa mới xác định bắt đầu thực hiện cuối tuần này, đêm hôm đó lão Trình liền cực kỳ hứng thú trở về, hướng tới Tiểu Thỏ hưng phấn nói: “Tiểu Thỏ, Chủ nhật này ba mang con đi Nam Đại nhìn người anh nước chanh, con có đi hay không?”

“Nhìn anh nước chanh?” Tiểu Thỏ vừa nghe lời này, nhất thời cao hứng nhảy lên cao ba mét, liên tục gật đầu nói: “Con đi! Con muốn đi!”

“Ha ha!” Lão Trình nhìn Tiểu Thỏ vẻ mặt cao hứng, cảm khái nói: “Quả nhiên đứa nhỏ này a, vẫn là sau này rời khỏi nhà mới hiểu tầm quan trọng cha mẹ của nó, bình thường mỗi ngày ngốc ở nhà, coi nó là hoàng thượng hầu hạ, nó còn vẫn còn không cảm kích a!”

???

Tiểu Thỏ nghe lão Trình cảm khái liên tiếp này, nhin không được mở miệng hỏi: “Ba ba, ba đang nói cái gì a? Tại sao một câu con cũng không có nghe hiểu?”

“Ha ha .” Lão Trình hướng về phía Tiểu Thỏ cười thần bí, thanh âm sung sướng nói: “Con không biết, xế chiều hôm nay Xú tiểu tử kia gọi điện thoại chon ba, nói cái gì huấn luyện quân sự ở trường học có vẻ mệt, mỗi ngày đều phải chính mình giặt quần áo xếp chăn màn, thời gian dài mới hiểu được thì ra việc này ở nhà đều là mẹ làm cho nó, nó cảm thấy mẹ nó rất vất vả, sau đó còn nói nó muốn về thăm chúng ta, nhưng mà trường học quy định không thể về nhà cho nên hi vọng chúng ta có thể đi thăm nó một chút.”

Lão Trình hoa chân múa tay vui sướng hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Con xem Xú tiểu tử này, bình thường ở nhà liền giống như con bạch nhãn lang, ra ngoài học đại học rốt cục tìm ra lương tâm, khả khả!”

“Kia. . .” Tiểu Thỏ chần chờ một chút, sau đó hướng tới lão Trình hỏi: “Anh nước chanh có nói anh muốn gặp con hay không?”

“A? Cái này sao...” Lão Trình sững sốt một chút, sau đó gãi gãi cái ót chính mình hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Cái này nó ngược lại chưa nói... Nhưng mà nó ngược lại luôn mãi dặn dò chúng ta nhất định phải dẫn con theo ở trong điện thoại, nói là trường học bọn nó có đồ ăn rất ngon, con nhất định sẽ thích.”

“A...” Tiểu Thỏ nghe xong lời này không khỏi có chút thất vọng.

Ai.. Anh nước chanh đi học đại học đều đã hơn hai tuần lễ, điều này cũng ý nghĩa đã có hơn hai tuần lễ mình đã không gặp anh, nhưng mà anh gọi điện thoại nói anh muốn Trình ba ba và Chu mẹ, vậy tại sao anh không nói anh cũng muốn gặp mình a...

Hay là nói... Anh căn bản là không muốn gặp cô?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 274

Chương 274. Quá phát rò 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ cắn môi, tâm tình lập tức trở nên mất mát.

““Đúng rồi, Tiểu Thỏ, con nghĩ không có chuyện gì chứ? Trường học có muốn học bù gì gì đó hay không?” Lão Trình như là đột nhiên nhớ tới cái gì, hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Cũng đừng đến lúc đó đi không được a!”

“Sẽ không, tuần này trường học con không có lớp.” Tiểu Thỏ lắc lắc đầu, chỉ là...

Cô nhớ tới giao hẹn cùng Từ Cảnh Thần, xem ra chỉ có thể thay đổi thời gian.

Thời gian chỉ chớp mắt liền đến Chủ nhật, mẹ Tiểu Thỏ nghe nói tuần lễ này Tiểu Thỏ muốn đi theo lão Trình và Chu Nguyệt cùng đi Nam Đại thăm Trình Chi Ngôn, còn đặc biệt mua một đồng hồ ăn để cho Tiểu Thỏ mang theo đưa đi cho Trình Chi Ngôn.

Sau đó lại mua một váy liền áo mới cho Tiểu Thỏ mặc vào, làm cho cô xinh xắn đẹp để đi gặp anh nước chanh nhà cô.

Nhưng mà...

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn váy liền áo lờ mờ màu trắng kia, trên lưng còn có một cái nơ con bướm lớn, trên đầu cô còn mang theo kẹp tóc đáng yêu hồng

nhật, nhìn giống...Hoa đồng trong hôn lễ người khác....

Đi nhìn anh nước chanh một chút mà thôi, cô thật sự có cần thiết ăn mặc long trọng như vậy không.

Hơn nữa...

Cô nhìn Tề Lưu Hải mới vừa bị mẹ cắt, trong lòng nhất thời lệ rơi đầy mặt...

Bộ dạng này cô nhìn càng như là búp bê rồi... Nếu như bị người khác thấy được, sẽ không cho rằng cô vẫn lại là học sinh tiểu học đi?

Lúc cô mặc bộ quần áo ra ngoài, lão Trình và Chu Nguyệt cười hi hi trên ghẹo nói: “A, hôm nay Tiểu Thỏ ăn mặc thật xinh đẹp a! Anh nước chanh con thấy nhất định sẽ cao hứng!”

Vừa nghe nói Trình Chi Ngôn sẽ cao hứng, trong lòng Tiểu Thỏ lệ rơi đầy mặt, nháy mắt đầy máu sống lại.

Lái xe khoảng hai giờ, liền đến chỗ cửa trường học Trình Chi Ngôn.

Lão Trình ở cửa trường học tìm hiểu tin tức bảo vệ cửa ở cửa trường học, sau đó liền dẫn Chu Nguyệt và Tiểu Thỏ hướng tới trong trường học đi.

Đúng lúc là Chủ nhật, học sinh trong trường học lui tới tới lui, nhìn cực kì náo nhiệt.

Cây ngô đồng hai bên đường trong trường học cao lớn mà thẳng tắp, ánh mặt trời xuyên qua lá cây xanh biếc, ánh sáng loang lổ trên mặt đất.

Tiểu Thỏ vừa đi vừa tò mò đánh giá bốn phía, um... Có quá nhiều anh rõ ràng đen hơn so với những người khác.... Sẽ không là vì huấn luyện quân sự phơi nắng đi??

Vậy anh nước chanh nhà cô có phải cũng rám đen hay không?

Cô miên man suy nghĩ như vậy, rất nhanh liền đi theo lão Trình đi tới cửa kí túc Trình Chi Ngôn.

Tiếp tục đăng ký ở đi quản lí một chút, lão Trình liền dẫn hai người hướng tới phòng 107 ký túc xá đi tới.

“Ai! Trình Chi Ngôn, cho tớ mượn máy tính của cậu dùng một chút, máy tính của tớ hình như hỏng, nằm mán, vừa rồi tớ chơi game đang đánh tới mấu chốt a.” Mới vừa đi đến cửa 107 ký túc xá Tiểu Thỏ liền nghe thấy bên trong truyền đến một trận gào thét to lớn mạnh mẽ.

Ngay sau đó liền vang lên thanh âm cô quen thuộc: “Tớ không ngại cho cậu mượn dùng, nhưng mà có phải cậu đã quên hay không, trên máy tính của tớ cũng không có cái trò chơi của cậu.”

“Nằm mán, không phải lần trước tớ đưa vào một cái sao?”

“Chiếm nhiều bộ nhớ, bị tớ gỡ cài đặt rồi.”

“Dựa vào!”

Tiểu Thỏ nghe một tiếng “Dựa vào” kia chỉ cảm thấy một chữ vô cùng đơn giản này bao hàm phần nộ và đau khổ trong lòng.

Lão Trình cười đưa tay đẩy đẩy kính mắt ở trên sống mũi, sau đó gõ gõ cửa chính ký túc xá bọn họ.

“Đến đây, đến đây, ai vậy?” Vẫn lại là thanh âm to lớn mạnh mẽ vừa rồi, vừa khàn giọng gào thét vừa chạy tới mở cửa cho bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 275

Chương 275. Quá phát rò 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trung tuần tháng chín (giữa tháng chín) thành Nam Kinh, trình độ oi bức này không chút nào thua ở giữa hè.

Bên trong ký túc xá nam sinh thực ra có rất nhiều nam sinh mặc áo 3 lỗ, quần lót lúc ẩn lúc hiện.

Chẳng qua một vị mở cửa cho bọn họ này rõ ràng là để trần cánh tay, mặc quần tam giác liền chạy tới.

Cánh cửa mở ra, lão Trình nhìn một tòa đại sơn sáng choang to lớn mạnh mẽ trước mắt, cả người đều đã ngây ngẩn.

Kỷ Lâm Khải nhìn thấy người ngoài cửa, cũng lập tức ngây ngẩn cả người, ngay sau đó là hét thảm một tiếng “Oa - -” hét thảm, nháy mắt hai tay che ngực chạy trở về trong ký túc xá.

Lão Trình chỉ nhìn một quần trong siêu nhân, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai xuất hiện, lại lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai biến mất.

“Oa, chú tìm ai?” Vương Thuốc ngồi ở trước bàn máy tính sau khi nghe tiếng kêu thảm thiết quay đầu lại hướng tới lão Trình đứng ở ngoài cửa hỏi một tiếng.

Sau đó cậu ta liền nghe được Trình Chi Ngôn ngồi ở bên cạnh nhàn nhạt hô một tiếng: “Ba, ba đã đến rồi!”

“Đây là ba cậu?” Vương Thuốc sững sốt một phen, quay đầu nhìn Trình Chi Ngôn một cái, sau đó lập tức từ trên chỗ ngồi đứng lên cười tí mắt nói: “Hoan nghênh hoan nghênh, chú, mau vào đi!”

“Ha ha ha... Chào cháu!” Lão Trình cười đẩy đẩy kính trên mũi mình, dẫn đầu đi vào ký túc xá Trình Chi Ngôn.

Mẹ Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ theo sát sau lưng ông.

Tiểu Thỏ sau khi đi vào trong mắt tò mò đánh giá ký túc xá Trình Chi Ngôn.

Ký túc xá bọn họ khoảng hai mươi mấy mét vuông, đó là bồn rửa mặt, bên tay trái là buồng vệ sinh độc lập.

Lại đi vào bên trong, gian phòng bị một lối đi nhỏ bằng gạch trắng men chia làm hai, hai bên mỗi bên hai cái giường, hơn nữa đều là bộ đáng giường thống nhất (giường tầng).

Úm..

Ký túc xá anh nước chanh còn giống như sạch sẽ....

Tiểu Thỏ vừa nghĩ vừa hướng tới tận cùng bên trong ký túc xá Trình Chi Ngôn nhìn qua.

Thời gian dài như vậy không có nhìn thấy anh, anh dường như lại gầy một chút, làn da vốn trắng nõn như ngọc bởi vì thời gian dài huấn luyện quân sự mà bị ánh mặt trời phơi nắng có một chút đỏ lên, chẳng qua dù vậy, anh vẫn lại là trắng hơn nam sinh đứng ở bên cạnh anh.

Đôi mắt trong suốt thâm thúy đang mang theo một chút ý cười nhợt nhạt nhìn cô, khóe môi màu hồng phấn vẽ ra một cái độ cong đẹp mắt.

Rõ ràng đã rất lâu không gặp, nhưng mà không biết vì sao, lúc nhìn thấy anh lại cảm giác giống như chỉ là cách vài ngày.

“Anh nước chanh!” Tiểu Thỏ hưng phấn hướng tới anh hô một tiếng.

“Tiểu Thỏ.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, thanh âm trầm thấp mà ôn nhu hô tên cô một tiếng, sau đó hướng tới cô vẫy tay.

Bước chân Tiểu Thỏ liền không tự chủ được hướng tới anh đi tới.

Nhóm người bạn cùng phòng Trình Chi Ngôn trong mắt tò mò nhìn Tiểu Thỏ.

Mặc dù cô gái nhỏ này không lùn, nhưng mà nhìn còn giống như bộ dáng cực kỳ trẻ con, tóc một đầu đen tuyền buộc thành đuôi ngựa buộc ở sau ót, theo đi lại nhẹ nhàng của cô mà vung qua vung lại.

Cô mặc bộ váy trắng công chúa, thật giống như Tiểu Tiên Tử bên trong truyện cổ tích đi tới, trên gương mặt trắng nõn phấn nộn tràn đầy đều là tươi cười.

Bé gái này.... Chẳng lẽ là em gái Trình Chi Ngôn?

Mấy người kia vừa nghĩ như vậy, vừa trở mắt nhìn Tiểu Thỏ vọt tới trước mặt Trình Chi Ngôn, ngẩng một khuôn mặt nhỏ nhắn cười tí mắt nhìn anh.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 276

Chương 276. Quá phát rõ 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn đưa tay sờ sờ đầu của cô cười nói: “Đến đây?”

“Uh`m.” Tiểu Thỏ gật đầu, tươi cười trên mặt đều đã dùng không được.

“Khụ khụ...” Cảm giác chính mình bị xem nhẹ, lão Trình nhin không được dùng lực khụ một tiếng, sau đó cười tít mắt hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Ngôn Ngôn a, nghe nói con muốn gặp ba mẹ, chúng ta liền đến thăm con, mẹ con và di Chu đều đã mang theo rất nhiều đồ ăn ngon, đúng lúc chia sẻ với bạn học ký túc xá các con.”

“Được.” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu nhìn thoáng qua ba mẹ mình, gật đầu lời ít mà ý nhiều lên tiếng.

“Tới tới tới, nơi này đều là đồ ăn ngon, các con cùng nhau nhìn xem, có cái gì thích thì lấy đi.” Chu Nguyệt cười tít mắt cầm túi trong tay đặt ở trên bàn học của Ký Lâm Khải, hướng tới mấy người bọn họ vẫy tay.

“Ha ha, cảm ơn di.” Ba cái bạn cùng phòng Trình Chi Ngôn lập tức giống như đói khát hướng về phía thực vật đồ ăn xông đến.

“Đúng rồi, Ngôn Ngôn, ba mới vừa mới nhìn thấy cửa trường học có một gian khách sạn cấp bốn sao, vừa rồi ba với mẹ con đã dùng xe bãi đỗ xe bọn họ, lúc này đi tiến hành thủ tục nhập cư một chút, con cùng đi theo chúng ta hay là ở ký túc xá chờ chúng ta? Chờ làm tốt thủ tục nhập cư ba ba mời vài người ký túc xá con cùng nhau ăn cơm!” Lão Trình cười tít mắt nhìn mấy vị nam sinh trước mắt nháy mắt chia một túi đồ ăn kia, tiếp tục hỏi.

“A...Con cùng đi với ba.” Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn thoáng qua mấy cái bạn cùng phòng mình, thanh âm thản nhiên nói: “Giữa trưa mời các cậu ăn cơm, có ý kiến không?”

“Không có! Hoàn toàn không có!” Ba người kia trăm miệng một lời nói.

“Vậy đi ra thôi.” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu hướng tới ba ba mình nói: “Ba và mẹ đi làm thủ tục nhập cư trước, con chờ mấy người bọn họ thay quần áo liền qua.”

“Được rồi, vậy Tiểu Thỏ...” Lão Trình quay đầu lại chân chờ một chút, thấp giọng nói.

“Con muốn cùng nhau đi qua với anh nước chanh!” Hai tay Tiểu Thỏ vội vàng ôm cánh tay Trình Chi Ngôn, thanh âm trong trẻo nói.

“Vậy cũng được! Ba với mẹ con hãy đi trước!” Lão Trình hướng tới Tiểu Thỏ gật gật đầu lại dặn dò cô một chút, liền đi ra ngoài trước cùng Chu Nguyệt.

Trong ký túc xá 107, nhất thời chỉ còn lại có bốn vị nam sinh bọn họ cùng một người nữ sinh Tiểu Thỏ.

Ba vị nam sinh Ký Lâm Khải, Vương Thuộc còn có Trương Vũ Phi, ánh mắt nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ một lúc lâu, sau đó Trương Vũ Phi có chút khó xử mở miệng nói: “Em gái, em ở chỗ này... Chúng ta cũng xấu hổ thay quần áo a...”

Một câu nhất thời mặt Tiểu Thỏ đỏ lên, quay đầu nhìn về phía Trình Chi Ngôn xin giúp đỡ.

“Chúng ta đi ra ngoài trước, đến cửa ký túc xá chờ bọn họ đi.” Trình Chi Ngôn lườm ba người bọn họ quần áo không chỉnh tề một cái, đưa tay ôm chăm bả vai Tiểu Thỏ xoay người liền đi ra ngoài.

Chờ Tiểu Thỏ và Trình Chi Ngôn ra ngoài, trong ký túc xá còn lại ba người kia, tế bào bất quá toàn thân lập tức liền đầy máu sống lại.

“Cô gái nhỏ vừa rồi kia bộ dáng thật đáng yêu a! Liền giống Mỹ Thiếu Nữ bên trong truyện tranh!” Ký Lâm Khải về mặt hâm mộ hướng tới hai người bọn họ nói: “Có phải em gái Trình Chi Ngôn hay không? Vừa rồi tớ nghe lúc ba Trình Chi Ngôn nói với cô cũng tự xưng ba ba a.”

“Hắn là a.” Vương Thuộc về mặt có vẻ dăm chiêu gật đầu nói: “Một lát hỏi Trình Chi Ngôn một chút.”

“Này có cái gì hỏi, tớ ầm tay tính toán a...” Trương Vũ Phi gật gù đắc ý hướng tới hai người bọn họ nói: “Đều là đi theo cha mẹ tới, không phải em gái còn có thể là ai.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 277

Chương 277. Quá phát rồ 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Bên ngoài ký túc xá, Tiểu Thỏ cười títt mắt đứng ở bên cạnh Trình Chi Ngôn, nghe anh nói lịch sử trường học này, thỉnh thoảng liền gật gật đầu, từng đợt gió nhẹ thổi qua thổi bay tóc dài mềm mại của cô, bộ dạng cô phục tùng cười yếu ớt đưa tay phát tóc dài qua, vậy mà làm cho Trình Chi Ngôn thất thần trong nháy mắt.

“Trình lớp trưởng, chúng ta chuẩn bị tốt, chúng ta đi thôi!” Bất quá chốc lát, ba người ký túc xá kia đã thay quần áo xong, cười hi hi đứng ở trên bậc thang hướng tới Trình Chi Ngôn nói chuyện.

“Uh`m, đi thôi.” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu nhìn bọn họ một cái, gật gật đầu, đưa tay dắt tay nhỏ mảnh khảnh của Tiểu Thỏ liền dẫn đường ở phía trước.

“Ai. . . Từ từ. . .” Kỷ Lâm Khải về mặt bất quá tới gần phía trước, hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Lớp trưởng, cậu còn chưa giới thiệu cho chúng tớ một chút vị này chính là...?”

“...” Trình Chi Ngôn nhìn Kỷ Lâm Khải một cái, thanh âm thân nhiên nói: “Đây là Bạch Tiểu Thỏ.”

“A... A..., em Tiểu Thỏ, xin chào, xin chào! Anh là Kỷ Lâm Khải!” Kỷ Lâm Khải nhất thời về mặt nhiệt tình hướng Tiểu Thỏ cười, sau đó vươn tay đi ra định bắt tay cùng cô.

Tiểu Thỏ gật gật đầu, một bàn tay của cô, bị nắm ở trong tay Trình Chi Ngôn, lúc đang chuẩn bị vươn một cánh tay kia ra bắt tay cùng Kỷ Lâm Khải thì Trình Chi Ngôn giống như không để ý ôm sau lưng cô một cái, đứng ở bên kia của cô thuận thể cầm cái tay cô định bắt tay cùng Kỷ Lâm Khải kia, thanh âm ôn nhu nói: “Giữa trưa muốn ăn cái gì?”

“Ách... Cái gì đều được a...” Tiểu Thỏ sững sốt một chút, nhìn tay Kỷ Lâm Khải vẫn lơ lửng giữa không trung như cũ, có chút xấu hổ cười cười với cậu ta.

“Được rồi, lão Kỷ, đừng vừa lên tới đã nghĩ bắt tay lôi kéo làm quen cùng người ta.” Vương Thước đánh một cái trên lưng Kỷ Lâm Khải, cười hi hi nói: “Xem ra cậu không có kế thừa tài năng và học vấn của Kỷ Hiểu Lam, phong lưu của ông cậu ngược lại kế thừa không ít.”

“Đi, đừng nói lung tung.” Mặt Kỷ Lâm Khải đỏ lên, vội vàng hất tay Vương Thước chụp ở trên lưng mình.

“Em là em gái Trình Chi Ngôn sao?” Trương Vũ Phi xem như là có vẻ bình thường bên trong mấy người, anh ta hướng tới Tiểu Thỏ cười cười, sau đó thuận miệng hỏi.

“Ách...Em...” Tiểu Thỏ chần chờ một chút, không biết nên trả lời như thế nào.

“Là bạn gái tớ.” Trình Chi Ngôn ôm bả vai Tiểu Thỏ, nhẹ nhàng băng quơ nói một câu.

Mấy vị nam sinh đứng ở bên cạnh bọn họ kia nháy mắt liền trầm mặt.

Sau hai giây, ba người kia cùng lúc bộc phát ra một trận tiếng cười kinh thiên động địa.

“Ha ha ha. . . Trình Chi Ngôn, bình thường sao không thấy cậu có té bảo hài hước như vậy a...” Vương Thước cười đến vừa lau nước mắt vừa hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Cậu nói cậu có bạn gái, mấy người chúng ta lại không có hoài nghi cậu, nhưng mà cậu lấy em gái nhà mình tới giả mạo bạn gái sao? Pháp luật cấm họ hàng gần kết hôn!”

“Đúng.” Kỷ Lâm Khải về mặt không vừa ý hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Cậu thành thật khai báo, có phải sợ chúng ta mơ ước em gái cậu cho nên mới nói em ấy là bạn gái cậu hay không? Ai... Dùng được như vậy sao? Chúng tớ cũng là nhìn bộ dáng em gái đáng yêu, muốn trò chuyện cùng em ấy nhiều mà thôi.”

“....” Trương Vũ Phi chớp chớp mắt, mặc dù không nói gì nhưng mà ý cười trên khóe môi hoàn toàn là kìm nén không nín được.

Trình Chi Ngôn nhú mày, chỉ là yên lặng đứng ở nơi đó nhìn ba người bọn họ cười, không nói lời nào.

“Được rồi, đừng náo loạn, mau nói cho tớ biết em gái cậu lớp mấy, năm nay bao nhiêu tuổi rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mĩ Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 278

Chương 278. Quá phát rồ 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

Kỷ Lâm Khải thu hồi tươi cười, làm bộ đứng đắn hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

“...” Trình Chi Ngôn rốt cục nhìn không được liếc bọn họ một cái, ôm bả vai Tiểu Thỏ xoay người trực tiếp đi tới.

“Ôi, Trình lớp trưởng, cậu đừng đi, cậu giới thiệu em gái cho chúng ta một chút...” Máy người Vương Thước vội vàng đuổi kịp, vừa ồn ào sau lưng anh vừa ồn ào nói: “Nếu như thực là bạn gái mà nói, cậu ngược lại hôn một cái a! Thời gian dài không gặp mặt như vậy, tốt xấu nhiệt liệt ôm hôn một cái a! Không phải chúng ta cười cậu, em gái cậu tuổi nhỏ như vậy, cậu làm sao có thể...”

Ngay tại lúc cậu ta nói chuyện, bước chân Trình Chi Ngôn đi thẳng về phía trước đột nhiên ngừng lại, anh yên lặng quay đầu nhìn thoáng qua ba người giống ba con ruồi không ngừng kêu ong ong sau lưng mình, cúi người, cúi đầu, lập tức nhẹ nhàng mà hôn trên cánh môi mềm mại hồng nhuận của Tiểu Thỏ một cái, sau đó nắm tay cô tiếp tục đi về phía trước.

“Cậu làm sao có thể... Hạ miệng được...” Máy chữ hỗn độn sau cùng Vương Thước hét hoảng bật đi ra.

Liền ngay cả Kỷ Lâm Khải và Trương Vũ Phi đều bị một màn trước mắt làm cho sợ ngây người.

Sau hai giây.

Kỷ Lâm Khải hét lớn một tiếng: “Dựa vào! Cậu thật đúng là hạ được miệng! !”

“Nằm mắng! Quá phát rồ rồi!” Trương Vũ Phi lắc đầu chắc chắn thờ dãi: “Nói, Trình lớp trưởng vì chứng minh chính mình có bạn gái cũng là liều mạng, ngay cả em gái cũng hôn, thế gian này còn có chuyện gì là cậu ta làm không được?”

“Thôi đi, hôn em gái một cái có cái gì không bình thường a.” Vương Thước về mặt khinh bỉ nhìn hai người bọn họ nói: “Trước kia tớ còn hôn em họ a, cậu có bản lĩnh, ở trước mặt chúng ta tới hôn nụ hôn lưỡi a!”

Phốc - -!” Trương Vũ Phi lập tức bị những lời này làm vui vẻ, “Cái gì nụ hôn lưỡi a, thật cũng quá phát rồ như vậy, tôi đoán cậu ấy cũng hôn một cái cho chúng ta nhìn xem, muốn để cho chúng ta ngậm miệng, ài... Đáng tiếc cậu ấy không biết, học sinh Nam Đại Dịch đều chăm chỉ hiếu học khổ tâm nghiên cứu truyền thống tốt đẹp, tôi hiện tại đều phải bắt đầu hoài nghi Trình lớp trưởng căn bản là không có bạn gái rồi.”

“Tớ cũng cảm thấy như vậy.” Vương Thước gật gật đầu, về mặt tán thành nhìn anh ta.

“Ai nha, đừng cảm thấy cái này cảm thấy cái kia, hai người người ta đều đã đi xa, mau đuổi theo a!” Kỷ Lâm Khải mắt thấy Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ càng chạy càng xa, vội vàng gọi hai người bọn họ đuổi kịp.

Tiểu Thỏ bị Trình Chi Ngôn nắm đi về phía trước, một trái tim nhỏ điên cuồng mà đập bùm bùm ở trong lồng ngực.

Mới vừa, mới vừa, vừa rồi...

Anh nước chanh nhà cô hôn cô trước mặt nhiều người như vậy?

Trời ạ.. Lúc ấy cô cũng không có phản ứng kịp, mãi cho đến đi tới xa như vậy mới hồi phục tinh thần lại.

Đây còn giống như lần đầu tiên Trình Chi Ngôn trước mặt nhiều người như vậy thừa nhận chính mình là bạn gái anh... Sau đó chỉ có cách vài phút anh lại hôn cô trước mặt bọn họ...

Trên gương mặt phấn nộn trắng nõn của Tiểu Thỏ tràn đầy đều là đỏ ửng, đôi mắt ngập nước quả thực không biết nhìn chỗ nào mới tốt.

Gió nhẹ thổi qua lá cây ngô đồng xanh biếc, phát ra từng đợt tiếng vang rì rào, ánh mặt trời giữa trưa xuyên qua bóng cây rơi xuống, những cái ánh sáng rực rỡ cùng với phiến lá lay động này, toát ra ánh sáng rực rỡ.

Cô vụng trộm quay đầu nhìn về phía Trình Chi Ngôn, trên gương mặt tuấn tú của anh thấy một chút đỏ ửng nhột nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tríc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 279: Nụ hôn vị chanh

Chương 279: Nụ hôn vị chanh

Editor Quỳnh Nguyễn.

Chẳng lẽ nói..... Anh đang xấu hổ hay sao?

Tiểu Thỏ nhìn gò má, bờ môi của Trình Chi Ngôn không nhịn được vui sướng kêu lên.

Nhưng mà, lúc mọi người đi tới cửa của trường học, lại bị chú bảo vệ ngăn lại.

“Mấy bạn học sinh bên kia, mau đưa ra thẻ học sinh!” Một chú ăn mặc đồng phục bảo vệ, hướng mấy người Trình Chi Ngôn phát tay một cái, ra hiệu ngăn mấy người.

Trình Chi Ngôn hơi sững sốt một chút, lúc này mới nhớ ra, bởi vì mọi người đang trong lúc huấn luyện, sinh viên năm nhất không thể tùy tiện ra khỏi trường.

Bọn Lâm Khải đi phía sau Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ cũng đến lúc này mới nhớ ra chuyện này, về mặt bọn họ trở lên ngơ ngác.

Mặc dù như thế, mấy người vẫn ngoan ngoãn đi tới bên cạnh chỗ chú bảo vệ, lấy thẻ sinh viên trong túi đưa cho chú.

Chú bảo vệ nhận lấy thẻ sinh viên của mấy người, lật qua lật lại, sau đó trả lại cho mấy người rồi nói: “Năm nhất sao, không thể tùy tiện ra khỏi trường, không biết sao???”

“Cháu quên.....” Kỳ Lâm Khải cười gượng gạo hướng chú bảo vệ nói.

“Đi ra ngoài làm gì?” Chú bảo vệ cũng rành rồi không có gì làm nên tùy tiện hỏi lại.

“Chúng cháu đều là bạn chung phòng, cha mẹ cậu ấy đến thăm, nói là mời mọi người trong phòng đi ăn cơm, chúng cháu số 1 Trường Hưng, nên đang đi đến, đến khi ra đến cổng mới nhớ là không thể ra khỏi cổng trường.....” Vương Thuốc một mặt vô cùng đáng thương nhìn chú bảo vệ, đang dự định dùng tình thân đánh vào tâm lý chú bảo vệ.

“Cha mẹ của bạn học đến ?” ánh mắt sắc bén của chú bảo vệ hướng về mấy người lướt qua một cái, thuận miệng hỏi: “Là cô gái bên cạnh cậu ta sao?”

“Dạ! Chú quả nhiên có con mắt thật tinh tường!” Trương Vũ Phi cười híp mắt hướng nhìn chú bảo vệ giơ giơ ngón tay cái lên, sau đó nhỏ giọng hướng chú bảo vệ nói: “Chú có thể linh động cho chúng cháu một lần được không?”

“Không được, không được!” Chú bảo vệ liên tục khoát tay nói: “Năm nay là năm đầu tiên không cho sinh viên năm nhất ra khỏi trường, hiệu trưởng sẽ thỉnh thoảng đi kiểm tra, nếu như kiểm tra thấy ta cho các cậu đi ra ngoài, sẽ quay lại trừ tiền thưởng của ta, xử lý kỷ luật đối với các cậu, đối với chúng ta mà nói đều là không tốt, các cậu tốt nhất là nên trở về, sau một tuần lễ nữa là quốc khánh, có chuyện gì không thể nhẫn nhịn.”

“Nhưng mà.....” Kỳ Lâm Khải còn đang muốn nói một chút, Trình Chi Ngôn hướng về hắn khoát tay một cái nói: “Bỏ đi, chúng ta không có giấy xin phép nghỉ của giáo viên chủ nhiệm, chú ấy sẽ không cho chúng ta ra ngoài đâu!”

“Nhưng mà..... Ta cũng thấy, nhiều người ra vào trường như vậy, vì sao chỉ ngăn cản chúng ta.....” Kỳ Lâm Khải nhìn thấy lúc mọi người đang ở đây nói chuyện, quả thật có rất nhiều người đi ra đi vào cổng trường, cảm thấy có chút oan ức không nhịn được nói.

“Ta dù sao cũng làm bảo vệ ở đây nhiều năm, ai là sinh viên năm nhất, ai là sinh viên cũ ta còn không phân biệt được sao?” Chú bảo vệ nhìn mấy người với vẻ mặt kiêu ngạo nói: “Cậu xem một chút, các cậu từng người đều đang trong thời gian huấn luyện, ai ai cũng đen thui lù, đem so với người khác còn kém vài màu sắc, với lại chỉ có sinh viên năm nhất mới đi một nhóm người ở chung ký túc xá, những sinh viên năm 2, năm 3 cơ bản đều đi một mình, hoặc là hai người, hoặc đi cùng bạn gái ra ngoài, còn sinh viên năm 4, lúc này giờ đang bận rộn tìm việc làm, cũng rất ít xuất hiện ở trường.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 280: Nụ hôn vị chanh 2

Chương 280: Nụ hôn vị chanh 2

Editor Quỳnh Nguyễn.

Kỷ Lâm Khải nghe chú bảo vệ một mạch giải thích, gương mặt dần dần xụ xuống, “Không phải chứ, chúng cháu chỉ muốn ra ngoài cái thiện bữa ăn thôi mà, cần gì phải như vậy..... Cũng không phải là đi trộm cắp cướp đoạt.....***

“Nhóc con, trở về đi thôi, thức ăn ở trường học không tệ, cậu xem lại cậu một chút đã xong 3 tuần huấn luyện, thân thể đã khác trước trở nên cường tráng hay sao?”

Chú bảo vệ cười híp mắt nhìn về phía Kỷ Lâm Khải khoát tay áo một cái.

“.....”

Trình Chi Ngôn đứng bên cạnh vẫn một mực trầm mặc, thật sự giống như đối với anh mà nói, có thể ra khỏi trường hay không tựa hồ không có ảnh hưởng đến anh.

“Anh.....” Tiểu Thỏ đưa tay kéo nhẹ tay áo Trình Chi Ngôn, nhẹ giọng hỏi:“Vậy anh không ra được thì bây giờ làm sao?”

“Không làm thế nào, đúng lúc có thể mang em đi ném thử thức ăn của trường học bọn anh.” Trình Chi Ngôn về mặt bình tĩnh hướng về Tiểu Thỏ mỉm cười, đưa tay lấy điện thoại di động trong túi ra, điện thoại cho cha mình, nói mấy lời về việc mọi người không được đi ra ngoài ăn, nên mang theo Tiểu Thỏ đi ăn đồ ăn trong trường, sau đó cho hai người một chút thời gian cho hai người.

Lão Trình còn chưa kịp lên tiếng nói chuyện, bên này Trình Chi Ngôn đã cúp máy.

Chu Nguyệt đứng chờ trong phòng, đang mở toàn bộ cửa sổ cho có chút gió, để hóng mát một chút, mắt thấy biểu hiện buồn phiền trên mặt lão Trình sau khi tắt điện thoại, thuận miệng hỏi:“Làm sao vậy, con trai gọi nói gì?”

“Con nói bảo vệ ở trường học, không cho sinh viên năm nhất đi ra ngoài, để chúng ta đi ăn một chút rồi nghỉ ngơi, nó cùng Tiểu Thỏ ăn ở nhà ăn trong trường.” Lão Trình thở dài một hơi, sau đó lắc đầu nói:“Đứa trẻ này, thật là, chỉ lo không quen quán ăn ở đây, còn đặc biệt cần dặn chúng ta nói cách trường học không xa có không ít quán cơm ngon.

“.....” Chu Nguyệt mỉm cười đầy ý tứ xa xôi, đôi mắt nhìn lão Trình, không nói gì.

“Ai nha, đúng rồi, anh làm sao lại quên mất Tiểu Thỏ!” Lão Trình vừa nói vừa cầm điện thoại lên muốn gọi cho Trình Chi Ngôn nói:“Con trai không ra được thì thôi, Tiểu Thỏ cũng không phải là không ra được, anh phải gọi điện lại cho con, để con mang Tiểu Thỏ ra đến cổng trường, chúng ta cùng Tiểu Thỏ cùng đi ăn cơm!”

“Quên đi.” Chu Nguyệt ngăn lại lão Trình đang bấm số trên tay, cười híp mắt nói:“Hai đứa nhỏ lâu rồi không gặp mặt, chắc là có nhiều chuyện muốn nói, để hai đứa trẻ an tâm đi ăn một bữa, em thấy, Ngôn Ngôn là bên ngoài miệng nói là nhớ chúng ta, để chúng ta xem nhưng thật ra là có ý khác bên trong.”

“Hả?” Lão Trình cúi đầu, nhìn Chu Nguyệt một chút, sừng sốt một chút, lập tức liền phản ứng lại,“Đứa trẻ này! Quả thật là lớn rồi!”

Chu Nguyệt cùng lão Trình rất tốt mang Tiểu Thỏ đến gặp Trình Chi Ngôn như vậy, sau khi mang đến lại bị Trình Chi Ngôn vô tình quên mất điều đó.

Bên này Trình Chi Ngôn nói chuyện điện thoại xong, liền đi theo hướng đến ký túc xá:“Đi thôi, đi nhà ăn ăn cơm nào!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 281: Nụ hôn vị chanh 3

Chương 281: Nụ hôn vị chanh 3

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Không phải chứ..... Bữa tiệc lớn thì như thế nào.....” Kỷ Lâm Khải khuôn mặt muốn phát khóc nhìn Trình Chi Ngôn nói.

“Chờ đến kỳ nghỉ Quốc Khánh, trở về mời các cậu ăn! Coi như hôm nay nợ các cậu, được chưa?” Trình Chi Ngôn không nói gì liếc nhìn cậu ta, thuận miệng hỏi.

“Có thể!” Kỷ Lâm Khải nghe xong câu này, trong nháy mắt như được sống lại.

“Đi nhanh một chút đi, nhà ăn số 2, có món gà cay tó thích nhất!” Kỷ Lâm Khải mặt vẻ bi thương, đi cũng nhanh về cũng nhanh, có điều trong nháy mắt,

cậu ta bắt đầu kiểm lại xem nên ăn cái nhà ăn nào ngon hơn rồi.

“Đứng, đi nhà ăn số 2 ăn đi! Trương Vũ Phi cùng Vương Thuốc nhanh nhanh gạt đầu phụ họa.

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, sau đó cúi đầu liếc mắt nhìn Tiểu Thỏ một chút nói: “Em không phải thích ăn canh cá hay sao, anh dẫn em đi nhà ăn số 1 ăn!”

“A?” Tiểu Thỏ ngẩn người ra, vừa định mở miệng phản bác nói mình không thích ăn canh cá, liền nghe được Trình Chi Ngôn quay đầu về mấy người cùng phòng nói: “Vậy các cậu đi nhà ăn số 2 đi, tớ cùng Tiểu Thỏ đi nhà ăn số 1.”

“Ai nha, canh cá nhà ăn số 1 có gì ngon, cay đến mức muốn chết.....” Ký Lâm Khải về mặt tiếc hận nhìn Tiểu Thỏ, lắc đầu một cái, cũng không nói thêm gì, cùng Vương Thuốc cùng Trương Vũ Phi cùng nhau đi.

Trình Chi Ngôn đưa mắt nhìn bọn họ rời đi, cúi đầu hướng Tiểu Thỏ mỉm cười nói: “Đi thôi, anh dẫn em đi ăn.”

“Nhưng mà..... Em không thích ăn canh cá.....” Tiểu Thỏ chần chừ một chút, hướng về Trình Chi Ngôn nhỏ giọng nói.

“Anh chỉ tùy tiện nói thôi.” Trình Chi Ngôn đưa tay xoa xoa đầu Tiểu Thỏ, cười nói: “Chi là không muốn cùng các cậu ấy đi nhà ăn số 2 thôi.”

“Tại sao vậy?” Tiểu Thỏ nhìn anh với ánh mắt khó hiểu, cô cảm thấy chơi với mấy người cùng phòng đó với anh chả phải đang rất vui hay sao, đặc biệt là anh chàng Ký Lâm Khải kia, mập mạp, xem ra rất vui.

“.....” đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn nhìn cô, một lúc sau, mới nhẹ nhàng cười nói: “A..... Bởi vì anh muốn đi riêng với em!”

“A?” Tiểu Thỏ nghe xong, nhìn anh ánh mắt khó hiểu, sững sờ nói một chút: “Ý anh là..... đang hỏi em?”

“Em không muốn đi cùng anh sao?” Trình Chi Ngôn như cười như cười, không trả lời mà hỏi lại.

“Muốn!” Tiểu Thỏ không do dự mà lập tức gạt đầu.

“Sao lại không được.” Trình Chi Ngôn cầm bàn tay mảnh khảnh trắng nõn, mang cô hướng về nhà ăn số 1 vừa đi vừa nói: “Nhà ăn số một có nhiều món ăn khác, em cứ tùy ý lựa chọn, thích ăn gì thì cứ lựa chọn.”

“Nha!” Tiểu Thỏ gạt gù một cái, lại cảm thấy có chút nghi hoặc, sao từ vấn đề này lại trong chớp mắt chuyển sang vấn đề cô cùng với anh đi ăn riêng một chỗ vậy?

Trong một phòng ăn.

Tiểu Thỏ ngoan ngoãn ngồi ở bên cạnh bàn, cách đó không xa nhìn Trình Chi Ngôn.

Bên trong có rất nhiều người đi tới đi lui, nhưng cô vẫn như cũ ngay một chút lại nhìn thấy bóng người của anh.

Tiểu Thỏ chống cằm nhìn Trình Chi Ngôn,..... Thật sự anh có vóc dáng thật cao, đứng ở giữa một đám sinh viên nam, vẫn cao hơn bọn họ chỉ ít nửa cái đầu, ngoài ra anh thật sự cũng rất đẹp trai, xứng đáng là số một trong số sinh viên đứng cạnh anh.

Con người của anh rù xuồng khi bụng đói ăn, chăm chú suy nghĩ nên lấy thêm món gì, lông mày theo thói quen hơi nhíu lên, anh nhìn thanh tú đẹp trai, lại thêm cao gầy mạnh mẽ, khiến cho vài nữ sinh ở bên cạnh anh xì xào bàn tán.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 282: Nụ hôn vị chanh 5

Chương 283: Nụ hôn vị chanh 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Khà khà..... Anh.....” Tiểu Thỏ đứng là vẫn không dừng lại, ngẩng đầu lên, hướng Trình Chi Ngôn bật cười.

Trình Chi Ngôn nhìn nụ cười của cô, hơi ngẩn ra, lập tức có chút ảo não dùng đầu chỉ trỏ Tiểu Thỏ, âm thanh rầu rĩ nói: “Mau, ăn cơm!”

“Ừ!” Tiểu Thỏ liên tục gạt đầu, đôi đũa nhanh chóng đưa về phía mâm chọn thức ăn.

Thật ra lúc đến nơi này, Tiểu Thỏ đã sớm đói bụng, trước mắt đã có thể bắt đầu ăn cơm, cô liền bắt đầu ăn mà không cần khách khí gì cả.

Trình Chi Ngôn một tay cầm đũa, một tay chống cằm mình, ánh mắt ôn nhu nhìn người trước mặt không có chút hình tượng chút nào.

Thời gian không được gấp lâu như vậy, cô vẫn không có điều gì thay đổi, trong vẻ mặt vẫn hiện lên tính cách trẻ con như cũ....

Có điều nghĩ lại, Trình Chi Ngôn lại không nhịn được liền bật cười, tuy nói là thời gian lâu không gặp, nhưng thật ra cũng chỉ mới qua 3 tuần mà thôi, cô có thể biến hóa, thay đổi như thế nào đây....

“Ồ, anh, làm sao lại không ăn?” Tiểu Thỏ chợt dừng ăn uống, mới phát hiện Trình Chi Ngôn cơ bản là còn chưa động đũa.

“Nhìn em ăn!” Trình Chi Ngôn hướng về cô cười nhạt mang theo một tia bốn cột hỏi: “Xem em ăn, như là bị bỏ đói mấy ngày vậy!!!”

“.....” Tiểu Thỏ hơi ngượng ngừng hướng Trình Chi Ngôn nói: “Em cũng không biết tại sao, luôn cảm thấy gần đây rất nhanh thấy đói bụng, sức ăn so với trước kia tăng lên rất nhiều!”

“Ừ, nhìn ra rồi!” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười, gật gật đầu, đưa tay véo đôi gò má cô nói: “Ba tuần không gặp, mặt thật giống tròn lên một chút!”

“Thật sự sao?” Tiểu Thỏ chần chừ một chút, đưa tay sờ khuôn mặt chính mình, sẽ không mập lên chứ?

“Nói giỡn thôi, mau ăn đi, ăn xong sẽ dẫn em đi một vòng quanh trường học.”

Trình Chi Ngôn xoa xoa đầu cô, vừa giục nói.

Sau khi ăn trưa, Tiểu Thỏ đi theo sau Trình Chi Ngôn bắt đầu tham quan đại học Nam Kinh.

Trình Chi Ngôn vừa đi trước vừa giới thiệu những kiến trúc lịch sử trong trường.

Sau 12 giờ, bầu trời tỏa ra nhiệt độ nóng bỏng, thỉnh thoảng có chút con gió thổi qua, đi kèm là tiếng lá xào xạc của cây ngô đồng, làm cho mọi người ai ai cũng buồn ngủ.

Tiểu Thỏ đi theo sau Trình Chi Ngôn, hai người đã xuyên qua một cái ngôi nhà xây theo kiểu Dân Quốc, đứng dưới một gốc cây ngô đồng cao to, dưới bóng cây có một chỗ bóng mát, xung quanh hoàn toàn yên tĩnh.

“Đây là toàn bộ trường học, anh thích nhất là nơi này.” Trình Chi Ngôn dựa lưng vào thân cây ngô đồng, quay đầu hướng về phía Tiểu Thỏ mỉm cười nói: “Không phải là địa điểm nổi tiếng, nhưng lại làm cho người cảm thấy rất thư thái, tâm lòng thoải mái.”

“Ừ.....” Tiểu Thỏ có chút mất tập trung việc nghe, thật ra một đường đi tham quan trường học, cô đều đang suy tư, muốn làm sao mới có thể lát nữa ở chung với anh, sau đó đem chuyện đề tài liên quan đi tới việc hôn mê.

“Tiểu Thỏ, Tiểu Thỏ.....!” Trình Chi Ngôn đưa tay quơ quơ trước mặt Tiểu Thỏ, thấp giọng nói: “Em có nghe anh nói không vậy?”

“Hả?” Tiểu Thỏ gật mình, ngẩng đầu lên, hướng Trình Chi Ngôn cười cười đầy vẻ gượng gạo, sau đó gật đầu nói: “Đúng vậy, đúng như vậy, anh nói đều đúng!”

Trình Chi Ngôn không nói gì mà nhìn lại cô, cúi đầu xuống hôn một cái lên bờ môi cô một cái, giả bộ đang tức giận hỏi: “Đang suy nghĩ gì đấy???”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 283: Nụ hôn vị chanh 6

Chương 284: Nụ hôn vị chanh 6

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Đang suy nghĩ..... Anh sẽ hôn môi.....” Tiểu Thỏ vốn chỉ là suy nghĩ trong lòng, nhưng không để ý, dĩ nhiên nói câu này ra.

Trình Chi Ngôn sững sốt khi nghe cô nói câu này, sau đó như muốn khẳng định lại liền hỏi lần nữa: “Em nói cái gì?”

“Em.....” Tiểu Thỏ nhanh chóng đưa hai tay che miệng mình lại.

Gay go!

Cô làm sao lại nói những suy nghĩ trong lòng ra?

Coi như anh thật sự không nhận hôn, cũng chắc chắn sẽ không trước mặt mình thừa nhận.

Cô làm sao lại đem câu này nói ra rồi?

Tiểu Thỏ trong lòng hồi hận không ngót, hận không thể lúc trong người có một Nguyệt Quang Bảo Hạp, làm cho đảo ngược thời gian.

“Tiểu Thỏ..... Em vừa nãy..... Nói cái gì?” Trình Chi Ngôn hơi cúi người, một tay chống vào thân cây ngô đồng, để sát vào trước mặt Tiểu Thỏ, nhỏ giọng hỏi lại một lần nữa.

Mắt Tiểu Thỏ hấp háy, ngây thật, anh thật sự nghe rõ ràng câu nói lúc nãy rồi.

Cứ ngồi chờ chết, không bằng ra tay trước.

Tiểu Thỏ ảo não, buồn bực, không biết tại sao, tự nhiên lại nói câu này ra.

Cô cắn răng một cái, quyết tâm, duỗi ra cánh tay mảnh khảnh, ôm lấy chiếc cổ thon dài của Trình Chi Ngôn, chưa kịp để anh phản ứng lại, liền nhón mũi chân, đem bờ môi hồng hào của mình đưa tới.

Trình Chi Ngôn chỉ thấy bờ môi của mình truyền đến một cảm giác mềm mại, ngay sau đó cảm thấy mùi sữa thơm ngọt ngào trên người Tiểu Thỏ bao vây lấy mình.

Anh không còn rõ trước mắt đang diễn ra chuyện gì, liền cảm giác được một thứ mềm mại, trơn trượt gì đó chui vào trong miệng mình.

Trái tim nhoe bé trong lồng ngực căng thẳng đến mức nhảy lên, hận không thể trực tiếp từ cuống họng bay ra ngoài, nhưng đôi tay của cô vẫn đang ôm thật chặt lấy Trình Chi Ngôn, bộ dáng như muốn cùng anh đồng quy vô tận, liều mạng nhớ lại những thứ trong thời gian này học được trong những tiểu thuyết ngôn tình.

Nhưng mà, giờ phút này, đầu óc cô từ lúc hôn Trình Chi Ngôn, đã trở lên trống rỗng, bất luận cô cố gắng như thế nào nghĩ lại, đều không nhớ ra được bất kỳ được vài câu liên quan đến chuyện hôn môi.

Mà đầu lưỡi mềm mại của cô, cũng đã chạm tới lưỡi Trình Chi Ngôn.

Tiểu Thỏ đột nhiên mở mắt ra, nhìn trạng thái vẫn đang còn đơ ra của Trình Chi Ngôn, cũng không còn nghĩ tới những nội dung trong các quyển “Hôn môi giáo trình”, “vạch trần kiểu hôn Pháp”, trực tiếp dựa vào bản năng, nhẹ nhàng đưa lưỡi quấn lưỡi Trình Chi Ngôn một hồi.

A..... Đầu lưỡi anh thật ngọt, thật mềm.....

Sau đó, cô nhìn anh sững sờ, thân thể thoáng lay động.....

Đến lúc này, Tiểu Thỏ bất chấp tất cả, như Hạ Thiên ăn kem, bắt lấy đầu lưỡi trơn tuột của Trình Chi Ngôn, liếm loạn loạn một hồi.

Tuy chỉ giằng co có ba, bốn giây, nhưng mà đối với Tiểu Thỏ mà nói, cứ như đã trôi qua cả một thế kỷ vậy, cô cố gắng kiềm chế cảm giác kỳ quái không ngừng cuộn cuộn trong lòng mình, đem đầu lưỡi của mình trong miệng Trình Chi Ngôn ra.

Liền sau đó, cô nhìn thấy khuôn mặt trắng nõn tuấn tú của Trình Chi Ngôn, không biết từ lúc nào đã đỏ lên như quả táo chín.

“Ho khan một cái..... Cái kia.....” Tiểu Thỏ nhìn thấy dáng vẻ xấu hổ hiếm có của Trình Chi Ngôn, lúng túng ho nhẹ hai tiếng, làm bộ mặt như không có chuyện gì vừa xảy ra nói:“Thì ra khi hôn anh, có vị nước chanh.....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 284: Nụ hôn vị chanh 7

Chương 285: Nụ hôn vị chanh 7

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Ho khan một cái..... Cái kia.....” Tiểu Thỏ nhìn thấy dáng vẻ xấu hổ hiếm có của Trình Chi Ngôn, lúng túng ho nhẹ hai tiếng, làm bộ mặt như không có chuyện gì vừa xảy ra nói:“Thì ra khi hôn anh, có vị nước chanh.....”

“.....” Cả người Trình Chi Ngôn như đều đã hóa đá toàn bộ.

“Anh? Anh?” Tiểu Thỏ đưa tay giờ giờ trước mặt anh, tuy rằng lúc này thật là có chút gì đó không giống lắm, nhưng nếu cô không nói chuyện gì, chẳng phải là càng thêm lúng túng hơn hay sao?

“Anh.... Anh đột nhiên nhớ là đang để đồ trong ký túc xá, đã quên lấy ra, anh đi về trước để lấy.....” Trình Chi Ngôn sững sờ một hồi, phục hồi lại tinh thần, bỏ lại một câu như vậy, liền trực tiếp bỏ chạy thật nhanh.

“.....”

Tiểu Thỏ đứng tại chỗ chớp chớp mắt, nhìn bóng lưng đang chạy trốn của Trình Chi Ngôn, không nhận được đưa tay véo lên khuôn mặt mình.

Không phải đây là anh đang xấu hổ sao?

Nha! Trời ạ! Vừa nãy cô đúng là đã cường hôn Trình Chi Ngôn!

Gò má cô lúc này cũng nóng dần lên, phía trước Trình Chi Ngôn quay lại, đi trở về trước mặt cô,

Tiểu Thỏ vốn cúi đầu, giờ khắc này chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, cô theo bản năng mà ngẩng lên, đúng là khuôn mặt tuấn tú của Trình Chi Ngôn ở ngay trước mặt, gần trong gang tấc.

“Anh.... Anh?” Tiểu Thỏ hơi run run, đôi mắt nhìn thẳng vào cặp mắt sâu thẳm của anh, âm thanh tràn đầy vẻ nghi ngờ nói: “Không phải đi lấy đồ sao, sao lại quay trở lại?”

Trình Chi Ngôn không nói lời nào, đôi mắt nhìn chăm chăm vào gò má Tiểu Thỏ xem.

Nhìn thấy khuôn mặt đã đỏ lên của Tiểu Thỏ, anh mới cúi đầu đến, đưa bờ môi nhẹ nhàng hôn lên đôi môi hồng hào, mềm mại, nhu nhu, cực kỳ chậm chậm.

“Ồ?” hai mắt Tiểu Thỏ tròn ngược lên, không hiểu nhìn anh.

Con người Trình Chi Ngôn vẻ mặt sâu đậm hơn, một bàn tay trắng nõn như nhóc đã nhẹ nhàng đặt lên đôi mắt Tiểu Thỏ, trong nháy mắt che tất cả ánh sáng trước mắt cô.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trong nháy mắt, cả thế giới đen kịt lại, ngay lúc này, một thứ gì đó mềm mại mà mịn màng, tách bờ môi cô ra, cạy ra hàng răng, không chút chần chừ tiến vào miệng cô.

“A.... Anh.....” Tiểu Thỏ nghi vấn còn chưa kịp nói ra, đã bị chặn ngay trong miệng.

Đầu lưỡi của anh quấn lấy đầu lưỡi của cô, nhẹ nhàng liếm một hồi, sau đó cũng cực kỳ dịu dàng rút - rút.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trước mắt ánh sáng lóe lên, phảng phất có một dòng điện, trong nháy mắt đã chạy dọc toàn thân.

Chân cô trở lên mềm nhũn, thân thể không tự chủ được như ngã xuống đất.

Cái cảm giác này..... Cảm giác như có một tia quen biết, rồi lại như cảm thấy mơ hồ trong trí nhớ, cảm giác càng khó đề xuống ký ức.

Trình Chi Ngôn đưa cánh tay khác, ôm thật chặt vòng eo, đưa cả người cô chống đỡ trên thân cây ngô đồng.

Phía sau cô là thân cây cứng rắn thô ráp xuyên thấu qua lớp quần áo mỏng manh đang chống đỡ thân cô, mà trước người cô, Trình Chi Ngôn đang đưa cả thân áp, rộng rãi ôm cả người cô lên.

Sau 12 giờ, từng cơn gió nhẹ thổi qua, những ánh sáng óng ánh, sáng rực rỡ xuyên thấu qua tán lá cây chiều xuống mặt đất, nam sinh mặc áo sơ mi trắng cùng cô gái mặc chiếc váy liền áo màu trắng đang ở dưới cây ngô đồng cảnh lá sum xuê ôm hôn nhau, một bức tranh thật sự quá tuyệt đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 285

Chương 286. Không cho phép xem tiểu thuyết

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy chung quanh dường như đều đã yên lặng, toàn bộ thế giới an tĩnh, chỉ có thể nghe được tiếng hít thở Trình Chi Ngôn thông thả mà ôn nhu ở bên tai mình.

Có lẽ là vì người nào đó thật sự đã ẩn nhẫn rất nhiều năm, cái hôn này thời gian đặc biệt dài.

Đến lúc Trình Chi Ngôn ý còn chưa thỏa mãn từ trong miệng Tiểu Thỏ rời khỏi, cả người Tiểu Thỏ vẫn lại là ngẩn ngơ.

Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng cô vẻ mặt ngơ ngác, nhìn không được giắt giắt khoe miệng, tại cánh môi cô bị mình hôn đến hơi có chút sưng đỏ nhẹ nhàng hôn một cái, cúi đầu hô một tiếng: “Tiểu Thỏ, hoàn hôn.”

“A?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, một khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy đỏ ửng nhìn Trình Chi Ngôn, thanh âm yếu ớt hô một tiếng: “Anh nước chanh....Anh...”

“Anh làm sao vậy?” Về mặt Trình Chi Ngôn nhìn giống như đã khôi phục bình thường, anh hơi hơi nhúu mày hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng hỏi.

“Anh anh anh...Anh không phải nói anh phải về ký túc xá lấy đồ sao...” Thanh âm Tiểu Thỏ giống như muỗi kêu, vốn vừa rồi lúc cô chủ động hôn Trình Chi Ngôn đã là cật lực, sau còn muốn làm bộ không chút để ý, rất không dễ dàng Trình Chi Ngôn xoay người chạy, không nghĩ tới anh vậy mà ở lúc tâm lý phòng ngự mình còn chưa xây dựng tốt lại trở lại.

Anh trở về còn chưa tỉnh, cư nhiên còn không nói hai lời trực tiếp hôn mình. . .

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy đầu mình cho tới bây giờ vẫn lại là cảm thấy choáng váng.

“Không” Trình Chi Ngôn bình tĩnh cười, trong thanh âm mang theo một tia đã khôi phục lại trấn định chậm rãi nói: “Cái kia là lần đầu tiên trong đời anh bị nữ sinh cưỡng hôn, trong khoảng thời gian ngắn, cảm thấy có chút khiếp sợ khó có thể đối mặt mới tìm cớ.”

“Vậy anh.... Vì sao lại quay lại rồi hả?” Tiểu Thỏ dờ khóc dờ cười hướng tới Trình Chi Ngôn tiếp tục hỏi.

“A.... . . Bởi vì đi tới hai bước, lại phục hồi tinh thần lại, dù sao là bị bạn gái mình hôn, có cái gì khó đối mặt... Lại nói, làm người phải nhìn thẳng cảm nhận chính mình, anh cảm thấy ...” Thanh âm Trình Chi Ngôn dừng một chút, đôi mắt hiện ra một tia ý vị thâm trường cười nói: “ Anh thích em chủ động hôn anh...”

“...”

Trên mặt Tiểu Thỏ đỏ ửng.

“Chỉ là...” Thanh âm Trình Chi Ngôn kéo dài một chút, một bàn tay chống đỡ thân cây sau lưng Tiểu Thỏ, cúi người nhìn thẳng ánh mắt cô, giống như vô tình thuận miệng hỏi: “Là người nào nói cho em hôn môi phải cúi đầu cúi đầu tiến vào miệng đối phương, uh?”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ nhìn nguy hiểm trong ánh mắt Trình Chi Ngôn, nhìn không được muốn lui về phía sau.

Nhưng mà phía sau cô đã là thân cây, căn bản không chỗ thối lui, cho nên cô khẩn trương nuốt nước miếng một chút, lắp bắp nói: “Không... Không ai nói cho em biết...”

“Vậy em... Tại sao phải làm như vậy?” Khuôn mặt tuần tú của Trình Chi Ngôn hướng tới trước mặt cô nhích lại gần, một đôi mắt trong suốt hơi hơi nheo, tràn đầy đều là nghiên cứu nhìn cô.

“Em... Vô sự tự thông? Ha ha ha ha ha...” Tiểu Thỏ xấu hổ nở nụ cười vài tiếng, quay mặt qua chỗ khác, không dám nhìn ánh mắt anh.

“Uh... Từ nhỏ đến lớn em vừa nói dối, liền thích cúi đầu nhìn chỗ khác.” Khóe môi Trình Chi Ngôn hơi hơi cong lên, một cái ngón tay thon dài trắng nõn nhẹ nhàng sờ cằm Tiểu Thỏ, nhàn rãi hướng tới cô nói: “Cho nên, anh vừa thấy vẻ mặt của em liền biết không phải vô sự tự thông rồi....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 286

Chương 287. Không cho phép xem tiểu thuyết 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ha ha ha... Ha ha ha...” Tiểu Thỏ bị ép nhìn ánh mắt anh, tiếp tục xấu hổ cười.

“Thành thật khai báo, lúc anh không ở nhà, có phải em lại vụng trộm xem phim tình yêu khoa trương lại giả tạo (cầu huyết) hay không?” Trình Chi Ngôn khẽ trừng mắt, trong thanh âm mang theo một chút ý tứ xét hỏi hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“Không có! Bảo đảm không có!” Tiểu Thỏ lập tức về mặt đứng đắn nhìn anh, lời thề son sắt cam đoan.

Trình Chi Ngôn hơi hơi hí mắt, a... Cái biểu tình này... Xem ra là thật không có trộm xem tivi.

“Vậy em là muốn thành thật khai báo hay là muốn để cho anh bức cung a?” Trình Chi Ngôn âm thầm cười, cánh môi ôn nhuận chạm đôi má mềm mại của cô, thanh âm cực kỳ thông thả bên tai cô hỏi.

“A?” Trong mắt Tiểu Thỏ nghi hoặc nhìn anh.

“Người nào đó không phải hoài nghi anh sẽ không nhận nộ hôn sao?” Ngón tay Trình Chi Ngôn thon dài nhẹ nhàng chạm môi hồng nhuận của Tiểu Thỏ, cười như không cười nhìn cô nói: “Anh không ngại đem tất cả kiến thức hôn môi như thế nào, một chút không thiếu, lời nói và việc làm đều mẫu mực truyền thụ cho em”

“Không... Không... Không cần...” Tiểu Thỏ nhất thời đỏ bừng cả khuôn mặt, cô nhìn Trình Chi Ngôn nửa là nghiêm túc nửa là vui đùa, lắc đầu liên tục nói: “Em...Em nói, anh cũng không thể nói cho ba mẹ biết...”

“Uh'm, nói đi.” Trình Chi Ngôn gật đầu, xem như đáp ứng rồi.

“Em chính là... Xem từ trong sách.” Tiểu Thỏ cúi đầu, có chút xấu hổ hướng tới Trình Chi Ngôn nhỏ giọng nói.

“Sách gì?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày, về mặt nghi hoặc hướng tới cô hỏi.

“Chính là... Tiểu thuyết ngôn tình a...” Tiểu Thỏ tiếp tục cúi đầu, thanh âm yếu ớt giống như muỗi kêu nói: “Trong hiệu sách cửa trường học có, ngôn tình hiện đại, ngôn tình cổ đại, tiểu thuyết xuyên qua gì đó...”

“...” Trình Chi Ngôn nhíu mi.

Những cái này? ?

Những cái tiểu thuyết này anh không có xem qua, nhưng mà anh nhớ rõ trước kia có một đoạn thời gian các nữ sinh tụ tập cùng một chỗ thảo luận quyền tiểu thuyết kia đẹp, nam chủ quyền tiểu thuyết kia đặc biệt đẹp trai đặc biệt thâm tình, nữ chủ quyền tiểu thuyết kia khí phách lại cường thế các loại.

Dường như các nữ sinh đều cực kỳ thích xem chủng loại sách này?

“Trong tiểu thuyết có gì?” Trình Chi Ngôn hướng tới Tiểu Thỏ thuận miệng hỏi.

“Uh'm...” Tiểu Thỏ đôi mắt sáng ngời nhìn anh, dùng lực gật gật đầu.

Hà chỉ có ghi hôn môi như thế nào, thậm chí ngay cả...

Tiểu Thỏ suy nghĩ đến những cái miêu tả kiều diễm này, một khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn không được lại đỏ.

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, có vài thứ, không có xem qua liền không quyền lên tiếng, cho nên...

Anh gật gật đầu, hướng tới Tiểu Thỏ thân nhiên nói: “Chờ Quốc Khánh anh trở về, em đưa những cái tiểu thuyết này cho anh xem”

“Gì! ?” Tiểu Thỏ sững sốt, đôi mắt nhìn anh.

Anh nước chanh muốn xem ngôn tình tiểu thuyết nữ sinh xem?

Không... Không phải đâu!

Những cái miêu tả này cô xem đến độ mặt hồng tim đập, làm sao không biết xấu hổ đưa cho Trình Chi Ngôn xem a.

“Có vấn đề gì sao? ?” Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng cô sững sốt, nhíu mi hỏi.

“Không... Không có...” Tiểu Thỏ ngơ ngác ịa lắc đầu, trong đầu chỉ có viết ba chữ”

Xong! Trúng! Rồi!

“Tốt lắm” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, đưa tay sờ sờ đầu cô, đột nhiên như là nhớ tới cái gì, nhíu mày hướng tới cô hỏi: “Đoạn thời gian trước kia, em vẫn nói với anh em bạn đọc sách, sẽ không chính là bạn xem tiểu thuyết ngôn tình chứ?”

Chương 287

Chương 288. Không cho phép xem tiểu thuyết 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A? Cái kia... Khụ khụ... Thực ra em cũng có xem sách vật lý vài ngày... Thật sự, em thề với trời...” Về mặt Tiểu Thỏ thoáng có chút xấu hổ, ánh mắt không biết nên nhìn chỗ nào mới tốt.

“Hừ...” Trình Chi Ngôn khẽ hừ một tiếng, một bàn tay quần chặt lấy lọn tóc cô thương thức ở đầu ngón tay, nheo hai mắt lại nói: “Cho nên... Thực ra phần lớn thời gian vẫn lại là đang nhìn tiểu thuyết ngôn tình hả?”

“Ách... Cái kia... Uh'm...” Trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn phấn nộn của Tiểu Thỏ tràn đầy đều là đồ ửng, ánh mắt cô một hồi đảo bên trái nhìn, một hồi đảo bên phải nhìn, dù sao nói đúng là cái gì cũng không nhìn Trình Chi Ngôn.

“Nói dối với anh...” Thanh âm trầm thấp của Trình Chi Ngôn chậm rãi vang lên bên tai cô, cánh môi anh mềm mại như có như không đụng chạm viên tai của cô, gần từng chữ nói: “Là muốn nhận trừng phạt...”

“A?” Tiểu Thỏ không rõ chân tướng ngẩng đầu hướng tới Trình Chi Ngôn nhìn lại, cả người còn chưa phản ứng kịp, cánh môi hồng nhuận lại bị anh ôn nhu cắn.

Có chút ngọt ngào, nếu như cho tới bây giờ cũng không có nếm qua còn chưa tính, nhưng mà một khi nhắm nháp đẹp ngọt ngào của cô, Trình Chi Ngôn liền giống như nghiện, nhin không được muốn lần lượt hôn cô.

Cho nên đối với Tiểu Thỏ mà nói, trừng phạt như vậy cũng là ngọt ngào vừa thống khổ.

Nụ hôn của anh ôn nhu như thế, chuyên chú như thế, làm cho người ta nhin không được liền muốn chìm đắm trong trong đó.

Thống khổ là... Dù sao đây là lần đầu tiên Tiểu Thỏ chân chính hôn môi, tần suất hô hấp, tốc độ tim đập gì gì đó không cẩn thận liền không có bắt kịp tiết tấu, sau đó... Liền không có sau đó rồi...

Cuối cùng cánh môi anh mềm mại buông tha Tiểu Thỏ, đôi môi hồng đào của cô trở nên vừa đỏ vừa sưng thành một cái quả anh đào danh xưng với thực.

Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng cô chu miệng nhỏ, nhin không được cười cười lại nhẹ nhàng hôn một cái trên môi cô nói: “Không xong, giống như trừng phạt quá mức rồi.”

“...” Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy cánh môi mình có chút nóng rất đau đớn, cô đưa tay sờ sờ miệng mình, “Ừm... Cảm giác giống như biến sưng lên a...”

“Uh'm...” Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, sau đó gật đầu nói: “Là có một chút, nhưng mà một lát liền không có chuyện gì, yên tâm đi.”

“A....” Tiểu Thỏ nửa tin nửa ngờ gật gật đầu.

Vì thế Trình Chi Ngôn xoay người sang chỗ khác, khoe miệng cổ nén ý cười, dắt Tiểu Thỏ trong tầm tay nói: “Đi thôi, anh mang em tiếp tục đi thăm trường học.”

“...”

Kết thúc một buổi chiều đi thăm, sau đó lại ăn xong cơm chiều cùng Trình Chi Ngôn, Tiểu Thỏ liền bị Trình Chi Ngôn đưa đến cửa trường học, tụ họp cùng Chu Nguyệt còn có lão Trình.

Trước lúc xa cách, Trình Chi Ngôn hướng tới Tiểu Thỏ ngoắc ngón tay, tại lúc người nào đấy về mặt nghi hoặc nhích lại gần mình hơi hơi cúi đầu, lại hôn một cái trên cánh môi đã có chút sưng đỏ.

“Oanh” một tiếng, Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy mặt mình, lập tức liền nóng lên.

Làm ơn! Đại ca! Ba mẹ anh còn đứng ở chỗ này a!

Loại chuyện này, trước mặt bọn họ...

Anh xác định không có vấn đề sao?

Lão Trình và Chu Nguyệt nhìn cảnh tượng trước mắt này lập tức liền ngây ngẩn cả người, lập tức liền có chút không quá tự nhiên quay đầu đi, ánh mắt mờ mịt ngó trong không trung, mãi đến khi thanh âm Trình Chi Ngôn nhàn nhạt vang lên bên cạnh bọn họ nói: “Ba, mẹ, hai người đang nhìn cái gì a?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 288

Chương 289. Không cho phép xem tiểu thuyết 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách. Ba đang nhìn, sao trên trời thật sự là đẹp...” Lão Trình xoay đầu trở về, thuận miệng bịa một lý do hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

“Đúng, Đúng vậy a, thật sự là sáng ngời a!” Chu Nguyệt xấu hổ cười cười, thuận miệng phụ họa nói.

“...” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu hướng tới trên trời nhìn thoáng qua, trong trời đêm tối như mực, đừng nói sao liền ngay cả ánh trăng đều không có xuất hiện.

“VẬY cái kia, nếu không hai con tán gẫu một hồi, ba với mẹ con đi dạo một lát?” Lão Trình có lẽ là phát hiện câu nói vừa rồi kia sơ hở quá lớn, vì thế rõ ràng liền làm rõ hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

“Không cần, một lát phòng ngủ muốn kiểm tra, con phải đi về trước.” Trình Chi Ngôn hướng tới Tiểu Thỏ vẫy vẫy tay nói: “Nghỉ ngơi sớm một chút, ngày mai anh lại đi cùng em”

“Được.” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Thỏ đỏ ửng ửng, khó xử gật gật đầu.

Mắt thấy Trình Chi Ngôn rời khỏi, lúc này lão Trình và Chu Nguyệt mới cúi đầu xuống, trong ánh mắt mang theo một chút tìm tòi nghiên cứu hướng tới môi thoáng sưng đỏ của Tiểu Thỏ nhìn.

“... Chắc chắn, đều đã sưng lên, thật sự là cảm thú a...” Trên gương mặt Lão Trình là viết hai chữ “Đau lòng”.

“Đứa nhỏ này, tuy rằng tiểu biệt thắng tân hôn, nhưng làm cũng có chút quá phận...” Chu Nguyệt nhìn miệng Tiểu Thỏ, trong ánh mắt tràn đầy đều là không nỡ.

“...” Tiểu Thỏ nghe hai người bọn họ nói, trên mặt liền như lửa đốt, ánh mắt quần bách cũng không biết nên nhìn chỗ nào mới tốt.

“Đi thôi, cùng mẹ về khách sạn, lấy khăn mặt lạnh xoa cho con, hẳn là tiêu sưng nhanh.” Chu Nguyệt sờ sờ đầu Tiểu Thỏ, ôm bờ vai cô xoay người liền hướng khách sạn cách đó không xa ngoài cửa đi đến.

“Xử tiểu tử này thật sự là một chút thương hương tiếc ngọc cũng đều không hiểu!” Lão Trình thở dài một hơi, đi theo phía sau Chu Nguyệt và Tiểu Thỏ, lăm lăm nói.

“...”

Tiểu Thỏ... Đã hoàn toàn không biết nên dùng cái biểu tình gì đối mặt hai người bọn họ rồi.

Sau khi cùng Trình Chi Ngôn ở Nam Kinh một tuần, buổi chiều chủ nhật, Tiểu Thỏ liền đi theo lão Trình và Chu Nguyệt về thành phố Z.

Trước khi xa cách, Trình Chi Ngôn dặn đi dặn lại Tiểu Thỏ, một tuần này tuyệt đối không được nhìn lung tung tiểu thuyết ngôn tình, nhất định phải học tập thật giỏi, bởi vì dựa theo truyền thống quang vinh trường trung học phụ thuộc Nhất Trung thành phố Z, trước tháng 11 nhất định sẽ tiến hành thi một lần, kiểm tra thành tích mọi người một chút, sau đó lại do thành tích tới quyết định ngày nghỉ Quốc Khánh này người có thể thật sự vui vẻ hay không.

Tiểu Thỏ gật gật đầu, miệng đầy đáp ứng.

Tiến bước Tiểu Thỏ và cha mẹ, Trình Chi Ngôn mới vừa trở lại ký túc xá liền bị ba tên gia hỏa kia bao vây lại.

“Trình lớp trưởng, em gái và ba mẹ cậu đi rồi hả?” Lâm Khải vẻ mặt như tên trộm hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

“...” Trình Chi Ngôn trầm mặc một chút, không có trả lời vấn đề này.

“Hai ngày này cậu đều chơi cùng em gái, chúng ta còn không biết, thì ra cậu thực ra là cái muội khổng!” Vương Thước vẻ mặt ghét bỏ nhìn Trình Chi Ngôn lắc đầu nói: “Trong cảm nhận của tớ hình tượng lớp trưởng liền hù đi như vậy.”

“Ai, không nói cái này, kỳ thật tớ vẫn tương đối tò mò, bộ dáng bạn gái Trình lớp trưởng lớn lên như thế nào, cũng hoặc là cái gia hỏa kia căn bản là không có bạn gái!” Trương Vũ Phi một cái ngón trỏ vuốt ve cằm chính mình, ánh mắt có vẻ đắm chiêu nhìn Trình Chi Ngôn chậm rãi nói.

“...” Trình Chi Ngôn nhìn bọn họ một cái, thanh âm thân nhiên nói: “Các cậu là không tin ta có bạn gái?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 289

Chương 290. Không cho phép xem tiểu thuyết 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ba người kia nhìn thoáng qua lẫn nhau, cười hắc hắc nói: “Kia hiển nhiên, cậu cũng đừng dùng em gái tới giả mạo bạn gái a! Đánh chết chúng ta đều sẽ không tin!”

“...” Trình Chi Ngôn nhìn không được trợn trừng mắt, cũng chẳng muốn theo chân bọn họ giải thích, lắc đầu, đi trở về trước mặt bàn học chính mình, kéo ghế dựa ra ngồi xuống nói: “Vậy liền xem như không có đi.”

“Ha ha, muốn chúng ta giới thiệu mấy mỹ nữ giúp cậu hay không?” Vương Thước vội vàng tiến đến bên cạnh anh, bát quái hề hề nói: “Mấy nữ sinh lớp học chúng ta đã có người hỏi tớ số di động của cậu bao nhiêu rồi.”

“Không cần.” Trình Chi Ngôn thân nhiên nói: “Không có hứng thú.”

“...”

Có lẽ là thật không ngờ Trình Chi Ngôn sẽ từ chối rõ ràng như vậy, Vương Thước có chút phẫn nộ sờ sờ cái mũi của mình nói: “Vi sao a? ? Mặc dù hiện tại cậu còn không thích người ta, nhưng mà mặc kệ nói như thế nào có thể tiếp xúc thử xem sao, nói không chính xác liền xem mắt, đến lúc đó biến thành một đôi a.”

“Tớ có người trong lòng.” Trình Chi Ngôn xoay người lại nhìn Vương Thước, thanh âm trầm giọng nói: “Sẽ không thích người khác.”

“Ai... Nhưng mà...” Vương Thước còn muốn nói tiếp chút gì ngưỡng cửa đã truyền đến một trận tiếng đập cửa, ngay sau đó đó là thanh âm huấn luyện viên to rõ la lớn: “107 ký túc xá! ! Kiểm tra phòng rồi! !”

“A...! Đến đây, đến đây! !” Kỷ Lâm Khải lại chạy vội đi mở cửa rồi.

Sau một tuần, sau khi Trình Chi Ngôn kết thúc một tháng huấn luyện quân sự, trường học có lòng từ bi, để cho bọn họ về nhà mừng Quốc Khánh.

Nhà Kỷ Lâm Khải và Trình Chi Ngôn vốn là Giang Tô, cho nên xế chiều hôm đó thầy giáo tuyên bố có thể bắt đầu nghỉ, hai người bọn họ trở về ký túc xá thu thập xong đồ đạc, sau đó đi nhà ga mua vé.

Mà Vương Thước và Trương Vũ Phi bởi vì nhà ở tỉnh khác, cho nên ngày nghỉ Quốc Khánh liền không quay về, chẳng qua hai người bọn họ không có quên dặn dò Trình Chi Ngôn và Kỷ Lâm Khải bảy ngày sau trở về nhất định phải nhiều mang chút ăn ngon tới.

Bởi vậy, trời gần sập tối Trình Chi Ngôn rốt cục trở lại nhà mình, trong lòng thậm chí có chút cảm khái, suốt cả một tháng a, anh rốt cục trở lại.

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu, nhìn biệt thự một mảnh mông lung trong bóng đêm trước mắt, bên tay trái là nhà mình, tay phải là nhà Tiểu Thỏ, của hai nhà kề bên nhau.

Giờ phút này, trong phòng nhà anh tối như mực, hiển nhiên là trong nhà không ai.

Mà trong phòng nhà Tiểu Thỏ chỉ có đèn trong phòng Tiểu Thỏ ở lầu hai là sáng, người này... Hẳn là đang làm bài tập đi..

Khóe môi Trình Chi Ngôn cong lên, về nhà mình cất kỹ hành lý trước, sau đó lại tắm rửa một cái lúc này mới chậm rãi từ từ đi nhà Tiểu Thỏ.

Hai người anh và Tiểu Thỏ đều có cái chìa khóa cửa nhà đối phương.

Cho nên Trình Chi Ngôn cầm cái chìa khóa lập tức mở cửa, hướng tới phòng Tiểu Thỏ trên lầu đi, trong lòng còn đang suy nghĩ như thế nào mới có thể cho cô kính hi.

Đi đến cửa phòng Tiểu Thỏ, cánh cửa phòng cô là nửa khép, đèn sáng bên trong xuyên qua khe cửa lộ ra, rơi xuống một mảnh ánh sáng màu vàng ở trên mặt đất.

Trình Chi Ngôn đưa tay nhẹ nhàng mà đẩy cửa phòng ra, Tiểu Thỏ đang nằm sấp trước mặt bàn học chính mình, nghiêm túc đọc sách, không có chút nào phát hiện Trình Chi Ngôn đã vào được.

Người này... Nhìn cái gì a, nghiêm túc như vậy?

Trong lòng Trình Chi Ngôn tràn đầy đều là nghi hoặc, anh đi đến phía sau Tiểu Thỏ, hơi cúi người hướng tới quyển sách trước mặt cô nhìn qua.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 290

Chương 291. Lừa anh phải trả giá

Editor: Quỳnh Nguyễn

Kỳ thật Tiểu Thỏ vốn là một chút đều không có nhận thấy được Trình Chi Ngôn vào, dù sao cô xem sách quá chuyên chú, Trình Chi Ngôn đi đường lại không có thanh âm gì.

Nhưng mà mấu chốt là, Trình Chi Ngôn vừa mới tắm qua, trên người còn mang theo một chút mùi sữa tắm thơm ngát, cho nên khi anh cúi người tới gần Tiểu Thỏ, cái mùi Tiểu Thỏ linh mẫn đột nhiên ngửi được một trận mùi thơm ngát quen thuộc.

Cái loại mùi quen thuộc này là mùi mỗi lúc trời tối ôm Trình Chi Ngôn đi ngủ lúc trước mới có thể ngửi được.

Trong lòng Tiểu Thỏ lập tức cả kinh, một đôi tay “Bốp” một tiếng che sách đang xem trước mặt mình, nháy mắt quay đầu lại, một đôi mắt ngập nước vừa vận chống lại ánh mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn.

Hai người nhìn nhau hai giây, Tiểu Thỏ kinh hồn táng đẫm nuốt nước miếng một cái, trong thanh âm mang theo một tia run rẩy, cường bạo xả ra một nụ cười tươi tắn hướng tới anh nói: “Anh nước chanh...Anh...Anh trở lại?”

“Uh`m . .” Đôi mắt thâm thúy của Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ, khỏe môi mỏng gọi lên một cái tươi cười đẹp mắt, anh chớp chớp mắt, thuận miệng hỏi: “Đang nhìn cái gì?”

Lúc anh nói những lời này hoàn toàn không có ý tứ đứng thẳng lên, liền nhất định bảo trì tư thế như vậy, thậm chí còn lại đến gần Tiểu Thỏ một chút.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy chớp mũi của anh sắp chạm chớp mũi mình rồi.

“Ách..Em... Đang nhìn sách...” Một trái tim nhỏ của Tiểu Thỏ ở trong lồng ngực đập “Phù phù phù phù”, hận không thể trực tiếp từ trong cổ họng xuất hiện.

Xong rồi, xong rồi!

Tuần trước cô từ Nam Kinh rời khỏi, Trình Chi Ngôn dặn đi dặn lại để cho cô trong khoảng thời gian này không được nhìn tiểu thuyết ngôn tình...

Thực ra cô cũng thật sự một tuần không có nhìn, nhưng mà hôm nay cô vừa mới kết thúc thi tháng, cô vốn nghĩ coi như là Trình Chi Ngôn kết thúc huấn luyện quân sự nghỉ trở về, dù thế nào cũng phải là ngày mai vì thế liền nghĩ thừa dịp anh còn chưa có trở lại nhanh nhìn một cái...

Không nghĩ tới...

Tiểu Thỏ lại dùng lực nuốt nước miếng một phen.

Trên mặt đã là một bộ dáng sắp khóc.

“Sách gì?” Đôi mắt Trình Chi Ngôn nhìn chăm chăm cô.

“Không có gì... Thật sự không có gì...” Hai tay Tiểu Thỏ che tiểu thuyết trên bàn, trong đầu liệu mạng nghĩ biện pháp ứng đối Trình Chi Ngôn, “Đứng rồi, anh nước chanh, anh trở về khi nào?”

“Nửa giờ trước.” Trình Chi Ngôn nhìn biểu tình trên mặt Tiểu Thỏ, thực ra đã đoán được cô vừa rồi nhìn cái gì, chỉ là nhìn bộ dáng cô liều mạng muốn che giấu liền nhìn không được muốn đùa cô.

“Này... Sớm như vậy liền trở lại?” Khóe môi Tiểu Thỏ cứng ngắc, thanh âm lấp bắp nói: “Vây cái kia...Em còn tưởng rằng buổi sáng ngày mai anh mới có thể trở về.”

“Uh`m...” Trình Chi Ngôn nhẹ gật gật, khóe môi gọi lên nhàn nhạt mỉm cười nói: “Vốn là định buổi sáng ngày mai lại ngồi xe trở về, nhưng mà... Nghĩ muốn cho em một kinh hi, cho nên liền trực tiếp mua vé xê chiều hôm nay trở lại... Nếu không bởi vì đường cao tốc bị tắc gần một giờ anh đã trở về càng sớm một chút.

“Vâng. . . Thật không? ?” Tiểu Thỏ nghe lời của anh, chỉ cảm thấy chính mình sắp cười không nổi rồi.

Nếu như anh nước chanh nhà cô trở về sớm một giờ mà nói, lúc ấy cô hẳn là còn chưa bắt đầu xem quyền tiểu thuyết này a....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 291

Chương 292. Lừa anh phải trả giá 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cô không bắt đầu xem mà nói, hẳn là liền không cần lấy tình hình như vậy đối mặt Trình Chi Ngôn?

Trong lòng Tiểu Thỏ nhất thời lệ rơi đầy mặt, đây quả thực chính là tiết tấu trời muốn ta chết.

“Đúng.” Một bàn tay Trình Chi Ngôn chống đỡ trên lưng ghé dựa Tiểu Thỏ ngồi, hơi hơi cúi đầu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn sắp khóc, tiếp tục hướng tới cô nói: “Anh nhớ rõ lần trước trước khi em về anh có nói qua với em, chờ anh trở lại em cũng lấy tiểu thuyết em đọc cho anh xem, đúng lúc anh cũng không có chuyện gì, em lấy một vài quyển cho anh xem đi.”

Cái gì?

Tiểu Thỏ lập tức liền hóa đá rồi.

Thực ra lần trước từ khi Trình Chi Ngôn nói chuyện này, sau khi trở về cô liền đặc biệt mà chuẩn bị một chút, tìm một vài tiểu thuyết nội dung đặc biệt thanh thuần đặc biệt Thanh Thủy để ở trên giá sách, liền chờ Trình Chi Ngôn tới kiểm tra.

Nhưng mà trước mắt, trên bàn của cô lại cứ để lại một quyển tiểu thuyết ngôn tình khẩu vị nặng, chuyện càng muốn chết là cô còn liền vừa lúc nhìn thấy chỗ mấu chốt nhất cả quyển sách.

Nam chủ trong sách đã dùng miệng cời từng cái từng cái quần áo trên người nữ chủ, hơn nữa buộc tay chân nữ chủ ở trên giường, còn coi như không có nữ chủ chửi rủa, trái lại tự hôn nữ chủ từ đầu đến chân, từ trước ngực hôn đến sau lưng, từ thắt lưng đến cái gì kia...

Liền chờ một cước cuối cùng rồi...

Kết quả Trình Chi Ngôn trở lại...

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy chính mình sắp tan vỡ, loại nội dung nếu như bị Trình Chi Ngôn này nhìn thấy... Cô quả thực không biết tương lai mình nên đối mặt anh như thế nào...

“Uh`m? Làm sao vậy?” Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng Tiểu Thỏ đều đã ngây người, nhìn không được cố nén ý cười đưa tay quơ quơ trước mặt cô hỏi: “Sao không nói?”

“Ách. . .Em...” Ánh mắt Tiểu Thỏ ngây ngốc nhìn tay thon dài trắng nõn kia của Trình Chi Ngôn quơ quơ trước mặt mình, trong đầu chỉ có một ý nghĩ:

Hiện tại cô tuyệt đối không thể đứng dậy rời khỏi cái bàn này!

Hiện tại cô tuyệt đối không thể để cho Trình Chi Ngôn nhìn thấy quyển tiểu thuyết cô đang xem này!

Cô tuyệt đối tuyệt đối tuyệt đối không thể để cho Trình Chi Ngôn nhìn thấy nội dung trong quyển tiểu thuyết này!!

Cô ngẩng đầu hướng tới Trình Chi Ngôn lộ ra một cái tươi cười, thanh âm trong trẻo mà hưng phấn nói: “Anh nước chanh, tại sao anh vừa về đến liền vội vã xem tiểu thuyết a, cũng không hỏi xem em thi tháng thế nào sao?”

“Uh`m, vậy em thi như thế nào?” Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ đột nhiên trở nên vui vẻ đứng lên, hơi hơi sừng sốt một chút, sau đó theo lời của cô hỏi.

“Ai nha, hôm nay mới vừa thi xong, thành tích còn chưa có, cho nên không biết rốt cuộc thế nào.” Tiểu Thỏ cười hắc hắc hướng tới Trình Chi Ngôn vô lại nói.

“...”

“Nhưng mà bản thân em cảm giác thi vẫn lại là rất không sai, rất nhiều đề bài bình thường em đều có gặp qua a...” Tiểu Thỏ vội vàng lại bồi thêm một câu, hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn cười như không cười liền gật gật đầu, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không nghĩ được trong đầu Tiểu Thỏ rốt cuộc đánh cái chủ ý gì.

“Cho nên anh nước chanh, anh không khen thưởng em một chút sao?” Tiểu Thỏ hướng tới anh cười, thanh âm trong trẻo hỏi.

“Em muốn khen thưởng cái gì?”

“Ừm . Khen thưởng cái gì cũng có thể sao?” Tiểu Thỏ giả hoạt cười cười.

“Chỉ cần em muốn, chỉ cần anh có thể cho.” Đôi mắt sâu thẳm của Trình Chi Ngôn nhìn cô, thanh âm nhàn nhạt mà lại giống như tuyên thệ hướng tới cô trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 292

Lừa anh phải trả giá 3.

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A.... Vậy em muốn anh, cũng có thể sao?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, giọng điệu nghiêm túc hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

“Có ý tứ gì?” Trình Chi Ngôn sừng sốt một chút, không quá hiểu nhìn Tiểu Thỏ.

“Ý trên mặt chữ.”

“...”

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mi, ý trên mặt chữ?

Cô muốn anh?

Mặc dù biết cô hẳn là không phải cái ý tứ kia... Nhưng mà Trình Chi Ngôn... Vẫn lại là không tự chủ được hiểu sai.

“Anh nước chanh?” Trong mắt Tiểu Thỏ nghi hoặc nhìn Trình Chi Ngôn trước mắt, đồ ửng trên gương mặt đẹp trai càng ngày càng rõ ràng, nhện không được liền mở miệng hô anh một tiếng.

“Khụ... Uh`m...” Trình Chi Ngôn phục hồi tinh thần lại, làm bộ như bình tĩnh, nhìn Tiểu Thỏ tiếp tục hỏi: “Muốn anh cái gì?”

“Hôn ta!” Tiểu Thỏ vừa nói vừa nhắm mắt lại hướng tới Trình Chi Ngôn chu mỏ lên.

“...”

Trình Chi Ngôn giật mình, cảnh trước mắt này giống mỗi ngày còn nhỏ cô yêu cầu anh hôn trước khi ngủ, thật có chút trùng hợp trong nháy mắt.

Anh nhện không được cười cười, cúi đầu nhẹ nhàng hôn một cái trên cánh môi hồng nhuận nói: “Được chưa?”

“Chưa được.” Tiểu Thỏ đưa tay ôm lấy cổ Trình Chi Ngôn, kéo anh gần lại chính mình một chút, sau đó chủ động đem cánh môi mình tới gần.

Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy trên cánh môi mình nhảy mất truyền đến một trận cảm giác mềm mại, cánh môi cô mềm nhũn mang theo một chút vị ngọt, dán chặt môi anh.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, học bộ dáng lần trước Trình Chi Ngôn hôn cô, hôn ngược lại Trình Chi Ngôn, đầu lưỡi xinh xắn của cô trần trọc lưu luyến trên cánh môi của anh, nghiêm túc miêu tả hình dạng cánh môi anh, sau đó thật cẩn thận mang theo một tia ý tứ thăm dò, cạy mở răng của anh.

Trình Chi Ngôn nháy mắt giật mình, lưỡi mềm mại trơn bóng của cô đã thăm dò vào trong miệng anh, mang theo một chút khó xử, nhẹ nhàng mà đụng chạm một cái đầu lưỡi của anh.

Khát vọng kiểm chế trọn vẹn một tuần nhảy mất bị động tác nho nhỏ này của cô đốt, đôi mắt Trình Chi Ngôn nháy mắt tối sầm, anh đưa tay ôm cổ Tiểu Thỏ, hơi hơi cúi đầu, nhắm mắt, không khỏi hôn sâu thêm.

Cùng lúc đó, một cánh tay kia của Tiểu Thỏ lén lút cầm lấy tiểu thuyết trên bàn học đang định giấu đến dưới bàn sách, lập tức liền bị một bàn tay to đè lại rồi.

Tiểu Thỏ mở to mắt, đôi mắt trong suốt mà thâm thúy kia đang gần trong gang tấc nhìn cô, trong ánh mắt mang theo một chút ý cười nhợt nhạt.

Đó là một tia mang theo ý cười sáng tỏ, trong lòng Tiểu Thỏ hồi hộp một chút, quát to một tiếng, không tốt.

Sau đó Trình Chi Ngôn rời khỏi cánh môi Tiểu Thỏ, tay giờ lên hướng tới cô giờ giờ tiểu thuyết ngôn tình trong tay lên, khoe môi hơi cong cười nói: “Muốn giấu cái này?”

“Ách... Không phải... Em...” Đôi mắt Tiểu Thỏ nhìn chăm chăm tiểu thuyết ngôn tình trong tay anh, đã không biết giờ phút này mình đang nói cái gì rồi.

“Vừa rồi đang nhìn chính là cái này?” Trình Chi Ngôn cúi đầu xuống, tiện tay lật đi lật lại tiểu thuyết trong tay.

Bìa ngoài quyển sách kia vẽ mỹ nữ hiện đại, tên sách dùng chữ dựng thẳng viết: “《 Đêm xuân tiêu ngắn ngủi, từ nay tổng giám đốc sẽ không ra 》”.

Đây là tên sách gì a...?

Trình Chi Ngôn khẽ nhủ mày, lại nhìn nhìn nội dung bên trong, lật chuyển vài tờ trong mắt đã là “Ừ a a, không muốn không muốn” rồi...

.....

.....

Cả căn phòng theo động tác Trình Chi Ngôn lật sách nhảy mất một mảnh yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 293

Chương 294. Lừa anh phải trả giá 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ căng thẳng ngừng lại hô hấp, một đôi mắt nhìn chăm chăm biểu tình trên mặt Trình Chi Ngôn.

Xong rồi, xong rồi, biểu tình trên mặt anh nước chanh nhìn giống như rất không cao hứng a...

Xong rồi, xong rồi, biểu tình trên mặt anh nước chanh nhìn giống như muốn tức giận a...

Xong rồi, xong rồi...

Đây hình như là khúc nhạc dạo muốn bão nổi a!!!!

Trình Chi Ngôn dùng vài phút thời gian, gần như lật chuyển quyển sách kia xong rồi, tổng thể mà nói, cả quyển tiểu thuyết không hề có tình tiết đáng nói, nội dung đại khái chính là nói một cái bá đạo tổng giám đốc nhìn tới một em gái xinh đẹp tính tình táo bạo, sau đó dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào nghĩ hết mọi biện pháp, ở bất kỳ thời gian nào bất kỳ tư thế nào làm chuyện kia cùng cô gái.

Sắc mặt Trình Chi Ngôn là càng xem càng khó coi, chờ anh lật chuyển cả quyển sách xong trên mặt gần như có thể dùng câu “mây đen biến thành bão” để hình dung rồi.

Tiểu Thỏ nhìn anh, nhìn không được nuốt nước miếng một cái, sau đó vội vàng cúi đầu, định dùng thái độ nhận sai tởm vượt qua một cửa ải khó khăn này.

“Đây là sách em xem vừa rồi?” Ngón tay Trình Chi Ngôn gõ gõ bìa ngoài quyển sách kia, thanh âm nghe qua vậy mà vô cùng bình tĩnh.

“Uh`m . . .” Tiểu Thỏ cúi đầu, nhẹ gật gật đầu, trong lòng cũng âm thầm buồn bực, sao thanh âm Trình Chi Ngôn nghe qua cũng không giống như là bộ dáng rất tức giận a...

“Trước kia cũng đều là nhìn loại sách này?” Đôi mắt Trình Chi Ngôn hơi hơi nheo lại, ánh mắt nguy hiểm nhìn Tiểu Thỏ.

“Không phải, không phải!” Tiểu Thỏ vội vàng lắc đầu, roạt một cái từ trên chỗ ngồi đứng lên, chạy đến giá sách trước mặt, cầm một vài Thanh Thủy văn mình sớm đã chuẩn bị tốt từ trên giá sách xuống, giống như hiến vật quý đưa tới trước mặt Trình Chi Ngôn nói: “Trước đều là những thứ này.. Kia cái kia... Hôm nay.. Thực ra là một cái ngoài ý muốn...”

“Ngoài ý muốn?” Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, nhìn mấy quyển tiểu thuyết trên tay Tiểu Thỏ kia, tiếp nhận tới, tiện tay lật đi lật lại, uh`m... Giống như quả thật bình thường rất nhiều, “Cái dạng gì ngoài ý muốn, nói cho anh nghe.”

“Ách. . . Kỳ thật. . . Cái kia. . .” Tiểu Thỏ hơi hơi ngần ra, lắp bắp hồi lâu, sau đó kiên trì nói: “Chính là lúc em mượn sách có lẽ không cẩn thận lấy nhiều, thuận tay liền cầm sách bên cạnh tới đây... Cho nên... Kia cái kia... Vốn không phải em định mượn quyển sách này, nhưng mà nếu đã lấy trở lại... Vậy thì thuận tiện nhìn xem... Ha ha ha... Ha ha ha...”

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn cô không nói lời nào.

Tiểu Thỏ xấu hổ nở nụ cười hai tiếng, cũng cười không nổi.

“Cho nên ý của em là, em vốn cũng không phải muốn mượn quyển sách này?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày ngữ khí rất cực hiên lành một chút, hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“Ừ! !” Tiểu Thỏ liên tục gật đầu.

“Vậy em vốn muốn mượn sách gì?” Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ, thuận miệng hỏi.

“Đây...” Tiểu Thỏ lập tức liền cứng đờ.

Đây...Cô vốn định mượn quyển sách kia... Hình như tên sách cũng không động a...

Trình Chi Ngôn thấy Tiểu Thỏ không nói, liền đưa tay捏捏 khuôn mặt cô, thanh âm nghiêm túc nói: “Nói chuyện!”

“Em vốn muốn mượn...” Tiểu Thỏ nhất thời nước mắt lưng tròng nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Nó.. Nó hơi tốt một chút so với quyển này....”

“A.... . . Quyển sách kia ở đâu?” Trình Chi Ngôn bám riết không tha tiếp tục hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 294

Chương 295. Lừa anh phải trả giá 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ồ đây. . Trong cặp sách em...” Tiểu Thỏ gian nan hướng tới Trình Chi Ngôn nói một tiếng.

“Lấy ra anh nhìn xem” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cô một cái, thuận tay cầm mấy quyển tiểu thuyết trong tay kia nặng nề mà đặt ở trên bàn viết.

“... Vẫn lại là từ bỏ đi? ?” Tiểu Thỏ về mặt bi thống nhìn Trình Chi Ngôn, nhìn không được ở trong lòng âm thầm hối hận, lời giải thích vừa rồi kia thật sự là tự vạch áo cho người xem lưng a!

“Đi lấy.” Đôi môi mỏng của Trình Chi Ngôn phun ra hai chữ này.

Tiểu Thỏ kì kèo mè nheo đi đến bên cạnh cặp sách chính mình, cực kỳ không tình nguyện cầm lấy cặp sách, một cái tay mảnh khảnh trắng nõn lật đi lật lại ở trong cặp sách, rốt cục tìm ra một quyển tiểu thuyết bìa ngoài màu sắc rực rỡ, cô cắn môi mình, về mặt khóc không ra nước mắt nhìn chằm chằm bìa ngoài quyển tiểu thuyết kia, dưới chân liền như mọc rễ, không muốn hướng Trình Chi Ngôn đi qua.

“Tới đây.” Trình Chi Ngôn hướng tới Tiểu Thỏ ngoắc ngón tay.

“...” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, nước mắt lưng tròng nhìn anh.

Trình Chi Ngôn không khỏi có chút buồn cười, không phải mới vừa còn lời thề son sắt chính mình vốn muốn nhìn sách không phải trong tay anh sao, sao lúc này cầm sách cô vốn muốn mượn chân lại càng thêm bất động rồi hả?

Trình Chi Ngôn nhin không được thờ dài một hơi, trực tiếp đi đến trước mặt Tiểu Thỏ, hướng tới cô yên lặng vươn tay đi ra.

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn bàn tay thon dài vươn đến trước mặt mình kia, chân chờ một chút, cuối cùng ngoan ngoãn cầm quyển sách trong tay kia giao ra.

Trình Chi Ngôn tiếp nhận sách, cúi đầu nhìn một cái, uh'm, tên quyển này còn hơn quyển kia, cơ hồ là chỉ có hơn chứ không kém--- 《BOSS ngao kiêu anh tới đây, ngồi trên chính mình động》.

“Cho nên... Đây mới là sách em muốn nhìn?” Trình Chi Ngôn nheo mắt lại, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chú Tiểu Thỏ trước mặt.

“Không phải...” Thanh âm Tiểu Thỏ cố giả bộ bình tĩnh hướng tới Trình Chi Ngôn nói, “Lúc em lấy không chú ý tên sách, liền xem bìa ngoài nó đẹp!”

Bìa ngoài?

Trình Chi Ngôn lại cúi đầu, nhìn bìa ngoài quyển sách kia một chút, uh'm... Phía trên vẽ trời xanh mây trắng cây xanh, dưới cây xanh bóng lưng hai người nắm tay nhìn cực kì ấm áp.

A...

Bìa ngoài cùng tên sách này... Thật đúng là một chút cũng không xứng đôi a...

“Quyển sách này xem chưa?” Trình Chi Ngôn quơ quơ quyển sách trên tay, hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“Chưa...” Thanh âm Tiểu Thỏ yếu ớt như muỗi kêu.

“Đó chính là chi nhìn quyển này?” Trình Chi Ngôn cầm lấy quyển 《ban đêm xuân tiêu ngắn, từ nay tổng giám đốc sẽ không ra》 trên bàn học kia, lại hướng tới Tiểu Thỏ quơ quơ.

“Quyển kia... Còn chưa xem xong...”

“Nhìn thấy chỗ nào rồi?” Trình Chi Ngôn đưa sách trong tay đến trước mặt Tiểu Thỏ, thanh âm nghiêm túc hỏi.

“...” Tiểu Thỏ tiếp nhận quyển sách trong tay anh, lật đến chỗ chính mình vừa rồi thấy, ngoan ngoãn chuyển về trước mặt anh nói: “Xem đến nơi này...”

“Uh'm” Ánh mắt Trình Chi Ngôn liếc cô một cái, nhưng là căn bản không đưa tay tiếp nhận quyển sách kia, mà là xoay người, ngồi xuống ghế tựa trước mặt bàn học của cô, thần nhiên nói: “Đọc.”

“A?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, trong mắt nghi hoặc nhìn anh.

“Đọc một tờ em mới vừa nhìn cho anh nghe.” Hai tay Trình Chi Ngôn ôm ngực, đôi mắt trong suốt cười như không cười nhìn cô, thanh âm thoải mái nhàn nhã hướng tới cô chậm rãi nói.

Này..

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 295

Chương 296. Lừa anh phải trả giá 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cả người Tiểu Thỏ nháy mắt liền hóa đá rồi.

Không... Không phải đâu.

Nội dung được viết trên sách này... Vậy mà muốn cô đọc cho anh nghe?

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn của Tiểu Thỏ nháy mắt che kín đỏ ửng.

Những câu miêu tả trong sách này, cô chỉ là nhìn đều đã mặt hồng tim đập, vậy mà Trình Chi Ngôn trước mắt còn muốn cho cô bắt nó đọc ra...

Cô... Cô sao không biết xấu hổ a...

“Không đọc mà nói...” Trình Chi Ngôn hướng tới Tiểu Thỏ nhọt nhọt cười, ngữ khí thoải mái nói: “Anh liền đặt những tiểu thuyết này trên tủ đầu giường mẹ em, hơn nữa sẽ nghiêm túc ghi rõ đây là nội dung một tháng gần đây em cố gắng học tập.”

“Em đọc..” Tiểu Thỏ vừa nghe anh nói như vậy, lập tức cực kỳ không khí thế đầu hàng rồi.

Mặc kệ nói như thế nào, mắt mặt trước mặt anh nước chanh dù sao vẫn tốt hơn so với mắt mặt ở trước mặt mẹ...

Huống chi nếu như bị mẹ cô biết cô xem loại sách này mà nói... Có khi bị bắt nằm trên giường chịu đòn...

Tiểu Thỏ nghĩ vậy, nhin không được liền rùng mình một cái, cô cầm quyển sách kia, cúi đầu, ánh mắt chăm chú nhìn chữ ở trong sách, sau đó kiên trì đỏ mặt nhỏ giọng nói:

“Anh chui đầu vào bụng của cô, môi lạnh bạc không mang theo một chút tình cảm hôn qua da thịt mềm nhũn (mềm mại, trơn bóng) của cô, hơn nữa... Hơn nữa... Còn một đường đi xuống...”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu có chút xấu hổ nhìn Trình Chi Ngôn một cái, lại phát hiện anh đang mặt không chút thay đổi nhìn chính mình, ánh mắt chớp lên, ý bảo mình tiếp tục đọc.

“Cô không ngừng vùng vẫy, nụ hôn của anh làm cho cô cảm thấy nhục nhã, mà lại mang cho cô khoái cảm không sao nói rõ được, cô nhin không được muốn cong người lên... Yêu cầu càng thêm xa vời .... Nhưng mà lý trí lại làm cho cô cách người đàn ông trước mắt... Càng xa càng tốt..”

Tiểu Thỏ kiên trì tiếp tục đọc xuống nói: “Anh không chút khách khí đưa tay đè cổ tay mảnh khảnh của cô lại... Kéo caravat trên cổ xuống... Trói hai tay cô lại, sau đó động tác cứng rắn tách hai chân cô ra... Ách... Khụ... Kéo xuống... Quần bên trong của cô... Sau đó... Sau đó...”

Tiểu Thỏ cảm thấy chính mình thật sự là đọc không nổi nữa ....

Khuôn mặt nhỏ nhắn của cô nhiệt độ đã nóng bỏng đến có chút kinh người, cô vùng trộm nhấc lên ánh mắt nhìn lạnh lùng trên mặt Trình Chi Ngôn, hiện ra một nét đỏ ửng không dễ dàng phát giác, lập tức tựa như thở dài nhẹ nhõm một hơi, trong lòng nghĩ, không tồi, không tồi... Thì ra anh nước chanh cũng là sẽ xấu hổ...

“Sao không đọc?” Mặc dù trên mặt Trình Chi Ngôn có một chút nhàn nhạt đỏ ửng, nhưng mà thanh âm vẫn bình tĩnh tự nhiên như cũ hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“Ách. . . Vẫn còn. . . Đọc a?” Hai tay Tiểu Thỏ nhin không được cầm tiểu thuyết che mặt mình, chỉ lộ ra một đôi mắt to nhìn Trình Chi Ngôn cầu xin tha thứ nói: “Anh nước chanh..Em biết sai rồi... Sau này em lại cũng không xem loại tiểu thuyết này...”

“A.... . .” Trình Chi Ngôn khẽ gật đầu, ngữ khí lạnh lạnh hỏi: “Thật sự biết sai lầm rồi?”

“Uh`m! Thật sự!” Tiểu Thỏ dùng lực gật đầu.

“Sau này còn gạt anh nói đang nhìn sách vật lý sao?” Hai mắt Trình Chi Ngôn nheo lại, cực kỳ thông thả nhìn cô hỏi.

“Không bao giờ nữa!” Tiểu Thỏ vội vàng lắc đầu như trống lắc.

“Được rồi.” Khóe môi Trình Chi Ngôn đột nhiên gọi lên một nét tươi cười, anh từ trên ghế đứng dậy ánh mắt cụp xuống nhìn Tiểu Thỏ nói: “Nhưng mà ít nhiều vẫn là để cho em nhớ lâu một chút, mới không cô phụ em xem một bản tiểu thuyết kỳ hoa như vậy.”

“A?” Tiểu Thỏ khó hiểu nhìn anh.

“Nằm trên giường đi.” Trình Chi Ngôn mặt không chút thay đổi hướng tới Tiểu Thỏ nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 270

Chương 297. Lừa anh phải trả giá 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

Gi! ?

Tiểu Thỏ nghe những lời này của Trình Chi Ngôn, cả người đều đã ngây dại.

Một đôi mắt to trắng đen rõ ràng nhìn chăm chăm Trình Chi Ngôn, sau một lúc lâu mới yếu ớt mở miệng hỏi: “Chanh... Anh nước chanh nói cái gì?”

“Nằm trên giường đi.” Trình Chi Ngôn đứng cách cô không xa, mặt mỉm cười hướng tới cô thấp giọng nói.

“...”

Động tác Tiểu Thỏ cứng ngắc nhìn Trình Chi Ngôn một chút, lại quay đầu nhìn nhìn cái giường phía sau kia, khó hiểu hỏi: “Nằm trên giường. . . Để làm gì?”

“Nằm.” Trình Chi Ngôn lườm cô một cái, ngữ khí nghiêm túc địa hướng tới cô nói một chữ.

“...”

Tiểu Thỏ ngẩn ra, một đôi mắt to đáng thương tội nghiệp nhìn Trình Chi Ngôn, trong lòng tràn đầy chán kinh.

Không phải đâu...

Anh nước chanh muốn cô nằm trên giường làm gì? Dù sao vẫn không đến mức anh định thực hiện toàn bộ những cái miêu tả trong sách một lần cho cô chứ?

Nếu như thực là vậy. . .

Giáo huấn này cũng quá khắc sâu...

Trong lòng Tiểu Thỏ nhất thời lệ rơi đầy mặt, hu hu hu... Mặc dù cô đã từng ảo tưởng, chờ sau khi cô trưởng thành, có lẽ sẽ khí phách đẩy anh nước chanh nhà cô ngã xuống giường, sau đó giờ trò với anh, lại cười hắc hắc hủy đi trong sạch của anh...

Nhưng mà!

Kia cũng là sau này lớn lên a. . .

Tình hình trước mắt này, cô thật sự không có dũng khí ha ha hắc anh nước chanh a...

Hướng chi, xu thế này nhìn... Hình như là anh nước chanh muốn ha ha hắc cô a. . .

Trong lòng Tiểu Thỏ lo sợ bất an nghĩ, vẫn là nghe lời coi dèp lê ngoan ngoãn nằm ở trên giường, sau đó nghiêng đầu sang chỗ khác ánh mắt tội nghiệp nhìn Trình Chi Ngôn đứng ở bên giường.

Oa? ?

Cái cánh tay Tiểu Thỏ chống đỡ thân thể của chính mình, trong mắt tò mò nhìn Trình Chi Ngôn, sao anh chạy đến tủ quần áo bên kia?

Trình Chi Ngôn ở trong tủ quần áo lật chuyển một hồi, tựa hồ là cảm thứ gì đó, lại xoay người về tới bên giường Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ vội vàng nằm thẳng, ngừng lại hô hấp, ánh mắt nhìn chăm chăm Trình Chi Ngôn.

“Em cảm thấy đích tình trong sách viết như thế nào?” Trình Chi Ngôn ngồi ở bên giường, mặt không chút thay đổi rốt cục hướng tới Tiểu Thỏ lộ ra một cái ôn nhu tươi cười.

Trong lòng Tiểu Thỏ nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, lắc đầu ngôn từ nghĩa chính nói: “Không tốt, một chút cũng không tốt! Loại miêu tả này quả thực là u ác tính Xã Hội Chủ Nghĩa, là nha phiến (thuốc phiện) trên tinh thần, sẽ hư hỏng trẻ em!”

“Vậy em còn xem?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mày, cười như không cười hướng tới cô hỏi.

“Không nhìn không nhìn! Lần này tuyệt đối là một cái ngoài ý muốn! Em bảo đảm lần sau lại cũng không xem loại sách này!” Tiểu Thỏ về mặt nghiêm túc lời thề son sắt hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, bàn tay ở sau người xòe ra, bên trong lòng bàn tay nằm một khăn quàng đỏ lúc Tiểu Thỏ đeo lên tiểu học.

“Đây là. . . Làm gì. . . ? ?” Tiểu Thỏ nhìn cái khăn quàng đỏ trong lòng bàn tay của anh kia, hơi run sợ một chút, trong lòng dâng lên một cổ dự cảm không tốt.

“Đưa tay qua đây.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, hoàn toàn không trả lời vấn đề của cô.

“ . . . ”

Tiểu Thỏ về mặt cảnh giác nhìn anh, liếc mành giấu hai tay phía sau mình

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 297

Chương 298. Lừa anh phải trả giá 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhưng mà Trình Chi Ngôn căn bản là không cho cô bắt luận cái cơ hội tránh né gì.

Một bàn tay anh chống đỡ ở trên giường, một cánh tay kia lập tức đè cổ tay mảnh khảnh cô lại, động tác nhanh chóng lấy tay khăn quàng đỏ buộc hai cái tay Tiểu Thỏ.

“ . . . ”

Tiểu Thỏ ngay cả vùng vẫy cũng không kịp, liền đã bị trói.

“ Anh nước chanh...” Đến chỗ này, trong lòng cô rốt cục thoát ra một chút cảm giác sợ hãi.

Nhiều năm qua như vậy, cô chưa từng gặp anh nước chanh chân chính tức giận, trước kia bắt luận cô trêu chọc Trình Chi Ngôn không vui như thế nào, chỉ cần cô hướng tới anh nũng nịu chút, lại chân chó bụng trà đổ nước, trên cơ bản anh cũng bỏ qua cô rồi.

Nhưng mà lần này. . .

Ánh mắt Tiểu Thỏ nhìn không được đồ...

Rõ ràng trên mặt anh nước chanh còn treo nhọt nhọt tươi cười, nhưng mà vì sao khiến cho cô cảm thấy kinh hồn táng đảm như thế a?

Sau khi Trình Chi Ngôn trói Tiểu Thỏ xong, một cái ngón tay thon dài trắng nõn nhẹ nhàng chọc chọc đôi má Tiểu Thỏ, cười tí mắt hỏi: “Làm sao vậy? Nhìn giống như sắp khóc?”

“Hu hu. . . Anh nước chanh. . . Em thật sự biết sai rồi...” Tiểu Thỏ vừa nghe ngữ khí ôn nhu này, nước mắt liền nhìn không được từng giọt từng giọt rơi xuống.

Chẳng qua trước mắt hai tay của cô bị trói, cả người không hề có lực nằm ở trên giường, hoàn toàn chính là bộ dáng con dê con đực làm thịt.

“Uh~m.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, hướng tới Tiểu Thỏ gật gật đầu, cúi người hôn tới nước mắt trên gò má cô, thấp giọng hỏi: “Vậy em khóc cái gì?”

“Em..Em...” Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy cánh môi anh mềm mại nhẹ nhàng xẹt qua trên gương mặt của mình, hơi thở ấm áp phun ở cổ của cô, làm cho lòng của cô càng thêm bối rối.

Cô tình nguyện anh nước chanh hung hăng nắn cô một trận, hoặc là trừng phạt đánh lòng bàn tay cô giống trước đây vậy, bắt luận anh dùng một loại phương thức giáo huấn mình, dù sao vẫn dễ chịu hơn tình hình hiện tại...

“Xem cái loại tiểu thuyết cái loại này có chỗ tốt gì đối với em sao?” Cánh môi Trình Chi Ngôn lưu luyến chỗ cổ Tiểu Thỏ, luôn luôn hôn trên làn da mềm mại trắng nõn, thấp giọng hỏi.

“Không có. . .” Tiểu Thỏ cắn môi, nước mắt vừa rơi xuống vừa nức nở nói.

“Kia có cái gì có hại sao?” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, ánh mắt cụp xuống nhìn Tiểu Thỏ đáng thương tội nghiệp, tiếp tục hỏi.

“Hu hu. . . Lãng phí thời gian. . . Lãng phí tinh thần và thể lực. . . Không tốt cho mắt... Hu hu... Còn chiếm dụng thời gian ngoài giờ học...” Tiểu Thỏ vừa

hấp cái mũi vừa dứt quãng trả lời.

“Quan trọng nhất là?” Trình Chi Ngôn đưa tay, động tác ôn nhu lau đi nước mắt trên mặt cô, chậm rãi hỏi.

“A?” Tiểu Thỏ giật mình, quan trọng nhất?

“Gạt anh.” Đôi mắt Trình Chi Ngôn nheo lại, nhìn ánh mắt Tiểu Thỏ khóc đến đỏ rưng rưng, gần từng chữ nói: “Gạt anh nói em bận học tập, em đang nhìn vật lý, trên thực tế đem tất cả tinh lực cùng tâm tư đều đã đặt ở trong tiểu thuyết.”

“Hu hu. . . Thực xin lỗi. . .” Ánh mắt Tiểu Thỏ nháy mắt, nước mắt lại bắt đầu tuôn rơi rớt xuống đất.

“Cho nên cái loại sách này, rốt cuộc có cái gì hấp dẫn em?” Trình Chi Ngôn vừa nói vừa đưa tay xóc vạt áo Tiểu Thỏ lên, lộ ra một mảnh bụng dưới bằng phẳng trắng nõn, “Là cảm thấy nam chủ cực kỳ ưu tú cực kỳ bá đạo, hay là hi vọng chính em cũng có thể trở thành người trong sách?”

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy bụng mình chợt lạnh, còn không có phản ứng kịp là chuyện gì xảy ra, cánh môi Trình Chi Ngôn ảm áp đã rơi vào trên da thịt mềm mại.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 298

Chương 299. Lừa anh phải trả giá 9

Editor: Quỳnh Nguyễn

Một trận cảm giác nháy mắt truyền đến, Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trong đầu của mình trống rỗng.

Lưỡi Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng mà trần trọc lưu luyến trên làn da bóng loáng trắng nõn, trong thanh âm mang theo một tia cười như không cười hướng tới cô nói: “Như thế nào, lúc đọc sách sẽ không cảm thấy tò mò sao, không muốn biết tình hình người trong sách gặp phải khi đó rốt cuộc là cái cảm thụ dạng gì sao?”

“Em...” Trong lòng Tiểu Thỏ tràn đầy đều là bối rối, chẳng lẽ anh nước chanh thực sự bắt chước tình tiết trong sách?

Nhưng mà cô còn chưa kịp suy nghĩ cẩn thận ý đồ của anh đã cảm giác được bàn tay ảm áp của anh dừng lại ở trên cái khoá quần bò chính mình.

Sau đó, bất quá một chút công phu, nút thắt quần bò cô đã bị mở ra, nháy mắt bị kéo xuống lộ ra quần trong Tiểu Hùng hồng nhạt của cô.

“Dừng. . .” Tiểu Thỏ theo bản năng cũng khép hai chân lại, rụt thân thể, nước mắt lưng tròng nhìn Trình Chi Ngôn.

Ánh mắt anh một mảnh trấn tĩnh, mặc dù khóe môi treo ý cười nhợt nhạt, nhưng mà ý cười kia căn bản là không có đạt đến trong ánh mắt đi.

“Dừng cái gì?” Ngón tay Trình Chi Ngôn đứng ở quần trong Tiểu Hùng trước mặt của cô, đôi mắt cup xuống, nhàn nhạt hướng tới cô hỏi.

“...” Tiểu Thỏ cắn môi mình, không dám nói lời nào, nước mắt liên tiếp đảo quanh ở trong hốc mắt.

“Xác định tự mình biết sai lầm rồi?” Đầu ngón tay Trình Chi Ngôn đã nhẹ nhàng đặt bên cạnh quần trong Tiểu Hùng, chỉ cần anh hơi chút dùng lực người nào đó sẽ lập tức...

“Ừ. . .” Tiểu Thỏ đáng thương tội nghiệp gật đầu, một khuôn mặt nhỏ nhắn đến mức đỏ rưng.

“A. . .” Trình Chi Ngôn rốt cuộc nhẹ nhàng mà nở nụ cười một tiếng, tay đặt ở trên eo cô, trở tay một cái, trực tiếp lật chuyển cả người Tiểu Thỏ tới đây.

Tiểu Thỏ còn không có trước mắt là chuyện gì xảy ra cả người liền đã nằm úp sấp.

Sau đó, người nào đó nâng bàn tay rồi hạ xuống, không chút khách khí đánh vào trên mông cô.

“Bốp” một tiếng, thanh âm thanh thúy, còn mang theo tiếng vọng.

Cả người Tiểu Thỏ đều đã ngẩn ngơ.

Ngay sau đó, “Bốp - bốp - bốp” vài tiếng, mông của cô lại bị đánh rồi.

Có lẽ là thật không ngờ Trình Chi Ngôn vậy mà sẽ đánh mình, Tiểu Thỏ sững sốt một hồi lâu, rốt cục nhìn không được nằm úp sấp ở trên giường “Oa oa” khóc lớn lên.

“Em không phải là xem tiểu thuyết sao! Anh đánh đến mức như vậy sao? Hu hu hu...” Tiểu Thỏ vừa khóc vừa hướng tới Trình Chi Ngôn hô: “Từ nhỏ đến lớn, mẹ em cũng không có đánh em, anh anh anh... Hu hu hu...”

Tiểu Thỏ lại tiếp tục khóc lớn.

Tốt xấu hiện tại cô đã mười ba tuổi, là cô gái lớn, lại bị người mình thích đánh mông..

Cái loại cảm giác này thật giống như chính mình lập tức lại về tới lúc ba tuổi bị người lớn khê tay giáo huấn.

Có thể là nhỏ Tiểu Thỏ khóc đến quá mức tê tâm liệt phế, sau khi Trình Chi Ngôn đánh cô vài cái liền ngừng tay, chờ cô khóc đến không sai biệt lắm lúc này mới cười như không cười nhìn cô nói: “Khóc thành như vậy sao, anh đánh cũng không đau mà?”

“Hu hu hu. . .Anh còn trối em đánh...” Tiểu Thỏ ghé vào trên giường, hai tay bị trối, chỉ có thể dùng khuỷu tay chống đỡ thân thể, quay đầu nước mắt lưng tròng nhìn Trình Chi Ngôn hướng tới anh lên án.

“Như vậy trí nhớ em mới có thể khắc sâu.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cô một cái, đưa tay kéo rút khăn quàng đỏ cột vào trên cổ tay cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 299

Chương 300. Lừa anh phải trả giá 10

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ ánh mắt hồng hồng ngồi ở chỗ kia, về mặt oán niệm nhìn Trình Chi Ngôn, không nói lời nào.

Trình Chi Ngôn cũng yên lặng nhìn cô, không lên tiếng.

Hai người liếc nhìn nhau như vậy rất lâu, cuối cùng Trình Chi Ngôn nhìn không được nở nụ cười, thanh âm nhỏ nhẹ nói: “Như thế nào, rất không hài lòng với anh?”

“Không có. . .” Tiểu Thỏ cúi đầu, thanh âm như muỗi kêu nhỏ giọng trả lời.

“Kia như thế nào không nói?”

“...”

Tiểu Thỏ cúi đầu, hay tay cầm lấy quần mình, hít hít cái mũi, thanh âm ong ong nói: “Chính là cảm thấy được...Anh vẫn lại là coi em như đứa trẻ...”

“Uh`m?” Trình Chi Ngôn có chút khó hiểu nhìn cô.

“Vốn là...” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, ánh mắt tội nghiệp nhìn anh nói: “Lớp học có rất nhiều nữ sinh nhìn tiểu thuyết như vậy, cũng không phải chỉ có một mình em, em thừa nhận nội dung trong sách kia quả thật là không tốt, nhưng là về phương diện vấn đề kia, em chính là tò mò, em hỏi mọi người, mọi người lại không trả lời em... Trên sách giáo khoa sinh lý nhà trường cũng chỉ nói vì sao nữ sinh sẽ đến di cả... Cái khác căn bản là không có....”

“Em hỏi anh khi nào?” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô.

“Hồi nhỏ a!” Tiểu Thỏ đứng lý hợp tình nhìn anh, vô cùng khẳng định nói: “Hồi nhỏ em hỏi qua anh phát sinh quan hệ là có ý tứ gì, anh cũng không có trả lời em”

“Ách. . .” Trình Chi Ngôn nghe cô nói như vậy hơi run sợ một chút, sau đó vừa bực mình vừa buồn cười nhìn cô nói: “Chuyện này ngược lại em nhớ rõ như vậy, vậy sao em cũng không ngấm lại lúc đó em mới mấy tuổi a, em mới ba tuổi có được hay không, em để cho anh giải thích ý tứ phát sinh quan hệ cùng một cái đứa trẻ ba tuổi như thế nào?”

“Kia. . . Kia sau này em nhớ rõ em lên tiểu học cũng hỏi qua...” Tiểu Thỏ mặt đỏ lên, tiếp tục nói sạo nói.

“Học sinh tiểu học hỏi cái loại vấn đề này quá sớm rồi!” Trình Chi Ngôn trực tiếp phản bác lời của cô.

“Dù sao ở trong mắt anh em chính là đứa trẻ...” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn Trình Chi Ngôn mắt thấy nước mắt lại muốn rơi xuống, Trình Chi Ngôn đành phải dờ khóc dờ cười nhìn cô nói: “Em vốn là nhỏ rất nhiều so với anh...”

“Được rồi! Liên tính em nhỏ so với anh! Vậy anh nói một chút, có người yêu nào lúc ở chung có thể đề so bạn gái mình ở trên đùi đánh mông không?” Tiểu Thỏ trừng mắt căm tức nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

“...”

Trình Chi Ngôn thật đúng là bị cô hỏi khó rồi.

“Không có đi!” Tiểu Thỏ buồn bực nhìn anh, chu chu miệng nhỏ, thanh âm mềm dẻo nói: “Chính là vì anh vẫn coi em như đứa trẻ, cho nên mới phải làm như vậy, anh suy nghĩ một chút nữa, nếu hiện tại em là mười tám tuổi mà không phải mười ba tuổi, anh trở về thấy em đang nhìn sách như vậy hẳn là lập tức bỏ nhào em, mà không phải đánh em!”

“Bỏ nhào em?” Khóe môi Trình Chi Ngôn cong lên, đôi mắt ý vị thâm trường nhìn cô, cúi đầu lập lại mấy chữ này một lần.

“Ách...” Tiểu Thỏ sùng sốt một chút, sau đó có chút xấu hổ tiếp tục nói: “Em chính là làm cái suy luận mà thôi, có lẽ chính là ý tứ muốn biểu đạt như vậy.”

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, sau đó nhàn nhạt mở miệng nói: “Như thế nào tuổi nào phải làm cái gì.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 300: Em không phải trẻ con

Chương 301: Em không phải trẻ con

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Chính là bởi vì bây giờ em mới mười ba tuổi, vì thế mà em cần làm những việc mà những người mười ba tuổi phải làm.”

“Trước mắt nếu em đúng là mười tám tuổi, anh mới không quan em xem sách gì!”

“Người khác như thế nào anh mặc kệ, nhưng anh thấy em từ nhỏ đến lớn, anh nhất định phải quản.”

Trình Chi Ngôn đứng trước giường, hai tay ôm ngực, ánh mắt hơi rũ xuống nhìn Tiểu Thỏ đang ngồi trên giường, ngữ khí cực kỳ nghiêm túc hướng về cô nói.

“.....”

Tiểu Thỏ cúi đầu, khịt khịt mũi, hai giọt nước mắt rơi xuống, cô đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn Trình Chi Ngôn hô một tiếng: “Em ghét nhất là anh!”

Sau đó liền nhảy xuống đất, đi vào đôi dép lê, chạy ra khỏi phòng.

Trình Chi Ngôn khẽ cau mày, nhìn bóng người biến mất khỏi cửa phòng, vốn muốn chạy đuổi theo, nhưng mà vừa bước chân ra, trong nháy mắt lại có chút chân chừ.

Anh coi cô là cô vợ nhỏ ư???

Thế nhưng cô..... Vốn là một đứa trẻ.

Trình Chi Ngôn thờ dài một hơi, bất đắc dĩ lắc đầu một cái, tiện tay đem hai cuốn tiểu thuyết ném trên bàn sách trong phòng cô, sau đó đi ra ngoài.

Buổi tối lúc ăn cơm, mẹ Tiểu Thỏ không biết nói lời nào chỉ nhìn Tiểu Thỏ đang cúi đầu ăn cơm, mãi lúc sau không nhìn được mới nói: “Tiểu Thỏ, Ngôn Ngôn không phải hôm nay được nghỉ học từ trường về hay sao, tại sao con không đi tìm anh chơi?”

“Con không cần đi tìm anh chơi?” Tiểu Thỏ cúi đầu và từng miếng, từng miếng cơm trong bát, âm thanh buồn buồn trả lời một câu.

“Không phải tháng trước cậu ấy không có ở nhà, không phải mỗi ngày con đều lầm bầm nhắc tên cậu ấy hay sao, làm sao bây giờ cậu ấy trở về, con ngược lại không có đề ý đến vậy?” Mẹ Tiểu Thỏ nhìn cô có chút buồn cười hỏi.

“Ai quy định anh về thì con nhất định phải đi tìm anh, sao anh ấy không tìm con chứ?” Tiểu Thỏ tiếp tục cúi đầu từng miếng từng miếng cơm vào miệng,

sau đó đáp:“ Với lại, con lúc nào nhớ đến anh ấy chứ?”

“.....” Mẹ Tiểu Thỏ nhìn cô với ánh mắt kỳ lạ, một lát, nhí giọng nói:“Làm sao, con với Trình Chi ngôn cãi nhau sao?”

Tiểu Thỏ bỗng nhiên ngừng đầu lên nhìn mẹ mình, môi giật giật, cuối cùng vẫn lạnh nhạt nói:“Không có!”

“Không có cãi nhau sao trông con không vui?” mẹ Tiểu Thỏ kéo ghế ngồi gần Tiểu Thỏ, cười nói:“Có phải Trình Chi Ngôn bắt nạt con, nói cho mẹ, mẹ đi báo thù cho con?”

Một câu nói, Tiểu Thỏ liền nói ra hết với mẹ.

“Không có gì.” Cô khịt khịt mũi, quật cường nói:“Chẳng qua là buổi chiều anh ấy đến, con đang xem tiểu thuyết bị anh thấy được..... Sau đó anh ấy..... Mắng con một trận.”

“Đọc tiểu thuyết lại bị cậu ấy dạy dỗ?”

“.....” Tiểu Thỏ chần chừ một lát, hướng về mẹ mình thấp giọng nói:“Tiểu thuyết ngôn tình..... Nội dung miêu tả một số chuyện.....”

“Nha.....” Mẹ Tiểu Thỏ gật gật đầu, nâng bát cơm trong tay, nhìn Tiểu Thỏ một lát, sau đó cười cười, đem bát cơm đặt trên bàn:“Điều này cũng không có gì, mẹ lúc trẻ, cũng rất thích những tiểu thuyết ngôn tình, con gái mà, khó tránh khỏi ảo tưởng người con trai bên cạnh mình hoàn mỹ như tiểu thuyết miêu tả, con bây giờ cũng coi như là lớn rồi, có một số việc, không thể vẫn tỉnh tỉnh mê mê, con gái thời xưa bằng tuổi này, cũng đều đã lập gia đình rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 301: Em không phải là trẻ con 2

Chương 302: Em không phải là trẻ con 2

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Vi lẽ đó mẹ không trách con?” Tiểu Thỏ nghe mẹ nói như vậy, nhất thời nhìn cô với ánh mắt đầy kinh ngạc.

“A.....” Mẹ Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, sau đó cười nói:“Với một điều kiện là con không được để chuyện này ảnh hưởng việc học tập.”

“Con biết..... Con chỉ dành thời gian rảnh để đọc sau khi đã làm xong bài tập.” Tiểu Thỏ rầu rĩ nói.

Không khí trong phòng khách yên tĩnh một lát, Tiểu Thỏ lại mở miệng ra hỏi:“Trước đây mẹ cũng đọc tiểu thuyết sao?”

“Nha..... Những năm đó, phần lớn đều là xem sách của Quỳnh Dao hoặc Tịch Quyên.....” Mẹ Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút hướng Tiểu Thỏ tiếp tục nói:“nói về thời điểm trước đây, cha con mua cho mẹ không ít tiểu thuyết ngôn tình đấy.”

“Cha?” Tiểu Thỏ hiếm khi thấy mẹ chủ động nhắc tới cha, nhất thời hứng thú nói:“Cha không ngăn cản mẹ xem sách sao? Cha thấy mẹ xem tiểu thuyết, sẽ không tức giận gì sao?”

“Tại sao lại phải tức giận đây?” Mẹ Tiểu Thỏ cười cười lắc đầu nói:“Tuy lúc đó mẹ cũng chỉ mười sáu mười bảy tuổi, dù sao cũng coi như người lớn rồi.”

“Vậy tại sao anh lại cho rằng con vẫn là một đứa bé.....” Tiểu Thỏ ngăn người ra, nhất thời nghĩ lại buổi chiều hôm nay.

“Nha..... có lẽ nguyên nhân là vì cậu ấy lớn hơn con một chút.” Mẹ Tiểu Thỏ nghiêm túc nhìn cô nói:“Dù sao cậu ấy nhìn con từ lúc còn nhỏ đến lúc con trưởng thành như bây giờ.”

“Không lẽ con trong mắt anh, cả đời chỉ là đứa trẻ hay sao.....” Tiểu Thỏ bĩu môi, nhìn bát cơm trước mặt có chút buồn bực.

“Chờ con lớn lên một chút nữa.” Mẹ Tiểu Thỏ cười cợt, xoa xoa đầu cô nói:“Thật sự không đi tìm Trình Chi Ngôn đi chơi sao?”

“Không đi.....” Tiểu Thỏ buồn buồn đáp một tiếng.

Cô vẫn còn đang phiền muộn mình bị mắng vì đọc ngôn tình.

Ăn cơm tối xong, Tiểu Thỏ trở về phòng tắm rửa.

Sau khi rửa mặt xong xuôi, cô tiện tay cầm một quyển tạp chí nằm trên giường xem, nhìn một lúc cảm thấy tẻ nhạt, liền đem cuốn tạp chí đặt ở trên mặt mình, dự định nhắm mắt một lúc.

Chỉ có điều khi mắt cô vừa khép lại, liền nghe được một tiếng “xẹt xẹt” của cửa phòng trên ban công được kéo ra.

Ồ?? Sẽ không có tên trộm vào chứ??

Tiểu Thỏ đang chuẩn bị lấy cuốn tạp chí ở trên mặt xuống, liền nghe được một âm thanh quen thuộc vang lên: “Tiểu Thỏ?”

Là Trình Chi Ngôn?

Tiểu Thỏ ngẩn ra, nhất thời nằm bất động.

Lúc này, anh tìm cô làm gì?

Lại là từ ban công đi vào.....

Tiểu Thỏ trong lòng đang còn tức giận, liền giả vờ làm bộ mình đã ngủ thiếp đi, không thèm để ý đến anh.

Trình Chi Ngôn lúc mở cửa nhẹ nhàng gọi cô một tiếng, thấy không ai đáp lại, cậu ta liền đi vào trong phòng, liếc nhìn Tiểu Thỏ đang nằm trên giường, trên mặt còn đắp một cuốn tạp chí, tựa hồ là đã ngủ rồi.

“Tiểu Thỏ?” Trình Chi Ngôn đi bên cạnh cô, thấp giọng gọi một tiếng.

Tiểu Thỏ vẫn nằm yên bất động.

Trình Chi Ngôn hơi nhíu mày, đưa tay lấy cuốn tạp chí trên mặt cô lấy xuống, Tiểu Thỏ nhanh chóng nhắm mắt lại, giả vờ hô hấp đều đều lâu dài như đã ngủ say.

“Thật sự đã ngủ thiếp đi.....” Trình Chi Ngôn thấy cô mắt nhắm yên tĩnh, không nhìn được lác lác đầu, đem cuốn tạp chí đặt trên tủ bên cạnh giường, lấy chăn đắp kín cho cô, lúc này mới ngồi xuống bên cạnh cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 302: Em không phải là trẻ con 3

Chương 303: Em không phải là trẻ con 3

Editor Quỳnh Nguyễn

Dưới ánh đèn dịu dịu trong phòng, Tiểu Thỏ vẫn nằm nhắm mắt yên tĩnh trên giường.

Lông mi cô dài mà cong giống như cây quạt nhỏ tạo thành bóng mờ nhàn nhạt ở hốc mắt, cánh mũi xinh xắn mà no đủ của cô đang hô hấp đều đều, một cái miệng đỏ hồng hơi hơi mở thò ra hương thơm nhẹ nhàng.

Trình Chi Ngôn ngồi bên cạnh cô, cúi đầu xuống chăm chú nhìn cô một lúc, sau đó đưa tay dò xét một cái, đưa tay lên khuôn mặt mềm mại của cô xoa xoa một hồi.

“Tiểu Thỏ, có phải đang tức giận không?”

Tiểu Thỏ đang nhắm mắt lại nằm, đột nhiên nghe âm thanh ôn nhu của Trình Chi Ngôn bên tai mình vang lên.

Cô không nhìn thấy được mặt anh, chỉ có thể dựa vào ngữ khí của anh để phỏng đoán xem lúc này đang quan tâm hay giả vờ, tự trách hay hỏi lỗi?

“Xin lỗi.....” ngón tay trắng nõn của Trình Chi Ngôn trượt nhẹ trên mặt cô, sau đó nhẹ giọng nói: “Thật ra anh đã suy nghĩ một lại một chút, tuy rằng bây giờ em chưa thành niên, nhưng cũng không coi là đứa trẻ, xem ta nói cái gì, ài.....”

Hắn thở dài thật sâu, tựa hồ như bất đắc dĩ, một lát lại nói tiếp: “Nguyên nhân anh tức giận cũng không phải bởi vì em đọc tiểu thuyết, mà là.....”

Tiếng nói của anh dừng lại một chút, dường như đang suy nghĩ gì đó.

Tiểu Thỏ đợi một lúc, cũng không nghe thấy anh nói tiếp, không nhìn được lên lút đem một mắt nhẹ nhàng mở ra, hướng về Trình Chi Ngôn.

Một hình dáng mờ nhạt dưới ánh đèn, gò má bị nhuộm một vòng nhàn nhạt của ánh sáng lộng lẫy, con ngươi anh hơi rù xuống, tựa hồ như đang nhìn xuống đất, lại như đang như xuyên thấu qua mặt đất để nhìn cái khác, bờ môi khẽ nhếch lên, trên vẻ mặt mang theo một chút cô đơn.

Cô đơn?

Tiểu Thỏ sững sốt một chút, làm sao lại xuất hiện trên người anh đây.....

Trình Chi Ngôn thờ dãi một hơi, xoay đầu lại nhìn Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ vội vàng nhắm mắt lại một lần nữa.

“Đại khái là bởi vì từ nhỏ đến lớn, đều đi cùng em, vô tình như đã quen với cảm giác có em đang ở bên cạnh anh, bây giờ, đột nhiên xa em đi học đại học, thậm chí có chút không quen điều này.” Trình Chi Ngôn cầm lấy tay Tiểu Thỏ đặt trong lòng bàn tay mình, cầm thật chặt tay cô, bất đắc dĩ cười nói:“ Cứ đến tối mỗi ngày đều gọi điện thoại cho e, là thời khắc anh cảm thấy vui vẻ nhất trong ngày, nghe em liên tục kể chuyện, liền cảm thấy mọi cực khổ cả ngày huấn luyện đều biến mất.....”

Tiểu Thỏ hơi run run, không nghĩ bản thân đối với Trình Chi Ngôn lại quan trọng như thế.

“Thế nhưng..”

Giọng nói của Trình Chi Ngôn đột nhiên thay đổi, đang cầm bàn tay cô trong tay, liền đưa tay véo nhẹ má có một cái:“Mỗi ngày em lại nói với anh là muốn đi đọc sách vật lý, nhưng thực tế lại đi đọc sách tiểu thuyết, em có biết khi ta biết chuyện này đã tức giận như thế nào ko?”

Ôi.....

Trên khuôn mặt Tiểu Thỏ vừa bị Trình Chi Ngôn véo một cái, suýt chút nữa đau kêu ra tiếng.

Cô cảm thấy nước mắt mình sắp chảy ra, có thể vì đang giả vờ ngủ, đành cố gắng không cho nó chảy ra.

Sau khi véo cô một cái, Trình Chi Ngôn tựa hồ cảm thấy hả giận một chút.

“Quên đi, nói cho em nghe em cũng không hiểu.”

Trình Chi Ngôn khẽ thở dài một tiếng, đứng dậy, liếc mắt nhìn Tiểu Thỏ ngủ say, liền đi ra ban công để trở về.

Tiểu Thỏ nhắm mắt lại, mãi đến khi âm thanh bên ngoài ban công hoàn toàn biến mất, lúc này mới vươn mình ngồi dậy.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 303: Em không phải là trẻ con 4

Chương 304: Em không phải là trẻ con 4

Editor Quỳnh Nguyễn.

Vừa này anh nói những lời kia.....

Ý là.....

Thì ra không phải anh tức giận mình đọc tiểu thuyết, mà là bởi vì cô không để ý tới anh!

Là ý này sao??

Tiểu Thỏ gãi gãi đầu của mình, luôn cảm thấy Trình Chi Ngôn đang bộc lộ tâm tư của mình.

Khà khà khà.....

Tiểu Thỏ nghĩ đi nghĩ lại không nhìn được lại cười khúc khích đi ra.

Xem ra anh không phải đang yêu cô sao!!

Tiểu Thỏ nằm ngửa mặt trên giường chính mình, ôm gối trở mình, chỉ cảm thấy trong lòng vui sướng không kiềm chế được như muốn nhảy ra.

Rạng sáng ngày thứ hai, Tiểu THỎ ăn sáng xong liền muốn đi tìm Trình Chi Ngôn rồi.

Nhưng mà, cô vừa đi đến cửa nhà Trình Chi Ngôn, liền bắt gặp Chu Nguyệt đang định ra ngoài mua thức ăn.

Chu Nguyệt cười híp mắt nhìn Tiểu Thỏ hỏi:“Tiểu Thỏ, đến tìm Ngôn Ngôn chơi ư?”

“Vâng!” Tiểu Thỏ cười hì hì gật đầu rồi nói:“Chào buổi sáng.”

“Ngôn Ngôn ra ngoài đánh cầu lông, không có ở nhà.” Chu Nguyệt cười hướng Tiểu Thỏ nói:“Mỗi buổi sáng sớm liền đi ra ngoài, cũng không ăn sáng. Ta xem tâm tư của Ngôn Ngôn không tốt lắm, cũng không biết là tại sao.”

“A? Anh đi ra ngoài rồi ư?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, không nghĩ tới Trình Chi Ngôn lại không có nhà.

“Ừ.” Chu Nguyệt gật đầu cười nói:“Có điều chốc nữa sẽ trở về, nếu cháu không bận thì có thể ở nhà chờ Ngôn Ngôn một chút, dù sao cũng chưa có ăn sáng, bác xem Ngôn Ngôn đánh cũng không lâu nữa.”

“Nha..... Được rồi.” Tiểu Thỏ cảm thấy có chút thất vọng, nhưng xung quanh đây có mấy cái sân bóng, cô cũng không biết đi đâu để tìm anh, huống chi vạn nhất lúc cô đi ra ngoài tìm anh lại trở về đây thì sao?

Tiểu Thỏ nghĩ đi nghĩ lại, bắt đầu đi vào trong nhà chờ Trình Chi Ngôn rồi.

Cùng lắm, sẽ chờ đến giữa trưa.

Chu Nguyệt cùng lão Trình có hẹn đi ăn cơm trưa với người khác, vì lẽ đó sẽ nấu ăn buổi trưa cho Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ xong, mới đi ra ngoài.

Tiểu Thỏ ngồi nhìn bàn ăn trước mặt, đợi đã lâu cũng không thấy Trình Chi Ngôn trở về, đang chuẩn bị đứng dậy trở về, cửa lớn đột nhiên truyền đến chuyển động một tiếng của chìa khóa.

“Anh!” Tiểu Thỏ trong lòng vui vẻ, vội vã chạy ra tận cửa, cười híp mắt gọi một tiếng.

Cửa mở ra, nhưng tiến vào là Hạ Phong.

Anh nhìn khuôn mặt tươi cười của Tiểu Thỏ, đầu tiên sợ hết hồn, sau đó lập tức nhìn cô cười rục rờ nói:“Tiểu Thỏ, là anh, là anh Hạ Phong đây!”

“.....” Tiểu Thỏ hơi run, nhìn Hạ Phong trong màu áo sơ mi trắng, quần thể thao đen, trong nháy mắt lui về phía sau hai bước nói:“Tại sao là anh?”

“Tiểu Thỏ.....” Hạ Phong nhìn thấy phản xạ lùi lại của cô, nhất thời một mặt như bị thương nói:“Không phải chứ, chẳng lẽ là anh, em không hoan nghênh sao?”

“Ạch..... Không phải.....” Tiểu Thỏ cố nờ nụ cười đầy gượng gạo nói:“anh Hạ Phong, chuyện kia..... Em tưởng là Ngôn Ngôn.”

“Cậu ta đi ra ga ra chơi bóng rổ, anh cùng Dương Giai Di đi đến đây trước.” Hạ Phong vừa mới nói, dịch sang một bên, Dương Giai từ phía sau liền từ từ bước vào.

“Tiểu Thỏ, đã lâu không gặp.” Dương Giai Di đi vào nhà, hướng về cô nở một nụ cười ôn hòa, nhẹ giọng nói.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn về phía anh, cô nhớ lần trước Ngôn Ngôn cũng nói với mình, Dương Giai Di cũng là học cùng Nam Kinh, chỉ là hai người khác ngành mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 304: Em không phải là trẻ con 5

Chương 305: Em không phải là trẻ con 5

Editor Quỳnh Nguyễn.

Có lẽ vì điều đó, da dẻ trên mặt cậu ta cũng bởi vì một tháng huấn luyện mà trở nên rắn chắc, tóc cũng cắt đi rất ngắn, đã không còn dài đến mắt, xem ra

tựa hồ càng thêm ánh mặt trời, cặp mắt kia của cậu ấy đang nhìn cô đầy vui vẻ, hơn nữa tiếng nói của cậu ấy đã biến thành trầm thấp, nam tính, không còn vẻ lạnh lạnh đáng yêu của trẻ con nữa, trong khoảng thời gian ngắn, Tiểu Thỏ dĩ nhiên không cách nào đưa cậu ấy trở về hình ảnh nữ tính như trước kia.

“Làm sao vậy?” Dương Giai Di nhìn về trọn mắt ngoác miệng của Tiểu Thỏ, đưa tay quơ quơ trước mặt cô cười nói: “Không nhận ra anh sao?”

“Không phải.....” Tiểu Thỏ hồi phục tinh thần lại, hơi ngượng ngùng mà gãi gãi đầu một cái, hướng về Dương Giai Di nói: “Chuyện kia.....Anh thật khác với trước đây, không còn nữ tính như trước kia.....”

“.....”

“.....”

Không khí trong phòng khách nhất thời hoàn toàn yên tĩnh.

“Phốc..... Ha ha ha ha.....” Chỉ một lát sau, Hạ Phong nhất thời không nhịn được tiếng cười, rốt cuộc cũng cười phá lên.

Dương Giai Di có chút dở khóc dở cười nhìn Tiểu Thỏ, âm thanh buồn cười nói: “Tiểu Thỏ, em là đang khen ta hay đang châm chọc ta đây???”

“Không phải, ý của em là.....” Tiểu Thỏ nhất thời tay chân luống cuống, “Ý của em là, nhìn anh bây giờ không hề giống như con gái, ạch.....Không phải, anh là đang nói, em bây giờ xem ra lại như con trai.....”

“Ha ha ha..... Như con trai! Hạ Phong nghe Tiểu Thỏ nói, không nhìn được vỗ vỗ đùi cười lớn.

Dương Giai Di quay đầu trừng mắt nhìn về cười điên cuồng của Hạ Phong, sau đó bất đắc dĩ hướng về Tiểu Thỏ nói: “Ta vốn là con trai, sao lại nói là giống như con trai thế?”

“.....” Trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của Tiểu Thỏ, đã đỏ cả lên.

Sau đó, cô sáng suốt lựa chọn im lặng, ánh mắt có chút luống cuống nhìn loạn khắp nơi.

“Ồ, cánh tay của anh sao vậy?” ánh mắt Tiểu Thỏ đang nhìn khắp nơi, đột nhiên thấy trên cánh tay của Dương Giai Di một mảnh đỏ sẫm.

“Nha, lúc này chơi bóng, không cẩn thận bị thương.” Dương Giai Di theo hướng ánh mắt của cô, nhìn về chỗ cánh tay bị thương của mình, cười cười nói: “Sàn xi măng sân bóng quả nhiên không có tốt như sàn bằng gỗ.”

Có điều sau chốc lát, Tiểu Thỏ đã đem hộp thuốc trong tủ thuốc ra, kéo Dương Giai Di vào ghế sa lông trong phòng khác, bắt đầu chữa vết thương cho cậu ấy.

Vì chuyện đó, khi Trình Chi Ngôn từ ga ra trở về, vừa đi qua cánh cửa đã thấy Tiểu Thỏ đang cúi đầu, cảm ngoáy tai trong tay đang nghiêm túc nhúng thuốc lau sạch vết máu cùng đất trên chỗ bị thương của Dương Giai Di.

Con người Dương Giai Di hơi rủ xuồng, nhìn dáng vẻ chăm chú của Tiểu Thỏ đang bôi thuốc cho mình, trong lòng hiện lên một tia cảm động.

Vẫn là Hạ Phong nhanh mắt, nhìn thấy Trình Chi Ngôn, lập tức từ trên ghế sa lông đứng lên, hướng về Trình Chi Ngôn phát tay một cái nói: “Trình Chi Ngôn, mau tới đây.”

“.....” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cậu ấy một cái, chậm rãi hướng về cậu ấy đi tới.

Tiểu Thỏ nghe tiếng Hạ Phong gọi Trình Chi Ngôn, trong lòng giật mình, trên tay hơi dùng sức đâm vào vết thương, lập tức khiến Dương Giai Di cắn răng thật mạnh để kiềm chế cơn đau.

“Ạch..... Thật ngại quá, thật ngại quá.....” Tiểu Thỏ mau chóng hướng về Dương Giai Di xin lỗi, sau đó ngẩng đầu lên nhìn sang phía Trình Chi Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 305

Chương 306. Tạm thời hẹn hò

Editor: Quỳnh Nguyễn

Về mặt trên mặt anh nhàn nhạt, chỉ là hướng tới Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua liền ngồi xuống bên cạnh Hạ Phong.

Tiểu Thỏ chần chờ một chút vẫn lại là cúi đầu hô một tiếng: “Anh nước chanh. . .”

“Uh`m” Trình Chi Ngôn như có như không địa tiếng.

“...”

“...”

Không khí trong phòng khách lập tức trở nên xấu hổ.

Hạ Phong quay đầu nhìn cái này lại nhìn cái kia, nhin không được mở miệng hỏi: “Làm sao vậy, hai người cãi nhau sao?”

“Không có.”

“Không có.” Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ trắm miệng một lời trả lời, sau đó lại không nói.

“Vậy hai người đây là...” Hạ Phong có chút chần chờ nhìn bọn họ.

Thực ra từ hôm nay lúc Trình Chi Ngôn chơi bóng anh liền có cảm giác người này giống như tâm tình không phải tốt.

Nhìn nhìn lại biểu tình hai người trước mắt, trong lòng càng thêm khẳng định, nhất định là người yêu nhỏ giận dỗi rồi.

“Ách. . .Tớ có thể nói sao?”

Không khí đang xấu hổ, Dương Giai Di đột nhiên cúi đầu mở miệng xen vào một câu.

“Uh`m?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, hướng tới anh nhìn qua.

“Tiểu Thỏ, em có thể đừng lại chọc bông băng của anh hay không...” Dương Giai Di về mặt dờ khóc dờ cười nhìn Tiểu Thỏ cầm đầu sỏ gây nên trong tay, cô từ lúc thấy Trình Chi Ngôn vào cửa kia lực đạo trên tay bắt đầu không chế không nổi, chọc bông băng trên miệng vết thương của anh ta một chút.

“A. . . Thật xin lỗi.” Tiểu Thỏ vội vàng lấy bông băng ra, đỏ mặt hướng tới Dương Giai Di giải thích nói.

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc về mặt Dương Giai Di, thanh âm lạnh lạnh nói: “Tay cậu không có à, không tự mình bôi thuốc đi.”

“...”

Dương Giai Di gạt mình, lập tức liền có chút buồn cười hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Không phải đâu, bạn gái cậu bôi thuốc giúp tớ cậu cũng ghen à?”

“...”

Trình Chi Ngôn nhìn anh ta, không nói lời nào.

“Được rồi, tự tớ làm là được.” Dương Giai Di về mặt đầu hàng nhìn anh, đưa tay tiếp nhận bông băng trong tay Tiểu Thỏ, nhận mệnh bôi thuốc cho cánh tay mình, vừa lau vừa nói: “Tớ muốn tiếp tục để cho Tiểu Thỏ lau mà nói, phỏng chừng liền không có thể sống đi ra cánh cửa này rồi.”

Mặt Tiểu Thỏ nghe lời nói này nhất thời trở nên đỏ rục.

Trình Chi Ngôn một bộ dáng tình lý đương nhiên nhìn anh ta.

“Khụ khụ, kia cái kia, tớ đã đói bụng rồi.... Chúng ta ăn cơm đi?” Hạ Phong đúng lúc vào loại thời điểm này đánh vỡ trầm mặc, cứu vãn xấu hổ đầy phòng.

“Uh`m” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt lên tiếng, đứng dậy hướng tới phương hướng nhà ăn đi đến.

Hạ Phong vội vàng đuổi kịp, vừa đi vừa hỏi: “Tớ nói, Trình Chi Ngôn, buổi chiều tiếp tục chơi bóng đi?Tớ lại hẹn mấy người bạn thân, chúng ta cùng nhau đánh, đánh toàn trường như thế nào?”

“Không đi.” Trình Chi Ngôn đi đến cạnh bàn ăn, kéo ra một cái ghế ngồi xuống, hướng tới Hạ Phong thân nhiên nói: “Buổi chiều tớ có ước hẹn.”

“A?” Hạ Phong sững sốt một chút, đôi mắt nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Không phải đâu, không phải cậu mới vừa nói buổi chiều muốn tiếp tục chơi bóng sao, tại sao chỉ chớp mắt cậu liền có rồi hả?”

Anh quay đầu lại, nhìn Tiểu Thỏ mới từ sô pha phòng khách đứng lên, nghi hoặc nói: “Buổi chiều Trình Chi Ngôn muốn hẹn hò cùng em sao?”

“Ài?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, theo bản năng lắc đầu: “Em...”

“Ừm, buổi chiều cô ấy đi xem phim cùng tớ.” Trình Chi Ngôn nói chuyện trước Tiểu Thỏ, lên tiếng ngắt lời cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 306

Chương 307. Tạm thời hẹn hò 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, về mặt kinh ngạc nhìn Trình Chi Ngôn.

Hạ Phong hít mắt đánh giá Trình Chi Ngôn một hồi lại nhìn nhìn Tiểu Thỏ, một câu nói toạc móng heo nói: “Hẹn hò này sẽ không là cậu sắp xếp tạm thời chứ? Tớ nhìn về mặt Tiểu Thỏ như thế nào lại là bộ dáng “Em cái gì cũng không biết” a?”

“... Ai cần cậu lo.” Trình Chi Ngôn lạnh lùng nhìn anh ta.

“Ha ha.” Mắt Hạ Phong xoay xoay, đột nhiên đề sát vào Trình Chi Ngôn cợt nhả nói: “Trình Chi Ngôn, cậu cũng không thể làm một người trọng sắc khinh bạn a, vốn đồng ý buổi chiều cùng nhau chơi bóng, như thế nào có thể thay đổi đi theo bạn gái nhỏ của cậu hẹn hò a?”

“Chẳng thể thì cậu muốn làm sao bây giờ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mị, đôi mắt trong suốt nhìn Hạ Phong.

“Ha ha, mang tớ và Dương Giai Di cùng đi!” Hạ Phong hướng tới Dương Giai Di liếc mắt ra hiệu, cười hi hi hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

“A.... . . Làm bóng đèn cũng không phải là một cái hành vi quang vinh.” Trình Chi Ngôn mị mị ánh mắt hướng tới anh ta nói.

“Không sao, tớ liền thích làm bóng đèn! Bóng đèn càng lớn tớ càng thích!” Hạ Phong chớp chớp mắt, lời thề son sắt nói: “Cậu yên tâm, đến lúc đó tớ chỉ xem không nói lời nào, bảo đảm sẽ không quấy rầy hai người.”

“...”

Trình Chi Ngôn không nói gì.

Cơm trưa qua đi, Tiểu Thỏ thay đổi một bộ quần áo, vậy mà thật sự đi theo ba người Trình Chi Ngôn, Hạ Phong, Dương Giai Di chậm rãi đi hẹn hò.

Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ đi ở phía trước, Hạ Phong cùng Dương Giai Di đi ở phía sau.

Tiểu Thỏ quay đầu nhìn thoáng qua hai người ở sau người, chần chờ một chút vẫn lại là hướng tới Trình Chi Ngôn thấp giọng hỏi: “Anh nước chanh, chúng ta đây là đi chỗ nào a?”

“Đi xem phim.” Đôi mắt Trình Chi Ngôn sụp xuống, cúi đầu nhìn cô một cái, thuận miệng hỏi: “Không phải nói chán ghét anh nhất sao, sao lại tới tìm anh rồi hả?”

“...” Trên mặt Tiểu Thỏ lúc đỏ lúc trắng nhìn Trình Chi Ngôn, bầu môi không vừa ý nói: “Làm gì, em tìm anh anh còn mất hứng a, chẳng lẽ anh hi vọng hết thảy ngày nghỉ Quốc Khánh cũng không tìm anh sao?”

“Vậy cũng không phải.” Trình Chi Ngôn suy nghĩ một chút, khéo môi gọi lên một cái độ cong đẹp mắt nói: “Chỉ là cảm thấy có lẽ em phải tức giận mấy ngày mới có thể đề ý anh.”

“Hừ... . Vốn là như vậy...” Tiểu Thỏ cúi đầu nho nhỏ nói thầm nói: “Nhưng mà người nào đem qua chủ động tới nhận sai a...”

“Ừm? Cái gì?” Trình Chi Ngôn về mặt nghi hoặc nhìn cô, hiển nhiên không có nghe rõ ràng vừa rồi cô đang nói cái gì.

“Ách... . Không có gì, không có gì.” Tiểu Thỏ khăn trương lắc đầu, tiếp tục hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Chúng ta đi xem phim gì?”

“Không biết.” Thanh âm Trình Chi Ngôn dừng một chút, sau đó tiếp tục nói: “Đi xem có cái gì, tùy tiện chọn một cái xem đi.”

“A.... . .” Tiểu Thỏ giật giật khéo miệng, thì ra thật đúng là hẹn hò này anh nghĩ ra tạm thời.

Đến chỗ rạp chiếu phim, Trình Chi Ngôn để cho Hạ Phong tại chỗ chờ bọn họ, chính mình đi mua vé...

Hôm nay vừa lúc là ngày đầu tiên Quốc Khánh, cửa rạp chiếu phim người đông nghìn nghịt, Tiểu Thỏ cùng Hạ Phong, Dương Giai Di ngồi ở khu nghỉ ngơi nhìn người qua đường lui tới, gió thổi mát mẻ, trong lòng bỗng nhiên thanh thản dễ chịu.

“Ai, Tiểu Thỏ Thỏ mau nhìn bộ dáng em gái bên kia thật xinh đẹp!” Hạ Phong đột nhiên về mặt kích động đưa tay đẩy đẩy cánh tay Tiểu Thỏ, chỉ vào một mỹ nữ cách đó không xa hướng tới cô lớn tiếng nói.

Tiểu Thỏ theo phương hướng ngón tay anh ta nhìn qua đi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 307

Chương 308. Tạm thời hẹn hò 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Quả nhiên, bên kia một cái em gái tóc dài thanh thuần đang ngồi, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn, mắt thật to, cánh môi phớt hồng, nhìn khoảng mười sáu mười bảy tuổi.

“Uh, là rất xinh đẹp!” Tiểu Thỏ gật gật đầu, vô cùng đúng trọng tâm đánh giá.

“Anh đi xin số điện thoại!” Hạ Phong mới vừa nói xong câu đó liền đã đứng dậy hướng tới phương hướng bé gái kia đi.

“Ài?” Tiểu Thỏ còn không có phản ứng kịp, liền nhìn thấy Hạ Phong đi trước cửa tiệm đồ uống mua một ly đồ uống.

Dương Giai Di nhìn thấy Hạ Phong đi tới liền hướng tới bên cạnh Tiểu Thỏ xê dịch, cười nói: “Người này lại phát hiện mục tiêu mới rồi.”

“Anh ấy...Anh ấy thường xuyên nhìn thấy mỹ nữ liền thân bất do kỷ sao?” Tiểu Thỏ kéo kéo môi, ngón tay chỉ vào phương hướng Hạ Phong, không còn gì nói.

“Trước đây lúc cao trung, nữ sinh lớp chúng ta còn có nhóm người học muội cấp thấp, trên cơ bản bộ dạng xinh xắn đều bị cậu ta đùa giỡn.” Dương Giai Di có chút bất đắc dĩ cười cười nói: “Uh m... Sự việc là như này, cậu ta thuộc loại thấy cái gì đẹp liền bắt động như vậy.”

“Nữ sinh bị anh ta đùa giỡn cũng không có đánh anh ta sao?” Trong mắt Tiểu Thỏ khó hiểu nhìn anh ta.

“Ừm . . .” Dương Giai Di cau mày nghĩ nghĩ, sau đó lắc lắc đầu nói: “Theo anh được biết hẳn là chưa từng có...”

“A? Không phải đâu. . .”

“Em nhìn liền biết.” Dương Giai Di cười cười, ánh mắt hướng tới Hạ Phong nhìn qua.

Chỉ thấy Hạ Phong bung chén đồ uống kia, trên mặt treo một nụ cười ôn nhu, đi đến bên cạnh bé gái kia, dường như có lễ phép hỏi vị trí bên cạnh có thể ngồi hay không, sau khi đạt được bên cạnh bên người gật đầu mới ngồi xuống bên cạnh cô ấy.

Sau đó, Tiểu Thỏ chỉ có thể nhìn thấy anh ta nói mấy câu cùng người nữ sinh kia, mặt bé gái kia nhìn không được có chút hồng đầu cũng cúi xuống.

Sau đó, Hạ Phong cầm đồ uống trong tay đưa cho nữ sinh, có lẽ ý tứ mời cô ấy uống, cô gái kia có chút thận trọng khoát tay áo, hẳn là từ chối.

“Xem đi, nào có người sẽ không hiểu ra sao tiếp thu đồ uống một người không quen biết đưa qua...” Tiểu Thỏ có chút không nói gì nhìn bọn họ, nhìn không được hướng tới Dương Giai Di châm chọc nói: “Nữ sinh cho rằng anh ta là bọn buôn người! Ngộ nhờ đồ uống bên trong có thuốc mê làm sao bây giờ?”

“Em nhìn nhìn lại.” Dương Giai Di nghe Tiểu Thỏ nói, nhưng là cười chỉ nói mấy chữ.

....

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, có chút nghi hoặc nhìn Dương một cái, lại tiếp tục hướng tới Hạ Phong nhìn qua đi.

Không biết anh ta còn nói chút gì, cô gái kia vốn là từ chối đồ uống của anh ta, nhưng mà một lát sau liền đỏ mặt đưa tay tiếp nhận cốc đồ uống trong tay anh ta.

Sau đó, Tiểu Thỏ trở mắt nhìn Hạ Phong giống như vô ý đưa tay hướng tới bên mình rụt một chút, cô gái kia kia có lẽ không chú ý tới liền vươn thân thể đi lấy đồ uống.

Ồ trong nháy mắt đó Hạ Phong hơi hơi cúi người trực tiếp hôn trên trán bé gái kia, nhẹ nhàng hôn một cái.

Ta đi!

Đây là cái tình huống gì!!

Tiểu Thỏ tròn to mắt nhìn bọn họ.

Bé gái kia có lẽ là không nghĩ tới Hạ Phong vậy mà sẽ ở lúc cô ấy nhận đồ uống hôn chính mình một cái, ngây ngẩn cả người.

“Đánh hần! Đánh hần! !” Tiểu Thỏ ở trong lòng yên lặng nhắc tới.

Nhưng mà, cô gái kia đỏ mặt, xấu hổ cúi đầu.

Hạ Phong cười tít mắt lại nói mấy câu gì với cô ấy, cầm đồ uống trong tay nhét vào trong tay cô ấy, đứng dậy hướng tới Tiểu Thỏ bên này đi trở về.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 308

Chương 309. Tạm thời hẹn hò 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ tròn mắt há hốc mồm mà nhìn anh ta.

Hạ Phong hướng tới cô quơ quơ di động trong tay, cười tít mắt nói: “Xem, anh xin số điện thoại rồi.”

“Không phải đâu. . Vì sao cô gái kia không đánh anh?” Tiểu Thỏ không dám nhìn anh ta.

“Vì sao cô gái kia muốn đánh anh?” Hạ Phong chớp chớp mắt, về mặt vô tội hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

...

Tiểu Thỏ há miệng thờ dốc sau một lúc lâu chỉ nói một câu: “Vừa rồi anh nói cái gì với cô ấy, vì sao cô ấy liền đồng ý cho anh số điện thoại?? Vì sao cô ấy để cho anh hôn? Vì sao cô ấy nhận đồ uống anh cho?”

“Chắc chắn, Tiểu Thỏ Thỏ, em là mười vạn câu hỏi tại sao à?” Hạ Phong hướng tới Tiểu Thỏ lắc lắc ngón tay, cười hì hì nói: “Em hỏi nhiều vấn đề một lúc như vậy, anh trả lời như thế nào a.”

“Trả lời cái gì? ?”

Bọn họ đang nói chuyện Trình Chi Ngôn đã cầm bốn tấm vé xem phim đi trở về.

“Ách. . . Chính là vừa rồi anh Hạ Phong đùa giỡn một cô gái.” Tiểu Thỏ lời ít mà ý nhiều nói với Trình Chi Ngôn chuyện mới phát sinh một lần.

Trình Chi Ngôn nhún vai, một bộ coi như không thấy gì nói: “Loại chuyện này, lúc cao trung cậu ta làm nhiều hơn, đã không hiếm lạ rồi.”

“Nhưng mà anh ấy cũng hôn cô ấy, vì sao cô ấy không đánh anh ấy?” Tiểu Thỏ vẫn lại là không rõ chuyện này.

“Tiểu Thỏ Thỏ, đây em cũng không biết.” Hạ Phong đưa tay phát phát tóc chính mình, về mặt đặc ý hướng tới cô nói: “Loại chuyện này, do người bộ dáng đẹp trai tới lắm, cô gái mới có thể tâm thiếu nữ này lắm, nhưng nếu như do bộ dáng xấu tới lắm, vậy thì gọi là quấy nhiễu.”

“...”

Tiểu Thỏ nhất thời đầu đầy hắc tuyến nhìn anh ta nói: “Anh đây là quanh co lòng vòng khen ngợi chính mình đẹp trai sao?”

“Ha ha ha ha, Tiểu Thỏ Thỏ, em có thể xuyên thấu qua hiện tượng nhìn bản chất, chứng minh em cũng là một vị cao thủ a!!” Hạ Phong sau khi nghe xong Tiểu Thỏ nói nhất thời thoải mái cười ha hả.

Mọi người nháy mắt không nói gì.

“Được rồi, phim sắp chiếu, chúng ta vẫn lại là mau vào đi thôi.” Dương Giai Di cười vỗ vỗ bả vai Hạ Phong, đưa tay hướng tới Trình Chi Ngôn muốn vé xem phim.

Trình Chi Ngôn cúi đầu, đưa mắt nhìn bốn tấm vé xem phim trên tay mình, sau đó lấy ra hai tấm trong đó đưa cho Dương Giai Di nói: “Cầm, đây là chỗ ngồi cậu và Hạ Phong.”

“A.... .” Dương Giai Di gật gật đầu, thuận tay đưa một cái khác cho Hạ Phong.

“Hai giờ mười lăm phim bắt đầu chiếu, mời các vị cầm vé tự động vào bàn!” Nhân viên kiểm vé đứng ở lối vào cầm loa lớn tiếng hô.

“Đi thôi.” Trình Chi Ngôn dắt tay Tiểu Thỏ, hướng tới địa phương kiểm vé đi tới.

Kiểm vé xong, vào sảnh số 3, Dương Giai Di cùng Hạ Phong đi ở phía trước, vừa cúi đầu nhìn chỗ ngồi viết trong vé trên tay vừa nhìn sắp xếp chỗ ngồi, sau đó ở bên cạnh hàng thứ năm ngừng lại, quay đầu gọi Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ nói: “Tới nhanh, tới nhanh, hàng thứ năm ở chỗ này.”

“A.... .” Trình Chi Ngôn nắm tay Tiểu Thỏ, nhìn không chớp mắt từ bên cạnh hai người bọn họ đi tới.

“Ài, hai người đi chỗ nào? Chỗ này mới đúng hàng thứ năm a!” Hạ Phong nâng cao giọng hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

“Xấu hổ, chỗ ngồi chúng ta ở hàng thứ mười lăm.” Trình Chi Ngôn rút cục dừng bước, quay đầu lại hướng tới Hạ Phong âm thầm cười, thanh âm trầm thấp mà thông thả nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mĩ Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 309

Chương 310. Tạm thời hẹn hò 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Gi! ?

Hạ Phong cùng Dương Giai Di nhất thời ngây ngẩn cả người.

Sau đó tro mắt nhìn trên mặt Trình Chi Ngôn mang theo tươi cười đáng đánh đòn nắm Tiểu Thỏ lập tức hướng tới phía sau đi tới.

Này... Người này!!

Lúc mua vé vậy mà mua vé hàng khác nhau!

Hạ Phong cùng Dương Giai Di nhìn thoáng qua lẫn nhau, cuối cùng đành phải lắc đầu tìm đến chỗ ngồi chính mình ngồi xuống.

Trình Chi Ngôn mang theo Tiểu Thỏ đi đến hàng mười lăm, sau đó chọn góc ngồi xuống.

Tiểu Thỏ có chút buồn bực nhìn vị trí hai người bọn họ, chần chờ một chút vẫn lại là nhìn không được mở miệng hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh, vì sao chỗ ngồi hai người chúng ta khuất như vậy?”

“Bởi vì chỗ ngồi phía sau đều bị người khác chọn hết.” Trình Chi Ngôn vô cùng lạnh nhạt hướng tới Tiểu Thỏ trả lời.

“Vậy vì sao chúng ta không ngồi vào phía trước a?” Tiểu Thỏ lại vẫn là có chút khó hiểu, rõ ràng vị trí Hạ Phong cùng Dương Giai Di ngay tại hàng thứ năm chính giữa a, vị trí kia thật tốt, mặc dù hơi chút gần phía trước nhưng mà nhìn cũng cực kỳ sáng khoái a.

“Anh thích ngồi ở phía sau.” Trình Chi Ngôn quay đầu lại, đôi mắt trong suốt nhìn Tiểu Thỏ một cái, sau đó thanh âm trầm thấp hỏi: “Nếu như em muốn ngồi phía trước mà nói, có thể đổi vị trí cùng Hạ Phong hoặc là Dương Giai Di.”

“Ách. . . Không cần. . .” Tiểu Thỏ vội vàng khoát tay nói: “Em thích cùng ngồi với anh nước chanh.”

“Ngoan.” Trên mặt Trình Chi Ngôn lộ ra nụ cười hài lòng, anh cầm bắp rang trong tay đưa cho Tiểu Thỏ nói: “Cầm đi, mua cho em.”

“Cảm ơn anh nước chanh!” Tiểu Thỏ nhất thời lòng tràn đầy vui mừng tiếp nhận bắp rang trong tay Trình Chi Ngôn, thuận tay cầm lấy một viên vào vút trong miệng mình.

Bắp rang bơ ngọt ngào, hương vị nháy mắt lan tỏa trong miệng cô.

Tiểu Thỏ vừa mới ăn mấy viên bạo mẽ hoa, ngọn đèn bên trong rạp chiếu phim liền tối sầm, trên màn ảnh bắt đầu chiếu quảng cáo.

Trình Chi Ngôn liền yên lặng ngồi ở bên cạnh cô, ánh mắt nhìn màn hình lớn phía trước.

Tiểu Thỏ ăn một hồi, lúc này mới như là đột nhiên nhớ tới cái gì, cầm lấy một viên bắp rang đưa tới bên miệng Trình Chi Ngôn nói: “Anh nước chanh, anh ăn không?”

Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, nhìn bắp rang Tiểu Thỏ đưa đến bên cạnh khóe môi chính mình, cúi đầu “Uh” một tiếng, sau đó há miệng ngậm cả ngón tay cô vào trong miệng.

Lưỡi anh nhẹ nhàng xẹt qua đầu ngón tay của cô, giống như một mảnh lông vũ mềm mại nhẹ nhàng bay xuống mặt nước, nổi lên từng đợt sóng lăn tăn.

Tìm Tiểu Thỏ nháy mắt đập lờ một nhịp.

Nhưng mà Trình Chi Ngôn lại giống như chuyện gì cũng không có phát sinh, ăn luôn viên bắp rang trong tay cô, lại thuận tiện liếm đầu ngón tay của cô một chút, liền tiếp tục nhìn màn hình.

Tiểu Thỏ nhìn anh, lại nhìn ngón tay mình, một trái tim nhỏ “Bùm bùm” nhảy dựng.

Vừa rồi... Trình Chi Ngôn hẳn là vô ý đi...

Tiểu Thỏ rút tay nhỏ về, cầm một viên bắp rang ném vào trong miệng mình.

Liền ăn như vậy mấy viên, cô đột nhiên cảm giác được Trình Chi Ngôn dường như đang nghiêm túc nhìn chính mình.

Tiểu Thỏ quay đầu đi, nhìn đôi mắt Trình Chi Ngôn trong bóng đêm giống như ngôi sao, nhỏ giọng hỏi: “Anh nước chanh, làm sao vậy? Anh nhìn cái gì?”

Trình Chi Ngôn không nói lời nào, thân thể hướng tới phương hướng cô nghiêng nghiêng.

??

Trong ánh mắt Tiểu Thỏ tràn ngập dấu chấm hỏi.

“Đừng nhúc nhích.” Trình Chi Ngôn thấp giọng nói, một gương mặt tuấn tú gần như tiến đến bên cạnh cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 310: Hôn trong rạp chiếu phim

Chương 311: Hôn trong rạp chiếu phim

Editor Quỳnh Nguyễn.

Trên màn hình phim chiếu phim lúc sáng lúc tối, chiếu vào gương mặt trắng nõn của Tiểu Thỏ, cô nhìn thấy Trình Chi Ngôn càng dần càng gần, khuôn mặt nhỏ nhắn không nhận được dần dần đỏ lên.

Trình Chi Ngôn càng lúc càng gần cô.

Tìm Tiểu Thỏ dần loạn nhịp.

Không phải Trình Chi Ngôn đang muốn hôn cô ngay tại rạp chiếu phim chứ?

Cô hồi hộp nuốt nước miếng một cái, không tự chủ được nhắm hai mắt lại.

Nhưng mà cái nụ hôn cô chờ mong kia chậm chạp không có rơi xuống.

“Nơi này em....” Trình Chi Ngôn âm thanh ôn nhu vang bên tai cô, kèm theo âm thanh trầm thấp của anh, cô cảm nhận được ngón tay của anh đang lướt

nhẹ nhàng trên khóe miệng mình, “Nơi này, dính gia vị của bắp rang rồi.”

Tiểu Thỏ đột nhiên mở mắt ra.

Nhìn thẳng vào cặp mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn.

Anh đưa ngón tay trở, quơ quơ trước mặt cô, trên đầu ngón tay còn dính gia vị màu nâu nhạt của bắp rang.

Khuôn mặt Tiểu Thỏ lập tức đỏ lên.

Thì ra..... Anh không phải là muốn hôn mình.....

“Àch..... Ừ..... Cái kia..... Có thể là do em ăn quá nhanh, cho nên mới không cẩn thận.....” Tiểu Thỏ hơi ngượng ngùng, lấp ba lấp bắp nhìn anh giải thích.

Nhưng mà lời của cô còn chưa nói xong, Trình Chi Ngôn đã cúi người, khẽ hôn lên bờ môi hồng hào của cô một cái.

Hai mắt Tiểu Thỏ chợt trợn ngược lên.

Cái lưỡi trắng mịn của Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng liếm trên bờ môi mềm mại của cô một hồi, sau đó ngồi thẳng lên, cười híp mắt nhìn Tiểu Thỏ nói: “Trên miệng cũng dính một chút gia vị rồi.”

“.....”

Tiểu Thỏ vẫn đang ở trong trạng thái đơ toàn thân, chưa kịp phản ứng.

“Ừ..... Mùi vị cũng không tệ lắm.” Trình Chi Ngôn hướng về Tiểu Thỏ cười nhạt, quay đầu đi, như chưa có chuyện gì xảy ra, tiếp tục xem phim.

Sau một hồi lâu, Tiểu Thỏ mới khôi phục lại tinh thần.

Cô đưa tay sờ sờ bờ môi của mình, ở đó vẫn còn lưu lại nhiệt độ của bờ môi anh.

Vừa nãy.....

Giống như trong nháy mắt, cô nhìn thấy cảnh tượng trời hoa đào nở rộ đầy trời đất.

Tiểu Thỏ yên lặng đưa tay sờ sờ trái tim mình một chút, ừ..... Vẫn còn đang loạn nhịp.....

Thật là, xảy ra chuyện gì, không phải đơn giản là một nụ hôn môi thôi sao, cô làm gì mà cứ như hồn vía lên mây thế.

Thật là, cũng không phải là chưa bao giờ hôn cùng Trình Chi Ngôn.....

Trong lòng Tiểu Thỏ không ngừng làm cho mình bình tĩnh lại, thật vất vả thở ra hơi, rốt cuộc một lần nữa quay lại xem phim.

Chỉ là phim đã chiếu qua đoạn mở đầu, mà phim hai người xem kể về gián điệp chiến tranh, không xem mở đầu, cơ bản cũng không biết bộ phim này nói về cái gì.

Tiểu Thỏ có chút buồn bực, nhìn đoạn đối thoại không rõ của nhân vật chính trên màn ảnh, lần thứ hai đưa tay vào lấy bắp rang.

“Cũng cho anh một viên.” Trình Chi Ngôn vừa hướng mắt về màn ảnh, hướng về Tiểu Thỏ nói.

“Nha.....” Tiểu Thỏ yên lặng, lấy một viên bắp rang, đưa đến bên miệng Trình Chi Ngôn.

Lần này, cô cẩn thận dùng hai ngón tay cầm phần dưới bắp rang, chỉ sợ Trình Chi Ngôn lại ăn luôn cả bắp rang lẫn ngón tay cô.

!!!!

Tiểu Thỏ bất chợt giật mình, trong nháy mắt đầu ngón tay truyền đến một cảm giác, loại cảm giác đó tựa như một dòng điện nhỏ bé, dọc theo dây thần kinh đầu ngón tay, nhanh chóng truyền đi khắp toàn thân.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 311: Nụ hôn trong rạp chiếu phim 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cô theo bản năng rút tay về, ánh mắt hướng tới Trình Chi Ngôn nhìn qua.

Nhưng mà người nào đó vẫn nhìn về màn hình phía trước không chuyển mắt như cũ, giống như vừa rồi chỉ là hành vi theo bản năng, không có chút nào nhận thấy được Tiểu Thỏ mang đến nhiều quấy nhiễu cho mình.

“....”

Là cô... Suy nghĩ nhiều đi?

Tiểu Thỏ ôm bắp rang, chần chờ một chút, một tay lấy bắp rang nhét vào trong lòng Trình Chi Ngôn nói: “Cho anh ăn.”

“Uh`m?” Trình Chi Ngôn rốt cục quay đầu, mắt hơi hơi hạ xuống nhìn Tiểu Thỏ ngồi ở bên cạnh mình, thuận miệng hỏi: “Như thế nào không ăn rồi hả?”

“Uh`m... Cái kia, em đã ăn quá nhiều, ăn không vô, cho anh ăn.” Tiểu Thỏ hướng tới Trình Chi Ngôn cười, ánh mắt lưu luyến không rời nhìn bắp rang.

“A...” Trình Chi Ngôn không nghi ngờ, chính mình ôm thùng bắp rang, một viên tiếp tục một viên bắt đầu ăn.

Tiểu Thỏ buồn bực nhìn chằm chằm thùng bắp rang.

Xem ra anh nước chanh chỉ là muốn ăn bắp rang mà thôi... Cho nên vừa rồi hẳn không phải là anh cố ý muốn đùa giỡn mình...

A a a...

Làm sao bây giờ, cô cũng rất muốn ăn bắp rang a!

Tiểu Thỏ đột nhiên bắt đầu hối hận chính mình đưa toàn bộ thùng bắp rang kia cho Trình Chi Ngôn.

Bắp rang rạp chiếu phim này đặc biệt ngon, vừa ngọt vừa giòn, mang theo mùi sữa thơm, ngọt mà không ngấy, một viên tiếp xuống, miệng thơm mát.

Nhưng mà trước mắt... Tiểu Thỏ dùng lực nuốt nước miếng một chút, ánh mắt nhìn chằm chằm bắp rang làm đầu tranh tư tưởng hồi lâu, rốt cục vẫn lại là hướng tới Trình Chi Ngôn nhỏ giọng mở miệng nói: “Cái kia... Anh nước chanh... Cho em một viên...”

“Uh`m...” Trình Chi Ngôn vừa lúc mới vừa cầm một viên bắp rang đưa vào trong miệng mình, giờ phút này nghe được Tiểu Thỏ nói như vậy, anh xoay người lại hơi hơi cúi đầu, tiến đến trước mặt Tiểu Thỏ, lập tức cầm bắp rang mới vừa đưa đến trên môi chính mình đưa đến bên môi Tiểu Thỏ.

“...”

Tiểu Thỏ nhìn Trình Chi Ngôn trước mặt.

Bắp rang mang theo mùi thơm ngọt ngay tại cánh môi của cô, đôi mắt sâu thẳm mà trong suốt đang mang theo một chút ý cười nhợt nhạt nhìn cô.

Hơi thở ấm áp của anh phun ở trên gương mặt cô, mang theo một chút cảm giác ngứa, làm cho Tiểu Thỏ nháy mắt có chút không biết làm sao.

“Lấy đi a.” Trình Chi Ngôn lại hướng tới trước mặt cô nhích lại gần, cánh môi gần như đụng phải môi của cô.

Bởi vì miệng còn ngậm một viên bắp rang, cho nên thanh âm của anh nghe qua đặc biệt mơ hồ không rõ, hơn nữa thanh âm anh có thể đề thấp, giờ phút này nghe qua thậm chí có một loại từ tính trầm thấp.

“Ách... A.....” Tiểu Thỏ theo bản năng hé miệng, cắn đi bắp rang trong miệng anh.

“Uh`m, ngoan.” Trình Chi Ngôn hướng tới cô cười cười, tiếp tục quay đầu xem phim, ngón tay thon dài trắng nõn nháy mắt luồn vào trong thùng bắp rang, lại cầm một viên bắp rang mới đưa tới trong miệng mình.

“...”

Tiểu Thỏ vô ý thức ăn viên bắp rang trong miệng mình, cái gì ngọt giòn, cái gì hương sữa, sao cô đột nhiên cũng ăn không được rồi hả??

“Lại vẫn muốn sao?” Trình Chi Ngôn vừa ăn bắp rang xem phim, vừa hướng tới Tiểu Thỏ thuận miệng hỏi.

“Không... Không cần, không cần...” Tiểu Thỏ liên tục xua tay, đùa giỡn cái gì, nếu để cho Trình Chi Ngôn lại đút mình một lần như vậy, vậy cô còn có sống hay không.”

Đây dù sao cũng là rạp chiếu phim, dù sao cũng là nơi công cộng... Ngộ nhờ người phía trước quay đầu nhìn bọn họ, nên làm cái gì bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 312

Chương 313. Nụ hôn trong rạp chiếu phim 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A..., không cần liền thôi.” Trình Chi Ngôn có chút đáng tiếc nói một tiếng, tiện tay cầm bắp rang trong tay ném vào trong thùng.

Anh cũng không ăn.

“...”

Tiểu Thỏ giương mắt nhìn thùng bắp rang kia.

Thực ra cô vẫn lại là rất muốn ăn, làm sao bây giờ... Anh anh anh...

Thôi... Vẫn là xem phim đi..

Trong lòng Tiểu Thỏ xoắn xuýt vạn phần lại bắt đầu tiếp tục xem phim rồi.

Thực ra phim đã tiến hành hơn một nửa, vụ án cũng đã từ từ tiến vào cao trào.

Tiểu Thỏ đầu đầy mờ mịt nhìn nội dung phim trên màn hình, trong lòng vạn phần hối hận chính mình vừa rồi suy nghĩ bắp rang.

“Hung thủ là bảo vệ lên sân khấu ngay từ đầu bên cạnh nữ chính.”

Ngay tại lúc cô suy nghĩ tung bay khắp nơi, lúc hoàn toàn không hiểu nổi phim nói cái gì, Trình Chi Ngôn đột nhiên hơi hơi xoay người ghé vào bên tai cô thấp giọng nói.

“A? Tại sao?” Tiểu Thỏ nháy mắt liền khiếp sợ.

Cô còn không hiểu được phim này nói cái gì, Trình Chi Ngôn vậy mà đã biết đến hung thủ là ai rồi hả??

“Bởi vì dựa theo thói quen loại phim trinh thám này, người kia là có khả năng nhất.” Trình Chi Ngôn đề thấp thanh âm thấp giọng nói bên tai cô: “Hơn nữa người này nếu đơn thuần chỉ là cái bảo vệ mà nói, không có khả năng ở phía sau mỗi một lần phát hiện vụ án đều đứng lúc xuất hiện.”

“A? Anh đã nhìn ra?” Tiểu Thỏ quay đầu, ánh mắt hướng tới màn hình lớn nhìn qua.

Cái bảo vệ trên màn hình kia mặc quần áo công nhân màu lam, mang theo mũ lưỡi trai trên đỉnh đầu, mặt mũi cực kỳ bình thường, liền cùng vô số người qua đường Giáp, Ất trong ngày thường chúng ta thường xuyên thấy không sai biệt lắm, phần lớn thời điểm đều là nhìn qua liền quên.

Không thể tưởng được một người như vậy vậy mà đều có thể bị Trình Chi Ngôn nhớ kỹ mặt.

Tiểu Thỏ tắc lưỡi, có chút không quá nguyện ý tin tưởng nói: “Vậy cũng không nhất định ông chính là hung thủ a, có lẽ diễn viên liền như thế, mỗi lần đến chỗ đoàn diễn người không đủ, cho nên ông mới sẽ xuất hiện ở mỗi một vụ án đặc biệt a.”

Trình Chi Ngôn hơi hơi ngẩn ra, khóe môi gọi lên độ cong đẹp mắt, gật đầu nói: “Uh`m, em nói có đạo lý. Vậy chúng ta tiếp tục nhìn xem”

“...”

Tiểu Thỏ nhất thời có chút dở khóc dở cười.

2 phút sau.

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn Trình Chi Ngôn đang thật sự nghiên cứu một cái chân trước chính mình, hỏi: “Anh nước chanh đang làm gì thế?”

“Tùy tiện nhìn.” Ngón tay Trình Chi Ngôn thon dài trắng nõn nhẹ nhàng xẹt qua trong lòng bàn tay cô, cúi đầu thuận miệng đáp.

“Không phải anh mới vừa nói chúng ta tiếp tục xem phim sao? ”

“Nhưng anh đã biết đến hung thủ là ai rồi.”

“Vây tay của em có cái gì đẹp?”

“Nếu không thì anh có thể làm cái gì?” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, đôi mắt nhìn cô thật sâu, khóe môi mang theo tươi cười nhợt nhạt nói: “Anh thấy em xem nghiêm túc như vậy, chung quy không thể túm em nói chuyện phiếm, quấy rầy em xem phim.”

Nhưng mà anh đã quấy rầy em xem phim a!

Những lời này đến chỗ cổ họng Tiểu Thỏ lại vẫn còn cũng không nói gì.

“Ha ha ha. . . Thực ra... Cái phim này em không biết thế nào...” Tiểu Thỏ cười gượng hai tiếng, hơi có chút không tốt lắm hướng tới anh nói.

“Xem không hiểu? ?”

“Uh`m.”

“Anh giảng một chút cho em nhé?”

“Được.”

Tiểu Thỏ gật gật đầu, nghiêm túc nhìn Trình Chi Ngôn, chờ anh nói tóm tắt khái quát đơn giản rõ ràng nội dung phim cho mình.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 313

Chương 314. Nụ hôn trong rạp chiếu phim 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhưng mà Trình Chi Ngôn chỉ là hướng tới cô mỉm cười, giữa ánh sáng lúc sáng lúc tối ở trong rạp chiếu bóng hơi hơi cúi người, đem cánh môi mỏng chính mình nhẹ nhàng mà hôn trên môi hồng nhuận của cô.

“ . . . ”

Hơi thở trong veo mà lạnh lùng chuyên thuộc về Trình Chi Ngôn pha trộn mùi bắp rang say nồng, nháy mắt bao vây cả người cô lại.

Tiểu Thỏ có chút không rõ chân tướng nhìn Trình Chi Ngôn.

Khuôn mặt tuấn tú gần trong gang tấc, đôi mắt sâu thẳm đang mang theo ý cười nhìn cô.

“Nước chanh...” Tiểu Thỏ có chút kinh ngạc mới vừa mở miệng lưỡi anh đã thuận thế mà vào.

“Ừm . . .” Lời Tiểu Thỏ lập tức liền bị ngăn ở trong miệng.

Cô cảm giác đầu ngón tay của anh nhẹ nhàng vỗ về gương mặt cô, sau đó dọc theo cằm của cô nâng lên, làm sâu thêm cái hôn này.

Môi của cô bị anh mút nhẹ nhàng, động tác của anh thông thả mà ôn nhu, giống như đang đối đãi với trân bảo hiếm có.

Tiểu Thỏ không tự chủ được cảm thấy đầu mình có chút hoa mắt chóng mặt.

Cô vươn tay đi ra, cầm lấy vạt áo áo somi trắng Trình Chi Ngôn.

Đầu lưỡi của anh hoàn toàn cạy mở răng của cô, không mang theo một chút do dự tìm kiếm được đầu lưỡi của cô, ôn nhu quán lấy.

Cái loại tiếp xúc xa lạ lại quen thuộc này, hơn nữa bọn họ hôn ở như vậy làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Thỏ, không tự chủ được nóng lên.

Cô muốn phản kháng, lại phát hiện mình vậy mà một chút khí lực cũng không có.

Ngay cả ngón tay đều đã trở nên mềm nhũn, cả người liền giống như giẫm lên ở trên bông vải.

Trình Chi Ngôn hôn môi của cô một hồi, cánh môi mềm mại từ viền tai trượt đến vành tai của cô, nhẹ nhàng mà cắn vành tai tinh xảo của cô.

Cả người Tiểu Thỏ không tự chủ được run rẩy.

Từ từ, Trình Chi Ngôn bắt đầu làm sâu thêm hôn môi hai người, nhâm nhi thưởng thức hương vị tốt đẹp của cô, thân thể cô nhỏ nhỏ mềm mại, cứ như vậy bị anh ôm ở trong ngực, anh cảm thấy chính mình gần như sắp rơi vào tay giặc, cô không hề chống cự thuận theo.

Điều này làm cho anh gần như chấp nhất không ngừng làm sâu thêm cái hôn này.

Lòng bàn tay anh ấm áp dọc theo vành tai của cô, xẹt qua cổ của cô, mãi cho đến trước bộ ngực cô.

Bộ ngực cô xinh xắn vừa mới bắt đầu trở mã, cảm giác mềm mại thậm chí có làm anh mê muội.

Tiểu Thỏ giật mình một cái, theo bản năng hướng về sau né tránh.

Trình Chi Ngôn nhất thời phục hồi tinh thần lại.

Khi anh ý thức được mình khát vọng gì gì đó, anh nháy mắt liền buông lỏng người trong lòng ra.

Khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn của Tiểu Thỏ đã đỏ rực gần như sắp nhìn không ra màu sắc lúc đầu.

Hơi thở Trình Chi Ngôn cũng có chút không ổn định, anh hồi phục một hồi mới đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Thỏ, thấp giọng nói: “Thật xin lỗi.”

“A?” Tiểu Thỏ đỏ mặt, trong mắt nghi hoặc nhìn anh.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn sụp xuống, nhìn về mặt cô nghi ngờ, hơi run sợ giật mình, sau đó cười cười lắc lắc đầu nói: “Thôi, em vẫn còn không biết.”

“Cái gì a? ” Tiểu Thỏ thấy anh cứ thế nói chuyện, càng thêm mê hoặc rồi.

Không có gì.” Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn về phía màn hình lớn, giờ phút này tình tiết vụ án đã đến chỗ máu chó, mấy người làm chứng đã xuất hiện, gần như mọi người đều đã chứng minh người bảo vệ vừa mới bắt đầu xuất hiện chính là hung thủ giết người.

“Xem đi, phim đã sắp đến kết thúc rồi.” Trình Chi Ngôn vừa nhìn màn hình vừa hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng nói: “Anh nói cái bảo vệ kia chính là hung thủ giết người mà

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 314

Chương 315. Nụ hôn trong rạp chiếu phim 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ quay đầu đi xem hình ảnh phim, lúc đang chuẩn bị nói chuyện lại xuất hiện tình cảnh quanh co.

Ngay tại lúc tất cả mọi người chỉ ra chỗ sai hung thủ giết người chính là người bảo vệ, cảnh sát vậy mà nhận được điện thoại báo nguy mới, nói là lại vụ án thủ đoạn giống nhau đã xảy ra, phạm nhân đang bỏ trốn trên đường vùng ngoại thành, hiện tại muốn đề nghị chỉ viện.

“...”

Trình Chi Ngôn thấy một màn như vậy, nhất thời ngây ngẩn cả người.

Tiểu Thỏ đắc ý cười cười với anh nói: “Thấy không, cái bảo vệ kia thật sự không phải hung thủ, ha ha, em đã nói, tổ diễn phim không đủ diễn viên tìm ông tôi đóng thế.”

“...”

Trình Chi Ngôn hơi run sợ chốc lát, rốt cục có chút bất đắc dĩ cười cười nói: “Xem ra sự thực chứng minh, cũng là em đúng.”

“Ha ha.” Tiểu Thỏ đắc ý cười.

Lúc phim kết thúc, ngọn đèn phát sáng lên, tất cả mọi người cũng đang thảo luận, như thế nào người cảnh sát trợ lý vẫn đi theo bên cạnh nam chủ kia vậy mà sẽ trở thành hung thủ giết người.

Tiểu Thỏ cũng là đầu đầy mờ mịt theo sát sau lưng Trình Chi Ngôn, vừa hướng tới cửa ra đi đến vừa nghe anh giảng giải tư duy logic quan hệ trong này--
- mặc dù sau đó anh cũng không thấy nội dung như thế nào.

Lúc sắp ra khỏi, đúng lúc gặp phải Hạ Phong và Dương Giai Di đứng ở nơi đó chờ bọn họ.

Hai người kia nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ, ánh mắt nháy mắt trở nên có chút cổ quái, một bộ muốn nói lại thôi ngập ngừng hồi lâu, cuối cùng vậy mà không hện mà cùng nhau cáo từ rồi.

Tiểu Thỏ có chút nghi hoặc nhìn bọn họ, xoay người hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Oa, không phải nói mọi người cùng nhau đi ăn cơm chiều sao, hai người bọn họ sao lại chạy?”

“A.... . Có lẽ xấu hổ tiếp tục làm bóng đèn đi...” Trình Chi Ngôn vẻ mặt không sao cả nhún vai, đưa tay ôm chầm Tiểu Thỏ nói: “Nếu bọn họ không đi, vậy hai người chúng ta đi thôi.”

“Uh'm, chờ một lúc, em đi toilet trước.” Tiểu Thỏ thuận miệng lên tiếng, liền vội vã hướng tới phương hướng buồng vệ sinh chạy tới.

Khi đi ngang qua gương buồng vệ sinh, Tiểu Thỏ không lưu tâm liếc qua chính mình trong gương, sau đó đều đã ngây ngẩn cả người.

Người trong gương mặt như hoa đào, mắt chứa tình yêu, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ rực tràn đầy khó xử, cái miệng đỏ hồng kia giờ phút này đang có một chút sung, người sáng suốt vừa thấy liền biết mới vừa xảy ra cái gì.

“... ”

Tiểu Thỏ nhìn chằm chằm chính mình một hồi lâu, rốt cục nhìn không được nghiêng răng nghiêng lợi gầm nhẹ một tiếng: “Trình!! Ngôn! !”

- - - -

Lúc ăn xong cơm chiều về đến nhà, đã là hơn chín giờ rồi.

Người lớn hai nhà còn chưa có trở lại.

Tiểu Thỏ trở lại nhà mình, nhìn phòng khách trống không, nhìn không được thở dài một hơi.

Trong nháy mắt đó, cô đột nhiên nhớ tới Từ Cảnh Thần.

Cái đứa bé trai nhỏ hơn cô bốn tuổi kia giờ phút này có phải cũng đang một người coi giữ nhà cửa to như vậy hay không?

Đúng rồi, bọn họ không phải còn kế hoạch muốn phá hoại đám hỏi ba mẹ sao?

Trước bởi vì muốn đi Nam Kinh thăm anh nước chanh, cô quên chuyện này đến sau đầu.

Tiểu Thỏ nhớ đi nhớ lại, đang chuẩn bị lấy điện thoại cầm tay ra gọi cho Từ Cảnh Thần một bản tay to đột nhiên xuất hiện, cầm di động trong tay cô rút đi rồi.

“Anh nước chanh? ?” Tiểu Thỏ quay đầu lại, trong mắt nghi hoặc nhìn Trình Chi Ngôn đứng sau lưng mình.

“Bài tập trong lúc Quốc Khánh viết chưa?” Trình Chi Ngôn cầm di động Tiểu Thỏ trong tay, hai tay ôm ngực, nghiêng dựa “Ồ trên khung cửa, thanh âm lạnh lạnh hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 315

Chương 316. Thư tình của Tiểu Thỏ

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách. . . Còn không có. . .” Thanh âm Tiểu Thỏ yếu ớt hướng tới Trình Chi Ngôn trả lời.

“Đi làm bài tập đi.” Trình Chi Ngôn hướng tới cô giờ giờ lên, ý bảo cô lên lầu làm bài tập.

“Không cần đi. . . Hôm nay mới nghỉ ngày đầu tiên a... Liên không để cho em ngoạn chơi một chút.... Bài tập đến khi sắp đến trường cũng có thể làm a!”
Tiểu Thỏ nhất thời về mặt đáng thương tội nghiệp nhìn Trình Chi Ngôn hướng anh cầu xin tha thứ nói.

“Không được.” Trình Chi Ngôn vô tình lắc đầu, vươn tay đi ra vừa túm cánh tay Tiểu Thỏ hướng tới trên lầu đi vừa thản nhiên nói: “Mặc dù hiện tại em mới sơ nhất, nhưng mà nhất định phải dưỡng thành thói quen học tập tốt đẹp, như vậy lúc Sơ Tam mới sẽ không cảm thấy mệt mỏi, em chẳng lẽ không muốn thi trung học Nhất Trung sao?”

“Em muốn... Nhưng mà em cách trung khảo còn có hơn hai năm a, hiện tại có phải có phần sớm hay không a....” Tiểu Thỏ vừa bị ép đi theo sau lưng Trình Chi Ngôn hướng tới trên lầu đi tới, vừa cầu xin nói: “Liên một ngày thôi... Hiện tại đều đã muộn, liên không có thể làm cho người ta tắm rửa nghỉ ngơi sớm một chút sao?”

“... ”

Bước chân Trình Chi Ngôn đột nhiên ngừng lại, đôi mắt trong suốt nhìn chằm chằm cô, môi mông chậm rãi phun ra hai chữ: “Không được.”

“%&¥#@. . .”

Tiểu Thỏ nhất thời không nói gì.

“Anh nước chanh, anh như vậy cảm giác giống giáo viên của em a...” Tiểu Thỏ bắt đầu đi theo sát sau lưng Trình Chi Ngôn sau lưng Trình Chi Ngôn hướng tới phòng mình đi tới, “Hoàn hảo anh không dạy em, nếu không thì anh nhất định muốn nhìn chằm chằm thành tích của em, không cho em một chút cơ hội thả lỏng.”

“A..., thật xin lỗi, bây giờ anh còn chưa thể làm thầy của em, nhưng mà lời nói của em nhắc nhở anh, đúng lúc khi anh tốt nghiệp em còn đang lên cao trung, có lẽ anh có thể đi Nhất Trung làm chủ nhiệm lớp của em!” Trình Chi Ngôn nghe được lời của cô đột nhiên dừng bước, quay đầu lại về mặt cười như không cười nhìn cô nói.

“Đừng đừng.... Nghìn vạn lần đừng!” Tiểu Thỏ bị những lời này của anh sợ tới mức liên tục khoát tay nói: “Anh thanh niên tốt Người như vậy nhất định phải phấn đấu trọn đời xây dựng Xã Hội Chủ Nghĩa tốt đẹp, nghìn vạn lần đừng làm một cái chủ nhiệm lớp nhỏ nhỏ quả thực chính là ủy khuất tài hoa của anh.”

“Vậy sao.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, nhàn rãi nhìn cô nói: “Vậy nếu hiện tại em ngoạn ngoạn làm bài tập mà nói, có lẽ anh có thể suy xét một chút không đi làm chủ nhiệm lớp của em...”

“Em làm! Hiện tại em liền làm!” Hai tay Tiểu Thỏ vội vàng đầu hàng.

Cô ngồi vào trước mặt bàn học chính mình, nhìn thoáng qua bài kiểm tra ở trên bàn viết, cuối cùng nhận không được hướng tới Trình Chi Ngôn cô kè mặc cả nói: “Đã trễ thế này, em làm một bộ bài kiểm tra được không?”

“Có thể.” Trình Chi Ngôn gật đầu nhàn nhạt phun ra hai chữ.

“Vậy... Có thể lấy giúp em sách toán học trong cặp sách một chút hay không?” Tiểu Thỏ đưa tay chỉ chỉ cặp sách ở trên giường cách đó không xa hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn gật gù đầu, đi đến bên giường, cầm lấy cặp sách của cô, lật đi lật lại tìm toán học bên trong liền đem ra.

“Bốp” một tiếng, một cái gì đó từ trong sách toán học rơi đến trên mặt đất.

Trình Chi Ngôn giật mình, cúi đầu hướng tới trên mặt đất nhìn qua, một cái phong thư màu lam nhạt đang an tĩnh nằm ở nơi đó.

“Đây là. . . ?” Trình Chi Ngôn cúi người, hai ngón tay nhặt phong thư trên mặt đất lên, trong mắt nghi hoặc nhìn nó, chữ viết phía trên kia cẩn thận viết bốn chữ to “Bạch Tiểu Thỏ nhận”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 316

Chương 317. Thư tình của Tiểu Thỏ 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Cái gì? ?” Tiểu Thỏ nghe được thanh âm của anh, trong mắt nghi hoặc hướng tới phong thư trong tay anh nhìn qua.

“Thư của em” Trình Chi Ngôn đi đến bên cạnh Tiểu Thỏ, đưa phong thư kia tới trong tay cô.

Tiểu Thỏ tiếp nhận phong thư, nhìn thoáng qua chữ viết phía trên, um... Giống như không có ấn tượng gì, chữ viết này cực kỳ phổ thông, căn bản nhìn không ra là vị bạn học nào.

“Không mở ra nhìn xem sao?” Trình Chi Ngôn hướng tới Tiểu Thỏ hơi hơi nhún mày nói: “Thư tình của em a.”

“Ha? Đây là thư tình?” Tiểu Thỏ như là mới phản ứng kịp, cúi đầu nhìn phong thư màu lam nhạt trong tay kia.

“Chẳng thế thì sao, em cho là thiệp chúc mừng năm mới?” Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn cô.

Thư tình a!

Trong mắt Tiểu Thỏ kích động nhìn nó.

Từ nhỏ đến lớn, cô trở mắt nhìn Trình Chi Ngôn thu vô số phong thư tình, không thể tưởng được, vậy mà ngày nào đó cô cũng có thu được thư tình!

Tiểu Thỏ nhìn nhìn, nhin không được liền bật cười, “Ha ha, phong thư tình đầu tiên trong đời em a! Thật kích động!”

“...”

Trình Chi Ngôn hơi hơi ngẩn ra, ánh mắt có chút không rõ ý tứ nhìn cô.

Tiểu Thỏ mở phong thư ra, cầm giấy viết thư bên trong ra, cúi đầu nghiêm túc nhìn.

Chữ viết thư cùng trên phong thư hoàn toàn khác nhau, đường ngang đường dọc đều đã mang theo một chút căn cứ bá đạo, chữ viết nét chữ cứng cáp kia mơ hồ làm cho Tiểu Thỏ cảm thấy giống như nhìn thấy ở nơi nào.

Mây trên trời bay một chút, trên mặt đất gió thổi một chút, gió nhẹ lay động tóc của ta, dạy ta như thế nào không nghĩ đến người?

Ánh trăng yêu biển cả, biển cả yêu say đắm ánh trăng, màn đêm cũng ngọt ngào như vậy, dạy ta như thế nào không nghĩ đến người?

Mặt nước hoa rơi từ từ chảy, đáy nước con cá từ từ bơi, chim én nói cái gì đó, dạy ta như thế nào không nghĩ đến người?

Tiểu Thỏ nhìn qua từng chữ từng câu, chỉ cảm thấy nội dung thư tình này thấy thế nào cũng có chút quen mắt a?

“Đây là thơ Lưu bán nông” Trình Chi Ngôn đến gần, nhìn lướt qua nội dung trên tờ giấy viết thư kia, thuận miệng nói: “Vốn tên là 《dạy ta như thế nào không nghĩ đến nàng》, người này trực tiếp cải biên một chút biến thành dạy ta như thế nào không nghĩ đến người rồi.”

“Ách... Đây không phải chính cậu ta viết sao?” Tiểu Thỏ nhất thời bùng tình đại ngộ.

“Hiển nhiên không phải.” Trình Chi Ngôn nói.

Tiểu Thỏ cúi đầu, nhìn thoáng qua chữ viết trên tờ giấy viết thư kia, càng nhìn càng cảm thấy có chút quen mắt.

“Thôi, mặc dù là sao chép câu thơ, nhưng mà tốt xấu là phong thư tình đầu tiên trong đời em, ha ha, đáng kỷ niệm” Tiểu Thỏ cầm giấy viết thư có ý lúc ẩn lúc hiện trước mắt Trình Chi Ngôn.

“Chỉ có người chưa từng có thu được thư tình mới có thể kích động như vậy, giống như anh vậy, đã không muốn lại thấy thư tình rồi.” “...” Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Thỏ nhất thời suy sụp.

Cái gì vậy... Anh nước chanh vậy mà không ăn giấm...

“Để ăn mừng phong thư tình đầu tiên trong đời em thu được.” Trình Chi Ngôn nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phần nộn trắng nõn của cô, khóe môi đột nhiên gọi lên độ cong đẹp, gần từng chữ hướng tới cô chậm rãi nói: “Anh quyết định khen thưởng em lại làm một phần bài kiểm tra.”

“A! ? Không phải đâu! ?” Tiểu Thỏ mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt chán kinh nhìn, “Lại làm một phần bài kiểm tra tính khen thưởng cái gì a?? Anh nói hôm nay có thể không cần làm bài kiểm tra a!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31 /

Chương 318. Thư tình của Tiểu Thỏ 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Lại cò kè mặc cả liên làm ba phần bài kiểm tra.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cô một cái, không chút hoang mang nói.

“...” Tiểu Thỏ ngoan ngoãn im lặng.

Cái gì, đây quả thực chính là lợi dụng việc công để trả thù cá nhân, ngoài miệng nói không thêm đề ý xong, thực ra vẫn còn không vụng trộm ghen.

Tiểu Thỏ u oán nhìn Trình Chi Ngôn, đành phải vùi đầu giữa một mảnh biển cả bài thi.

Bóng đêm càng sâu, Tiểu Thỏ rất không dễ dàng làm xong hai phần bài kiểm tra, chỉ cảm thấy chính mình choáng váng, tứ chi mệt mỏi, sau khi đạt được Trình Chi Ngôn phê chuẩn, rốt cục đuổi thất lưng đi tắm rửa ngủ.

Ánh trăng từ trong cửa sổ an tĩnh tiến vào.

Trình Chi Ngôn đứng ở trước giường Tiểu Thỏ, nhìn khuôn mặt cô đã ngủ say, nhin không được cười cười.

Người này, mới làm hai phần bài kiểm tra, liền mệt đến mức đầu kê đến gối đầu liền vù vù trực tiếp ngủ.

Nói ra, rõ ràng vẫn lại là đứa bé, nhưng mà không thể tưởng được, cho dù là đứa bé cũng bắt đầu thu được thư tình rồi.

Anh quay đầu đi, ánh mắt liếc phong thư tình trên bàn học kia, có chút bất đắc dĩ lắc đầu, con gái trưởng thành, dường như bắt đầu hấp dẫn ánh mắt nam sinh khác rồi...

Mà anh, cũng không có thể vẫn bên cạnh cô.

Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, dưới ánh trăng một ý nghĩ dần dần hình thành trong đầu của anh.

Ngày thứ hai, trời trong nắng ấm.

Tiểu Thỏ thỏa mái dễ chịu ngủ một cái giấc ngủ nướng, đang ở trên giường vùng vẫy rốt cuộc muốn dậy hay không, đột nhiên nghe được dưới lầu nhà mình truyền đến một trận thanh âm cãi lộn.

Oa, sao lại thế này? ?

Tiểu Thỏ chân không chạy đến cửa sổ phòng mình, mở cửa sổ hướng tới dưới lầu nhìn qua, vậy mà thấy Trình Chi Ngôn và Từ Cảnh Thần đứng ở cửa lớn, khuôn mặt nhỏ nhắn của Từ Cảnh Thần không đề ý Trình Chi Ngôn ngăn cản muốn vào...

Ách..

Từ Từ...

Từ Cảnh Thần??

Tại sao cậu ta đến đây??

Tiểu Thỏ vội vàng chạy về trước giường mình xỏ dép lê, cũng liều mạng mặc áo ngủ trực tiếp đi xuống lầu.

“Két...” Một tiếng, cô đẩy cửa nhà mình ra, hướng tới Trình Chi Ngôn đứng ở cửa nhà cách vách ngăn Từ Cảnh Thần cười cười, sau đó chào hỏi nói: “Từ Cảnh Thần, sớm nha, cậu đứng ở cửa nhà anh nước chanh làm gì?”

Từ Cảnh Thần đang tranh luận kịch liệt cùng Trình Chi Ngôn trong nháy mắt nghe thanh âm Tiểu Thỏ đó, cả người đều đã cứng lại rồi.

Cậu không dám tin quay đầu lại, nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ đứng ở cửa chỉ lộ ra cái đầu, lại nhìn nhìn Trình Chi Ngôn đứng ở trước mặt mình, chần chờ thật lâu mới nhỏ giọng nói: “Bạch Tiểu Thỏ, sao nhà cô ở bên kia?”

“A?” Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, “Nhà tôi vốn là ở bên cạnh a.”

“Nhưng lần trước cô cho tôi địa chỉ viết số 102 a!” Từ Cảnh Thần hướng tới Tiểu Thỏ quơ quơ tờ giấy trong tay mình.

“Ách. . .” Tiểu Thỏ đưa tay gãi gãi đầu chính mình, xấu hổ cười nói: “Ha ha... Viết sai rồi, số 102 là nhà anh nước chanh, 103 mới là nhà chúng ta, nhưng mà cũng không có vấn đề gì a, đôi khi tôi sẽ ở nhà anh nước chanh chơi, cho nên 102 và 103 cũng không có gì khác nhau...”

“Cái gì kêu không có gì khác nhau?” Từ Cảnh Thần về mặt tức giận nhìn Tiểu Thỏ nói: “Nếu như cô không viết sai địa chỉ, tôi cũng không cần đứng ở chỗ này vô nghĩa cùng người này đã nửa ngày.”

Trình Chi Ngôn nhú mồm lại, nhìn vóc dáng đứa bé trai trước mắt này còn thấp hơn Tiểu Thỏ, thanh âm trầm giọng nói: “Cái gì vô nghĩa cùng tôi?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 318

Chương 319. Xét hỏi không nói gì

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Vừa rồi tôi liền theo như cậu nói, Tiểu Thỏ không có ở trong nhà chúng tôi, cậu không tin, hỏi cậu là ai cậu cũng không nói, liền tiếp hướng trong nhà người khác xông vào, sao không có lễ phép như vậy?”

“Ha ha ha... Cái kia, tất cả mọi người bớt tranh cãi a!”

Thời khắc máu chó, Tiểu Thỏ vội vàng pha trò nói: “Cái kia, Từ Cảnh Thần, cậu tìm tôi có việc gì thế?”

“Vô nghĩa, nếu không thì cô nghĩ rằng tôi nhớ cô sao?” Từ Cảnh Thần tức giận hướng tới Tiểu Thỏ trợn trừng mắt, sau đó từ sân nhà Trình Chi Ngôn đi ra, một đường đi đến cửa nhà Tiểu Thỏ nói: “Đi vào nói.”

“A... A.....” Tiểu Thỏ bị khí thế cậu ta chấn trụ, vội vàng liên tục gật đầu, nghiêng người để cho cậu đi vào.

Sau khi Từ Cảnh Thần vào nhà Tiểu Thỏ, lập tức hướng tới sofa trong phòng khách đi tới, sau đó liền giống như tại nhà mình trực tiếp ngồi xuống.

Tiểu Thỏ đi theo sau lưng cậu ta đi đến, tiện tay cầm lấy ấm trà trên bàn trà rót một chén nước cho cậu, đưa tới trước mặt cậu ta nói: “Uống đi.”

“...” Từ Cảnh Thần ngẩng đầu nhìn cô một cái, đưa tay tiếp nhận cốc nước, một hơi liền uống hết toàn bộ.

“Nói đi, tìm tôi có chuyện gì?” Tiểu Thỏ ngồi xuống trên sofa đối diện cậu ta, trong mắt nghi hoặc nhìn cậu.

Từ Cảnh Thần cầm chén trà trong tay đặt đến trên bàn, đôi mắt xinh đẹp nhìn chằm chằm Tiểu Thỏ hỏi: “Có phải cô quên hết hai cái kế hoạch chúng ta hay không?”

“A?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, sau đó có chút xấu hổ cười cười nói: “Không có a, làm sao có thể a, đêm qua tôi còn muốn điện thoại cho cậu, nhưng mà... Cái kia... Thời gian quá muộn, tôi liền không có gọi.”

“Cất!” Từ Cảnh Thần về mặt không tin nhìn cô, thanh âm rầu rĩ nói: “Đều sắp hai tuần lễ cô mới nhớ tới, có phải cô căn bản là không sao cả với chuyện này hay không?”

“Ách... Ha ha...” Tiểu Thỏ tiếp tục cười khan vài tiếng, không nói.

“Được rồi, đúng lúc gần đây là nghỉ Quốc Khánh, tìm thời gian hẹn ba tôi với mẹ cô cùng ra ngoài, chúng ta cũng phá hoại.” Từ Cảnh Thần thấy Tiểu Thỏ không nói lời nào, cũng không nhiều lời lập tức lấy ra một cuốn vở từ trong cặp sách đưa cho Tiểu Thỏ nói: “Phía trên tôi đã ghi tất cả khuyết điểm của ba tôi, cô cũng cần thận suy nghĩ một chút, ghi tất cả khuyết điểm mẹ cô ra, đến lúc đó lúc hai người bọn họ họp họ chúng ta liền vạch trần từng người bọn họ.”

“A?” Tiểu Thỏ tiếp nhận vở trong tay cậu ta, cúi đầu nhìn thoáng qua, sau đó giật giật khóe miệng nói: “Cái này... Như vậy không tốt lắm đâu?”

“Không như vậy làm sao bây giờ?” Từ Cảnh Thần liếc cô một cái nói: “Dù sao tôi kiên quyết phản đối ba tôi với mẹ cô kết hôn! Tôi cũng kiên quyết không muốn cô làm chị gái tôi.”

“Đừng nói giỡn, tôi không có em trai như cậu.” Tiểu Thỏ ở trong lòng nhỏ giọng nói thầm.

Vừa ngạo mạn, vừa không lễ phép, lòng dạ hẹp hòi còn cố chấp..

Ai, bạn nhỏ, sau này cậu phỏng chừng rất khó tìm bạn gái.

“Cô nói cái gì?” Từ Cảnh Thần không nghe rõ nội dung Tiểu Thỏ nói thầm, liền lại hỏi một lần.

“A..., tôi nói không thành vấn đề, vậy chúng ta khi nào thì hẹn bọn họ a?” Tiểu Thỏ vợ vàng cười tí mắt nhìn Từ Cảnh Thần hỏi.

“Lựa ngày không bằng trùng ngày, liền hôm nay đi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 319

Chương 320. Xét hỏi không nói gì 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“...”

Tiểu Thỏ về mặt không nói gì nhìn cậu, sau một lúc lâu mới yếu ớt mở miệng hỏi: “Cậu nghiêm túc? Không phải đang nói đùa?”

“Nhìn tôi giống như là đang nói đùa sao?” Từ Cảnh Thần liếc cô một cái, mắt hững hờ nói.

“A.... . . Được rồi. . . Dù sao chủ mưu là cậu.” Tiểu Thỏ nhún vai, hướng tới Từ Cảnh Thần gật gật đầu.

“Được rồi, hiện tại tôi liền gọi điện thoại cho ba tôi hẹn ông, cô cũng gọi điện thoại cho mẹ cô.” Từ Cảnh Thần vừa nói vừa vươn tay lấy điện thoại trong cặp sách ra, liền bắt đầu gọi điện thoại cho ba ba mình.

Mặc dù Tiểu Thỏ cực kỳ không biết nói gì, nhưng vẫn lại là làm theo.

Chuyện hẹn cha mẹ hai bên này thuận lợi ngoài dự đoán.

Có lẽ là hai người lớn bọn họ cũng thật không ngờ hai đứa nhỏ này vậy mà chủ động yêu cầu cùng ăn cơm, dù sao lần trước tan rã trong không vui, vì thế đều đã lập tức gạt đầu đáp ứng.

Nói chuyện điện thoại xong, Từ Cảnh Thần ngồi ở trên sofa nhà Tiểu Thỏ, cùng cô mắt to trừng mắt nhỏ.

Không khí trong phòng khách lập tức trở nên xấu hổ.

Tiểu Thỏ nhẹ nhàng mà ho hai tiếng, tùy tiện tìm cái đề tài hướng tới cậu hỏi: “Cái kia... Hiện tại cậu lên năm thứ ba, thế nào, học tập tốt chứ?”

“...” Từ Cảnh Thần nhất thời dùng một loại một lời khó nói hết nhìn Tiểu Thỏ, sau đó trong thanh âm mang theo nồng đậm khinh bỉ nói: “Cô đang nói đùa sao? Mỗi lần cuộc thi tôi đều hạng nhất, cô hỏi tôi học tập có tốt không?”

“Ách. . . Tôi không phải... Cũng không hiểu rõ lắm cậu sao...” Tiểu Thỏ xấu hổ cười cười, ánh mắt có chút xấu hổ nhìn xung quanh, lại không biết nên nói cái gì rồi.

Từ Cảnh Thần ngồi ở trên ghế sofa, đôi mắt xinh đẹp nhìn chằm chằm Tiểu Thỏ hồi lâu, sau đó hướng tới cô hỏi: “Người ở cách vách vừa rồi là gì của cô?”

“A.... . . Cậu là nói anh nước chanh sao?”

“Anh ta là anh cô?” Từ Cảnh Thần hơi hơi nhíu mày, trong mắt nghi hoặc nhìn cô.

“Không phải a, chính là vì anh lớn hơn so với tôi nên tôi mới gọi anh nước chanh là anh.” Tiểu Thỏ lắc đầu.

“Lớn hơn so với cô, cô liền gọi anh sao? Vậy cô lớn hơn tôi tôi cũng không có gọi cô chị Tiểu Thỏ a.” Từ Cảnh Thần về mặt khó hiểu nhìn cô.

“Làm ơn, đó là bởi vì cậu không có lễ phép có được hay không? Tôi lớn hơn cậu bốn tuổi, cậu vốn nhìn thấy tôi nên gọi chị a!” Tiểu Thỏ nhất thời cảm thấy được có chút không biết nói gì, tiểu gia hỏa này rốt cuộc trưởng thành như thế nào mà tính cách tự phụ như vậy!

“Vậy cô có lễ phép, cô nhìn tôi cũng không có gọi tôi em Cảnh Thần.” Từ Cảnh Thần về mặt khinh bỉ nhìn cô.

“...” Tiểu Thỏ nháy mắt không nói gì.

Hai người nhìn nhau sau một lúc lâu, cô rốt cuộc đầu hàng nói: “Được rồi, em Cảnh Thần, cậu thắng.”

“Tôi mới không cần nghe cô gọi em Cảnh Thần.” Từ Cảnh Thần tiếp tục về mặt ghét bỏ nhìn cô.

“Vậy cậu muốn nghe tôi gọi cái gì? Gọi Từ Cảnh Thần được chưa?” Tiểu Thổ đã dở khóc dở cười rồi.

“Uh, m, có thể.” Từ Cảnh Thần nhàn nhạt gật đầu.

“...”

“Anh ta không phải anh cô, vậy chính là hàng xóm thông thường hả?” Từ Cảnh Thần trầm mặc chốc lát lại hướng tới Tiểu Thổ hỏi.

“Uh, m... Hàng xóm thông thường...” Tiểu Thổ chần chờ, mặc dù hai nhà là hàng xóm không sai, nhưng mà nhiều năm như vậy, không thể dùng cái từ “Thông thường” này để hình dung.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trắc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 320

Chương 321. Xét hỏi không nói gì 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Anh ta bao nhiêu tuổi?” Từ Cảnh Thần thấy cô không có phản bác, dưới đáy lòng lặng im coi bọn họ là hàng xóm thông thường.

“Ách... Lớn hơn tôi bảy tuổi.” Tiểu Thổ còn suy nghĩ một vấn đề, cho nên Từ Cảnh Thần hỏi như vậy cô theo bản năng trả lời.

“A..., đó chính là lớn hơn tôi mười một tuổi rồi.” Từ Cảnh Thần khẽ nhủ mày, ở trong lòng tính toán một cái, sau đó kỳ quái nói: “Vậy anh ta hiện tại đã lên đại học rồi hả?”

“Đúng vậy, lên Đại Nhất (đại học năm nhất) rồi.” Tiểu Thổ tiếp tục gật đầu.

“Lão Nam Nhân.” Từ Cảnh Thần khinh thường nói một câu.

“...”

Tiểu Thổ nhất thời không nói gì, cô nhìn không được giật giật khoe miệng nhìn Từ Cảnh Thần về mặt kiêu ngạo, ở trong lòng yên lặng nhớ kỹ nếu cậu có bản lĩnh ngay trước mặt Trình Chi Ngôn gọi anh Lão Nam Nhân a, nhìn anh sửa chữa cậu như thế nào.

“Cha mẹ anh ta còn đủ chứ?”

“A?” Tiểu Thổ khó hiểu nhìn cậu.

“Cha mẹ có ly hôn hay không, có người nào không có ở trần gian hay không?” Từ Cảnh Thần tiếp tục hỏi.

“Không có a, ba mẹ anh đều tốt, tình cảm cũng rất tốt.”

“Thành tích anh ta tốt không?”

“Cũng giống cậu, hạng nhất cả năm.”

“Thi Thanh Hoa hay là Bắc Đại?”

“Ách... Nam đại.”

“A..., kia cũng không được tốt lắm sao ngay cả Thanh Hoa Bắc Đại cũng thi không đậu.” Từ Cảnh Thần lại là về mặt khinh thường bình luận.

“...” Tiểu Thổ đầu đầy hắc tuyến nhìn cậu, đứa trẻ này thật là cực kỳ đáng đánh đòn a.

“Người như thế chán ghét nhất.” Từ Cảnh Thần trầm mặc chốc lát, sau đó hướng tới Tiểu Thổ nói: “Thân thể tốt, thành tích tốt, bộ dáng cũng không sai, tôi chán ghét người như thế nhất.”

“A? Vì sao??”

“Không vì cái gì.”

“A.... . Thực ra cậu chính là hâm mộ ghen ghét đi?” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, nhìn khuôn mặt đẹp trai Từ Cảnh Thần trước mắt, thực ra nếu không phải mẹ cậu ta qua đời sớm mà nói, cũng hẳn là giống Trình Chi Ngôn, thân thể tốt, thành tích tốt, bộ dáng cũng đẹp trai....

Chỉ tiếc...

“...” Từ Cảnh Thần ngó ra, mắt nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ một lúc lâu, sau đó đột nhiên đứng dậy, cầm cặp sách chính mình xoay người hướng tới phương hướng cửa chính vừa đi vừa nói: “Tôi đi, tạm biệt.”

“A, uy uy. . . Nói chuyện nói cho hết, như thế nào đột nhiên liền đi?” Tiểu Thỏ vội vàng đứng dậy, đi theo sau lưng cậu ta, “Sẽ không là bị tôi nói trúng tâm sự thẹn quá thành giận chứ?”

Từ Cảnh Thần ngẩn ra, xoay người lại, giận dữ nhìn Tiểu Thỏ, gằn từng chữ nói: “Cô cũng chán ghét giống nhau.”

“...” Trong mắt Tiểu Thỏ vô tội nhìn cậu.

“Tôi đi, buổi tối gặp!” Từ Cảnh Thần trừng mắt nhìn Tiểu Thỏ một cái lập tức ra ngoài.

“...”

Mãi cho đến khi bóng dáng Từ Cảnh Thần biến mất Tiểu Thỏ mới có chút không nói gì nghiêng dựa ở trên khung cửa, thờ dài một hơi.

Đứa nhỏ này, nếu như mẹ nó còn sống mà nói, hẳn là tính cách cũng sẽ không biến thành như vậy đi?

“Tên nhóc vừa rồi kia là ai?” Trình Chi Ngôn nghiêng dựa ở trên khung cửa nhà mình như Tiểu Thỏ, hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“Uh~m?” Tiểu Thỏ quay đầu lại, nhìn Trình Chi Ngôn cách vách, bất đắc dĩ nói: “Cậu ta chính là con trai của cái bác sĩ mẹ em thích kia, Từ Cảnh Thần.”

“Chính là cậu ta a...” Trình Chi Ngôn vẻ mặt có vẻ dăm chiêu nhìn Tiểu Thỏ, sau một lúc lâu lắc đầu cười nói: “Thật sự là tiểu quỷ chán ghét.”

“Thực ra cậu ta... Không tôi a...” Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút thờ dài nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 321

Chương 322. Xét hỏi không nói gì 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Buổi tối, bên trong nhà hàng Tây.

Tiểu Thỏ ngồi ở trên vị trí, nhìn Từ Cảnh Thần toàn thân tây trang caravat ngồi ở đối diện mình nhìn không được liên cảm thấy có chút buồn cười.

Tiểu gia hỏa này, mỗi lần ra ngoài ăn cơm đều phải mặc như vậy sao?

Từ Cảnh Thần nhận thấy được ý cười trong ánh mắt Tiểu Thỏ nhìn chính mình, trợn trừng mắt với cô, sau đó dùng ánh mắt ý bảo cô mau bắt đầu hành động tối hôm nay.

“Khụ khụ.” Tiểu Thỏ nhẹ nhàng mà ho hai tiếng, sau khi người phục vụ giúp bọn họ xác nhận thực đơn xong liền hướng tới Từ Hường Tư ngồi ở bên cạnh Từ Cảnh Thần cười tí mắt hỏi: “Chú Từ, cháu có thể hỏi chú một vấn đề không?”

“Mời hỏi.” Từ Hường Tư cười tí mắt nhìn Tiểu Thỏ, hướng tới cô nhẹ nhàng gật gật đầu.

“Vì sao chú thích mẹ cháu?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Từ Hường Tư hỏi.

“Ách. . .” Từ Hường Tư có lẽ thật không ngờ Tiểu Thỏ vậy mà sẽ hỏi mình vấn đề này, liền không tự chủ được ngẩng đầu hướng tới mẹ Tiểu Thỏ nhìn qua.

Trên mặt mẹ Tiểu Thỏ cũng là có chút nghi hoặc, bà hoàn toàn không biết vì sao Tiểu Thỏ hỏi điều này.

“Uh`m . . .” Từ Hường Tư hơi hơi trầm ngâm chốc lát, sau đó cười nhìn Tiểu Thỏ, thật sự trả lời: “Không có nguyên nhân.”

“A?” Tiểu Thỏ không nghĩ tới ông vậy mà sẽ trả lời như thế này, vốn nghĩ ông tùy tiện nói một lý do thích mẹ mình, cô và Từ Cảnh Thần cũng có thể mở miệng phản bác...

“Thích chính là thích, loại tâm tình kia chính là hi vọng mỗi một phút đều có thể nhìn thấy người ấy, lúc không thấy được, lúc nào cũng nghĩ tới người ấy, lúc nhìn thấy lại có cảm giác hưng phấn, tim đập nhanh hơn, lúc cùng một chỗ sẽ cảm giác cực kỳ ấm áp, thấy người ấy phiền não cũng sẽ phiền não theo, thấy người ấy vui vẻ cũng sẽ vui vẻ theo.” Từ Hường Tư cười tít mắt nhìn Tiểu Thỏ, hỏi ngược lại: “Tiểu Thỏ có người trong lòng không?”

“Ách. . .Cháu...” Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn Từ Cảnh Thần một cái, cái này. . . Cái này. . . Tại sao tình thế giống như không có ở trong dự liệu của bọn họ.

“Vậy ý tứ ba ba chính là thích một người cũng sẽ thích khuyết điểm của người kia?” Từ Cảnh Thần nhàn nhạt nhìn Tiểu Thỏ một cái, không nhanh không chậm hướng tới ông hỏi.

“Đúng vậy.” Từ Hường Tư cười tít mắt gật đầu.

Thật tốt quá! Chủ đề rất cực đến đây!

Tiểu Thỏ nhất thời đưa mười hai vạn vì sao ra, nhìn Từ Hường Tư nghiêm túc nói: “Vậy chú Từ, mẹ cháu không thích nấu cơm, không thích dọn dẹp vệ sinh, chú cũng thích bà sao?”

“Uh`m?” Từ Hường Tư hơi hơi ngần ra, nhìn thoáng qua mẹ Tiểu Thỏ, sau đó cười hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Cái này chú có thể lý giải, dù sao công việc mẹ con cực kỳ bận, có rất nhiều phương diện trong sinh hoạt sẽ có chút cố không tới, nếu cô ấy không thích nấu cơm, không thích dọn dẹp vệ sinh mà nói, chúng ta đây có thể tìm di giúp việc, như vậy không phải đều đã giải quyết rồi hả?”

“... Kia, tư thế mẹ cháu đi ngủ không tốt, mới trước đây còn đạp cháu xuống giường, cái này cũng không sao cả?” Tiểu Thỏ phát hiện chiêu thứ nhất của mình liền bị Từ Hường Tư không hiển son lộ thủy phá giải như vậy, vì thế vội vàng lại xuất ra chiêu thứ hai.

“Vậy sao?” Từ Hường Tư ý vị thâm trường nhìn mẹ Tiểu Thỏ một cái, thấy bà có chút xấu hổ, “Không sao, quãng đời còn lại dài như thế, chú có thể từ từ sửa chữa vấn đề tư thế ngủ của cô ấy.”

“...” Tiểu Thỏ ngẩng đầu, nhìn ánh sáng ôn nhu trong mắt ông nhìn mẹ mình.... Dường như thật sự tràn đầy đều là sùng nịch...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 322

Chương 323. Không được đụng chạm anh

Editor: Quỳnh Nguyễn

Bữa tiệc này, Tiểu Thỏ và Từ Cảnh Thần đều đã ăn được phi thường buồn bực, bọn họ hết lòng hết dạ suy nghĩ nghĩ ra được khuyết điểm hai người, vậy mà đến chỗ bọn họ nơi đó toàn bộ đều đã không là vấn đề.

Quả nhiên tình yêu là vĩ đại, tình yêu có thể khiến cho một người trở nên mù quáng.

Lúc xa cách, Tiểu Thỏ và Từ Cảnh Thần nhìn đối phương, thở dài một hơi, ai.... Kế hoạch tác chiến lần này thất bại rồi.

Từ Cảnh Thần có chút không cam lòng nhìn Tiểu Thỏ, yên lặng gửi một cái tin nhắn đến trên điện thoại của cô:

Trở về bàn bạc kỹ hơn.

Tiểu Thỏ nhìn mấy chữ kia, lại là một tiếng thở dài, bàn bạc kỹ hơn...

Thực ra cô cảm thấy được chú Từ không sai a, cô cũng không phải phản đối bọn họ cùng một chỗ như thế a...

Trở về trong nhà, Tiểu Thỏ nhìn tâm tình mẹ mình giống như không tệ, bộ dáng hát khê đi tắm rửa, chỉ cảm thấy trong lòng mình cực kỳ buồn bực.

Cô do dự một chút vẫn lại là xoay người đi nhà Trình Chi Ngôn.

Chuyện này, nếu là Trình Chi Ngôn mà nói, không biết anh sẽ làm như thế nào.

Tiểu Thỏ là từ ban công trực tiếp chạy đến phòng Trình Chi Ngôn.

Đây là trong phòng của anh, đèn mờ, người cũng không ở đây.

Oa, kỳ quái, anh nước chanh đâu?

Tiểu Thỏ nhìn quanh bốn phía, lúc đang chuẩn bị mở miệng gọi anh, cửa toilet bên trong phòng ngủ anh đột nhiên mở ra.

Trình Chi Ngôn trùm khăn tắm bên hông, trên đầu nước vẫn đang chảy như cũ, vừa cúi đầu xoa tóc mình vừa đi ra.

Ách... Cái này...

Tiểu Thỏ có chút trợn mắt há hốc miệng mà nhìn cảnh tượng trước mắt.

Nửa người trên anh nước chanh lộ ra ở trong không khí, ngực rắn chắc mà trắng nõn, còn có từng giọt nước nhỏ bé treo ở nơi đó, hai cái điểm đỏ trước ngực anh ở dưới ánh đèn phản nộn sáng bóng.

Tiểu Thỏ không tự chủ được nuốt từng ngụm nước miếng, ánh mắt theo ngực của anh nhìn xuống.

Eo cường tráng không có một vết sẹo, khăn tắm trắng tinh vây lại thắt lưng, lộ ra loáng thoáng như nhân ngư, khiến người vô hạn mơ màng.

Dáng người anh nước chanh.... Thật sự là tốt a!

Tiểu Thỏ nhịn không được ở trong lòng cảm thán nói.

Trình Chi Ngôn đi đến bên cạnh giường lớn chính mình, lúc này mới kéo rút khăn tắm lớn lau tóc, ngẩng đầu liền thấy được Tiểu Thỏ ngo ngắc đứng ở nơi đó.

“Tiểu Thỏ? ?” Trình Chi Ngôn giật mình, đôi mắt thâm thúy trong suốt nhìn cô, nghi hoặc nói: “Em đến khi nào? Buổi tối không phải đi ăn cơm với mẹ em sao?”

“Ăn xong rồi a. . .” Tiểu Thỏ tiếp tục nuốt nước miếng một phen, trong thanh âm mang theo một chút run rẩy nói: “Em...Em vừa mới sang đây, từ trên ban công sang đây...”

“A.... . .” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, tiện tay vứt khăn tắm lớn đến trên giường, xoay người đi tù quần áo bên cạnh tìm quần áo.

A a a a! Dáng người anh nước chanh nhìn gần càng tốt a!

Vì sao da anh tốt như vậy a! Rõ ràng đều đã huấn luyện quân sự cả một tháng, cũng chỉ là rám đen một chút, cánh tay và thân hình không những không hiện đột ngột, ngược lại cảm thấy được cực kỳ tự nhiên.

“Đang nhìn cái gì?” Trình Chi Ngôn tìm quần áo xong quay đầu lại liền thấy Tiểu Thỏ nhìn chăm chăm mình.

“Tùy tiện nhìn xem a.” Tiểu Thỏ phục hồi tinh thần lại, có chút xấu hổ hướng tới Trình Chi Ngôn cười cười nói: “Anh nước chanh, trên thân anh còn có nước không lau a.”

“Chỗ nào? ?” Trình Chi Ngôn cúi đầu, hướng tới trên thân mình nhìn qua.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 323: Không được đụng chạm anh 2

Chương 324. Không được đụng chạm anh 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Chỗ này...” Ngón tay mảnh khảnh trắng nõn của Tiểu Thỏ vô cùng tự nhiên chọc đến trên ngực Trình Chi Ngôn.

Cách điểm hồng nhỏ bên ngực trái khoảng 2cm.

Trình Chi Ngôn hơi hơi ngẩn ra, khuôn mặt thanh tú nháy mắt nhàn nhạt đỏ ửng.

Anh có chút quần bách nhìn Tiểu Thỏ một cái, sau đó giả bộ bình tĩnh cầm lấy khăn tắm trong tay lau nước đọng phía trên ngực.

Tiểu Thỏ gật đầu nói: “Uh`m, lau hết.”

Cô vừa nói vừa vòng ra phía sau Trình Chi Ngôn, ngón tay lại nhẹ nhàng chọc phần lưng bóng bóng mà rắn chắc một phen nói: “Ai nha, còn có trên lưng, bên này cũng tất cả đều là nước.”

“...”

Thân thể Trình Chi Ngôn lại là cứng đờ.

“Anh đưa khăn tắm cho em, em lau giúp anh, phía sau này phỏng chừng anh với không tới.” Tiểu Thỏ vừa nói vừa túm khăn tắm trong tay Trình Chi Ngôn, thuần thục lau hết nước trên lưng anh.

“...” Trình Chi Ngôn nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Đúng rồi, anh nước chanh, em có chuyện muốn thương lượng với anh.” Tiểu Thỏ lau hết nước trên lưng Trình Chi Ngôn xong, hai tay ôm khăn tắm lớn lại vòng đến trước mặt Trình Chi Ngôn, về mặt nghiêm túc hướng tới anh nói.

“Uh`m...” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liền gật gật đầu, trong tay cầm quần áo sạch sẽ, đôi mắt trong suốt nhìn Tiểu Thỏ hồi lâu, cũng không tiếp tục nói chuyện.

“Chính là về người mẹ em thích kia...” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, nghiêng đầu hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Thực ra em cảm thấy được người kia rất tốt, đối với mẹ em cũng rất tốt, hơn nữa có thể thấy được chú ấy là thật tâm thích mẹ em, còn có...”

“Tiểu Thỏ.” Trình Chi Ngôn yên lặng đứng ở trước mặt cô, nhìn bộ dáng cô thao thao bất tuyệt (nói không ngớt), đột nhiên mở miệng ngắt lời của cô.

“Cái gì? ”

“Có thể hay không... Trước để cho anh mặc quần áo?” Trình Chi Ngôn có chút dờ khóc dờ cười nhìn Tiểu Thỏ, hiện tại nửa người trên anh còn để trần, nửa người dưới còn bọc một cái khăn tắm... Anh dù sao vẫn không thể vẫn bảo trì cái dạng này đứng ở chỗ này nghe Tiểu Thỏ nói chuyện đi...

“A...,anh thay đi.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, người lại đứng tại chỗ không có nhúc nhích như cũ.

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn cô, sau một lúc lâu mới ý vị thâm trường hướng tới cô hỏi: “Em định đứng ở chỗ này xem anh thay quần áo sao?”

“Ách...” Tiểu Thỏ giật mình, trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn nhảy mắt tràn đầy đỏ ửng.

Cô vội vã xoay người sang chỗ khác, hai tay che ánh mắt nói: “Được rồi, anh thay đi...”

Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng cô đưa lưng về phía mình, nhin không được khóe môi hơi hơi gợi lên một độ cong đẹp mắt.

Tiểu Thỏ chỉ nghe sau lưng một trận thanh âm thay quần áo, sau một lúc lâu, cô yếu ớt mở miệng hỏi: “Anh nước chanh, anh thay xong chưa?”

“Uh`m, xong rồi, quay lại đi.” Thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp mà trong veo mà lạnh lùng vang lên sau lưng cô.

Tiểu Thỏ buông hai tay, xoay người lại nhìn Trình Chi Ngôn đã thay quần áo xong, toàn thân áo ngủ tơ lụa màu xám tôn lên da trắng nõn của anh, nút thắt cổ áo ngủ tháo ra hai nút không có cài, loáng thoáng lộ ra xương quai xanh xinh đẹp.

Cô chớp chớp mắt, lại ngẩng đầu lên nhìn đôi má Trình Chi Ngôn, đôi mắt thâm thúy giống như ánh sáng ngọc ngời sao đang dừng ở chính mình.

“Khụ khụ... Cái kia... Em có thể tiếp tục nói sao?” Tiểu Thỏ có chút mặt đỏ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 324

Chương 325. Không được đụng chạm anh 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh’ m, nói đi.” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng gạt đầu, tiện tay lấy hai tấm khăn tắm vừa rồi dùng tiến vào trong phòng vệ sinh, sau đó ném tới trong máy giặt để xuống chốt mở.

Sau đó lại từ trong phòng vệ sinh ra ngoài, đi đến trước mặt bàn học chính mình rót một chén nước ngửa đầu uống xong.

“Ai. . . Kỳ thật vừa rồi em đã nói được không sai biệt lắm a...” Tiểu Thỏ đang chuẩn bị tiếp tục nói, lại phát hiện chính mình giống như cũng không có gì có thể nói, vừa rồi trước lúc Trình Chi Ngôn thay đồ kỳ thật cô đã nói được không sai biệt lắm rồi.

“Chính là Từ Cảnh Thần tới tìm em, hi vọng em có thể cùng mó phá hoại mẹ em cùng một chỗ với ba nó.” Tiểu Thỏ đi đến bên cạnh Trình Chi Ngôn ngồi xuống, một bàn tay nhỏ nâng đầu mình nhìn Trình Chi Ngôn, rầu rĩ không vui mừng mà nói: “Nhưng mà hôm nay buổi tối theo chân bọn họ cùng nhau ăn cơm, em cảm thấy được cậu ta rất tốt, nếu như mẹ thật sự cùng với chú ấy, hẳn là cũng sẽ thật sự hạnh phúc... Cho nên em không nghĩ muốn phá hoại bọn họ.”

“A....” Trình Chi Ngôn nghe Tiểu Thỏ nói chuyện không đầu một tràng, chỉ là nhàn nhạt gạt gạt đầu.

“Anh nước chanh, anh cứ việc nói thẳng một cái a... Chữ a?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên nhìn Trình Chi Ngôn, có chút buồn bực túm tay áo của anh, rầu rĩ nói: “Anh không có ý kiến gì chuyện này sao?”

“Không có.” Trình Chi Ngôn vô cùng lời ít mà ý nhiều phun ra hai chữ.

“Vì sao?” Tiểu Thỏ có chút khó hiểu nhìn anh, “Cũng không cho em một chút ý kiến sao?”

“Loại chuyện tình cảm này, không phải đương sự liên không quyền lên tiếng.” Trình Chi Ngôn nghĩ nghĩ, lắc lắc đầu nói: “Huống chi đây là vấn đề tình cảm mẹ em, anh cho dù có ý kiến và quan điểm gì cũng chỉ có thể đứng ở lập trường của anh suy xét.”

“Vậy anh liền nói cho em, ít nhất cũng có thể cho em tham khảo một chút a.” Tiểu Thỏ đáng thương tội nghiệp nhìn anh nói.

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát sau đó cúi đầu mở miệng nói: “Tiểu Thỏ, nếu có một ngày anh chết, em sẽ làm sao?”

“A?” Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, đôi mắt nhìn Trình Chi Ngôn, “Cái này..em cho tới bây giờ đều không có suy xét vấn đề này.”

“Vậy hiện tại em suy xét cân nhắc.” Trình Chi Ngôn ngồi ở bên cạnh cô, nhàn nhạt nói.

“Em...” Tiểu Thỏ nhìn khuôn mặt thanh tú đẹp trai của Trình Chi Ngôn, nếu như có một ngày anh nước chanh đã chết??

....

Cô cảm thấy vấn đề như vậy cô ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ, nếu Trình Chi Ngôn thật sự đã xảy ra cái ngoài ý muốn gì không thể ở lại bên cạnh cô, vậy cô... Có lẽ sẽ khóc chết đi??

Mỗi ngày có thể cực kỳ đau lòng, nhìn tất cả xung quanh cũng không tự chủ được nghĩ đến anh.

Dù sao nơi này là nơi từ nhỏ anh và cô cùng nhau lớn lên, mỗi một ngày ở đây, đều có kỷ niệm hai người bọn họ.

“Nghĩ xong sao?” Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng Tiểu Thỏ nhú mày, nhẹ nhàng mà mở miệng hỏi.

“Em.. Em sẽ cực kỳ đau lòng!” Đôi bàn tay Tiểu Thỏ túm cánh tay Trình Chi Ngôn, trong thanh âm mang theo một chút ý khóc hướng tới anh nói, “Mỗi ngày em sẽ nhất định trốn ở trong chăn vụng trộm khóc, cho dù thấy cái gì đều nhớ tới anh, nhớ tới anh đã từng nói qua, chuyện đã làm...”

“Uh’ m. . .” Trình Chi Ngôn đưa tay sờ sờ đầu của cô, mỉm cười nói: “Cho nên lúc ba em qua đời, mẹ em cũng là như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 325

Chương 326. Không được đụng chạm anh 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, đột nhiên ngẩng đầu nhìn Trình Chi Ngôn.

Đôi mắt anh sâu thẳm lóe ra ánh sáng ngọc cô nhìn không hiểu.

Anh liền hơi hơi cúi đầu nhìn tay áo mình bị Tiểu Thỏ túm, sau đó nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, ôm đầu cô vào trong ngực, thấp giọng nói: “Thời gian là thuốc điều trị đau khổ, bạn rợn có thể làm cho một người quên mất tất cả khổ sở, nếu tương lai có một ngày anh không có ở bên cạnh em, theo thời gian đi qua chậm rãi em cũng sẽ quên dần một phần đau khổ kia.”

“Sẽ không, sẽ không...” Tiểu Thỏ túm tay áo Trình Chi Ngôn dùng lực lắc đầu nói: “Em tuyệt đối sẽ không quên anh nước chanh.”

Trình Chi Ngôn âm thầm cười, nhưng là không tranh cãi vấn đề này cùng cô mà là tiếp tục nói: “Cho nên, nhiều năm như vậy, mẹ em luôn luôn không ở nhà, luôn luôn tăng ca ở bệnh viện, luôn luôn không có thời gian quán em...Em có thể lý giải sao?”

“Em...” Tiểu Thỏ nghe xong Trình Chi Ngôn nói, nhất thời sững sờ.

Mẹ cô....

Tiểu Thỏ đột nhiên nhớ tới lúc trước sửa sang trong nhà, là ba ba và mẹ cùng đi thị trường vật dụng trong nhà, lúc ấy cô còn nhỏ, ba ba liền cõng cô ở trên lưng, bọn họ nhìn thấy một cái đồ dùng trong nhà đẹp mắt sẽ cao hứng phần chân thảo luận muốn đem cái này đặt ở vị trí kia ở nhà...

Còn có vườn hoa nhỏ cửa nhà, mỗi một cây cỏ bên trong, mỗi một đóa hoa, đều là ba ba cẩn thận chọn lựa từ thị trường hoa và chim mua về.

Cho nên... Mẹ cô luôn luôn không ở nhà, là sợ hãi thấy được đồ vật sẽ nhớ tới ba cô sao??

“Uh`m . .” Tiểu Thỏ chui đầu vào trong lòng Trình Chi Ngôn, ánh mắt nhìn không được có chút ướt át, gật đầu nói: “Em biết rõ... Thực ra mấy năm nay mẹ vẫn đều không vui.”

“Cho nên. . . Sau khi đã từng yêu như thế, muốn xuất hiện một người có thể làm cho bà nổi lên dũng khí một lần nữa yêu mến người, là khó khăn cỡ nào...” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, đưa tay vỗ nhẹ nhẹ lưng Tiểu Thỏ nói: “Em xác định em còn muốn đi phá hoại bọn họ sao?”

“Không đi...” Tiểu Thỏ dùng lực lắc đầu, cánh tay ôm Trình Chi Ngôn, kê đầu mình trên bờ vai anh, hít cái mũi nói: “Trước là em làm không đúng.”

“...” Trình Chi Ngôn không nói lời nào, chỉ là nhẹ nhàng mà vỗ về của cô lưng.

Khuôn mặt Tiểu Thỏ dán ở trên cổ Trình Chi Ngôn, cảm thụ được nhiệt độ cơ thể ấm áp của anh, thật lâu sau mới cảm thấy tâm tình của mình tốt một chút.

“Anh nước chanh. . .” Thanh âm cô ong ong hô Trình Chi Ngôn một tiếng.

“Uh`m?”

“Anh thật thơm a...” Cái mũi Tiểu Thỏ dán ở trên cổ thon dài trắng nõn của Trình Chi Ngôn, hít một hơi thật sâu.

“...”

“Còn có da của anh cũng trơn bóng a...” Tiểu Thỏ dùng khuôn mặt nhỏ nhắn chính mình nhẹ nhàng cọ xát trên làn da chỗ cổ Trình Chi Ngôn, chỉ cảm thấy giống như cọ ở trên tơ tằm tốt nhất.

“...”

Lỡ tai Trình Chi Ngôn nhìn không được có chút đỏ lên.

“Anh nước chanh. . .” Tiểu Thỏ cọ đủ trên cổ Trình Chi Ngôn lại lần nữa dùng hai tay ôm anh, cúi đầu hô anh một tiếng.

“Uh`m?”

“Em thích anh nhất.” Tiểu Thỏ nghiêng đầu ở bên cạnh lỗ tai của anh nghiêm túc nói: “Cho nên anh nghìn vạn lần không thể làm cho em đau lòng, anh nhất định phải sống tốt! Biết không?”

“...” Trình Chi Ngôn hơi hơi ngẩn ra, khóe môi nhất thời gọi lên độ cong nhàn nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 326: Không được đụng chạm anh 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhưng mà một giây sau, đôi bàn tay Tiểu Thỏ bắt đầu không thành thật sờ loạn khắp nơi trên cánh tay Trình Chi Ngôn nói: “Nhưng mà nói đi nói lại, anh nước chanh, có phải anh vụng trộm đôi sữa tắm hay không, vì sao hôm nay anh thơm như vậy a... Còn có cánh tay anh cũng trơn bóng a, sờ thật thoải mái.”

Độ cong khỏe miệng Trình Chi Ngôn nhất thời cứng ở tại nơi đó.

Đầu ngón tay cô mềm mại ở chỗ cổ của anh, trên cánh tay không kiêng nể gì sờ loạn, mỗi một lần đụng chạm da của anh đều giống như có một dòng điện lưu nho nhỏ đánh trúng anh.

Trình Chi Ngôn không dấu vết cầm tay Tiểu Thỏ từ trên người mình ra, thanh âm thân nhiên nói: “Chúng ta... Hiện tại chẳng lẽ không thảo luận vấn đề mẹ em sao?”

“Đừng vậy.” Tiểu Thỏ gật đầu nói: “Nhưng mà đã thảo luận xong a, em quyết định không đi phá hoại bọn họ, chờ có thời gian em sẽ tìm Từ Cảnh Thần thảo luận một chút, để cho cậu ta cũng đừng phá hủy, toàn bộ thuận theo tự nhiên thì tốt rồi.”

“Cho nên a?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mày.

“Cho nên . . .” Đôi mắt Tiểu Thỏ xoay xoay, cả người lại hướng tới trên người Trình Chi Ngôn xông đến nói: “Cho nên anh nước chanh thật sự thơm quá a... Để cho em ôm một hồi...”

“ . . .”

Trình Chi Ngôn mất thấy Tiểu Thỏ lấy tư thế đối khát hướng tới chính mình bỏ nhào qua, vội vàng lắc mình né tránh nói: “Không được.”

“Vì sao?” Tiểu Thỏ bỏ nhào không thành, trong mắt khó hiểu nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Ôm ấp một chút thôi...”

“ . . .” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mị, nhìn đỏ ửng không quá bình thường trên mặt Tiểu Thỏ, trầm thấp mở miệng nói: “Tiểu Thỏ, ngươi làm sao vậy?”

“A? Em không sao...” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, trong đôi mắt tràn đầy đều là ánh sáng lấp lánh, “Em chính là cảm thấy mùi trên người anh thơm quá, ngửi tốt a...”

“ . . .”

Trình Chi Ngôn mất thấy cô nói xong lại hướng tới chính mình bỏ nhào, vội vàng xoay người trốn tránh.

“Anh nước chanh. . .” Tiểu Thỏ mất thấy chính mình lại chụp hụt, đôi mắt nhất thời bắt đầu ảm ảm nước mắt: “Vì sao anh không cho em ôm ấp... Liền ôm ấp một chút thì thế nào...”

Trong mắt Trình Chi Ngôn bắt đầu nhìn người nào đó sắp khóc, đành phải chủ động đi qua ôm chầm bờ vai cô nói: “Được rồi, đừng khóc....”

Mặc dù chính là ôm ấp một chút... Nhưng mà cảm thấy hôm nay Tiểu Thỏ rất kỳ quái a...

“Ai, lão Trình, sữa tắm ngày hôm qua tôi mới mua tại sao không thấy, ông đặt chỗ nào vậy?”

Bên này Trình Chi Ngôn đang lòng tràn đầy nghi hoặc ôm Tiểu Thỏ, bên kia liền nghe được Chu Nguyệt kêu la ngoài cửa phòng truyền đến.

“Cái dạng sữa tắm gì a?” Lão Trình ở trong thư phòng, thuận miệng đáp lại một câu.

“Chính là mùi hoa mị hoặc kia a. . Không phải trước ông vẫn nói muốn mua thử xem sao? Tình lữ chuyên dùng cái kia... Cái kia có hiệu quả kia...” Chu Nguyệt đề thấp thanh âm hướng tới lão Trình nói.

“A? Cái kia chính là mùi hoa mị hoặc?” Lão Trình cả kinh, quay đầu nhìn Chu Nguyệt, run run rẩy rẩy nói: “Tôi...Tôi nhìn cái chai kia vừa nhỏ lại không dễ mất, liền... Để trong phòng tắm phòng Ngôn Ngôn a...”

“Cái gì! ?” Chu Nguyệt nhất thời mở to hai mắt nhìn.

“Ngôn Ngôn có thể sử dụng sao! ? Dùng xong sau đó có thể thú tính với Tiểu Thỏ hay không?” Lão Trình lo lắng hướng tới Chu Nguyệt hỏi.

“Không sao, không sao... Uống chút rượu đỏ mới có tác dụng, nếu không thì chính là ngửi cảm thấy thơm mà thôi...” Chu Nguyệt về mặt bình tĩnh an ủi lão Trình nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 327

Chương 328. Không được đụng chạm anh 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A.... . . Vậy hoàn hảo. . .” Lão Trình nhất thời vẻ mặt hoảng sợ sờ sờ ngực mình nói: “Hoàn hảo trong nhà chúng ta không có rượu đỏ, Ngôn Ngôn và Tiểu Thỏ hẳn là sẽ không tìm rượu đỏ uống...”

“Hoàn hảo đầu ông.” Chu Nguyệt đập một cái vào trán lão Trình nói: “Nhanh đi cầm sữa tắm lại đây cho tôi!”

“Vâng vâng vâng! Tuân mệnh lão bà đại nhân!” Lão Trình vội vàng cúi đầu khom lưng hướng tới Chu Nguyệt cười cười, xoay người liền định đi ra cửa.

“Ai, từ từ. . .” Ra đến trước cửa, Chu Nguyệt gọi lão Trình.

“Lão bà đại nhân, còn có cái gì phân phó? ?” Lão Trình quay đầu, vẻ mặt nịnh nọt tươi cười nhìn Chu Nguyệt.

“Lấy sữa tắm xong, thuận tiện đi dưới lầu lấy hai cái chén rượu đỏ tới đây!” Chu Nguyệt hướng tới lão Trình thần bí cười cười nói: “Hôm nay tôi mua một lọ rượu đỏ hảo hạng a...”

“A... - -! Ha ha! Không thành vấn đề! Lập tức đi!” Lão Trình nhất thời một bộ hiểu rõ hướng tới Chu Nguyệt cười cười, vô cùng cao hứng ra ngoài hướng phòng Trình Chi Ngôn đi.

“... ”

Trình Chi Ngôn mơ mơ hồ hồ nghe xong hồi lâu, miễn cưỡng xem như nghe xong đại khái.

Anh lại cúi đầu nhìn Tiểu Thỏ ôm chính mình không buông tay, trên mặt của cô có một nét đỏ ửng bình thường, ánh mắt dường như cũng có một chút mê ly như thế, nhưng mà đôi mắt lấp lánh...

Nếu như để sát vào mà nói trên người cô dường như còn có một chút mùi rượu nhàn nhạt.

Chẳng lẽ...

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mi, đang định hỏi có phải tối hôm nay Tiểu Thỏ uống rượu hay không liền nghe được cửa phòng mình truyền đến một trận tiếng đập cửa, ngay sau đó thanh âm lão Trình vang lên nói: “Ngôn Ngôn, Ngôn Ngôn?? Con ở trong phòng không??”

“... ” Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ ôm chính mình, chần chờ một chút, hướng tới cha mình trả lời: “Ồ đây, chờ một chút, Tiểu Thỏ cô...”

Thanh âm của anh dừng một chút, vậy mà trong khoảng thời gian ngắn không nghĩ ra được lý do với cha mình.

“Tiểu Thỏ làm sao vậy?” Lão Trình đang chuẩn bị đẩy cửa nháy mắt ngừng lại.

“Ách. . .” Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, hai tay cô ôm ngang hông mình, một cái quay người liền vác cô trên bả vai mình.

“Oa. . . Anh nước chanh? ?” Tiểu Thỏ vốn ôm ấp anh tốt, kết quả nháy mắt vậy mà đã thành bị anh vác.

“Không cho nói!” Trình Chi Ngôn cúi đầu hướng tới Tiểu Thỏ gầm lên một tiếng, sau đó cũng Tiểu Thỏ đi lên phía trước, mở cửa cho cha mình, vẻ mặt bình tĩnh hỏi: “Ba, ba tìm con? ?”

“Ách. . . A. . Thực ra cũng không chuyện gì.” Lão Trình nhìn Trình Chi Ngôn mở cửa, cười cười với anh, đang chuẩn bị nói chuyện đột nhiên phát hiện Tiểu Thỏ đang ghé vào trên vai Trình Chi Ngôn, ngây ngô cười, “Ách. . . Tiểu Thỏ đây là. . . Làm sao vậy? ?”

“Nháo với con.” Trình Chi Ngôn vô cùng bình tĩnh hướng tới lão Trình nói: “Hai người chúng ta đánh cuộc, con thua cho nên bị phạt công cô.”

“A.... . . Ha ha ha. . . Vậy các con tiếp tục chơi, tiếp tục chơi. . .” Lão Trình cười tit mắt hướng tới Trình Chi Ngôn gật đầu, sau đó vừa hướng tới trong phòng vừa thuận miệng nói: “Cái kia, bên kia sữa tắm mẹ con dùng hết rồi tới phía bên con lấy một lọ.”

“A.... . .” Trình Chi Ngôn nheo mắt lại, ý vị thâm trường nhìn ông.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 328

Chương 329. Không được đụng chạm anh 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

Lão Trình bị anh nhìn có chút không được tự nhiên, chỉ là hướng tới bọn họ cười hắc hắc, rất nhanh lắc mình vào buồng vệ sinh cầm bình sữa tắm kia, lại rất nhanh biến mất.

Trình Chi Ngôn mất thấy cửa phòng mình một lần nữa bị đóng, lúc này mới như trút được gánh nặng thở dài một hơi, trở tay một cái, lại ôm Tiểu Thỏ đến trước mặt mình, cúi người ngửi trên mặt cô, cau mày hỏi: “Tôi hôm nay em uống rượu hả?”

Vừa rồi có lẽ là vì anh vừa mới tắm qua, sữa tắm mùi thơm ngát trên người còn có vẻ nồng đậm, cho nên trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không có chú ý tới mùi rượu trên người Tiểu Thỏ.”

“A?” Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, sau đó trên mặt tươi cười nói: “Uống một chút...Em thấy trong chén rượu đỏ mẹ để ở dưới ánh đèn giống như rất đẹp, liền thừa dịp bà đi buồng vệ sinh, vụng trộm uống vào hai ngụm.”

“...”

Trình Chi Ngôn nhất thời không nói gì.

“Uống ngon không?”

“Ừm... Uống không ngon... Có phần đắng ...” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, cau cái mũi nhỏ đáng yêu, hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

“...”

Trình Chi Ngôn nhất thời không biết cô thế là tốt hay không nữa.

Khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn của Tiểu Thỏ tiếp tục cọ tới cọ lui trên cổ Trình Chi Ngôn, đôi bàn tay cũng bắt đầu không an phận cọ tới cọ lui trên lưng anh.

“Đừng lộn xộn...” Trình Chi Ngôn vươn tay đi ra đề lại cánh tay của cô, thanh âm thản nhiên nói.

“Vì sao?” Tiểu Thỏ không rõ chân tướng ngẩng đầu, đôi mắt tràn đầy vô tội nhìn anh.

Trình Chi Ngôn nhất thời lại cảm thấy trong lòng có chút buồn bực.

Ba mẹ anh vì sao không thể làm chuyện đáng tin??

Cái gì sữa tắm mùi hoa mị hoặc cũng không biết hai người bọn họ cảm trở về từ chỗ nào, cảm trở về liền thôi, còn đặt ở trong gian phòng của anh... Trước mắt đúng lúc anh dùng, Tiểu Thỏ còn uống rượu đỏ vào...

Tất cả chuyện này đúng lúc đụng phải cùng nhau như vậy...

Vừa rồi cha anh còn lo lắng mình sẽ nổi thú tính với Tiểu Thỏ...

Tình huống hiện tại này, rõ ràng là Tiểu Thỏ thú tính với mình!

Trình Chi Ngôn đề buồn bực trong lòng, cố gắng để cho thanh âm chính mình bình tĩnh trở lại hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Em... Có cảm thấy các loại phản ứng miệng khô lưỡi hanh hay không?”

“A?” Tiểu Thỏ ngớ ra một chút, sau đó lắc lắc đầu nói: “Không có a.”

“Vậy em... Có cảm thấy đầu có phản choáng quáng hay không?”

“Cũng không có a.” Cánh tay Tiểu Thỏ bị Trình Chi Ngôn đề, trong mắt khó hiểu nhìn anh nói: “Anh nước chanh, vì sao anh đề tay em?”

“Đề phòng tay em sờ loạn khắp nơi.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nói.

“Sờ một chút thì thế nào a... Cũng sẽ không mất miếng thịt....” Tiểu Thỏ nhất thời có chút không quá vui lâu bầu nói.

“Không được chính là không được em đừng đụng chạm anh!” Trình Chi Ngôn hiềm thấy thật sự nghiêm túc hướng tới Tiểu Thỏ cảnh cáo nói.

“...” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, môi hồng nhuận hé mở, cực kỳ mất hứng, cực kỳ mất hứng, phi thường mất hứng nhìn anh.

Trình Chi Ngôn nghĩ nghĩ, vẫn đề lại cánh tay Tiểu Thỏ như vậy cũng không phải cách, vì thế liền cúi đầu hướng tới cô nói: “Thời gian không còn sớm, em nhanh đi về đi ngủ đi, buổi sáng ngày mai anh mang em đi chơi.”

“Không cần.”

“Ngoan, nghe lời.”

“Em muốn ngủ cùng anh nước chanh.”

“Hôm nay không được.”

“Vì sao không được?”

“Anh nói không được chính là không được.”

“... Hừ.” Tiểu Thỏ thờ phỉ phỉ hướng tới anh hừ một tiếng, rút tay của mình về, xoay người liền rời khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 329

Chương 330. Không được đụng chạm anh 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn cuối cùng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Nếu để cho Tiểu Thỏ dưới tình huống sờ loạn khắp nơi như vậy... Anh thật sự hoài nghi chính mình sẽ không khống chế được.

Nhưng mà, ngay tại lúc anh thở một hơi dài nhẹ nhõm, Tiểu Thỏ đang định rời khỏi lại đột nhiên xoay người lại, cả người lập tức hướng tới Trình Chi Ngôn bổ nhào.

“! ! !”

Trình Chi Ngôn bất ngờ không phòng ngự, cả người bị Tiểu Thỏ bổ nhào lui về phía sau vài bước, ngay sau đó gót chân của anh liền đụng vào chân giường, thân thể không thể không chế hướng tới trên giường ngã xuống.

“Ầm” một tiếng.

Cả cái lưng Trình Chi Ngôn đều đã dán ở trên giường.

Mà Tiểu Thỏ liền trực tiếp ghé vào trên người Trình Chi Ngôn.

Trong phòng nhất thời im ắng, chỉ có đèn bàn trên tủ đầu giường tản ra ánh sáng nhu hòa mà ấm áp.

Một đôi cánh tay Tiểu Thỏ chống đỡ ngực Trình Chi Ngôn, chớp một đôi mắt to nhìn chăm chăm anh.

Trình Chi Ngôn cũng ngừng hô hấp lại rồi, giữa đôi mắt mang theo một chút bối rối nhìn Tiểu Thỏ.

“Ha ha...” Tiểu Thỏ hướng tới Trình Chi Ngôn cười, không phân trần trực tiếp ngồi ở trên lưng Trình Chi Ngôn, hai tay dùng lực đè nặng bờ vai của anh, nghịch ngợm nói: “Anh không cho em sờ, em càng muốn sờ!”

“... Đi xuống.” Đôi mắt Trình Chi Ngôn khẽ nhúc nhích, trên gương mặt trắng nõn hiện ra nhàn nhạt đỏ ửng, thanh âm nhàn nhạt hướng tới Tiểu Thỏ nói.

“Không cần!” Tiểu Thỏ hướng tới Trình Chi Ngôn làm mặt quỷ, cười hi hi nói: “Anh để cho em xuống em liền đi xuống sao, em thật mất mặt a! Em rất không dễ dàng mới bổ nhào anh a!”

Tiểu Thỏ vừa nói vừa luồn tay không an phận vào trong áo ngủ Trình Chi Ngôn.

Lòng bàn tay cô mềm mại đụng chạm làn da Trình Chi Ngôn ấm áp, chỉ cảm thấy giống như tơ lụa hảo hạng, nhẵn bóng làm cho người ta yêu thích không buông tay.

Nhưng mà trong tích tắc cô đụng chạm đến mình đây, Trình Chi Ngôn toàn thân đều đã cứng lại rồi.

Anh còn không có phản ứng kịp đôi bàn tay kia Tiểu Thỏ đã dọc theo bụng của anh hướng tới ngực di chuyển.

Sau đó...

Hai bàn tay nhỏ của cô ngừng trước hai cái điểm hồng trên ngực anh, một tay ấn một cái.

Bắp thịt toàn thân Trình Chi Ngôn nháy mắt đều đã căng thẳng.

“Oa?” Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút, chỉ cảm thấy hai hạt đậu đỏ trong lòng bàn tay mình giống như thứ đồ bình thường, “Đây là cái gì?”

Cô lòng tràn đầy nghi hoặc dùng ngón tay nhẹ nhàng chọc chọc.

Thân thể Trình Chi Ngôn nhin không được run nhẹ, một đôi tay cách áo ngủ nháy mắt đè cổ tay Tiểu Thỏ lại, trong thanh âm mang theo một tia khàn khàn hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Đừng lộn xộn.”

“Uh`m?” Cổ tay Tiểu Thỏ bị anh đè lại, mặc dù không thể sờ loạn khắp nơi nhưng mà ngón tay lại vẫn lại là tự do.

Cô tiếp tục dùng ngón tay mình chọc nhẹ hai hạt đậu đỏ cười tí mắt nói: “Giống như hai hạt đậu đỏ.”

“...” Trình Chi Ngôn hít vào một ngụm khí lạnh, trong đôi mắt tràn đầy đều là tình dục đậm tới mức sắp tan không được.

Giờ phút này, anh ở trong lòng đã thân thiết thăm hỏi ba mẹ mình N lần, lại cắn răng hướng tới Tiểu Thỏ thản nhiên nói: “Mau từ trên thân anh xuống...”

“Sẽ không.” Tiểu Thỏ cúi đầu, cả người đều đã ghé vào trên người Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy ngực mình có hai luồng mềm mại gì đó đè ép xuống, ngay sau đó mùi chuyên thuộc về trên người Tiểu Thỏ nháy mắt quanh quẩn từ hơi thở của anh, cảnh tượng như vậy, bầu không khí như vậy, đều đã làm cho nơi nào đó thân thể anh từ từ biến hóa.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 330

Chương 331. Không được đụng chạm anh 9

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn ở trong đau khổ cùng ngọt ngào hồi lâu, rốt cục nhin không được cắn răng một cái xoay người đặt Tiểu Thỏ ở dưới thân.

Tiểu Thỏ giật mình, còn không có làm rõ ràng trước mắt là chuyện gì xảy ra, cánh môi Trình Chi Ngôn mềm mại đã đè ép xuống.

Chỉ là bây giờ bờ môi của anh không có rơi vào trên môi cô, mà là rơi vào chỗ cổ non mềm, sau đó Tiểu Thỏ lại cảm thấy một trận đau đón từ chỗ cổ truyền tới.

Anh anh anh!!

Anh nước chanh vậy mà cắn cô?

Tiểu Thỏ mở to hai mắt nhìn, chỗ cổ truyền đến đau đón, trong đầu cô có chút mơ hồ giống như một trận gió thổi tới, nháy mắt phân tán những cái sương mù này.

“Ôi, anh cắn em làm gì?” Tiểu Thỏ đưa tay dùng lực đẩy Trình Chi Ngôn.

“Bình thường rồi!” Trình Chi Ngôn nhả ra, ngẩng đầu nhìn bên trong mắt Tiểu Thỏ đã là một mảnh thanh minh, trong lòng nhất thời thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

“Khi nào thì em không bình thường rồi hả?” Tiểu Thỏ dùng lực trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn một cái.

“Bình thường liền tốt.” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng mà thở ra một hơi, đứng dậy hướng tới phương hướng buồng vệ sinh đi tới.

“Ài? Anh đi chỗ nào a?” Tiểu Thỏ đưa tay sờ sờ cổ chính mình...

Ôi, vừa rồi một ngụm anh nước chanh cắn thực dùng lực a! Đều có thể đụng đến đầu răng thật sâu.

“Tắm rửa.” Trình Chi Ngôn cũng không quay đầu lại nói.

“A?”

Tiểu Thỏ lập tức ngăn cả người, cô trơ mắt nhìn bóng lưng Trình Chi Ngôn biến mất ở cửa toilet, nhịn không được đưa tay gãi gãi đầu mình.

Anh.... Anh không phải mới tắm qua sao??

20 phút sau.

Trình Chi Ngôn lại từ trong phòng tắm đi tới, Tiểu Thỏ đã ngã vào trên chiếc giường lớn kia ngáy ò o đi gặp Chu công.

Người này....

Trình Chi Ngôn nhìn cô nghiêng mặt ngủ ở trên gối đầu của anh, cái miệng đỏ hồng bị chen thành miệng con gà con, cánh mũi xinh xắn khi đóng khi mở hô hấp đều đều.

Anh nhẹ nhàng ngồi xuống bên cạnh cô, đưa tay nheo nheo đôi má cô, nhịn không được buồn cười lắc đầu, người này rõ ràng một giây trước còn điên cuồng mà chiến đấu như sư tử cái, một giây sau vậy mà có thể bình yên ngủ như Tiểu Trư.

Cô rõ ràng vẫn là cái cô gái nhỏ hồ đồ lơ mớ, lại luôn luôn có thể ở trong lúc lơ đãng vén lên dục vọng thật sâu anh với cô.

Trình Chi Ngôn thở dài một hơi, mới mười ba tuổi a...

Cho dù là cách mười tám tuổi trưởng thành cũng vẫn còn thời gian hơn năm năm...

Anh rốt cuộc vẫn còn chịu đựng bao lâu...

Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ ngủ, phát ra một hồi ngốc, sau đó nhịn không được tự giễu cười cười, anh suy nghĩ cái gì a??

Thôi, thôi, tắt đèn đi ngủ.

Bây ngày nghỉ Quốc Khánh rất nhanh liền đi qua.

Một ngày cuối cùng, Trình Chi Ngôn lại muốn thu thập hành lý trở về Nam Kinh.

Tiểu Thỏ ngồi ở trên sofa phòng khách nhà Trình Chi Ngôn, giương mắt nhìn anh thu dọn đồ đạc, do dự rất lâu mới nhỏ giọng hướng tới anh hỏi: “Anh nước chanh, có phải lần này sau này anh trở về, lần sau chúng ta gặp mặt liền muốn chờ anh nghỉ đông có phải hay không?”

Động tác Trình Chi Ngôn đang thu dọn đồ đạc nhất thời ngừng lại, anh ngẩng đầu lên nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đáng thương tội nghiệp trước mắt, nhịn không được cười cười nói: “Huấn luyện quân sự đều đã kết thúc, chúng ta là có thể tùy thời tùy chỗ ra cổng trường. Chủ nhật anh sẽ trở lại gặp em”

“Thật vậy chăng! ?” Tiểu Thỏ nghe xong lập tức cao hứng trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 331

Chương 332. Anh đi nơi nào

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn hướng tới cô âm ỉ cười, đưa tay sờ sờ đầu của cô.

Ngày hôm sau sau khi tiễn Trình Chi Ngôn, trường học liền bắt đầu chính thức đi học.

Một buổi sáng tinh mơ, Tiểu Thỏ ngáp dài đi vào phòng học, nhìn Đường Tiểu Vũ đã ngồi ở trên ghế, cười hi hi chào một tiếng nói: “Tiểu Vũ, sớm a.”

“Sớm! Mau, lấy bài kiểm tra toán học của cậu ra cho tớ chép một chút!” Đường Tiểu Vũ vừa thấy Tiểu Thỏ đi đến, lập tức lòng nóng như lửa đốt hướng tới cô vẫy vẫy tay.

“A?” Tiểu Thỏ mới vừa đi đến trên chỗ ngồi, còn không có ngồi xuống, cặp sách liền đã bị Đường Tiểu Vũ đoạt.

“Làm gì, lúc nghỉ cậu không có làm bài tập sao?” Tiểu Thỏ trơ mắt nhìn Đường Tiểu Vũ quen thuộc mở cặp sách mình ra, từ bên trong lấy ra một chồng bài thi đã viết xong, nhin không được giựt giựt khóe miệng thuận miệng hỏi.

“Vô nghĩa, chuyện nghỉ vui vẻ như vậy, sao có thể để cho làm bài tập phá hủy a.” Đường Tiểu Vũ nhanh chóng lật đến bài kiểm tra toán học của Tiểu Thỏ, quơ lấy một cây bút bi, liền bắt đầu dứt khoát chép.

....

Trong mắt Tiểu Thỏ không biết nói gì nhìn cô ấy.

Đường Tiểu Vũ vừa chép lấy bài kiểm tra vừa nói chuyện phiếm cùng Tiểu Thỏ nói: “Ai nha, tớ đi, cậu vậy mà thật sự làm xong toàn bộ bài kiểm tra, thật là đáng sợ, chẳng lẽ Quốc Khánh cậu đều không có chơi sao?”

“Choi a, ban ngày chơi, buổi tối viết bài kiểm tra...” Tiểu Thỏ nghĩ đến cảnh tượng mỗi lúc trời tối anh nước chanh liền di chuyển cái ghế ngồi ở bên cạnh mình nhìn cô viết bài kiểm tra, liền nhin không được muốn châm chọc.

Anh liền ngồi ở bên cạnh mình như thế, chuyện gì cũng không làm, nhìn chăm chăm cô viết bài kiểm tra...

Làm hại cô còn muốn chạy xem điện thoại di động một hồi cũng không được...

Hơn nữa số lượng bài kiểm tra còn phải xem tâm tình của anh, nếu như tâm tình anh tốt, hôm nay là có thể chỉ làm một phần bài kiểm tra, nếu như tâm tình anh không vui mà nói... Kìa rồi cuộc là làm một hai ba bốn phần hay là năm sáu bảy tám phần liền muốn xem tạo hóa của cô rồi...

Nghĩ vậy Tiểu Thỏ liền nhin không được lệ rơi...

Cho nên Trình Chi Ngôn khai giảng về trường học, mặc dù trong lòng cô có một chút không nỡ, nhưng vẫn lại là có một loại cảm giác giải thoát rồi.

“Tiểu Thỏ, Tiểu Thỏ!”

Ngay tại lúc cô loạn thất bát tao nhớ lại việc này, Trình Thi Đồng từ cửa sổ bên cạnh cô dò xét tiến vào.

“Đồng Đồng?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn cô ấy, cười tí mắt nói: “Mấy ngày không thấy cậu, Quốc Khánh chơi đùa cao hứng sao?”

“Cao hứng cái gì nha, mau lấy bài kiểm tra Anh ngữ của cậu ra cho tớ chép!” Trình Thi Đồng đeo cặp sách trực tiếp từ cửa sau phòng học Tiểu Thỏ chui đi vào, ngồi trên vị trí sau lưng Tiểu Thỏ nói: “Mau mau, thừa dịp giờ giải viên còn chưa tới.”

“...” Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng, nhìn cô ấy nói: “Cậu cũng không làm bài tập?”

“Uh`m.” Trình Thi Đồng từ bên trong một đồng bài kiểm tra trước mặt Đường Tiểu Vũ kia tìm ra bài thi Anh ngữ của Tiểu Thỏ, thuận miệng trả lời cô một tiếng, liền cũng vui đầu bắt đầu chép.

“Cố Ninh Thư nhà cậu đâu?” Tiểu Thỏ nhìn bộ dáng cô ấy múa bút thành văn, nhin không được kỳ quái hỏi, dù sao bình thường Trình Thi Đồng đều là chép Cố Ninh Thư...

“Anh. . .” Ngồi bút Trình Thi Đồng hơi chút dừng một chút, ngẩng đầu lên, ánh mắt phức tạp nhìn Tiểu Thỏ nói: “Trong lúc Quốc Khánh đều không có tìm được cậu ấy, gửi tin nhắn cậu ấy cũng không trả lời, gọi điện thoại cũng không ai tiếp... Cũng không biết cậu ấy chỗ nào.”

“Không thể nào? ?” Tiểu Thỏ tròn to mắt nhìn cô ấy.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 334

Chương 333. Anh đi nơi nào 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Dù sao đợi lát nữa cậu ấy tới trường học sau đó tớ đến đây tìm cậu ấy tính sổ!” Trình Thi Đồng vừa chép vừa hướng Tiểu Thỏ nói.

Cố Ninh Thư... Hết thầy lẽ quốc khánh cũng chưa liên hệ Đồng Đồng?? Không thể nào...

Tiểu Thỏ quay đầu đi, hướng tới chỗ trống bên cạnh Trình Thi Đồng nhìn qua.

Năm phút đồng hồ sau.

Trình Thi Đồng đưa trả bài kiểm tra Anh ngữ lại cho Tiểu Thỏ nói: “Kia, trả lại cho cậu, tớ chép xong.”

“Nhanh như vậy?”

“Chép bài kiểm tra muốn bao lâu a, tốc độ tay tớ rất nhanh!” Trình Thi Đồng hướng tới Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, vừa nhét bài kiểm tra đã chép xong vào trong cặp sách chính mình vừa đứng dậy nói: “Tớ về lớp học mình trước, chờ Cố Ninh Thư đến đây lập tức gửi tin nhắn cho tớ biết! OK?”

“OK. . .” Tiểu Thỏ giật giật khoe miệng, hướng tới Trình Thi Đồng giơ một cái thù thề “Không thành vấn đề”.

Ánh mặt trời sáng sớm xuyên qua cửa sổ phòng học hắt tới trên bàn học, cùng với tiếng kêu chim nhỏ véo von bên ngoài, càng ngày càng nhiều bạn học lục tục vào phòng học.

Nhưng mà mãi cho đến giờ học bắt đầu Tiểu Thỏ cũng không có thấy Cố Ninh Thư tới.

Có lẽ là số lần Tiểu Thỏ quay đầu quá nhiều, Đinh Lỗi ngồi cùng bàn Cố Ninh Thư rốt cục mở miệng hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Bạch Tiểu Thỏ, cậu nhìn cái gì?”

“Àch. . .” Tiểu Thỏ hơi hơi ngần ra, nhìn Đinh Lỗi ngồi sau lưng Đường Tiểu Vũ, nở nụ cười một chút sau đó thuận miệng miệng hỏi: “Sao Cố Ninh Thư còn không có tới trường học?”

“Cái này. . . Tớ cũng không biết.” Đinh Lỗi thả lỏng bả vai hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Có lẽ trong nhà có chuyện gì đi, cái này phải hỏi thầy rồi.”

“A.... .” Tiểu Thỏ có vẻ dăm chiêu gật gật đầu.

Chủ nhiệm lớp họ là tiết hai buổi sáng, chuông tan học mới vừa vang Tiểu Thỏ liền hướng tới phòng học bên ngoài xông ra.

“Chủ nhiệm! Chủ nhiệm! Đợi em với...” Tiểu Thỏ vừa hô vừa hướng tới chủ nhiệm lớp chạy vội qua.

“Làm sao vậy?” Chủ nhiệm lớp nghe được thanh âm Tiểu Thỏ, bước chân nhất thời ngừng lại, quay đầu trong mắt nghi hoặc nhìn cô.

“Cái kia. . . Em muốn hỏi một chút, bạn học Cố Ninh Thư hôm nay sao chưa có tới đi học a?” Tiểu Thỏ chạy đến trước mặt chủ nhiệm lớp dừng lại, vẻ mặt lo lắng hướng tới ông hỏi.

“Cậu ấy a...” Chủ nhiệm lớp thở dài một hơi lắc đầu, “Có lẽ học kỳ này đều sẽ không đến đây, nhà cậu ấy xin nghỉ dài hạn cho cậu ấy.”

“Vì sao?” Tiểu Thỏ ngần ra, khó hiểu nhìn chủ nhiệm lớp.

“Cái này. . .” Chủ nhiệm lớp khẽ nhú mày, chần chờ một chút, vẫn lại là tiếp tục nói: “Thầy không thể nói cho em, được rồi, tiết tiếp theo sắp bắt đầu, em nhanh đi về đi học đi.”

“Nhưng mà...”

“Thầy còn phải đi một cái lớp học khác, thầy đi trước a.” Chủ nhiệm lớp mắt thấy Tiểu Thỏ còn có vấn đề muốn hỏi, vội vàng mở miệng ngắt lời của cô trước, xoay người bỏ chạy rồi.

Cố Ninh Thư... Cái học kỳ này đều sẽ không đến đây?

Tiểu Thỏ cau mày, suy nghĩ một chút, vẫn lại là về lớp mình trước.

Buổi chiều tan học, Tiểu Thỏ tìm đến Trình Thi Đồng nói chuyện buổi sáng mình theo chủ nhiệm lớp hỏi một chút, sau đó chần chờ hướng tới Trình Thi Đồng hỏi: “Cậu nói... Cố Ninh Thư nhà cậu có phải xảy ra chuyện gì hay không? Nếu không làm sao có thể hết thầy học kỳ cũng không tới trường học a?”

“Xin nghỉ một cái học kỳ?” Trình Thi Đồng nhú mày, trong lòng tràn đầy đều là bất an.

Rốt cuộc là cái dạng chuyện gì làm cho một người hết thầy học kỳ đều đã tới không được trường học a??

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 333

Chương 333. Anh đi nơi nào 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Dù sao đợi lát nữa cậu ấy tới trường học sau đó tớ đến đây tìm cậu ấy tính sổ!” Trình Thi Đồng vừa chép vừa hướng Tiểu Thỏ nói.

Cố Ninh Thư... Hết thầy lẽ quốc khánh cũng chưa liên hệ Đồng Đồng?? Không thể nào...

Tiểu Thỏ quay đầu đi, hướng tới chỗ trống bên cạnh Trình Thi Đồng nhìn qua.

Năm phút đồng hồ sau.

Trình Thi Đồng đưa trả bài kiểm tra Anh ngữ lại cho Tiểu Thỏ nói: “Kia, trả lại cho cậu, tớ chép xong.”

“Nhanh như vậy?”

“Chép bài kiểm tra muốn bao lâu a, tốc độ tay tớ rất nhanh!” Trình Thi Đồng hướng tới Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, vừa nhét bài kiểm tra đã chép xong vào trong cặp sách chính mình vừa đứng dậy nói: “Tớ về lớp học mình trước, chờ Cố Ninh Thư đến đây lập tức gửi tin nhắn cho tớ biết! OK?”

“OK. . .” Tiểu Thỏ gật gật khoe miệng, hướng tới Trình Thi Đồng giong một cái thủ thế “Không thành vấn đề”.

Ánh mặt trời sáng sớm xuyên qua cửa sổ phòng học hắt tới trên bàn học, cùng với tiếng kêu chim nhỏ véo von bên ngoài, càng ngày càng nhiều bạn học lục tục vào phòng học.

Nhưng mà mãi cho đến giờ học bắt đầu Tiểu Thỏ cũng không có thấy Cố Ninh Thư tới.

Có lẽ là số lần Tiểu Thỏ quay đầu quá nhiều, Đinh Lỗi ngồi cùng bàn Cố Ninh Thư rốt cục mở miệng hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Bạch Tiểu Thỏ, cậu nhìn cái gì?”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, nhìn Đinh Lỗi ngồi sau lưng Đường Tiểu Vũ, nở nụ cười một chút sau đó thuận miệng miệng hỏi: “Sao Cố Ninh Thư còn không có tới trường học?”

“Cái này. . . Tớ cũng không biết.” Đinh Lỗi thả lỏng bả vai hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Có lẽ trong nhà có chuyện gì đi, cái này phải hỏi thầy rồi.”

“A.... .” Tiểu Thỏ có vẻ đâm chiêu gât gât đầu.

Chủ nhiệm lớp họ là tiết hai buổi sáng, chuông tan học mới vừa vang Tiểu Thỏ liền hướng tới phòng học bên ngoài xông ra.

“Chủ nhiệm! Chủ nhiệm! Đợi em với...” Tiểu Thỏ vừa hô vừa hướng tới chủ nhiệm lớp chạy vội qua.

“Làm sao vậy?” Chủ nhiệm lớp nghe được thanh âm Tiểu Thỏ, bước chân nhất thời ngừng lại, quay đầu trong mắt nghi hoặc nhìn cô.

“Cái kia. . . Em muốn hỏi một chút, bạn học Cố Ninh Thư hôm nay sao chưa có tới đi học a?” Tiểu Thỏ chạy đến trước mặt chủ nhiệm lớp dừng lại, vẻ mặt lo lắng hướng tới ông hỏi.

“Cậu ấy a...” Chủ nhiệm lớp thờ dãi một hơi lắc đầu, “Có lẽ học kỳ này đều sẽ không đến đây, nhà cậu ấy xin nghỉ dài hạn cho cậu ấy.”

“Vì sao?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, khó hiểu nhìn chủ nhiệm lớp.

“Cái này. . .” Chủ nhiệm lớp khẽ nhíu mày, chần chờ một chút, vẫn lại là tiếp tục nói: “Thầy không thể nói cho em, được rồi, tiết tiếp theo sắp bắt đầu, em nhanh đi về đi học đi.”

“Nhưng mà...”

“Thầy còn phải đi một cái lớp học khác, thầy đi trước a.” Chủ nhiệm lớp mắt thấy Tiểu Thỏ còn có vấn đề muốn hỏi, vội vàng mở miệng ngắt lời của cô

trước, xoay người bỏ chạy rồi.

Cố Ninh Thụ... Cái học kỳ này đều sẽ không đến đây?

Tiểu Thỏ cau mày, suy nghĩ một chút, vẫn lại là về lớp mình trước.

Buổi chiều tan học, Tiểu Thỏ tìm đến Trình Thi Đồng nói chuyện buổi sáng mình theo chủ nhiệm lớp hỏi một chút, sau đó chần chờ hướng tới Trình Thi Đồng hỏi: “Cậu nói... Cố Ninh Thụ nhà cậu có phải xảy ra chuyện gì hay không? Nếu không làm sao có thể hết thầy học kỳ cũng không tới trường học a?”

“Xin nghỉ một cái học kỳ?” Trình Thi Đồng nhủ mảy, trong lòng tràn đầy đều là bất an.

Rốt cuộc là cái dạng chuyện gì làm cho một người hết thầy học kỳ đều đã tới không được trường học a??

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 334

Chương 334. Anh đi nơi nào 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Đồng Đồng, cậu có biết nhà Cố Ninh Thụ ở nơi nào không? Nếu không chúng ta đi nhà cậu ấy nhìn xem?” Tiểu Thỏ chần chờ một chút hướng tới Trình Thi Đồng hỏi.

“Ờ ...” Trình Thi Đồng chần chờ một chút, sau đó khẽ cắn môi nói: “Biết, đi!”

Hai người các cô tới nhà Cố Ninh Thụ, mặt trời sắp lặn rồi.

Chân trời phía tây quét xuống nắng chiều đỏ sẫm chiếu vào, đám mây khối lớn khối lớn nổi lơ lửng giữa bầu trời xanh thẳm, chúng nó ở dưới trời chiều lộ ra đỏ bừng như ngọn lửa, đất đai đắm chìm trong ánh nắng chiều, bên trong tiểu khu tập nấp tập ba đoàn người bước chậm trên ngã tư đường, gió đêm thổi tới từng đợt mùi hoa quế thơm ngát khiến người bỗng nhiên cảm giác vui vẻ thoải mái.

Nhưng mà Trình Thi Đồng lại không rảnh thưởng thức cảnh đẹp như vậy, cô ấy túm Tiểu Thỏ vội vã hướng tới phương hướng nhà Cố Ninh Thụ chạy tới.

Chạy đến cửa nhà Cố Ninh Thụ, Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn thoáng qua, trong sân nhà cậu đủ loại hoa cỏ nổi tiếng, trên cửa hiên cũng có cây tử đằng xinh đẹp leo lên, chỉ là giờ phút này tất cả cửa sổ đều đã đóng, rèm che cũng kéo lên, từ bên ngoài căn bản là nhìn không rõ tình huống gì.

Trình Thi Đồng nhấn chuông cửa “Leng keng, leng keng”, ấn rất lâu cũng không có người đến mở cửa.

“Có phải cậu ấy không ở nhà hay không??” Tiểu Thỏ đợi một hồi lâu rốt cục nhìn không được mở miệng hướng tới Trình Thi Đồng hỏi.

“...” Trình Thi Đồng có chút buồn bực ngẩng đầu nhìn thoáng qua cửa sổ nhà Cố Ninh Thụ, rầu rĩ rút tay lại, không nói lời nào.

Ngay tại lúc Tiểu Thỏ chuẩn bị tiếp tục nói chút gì, cánh cổng cách vách kia “Két...” Một tiếng mở ra, một vợ chồng già mang theo cháu trai vừa cười vừa nói đi ra.

“Cái kia, xin hỏi...” Tiểu Thỏ vội vàng cách vòng dây xanh hướng tới cụ già hỏi: “Nhà Cố Ninh Thụ có người sao?”

“Uh~m?” Bà cụ cách vách đi tới ngẩng đầu lên nhìn Tiểu Thỏ, cười tí mắt nói: “Cháu tìm đến Cố Ninh Thụ?”

“Vâng, cháu là bạn học của cậu ấy.” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

“Một nhà họ đều đã đi ra ngoài, hình như là đi Bắc Kinh...” Vị bà cụ kia nghĩ nghĩ hướng tới Tiểu Thỏ ôn hoà nói: “Có thể là đi Bắc Kinh chơi, nhưng mà lễ quốc khánh đều đã qua, bọn họ cũng có thể trở lại a... Nhưng là hôm nay giống như không thấy có xe chạy trở về cách vách.”

“Vâng, cảm ơn bà a.” Tiểu Thỏ vội vàng hướng tới bà nói lời cảm ơn.

Bà cụ cười cười xoay người cùng bạn già mang theo cháu trai đi ra ngoài.

“Cố Ninh Thụ đi Bắc Kinh rồi hả?” Trình Thi Đồng nhủ mảy, trước chưa từng có nghe cậu ấy nói chuyện muốn đi Bắc Kinh a.

“Có lẽ điện thoại di động hết pin cho nên không nhận được điện thoại của cậu?” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Nhưng mà vì sao xin nghỉ hết thầy học kỳ a... Dù sao vẫn không đến mức muốn ở Bắc Kinh ngoạn chơi một cái học kỳ đi...”

“Ai biết được. . .” Trình Thi Đồng cau mày, đứng tại chỗ suy nghĩ chốc lát, sau đó lắc lắc đầu nói: “Thôi, về nhà trước đi, ngày mai tớ lại gọi điện thoại cho cậu ấy.”

“Được rồi, cũng chỉ có thể như vậy rồi.” Tiểu Thỏ bắt đầu đi thò dài một hơi.

Hai người các cô ù rừ hướng tới cửa tiểu khu đi, Tiểu Thỏ cúi đầu đá cục đá trên đường, Trình Thi Đồng còn lại là cau mày nghĩ sự việc.

Chính là vì hai cô cũng không nhìn đường, cho nên đi tới đi lui liên nghe được “Đông” một tiếng, Trình Thi Đồng cùng một người đối diện đụng vào nhau.

“Ôi. . . Thực xin lỗi, thực xin lỗi. . .” Trình Thi Đồng che cái mũi của mình, nước mắt đều nhanh chảy ra rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 335: Anh đi nơi nào 4

Chương 335. Anh đi nơi nào 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Em không sao chứ?” Một đạo thanh âm trầm thấp trong veo mà lạnh lùng vang lên ở trên đầu Trình Thi Đồng.

“Không có sao...Em không sao. . .” Trình Thi Đồng che cái mũi của mình, nước mắt lưng tròng ngẩng đầu hướng tới người bị cô đâm nhìn qua.

Trời chiều sau lưng anh nhuộm đỏ cả một phiến bầu trời, xuyên qua tầng mây chiều rọi trên người anh, hình thành vầng sáng nhàn nhạt.

Tóc đen tuyền xõa bên tai, da thịt trắng nõn như ngọc giữa ánh nắng chiều tản ra ảm áp sáng bóng, một đôi mắt xinh đẹp hơi hơi hạ xuống, mũi của anh thẳng tắp, khoe môi khe hở, phía dưới khoe mắt trái có một nốt ruồi nho nhỏ.

Trong nháy mắt đó Trình Thi Đồng nhìn thấy anh lập tức ngây ngẩn cả người.

Người này... Giống như gặp qua ở nơi nào?

“Không có việc gì liên tốt, lần sau đi đường cẩn thận một chút.” Người nọ hướng tới Trình Thi Đồng mỉm cười, sau đó liền nghiêng người vội vàng mà đi.

Trình Thi Đồng đứng tại chỗ hồi lâu không nói chuyện.

“Làm sao vậy, Đồng Đồng? Cậu va chạm choáng váng a?” Tiểu Thỏ đưa tay quơ quơ trước mặt Trình Thi Đồng.

“Người kia. . .” Trình Thi Đồng có vẻ đắm chiều nhìn bóng lưng anh dần dần mà đi, lẩm bẩm nói: “Tớ cảm thấy được giống như gặp qua anh.”

“Người vừa rồi?” Tiểu Thỏ quay đầu cũng hướng tới bóng lưng người kia nhìn thoáng qua, sau đó cười tít mắt vỗ bả vai Trình Thi Đồng một cái nói: “Không phải đâu, mỗi lần cậu thấy soái ca đều đã nói, người này rất đẹp trai, đòi trước tớ nhất định gặp qua anh, như thế nào, lần này lại tới nữa? Chị hai... Cố Ninh Thư nhà cậu bây giờ còn chưa biết ở nơi nào a!”

“Không phải. . .”

Người kia. . . Giống như gặp qua ở nơi nào...

Đặc biệt nốt ruồi khoe mắt kia...

“Được rồi, được rồi, đòi trước nhất định các người gặp qua, chúng ta hiện tại có thể đi sao?” Tiểu Thỏ túm tay áo Trình Thi Đồng, chỉ chỉ cửa lớn tiểu khu.

“Uh'm. . .” Trình Thi Đồng chần chờ một chút, gật gật đầu, xoay người đi theo Tiểu Thỏ đi tới.

Từ ngày đó bắt đầu, Cố Ninh Thư liền giống như bốc hơi khỏi nhân gian, không có một cái tin nhắn cũng không có một cuộc điện thoại.

Tiểu Thỏ tro mắt nhìn bộ dáng Trình Thi Đồng mỗi ngày buồn mà lại không biết nên an ủi từ đâu.

Tiểu khu nhà Cổ Ninh Thụ kia sau đó các cô lại đi vài lần, cửa chính nhà cậu ấy luôn đóng chặt, rèm che cũng luôn kéo, liền ngay cả hoa cỏ nổi tiếng trong sân nhà cũng bởi vì thời gian dài không người chăm sóc toàn bộ héo rũ rồi.

Trình Thi Đồng cũng trở nên không thích nói chuyện, mỗi ngày đến khi tan giờ học liền một người rầu rĩ đi ra ngoài.

Tiểu Thỏ luôn luôn theo sát sau lưng cô, sợ cô ấy xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Thời gian đảo mắt đến tháng mười hai, thời tiết trở nên vô cùng rét lạnh, cây cối trong vườn trường đã sớm mất sạch lá, chạc cây trụi lủi làm nổi bật trời xanh nhạt nhẽo, nhìn một chút cũng không có bộ dáng sức sống.

Lại đã thời gian tan học, Tiểu Thỏ nhìn nhìn sắc trời bên ngoài phòng học, lúc này bắt quá mới năm giờ rưỡi, trời cũng đã đen toàn bộ, đèn đường trên đường cái một cái tiếp theo một cái sáng lên, trong không khí có một loại khí tức ẩm ướt, cảm giác... Giống như sắp đổ mưa rồi.

Tiểu Thỏ vừa vội vàng vàng thu dọn cặp sách vừa chú ý phía bên ngoài cửa sổ, mắt thấy Trình Thi Đồng cúi đầu không nói được một lời từ phía trước cửa sổ đi qua, cô vội vàng xách cặp sách lên đi theo.

“Đồng Đồng, Đồng Đồng, cậu đợi tớ với a...”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 336: Anh đi nơi nào 5

Chương 336. Anh đi nơi nào 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ đuổi sau lưng Trình Thi Đồng vừa chạy vừa hô.

Trình Thi Đồng đi ở phía trước trong mắt nghĩ hoặc dừng bước lại, xoay người lại nhìn cô kỳ quái nói: “Tiểu Thỏ? Làm sao?”

“Ách. . . Ha ha, không sao, tớ chính là muốn đi cùng cậu một hồi a!” Tiểu Thỏ xấu hổ hướng tới Trình Thi Đồng cười cười, thấp giọng nói.

“A.... .” Trình Thi Đồng gật gật đầu, chần chờ một chút lại thấp giọng nói: “Hôm nay tớ... Muốn lại đi nhà Cổ Ninh Thụ một lần.”

“Còn đi a?” Tiểu Thỏ giật mình, đeo cặp sách đến trên lưng, sau đó kéo cánh tay Trình Thi Đồng, vừa hướng bên ngoài trường học đi vừa nói: “Cổ Ninh Thụ vẫn đều không có tin tức, cậu luôn luôn đi tiểu khu nhà cậu ấy cũng không phải biện pháp a.”

Trình Thi Đồng cúi đầu, đôi mắt nhìn mặt đường, cắn môi mình nói: “Nhưng mà ngoại trừ nơi đó tớ không biết còn có thể đi chỗ nào chờ cậu ấy a...”

“....”

Tiểu Thỏ nghe xong lời của cô ấy, nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, lắc đầu nói: “Được rồi, chúng ta liền đi xem đi.”

“Uh`m.”

Trên đường cái bên ngoài trường học, đèn rực rỡ mới lên, một cái đèn đường mờ nhạt dọc theo đường cái uốn lượn kéo dài đến chỗ rất xa chân trời.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn thoáng qua bầu trời, đêm nay trời đêm một ngôi sao đều không có, liền ngay cả ánh trăng xán lạn cũng bị giấu ở trong mây đen dày đặc, khí áp trong không khí vô cùng thấp, mặt đất cũng có một chút hơi hơi ẩm.

Xem cái dạng này...

Có lẽ là sắp đổ mưa rồi.

Một đường đến chỗ cửa tiểu khu nhà Cổ Ninh Thụ, Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng mới vừa đi không vài bước, một giọt nước nện ở trên gương mặt Tiểu Thỏ.

Ngay sau đó, một giọt, hai giọt từ không trung không ngừng rơi xuống, vỡ trên mặt đất.

“Trời mưa rồi.” Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn thoáng qua trời đêm tối đen, túm cánh tay Trình Thi Đồng một đường hướng phương hướng nhà Cổ Ninh Thụ thẳng đến nói: “Nhanh lên qua đi, còn có thể trốn dưới mái hiên một hồi.”

Những lời này còn chưa nói xong, giọt mưa lạnh giá liền ào ào rơi xuống.

Hai người Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng đem cặp sách ở trên đầu, hướng tới phương hướng nhà Cổ Ninh Thụ một đường chạy như điên.

Lúc sắp cửa đến nhà bọn họ, bước chân Trình Thi Đồng vậy mà dừng lại rồi.

“Làm sao vậy? ?” Tiểu Thỏ mắt thấy Trình Thi Đồng dừng bước, vì thế liền cũng ngừng lại, trong mắt nghi hoặc nhìn cô ấy hỏi: “Cậu sao không chạy?”

“Cậu nhìn đi...” Trình Thi Đồng có chút sững sờ vươn ra một bàn tay, hướng tới phương hướng nhà Cổ Ninh Thụ chỉ chỉ nói: “Đèn nhà cậu ấy sáng.”

Cái gì? ?

Tiểu Thỏ cả kinh, theo phương hướng ngón tay Trình Thi Đồng nhìn qua.

Quả nhiên cửa sổ vẫn đóng chặt kia, rèm che che nhà cửa giờ phút này có một vầng sáng từ ngọn đèn ấm áp vị trí vầng sáng cửa sổ gian phòng lầu hai.

“Có phải Cổ Ninh Thụ trở lại hay không?” Trong lòng Trình Thi Đồng kích động, cũng bất chấp che cặp sách trên đỉnh đầu lập tức hướng tới ánh sáng kia chạy tới.

“Ai . . Ai . . Cậu đợi tớ với a...” Tiểu Thỏ vội vàng đi theo.

Một đường chạy đến cửa nhà Cổ Ninh Thụ, Trình Thi Đồng cũng bất chấp mưa trên mặt, trực tiếp dùng tay áo lau một chút, càng không ngừng ấn chuông cửa nhà cậu.

Vài giây sau, từ bên trong cửa vang lên một trận tiếng bước chân.

Sau đó “Két...” Một tiếng, cửa được mở ra rồi.

Một cái nam sinh mặt mũi thanh tú làn da trắng nõn đứng trong cửa, trong mắt nghi hoặc nhìn các cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 337: Anh đi nơi nào 6

Chương 337. Anh đi nơi nào 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Thi Đồng ngẩng đầu nhìn lại, liếc mắt nhìn vị nam sinh đôi mắt trong suốt một cái, thấy một nốt ruồi.

Anh là...

Người lần trước bị cô đụng vào kia? ?

“Các cô. . . Tìm ai? ?” Nam sinh kia nhìn hai cô gái nhỏ, trong mắt nghi hoặc hỏi.

“Ách. . . Cổ Ninh Thụ ở nhà sao? ?” Trình Thi Đồng phục hồi tinh thần lại, hướng tới anh nở nụ cười một chút, thấp giọng hỏi.

“...” Nam sinh kia trầm mặc chốc lát, sau đó không đáp hỏi ngược lại: “Các cô là cái gì của em ấy?”

“Bạn cùng lớp.”

“Người yêu.”

Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng cùng lúc nói ra đáp án.

“Vào đi.” Anh chần chờ hai giây, nghiêng người để cho hai người đi vào.

Trong phòng vẫn lại là bố trí Trình Thi Đồng quen thuộc, chỉ là nhà cửa vắng vẻ trông không như vậy, không có một chút nhân khí, trong không khí có một loại mùi ẩm ướt mốc meo nhàn nhạt, hiển nhiên là thật lâu cũng không có người sống rồi.

“Các em trước ngồi ở trên ghế sofa một chút, anh đi lấy hai tấm khăn lông cho các em lau nước trên người.” Nam sinh kia để cho hai người đi vào, liền hướng tới các cô âm thầm cười, xoay người đi lấy khăn lông rồi.

Trình Thi Đồng nhìn chằm chằm bóng lưng anh, cảm thấy trong đầu như là có suy nghĩ thoáng hiện, cô muốn cố gắng bắt lại như thế nào cũng bắt không được.

Nhưng mà chốc lát, nam sinh kia liền cầm hai tấm khăn lông khô ra.

“Cảm ơn. . .” Trình Thi Đồng cùng Tiểu Thổ tiếp nhận khăn mặt lau sạch sẽ nước mưa trên người.

Tiểu Thổ khá tốt bởi vì có cặp sách che ở trên đầu, cho nên chỉ có ẩm ướt một chút trên quần áo.

Nhưng mà trên mặt, trên đầu Trình Thi Đồng gần như đều bị xối, cô cầm khăn mặt yên lặng lau trán, trong nháy mắt một góc khăn mặt màu trắng xệt qua mí mắt, cô tựa hồ nhớ tới cái gì.

“Anh...Anh là Rừng Tịch?” Trình Thi Đồng ngẩng đầu lên, trong mắt kinh ngạc nhìn anh.

Trên mặt vị nam sinh kia rõ ràng ngẩn ra, ánh mắt tràn đầy nghi hoặc nhìn cô, chần chờ nói: “Cô là...”

“Anh là vị tiểu hòa thượng bên trong Văn Lai Tự!” Trình Thi Đồng vẻ mặt kích động nhìn anh nói: “Anh còn nhớ rõ sao, khoảng bốn năm năm trước, mừng một đầu năm ngày nào đó, em lạc đường ở trong chùa, sau đó liền gặp anh....Em gọi là Trình Thi Đồng, anh còn nhớ rõ sao?”

Trình Thi Đồng.

Tên này, anh làm sao có thể quên..

Rừng Tịch trầm mặc hai giây, sau đó hướng tới Trình Thi Đồng âm thầm cười nói: “Thật xin lỗi, thời gian quá dài, đã không quá nhớ rõ.”

“A?” Trình Thi Đồng nhất thời có chút thất vọng, lập tức liền có chút xấu hổ hướng tới anh nói: “Cũng phải... Dù sao đều đã thời gian dài như thế, vốn em định sau khi chúc tết xong lại đi chùa tìm anh chơi đùa, kết quả... Trong nhà thật sự thân thích quá nhiều.”

“Không sao.” Rừng Tịch hướng tới cô ôn hòa nở nụ cười một chút, thanh âm thân nhiên nói: “Dù sao anh... Đã không nhớ rõ rồi.”

“Cũng phải.” Trình Thi Đồng trầm mặc chốc lát, sau đó như là đột nhiên nhớ tới cái gì, hướng tới Rừng Tịch kỳ quái nói: “Oa, không phải anh là Tiểu Hòa Thượng sao, làm sao có thể ở trong nhà Cổ Ninh Thư?”

“...”

Rừng Tịch nhìn cô, sau một lúc lâu mới mỉm cười nói: “Anh là anh trai Cổ Ninh Thư, Cổ Rừng Tịch.”

Cái gì??

Trình Thi Đồng nhất thời khiếp sợ.

Cô và Cổ Ninh Thư biết lâu như vậy, chưa từng có nghe cậu ấy nhắc tới, mình còn có một người anh trai a???

Cô lại nghĩ tới năm đó, cô hỏi Rừng Tịch, anh là ở bên trong chùa sao?

Lúc ấy anh trả lời cái gì? Hình như là... Ở tạm..?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 338: Anh đi nơi nào 7

Chương 338: Anh đi nơi nào 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trách không được sau vài năm kia, lúc cô lại đi Văn Lai Tự, một lần đều chưa bao giờ gặp Rừng Tịch.

Cô còn tưởng rằng anh vẫn ở tại địa phương thầy tu không có ra ngoài, cho nên không gặp được, thì ra... Thì ra anh căn bản là không phải hòa thượng chân chính....

“VẬY ANH...” TRINH THI ĐỒNG CÓ CHÚT CHẦN CHỜ NHÌN ANH.

“NĂM ĐÓ LÀ VÌ TRONG NHÀ CÓ MỘT SỐ VIỆC, CHO NÊN Ở TẠM VẤN LAI TỰ.” CỔ RỪNG TỊCH NHẸ NHÀNG BÂNG QUƠ NÓI MỘT CÂU, HIỂN NHIÊN LÀ KHÔNG MUỐN NÓI THÊM CHUYỆN NĂM ĐÓ.

“VẬY CỔ NINH THƯ ĐÂU?” TRINH THI ĐỒNG THẤY ANH KHÔNG MUỐN NÓI THÊM, CŨNG KHÔNG TIẾP TỤC HỎI TỚI.

“EM ẤY Ở BẮC KINH.”

“CẬU ẤY...” TRINH THI ĐỒNG ĐỘT NHIÊN CẢM THẤY VẤN ĐỀ NÀY GIỐNG NHƯ KHÔNG TỐT LẮM HỎI: “VÌ SAO CẬU ẤY ĐI BẮC KINH? VÌ SAO CẬU ẤY KHÔNG TRẢ LỜI TIN NHẮN VÀ ĐIỆN THOẠI CỦA EM?”

Trong phòng khách nháy mắt trở nên im ắng.

Chỉ có tiếng mưa rơi ngoài phòng lộp độp càng không ngừng vang.

“Em ấy bị bệnh.” Tươi cười trên mặt Cổ Rừng Tịch dần dần thu lại, ánh sáng trong đôi mắt cũng trở nên ảm đạm.

“BỆNH GÌ!? NGHIÊM TRỌNG KHÔNG?” TRINH THI ĐỒNG LẬP TỨC KHẨN TRƯNG.

Nhiều năm như vậy, cô xem không ít những cái phim Hàn khoa trương lại giả tạo (cẩu huyết) và tiểu thuyết ngược tâm này, những cái nhóm người nam chủ soái ca này thường thường hồng nhan bạc mệnh, không phải bệnh bạch cầu chính là ung thư, dù sao cuối cùng đều đã chết thảng cẳng rồi.

Cổ Ninh Thư nhà cô đều đã đi Bắc Kinh khám bệnh rồi.... Sẽ không cũng là??

“BỆNH MÁU CHẬM ĐÔNG.” CỔ RỪNG TỊCH CHẦN CHỜ MỘT CHÚT, VẤN LẠI LÀ HƯỚNG TỚI TRINH THI ĐỒNG NÓI: “LÀ MỘT LOẠI TẬT BỆNH DI TRUYỀN CHỨC NĂNG NGỪNG MÁU, ĐƠN GIẢN MỘT CHÚT MÀ NÓI, CHÍNH LÀ CHỨC NĂNG NGỪNG MÁU KÉM, NẾU THÂN THỂ XUẤT HIỆN NGOẠI THƯƠNG (thương tổn vì nguyên nhân bên ngoài), MÁU CHẢY KHÔNG NGỪNG, MÁU MIỆNG VẾT THƯƠNG RẤT KHÓ ĐÔNG.”

“CÁI NÀY...” TRINH THI ĐỒNG GIẬT MÌNH, CÁI BỆNH NÀY CÔ CHƯA TỪNG CÓ NGHE NÓI QUA A....”NGHIÊM TRỌNG SAO??”

“CHO NÊN ĐI BẮC KINH XEM BỆNH RỒI.” ÁNH MẮT CỔ RỪNG TỊCH TRONG VEO MÀ LẠNH LÙNG NHÌN BÊN TRONG PHÒNG KHÁCH MỘT VÒNG NÓI: “NẾU TRỊ LIỆU THUẬN LỢI MÀ NÓI, CÓ Lẽ NĂM MỚI BỌN HỌ CÓ THỂ TRỞ LẠI.”

“VẬY ANH...” TRINH THI ĐỒNG CÒN MUỐN TIẾP TỤC HỎI CHÚT GÌ, TIẾNG CHUÔNG DI ĐỘNG CỦA CÔ ĐỘT NHIÊN VANG LÊN.

“MỖI NGÀY TA NHÌN BẦU TRỜI XANH, TỰA NHƯ NGƯỜI ẤM ÁP BÊN CẠNH TA, SINH MỆNH CÓ QUÁ NHIỀU TIẾC NUỐI, NGƯỜI CÀNG LỚN DẦN CÀNG CẢM THẤY CÔ ĐƠN...”

Giọng nữ trầm thấp mà dồi dào từ tính cùng với giai điệu du dương đột nhiên vang vọng trong phòng khách trống trải, TRINH THI ĐỒNG CÚI ĐẦU NHÌN THOÁNG QUA, THỰC RA LÀ CỔ NINH THƯ ĐIỆN THOẠI.

“EM...EM ĐI NGHE CÚ ĐIỆN THOẠI!” TRINH THI ĐỒNG THẤY TÊN QUEN THUỘC KIA, CHỈ CẢM THẤY CÁI MŨI ĐAU XÓT, VỘI VÀNG TỪ TRÊN GHẾ SOFA ĐỨNG LÊN, LẤY DI ĐỘNG HƯỚNG TỚI PHƯƠNG HƯỚNG CỬA ĐI TỚI.

Phòng khách to như thế, chỉ còn lại có hai người Tiểu Thò và Cổ Rừng Tịch mắt to trừng mắt nhỏ ngồi.

“UỶ... CỔ NINH THƯ??” TRINH THI ĐỒNG ĐỀ XUỐNG NÚT NGHE, THANH ÂM CÓ CHÚT RUN Rẩy HƯỚNG TỚI BÊN KIA ĐIỆN THOẠI CÚI ĐẦU HỒ MỘT TIẾNG.

“ĐỒNG ĐỒNG...” TRONG ĐIỆN THOẠI, TRUYỀN ĐẾN THANH ÂM CỔ NINH THƯ CÓ PHẦN SUY YẾU LẠI MANG THEO Ý CƯỜI.

Xung hô quen thuộc như thế, thanh âm quen thuộc như thế, cách thời gian lâu như vậy, giờ phút này nghe qua từ trong điện thoại, thậm chí có một loại cảm giác không chân thực.

Ánh mắt TRINH THI ĐỒNG NHÁY MẮT LIỀN MƠ HỒ, CÔ ĐƯA TAY LAU ĐI NƯỚC MẮT KHÓE MẮT, THANH ÂM HUNG DỮ HƯỚNG TỚI CỔ NINH THƯ NÓI: “CẬU CHẠY ĐI ĐÂU? THỜI GIAN DÀI NHƯ VẬY GỌI ĐIỆN THOẠI CŨNG KHÔNG TIẾP, GỬI TIN NHẮN CŨNG KHÔNG TRẢ LỜI, KHÔNG TỚI TRƯỜNG HỌC ĐI HỌC, CÓ PHẢI CẬU ĐỊNH CHIA TAY CÙNG TỚ HAY KHÔNG?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 339: Anh đi nơi nào 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Thật xin lỗi...” Thanh âm Cổ Ninh Thư hư vô mờ mịt giống như là từ chân trời truyền đến, “Là tớ không tốt.”

“Biết chính mình không tốt, liền mau trở lại cho tớ, tớ cảnh cáo cậu, nam sinh theo đuổi tớ đã từ cửa lớp đến cửa lớn trường học, nếu như trước năm mới cậu không trở lại mà nói, tớ nói không chừng liền chạy theo người khác.” Trình Thi Đồng nước mắt vừa tuôn rơi rót xuống đất, vừa hung dữ nói.

“...” Thanh âm bên kia điện thoại tạm dừng vài giây, chỉ có tiếng hít thở đều đều vang ở bên tai của cô.

Thật lâu sau, cô nghe được thanh âm của cậu mang theo một nụ cười khổ hỏi: “Đồng Đồng, đừng khóc.”

“Khóc cái gì, ai nói tớ khóc?” Trình Thi Đồng đưa tay lau hai mắt của mình một cái, mẹ - nước mắt như thế nào rơi xuống càng nhiều.

“Cậu đều đã biết rõ sao?”

“Biết cái gì?”

“Biết tớ... Chuyện ngã bệnh...” Thanh âm Cổ Ninh Thư nghe qua tựa hồ thật cẩn thận, cái loại cảm giác này thật giống như đi một mình lơ lửng giữa không trung, chỉ cần gió nhẹ nhàng khẽ thổi sẽ ngã xuống.

“Uh`m...” Trình Thi Đồng nhẹ nhàng mà lên tiếng, sau đó thanh âm rầu rĩ hỏi: “Vì sao không nói cho tớ biết?”

“Tớ muốn chờ hết bệnh rồi lại nói cho cậu, sợ cậu lo lắng...”

“Nhưng mà cậu không nói cho tớ biết, tớ sẽ càng lo lắng có được hay không?” Trình Thi Đồng tức giận hướng tới bên kia điện thoại hét lớn: “Cậu có biết mấy tháng này tớ khổ sở bao nhiêu không? Một cái người sống nói không thấy đã không thấy tăm hơi, tìm cậu như thế nào cũng tìm không thấy, cậu có biết tớ muốn đánh cậu không?”

“Uh`m, chờ tớ trở về, cho cậu đánh thống khoái.” Cổ Ninh Thư cười khẽ một tiếng, hướng tới bên kia điện thoại trầm thấp nói.

“Chờ cậu trở về lại nói!” Trình Thi Đồng lại nói với cậu mấy câu, liền nghe được bên kia có người làm cho cậu tắt điện thoại sớm một chút nghỉ ngơi.

Cúp điện thoại, cô ngẩng đầu nhìn thoáng qua mưa vẫn không ngừng rơi ngoài phòng như cũ, tâm tình kiềm chế thời gian dài như vậy tựa hồ lập tức thoải mái không ít.

Chờ lúc cô trở về đến trong nhà, lại phát hiện ánh mắt hai người Tiểu Thỏ và Cổ Rừng Tịch nhìn chăm chăm cô.

“Nhìn cái gì?” Trình Thi Đồng đưa tay lại lau ánh mắt lau một cái nói: “Bên ngoài gió lớn, hạt cát thổi vào.”

A....” Hai người Tiểu Thỏ cùng Cổ Rừng Tịch đồng thời cúi đầu.

Lại ngồi trong nhà Cổ Ninh Thư một hồi, Trình Thi Đồng cùng Tiểu Thỏ liền đứng dậy cáo từ.

Cổ Rừng Tịch một đường đưa các cô đến trạm xe buýt cửa tiểu khu, nhìn các cô lên xe, lúc này mới xoay người lại.

Mưa còn đang tại rơi xuống, trong phòng vắng vẻ trống không, anh nhìn chỗ Trình Thi Đồng ngồi vừa rồi, ngốc thời gian thật dài.

Cô bé năm đó quán anh nói chuyện, đã lớn như vậy a...

Trình Thi Đồng...

Cái tên này anh tâm tâm niệm niệm rất nhiều năm...

Tháng mười hai âm u lạnh lẽo mà nhiều mưa liền đi qua như vậy.

Nghỉ phép Nguyên Đán năm 2007 không bao lâu, Trình Chi Ngôn liền đã kéo bao lớn bao nhỏ hành lý từ trường học trở lại nghỉ đông.

Lúc Tiểu Thỏ tan học cùng Đường Tiểu Vũ vừa hướng cửa trường học đi vừa thảo luận nội dung một bản ngôn tình tiểu thuyết mới vừa thấy ngày hôm qua, đột nhiên liền cảm giác được Đường Tiểu Vũ dùng lực kéo tay áo chính mình nói: “Tiểu Thỏ! Mau nhìn! Mau nhìn!! Cửa trường học có một cái đại sói ca!”

“Chỗ nào a? ?” Tiểu Thỏ không để ý theo phương hướng ngón tay Đường Tiểu Vũ nhìn qua, sau khi nhìn thấy bóng dáng quen thuộc kia, cả người đều đã ngây ngẩn.

Chương 340: Thật là chị dâu

Chương 340. Thật là chị dâu

Editor: Quỳnh Nguyễn

Bầu trời xanh như được gột rửa, nắng chiều đang từ khe hở chạc cây ngô đồng chiếu xuống, ánh sáng rơi vào trên đường trường học, cuối đường, bóng dáng anh mặc áo sơ mi màu trắng cùng áo bành tô màu đen đang dựa ở một gốc cây già, hơi hơi cúi đầu, tư thế trầm tĩnh giống như đang nhìn dưới mặt đất.

Đó là... Anh nước chanh nhà cô???

Sao anh đến cửa trường học chính mình a? Hôm nay hình như là thứ năm a...

Còn chưa tới Chủ nhật, chẳng lẽ anh cũng đã trở lại sao?

Giống như là cảm nhận được trong lòng Tiểu Thỏ tràn đầy nghi hoặc, Trình Chi Ngôn vậy mà như có chút xem xét ngẩn đầu, đôi mắt trong suốt chống lại ánh mắt trắng đen rõ ràng của cô.

Phù phù, phù phù.

Tiểu Thỏ nghe được tiếng tim đập chính mình nháy mắt rơi rớt hai nhịp.

“Tiểu Thỏ, Tiểu Thỏ, người soái ca kia nhìn chúng ta a!” Bên tai lơ mơ truyền đến thanh âm Đường Tiểu Vũ tràn đầy kinh hi cùng then thùng, nhưng mà Tiểu Thỏ cảm thấy giờ phút này chính mình đã có một loại cảm giác dường như cách một đời.

Trong nháy mắt Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ, khoe môi gọi lên độ cong xinh đẹp, sau đó rời khỏi cây già kia đứng thẳng người hướng tới phía bên cô đã đi tới.

“A a a! Đi tới, đi tới rồi ! ! Tiểu Thỏ! Người soái ca kia đi tới a!” Đường Tiểu Vũ kích động túm cánh tay Tiểu Thỏ đang đưa.

Trình Chi Ngôn đi đến trước mặt Tiểu Thỏ, đứng lại, đôi mắt trong suốt mà sâu thẳm lóe ra ánh sáng ngọc, ánh mắt anh cụp xuống nhìn Tiểu Thỏ hờn còn ở vũ trụ trước mắt, nhin không được mỉm cười nói: “Tiểu Thỏ, phát gốc cái gì?”

Đường Tiểu Vũ nháy mắt liền cả kinh ngậm miệng lại.

Tiểu Thỏ phục hồi tinh thần lại, có chút xấu hổ nhìn anh, thanh âm yếu ớt hỏi: “Anh nước chanh? Sao anh lại ở chỗ này?”

“Nghỉ đông rồi.” Trình Chi Ngôn ôn nhu cười cười, đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Thỏ.

“Sớm như vậy, được nghỉ rồi?” Tiểu Thỏ nhất thời bị khiếp sợ.

Nếu như cô không có nhớ lầm mà nói, tết năm nay hẳn là ngày 18 tháng 2, trường học anh nói như thế nào cũng phải kéo dài tới ngày 10 tháng 2 mới có thể nghỉ đông.

Nhưng mà!

Hiện tại anh nước chanh, giờ phút này, Right_now! !

Mới giữa tháng giêng, cũng đã nghỉ đông rồi?

Chẳng lẽ đại học đều là như vậy sao...

Trong lòng Tiểu Thỏ nháy mắt lệ rơi rồi.

“Uh m, không cần quá hâm mộ.” Trình Chi Ngôn vẻ mặt bình tĩnh nhẹ giọng nói.

Đường Tiểu Vũ nhìn Trình Chi Ngôn lại nhìn Tiểu Thỏ, sau một lúc lâu mới yếu ớt chen miệng nói: “Tiểu Thỏ... Người soái ca này là anh trai cậu?”

“Anh. . .” Tiểu Thỏ vừa mới chuẩn bị mở miệng, liền nghe được thanh âm Trình Chi Ngôn trong veo mà lạnh lùng vang lên trên đỉnh đầu mình nói:

“Không phải, là bạn trai.”

“...”

“....”

Tiểu Thỏ và Đường Tiểu Vũ đồng thời khiếp sợ nhìn anh.

Trình Chi Ngôn cúi đầu, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn của Tiểu Thỏ, mỉm cười nói: “Như thế nào, anh nói sai rồi sao?”

“Không. . . Không sai. . .”

Cô chính là...

Cô chính là có phản ứng không kịp mà thôi...

“Đi thôi, hôm nay nghỉ đông, Kỳ Lâm Khải bọn họ cũng đi theo anh trở về, ồn ào muốn gặp em” Trình Chi Ngôn đưa tay tự nhiên mà ôm chầm bả vai Tiểu Thỏ, sau đó hướng tới Đường Tiểu Vũ lễ phép gật gật đầu, xoay người hướng tới chỗ anh ngừng xe đạp đi qua.

Tiểu Thỏ sau khi cười tít mắt hướng tới Đường Tiểu Vũ phất phất tay tạm biệt, vừa đi theo Trình Chi Ngôn đi vừa nghĩ hoặc nói: “Nhóm người bạn cùng phòng của anh?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 341: Thật là chị dâu 2

Chương 341. Thật là chị dâu 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn vừa gật đầu, vừa cười lên xe đạp, hướng tới Tiểu Thỏ giờ giờ lên ý bảo cô ngồi lên, sau đó hướng tới phương hướng trong nhà cười qua đi.

Gió đêm nhẹ nhàng phát qua lọn tóc hai người bọn họ, Tiểu Thỏ ngồi ở phía sau xe đạp của anh, một cánh tay hết sức nhỏ ôm eo Trình Chi Ngôn, khuôn mặt dán ở trên lưng của anh, nhìn dòng xe cộ lui tới tới lui, chỉ cảm thấy có một loại an ổn, năm tháng bình thản.

Nhưng mà, phần bình thản này rất nhanh, ngay ngay tại lúc nhìn thấy vài người Kỳ Lâm Khải nhanh chóng bị phá rồi.

Sau khi về đến nhà, Trình Chi Ngôn đi ngừng xe đạp đến trong garage trước, Tiểu Thỏ đeo cặp sách chính mình một đường nhảy về phía trước đi đến cửa lớn nhà Trình Chi Ngôn, lúc đang chuẩn bị lấy cái chìa khóa ra mở cửa, cửa “Bá” một cái từ bên trong mở ra rồi.

Ba khuôn mặt cười đến cực kỳ khoa trương, ghé vào cửa hướng tới Tiểu Thỏ cùng lúc nói ra nói: “Em gái, em tan học sao?”

Trong lòng Tiểu Thỏ cả kinh, bước chân theo bản năng lui về phía sau một bước.

“Tới tới tới, em gái mau tiến vào.” Kỳ Lâm Khải đưa tay ra túm Tiểu Thỏ vào trong cửa.

“Có mệt hay không? ”

“Khát không??”

“Có muốn ăn kẹo hay không?”

Ba người Kỳ Lâm Khải, Trương Vũ Phi, Vương Thuốc vây quanh Tiểu Thỏ hỏi.

“Ách. . .” Tiểu Thỏ nhìn ba người bọn họ chần chờ một chút, lắc đầu.

“Ai. . .” Ba tên gia hỏa nhất thời về mặt tiếc hận.

“Anh nước chanh em đâu?” Trương Vũ Phi hướng tới phía sau Tiểu Thỏ thăm dò chút, kỳ quái nói: “Cậu ấy đi đón em tan học, sao em trở lại cậu ấy không trở về?”

“Anh ấy để xe đạp trong ga ra rồi.” Tiểu Thỏ vội vàng giải thích nói: “Lập tức liền đến.”

“A... A...” Trương Vũ Phi liên tục gật đầu, ánh mắt trao đổi cùng hai người trong ký túc xá một chút, sau đó đề thấp thanh âm để sát vào Tiểu Thỏ, thần bí hỏi: “Em gái, anh hỏi em một vấn đề a...”

“Vấn đề gì? ” Trong mắt Tiểu Thỏ tò mò nhìn anh ta.

“Anh nước chanh... Thật sự có bạn gái sao?” Kỳ Lâm Khải cũng bu lại về mặt hoài nghi nhìn Tiểu Thỏ nói: “Em gái, em nói thật cho chúng ta, nghìn vạn lần đừng giấu diếm chân tướng sự thật.”

“A? ” Tiểu Thỏ mê mẩn nhìn anh ta.

“Ai nha, tớ hỏi!” Vương Thước đẩy bọn họ ra, cười tít mắt nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Em gái, em nói cho anh biết, anh em có phải mỗi lúc trời tối đều điện thoại cho em hay không?”

“Uh'm, Đúng vậy a.” Tiểu Thỏ không rõ chân tướng gật gật đầu.

“Vậy hai người nói chuyện phiếm đều đã tán gẫu cái gì a?” Vương Thước tiếp tục cười tít mắt hỏi han.

“Ách. . . Chính là hỏi em bài tập toán học làm chưa, bài tập Anh ngữ làm chưa, ngữ văn thi bao nhiêu điểm, gần đây có nhìn tiểu thuyết ngôn tình lung tung hay không...” Tiểu Thỏ nghiêng đầu bắt đầu nói.

“Còn có gì a? ”

“Không có đi. . .” Tiểu Thỏ có chút chần chờ nhìn anh ta, thanh âm do dự nói: “Còn có luyện tập nói Anh ngữ... Thử thơ cổ, công thức toán học...”

Tiểu Thỏ nói xong, trong lòng nhất thời nhin không được lệ rơi thành sông...

Anh nước chanh thật là cho dù thân ở Nam đại cũng không buông tha học tập của cô a...

“Cậu xem, tớ nói mà, người này nhất định không có bạn gái!” Vương Thước về mặt “Tin tưởng ta, không sai” nhìn Trương Vũ Phi và Kỳ Lâm Khải nói: “Thực chứng minh, mỗi lúc trời tối cậu ta nói là đi gọi điện thoại cùng bạn gái thực ra căn bản chính là kiểm tra học tập em gái!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 342: Thật là chị dâu 3

Chương 342: Thật là chị dâu 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách...” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn bọn họ, vài người này rốt cuộc vì sao quan tâm vấn đề tình cảm Trình Chi Ngôn như vậy, “Vậy nhóm người các anh làm gì không tin anh nước chanh có bạn gái?”

“Người như thế làm sao có thể có bạn gái!” Trương Vũ Phi về mặt kinh ngạc nhìn Tiểu Thỏ.

Vương Thước gật gật đầu bổ đao: “Đúng vậy a, bình thường luôn luôn bày ra một bộ người sống chó lại gần, mặc dù nhìn mỗi người đều đã đang mỉm cười, nhưng là lời nói tràn đầy đều là khoảng cách.”

“Còn có a, học tập trâu bò như thế, bình thường không phải ở Đồ Thư Quán đọc sách chính là ở trên đường đi thư viện, người như vậy quả thực khó có thể tưởng tượng cậu ta sẽ nói giúp một nữ sinh cái khác.” Kỳ Lâm Khải tiếp tục không sợ chết hướng tới Tiểu Thỏ châm chọc nói.

“Ách...” Tiểu Thỏ xấu hổ cười cười, đưa tay chỉ chỉ phía sau bọn họ, thanh âm yếu ớt nói: “Cái kia... Anh đã đứng ở phía sau các anh đã lâu...”

!!!

Tiểu Thỏ trở mặt nhìn ba khuôn mặt cười hi hi nháy mắt trở nên cứng lại rồi.

Nhưng vẫn còn Vương Thước về mặt thấy chết không sờn quay đầu đi, nhìn Trình Chi Ngôn đứng sau lưng bọn họ, hướng tới anh xấu hổ phát phát tay, yếu ớt nói: “Hi... Trình lớp trưởng...”

Đôi mắt trong suốt Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nhìn anh ta, khóe môi cong, thanh âm thoải mái nhàn nhã biết rõ còn có hỏi mà nói: “Thảo luận cái gì a?”

“Ách... Chúng ta... Thảo luận bạn gái thần bí của cậu a, ha ha ha...” Kỳ Lâm Khải vội vàng lời nói xoay chuyển, hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Không biết rốt cuộc là cái dạng cô gái gì vậy mà có thể làm cho Trình Chi Ngôn trầm mặc ít lời Trình Chi Ngôn ái mộ, đối với cô nói những lời ngon tiếng ngọt này.”

“...”

Trình Chi Ngôn cười như không cười nhìn bọn họ.

“Khụ khụ, cái kia, em gái, em nghĩ đông chưa?” Cuối cùng vẫn lại là Trương Vũ Phi cơ trí khụ một tiếng di chuyển đề tài tức thời.

“Ách... Chúng ta vẫn còn khoảng một tháng.” Tiểu Thỏ theo bản năng trả lời một câu.

“Ai nha, thật đáng thương, còn muốn tiếp tục học một tháng, ha ha, mau lớn lên thi lên đại học em cũng có thể giống các anh, sớm nghỉ a!” Vương Thước cười hì hì hướng tới Tiểu Thỏ khoe ra.

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nhìn anh ta một cái, sau đó quay đầu nhìn về Tiểu Thỏ nói: “Đi cắt kỹ cặp sách, buổi tối mang em và mấy người bọn họ ra ngoài ăn.”

“Thật sự!? Khả khả.. Quá tốt a.” Tiểu Thỏ nhất thời vui vẻ hoan hô liền đeo cặp sách lên lầu.

Kỳ Lâm Khải nhìn thoáng qua bóng dáng Tiểu Thỏ chạy vội lên lầu, thừa dịp Trình Chi Ngôn không chú ý nhỏ giọng hướng tới Trương Vũ Phi cùng Vương Thước nói: “Nhìn, tớ đã nói là anh em, cho dù là có bạn gái có tuổi nhỏ như vậy, cũng không đến mức hiện tại liền cùng ở.”

“Đúng, lần trước tớ rõ ràng nghe được em gái gọi cha Trình Chi Ngôn là ba ba, phỏng chừng em gái là theo họ mẹ?”

“Uh`m... Có khả năng...”

Ba người kia lại là đủ loại phỏng đoán một phen, cuối cùng cho ra một cái kết luận bằng chứng như núi, đó chính là--- Trình Chi Ngôn nhất định không có bạn gái! Nhưng mà, anh lại vẫn không muốn thừa nhận! Nhất định phải giả vờ em gái mình là bạn gái mình!

Ai!?

Chờ một chút...

Giống như có chỗ nào không thích hợp...

Chẳng lẽ... Trình Chi Ngôn có tình yêu với em gái?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 343: Thật là chị dâu 4

Chương 343. Thật là chị dâu 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Bởi vì bọn họ tổng cộng là năm người ra ngoài, cho nên liền đi hai chiếc xe.

Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ đi một chiếc xe nói chỗ ăn cơm cùng lái xe lại quay đầu nhìn Trương Vũ Phi bọn họ cũng lên xe, lúc này mới để cho lái xe chạy.

Nhưng mà bên này, sau khi Trương Vũ Phi bọn họ ngồi trên một chiếc xe taxi khác, mắt thấy xe Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ phía trước khởi động, liền chỉ vào chiếc xe bọn họ kia hướng tới lái xe nói: “Sur phó thấy chiếc xe phía trước kia sao...”

“Thấy được!” Sur phó lái xe không đợi Trương Vũ Phi bọn họ nói hết lời liền đột nhiên nhấn ga, giống như mũi tên rời cung nháy mắt bay ra ngoài.

Nằm máng!

Vương Thước và Kỳ Lâm Khải ngồi ở phía sau không chú ý một cái bị quán tính trực tiếp ngã ở chỗ tựa lưng phía sau.

“Không phải. . . Sur phó...” Thân thể Trương Vũ Phi cũng là đột nhiên ngưỡng về sau, câu nói kế tiếp còn chưa nói ra liền thấy lái xe sắp va chạm một

chiếc xe con phía trước rồi.

“Mẹ kiếp! Căn thận a!” Trương Vũ Phi vội vàng nắm chặt tay vịn xe, mở to hai mắt nhìn lái xe hô lớn.

“Chút lòng thành!” Sư phó lái xe miệng ngâm một điều thuốc, ánh mắt nhìn chăm chăm phía trước, trên tay đột nhiên đánh tay lái, đó là một cái đột nhiên thay đổi, xe gần như sát chiếc xe con đi qua.

“! ! !”

Trái tim ba người kia trên xe bị dọa đến từ trong lồng ngực nhảy ra ngoài.

Rất không dễ dàng đợi cho sư phó lái xe đi vững vàng, Trương Vũ Phi bọn họ rốt cục thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Chỉ là lại nhìn lại ngoài cửa sổ xe, xe taxi Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ ngồi sớm đã không có tung tích.

“Mẹ kiếp, sư phó, vừa rồi tôi chỉ vào xe taxi kia a!” Trương Vũ Phi trong lòng cả kinh, quay đầu liền hướng tới lái xe hỏi.

“Đi qua a.” Sư phó lái xe ở giữa sương khói lượn lờ, ánh mắt nhìn thẳng phía trước, vẻ mặt Độc Cô Cầu Bại chậm rãi nói: “Lão Trương ta lái xe nhiều năm như vậy, còn chưa từng có đồng hành. Đúng rồi, tiểu tử, các cậu muốn đi chỗ nào?”

“...”

Trương Vũ Phi vẻ mặt sắp khóc nhìn sư phó lái xe, không nói gì nói: “Đại ca... Vừa rồi tôi là muốn nói chú đi theo chiếc xe vừa rồi kia a... Chúng ta cùng đi ăn cơm a...”

Sư phó lái xe ngẩn ra, sau đó có chút xấu hổ quay đầu lại nhìn Trương Vũ Phi, gãi gãi đầu chính mình nói: “Ha ha ha... Thật không, tôi tưởng rằng bọn họ đoạt một chiếc xe taxi phía trước các cậu, không cho các cậu đi a.”

“...”

Trương Vũ Phi nháy mắt lệ rơi đầy mặt.

“Nếu không các cậu gọi điện thoại hỏi địa điểm một chút đi, tôi đưa các cậu qua, bảo đảm tới trước so với bọn họ.” Lái xe hơi chút trầm ngâm, cho ý kiến.

“...”

Trương Vũ Phi đành phải yên lặng gọi điện thoại.

Xác thực địa điểm ăn cơm xong, sư phó lái xe gật đầu nói một tiếng “Tốt”, sau đó ném thuốc lá ném tới ngoài cửa sổ xe, dưới chân giẫm xuống chân ga, “Oanh” một tiếng lại bay ra ngoài rồi.

Rất không dễ dàng đến chỗ ăn cơm, ba người Trương Vũ Phi, Kỷ Lâm Khải, Vương Thước sau khi trả tiền nghiêng ngả lão đảo từ trên xe taxi chui xuống, ngồi chồm hồm ở ven đường, đỡ bồn hoa nhỏ nôn khan.

Lái xe nhìn bọn họ mấy cái, “Ha ha” cười, nhún ga, đi tới.

Năm phút đồng hồ sau, Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ chính tề xuống xe nhìn ba người kia ngồi chồm hồm ở ven đường nôn khan, nhìn không được trong mắt nghi hoặc nói: “Ba người làm gì a?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 344: Thật là chị dâu 5

Chương 344. Thật là chị dâu 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trương Vũ Phi hướng tới bọn họ khoát tay, trong thanh âm mang theo một tia ý khóc nói: “Đừng để ý chúng ta, để cho chúng ta nôn một hồi... Nôn...”

????

Trên đầu Tiểu Thỏ và Trình Chi Ngôn tràn ngập dấu chấm hỏi.

Lại năm phút đồng hồ, ba người bọn họ rốt cục dừng lại, về mặt suy yếu ngồi ở trên bồn hoa nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Không thể tưởng được sự phở xe taxi thành phố Z các cậu trâu bò như vậy... Phía trước rõ ràng đều không có đường còn có thể cứng rắn tìm cách đi... Mắt thấy một chiếc xe công cộng bên cạnh tôi đây còn có thể chui qua xe công cộng... Mẹ kiếp... Lão tử đều nhanh bị hù chết rồi.”

“A... .” Trình Chi Ngôn nhìn bọn họ âm thầm cười nói: “Nghe nói gần đây có cái công ty xe taxi mới tới mấy cái tay đưa xe xuất ngũ, có lẽ đúng lúc là bị các ngươi đụng phải đi...”

Cái gì?

Kỷ Lâm Khải nhất thời mở to hai mắt nhìn, thuê tay đưa xe xuất ngũ?

Này không khoa học a!

“Không phải.” Trình Chi Ngôn kiên nhẫn nói: “Có quá nhiều người còn muốn chuyên môn ngồi xe bọn họ a.”

“Thật là đáng sợ. . .” Vương Thước vẫy vẫy tay, thanh âm suy yếu nói: “Đưa xe kích thích, giá sinh mệnh rất cao a... Lại cũng không muốn đụng phải.”

“Cho nên. . .” Trong mắt Tiểu Thỏ đồng tình nhìn bọn họ, thanh âm yếu ớt hỏi: “Các anh còn có khẩu vị ăn cái gì sao?”

“Có! Nhất định phải có!” Kỷ Lâm Khải vừa nghe đến mấy chữ ăn cái gì lập tức đầy máu sống lại, “Nhanh, để cho tớ ăn một chút gì an ủi.”

“... ”

Tiểu Thỏ nhảy mắt đầu đầy hắc tuyến.

Quảng trường thành phố Z, từ lầu 5 đến lầu 7 toàn bộ đều là nhà ăn.

Trình Chi Ngôn mang theo Tiểu Thỏ còn có ba người ký túc xá ở trong thương trường đi tới, thỉnh thoảng nghe được một cái thanh âm trong trẻo ở phía sau gọi: “Chú nhỏ? Tiểu Thỏ?”

Trình Chi Ngôn quay đầu lại liếc mắt một cái liền thấy Trình Thi Đồng đứng cách bọn họ không xa hướng tới bọn họ vung mạnh tay.

Hôm nay cô mặc áo lông màu đỏ, trên mũi còn có trên cổ tay áo khảm một vòng lông trắng mềm, phía dưới là một váy dài màu trắng gao, lại thêm một đôi giày màu râm nắng, tóc đen tuyền buộc thành một cái đuôi ngựa buông xuống ở sau ót, vật trang sức là cái nơ con bướm màu đỏ, nhìn giống như cô bé quảng khăn đỏ đáng yêu.

Trương Phi bọn họ nhảy mắt mở to hai mắt nhìn, lại một cái cô bé xinh đẹp!

“Chú nhỏ, hai người ra ngoài hẹn họ à?” Trình Thi Đồng ba chân bốn cẳng chạy đến trước mặt Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ, về mặt bát quái hướng tới bọn họ hỏi.

“Không phải.” Đôi mắt Trình Chi Ngôn sụp xuống, mặt hiện tươi cười nhìn cô, thanh âm trầm giọng nói: “Đúng lúc bạn học đại học chú tới thành phố Z chơi, cho nên theo chân bọn họ đi ra ăn một bữa cơm.”

“Oa?” Trong mắt Trình Thi Đồng nghi hoặc hướng tới ba vị nam sinh phía sau Tiểu Thỏ và Trình Chi Ngôn nhìn qua.

Có một người nhìn mập mạp, lúc cô nhìn đến xấu hổ khoát tay áo cùng cô.

Còn có một người mặt mũi thanh tú hướng cô gật gật đầu.

Cuối cùng một người về mặt đáng vẻ thư sinh hướng cô cười nheo mắt.

“Chú nhỏ, chú không giới thiệu một chút sao?” Trình Thi Đồng nhìn ba người bọn họ, chớp chớp mắt hỏi.

“Kỷ Lâm Khải, Vương Thước, Trương Vũ Phi.” Trình Chi Ngôn lời ít mà ý nhiều chỉ ba người bọn họ một lần.

“Chào em gái.” Ba người bọn họ cười tí mắt hướng tới Trình Thi Đồng chào hỏi.

“Phốc xuy” một tiếng, Trình Thi Đồng bật cười.

“Đây là cháu gái tớ, không phải em gái.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 345: Thật là chị dâu 6

Chương 345. Thật là chị dâu 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A... A... A..., chào cháu gái nhỏ!” Ba người kia lại vội vàng chữa lại.

“Ha ha, các anh tốt.” Trình Thi Đồng cười tít mắt chào hỏi, sau đó lại quay đầu nhìn Trình Chi Ngôn, giả bộ tức giận: “Chú nhỏ, chú cũng quá bất công thôi, loại chuyện tốt chơi đùa ăn ngon này chú cũng chỉ mang theo Tiểu Thỏ, cũng không mang cháu.”

“...”

“Quả nhiên chú chính là gia hòa trọng sắc khinh cháu gái!” Trình Thi Đồng vẻ mặt không vừa ý nhìn anh nói: “Từ lúc còn nhỏ trở đi chú liền thiên vị Tiểu Thỏ, bây giờ còn là như thế này.”

“Sao cháu một mình ở chỗ này?” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cô ấy một cái, ngăn đề tài hỏi.

“Ách. . . Cái kia, cháu có một bạn học, uh m.. Bạn tốt, lập tức nghỉ đông muốn trở về, cháu đến xem chọn cái quà tặng cho cậu ấy.” Trình Thi Đồng vừa nghe Trình Chi Ngôn hỏi như vậy đột nhiên cũng có chút cả lăm trả lời.

“. . .” Trình Chi Ngôn nheo mắt lại nhìn cô ấy, ý vị thâm trường nói: “Bạn tốt? ?”

“Khụ khụ, cái kia, dù sao chú chính là chỉ mang Tiểu Thỏ ăn cơm, không mang theo cháu!” Trình Thi Đồng mắt thấy tình hình không quá tốt, vội vàng dời đi mục tiêu đến trên người Tiểu Thỏ, giả bộ đáng đau lòng kéo tay áo của cô nói: “Hu hu hu. . . Thím nhỏ, chú nhỏ khi dễ cháu!”

Tiểu Thỏ vẻ mặt dờ khóc dờ cười nhìn cô.

Thím nhỏ? ?

Ba người phía sau Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ kia hoàn toàn ngây ngẩn cả người.

Từ từ, bối phận này giống như không đúng a...

Nếu Trình Chi Ngôn là chú nhỏ cô bé trước mắt này, vậy Tiểu Thỏ là em gái Trình Chi Ngôn, theo bối phận mà nói, không phải hẳn là cô nhỏ sao?

Làm sao có thể biến thành thím nhỏ a?

Thím nhỏ hẳn là bạn gái chú nhỏ a...

Ba người Trương Vũ Phi, Vương Thuộc, Kỳ Lâm Khải nháy mắt chuyển dời ánh mắt đến trên người Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ.

Không đúng!

Hai người kia có vấn đề!!

Từ bắt đầu ra ngoài Trình Chi Ngôn liền một đường ôm bả vai Tiểu Thỏ, vốn bọn họ cảm thấy được là anh em, áp áp ôm ôm cũng coi như bình thường, nhưng mà trước mắt hai người kia thực ra là mười ngón đan xen đi đường.

Mười ngón đan xen a!!

Cái khái niệm gì!!

Đây rõ ràng là việc làm người yêu mới có thể làm a! !

Nào có em gái mười ngón đan xen cùng anh trai? Tôi đa cũng là tay trong tay mà thôi!

Một khi thu lại giả thiết Tiểu Thỏ là em gái Trình Chi Ngôn, người ký túc xá Trình Chi Ngôn đột nhiên phát hiện, mẹ -- thì ra hai người kia đã ở dưới mí mắt của bọn họ ân ái thời gian thật dài a!!

“Mẹ kiếp. . .” Kỳ Lâm Khải trong mắt hoảng sợ nhìn Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ, vươn ra một ngón tay, run rẩy chỉ vào hai người bọn họ nói: “Hai người thật đúng là người yêu a?”

“. . .” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mi, ánh mắt bình tĩnh nhìn anh ta.

“Thực. . . Không phải em gái? ?” Vương Thước kìm nén hồi lâu, cuối cùng chỉ nói một câu như vậy.

“Không phải đã sớm nói với các cậu, cô ấy không phải em gái tớ sao?” Trong mắt Trình Chi Ngôn không nói gì nhìn bọn họ, thanh âm thản nhiên nói.

“Vậy vì sao em ấy ở tại nhà cậu?” Kỳ Lâm Khải lòng đầy căm phẫn hỏi.

“Vậy vì sao em ấy gọi cha cậu là ba ba?” Vương Thước không dám tin hỏi.

“Vậy em..em..” Trương Vũ Phi “Em em” hồi lâu, cuối cùng chỉ xuất hiện một câu: “Vậy em ấy nhỏ như vậy cậu cũng hạ thủ được, cậu có phải quá cảm thú hay không a?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 346: Thật là chị dâu 7

Chương 346. Thật là chị dâu 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn đứng tại chỗ, hơi hơi nhú mồm, cười như không cười nhìn bọn họ.

“Cái gì nha, suy nghĩ cả nửa ngày, người ký túc xá chú nhỏ cũng không biết Tiểu Thỏ là bạn gái chú?” Trình Thi Đồng nghe xong một hồi mới nghe ra manh mối.

“Là bọn họ quá ngu ngốc.” Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua Trình Thi Đồng, thanh âm thản nhiên nói: “Từ lúc mới vừa khai giảng liền nói với bọn họ, nhưng mà bọn họ đều không tin.”

“Này cũng không thể trách bọn họ đi. . .” Trình Thi Đồng nho nhỏ nói thầm nói: “Lúc vừa mới bắt đầu cháu cũng không tin a...”

“Uh`m? Cháu nói cái gì?”

“Ha ha ha, không có gì. . .” Trình Thi Đồng ngẩng đầu lên, vẻ mặt cười tít mắt nhìn Trình Chi Ngôn, nháy mắt kéo cánh tay của anh nói: “Chú nhỏ, xin mạng cháu cùng nhau ăn cơm!”

“. . .” Trong mắt Trình Chi Ngôn bắt đặc dĩ nhìn cô, nhưng vẫn còn gật đầu đồng ý.

Vì thế.

Trong phòng lầu sáu quảng trường Tân Quang, sáu người ngồi trên chiếu.

Trình Chi Ngôn ngồi ở bên trái cái bàn, bên tay trái của anh là Trình Thi Đồng, bên tay phải là Tiểu Thỏ.

Trương Vũ Phi ngồi ở bên phải cái bàn, bên tay trái của anh ta là Kỳ Lâm Khải, bên tay phải là Vương Thước.

Không khí bên trong căn phòng nhỏ bé tắc năm giây, Trương Vũ Phi vẻ mặt tâm như tro tàn nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Tớ nói, Trình lớp trưởng, đãi ngộ của cậu làm sao tốt như vậy, hai tiểu mỹ nữ ngồi bên cạnh, cậu nhìn nhìn lại tớ.... Bên tay trái một người mập mập chết bầm, bên tay phải một người gầy. . .”

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nhìn anh ta một cái, mỉm cười không nói lời nào.

Nhưng mà Kỳ Lâm Khải vỗ một cái trên lưng Trương Vũ Phi, trong thanh âm tràn đầy đều là oán giận nói: “Cậu nói người nào mập mập chết bầm a?”

“Tớ đã nói người nào đâu!” Trương Vũ Phi cũng không khách khí, trở tay đánh một cái trên vai Kỳ Lâm Khải.

Ngay tại lúc mấy người bọn họ cãi nhau, mỹ nữ phục vụ mặc ki-mô-nô Nhật Bản cười tít mắt cầm menu đã đi tới, nho nhã lễ độ hỏi: “Tiên sinh, xin hỏi muốn chọn một chút gì?”

Trương Vũ Phi đang đùa giỡn cùng Kỳ Lâm Khải lập tức trở nên nghiêm trang.

“Cho tôi chọn.” Trình Chi Ngôn hướng tới người phục vụ vươn tay tiếp nhận menu, tiện tay lật đi lật lại, sau đó chọn một đồng hồ ăn, trả lại menu cho người phục vụ.

Sau khi mỹ nữ phục vụ đi, Trương Vũ Phi cùng Kỳ Lâm Khải lại bắt đầu nháo.

Tiểu Thỏ có chút buồn cười nhìn bọn họ, quay đầu nhìn về Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh, người ký túc xá anh vẫn đều là như vậy sao?”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc qua hai người bọn họ, thuận miệng nói: “Hai người bọn họ có bệnh thần kinh, mặc kệ bọn họ.”

“Ài, nói cũng không thể nói như vậy a.” Kỳ Lâm Khải nghe xong lời này lập tức quay đầu lại, cười hi hi hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Em gái, em biết không, trước kia mỗi ngày anh đều cảm thấy đời người thật nhàm chán, cuộc sống không có ý nghĩa, rồi cuộc vì sao anh muốn sống trên thế giới này, vì sao mỗi ngày phải trùng lặp và giống nhau? Nhưng mà từ khi nhìn thấy Trình Chi Ngôn, nhân sinh của anh liền có thay đổi thật lớn...Em đoán tại sao?”

“Ách. . . Làm sao vậy? ” Tiểu Thỏ gật gật khóe miệng, vô cùng phối hợp hỏi.

“Từ khi Trình Chi Ngôn nói anh bị bệnh thần kinh, cả người anh có sức sống hơn! Ngay cả cuộc sống cũng cảm thấy trở nên có ý nghĩa! Em xem, đời người! Là bao nhiêu sáng lạn, bao nhiêu huy hoàng a!”

“...” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn anh ta.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 347: Thật là chị dâu 8

Chương 347. Thật là chị dâu 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Được rồi, đừng náo loạn, lại nháo thật muốn nghĩ đến hai người là bệnh thần kinh rồi.” Trình Chi Ngôn cũng là trong mắt bắt đắc dĩ nhìn bọn họ, lắc lắc đầu nói.

“Ha ha.” Kỳ Lâm Khải cười, ánh mắt rơi vào trên người Tiểu Thỏ, đánh giá cô hồi lâu sau đó mở miệng hỏi: “Em gái, em với anh nước chanh... Thật là người yêu sao?”

“Ách. . . Uh`m. . .” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ gật gật đầu.

“Ba mẹ em đồng ý em nhỏ như vậy liền yêu đương a?” Vương Thuốc cũng nhin không được mở miệng hướng tới cô hỏi.

“Cái này. . .” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, vậy mà không biết nên trả lời như thế nào mới tốt.

“Hai người bọn họ là thanh mai trúc mã, từ nhỏ liền cùng một chỗ!” Trình Thi Đồng trôi chảy thay Tiểu Thỏ giải thích nói: “Hàng này đời trước nhất định là cứu vớt cả hệ ngân hà, cho nên đời này mới có thể gặp trúc mã tốt như chú nhỏ vậy.”

“A... A.... . .” Ba người kia liên tục gật đầu.

Đang nói chuyện, người phục vụ bùng đồ ăn lên.

Trình Chi Ngôn cầm lấy chiếc đĩa trên bàn gấp một khối sò biển thả tới cái chén trước mặt Tiểu Thỏ, thanh âm ôn nhu nói: “Ăn đi, em thích nhất.”

“Cảm ơn anh nước chanh!” Tiểu Thỏ ngẩng đầu hướng tới Trình Chi Ngôn cười sáng lạn, cầm lấy chiếc đĩa không chút khách khí ăn ngấu ăn nghiến.

Ba người ký túc xá Trình Chi Ngôn kia nhìn bộ dáng Trình Chi Ngôn trong mắt ôn nhu nhìn Tiểu Thỏ, nhin không được chắc chắn lên tiếng nói: “Ai. . . Không thể tưởng được Trình lớp trưởng cũng có ánh mắt ôn nhu như vậy a.... Nếu như bị nữ sinh lớp chúng ta thấy được phỏng chừng tâm đều phải vỡ thành mẩu vụn rồi?”

“Ha ha, vừa rồi tớ đã vụng trộm dùng di động chụp, cậu nói muốn gởi ảnh chụp đến bên trong lớp chúng ta hay không?” Vương Thuốc hướng tới bọn họ quơ quơ di động của mình, vẻ mặt cười xấu xa nói.

“. . .” Trình Chi Ngôn liếc mắt nhìn anh ta, không nói lời nào.

“Vẫn là thôi, loại chuyện này quá tàn nhẫn, tốt xấu còn để nữ sinh khác nhớ nhưng một chút a!” Kỳ Lâm Khải lắc đầu liên tục nói: “Ngộ nhờ các cô thấy ảnh chụp đều đã hết hy vọng, vậy ký túc xá chúng ta liền không có sữa chua uống miễn phí, không có bánh ngọt ăn miễn phí a!”

“Ai! ? Nói cũng phải!” Vương Thuốc ngẩn ra, nháy mắt lại cắt điện thoại di động.

Tiểu Thỏ vừa ăn sò biển vừa không nói gì nhìn bọn họ, người ký túc xá anh nước chanh... Xem ra giống như rất không đáng tin a???

Trình Thi Đồng nhìn thoáng qua đồ ăn trên bàn, bĩu môi hướng tới Trình Chi Ngôn không nói gì nói: “Chú nhỏ, vì sao thức ăn trên bàn nhìn giống như đều là Tiểu Thỏ thích ăn a? Chú không chọn giúp cháu cá Thu Dao sao?”

“Không có.”

“Mỳ Odon phô mai của tớ?”

“Không có.”

“Chiều đốt bạch tuộc a?”

“Cũng không có.”

“...” Trình Thi Đồng nháy mắt không nói gì.

“Muốn ăn liền chính mình chọn.” Trình Chi Ngôn mỉm cười nói: “Vừa rồi chú chọn cháu cũng chưa nói cháu muốn ăn gì a.”

“...” Trình Thi Đồng trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn một lúc lâu, đột nhiên vươn chiếc đũa ra hướng tới trong mâm Tiểu Thỏ nói: “Hừ, chú không cho cháu chọn cháu cướp đoạt Tiểu Thỏ, tức chết chú!”

Trình Chi Ngôn âm thầm cười, từ chối cho ý kiến.

Một bữa cơm ăn được phi thường não nhiệt.

Trước khi tính tiền, Trương Vũ Phi bọn họ sờ cái bụng phình của mình, thoải mái mà ợ no nề một cái nói: “A. . . Ăn được thật sướng a. . .”

Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn thoáng qua vẻ mặt cảm thấy mỹ mãn của Tiểu Thỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 348: Em đi cường hôn anh

Chương 348. Em đi cường hôn anh

Editor: Quỳnh Nguyễn

Anh nói: “Khỏe miệng em dính hạt vừng rồi.”

“A? Chỗ nào?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, theo bản năng lè lưỡi hướng tới bên cạnh miệng mình liếm qua.

“Bên này.” Trình Chi Ngôn đưa tay nhẹ nhàng chọc trên khuôn mặt cô, sau đó không đợi Tiểu Thỏ phản ứng kịp liền đã cúi người qua, đầu lưỡi liếm một cái ở bên cạnh khóe miệng của cô, nháy mắt mang đi hạt vừng dính ở nơi đó.

“Ách. . .” Tiểu Thỏ ngẩn ra, chỉ cảm thấy trước mắt mình đen thui, bên cạnh khóe miệng có một cái gì đó trơn bóng nháy mắt xẹt qua, sau đó liền nghe được xung quanh lập tức vang lên thanh âm hít vào một ngụm khí lạnh.

“Được rồi, hết rồi.” Trình Chi Ngôn đứng thẳng lên một lần nữa, đôi mắt trong suốt tràn đầy ý cười nhìn cô.

Trình Thi Đồng sớm đã một bộ coi như không thấy gì, sau khi liếc hai người bọn họ một cái cứ tiếp tục cúi đầu ngoạn chơi điện thoại di động.

Kỷ Lâm Khai vẻ mặt khiếp sợ nhìn hai người bọn họ, nắm giấy sau hai tay che hai mắt của mình, thanh âm thẹn thùng nói: “Ài nha má ơi, thật sự là quá kích thích, xem nhiều có thể đau mắt hột hay không?”

“Chắc chắn.... Đây là Trình Chi Ngôn bình thường chúng ta quen sao?” Vương Thước vừa lắc đầu vừa cảm khái nói: “Cô gái nhỏ như vậy cũng không buông tha cơ hội chiếm tiện nghi... Mẹ, thật sự là quá cảm thú a.”

“Cảm thú a cảm thú! !” Trương Vũ Phi phụ họa nói.

“Đêm nay muốn ngủ sân sao? ?” Trình Chi Ngôn quay đầu lại, nhàn nhạt liếc bọn họ một cái, thuận miệng nói.

“Khụ khụ, vừa rồi chúng ta cái gì cũng chưa phát hiện.” Ba người kia lập tức đồng thời xoay đầu hướng chỗ khác, trắm miệng một lời nói ra.

Tiểu Thỏ, mò hỏi. . .

Sau khi thanh toán, Trình Chi Ngôn gọi một chiếc xe cho Trình Thi Đồng, sau khi nhìn theo cô rời khỏi lúc này mới mang theo một đám người trở về trong nhà mình.

Trong mắt Tiểu Thỏ tò mò nhìn ba người bọn họ, hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh, hôm nay bọn họ ở nhà anh sao?”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn gật đầu nói: “Dù sao trên lầu vẫn còn phòng trống, đúng lúc cho bọn họ ở?”

“Ha ha, em gái, tối hôm nay chúng ta cùng nhau chơi trò chơi đi?” Kỳ Lâm Khải vẻ mặt cười xấu xa bu lại hướng tới Tiểu Thỏ nói.

“A? Cái trò chơi gì?” Tiểu Thỏ trong mắt nghi hoặc nhìn anh ta.

“Trò chơi Quốc vương.” Vương Thuốc và Trương Vũ Phi cùng lúc nói ra trả lời.

Vừa dứt lời, ba người bọn họ nhìn thoáng qua lẫn nhau, đồng thời thấy được bốn chữ “Vui sướng khi người gặp họa” này trong ánh mắt đối phương.

“Trò chơi Quốc vương?” Tiểu Thỏ khó hiểu nhìn bọn họ kỳ quái nói: “Là cái gì a? Trò chơi offline hay là Game Online a?”

“Ha ha, đến lúc đó em liền biết.” Kỳ Lâm Khải hoàn toàn không để ý ánh mắt Trình Chi Ngôn cảnh cáo, xoa xoa hai tay hướng tới Tiểu Thỏ hưng phấn nói.

Buổi tối.

Trong phòng Trình Chi Ngôn.

Năm người tắm sạch sẽ toàn bộ, từng người mặc áo ngủ bằng vải gai ngồi xếp bằng ở trên mặt đất.

Trong tay Kỳ Lâm Khải cầm một bộ bài poker, anh ta cười tít mắt nhìn mấy người bên cạnh, trong thanh âm mang theo một chút hưng phấn nói: “Đến đây đi, giờ tay biểu quyết, đồng ý chơi trò chơi quốc vương, mời giờ tay.”

“Bá, bá, bá.”

Kỳ Lâm Khải, Vương Thuốc, Trương Vũ Phi đồng thời giờ tay lên.

Tiểu Thỏ có chút chần chờ nhìn nhìn Trình Chi Ngôn, lại nhìn nhìn Kỳ Lâm Khải bọn họ, bởi vì trong lòng thật sự là tò mò, liền cũng giờ tay lên.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 349: Em đi cường hôn anh 2

Chương 349. Em đi cường hôn anh 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhất thời trong mắt Trình Chi Ngôn bắt đầu dĩ nhiên Tiểu Thỏ.

“Được, đó chính là bốn so với một, thiếu số phục tùng đa số, buổi tối chúng ta liền ngoạn chơi trò chơi quốc vương a!” Trong đôi mắt nhỏ của Kỳ Lâm Khải tỏa ra ánh sáng.

Anh ta vừa nói vừa cầm hòm bài poker trong tay mở ra, sau đó từ bên trong rút ra năm lá bài.

“Các cậu xem một chút, trong tay tớ có năm lá bài, theo thứ tự là A bích đen, 2 bích đen, 3 bích đen, 4 bích đen và lão K đỏ.” Kỳ Lâm Khải cầm năm lá bài đặt đến trên mặt đất, mở ra từng lá sau đó tiếp tục nói: “Tớ nói quy tắc trò chơi một chút, một lát nữa tớ sẽ lật ngược bài lại, sau đó năm người chúng ta mỗi người lấy ra một lá bài, người lấy ngẫu nhiên trúng lão K đỏ chính là quốc vương một vòng này, là quốc vương liền có quyền lợi khiến người khác làm bất cứ chuyện gì, đương nhiên, bài trong tay mỗi người là cái gì quốc vương cũng không biết, cho nên người đó chỉ có thể chọn một người A bích đến 4 bích hoặc là mấy người đi làm việc, nghe hiểu chưa?”

“...” Tiểu Thỏ nghe anh ta giới thiệu quy tắc trò chơi, cảm thấy có chút hiểu lại có chút không rõ.

“Tốt, chúng ta trực tiếp chơi một ván, như vậy có vẻ dễ dàng hiểu.” Kỳ Lâm Khải vừa nói vừa hướng tới hai vị bạn cùng phòng bên cạnh nháy mắt, sau đó lấy năm lá bài trên mặt đất, sau khi lấy tay làm lộn xộn trình tự chúng nó, hướng tới mọi người nói: “Đến đây đi, mỗi người lấy ra một tấm.”

Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn, nhanh chóng đưa tay rút đi một tấm.

Người khác cũng đều lấy bài ra.

“Hiện tại, người lấy ngẫu nhiên trúng lão K đỏ, mời bày bài ra.” Kỳ Lâm Khải nhìn thoáng qua bài chính mình, là A bích đen.

“Ách. . .” Tiểu Thỏ có chút chân chờ giờ bài trong tay mình lên, thanh âm yếu ớt nói: “Hình như là em a...”

“A... A... A..., một vòng này quốc vương là em gái!” Vương Thước nhất thời kích động, của anh ta là 4 bích a, “Em gái, nói đi, em định để cho người nào làm gì?”

“A?” Tiểu Thỏ lại vẫn là có chút không phản ứng kịp.

“Em có thể ra lệnh một người A bích đến 4 bích hoặc là vài người làm bất cứ chuyện gì.” Trương Vũ Phi bổ sung thêm.

“Kia. . .” Tiểu Thỏ nghiêng đầu nghĩ nghĩ, thuận miệng nói: “2 bích hát một bài hát cho mọi người.”

“Ai là 2 bích?” Kỳ Lâm Khải lật bài mình qua, đưa A bích cho mọi người thấy.

“Tớ là 4 bích.” Vương Thước cũng lật bài.

“Tớ là 3 bích.” Trương Vũ Phi cười hắc hắc, cũng lật bài mình.

“...” Chỉ có Trình Chi Ngôn không nói chuyện.

Người trong phòng nháy mắt tập trung ánh mắt trên người Trình Chi Ngôn.

“Ha ha... Trình lớp trưởng, đây cũng không nên trách chúng ta a...” Kỳ Lâm Khải vẻ mặt cười xấu xa nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Người lấy bài quốc vương chính là bạn gái cậu, đề xuất yêu cầu cũng là bạn gái cậu a!”

Tiểu Thỏ quay đầu đi, đôi mắt nhìn Trình Chi Ngôn, chân chờ một chút, nhỏ giọng hỏi: “Anh nước chanh, anh hát sao?”

“Vô nghĩa, đương nhiên phải hát, nếu đồng ý chơi trò chơi, nhất định phải tuân thủ quy tắc trò chơi!” Vương Thước một tiếng kỳ quái, hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Trình lớp trưởng mau tới, hát vài câu là được, ca khúc tùy cậu chọn lựa, mau mau!”

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày, ánh mắt trong veo mà lạnh lùng nhìn vài người xung quanh, lại ý vị thâm trường nhìn Tiểu Thỏ một cái, mở miệng nói: “Hát 《 Hai con hổ 》 có thể sao? ”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 350: Em đi cường hôn anh 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Cắt - -! !” Người ký túc xá nhất thời dùng một loại ánh mắt khinh bỉ nhìn anh.

Trình Chi Ngôn không sao cả nhún nhún vai, há miệng xướng một câu: “Hai con hổ, hai con hổ, chạy trốn mau, chạy trốn mau.”

Sau đó liền không có sau đó.

Trình Chi Ngôn nhìn mọi người đang nhìn chăm chăm chính mình cùng đợi đến tiếp sau, âm đạm cười nói: “Hát xong rồi.”

“Mẹ kiếp!”

Kỳ Lâm Khải vỗ đùi, hướng tới Trình Chi Ngôn khinh bỉ nghiêm trọng nói: “Cậu bớt xén tài liệu cũng nhiều lắm đi? Tớ nói cậu tùy tiện hát hai câu kia chỉ là một ca khúc được yêu thích dài năm phút đồng hồ, cậu tùy tiện hát hai câu, cậu đặc biệt chọn một ca khúc nhạc thiếu nhi cũng tùy tiện hát hai câu, cậu cố ý à?”

“Vừa rồi cậu chưa nói.” Đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nhìn anh ta nói: “Được rồi, không cần xoắn xuýt với tớ chuyện ca hát này, hai con hổ cậu cũng không phải chưa từng nghe qua, có cần thiết để cho tớ hát một lần sao?”

“... Hành!” Kỷ Lâm Khải nhận mệnh liền gật gật đầu nói: “Dù sao vừa rồi coi như là chơi đùa thử, như thế nào,, tất cả mọi người hiểu chưa?”

“Uh`m”

Mọi người gật gật đầu. “Được, vậy hiện tại chúng ta liền chính thức bắt đầu a, đối với mệnh lệnh quốc vương người bị chọn kia nhất định phải hoàn thành vô điều kiện, OK?” Kỷ Lâm Khải bổ sung một câu.

“Uh`m”

Mọi người tiếp tục gật đầu.

“Vậy bây giờ bắt đầu rút bài bài, mọi người rút bài.” Kỷ Lâm Khải thu toàn bộ bài poker trong tay mọi người trở về, sau khi lộn xộn bài một chút liền đặt bài trên mặt đất, “Bắt đầu!”

Bốn người ngồi ở xung quanh anh ta nhanh chóng đưa tay rút một tấm trên mặt đất.

“Tới tới tới! Nhìn xem ai là quốc vương!” Vương Thuốc nhìn thoáng qua 3 bích trong tay mình, trong lòng nhất thời có chút thất vọng.

“Tớ.” Trình Chi Ngôn không chút hoang mang cầm lão K đỏ trong tay lật qua, đôi mắt trong suốt mang theo một tia ý cười nhợt nhạt nhìn mọi người nói: “Lần này là tớ.”

“Dựa vào...” Ba người ký túc xá bọn họ kia nhất thời phát ra một tiếng cảm khái.

“Nói đi... Lão Đại...” Kỷ Lâm Khải buồn bã ỉu xìu hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Yêu cầu gì?”

Trình Chi Ngôn hơi hơi cúi đầu, trầm ngâm chốc lát, sau đó quay đầu lại nhìn Tiểu Thỏ bên cạnh mình.

Tiểu Thỏ chớp chớp ánh mắt, trong mắt nghi hoặc nhìn Trình Chi Ngôn.

“Từ A bích đến 4 bích...” Khóe môi Trình Chi Ngôn đột nhiên gọi lên một độ cong đẹp mắt, thanh âm anh trầm thấp mà dồi dào từ tính chậm rãi hướng tới mọi người nói: “Mỗi người tới đây cung kính gọi Tiểu Thỏ một tiếng chị dâu.”

Cái gì?

Tất cả mọi người ở đây khiếp sợ.

“Em...Em cũng phải gọi mình một tiếng chị dâu sao?” Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng, thanh âm yếu ớt hỏi.

Trình Chi Ngôn ảm đạm cười: “Em là bài gì?”

“A bích...”

“Vậy thì 2 bích đến 4 bích, mỗi người tới đây, cung kính gọi A bích một tiếng chị dâu.” Trình Chi Ngôn quay đầu đi, lại lần nữa tuyên bố mệnh lệnh.

“Ta đi! Lão Đại đây là trắng trợn làm càn a!” Trương Vũ Phi nhin không được hướng tới anh kháng nghị nói.

“Có ý kiến sao? ” Trình Chi Ngôn hướng tới anh ta hơi hơi nhú mày, thanh âm trầm thấp hỏi.

“Không... Không có...” Trương Vũ Phi theo bản năng trả lời.

Hai người khác nghĩ nghĩ, dù sao Tiểu Thỏ vốn là bạn gái Trình Chi Ngôn, tuy nói tuổi tác là nhỏ một chút, nhưng mà từ bối phận mà nói, gọi cô một tiếng chị dâu cũng không tính chịu thiệt.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 351: Em đi cường hôn anh 4

Chương 351. Em đi cường hôn anh 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nghĩ như vậy Kỳ Lâm Khải thật sự liên lập tức từ trên sàn nhà di chuyển đến trước mặt Tiểu Thỏ, hai tay chống đất, một gối quỳ xuống, đôi mắt nhỏ nhìn Tiểu Thỏ trước mặt, cung kính hô một tiếng: “Chị dâu!”

Anh ta dẫn đầu như vậy, Vương Thước và Trương Vũ Phi nhìn thoáng qua lẫn nhau mặc dù không có di chuyển đến trước mặt Tiểu Thỏ giống như anh ta nhưng mà ngồi xếp bằng dưới đất, hai tay chống đầu gối, hướng tới Tiểu Thỏ cúi đầu đồng thời hô hô một tiếng: “Chị dâu!”

Tiểu Thỏ nhất thời có một loại cảm giác bị sợ hãi.

“Tốt.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, tựa hồ là cực kỳ vừa lòng nhìn mấy người bọn họ, thân nhiên nói: “Có thể bắt đầu lượt tiếp theo rồi.”

Trương Vũ Phi bọn họ liếc nhìn nhau, liếc mắt ra hiệu, không hẹn mà cùng trộm bật cười.

Một vòng mới vẫn là Kỳ Lâm Khải trộn bài, bộ dáng anh ta đầu vào đấy, vừa trộn bài vừa rên rĩ hát.

Đợi cho trộn bài xong, lại đẩy ra, anh ta hướng tới mọi người nói: “Được rồi, rút bài đi.”

Vương Thước nhìn Kỳ Lâm Khải một cái, nhanh chóng sờ bài.

Trương Vũ Phi và Kỳ Lâm Khải không chút hoang mang tùy tiện chọn hai lá bài.

Thực ra bài này phía trước lão K đỏ bọn họ đã lén lút đụng tay chân, nếu như nhìn kỹ có thể phát hiện tại mặt sau góc trên bên phải bị Kỳ Lâm Khải bút bi màu đỏ chấm một cái điểm nhỏ.

Hai đợt trước ba người bọn họ cố ý không đi lấy lão K đỏ kia, cho nên quốc vương không phải Tiểu Thỏ chính là Trình Chi Ngôn, mà một vòng này Vương Thước nhanh chóng liền cầm lão K đỏ đi.

Trong lúc này, mọi người trong phòng đều đã an tĩnh xem bài trong tay mình.

Vương Thước nhìn Kỳ Lâm Khải, anh ta đang một bàn tay chống cằm, ngón tay nhẹ nhàng sờ cái mũi, cau mày nhìn bài bài trong tay mình.

Anh ta nhìn nhìn lại Trương Vũ Phi, cậu đang cầm lấy lỗ tai mình, bộ dáng vẻ mặt buồn rầu.

Tiểu Thỏ và Trình Chi Ngôn ngược lại sau khi nhìn thoáng qua bài mình không có phản ứng gì.

Vương Thước đắc ý cười cười, cầm bài trong tay mình lật chuyển hướng tới mọi người nói: “Một vòng này tớ là quốc vương, ha ha.”

“Ai. . .” Kỳ Lâm Khải cùng Trương Vũ Phi đồng thời thở dài một hơi, tựa hồ là cảm thấy tiếc hận mình không có tóm được bài quốc vương.

“Nói đi, muốn làm cái gì? ?” Trương Vũ Phi ngẩng đầu lên, nhìn Vương Thước, một đôi mắt sâu thẳm lấp lánh tỏa sáng.

Kỳ Lâm Khải cũng nhìn Vương Thước, trong ánh mắt tràn đầy đều là chờ mong.

“4 bích...” Vương Thước nhìn quanh mọi người một chút, chậm rãi tuyên bố mệnh lệnh nói: “Ngồi vào trên đùi 3 bích, sau đó... Cường nụ hôn người kia.”

Lời nói vừa mới dứt, xung quanh nháy mắt một mảnh yên tĩnh.

“Ha ha ha! Hoàn hảo lão tử không phải 4 bích!” Kỳ Lâm Khải vừa lật bài trong tay, là A bích.

“Làm tớ sợ muốn chết, tớ cũng không phải!” Trương Vũ Phi vỗ vỗ ngực mình, cầm bài trong tay tới đây, là 2 bích.

Những người khác trong phòng ánh mắt nháy mắt nhìn về phía Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn.

“Em...Em là 4 bích...” Tiểu Thỏ kéo kéo miệng mình, động tác thông thả lật bài trong tay mình.

“Ha ha ha, vậy Trình Chi Ngôn chính là 3 bích rồi.” Vương Thước vỗ sàn nhà, cả người mừng rỡ cười toe toét.

“Ấu nha! ! Hôn môi! ! Hôn môi! ! Hôn môi! !” Ba người bọn họ lập tức trầm miệng một lời bắt đầu ồn ào.

Lông mi thanh tú của Trình Chi Ngôn hơi hơi nhăn lại, ánh mắt sáng nước chẳng xao nhìn về phía Tiểu Thỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 352: Em đi cường hôn anh 5

Chương 352. Em đi cường hôn anh 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Cái này. . .” Trần Tiểu Thỏ nhin không được chảy xuống giọt mồ hôi lớn.

“Mau hôn! Mau hôn! Mau hôn!” Vương Thước bọn họ liền như ăn tết kêu hô vui vẻ.

“Ai nha, chính là hôn một cái, có cái quan hệ gì, dù sao hai người là người yêu, vừa rồi ăn cơm Trình Chi Ngôn đều đã ở trước mặt chúng ta hôn em, còn thẹn thùng cái gì a.” Kỳ Lâm Khải ở bên cạnh mê hoặc nói.

“ . . .” Tiểu Thỏ nhìn bọn họ, cắn chặt răng, di chuyển đến trước mặt Trình Chi Ngôn, đôi mắt tội nghiệp nhìn anh.

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mày, đưa tay vỗ vỗ chân mình, hướng tới Tiểu Thỏ mỉm cười nói: “Tới đây.”

“ . . .”

Tiểu Thỏ không nói một lời, ngoan ngoãn ngồi vào trên đùi của anh, sau đó lại nhìn thoáng qua mấy người bên cạnh kia, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ sấp nhỏ ra máu.

“Hôn! Hôn! Hôn!” Vương Thước thúc giục cô.

Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, nhìn Tiểu Thỏ mềm mại rúc vào trong lòng mình, khoe môi cong lên, vurun ngón tay thon dài trắng nõn ra, nhẹ nhàng nâng chiếc cằm thon, sau đó cúi người hôn đi lên.

“Gào khóc oa! ! Hôn một chút rồi !” Ba người kia nhất thời kích động.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy chính mình bị khí tức trong veo mà lạnh lùng quen thuộc trên người Trình Chi Ngôn vây quanh, trên cánh môi bỗng nhiên truyền đến một trận cảm xúc mềm mại, tiếp theo liền nghe thấy từng đợt tiếng hoan hô bên tai.

Cảnh tượng này... Thật là quá ngược đời rồi...

“Được rồi.” Trình Chi Ngôn rời khỏi cánh môi mềm mại của Tiểu Thỏ, ngón tay nâng cằm cô buông ra, quay đầu nhìn nhạ hướng tới mọi người nói: “Có thể chứ?”

“ Có thể, có thể, cực kỳ có thể!” Đầu Vương Thước giống gà con mổ thóc.

“ Tiếp tục tiếp tục, chúng ta tiếp tục!” Trương Vũ Phi vội vàng thu bài trở về một lần nữa, lại là trộn bài.

Một vòng mới trò chơi quốc vương lần nữa bắt đầu.

Kỳ Lâm Khải thấy Trương Vũ Phi trộn bài xong, rất nhanh cầm bài góc trên bên phải có một cái chấm hồng đi, sau đó lại nhìn bọn họ không nhanh không chậm lựa bài còn lại.

Anh ta quay đầu nhìn Vương Thước.

Một bàn tay Vương Thước che trên miệng, cau mày nhìn bài trong tay mình.

Anh ta quay đầu nhìn Trương Vũ Phi.

Trương Vũ Phi vẫn đưa tay cầm lấy lỗ tai mình như cũ, bộ dáng vẻ mặt buồn rầu.

Vương Thước là 3 bích, Kỳ Lâm Khải là 2 bích.

Thực ra bọn họ cũng đã thương lượng tốt, dù sao ngoại trừ quốc vương cũng chỉ có bốn người, như thế 1234 liền tương ứng ABCD.

Là A liền cầm cái mũi, B liền sờ lỗ tai, C liền sờ miệng, là D liền vỗ đầu.

Một vòng trên bọn họ cũng là như thế này thông qua làm căn tới xác định bài trong tay Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn.

Trong lòng Kỳ Lâm Khải sáng tỏ, khoe miệng nhất thời lộ ra tươi cười bí ối, anh ta chớp chớp mắt nhìn Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ, không chút hoang mang nói: “ A bích hôn một cái hôn ngân trên cổ 4 bích!”

Gi! ?

Tiểu Thỏ tròn to mắt nhìn A bích trong tay mình, trong mắt hoảng sợ nhìn vài người xung quanh.

4 bích là ai?

Ngô nhờ là bạn cùng phòng anh nước chanh, vậy nên làm cái gì bây giờ?

Trình Chi Ngôn khẽ nhủ mày, đôi mắt nhìn mấy người kia một phen, sau đó chậm rãi cầm bài trong tay nói: “Tôi là 4 bích.”

Hồ - -

Tiểu Thỏ nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, hoàn hảo hoàn hảo, thì ra là anh nước chanh, thật sự là hù chết cục cưng...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 353: Em đi cường hôn anh 6

Chương 353. Em đi cường hôn anh 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ha ha. . .” Mấy người bạn cùng phòng Trình Chi Ngôn nhìn nhau cười, cùng lúc nói ra hô: “Hôn ngân! Hôn ngân! Hôn ngân! !”

“...”

Trình Chi Ngôn hơi hơi hí mắt, kêu la nháy mắt biến mất.

Ánh mắt của anh xẹt qua trên mặt từng người bạn cùng phòng, đôi mắt trong suốt lóe ra sắc bén.

Vương Thước bọn họ nhất thời chột dạ cúi đầu xuống.

“Kỷ Lâm Khải. . .” Trình Chi Ngôn đột nhiên lạnh lạnh mở miệng gọi anh ta một tiếng.

“A?” Kỷ Lâm Khải ngẩng đầu lên, đôi mắt nhỏ chứa ý cười, trong thanh âm tràn đầy niềm nở hướng Trình Chi Ngôn nói: “Lão Đại, gọi tôi làm gì?”

“Đưa lá bài trong tay cho tôi xem.”

“Ách..”

“Nhanh lên.”

“Đây...”

“....”

Trình Chi Ngôn nheo mắt nhìn, trong đôi mắt kia nhất thời làm anh ta rùng cả mình.

“Lão Đại, cho cậu.” Kỷ Lâm Khải chỉ cảm thấy không khí xung quanh mình nhất thời hạ thấp vài độ, toàn thân anh ta khẽ run rẩy, lập tức cung kính hai tay dâng lão K đỏ trong tay mình.

Trình Chi Ngôn tiếp nhận bài trong tay anh ta, hơi hơi hạ mắt, ánh mắt nhìn lướt qua trên mặt bài, mặt trước.... Không vấn đề gì.

Anh lại lật ngược bài.

Lúc vừa rồi chơi trò chơi, khoảng cách cách tầm mắt xa, nếu như không chú ý mà nói sẽ không phát hiện chấm đỏ nhỏ góc trên bên phải, nhưng mà hiện tại, anh cầm bài ở trong tay, lại thật cẩn thận nhìn, không phát hiện cái chấm đỏ nhỏ kia thật sự là có chút khó.

Khóe môi Trình Chi Ngôn hơi hơi ngoéo một cái, cầm bài trong tay dựng thẳng lên, trước mặt mấy người kia hỏi: “Đây là cái gì? ?”

“...”

“....”

“...”

Ba người kia nhất thời trầm mặc.

Cuối cùng, Trương Vũ Phi vẻ mặt không sợ chết hướng tới Trình Chi Ngôn cười lạnh nói: “Đây là lão K. đồ a!”

“Tôi biết.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc mắt nhìn anh ta, ngón tay thon dài chỉ vào chấm đỏ góc trên bên phải mặt sau nói: “Tôi hỏi cái này.”

“Ách. . . Cái này. . .” Trương Vũ Phi chợt dạ đưa tay sờ sờ cái mũi của mình nói: “Chắc là.... Chính là không cẩn thận cọ lên vết bẩn ở đâu đi...”

“Vậy sao?” Ánh mắt Trình Chi Ngôn nghiêm nghị nhìn anh ta.

“Ừm... Đúng vậy...” Trương Vũ Phi quay đầu lại, hướng tới hai bạn cùng phòng ngồi ở bên cạnh mình ánh mắt cầu cứu.

“Đây... Nhất định là không cẩn thận cọ chỗ nào, chúng ta cũng không biết đây là cái gì a.” Kỷ Lâm Khải vội vàng giúp đỡ Trương Vũ Phi nói.

“Chính là, chính là, chung quy không thể nói đây là chúng ta đặc biệt làm dấu hiệu đi?” Vương Thước cũng vội vàng nói.

Nhưng mà lời vừa nói dứt, Trương Vũ Phi và Kỷ Lâm Khải liền ánh mắt giống như dao găm hướng tới anh ta.

Vương Thước bị nhìn da đầu có chút run lên, vội vàng ngậm miệng lại không nói.

“A.... . Vậy thật đúng là vừa vặn. . .” Trình Chi Ngôn mỉm cười, cầm lão K. đồ trong tay đặt xuống, sau đó đưa tay sờ sờ cái mũi của mình nói: “Đây là A. bích sao?”

“Ách. . .”

Trình Chi Ngôn lại sờ lỗ tai mình, tiếp tục bình tĩnh hỏi: “Đây là 2 bích?”

“Này. . .”

Trình Chi Ngôn thu hồi tay mình, đặt ở trên bờ môi nhẹ nhàng gõ gõ nói: “Đây là 3 bích??”

“Khụ. . .”

“Đáng tiếc, các cậu vẫn không lấy 4 bích.”

Thanh âm Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nói xong lời nói này, mặt ba người bạn cùng phòng nhất thời đỏ như mông khi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 354: Để ý hôn ngân sao

Chương 354. Để ý hôn ngân sao

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách. . . Tớ đột nhiên nhớ tới, tối hôm nay giống như có truyền lại thi đấu, cái kia, tớ đi xem trận bóng trước, không chơi với các cậu.” Vương Thước vừa nói vừa từ trên mặt đất đứng lên, xoay người liền hướng tới ngoài cửa chạy.

“Tớ...Tớ đi uống chén nước, tớ có chút khát rồi.” Trương Vũ Phi vừa thấy tình thế không bình thường lập tức từ cũng trên mặt đất đứng lên, rất nhanh theo sát sau lưng Vương Thước chạy.

Ánh mắt Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ chuyển hướng Kỷ Lâm Khải.

“Khụ khụ. . . Kìa cái kia, tớ ta có chút mót, tớ đi WC một phen, các cậu...các cậu không cần chờ tớ, tớ chắc là thời gian dài một chút...” Toàn thân Kỷ Lâm Khải khẽ run rẩy, té trên mặt đất, cũng chạy rồi.

Trong phòng Trình Chi Ngôn vốn vô cùng náo nhiệt, nháy mắt cũng chỉ còn lại có hai người anh và Tiểu Thỏ.

Ánh mắt Tiểu Thỏ nhìn chăm chăm lão K đỏ trên mặt đất hồi lâu, sau đó cầm lên, trong mắt khó hiểu hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh, khi nào thì anh phát hiện bọn họ làm càn (gian dối)?”

“Ngay tại vừa rồi.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc qua lá bài kia, hướng tới Tiểu Thỏ giải thích nói: “Lần đầu tiên lấy ngẫu nhiên trúng hai người chúng ta có thể xem như trùng hợp, nhưng lần thứ hai lại vẫn chúng ta liền có chút không quá đúng lắm, huống chi bọn họ đề xuất động tác có mục đích như vậy, chẳng lẽ sẽ không sợ ngộ nhờ là Trương Vũ Phi hôn sau lưng Vương Thuốc, hoặc Kỷ Lâm Khai cho Trương Vũ Phi một cái hôn ngân sao?”

“Ách. . .”

Tiểu Thỏ nghe Trình Chi Ngôn nói, chỉ cảm thấy hình ảnh như vậy có chút..... Một lời khó nói hết.

“Cho nên nhất định là thương lượng tốt, nhằm vào chúng ta.” Trình Chi Ngôn mở mấy tấm bài trên mặt đất kia ra, tiếp tục nói: “A bích đến 4, chỉ cần trừ hai người còn lại liền nhất định là chúng ta, về phần rốt cuộc là anh hôn em, hay em hôn anh vậy thì không quan trọng rồi.”

“Vậy làm sao mà anh biết bọn họ sờ cái mũi, sờ lỗ tai là đại biểu gì gì đó?” Tiểu Thỏ vẫn là có chút khó hiểu nhìn anh.

“Đây là kỹ xảo gian dối kinh điển.” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, hướng tới Tiểu Thỏ mỉm cười nói: “Mặc dù anh không có gian dối nhưng mà thưởng thức cơ bản anh còn biết.”

“A.... .” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, thật muốn nói, mấy bạn cùng phòng anh nước chanh cũng rất xấu rồi.

“Được rồi, thời gian không còn sớm, em cũng nên đi ngủ rồi.” Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn đồng hồ một phen, hướng tới Tiểu Thỏ thân nhiên nói: “Hôm nay thứ năm, cũng không phải Chủ nhật, ngày mai em vẫn còn đi học, đi ngủ sớm một chút đi..”

“Nhưng mà sớm như vậy....Em làm sao ngủ được...” Tiểu Thỏ cũng nhìn thoáng qua đồng hồ Trình Chi Ngôn, hiện tại mới hơn chín giờ, bọn họ rõ ràng mới chơi chơi trò chơi một hồi đã bị Trình Chi Ngôn hiểu rõ mưu kế, nhất định là không có khả năng tiếp tục chơi.

“A.... . . Vậy thì viết hai bộ bài kiểm tra??” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng băng quơ hướng tới Tiểu Thỏ đề nghị.

“...”

Tiểu Thỏ trầm mặc chốc lát, trong mắt oán giận nhìn chăm chăm Trình Chi Ngôn, rốt cục vẫn lại là thất bại nói: “Thôi, em đi ngủ...”

“Ngoan.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, thanh âm ôn nhu nói.

“...”

Tiểu Thỏ tâm không cam lòng không nguyện từ trên sàn nhà đứng lên, vỗ vỗ áo ngủ chính mình, xoay người mới vừa đi đến ngưỡng cửa phòng ngủ Trình Chi Ngôn, như là đột nhiên nhớ tới cái gì, nhanh chóng chạy đến trước mặt Trình Chi Ngôn, ngẩng đầu, ánh mắt nóng cháy nhìn anh.

“Làm sao vậy? ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 355: Đề ý hôn ngân sao 2

Chương 355. Đề ý hôn ngân sao 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ không nói một lời, yên lặng vươn cánh tay mảnh khảnh ra, vòng cổ Trình Chi Ngôn.

“Muốn nụ hôn chúc ngủ ngon?” Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng cô kim nén, nhện không được cười cười, thuận thế ôm lấy thân thể mềm mại, trong thanh âm tràn đầy sùng nịch hỏi.

“Không phải!” Tiểu Thỏ lắc đầu, ánh mắt nhìn chăm chăm cổ Trình Chi Ngôn trắng nõn như ngọc, “Thực ra em cảm thấy đề nghị vừa rồi của bọn họ cũng không tệ lắm.”

“?”

Trình Chi Ngôn trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không có phản ứng kịp.

“Anh nước chanh, anh để ý hôn ngân em cho anh sao?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

Cô nhớ rõ, cô xem nam chủ trong những tiểu thuyết kia luôn luôn thích gặm từng khoả hôn ngân trên cổ nữ chủ, hiển lộ rõ ràng nữ chủ thuộc về chính mình.

Nếu như cô cũng hôn hôn ngân trên cổ anh nước chanh, không phải là có thể tuyên bố thể giới, anh nước chanh là của cô a!

Trình Chi Ngôn nghe xong Tiểu Thỏ nói, thân thể cứng đờ, sau một lúc lâu không nói gì.

Không nói lời nào. . . Liên bày tỏ ngầm thừa nhận? ?

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn Trình Chi Ngôn vẻ mặt phức tạp, bất chấp tất cả ôm cổ của anh liền đem miệng nhỏ chính mình tới gần.

Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy trên cổ của mình truyền đến một trận cảm giác ấm áp, cánh môi mềm mại của cô đụng chạm làn da mẫn cảm của anh, nhảy mất giống như một dòng điện nhỏ nhỏ đánh trúng anh.

Miệng Tiểu Thỏ áp vào trên da thịt trắng nõn như ngọc của Trình Chi Ngôn, bỗng nhiên nhớ tới, cô....Cô giống như sẽ không làm hôn ngân a?”

Trong sách miêu tả như thế nào??

Cánh môi nam chủ tàn sát bừa bãi trên cổ nữ chủ, lưu lại một cái ấn ký đỏ tươi.

Uh'm . . Cho nên. . .

Tàn sát bừa bãi là phương pháp như thế nào?

Tiểu Thỏ nhảy mất mê mang rồi.

Cô chờ một chút, vẫn là là lưỡi liếm trên cổ Trình Chi Ngôn một phen.

Sau đó cô liền cảm giác được thân thể Trình Chi Ngôn tựa hồ nhẹ nhàng run rẩy.

Oa? Có phản ứng.

Tiểu Thỏ nhất thời tinh thần tỉnh táo, lưỡi xinh xắn trắng mịn trái một chút phải một chút, liếm da thịt bóng loáng của anh.

Ừm . .

Anh nước chanh thơm quá a. . .

Cổ anh nước chanh trơn bóng a. . .

Lúc Tiểu Thỏ liếm được bất diệt nhạc hồ (vui vẻ), Trình Chi Ngôn dường như rốt cục có chút chịu đựng không nổi rầu rĩ hỏi: “Em hôn được chưa?”

Trong thanh âm của anh tràn đầy đều là kiềm chế.

Tiểu Thỏ lập tức ngừng động tác, cô buông miệng ra, nhìn thoáng qua cổ Trình Chi Ngôn, giống như... Không có dấu vết gì...

“Còn không có tốt.”

Tiểu Thỏ lờn ít mà ý nhiều sau khi nói xong ba chữ kia, môi mềm lại hướng tới cổ của anh dán lên.

Vậy xem ra hôn ngân hẳn không phải là liếm ra hả ? ?

Vậy... Nếu không thì thử cắn một ngụm xem??

Tiểu Thỏ nghĩ như vậy liền trực tiếp há miệng, hai hàng răng đều đặn dùng lực cắn trên cổ Trình Chi Ngôn.

“Tì - - “

Trình Chi Ngôn nhất thời đau hít một ngụm khí lạnh.

Tiểu Thỏ vội vàng nhả ra, vẻ mặt lo lắng nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Cắn anh bị thương rồi hả ? ?”

Trình Chi Ngôn không nói gì nhìn cô, đưa tay sờ sờ chỗ mới vừa rồi bị cô cắn, trong thanh âm tràn đầy đều là bất đắc dĩ nói: “Vì sao cắn anh?”

“Đây không phải...” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ cúi đầu, thanh âm yếu ớt nói: “Không biết làm sao mới có thể làm ra hôn ngân sao...”

“...”

Trình Chi Ngôn về mặt quái dị nhìn cô một lúc lâu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 356: Để ý hôn ngân sao 3

Chương 356. Để ý hôn ngân sao 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ cúi đầu, Trình Chi Ngôn hồi lâu không nói lời nào, cô cũng không dám ngẩng đầu, chỉ có thể vụng trộm dùng ánh mắt đánh giá anh.

Trình Chi Ngôn có lẽ cũng là bị bộ dáng tiểu tức phụ này làm cho tức cười, vậy mà đề thấp thanh âm nhẹ nhàng nói bên tai cô: “Anh dạy em.”

“Gì? ?” Tiểu Thỏ đột nhiên ngẩng đầu, vẻ mặt kinh ngạc nhìn anh.

Trình Chi Ngôn vươn tay đi ra, ngón tay thon dài, khớp xương rõ ràng nhẹ nhàng che khuất ánh mắt Tiểu Thỏ, sau đó hơi hơi cúi người, cánh môi mỏng rơi vào trên cổ trắng nõn mềm nhũn của cô.

Da thịt cô trơn bóng, có thể thấy đường gân màu xanh nhạt, khi anh áp cánh môi vào trên da thịt cô, liền cảm giác tốc độ màu xanh nhạt kia rõ ràng tăng nhanh.

Khỏe miệng Trình Chi Ngôn gọi lên độ cong xinh đẹp.

Anh ngược lại không vội mà làm một cái hôn ngân trên cổ cô, cánh môi mềm mại liền như có như không trần trọc lưu luyến trên cổ cô như vậy.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy cổ chính mình rất ngứa, nhìn không được muốn rút đầu, một bàn tay Trình Chi Ngôn lại cứ che ở ánh mắt của cô, làm cho cô không dễ dàng lộn xộn như vậy.

Lại qua một lúc lâu sau, cô dần dần cảm thấy thân thể có phần nóng lên, đầu cũng có chút choáng váng, tứ chi nhìn không được bắt đầu nhũn ra, liền cúi đầu mở miệng hỏi: “Cái kia... Uh`m... Anh nước chanh... Được chưa?”

Nhưng mà thanh âm của cô mới vừa ra khỏi miệng.

Hai người liền đồng thời ngậm ngẫn cả người.

Tiểu Thỏ theo bản năng cắn môi chính mình, một khuôn mặt nhỏ nhắn xấu hổ đến đỏ bừng.

Thanh âm của cô... Đột nhiên trở nên hào kỳ quái.... Liền ngay cả giọng nói cũng giống như không là của cô....

Đôi mắt Trình Chi Ngôn nhắm mắt tối sầm.

Trong thanh âm của cô mang theo một tia thờ dốt... Còn có một tia kiêu my.... Trầm thấp, ôn nhu, giống như trong lúc vô tình liền có thể trêu chọc tiếng lòng của anh.

“Uh`m . . Nhanh.” Thanh âm Trình Chi Ngôn có phần khàn khàn lên tiếng, đầu lưỡi của anh để cổ mềm mại trắng nõn, nhẹ nhàng mà mút làn da trắng mịn mềm mại của cô.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trong thân thể có thứ gì đó nhẹ nhàng mờ ra, sau đó trước mắt cô liền dường như nổ đầy pháo hoa sáng lạn.

Ngay tại lúc đầu cô còn choáng váng, Trình Chi Ngôn buông tay che trước mắt cô ra, trong thanh âm mang theo một tia kiềm chế nói: “Được rồi.”

....

Tiểu Thỏ đưa tay sờ sờ cổ chính mình, phía trên có một chút cảm giác ẩm ướt.

Nhưng mà... Cô vẫn lại là nhìn không thấy Trình Chi Ngôn như thế nào làm ra...

“Được chưa?” Trình Chi Ngôn nhìn trong mắt cô mơ mơ màng màng, hơi hơi nhúu mày thấp giọng hỏi.

“Ách. . .” Tiểu Thỏ hơi có chân chờ, nhưng vẫn gật đầu, miễn cưỡng trả lời: “Được rồi.”

“Được thật hay được giả?” Trình Chi Ngôn không quá tin tưởng nhìn cô.

“Thử xem chẳng phải sẽ biết rồi hả ? ?” Tiểu Thỏ một lần nữa bỏ nhào vào trên người Trình Chi Ngôn, miệng nhỏ hồng nhuận lại gặm cổ của anh.

Từ hơi thở Trình Chi Ngôn tràn đầy đều là hương vị trên người Tiểu Thỏ, thân thể cô mềm mại dán lên anh.

Từ chỗ cổ của anh truyền đến cô hôn môi ngây ngô lại nghiêm túc.

Trong nháy mắt đó, làm cho anh cảm thấy ngọt ngào lại dày vò.

“A..., đúng rồi, lão Đại, nhà cậu...”

Cửa phòng Trình Chi Ngôn đột nhiên bị Kỳ Lâm Khải đẩy ra, giọng của anh ta thật lớn, nhưng mà vừa mới nói một nửa, đợi anh ta thấy rõ tình cảnh trước mắt, nháy mắt liền cứng lại rồi.

Hai giây sau.

“Xấu hổ, xấu hổ, cái kia... Đi nhầm phòng rồi...”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(châm)Net**.

Chương 357: Đề ý hôn ngân sao 4

Chương 357. Đề ý hôn ngân sao 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Kỳ Lâm Khải vừa cười ha ha vừa lui ra ngoài, thuận tiện đóng cửa phòng lại cho bọn họ.

“ . . ”

Một mảnh kiều diễm trong phòng, nháy mắt vô ảnh vô tung biến mất.

Tiểu Thỏ từ lúc Kỳ Lâm Khải đẩy cửa cũng đã buông lỏng cánh môi trên cổ Trình Chi Ngôn ra, chỉ là tư thế hai người bọn họ vốn là ôm ấp cùng một chỗ, cho nên cho dù Tiểu Thỏ không có hôn cổ của anh, nhìn từ phía sau cũng vẫn như là cái gì kia như cũ..

Không khí xung quanh im ắng.

Tiểu Thỏ vui mặt mình trong ngực Trình Chi Ngôn, trong mắt khóc không ra nước mắt....

Xong rồi, xong rồi, chuyện dọa người như vậy, lại bị bạn học anh nước chanh thấy rồi. . .

Hu hu hu. . .

Ngày mai cô còn làm sao đối mặt với họ a...

Ngược lại Trình Chi Ngôn, yên tĩnh ôm Tiểu Thỏ một hồi, đưa tay vỗ vỗ lưng của cô, cười như không cười hướng tới cô nói: “Có phải hối hận vừa rồi bảo em đi ngủ mà không có ngoan ngoan đi hay không??”

“ . . ”

Tiểu Thỏ đã ngượng ngùng nói không nên lời rồi.

“Lại ôm ấp một hồi mà nói, có lẽ nên đến phiên Vương Thước đẩy cửa rồi.” Thanh âm Trình Chi Ngôn thoải mái nhàn nhã hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng nói.

“ . . ”

Tiểu Thỏ phản xạ có điều kiện, nhanh chóng rút tay trên người Trình Chi Ngôn về.

“Ngon, đi ngủ sớm một chút đi, buổi sáng ngày mai anh đưa em đi học.” Trình Chi Ngôn hơi cúi đầu, nhẹ nhàng hôn một cái, bốn cợt nói: “Nụ hôn chúc ngủ ngon đã cho em, còn có cái gì tâm sự chưa xong sao?”

“Không có! !” Mặt Tiểu Thỏ đỏ bừng, cúi đầu xoay người liền hướng tới cửa phòng Trình Chi Ngôn chạy vội qua.

“Bá” một tiếng, cửa mới vừa kéo ra, ba người đang nghe lén bên ngoài nháy mắt không có chỗ dựa, vậy mà “Bang bang ầm”, trực tiếp ngã trên mặt đất.

“...”

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn ba người quỳ rạp trên mặt đất, ngây ngẩn cả người.

“Khụ khụ, cái kia...” Ba người kia Ba người kia vội vàng từ trên mặt đất đứng lên, có chút khó xử gãi gãi đầu mình, xấu hổ nói: “Chúng ta chỉ là đi ngang qua a, đi ngang qua... Chị dâu, chị nghìn vạn lần không cần có tâm lý trách nhiệm!”

“...”

“Khụ khụ, cái kia... Nếu như không có việc gì, chúng ta liền trở về phòng ngủ trước a, chị dâu! Chúc ngủ ngon!” Vương Thước vừa nói vừa lấy tay làm một cái hôn gió cho Tiểu Thỏ.

“...”

Khuôn mặt nhỏ nhắn Tiểu Thỏ vốn tràn đầy đỏ ửng, nháy mắt đỏ sẫm nhỏ ra máu.

“Em.Em.Em về nhà!” Tiểu Thỏ đưa tay đẩy ba người kia ra, chạy như chạy trốn.

“Ài? ?” Kỷ Lâm Khai nhìn bóng dáng cô rời khỏi, quay đầu lại nhìn nhìn Trình Chi Ngôn về mặt nguy hiểm đứng ở trong phòng, không sợ chết mờ miệng hỏi: “Lão Đại, cậu không tiễn chị dâu một chút sao? Đã trễ thế này...Cậu cứ yên tâm cô một mình trở về? Còn mặc áo ngủ...”

“...” Trình Chi Ngôn không nói lời nào, đôi mắt trong suốt lạnh lạnh nhìn anh ta một lúc lâu, mới thản nhiên nói: “Nhà cô ngay cách vách.”

“Quả nhiên là gần quan được ban lộc a!” Trương Vũ Phi về mặt tán thưởng hướng tới Trình Chi Ngôn gờ ngón tay cái lên, sau khi nhìn ánh mắt muốn giết người của anh lập tức xoay người liền chạy: “Cái kia... Lần này thật sự đi ngủ, ha ha ha ha, lão Đại ngủ ngon a!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 358: Thực ra cô rất tốt

Chương 358. Thực ra cô rất tốt

Editor: Quỳnh Nguyễn

Kỷ Lâm Khai bọn họ thực ra ở nhà Trình Chi Ngôn chơi vài ngày liền rời đi, dù sao trong nhà cũng đều biết bọn họ đã nghỉ đông, không đến hai ngày bắt đầu thúc giục bọn họ về nhà.

Nhà cửa vốn vô cùng náo nhiệt lập tức liền quanh quẽ.

Còn có không tới một tháng Tiểu Thỏ liền có cuộc thi cuối kỳ, Trình Chi Ngôn lại bắt đầu khôi phục công việc mỗi lúc trời tối di chuyển cái ghế dựa ngồi ở bên cạnh Tiểu Thỏ nhìn cô viết bài thi.

Vì thế, sau khi có Trình Chi Ngôn trông coi như vậy, một tháng ngắn ngủn thành tích cuộc thi Tiểu Thỏ đột nhiên tăng mạnh, cuối cùng lúc phát phiếu điểm cuối kỳ xuống lấy được thành tích thứ ba lớp.

Nhưng mà Trình Chi Ngôn chỉ là nhàn nhạt nhìn thoáng qua phiếu điểm của cô, thuận miệng nói một câu: “Uh ờ, còn tạm được.”

Khuôn mặt nhỏ nhắn cười đến sáng lạn của Tiểu Thỏ nháy mắt liền suy sụp.

“Vớ anh mà nói là tạm được, đối với em mà nói đã rất tốt rồi.” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô, đưa tay tóm cổ tay cô, cúi đầu nhẹ nhàng hôn trên cánh môi hồng nhuận của cô, cuối cùng an ủi cô một chút.

Lại sau đó, trường học bọn họ lại nghỉ đông.

Kỳ nghỉ đông kia Tiểu Thỏ hết sức vui vẻ, dù sao đã một cái học kỳ không có mỗi ngày dính cùng Trình Chi Ngôn một chỗ, cho nên toàn bộ kỳ nghỉ

đồng bất luận Trình Chi Ngôn đi chỗ nào cô đều đi theo.

Trước khi ăn tết, một nhà Cổ Ninh Thư cũng từ Bắc Kinh trở lại, Trình Thi Đồng mang theo lễ vật mang theo Tiểu Thỏ cùng đi thăm cậu.

Nhìn Cổ Ninh Thư khôi phục rất tốt, lo lắng trong lòng Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng rốt cục dễ xuống.

May mà loại bệnh này không phải là cái bệnh nan y gì, chỉ cần sau này chú ý đừng bị thương nặng là được.

Hết năm, Tiểu Thỏ ở nhà vui sướng vài ngày, một học kỳ mới lại bắt đầu, đại học Trình Chi Ngôn không vài ngày cũng khai giảng rồi.

Tiểu Thỏ mặc đồng phục đứng ở trong gió nhẹ đầu mùa xuân, nhìn bầu trời xanh thẳm cùng mây trắng trôi nổi, phát ngốc rất lâu, cuối cùng vẫn lại là cười cười, mặc kệ nói như thế nào, cô cùng anh nước chanh vẫn là dưới cùng một bầu trời xanh.

Học kỳ mới, tình cảnh mới.

Mặc dù Cổ Ninh Thư trọn vẹn một cái học kỳ chưa có tới đến trường, nhưng mà bài học một chút cũng không có quên, Tiểu Thỏ có đôi khi đi học quay đầu thấy bộ dáng cậu ngồi sau lưng mình liền nhin không được cảm thấy cao hứng cho Trình Thi Đồng, thật tốt, hai người bọn họ lại cùng một chỗ rồi.

Chỉ là học kỳ mới vừa mới bắt đầu một đoạn thời gian, một ngày kia Tiểu Thỏ đang ở nghỉ giữa tiết học, trên điện thoại của cô đột nhiên có một cái dãy số xa lạ gọi tới.

Đây số kia quả thật là vùng này, chẳng qua là số máy riêng, hiện nay ngoại trừ kẻ lừa đảo thì có rất ít người dùng số máy riêng??

Tiểu Thỏ chần chờ một chút cuối cùng tiếp cú điện thoại kia.

Bên kia điện thoại có một trận tiếng ồn ào ngăn ngui, tiếp theo đó là một giọng nam vang lên nói: “Xin chào, xin hỏi cô là người nhà bạn học Từ Cảnh Thần sao?”

“A?” Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút.

“Lúc ở trên lớp thể dục Từ Cảnh Thần đột nhiên té xỉu, phiền toái cô tới đây một chuyến được chứ?”

“Ách. . Được...” Tiểu Thỏ chần chờ một chút, cuối cùng đồng ý.

Cúp điện thoại, cô đi tìm chủ nhiệm lớp xin nghỉ, lập tức liền cưỡi xe đạp hướng tới tiểu học Từ Cảnh Thần chạy vội qua.

May mà khoảng cách hai trường học cũng không xa, khoảng 20 phút Tiểu Thỏ đã đến nơi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mĩ Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 359: Thực ra cô rất tốt 2

Chương 359. Thực ra cô rất tốt 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Giải thích cùng bảo vệ cửa tiểu học Từ Cảnh Thần tình huống một chút, Tiểu Thỏ liền một đường hướng tới phương hướng phòng y tế chạy tới.

Lúc này đúng lúc là thời gian lên lớp, trong trường học im ắng, Tiểu Thỏ dọc theo hành lang dài vẫn đi đến, rốt cục thấy được bảng phòng y tế.

Cô đứng ở cửa phòng y tế, đưa tay nhẹ nhàng gõ gõ cánh cửa, sau khi nghe thấy bên trong cánh cửa truyền đến một tiếng “Mời vào”, cô đẩy cửa ra tiến vào.

Ánh mặt trời đúng lúc từ cửa sổ thủy tinh phòng y tế tiến vào, ánh nắng ấm áp rơi trên mặt đất, ngược lại bên trong phòng y tế gieo trồng không ít hoa cỏ, trong thời tiết đầu mùa xuân mỗi một bồn hoa cỏ đều đã tách ra từng phiến chồi.

Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua, bên ngoài phòng hình như không có người, bên trong cách một rèm màu trắng, ngược lại có một bóng người lác lư.

“Bá” một tiếng, cô vén rèm, Chương Y Sinh đang đo nhiệt độ cho Từ Cảnh Thần quay đầu, nhìn thấy người phía sau mình, sừng sốt một chút, sau đó thái độ hòa ái hỏi: “Em chính là người nhà Từ Cảnh Thần?”

“Ách. . Em... Xem như là...” Tiểu Thỏ mơ hồ không rõ liền gật gật đầu, ánh mắt lướt qua Chương Y Sinh, hướng tới Từ Cảnh Thần nằm ở trên giường

bệnh nhìn qua.

Khăn trải giường màu trắng làm nổi bật gương mặt thoáng có chút tái nhợt của cậu, ánh mắt cậu đang nhắm chặt, một đôi mày hơi hơi nhăn lên, khóe miệng ngậm nhiệt kế nhếch lên, mặc dù là đang ngủ cũng bộ dáng không phải cực kỳ vui vẻ.

“Người lớn nhà các em đâu?” Chương Y Sinh vừa cúi đầu nhìn thoáng qua thời gian, vừa đưa tay cầm nhiệt kế trong miệng Từ Cảnh Thần ra, quay nhiệt kế về ánh mặt trời bên kia cửa sổ nhìn phía trên.

“Cái kia. . . Mẹ em rất bận...” Tiểu Thỏ có chút không quá tự nhiên hướng tới bác sĩ nói.

“Vậy ba ba? Ba cũng rất bận?”

“Vâng... Đều rất bận.” Tiểu Thỏ vội vàng liên tục gật đầu.

Chương Y Sinh có chút bất đắc dĩ nhìn cô một cái, lắc lắc đầu nói: “Vậy thì hai người chị em các người sống nương tựa lẫn nhau?”

“Xem như là. . .” Tiểu Thỏ xấu hổ cười cười, ánh mắt xẹt qua trên gương mặt thoáng có chút gầy yếu của Từ Cảnh Thần.

Thực ra...

Có lẽ phải nói, cũng chỉ có một mình Từ Cảnh Thần... Cô đơn đi??

Bên cạnh cô dù sao còn có Trình ba ba, Chu mẹ, anh nước chanh...

“Cậu ta té xỉu lớp thể dục.” Chương Y Sinh xem xong nhiệt độ cơ thể, cau mày nói: “38. 5 độ, phát sốt cao như vậy, còn cái gì đến lớp thể dục a, xin nghỉ cùng giáo viên về nhà nằm, giáo viên lại không có khả năng không cho, em xem, hiện tại choáng quảng ở trong này, em một cô bé làm sao đưa cậu ta trở về a?”

“Chờ em ấy tỉnh lại đi.” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, đi đến bên cạnh giường bệnh, nhìn thoáng qua Từ Cảnh Thần nằm ở phía trên, lại duỗi tay sờ sờ trán của cậu.

Quả nhiên nóng khủng khiếp.

“Ài. . .” Chương Y Sinh thở dài một hơi, hướng tới Tiểu Thỏ bất đắc dĩ nói: “Phát sốt không có vượt qua 39 độ, không đề nghị sử dụng thuốc hạ sốt, tôi lập tức đắp cái khăn lông ướt trên trán cậu, qua một đoạn thời gian em liền đổi nước một lần nữa cho cậu ta, chờ một lát cậu ta thức dậy, trên bàn có thuốc cảm mạo, cách dùng và số lượng tôi đều đã viết ở nơi đó, em dứt cậu ta uống, sẽ cảm giác tốt hơn một chút, bây giờ tôi còn phải đi ra ngoài nhận thuốc một chút, em ở chỗ này nhìn cậu ta.”

“Được.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, thuận tay kéo một cái ghế ngồi xuống trước giường bệnh Từ Cảnh Thần.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 360: Thực ra cô rất tốt 3

Chương 360. Thực ra cô rất tốt 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Chương Y Sinh xác định cô không có cái vấn đề gì, lúc này mới vội vàng thu dọn đồ đạc rời khỏi.

Tiểu Thỏ nâng cằm lên, ngồi ở bên cạnh giường bệnh, trái phải cũng không có việc có thể làm, liền dùng đôi mắt nhìn chăm chăm cậu.

Năm phút đồng hồ sau, cũng không biết rốt cuộc tầm mắt Tiểu Thỏ quá mức thẳng hay là khăn lông ướt trên trán Từ Cảnh Thần phát huy tác dụng.

Tôm lị, đôi mắt đang nhắm rớt cục chậm rãi mở rồi.

Từ Cảnh Thần nhìn trần nhà phòng y tế, hiển nhiên còn không có phản ứng kịp chính mình là ở nơi nào.

Sau một lúc lâu, cậu quay đầu lại nhìn Tiểu Thỏ ngồi ở bên cạnh mình, cau mày hỏi: “Sao cô ở trong này?”

“...”

Tiểu Thỏ nhất thời có chút không nói gì, “Là nhóm người phòng y tế gọi điện thoại bảo tôi tới, nói là cậu té xỉu, như thế nào, chẳng lẽ đây số điện thoại

của tôi không phải cậu nói cho thầy?”

“...”

Từ Cảnh Thần cau mày nhớ lại, anh có nói cho thầy giáo phòng y tế số điện thoại Bạch Tiểu Thỏ sao?”

Cậu như thế nào một chút ấn tượng đều không có a.

“Cậu đã thức dậy, vậy thì uống thuốc đi.” Tiểu Thỏ thấy cậu không nói lời nào, liền xem như cậu ngầm thừa nhận, cô đứng dậy đi tới bàn làm việc bên cạnh phòng cứu thương, nhìn thoáng qua thuốc vừa rồi thầy giáo Chương để ở trên bàn còn có tờ giấy đặt ở phía dưới hộp thuốc, động tác lưu loát cầm hai viên con nhộng, lại rót một chén nước đi trở về bên cạnh Từ Cảnh Thần nói: “Kia, uống đi.”

“Thứ gì đó?” Từ Cảnh Thần về mặt ghét bỏ nhìn tay Tiểu Thỏ.

“Thuốc cảm mạo a.” Tiểu Thỏ cầm viên thuốc trong tay lại hướng tới trước mặt Từ Cảnh Thần nói: “Mau uống đi, cậu sẽ cảm thấy tốt một chút, bây giờ cậu còn phát sốt, một mình tôi cũng không có khả năng khiêng cậu về nhà, trên cơ bản vẫn lại là dựa vào chính cậu đi trở về.”

“Người nào cần cô lo.” Từ Cảnh Thần liếc Tiểu Thỏ một cái, đẩy tay cô duỗi trước mặt mình ra nói: “Tôi mới không cần uống loại con nhộng này, nuốt cũng nuốt không trôi.”

“Người nào cho cậu nuốt, còn có nước a, nuốt không trôi liền uống miếng nước.” Tiểu Thỏ đưa cốc nước kia hướng tới trước mặt Từ Cảnh Thần.

“Không cần. . .” Từ Cảnh Thần về mặt buồn bực.

“...”

Tiểu Thỏ không nói lời nào, đôi mắt nhìn chăm chăm cậu, sau một lúc lâu mới tràn đầy nghi hoặc hướng tới cậu nói: “Cậu sẽ không... Cũng là sợ uống thuốc đi?”

“Ai nói?” Từ Cảnh Thần nhất thời giống như gà xù lông, về mặt không vừa ý nhìn Tiểu Thỏ.

“Vậy cậu không thích uống bao con nhộng cũng được.” Tiểu Thỏ không sao cả nhún vai nói: “Cảm mạo phát sốt nếu không thì tôi pha thuốc sài hồ pha nước uống uống nhé? Cái kia cũng dùng được.”

“...” Từ Cảnh Thần nhất thời về mặt quái dị nhìn cô.

“Muốn sao? ?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, tiếp tục hỏi.

“Cô cũng không phải bác sĩ, kê loạn thuốc cái gì?” Từ Cảnh Thần liếc cô một cái, cuối cùng đưa tay lấy bao con nhộng trong tay Tiểu Thỏ nói: “Tôi uống thuốc thầy phòng y tế có vẻ đáng tin.”

“A.... .” Tiểu Thỏ trở mặt nhìn cậu uống hết hai viên bao con nhộng, chắc lưỡi nói: “Cậu sẽ không là sợ uống sài hồ đi?”

“...” Động tác Từ Cảnh Thần cứng đờ.

“Nhưng mà nói đi nói lại, cậu đều đã phát sốt, còn có tinh thần như vậy, thật là nhìn không ra a...” Tiểu Thỏ đưa tay dò xét trán của cậu một chút, xác định cậu vẫn phát sốt như cũ, nhìn không được cảm khái nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 361: Thực ra cô rất tốt 4

Chương 361. Thực ra cô rất tốt 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ai cần cô lo.” Từ Cảnh Thần liếc Tiểu Thỏ một cái, đưa tay kéo khối khăn lông ướt che trên trán mình, không nói hai lời xốc chăn liền chuẩn bị xuống giường.

“Uy uy, cậu làm gì?” Tiểu Thỏ thấy thế, vội vàng đỡ lấy cậu.

“Ngồi dậy, trở về đi học, nếu không thì sao?” Mặc dù nhìn Từ Cảnh Thần tinh thần rất tốt, nhưng dù sao còn đang phát sốt, cả người đều cảm giác toàn

thân vô lực, vừa rồi cậu vẫn đều là nằm, lúc này đột nhiên ngồi dậy, chỉ cảm thấy một trận choáng váng đầu hoa mắt.

“Cậu đều đã phát sốt 38. 5 độ còn muốn đi học? ?”

Tiểu Thỏ về mặt khó tin nhìn cậu nói: “Chương trình tiểu học cho dù là nghỉ một ngày cũng không có quan trọng gì, dù sao cậu thông minh như vậy, bỏ sung sau, cậu không nên về lớp học làm gì.”

Từ Cảnh Thần không nói lời nào, trầm mặc chốc lát, sau đó ngẩng đầu lên, đôi mắt nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ, “Vậy cô nói tôi đi chỗ nào?”

“Vô nghĩa, đương nhiên là về nhà nghỉ ngơi rồi.” Tiểu Thỏ nhìn không được hướng tới cậu tròn trĩnh mắt.

“Không muốn trở về.” Từ Cảnh Thần ngồi ở trên giường bệnh nghỉ ngơi một hồi, rốt cục cảm thấy được đầu mình không có choáng váng như thế, vì thế liền đứng trên đất, xóc rèm phòng y tế liền định hướng tới ngoài cửa chạy.

“Cậu trở lại cho tôi.”

Tiểu Thỏ kéo cổ áo cậu, kéo cả người cậu trở về.

“Bạn nhỏ, hiện tại cậu phát sốt.” Tiểu Thỏ nhìn Từ Cảnh Thần hai mắt cảm tức nhìn mình, vô cùng nghiêm túc hướng tới cậu nói: “Phát sốt biết không? Nếu như không chế không nổi, nhiệt độ cơ thể cậu vẫn tăng lên biến thành sốt cao, lại không nghỉ ngơi tốt, cậu sẽ thành một người đàn độn.”

“Cô mới là kẻ đàn độn.” Từ Cảnh Thần tức giận hung hăng liếc Tiểu Thỏ một cái.

“OK, cho dù cậu sốt cao không thành ngốc tử, nhưng mà tin tức cũng thường xuyên có đưa tin nói, trẻ em sốt cao điều trị không kịp thời đến cuối cùng liền mất thính giác a, mù gì gì đó a, huống chi chính cậu đang bị bệnh, cậu lại về lớp học không phải rõ ràng định lấy bệnh bệnh độc cảm mạo trên thân mình cho bạn học khác sao?” Tiểu Thỏ một hơi nói tiếp xuống, chỉ cảm thấy chính mình nói lời đặc biệt thâm thúy.

“...”

Từ Cảnh Thần trầm mặc một hồi, sau đó cau mày thấp giọng hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Tôi không muốn về nhà.”

“Vì sao?” Trong mắt Tiểu Thỏ khó hiểu nhìn cậu.

Từ Cảnh Thần lại không nói.

Tiểu Thỏ cũng không thúc giục cậu, đôi mắt nhìn chăm chăm cậu.

“Trong nhà không có ai.” Sau một lúc lâu Từ Cảnh Thần mới cúi đầu hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Nằm ở nhà mới nguy hiểm, tôi nếu nóng cháy căn bản là không có người biết, cho dù chết ở nhà phỏng chừng cũng cần phải một tuần sau mới có thể bị phát hiện thi thể.”

“...”

Tiểu Thỏ hơi hơi ngần ra, trong đầu không tự chủ được hồi tưởng lại lần trước đi nhà Từ Cảnh Thần, bộ dáng quanh quệ kia.

Phòng ba cậu... Hẳn là còn bận hơn phòng mẹ cô rất nhiều đi??

Cô nghe mẹ nói, ba cậu thường xuyên làm giải phẫu vài bàn, một khi lên bàn mổ chính là mấy giờ, có đôi khi nếu giải phẫu phức tạp mà nói, một bàn giải phẫu phải mười mấy giờ, lúc mệt mỏi liền trực tiếp nằm ở trên mặt đất phòng giải phẫu ngủ một hồi...

Đều nói bác sĩ cái tử hoi sinh, cứu sống người khác, nhưng mà người nào lại biết bọn họ có đôi khi cả con cái mình ngã bệnh đều chẳng quan tâm a

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 362: Thực ra cô rất tốt 5

Chương 362. Thực ra cô rất tốt 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cho nên đây cũng là một cái tệ nạn gia đình đơn thân.

Một người chăm sóc con cái, áp lực phải đứng vững kinh tế gia đình, vừa phải chú ý đến tình hình đứa nhỏ lớn dần, khó tránh khỏi sẽ có chút bận.

Bởi vậy phần lớn gia đình đơn thân đều đã lựa chọn đặt kinh tế ở vị trí thứ nhất.

Dù sao, thân là cha mẹ, nếu như ngay cả tiền bạc cũng kiếm không được mà nói, một loạt chi phí ăn mặc kể cả học phí trong quá trình đứa nhỏ kia lớn dần, phí tổn sẽ trở nên căn bản không thể nào nói đến.

Nhưng mà vì kiếm tiền mà lựa chọn công việc, tâm lý đứa nhỏ kia trưởng thành như thế nào tự nhiên cũng chẳng quan tâm rồi.

Tiểu Thỏ thờ dài một hơi.

Thực ra trước kia cô cũng không hiểu mẹ mình, vì sao phải liều mạng làm việc như thế, mãi đến sau khi Trình Chi Ngôn nói cùng cô cô mới hiểu được, nhiều năm như vậy một mình mẹ cố gắng liều mạng làm việc là bao nhiêu không dễ dàng.

Nếu như mỗi ngày mẹ ở nhà làm cơm sáng cho cô, giặt quần áo, thu dọn phòng, kể chuyện xưa cùng cô, dỗ cô đi ngủ mà nói, vậy hai mẹ con cô phỏng chừng đã sớm ăn không khí...

“Không muốn trở về mà nói, liền cùng tôi về nhà đi.” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, đưa tay vỗ vỗ bả vai Từ Cảnh Thần nói: “Tôi liền cố gắng chăm sóc cậu một phen.”

“...” Từ Cảnh Thần yên lặng nhìn Tiểu Thỏ, ngay tại lúc cô cho rằng cậu sẽ từ chối, vậy mà cậu gật gật đầu nói: “Được.”

Cái gì?

Tiểu Thỏ nhất thời vẻ mặt kinh ngạc, bạn nhỏ cậu không phải cực kỳ ghét bỏ tôi sao, làm sao lần này ngay cả phản bác đều không có liền trực tiếp đồng ý rồi hả?

Cậu như vậy tôi cũng không quen a.

Có lẽ kinh ngạc trên mặt Tiểu Thỏ biểu hiện quá mức rõ ràng, gương mặt trắng nõn của Từ Cảnh Thần nhin không được hiện ra nhàn nhạt đỏ ửng, cậu đứng dậy hướng tới ngoài cửa vừa đi vừa nói: “Cô còn đứng ở đây làm gì, đi a.”

“A.... . . A.... . .” Tiểu Thỏ vội vàng đuổi theo cậu.

“Từ Cảnh Thần?”

“Làm gì.”

“Cậu không cần mang cặp sách trở về sao?”

“Tôi là ngã bệnh trở về nghỉ ngơi, cũng không phải trở về làm bài tập, tôi mang cặp sách làm gì?”

“A.... . .”

“...”

“Vốn bình thường tính tình liền không tốt, vừa nhuộm bệnh tính tình càng kém rồi.”

“Bạch Tiểu Thỏ, cô là tìm đánh sao?”

“Đánh phụ nữ là hành vi không đúng.”

“Cô là phụ nữ sao?”

“...”

Trên một đường này hai người Tiểu Thỏ cùng Từ Cảnh Thần vừa đấu võ mồm vừa hướng tới bên ngoài trường học đi.

Bởi vì Từ Cảnh Thần còn đang phát sốt, Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ vẫn là cảm thấy được trực tiếp đánh xe trở về có vẻ chắc chắn, nếu không thì ngộ nhờ cậu choáng váng ở trên đường, chính mình còn phải công cậu trở về.

Rất không dễ dàng chặn một chiếc taxi, Bạch Tiểu Thỏ trước nhét Từ Cảnh Thần đi vào, sau đó chính mình cũng chui đi vào.

“Sur phó, đi hoa viên quốc tế Dương Quang.” Tiểu Thỏ hướng tới sur phó lái xe nói một tiếng, liền đóng cửa xe lại.

“Được rồi.” Sur phó lái xe sáng khoái lên tiếng, dưới chân nhấn ga liền chạy ra ngoài.

Thực ra Từ Cảnh Thần từ buổi sáng liền bắt đầu một mực phát sốt, cho tới trưa không ăn thứ gì đó, hơn nữa lúc này sur phó lái xe đột nhiên nhấn ga như vậy, trong bụng cậu nhất thời khổ sở tựa như dòi sông lấp biển.

“Cái kia...Cậu có khỏe không?” Tiểu Thỏ có chút lo lắng nhìn Từ Cảnh Thần sắc mặt trắng bệch ngồi ở bên cạnh mình, chần chờ một chút vẫn là bày tỏ quan tâm một chút.

“Không phải . . . Quá tốt...” Từ Cảnh Thần che miệng, cảm thấy chính mình sắp nôn ra.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 363: Thực ra cô rất tốt 6

Chương 363. Thực ra cô rất tốt 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Cậu làm sao vậy, có phải say xe hay không?” Tiểu Thỏ thấy Từ Cảnh Thần vẻ mặt trắng xanh, vội vàng đưa tay trên lưng cậu dùng lực vỗ vài cái nói: “Muốn đề cho sư phó lái xe dừng lại cho cậu đi xuống nôn một hồi hay không?”

“Không cần. . .” Từ Cảnh Thần cường chế trận ghê tởm trong ngực kia, khoát tay nói: “Một lát thì tốt rồi.”

“A.... . .” Tiểu Thỏ nửa tin nửa ngờ nhìn cậu, cuối cùng, cô đột nhiên đưa tay kéo bờ vai của cậu qua, mạnh mẽ đè đầu cậu trên vai mình, thấp giọng nói: “Tới, tôi cho cậu mượn bờ vai dựa vào một chút, nếu như cậu cảm thấy không thoải mái mà nói, liền nói với tôi.”

“...”

Đầu Từ Cảnh Thần bị Tiểu Thỏ lấy tay ấn, một lát vậy mà tránh thoát không ra.

Trên thân thể cô có ấm áp, mùi thơm mát, trong mơ màng ngửi vậy mà giống như mùi trên người mẹ trong trí nhớ xa xôi.

Có lẽ là tham luyến trong nháy mắt đó tương tự và ấm áp, Từ Cảnh Thần chần chờ một chút liền dựa vào trên vai Tiểu Thỏ bất động.

Ngoài cửa sổ xe, mây tự do tự tại nổi lơ lửng trên bầu trời xanh thẳm, rất nhiều năm trước kia, cậu dường như cũng là nằm úp sấp ở trên vai mẹ như thế này, nghiêng đầu nhìn bầu trời.

Cái lúc kia, có ấm áp, gió hơi hơi thổi, cậu và mẹ cười đến cực kỳ vui vẻ.

...

“Từ Cảnh Thần, Từ Cảnh Thần?” Thanh âm Tiểu Thỏ trong trẻo giống như từ rất xa truyền đến.

Từ Cảnh Thần chỉ cảm thấy ánh mắt chính mình sắp không mở ra được, lại vẫn là miễn cưỡng híp lại, mở to mắt nhìn người trước mắt.

“Về đến nhà, đừng ngủ, trở về đến trên giường từ từ ngủ.” Trước mắt cậu có một khuôn mặt rất mơ hồ, biểu tình trên gương mặt kia dường như là. . . Sốt ruột? ?

A. . . Bên cạnh cậu còn sẽ có người bởi vì cậu sốt ruột sao? ?

“Uy uy. . .Cậu tỉnh a...” Tiểu Thỏ đưa tay đẩy đẩy Từ Cảnh Thần, vừa rồi mắt thấy ánh mắt người này hơi hơi mở một đường nhỏ, như thế nào chỉ chớp mắt hàng này lại ngủ rồi?

“Cô bé, muốn giúp đỡ hay không?” Ngồi trên ghế lái, lái xe đã cất kỹ tiền xe quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ và Từ Cảnh Thần thuận miệng hỏi.

“Muốn.” Tiểu Thỏ vội vàng gật đầu nói: “Chú, cháu xuống xe trước, phiền toái chú đỡ cậu ấy xuống đặt trên lưng cháu.”

“Được rồi.” Sư phó lái xe gật đầu một cái, không nói hai lời liền xuống xe bế Từ Cảnh Thần từ phía sau xe ra ngoài giúp Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ đỡ Từ Cảnh Thần, hướng tới sư phó lái xe cảm ơn, trực tiếp cổng cậu hướng tới trong nhà mình đi tới.

Mở cửa, đổi giày, lên lầu.

Tất cả động tác liền mạch lưu loát.

May mà Từ Cảnh Thần nhỏ hơn Tiểu Thỏ bốn tuổi, vóc dáng cũng lùn đi so với cô rất nhiều, nếu không thì Tiểu Thỏ còn thật không biết mình nên đưa

cậu cảm trở về như thế nào.

Trở lại trong phòng mình, Tiểu Thỏ thật cẩn thận đặt Từ Cảnh Thần đến trên giường mình, giúp cậu cởi giày, sau đó lại túm chăn phần phần của chính mình đắp kín cho cậu, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Uh... Thừa dịp người này còn chưa tỉnh ngủ, cô nhanh đi chuẩn bị chút đồ ăn.

Tiểu Thỏ vỗ hai tay, lập tức xoay người xuống lầu.

Từ Cảnh Thần là bị mùi đồ ăn thơm ngào ngạt làm tỉnh.

Từ buổi sáng bắt đầu không ăn cơm, hơn nữa giữa trưa lại ngủ, lúc này cậu mới vừa tỉnh lại, lại cảm thấy bụng mình đói kêu ục ục không ngừng.

“Cậu tỉnh rồi?” Một đạo thanh âm hơi vui sướng từ bên cạnh cậu truyền tới.

Từ Cảnh Thần ngẩng ra, theo bản năng quay đầu nhìn qua.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 364: Thực ra cô rất tốt 7

Chương 364. Thực ra cô rất tốt 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

Hai tay Tiểu Thỏ đang nâng cằm lên, ngồi ở bên cạnh giường, trong đôi mắt tràn đầy vui sướng nhìn cậu.

“Cô...” Từ Cảnh Thần chần chờ một chút, lại nhìn hoàn cảnh xung quanh một chút, thấp giọng hỏi: “Nơi này là nhà cô?”

“Uh... Đúng vậy a.” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

A.... .

Đây còn giống như là từng ấy năm tới nay lần đầu tiên sau khi cậu tỉnh ngủ thấy có người ở bên cạnh...

Trong khoảng thời gian ngắn Từ Cảnh Thần vậy mà không biết nên nói cái gì đó mới tốt.

“Đã đói bụng chưa? Tôi cho cậu ăn một chút nhé?” Tiểu Thỏ thấy cậu không nói lời nào, nhất thời nhớ tới cháo mình vẫn đặt giữ ấm ở trong nồi.

“Uh...” Từ Cảnh Thần gật gật đầu.

Cậu sắp đói đến nỗi ngực dán vào lưng rồi được chứ!

“Cậu chờ a.” Tiểu Thỏ đứng dậy, rất nhanh hướng tới phòng bếp dưới lầu chạy vội.

Từ Cảnh Thần thấy cô đi, lúc này mới nghiêm túc đánh giá hoàn cảnh xung quanh.

Trên tường bốn phía dán giấy màu hồng, trên giấy tường có mây trắng, có hoa nhỏ, còn có con thỏ nhỏ đáng yêu.

Ngay chính giữa phòng chính là giường lớn cậu ngủ bây giờ, mềm mại, thơm ngào ngạt, khăn trải giường và vỏ chăn cũng hồng nhạt.

Cửa sổ bên cạnh ban công đặt bàn học của cô, bàn học màu trắng ghé dựa màu trắng, cái tủ màu trắng, còn có chậu hoa màu trắng.

Trong chậu hoa một mảnh lá cây xanh nhạt đang đón ánh mặt trời trở mầm.

Cả căn phòng tràn đầy đều là khí tức con gái, mặc dù màu sắc cậu không quá có thể tiếp thu, nhưng mà không thể không nói phòng Tiểu Thỏ so với không khí trầm lặng phòng cậu thật sự là tốt nhiều lắm.

Ngay tại lúc Từ Cảnh Thần đánh giá mọi nơi, Tiểu Thỏ bưng một chén cháo trắng thơm ngào ngạt lên đây.

“Cho cậu.” Cô đưa chén cháo kia tới trước mặt Từ Cảnh Thần, cười tí mắt nói: “Đã không nóng, tôi vẫn đặt giữ ấm cho cậu.”

“Cảm ơn.” Từ Cảnh Thần tiếp nhận bát cháo trong tay cô, cháo trắng óng ánh trong suốt rắc một chút món ăn xanh đỏ đan xen, nhìn cực kì ngon miệng, bởi vì cậu sớm đã đói bụng một thời gian dài, giờ phút này liền cũng không nói lời vô ích, cầm lấy chiếc đũa liền từng ngậm từng ngậm ăn.”

“Ài? Cậu còn có thể nói cảm ơn a.” Tiểu Thỏ vẻ mặt thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà lo sợ) ngồi xuống ghế tựa bên cạnh giường, nhìn Từ Cảnh Thần lang thôn hồ yết (ăn ngấu nghiến) ăn.

Từ Cảnh Thần vừa ăn vừa liếc cô một cái.

Người chỉ có tại lúc cực đói mới có thể cảm thấy mặc kệ đồ ăn gì trước mắt cũng đặc biệt ăn ngon.

Từ Cảnh Thần trước mắt chính là loại tình huống này.

Rõ ràng một chén cháo trắng cực kỳ bình thường, phía trên cũng chỉ là rắc một chút món ăn rất đơn giản, nhưng mà giờ phút này ăn trong miệng của cậu lại giống như là món ăn quý và lạ, bữa tiệc lớn.

Nhưng mà ngăn ngừa vài phút cậu ăn sạch toàn bộ một chén cháo trắng kia rồi.

“Còn muốn ăn sao?” Tiểu Thỏ trong mắt ngạc nhiên nhìn tốc độ cậu ăn bát cháo kia, lại hỏi một câu.

“Uh`m.” Từ Cảnh Thần gật gật đầu, đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ.

“Tôi lại đi lấy cho cậu...” Tiểu Thỏ tiếp nhận bát trong tay cậu, xoay người lại xuống lầu.

Cuối cùng, Từ Cảnh Thần ăn hai chén cháo trắng, cuối cùng cảm thấy mình ăn no rồi.

Tiểu Thỏ tắc lưỡi, hoàn hảo lúc cô nấu cháo thả nhiều gạo một chút, nếu không thì còn chưa đủ người này ăn...

Ăn cơm xong, Từ Cảnh Thần lại duỗi tay sờ đầu mình, hình như nóng lên, cậu nghĩ nghĩ, dứt khoát trực tiếp ngã vào trên gối đầu Tiểu Thỏ nhắm mắt lại nói: “Đêm nay tôi liền ngủ ở đây.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 365: Thực ra cô rất tốt 8

Chương 365. Thực ra cô rất tốt 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A.... .” Tiểu Thỏ thuận miệng lên tiếng, dường như với lời nói của cậu không có phản ứng gì.

Từ Cảnh Thần mở to mắt, quay đầu nhìn nhìn Tiểu Thỏ, lại lặp lại một lần: “Đêm nay tôi ngủ ở chỗ này.”

“Tôi biết rõ a, tôi nghe thấy được, cậu một câu nói mấy lần làm gì?” Tiểu Thỏ có chút không nói gì nhìn cậu.

“...”

Lần này đến phiên Từ Cảnh Thần hết chỗ nói rồi.

“Cô không ngại tôi ngủ ở chỗ này sao?”

“Cậu ngủ, không phải cậu đang phát sốt sao, tôi cuối cùng không thể để cho một mình cậu trở về đi?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, vẻ mặt không hiểu ra sao nhìn cậu nói: “Không phải cậu nói trong nhà cậu không có ai sao?”

“Uh`m . . .”

“Vậy cậu lại nằm một hồi, tôi cầm chén xuống rửa một chút.” Tiểu Thỏ đưa tay sờ trán của cậu, xoay người đi ra ngoài.

Từ Cảnh Thần nằm ở trên giường lớn hồng nhạ mềm mại của Tiểu Thỏ, nhìn trần nhà ngẩn người.

Đầu ngón tay cô có một chút hơi lạnh, đụng tới trên trán đang nóng lên của cậu, ngược lại có một chút cảm giác mát.

Uh'm . . Kỳ thật. . .

Giống như có chị gái cũng là không sai...

Từ Cảnh Thần chuyển người lại, ăn no cơm, hơn nữa còn đang phát sốt, cậu nghĩ lại đã ngủ.

Sáng ngày thứ hai, ánh mặt trời sáng lạn từ cửa sổ kính tiến vào, chiếu một mảnh ánh sáng ngọc ở trên mặt đất.

Từ Cảnh Thần nửa ngủ nửa tỉnh, chỉ cảm thấy cửa phòng bị mở ra, sau đó một người nhẹ chân nhẹ tay đi đến, một trận ẩm áp bay tới trước giường cậu, sau đó một cái tay hơi có chút lạnh lẽo phủ trên trán của cậu.

“Mẹ. . .” Từ Cảnh Thần cúi đầu hô một tiếng.

Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, nhìn Từ Cảnh Thần hai mắt nhắm nghiền nằm trên giường, sắc mặt của cậu đã không có trắng xanh như hôm qua, màu hồng phấn trên gương mặt trắng nõn dần trở lại, dường như đang trầm thấp nói mớ.

Chỗ lòng bàn tay của cô che đã không có nóng như hôm qua, xem ra hẳn là đã hạ sốt rồi.

“Từ Cảnh Thần. . . Từ Cảnh Thần? ?” Tiểu Thỏ ghé vào lỗ tai cậu nhẹ nhàng mà gọi tên của cậu.

Từ Cảnh Thần rốt cục từ nửa ngủ nửa tỉnh hoàn toàn tỉnh lại.

Cậu mở to mắt, nhìn Tiểu Thỏ đứng ở trước giường mình, sừng sốt vài giây, sau đó hướng tới cô lộ ra một cái nụ cười rục rờ.

Nụ cười tươi tắn kia thuần khiết như vậy, không bố trí phòng vệ như vậy, thật giống như là chồi non mới vừa vừa lộ ra trong ngày xuân, còn mang theo giọt sương trong suốt lóng lánh.

Tiểu Thỏ ngó ra một chút, sau đó cũng cười cười với cậu nói: “Cậu tỉnh rồi? Có cảm giác tốt chút hay không?”

“Uh'm . . .” Cậu chống một cánh tay từ trên giường ngồi dậy, một cánh tay kia sờ sờ trán mình nói: “Giống như hạ sốt rồi. . .”

“Nếu không hôm nay cậu tiếp tục ở nhà nghỉ ngơi một ngày đi.” Tiểu Thỏ có chút lo lắng nhìn cậu nói: “Giữa trưa tan học tôi mang một ít thức ăn trở về cho cậu.”

“Không cần.” Từ Cảnh Thần xốc chăn, trực tiếp xuống đất nói: “Tôi đã tốt hơn nhiều, muốn đi học rồi.”

“Vậy cậu...” Tiểu Thỏ có chút chần chờ nhìn cậu, cái miệng đỏ hồng giật giật, cuối cùng lắc lắc đầu nói khẽ: “Được rồi, đúng lúc tôi cũng phải đi trường học, tiện đường đưa cậu qua.”

“Uh'm” Từ Cảnh Thần chớp chớp mắt nhìn Tiểu Thỏ, cũng không nói cái gì khác đi theo cô xuống lầu ăn cơm sáng, liền cùng nhau ra ngoài.

Tiểu Thỏ đưa Từ Cảnh Thần đến cửa trường học, lúc đi cậu đột nhiên túm tay áo của cô, thanh âm thân nhiên nói: “Kỳ thật cô rất tốt.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 366: Cô bé lọ lem của tôi

Chương 366. Cô bé lọ lem của tôi

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách. . . Cảm ơn khích lệ a. . .” Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, sau đó hướng tới Từ Cảnh Thần cười cười, có chút xấu hổ gãi gãi đầu mình.

Từ Cảnh Thần lại nhìn cô một cái, sau đó không nói được một lời xoay người tiến vào trường học.

Oa... Đứa bé này thật là....

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt nhìn bóng dáng cậu dần dần đi xa, nhìn không được hướng tới cậu làm mặt quỷ, thật sự là cái tiểu quỷ ngạo mạn.

Từ khi một lần Từ Cảnh Thần phát sốt, Tiểu Thỏ liền có một đoạn thời gian thật dài không có thấy cậu.

Thời tiết cũng dần dần trở nên ấm áp lên, các học sinh cũng đều bỏ đi trang phục mùa đông, thay thời trang mùa xuân nhẹ nhàng.

Mắt thấy phồn hoa rực rỡ trong vườn trường, mùi hoa bốn phía, tâm tình Tiểu Thỏ không hiểu ra sao liền cảm giác rất khá.

Chỉ là một ngày kia tới gần lúc tan học, chủ nhiệm lớp đột nhiên chạy tới trong lớp, vội vàng gõ gõ Tiểu Thỏ cùng một cái bạn học nam khác, ý bảo hai người bọn họ sau khi tan học đi văn phòng, sau đó lại đi tới.

Trong ánh mắt Tiểu Thỏ tràn đầy đều là nghi hoặc, chủ nhiệm như thế nào cũng không nói là chuyện gì xảy ra liền đi a? ?

Cô lại quay đầu nhìn về bạn học nam ngồi ở cuối cùng cũng bị chủ nhiệm gọi, trong ánh mắt cậu cũng tràn đầy đều là nghi hoặc.

Sau khi tan học, bạn học khác đều đã bắt đầu thu dọn cặp sách chuẩn bị về nhà rồi.

Tiểu Thỏ chần chờ một chút vẫn là đeo cặp sách đi đến cuối phòng học, hướng tới Tiểu Hàm đang cúi đầu thu dọn cặp sách thấp giọng hỏi: “Tiểu Hàm, cậu có biết chủ nhiệm gọi hai chúng ta để làm gì không?”

Tiểu Hàm nghe được thanh âm Tiểu Thỏ, ngẩng đầu lên.

Da cậu cực kỳ trắng, rất nhắn nhủ, đôi mắt sáng ngời trong suốt lộ ra màu cà phê nhạt nhợt, ánh mắt nhu hòa mà ấm áp, mũi của cậu thẳng, khỏe môi cong, chần chờ một chút sau đó lắc lắc đầu nói: “Tớ cũng không phải rất rõ ràng..”

“A.... . . Được rồi. . .” Tiểu Thỏ có phần thất vọng, cô vốn còn tưởng rằng Tiểu Hàm liền biết chút chuyện.

“Cặp sách cậu đã thu dọn xong rồi hả ?” Tiểu Hàm nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ đứng ở bàn học mình, thuận miệng hỏi.

“Uh`m.”

“Vậy chờ tớ một chút, tớ lập tức xong rồi.”

“Được.”

Bất quá chốc lát, Tiểu Hàm liền thu dọn cặp sách xong, từ phía sau bàn học đứng dậy, hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Đi thôi.”

“Uh`m.”

Tiểu Thỏ đi theo Tiểu Hàm một trước một sau ra phòng học.

Hai người bọn họ dọc theo đường trong vườn trường, một đường không nói chuyện đi đến trước cửa văn phòng chủ nhiệm lớp, Tiểu Hàm quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ, sau đó đưa tay nhẹ nhàng gõ gõ cửa.

“Tiến vào.” Bên trong cánh cửa vang lên thanh âm chủ nhiệm lớp.

Tiểu Hàm đẩy cửa ra, không chút hoang mang tiến vào.

Giờ phút này chủ nhiệm lớp đang ngồi ở phía sau bàn công tác soạn giáo án, xoay chuyển nhìn Tiểu Hàm cùng Tiểu Thỏ tiến vào, lập tức cười tít mắt hướng tới bọn họ vẫy vẫy tay nói: “Tới đây.”

Tiểu Thỏ vẻ mặt mê mang đi đến trước mặt bàn công tác của ông.

“Hôm nay gọi hai người tới đây là có chuyện muốn thương lượng với các em.” Chủ nhiệm lớp để sách giáo khoa trên tay xuống, ngẩng đầu lên, nhìn hai người đứng ở trước bàn làm việc của mình, cười nói: “Tháng sau trong trường học muốn tiến hành một cái trận đấu biểu diễn Anh ngữ thú vị, yêu cầu từng lớp biểu diễn một cái màn kịch ngắn dùng Anh ngữ, thời gian khoảng chừng mười phút đồng hồ, đúng lúc Tiểu Hàm là đại diện môn tiếng Anh, chuyện này liền từ em bắt đầu, Tiểu Thỏ, em liền phụ trách phối hợp cậu ấy.”

“Được.” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 367: Cô bé lọ lem của tôi 2

Chương 367. Cô bé lọ lem của tôi 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m.” Tiểu Hàm cũng cúi đầu lên tiếng.

“Cho nên hai người các em thương lượng trước một chút, nhìn xem lớp chúng ta biểu diễn cái tiết mục gì là tốt, sau khi xác định tiết mục chúng ta lại cùng nhau chọn người biểu diễn, đương nhiên, nhất định muốn chọn bạn học nói tốt Anh ngữ là tốt hơn.” Chủ nhiệm lớp cười tít mắt nhìn hai người bọn họ tiếp tục nói: “Có lẽ chính là chuyện như vậy, xế chiều ngày mai trước tan học đưa dự án cho thầy được chứ?”

“Được.” Sau khi Tiểu Thỏ và Tiểu Hàm đồng ý, liền tạm biệt chủ nhiệm lớp.

Đúng lúc trời chiều, ánh mặt trời xuyên qua chạc cây cây ngô đồng vừa mới nảy mầm rơi trên mặt đất, các học sinh lui tới lui đều đã đội một tầng vàng sáng nhàn nhạt, một trận gió âm thầm qua, lá cây nhẹ nhàng lay động, giống như múa trong ngày xuân.

Tiểu Thỏ đi theo sau lưng Tiểu Hàm một đường không nói chuyện ra khỏi trường.

Cô ngẩng đầu nhìn Tiểu Hàm đi ở trước mặt mình, nắng chiều giữa tóc của anh nhìn giống như màu nâu nhợt nhạt, lọn tóc ở giữa ánh sáng gần như trong suốt, đoạn đường này hai người bọn họ không nói chuyện, lại không nói chuyện rồi khỏi...

Cảm giác... Hào kỳ quái a. . .

Mặc dù bọn họ đều là chung lớp, nhưng mà vì chỗ ngồi không hề gần, cho nên trong ngày thường cơ hội giao tiếp cũng ít hơn, hiểu biết của Tiểu Thỏ về cậu ta liên giới hạn ở tại cậu là đại diện môn tiếng Anh là hạng nhất toàn lớp, là đối tượng rất nhiều con gái lớp học thích...

Còn là một người không thích nói chuyện...

Tiểu Thỏ cúi đầu, đang tính toán mình nên mở miệng cùng cậu như thế nào, Tiểu Hàm đi ở phía trước cô lại đột nhiên dừng bước.

May mà đúng lúc kịp thời phanh lại, nếu không thì cả người cô liền đụng vào Tiểu Hàm rồi.

Làm sao vậy? ?” Cô ngẩng đầu lên, trong mắt nghi hoặc nhìn cậu.

“Cậu đối với biểu diễn trận đấu Anh ngữ thú vị kia có ý kiến gì không?” Tiểu Hàm hơi hơi cúi đầu, đôi mắt lẳng lặng nhìn chăm chú vào cô.

“Ách...Cậu là chỉ tiết mục lớp chúng ta sao?”

“Uh`m.”

“Tớ còn đang suy nghĩ...Cậu cảm thấy thế nào?”

“A... Vậy nếu không, chúng ta lại nghĩ?” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ nhìn cậu, khoe môi miễn cưỡng kéo ra một cái độ cong.

“Uh`m.” Tiểu Hàm gật gật đầu, lại không nói.

Chỉ là lần này cậu cũng không có xoay người tiếp tục đi về phía trước.

Tiểu Thỏ nhìn cậu đứng ở trước mặt mình, một đôi lông mi hơi hơi nhăn lên, bộ dáng dường như đang thật sự suy nghĩ, nhin không được trên trán chảy xuống một giọt mồ hôi.

Này.. Đại ca.... Ý tứ của tôi là chúng ta về nhà lại nghĩ a. . .Cậu sẽ không đứng ở đây mãi cho đến khi nghĩ ra được mới thôi chứ?

Mặc dù trong lòng Tiểu Thỏ ngầm oán thầm, nhưng nhìn vẻ mặt cậu nghiêm túc đành phải suy nghĩ theo.

2 phút sau.

“Tớ nghĩ ra.”

“Tớ biết rồi.”

Tiểu Thỏ và Tiểu Hàm cùng lúc nói ra, ngay sau đó hai người đều là ngẩn ra.

“Cậu nói trước đi.” Tiểu Hàm mỉm cười hướng tới Tiểu Thỏ nói.

“Không không không, cậu nói trước đi.” Tiểu Thỏ vội vàng lắc đầu.

“Cậu nói trước đi.”

“Cậu nói trước đi.”

“Vậy cùng nhau nói?” Tiểu Hàm có chút buồn cười nhìn cô, thuận miệng nói ra một cái đề nghị.

“Được rồi.” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

Tiểu Hàm hơi có chút bất đắc dĩ lắc đầu, vươn một bàn tay ra, lấy tay làm động tác trước mặt Tiểu Thỏ: Ba, hai, một.

“《 Romeo và Juliet 》.”

“《 Cô bé lọ lem 》.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 368: Cô bé lọ lem của tôi 3

Chương 368. Cô bé lọ lem của tôi 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách. . .” Sau khi Tiểu Thỏ nghe được Tiểu Hàm nói, nhin không được cười gượng một tiếng nói: “Romeo và Juliet a? ? Vỡ bi kịch a...”

“Cô bé lọ lem? Chuyện cổ tích?” Tiểu Hàm hơi hơi nhú mồm, vẻ mặt nghi hoặc nhìn cô.

“Cái kia, vẫn là kịch đi.... Nghe qua có vẻ cao cấp...”

“. . .” Tiểu Hàm trầm mặc chốc lát, sau đó hướng tới Tiểu Thỏ mỉm cười nói: “Hay là nghe cậu, dùng Cô bé lọ lem đi.”

“Vì sao?”

“Cô bé lọ lem là hài kịch.”

“A.... .”

Tiểu Thỏ từ đầu đến cuối nghĩ không rõ, biểu diễn hài kịch cùng biểu diễn bi kịch có cái gì khác biệt, đều là dùng Anh ngữ biểu diễn, chẳng lẽ giám khảo thấy hài kịch hiểu ý tốt một chút?

“Cứ như vậy đi, tớ trở về xem cốt truyện Cô bé lọ lem, buổi tối rảnh sức viết một cái nội dung Anh ngữ cơ bản, ngày mai trở lại thương lượng vấn đề đề cho người nào diễn, được không?” Đôi mắt Tiểu Hàm trong suốt, lóe ra rạng rỡ nhìn cô hỏi.

“Được.” Tiểu Thỏ tự nhiên là không ý kiến gì.

“Vậy ngày mai gặp.”

“Uh`m, ngày mai gặp.”

Sau khi nói lời tạm biệt cùng Tiểu Hàm, Tiểu Thỏ liền vui vẻ về nhà.

Nhưng mà chân trước cô vừa đến nhà, chân sau Trình Chi Ngôn liền điện thoại đến rồi.

“Uy, anh nước chanh!” Tiểu Thỏ vui vẻ tiếp điện thoại, cười tít mắt hướng tới bên kia hô một tiếng.

“Tiểu Thỏ.” Trình Chi Ngôn nghe được giọng điệu cô vui vẻ như chim nhỏ, nhin không được cười cười nói: “Như thế nào, hôm nay tâm tình tốt sao?”

“Uh`m!” Tiểu Thỏ liên tục gật đầu nói: “Tháng sau trường học chúng ta muốn tổ chức thi đấu biểu diễn Anh ngữ thú vị, chủ nhiệm lớp đề cho em và một cái bạn học khác cùng nhau nghĩ tiết mục biểu diễn.”

“Nghĩ ra được rồi sao?” Trình Chi Ngôn đứng ở trên sân thượng, nhìn màu xanh nhạt khắp nơi trên đất trong vườn trường, nghe thanh âm Tiểu Thỏ trong trẻo, tâm tình dường như cũng lập tức trở nên tốt.

“Ừm. . .” Đôi mắt Tiểu Thỏ xoay xoay, sau đó cười hi hi hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh, nếu đề cho anh nghĩ mà nói, anh cảm thấy biểu diễn tiết mục gì là tốt hơn?”

“Anh???” Trình Chi Ngôn nở nụ cười một chút, thuận miệng nói: “Anh cảm thấy tùy tiện biểu diễn cái gì đều có thể, mấu chốt là người biểu diễn tốt.”

“Ài, anh không phải biến thành khen ngợi bộ dáng anh đẹp trai, Anh ngữ được chứ?” Tiểu Thỏ nhất thời đầu đầy hắc tuyến hướng tới anh nói: “Em cực kỳ nghiêm túc hỏi anh, nói mau.”

“Kia. . .” Trình Chi Ngôn hơi hơi trầm ngâm một chút, sau đó cười nói: “Có thể biểu diễn 《 Romeo và Juliet 》 đi.”

“A, vì sao?”

Tiểu Thỏ ngẩn ra, sao anh nước chanh cũng nghĩ tới cái tiết mục này?

“Bởi vì đây vốn là một trong bi kịch có vẻ nổi danh, học sinh tuổi em cũng hiểu biết nội dung cốt truyện, hơn nữa nó vốn chính là Anh văn, cho nên hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề phiên dịch lời kịch đúng hay không, còn có thể lưu lại ấn tượng khắc sâu cho giáo viên.” Thanh âm Trình Chi Ngôn ở trong điện thoại trầm thấp mà dồi dào từ tính êm tai truyền đến.

“A? Nói như vậy... Giống như quả thật không sai a. . .” Tiểu Thỏ nhất thời có phản hồi hận rồi.

“Như thế nào? Các em cuối cùng quyết định tiết mục gì? ?” Trình Chi Ngôn cười hỏi.

“Cô bé lọ lem. . .” Tiểu Thỏ cực kỳ không nắm chắc hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

“Cô bé lọ lem? ?” Trình Chi Ngôn cười cười nói: “Kia cũng rất tốt, con gái đều thích chuyện cổ tích này.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 369: Cô bé lọ lem của tôi 4

Chương 369. Cô bé lọ lem của tôi 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Nhưng mà...” Tiểu Thỏ vẫn là cảm thấy có chút chần chờ.

“Không sao, chỉ cần biểu diễn tốt, bất luận là danh kịch hay là truyện cổ Grimm, giáo viên đều đánh giá cao.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, thanh âm trầm thấp an ủi Tiểu Thỏ nói.

“Uh`m. . .” Tiểu Thỏ do dự mà gật gật đầu.

Cúp điện thoại, Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, vẫn lại là cảm thấy ngày mai hẳn là thương lượng lại cùng Tiểu Hàm có phải nên là thay đổi tên vở kịch biểu diễn thành 《 Romeo và Juliet 》 hay không.

Ai. . . Sớm biết vừa rồi liền xin cái số điện thoại di động Tiểu Hàm, cũng đỡ phải lúc này muốn liên hệ cậu nhưng căn bản liên hệ không được.

Tiểu Thỏ thở dài một hơi, liền đi trên lầu làm bài tập.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, cô đến trường học còn rất sớm, trong vườn trường yên tĩnh gần như một bóng người đều không thấy.

Sáng sớm ngày xuân có một tầng sương mù mỏng manh bao phủ trên đường mòn xuyên qua rừng, trên thân cây trường học nở đầy hoa tươi rực rỡ, ở giữa một tầng sương mù mịt mù kia, để lộ ra một chút khí tức thần bí mê người.

Tiểu Thỏ hít một hơi thật sâu không khí tươi mới sáng sớm, tâm tình nhảy nhót hướng tới phòng học chạy tới.

Cô mới vừa tiến vào phòng học liền thấy có một bóng người ngồi ở chỗ kia rồi.

Đến gần vừa thấy, thực ra là Tiểu Hàm.

“Oa, hôm nay cậu tới sớm như vậy?” Trong mắt Tiểu Thỏ nghi hoặc đi đến trước mặt bàn học Tiểu Hàm, thấp giọng lên tiếng chào hỏi cậu.

Tiểu Hàm cầm bút máy trong tay viết cái gì trên giấy nghe được thanh âm Tiểu Thỏ, cậu ngẩng đầu lên, đôi mắt mang theo nụ cười thần nhiên nhìn cô nói: “Sớm a, đêm qua định cải biên cốt truyện Cô bé lọ lem thành Anh ngữ, bởi vì thật sự là quá muộn liền không đổi xong, cho nên buổi sáng hôm nay sớm một chút tới trường học thay đổi, tớ nhớ rõ bình thường cậu tới trường học cũng rất sớm.”

“Đổi thành cái dạng gì rồi hả ? ?” Tiểu Thỏ thuận tay cầm cặp sách trên vai mình xuống, cả người tiến đến trước mặt Tiểu Hàm, trong mắt tò mò hướng

tới tờ giấy trắng trước mặt cậu nhìn qua.

“Cho cậu xem.” Tiểu Hàm cầm giấy trắng trên bàn lên đưa cho Tiểu Thỏ.

Ừm . .

Tiểu Thỏ cầm tờ giấy kia trong tay, nhìn chữ viết Anh văn phía trên, nhin không được chắc chắn tán thưởng nói: “Cậu viết Anh văn thật khá a, giống như là in trên thiệp chúc mừng.”

“Cảm ơn khích lệ.” Tiểu Hàm mỉm cười.

Nhưng mà Tiểu Thỏ cầm tờ giấy kia mới nhìn được mấy chữ, liền nhin không được giựt giựt khoe miệng.

Mẹ... Từ đơn phía trên, sao nhiều từ cô không biết như vậy??

“Cậu cảm thấy như thế nào?” Tiểu Hàm ngẩng đầu lên nhìn Tiểu Thỏ đứng ở phía trước bàn học mình, mỉm cười hỏi.

“Ách. . .” Tiểu Thỏ có chút phần nộ thả lại tờ giấy trắng trước mặt Tiểu Hàm, thanh âm yếu ớt nói: “Tớ... Xấu hổ, phía trên quá nhiều từ đơn tớ đều không biết...”

Tiểu Hàm nghe cô nói như vậy, cả người đều đã hơi hơi sừng sốt một chút, lập tức liền bật cười nói: “Thật xin lỗi, tôi ta viết những cái này từ đơn có lẽ là hơi lạ rồi.”

“ . . .” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn Tiểu Hàm cười đến vẻ mặt sáng lạn trước mắt, nhin không được hỏi: “Vì sao Anh văn của cậu tốt như vậy a? Trước khi đi học tớ cũng có nghe cậu đọc chậm qua, khẩu âm cực kỳ chuẩn a.”

Tiểu Hàm nhìn cô khoe môi treo một tươi cười, thấp giọng nói: “Bởi vì mẹ tớ là người Anh quốc a.”

“A?”

“Nhìn không ra sao? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 370: Cô bé lọ lem của tôi 5

Chương 370. Cô bé lọ lem của tôi 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách. . . Chỉ là cảm thấy màu tóc cậu và ánh mắt đặc biệt nhạt.” Tiểu Thỏ nghiêm túc đánh giá cậu một phen, nhẹ giọng nói.

Tiểu Hàm mỉm cười, tiếp tục nói: “Cho nên Anh ngữ coi như là tiếng mẹ đẻ của tớ rồi.”

“Trách không được a.” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, hướng tới Tiểu Hàm cười tít mắt nói: “Kịch bản trận đấu lớp chúng ta phải dựa vào cậu rồi ! Hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề phiên dịch, ha ha.”

Tiểu Hàm cười cười, đôi mắt nhìn cô không nói cái gì.

Cuối cùng xác định kịch bản xong, sau khi cho chủ nhiệm lớp xem qua chủ nhiệm lớp luôn miệng nói được, sau đó không có bất kỳ dị nghị gì, liền trực tiếp xác định để cho Tiểu Thỏ diễn Cô bé lọ lem, Tiểu Hàm diễn vương tử, tiếp theo lại chọn lựa vài người thành tích Anh ngữ là tốt hơn bạn học đồng năng tiên đồ đầu, mẹ kế Cô bé lọ lem, hai cái chị gái Cô bé lọ lem, còn có quốc vương.

Mọi người tuyển chọn đều đã xác định xong, mỗi ngày tan học bọn họ liền ở lại trong phòng học tập luyện, học lời thoại, nhớ vị trí, luyện phối hợp, mặc dù chỉ là vở kịch ngắn ngắn hai mươi phút, nhưng mà muốn đòi biểu diễn một hơi không hề sai lầm cũng là có độ khó nhất định.

Một tháng đảo mắt liền đi qua.

Thời gian trận đấu biểu diễn Anh ngữ thú vị cuối cùng xác định ở một cái buổi chiều thứ bảy giữa tháng tư.

Dù sao đối với trường học mà nói, trận đấu là trận đấu, đi học là đi học, trận đấu quan trọng cũng không quan trọng bằng thời gian học sinh lên lớp.

Ngược lại Tiểu Thỏ vừa nghe nói trận đấu sắp xếp thời gian ở thứ bảy cả người đều đã mừng rỡ nhảy lên cao ba mét, như vậy anh nước chanh là có thể đến xem cô biểu diễn rồi.

Trước biểu diễn ba ngày, Tiểu Hàm thần bí kéo một cái bao vải siêu lớn tới trường học, chỉ nói cho Tiểu Thỏ sau khi tan học đến phòng võ đạo tập hợp, mà lại không nói là chuyện gì.

Tiểu Thỏ lòng tràn đầy hiếu kỳ, rất không dễ dàng chịu đựng được đến tan học, túm Tiểu Hàm liền muốn hướng tới phòng võ đạo mà đi.

Tiểu Hàm có chút dờ khóc dờ cười nhìn cô, đưa tay kéo túi lớn phía dưới bàn học ra, bất đắc dĩ nói: “Đừng nóng vội a, tớ còn phải mang đạo cụ qua.”

“Đạo cụ? ?” Tiểu Thỏ không hiểu ra sao nhìn cái túi lớn kia, kỳ quái nói: “Cái gì đạo cụ?”

“Đương nhiên là đạo cụ dùng biểu diễn.” Tiểu Hàm cười tít mắt hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Mẹ tớ là nhà thiết kế thời trang, bên trong này đều là trang phục biểu diễn tớ nhờ mẹ dùng một tháng này chế tạo.”

“Oa! ! Thật vậy chăng? ? Bên trong cũng sẽ có váy lễ phục Cô bé lọ lem sao? ?” Đôi mắt Tiểu Thỏ nhất thời biến thành hai trái tim to lớn.

“Đương nhiên là có rồi.” Tiểu Hàm có chút buồn cười nhìn cô nói: “Nếu không thì cậu cho là, lớp chúng ta mặc đồng phục đi lên biểu diễn sao?”

“Uh`m, tớ vốn nghĩ như vậy a.” Tiểu Thỏ cực kỳ nghiêm túc liên gật gật đầu nói: “Ồ nhà chúng ta sẽ mặc quần áo thể thao, đợi lúc tham gia vũ hội sẽ mặc váy tây trang, khả khả, đúng lúc một bộ nam sinh cũng là tây trang.”

Tiểu Hàm nhìn không được giựt giựt khóe miệng, đầu đầy hắc tuyến nói: “Rõ là. . Ý kiến hay...”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ cười cười, gãi gãi đầu mình nói: “Bởi vì tớ hỏi bạn học lớp khác một chút, phần lớn đều là biểu diễn kịch tiểu phẩm gì gì đó, đều nói trực tiếp mặc đồng phục đi lên.”

“Được rồi. . .” Tiểu Hàm không nói gì địa lắc đầu.

“Ha ha, nếu chúng ta có trang phục đặc biệt chế tạo, đến lúc đó nhất định sẽ kinh diễm toàn trường!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 371: Cô bé lọ lem của tôi 6

Chương 371. Cô bé lọ lem của tôi 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Hàm trầm mặc, không nói gì, đôi mắt an tĩnh nhìn chăm chú vào Tiểu Thỏ.

Trên gương mặt phấn nộn trắng nõn của cô là tươi cười sáng lạn như vậy, làm cho người nhìn một cái lại cảm thấy toàn bộ thế giới đều giống như tràn ngập ánh mặt trời.

Uh`m. . .

Ồ trong lòng cậu yên lặng nhớ kỹ, đến lúc đó, cô nhất định sẽ kinh diễm toàn trường.

Thứ bảy.

Ánh nắng tươi sáng, thời tiết cực kỳ ấm áp, mây trắng nổi lơ lửng trên bầu trời xanh thẳm, giống như từng cái kẹo đường, gió xuân ấm áp quét vào mặt, thời tiết như vậy chỉ cần vừa đứng hướng dưới ánh mặt trời sẽ cảm thấy tâm tình đặc biệt tốt.

Tiểu Thỏ bọn họ phải lên đài thi đấu, buổi sáng bắt đầu liền tiến hành diễn tập một lần cuối cùng trong trường học, giữa trưa ăn xong cơm trưa, cô đang đứng ở bóng cây trên đường gọi điện thoại cho Trình Chi Ngôn, liền nghe được thanh âm Tiểu Hàm vang phía sau nói: “Tiểu Thỏ, cậu ăn xong cơm trưa rồi sao?”

“Uh`m, tớ xong rồi.” Tiểu Thỏ xoay người lại hướng tới Tiểu Hàm cười cười, gật đầu lên tiếng.

“Cậu đang gọi điện thoại à?” Lúc này Tiểu Hàm mới nhìn thấy di động trên tay Tiểu Thỏ, cậu xin lỗi hướng tới Tiểu Thỏ cười cười, sau đó lại dận dò một tiếng nói: “Chúng ta đi phòng võ đạo phía sau lại diễn một lần trước, chờ cậu nói chuyện điện thoại xong tới.”

“Được.”

Tiểu Thỏ cười tít mắt lên tiếng, sau đó quay đầu lại tiếp tục nói chuyện với Trình Chi Ngôn.

“Người vừa mới là bạn cùng lớp sao?” Trình Chi Ngôn đã nghe được thanh âm Tiểu Hàm ở trong điện thoại.

“Uh'm, đúng nha, cậu ấy chính là vị bạn học diễn vương tử kia.” Tiểu Thỏ cao hứng hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Cậu ấy tên Tiểu Hàm, anh nước chanh, anh có biết hay không, Tiểu Hàm rất lợi hại, thành tích của cậu ấy là hạng nhất toàn lớp, hạng nhất cả năm cấp, sau đó cậu lại là đại diện môn tiếng Anh chúng ta, nghe nói bên trong lớp chúng ta có rất nhiều nữ sinh thầm mến cậu ấy a.”

“A, thật không? ?” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt lên tiếng.

“Ừ! Đúng nha!” Tiểu Thỏ tiếp tục càng không ngừng hướng tới Trình Chi Ngôn cần nhần nói: “Hơn nữa cậu ấy còn là con lai, mẹ cậu là người Anh quốc, bộ dáng cậu cũng rất tuấn tú a..., uh'm . . Nói như thế nào đây, chính là cái loại người so sánh với anh nước chanh cũng không hề kém cỏi!”

“. . .” Trình Chi Ngôn bên kia điện thoại khẽ nhú mày.

Tiểu nha đầu này đánh giá cao người khác làm cho tâm lý anh có phần không quá thoải mái.

“Ai nha, dù sao chờ buổi chiều anh tới có thể thấy được, anh nước chanh, em nói với anh, biểu diễn trận đấu Anh ngữ thú vị lớp chúng ta lần này nhất định sẽ đạt được hạng nhất!” Tiểu Thỏ cao hứng phấn chấn hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

“A.... . Vậy Trình Thi Đồng?”

“Uh'm, lớp cô ấy là biểu diễn tiểu phẩm” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Lớp cô ấy hình như là phiên dịch tiểu phẩm trên tiết mục cuối năm một chút biểu diễn, em nhìn thấy cách Trình Thi Đồng ăn mặc tốt lắm, trên hàm răng cô ấy dán một giấy màu đen, giả trang chính mình là bà cụ, ha ha.”

“Vậy bạn trai nhỏ Trình Thi Đồng?”

“Anh nói Cố Ninh Thư?” Tiểu Thỏ ngó ra một chút, sau đó chần chờ một chút nói: “Lần này Cố Ninh Thư không có tham gia biểu diễn, cậu ấy... Thân thể không tốt lắm, nếu không thì bằng vào thành tích Anh ngữ của cậu ta hẳn là có thể theo chúng em cùng nhau tập luyện.”

“Vậy sao...” Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, sau đó hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng nói: “Buổi chiều anh sẽ qua sớm, em tập luyện tốt nhé.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 372: Cô bé lọ lem của tôi 7

Chương 372. Cô bé lọ lem của tôi 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A.... . . Được rồi. . .” Tiểu Thỏ có chút không hiểu ra sao cúp điện thoại.

Sao thanh âm anh nước chanh nghe qua giống như không phải đặc biệt cao hứng a?

Chẳng lẽ anh cũng cực kỳ quan tâm vấn đề thân thể Cố Ninh Thư?

Tiểu Thỏ lắc đầu, làm sao có thể, anh nước chanh nhà cô hẳn là nhìn Cố Ninh Thư cực kỳ không vừa mắt mới đúng a. . .

Buổi chiều Đại Lễ Đường trường học tiến hành thi đấu biểu diễn Anh ngữ thú vị, giám khảo ngồi ở hàng thứ nhất đều là giáo viên đến từ các lớp Anh ngữ, hàng thứ hai hàng thứ ba còn lại là chủ nhiệm lớp mỗi lớp và các giáo viên khác. Về sau chính là học sinh các lớp, còn có cha mẹ thuận tiện tới quan sát.

Tiểu Thỏ bọn họ có tổng cộng bảy lớp, mà lớp bọn họ lấy số thứ tự biểu diễn là thứ sáu.

Trận đấu bắt đầu từ hai giờ chiều, từng lớp biểu diễn hai mươi phút mà nói, cũng cần phải một trăm bốn mươi phút mới có thể biểu diễn toàn bộ xong, nói cách khác, đến phiên lớp học Tiểu Thỏ mà nói còn phải đợi hai giờ nữa.

“Bạch Tiểu Thỏ, . . . Bạch Tiểu Thỏ? ?” Tiểu Hàm hướng tới Tiểu Thỏ đứng ở cửa Đại Lễ Đường trường học hết nhìn đông tới nhìn tây, chần chờ một chút hô cô hai tiếng.

“Uh`m? ?” Tiểu Thỏ đứng lúc chờ Trình Chi Ngôn tới đây, nghe thấy Tiểu Hàm ở phía sau gọi mình, sững sốt một chút, sau đó hướng tới cậu chạy tới nói: “Tìm tớ? ?”

“Uh`m.” Tiểu Hàm gật gật đầu, đưa tay cầm hai viên kẹo sữa bò từ trong túi áo tới, đưa cho Tiểu Thỏ nói: “Cái này đưa cho cậu.”

“Kẹo sữa bò?” Tiểu Thỏ đưa tay, ngón tay chạm lòng bàn tay ấm áp của cậu, cầm đi hai viên kẹo kia.

“. . .” Đôi má Tiểu Hàm nhất thời có phản ứng đỏ, đầu ngón tay của cô có một chút lạnh lẽo, từ trong lòng bàn tay cậu xẹt qua, thật giống như lông vũ nhẹ nhàng phát qua.

Mất thấy Tiểu Hàm lại không nói, Tiểu Thỏ từ lâu quen cậu trầm mặc, cô vừa bóc giấy gói kẹo sữa bò vừa nhét vào trong miệng mơ hồ không rõ nói: “Cảm ơn cậu a.”

“Không khách khí.” Tiểu Hàm hướng tới cô mỉm cười, thấp giọng nói.

Lúc Trình Chi Ngôn tới vừa hay nhìn thấy một màn như vậy.

Ánh mặt trời xuyên qua từng phiến lá cây ở trên đường rơi loang lổ trên đất, trong hành lang đã có chút cũ kỹ, cô gái mặc váy đồng phục đang ngẩng đầu lên về mặt tươi cười nhìn nam sinh đứng ở đối diện cô.

Cái nam sinh mặc áo sơ mi màu trắng kia, tóc dưới ánh mặt trời lộ ra màu nâu nhạt nhạt, trong ánh mắt tràn đầy đều là ánh mắt ôn nhu nhìn người nữ sinh trước mặt cậu.

Tiểu Thỏ ăn xong xuôi một viên kẹo, nghĩ nghĩ cầm một viên kẹo khác nhét trở về trong tay Tiểu Hàm nói: “Cái này cho cậu, đã cho tớ, cậu không ăn sao?”

Tiểu Hàm hơi run sợ một chút, sau đó lắc đầu cười nói: “Không cần, tớ không thích ăn kẹo.”

“A?” Tiểu Thỏ nhất thời kỳ quái nhìn cậu nói: “Cậu không thích ăn kẹo, vậy vì sao trên người cậu mang theo kẹo sữa bò?”

“. . .” Đôi má trắng nõn như ngọc của Tiểu Hàm nhất thời nổi lên nhàn nhạt đỏ ửng, cậu chần chờ hai giây, sau đó có chút mơ hồ nói: “Bởi vì trên người cậu có mùi sữa rất dễ chịu, cho nên tớ nghĩ cậu nhất định cực kỳ thích ăn kẹo sữa bò...”

“Ai nha, khả khả.... Đây đều đã bị phát hiện a.” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ cười.

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, sau đó chậm rãi đi đến phía sau Tiểu Thỏ, cúi đầu hô một tiếng: “Tiểu Thỏ.”

“Uh`m?”

Tiểu Thỏ quay đầu lại.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 373: Cô bé lọ lem của tôi 8

Chương 373. Cô bé lọ lem của tôi 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ quay đầu lại, thấy Trình Chi Ngôn ngược nắng hướng tới chính mình đi tới, nhất thời hân hoan hướng tới anh chạy tới nói: “Anh nước chanh, anh tới a.”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, nhìn Tiểu Thỏ một đường thẳng đến bên cạnh mình, cười đưa tay sờ sờ đầu cô.

Tiểu Hàm ngẩng đầu lên, trong ánh mắt mang theo một chút nghi hoặc hướng tới Trình Chi Ngôn nhìn qua.

“Anh nước chanh, đây chính là bạn học rất lợi hại em nói với anh!” Tiểu Thỏ túm cánh tay Trình Chi Ngôn đi đến trước mặt Tiểu Hàm, cười tít mắt giới thiệu với anh nói: “Cậu ấy tên Tiểu Hàm.”

“Chào cậu.” Ánh mắt Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nhìn lướt qua trên người Tiểu Hàm, sau đó hướng tới cậu gật gật đầu.

“Xin chào...Anh là...Anh trai Tiểu Thỏ?” Tiểu Hàm có chút giật mình nhìn anh, anh nhìn rõ ràng không phải bộ dáng học sinh trung học, hơn nữa vừa rồi Tiểu Thỏ gọi anh, hơn nữa vẻ mặt hai người bọn họ nhìn giống như cũng có vài phần tương tự, cậu tùy ý đoán một chút.

Trình Chi Ngôn âm thầm cười, không có thừa nhận cũng không có phủ nhận.

“Tiểu Hàm! Bạch Tiểu Thỏ! Chủ nhiệm lớp gọi hai người đi qua!”

Bọn họ còn chưa nói mấy câu, cửa hông Đại Lễ Đường liền bị mở ra, một cái đầu tròn nhìn thoáng qua Tiểu Hàm và Tiểu Thỏ đứng ở cửa Đại Lễ Đường hướng tới hai người bọn họ la lớn.

“A..., đến đây!” Tiểu Thỏ quay đầu lên tiếng, sau đó hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Anh nước chanh, em đi trước một chút, anh mau đi vào tìm chỗ ngồi ngồi xuống đi, chờ trận đấu kết thúc em lại đi tìm anh.”

“Được.” Trình Chi Ngôn khẽ gật đầu, ánh mắt ý vị thâm trường nhìn thoáng qua trên người Tiểu Hàm, sau đó xoay người hướng phương hướng khán phòng đi.

“Đi thôi.” Tiểu Thỏ gật nhẹ tay áo Tiểu Hàm, ý bảo cậu mau đi tìm chủ nhiệm lớp.

Hai giờ đúng buổi chiều, trận đấu Anh ngữ thú vị chính thức bắt đầu, dựa theo thứ tự rút thăm, mỗi cái lớp học bắt đầu theo thứ tự biểu diễn tiết mục.

Dù sao vẫn là học sinh sơ nhất, nắm giữ từ ngữ Anh ngữ cũng có vẻ hữu hạn, rất nhiều tiết mục đều là cảnh tượng ngẫu nhiên gặp người quen cực kỳ bình thường, hoặc là tình cảnh vẫn đáp đi học.

Đến phiên lớp học Trình Thi Đồng bọn họ biểu diễn, mặc dù mỗi người tạo hình đều rất buồn cười, nhưng mà là vì tiểu phẩm biểu diễn cuối năm, có rất nhiều từ ngữ dùng Trung văn nói ra, có một câu hai nghĩa, tràn đầy hài hước, nhưng mà sau khi phiên dịch thành Anh văn, liền khó tránh khỏi sẽ có vẻ có chút nhảm chán.

Tiểu Thỏ đứng ở phía sau đài, đôi bàn tay khăn trương cầm lấy màn sân khấu, làm sao bây giờ, giống như lớp học Đồng Đồng biểu diễn đạt được vỗ tay cũng không phải rất nhiều....

Ngộ nhờ tiết mục bọn họ, giám khảo cũng không thích làm sao bây giờ...

“Tiểu Thỏ? ?” Tiểu Hàm vẫn đứng sau lưng cô nhìn cô vẻ mặt trầm trọng nhìn không được thấp giọng hô cô một chút.

“Uh`m?” Tiểu Thỏ quay đầu lại, vẻ mặt hồi hộp nhìn cậu.

Tiểu Hàm nhìn biểu tình khi đó trên mặt cô, nhìn không được nở nụ cười một chút, sau đó thấp giọng hỏi “Làm sao vậy, cậu là đang khăn trương sao? ?”

“Uh`m . .” Tiểu Thỏ dùng lực gật gật đầu.

Cô quả thật thật khăn trương a, đặc biệt sau khi nhìn quá nhiều tiết mục như vậy không biết vì sao với tiết mục lớp học chính mình càng ngày càng không có tin tưởng.

“Đừng khăn trương, lúc trước không phải cậu nói tiết mục chúng ta nhất định làm cho người xem kinh diễm sao?” Thanh âm Tiểu Hàm thật thấp, chậm rãi nói ra liền giống như một trận gió nhẹ vuốt lên bất an trong lòng cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 374: Dấm chua này thực chua

Chương 374. Dấm chua này thực chua

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Được.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, mặc dù trong lòng vẫn là cực kỳ lo lắng, nhưng mà nhìn tươi cười nhàn nhạt trên mặt Tiểu Hàm, cô vậy mà không hiểu sao cảm thấy đã không phải hoảng sợ như vậy.

“Phía dưới xin mời học sinh lớp một sơ nhất, mang đến cho chúng ta màn kịch ngắn Anh ngữ 《 Cô bé lọ lem 》.” Người chủ trì ở trên đài sau khi giới thiệu chương trình, ngọn đèn trên sân khấu nháy mắt liền bị tối sầm.

Một ánh đèn pha màu trắng xuất hiện, Tiểu Thỏ quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Hàm đứng sau lưng mình, hít sâu một hơi, mặc váy trần đầy mụn và trên quần áo đi lên.

Trình Chi Ngôn ngồi ở trên ghế, nhìn Tiểu Thỏ đứng ở dưới đèn chiếu, mặc dù mặc trên người đồ hóa trang cũ nát, nhưng lại căn bản không thể che hết đôi mắt ngập nước mà linh động, trong lòng cô ôm quần áo, yên lặng ngồi xỏm xuống trên sân khấu, giống như là ở trên bờ sông giặt quần áo.

Lúc này lời bộc bạch (của diễn viên đối với khán giả) bắt đầu: “Long-long-ago. . .”

Tất cả chuyện cổ tích đều coi đây là mở đầu.

Ngay sau đó, mẹ kế Cô bé lọ lem cùng các chị gái mặc váy lông lầy xuất hiện.

Bởi vì là trang phục đặc chế sân khấu, phía trên váy các cô khảm đầy kim tuyến, lúc ngọn đèn chiếu rọi trên thân các cô, nháy mắt liền lộ ra cảm giác long lầy.

Nhóm người giám khảo dưới đài liên tục gật đầu, bất luận kịch này cải biên như thế nào, riêng tạo hình trang phục có thể đầy đủ nhìn ra, các học sinh đã cực kỳ dễ tâm rồi.

Trên sân khấu, các chị gái Cô bé lọ lem cùng mẹ kế đang dùng Anh ngữ thảo luận vũ hội vương tử, trong nháy mắt, các cô liền bỏ lại Cô bé lọ lem đáng thương, chính mình đi tham gia vũ hội.

Sân khấu vốn náo nhiệt nháy mắt một mảnh hắc ám, Cô bé lọ lem đáng thương một mình lui ở trong góc, cúi đầu khóc nức nở.

Một trận tiếng nhạc êm tai vang lên, tiên nữ đỡ đầu xuất hiện, trong tay bà cầm cây gậy ma pháp, niệm niệm thần chú đối với Cô bé lọ lem, sau đó gậy ma pháp nhẹ nhàng nâng một chút, một màn kỳ tích nháy mắt đã xảy ra.

Quần áo Tiểu Thỏ mặc trần đầy mụn và kia, nhẹ nhàng xoay một vòng trên sân khấu, sau đó giống như thật sự có ma pháp, từ bà vai bắt đầu, váy của cô từ từ thay đổi, một vòng lại một vòng, giống như hoa sen nổi lên trên mặt hồ, váy vốn cũ nát không chịu nổi vậy mà dần dần biến thành váy màu xanh da trời xinh đẹp, đèn pha chiếu vào trên váy của cô, làn váy của cô phản xạ ra ánh sáng ngọc lóng lánh trong sáng.

Trong nháy mắt đó, cô giống như bướm bướm phá kén hiện ra xinh đẹp mà mê người, lập tức liền hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Bên trong Đại Lễ Đường im ắng, tất cả mọi người bị một màn trước mắt này kinh sợ.

Rõ ràng một giây trước quần vẫn là áo bẩn cũ nát không chịu nổi, rốt cuộc là làm như thế nào trước mặt nhiều người như vậy nháy mắt biến thành váy lễ phục màu xanh xinh đẹp?

Đôi mắt Trình Chi Ngôn trong suốt yên lặng nhìn chăm chú vào người trên sân khấu.

Cô dưới ánh đèn, làn da trắng nõn bóng loáng giống như trứng gà lột vỏ, mắt to trắng đen rõ ràng vụt sáng nhìn người xem dưới võ đài, trên nét mặt mang theo một tia cười khẽ vui sướng, trần đầy đều là cô gái trẻ chờ mong.

Anh vẫn cảm thấy Tiểu Thỏ của anh đáng yêu, nghịch ngợm, cho đến giờ phút này cuối cùng anh mới phát hiện thì ra cô cũng là xinh đẹp, là mê người.

Cô bé lọ lem có váy xinh đẹp, vội vàng ngồi trên xe ngựa bí đỏ tròn vo, hướng tới phương hướng tòa thành đi qua.

Ngọn đèn trên sân khấu nháy mắt sáng lên toàn bộ, Tiểu Hàm mặc lễ phục của vương tử nước Anh xuất hiện tại trung tâm sân khấu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 375: Dám chua này thực chua 2

Chương 375. Dám chua này thực chua 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Đôi mắt cậu ở dưới ánh đèn lóe ra ôn nhu, lễ phục vừa vặn càng thêm tôn lên thân hình thon dài của cậu, cậu chỉ là vô cùng đơn giản hướng nơi đó đứng liền giống như thật sự là vương tử bên trong truyện tranh, mang theo khí chất tôn quý trời sinh, làm cho người ta nhìn không được lâm vào ái mộ.

Nữ sinh bên trong Đại Lễ Đường nhìn Tiểu Hàm xuất hiện, một đám ánh mắt nháy mắt toàn bộ biến thành hình trái tim.

Nhưng mà trong ánh mắt vương tử cũng chỉ có giết náy mình với Cô bé lọ lem.

Cậu chậm rãi hướng Cô bé lọ lem, mỉm cười với cô vươn tay đi ra, mời cô cùng nhảy một điệu nhảy.

Tiếng nhạc vang lên, Tiểu Hàm mang theo Tiểu Thỏ tao nhã nhảy trên sân khấu, lần vấy lông lấy theo động tác của cô phiêu dật trong không trung, giống như một đóa hoa nở rộ xinh đẹp tản ra mùi thơm mê người, trên gương mặt trắng nõn như ngọc của cô mang theo một chút thẹn thùng đỏ ửng, ánh mắt nhiệt tình mà chuyên chú nhìn người trước mặt mình.

Người bên trong lễ đường lúc nhìn một màn trước mắt này, nhảy mắt sôi trào, rốt cuộc không ai quản những lời bộc bạch Anh ngữ đó đang nói cái gì, một đám thét chói tai, huyết sáo, tiếng gào gần như muốn xóc hết nóc nhà Đại Lễ Đường lên.

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn bóng dáng một đôi nhảy múa trên sân khấu, sau một lát chậm rãi đứng dậy hướng tới bên ngoài lễ đường đi đến.

Kết thúc biểu diễn lớp học Tiểu Thỏ, toàn bộ Đại Lễ Đường vỗ tay như sấm.

Lúc bọn họ đứng ở trên sân khấu chào cảm ơn, Tiểu Thỏ quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Hàm, đột nhiên phát hiện cậu đang mặt mỉm cười nhìn chính mình, trong đôi mắt lóe ra ánh sáng ngọc nóng cháy.

Sau khi kết thúc biểu diễn, Tiểu Thỏ vội vội vàng vàng thay váy trên người, đang chuẩn bị hướng thánh phòng chạy lại bị Tiểu Hàm túm chặt.

“Chiếc váy này tặng cho cậu.” Tiểu Hàm gấp xếp chiếc váy chỉnh tề cất vào trong túi giấy đưa cho cô.

“A?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, trong mắt khó hiểu nhìn cậu.

“Quần áo hôm nay đều là mẹ tớ làm, liền xem như quà tặng đưa cho mọi người.” Tiểu Hàm hướng tới Tiểu Thỏ cười cười nói: “Bộ quần áo cũ kia thực ra chính là áo lót váy, có thể đỡ xuống.”

“Ách. . . Kia cảm ơn a.” Tiểu Thỏ chần chờ một chút, vẫn lại là tiếp nhận túi giấy trong tay cậu, hướng tới cậu nói một tiếng cảm ơn.

“Không khách khí, bây giờ cậu phải về trên chỗ ngồi sao?”

“Không. . . Tớ tìm anh nước chanh trước, một lát lại trở về trên chỗ ngồi.” Tiểu Thỏ cười hướng tới cậu khoát tay áo nói: “Một lát gặp.”

“Được.” Tiểu Hàm nghiêm túc gật gật đầu.

Nhưng mà Tiểu Thỏ chạy đến thánh phòng lại phát hiện Trình Chi Ngôn căn bản không ở nơi đó.

Cô nhìn quanh một vòng bốn phía cũng không có phát hiện bóng dáng của anh, vì thế liền lấy điện thoại cầm tay ra gọi dãy số của anh.

Trong điện thoại vang hai tiếng, rất nhanh liền bị tiếp, thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp mà dõng dạc từ tính từ trong điện thoại truyền ra: “Uy, Tiểu Thỏ?”

“Anh nước chanh, anh đi đâu vậy, vì sao không ở trên chỗ quan sát? Anh không có xem em biểu diễn sao?”

“Nhìn.” Trình Chi Ngôn trầm mặc một chút, hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng nói: “Em biểu diễn rất tốt, váy cũng rất đẹp.”

“Thật vậy chăng? ?” Tiểu Thỏ cười tí mắt hỏi: “Vậy hiện tại anh ở đâu a?”

“Trên đường phía sau Đại Lễ Đường, anh ra ngoài hít thở không khí.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 376: Dám chua này thực chua 3

Chương 376. Dám chua này thực chua 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Được, anh đứng ở nơi đó chờ em, em lập tức liền đến.” Tiểu Thỏ lập tức cúp điện thoại, hướng tới bên ngoài Đại Lễ Đường chạy tới.

Trên đường mòn.

Ánh mặt trời hơn bốn giờ chiều xuyên qua lá cây xanh biếc, nhỏ vun rơi trên đường nhỏ.

Tiểu Thỏ một đường chạy ra Đại Lễ Đường, xa xa nhìn thấy Trình Chi Ngôn đứng ở giữa ánh sáng loang lổ, khuôn mặt thanh tú đẹp trai đang hướng tới chính mình nhìn.

“Anh nước chanh!” Tiểu Thỏ cười hi hi hướng tới anh chạy tới.

Trình Chi Ngôn có chút giật mình, anh nhìn trên mặt Tiểu Thỏ mang theo nụ cười rực rỡ hướng tới chính mình một đường chạy tới, trong đôi mắt kia giống như chỉ có bóng dáng một người là anh, giống như chứa toàn bộ thế giới.

“Anh nước chanh!” Tiểu Thỏ trực tiếp nhào vào trong lòng Trình Chi Ngôn.

Hơi thở của cô nháy mắt bị hơi thở trong veo mà lạnh lùng quen thuộc trên người anh vờn quanh, giống như lập tức nhào vào ánh mặt trời cùng trong gió mát.

“Làm sao anh chạy đến đây? Làm hại em còn tưởng rằng anh không có xem em biểu diễn a.” Tiểu Thỏ ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn tới, đôi mắt trong suốt nhìn chằm chằm Trình Chi Ngôn.

“Bên trong. . Người nhiều lắm...” Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, sau đó trốn tránh nói: “Cảm giác có phần ngột ngạt.”

“A.... . . Vậy hiện tại anh cảm giác tốt chút nào chưa?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, về mặt quan tâm nhìn anh.

“Tốt chút rồi. . .” Thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp trả lời.

“Ha ha, anh nước chanh, có phải em biểu diễn rất khá hay không?” Tiểu Thỏ thấy anh không có việc gì, nhất thời lại cao hứng hướng tới anh nói: “Lúc biến thân có phải đặc biệt xinh đẹp hay không? Lần đầu tiên em nhìn thấy cái váy kia cũng là sợ ngáy người a, thật sự thật đẹp rồi !”

“Uh’m.” Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, nhìn người trước mắt về mặt hưng phấn, nhẹ nhàng gật đầu.

“Tiểu Hàm mặc chế phục vương tử cũng rất tuần tú đi?” Tiểu Thỏ lại cứ tự vạch áo cho người xem lưng hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Hơn nữa cậu ấy còn là con lai, nhìn có phải thật sự liên giống vương tử bên trong truyện cổ tích hay không?”

“...” Trình Chi Ngôn nhất thời trầm mặc, đối với vấn đề này từ chối cho ý kiến.

“Nhưng mà em cảm thấy nếu như anh nước chanh mặc vào trên người mà nói, nhất định cũng rất tuần tú!” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ lại hướng tới Trình Chi Ngôn tiếp tục nói: “Nhưng mà nữ sinh thích Tiểu Hàm thật sự rất nhiều, vừa rồi tất cả nữ sinh bên trong Đại Lễ Đường đều hét chói tai.”

“...” Trình Chi Ngôn lại trầm mặc rồi.

Tiểu Thỏ còn ở vào trong phản khởi biểu diễn thành công, một cái miệng cần nhai lắm lắm nói không ngừng.

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn cô, sau một lúc lâu thanh âm mới sâu xa mở miệng hỏi: “Vậy còn em, em cũng thích Tiểu Hàm sao?”

“Gi? ?” Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút, sau đó trong mắt kỳ quái nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Cậu ấy rất tốt a, học tập chăm chỉ, thành tích cũng được, làm việc cũng cực kỳ cố gắng, hơn nữa đáng quý khó nhất là cậu ấy cực kỳ hòa đồng với người khác, mỗi lần nhìn em đều là cười tít mắt, tất cả mọi người cực kỳ thích cậu ấy.”

“Còn anh?”

“Anh nước chanh cũng tốt a! Vừa thông minh lại có học vấn, bất luận em hỏi cái gì, anh đều biết đáp án, hơn nữa từ nhỏ đến lớn anh nước chanh luôn chơi với em, em cũng cực kỳ thích anh nước chanh!” Tiểu Thỏ vô cùng nghiêm túc trả lời.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn trong suốt nhìn cô, lòng mi thanh tú hơi hơi nhăn lên, sau một lúc lâu mới sâu xa hướng tới cô hỏi: “Tiểu Thỏ, rốt cuộc em hiểu cái gì là thích hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 377: Dấm chua này thực chua 4

Chương 377. Dấm chua này thực chua 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách. . . Thích chính là thích a.” Tiểu Thỏ chớp đôi mắt trong suốt khó hiểu nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Thật giống như em thích anh nước chanh, còn thích ăn kẹo sữa Đại Bạch Thỏ, còn thích uống nước chanh! Chính là đặc biệt đặc biệt thích!”

“...”

Trình Chi Ngôn lại hết chỗ nói rồi.

Chẳng lẽ trong cảm nhận của cô, chính mình liền cùng địa vị với kẹo sữa Đại Bạch Thỏ còn có nước chanh sao?

Trong lòng anh nhất thời dâng lên một cỗ cảm giác vô lực thật sâu.

Thôi. . .

Anh đưa tay vỗ trán chính mình, có chút rầu rĩ hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Anh hít thở không khí xong rồi, chúng ta trở về đi, một lát không phải là công bố kết quả cuối cùng sao?”

“Uh~m, đi thôi!” Tiểu Thỏ gật gật đầu, cô thần kinh trì độn căn bản không có phát giác Trình Chi Ngôn đang ghen.

Cô túm tay áo của anh, cười hi hi trở về Đại Lễ Đường.

Lúc bọn họ đi vào, tiết mục cuối cùng vừa lúc biểu diễn xong, nhóm người giám khảo đang tiến hành hạch toán điểm cuối cùng, thỉnh thoảng một mảnh lộn xộn, mọi người cũng đang thảo luận tiết mục lớp học Tiểu Thỏ biểu diễn vừa rồi, giữa nghị luận ồn ào, tất cả mọi người cảm thấy nhất định là bọn họ đạt được hạng nhất.

Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ tùy tiện tìm góc ngồi xuống, Tiểu Thỏ còn đang hưng phấn mà hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Anh nước chanh, nếu như hôm nay lớp em đạt được hạng nhất mà nói, anh mời em bữa tiệc lớn có được hay không?”

“Được.” Trình Chi Ngôn cực kỳ sáng khoái gật đầu.

Bất quá chốc lát người chủ trì liền trở về trên đài lần nữa, bắt đầu tuyên bố thứ tự kết quả trận đấu lần này.

Không ngoài sở liệu, lớp Tiểu Thỏ bọn họ cuối cùng chiếm được hạng nhất.

“Nha! Anh nước chanh! Lớp em hạng nhất a!” Tiểu Thỏ nghe tuyên bố đề nhất cuối cùng, nhất thời cao hứng reo hò một trận, xoay người lại liền trực tiếp cấp cho Trình Chi Ngôn một cái ôm ấp, “Thật tốt quá, đêm nay ăn bữa tiệc lớn! Bữa tiệc lớn! Bữa tiệc lớn! Nha!”

Trình Chi Ngôn có chút không nói gì.

“Tiểu Thỏ! !”

Ngay tại lúc Tiểu Thỏ còn đang ôm ấp Trình Chi Ngôn, phía sau bọn họ đột nhiên vang lên một thanh âm dịu dàng.

“Uh~m?” Tiểu Thỏ theo bản năng quay đầu, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Tiểu Hàm đang có chút xấu hổ đứng ở phía sau bọn họ, ánh mắt phức tạp nhìn bọn họ.

“Tiểu Hàm, tìm tớ có việc? ?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, cười tí mắt hướng tới cậu hỏi, một đôi cánh tay lại vẫn ôm vào trên cổ Trình Chi Ngôn không có buông ra.

“Cái kia. . . Chủ nhiệm nói để ăn mừng lớp chúng ta đạt được hạng nhất, tối ngày mai mời mọi người cùng nhau ăn cơm, cho nên... Để cho tớ tới hỏi một chút cậu có đi hay không?” Tiểu Hàm nở nụ cười một chút, hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng nói.

“Đi nha đi nha!” Tiểu Thỏ vội vàng gật đầu.

“Kia. . .” Tiểu Hàm chần chờ một chút, gương mặt trắng nõn từ từ hiện ra nhàn nhạt đỏ ửng nói: “Vậy tối hôm nay... Cậu có rảnh không, tớ có thể mời cậu ăn cơm không?”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ giật mình, sau đó lắc lắc đầu nói: “Xấu hổ a, tối hôm nay anh nước chanh nói mời tớ ăn bữa tiệc lớn.”

“Vậy sao...” Về mặt Tiểu Hàm nhất thời có chút thất vọng, cậu lại hướng tới Trình Chi Ngôn bị Tiểu Thỏ ôm vào trong ngực nhìn thoáng qua, sau đó cười cười nói: “Vậy lần sau có cơ hội lại mời cậu ăn.”

“Được.” Tiểu Thỏ không cần nghĩ ngợi đồng ý.

Sau khi Tiểu Hàm rời khỏi, Tiểu Thỏ liền nghe thấy trong lòng ngực mình vang lên một cái thanh âm lạnh lạnh: “Em định ôm tới khi nào?”

Cô cúi đầu liền nhìn thấy Trình Chi Ngôn đang không biết nói gì nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 378: Dấm chua này thực chua 5

Chương 378. Dấm chua này thực chua 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ha ha, có cái gì quan trọng.” Tiểu Thỏ hướng tới Trình Chi Ngôn cười hắc hắc, ngữ khí nhẹ nhàng nói: “Liên ôm một chút.”

“A..., em sẽ không sợ người khác hiểu lầm?” Trình Chi Ngôn neho mắt lại, nhìn Tiểu Hàm đứng ở chỗ không xa đang nhìn bọn họ, trong giọng nói mang theo một tia ghen tuông hỏi.

“Hiểu lầm cái gì?” Tiểu Thỏ hiển nhiên là không có phản ứng kịp.

“Hiểu lầm . . Quan hệ hai người chúng ta...” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nhìn cô, thanh âm trầm giọng nói: “Anh nhớ rõ nội quy trường học trường trung học phụ thuộc Nhất Trung cực kỳ nghiêm đi? Hẳn là cấm học sinh yêu đương.”

Tiểu Thỏ ngẩn ra, cánh tay ôm Trình Chi Ngôn nhảy mất buông ra.

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mi.

Tiểu Thỏ có chút phần nộ nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Có cái quan hệ gì, không phải Trình Thi Đồng cũng yêu sớm sao...”

“...”

“Ai nha, nhưng mà áp áp ôm ôm trong trường học xác thực không tốt lắm, vậy chờ chúng ta ra cổng trường lại ôm, được không?” Tiểu Thỏ nghiêng đầu hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

....

Trình Chi Ngôn kìm nén một ngụm máu trong lòng, thiếu chút nữa phun ra.

Đội trường học thưởng cho trận đấu biểu diễn Anh ngữ thú vị lần này xong, người bên trong Đại Lễ Đường cũng hi hi lạc lạc rời khỏi.

Tiểu Thỏ vô cùng cao hứng theo sát sau lưng Trình Chi Ngôn, đi ăn bữa tiệc lớn trong truyền thuyết rồi.

Nhưng mà ra cổng trường, Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ sau lưng mình, lập tức mang theo cô đi tới ngõ nhỏ phức tạp ở trường trung học phụ thuộc.”

Tiểu Thỏ nhìn những cái ngõ tắt phức tạp này, nhìn không được có chút choáng váng đầu.

“Anh nước chanh, chúng ta đây là đi chỗ nào ăn cơm a? ”

Hai người bọn họ đi tới đi lui, Tiểu Thỏ liền hoàn toàn đánh mất nhận biết phương hướng.

“Đi đến cửa tiệm anh thường xuyên ăn trước kia.” Trình Chi Ngôn vẫn vẻ mặt bình tĩnh đi về phía trước như cũ, vừa đi vừa nói: “Lại đi về phía trước lập tức đến chỗ.”

“A...”

Tiểu Thỏ vừa nghe nói là cửa tiệm Trình Chi Ngôn thường xuyên đi trước kia nhất thời trong lòng tràn đầy đều là chờ mong.

Hai người bọn họ liền đi tới một hồi như vậy, Trình Chi Ngôn rốt cục ngừng lại ở phía trước một ngôi nhà rất nhỏ.

“Nơi này?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu, hướng tới tòa nhà trước mắt nhìn qua.

Nhìn từ bên ngoài chính là một tòa nhà cửa cực kỳ bình thường, giống như tất cả nhà xung quanh, nhà cũng có một cái sân rộng mở, chẳng qua cửa sân treo một bảng “Món ăn gia đình Trần Ký”.

“Uh`m, vào đi thôi.” Trình Chi Ngôn khẽ gật đầu, không có dắt tay Tiểu Thỏ, đi thẳng vào.

“Ai, anh nước chanh, đợi em với a.” Tiểu Thỏ nhoáng một cái phát hiện Trình Chi Ngôn đã ở phía trước cô đi vào, vì thế vội vàng đuổi kịp.

Xuyên qua sân lại xuyên qua đại sảnh, trong gian phòng nhỏ, Trình Chi Ngôn tìm cái ghế dựa ngồi xuống.

Trong mắt Tiểu Thỏ tò mò đánh giá bốn phía, không đợi cô xem trang trí xung quanh Trình Chi Ngôn đã ở trên thực đơn chọn đồ ăn quan trọng, cho người phục vụ cầm đi.

Trong khoảng thời gian ngắn hai người vậy mà nhìn nhau chẳng nói gì.

Tiểu Thỏ cảm thấy không khí này giống như có phần xấu hổ, vì thế ở trong lòng chuẩn bị một chút, hướng tới Trình Chi Ngôn cười hì hì hỏi: “Anh nước chanh, trước kia anh cực kỳ thích ăn đồ ăn nhà này sao?”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn nâng mắt liếc cô một cái, thuận miệng lên tiếng.

Này. . .

Tiểu Thỏ kéo kéo môi, vì sao bộ dáng anh nước chanh không quá phản ứng mình a? ?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 379: Dấm chua này thực chua 6

Chương 379. Dấm chua này thực chua 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

Mà giờ phút này, trong lòng Trình Chi Ngôn cũng là vô cùng buồn khổ.

Việc anh ghen, đối phương lại hoàn toàn không có cảm giác, rốt cuộc là nên trách anh biểu hiện quá mức văn phạm phong khinh (nhẹ nhàng), hay là nên trách Tiểu Thỏ thân kinh quá mức dẫn đến.

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn Tiểu Thỏ, trong ánh mắt mang theo một tia u oán không dễ dàng phát giác.

Không quá một lát sau, những cái đồ ăn anh chọn vừa rồi đều đã bùng lên rồi.

Tiểu Thỏ nhìn một bàn đồ ăn này.

Cá nấu cải chua, khoai tây chua cay, dấm chua cải trắng, dưa xào thịt, nước canh chua cay cộng thêm bánh chèo dưa chua óng ánh trong suốt.

Trình Chi Ngôn vẻ mặt bình tĩnh xách bình dấm chua trên bàn, lấy một đĩa nhỏ qua, yên lặng đổ một cái đĩa dấm chua, đẩy trước mặt Tiểu Thỏ. Thanh âm trầm giọng nói: “Cho em.”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ nhìn đĩa dấm chua trước mắt mình, chỉ cảm thấy chính mình còn không có ăn, chỉ đơn giản nhìn như vậy cô đã cảm thấy hàm răng mình chua.

“Này dấm chua. . . Là để làm gì a?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, miễn cưỡng hướng tới Trình Chi Ngôn tươi cười một chút, yếu ớt hỏi.

“Cho em dùng ăn bánh chèo.” Trình Chi Ngôn tiếp tục bình tĩnh hướng tới Tiểu Thỏ trả lời: “Dưa chua bánh chèo nhà này ăn ngon, phối hợp với dấm chua ừ lâu năm, ăn càng ngon.”

“A.... .” Tiểu Thỏ cúi đầu, chớp chớp mắt nhìn đĩa dấm chua đen nhánh kia, chần chờ một chút vẫn là cầm lấy chiếc đũa kẹp một cái bánh chèo dưa chua lên, chấm một chút dấm chua bỏ vào trong miệng mình.

Chua....

Một cổ chua xót nồng đậm nháy mắt lan tràn trong miệng cô.

Lông mi Tiểu Thỏ nháy mắt xoắn xuyết ở một chỗ, chỉ cảm thấy chính mình chua đến nổi nước mắt sắp rơi xuống.

Anh nước chanh anh thật sự không phải đang nói đùa sao!

Chua như vậy, anh xác định là dùng tới chấm bánh chèo ăn sao?

“Như thế nào? Ăn ngon sao?” Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, đôi mắt trong suốt lóe ra một chút ánh sáng nghiêng ngẫm nhìn cô hỏi.

“Còn... Còn có thể...”

Tiểu Thỏ vốn là muốn nói “Đây cũng quá mệt mỏi đi”, nhưng mà nghĩ lại, chẳng lẽ anh nước chanh liền yêu loại vị chua chết người này?”

“A..., thích mà nói, liền ăn nhiều một chút.” Trình Chi Ngôn hướng tới cô mỉm cười, cầm lấy chiếc đĩa lại gấp một chút cá nấu cải chua cùng dăm chua cải trắng đến trong chén của cô.

Tiểu Thỏ ngẩn ra, run rẩy vớt chiếc đĩa ra kẹp đồ ăn trong chén mình lên, mắt nhắm lại, bỏ vào trong miệng.

Nhưng mà, có lẽ là vì vừa rồi nhận lấy đĩa dăm chua kia quá lớn, giờ phút này Tiểu Thỏ lại cái đồ ăn khác vậy mà cảm thấy chua ngon miệng, ăn ngon cực kỳ.

“...”

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mi, mắt thấy chiếc đĩa Tiểu Thỏ càng không ngừng đuổi qua giống như càn quét hướng tới bàn đồ ăn, rốt cục nhìn không được mở miệng hỏi: “Em.. Không chê chua sao?”

“Uh'm... Không tồi a!!” Tiểu Thỏ vừa hôn hén ăn, vừa hướng tới Trình Chi Ngôn giơ ngón tay cái lên nói: “Anh nước chanh, đồ ăn nhà này thật sự ăn ngon, chua, đặc biệt ngon miệng, ừ, đúng rồi, sao anh không ăn a? ?”

“...”

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn Tiểu Thỏ, đưa tay ôm ngực mình, chỉ cảm thấy chấn thương bên trong dường như càng thêm nghiêm trọng rồi.

Ăn cơm tối xong, tính tiền rồi đi, Tiểu Thỏ dặt cổ tay áo Trình Chi Ngôn, về mặt hưng phấn hướng tới anh hỏi: “Anh nước chanh, lần sau chúng ta tới một nhà này ăn có được hay không?”

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nhìn cô một cái, trầm mặc không nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 380: Dấm chua này thực chua 7

Chương 380. Dấm chua này thực chua 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

Lại tới nữa, lại tới nữa...

Tiểu Thỏ nhìn bộ dáng Trình Chi Ngôn lại bắt đầu trầm mặc không nói lời nào, rốt cục nhìn không được vòng đến trước mặt Trình Chi Ngôn, hai tay mở ra, ngăn lại đường đi của anh, trừng mắt nhìn anh hỏi: “Anh nước chanh, hôm nay rốt cuộc anh làm sao vậy?”

“Không như thế nào.” Trình Chi Ngôn quay đầu đi, muốn từ bên cạnh cô vòng qua.

Tiểu Thỏ chính là ngăn ở trước mặt anh không cho anh đi, “Không như thế nào, hôm nay anh không hiểu ra sao làm gì biểu hiện kỳ quái như vậy, nói chuyện với anh anh cũng luôn luôn uh'm a... A liền dẫn em về, rõ ràng buổi sáng còn khá tốt, làm gì buổi chiều xem xong chúng ta biểu diễn anh liền mất hứng, có phải cảm thấy em biểu diễn không tốt hay không?”

“Không có.” Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, đôi mắt trong suốt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn Tiểu Thỏ, nhàn nhạt trả lời.

“Lại tới nữa!” Tiểu Thỏ nhất thời giận dữ sợ, “Vậy anh chính là mất hứng nói với em rồi hả ? ? Xế chiều hôm nay mỗi lần em nói chuyện với anh, anh đều đã vô cùng đơn giản dùng hai ba chữ trở về, làm cho người ta muốn tiếp tục đi nói cũng nói không xong, anh sao vậy, như vậy chúng ta làm sao tiếp tục nói chuyện phiếm vui vẻ?”

“A.... .” Trình Chi Ngôn mị mị ánh mắt, trong ánh mắt mang theo một tia cảm xúc phức tạp nhìn Tiểu Thỏ nói: “Vậy em có thể nói chuyện phiếm vui vẻ cùng Tiểu Hàm sao?”

“Cái gì Tiểu Hàm, em nói chuyện với anh, nhắc mớ gì đến Tiểu Hàm?” Tiểu Thỏ trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn, thờ phỉ phỉ nói: “Ít nhất Tiểu Hàm cho tới bây giờ đều sẽ không dùng lời lẽ ứng phó em.”

“...”

Trình Chi Ngôn đứng tại chỗ, trong đôi mắt sâu thẳm kia, để lộ ra một tia nguy hiểm.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy không khí quanh thân lạnh đi, cảm giác dường như nháy mắt kết băng.

“Nếu nói như vậy, em tìm Tiểu Hàm nói chuyện phiếm đi.” Trình Chi Ngôn bước chân dài ra, bỏ lại một câu như vậy lập tức từ bên cạnh Tiểu Thỏ lách đi qua.

Ai? ?

Cả người Tiểu Thỏ đều đã cứng tại chỗ, mắt thấy bóng dáng Trình Chi Ngôn càng chạy càng xa, cô rốt cục phục hồi tinh thần lại.

Này... Lại mắc mớ gì đến Tiểu Hàm??

Cô cắn chặt răng, liền dậm chân đuổi theo Trình Chi Ngôn ồn ào: “Anh nước chanh, anh đợi em!”

Buổi tối, tắm qua.

Tiểu Thỏ thay áo ngủ, chuyển động tới chuyển động đi trong phòng của mình.

Về sau anh nước chanh thật giống như lão tăng nhập định, bất luận cô nói chuyện với anh như thế nào anh đều không để ý mình rồi.

Đây không bình thường!!

Đây cực kỳ không bình thường! !

Tiểu Thỏ cắn móng tay mình, ở trong phòng loạn chuyển, lại nghĩ như thế nào cũng không rõ, rốt cuộc anh nước chanh xảy ra chuyện gì.

Phía bên cô đang buồn rầu, bên kia Trình Thi Đồng vậy mà gọi điện thoại.

Đúng rồi! Có thể hỏi Trình Thi Đồng a! Cô ấy không phải cực kỳ hiểu biết chú nhỏ sao?

Tiểu Thỏ vỗ tay một cái, vội vàng nhào lên trên giường, cầm lấy di động của mình dè xuống nút nghe.

“Ha ha ha, Tiểu Thỏ, chúc mừng lớp cậu được hạng nhất a!” Điện thoại vừa thông liền truyền đến thanh âm Trình Thi Đồng hi hi ha ha.

“Cảm ơn. . .” Tiểu Thỏ ịu xịu trả lời một câu, đang chuẩn bị mở miệng hướng tới cô ấy hỏi chuyện Trình Chi Ngôn, lại nghe được Trình Thi Đồng bên kia điện thoại dè thấp thanh âm lấy một loại giọng điệu bất quáai hướng tới cô hỏi: “Tiểu Thỏ, cậu biết không, bọn họ đều đã truyền tai nhau, nói cậu với Tiểu Hàm lớp cậu yêu đương ai. . .”

Cái gì??

Trong lòng Tiểu Thỏ cả kinh.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 381: Dấm chua này thực chua 8

Chương 381. Dấm chua này thực chua 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ thiếu chút nữa từ trên giường lăn xuống, “Nói loạn cái gì nha, tớ và Tiểu Hàm làm sao có thể.”

“Ha ha, thật sự.” Trình Thi Đồng tiếp tục cười hi hi hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Có người nói, tận mắt nhìn thấy Tiểu Hàm cười với cậu, cười đến ôn nhu, còn có người nói thấy Tiểu Hàm bóc vỏ kẹo sữa cho cậu.”

“...” Tiểu Thỏ nhịn không được trợn trừng mắt, “Tiểu Hàm cũng không phải chỉ cười đối với một mình tớ, lại nói cái kẹo sữa kia là mỗi người cùng biểu diễn đều có a.”

“Nhưng mà cậu ấy không tự mình bóc vỏ cho người khác a. . .” Trình Thi Đồng che miệng cười hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Ha ha ha, mặc dù tớ không tin

hai người các cậu đang ở chuyện xấu yêu đương, nhưng mà hình như phần lớn người vẫn tin tưởng, nhưng là nói đi nói lại, muốn nói Tiểu Hàm thích cậu, kia tuyệt đối là khẳng định.”

Tiểu Hàm... Tiểu Hàm...

Như thế nào lại là Tiểu Hàm...

Tiểu Thỏ nhin không được đầu đầy hắc tuyến hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Xin cậu đừng nhắc Tiểu Hàm được chứ, hôm nay chú nhỏ cậu không biết phát thần kinh cái gì, hầu như cả đêm cũng chưa để ý tớ, cậu cũng đừng lại cho tớ ám ức.”

“Ha ha ha ha. . .” Bên kia nhất thời truyền đến tiếng cười càn rỡ của Trình Thi Đồng.

“...”

“Sao chú nhỏ không để ý cậu, Tiểu Hàm muốn hẹn cậu ăn cơm chiều, cậu không phải đã từ chối nói muốn cùng chú nhỏ ăn sao, như thế nào, chẳng lẽ chú không mang cậu đi? ”

“Đ dẫn theo. . .” Thanh âm Tiểu Thỏ rầu rĩ hướng tới bên kia điện thoại nói: “Nhưng mà không biết vì sao anh chọn một đồng lớn đồ ăn chua cho tớ... Mặc dù hương vị ăn rất ngon nhưng mà.... Ăn nhiều chua như vậy... Cảm thấy trong bụng có chút khó chịu...”

Nói thí dụ như hiện tại, cái bụng của cô đang thâm thì kêu.

“Phốc, ha ha ha ha ha ha ha. . .” Tiếng cười Trình Thi Đồng nhất thời giống như Bom Nguyên Tử nổ mạnh.

“...” Tiểu Thỏ nháy mắt liền hết chỗ nói rồi, “Cậu cười cái gì a?”

“Không có gì. . . Ôi. . . Cười đến đau bụng...” Trình Thi Đồng bên kia điện thoại vừa lau nước mắt vừa hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Chú nhỏ không nói gì thêm?”

“Nói cái gì? Không nói cái gì a, tớ nói chuyện với anh, anh không phải uh m, liền là a..., khiến cho tớ đều muốn đánh anh rồi...”

“Ha ha hắc. . . Chú nhỏ đây là ghen tị a.” Trình Thi Đồng nhất thời vui vẻ tiếp tục nói: “Buổi chiều cậu và Tiểu Hàm biểu diễn khiêu vũ trên sân khấu, hầu như người người đều đã nghĩ đến hai người là một đôi a, ai nha nha, cái ánh mắt nhỏ thâm tình nhìn nhau kia, cái ánh mắt ôn nhu kia a, tươi cười tràn ngập tình yêu kia a. . . Cậu không cảm thấy xung quanh hai người đã có bong bóng hồng nhạt sao? ”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nghe Trình Thi Đồng nói, sau một lúc lâu, thanh âm mới rầu rĩ nói: “Không có a, lúc khiêu vũ dù sao cũng không thể nhìn chăm chăm dưới lòng bàn chân mình đi. . . Lại nói không phải vòng vo vài vòng sao, nào có cái gì bong bóng hồng nhạt cậu nói nói.”

“Chậc chậc chú nhỏ thật đáng thương.” Trong thanh âm Trình Thi Đồng nhất thời tràn đầy tiếc hận nói: “Một mình ở nơi đó ăn dấm chua, vậy mà không ai biết.”

“...”

Tiểu Thỏ nghe Trình Thi Đồng nói, sau một lúc lâu không có lên tiếng.

Mười giây đồng hồ sau, cô mới di động, trong thanh âm mang theo vô cùng không xác định hướng tới Trình Thi Đồng hỏi:

“Ý của cậu là... Anh nước chanh là ghen tị? Cho nên buổi chiều và buổi tối anh mới biểu hiện không bình thường như thế?”

“Phốc, cậu giờ mới phản ứng kịp a? ”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 382: Một hôn hai ôm ba đầy ngã

Chương 382. Một hôn hai ôm ba đầy ngã

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Thi Đồng cười nhạo Tiểu Thỏ ở trong điện thoại một phen, lúc này mới miễn cưỡng ngừng ý cười không ngớt.

“Được rồi, đừng cười, hiện tại tớ nên làm cái gì bây giờ?” Tiểu Thỏ có chút buồn bực nghe Trình Thi Đồng cố nén ý cười bên kia điện thoại, bất đắc dĩ

hướng tới cô ấy hỏi.

“Cái gì làm sao bây giờ.” Trình Thi Đồng kìm nén cười, hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Đỗ, đều nói phụ nữ là cần đỗ, thực ra đàn ông cũng cần, hướng chỉ chú nhỏ còn là đàn ông thâm trầm như thế.”

“Đỗ như thế nào?” Tiểu Thỏ có chút đau đầu, cô cho tới bây giờ đều không có đỗ người a, hơn nữa trước kia cũng không có thấy Trình Chi Ngôn ghen, đây là lần đầu tiên đối mặt loại tình huống này, cô vậy mà trong khoảng thời gian ngắn không biết nên làm thế nào mới tốt.

“Một hôn hai ôm ba đẩy ngã.” Trình Thi Đồng về mặt không sao cả hướng tới bên kia điện thoại cười hì hì nói: “Đem toàn bộ thủ đoạn sử dụng, tớ cũng không tin chú nhỏ vẫn còn không ngoan ngoan đâu hàng.”

“Trách??” Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng.

Một hôn hai ôm ba đẩy ngã? ?

Loại đề nghị này sao nghe qua liền không đáng tin như vậy a.

“Trách cái gì, cam đoan hữu dụng, mau đi đi.” Trình Thi Đồng ở trong điện thoại liên tiếp thúc giục Tiểu Thỏ.

“Nhưng mà.... Từ trước đến nay đều không có phát sinh chuyện như vậy ....” Tiểu Thỏ lại vẫn là có chút không quá xác định mình có phải hẳn là làm như vậy hay không.

“Trước kia đương nhiên sẽ không phát sinh loại chuyện này a.” Trình Thi Đồng nhất thời cảm thấy Tiểu Thỏ đã không cứu chữa được rồi, “Trước kia hai người mỗi ngày cũng cùng một chỗ có được hay không, chú nhỏ lúc nào cũng nhìn nhất cử nhất động của cậu, ngay cả tâm lý của cậu, suy nghĩ của cậu đều đã một rõ hai ràng, nhưng mà trước mắt khác nhau a, hai người hai địa phương cách xa nhau, chỉ dựa vào mỗi ngày điện thoại duy trì tình yêu đất khách, bên cạnh cậu xuất hiện cái dạng người gì chú không rõ ràng lắm, trong lòng cậu suy nghĩ cái gì chú cũng không rõ ràng lắm, đột nhiên liền nhìn thấy cậu cùng một vị nam sinh tay nắm tay xoay vòng vòng trên sân khấu, chú nhất định là ghen tị, hoảng hốt.”

“...” Tiểu Thỏ cau mày nghe Trình Thi Đồng nói, đột nhiên cảm thấy được. . .

Uh m. Giống như có một chút đạo lý a.

“Cho nên nói trắng ra là, chính là lúc này chú nhỏ không có cảm giác an toàn thôi.” Trình Thi Đồng tiếp tục tẩy não cho Tiểu Thỏ nói: “Mau đi đi, mau đi đi, dựa theo biện pháp tớ dạy cho cậu, sau khi cậu thực hiện toàn bộ nếu như vô dụng lại tới tilajjows.”

“Nhưng mà...” Tiểu Thỏ còn muốn tiếp tục thương lượng cùng Trình Thi Đồng, vậy mà Trình Thi Đồng trực tiếp liền cúp điện thoại.

“...”

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn biểu thị “Trò chuyện đã gián đoạn” di động trong tay, nhìn không được nhẹ nhàng giật giật khóe miệng, người này sao tắt điện thoại nhanh như vậy a. . .

Gọi điện thoại xong, Tiểu Thỏ lại bắt đầu giống ruồi bọ không đầu, ở trong phòng chuyển động rồi.

Hồi lâu sau, cô cắn răng một cái, thôi, hôm nay nếu như cô không làm rõ ràng rốt cuộc vì sao Trình Chi Ngôn có loại thái độ này mà nói, cô tuyệt đối ngủ không yên, vậy còn không bằng đi tìm anh hỏi rõ ràng!

Nghĩ như vậy, Tiểu Thỏ lập tức chạy đến trên ban công, một cái xoay người liền động tác lưu loát từ ban công nhà mình chuyển đến trên ban công nhà Trình Chi Ngôn.

Cô rón ra rón rén đi đến bên cạnh ban công nhà Trình Chi Ngôn, cách cửa sổ thủy tinh vụng trộm hướng tới trong phòng nhìn qua.

Đèn sáng, Trình Chi Ngôn đã thay toàn thân áo ngủ màu xám nhạt, đang nửa dựa ở trên đầu giường, đôi mắt cụp xuống nhìn một quyển sách trong tay mình.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 383: Một hôn hai ôm ba đẩy ngã 2

Chương 383. Một hôn hai ôm ba đẩy ngã 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Thực ra anh giữ nguyên tư thế này đã thật lâu, quyển sách trước mắt kia anh đã nhìn gần nửa giờ lại vẫn là một tờ kia.

Trình Chi Ngôn thở dài một hơi thật sâu, suy nghĩ đến chính mình ở bên cạnh đèn cuồng ăn dấm chua, mà Tiểu Thỏ lại giống người không việc gì, anh liền càng thêm ngột ngạt.

Cho nên nói đến cùng, có lẽ tuổi Tiểu Thỏ quá nhỏ, có lẽ căn bản là không hiểu được cái gì thích, cái gì là yêu đi. . .

Anh đang nghĩ như vậy, liền nghe trên ban công truyền đến một trận tiếng đập cửa “Thùng thùng thùng”, ngay sau đó một đạo thanh âm trong trẻo từ bên ngoài ban công truyền vào nói: “Anh nước chanh, anh nước chanh mở cửa a. . . Em tới tìm anh...”

“ . . .” Trình Chi Ngôn hơi hơi quay đầu, liếc mắt một cái liền nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn dán trên cửa ban công.

Anh nhẹ nhàng thở dài một hơi, xốc chân xuống giường, xô dép lê hướng tới ban công đi tới.

Mở cửa ban công ra, Tiểu Thỏ cười tít mắt đứng ở trước mắt anh, đôi mắt nhìn anh hỏi: “Anh nước chanh, hôm nay anh rót cuộc làm sao vậy? ?”

“Không như thế nào.” Trình Chi Ngôn chờ cô đi vào, lại đóng cửa ban công lần nữa, lúc này mới xoay người lại đôi mắt thâm thúy nhàn nhạt nhìn cô nói: “Đã trễ thế này, còn tới tìm anh có chuyện gì?”

“Không có việc gì liền không thể tới tìm anh sao?” Tiểu Thỏ chớp chớp ánh mắt, nhìn trên mặt Trình Chi Ngôn hơi chút buồn bực, trong lòng thầm suy nghĩ, sẽ không là thật ghen tị đi? ?

“ . . .” Trình Chi Ngôn có chút không biết nói gì nhìn cô, xoay người đi trở về trước giường mình, một lần nữa dựa ở trên đầu giường, cầm lấy quyển sách ở bên cạnh kia, cúi đầu vừa nhìn vừa nói: “Anh đang nhìn sách, chính em chơi đi.”

“A.... . .” Tiểu Thỏ cúi đầu lên tiếng, nhưng là đi theo sau lưng Trình Chi Ngôn, đi đến trước giường anh, cánh tay chống đỡ ở trên giường, nghiêng đầu, từ giữa sách của anh hướng tới anh nhìn lại.

“ . . .” Trình Chi Ngôn nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn bỗng dưng xuất hiện ở trước mắt mình kia, hơi run sợ một phen, sau đó nhú lông mày nói: “Em làm gì?”

“Uh’ m . . .” Tiểu Thỏ nhìn chằm chằm môi phần nộn của Trình Chi Ngôn.

Úm... Môi anh nước chanh nhìn sáng bóng, hồng nhuận a. . .

Nếu như dựa theo phương pháp Trình Thi Đồng dạy cho cô, hiện tại có phải nên là tiến hành bước đầu tiên “Hôn” hay không?

Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng Tiểu Thỏ vẻ mặt có vẻ dấm chiêu trước mắt, mới vừa định mở miệng hỏi cô rốt cuộc muốn làm gì lại cảm thấy hoa mắt, môi cô ẩm áp mà mềm mại đã nhẹ nhàng hôn lên cánh môi của anh.

Đây là muốn... Làm gì? ?

Trình Chi Ngôn giật mình, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phần nộn trắng nõn của Tiểu Thỏ trước mắt, mắt to trắng đen rõ ràng gần trong gang tấc, lông mi dài dài giống như hai cây quạt xinh xắn theo động tác nháy mắt của cô xòe ra thật nhỏ.

Tiểu Thỏ sau khi hôn môi Trình Chi Ngôn, chần chờ một chút liền thăm dò duỗi đầu lưỡi bản thân ra, thật cẩn thận tiến vào trong miệng anh.

Hơi thở say nồng riêng biệt trên người cô đều đã vờn quanh cả người anh, vừa rồi cô đi tới đi lui trong phòng anh, hơn nữa cô còn uống sữa đường, cho nên giờ phút này lúc đầu lưỡi của cô mang theo một chút hương vị sữa ngọt ngào đụng chạm đến lưỡi mềm mại của anh, tim Trình Chi Ngôn vậy mà nhảy mất lỡ một nhịp đập.

Nhưng mà Tiểu Thỏ cũng không có cho anh thời gian suy nghĩ quá nhiều, cánh tay mảnh khảnh đã thuận thế vòng lên cổ thon dài của anh.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 384: Một hôn hai ôm ba đẩy ngã 3

Chương 384. Một hôn hai ôm ba đẩy ngã 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tìm Trình Chi Ngôn nhảy mất đập “Phù phù phù phù” điên cuồng.

Tiểu Thỏ thấy anh hồi lâu không có phản ứng kịp, lá gan nháy mắt liền to lên.

Cô quán chặt đầu lưỡi mềm mại của anh, học bộ dáng nụ hôn của anh, nhẹ nhàng mà mát.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn hơi hơi nheo lại, ánh sáng trong ánh mắt tối sầm.

Bất luận cái vị nam sinh nào, lúc đối mặt với nữ sinh mình thích chủ động hôn đều khó có khả năng không có bất kỳ phản ứng gì.

Anh đưa tay nhẹ nhàng ôm vòng eo mềm mại mảnh mai của Tiểu Thỏ, kéo thân thể của cô gần sát mình một chút, quyền sách đặt ở trên chân anh sớm không biết đánh rơi nơi nào.

Bất quá là trong phút chốc, Trình Chi Ngôn liền đã phản công, lưỡi trắng mịn mang theo một chút kiềm chế hãm hực cả đêm chuyển dời về chiến trường trong miệng Tiểu Thỏ.

Rõ ràng hai người bọn họ không phải lần đầu tiên đã hôn môi, nhưng mà không biết vì sao Tiểu Thỏ cảm thấy tối hôm nay nụ hôn anh nước chanh giống như đặc biệt khác.

Ít đi một chút ôn nhu ngày xưa.... Lại nhiều một chút hơi thở xâm lược..

Nhưng mà anh như vậy lại làm cho cô vô cùng tâm động như cũ.

Một cái nụ hôn này giằng co thời gian rất lâu, lúc Tiểu Thỏ sắp thở không được Trình Chi Ngôn rốt cục đem lưỡi mình từ trong miệng cô lui ra.

Trong phòng một mảnh an tĩnh, chỉ có thể nghe được tiếng hai người thở dốc.

“Anh nước chanh. . .” Tiểu Thỏ thử hô anh một tiếng.

Ánh mắt Trình Chi Ngôn sụp xuống, nhìn Tiểu Thỏ hai tay chống ở trên giường, không nói lời nào.

“Anh... Có phải ghen tị hay không?” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, cảm thấy nói bóng nói gió gì đó vẫn là rất không thích hợp với mình, không bằng liền trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi anh.

Trình Chi Ngôn giật mình, ánh mắt phức tạp nhìn cô.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, thấy Trình Chi Ngôn không nói lời nào, có vẻ dăm chiêu liền gật gật đầu nói: “Không nói lời nào chính là ngầm thừa nhận rồi... Thì ra thật đúng là ghen tị a. . .”

“Thì ra???” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mày, đôi mắt trong suốt nhìn cô.

“Ách. . .” Tiểu Thỏ xoay người, ngồi xuống bên cạnh anh, nghiêng đầu kỳ quái nói: “Đúng a, em chính là vẫn đều không rõ ràng, cả một buổi chiều thêm buổi tối vì sao bộ dáng anh cực kỳ mất hứng... Sau đó vẫn là Trình Thi Đồng gọi điện thoại cho em, em hỏi cô ấy một phen mới biết được anh có thể là ghen tị.”

“...”

Trình Thi Đồng?

Trình Chi Ngôn khẽ nhú mày, cháu gái nhỏ này của anh quả nhiên mỗi lần đến chỗ thời khắc mấu chốt thì tới đánh giúp rồi.

“Cho nên em mới phản ứng kịp là anh ghen tị? ?”

Trình Chi Ngôn cảm thấy chính mình sắp thổ huyết (học máu), thiết thời buổi tối anh chọn nhiều đồ ăn chua như vậy, cô vậy mà vẫn đều không có phản ứng kịp, anh là uyển chuyển biểu đạt chuyện mình ghen này??

“Ách. . .” Tiểu Thỏ còn có chút không quá rõ ràng, lần trước cô và Trình Thi Đồng đặc biệt sắp xếp tiết mục để cho Trình Chi Ngôn ghen, nhưng anh không có ghen, lần này cô rõ ràng cũng không làm cái gì đặc biệt, làm sao anh lại đột nhiên ghen tị a? ?

“...” Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn cô một cái, có lẽ cô còn không có làm rõ ràng vì sao mình ghen đi.

Ai?

Sao lại không nói? ?

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn Trình Chi Ngôn tiếp tục lâm vào trầm mặc trước mắt, nhìn không được đưa tay gỡ gỡ đầu chính mình, khẽ cắn môi, dứt khoát hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, trực tiếp tiến hành bước hai, ôm ấp!

Cô nghĩ như vậy, cả người lập tức hướng tới Trình Chi Ngôn ôm.

Chương 385: Một hôn hai ôm ba đẩy ngã 4

Chương 385. Một hôn hai ôm ba đẩy ngã 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trong lòng Trình Chi Ngôn nháy mắt nhiều một cái thân thể mềm mại.

Tiểu Thỏ ôm anh, đầu dùng lực cọ sát ngực của anh, sau đó làm nũng hướng tới anh nói: “Anh nước chanh, anh làm gì không để ý tới em?”

“...”

Trình Chi Ngôn ôm Tiểu Thỏ, vẫn không nói gì như cũ.

Vẫn lại là không để ý tới cô??

Tiểu Thỏ buồn bực cắn cắn môi mình, xem ra kỹ năng ôm ấp này còn không bằng cái kỹ năng hôn vừa rồi kia....

Không được mà nói..

Cô cần phải phóng đại chiêu!!

Ngay tại lúc Trình Chi Ngôn suy nghĩ nên nói với Tiểu Thỏ như thế nào về chuyện xê chiều hôm nay, anh chỉ cảm thấy trên bả vai mình truyền đến một lực đạo rất lớn, cả người anh liền không tự chủ được theo cổ lực đạo này hướng tới phía sau ngã ra.

“Àm” một tiếng, cả người anh đều đã ngã ở trên giường.

Cánh tay mảnh khảnh của Tiểu Thỏ chống hai bên đầu của anh, đôi mắt từ trên cao nhìn xuống nhìn anh.

“...” Đôi mắt trong suốt Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ chống đỡ ở phía trên mình, sau một lúc lâu rốt cục mở miệng cúi đầu hỏi: “Em làm gì?”

“Hạ gục anh a.” Tiểu Thỏ cực kì nghiêm túc hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Đồng Đồng nói, đối phó anh chỉ cần một hôn hai ôm ba đẩy ngã thì tốt rồi, bảo đảm hiệu nghiệm.”

“Đây đều là lý luận gì?” Trình Chi Ngôn nhíu chặt mày nhìn Tiểu Thỏ nói: “Không được nghe nó nói bậy.”

“Nhưng mà em cảm thấy rất có tác dụng.” Tiểu Thỏ nhìn trên gương mặt trắng nõn đẹp trai của anh từ từ hiện ra đỏ ửng, nhìn không được cười hi hi nói: “Anh xem, sau khi em thực hành phương pháp cổ ấy dạy, anh quả thật nói chuyện cùng em a.”

“...”

“Ai nha, anh nước chanh, anh rốt cuộc là ghen tị hay là giận em a?” Tiểu Thỏ trong mắt khó hiểu nhìn Trình Chi Ngôn, rốt cục bắt đầu hướng tới anh hỏi: “Có phải bởi vì xê chiều hôm nay em cùng khiêu vũ với Tiểu Hàm trên đài hay không, anh mất hứng? Nhưng mà cái kia vốn là biểu diễn kịch bản, trước tập luyện không phải em cũng nói cùng anh sao, lúc ấy cũng không thấy anh ghen a.”

“...”

Đôi mắt Trình Chi Ngôn di chuyển từ trên mặt phấn nộn trắng nõn theo chiếc cảm thon của cô, dọc theo cổ mảnh khảnh nhìn thấy bên trong cổ áo ngủ của cô.

Bởi vì giờ phút này hai tay cô chống ở trên giường nửa quỳ ở phía trên của anh, cho nên áo cô liền lộ ra một cái khe hở thật lớn, từ góc độ của anh nhìn qua, cảnh sắc bên trong nhìn không sót một cái gì.

Uh m ..

Không thể tưởng được năm trước vẫn chỉ là nụ hoa hơi hơi lớn, hiện tại đều đã có chút cảm giác gò núi nhỏ ngực rồi.

Trình Chi Ngôn có chút không tập trung nhớ lại, cái tay thon dài trắng nõn kia liền vô ý thức nhẹ nhàng sờ soạng gò núi nhỏ ngực cô một cái.

“...”

“...”

Tiểu Thỏ lập tức liền cứng lại rồi.

Cô cúi đầu, vẻ mặt không dám tin nhìn Trình Chi Ngôn nằm ở trên giường, thanh âm lấp bắp nói: “Anh anh anh...Anh làm gì?”

Trình Chi Ngôn cũng là hơi hơi ngẩn ra, từ lòng bàn tay truyền đến cảm giác mềm mại, nháy mắt làm cho anh phục hồi tinh thần lại.

Anh không dấu vết thu hồi tay mình, trên gương mặt mang theo một tia đỏ ửng hướng tới Tiểu Thỏ ho nhẹ một tiếng nói: “Không có gì... Tư thế vừa rồi kia của em... Có phần hở rồi....Anh giúp người chần một cái.”

“...”

“...”

Trong phòng ngủ Trình Chi Ngôn nháy mắt một mảnh yên tĩnh.

Tiểu Thỏ lập tức xoay người một cái, từ trên người Trình Chi Ngôn cúi xuống, đưa tay che cổ áo chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 386

Chương 386. Một hôn hai ôm ba đẩy ngã 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ lập tức xoay người một cái, từ trên người Trình Chi Ngôn cúi xuống, đưa tay che cổ áo mình, một khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ rực.

Trình Chi Ngôn cũng ngồi dậy, đôi mắt trong suốt nhìn đôi má Tiểu Thỏ ửng đỏ, ngọn đèn trong phòng chiếu lộn tóc mềm mại của cô, bộ dáng cô mặc áo ngủ hồng nhạt ngồi ở trên giường nhìn giống như một tiên tử nghịch ngợm xuống nhân gian.

Hơn nữa.... Vẫn lại là một cái tiên tử ngu dốt không hiểu tình cảm...

Trình Chi Ngôn rốt cục có chút đau đầu đưa tay dè trán mình, trông cậy vào Tiểu Thỏ có thể tự mình giác ngộ ra anh vì sao sẽ ghen phòng chừng là không có khả năng, người thần kinh thô sơ giống như cô phòng chừng cũng chỉ có thể rất đơn giản nói rõ trắng ra cùng cô.

Anh chuẩn bị ở trong lòng một chút, sau đó ánh mắt chuyển hướng, cúi đầu hướng tới Tiểu Thỏ hô một tiếng: “Tiểu Thỏ.”

“Uh`m? ” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, trong mắt khó hiểu nhìn Trình Chi Ngôn.

“Nếu... ” Trình Chi Ngôn nghĩ nghĩ, hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Tương lai một ngày kia, em gặp được người ưu tú hơn anh, tốt hơn anh...”

Thanh âm của anh dừng một chút, sau đó chậm rãi nói: “Em sẽ... Thích một người khác sao? ”

“A?” Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút, sau đó theo bản năng lắc lắc đầu nói: “Sẽ không a.”

“Vì sao?” Khóe môi Trình Chi Ngôn hơi hơi ngoéo một cái, trong thanh âm mang theo một tia hấp dẫn hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Em phải biết rằng, từ nhỏ đến lớn, nam sinh em tiếp xúc tối đa cũng chỉ có anh, có lẽ sau này, chờ em lên cao trung, lên đại học, em sẽ phát hiện thực ra bên cạnh em còn có rất nhiều người ưu tú hơn anh, cho đến lúc này em sẽ không hối hận khi cùng với anh?”

“Anh nước chanh, anh nói như vậy giống như có phần không quá đúng?” Tiểu Thỏ nhìn không được đầu đầy hắc tuyến nhìn Trình Chi Ngôn, bĩu môi nói: “Trên cái thế giới này có rất nhiều người ưu tú, anh xem Bill Gates giàu nhất thế giới, còn có minh tinh Chu Kiệt Luân anh thích nhất, bọn họ đều cực kỳ ưu tú, nhưng mà ở trong lòng em, người trong lòng em cũng là anh, nếu như sau này bên cạnh anh xuất hiện một người nữ sinh xinh đẹp hơn em, hiểu chuyện hơn em, ôn nhu hơn em, anh sẽ thích cô ấy, sẽ hối hận cùng với em sao?”

“Sẽ không.” Trình Chi Ngôn cực kỳ gọn gàng linh hoạt trả lời.

“Sao lại không được, vậy anh lo lắng em sẽ cùng với người khác làm gì a.” Tiểu Thỏ vẻ mặt không biết nói gì nhìn anh nói: “Em nhìn giống như là người nói một đằng làm một nẻo sao?”

“...”

Trình Chi Ngôn hơi run sợ một phen, lập tức hướng tới Tiểu Thỏ lộ ra một cái tươi cười ôn nhu, anh đưa tay sờ sờ đầu cô, cười nói: “Không...Anh chỉ là lo lắng em vẫn không rõ.”

Anh luôn luôn coi cô như đứa trẻ đối đãi, cho rằng cô chỉ là nhất thời mới sẽ thích mình.

Nhưng mà anh vẫn không có nghĩ tới, thực ra tình cảm đứa trẻ mới là đơn thuần nhất.

Bọn họ thích chính là thích, không thích chính là không thích, rất nhiều khi người trưởng thành xoắn xuýt một chuyện, trong mắt họ thực ra căn bản không tính là vấn đề.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt trực tiếp Trình Chi Ngôn một lúc lâu, vậy mà yên lặng đứng dậy xoay người lại đi đến cửa ban công phòng anh, kéo cửa ra trực tiếp đi ra ngoài.

???

Trình Chi Ngôn trong mắt nghi hoặc nhìn bóng dáng của cô biến mất ở trên sân thượng, trong lòng còn đang buồn bực rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nghe được “Đông” một tiếng, người này lại trở về.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 387: Gọi thầy giáo Trình

Chương 388. Gọi thầy giáo Trình

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ài? Quyết định gì?” Tiểu Thỏ hơi hơi ngửa đầu, cảm nhận cánh môi anh mềm mại mang đến hơi thở trong veo mà lạnh lùng, nhin không được thấp giọng hỏi.

“Đến lúc đó em liền biết...” Trình Chi Ngôn mỉm cười, cánh môi đem tất cả nghi hoặc đổ trở về.

Nhưng mà quyết định này, Tiểu Thỏ mãi cho đến thi trung khảo kết thúc cũng không có hỏi ra cái nguyên do vì sao.

Thành tích Trung khảo có, ước nguyện Tiểu Thỏ được đền bù thi được Nhất Trung thành phố Z, tiếp tục dọc theo dấu chân Trình Chi Ngôn từng bước một đi về phía trước.

Bởi vì sơ trung các cô chính là trường trung học phụ thuộc Nhất Trung, trên lí luận mà nói, chỉ cần lên trường trung học phụ thuộc Nhất Trung, chẳng khác nào là nửa bàn chân bước vào Nhất Trung.

Dưới tình huống như vậy, trường học các cô chia đều một cái lớp học hai phần ba học sinh thi được lên năm đầu trung học, cũng không tính là cái tin tức gì.

Cho nên Tiểu Thỏ thật cao hứng bên trong danh sách trúng tuyển Nhất Trung, thấy được Trình Thi Đồng, Cố Ninh Thư, còn có tên Tiểu Hàm.

Mùa hè nóng bức đảo mắt liền đi qua.

Gió nhẹ tháng chín lướt qua đôi má, hoa lan nở rộ khắp nơi trên đất, Tiểu Thỏ tinh thần phấn chấn mạnh mẽ trở thành học sinh mới cao nhất.

Cùng lúc đó Trình Chi Ngôn cũng đã lên Đại Tứ (đại học năm 4).

Học sinh Đại Tứ từ ngày khai giảng tháng chín bắt đầu trở nên bận rộn, tìm việc hoặc là thi nghiên cứu, tiếp tục ở lại tỉnh hoặc là đi tỉnh khác, đều đã biến thành lựa chọn ngã tư đời người.

Càng thêm không ít tình yêu đến Đại Tứ hoặc cũng là đến tốt nghiệp nói chia tay.

Tiểu Thỏ mỗi ngày gọi điện thoại cho Trình Chi Ngôn bắt đầu nói bóng nói gió đủ loại muốn hỏi sau khi anh tốt nghiệp định làm gì, nhưng mà Trình Chi Ngôn vẫn giữ bí mật tuyệt đối, chỉ nói mình đã tìm đơn vị thực tập tốt, nhưng mà chi tiết cụ thể còn đang thương lượng, chờ đến xác định cuối cùng mới có thể nói cho cô.

Tiểu Thỏ có chút rầu rĩ không vui cúp điện thoại, quay đầu nhìn thấy Trình Thi Đồng đang ngồi ở trên sàn phòng mình xem truyện tranh, cuối cùng nhịn không được đưa tay chọc chọc cánh tay của cô ấy nói: “Đồng Đồng, thực ra tớ vẫn muốn hỏi cậu một vấn đề.”

“Vấn đề gì, nói.” Trình Thi Đồng cúi đầu về mặt chuyên chú nhìn truyện tranh trong tay mình, thuận miệng lên tiếng.

“Hai ta sở dĩ đã bị phân ở một lớp, hơn nữa lại biến thành ngồi cùng bàn.... Có phải trong nhà cậu tìm người tác động hay không?” Tiểu Thỏ chần chờ một chút, vẫn lại là đem nghi hoặc mấy ngày nay hướng tới cô ấy hỏi.

“Đúng a.” Trình Thi Đồng về mặt nhẹ nhàng bâng quơ gật đầu nói: “Có quan hệ có thể lợi dụng, làm gì không lợi dụng a, giấu lại ba năm sơ trung hai người chúng ta đau khổ không có ở một cái lớp như thế, tớ liền nhịn không được muốn thổ huyết! Quả thực chính là gây đánh uyên ương!”

“...” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn cô ấy, giật giật khóe miệng nói: “Cậu nghĩ đúng lắm, cậu vì muốn cùng lớp Cố Ninh Thư đi?”

Trình Thi Đồng rút cục từ trong truyện tranh ngẩng đầu lên, đôi mắt nhìn Tiểu Thỏ, cười hi hi nói: “Nói cái gì a, tớ hiển nhiên là vì cậu a.”

“...”

Thôi đi vừa thấy cậu đặc biệt chân thành tha thiết, tớ liền biết trong lòng cậu không nghĩ như vậy rồi.

Tiểu Thỏ có chút ghét bỏ bĩu môi.

“Đúng rồi, nói cho cậu một cái tin tức nho nhỏ!” Trình Thi Đồng như là đột nhiên nhớ tới cái gì, hướng tới Tiểu Thỏ đề thấp thanh âm thần bí nói: “Nghe nói tuần sau, lớp chúng ta có một người giáo viên vật lý mới.”

“A....” Tiểu Thỏ cảm thấy được tin tức này một chút hứng thú đều không có.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 388

Chương 389. Gọi thầy giáo Trình 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uy! Sao cậu một chút phản ứng đều không có a? ?” Trình Thi Đồng đưa tay chọc chọc cánh tay Tiểu Thỏ, nhú mày hỏi.

“Đây có cái gì phản ứng a, hiện tại mới vừa khai giảng, giáo viên thay đổi là bình thường.” Tiểu Thỏ nhịn không được đảo cặp mắt trắng dã hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Loại tin tức này, kích động như vậy sao? ?”

“Nhưng mà nghe nói thầy giáo vật lý vô cùng đẹp trai a!” Trình Thi Đồng về mặt hoa si nhìn trần nhà, hai tay nắm tay ở trước ngực, trong mắt ứa ra trái tim hồng nói: “Nghe nói người lại ôn nhu, hơn nữa còn là độc thân!”

“Ha ha ha. . .” Tiểu Thỏ cười khan vài tiếng, “Cần tớ nhắc nhở chuyện cậu đã có bạn trai sao?”

Trình Thi Đồng phục hồi tinh thần lại, đôi mắt xinh đẹp trừng mắt nhìn Tiểu Thỏ một cái nói: “Lòng thích cái đẹp ai cũng đều có, tớ xem soái ca lại không phạm pháp!”

“Ừ, không phạm pháp, không phạm pháp!” Tiểu Thỏ gật đầu nói: “Có bao nhiêu đẹp trai a, có đẹp trai bằng anh nước chanh không?”

“...” Trình Thi Đồng về mặt khinh bỉ nhìn cô, cảm giác chính mình đã chẳng muốn tiếp tục nói chuyện cùng cô.

Một tuần mới.

Sớm thứ hai tiết đầu tiên chính là vật lý, bạn học lớp Tiểu Thỏ an tĩnh chờ giáo viên xuất hiện giống như thường ngày, nhưng là Trình Thi Đồng nhịn không được liên tiếp hướng tới ngoài cửa sổ nhìn lại.

Ai nha nha...Giáo viên vật lý soái ca trong truyền thuyết kia sao còn chưa đến? ?

Tiểu Thỏ có chút bất đắc dĩ nhìn bộ dáng Trình Thi Đồng chờ đợi kia, nhất thời đầu đầy hắc tuyến.

Nhưng mà...Lúc một bóng dáng quen thuộc xuất hiện tại cửa phòng học, không chỉ là Tiểu Thỏ, liền ngay cả Trình Thi Đồng đều đã nháy mắt ngây ngẩn cả người.

Tám giờ buổi sáng, ánh mặt trời chói mắt đang từ phía trước phòng học chiếu xạ tiến vào, chiếu xuống bóng dáng cao to dẫm xuống ánh sáng ngọc đầy đất, động tác tao nhã chậm rãi đi vào phòng học.

Trên gương mặt trắng nõn kia, đôi mắt trong suốt sâu thẳm quen thuộc như thế, mũi thẳng của anh, khoe môi mỏng cong một cái đường cong mờ, anh mặc áo sơ mi màu trắng, caravat màu xanh đậm, tóc ngắn màu đen dán ở sau tai, ánh mặt trời ngoài cửa sổ rơi ở bốn phía của anh, nhuộm lên một tầng vàng sáng nhàn nhạt quanh anh, lại giống như làm cho thời gian ngừng lại.

“Vào học.” Lúc thanh âm trầm thấp mà dồi dào từ tính vang lên phía trước bục giảng.

Tiểu Thỏ rút cục phục hồi tinh thần lại, trong mắt không dám nhìn Trình Chi Ngôn đứng ở trước phòng học.

“Ai nha nha. . .” Trình Thi Đồng chặc lưỡi, hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng nói: “Đây là giáo viên vật lý mới tới, quả nhiên có đẹp trai bằng anh nước chanh nhà cậu.”

Thanh âm của cô dừng hai giây, lại nhin không được mở miệng nói: “Mẹ, chú nhỏ làm sao có thể đột nhiên chạy tới dạy vật lý chúng ta?”

“Đứng dậy.” Bạn cùng lớp mặc dù cũng đều là ngẩn ra, nhưng mà tại khẩu hiệu lớp trưởng vang dội vẫn lại là phản xạ có điều kiện toàn bộ đứng lên.

“Các học sinh tốt.”

“Thầy giáo tốt!”

“Mời ngồi.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, hai tay chống ở trên bục giảng, thanh âm ôn hòa hướng tới học sinh trong phòng học nói: “Từ hôm nay trở đi tôi chính là giáo viên vật lý kiêm chủ nhiệm lớp các em.”

Cái gì! ! ?

Trình Thi Đồng càng thêm khiếp sợ rồi, ngay cả chủ nhiệm lớp đều đã thay đổi?

Nằm máng! Chú nhỏ! Chú diễn tuồng nào a?

Tiểu Thỏ lại càng tròn to mắt nhìn Trình Chi Ngôn trước mắt, trong đầu lại vang vọng đêm qua anh gọi điện thoại, ý vị thâm trường nói câu nói kia--- ngày mai em liền biết lúc trước anh làm quyết định gì.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 389

Chương 390. Gọi thầy giáo Trình 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cho nên!

Lúc trước anh làm quyết định chính là tới cao trung làm chủ nhiệm lớp của cô?

Không phải đâu!

Tiểu Thỏ cả người đều đã cứng lại.

Trình Chi Ngôn đứng ở trên bục giảng, ánh mắt hướng tới phía dưới bục giảng quét một vòng, nhìn thấy trong mắt hai người Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng chấn kinh, khoe môi gọi lên tươi cười nhàn nhạt.

“Nếu hôm nay là lần đầu tiên gặp mặt cùng mọi người.” Anh đưa tay cầm lấy danh sách đặt ở trên bàn, mỉm cười, thanh âm ôn hoà hướng tới các học sinh ngồi ở dưới lớp nói: “Vậy đầu tiên chúng ta vẫn là làm quen một chút là tốt hơn, tôi họ Trình, Trình là tương lai, Trình Chi Ngôn, lời nói, phía dưới bắt đầu điểm danh, đến tên bạn học nào mời hô một tiếng, đồng thời đứng lên để cho tôi nhìn một chút.”

“Tôn Minh nguyệt.”

“Có.”

“Đàm Tinh Tinh.”

“Có.”

“...”

Đợi cho Trình Chi Ngôn đọc tên tất cả bạn học một lần, anh cầm danh sách trong tay khép lại, sau đó ảm đạm cười, hướng tới bọn họ nói: “Cho nên, các vị học sinh nếu có vấn đề gì muốn hỏi tôi, có thể nhấc tay, tôi sẽ nghiêm túc trả lời.”

“Thầy giáo, hỏi vấn đề gì cũng có thể sao?” Phía dưới bục giảng một vị nam sinh giơ tay lên, đồng thời lớn tiếng hét lên.

“Uh`m cố gắng hỏi vấn đề có đáp án, về phần những cái trên trời có mấy vì sao này, vấn đề người có bao nhiêu cọng tóc tôi từ chối trả lời.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, thanh âm trầm giọng nói.

Vừa dứt lời, lập tức có mấy nữ sinh giơ tay lên.

“Vị đồng học bên kia.” Ánh mắt Trình Chi Ngôn hướng tới các cô nhìn qua, tiện tay chọn một vị.

“Thầy giáo! Năm nay bao nhiêu tuổi?” Nữ sinh được Trình Chi Ngôn chỉ lập tức đứng lên, trong mắt trái tim hồng hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

“Hai mươi hai.”

“Oa! Thật trẻ tuổi!” Dưới bục giảng lập tức vang lên một mảnh tiếng cảm khái.

“Thầy giáo, thầy mới vừa tốt nghiệp sao? ?”

“Uh`m, không sai biệt lắm.” Đôi mắt Trình Chi Ngôn chớp động, hàm hồ trả lời một câu.

“Thầy giáo, thầy có người trong lòng sao! ?” Nữ sinh thứ ba được chỉ lớn mật hỏi tiếng lòng tất cả nữ sinh lớp học.

Trong nháy mắt mọi ánh mắt đều đã hướng tới Trình Chi Ngôn nhìn qua.

“Có.” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, ánh mắt giống như vô ý hướng tới phương hướng Tiểu Thỏ nhẹ nhàng nhìn qua.

“Thầy giáo, vậy thầy có bạn gái sao? ?”

“Có.” Trình Chi Ngôn tiếp tục gật đầu.

“A - -? ?”

Lớp học nhất thời vang lên tiếng thất vọng liên tiếp.

Trình Chi Ngôn không nói lời nào, mặt mỉm cười nhìn bọn họ, sau một lúc lâu anh mở sách vật lý trên bục giảng ra, cầm lấy phấn viết, đi đến trước bảng đen, hướng tới bọn họ thân nhiên nói: “Được rồi, vấn đề hỏi được không sai biệt lắm, chúng ta bắt đầu học đi.”

“Thầy giáo, bạn gái của thầy có phải vô cùng xinh đẹp hay không a? ?” Phía dưới bục giảng còn có nữ sinh không cam lòng hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi một câu.

“...” Trình Chi Ngôn gạt mình, xoay người lại, ánh mắt hướng tới Tiểu Thỏ nhìn qua, sau đó khóe môi cong lên, thanh âm trầm giọng nói: “Không, cô chỉ là đặc biệt đáng yêu.”

“Gào khóc oa! !”

“Không cần a! !”

Trong phòng học nhất thời vang lên từng đợt thanh âm ồn ào.

“Được, yên lặng, bắt đầu học.” Trình Chi Ngôn thu hồi tươi cười, ánh mắt nghiêm túc liếc toàn lớp một cái.

Phòng học ảm ỉ nháy mắt không có thanh âm.

Tiểu Thỏ ngồi ở chỗ ngồi, khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn sớm đã tràn đầy đỏ ửng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 390

Chương 391. Gọi thầy giáo Trình 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiết một rất nhanh liền đi qua. Chờ đến tiếng chuông tan học vang lên, bạn cùng lớp vậy mà lại vẫn có một chút cảm giác còn chưa hết.

Thì ra vật lý cũng có thể là một môn học thú vị như vậy a.

“Tan học.” Trình Chi Ngôn thu dọn sách vở xong, hướng tới các học sinh nói đơn giản một tiếng, trực tiếp đi ra phòng học.

...

Tiểu Thỏ mất thấy Trình Chi Ngôn đi ra phòng học, “Bá” một phen đứng lên, vội vàng từ cửa sau phòng học chạy ra ngoài hướng tới Trình Chi Ngôn đuổi theo.

“Anh nước chanh, anh nước chanh! !” Cô vừa chạy vừa hướng tới Trình Chi Ngôn đi ở phía trước la lớn.

Bóng dáng Trình Chi Ngôn bỗng nhiên dừng bước lại, anh quay đầu lại, trên gương mặt trắng nõn mang theo nhàn nhạt mỉm cười nhìn Tiểu Thỏ nói: “Bạn Bạch Tiểu Thỏ, mời gọi thầy giáo Trình.”

“Ách. . . Trình. . . Thầy giáo Trình. . .” Tiểu Thỏ nhin không được giật giật khóe miệng, ngoan ngoãn hô một tiếng.

“Uh, tìm thầy có chuyện gì?” Trình Chi Ngôn ôm sách giáo khoa cùng giáo án trong tay, đứng ở hành lang phòng học, trong đôi mắt mang theo ý cười nhợt nhạt hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng hỏi.

“Không phải, sao anh đột nhiên chạy tới làm giáo viên vật lý của em rồi hả ? ? Còn làm chủ nhiệm lớp?” Tiểu Thỏ phát hiện mình nhìn Trình Chi Ngôn vậy mà lại thấy thất thần, nhin không được ở trong lòng hung hăng khinh bỉ chính mình một phen, sau đó hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Anh... Không phải anh nói đi tìm công việc thực tập sao? ?”

“Đúng a, tới trường học các em thực tập làm thầy giáo, coi như là thực tập a. Như thế nào, kinh hi sao? ?” Trong mắt Trình Chi Ngôn ý cười nhìn cô nói.

“Cái gì kinh hi a, rõ ràng là sợ hãi có được hay không!” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn ý cười ôn nhu trên mặt anh, mặc dù ngoài miệng châm chọc anh nhưng trong lòng lại vẫn là có chút vui sướng nho nhỏ, “Nhưng mà đi tìm công việc thực tập mà nói, không phải sau khi tốt nghiệp sẽ thuận tiện ở lại tiến vào cái công ty sao, chẳng lẽ anh nước chanh.... Ách... Thầy giáo Trình, thầy định sau khi tốt nghiệp làm thầy giáo sao? ?”

“Không phải.” Trình Chi Ngôn lắc đầu, cười tí mắt nhìn Tiểu Thỏ nói: “Không phải em đã nói, hi vọng có một ngày có thể cùng anh bên trong một ngôi trường, cùng đi học, cùng tan học sao.”

“Ách. . . Ai? ?” Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng, đầu đầy hắc tuyến nói: “Lúc trước em với anh cùng đi học, cùng tan học là hi vọng lấy hình thức bạn học cùng nhau làm việc này a. . Nhưng mà hiện tại này không hiểu ra sao đã thành sư đồ luyện (tình yêu giáo viên và học sinh) là chuyện gì xảy ra...”

“Ách ...Sư đồ luyện?” Trình Chi Ngôn cúi đầu lập lại lời của cô một lần, khóe môi gợi lên ý vị thâm trường tươi cười.

“Liền...Anh hiện tại là thầy giáo, em là học sinh, hai người chúng ta không phải sư đồ luyện là cái gì! ?”

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy chính mình sắp ngất xỉu.

Huynh muội luyện (tình yêu anh em), nháy mắt liền biến thành sư đồ luyện, này rốt cuộc là trình diễn tuồng nào a! !

Từ từ. . .

Huynh muội luyện! ?

Hai người bọn họ rõ ràng là quan hệ người yêu bình thường a. . .

Ngắn ngủn trong vòng 0. 01 giây, trong đầu Tiểu Thỏ suy nghĩ đã là thiên hời bách chuyển hơn nửa đồng thời bổ sung thêm một vạn con thần thú lao nhanh mà qua.

“Hai người chúng ta sao. . .” Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt nhìn cô, đang định tiếp tục nói chút gì đột nhiên nghe một tiếng hô to phía sau: “Thầy giáo Trình! Thầy giáo Trình! !”

Trình Chi Ngôn quay đầu đi, liếc mắt nhìn mấy cái nữ sinh lớp học cô đang hướng tới bên anh chạy vội tới một cái.

Chương 391: Gọi thầy giáo Trình 5

Chương 392. Gọi thầy giáo Trình 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Thầy giáo Trình. . . Cái kia, chúng ta có chút vấn đề cũng muốn hỏi thầy một chút.” Kia mấy cái nữ sinh kia hướng anh chạy tới, nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ đứng bên cạnh anh, nhất thời vẻ mặt ngẩn ngơ hướng tới Tiểu Thỏ cười cười, sau đó chuyển sách vật lý trong tay mình chỉ vào một đề phía trên nói: “Nơi này. . . Không quá hiểu vì sao dùng cái công thức này.”

“A..., không quá hiểu?” Trình Chi Ngôn mỉm cười, thanh âm trầm thấp hướng tới người nữ sinh kia hỏi.

“Uh'm, uh'm! !” Nữ sinh kia đỏ bừng cả khuôn mặt nhìn Trình Chi Ngôn ôn nhu tươi cười, nháy mắt liên tục.

“Trở về chép năm mươi lần công thức hôm nay cùng với công thức hàm nghĩa cho tôi.” Trình Chi Ngôn nhìn cái đề bài vô cùng đơn giản kia, trên mặt vẫn treo mỉm cười nhàn nhạt như cũ hướng tới người nữ sinh kia nói: “Chép xong rồi em liền biết nơi này vì sao dùng cái công thức này rồi.”

“Ách. . .” Vị nữ sinh kia lập tức liền ngẩn ngơ cả người.

Mấy cái người nữ sinh đi theo sau lưng cô ấy mắt thấy cô ấy bị phạt chép, một đám vội vàng giấu sách vật lý trong tay mình đến sau lưng.

Trình Chi Ngôn vẫn vẻ mặt ôn nhu tươi cười nhìn các cô như cũ, tiếp tục nói: “Bạn học khác còn có vấn đề sao? ?”

“Ách. . . Không. . . Không có, cái kia, thầy giáo, chúng em chỉ là đi đi toilet! Ha ha ha. . .” Mấy cái nữ sinh nhao nhao lắc đầu, nhanh chóng nghiêng người từ bên cạnh bọn họ đi tới.

“Như thế. . . Bạn học Bạch Tiểu Thỏ, em còn có thắc mắc sao? ?” Trình Chi Ngôn quay lại trên người Tiểu Thỏ trước mặt mình cười hỏi.

“Đã không có. . .” Tiểu Thỏ kéo kéo môi, hướng tới Trình Chi Ngôn lộ ra một cái biểu tình không biết nói gì, sau đó lắc lắc đầu.

“Được, thầy về văn phòng.” Trình Chi Ngôn thoả mãn liền gật gật đầu xoay người đi tới.

Chỉ để lại Tiểu Thỏ cùng cái nữ sinh bị phạt chép kia đứng tại chỗ.

Sau một lúc lâu, nữ sinh kia nhìn bóng lưng Trình Chi Ngôn dần dần đi xa nhìn không được vẫn là hoa si hô một tiếng: “A a a. . . Cực giỏi a! !”

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn cô ta, lắc lắc đầu, xoay người trở về lớp học.

Trình Thi Đồng đang ngồi ở trên ghế, cúi đầu gửi tin nhắn điện thoại di động, thấy Tiểu Thỏ tiến vào, lập tức hướng tới cô vẫy vẫy tay ý bảo cô nhanh tới đây.

“Làm gì?” Tiểu Thỏ ngồi xuống bên cạnh Trình Thi Đồng, thuận miệng hỏi.

“Tớ giúp đỡ cậu hỏi rõ rồi.” Trình Thi Đồng hướng tới cô quơ quơ di động trong tay mình, vẻ mặt bất quá nhìn cô nói: “Chú nhỏ vận dụng có quan hệ ông ba ở trường học mới làm chủ nhiệm lớp chúng ta, nói cách khác, trường học chúng ta thu thực tập đều là thu nghiên cứu sinh tốt nghiệp Nam Đại hoặc là Bắc Đại.”

“. . .” Tiểu Thỏ nghe xong tin tức này, trong lòng nhất thời có một loại cảm giác dở khóc dở cười.

Anh liền vì câu nói kia cô nói trước đây hy vọng có thể cùng anh đi học cùng anh tan học, sau đó liền thật sự suy nghĩ biện pháp như vậy??

“Nhưng mà...” Giọng Trình Thi Đồng chuyển đổi, hướng tới Tiểu Thỏ đè thấp thanh âm nói: “Nhưng mà chú nhỏ phỏng chừng cũng không thể mang chúng ta lâu lắm, tối đa cũng hai năm đi, dù sao chuyên nghiệp không đúng, ông ba nói anh vốn định thi nghiên cứu.”

“Cho nên thực ra anh là tới trường học chúng ta chơi đùa sao. . .” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn Trình Thi Đồng hỏi.

“Phi, hiển nhiên là vì cậu.” Trình Thi Đồng liếc cô một cái, “Chúng quy không đến mức là vì tớ đi.”

Chương 392

Chương 393. Gọi thầy giáo Trình 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ có chút buồn bực nhìn Trình Thi Đồng trước mắt.

Thực ra Trình Chi Ngôn tới làm chủ nhiệm lớp của cô, cảm giác trong lòng nàng thật sự cực kỳ phức tạp.

Chính là cái loại cảm giác vui vẻ lại khổ sở này.

Vui vẻ là cô rốt cục lại có thể mỗi ngày cùng một chỗ cùng anh nước chanh rồi.

Khổ sở là mọi người căn bản không biết Trình Chi Ngôn người này đối đãi phương diện học tập của cô đặc biệt có nhiều biến thái a! !

Trước mắt anh vậy mà còn làm chủ nhiệm lớp của cô, kia chẳng phải là một ngày hai mươi bốn giờ đều phải nhìn cô học tập?

Tiểu Thỏ thở dài một hơi, chỉ cảm thấy chính mình có một loại cảm giác nhàm chán dày đặc.

Cao nhất không hề ép buộc lớp tự học buổi tối, cho nên đến tiết bốn buổi chiều sắp kết thúc, có một số bạn học bắt đầu vụng trộm thu cặp sách rồi.

Trước khi tan học, Trình Chi Ngôn đột nhiên đến đây, chờ giáo viên một tiết cuối cùng tuyên bố tan học anh mới đi tiến vào phòng học, tầm mắt nhìn quanh phòng học một vòng, sau đó nhàn nhạt mở miệng nói: “Trường học sau hai tuần lễ muốn tổ chức đại hội thể dục thể thao, hạng mục chính là những cái hạng mục thường xuyên này, lớp chúng ta có bạn học nguyện ý tham gia hay không?”

“Có!”

Phía dưới bục giảng lập tức dựng thẳng lên một khu rừng nhỏ, trong đó số lượng nữ sinh chiếm đa số.

“Được, nam sinh nguyện ý báo danh tham gia đại hội thể dục thể thao mời Cố Ninh Thư giúp đỡ công tác thống kê một chút, nữ sinh nguyện ý báo danh tham gia đại hội thể dục thể thao...” Ánh mắt Trình Chi Ngôn xẹt qua Tiểu Thỏ, lúc trong lòng cô rung mình, lạnh lạnh mở miệng nói: “Mời Trình Thi Đồng giúp đỡ công tác thống kê một chút, xé chiều ngày mai công tác thống kê xong đưa đến văn phòng của tôi.”

“Được.” Cố Ninh Thư và Trình Thi Đồng nhìn thoáng qua lẫn nhau, gật gật đầu.

“Sau đó bạn học Bạch Tiểu Thỏ, xin theo tôi đi ra ngoài tới văn phòng, người nhà em tới đây rồi.” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, lại bỏ lại một câu như vậy liền xoay người đi ra ngoài.

Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, người nhà tìm cô? ?

Mẹ... Buổi sáng hôm nay lúc đi không phải còn nói gần đây vô cùng bận sao. . .

Mang theo tràn đầy nghi hoặc, Tiểu Thỏ thu dọn túi sách hướng tới văn phòng Trình Chi Ngôn đi tới.

Văn phòng Trình Chi Ngôn ở lầu ba, gian phòng phía đông.

Tiểu Thỏ đi đến cửa văn phòng của anh, đứng lại, đưa tay gõ gõ cửa “Thùng thùng thùng”.

“Mời vào.” Bên trong cánh cửa vang lên thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp mà dồi dào từ tính.

Tiểu Thỏ đẩy cửa ra tiến vào, liếc mắt một cái liền thấy Trình Chi Ngôn ngồi trên vị trí kia cạnh cửa sổ, đang cúi đầu viết thứ gì đó.

“Nước chanh. . . Ách. . . Thầy giáo Trình. . .” Tiểu Thỏ có chút không được tự nhiên hô một tiếng, sau đó ánh mắt hướng tới văn phòng Trình Chi Ngôn nhìn quanh một vòng, kỳ quái, không thấy được bóng dáng mẹ cô a.

“Tiểu Thỏ.” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt mang theo tràn đầy ý cười nhìn cô, sau đó đưa tay chỉ chỉ ghế trước bàn làm việc của mình, hướng tới cô nói: “Tới đây ngồi.”

Tiểu Thỏ theo lời đi qua ngồi xuống trước bàn làm việc của anh.

“Chờ anh một chút, nơi này của anh có bảng điều tra, điền xong là được.” Trình Chi Ngôn thấy cô ngồi xuống, lại cúi đầu xuống, bắt đầu viết bản kê

khai ở trên bàn công tác.

“ . . .” Tiểu Thỏ nháy đôi mắt nhìn anh, sau một lúc lâu rốt cục nhin không được thanh âm yếu ớt hướng tới anh hỏi: “Cái kia... Thầy giáo Trình....Thầy không phải nói em có cha mẹ tới đây sao? ?”

“Uh'm” Trình Chi Ngôn cũng không ngẩng đầu lên hướng tới Tiểu Thỏ thuận miệng nói: “Anh nước chanh nhà em tìm em”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 393: Gọi thầy giáo Trình 7

Chương 394. Gọi thầy giáo Trình 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

“ . . .”

Tiểu Thỏ nháy mắt bị những lời này của Trình Chi Ngôn làm ngoài khét trong sống.

“Cho nên. . .” Cô nhìn bộ dáng Trình Chi Ngôn cúi đầu nghiêm túc viết chữ, nhin không được kéo kéo môi hướng tới anh hỏi: “Thực ra mẹ em căn bản liền không từng có tới tìm em, chỉ là chính anh muốn kêu em tới văn phòng mà thôi?”

“Uh'm, trả lời rồi.” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, cười tít mắt nhìn cô, sau đó cầm cái nắp bút máy nắp lại bút trong tay đặt lại trong ống đựng bút trên mặt bàn công tác, cầm bảng kia đứng dậy thấp giọng nói: “Anh đi giao cái bảng này trước một chút, em ở trong phòng làm việc chờ anh.”

“Ách. . . A.... . .” Tiểu Thỏ choáng váng nhìn Trình Chi Ngôn đi ra văn phòng, thật lâu mới hồi phục tinh thần lại.

Cô đánh giá mọi nơi gian phòng làm việc này, vừa rồi lúc vào toàn bộ lực chú ý cô đều đặt ở trên người Trình Chi Ngôn, trong khoảng thời gian ngắn không chú ý tới tình huống xung quanh, giờ phút này nghiêm túc nhìn thoáng qua mới phát hiện, đây thực ra là một gian văn phòng độc lập.

Trong không gian to như vậy cũng chỉ đặt bàn công tác một mình Trình Chi Ngôn.

Gần cửa là một sô pha rất lớn cực kỳ mềm mại, trước sofa có một cái bàn trà thủy tinh, trên bàn trà còn đặt một chút hoa quả.

Bên cạnh còn có không ít cây cối xanh biếc.

Đối diện bàn công tác của anh chính là một giá sách, trên giá sách bày đủ loại bộ sách.

Sau khi Tiểu Thỏ đánh giá một vòng xong, thu hồi ánh mắt chính mình, trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

Văn phòng anh nước chanh có phải có phần quá mức xa hoa hay không?

Cô cũng không phải không đi qua văn phòng giáo viên khác, những giáo viên đó phần lớn đều là bốn đến sáu người một gian phòng làm việc, bàn công tác mỗi người đều dựa vào cùng một chỗ, có đôi khi học sinh nhiều, ngay cả chỗ đều không đủ.

Ngay lúc Tiểu Thỏ lòng tràn đầy nghi hoặc, cửa văn phòng Trình Chi Ngôn lại bị đẩy ra.

“Được, đã đưa bảng qua, chúng ta về nhà đi.” Trình Chi Ngôn bước nhanh đến bên cạnh Tiểu Thỏ đưa tay sờ sờ đầu cô, thanh âm trầm thấp mà ôn nhu hướng tới cô nói.

“Cái kia. . . Nước chanh. . . Thầy....” Tiểu Thỏ một chốc vẫn lại là thay đổi, cô mới mở miệng liền chân chờ một chút, trước mắt cũng chẳng muốn lại sửa chữa, vì thế liền tiếp tục hỏi: “Văn phòng này của anh.... Có phải có phần lớn hay không?”

“Vậy sao?” Trình Chi Ngôn hướng tới cô mỉm cười, tiện tay kéo ngăn kéo bàn công tác ra, cầm một chuỗi cái chìa khóa sau đó hướng tới Tiểu Thỏ vẫy vẫy tay vừa đi vừa nói: “Đây lúc đầu là phòng làm việc của phó hiệu trưởng các em, làm sao có thể không lớn?”

Cái gì?

Tiểu Thỏ nhất thời tròn to mắt nhìn Trình Chi Ngôn, anh còn chiếm phòng làm việc của phó hiệu trưởng chúng ta??

Anh không phải chỉ làm một cái thầy giáo vật lý kiêm chủ nhiệm lớp sao?

Anh đây là muốn xưng bá toàn bộ trường học a! !

“Đừng dùng ánh mắt ngạc nhiên như thế nhìn anh.” Trình Chi Ngôn khẽ nhủ mày, dờ khóc dờ cười nhìn Tiểu Thỏ, giống như biết trong lòng cô suy nghĩ cái gì, thân nhiên nói: “Anh đối với việc làm hiệu trưởng trường học các em không có hứng thú.”

“Vậy anh còn chiếm dụng phòng làm việc của phó hiệu trưởng chúng ta?” Tiểu Thỏ nháy mắt không nói gì.

“Không có biện pháp.” Trình Chi Ngôn giang tay, một bộ dáng ra vẻ vô tội nhìn Tiểu Thỏ nói: “Người nào để cho ba ra mặt nhét anh vào a, hiệu trưởng còn tưởng rằng cha anh vốn định lót đường cho con trai của mình a.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 394: Gọi thầy giáo Trình 8

Chương 395. Gọi thầy giáo Trình 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

Vậy anh bộ đáng ra vẻ vô tội làm gì a! !

Tiểu Thỏ tiếp tục vẻ mặt không biết nói gì nhìn Trình Chi Ngôn, nếu không phải anh muốn tới trường học chúng ta làm thầy, Trình ba ba cần phí khí lực lớn như vậy đem anh nhét vào sao? ? !

Trình Chi Ngôn cầm cái chìa khóa trong tay đi đến cửa văn phòng, quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ vẫn đứng ở nơi đó không động đậy như cũ, khóe môi cong lên, mở miệng thúc giục nói: “Đi a, còn đứng ở đằng kia làm gì?”

“A.... .” Tiểu Thỏ rầu rĩ lên tiếng, di chuyển bước chân hướng tới Trình Chi Ngôn đi tới.

Ra cửa văn phòng, lại đi về phía tây một đoạn, Trình Chi Ngôn mang theo Tiểu Thỏ ở trước thang máy ngừng lại.

“Không phải là đi lầu một sao, còn muốn đi thang máy? ?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu, nhìn thoáng qua bảng hướng dẫn viết con số 3, vẻ mặt khinh bỉ nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

“Không” Trình Chi Ngôn mỉm cười, thanh âm cúi đầu hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Không đi lầu một, chúng ta đi tầng hai dưới đất.”

“A?” Tiểu Thỏ giật mình, “Đi chỗ đó nhi để làm gì?”

“Lấy xe.” Trình Chi Ngôn thân nhiên nói.

“Anh còn để xe ở tầng hai dưới đất hả ?” Tiểu Thỏ mắt thấy thang máy tới đây, liền đi theo Trình Chi Ngôn tiến vào, vừa đi vừa hỏi: “Nhưng xe chạy bằng điện của em còn đang trong gara trường học a, hai người chúng ta lại không tiện đường.”

“. . .” Trình Chi Ngôn nháy mắt có chút không biết nói gì nhìn cô nói: “Em không phải muốn cùng anh đi học, cùng tan học sao?? Vậy em còn muốn chạy bằng xe điện làm gì? Trực tiếp ngồi xe của anh đi thi tốt rồi a.”

“Nói là nói như vậy. . . Nhưng là chung quy không thể liền đem xe chạy bằng điện của em ném ở trong gara trường học đi?”

Thang máy rất nhanh xuống tầng hai dưới đất, Trình Chi Ngôn chân dài lập tức ra thang máy, Tiểu Thỏ đi theo sau lưng anh, vừa đi đường vừa cẩn thận.

Nhưng mà lúc Trình Chi Ngôn ngừng lại tại một chiếc BMW màu xám bạc mới tinh cuối cùng, Tiểu Thỏ nháy mắt há to miệng nhìn chiếc xe hơi trước mắt này, lắp bắp nói: “Này này này. . . Xe của anh! ?”

“Uh`m”

Trình Chi Ngôn ấn xuống trên nút mở khóa cái chìa khóa một cái, cùng với một tiếng “Ca”, đèn xe BMW nháy mắt sáng hai lần.

“Chùng nào thì anh biết lái xe? ? Anh mua xe gì?? Vì sao em cũng không biết?” Trong lòng Tiểu Thỏ tràn đầy đều là nghi hoặc, ấn tượng cô đối với bảo mã(BMW) còn dừng lại ở bên trong phim 《Phi Thành Vật Nhiễm》 một vị nữ khách quý thả rằng ngồi ở bảo mã(BMW) Khóc cũng không muốn ngồi ở trên xe đạp cười trước đó không lâu.

Trước kia cô còn cùng Trình Thi Đồng thảo luận vì sao nữ khách quý này sẽ thích xe BMW như vậy, có phải bảo mã(BMW) quảng cáo hay không, nhưng mà trước mắt anh nước chanh vậy mà liền thật sự đi chiếc BMW trước mặt cô.

“Thực ra hai năm trước anh liền thi lấy bằng.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, vô cùng thân sĩ kéo cửa xe phía bên cạnh ghế lái ra, hướng tới Tiểu Thỏ làm động tác “Mời lên xe”, thanh âm ôn nhu nói: “Xe sao, là ngày hôm qua vừa mới lấy, không có nói cho em là muốn hôm nay cùng nhau cho em một kinh hi.”

Kính hi?

Tiểu Thỏ yên lặng đưa tay sờ sờ trái tim nhỏ chính mình, ngày này từ sáng đến tối cô rốt cuộc là bị bao nhiêu kinh hách a!

“Lên xe đi.” Trình Chi Ngôn nhìn trên mặt Tiểu Thỏ vẻ mặt đã mau tan vỡ, cố nén ý cười bên cạnh khóe môi, thấp giọng nói: “Vị trí bên cạnh tài xế vẫn đều lưu trữ cho em”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 395: Em cưỡng hôn anh.

Chương 396: Em cưỡng hôn anh.

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Hà?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, ánh mắt hướng về khuôn mặt cực kỳ đẹp trai của Trình Chi Nhôn.

“Thật sự.” Trong cặp mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn tràn đầy ý cười đều, hướng về Tiểu Thỏ ôn nhu nói: “Ngày hôm qua cha anh muốn ngồi ở ghế phụ xe, anh đều không cho ông ngồi, nhất định bắt ông ngồi ở ghế sau.”

Ach.... Anh làm như vậy, không sợ vạn nhất bị cha báo thù hay sao?

Tiểu Thỏ kéo kéo khóe miệng, yên lặng mà ngồi vào ghế phụ xe.

Trình Chi Ngôn đóng cửa xe chỗ bên ghế phụ, sau đó đi tới ghế lái xe của mình, đóng cửa, thắt dây an toàn, quay đầu về phía Tiểu Thỏ nói: “Chúng ta về nhà nhé?”

“Ừ.....” Tiểu Thỏ vừa mới gật đầu, Trình Chi Ngôn nhanh chóng đạp chân ga, hướng về nhà mà đi.

Cảnh vật trước mắt nhanh chóng rút lui về sau, Tiểu Thỏ quay đầu nhìn Trình Chi Ngôn đang lái xe, lại nhìn phong cảnh ngoài cửa xe, chỉ cảm thấy cả ngày hôm nay giống như là đang nằm mơ, có một cảm giác không thực tế.

Thật thần kì nha!

Cô hy vọng sáng sớm ngày mai khi tỉnh lại, thế giới liền khôi phục lại như bình thường nha!!

Sáng ngày thứ hai, lúc Tiểu Thỏ đang nằm ngủ mơ mơ màng màng, vừa trở mình, liền chui vào trong ngực ấm áp của ai đó.

Cô có chút mê man mờ mắt ra, hình dáng rõ nét chiếc cằm của Trình Chi Ngôn trong nháy mắt khắc sâu vào trong mắt cô.

Anh anh anh....

Là anh sao?

Tiểu Thỏ trong phút chốc từ trên giường ngồi dậy, thật ra, từ sau khi cô lên cấp 2, cô cùng Trình Chi Ngôn cũng đã rất ít khi ngủ chung với nhau.

Một mặt bởi vì cô đã lớn, cơ thể đã dần dần phát triển, nên việc ngủ chung với Trình Chi Ngôn cũng không tốt lắm, mặt khác cũng bởi vì sau đó Trình Chi Ngôn cũng đã lên đại học, cơ bản rất ít ở nhà, chỉ nhân dịp chủ nhật hoặc là nghỉ đông, nghỉ hè mới trở về, khi đó hai người ngủ hai nhà.

Nhưng trước mắt....

Tiểu Thỏ đưa tay gỡ gò đầu của chính mình, cô nhớ mang mang tối ngày hôm qua sau khi trở về nhà, hai nhà ăn mừng Trình Chi Ngôn chính thức bắt đầu đi thực tập, cùng với việc mua xe mới liền cùng nhau đi ra ngoài ăn cơm.

Sau đó thì sao???

Sau đó trên bàn cơm, bởi vì cô trải qua một ngày đầy kinh hãi, liền im lặng mà mở ra hai chai bia, uống hết cốc này rồi cốc khác như đang uống nước....

Chờ đến khi mọi người phát hiện.....

Đến khi phát hiện.....

Tiếp theo là gì???

Tiểu Thỏ phát hiện sau đó là gì chính mình cũng không nhớ tới rồi.

“A.....” Đại khái là cảm giác chần chập trên người bị Tiểu Thỏ tung ra một phần, ngón tay Trình Chi Ngôn hơi giật giật, ngay sau đó đôi mắt trong suốt từ từ mờ ra.

Tiểu Thỏ nhìn thẳng vào đôi mắt anh, con mắt anh tựa như đang chứa cả vũ trụ rộng lớn, bên trong lấp lánh ánh hào quang, trong nháy mắt đó, phảng phất như là một người có sức mạng thu hút người khác.

“Em đã tỉnh???” âm thanh có chút khàn khàn của Trình Chi Ngôn hướng Tiểu Thỏ thấp giọng hỏi, sau đó đôi mắt đóng lại, nhú nhú mảy, một lần nữa từ từ mở mắt ra, lúc này mới chậm rãi ngồi dậy.

“Chuyện này..... Em..... Anh.....” Tiểu Thỏ nhìn anh, âm thanh lắp ba lắp bắp, không biết nên nói cái gì cho phải.

“Cánh tay của anh bị em đè cả một buổi tối, sắp mất đi cảm giác rồi: Trình Chi Ngôn đưa tay xoa xoa cánh tay của chính mình, sau đó nhìn cô cười như không cười rồi nói: “Cảm giác lần đầu tiên uống say như thế nào, hả??”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 396: Em cưỡng hôn anh 2

Chương 397: Em cưỡng hôn anh 2

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Em..... Tôi hôm qua uống say sao???” Tiểu Thỏ đưa tay kéo kéo tóc của mình, ánh mắt đầy nghi ngờ nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

“Đúng vậy..... Hôn nữa tửu lượng rất kém.” Đôi môi hồng nhạt nổi lên, hơi cong cong rất đẹp để nhìn Tiểu Thỏ nói: “Không phải em cái gì cũng không nhớ tới chứ???”

Về mặt Tiểu Thỏ sưng sờ, nhất thời có chút lúng túng, cô cúi đầu, một tay bám chặt vào góc chần, âm thanh yếu ớt nói: “Đúng là không nhớ gì.....”

Trình Chi Ngôn không hề nghĩ tới cô ấy vừa ngủ dậy một giấc mà chuyện gì cũng đã quên mất, nhất thời có chút dở khóc dở cười nhìn cô nói: “Em đúng là quên hết không nhớ một chút gì.....”

Tiểu Thỏ cắn cắn môi mình, nhìn về mặt bất đắc dĩ của Trình Chi Ngôn, đúng là không nhận được hỏi: “Em..... Tửu lượng của em rất kém???”

“.....” Trình Chi Ngôn nghe xong vấn đề này, trong thời gian ngắn không nói gì, chỉ là cặp mắt trong suốt kia nhìn chăm chú vào khuôn mặt nhỏ nhắn của cô rất lâu.

Anh càng nhìn, Tiểu Thỏ càng cảm thấy hoảng hốt.

Không phải ngày hôm qua sau khi uống say, cô cời quần áo nhảy múa trước mặt mọi người chứ?

“Em ngày hôm qua..... Uống say.”

Trình Chi Ngôn trầm mặc một chút, rốt cục cũng chậm rãi mở miệng hướng về Tiểu Thỏ nói: “Sau đó một chân đứng trên chiếc ghế, một chân khác đứng trên bàn, cất ca giọng vàng.....”

“.....”

Khóe miệng Tiểu Thỏ giật giật, đứng trên bàn hát??? Cô đã làm ra chuyện như vậy sao??? Cô làm sao ngay một chút cũng không có nhớ chứ.....

“Hôn nữa còn là bài hát về tình yêu .....” ánh mắt như trống rỗng của Trình Chi Ngôn nhìn cô, “Lăn qua lộn lại liền hát câu kia - ban đầu là người muốn chia tay, chia tay liền chia tay, hiện tại lại muốn dùng tình yêu chân thành để gọi ta về.....”

Dựa vào.....

Tiểu Thỏ ngượng ngùng cúi đầu, không nhìn được đưa tay lên che mặt mình, cũng đủ mất mặt rồi.....

“Sau đó mẹ anh với mẹ em thật vất vả đem em từ trên bàn khuyên ngăn xuống..... Em liền.....” Trình Chi Ngôn chần chừ một chút, có vẻ như nghĩ lại chuyện cũ mà cảm thấy gật mình.

“Em liền làm sao vậy?” Ánh mắt Tiểu Thỏ đầy sùng sốt nhìn Trình Chi Ngôn, cô sẽ không phải sau đó ngồi xuống, đem quần áo mình cởi ra chứ?

“Em liền nhào tới người anh, ôm anh, vừa khóc vừa nói - Anh, anh làm sao lại biến thành thầy giáo Trình của em rồi, hai chúng ta đang tình cảm anh em, tại sao trong nháy mắt lại biến thành tình thầy trò.....” Lúc Trình Chi Ngôn nói đến điều này, không nhìn được nhượng mắt một cái, cái gì là tình cảm anh em, cái gì là tình thầy trò, trong đầu của cô đang chứa cái gì vậy.

Hồ.....

Cũng còn tốt cũng còn tốt.....

Vẫn không quá mất mặt.....

Tiểu Thỏ tuy cảm thấy lời nói này có chút gì đó không đúng..... Nhưng mà nhào tới người Trình Chi Ngôn dù sao cũng hơn bản thân cô cởi quần áo, nhảy múa rồi.

Chỉ là.....

Cô thấy Trình Chi Ngôn đột nhiên tránh ánh mắt cô, đáng vẻ như đang còn chuyện gì muốn nói nhưng lại thôi, trái tim không nhìn được lại loạn nhịp lên.

Lẽ nào trừ chuyện đó ra, cô còn nói cái gì khác???

Tiểu Thỏ cắn răng một cái, ngẩng đầu lên nhìn Trình Chi Ngôn, hai tay vịn bờ vai của anh, không suy nghĩ nữa liền nói:“ Em còn làm chuyện gì khác nữa sao? Anh, anh nói đi, em không thể chịu đựng được nữa rồi!”

Trình Chi Ngôn nhìn cô đầy ý tứ một cái, trong con mắt hiện lên một tia hào quang lấp lánh, không nhanh không chậm hướng về cô nói:“ Em ..... Còn đứng trước mặt mọi người..... Khiếm nhã anh .....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 397: Em cưỡng hôn anh 3

Chương 398: Em cưỡng hôn anh 3

Editor Quỳnh Nguyễn.

Trong nháy mắt Tiểu Thỏ trở nên đơ người ra.

Cô cô cô..... Cô còn khiếm nhã anh trước mặt mọi người?

Tiểu Thỏ mặt to trắng đen rõ ràng nhìn trên gương mặt thanh tú đẹp trai của Trình Chi Ngôn dần dần hiện lên một tia đỏ ửng không dễ dàng phát giác, nháy mắt liền đã ở trong đầu của mình mơ mộng một vụn chữ Tiểu Hoàng.

Không phải là cô ngay trước mặt mẹ mình cùng cha ,mẹ Trình Chi Ngôn, cưỡng hôn anh rồi sau đó lại cắn cổ anh, cô không phải bắt chước trong tiểu thuyết ngôn tình, ngay tại chỗ đẩy ngã anh xuống ghế, rồi ừ a a anh chứ???

Trời ạ!!!

Thật là đáng sợ!!!

Lẽ nào sau khi uống say cô sẽ trở lên như người điên chứ???

Đôi mắt Trình Chi Ngôn hơi rũ xuống, nhìn vẻ mặt không thể yêu thương nổi của Tư Trú Thỏ khiếp sợ đến hoảng hốt đến giận dữ và xấu hổ trông không thể yêu được, không nhìn được đưa tay gõ một cái lên đầu cô rồi nói:“ Trong đầu em đang suy nghĩ gì thế???”

“Em.....” Tiểu Thỏ ngược mắt lên, khuôn mặt đỏ lên, nhỏ giọng nói:“Không phải là em đem anh OOXH rồi chứ???......”

“.....???”

Trình Chi Ngôn hỏi giật mình, trong chốc lát chưa kịp phản ứng Tiểu Thỏ đem anh OXXX là có ý gì!

Hai giây đồng hồ sau đó.

Anh đưa bàn tay trắng nõn ra sức gõ một cái lên đầu Tiểu Thỏ, dờ khóc dờ cười nói:“Em nghĩ nhiều quá rồi đấy!!!”

Hồ.....

Tiểu Thỏ chột thờ phào nhẹ nhõm

Cũng còn tốt, cũng còn rất tốt, cũng may là cô vẫn còn một ít lý trí, cũng còn tốt là anh không bị thất thân vì cô.

“Thế nhưng cũng không tốt hơn so với chuyện kia.....” Trình Chi Ngôn thu lại nụ cười trên mặt, ánh mắt nhàn nhạt nhìn cô một cái:“Đầu tiên, ngay trước mặt mẹ em cùng cha mẹ anh, em cưỡng hôn anh.....”

Cái gì!?

Thân thể Tiểu Thỏ cứng đờ, chuyện cưỡng hôn, cô đúng là đã làm sao???

“Chuyện này còn chưa tính, ngược lại mọi người cũng không thấy kinh ngạc.” Trình Chi Ngôn suy nghĩ một chút, vung tay tiếp tục nói:“ Quan trọng, em vừa hôn anh vừa sờ..... ngực anh.....”

Hai mắt Tiểu Thỏ tròn ngược lên, không thể nào! Cô thật sự quá dừng cảm!?

“Sau đó.....” ánh mắt Trình Chi Ngôn trở lên phức tạp nhìn cô, tiếp tục nói:“Em một bên vừa mò anh, vừa nói, anh sao ngực của anh lại phẳng vậy..... Chờ khi nào em rảnh rồi sẽ hằm đu đủ cho anh, bồi bổ ngực thật tốt.....”

.....

Tiểu Thỏ..... Đã hóa đá.....

“Rồi sau đó..... Em vừa nói xong, một bên liền muốn cởi áo sơ mi của anh, trong miệng còn lầu bầu, xoa bóp nhiều một chút cũng có thể làm to ngực, đến đây, em giúp anh xoa bóp một hồi.....” Trình Chi Ngôn cảm thấy như mình sắp không nói thêm được nữa.

Cũng may hôm qua mọi người ăn cơm trong phòng riêng..... Ngoại trừ người trong nhà thì không có người ngoài ở đó.....

Nhưng mà chuyện như vậy, giờ khắc này cô nhớ tới hình ảnh tối hôm qua, ánh mắt trở lên phức tạp, cô vẫn cảm thấy..... Hận không thể tìm được một cái lỗ nào đó để chui vào.....

“Được rồi, được rồi, đừng nói nữa!!!” một tay Tiểu Thỏ vừa che mặt mình, một tay vừa che miệng Trình Chi Ngôn, cúi đầu, giọng uể oải nói:“ Chỉ cần anh không bị thất thân là được..... Ngoài chuyện đó ra, em cuối cùng đã làm chuyện mất mặt khác..... Em thật sự không còn muốn biết chút nào.....”

Miệng Trình Chi Ngôn bị Tiểu Thỏ che lại, đôi mắt sâu thẳm hơi buông xuống, nhìn đáng vẻ sắp khóc của cô, không nhin nổi cười được.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 398: Em cưỡng hôn anh 4

Chương 399: Em cưỡng hôn anh 4

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Chỉ cần anh không thất thân là chuyện gì chứ???” Trình Chi Ngôn hơi nhú mày, giọng nói mang theo một chút châm chọc hướng Tiểu Thỏ nói:“Lẽ nào đối với em mà nói, ranh giới cuối cùng là thất thân hay sao?”

“Không phải.....” Tiểu Thỏ bỗng nhiên ngẩng đầu lên, nhìn thẳng vào đôi mắt sâu thẳm của Trình Chi Ngôn, giọng lắp bắp nói:“Cái này..... Cái này..... Dù sao chuyện này cũng xảy ra, vẫn là hai chúng ta tình nguyện là tốt nhất, nếu như em uống say quá nhiều rượu, làm trái với ý nguyện của anh, ở trước mặt mọi người làm chuyện đó, trong lòng anh nhất định sẽ..... Thất vọng lắm sao.....?”

“Này___ “ âm thanh của Trình Chi Ngôn kéo dài ra, hướng về Tiểu Thỏ nói:“ Vậy em hy vọng chuyện kia xảy ra ở thời điểm nào là tốt đây?”

“.....”

Tiểu Thỏ nghe Trình Chi Ngôn nói, cảm thấy mình thật sự rất xấu hổ và giận dữ, không còn muốn ở đây lâu thêm chút nào nữa.

Rốt cuộc là từ lúc nào, anh ngày càng công khai, trắng trợn trêu đùa cô đây?

Từ trước khi cô còn là đứa nhóc, kiên trì, từ từ chờ cô lớn lên.

Nhưng mà thật khó khăn, cô dần dần lớn lên, anh lại yêu thích việc chờ cơ hội để trêu đùa cô.

Tiểu Thỏ cắn cắn môi, tro mắt nhìn Trình Chi Ngôn.

Ài.....

Lớn lên cũng không phải là việc tốt nha.....

Cô cũng không có nhiều sức, căn bản không đối phó lại được Đại yêu nghiệt Trình Chi Ngôn nha!!!

“Ha ha ha..... Thầy Trình.” Tiểu Thỏ hướng một nụ cười gượng gạo nhìn Trình Chi Ngôn nói:“ Chuyện này, chúng ta không phải là nên rời giường để đến trường học sao, dù sao hôm nay cũng là thứ ba chứ không phải thứ bảy nha, đi học muộn, cũng không hay lắm đúng không?”

“Nha.....” Ánh mắt Trình Chi Ngôn hấp háy, nhẹ nhàng gật đầu một cái, sau đó hướng Tiểu Thỏ rồi nhẹ giọng nói:“Vậy trước tiên em dậy đi, anh đi ngủ tiếp một lúc.”

“Cái gì?” ánh mắt Tiểu Thỏ nhìn anh đầy khó hiểu:“Anh mới lên làm giáo viên chủ nhiệm có hai ngày, liền dự định trốn làm hay sao?”

“Ừ.” Trình CHI Ngôn một lần nữa nằm vật xuống giường, trở người, mặt hướng xuống dưới, đem chăn kéo che kín hết người nói:“Nếu em muốn bốn rưỡi sáng dậy đi đến trường học, anh không cản..... Nhưng đối với anh mà nói..... Anh vẫn phải ngủ tiếp!”

“.....”

Cái gì?

Hiện tại mới bốn rưỡi?

Tiểu Thỏ vội vàng xoay người, đem chiếc điện thoại di động đang đặt trên chiếc bàn cạnh giường tới, mở màn hình, nhìn thấy 04:28 nhất thời giật mình.

Dĩ nhiên mới bốn rưỡi sáng đã tỉnh rồi? Đối với cô mà nói, sáu giờ sáng đồng hồ báo thức kêu cũng không tỉnh nổi, quả thật bất khả tư nghị rồi.

Trình Chi Ngôn nằm trên giường đã lâu, thấy Tiểu Thỏ không có động tĩnh, liền xoay người lại nhìn cô với vẻ kỳ quái nói:“Rốt cuộc là em định dậy hay là ngủ tiếp?”

“Em.....” Vẻ mặt Tiểu Thỏ mếu máo như muốn khóc nói:“Kỳ thực trong lòng em rất muốn ngủ tiếp, thế nhưng..... Em, em cảm thấy không buồn ngủ chút nào .....”

“.....”

Con người Trình Chi Ngôn hơi nheo lại, nhìn khuôn mặt trắng nõn của Tiểu Thỏ một lát rồi nhẹ nhàng thở dài một hơi nói:“Đó là đương nhiên, ngày hôm qua lúc bây giờ em uống say, từ bây giờ ngủ thẳng đến bốn giờ rưỡi sáng, nếu mà em còn ngủ được tiếp, đó mới là chuyện kỳ lạ!”

“.....”

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn anh với vẻ mặt vô cùng đáng thương.

Trình Chi Ngôn đưa tay vỗ vỗ vị trí bên cạnh mình, âm thanh trầm thấp mà khàn khàn nói:“Nằm xuống cùng anh một lúc.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 399: Em cưỡng hôn anh 5

Chương 400: Em cưỡng hôn anh 5

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Ừ.” Tiểu Thỏ đáp một tiếng, lời chặn ra rồi một lần nữa nằm xuống bên cạnh Trình Chi Ngôn.

Cô mới vừa nằm xuống, Trình Chi Ngôn đã trực tiếp đưa tay ra, ôm ngang eo thon, đưa cả người kéo sát người nằm cạnh.

Ngay sau đó, gò má của anh nhẹ nhàng tiến sát bờ vai của cô, rồi nằm im.

Tiểu Thỏ cảm thấy thân thể anh rất ấm áp, anh hô hấp thật sâu, ngay cạnh tai cô, không hiểu tại sao, trong nháy mắt nhịp tim của cô bỗng nhiên loạn nhịp.

Cô nằm chờ một hồi lâu, thấy Trình Chi Ngôn không có động tĩnh gì, liền quay đầu liếc nhìn anh.

Đôi mắt trong suốt của anh một lần nữa đóng lại, lông mi vừa cong vừa dài, mũi thẳng tắp, khóe môi lúc ngủ hơi nhếch lên, đôi long mày thanh tú hơi giãn ra, nhìn anh xem ra đã chìm vào giấc mộng đẹp.

Tiểu Thỏ nằm yên tĩnh nhìn anh, một lúc không có động tĩnh.

Kỳ thật với chuyện xảy ra ngày hôm qua, tuy rằng cô có chút giật mình, nhưng trong lòng vẫn thấy rất hứng thú.

Từ nhỏ đến lớn, cô một mực liều mạng để theo đuổi Trình Chi Ngôn, thế nhưng giữa hai người lúc đó, dù sao cũng cách nhau bảy năm, cô lên mẫu giáo, anh đã học qua tiểu học lên trung học, lúc cô lên trung học, anh lên đại học, cô vất vả mới lên cấp 3 thì anh đã tốt nghiệp xong đại học, bắt đầu đi làm.

Trước đây cô từng nghe mẹ nói, có thể Trình Chi Ngôn sau khi tốt nghiệp đại học, sẽ ở lại Nam Kinh làm việc hoặc đi xa hơn, dù sao thì người ưu tú như anh, quay trở về cái thành thị nhỏ bé như thế này, có chút đáng tiếc.

Mà bây giờ, cô làm sao cũng không nghĩ tới.

Trình Chi Ngôn sẽ lựa chọn làm một thầy giáo dạy vật lý ở trường trung học phổ thông để thực tập.....

Tuy rằng đây chỉ là tạm thời, hoặc có thể anh sẽ ở lại đây thời gian một hai năm, thế nhưng bất kể có nói như thế nào thì cũng đã vượt qua sự tương tượng của cô rất nhiều.

Đây có thể nói..... Thật ra trong lòng của anh, anh cũng không muốn cách xa cô?

Tiểu Thỏ nghĩ đi nghĩ lại, lặng lẽ đưa của Trình Chi Ngôn mon tron nhẹ nhàng trên mặt cô, đưa ngón tay anh xẹt xẹt qua khóe môi của anh, chần chờ một lúc, đúng là cảm thấy không nhìn được liền tiến lên, nhẹ nhàng hôn lên bờ môi của anh.

Anh.....

Là người đời này cô thích nhất.....

Sau ba năm nữa cô lên đại học, rốt cục đều có thể mỗi ngày ở cùng với anh rồi.

“Làm sao vậy, là tối hôm qua uống rượu sau chưa tỉnh sao?” Trình Chi Ngôn vẫn đang nhắm mắt, khóe môi làm nổi lên một nụ cười nhàn nhạt, âm thanh mang theo một tia châm chọc hướng về Tiểu Thỏ hỏi.

Cả người Tiểu Thỏ như đơ ra, bờ môi theo bản năng rụt lại, đỏ cả mặt chăm chú nhìn Trình Chi Ngôn, vừa giận dữ vừa xấu hổ nói: “Anh vẫn chưa ngủ?”

“Ừ.....” Trình Chi Ngôn từ từ mở mắt ra, ánh mắt đầy ẩn ý nhìn cô cười nói: “Vốn là sắp ngủ thiếp đi, lại bị em hôn làm tỉnh rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 400: Chuyện có ý nghĩa

Chương 401. Chuyện có ý nghĩa

Editor:Quỳnh Nguyễn

“...” Trong mắt Tiểu Thỏ không biết nói gì nhìn anh, dứt khoát hạ quyết tâm cũng học bộ dáng của anh nhắm mắt lại, lẩm bẩm nói: “Ai nha, không biết vì sao em đột nhiên cảm thấy buồn ngủ quá, cái kia, em ngủ một lát trước.”

“Ha ha. . .” Trình Chi Ngôn nhin không được cười ra tiếng.

Tiểu Thỏ nhắm mắt lại đợi một hồi lâu cũng không phát hiện anh có động tĩnh gì hoặc là tiếp tục nói chuyện, vì thế liền nhin không được híp mắt lại, hướng tới anh nhìn qua.

Ai ngờ Trình Chi Ngôn đang một bàn tay chống đầu gối, ánh mắt nhàn rỗi nhìn cô.

Trong lòng Tiểu Thỏ cả kinh, vội vàng nhắm ánh mắt.

“Ngủ không được sao? ?” Tiếng nói Trình Chi Ngôn trầm thấp mà dồi dào từ tính vang lên trên đầu cô.

Tiểu Thỏ đành phải lại mở to mắt, ánh mắt hướng tới anh nhìn qua, sau đó nhẹ nhàng gật gật đầu.

Vô nghĩa, thay đổi ai còn có thể tiếp tục ngủ được a.

Từ bây giờ hôm qua đến bốn giờ rưỡi buổi sáng hôm nay, cô ngủ gần mười tiếng đồng hồ có được hay không.

“Ngủ không được mà nói, chúng ta tới làm chuyện có ý nghĩa có được hay không?” Khóe môi Trình Chi Ngôn hơi hơi gợi lên, tay thon dài trắng nõn nhẹ nhàng xoa đôi má phần nộn Tiểu Thỏ, trong thanh âm mang theo một tia mê hoặc hướng tới cô hỏi.

“Cái. . . Chuyện gì? ?” Tiểu Thỏ nhìn ánh sáng trong đôi mắt anh nhin không được lén lút nuốt nước miếng một phen.

Má ơi... Cô đột nhiên phát hiện ánh mắt Trình Chi Ngôn như là có thể câu hồn.

“Em nói a? ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi cúi người, khóe môi mỏng nhẹ nhàng cọ xát trên gương mặt trắng nõn của cô, thanh âm thật thấp chậm rãi hướng tới cô hỏi: “Ồ trong lòng em, chuyện gì đối với hai người chúng ta mà nói mới đúng là chuyện có ý nghĩa?”

“Ách. . .Em...Em không biết...” Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trên gương mặt của mình truyền đến một mảnh mềm mềm, cảm giác ngứa, hô hấp ảm áp phun ở trên gương mặt cô, hơn nữa cánh môi mềm mại của anh ở nơi đó càng không ngừng trần trọc lưu luyến, cô chỉ cảm thấy nửa thân thể mình đều nhanh muốn tê dại hết.

“Không biết? ?” Ánh mắt Trình Chi Ngôn hiện lên một tia giảo hoạt, ngón tay thon dài nhẹ nhàng nâng chiếc cằm thon của Tiểu Thỏ, lập tức cúi đầu hôn lên môi phần nộn, thanh âm trầm thấp nói: “Vậy muốn anh tới nói cho em sao? ?”

“Ừm. . .Em...” Tiểu Thỏ chớp chớp ánh mắt, lúc cô còn không có phản ứng kịp, Trình Chi Ngôn lưỡi cạy mở răng của cô, trong nháy mắt đầu lưỡi đụng chạm đến lưỡi trắng mịn mềm mại của cô đó liền không khỏi phẫn trần cuốn lấy cô.

Nụ hôn của anh ôn nhu mà lại quấn quít, liền giống như quấn chặt lấy thân cây, chậm rãi chậm rãi hướng tới lá cây phía trên bầu trời leo lên, rồi lại thành thạo tiến vào trong quá trình mở ra vô số đóa hoa rực rỡ.

Tiểu Thỏ cảm thấy đầu mình có phần choáng váng, cô vươn tay đi ra ôm lấy phía sau lưng Trình Chi Ngôn, thân thể hai người dán cùng một chỗ, cách quần áo cô có thể cảm nhận được nhiệt độ cơ thể anh ảm áp.

Sau khi một cái nụ hôn triền miên kéo dài như vậy chấm dứt, Trình Chi Ngôn hơi hơi thở hỗn hỗn, cúi đầu khẽ hôn một cái trên trán cô, sau đó tiếp tục hướng tới cô hỏi: “Muốn anh nói cho em sao? ?”

“Cái gì? ?” Tiểu Thỏ đã sớm quên hết cái vấn đề bọn họ thảo luận kia.

“Ngủ không được mà nói. . . Chúng ta liền đến làm chuyện có ý nghĩa...” Trình Chi Ngôn mỉm cười, lại tốt bụng nhắc nhở cô một câu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 401: Chuyện có ý nghĩa 2

Chương 402: Chuyện có ý nghĩa 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Chuyện... Có... Ý nghĩa...” Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của Tiểu Thỏ nhất thời sung huyết đỏ bừng.

Cô từ lúc nụ hôn Trình Chi Ngôn bắt đầu, cũng đã suy đoán vừa rồi anh nói chuyện có ý nghĩa rốt cuộc là cái gì, chung quy không đến mức là....

Ai nha... Thật là, một buổi sáng tỉnh mơ...

Ngay tại lúc Tiểu Thỏ đang xoắn xuýt đầu tranh đủ loại trong đầu, Trình Chi Ngôn vậy mà đưa tay xốc chăn trên người cô.

Thời tiết tháng chín mặc dù còn chưa chính thức bước vào mùa thu mát mẻ nhưng mà thời tiết đã không phải nóng như thế.

Hơn nữa Tiểu Thỏ vẫn ru rú che chắn ở trong lòng Trình Chi Ngôn, giờ phút này đột nhiên vén chăn lên như vậy nhất thời cảm giác một cỗ không khí lạnh lẽo nháy mắt bao kín chính mình.

“Anh nước chanh?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, trong mắt nghi hoặc nhìn anh.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn cúi đầu lên tiếng, sau đó không chút hoang mang ngồi dậy, vươn tay ra, túm Tiểu Thỏ từ trên giường ngồi dậy nói: “Anh đột nhiên nhớ tới một việc, đêm qua lúc em ăn cơm tối, trực tiếp uống rượu liền đã ngủ, như thế... Bài tập ngày hôm qua em hẳn là còn chưa có làm đi?”

“Ách... A?” Tiểu Thỏ sững sờ nhìn anh.

“Cho nên đây là chuyện có ý nghĩa...” Thanh âm Trình Chi Ngôn dừng một chút, sau đó khỏe môi gọi lên nhân nhạ mỉm cười hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Chính là trong vòng hai phút em rời giường mặc quần áo tử tế, ngồi vào trước bàn học đi làm bài tập cho anh.”

Cái gì?

Trong nháy mắt Tiểu Thỏ liền ngổn ngang trong gió.

Anh nước chanh nói chuyện có ý nghĩa, chính là... Chính là cái này?

“Đếm ngược thời gian bắt đầu, còn có một phút năm mươi chín giây... Một phút năm mươi tám giây...” Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn đồng hồ trên cổ tay mình, thanh âm nhân nhạ hướng tới Tiểu Thỏ thúc giục.

“Đợi một chút... Từ từ... Vừa rồi anh nói chuyện có ý nghĩa chính là chỉ cái này?” Tiểu Thỏ vội vàng đưa tay ngăn Trình Chi Ngôn đếm ngược thời gian lại, về mặt kính ngạc nhìn anh.

“Uh`m, nếu không thì sao?” Trong đôi mắt Trình Chi Ngôn hiện lên một tia ý cười không rõ nói: “Em nghĩ rằng chuyện có ý nghĩa của anh và em là cái gì?”

“...” Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh tối đen.

“Em còn một phút bốn mươi mốt giây...Một phút bốn mươi giây...” Trình Chi Ngôn thấy Tiểu Thỏ không nói lời nào liền tiếp tục cúi đầu xuống nhìn đồng hồ đọc giây.

Tiểu Thỏ xoay người một cái liền từ trên giường Trình Chi Ngôn ngồi dậy, sau đó rất nhanh lấy quần áo đặt ở cuối giường mặc lên, lại xỏ dép lê, chạy vội đến nhà vệ sinh đánh răng rửa mặt chải đầu một hồi, rốt cục ở thời gian đếm ngược còn có sáu giây an toàn ngồi xuống trước bàn học.

“Tốt tốt.”

Trình Chi Ngôn nhìn bóng lưng Tiểu Thỏ yên lặng ngồi ở trước bàn sách, nhin không được cười cười để cổ tay của mình xuống, tiếp tục nằm ngả xuống giường nói: “Cho em nửa giờ đồng hồ, nhanh viết xong bài tập, anh lại ngủ một hồi.”

“...”

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn sách bài tập trước mặt mình, ở trong lòng hung hăng thề, thù này không báo không phải quân tử! Cho anh suốt ngày; đùa giỡn em!! Còn đủ loại lừa em! Một ngày nào đó em sẽ nghĩ biện pháp trả thù toàn bộ!

Đồng hồ báo thức tí tách chạy.

Tiểu Thỏ đau buồn ngồi ở trước bàn sách viết bài tập, Trình Chi Ngôn lại an ổn nằm ở trên giường tiếp tục ngủ.

Trong phòng một mảnh an tĩnh, chỉ có tiếng ngòi bút đụng chạm mặt giấy của cô và tiếng hít thở đều đều của anh.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 402: Chuyện có ý nghĩa 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Một giờ sau, Trình Chi Ngôn ngủ về mặt sáng khoải, rốt cục chậm rãi từ từ rời giường bắt đầu rửa mặt.

Tiểu Thỏ rung rung liều mạng làm bài tập cũng thờ phào nhẹ nhõm, lắc lắc cổ tay viết chữ có chút mỏi nhừ của mình, ánh mắt u oán nhìn Trình Chi Ngôn.

“Hoàn thành rồi?” Trình Chi Ngôn đi đến phía sau Tiểu Thỏ, cúi đầu nhìn thoáng qua bài tập cô đã viết xong, cúi người nhẹ nhàng hôn một cái trên môi hồng nhuận của cô nói: “Khen thưởng em, ngoan.”

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trên cánh môi có một cái cảm giác mềm mại nháy mắt xẹt qua, sau đó liền trở mắt nhìn Trình Chi Ngôn đi đến tủ quần áo của anh chọn một áo sơ mi trắng thay, lại cẩn thận tỉ mỉ thắt caravat.

Hình ảnh như vậy. . .

Tiểu Thỏ quay đầu nhìn thoáng qua sách bài tập nằm ở trên bàn viết, nếu như cô cùng tuổi với anh nước chanh, nếu như cô không có đến trường mà là cũng đã bắt đầu thực tập mà nói, có thể bọn họ nhìn liền như là một đôi vợ chồng vừa mới kết hôn không lâu hay không?

“Đều đã viết xong còn phát ngốc cái gì a?” Trình Chi Ngôn thay quần áo xong đi đến phía sau Tiểu Thỏ, đưa tay gỡ đầu của cô một cái, thanh âm thân nhiên nói: “Mau thu dọn cặp sách một chút, xuống lầu ăn điểm tâm, ăn xong còn đi trường học.”

“A.... .” Tiểu Thỏ phục hồi tinh thần lại, động tác nhanh chóng thu dọn cặp sách chính mình, đi theo Trình Chi Ngôn xuống lầu.

Ăn xong điểm tâm, Tiểu Thỏ ngồi xe Trình Chi Ngôn đến trường học, Trình Chi Ngôn vẫn ngồi xe ở tầng hai dưới đất như cũ.

Đi thang máy đến lầu một, Tiểu Thỏ xoay người hướng tới Trình Chi Ngôn vẫn đứng ở trong thang máy như cũ khoát tay áo nói: “Anh nước chanh, em về lớp học trước.”

“Uh’m” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, lập tức lại nhẹ nhàng nhún mảy hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Gọi thầy giáo Trình...”

“... ”

Tiểu Thỏ không nói gì nhướng mắt, hướng tới Trình Chi Ngôn phát phát tay một lần nữa nói: “Thầy giáo Trình, em về lớp học.”

“Được, bạn Bạch Tiểu Thỏ.” Trình Chi Ngôn mỉm cười chậm rãi đóng cửa thang máy.

Vào phòng học, Tiểu Thỏ lập tức đi trở về trên chỗ ngồi của mình, mới vừa đặt túi sách xuống, Trình Thi Đồng liền đến gần hỏi: “Tiểu Thỏ, cậu không tham gia đại hội thể dục thể thao?”

“Tớ?” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, sau đó lắc lắc đầu nói: “Tớ không tham gia, thành tích thể dục của tớ cũng không phải tốt lắm...”

“Nhưng mà nữ sinh lớp chúng ta ít như vậy.... Hạng mục đều đã báo không được đầy đủ a. . .” Trình Thi Đồng chép miệng, phần nộ cảm giấy báo danh trong tay đưa tới trước mặt Tiểu Thỏ, buồn bực nói: “Người nào làm cho lớp chúng ta là lớp trọng điểm, cả lớp năm mươi sáu người, cũng chỉ có mười lăm người nữ sinh..... lướt qua đại hội thể dục thể thao mấy ngày nay tới đi cả có bốn người, có thể cũng chỉ có mười một người, nhưng mà nhiều hạng mục như vậy, cho dù mười một người tham gia cũng không đầy đủ a.”

Tiểu Thỏ tiếp nhận giấy báo danh trong tay Trình Thi Đồng, nhìn lướt qua sau đó thuận miệng nói: “Đại hội thể dục thể thao lại không hạn chế số lượng hạng mục báo danh, một người cũng có thể đồng thời tham gia hai ba cái trận đấu a.”

“Nhưng mà còn không có người nguyện ý tham gia a.” Trình Thi Đồng có chút không biết nói gì nhìn Tiểu Thỏ nói: “Nói thí dụ như cậu...”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ nhưc đầu nói: “Tớ thật sự thể dục không tốt, cậu cũng không phải không biết.”

“Lại không trông cậy vào cậu được nổi tiếng, cậu liền đi tham gia một phen liền tốt.” Trình Thi Đồng vỗ vỗ bả vai Tiểu Thỏ nói: “Cứ quyết định như vậy a, đến lúc đó tớ trực tiếp báo cho cậu mấy cái, không nói nữa, giáo viên lập tức tới rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch*: *Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Tớ...” Tiểu Thỏ còn chưa kịp mở miệng phản bác, giáo viên Anh ngữ liền đã đi vào phòng học, bắt đầu để cho bọn họ sớm đọc bài.

Giờ học tiến hành một nửa, giáo viên Anh ngữ đột nhiên cầm sách giáo khoa tới, bảo là muốn viết chính tả từ đơn, số lượng không nhiều lắm, cũng hai mươi từ, sai một từ năm điểm, cuối cùng điểm thấp hơn chín mươi điểm thì sau khi tan học ở lại tiếp tục viết chính tả mãi cho đến hoàn toàn đúng mới thôi.

Giáo viên Anh ngữ vừa mới dứt lời, trong phòng học là một trận xôn xao, nhưng mà dù sao đều là học sinh lớp trọng điểm, lúc trước có thể được phân đến trên lớp này đều là điểm thi đứng đầu danh sách, nói cách khác, học sinh trên lớp này cơ bản đều là chăm học.

Cho nên đối với loại chuyện viết chính tả từ đơn Anh ngữ này chỉ là xôn xao nho nhỏ, lúc này mới cầm giấy viết chính tả nộp.

Giáo viên Anh ngữ cũng nghiêm túc, lập tức kéo một cái ghế ở trước bàn bên cạnh bục giảng ngồi xuống, bắt đầu chấm những từ đơn này.

Lúc chuông tan học vang, cô còn chưa sửa xong, bạn cùng lớp liền giương mắt nhìn cô chờ cô tan học.

Ai biết, giáo viên Anh ngữ vậy mà ngẩng đầu lên, hướng tới học sinh trong lớp cười cười nói khẽ: “Các em muốn đi WC, liền trực tiếp đi WC đi, cô còn có một chút liên sửa xong, chờ cô sửa xong liền tuyên bố học sinh dưới chín mươi điểm một chút sau đó liền nghỉ.”

“...”

Trong phòng học nhất thời một mảnh an tĩnh.

Năm giây sau, có người yên lặng đứng dậy, động tác nhẹ nhàng chậm chạp từ cửa sau phòng học ra ngoài đi toilet.

Ngay sau đó, lại có mấy cái bạn học an tĩnh ra ngoài đi toilet.

Nhưng mà phần lớn học sinh vẫn ngốc ở trong phòng học như cũ, trơ mắt nhìn chăm chăm giáo viên Anh ngữ chữa giấy viết chính tả.

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn thoáng qua thời khóa biểu dán trong hộp văn phòng phẩm, buổi sáng hôm nay tiết một lại là vật lý. . .

Suy nghĩ đến thầy giáo vật lý của cô một giờ trước vừa mới hôn môi của cô...

Tiểu Thỏ liền cảm thấy cảm giác này hảo kỳ quái...

Mặc dù thầy giáo vật lý của cô chính là anh nước chanh nhà cô....

Nhưng không biết vì sao cô vẫn là có một loại cảm giác không thể tiếp thu...

Sắp đến tiết một, giáo viên Anh ngữ rốt cục chữa xong một chồng giấy viết chính tả, cô thoáng sắp xếp một chút, cầm những cái bài viết chính tả thấp hơn chín mươi điểm đọc tên một lần, tuyên bố những bạn học này sau khi tan học phải lưu lại, liền đứng dậy định rời khỏi phòng học.

Cô mới vừa đi đến cửa phòng học, Trình Chi Ngôn đứng lúc từ trước cửa tiến vào, mắt thấy từ bên trong phòng học xuất hiện một bóng dáng may mà anh đứng lúc ngừng bước chân, nếu không thì hai người liền va chạm rồi.

Trong lòng giáo viên Anh ngữ cũng là cả kinh, vội vàng dừng bước, ngẩng đầu hướng tới người che ở phía trước cô nhìn lại.

Chẳng qua thoáng nhìn nhưng trong nháy mắt làm cho cô sinh ra một loại cảm giác nhất nhãn vạn niên (một cái nhìn vạn năm bất phục).

Người trước mắt áo somi trắng tinh làm nổi bật gương mặt trắng nõn, đôi mắt đen đang mang theo một tia xin lỗi nhìn cô ấy.

Giáo viên Anh ngữ nháy mắt liền đỏ mặt, “Anh là?”

Cô dường như chưa từng gặp qua người này à, anh cũng là giáo viên sao?

“Tôi là giáo viên vật lý bọn họ.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, thanh âm trầm giọng nói: “Cũng là chủ nhiệm lớp, Trình Chi Ngôn.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 704. Chuyện cô y nghĩa 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách. .. Xin chào, tôi là giáo viên Anh ngữ bọn họ, Cố Nhượng Nhân.” Cô giáo Anh ngữ đỏ mặt lên, sau đó hướng tới Trình Chi Ngôn nhỏ giọng nói.

“Tôi biết.” Trình Chi Ngôn âm thầm cười.

“Tôi giống như... Chưa thấy qua anh.” Cố Nhượng Nhân chần chờ vẫn là hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Tôi nhớ rõ tuần trước mới vừa khai giảng, chủ nhiệm lớp bọn họ không phải thầy giáo Triệu sao? ?”

“Uh'm, ngày hôm qua tôi vừa tới tiếp nhận cái lớp này.” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, lời ít mà ý nhiều giải thích một phen.

“A.... .”

“Tôi đi vào trước.” Trình Chi Ngôn hướng tới cô ấy gật gật đầu cười cười, nghiêng người từ bên cạnh cô vào phòng học.

Cố Nhượng Nhân còn có chút hoảng hốt đứng ở cửa phòng học một hồi lâu, lúc này mới lấy lại bình tĩnh hướng tới văn phòng đi qua.

Trình Chi Ngôn. . . Trình Chi Ngôn. . .

Trên một đường này cô ở trong lòng yên lặng nhớ kỹ tên này.

Trình Thị Đồng ngồi ở bên cạnh Tiểu Thỏ, vừa rồi các cô thấy cô giáo Anh ngữ ra ngoài gặp được Trình Chi Ngôn, ánh mắt bắt đầu liền vẫn không nhúc nhích nhìn hẩn chăm chăm hai người bọn họ, giờ phút này mắt thấy cô giáo Anh ngữ đi, Trình Chi Ngôn vào phòng học.

Lúc này Trình Thị Đồng mới thu hồi ánh mắt mình, đưa tay chọc chọc cánh tay Tiểu Thỏ thấp giọng nói: “Tiểu Thỏ, thấy không, vừa rồi cô giáo Anh ngữ chúng ta mặt đỏ rồi.”

“A?” Tiểu Thỏ từ sách tiếng Anh ngẩng đầu lên, cô vừa mới nhìn mình viết chính tả từ đơn có viết chính xác hay không, “Cái gì mặt đỏ, tớ không chú ý a.”

“Chính là cô giáo Anh ngữ a.” Trình Thị Đồng về mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn Tiểu Thỏ nói: “Cô nhất định là coi trọng chú nhỏ rồi ! Bộ đáng chú nhỏ đẹp trai như thế, tùy tiện vừa đứng chỗ nào đều là một bông hoa a! Những người yêu như thiêu thân này quả thực liền giống như thiêu thân lao đầu vào lửa hướng trên người chú nhỏ bỏ nhào.”

“Ách. . . Cậu nói cô giáo Anh ngữ chúng ta như vậy giống như không tốt lắm đâu?” Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng về mặt không biết nói gì nhìn cô ấy.

“Tớ nói cậu, cậu chừng nào thì có thể có mắt nhìn chút, đầu óc suy nghĩ a!” Trình Thị Đồng rất cục nịnh không được đưa tay hung hăng chọc trên đầu Tiểu Thỏ một phen nói: “Cậu liền không có thể nhìn chăm chăm chú nhỏ chút, ngộ nhờ ngày nào đó chú bị người khác cướp đi, đến lúc đó cho cậu khóc!”

Tiểu Thỏ đưa tay sờ sờ chỗ bị ngón tay Trình Thị Đồng chọc, cười hắc hắc, lòng tràn đầy tự tin nói: “Anh nước chanh mới không phải loại người như vậy a.”

“... ”

Trình Thị Đồng lấy tay vỗ trán, chỉ cảm thấy chính mình không có cách gì khai thông cùng cô.

Lúc tan học, Trình Chi Ngôn gửi một cái tin nhắn cho Tiểu Thỏ, để cho cô tự học một hồi, chờ anh xử lý tốt mọi chuyện lại mang cô cùng nhau về nhà.

Tiểu Thỏ không chút do dự trả lời một cái chữ “Được.”

Trình Thị Đồng cùng Cố Ninh Thư bởi vì muốn đi giao danh sách bạn học tham gia đại hội thể dục thể thao cho Trình Chi Ngôn cho nên hai người bọn họ tan học liền đeo cặp trên lưng hướng tới văn phòng Trình Chi Ngôn đi.

Trước khi đi, Trình Thị Đồng về mặt hèn hạ ti tiện nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Thế nào, Tiểu Thỏ muốn cùng nhau đi qua với chúng ta hay không? Dù sao có tớ và Cố Ninh Thư che dấu cho cậu, những người khác thấy cũng sẽ không nói cái gì.”

“Không cần.” Tiểu Thỏ lắc đầu, hướng tới Trình Thị Đồng nói: “Anh nước chanh vừa rồi đã gửi tin nhắn để cho tớ ở lớp học chờ anh, tớ liền không đi qua, đúng lúc thừa dịp thời gian chờ anh tớ viết bài tập một chút.”

“Được rồi. . .” Trình Thị Đồng thấy cô không muốn qua, cũng không có miễn cưỡng cô, lập tức cùng Cố Ninh Thư một trước một sau đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 405: Đối xử không thể quá bất công

Chương 406. Đối xử không thể quá bất công

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhưng mà Trình Thi Đồng vừa mới đi đến cửa văn phòng Trình Chi Ngôn liền nghe được trong văn phòng truyền đến tiếng nói chuyện.

Thanh âm kia... Nghe qua dường như có phần quen tai.

Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư nhìn thoáng qua lẫn nhau, nhú nhú mày.

“Thanh âm này...” Cố Ninh Thư khẽ thấp thanh âm mở miệng, hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Hình như là cô giáo Anh ngữ?”

“Tớ cảm giác giống.” Trình Thi Đồng về mặt cảnh giác liền gắt gát đầu, trong lòng nháy mắt chuông báo động mãnh liệt.

Tiểu Thỏ a Tiểu Thỏ, tớ cho cậu đi theo tớ cùng nhau tới đây, cậu không tới, hiện tại tốt đi! Có người nói chuyện phiếm cùng chú nhỏ trong văn phòng bạn trai cậu sau lưng cậu a!

Trình Thi Đồng khẽ cắn môi, không được, chú nhỏ là chồng Tiểu Thỏ, tuyệt đối không thể bị cô giáo Anh ngữ cướp đi!

Cô nghĩ như vậy lập tức liền đưa tay gõ gõ cửa, lớn tiếng nói: “Thầy giáo Trình, xin hỏi thầy có đây không?”

Tiếng nói chuyện trong văn phòng nhất thời ngừng lại.

Sau một lát, thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp mà lạnh nhạt từ trong phòng làm việc truyền ra nói: “Vào đi.”

Trình Thi Đồng đưa tay đẩy cửa văn phòng ra, cùng Cố Ninh Thư hai người một trước một sau tiến vào.

Trong văn phòng to như vậy, Trình Chi Ngôn đang ngồi ở sau bàn công tác của mình, trước mặt là một bản giáo trình, trong tay còn cầm một cây bút máy, dường như đang viết ở mặt trên.

Mà cô giáo Anh ngữ bọn họ ngồi trên sofa cách đó không xa, hai mắt lấp lánh nhìn Trình Chi Ngôn, biểu tình tràn đầy đều là chờ mong.

“Thầy giáo Trình, danh sách báo danh đại hội thể dục thể thao chúng em đã tập hợp xong, cho thầy xem một phen.” Lúc Trình Thi Đồng đi qua bên cạnh cô giáo Anh ngữ, rất bình tĩnh liếc cô ấy một cái sau đó mới cầm danh sách trong tay đưa cho Trình Chi Ngôn.

Cố Ninh Thư không nói chuyện, chỉ là đi theo sau lưng Trình Thi Đồng, cũng yên lặng chuyển danh sách ở trong tay.

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên đưa tay tiếp nhận hai danh sách trong tay bọn họ, cúi đầu nhìn kỹ.

Trong văn phòng nhất thời một mảnh im ắng.

“Bạch Tiểu Thỏ... Tham gia chạy một nghìn năm trăm mét?” Trình Chi Ngôn nhìn danh sách trong tay, trong mắt nghi hoặc ngẩng đầu nhìn Trình Thi Đồng?

“Vâng...” Trình Thi Đồng có chút chột dạ nhìn anh, đưa tay chỉ chỉ tên bên cạnh Tiểu Thỏ nói: “Em cũng tham gia chạy một nghìn năm trăm mét a, thầy xem, ở đây cũng có tên của em a!”

Chú nhỏ, chú đối xử không thể bất công đến nước này đi? ?

Rõ ràng phía trên giấy trắng mực đen đồng thời viết tên hai người cô cùng Bạch Tiểu Thỏ, vì sao chú cũng chỉ hỏi một người Tiểu Thỏ a? ?

Trong ánh mắt Trình Thi Đồng rõ ràng truyền đạt tin tức như vậy.

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mi, tiếp tục cúi đầu nhìn danh sách.

Trình Thi Đồng người này anh vẫn là biết rõ, từ nhỏ đến lớn thành tích thể dục vẫn tốt lắm, thuộc loại phát triển toàn năng, về phần Tiểu Thỏ sao... Ha ha ha... Trừ bỏ thành tích văn hóa không tệ, ở phương diện thể dục mặc dù không tính là ngu ngốc nhưng mà các hạng kiểm tra cũng chỉ là vừa mới đạt tiêu chuẩn mà thôi.

Cô thậm chí có dũng khí đi tham gia thi chạy một nghìn năm trăm mét?

“Được rồi, thầy đã biết, danh sách này thầy lại nhìn, nếu như không có nghi vấn gì mà nói cứ như vậy giao lên rồi.” Trình Chi Ngôn nhìn những cái hạng

mục phía sau một phen, hai tay sắp xếp hai giấy báo danh, gật gật đầu hướng tới Trình Thi Đồng nói.

“A.... .” Trình Thi Đồng lên tiếng, nhưng là không có rời khỏi.

“Còn có chuyện gì sao?” Trình Chi Ngôn thấy Trình Thi Đồng hồi lâu không nhúc nhích, liền lại mở miệng hướng tới cô hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 406: Đối xử không thể quá bất công 2

Chương 407: Đối xử không thể quá bất công 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Khụ khụ, cái kia chú nhỏ a...” Trình Thi Đồng dùng lực ho một chút, sau đó hướng tới Trình Chi Ngôn sâu xa hô một tiếng.

“...” Trình Chi Ngôn híp híp mắt, không biết cô vì sao đột nhiên gọi mình như vậy.

“Chú nhỏ?” Cô giáo Anh ngồi ở trên ghế sofa hơi run sợ một chút, ánh mắt của cô ấy ở trên người hai người Trình Thi Đồng và Trình Chi Ngôn đảo tới đảo lui, sau đó kỳ quái nói: “Hai người là chú cháu?”

“Uh'm” Trình Chi Ngôn không có phủ nhận, nhàn nhạt lên tiếng.

“A..... Trách không được anh sẽ đến cái lớp này a, thì ra bởi vì cháu gái anh ở chỗ này a.” Cố Nhược Nhân nhất thời vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ nhìn hai người bọn họ.

Trình Thi Đồng cứng ngắt cười cười, ha ha ha....Cô giáo Cố đùa giỡn cái gì a, chú nhỏ tới lớp chúng ta cho tới bây giờ cũng không là vì em a! Chú là vì thím nhỏ được chứ! Thím nhỏ a!

“Còn có chuyện gì?” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc Trình Thi Đồng một cái, thuận miệng hỏi.

“Chú nhỏ a, tối hôm nay chú cùng nhau hẹn hò với thím nhỏ sao??” Trình Thi Đồng chớp chớp mắt, cố ý đem thanh âm nói được rất lớn, hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

“...”

Ánh mắt Trình Chi Ngôn dạo qua một vòng trên người Cố Nhược Nhân và cô, nháy mắt liền rõ ràng dụng ý Trình Thi Đồng nói những lời này.

“Thím nhỏ?” Cố Nhược Nhân lại là vì những lời này của Trình Thi Đồng sùng sốt một phen, trong mắt cô nghi hoặc nhìn về phía Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh đã kết hôn rồi hả?”

“Ài?Cô giáo Cố...?” Trình Thi Đồng quay đầu, một bộ dáng ra vẻ vô tội nhìn Cố Nhược Nhân nói: “Không phải a, mặc dù chú nhỏ cùng thím nhỏ còn chưa kết hôn, nhưng mà hai người bọn họ là thanh mai trúc mã cùng nhau lớn lên, cùng nhau sinh sống nhiều năm như vậy, không kết hôn thực ra cũng không sai biệt lắm a.”

“A.....” Bộ dáng Cố Nhược Nhân giống như thở dài nhẹ nhõm một hơi nói: “Có một số việc không thể nói tuyệt đối như vậy, cho dù là thanh mai trúc mã chỉ cần không có kết hôn liền nói không chính xác sau này có thể sinh ra cái thay đổi gì hay không, cô trước kia có bạn tốt thanh mai trúc mã, cùng một chỗ đều đã mười bốn năm, đến cuối cùng còn không phải chia tay, đều tự tìm người yêu mới, cả đời không qua lại với nhau, cho nên nói... A... Xấu hổ a, thầy giáo Trình, không phải cố ý nói anh với bạn gái anh không thành được...”

“...” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nhìn cô ấy, đôi mắt trong veo mà lạnh lùng không nói gì.

Trình Thi Đồng hận không thể lập tức xù lông, cái gì không thành được a!? Không thành được em gái cô! Nếu không nhìn mặt mũi cô là giáo viên của tôi, lão tử đã sớm đi lên phun cô được chứ?

Cố Nhược Nhân thấy Trình Chi Ngôn không nói lời nào, nhịn không được liền có chút chột dạ, anh sẽ không là thật là thật bởi vì những lời này của mình tức giận đi??

“Không sai biệt lắm cũng nên tan tằm rồi. “ Trình Chi Ngôn trầm mặc sau một lúc lâu, rốt cục lạnh lùng mở miệng nói: “Các em nếu như không có chuyện gì mà nói, thầy đi trước.”

“Ai... Cái kia...” Cố Nhược Nhân vội vàng từ trên ghế sofa đứng lên, bộ dáng vẻ mặt thẹn thùng nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: “Cái kia... Không biết anh

thuận tiện đưa tôi đến đường Tam Kiều được không, tôi muốn ngồi xe công cộng (xe bus) về nhà.”

Không biết xấu hổ! Thật sự là quá không biết xấu hổ rồi!!

Trong ánh mắt Trình Thi Đồng đều nhanh muốn phun lửa.

Đường Tam Kiều cách trường học bọn họ bất quá đi đường năm phút đồng hồ, cô sao không biết xấu hổ muốn người ta thuận tiện lái xe đưa cô?

Ánh mắt Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nhìn trên mặt Cổ Nhược Nhân một chút.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 407: Đối xử không thể quá bất công 3

Chương 408. Đối xử không thể quá bất công 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Thanh âm trong veo mà lạnh lùng nói: “Xin lỗi, hôm nay tôi đưa Đồng Đồng về nhà, còn muốn đi đón bạn gái tôi, trên xe có lẽ không đủ ngồi, lần sau đi.”

“...” Biểu tình trên mặt Cổ Nhược Nhân nhảy mắt liên tục lại rồi.

Ngón lửa trong ánh mắt Trình Thi Đồng nhảy mắt liên tục khắp toàn bộ, cô cười hi hi nhìn Trình Chi Ngôn, liên tục gật đầu nói: “Đúng vậy a, xấu hổ, cô giáo Cổ, bởi vì ngày hôm qua em liền cùng chú nhỏ nói, để cho chú mang em cùng Cổ Ninh Thư cùng nhau trở về, hơn nữa buổi tối còn hẹn thím nhỏ cùng nhau ăn cơm, cho nên, thật sự xấu hổ a.”

“Ha ha... Không sao...Cô cũng là thuận tiện hỏi một chút...” Cổ Nhược Nhân có chút xấu hổ cười cười, đưa tay phát phát tóc rơi bên tai mình, đôi mắt nhìn Trình Chi Ngôn, ngữ khí thoải mái nói: “Như vậy thầy giáo Trình, ngày mai gặp.”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt gật đầu, không nói thêm gì.

Trình Thi Đồng mắt thấy cô giáo Anh ngữ bọn họ đi ra văn phòng, lúc này mới quay đầu nhìn Trình Chi Ngôn, hai tay chống nạnh nói: “Chú nhỏ, chú được a, mới đi làm ngày thứ hai, liền đem linh hồn nhỏ bé cô giáo Anh ngữ chúng ta ôm lấy, may mắn cháu tới kịp nếu không thì Tiểu Thỏ chẳng phải là muốn đau lòng rồi.”

“Nói loạn cái gì a?” Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt nhìn thoáng qua Trình Thi Đồng giống như Tiểu Lão Hồ đứng ở trước mặt mình nói: “Đi thôi, đưa cháu.”

“Thật đúng là đưa cháu a?” Trình Thi Đồng vẻ mặt thụ sủng nhược kinh nhìn Trình Chi Ngôn, sau đó lắc lắc đầu nói: “Không không không, hay là thôi đi, xe chạy bằng điện của cháu còn ngừng trong trường học, tối hôm nay chú đưa cháu đi trở về, buổi sáng ngày mai lại không phụ trách đưa đi, cháu không đi xe của chú a.”

“Quyết định như vậy đi, dù sao chú chính là khách khí một chút.” Trình Chi Ngôn thấy Trình Thi Đồng càng không ngừng lắc đầu cũng chẳng muốn khuyên nữa, lập tức cầm lấy cái chìa khóa trên bàn công tác, lại xách áo khoác treo ở trên ghế lên, liền đi.

Dựa vào! !

Chú chính là khách khí một phen! ?

Trong lòng Trình Thi Đồng lập tức liền không dễ chịu rồi.

“Chú nhỏ, cháu nghĩ rồi, buổi sáng ngày mai cháu có thể đi xe tới đây, cũng có thể ngồi xe công cộng tới đây, cho nên chú vẫn là đưa cháu về nhà đi!” Trình Thi Đồng đưa tay kéo góc áo Cổ Ninh Thư, lập tức đuổi kịp Trình Chi Ngôn nói.

“A.... . Lại đòi chửi rồi hả ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi quay đầu, thanh âm lạnh lạnh hướng tới cô hỏi.

“Đúng vậy a, phụ nữ đều là thay đổi.” Trình Thi Đồng kéo miệng, vẻ mặt xấu hổ tươi cười nhìn Trình Chi Ngôn.

“A... Phụ nữ?” Trình Chi Ngôn ý vị thâm trường lặp lại hai chữ này một lần, ánh mắt nhìn trên người Trình Thi Đồng và Cổ Ninh Thư, giống như trong lúc đó hai người bọn họ thật sự đã xảy ra cái gì.

Khuôn mặt thanh tú Cổ Ninh Thư nhảy mắt liên tục.

Trình Thi Đồng vỗ vào trên lưng Trình Chi Ngôn, giận dữ hét: “Chú suy nghĩ cái gì a!?”

“Không có gì, nhớ cháu nói là cái thay đổi... Phụ nữ.” Trình Chi Ngôn cố ý lại tăng thêm ngữ khí hai chữ phụ nữ, sau đó không đợi Trình Thi Đồng mở miệng liền trực tiếp bấm điện thoại cho Tiểu Thỏ nói: “Uy? Tiểu Thỏ, anh xong...Anh chờ em ở garage tầng ngầm.”

Chờ Tiểu Thỏ đeo cặp sách chạy đến garage tầng ngầm, Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư đang đứng tại lối vào ga ra chờ cô.

Thấy Tiểu Thỏ tới đây, Trình Thi Đồng vội vàng hướng tới cô vẫy vẫy tay nói: “Nơi này nơi này!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 408: Đối xử không thể quá bất công 4

Chương 409. Đối xử không thể quá bất công 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Đồng Đồng??” Tiểu Thỏ đeo cặp sách chạy tới, trong mắt nghi hoặc nhìn Trình Thi Đồng nói: “Sao cậu ở trong này a?”

“Ha ha, chú nhỏ nói hôm nay đưa tớ về nhà, vì che chở cho hai người tớ cũng chỉ có thể hy sinh a.” Trình Thi Đồng về mặt anh dũng hy sinh nhìn Tiểu Thỏ, lập tức đưa tay túm tay áo của cô hướng tới địa phương xe Trình Chi Ngôn ngừng chạy tới.

Trình Chi Ngôn đang dựa vào trên cửa xe, cúi đầu xem tin tức trên di động, nghe được tiếng bước chân Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng đã chạy tới anh ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua các cô, mỉm cười nói: “Đến đây?”

“Uh'm” Tiểu Thỏ gật gật đầu, đưa tay kéo cửa xe phía bên ghế lái ra, liền ngồi xuống.

Cố Ninh Thư và Trình Thi Đồng chui vào bên trong phía sau xe.

Trình Chi Ngôn nhìn bọn họ đều đã ngồi xong, lúc này mới chuyển xe ra khỏi chỗ đậu xe, sau đó một cước đạp xuống chân ga xe hướng tới lối ra ga ra qua đi.

“Tiểu Thỏ, tớ nói với cậu, tớ cảm thấy cô giáo Anh ngữ có vấn đề, tớ nói cậu còn chưa tin, vừa rồi tớ ở trong văn phòng chú nhỏ cô giáo Anh ngữ liền ngồi ở chỗ kia nói chuyện phiếm đủ loại câu dẫn chú nhỏ, cuối cùng còn muốn để cho chú nhỏ đưa cô về nhà a!” Trình Thi Đồng vừa lên xe liền hướng Tiểu Thỏ nói liên miên: “Thật sự là thật quá đáng, cũng không hỏi thăm một chút chú nhỏ có phải hoa có chủ hay không, a.. Đúng rồi, hỏi thăm cũng vô dụng, trong mắt cô ấy, chỉ cần không có kết hôn đó chính là không thành, cô ấy còn có cơ hội!”

“...” Tiểu Thỏ quay đầu lại, về mặt nghi hoặc nhìn Trình Thi Đồng nói: “Làm sao mà cậu biết?”

“Ồ trong phòng làm việc cô ấy vừa mới nói a.” Trình Thi Đồng về mặt lòng đầy cảm phẫn hướng tới Tiểu Thỏ nói: “May mắn đúng lúc tớ mở miệng, ngăn lại cô ấy si tâm vọng tưởng với chú nhỏ, bằng không thì chỉ bằng tính cách cậu người như vậy, nhất định không phải là đối thủ của cô ấy.”

“Đồng Đồng, đừng nói lung tung.” Trình Chi Ngôn đang lái xe nhú mày hướng tới Trình Thi Đồng ở phía sau thân nhiên nói.

“Cháu nói lung tung thế nào, lời nói của cháu là thật a, không tin cậu hỏi Cố Ninh Thư, cậu ấy cũng ở đó.” Trình Thi Đồng đưa tay túm túm cánh tay Cố Ninh Thư, lời kéo cậu làm chứng cho mình.

Cố Ninh Thư về mặt như đầu nhìn cô.

“Tiểu Thỏ, tớ nói với cậu, cậu nhất định phải nhìn chú nhỏ, người này sẽ trâu hoa ghẹo nguyệt, lúc đại học hai người hai nơi cách xa nhau, đó là không có biện pháp, chỉ có thể dựa vào chú nhỏ tự giác, hiện tại hai người đều đã ở bên trong một ngôi trường, cậu lại không coi chú, cậu cần thận những cái giáo viên nữ độc thân trong trường học, một đám hướng tới chú nhỏ bỏ nhà tới a!” Trình Thi Đồng túm tay Tiểu Thỏ, lời nói thâm thía hướng tới cô nói.

“...” Tiểu Thỏ nhẹ nhàng kéo kéo môi, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên nói cái gì đó mới tốt.

Trình Chi Ngôn đầu đầy hắc tuyến một cước giẫm lên phanh xe, ngừng ở ven đường, hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Được rồi, cháu có thể xuống xe rồi.”

“Gi?”

Trình Thi Đồng ngăn ra, quay đầu nhìn về ngoài cửa sổ xe, mới vừa ra cổng trường năm phút đồng hồ a, vừa đến chỗ đường Tam Kiều cô giáo Anh ngữ

nói, sao chú khiến cho mình xuống xe a?

“Bên kia.” Trình Chi Ngôn đưa tay chỉ chỉ trạm xe buýt cách đó không xa nói: “Cháu có thể ngồi xe công cộng trở về, cũng có thể đi bộ đi trở về trường học lấy xe chạy bằng điện, tùy tiện cháu lựa chọn, chú đều không can thiệp.”

“Chú nhỏ! Chú như vậy có phần quá đáng? Cho dù nói như thế nào vừa rồi cũng là cháu bảo vệ trong sạch của chú a!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 409: Đối xử không thể quá bất công 5

Chương 410. Đối xử không thể quá bất công 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Thi Đồng tròn to mắt nhìn Trình Chi Ngôn trên ghế lái, lòng tràn đầy buồn bực.

“Vừa rồi chú đưa cháu, lại cũng không nói đưa cháu đến cửa nhà.” Trình Chi Ngôn quay đầu lại, đôi mắt trong suốt cười như không cười nhìn cô nói: “Là cháu lý giải sai lầm rồi đi? ?”

“...”

Trình Thi Đồng nháy mắt ngó ra, sau một lúc lâu cô hướng về phía Trình Chi Ngôn nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Xem như chú lợi hại.”

Nói xong câu đó, cô liền mở cửa xe, túm Cổ Ninh Thụ xuống xe.

Trình Chi Ngôn từ trong cửa xe vươn tay đi ra, làm tư thế “Bye bye” với cô, liền dẫn Tiểu Thỏ nghênh ngang mà đi.

Tiểu Thỏ quay đầu nhìn Trình Thi Đồng đứng ở bên đường cái phát giận, nhìn không được hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh, anh lừa Đồng Đồng như vậy thật sự không thành vấn đề sao? ?”

Trình Chi Ngôn hơi hơi quay đầu, hai mắt nhìn lướt qua trên người Tiểu Thỏ, khóe môi gọi lên tươi cười nói: “Em còn giúp nó nói chuyện, em có biết mình bị nó lừa gạt hay không?”

“A?”

“Nó đăng kí cho em thi chạy một nghìn năm trăm mét đại hội thể dục thể thao, em biết không?” Ánh mắt Trình Chi Ngôn nhìn chăm chú vào đường phía trước, thuận miệng hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“Ách. . .” Tiểu Thỏ ngẩn ra, cô chỉ biết là Trình Thi Đồng nói tùy tiện báo cho mình một cái, không nghĩ tới cô ấy vậy mà báo cho mình một nghìn năm trăm mét??

Bình thường cô chạy tám trăm mét đều đã khó có thể đạt tiêu chuẩn... Chạy một nghìn năm trăm mét...

Mặt Tiểu Thỏ lập tức liền tái rồi.

“Bây giờ còn đau lòng Đồng Đồng sao? ?” Trình Chi Ngôn hướng về phía cô âm thầm cười, thuận miệng hỏi.

“...”

Tiểu Thỏ không nói, chỉ là yên lặng tính toán ở trong lòng chính mình chạy một nghìn năm trăm mét mà nói, cần cố gắng nhiều mới có thể sẽ không là cuối cùng.

Chỉ là xe mở ra Tiểu Thỏ đột nhiên phát hiện có phần không quá đúng lắm.

“Anh nước chanh, chúng ta không phải về nhà sao?”

“Không phải.” Trình Chi Ngôn bình tĩnh đỡ tay lái quẹo trái, thanh âm trầm giọng hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Tối hôm nay Hạ Phong mời ăn cơm.”

“Anh Hạ Phong?” Tiểu Thỏ giật mình, sau đó kỳ quái nói: “Anh ấy về thành phố Z rồi hả ?”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, “Hiện tại cậu ta là biên tập thực tập trang web lớn nhất thành phố Z, nghe nói cuộc sống mỗi ngày như cá gặp nước,

nhất định phải hẹn anh ăn cơm, khỏe khoang bản lĩnh hành văn của cậu ta một chút.”

“Bản lĩnh hành văn?” Tiểu Thỏ có chút khó hiểu nhìn anh kỳ quái nói: “Em nhớ rõ lúc trước các anh đều là ban khoa học tự nhiên a.”

“Đúng vậy, cậu ta bỏ lý theo văn.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, một giây sau đã lái xe vào bãi đỗ xe dưới đất nhà hàng.

Buổi tối ăn cơm cùng Hạ Phong hẹn ở tại một quán cơm Thái Lan.

Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn vừa đi vào cửa tiệm cơm, hai người mỹ nữ phục vụ mặc váy dài kiểu Thái liền đi lên cười tí mắt hướng tới bọn họ hô một tiếng: “Tất ngổa địch tặc.”

Trình Chi Ngôn gật gật đầu, ánh mắt nhanh chóng quan sát bên trong một vòng, sau đó thuận miệng hỏi: “Hạ tiên sinh đặt vị trí ở đâu?”

“Mời đi theo tôi, Hạ tiên sinh đã đến phòng được bao rồi.” Mỹ nữ phục vụ hướng tới bọn họ mỉm cười, tiện tay làm một cái động tác “Mời” nói: “Bên này.”

Trong phòng được bao, Hạ Phong đã chờ bọn họ rồi.

Gian phòng được bao này trang trí cũng là dựa theo riêng biệt của Thái Lan, bên trong có cây gồi cao lớn, Phật tượng màu vàng, còn có đủ loại gối ôm cùng đệm dựa.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 410: Cuối cùng làm chuyện đó

Chương 411. Cuối cùng làm chuyện đó

Editor: Quỳnh Nguyễn

Hạ Phong mặc toàn thân tây trang màu đen, cravat cẩn thận tỉ mỉ, tóc dùng keo xịt tóc chải ra về phía sau, vẻ mặt mỉm cười nhìn bọn họ.

Thời gian vài năm đại học kia đã rút đi về mặt như trẻ con trên mặt anh ta, trước mắt, bộ dáng hai tay anh ta đan chéo ngồi ở trên ghế sofa chờ bọn họ, rốt cuộc có một chút cảm giác người thành công xã hội.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt cười tí mắt hô một tiếng: “Anh Hạ Phong.”

“Anh yêu nhất Tiểu Thỏ Thỏ, em rốt cục đến đây! !” Hạ Phong không mở miệng còn tốt, bộ dáng vẻ mặt đứng đắn, anh ta mới mở miệng nói năng ngọt xót nháy mắt liền phá hình tượng người thành công của anh ta, “Mau mau, mau ngồi xuống.”

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến.

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc mắt nhìn anh ta, lập tức anh ngồi xuống trên sofa đối diện.

“Thỏ Thỏ, đã lâu không gặp, em càng ngày càng đẹp a.” Hạ Phong nhìn Bạch Tiểu Thỏ trước mắt, mặc dù vẫn là bộ dáng học sinh cao trung ngây ngô, nhưng mà khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn kia đã dần dần rút đi vẻ mập mạp, mắt to trắng đen rõ ràng trên gương mặt lớn cỡ bàn tay, càng phát ra có vẻ linh động, dưới sống mũi xinh xắn là môi hồng nhuận giống như anh đào, ở dưới ánh đèn sáng bóng, làm cho người ta nhìn liền nhìn không được muốn âu yếm, còn có mái tóc đen nhánh kia buộc thành một cái đuôi ngựa thật dài ở phía sau đầu cô, cùng với động tác cô đi đường, mái tóc lay động trái phải, nhìn rất là đáng yêu, “Lúc nào em cảm thấy anh nước chanh không tốt, liền đến tìm anh Hạ Phong, anh tuyệt đối sẽ đối tốt với em cả đời!”

“Anh Hạ Phong, đã lâu không gặp, anh vẫn lại là không đứng đắn như vậy a....” Tiểu Thỏ vẻ mặt không biết nói gì nhìn Hạ Phong, nhiều năm qua như vậy, anh ta ngược lại tồn tại thần kỳ, cho dù Trình Chi Ngôn có còn ở đây hay không anh ta đều phải đùa giỡn mình vài câu.

Trình Chi Ngôn có lẽ sớm đã nghe chán những lời này của Hạ Phong, lỗ tai tự động lọc hết thanh âm của anh ta.

“Tiên sinh, xin hỏi các vị đủ người rồi sao?” Người phục vụ đứng ở bên cạnh cười tí mắt hướng tới bọn họ hỏi.

“Đủ, đủ, chọn món đi.” Hạ Phong gật gật đầu lật chuyển menu trong tay, chỉ không quá một lát sau liền đã chọn vài món thức ăn.

Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, ánh mắt nhìn một vòng trên thực đơn, sau đó cầm menu trong tay đưa cho Tiểu Thỏ nói: “Em chọn trước đi.”

“Được.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, tiếp nhận menu chọn mấy thứ đồ ăn mình cùng Trình Chi Ngôn đều thích ăn.

Chờ người phục vụ cầm menu, Hạ Phong về mặt thần bí hướng tới Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ nói: “Các cậu biết không? Hiện tại tớ làm biên tập tại trang web, ông chủ chúng ta thường thức tớ rồi.”

“Thật sự sao? ?” Trình Chi Ngôn nhân nhặt hướng tới Hạ Phong nhìn qua, sau đó môi mòng khẽ mở thuận miệng nói: “Ông chủ các cậu là vị mỹ nữ a? ?”

“Đương nhiên không phải, nếu như ông chủ chúng ta là mỹ nữ thì tốt rồi, chỉ tiếc là chú trung niên a.” Hạ Phong thờ dài một hơi thật sâu, trong giọng nói tràn đầy đều là tiếc hận.

“Vậy ông chủ anh như thế nào thường thức anh rồi hả ? ?” Tiểu Thỏ gương mặt anh tuấn Hạ Phong kia, vô cùng nề tình hỏi một câu.

“Ha ha, bởi vì anh viết được tin tức, lượng page view cùng lượng đọc đều hạng nhất trang web a! !” Hạ Phong về mặt tự hào nhìn Tiểu Thỏ nói.

“Cậu hiện tại viết tin tức?” Trình Chi Ngôn nâng mắt nghi hoặc hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 411: Cuối cùng làm chuyện đó 2

Chương 412. Cuối cùng làm chuyện đó 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Đúng nha!” Hạ Phong cười tít mắt móc điện thoại từ trong túi áo ra, cúi đầu ngón tay ấn vài cái trên màn hình điện thoại di động, sau đó về mặt khoe khoang cầm di động trong tay đưa cho Trình Chi Ngôn nói: “Nhìn xem, ngày hôm qua anh mới viết tin tức mới, còn chưa đến hai mươi bốn giờ, lượng page view đã ba mươi nghìn, gấp ba những người khác!”

“Cái tin tức gì nha? ?” Tiểu Thỏ tiến đến bên cạnh Trình Chi Ngôn, cúi đầu hướng tới màn hình điện thoại di động trong tay anh nhìn qua.

Trên màn hình điện thoại di động to như vậy, viết rõ ràng một hàng tiêu đề tin tức:

Cảnh sát đột kích kiểm tra khách sạn, một phòng nam nữ tổng cộng mười một người, mà lại mướn phòng làm chuyện đó?

Cái này...

Mặt Tiểu Thỏ lập tức liền đỏ, sẽ không là cái gì tin tức thiếu nhi không nên xem đi?

Được rồi... Mặc dù hiện tại cô đã không phải thiếu nhi rồi. . .

Nhưng là...

Cảm thấy được có chút khó chịu...

“Tiểu Thỏ Thỏ, em mặt đỏ cái gì a? ?” Ngón tay thon dài trắng nõn của Hạ Phong nhặt một tách trà trên bàn lên, đặt bên miệng chuyển động hai vòng mà lại không có uống, anh ta hướng tới Tiểu Thỏ nhử mảy nói: “Mau nhìn xem anh viết như thế nào, cho anh cái đánh giá!”

“...”

Tiểu Thỏ quay đầu nhìn thoáng qua về mặt bình tĩnh của Trình Chi Ngôn, đành phải kiên trì tiếp tục nhìn xuống.

Nhưng mà cô xem xong bài báo mới hiểu được thì ra cái gọi là tổng cộng nam nữ mười một người mà lại mướn phòng làm chuyện đó là chỉ trong thôn một nhà già trẻ mười một người, ở khách sạn mở phòng tắm rửa...

Ông chủ khách sạn bởi vì thấy căn phòng kia lập tức đi vào một người, sợ hãi là có người làm cái giao dịch gì đen tối, cho nên mới gọi điện thoại báo nguy...

Không biết vì sao Tiểu Thỏ xem xong bài báo vậy mà cảm thấy được một vụn (mười nghìn) con thần thú trong lòng mình lao nhanh qua.

Cô nhìn không được đưa tay tìm kiếm dưới màn hình, muốn nhìn một chút những cái bạn bè trên mạng này đều là đánh giá như thế nào, quả nhiên, tin tức phía dưới một kiểu bình luận đều là:

“Tiểu biên nguoi tới đây! Tôi bảo đảm không đánh chết nguoi!”

“Tiểu biên, viết tin tức phải thật, nghìn vạn lần không cần tiêu đề giả!”

“Tiểu biên, người dám báo địa chỉ nhà người sao, có tin ta dẫn người đi đánh người hay không?”

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến xem xong bình luận, ngẩng đầu thấy Hạ Phong đôi mắt lấp lánh nhìn chính mình, “Như thế nào, anh viết thế nào?”

“Tin tức này sẽ không là anh bịa đi. . .” Tiểu Thỏ giật giật khoe miệng, nhìn Hạ Phong không biết nói gì nói: “Thật sự có người làm như vậy sao?”

“Làm sao có thể là bịa, đây là thật sự a!” Hạ Phong vẻ mặt bị thương nhìn Tiểu Thỏ, đau lòng nói: “Đây chính là chính miệng một người bạn bè cảnh sát nói cho anh biết, chính là cậu ta mở a, cái khách sạn kia, thời gian phòng chỉ cần ba mươi đồng tiền một giờ, tám ảnh bọn họ kia, tám nửa một cái một người ít nhất cũng phải mười đồng tiền, em tính toán, mười một người phải một trăm mười, lần này xem như không phải giảm đi tám mươi đồng sao?”

“Vậy tiêu đề tin tức này cũng quá cái kia...” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn tiêu đề to lớn kia, tâm nói anh đây là tiêu đề giả a, cố ý viết ám muội như thế, gạt người tiến vào xem, trách không được lượng page view tin tức của anh gấp ba người khác a. . .

“Đây em lại không hiểu.” Hạ Phong vẻ mặt đắc ý cười hi hi nói: “Một việc giống nhau, anh viết ra liền có người xem, người khác viết ra liền không người xem, đây là vấn đề tài hoa cá nhân!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 412: Cuối cùng làm chuyện đó 3

Chương 413: Cuối cùng làm chuyện đó 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Hơn nữa.” Hạ Phong bung chén trà trong tay lên, nhẹ nhàng uống một ngụm trà trong chén, vẻ mặt nụ cười xấu xa tiếp tục nói: “Tiêu đề kia làm sao vậy a, chính mình tư tưởng không khỏe mạnh, mà quảng liên tưởng khắp nơi, có thể trách ai được, ha ha, Tiểu Thỏ Thỏ em nói phải hay không?”

“...”

Tiểu Thỏ nghĩ đến chính mình vừa rồi cũng muốn méo lệch, trong lúc này thậm chí có chút xấu hổ.

“Cậu vì sao sẽ trở về thành phố Z?” Trình Chi Ngôn cầm di động trong tay trả lại cho Hạ Phong, đôi mắt mang theo một tia nghi hoặc nhìn anh ta kỳ quái nói: “Lần trước thấy cậu không phải cậu nói cậu đã tìm công việc ở thành phố N sao?”

“Ha ha ha, đương nhiên là vì tớ yêu thương cậu rồi.” Hạ Phong hướng tới Trình Chi Ngôn đá lông nheo nói: “Cậu ở đâu từ liền ở đó, cậu xem nhiều năm cùng nhau học như vậy, chúng ta không phải đều đã ở một ngôi trường sao?”

“A..... Thật không?” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc mắt nhìn anh ta, “Nhưng cậu không có ở Nam đại?”

“Ách... Cái kia không phải vì tớ thì không đậu sao...” Khóe miệng Hạ Phong giật giật, vẻ mặt bất đắc dĩ tươi cười nói: “Tớ Ta ngược lại cũng là muốn đi Nhất Trung làm thầy, nhưng mà hiệu trưởng không cần tớ a, hiệu trưởng nhìn thành tích các môn tớ trong lúc đại học, liền ghét bỏ tớ thật sâu, ông còn nói bộ dáng tớ quá đẹp trai, làm cho học sinh nữ không thể tập trung tinh lực nghiêm túc nghe giảng bài, chẳng lẽ giá trị nhan sắc tớ đã đẹp trai nghịch thiên như vậy rồi hả?”

“...”

Cậu suy nghĩ nhiều...

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trên trán của mình chảy xuống một giọt mồ hôi.

“Sau này tớ trở về vừa cần thận nghĩ nghĩ, thực ra hiệu trưởng đây là biến đổi phương pháp từ chối tớ đi...” Hạ Phong bĩu môi nói: “Tiểu Thỏ Thỏ, em xem, bộ dáng anh nước chanh đẹp trai như vậy hiệu trưởng còn không phải hai lời chưa nói liền dùng cậu rồi hả?”

“A.....” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt nhìn Hạ Phong, mỉm cười nói: “Hiệu trưởng nói bộ dáng tớ đẹp trai, vậy học sinh nữ chỉ cần vừa thấy mặt tớ sẽ có động lực học tập.”

“...”

Không biết xấu hổ.

Tiểu Thỏ nhìn trên mặt Hạ Phong rõ ràng viết ba cái chữ to này, mà lại bộ dáng chết sống không dám nói ra.

“Đừng ròi, Tiểu Thỏ Thỏ, sau này tốt nghiệp đại học em muốn làm cái gì?” Hạ Phong cảm thấy được chính mình cùng Trình Chi Ngôn đối thoại trên cơ bản vĩnh viễn đều đã ở vào hoàn cảnh xấu, vì thế liền sáng suốt dời đi đề tài hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“Em?” Tiểu Thỏ hơi run sợ một chút, sau đó lắc lắc đầu nói: “Em còn không có nghĩ xong.”

“Ai nha, hảo đáng tiếc...” Hạ Phong bủi môi, đang chuẩn bị tiếp tục nói chút gì, chuông điện thoại di động Tiểu Thỏ đột nhiên vang lên.

Cô cúi đầu nhìn thoáng qua màn hình di động của mình, phía trên biểu hiện một cái số điện thoại di động xa lạ, cô chần chờ một chút vẫn lại là dè xúông nút nghe, đưa điện thoại di động đặt đến bên tai nói khẽ: “Uy? Xin chào.”

Trình Chi Ngôn và Hạ Phong nhất thời đều đã ngưng nói chuyện, hai ánh mắt nhìn chăm chăm cô.

“Xin hỏi cô là Bạch Tiểu Thỏ sao??” Từ điện thoại di động truyền ra thanh âm nam sinh dễ nghe.

“Uh'm, đúng vậy, xin hỏi cậu là ai?”

“Bạn học Bạch Tiểu Thỏ, tớ thích cậu.” Thanh âm trong điện thoại mang theo mỉm cười cùng mười phần tự tin hướng tới cô lớn tiếng tuyên bố.

“Ách...” Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên nói cái gì đó mới tốt, “Cậu... Là ai a??”

“Cậu sẽ biết tớ, chỉ là bây giờ còn là cái bí mật.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 413: Cuối cùng làm chuyện đó 4

Chương 414. Cuối cùng làm chuyện đó 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Người bên kia điện thoại sau khi nói xong câu đó liền trực tiếp cúp điện thoại.

“...” Tiểu Thỏ có chút không nói gì nhìn di động của mình.

“Người nào vậy?” Hạ Phong vẽ mặt nghi hoặc nhìn cô, mặc dù bọn họ ở trong phòng bao, tiếng không có ồn ào như bên ngoài nhưng mà bên trong phòng có tiếng nhạc chảy theo dòng cho nên bọn họ chỉ có thể nghe được Tiểu Thỏ đang nói cái gì, nhưng căn bản nghe không được người kia trong điện thoại đang nói cái gì.

“Em cũng không biết là ai...” Trong mắt Tiểu Thỏ vô tội nhìn Hạ Phong, thành thật trả lời.

“Vậy cậu ta tìm em làm gì?” Hạ Phong hướng tới cô hỏi tiếp.

“Ách...” Tiểu Thỏ chần chờ một chút, quay đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn ngồi ở bên cạnh mình, sau đó kéo kéo môi, lúng túng nói: “Anh ta nói anh ta thích em...”

...

Hai người Hạ Phong cùng Trình Chi Ngôn nháy mắt liên giây ngẩn cả người.

“Phốc... Ha ha ha ha...” Vẫn là Hạ Phong nhịn không được bật cười trước, “Tiểu Thỏ, sau khi em lên trung học có phải nam sinh tỏ lộ với em đều đã biến nhiều hay không a, trách không được anh nước chanh em chết sống phải muốn đi trường học các em làm giáo viên của em a, thì ra là vì gần gũi nhìn em a.”

“...”

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn anh ta, ánh mắt lén lút liếc qua trên người Trình Chi Ngôn, sau đó đỏ mặt nói: “Đừng nói bừa.”

“Thực không nói, Tiểu Hàm lúc đầu cùng lớp sơ trung, em còn nhớ rõ sao?” Hạ Phong vẽ mặt không sợ chết hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Lúc trước là vì em cùng biểu diễn tiết mục cùng Tiểu Hàm người ta, cho nên Trình Chi Ngôn ghen tị, từ khi đó bắt đầu liền suy nghĩ vấn đề muốn đi Nhất Trung làm giáo viên, nếu không thì em cho là tư cách giáo viên của anh là từ trên trời rớt xuống a, kia chính là một năm người ta nghiêm túc thi ra đấy.”

Sao ngay cả anh ta cũng biết chuyện Tiểu Hàm a? ?

Tiểu Thỏ trong mắt xấu hổ nhìn Hạ Phong, sau này cô đã cố ý giữ một khoảng cách cùng Tiểu Hàm rồi. .

“Chắc chắn, em có biết hay không, mỗi một lớp trọng điểm Nhất Trung đều có bốn người, nhóm người từ trường trung học phụ thuộc lên giống nhau đều trực tiếp phân tại lớp một và lớp hai, sau đó trường học huyện, thành phố khác thì, cũng sẽ bị phân tại lớp ba và lớp bốn, nghe nói Tiểu Hàm vốn là phân tại một lớp cùng em, bắt quá em...”

“Cậu không nói lời nào không ai xem cậu như cam chuối.”

Trình Chi Ngôn vẫn trầm mặc không nói gì, đột nhiên mở miệng, lạnh lùng bỏ lại một câu cho Hạ Phong.

Hạ Phong nháy mắt liền ngậm miệng lại, anh ta hướng tới Tiểu Thỏ nháy mắt ra hiệu cười cười, ngoan ngoãn cúi đầu ăn đồ ăn.

Tiểu Hàm... Vốn là cùng lớp với mình?

Tiểu Thỏ quay đầu đi, đôi mắt trong suốt tràn đầy nghi hoặc nhìn Trình Chi Ngôn.

Nhưng mà Trình Chi Ngôn lại bộ dáng vẻ mặt cái gì đều không có xảy ra, vẻ mặt lạnh nhạt gấp một cái chân của cà ri đặt trong chén Tiểu Thỏ nói: “Cho em”

“Anh nước chanh. . .” Cuối cùng Tiểu Thỏ mở miệng hướng tới anh hỏi: “Tiểu Hàm đi lớp hai là anh nhờ ba ba để cho hiệu trưởng phân như vậy sao? ?”

Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, biểu tình trên mặt trong nháy mắt không được tự nhiên, lại vẫn là nhàn nhạt gật gật đầu.

“Vì sao phải làm như vậy a! ?” Tiểu Thỏ vẻ mặt không thể tin được nhìn anh nói: “Vốn trường chúng cùng nhau lên, cơ bản đều là ở lớp một, anh làm gì để cậu ấy lẻ loi một mình ở lớp hai a?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 414: Anh ghen sao

Chương 415. Anh ghen sao

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn khẽ nhíu mày, cúi đầu hạ mắt nhìn Tiểu Thỏ chậm rãi nói: “Nếu không thì chẳng lẽ còn muốn sắp xếp cậu ta ngồi ở phía sau em? Biết rõ cậu ta có ý đồ với em, anh còn để cậu ta bên cạnh em, em cảm thấy chỉ số thông minh của anh không đủ dùng hay là tình thương không đủ dùng?”

“...” Tiểu Thỏ bị lời nói của anh làm nghẹn.

Hai người mắt to trừng mắt nhỏ nhìn lẫn nhau rất lâu, Tiểu Thỏ mắt hững hờ nói: “Cho dù nói như thế nào, anh làm người như vậy đều là không đúng, bất luận cậu ấy có phải thật sự ta có ý đồ với em hay không, ít nhất anh nên là tin tưởng em, tin tưởng tình cảm của em với anh.”

“Ngoại trừ tin tưởng tình cảm của em, anh cảm thấy loại bỏ tất cả vật cản càng tốt.” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày, gần từng tiếng hướng tới cô nói.

“Anh...” Tiểu Thỏ nhất thời chán nản, “Anh chính là ý vào anh có năng lực, cho nên anh có thể làm Tiểu Hàm từ bên cạnh em ra xa, nhưng anh làm người như vậy chính là rõ ràng không tin em! Hôm nay Đồng Đồng nói cô giáo Anh ngữ thích anh, còn để cho em cùng đi văn phòng anh giám sát anh, em còn nói chuyện vì anh, nói anh tuyệt đối sẽ không thích người khác, nhưng mà anh vậy mà không tin em...”

Trình Chi Ngôn nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Thỏ hơi hơi đỏ lên, trầm mặc chốc lát, sau đó thản nhiên nói: “Thế giới này vốn là cá lớn nuốt cá bé, người có năng lực tự nhiên có thể làm bất cứ chuyện gì mình muốn làm, anh biết em tin tưởng anh, nhưng mà nếu giờ phút này em có năng lực điều nhóm người cô giáo Anh ngữ đi mà nói, anh tin tưởng em cũng phải làm như vậy.”

“Em mới sẽ không làm chuyện dễ tiện như thế!!” Tiểu Thỏ lớn tiếng hướng tới Trình Chi Ngôn nói/

“...”

Trình Chi Ngôn cùng Hạ Phong lập tức trầm mặc.

Cả gian phòng nháy mắt an tĩnh dọa người, ngay cả tiếng nhạc nhẹ nhàng chậm chạp kia giờ phút này nghe qua đều đã đặc biệt chói tai.

“Đề tiện?” Trình Chi Ngôn nhăn lông mi thanh tú, chậm rãi mở miệng, thanh âm cực thấp lặp lại cái từ Tiểu Thỏ vừa mới nói kia một lần.

“Em...” Tiểu Thỏ có chút không quá tự nhiên nhìn anh, vừa rồi cô cũng là nhất thời sốt ruột liền thốt ra cái từ kia.

“Anh đề tiện?” Trên mặt thanh tú của Trình Chi Ngôn vẻ mặt có chút khó coi hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“...”

Tiểu Thỏ cúi đầu, mặc dù biết chính mình vừa rồi nhất thời nóng vội nói sai từ rồi, nhưng mà muốn cô lập tức giải thích cùng Trình Chi Ngôn cô vẫn là làm không được.

“Ha ha ha... Cái kia, Tiểu Thỏ nhất định không phải cái ý tứ kia, em hẳn là nói sai rồi.” Lúc này Hạ Phong vội vàng cười ha ha nói: “Trình Chi Ngôn, đừng nóng giận, đừng nóng giận, tới tới tới, chúng ta dùng bữa, dùng bữa.”

“...”

“...”

Đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ, nhưng mà cô vẫn cúi đầu, bộ dáng dường như không tính toán nói chuyện.

“Ai nha nha, bao nhiêu tuổi rồi a?” Hạ Phong thấy anh vẫn không nói lời nào như cũ, vội vàng tiếp tục làm sôi nổi không khí nói: “Trình Chi Ngôn cậu đã lớn như vậy, Tiểu Thỏ còn nhỏ, cậu nhường em ấy đi?”

“Cô ấy còn nhỏ?” Trình Chi Ngôn cười lạnh một tiếng nhìn Hạ Phong nói: “Cô từ nhà trẻ bắt đầu, tớ vẫn nhường cô ấy, hiện tại đều đã lớn như vậy, còn muốn tớ nhường như thế nào?”

Tiểu Thỏ đột nhiên ngẩng đầu, đôi mắt nhìn Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cô một cái, cúi đầu cầm lấy chiếc đĩa ăn trong mâm, không nói.

“Cái này. . .”

Hạ Phong nhìn cái này lại nhìn cái kia, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên nói cái gì cho phải rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 415: Anh ghen sao 2

Chương 416. Anh ghen sao 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Một bữa cơm, nửa trước ba người chuyện trò vui vẻ, nửa sau chính là trầm mặc, kéo dài trầm mặc.

Hạ Phong cảm thấy chính mình xấu hổ, nhưng vô luận anh ta hoà giải như thế nào hai người kia chính là không rên một tiếng.

Anh ta tự quyết định một hồi, dứt khoát cũng buông tha khuyên giải, cúi đầu yên lặng dùng bữa.

Sau khi bữa tối chấm dứt, Hạ Phong thanh toán, dựa theo quán tính lại cười hi hi hướng tới Tiểu Thỏ đùa giỡn nói: “Tiểu Thỏ Thỏ a, anh đưa em về nhà có được hay không?”

Thực ra anh ta chính là thuận miệng, tùy tiện hỏi, nhưng mà không nghĩ tới Tiểu Thỏ vậy mà thật sự ngẩng đầu nhìn anh ta một cái, sau đó lại nhìn Trình Chi Ngôn một cái, gật gật đầu nghiêm túc nói: “Được, anh Hạ Phong, anh đưa em về đi.”

Tươi cười trên mặt Hạ Phong lập tức liền cứng lại rồi.

Ngay tại trong nháy mắt Tiểu Thỏ gật đầu đồng ý đó, anh ta cơ hồ cũng có thể cảm giác được ánh mắt lạnh như băng của Trình Chi Ngôn, gần như muốn chọc thủng cả người anh ta.

“Khụ khụ, cái kia, Tiểu Thỏ...Em thật sự cùng anh đi?” Thanh âm Hạ Phong run run rẩy rẩy hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Hôm nay anh... Là anh đi xe tới đây a.”

“Không có việc gì, chúng ta có thể cùng nhau ngồi xe công cộng đi.” Tiểu Thỏ hướng tới Hạ Phong cười, cười không ngừng làm lòng anh ta nhảy mắt run rẩy.

Hạ Phong vẻ mặt khóc không ra nước mắt hướng tới Trình Chi Ngôn cầu cứu.

Nhưng mà Trình Chi Ngôn giống như cái gì đều không thấy, thần nhiên nói: “Nếu như vậy, tớ đi về trước đây.”

Vừa dứt lời, anh đã đứng dậy, cầm lấy áo khoác treo ở trên ghế, xoay người lập tức ra ngoài rồi.

“Ai ai . . Trình Chi Ngôn, vợ cậu còn ở chỗ này a! !” Hạ Phong vội vàng lên tiếng muốn gọi anh.

“ . . ”

Tiểu Thỏ nhìn bóng lưng Trình Chi Ngôn dần dần đi xa, nhin không được căn cứ môi mình.

Cái gì... Anh nước chanh làm gì đột nhiên liền tức giận...

“Đi thôi, Tiểu Tổ Tông của anh...” Hạ Phong vẻ mặt cười khổ nhìn Tiểu Thỏ nói: “Hôm nay anh không đưa em về nhà an toàn, phỏng chừng anh liền không thấy được mặt trời buổi sáng ngày mai rồi.”

“Nào có khoa trương như thế!” Tiểu Thỏ liếc Hạ Phong một cái, rầu rĩ nói.

“Nào có khoa trương, Trình Chi Ngôn nhà các em là người tính tình thật tốt vậy mà cũng sẽ tức giận lớn như vậy.” Hạ Phong đi đến cửa phòng, vô cùng thân sĩ kéo cửa ra giúp Tiểu Thỏ nói: “Em a, cũng hơi chút thông cảm cậu ấy một chút.”

“ . . ”

Tiểu Thỏ trầm mặc chốc lát, sau đó ngẩng đầu lên nhìn Hạ Phong nói: “Chẳng lẽ là em sai rồi? Anh cảm thấy Tiểu Hàm có ý tứ với em chính là thật sự có ý tứ sao, Tiểu Hàm cho tới bây giờ đều không có thổ lộ với em hoặc là cái khác, cho tới nay cậu ấy đều là coi em như bạn bè đối đãi, em cũng là thật lòng coi cậu ấy là bạn bè, liền bởi vì cái dạng này anh liền muốn lợi dụng quan hệ đem người ta điều đi sao? ?”

“Chắc chắn, Tiểu Thỏ, nói không thể nói như vậy, cái gì bạn bè không bạn bè, giữa nam nữ nào có cái gì bạn bè thuần khiết a.” Hạ Phong vẻ mặt không tán thành nhìn cô nói: “Đây đối lại là anh, anh nhất định cũng đem tình địch chính mình khiến cho càng xa càng tốt a, để ở dưới mí mắt cho chính mình âm ỉ làm gì.”

“Không có bạn bè thuần khiết?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt nhìn anh ta.

“Đúng.” Hạ Phong dùng lực gật gật đầu.

“Vậy hai ta a, hai ta cũng không tính bạn bè thuần khiết sao, hai ta ngay cả bạn bè cũng không tính sao?” Tiểu Thỏ cau mày vô cùng sắc bén hỏi vặn đề này.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 416: Anh ghen sao 3

Chương 417. Anh ghen sao 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Hạ Phong ngăn ra, trên mặt biến đổi vài lần, lúc này mới toét miệng hướng tới Tiểu Thỏ cười ha ha nói: “Hai ta, đây không phải quan hệ anh em thuần khiết sao, hơn nữa, em là vợ bạn anh, không thể lừa gạt a!”

“Vậy anh còn mỗi ngày đùa giỡn em” Tiểu Thỏ nhìn anh ta, thanh âm rầu rĩ nói: “Anh thấy em đều đùa giỡn em? Miệng đều không có nói cái gì đứng đắn, anh mỗi ngày đều đùa giỡn em, anh đều có thể tiếp thụ, vì sao liền không có thể tiếp nhận em có một người bạn bè bình thường a? ?”

“Kia không giống nhau a.” Hạ Phong thiếu chút nữa nhảy dựng lên hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Anh không phải là ngoài miệng diễn trò sao, trong lòng anh lại không có loại tư tưởng kia với em, Trình Chi Ngôn đương nhiên có thể tiếp thụ anh, nếu anh mỗi ngày nghĩ biện pháp cướp em từ bên cạnh Trình Chi Ngôn, cậu ta liền giết anh, được chứ?”

“ . . ”

Tiểu Thỏ nghe Hạ Phong nói, nháy mắt cảm thấy có chút không biết nói gì.

“Ài, nói trắng ra là, thực ra chính là anh nước chanh có chút ghen, đàn ông sao, đối với phụ nữ mình thích nhất định là sẽ có vẻ đố kỵ.” Hạ Phong mang theo Tiểu Thỏ vừa hướng tới bên ngoài khách sạn đi vừa nói: “Em đừng nói cho anh, em cho tới bây giờ đều không có nếm qua dấm chua của Trình Chi Ngôn a!”

“Không có.”

Tiểu Thỏ nghiêng đầu nghĩ nghĩ, phát hiện chính mình thật đúng là không có nếm qua dấm chua, “Bởi vì em tin tưởng anh nước chanh a! !”

“Cái gì bởi vì em tin tưởng anh nước chanh? ?” Hạ Phong vẻ mặt khinh thường nói: “Đó là bởi vì Trình Chi Ngôn căn bản không cho em cơ hội ghen được chứ, cậu ấy thân thiện dọn dẹp nữ sinh bên cạnh, em xem anh nước chanh có bạn nữ sao? Có hồng nhan tri kỷ sao?? Không có đi, em ngay cả cơ hội ghen đều không có, em đương nhiên không ăn giấm rồi.”

“...”

Tiểu Thỏ cau mày nghĩ nghĩ, sau đó lắc lắc đầu nói: “Nhưng mà em biết cô giáo Anh ngữ chúng em thích anh, em cũng không có ghen a.”

“Chắc chắn...” Hạ Phong hướng tới Tiểu Thỏ khoát khoát tay nói: “Cô bé, em rất cuộc vẫn lại là quá trẻ con, anh nước chanh bảo vệ em tốt quá, nếu như em không có ghen, hoặc là vì em yêu không đủ sâu, hoặc là vì em căn bản không có tận mắt nhìn thấy hình ảnh cho em ghen.”

Yêu không đủ sâu??

Hình ảnh ghen?

Tiểu Thỏ cẩn thận suy nghĩ hồi lâu, cảm thấy hai thứ này đều chẳng quan hệ với cô.

“Được rồi, đừng nghĩ nữa.” Hạ Phong đưa tay vỗ vỗ đầu nói: “Đi thôi, anh đưa em về nhà, sau khi trở về nói lời xin lỗi với anh nước chanh, lại không có việc lớn gì, hai vợ chồng đầu giường cãi nhau cuối giường hòa a!”

“Vì sao muốn em xin lỗi a, em lại không có làm sai cái gì.” Tiểu Thỏ vẻ mặt buồn bực nhìn Hạ Phong: “Chuyện điều Tiểu Hàm đi lớp khác vốn là anh không đúng!”

“Ai . . .”

Hạ Phong bắt đầu thở dài một hơi.

Thôi, thôi, tình cảm hai người anh mù quáng tham gia cái gì a. . .

Ý nghĩ của đứa nhỏ chính là quá mức khờ dại, chờ cô trưởng thành thì tốt rồi.

Nhưng mà một người từ nhỏ đến lớn đều được bảo vệ cực kỳ tốt, rốt cuộc làm sao mới có thể lớn lên a? ?

Hạ Phong vẻ mặt lo lắng nhìn Tiểu Thỏ, hàng này tình cảm thật sự là một đường quá mức xuôi gió xuôi nước rồi.... Có đôi khi cũng nên xuất hiện chút suy sụp nhỏ, làm cho cô hiểu rõ tầm quan trọng của Trình Chi Ngôn với cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 417: Anh ghen sao 4

Chương 418. Anh ghen sao 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Hạ Phong đem Tiểu Thỏ an toàn đưa đến cửa nhà liền rời đi.

Tiểu Thỏ đứng ở cửa lớn nhà mình, ngẩng đầu nhìn thoáng qua cửa sổ tối như mực, thở dài một hơi, hôm nay mẹ lại đi trực ban rồi.

Cô quay đầu nhìn thoáng qua cửa sổ nhà Trình Chi Ngôn, cũng là một mảnh tối đen, chẳng lẽ.... Anh nước chanh còn chưa có trở lại sao? ?

Cô cùng Hạ Phong là ngồi xe công cộng trở về, dựa theo nguyên tắc mà nói, Trình Chi Ngôn lái xe sẽ phải về nhà trước so với bọn họ mới đúng a. . .

Tiểu Thỏ có chút lo lắng nhìn cửa sổ nhà anh một hồi, sau đó lại thở dài một hơi lấy ra cái chìa khóa từ trong túi áo về nhà.

Vào phòng, Tiểu Thỏ cầm cái chìa khóa thuận tay đặt trên tủ giấy, mở đèn, lại mở ti vi, tùy tiện mở một kênh, lúc trên ti vi tiếng người ồn ào trút xuống cả căn phòng rất cục cựa về không phải im lặng như vậy.

Nhìn thời gian còn sớm cô lập tức đi túm một tấm khăn tắm trên ban công, tiến vào phòng vệ sinh tắm rửa.

Tắm rửa xong ra ngoài, Tiểu Thỏ theo thói quen cầm lấy điện thoại di động nhìn một cái, phía trên không có cuộc gọi, một tin nhắn chưa đọc đều không có.

Không biết vì sao cô liền cảm thấy trong lòng có loại cảm giác vắng vẻ.

Lau khô đầu lại mặc áo ngủ xong, Tiểu Thỏ do dự một chút, cuối cùng đi đến trên ban công, hướng tới phòng Trình Chi Ngôn cách vách nhìn thoáng qua, phòng của anh vẫn tối như mực như cũ, rõ ràng anh còn chưa trở về.

Sao lại thế này. . .

Anh nước chanh rót cuộc đi nơi nào rồi hả ? ?

Cô có nên gọi điện thoại hỏi một câu hay không a?

Tiểu Thỏ nắm lấy di động trong tay, mắt mắt trong lòng giống như có hoang lan tràn không giới hạn.

Vẫn là... Thôi đi..

Tiểu Thỏ nhớ tới lúc ăn cơm tối, vẻ mặt Trình Chi Ngôn trầm mặc lại lạnh lùng, cuối cùng buông tha ý niệm này.

Thời gian còn sớm không bằng liền xem tivi giết thời gian đi. . .

Tiểu Thỏ nghĩ như vậy dứt khoát liền lên giường, dựa ở trên đầu giường bắt đầu xem tiết mục giải trí trên tivi.

Đêm dần dần sâu, Tiểu Thỏ nắm lấy di động trong tay, vừa không tập trung xem ti vi vừa theo dõi động tĩnh trên di động.

Từ lúc cô bắt đầu xem tivi đến bây giờ điện thoại di động tổng cộng chấn động bốn hồi, nhưng mà mỗi lần cô cầm lấy điện thoại di động xem lại phát hiện tin nhắn không phải 10086 nhắc nhở chính là quảng cáo không hiểu ra sao.

Anh nước chanh cho tôi bây giờ đều không có liên lạc cô. . .

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trong lòng càng ngày càng bất an.

Vừa rồi bộ dáng anh nước chanh giống như tâm tình thật không tốt, không biết lúc anh lái xe có thất thần hay không... Đụng phải cái gì a. . . Hoặc là anh một mình ở trong cửa hàng bóp tiền bị trộm rồi hả ? ?

Nghĩ đi nghĩ lại, Tiểu Thỏ dứt khoát từ trên giường ngồi dậy, lại chân không chạy đến trên ban công hướng tới phòng Trình Chi Ngôn nhìn qua.

Nhưng mà bây giờ cô vừa mới đẩy mở cửa sổ, trong phòng Trình Chi Ngôn tối như mực cách vách kia lại đột nhiên xuất hiện một bóng người.

Tiểu Thỏ sợ tới mức trong lòng hồi hộp một phen, theo bản năng lui về phía sau một bước.

Nương ánh trăng nhàn nhạt ngoài cửa sổ cùng ngọn đèn trong phòng rỉ ra, Tiểu Thỏ rất cục thấy rõ ràng bóng người bỗng dưng xuất hiện kia thực ra là Trình Chi Ngôn.

“Chanh. . Anh nước chanh? ?” Tiểu Thỏ cúi đầu hô một tiếng.

Anh ở nhà? ? Là vừa vặn về đến nhà hay là đều ở nhà, lại không có mở đèn a? ?

Ngay tại lúc trong đầu cô nhớ lại mấy vấn đề loạn thất bát tao này....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 418: Anh ghen sao 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Đôi mắt sâu thẳm của Trình Chi Ngôn vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm cô.

? ?

Tiểu Thỏ cảm thấy.... Anh nước chanh giống như có phần không quá đúng lắm? ?

Nhưng mà không đợi cô mở miệng hỏi, Trình Chi Ngôn đã yên lặng leo lên ban công đứng ở trước cô.

Khoảng cách gần như vậy, mùi trong veo mà lạnh lùng riêng biệt trên người anh kia nháy mắt liên bao vây cô trong đó.... Dường như còn lẫn lộn mùi rượu nồng đậm? ?

Tiểu Thỏ hít hít cái mũi, vừa mới chuẩn bị mở miệng hỏi Trình Chi Ngôn có phải uống rượu hay không, anh vậy mà đã vươn ra một bàn tay thon dài bắt ngờ bắt lấy cánh tay của cô, kéo cô hướng tới phương hướng chính mình.

Tiểu Thỏ lao đảo một cái không có đứng vững cả người liền hướng tới trong ngực Trình Chi Ngôn ngã tới.

Một bàn tay anh ôm vòng eo mảnh khảnh của Tiểu Thỏ, một cánh tay kia nắm chiếc cằm thon, lập tức cúi người hôn lên môi hồng nhuận.

“Uhm . . . Nước chanh . . .” Thanh âm Tiểu Thỏ còn chưa hô ra khỏi miệng liền đã bị anh ngăn ở trong miệng.

Lưỡi trắng mịn của anh cạy mở răng của cô, đầu lưỡi tìm đến đầu lưỡi mềm mại của cô, hung hăng mang theo một tia ý tứ trừng phạt.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy một trận trời đất ngã nghiêng, một cổ vị rượu nồng đậm nháy mắt liền từ trong miệng cô lan tràn.

Anh . . . Uống rượu rồi hả ? ?

Tiểu Thỏ mở to hai mắt nhìn khuôn mặt thanh tú đẹp trai Trình Chi Ngôn.

Trên mặt của anh cũng không có vẻ mặt đặc biệt gì, thậm chí có thể nói về mặt của anh là trong veo mà lạnh lùng, không mang theo một chút cảm xúc.

Đôi mắt trong suốt mà sâu thẳm kia giống như một cái đầm nước sâu không thấy đáy, yên lặng nhìn chăm chú vào cô.

Ánh mắt hai người bọn họ liền thẳng tắp nhìn đối phương như vậy, nhưng mà quán cùng một chỗ.

Tiểu Thỏ dần dần cảm thấy trên người có chút nóng lên, mặt cũng không tự chủ được đỏ, cuối cùng, cô bại trận trong ánh mắt Trình Chi Ngôn, yên lặng nhắm hai mắt lại.

Nụ hôn của anh hoàn toàn khác trước kia.

Càng thêm dùng lực, càng cường thế, cũng càng làm cô không được phép từ chối.

Trái tim Tiểu Thỏ ở trong lồng ngực phù phù nhảy, tốc độ nhanh gần như sắp từ trong cổ họng bung ra.

Một bàn tay Trình Chi Ngôn ôm eo của cô, khiến cho thân thể của cô dán chặt anh, mà một cánh tay kia của anh chế trụ sau đầu cô, tư thế như vậy làm cho cô trong lòng anh, dưới môi anh căn bản không thể nhúc nhích.

Tiểu Thỏ cảm thấy trước mắt mình có một chút hoa mắt chóng mặt.

Hô hấp của anh cũng mang theo một chút vị rượu nồng đậm ảm áp phun trên gương mặt cô, thậm chí bởi vì anh đang hôn môi cô, cô cũng có thể cảm giác được mũi thẳng thắn của anh đang ở trên mặt mình.

Tiểu Thỏ không biết anh uống vào bao nhiêu rượu, cũng không biết từ lượng anh nước chanh rót cuộc là bao nhiêu, có uống rượu hay không.

Cô chỉ biết là bản thân bị anh quyết đoán cường thế dây dưa, gần như cơ hội để cho cô thở dốc một chút, thậm chí ngay cả cơ hội phản kháng đều không có, đành phải bị ép quất quít cùng anh.

Tiểu Thỏ liền ngửa đầu đứng ở trên sân thượng như vậy, tay nhỏ mảnh khảnh cũng dần dần vốn để ở ngực của anh chuyển biến thành vòng cổ của anh.

Một cái nụ hôn nhiệt liệt như vậy không biết giằng co bao lâu, mãi đến khi Tiểu Thỏ cảm thấy cánh môi mình có một chút đau Trình Chi Ngôn mới chậm rãi dời lên mặt.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 419: Cảm giác xa lạ

Chương 420. Cảm giác xa lạ

Editor: Quỳnh Nguyễn

Đôi mắt thâm thúy đen tuyền liền nhìn thẳng tắp nhìn cô như vậy, thấy anh trái tim cô lại đập mạnh.

“Anh nước chanh...A---!” Tiểu Thỏ mới vừa định mở miệng gọi anh liền nhìn không được kêu sợ hãi một tiếng, cô chỉ cảm thấy dưới chân mình nhẹ một cái, cả người bị anh chặn ngang ôm lấy, trực tiếp khiêng trở về trong phòng ngủ của cô.

Trình Chi Ngôn ôm eo của cô, bế cô đến trên giường, sau đó xoay người một cái liền đè cả người cô ở dưới thân anh.

Tiểu Thỏ có chút run sợ nhìn anh.

Đôi mắt anh sâu thẳm, khoảng cách bất quá ngắn ngủn mười centimeter, lại giống như là hắc động giữa vũ trụ sâu không lường được, hấp dẫn ánh mắt của cô.

Tiểu Thỏ nhìn không được dùng lực nuốt nước miếng một phen, cảm thấy tối hôm nay Trình Chi Ngôn vô cùng không giống bình thường.

Hai tay của cô bị anh chế trụ, hơn nữa anh vẫn không nhúc nhích đè nặng cô, chỉ là cảm hình đáng rõ ràng hơi hơi dương lên cũng không nói một câu.

Tình hình như vậy, không hiểu làm cho cô có một loại cảm giác yên tĩnh trước cơn bão.

“Anh nước chanh...Anh... Làm sao vậy??” Tiểu Thỏ thật cẩn thận, thanh âm cúi đầu hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

Ai ngờ vào lúc này trên xương quai xanh của cô bỗng nhiên truyền đến một trận cảm giác ảm áp tê dại.

Lọn tóc của anh đã xẹt qua gương mặt cô, nhẹ nhàng cọ xát cảm của cô, hạ xuống cái hôn.

Tiểu Thỏ hơi hơi run lên, theo bản năng cúi đầu nhìn anh.

Hô hấp nóng bỏng của anh phun ở trên làn da của cô, thân thể anh ảm áp vẫn che ở trên thân thể cô như cũ, lại giống như là một con sư tử chờ cơ hội khổng chế con mồi trong phạm vi chính mình.

Tay anh thon dài đã lặng yên dò xét hướng vật áo áo ngủ của cô, sau đó xốc lên một góc, ngón tay hơi chút mang theo một chút cảm giác mát, dọc theo đường cong bụng mềm mại, hướng tới phía trên cổ định hoạt động.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy toàn thân tê rần, giống như có một đạo điện lưu dọc theo làn da bụng chậm rãi hướng về phía trước.

Cảm giác tốt đẹp kia làm cho anh nhìn không được cúi đầu phát ra một tiếng than nhẹ, nhưng mà than nhẹ như vậy từ trong tiếng nói ra lại càng như là sự từ gằm nhẹ trước khi hướng thụ con mồi.

Tại lúc Tiểu Thỏ phản kháng, một cánh tay kia không rảnh đã lưu loát cởi nút thắt áo ngủ cô ra.

Thân thể cô gái đẹp mà trắng tinh cứ như vậy bỗng dưng lộ ra trong không khí ban đêm đầu thu hơi lạnh.

Cả người Tiểu Thỏ đều đã cứng lại rồi, cô theo bản năng muốn đưa tay đi che cảnh tượng trước ngực mình, hai tay sau một giây lại bị anh đè lại.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn sâu thẳm giờ phút này giống như mực, căn bản không cách nào phân biệt về mặt.

Trên gương mặt phấn nộn trắng nõn của Tiểu Thỏ tràn đầy đều là đỏ ửng.

“Anh nước chanh...” Thanh âm cô run rẩy nhẹ nhàng hô một tiếng.

Từ tối hôm nay anh xuất hiện ở trên sân thượng cho tới bây giờ anh ngay cả một câu đều không có nói qua.

Trình Chi Ngôn trầm mặc như vậy, Trình Chi Ngôn nhiệt liệt như vậy, vậy mà làm cho cô cảm thấy thật xa lạ.

Nhưng mà một tiếng kêu to trầm thấp kia lại giống như là tín hiệu con mồi sắp chạy trốn, động tác Trình Chi Ngôn hơi dừng một chút liền trực tiếp cúi người, cánh môi mỏng hôn lên da thịt ngực trắng nõn của cô.

“Ừm . . .”

Trong nháy mắt đó, Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy máu toàn thân giống như trong khoảnh khắc liền hướng đến đầu đỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 420: Cảm giác xa lạ 2

Chương 421. Cảm giác xa lạ 2

Có một loại xa lạ, buồn bực, cảm giác tê dại từ ngực của cô nhanh chóng cuốn sạch toàn thân, cảm giác giống như sâu trong linh hồn của cô như vậy làm cô im lặng run rẩy.

Cô chưa từng có bị Trình Chi Ngôn đối đãi như vậy...

Ngày trước những cái hôn môi, anh đều hết sức kiên nhẫn cùng ôn nhu, mặc dù có đôi khi thâm sâu cũng chỉ là có điểm dừng, tối đa lưu lại một hôn ngân nông nông sâu sâu chỗ cổ của cô, hơn nữa cái lúc kia cô còn nhỏ, vừa mới hở bộ phận ngực ra liền giống như đường cái bằng phẳng nhìn không ra gò đất nhỏ, quả thực làm cho Trình Chi Ngôn không hạ thủ được.

Nhưng mà trước mắt, cô gái mười lăm tuổi liền giống như nụ hoa hé nở, gò đất nhỏ cũng đã trưởng thành đỉnh núi cao ngất, cho tới bây giờ cô cũng không biết lúc da thịt ngực bị đụng chạm đến vậy mà lại có cảm giác khó nói lên lời như vậy.

Trình Chi Ngôn vẫn dè trên thân thể cô như cũ, một bàn tay thon dài, một giây sau anh đã cúi đầu.

“Đừng. . .” Tiểu Thỏ vừa mới kháng nghị liền nháy mắt chuyển biến thành thờ dốc trầm thấp.

Mũi chân thẳng băng của cô bị hai tay anh chế trụ đặt ở gối đầu đầu giường, thân thể không thể khống chế nhẹ nhàng run rẩy.

Cảm giác quá mức xa lạ như vậy cô hoàn toàn là theo bản năng dựa vào phản ứng bản năng thân thể.

Trình Chi Ngôn trầm mặc, thậm chí là có chút mê muội hôn môi cô.

Thân thể vừa mới tắm rửa còn có mùi sữa tắm nước dừa nhàn nhạt, đó là mùi từ trước đến nay anh quen thuộc.

Thực ra buổi tối anh uống vào hai ba chén rượu đỏ, lấy từ lượng của anh là không đến mức say quá đi, chỉ là rượu đỏ tác dụng chậm làm cho đầu của anh có một chút hoa mắt chóng mặt, mà cảm xúc da thịt mềm mại nhai nhui trong lòng bàn tay kia lại ở trong phút chốc liền đánh mất tất cả lý trí của anh.

Anh đối với cô, đã đợi rất nhiều năm, cũng nhẫn nại rất nhiều năm, khi anh cảm giác được thân thể non nớt của cô hơi hơi run rẩy trong lòng bàn tay anh, trong lòng anh vậy mà dâng lên một loại cảm giác khác thường.

Cái loại cảm giác này thúc đẩy anh càng muốn thêm, lại nhiều một chút. . .

“Anh nước chanh. . .” Trong thanh âm Tiểu Thỏ mang theo một chút nhàn nhạt khóc nức nở.

Dù sao vẫn chỉ là cô gái mười lăm tuổi, đôi mắt tình huống như vậy vẫn lại là khó tránh khỏi sẽ không biết làm sao.

Bàn tay to Trình Chi Ngôn che ở trước ngực mềm mại của cô, lúc nghe thanh âm của cô hơi hơi dừng một chút, nhưng là ngược lại dọc theo vòng eo mảnh khảnh của cô chậm rãi dời xuống dưới.

Khi ngón tay thon dài đã ôm lấy quần ngủ của cô, chỉ cần nhẹ nhàng kéo liền có thể túm xuống.

Thanh âm Tiểu Thỏ mang theo khóc nức nở truyền vào lỗ tai của anh: “Đừng. . . Đừng như vậy. . .”

Cô là từ trên tiểu thuyết nhìn rất nhiều tri thức cùng miêu tả ở phương diện này, cô cũng làm tính toán tốt, tương lai một ngày kia sẽ đem chính mình giao cho Trình Chi Ngôn hoàn toàn, nhưng mà trước mắt khi anh không nói được một lời sắc mặt lạnh lùng hôn cô, cô trừ bỏ run rẩy trong lòng còn dâng lên một loại cảm giác sợ hãi.

Không phải như thế.

Cô cùng Trình Chi Ngôn không phải là như vậy.

Động tác Trình Chi Ngôn nháy mắt dừng lại, anh ngẩng đầu lên, một đôi mắt trong veo mà lạnh lùng hướng tới trên mặt của cô nhìn lại.

Chương 421: Tiểu thanh mai

Chương 421: Tiểu thanh mai

Editor: Quỳnh Nguyễn

Có một loại xa lạ, buồn bực, cảm giác tê dại từ ngực của cô nhanh chóng cuốn sạch toàn thân, cảm giác giống như sâu trong linh hồn của cô như vậy làm cô im lặng run rẩy.

Cô chưa từng có bị Trình Chi Ngôn đối đãi như vậy...

Ngày trước những cái hôn môi, anh đều hết sức kiên nhẫn cùng ôn nhu, mặc dù có đôi khi thâm sâu cũng chỉ là có điểm dừng, tối đa lưu lại một hôn ngân nông nông sâu sâu chỗ cổ của cô, hơn nữa cái lúc kia cô còn nhỏ, vừa mới hở bộ phận ngực ra liền giống như đường cái bằng phẳng nhìn không ra gò đất nhỏ, quả thực làm cho Trình Chi Ngôn không hạ thủ được.

Nhưng mà trước mắt, cô gái mười lăm tuổi liền giống như nụ hoa hé nở, gò đất nhỏ cũng đã trưởng thành đỉnh núi cao ngất, cho tới bây giờ cô cũng không biết lúc da thịt ngực bị đụng chạm đến vậy mà lại có cảm giác khó nói lên lời như vậy.

Trình Chi Ngôn vẫn đề trên thân thể cô như cũ, một bàn tay thon dài, một giây sau anh đã cúi đầu.

“Đừng...” Tiểu Thỏ vừa mới kháng nghị liền nháy mắt chuyển biến thành thờ đốc trầm thấp.

Mũi chân thẳng băng của cô bị hai tay anh chế trụ đặt ở gối đầu đầu giường, thân thể không thể không chế nhẹ nhàng run rẩy.

Cảm giác quá mức xa lạ như vậy cô hoàn toàn là theo bản năng dựa vào phản ứng bản năng thân thể.

Trình Chi Ngôn trầm mặc, thậm chí là có chút mê muội hôn môi cô.

Thân thể vừa mới tắm rửa còn có mùi sữa tắm nước dừa nhàn nhạt, đó là mùi từ trước đến nay anh quen thuộc.

Thực ra buổi tối anh uống vào hai ba chén rượu đỏ, lấy từ lượng của anh là không đến mức say quá đi, chỉ là rượu đỏ tác dụng chậm làm cho đầu của anh có một chút hoa mắt chóng mặt, mà cảm xúc da thịt mềm mại nhẵn nhụi trong lòng bàn tay kia lại ở trong phút chốc liền đánh mất tất cả lý trí của anh.

Anh đối với cô, đã đợi rất nhiều năm, cũng nhẫn nại rất nhiều năm, khi anh cảm giác được thân thể non nớt của cô hơi hơi run rẩy trong lòng bàn tay anh, trong lòng anh vậy mà dâng lên một loại cảm giác khác thường.

Cái loại cảm giác này thúc đẩy anh càng muốn thêm, lại nhiều một chút...

“Anh nước chanh...” Trong thanh âm Tiểu Thỏ mang theo một chút nhàn nhạt khóc nức nở.

Dù sao vẫn chỉ là cô gái mười lăm tuổi, đôi mắt tình huống như vậy vẫn lại là khó tránh khỏi sẽ không biết làm sao.

Bàn tay to Trình Chi Ngôn che ở trước ngực mềm mại của cô, lúc nghe thanh âm của cô hơi hơi dừng một chút, nhưng là ngược lại dọc theo vòng eo mảnh khảnh của cô chậm rãi dời xuống dưới.

Khi ngón tay thon dài đã ôm lấy quần ngủ của cô, chỉ cần nhẹ nhàng kéo liền có thể túm xuống.

Thanh âm Tiểu Thỏ mang theo khóc nức nở truyền vào lỗ tai của anh: “Đừng.. Đừng như vậy...”

Cô là từ trên tiểu thuyết nhìn rất nhiều tri thức cùng miêu tả ở phương diện này, cô cũng làm tính toán tốt, tương lai một ngày kia sẽ đem chính mình giao cho Trình Chi Ngôn hoàn toàn, nhưng mà trước mắt khi anh không nói được một lời sắc mặt lạnh lùng hôn cô, cô trừ bỏ run rẩy trong lòng còn dâng lên một loại cảm giác sợ hãi.

Không phải như thế.

Cô cùng Trình Chi Ngôn không phải là như vậy.

Động tác Trình Chi Ngôn nháy mắt dừng lại, anh ngẩng đầu lên, một đôi mắt trong veo mà lạnh lùng hướng tới trên mặt của cô nhìn lại.

Chương 423

Chương 424. Không nói chuyện với anh 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ồi. . .” Đau chết cô rồi. . .

Tiểu Thỏ che trán mình, trong ánh mắt nháy mắt liền bật ra nước mắt.

Buổi sáng vốn là đứng vào trong lòng Trình Chi Ngôn, hiện tại lại đứng vào trong xe của anh.

Tiểu Thỏ cảm thấy hôm nay thực không phải ngày tốt.

Liền một đường không nói gì chạy đến trường học, Trình Chi Ngôn cứ theo lẽ thường ngừng xe ở ở ga ra tầng hai dưới đất, sau đó cũng không quay đầu lại rời đi.

“ . . . ”

Tiểu Thỏ cảm thấy... Cô có một hơi giấu ở trong lòng, quả thực sắp đem cô nghiền chết rồi ! !

Làm cái gì ! !

Người làm sai là anh, anh có cái tư cách gì tức giận! Tức giận còn chưa tính, vậy mà còn hơn nửa đêm đã chạy tới găm cô một trận lại không nói được một lời rồi đi, buổi sáng tỉnh mơ, lại không nói được một lời mặc quần áo cho cô, trực tiếp đưa cô tới trường học.

Quả thực chính là không hiểu ra sao!!

Tiểu Thỏ đưa tay đẩy cửa xe phía bên khách ra, xuống xe, dứt khoát một cước đá vào trên lớp xe anh, lúc này mới xoay người đi tới.

Sau vài ngày, Trình Chi Ngôn vẫn đều rầu rĩ không nói lời nào, trong lòng Tiểu Thỏ cũng tức giận, dứt khoát cũng không nói chuyện cùng anh.

Vì thế trọn vẹn một tuần này nhóm người bạn cùng lớp Tiểu Thỏ đều là lo lắng đề phòng tiết vật lý.

Cho dù ai cũng đều có thể nhìn ra, thầy giáo vật lý đẹp trai phi phạm kiểm chủ nhiệm lớp bọn họ mấy ngày nay tâm tình phi thường không đẹp! !

Khi đi học trả lời vấn đề, trả lời đúng rồi coi như số người gặp may.

Trả lời sai lầm, một ánh mắt Trình Chi Ngôn lạnh lạnh, rõ ràng ngoài miệng không nói gì thêm nhưng mà bạn học bị hỏi vấn đề chính là nhịn không được trong lòng lạnh cả người.

Thật sự là thật là đáng sợ....

Nhưng mà Tiểu Thỏ không sợ Trình Chi Ngôn.

Cho dù đi học vấn đề như thế nào dù sao vấn đề đều không tới trên đầu cô, cô liền cũng an tâm nên nghe giảng thì nghe giảng, nên viết thì viết.

Cô giáo Anh ngữ vẫn dạy quá giờ như cũ, mãi đến lúc Trình Chi Ngôn đi vào phòng học mới tuyên bố tan học, sau đó thừa dịp vài phút thời gian trước giờ học vội vàng chào hỏi Trình Chi Ngôn.

Tiểu Thỏ ngồi ở trên ghế, mắt thấy Trình Chi Ngôn mặt mỉm cười nói chuyện cùng cô giáo Anh ngữ, không biết vì sao lại đột nhiên nhớ tới mấy ngày này, Trình Chi Ngôn lạnh nhạt với mình.

Điều này làm cho trong lòng cô nhất thời có một loại cảm giác không thoải mái.

Một ngày lại một ngày như vậy đi qua, đảo mắt liền đến ngày đại hội thể dục thể thao trường học bọn họ.

Bởi vì muốn khai mạc đại hội thể dục thể thao, buổi sáng tỉnh mơ, loa công suất lớn trường học phát khúc quân hành cho vận động viên.

Trước mở màn đại hội thể dục thể thao, mỗi chủ nhiệm lớp mang theo học sinh lớp mình đi vòng quanh sân thể dục một vòng, bày ra diện mạo lớp mình.

Tiểu Thỏ mặc quần áo thể thao trường học phát, trên quần áo có số vận động viên, yên lặng đứng ở giữa lớp mình, không nói lời nào.

Trình Thi Đồng liền đứng ở bên cạnh cô, hết nhìn đông tới nhìn tây.

“Ai, tớ nói Tiểu Thỏ, mấy ngày nay rốt cuộc cậu làm sao vậy, suốt ngày rầu rĩ không vui, xảy ra chuyện gì sao?” Đã là một tuần, lần thứ N Trình Thi Đồng hỏi cô vấn đề này rồi.

Tiểu Thỏ yên lặng giương mắt nhìn cô ấy một chút, sau đó tiếp tục cúi đầu không nói lời nào.

“Thật là, chú nhỏ cũng quái lạ, mấy ngày nay quả thực khí áp thấp hơn rất nhiều, làm hại tớ đi học cũng không dám thất thần, không cẩn thận cũng sẽ bị gọi đến trả lời vấn đề.” Trình Thi Đồng cau cái mũi của mình, hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Có phải cậu cãi nhau cùng chú hay không?”

“...” Tiểu Thỏ vẫn không nói lời nào như cũ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 424

Chương 425. Không nói chuyện với anh 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Thật là, không nói lời nào, cậu lại không nói lời nào, cậu không nói lời nào làm sao mà tớ biết cậu và chú nhỏ chuyện gì xảy ra, cậu không nói lời nào, tớ làm sao giúp cậu a??” Trình Thi Đồng nhìn không được đưa tay dùng lực bóp Tiểu Thỏ một phen nói: “Chú nhỏ cũng là, cho dù tớ hỏi gì chú cũng không nói, hai người các cậu đây là thương lượng muốn chọc giận chết tớ đi?”

“Ai...” Tiểu Thỏ thờ dãi một hơi.

Thực ra không phải cô không chịu nói mà là căn bản không thể nào nói lên a... .

Trận chiến tranh cô cùng Trình Chi Ngôn này, cô cũng là không biết vì sao liền phát triển trở thành cái tình hình này a... .

Nguyên nhân gây ra...

Cô sắp không nhớ được rốt cuộc là vì cái gì rồi... .

“Tối, học sinh lớp một chuẩn bị rồi.” Ngay tại lúc cô xoắn xuýt, một đạo thanh âm trong veo mà lạnh lùng quen thuộc cách cô không xa vang lên.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên hướng tới Trình Chi Ngôn dẫn đầu phía trước nhìn qua.

Hôm nay anh mặc quần áo thể thao màu đen, càng thêm làm nổi lên màu da trắng nõn, đôi mắt sâu thẳm, trong tay anh giờ một cái còi màu trắng bạc để tới bên miệng dùng lực thổi một cái, sau đó giơ tay lên hướng tới tất cả học sinh lớp học nói: “Lập tức liền đến phiên lớp chúng ta đi một vòng, khẩu hiệu chuẩn bị trước, tất cả mọi người còn nhớ rõ không???”

“Nhớ rõ - -” các học sinh trầm miêng một lời trả lời.

“Được.” Trình Chi Ngôn gật gù đầu, ánh mắt như có như không đảo qua Tiểu Thỏ trong đội ngũ, sau đó xoay người nhìn thoáng qua động tác người chủ trì hội nghị, trầm giọng nói: “Đến chúng ta, đi thôi.”

Nhóm người bạn cùng lớp lập tức đứng vững đội ngũ, đi theo sau lưng Trình Chi Ngôn, động tác đều nhịp hướng tới người chủ trì hội nghị đi tới.

Đầu thu gió nhẹ lướt qua đôi má, Tiểu Thỏ nhìn bóng dáng dẫn đầu đi ở phía trước đội ngũ, trong lòng có một chút rầu rĩ đau khổ.

Cho tới nay ao ước của cô không phải là đứng cùng Trình Chi Ngôn ở sân trường sao? ?

Vậy vì sao rõ ràng hiện tại cái ao ước này đã thực hiện cô vẫn là không vui a? ?

Ngay tại lúc suy nghĩ cô bay tán loạn phía trước một tiếng còi vang, bạn học bên cạnh cô nhất thời lớn tiếng kêu hô: “Cao cấp trên thứ hạng! Khiêm tốn xa hoa có nội hàm! Duy Ngã Độc Tôn là lớp một! Kinh ngạc đến ngây người tất cả đồng bọn!”

Gào thét đỉnh tai nhức óc chinh tề nhảy mất chấn kinh các thầy giáo và người chủ trì hội nghị và học sinh lớp khác đứng ở trên thao trường chờ đợi vào chỗ.

Tất cả sân thể dục trầm mặc một lát, nhất thời bộc phát ra tiếng cười vang vọng phía chân trời.

Đây căn bản không phải khẩu hiệu lớp anh vốn chuẩn bị.

Lúc trước bọn họ tập luyện vẫn hô là “Thứ nhất hữu nghị, thứ hai, trận đấu, lớp một lớp một, tuyệt không tâm thương.”

Nhưng mà trên mặt học sinh đều là một bộ dị thường bình tĩnh, ánh mắt bọn họ nhìn thẳng phía trước, khóe miệng hô xong khẩu hiệu nhếch lên, bộ dáng vẻ mặt anh hùng cách mạng anh dũng hy sinh chính là không ai dám nhìn thẳng Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn đưa mắt nhìn sang Tiểu Thỏ, không có gì bất ngờ xảy ra phát hiện ánh mắt cô né tránh.

Thực ra chuyện bạn cùng lớp trộm đổi khẩu hiệu này, cô là biết đến.

Động cơ là vì các học sinh nhìn thầy giáo Trình gần đây tâm tình vẫn không tốt lắm, liền nhớ lại đổi khẩu hiệu ngoạn chơi một chút, có thể đùa anh cười một cái.

Chỉ là gần đây Trình Chi Ngôn vẫn chưa nói chuyện với cô, cô liền không nói cho anh chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 425

Chương 426. Không nói chuyện với anh 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Liền một đường trầm mặc đi đến quãng đường còn lại, bạn cùng lớp lòng tràn đầy lo lắng nhìn Trình Chi Ngôn.

Dường như tâm tình chủ nhiệm lớp bọn họ cũng không có thay đổi tốt đẹp hơn một chút a...? ?

Ai nha. . . Nên làm cái gì bây giờ a. . .

Tiểu Thỏ thở dài một hơi, cô cùng Trình Chi Ngôn chiến tranh rốt cuộc khi nào thì mới có thể đến cuối a? ?

Cùng với thanh âm khúc quân hành của vận động viên, những cái lớp phía sau này cũng đi đến toàn bộ.

Cái khẩu hiệu lớp khác cơ bản đều cực kỳ bình thường, không có gì đặc biệt, cũng không có gì ngạc nhiên, thật là bọn họ cao nhất lớp một, một mở màn đã không giống người thường.

Chờ tất cả lớp đi đến ngang qua sân khấu, sau đó là đại biểu vận động viên phát biểu, đại biểu trọng tài phát biểu, chờ tất cả công tác chuẩn bị chấm dứt, hiệu trưởng hô một tiếng: “Đại hội thể dục thể thao lần thứ bảy mươi tám chính thức bắt đầu”, học sinh môn trên sân thể dục liền tản ra.

Người chủ trì hội nghị trên phát thanh bắt đầu tuyên đọc hạng mục trận đấu tiến hành buổi sáng, con gái cao nhất thi chạy trăm mét, con trai cao nhất thi chạy trăm mét, con gái lớp mười một thi chạy trăm mét cùng một loạt chạy nhanh mỗi lớp cùng với nhảy cao sắp tiến hành trung tâm sân thể dục, trận đấu nhảy xa, môn đẩy tạ, ném lao.

Tiểu Thỏ nhớ rõ cô cùng Trình Thi Đồng thi chạy một nghìn năm trăm mét là buổi chiều mới có thể tiến hành, buổi sáng không chuyện gì, hai người liền cổ vũ cho bạn cùng lớp chính mình.

Ánh mắt Tiểu Thỏ vừa nhìn trận đấu bạn cùng lớp vừa không tập trung tìm kiếm bốn phía ở trên thao trường, chẳng qua là nháy mắt vậy mà đã không thấy tăm hơi bóng dáng Trình Chi Ngôn.

“Tiểu Thỏ! !” Trình Thi Đồng ở bên cạnh cổ vũ một hồi liền đưa tay vỗ vỗ bờ vai cô, hô cô một tiếng.

“Uh`m?” Tiểu Thỏ quay đầu lại, trong mắt nghi hoặc nhìn cô.

“Tớ cùng Cố Ninh Thư nhà tớ đi chỗ khác a, cậu ngoạn chơi một hồi đi!” Trình Thi Đồng cười tít mắt hướng tới Tiểu Thỏ khoát tay áo liền trốn.

“...”

Tiểu Thỏ có chút không biết nói gì nhìn bóng dáng cô ấy nhanh chóng chạy vội đi, bắt đầu đi giật giật khóe miệng.

Trên bầu trời xanh thăm ánh mặt trời có chút nóng.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn thoáng qua ánh mặt trời chói mắt, dứt khoát xoay người hướng tới phương hướng phòng học đi tới.

Phoi nắng như vậy.... Vẫn là về lớp học nghỉ ngơi một chút là tốt.

Trong vườn trường, phần lớn học sinh đều đã tập trung ở sân thể dục, phòng học bên kia ngược lại có vẻ có chút quanh quẩn.

Tiểu Thỏ đi tới đi lui, đột nhiên ở góc rẽ hành lang phía trước thấy được một bóng dáng quen thuộc.

Là anh nước chanh!!

Bóng dáng anh gầy cao ngất, đang dựa vào lan can hành lang, cúi đầu nhìn màn hình điện thoại di động trong tay, vẻ mặt như vậy... Phòng chừng lại là nhìn cái tin tức gì đi. . .

Trong lòng Tiểu Thỏ hồi hộp một chút, đang nghĩ tới muốn đi qua hay không, nhân cơ hội này nói với anh mấy câu, lúc chuẩn bị xong liền nghe được một hồi tiếng giày cao gót lảo “Tháp tháp tháp” truyền tới.

Từ bên kia hành lang vậy mà cô giáo Anh ngữ đi tới.

Tiểu Thỏ chần chờ một chút, cuối cùng không có tiến lên, cô xoay người trốn ở sau hành lang, chờ cô giáo Anh ngữ đi qua cô lại đi nói chuyện với Trình Chi Ngôn.

Nhưng mà tiếng bước chân “Tháp tháp tháp” bỗng nhiên dừng lại, tiếp theo cô liền nghe được cô giáo Anh ngữ kinh hi hô một tiếng: “Thầy giáo Trình!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 426

Chương 427. Không nói chuyện với anh 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên liếc mắt một cái liền thấy được Cố Nhượng Nhân đứng cách đó không xa.

Anh lễ phép hướng tới cô gật gù đầu xem như chào hỏi.

“Thầy giáo Trình đứng ở chỗ này làm gì a?” Cố Nhượng Nhân kiềm chế kích động trong lòng đi đến bên cạnh Trình Chi Ngôn, mỉm cười hướng anh hỏi.

“Nghỉ ngơi một chút, nhìn điện thoại di động.” Trình Chi Ngôn thả di động của mình lại trong túi, thanh âm trong veo mà lạnh lùng mang theo một chút xa cách trả lời.

“Lúc vừa mới vào tôi nhìn thấy khẩu hiệu lớp anh thật sự đặc biệt.” Cố Nhượng Nhân cười tí mắt hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Nhìn ra được nhất định là dùng tâm chuẩn bị.”

Trình Chi Ngôn hơi hơi ngần ra, lập tức có chút bắt đầu cười nói: “Là chính bọn nó thay đổi, tôi cũng không biết bọn họ chuẩn bị khẩu hiệu như vậy.”

“Vậy khẩu hiệu nhóm người lớp anh ban đầu là gì?”

“Chính là thứ nhất hữu nghị, thứ hai trận đấu các loại. . .”

“Phốc, thì ra thầy giáo Trình giữ người như vậy.” Cố Nhượng Nhân nhin không được bật cười.

“Thầy giáo Trình .... Năm nay bao nhiêu tuổi rồi?” Cố Nhượng Nhân nhìn trên gương mặt thanh tú đẹp trai thoáng hiện mỉm cười lạnh nhạt, trong lòng chỉ cảm thấy trên cái thế giới này làm sao có thể có người đẹp trai như vậy.

Trình Chi Ngôn dừng một chút, không có trực tiếp trả lời mà là cười nói: “Hắn là lớn hơn cô giáo Cố, cô giáo Cô nhìn tuổi còn trẻ như vậy hẳn là vừa mới tốt nghiệp đi.”

“Ha ha ha. . . Đâu có đâu có. . .” Cổ Nhực Nhân nghe anh nói, nhất thời mở cò trong bụng, “Đã tốt nghiệp nhiều năm, già rồi, già rồi...”

Trình Chi Ngôn mỉm cười lại không nói.

Bên kia Cổ Nhực Nhân còn đang lải nhải túm Trình Chi Ngôn nói chuyện, bên này Tiểu Thỏ có phần nóng vội.

Cô vốn trốn sau hành lang là muốn cô giáo Anh ngữ đi qua lại đi nói chuyện với Trình Chi Ngôn, nhưng mà ai biết cô giáo Anh ngữ vậy mà liền đứng ở bên cạnh Trình Chi Ngôn không đi.

Giờ phút này cô tiếp tục đứng ở chỗ này cũng không được, xoay người bỏ đi cũng không được.

Tiếp tục đứng ở chỗ này nghe hai người bọn họ chuyện trò vui vẻ, Tiểu Thỏ cảm thấy trong lòng mình có phần khó chịu...

Cần phải xoay người bỏ đi, nhất định sẽ khiến cho Trình Chi Ngôn chú ý... Đến lúc đó còn không biết trong lòng anh sẽ nghĩ như thế nào...

Tiểu Thỏ đột nhiên cảm thấy được....

Gần đây thật sự là càng ngày càng khó chịu đựng rồi. . .

Lại đúng lúc này tiếng chuông di động của cô liền vang lên.

“Trời mưa xuống làm sao bây giờ, ta rất nhớ người, không dám gọi cho người, ta tìm không thấy nguyên nhân vì sao mất ngủ...”

Giọng nữ ngọt ngào lại mang theo một chút đau buồn đột nhiên ngay tại trong hành lang trống trải vang lên.

Tiểu Thỏ nhất thời luống cuống tay chân một trận, vội vàng lấy điện thoại cầm tay từ trong túi ra, nhanh chóng ấn tắt cái 10086 gọi điện thoại tới.

Hai tay cô nắm di động, trong lòng đã là lệ rơi thành sông.

Quả nhiên bất luận khi nào chỗ nào, di động Trung Quốc vĩnh viễn đều là cái người quan tâm nhất của người. . .

Nhưng mà tin nhắn quan tâm liền thôi, như thế nào đột nhiên liền gọi điện thoại tới quan tâm a. . .

Tiếng Trình Chi Ngôn cùng Cổ Nhực Nhân nói chuyện lập tức liền ngừng.

Có lẽ là đã nhận ra cái gì, Trình Chi Ngôn hơi hơi cúi đầu, trầm mặc chốc lát sau đó hướng tới Cổ Nhực Nhân cười nói cười nói: “Xấu hổ, đột nhiên nhớ tới có phần giáo trình quên ở trong phòng làm việc, tôi đi lấy một chút, đi trước.”

“A? A.... .Được.” Trên mặt Cổ Nhực Nhân không che dấu không được thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 427

Chương 428. Anh bức bối em

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhưng mà sau khi Trình Chi Ngôn nói xong câu đó, nhưng mà đứng bất động tại chỗ.

Cổ Nhực Nhân có chút nghi hoặc nhìn anh, suy nghĩ vừa chuyển hướng tới Trình Chi Ngôn phụ họa nói: ““Đúng rồi, tôi cũng đang muốn đi văn phòng một chút, cùng nhau đi qua đi? ””

“ . . .” Trình Chi Ngôn chần chờ chốc lát, đôi mắt hướng tới vách tường sau hành lang, sau đó cười gật gật đầu nói: “Vây đi thôi”

Cổ Nhực Nhân nhất thời mở cò trong bụng.

Cùng với tiếng giày cao gót dần dần đi xa, Tiểu Thỏ rốt cục thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Cô từ sau hành lang chui ra, hướng tới hướng bọn họ nhìn thoáng qua.

Trong hành lang gạch đỏ tường trắng, bóng dáng Trình Chi Ngôn cao ngất quần áo đen, bên cạnh là bóng dáng cô giáo Anh ngữ mặc váy liền áo màu trắng yếu điệu đầm xuống giày cao gót.

Ánh sáng mặt trời buổi sáng xuyên qua cửa sổ thủy tinh chiếu rọi trên người hai người, vậy mà nhìn có một loại cảm giác hài hòa ngoài ý muốn.

Tiểu Thỏ yên lặng nhìn một hồi, đột nhiên dùng lực đá vách tường hành lang một cái.

Hừ! ! Thật sự là chán ghét! !

Nhưng mà một giây sau đầu ngón chân của cô truyền đến một trận cảm giác đau đớn..

Tiểu Thỏ đau nhếch miệng, lại ở trong lúc lơ đãng ngẩng đầu thấy cuối hành lang Trình Chi Ngôn đang quay đầu lại, đôi mắt trong suốt cười như không cười nhìn cô.

“...”

Tiểu Thỏ vội vàng đứng vững, thu hồi biểu tình nhe răng trợn mắt trên mặt, làm bộ cúi đầu tìm đồ vật.

Chờ lúc cô lại ngẩng đầu bóng dáng Trình Chi Ngôn cũng sớm đã biến mất tại góc rẽ rồi.

A a a a! !

Thật sự là quá chán ghét rồi! ! !

Tiểu Thỏ buồn bực nhìn cái hành lang rải đầy ánh mặt trời kia.

Anh sao như vậy!! Biết rõ rành rành cô giáo Anh ngữ thích anh anh còn ôn nhu cười nói chuyện với cô ấy như thế, còn đi cùng nhau...

Lại liên tưởng đến mấy ngày nay, Trình Chi Ngôn lãnh đạm với cô.....

Tiểu Thỏ cảm thấy được chính mình sắp muốn điên rồi....

Trận đấu buổi sáng rất nhanh liền kết thúc.

Buổi trưa ăn cơm Trình Thi Đồng và Cố Ninh Thư lại xuất hiện tại trước mặt Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu, nhìn gương mặt trắng nõn tuấn tú của Cố Ninh Thư, đôi mắt xinh đẹp ôn nhu nhìn Trình Thi Đồng đứng ở bên cạnh mình, không biết vì sao liền bỗng nhiên nhớ tới bộ dáng Trình Chi Ngôn nhìn cô giáo Anh ngữ....

“Ai? Tiểu Thỏ, như thế nào liền một mình cậu, chú nhỏ đâu?” Trình Thi Đồng có chút kinh ngạc nhìn Tiểu Thỏ một mình ngồi ở trong phòng học, thuận miệng hướng tới cô hỏi.

“Cùng cô giáo Anh ngữ.” Tiểu Thỏ tức giận trả lời một câu.

“A? ?” Trình Thi Đồng hơi hơi ngần ra, lập tức nhin không được bật cười nói: “Cậu nói loạn cái gì, chú nhỏ mới không phải người như vậy.”

“Hừ. . .” Tiểu Thỏ rầu rĩ quay đầu, nhìn ngoài cửa sổ, cúi đầu hừ một tiếng.

Trình Thi Đồng nhất thời cảm thấy cực kỳ kinh ngạc, cô buông tay Cố Ninh Thư ra, đi đến bên cạnh Tiểu Thỏ, vòng quanh cô vài vòng đột nhiên dùng một loại ngữ khí vô cùng bất quái hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Ồi, tớ nói này Tiểu Thỏ Thỏ, cậu sẽ không là ghen tị đi? ?”

“...”

Thân thể Tiểu Thỏ cứng đờ, sắc mặt có chút không quá tự nhiên nhìn Trình Thi Đồng nói: “Cậu nói loạn cái gì a, làm sao có thể!”

“Chắc chắn....” Trình Thi Đồng lắc đầu, một bàn tay chỉ chiếc cảm thon của Tiểu Thỏ nói: “Phụ nữ a. . . Chính là miệng nói một đường tâm nghĩ một nẻo, nhìn xem ánh mắt nhỏ nẻ tránh này, khoe miệng cậu sắp méo, cậu nói cậu không có ghen, lừa gạt người nào a? ?”

“...”

Đôi mắt Tiểu Thỏ nhìn chằm chằm Trình Thi Đồng trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 428

Chương 430. Anh bức bội em 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“...” Tiểu Thỏ nhất thời không nói gì.

Ăn xong cơm trưa lại nghỉ ngơi một hồi, trận đấu buổi chiều liền chính thức bắt đầu.

Tiểu Thỏ và Trình Thi Đồng cầm số thứ tự, cởi áo khoác dài, mặc quần vận động, đi sân thể dục.

Cố Ninh Thư đi theo phía sau hai người các cô cách đó không xa, không nhanh không chậm đi tới.

Tiểu Thỏ quay đầu nhìn Cố Ninh Thư một cái, đề thấp thanh âm hướng tới Trình Thi Đồng hỏi: “Ài, Cố Ninh Thư nhà cậu... Thân thể không sao cả đi?”

“Uh`m” Trình Thi Đồng chân chờ một chút gật đầu nói: “Cơ bản không có gì đáng ngại, chỉ cần không bị trọng thương đổ máu không ngừng liền không sao.”

“Đồng Đồng... Thực ra có đôi khi tớ cực kỳ khâm phục cậu...” Tiểu Thỏ thờ dài một hơi nói: “Cảm thấy cậu biết nhiều hơn tớ, tính cách lại kiên cường... Lần trước Cố Ninh Thư mất tích lâu như vậy cậu vẫn kiên trì không ngừng chờ cậu ấy như cũ, nhưng mà trước mắt anh nước chanh không để ý tớ vài ngày tâm lý của tớ liền khổ sở.”

Trình Thi Đồng an ủi vỗ vỗ bờ vai cô nói: “Đừng nghĩ như vậy, có một số việc nếu không xảy ra mà nói cậu vĩnh viễn sẽ không biết chính mình có bao nhiêu kiên cường, nhưng tớ hi vọng chuyện giống tớ như vậy vĩnh viễn không cần xảy ra ở trên người cậu.”

Tiểu Thỏ nhìn về mặt của cô, cái hiểu cái không gật gật đầu.

“Được rồi, đừng nghĩ nhiều, trận đấu phải cố lên, đừng nghĩ chú nhỏ, chú cũng là bức bội cậu.” Trình Thi Đồng nắm tay Tiểu Thỏ, mang theo cô hướng tới trước sân thể dục vừa đi vừa nói: “Cậu từ nhỏ liền cùng với chú, thói quen chú chăm sóc cậu, làm bạn cậu, trong lòng cũng vẫn cảm thấy tương lai sẽ cùng với chú, cho nên một chút cảm giác nguy cơ đều không có, tớ nói với cậu, con gái muốn thích hợp phải ghen, phát giận, như vậy chú mới có thể cảm thấy cậu để ý chú.”

“Phát giận... Giống như không tốt lắm đâu?” Tiểu Thỏ chân chờ một chút, hướng tới Trình Thi Đồng thấp giọng nói: “Hai người cùng một chỗ vui vẻ thì tốt rồi vì sao phải phát giận a.”

Bước chân Trình Thi Đồng đột nhiên ngừng lại, cô quay đầu nhìn Tiểu Thỏ, thờ dài một hơi nói: “Tiểu Thỏ, đôi khi tớ thật sự không biết cậu rốt cuộc là quá ngu dốt hay là quá hiểu chuyện, nếu như cậu cảm thấy không vui, mất hứng liền nói thẳng ra, người chân chính yêu cậu tuyệt đối sẽ không vì vậy mà rời khỏi cậu, hiểu chưa?”

“Uh`m...” Tiểu Thỏ tiếp tục gật đầu.

Trình Thi Đồng có chút bất đắc dĩ lắc lắc đầu, vỗ vỗ bờ vai cô nói: “Thôi, đi điểm danh trước đi.”

Các học sinh cao nhất tham gia chạy một nghìn năm trăm mét bị chia làm bốn tổ, mỗi tổ tám người, cuối cùng dựa theo thời gian mỗi người sử dụng xếp thứ hạng, nói cách khác, cho dù người là hạng nhất tổ này có lẽ đặt vào tổ khác chính là cuối cùng rồi... .

Trình Thi Đồng ở tổ thứ hai, Tiểu Thỏ ở tổ thứ tư.

Hai người các cô đứng ở giữa đội ngũ khác nhau, liếc mắt nhìn lẫn nhau một cái, sau đó cùng nhau làm một cái động tác cổ lên.

Ba tổ phía trước rất nhanh liền kết thúc.

Đến phiên tổ thứ tư lên sân khấu, Tiểu Thỏ sờ trái tim bởi vì khẩn trương mà “Phù phù phù phù” không ngừng nhảy, nhin không được nhìn xung quanh.

Lúc này cô hy vọng có thể thấy bóng dáng quen thuộc kia, dù cho chỉ có liếc mắt một cái cũng có thể làm cho tim bồi hồi đập ổn định không ít.

Nhưng mà mãi cho đến khi Tiểu Thỏ đứng ở trên vạch xuất phát cô vẫn là không có thấy bóng dáng Trình Chi Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 437

Chương 431. Anh bức bối em 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Súng lệnh ra lệnh một tiếng.

Tiểu Thỏ kiểm chế tràn đầy thất vọng trong lòng, hướng tới phía trước chạy ra ngoài.

Hai giờ chiều ánh mặt trời chiếu trên bầu trời xanh thẳm, trên đường chạy sân thể dục màu đỏ từng đạo bóng dáng đang ra sức chạy băng băng về phía trước.

Hai bên đường chạy tiếng cổ lên không dứt bên tai cùng với cờ xí tươi đẹp tung bay trên sân thể dục, hình thành một đạo phong cảnh độc đáo mà bóng đẹp.

Tiểu Thỏ từng ngum từng ngum thở hổn hển, cô chỉ cảm thấy phổi chính mình sắp nổ mạnh, cái loại cảm giác này giống như chính mình là một con cá bị sóng biển xô lên bờ, bất luận vùng vẫy như thế nào đều chẳng có ích gì.

Mẹ...

Cô ghét nhất bị chạy bộ rồi ! !

Tiểu Thỏ vừa ở trong lòng mặc niệm những lời này vừa cắn răng liều mạng chạy lên phía trước.

“Cố lên! Cố lên! Bạch Tiểu Thỏ! Cố lên! !”

Lúc cô chạy qua chỗ lớp các cô từng đột tiếng có tiết tấu vang lên bên tai cô.

Nhắc tới cũng kỳ quái, ban đầu gian nan chạy qua tám trăm mét, chân của cô thật giống như vô cảm, chỉ là theo mệnh lệnh máy móc trong não chạy băng băng về phía trước, căn bản không cảm giác được khó chịu.

Tiểu Thỏ cố nén kích thích muốn khóc, ở trong lòng yên lặng nhớ kỹ:

Sườn xào chua ngọt, gà xào cay, thịt bò thần muối tiêu, đầu sư tử, cá mực rán, gà quay lớn, gà li xào cua, chân gà cay...

Đọc tên một món ăn chân của cô liền giống như có lực lượng rót vào, chút bất tri bất giác cô vẫy mà từ cuối cùng chạy tới thứ tư.

“Bạch Tiểu Thỏ! Cố lên! Bạch Tiểu Thỏ! Cố lên a! !”

Các học sinh đứng ở bên cạnh đường chạy mắt thấy Tiểu Thỏ vượt qua một cái lại một cái đối thủ, nhin không được lập tức sôi trào lên.

“Cố lên! Hướng về phía trước! Vượt qua cô! Bạch Tiểu Thỏ! !”

Một tiếng so với một tiếng cổ lên chấn động màng tai Tiểu Thỏ.

Trình, Chi, Ngôn!!

Lúc trong lòng cô yên lặng đọc xong một chuỗi dài tên đồ ăn kia, rốt cục đọc đến người trong lòng, Tiểu Thỏ nháy mắt lại nghĩ tới bộ dáng anh vẻ mặt ôn nhu hướng tới cô giáo Anh ngữ cười.

Tức chết Bảo Bảo rồi ! !

Cô quyết định nếu tới hôm nay Trình Chi Ngôn vẫn còn không để ý cô, cô liền quấy rầy đến khi anh để ý chính mình mới thôi!!

Nghĩ như vậy, Tiểu Thỏ nghiêng răng nghiêng lợi chạy bay tới phía trước, cả người giống như phóng thích lực lượng, nháy mắt lại vượt qua hai người.

Một vòng cuối cùng còn một bóng dáng cuối cùng chạy ở trước mặt cô rồi.

“Bạch Tiểu Thỏ! Cố lên! Bạch Tiểu Thỏ! Cố lên!” Bạn cùng lớp Tiểu Thỏ lập tức liền bắt đầu chuyển động, bọn họ dọc theo bên cạnh đường chạy, một cái đi theo sau lưng Tiểu Thỏ, lớn tiếng hò hét trợ uy cho cô.

Mắt thấy điểm cuối ngay trước mắt, Tiểu Thỏ cắn chặt răng ra sức hướng tới điểm cuối vọt tới.

“Số 428, Trần Văn Văn, 4 phút 59 giây.”

“Số 437, Bạch Tiểu Thỏ, 5 phút 03 giây.”

“Số 451...”

Thầy giáo đứng ở điểm cuối vừa nhìn vừa báo ra thành tích.

“Nha! ! Chúng ta là thứ hai!” Các học sinh một đường chạy đến điểm cuối theo Bạch Tiểu Thỏ nghe thấy thầy giáo báo ra thành tích nhất thời một trận hoan hô.

Tiểu Thỏ nghe tiếng hoan hô bên tai tốc độ vẫn hướng về phía trước rốt cục dần dần chậm chậm lại.

Ai . . Đáng tiếc... Còn kém 4 giây cô chính là hạng nhất rồi. . .

Tiểu Thỏ thở dài nhẹ nhõm một hơi trong lòng, dưới chân mềm nhũn, cả người liền nhịn không được hướng tới trên mặt đất quỳ xuống.

Trong nháy mắt đầu gối tiếp xúc mặt đất đỏ, một trận đau đớn truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 430

Chương 432. Anh bức bối em 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Cẩn thận! !” Các học sinh bên ngoài đường chạy nhất thời phát ra một trận kinh hô.

Tiểu Thỏ quỳ rạp xuống đất, hai tay chống mặt đất, thở hổn hển một hồi lâu lúc này mới nghiêng người ngồi xuống.

“Tiểu Thỏ! Cậu không sao chứ?” Một bạn học nhảy mắt xông tới.

Trình Thi Đồng xông lên phía trước duỗi tay nắm chân của cô, vẻ mặt lo lắng hỏi: “Như thế nào, ngã chỗ nào rồi?”

“Đầu gối. . .” Tiểu Thỏ đau nhe răng trợn mắt.

“Tớ nhìn xem. . .” Trình Thi Đồng thật cẩn thận vén ống quần Tiểu Thỏ lên, may mà mặc quần vận động, ống quần có vẻ rộng thùng thình nhẹ nhàng vén lên trên một chút, bắp chân trắng nõn liền lộ ra.

Lại hướng lên trên, đầu gối của cô đã trầy một chút da, có vết máu thấm ra, may mà cách vài vóc, trên miệng vết thương không có dính vào bất luận cái gì cùng bụi đất.

“Tớ đỡ cậu đi phòng y tế.” Trình Thi Đồng thấy miệng vết thương trên chân cô, nhất thời nhũn nhũn đưa tay túm cánh tay của cô liền muốn kéo cô từ trên mặt đất.

Thế nhưng với tư thế Tiểu Thỏ nghiêng người ngồi dưới đất, cô căn bản là túm không được.

“Ai tới giúp đỡ...” Trình Thi Đồng còn chưa nói xong một thanh âm ôn hòa liền từ bên ngoài đám người vây quanh bọn họ truyền tới nói: “Bạch Tiểu Thỏ, cậu làm sao vậy?”

Trình Thi Đồng cùng Tiểu Thỏ đồng thời quay đầu lại, liếc mắt một cái liền thấy Tiểu Hàm đẩy đám người tầng tầng lớp lớp ra hướng tới hai cô đi tới.

Trên gương mặt đẹp trai có một nét lo lắng rõ ràng.

Vừa rồi trên đài xem, cậu thấy Tiểu Thỏ ngã xuống liền vội vàng vàng chạy tới, giờ phút này đến gần rồi thấy trên da thịt trắng nõn của cô thậm chí có vết máu đỏ tươi thấm ra.

Mặc dù biết rõ cô cố ý bảo trì khoảng cách cùng mình, cũng biết rõ rành rành trong lòng cô cũng không có phương diện tình cảm kia với anh, nhưng anh vẫn là nhịn không được đem ánh mắt đặt ở trên thân thể cô.

“Tớ... Khá tốt...” Tiểu Thỏ nhìn Tiểu Hàm vẻ mặt quan tâm, ánh mắt hướng tới bốn phía tìm kiếm.

Thất vọng trong lòng nhất thời giống như giếng sâu không thấy đáy, một lòng không ngừng mà rơi xuống.

“Tớ đỡ cậu đi phòng y tế.” Tiểu Hàm nhìn miệng vết thương trên chân cô, nhũn nhũn mấy sau đó ngừng đầu hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Chúng ta một

người đỡ một bên cô ấy đi.”

“...” Trình Thi Đồng chần chờ chốc lát, khẽ cắn môi gật đầu nói: “Được, tới, một, hai, ba!”

Cùng với khẩu lệnh của cô, Trình Thi Đồng cùng Tiểu Hàm đồng thời dùng lực, lập tức túm Tiểu Thỏ từ trên mặt đất lên.

Vừa rồi ngồi dưới đất đầu gối của cô vẫn duy trì trạng thái gấp khúc, những cái vết máu bên trong miệng vết thương chảy ra đã mờ hồ có dấu hiệu ngưng kết, mà giờ phút này lại đột nhiên đứng thẳng lên, miệng vết thương vốn sắp đông lại lập tức lại chảy ra máu.

“Ti - -” Tiểu Thỏ nhin không được hít một hơi khí lạnh.

Thật sự là quá đau!

Nếu không bởi vì vừa rồi cô chạy quá dùng lực, gần như đem toàn bộ sức lực bù sữa sử dụng, cũng không đến mức đến chỗ điểm cuối buồng lòng liên trực tiếp chân mềm quỳ xuống.

Kia đúng là sức nặng toàn thân đều đã tập trung ở trên đầu gối a. . .

“Xin lỗi, chúng ta quá dùng lực rồi hả ?” Tiểu Hàm nghe thanh âm Tiểu Thỏ hít vào một hơi, ánh mắt hướng tới trên đùi cô nhìn qua.

Quả nhiên miệng vết thương vốn đã chảy ra máu giờ phút này có nhiều vết máu thấm ra hơn.

“Không sao....” Tiểu Thỏ xấu hổ cười cười, một cái cánh tay treo ở trên cổ Trình Thi Đồng, một cái cánh tay treo ở trên cổ Tiểu Hàm, khoát tay nói: “Không phải quá đau...”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mĩ Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 431

Chương 433. Anh bức bội em 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Xấu hổ a. . .” Giờ phút này Tiểu Hàm cách Tiểu Thỏ rất gần, gần như có thể ngửi được mùi sữa trên người cô.

Từ sơ trung chỗ ngồi anh phía sau của cô, mỗi ngày anh từ bên cạnh cô đi ngang qua đều có thể ngửi được mùi sữa say nồng dễ ngửi kia.

Ngay từ đầu anh còn tưởng rằng mỗi ngày Tiểu Thỏ không có lúc nào là không uống sữa, sau này mới hiểu được thì ra đó chính là mùi riêng biệt trên người cô.

Khuôn mặt trắng nõn của Tiểu Hàm nhin không được liền có chút đỏ.

“Sao lại thế này? ?” Ngay lúc mấy người bọn họ vừa mới đứng lên chuẩn bị hướng tới phương hướng phòng y tế đi, một thanh âm trong veo mà lạnh lùng vượt qua đám người truyền tới.

Trong lòng Tiểu Thỏ nhất thời hồi hộp một chút, theo bản năng ngẩng đầu hướng tới chủ nhân đạo thanh âm kia nhìn qua.

Các học sinh vây quanh ở bên cạnh bọn họ tự động tách ra thành hai hàng, tầng ngoài cùng đám người có một bóng dáng mặc quần áo thể thao màu đen đứng ở nơi đó.

“Thầy giáo Trình.” Có bạn học hô Trình Chi Ngôn một cái, “Vừa rồi bạn học Bạch Tiểu Thỏ chạy một nghìn năm trăm mét giành thứ hai, nhưng mà vừa đến điểm cuối cũng bởi vì thể lực vô lực ngã sắp xuống.”

“Đúng vậy, thầy giáo Trình, đầu gối của cô ấy đều đã đổ máu rồi !” Có nữ sinh nhất gan hướng tới miệng vết thương trên đùi Tiểu Thỏ nhìn.

“Đổ máu rồi hả ?” Lòng mi thanh tú Trình Chi Ngôn hơi hơi nhăn lên, ánh mắt của anh vượt qua đám người, hướng tới Tiểu Thỏ bị Trình Thi Đồng cùng Tiểu Hàm đỡ nhìn qua.

Trên gương mặt phấn nộn trắng nõn bởi vì vừa mới vận động mà lộ ra một chút đỏ ửng không quá bình thường, mắt to trắng đen rõ ràng chứa một chút nước mắt trong suốt, mà trên cằm chân trắng nõn mảnh khảnh, vị trí chỗ đầu gối có vết máu không ngừng từ miệng vết thương chảy ra, nhưng mà chốc lát liền tập hợp thành một giọt máu lớn, giọt máu lớn kia tựa hồ là rót cuộc không chịu nổi sức nặng bản thân nhất thời dọc theo bắp chân của cô chảy xuống.

Đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn nhất thời tối sầm.

Anh vượt qua đám người đi đến trước mặt Tiểu Thỏ, hạ mắt nhìn cô một cái, sau đó đưa tay vỗ nhẹ bả vai của cô, tiếp theo không phân trần liền trực tiếp bế cô lên.

“A!” Trong lòng Tiểu Thỏ cả kinh, suy nghĩ còn chưa phản ứng kịp, cả người liền đã bay lên trời, bị Trình Chi Ngôn ôm ở trong ngực.

Mùi trong veo mà lạnh lùng trên người anh nháy mắt vây quanh cô, cánh tay thon dài mà mạnh mẽ ôm cô vào trong ngực.

Khuôn mặt nhỏ nhắn Tiểu Thỏ vốn cũng đã cực kỳ đỏ nháy mắt càng đỏ.

“Tôi đưa em ấy đi phòng y tế, các em nên làm gì thì làm đi, không cần đứng ở chỗ này.” Trình Chi Ngôn ôm Tiểu Thỏ trong lòng, thanh âm trầm tĩnh hướng tới bạn cùng lớp nói.

“Được.”

Nhóm người bạn học ngạc nhiên nhìn chủ nhiệm lớp bọn họ, phản xạ có điều kiện lên tiếng.

Trình Chi Ngôn gật gật đầu, cau mày lại nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ trong lòng ngực mình, ánh mắt gần như không có dừng lại trên người Trình Thi Đồng cùng Tiểu Hàm trực tiếp xoay người đi tới.

Mãi cho đến Trình Chi Ngôn đi ra rất xa các học sinh mới dần dần từ trong con chấn kính phục hồi tinh thần lại.

“Trời ạ! ! Vừa rồi các cậu thấy được sao! ! ? ? Thầy giáo Trình rất đẹp trai a! !”

“Thầy bế bạn học Bạch Tiểu Thỏ lên a a a a! !”

“Thật sự là quá hâm mộ Tiểu Thỏ rồi! ! Sớm biết tớ cũng báo danh chạy một nghìn năm trăm mét rồi.”

“Nếu như có thể làm cho thầy giáo Trình ôm một cái công chúa như vậy tớ chết cũng nguyện ý a! !”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 432

Chương 434. Quan hệ không quá đúng

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ liền ở trong tiếng thán phục nhiều như vậy bạn học nhiều như vậy tựa đầu vui vào trong ngực Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn ôm, không nói gì, một đường hướng tới phương hướng phòng y tế đi đến.

Đẩy cửa phòng y tế ra, bên trong một bóng người đều không có, có thể giáo viên chăm sóc sức khoẻ cũng đi sân thể dục xem hạng mục trận đấu đại hội thể dục thể thao rồi.

Lông mày Trình Chi Ngôn hơi hơi nhăn lên, ánh mắt của anh nhìn một vòng bên trong phòng y tế, sau đó đặt Tiểu Thỏ ở trên chiếc giường bệnh gần cửa sổ kia.

“Ngồi ở chỗ này đừng nhúc nhích, anh đi lấy thuốc.” Trình Chi Ngôn cúi đầu kiểm tra miệng vết thương trên đầu gối Tiểu Thỏ một chút, thanh âm trong veo mà lạnh lùng hướng tới cô nói.

“Uh`m . . .” Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, gật gật đầu.

Đây là. . .

Nhiều ngày tới nay như vậy, đây là câu nói đầu tiên anh nước chanh nói với cô??

Cô cắn môi mình nhìn bóng dáng Trình Chi Ngôn gầy cao ngất đứng ở trước quầy thuốc phòng y tế, đầu của anh hơi hơi giương cao, ánh mắt chuyên chú nhìn thuốc bên trong, cẩn thận nghiên cứu nên lấy cái gì ra.

Ánh mặt trời ấm áp buổi chiều từ cửa sổ kính phòng y tế chiếu rọi tiến vào, chiếu trên mặt đất một tầng ánh sáng, mà hình dáng anh rõ ràng quay mặt bên trong ánh mặt trời, có vẻ đặc biệt đẹp.

Tiểu Thỏ nhìn chăm chăm anh một hồi, mãi đến lúc anh đưa tay cầm một lọ nước thuốc tới, lúc này mới cuống quýt tựa đầu thấp xuống.

Bóng dáng mặc quần áo thể thao màu đen hướng tới phương hướng cô chậm rãi đi tới.

Phòng y tế yên lặng, Tiểu Thỏ chỉ nghe tiếng trái tim mình đập nhanh chóng.

Cô rút cuộc đang khăn trương cái gì a. . .

Cô cùng anh nước chanh cũng không phải lần đầu tiên một chỗ.

Mất thấy Trình Chi Ngôn sắp đi đến trước mặt cô, cửa phòng y tế lại “Két...” một tiếng bị đẩy ra.

“Trình Chi Ngôn, nghe nói học sinh lớp các cậu bị thương a? ?” Một đạo thanh âm rõ ràng và dịu dàng từ nơi cửa truyền tới.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên hướng tới cửa nhìn qua, thầy giáo chăm sóc sức khỏe mặc áo dài trắng đang cười tí mắt đi đến.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn anh ta một cái, sau đó hướng tới anh ta giờ giờ nước thuốc trong tay mình lên nói: “Tôi đã tìm dung dịch ô-xy già ra, định xử lý miệng vết thương cho cô ấy một chút.

“A.... .” Thầy giáo chăm sóc sức khỏe gật gật đầu, bước nhanh đi đến trước mặt Tiểu Thỏ, khom lưng nhìn thoáng qua miệng vết thương trên chân cô, sau đó chắc chắn nói: “Cô gái nhỏ ngã không nhẹ a, đây rất nhiều khí lực mới có thể ngã thành như vậy a. . .”

Trình Chi Ngôn nhìn anh ta một cái, không có nói tiếp, chỉ là kéo một cái ghế từ bên cạnh tới đây, ngồi ở bên giường bệnh của cô, sau đó vỗ vỗ chân mình nói: “Đem chân của em đặt lên.”

Gi! ?

Tiểu Thỏ sừng sốt một phen, theo bản năng ngẩng đầu hướng tới Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua.

Đôi mắt đen tuyền thâm thúy nhìn thẳng cô.

Cô lại quay đầu nhìn thoáng qua thầy giáo chăm sóc sức khỏe, phát hiện anh ta đang dùng một loại ánh mắt nghiền ngẫm nhìn hai người bọn họ.

Này này này....

Giữa ban ngày ban mặt, còn có thầy giáo khác ở đây...

Một cô gái đặt chân đến chân của anh, tuy nói là bôi thuốc, nhưng vì sao cảm thấy có chút không được tự nhiên a.....

Bên trong phòng y tế đột nhiên có một loại không khí trầm mặc cực kỳ xấu hổ vờn quanh bốn phía.

Trình Chi Ngôn hướng tới Tiểu Thỏ nhú mày nói: “Còn thất thần làm gì, lui người tới đây...”

“Chắc chắn, Trình Chi Ngôn, cậu không chuyên nghiệp a.” Thầy giáo chăm sóc sức khỏe rốt cục đứng lúc mở miệng nói: “Nào có người xử lý miệng vết thương cho học sinh như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 433

Chương 435. Quan hệ không quá đúng 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Cậu nên là đem ghế để phía trước học sinh, để cho học sinh đặt chân ở trên ghế, sau đó cậu đứng ở bên cạnh bôi thuốc cho cô ấy a.” Giáo viên chăm sóc sức khỏe về mặt nhìn không được đi đến trước mặt Trình Chi Ngôn nói: “Coi như quên đi, vẫn là tôi đến đây đi.”

“Không cần.” Trình Chi Ngôn liếc giáo viên chăm sóc sức khỏe một cái, thanh âm lạnh lạnh hướng tới anh ta nói: “Cậu đi lấy chút bông băng tới đây cho tôi là được.”

“A....” Giáo viên chăm sóc sức khỏe phần nộ xoay người, đi lấy bông băng trong ngăn tủ.

Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ, trầm mặc chốc lát, sau đó trực tiếp đưa tay bắt lấy mắt cá chân của cô, cảm hai cái đùi của cô đặt ở trên chân mình.

Quần màu đen của anh cùng cẳng chân mảnh khảnh trắng nõn cặp kia nhất thời hình thành màu sắc đối lập.

Giáo viên chăm sóc sức khỏe lấy bông băng xoay người lại nhìn thấy cảnh tượng như vậy.

Xuyên qua giữa ánh nắng, cô gái trẻ xinh đẹp đáng yêu sắc mặt khê biến thành màu đỏ ngời ở trước cửa sổ kính trên giường bệnh, trong ánh mắt mang theo một chút thẹn thùng nhìn người trước mặt kia.

Mà Trình Chi Ngôn mặc quần áo thể thao màu đen đang cúi đầu nghiêm túc đánh giá đôi chân trắng nõn đặt ở trên chân mình kia, vẻ mặt tràn đầy đều là đau lòng cùng áy náy.

Tranh này....

Giáo viên chăm sóc sức khỏe nhin không được nhẹ nhàng mà khụ một tiếng, sau đó đi đến bên cạnh Trình Chi Ngôn, đưa tay cầm bông băng đưa cho anh nói: “Bông băng, cho cậu.”

Cảm ơn.” Trình Chi Ngôn tiếp nhận bông băng trong tay anh ta, thuận miệng nói một tiếng, sau đó liền xoay vặn mở dung dịch ô-xy già để ở bên cạnh, đổ vào cái nắp dùng bông băng dính một chút, thật cẩn thận lau trên miệng vết thương đầu gối Tiểu Thỏ.

Nước thuốc lạnh mới vừa đụng chạm đến miệng vết thương của cô lập tức vô số tiểu bào quần quai.

“Ti - -” Tiểu Thỏ lại là hít một ngum khí lạnh.

Thực ra tiêu độc như vậy miệng vết thương cũng không phải đặc biệt đau.... Chính là nhìn đặc biệt làm người khiếp sợ.

“Làm đau rồi hả ?” Động tác trên tay Trình Chi Ngôn lập tức dừng lại, anh ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt nhìn cô.

“Không phải . .” Tiểu Thỏ lại nhìn thoáng qua miệng vết thương chính mình, sau đó có chút không đành lòng quay đầu đi nhỏ giọng nói: “Chính là nhìn cảm giác vô cùng đau...”

“ . . .”

“ . . .”

Hai người Trình Chi Ngôn cùng giáo viên chăm sóc sức khỏe trong khoảng thời gian ngắn đều không nói gì.

Nhìn.... Cảm giác vô cùng đau...??

Vậy cô rốt cuộc là đau hay là không đau?

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát rốt cục nhẹ nhàng mà thở dài một hơi nói: “Anh nhẹ chút??”

“Uh`m . .”

Tiểu Thỏ đỏ mặt, gật gật đầu.

Ánh mắt giáo viên chăm sóc sức khỏe một hồi dừng lại trên người Tiểu Thỏ, một hồi dừng lại trên người Trình Chi Ngôn.

Bầu không khí hai người kia trong lúc đó sao kỳ quái như vậy a? ?

“Khụ. . .Cái kia...Tôi nói, nơi này không phải không cần tôi a? ?” Giáo viên chăm sóc sức khỏe cân nhắc một hồi lâu, rốt cục vẫn lại là nhin không được mở miệng hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Chính cậu sẽ xử lý? Nếu như không chuyện gì mà nói, tôi trở về trên sân thể dục xem trận đấu nha.”

“Uh`m” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, ngay cả đầu đều không có nâng lên.

“ . . .”

Giáo viên chăm sóc sức khỏe vốn chỉ là nói đùa, không nghĩ tới Trình Chi Ngôn vậy mà còn thật sự gật đầu đồng ý, anh ta thật mất mặt, nhin không được liền đưa tay sờ sờ cái mũi của mình.

“ Không phải cậu nói muốn đi xem trận đấu sao? ?”

Trình Chi Ngôn nhận thấy được anh ta vẫn đứng tại chỗ như cũ không có rời khỏi liền ngẩng đầu lên, trong mắt nghi hoặc nhìn anh ta hỏi.

Chương 434

Chương 436. Quan hệ không quá đúng 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Tớ đi đây a....” Giáo viên chăm sóc sức khỏe giặt giặt khỏe miệng, hướng tới Trình Chi Ngôn khoát tay áo, phần nộ rồi khỏi.

Phòng y tế to như vậy nhất thời lại chỉ còn lại có hai người Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn đầu gối chính mình, tay anh trắng nõn khớp xương rõ ràng đang nhẹ nhàng đỡ bắp chân của cô, một cái tay khác đang cầm bông thấm ẩm dung dịch ô-xy già thật cẩn thận lau.

Đôi mắt trong suốt nghiêm túc mà chuyên chú, lông mi hơi hơi nhăn lên giống như trong tay đang cầm là cái bảo vật ngàn năm gì.

Ánh mặt trời từ cửa sổ thủy tinh chiếu rọi vào, sáng ngời mà ấm áp, mùi nước sát trùng nhàn nhạt nổi lơ lửng trong không khí.

Tiểu Thỏ đột nhiên cảm thấy nếu như thời gian có thể cứ yên lặng như vậy có bao nhiêu tốt.

“Còn đau phải không? ”

Rất không dễ dàng rửa sạch miệng vết thương trên hai cái đầu gối xong, Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt nhìn ánh mắt cô, mở miệng hỏi.

“Uh`m . . Khá tốt... Không quá đau...” Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trên đầu gối mình có một loại cảm giác lạnh lạnh, ngược lại không có đau như vừa rồi.

“Đã khử trùng cho em, miệng vết thương không hề sâu, em chú ý một chút, hai ngày này không nên đụng nước, một tuần sẽ khôi phục.” Trình Chi Ngôn lấy thuốc mỡ bên cạnh qua, lại bôi một chút trên vết thương của cô, dùng tay nhẹ nhàng mà lau đều cho cô.

Đầu ngón tay của anh mang theo một chút cảm giác mát nhẹ nhàng rơi vào trên vết thương của cô, khó tránh khỏi lại mang đến cảm giác nhoi nhói một hồi.

Tiểu Thỏ nhếch nhếch miệng, hít vào một ngụm khí lạnh hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Sẽ không thể không bôi thuốc mỡ sao, thuốc này bôi ở phía trên đau quá a. . .”

“Đây là đề phòng miệng vết thương bị nhiễm trùng.” Đôi mắt Trình Chi Ngôn cụp xuống, nhìn miệng vết thương trên đầu gối cô, lực đạo trên tay hơi chút giảm bớt một chút nói: “Sau khi bôi sẽ mau khỏi.”

“A.... . .” Tiểu Thỏ cúi đầu lên tiếng, tiếp tục nhìn anh bôi thuốc không nói.

Xung quanh lại rơi vào một mảnh yên tĩnh quý giá.

Rất lâu như vậy, cuối cùng Tiểu Thỏ nhịn không được cúi đầu mở miệng hô một tiếng: “Anh nước chanh...”

“Gọi thầy Trình.” Trình Chi Ngôn cũng không ngẩng đầu lên lên tiếng.

“Cái kia thầy Trình...” Tiểu Thỏ cũng không biết vì sao lúc gọi anh là thầy khí thế liền tự nhiên mà lùn đi nửa đoạn so với gọi anh nước chanh.

“Uh`m?” Trình Chi Ngôn rút cục bôi thuốc mỡ đầu gối cho cô xong, ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt nhìn cô.

“Anh rút cục để ý em...” Tiểu Thỏ bẹp miệng nhỏ hồng nhuận nhìn Trình Chi Ngôn vẻ mặt sắp khóc.

Trình Chi Ngôn hơi hơi ngần ra, sau đó vẻ mặt có chút không quá tự nhiên nhìn cô, thanh âm trầm thấp nói: “Anh không để ý tới em khi nào?”

“Vậy mấy ngày này anh cũng không nói chuyện với em...” Lời này Tiểu Thỏ mới vừa ra khỏi miệng lại cảm thấy cái mũi đau xót, nước mắt thiếu chút nữa liền muốn rơi xuống.

“Em không phải cũng không nói chuyện với anh.” Trình Chi Ngôn rầu rĩ nhìn cô, thanh âm dừng một chút, sau đó tiếp tục nói: “Anh muốn không để ý tới em như em nói thì sẽ không buổi sáng mỗi ngày chờ em cùng tới đây rồi.”

Tiểu Thỏ dùng lực hít hít cái mũi, liếc mắt không chế nước mắt ở trong hốc mắt, thanh âm trầm thấp nói: “Vậy anh... Thái độ anh lạnh nhạt với em như vậy...Anh còn...Anh còn ôn nhu với cô giáo Anh ngữ như thế.... Còn cười đối với cô ấy.”

“...”

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn cô, sau một lúc lâu đưa tay nhẹ nhàng捏 một cái trên khuôn mặt nhỏ nhắn phần nộn trắng nõn của cô, thanh âm ôn nhu nói: “Ghen tị?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 435

Chương 437. Quan hệ không quá đúng 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Không có!” Tiểu Thỏ vội vàng đáp lại một câu.

“A... - -” Trình Chi Ngôn ý vị thâm trường lên tiếng, sau đó đưa tay cầm chân Tiểu Thỏ đặt ở trên chân mình xuống nói: “Đừng ngại, Đồng Đồng nói cho anh phụ nữ đều là động vật miệng nói một đường tâm nghĩ một nẻo.”

“...” Tiểu Thỏ nháy mắt không nói gì.

Trình Chi Ngôn đứng lên, từ trên cao nhìn xuống Tiểu Thỏ như vậy hồi lâu, sau đó thanh âm trầm thấp hỏi: “Em cảm thấy anh ôn nhu với cô ấy, nờ nự cười với cô ấy?”

“Uh`m...” Tiểu Thỏ đỏ mặt, thanh âm giống như muỗi kêu, cúi đầu trả lời một chút.

“Chẳng lẽ trước kia anh không phải như thế?”

“...”

Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, hình như....

Trước chiến tranh lạnh mình cùng Trình Chi Ngôn, thái độ anh đối với cô giáo Anh ngữ cũng là như vậy a... .

Cho dù tốt... Anh đối với mỗi một vị giáo viên bất luận nam nữ đều là thái độ như vậy a... .

Nhưng mà vì sao... Chính mình đột nhiên bắt đầu để ý cô giáo Anh ngữ a? ?

Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng cô ngây người, nhìn không được cười cười, anh đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Thỏ, thấp giọng nói: “Được rồi, đừng nghĩ, dù sao hôm nay là khai mạc đại hội thể dục thể thao, phía sau không có hạng mục của em, em liền để cho người lớn tới dẫn em trở về nghỉ ngơi sớm một chút.”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt nhìn độ cong khóe môi Trình Chi Ngôn, sau một lúc lâu thanh âm rầu rĩ nói: “Được rồi, thầy giáo Trình, phiền toái thầy gọi điện thoại cho anh nước chanh em, để cho anh tới đón em trở về đi.”

“Uh`m, được.” Trình Chi Ngôn thu hồi tươi cười trên mặt, vẻ mặt nghiêm túc gật gật đầu.

Trong nháy mắt ánh mắt hai người cùng nhìn nhau đó, liền giống như gần một tháng chiến tranh lạnh này không có xảy ra.

Trong lòng Tiểu Thỏ rầu rĩ như thế, cảm giác âm trầm rốt cục trở thành hư không.

Cô nhìn ôn nhu trong ánh mắt Trình Chi Ngôn, nhìn không được cười hi hi thúc giục anh nói: “Thầy giáo Trình, thầy nhanh gọi điện thoại a.”

“Biết rõ, đừng thúc dục.” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô, lại đưa tay捏 khuôn mặt cô một cái, đang chuẩn bị lại nói chút gì cửa phòng y tế lại bị đẩy ra.

“Xin lỗi vừa rồi ra ngoài quên điện thoại di động, để ở trên bàn không có lấy, cái kia...” Thầy giáo chăm sóc sức khoẻ hấp tấp tiến vào, ngẩng đầu đúng lúc thấy tay Trình Chi Ngôn đang cầm trên gương mặt phần nộn trắng nõn của Tiểu Thỏ.

Trong ánh mắt hai người chưa thu lại ý cười.

“Ách. . . Quấy rầy rồi.” Thầy giáo chăm sóc sức khỏe cầm di động ở trên bàn làm việc, rất nhanh lại lắc mình chạy ra ngoài.

“ . . . ”

“ . . . ”

Hai người Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ đưa mắt nhìn nhau, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà đều đã không nói gì.

“Đợi một chút...” Vừa mới chạy ra cửa thầy giáo chăm sóc sức khỏe lại đẩy cửa tiến vào, đôi mắt nhìn hai người trước mặt nói: “Hai người các cậu... Là cái quan hệ gì?”

“A? ?” Trong lòng Tiểu Thỏ hồi hộp một chút, thẳng tắp nhìn thầy giáo chăm sóc sức khỏe.

Ngược lại Trình Chi Ngôn không chút hoang mang rút tay của mình về, ánh mắt liếc mắt nhìn anh ta, buồn cười nói: “Cậu sớm như vậy mà bắt đầu bị bệnh Alzheimer sao, Bạch Tiểu Thỏ là học sinh lớp học tôi, cậu đã quên sao? ?”

“Tôi đương nhiên không quên, tôi hỏi chính là hai người trừ bỏ quan hệ thầy trò còn có cái quan hệ gì?” Ánh mắt thầy giáo chăm sóc sức khỏe sáng ngời nhìn chăm chăm hai người, nhú nhú mày lại tiếp tục hỏi: “Bệnh Alzheimer là thứ gì đó? ?”

“Một loại bệnh giấu kín trong hệ thần kinh làm thoái hoá thành bệnh.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, thanh âm thanh nhiên nói: “Tục xưng-- người già ngu ngốc.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 436

Chương 438. Quan hệ không quá đúng 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Phốc.” Tiểu Thỏ nhin không được rất không nể mặt thầy giáo chăm sóc sức khỏe bật cười.

“ . . . ” Thầy giáo chăm sóc sức khỏe nhất thời đầu đầy hắc tuyến, “Tôi biết là người già ngu ngốc, tôi chỉ là trong khoảng thời gian ngắn không có phản ứng kịp mà thôi, cậu mới người già ngu ngốc a ! !”

Trình Chi Ngôn cười cười không đáp lời.

Thầy giáo chăm sóc sức khỏe đi đến trước mặt hai người bọn họ, vòng quanh hai người bọn họ vài vòng, một bàn tay vuốt ve cảm mình, ánh mắt sáng ngời nghiên cứu hồi lâu, chần chờ nói: “Muốn nói... Bình thường thầy giáo cùng học sinh hẳn là không có động tác cảm mặt này... Cho nên tớ cảm thấy...”

“Đừng cảm thấy được.” Trình Chi Ngôn lập tức ngắt lời của anh ta nói: “Cảm mặt chính là động tác thói quen của tôi mà thôi, cũng không phải chỉ nhằm vào một người.”

Trình Chi Ngôn vừa nói vừa đi đến bên cạnh thầy giáo chăm sóc sức khỏe, yên lặng vươn tay đi ra bắt ngờ nhẹ nhàng nhéo một phen trên gương mặt anh ta nói: “Ví dụ như cậu, tôi cũng là có thể cảm.”

“... ”

Thầy giáo chăm sóc sức khỏe lập tức liền cứng lại rồi.

Trên mặt của anh ta còn lưu lại nhiệt độ ngón tay Trình Chi Ngôn, pha trộn một chút mùi thuốc mỡ nhàn nhạt làm cho anh ta giống như bị điện giật, vẫn không nhúc nhích.

Mẹ, cái trứng tròn!!

Trong lòng thầy giáo chăm sóc sức khỏe nhất thời một vụn con thần thú gào rít chạy như điên.

Anh đây là bị một người đàn ông đùa giỡn sao ! ! ?

Phải không ! ?

Phải không! ?

Ai tới nói cho anh, anh rốt cuộc là lưu lạc như thế nào đến nỗi bị một người đàn ông trước mặt học sinh cảm mến?

Tiểu Thỏ nhìn bộ dáng thầy giáo chăm sóc sức khỏe cứng đờ, nhìn không được lo lắng quay đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn, thanh âm yếu ớt nói: “Thầy giáo Trình...thầy ấy không có việc gì đi? ?”

Thanh âm của cô dừng một chút, ánh mắt vừa cẩn thận nhìn thoáng qua vẻ mặt trên mặt thầy giáo chăm sóc sức khỏe, tiếp tục nói: “Về mặt thầy ấy thấy thế nào cũng giống như không thể yếu.”

“Đừng động anh ta.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc mắt nhìn anh ta, đưa tay hướng tới Tiểu Thỏ ngoắc ngón tay nói: “Có thể đứng lên sao? Theo thầy trở về văn phòng, thầy đi gọi điện thoại cho người nhà em tới đón em.”

“Uh'm . . Có thể đứng.” Tiểu Thỏ trực tiếp từ trên giường bệnh xuống, mặc dù chỗ đầu gối có một chút cảm giác đau đớn mơ hồ, nhưng dù sao chỉ là một chút trầy da, cô còn không đến mức ngay cả đường cũng đi không nổi.

Hơn nữa, cho dù cô thật sự đi không nổi đường, cô cũng không có thể trước công chúng để cho Trình Chi Ngôn ôm cô tới văn phòng...

“Vậy chúng ta đi thôi.” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, trong ánh mắt rốt cục lặng yên xóa đi lo lắng, anh xoay người đẩy cửa chính phòng y tế ra, dẫn đầu đi ra ngoài.

Tiểu Thỏ chần chờ nhìn thầy giáo chăm sóc sức khỏe một cái, vội vàng đuổi kịp Trình Chi Ngôn, đi ra ngoài.

Giữa ánh nắng thầy giáo chăm sóc sức khỏe còn ở vào chân kính bị một người đàn ông đùa giỡn thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.

Sau khi Trình Chi Ngôn mang theo Tiểu Thỏ ra cửa phòng y tế, ngược lại không có trở về văn phòng chính mình, mà là trực tiếp đi garage tầng ngầm.

Đi đến phía trước xe của anh, Trình Chi Ngôn mở cửa xe giúp Tiểu Thỏ, sau khi nhìn cô ngồi vào khom lưng thắt dây an toàn giúp cô, lúc này mới đóng cửa xe vòng qua xe về tới trên vị trí lái chính mình.

Khuôn mặt Tiểu Thỏ hồng hồng ngồi ở vị trí kế bên tài xế, vừa rồi lúc Trình Chi Ngôn thắt dây an toàn giúp cô, sợi tóc trong lúc lơ đãng xẹt qua gương mặt cô, rõ ràng cũng không có động tác đặc biệt thân mật gì, lại làm cho một trái tim nhỏ của cô nháy mắt tăng tốc đập “Bùm bùm” không ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 437

Chương 439. Tắm rửa giúp em

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ngồi xong rồi hả ? ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi quay đầu, nhìn Tiểu Thỏ một cái, thuận miệng hỏi.

“Uh'm.” Tiểu Thỏ đỏ mặt gật gật đầu.

“Vậy thì đi thôi.” Trình Chi Ngôn một cước đạp xuống chân ga, xe nháy mắt liền ra khỏi garage tầng ngầm.

Trở về trong nhà, Tiểu Thỏ rõ ràng nói với Trình Chi Ngôn chân chính mình không có bất luận cái vấn đề gì, thế nhưng Trình Chi Ngôn vẫn là kiên trì bông cô lên lầu.

Tiểu Thỏ dựa vào trong ngực Trình Chi Ngôn, cảm thấy vấn đề cho anh ôm như vậy cực kỳ xấu hổ, liền càng không ngừng quay tới quay lui.

“Đừng xoay nữa.” Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, nhìn tiểu gia hỏa không an phận trong lòng ngực mình kia, trong mắt bất đắc dĩ hướng tới cô nói: “Lại xoay em liền ngã xuống.”

“...” Tiểu Thỏ lập tức liền dừng động tác lại, chỉ là cô ngẩng đầu nhìn cảm Trình Chi Ngôn hình dáng rõ ràng ngay tại trên đỉnh đầu mình, nhìn không được thẹn thùng nói: “Nhưng như thế này không được tự nhiên a. . Em cũng không phải không thể đi.”

“A.... .” Trình Chi Ngôn hoàn toàn không để ý tới cô nói, vừa ôm cô đi lên lầu vừa thuận miệng nói: “Anh cho rằng nữ sinh đều sẽ thích ôm kiểu công chúa.”

“...”

“Như thế nào, em không thích?” Thấy Tiểu Thỏ không có trả lời mình, ánh mắt Trình Chi Ngôn có chút nghi hoặc chuyển đổi trên mặt Tiểu Thỏ hai vòng.

“Thích. . .” Tiểu Thỏ vùi đầu vào trong lòng Trình Chi Ngôn, thanh âm nhỏ như muỗi kêu trả lời.

Khóe môi Trình Chi Ngôn nhất thời gọi lên đường cong, “Vậy thì đừng từ chối, dù sao ngày kết hôn anh cũng là muốn ôm em tiến vào cửa chính như vậy, cho nên trước hết coi như luyện tập đi.”

Kết hôn! ?

Tiểu Thỏ đột nhiên ngẩng đầu, đôi mắt thẳng tắp nhìn Trình Chi Ngôn.

Từ nhỏ đến lớn, cô chưa từng có nghe qua Trình Chi Ngôn nói cái lời ngon tiếng ngọt gì, cho nên giờ phút này, chỉ là một câu đơn giản như vậy liền làm cho cô nhất thời có một loại cảm giác muốn lệ nóng doanh trùng (mừng rơi nước mắt).

Chi là. . .

Khóc dưới loại tình huống này mà nói, giống như quá làm kiêu...

Tiểu Thỏ dứt khoát vùi đầu vào trong lòng Trình Chi Ngôn lần nữa, không nói.

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn cô một cái, bất đắc dĩ cười cười, chỉ cho rằng cô lại xấu hổ rồi.

Sau khi trở về phòng, Trình Chi Ngôn đặt Tiểu Thỏ ở trên giường lớn mềm mại, chính mình lại đi xuống lầu mang bài thi trong xe về, có chút công tác không có hoàn thành cho dù thay đổi địa điểm cũng vẫn là hoàn thành cho hết.

May mà hai ngày này khai mạc đại hội thể dục thể thao, Tiểu Thỏ không có đi học, cũng liền không có sắp xếp bài tập gì.

Cô có chút chán đến chết ngồi ở trên giường, cầm điều khiển từ xa trong tay xem tivi, một kênh lại một kênh, hôm nay không phải Chủ nhật, trên Đài Truyền Hình cũng không có tiết mục giải trí cô thích xem, sau khi chuyển đổi một vòng như vậy, Tiểu Thỏ trực tiếp tắt ti vi đi.

Quá nhàm chán rồi.

Ai. . .

Tiểu Thỏ quay đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn ở trước bàn sách đang chữa bài thi, chân chờ một chút vẫn lại là hướng tới anh nhỏ giọng hỏi: “Anh nước chanh?”

“Uh`m? ?”

“Cái kia. . .Em có thể đi tắm rửa một cái hay không a. . .” Tiểu Thỏ về mặt tội nghiệp nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

“Không được.” Trình Chi Ngôn đầu cũng không ngẩng lên trực tiếp từ chối cô: “Không phải nói cùng em, miệng vết thương không thể đụng vào nước sao, hai ngày này đừng tắm rửa, nếu không thì vừa mới kết vảy đã bị bọt nước làm vỡ.”

“Nhưng mà...” Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn thoáng qua bụi trên quần áo mình, buồn bực nói: “Buổi chiều mới chạy một nghìn năm trăm mét, trên người chảy quá nhiều mồ hôi, không tắm rửa thật sự rất khó chịu a.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mĩ Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 438

Chương 440. Tắm rửa giúp em 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn nghe vậy, bút chữa bài thi trong tay tạm dừng một chút, sau đó quay đầu lại, liếc mắt nhìn Tiểu Thỏ một cái, yên lặng quay người lại nói: “Em chịu đựng một chút, anh còn mấy bài thi liền chữa xong rồi.”

???

Tiểu Thỏ trong mắt nghĩ hoặc nhìn anh.

Anh còn có mấy bài thi liền chữa xong rồi? ?

Cô muốn đi tắm rửa cùng anh muốn chữa bài thi có cái gì liên hệ sao. . .

“Cái kia. . .” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, xoay người một cái từ trên giường xuống, kì kèo mè neho chạy đến bên cạnh Trình Chi Ngôn, thanh âm yếu ớt nói: “Vì sao phải đợi anh chữa xong bài thi a? ? Em tắm rửa một cái rất nhanh a.”

“Chờ anh sửa xong bài thi rồi tắm rửa giúp em.” Trình Chi Ngôn cúi đầu, hơi hơi nhú mi, bút lông màu đỏ trong tay gạch chéo trên bài thi, sau đó mới liếc Tiểu Thỏ một cái nói: “Nếu không thì em tắm rửa như thế nào?”

“Em dùng hai tay rửa a...” Tiểu Thỏ vẽ mặt mờ mịt nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Tay em lại không có bị thương... Không phải chỉ cần chân không dính nước là được sao? ?”

“Uh~m” Trình Chi Ngôn gật đầu, “Đừng có gấp, lập tức xong.”

“...”

Đại ca! !

Anh rốt cuộc có đang nghe em nói chuyện hay không a! !

Tiểu Thỏ trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn, anh sẽ không thật sự định giúp bản thân tắm rửa đi? ?

Mười phút sau.

“Được.” Trình Chi Ngôn cầm xấp bài thi chữa xong trên bàn học kia, sau đó cầm cái nắp đậy kín bút lông màu đỏ trong tay, chậm rãi đứng dậy, nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ ngồi ở ghế tựa bên cạnh mình, khóe môi gợi lên một cái độ cong đẹp mắt nói: “Đi thôi.”

“Đi chỗ nào! ?” Tiểu Thỏ vẽ mặt kinh sợ nhìn anh.

“Tắm rửa cho em” Trình Chi Ngôn vẽ mặt lạnh nhạt nhìn cô nói.

“Anh thật sự không phải đang nói đùa? ?” Tiểu Thỏ nhịn không được thối lui về sau hai bước, trong mắt không dám tin nhìn anh.

“Em nhìn anh giống như là đang nói đùa?” Trình Chi Ngôn hướng tới cô nhú lông mày.

“...”

Không phải. . .

Bước chân Tiểu Thỏ lại lui về phía sau hai bước, quả thực không biết nên nói cái gì cho phải rồi.

“Loại chuyện này, bản thân em tự làm thì tốt rồi, thật sự.... Thật sự không cần phiền toái anh...” Tiểu Thỏ có chút cứng ngắc hướng tới Trình Chi Ngôn cười cười, hai cái cánh tay không tự giác liền đan chéo ở trước ngực.

Trình Chi Ngôn không nói lời nào, đôi mắt trong suốt thẳng tắp nhìn cô.

Sau một lúc lâu mới đột nhiên mở miệng thanh âm trầm giọng nói: “Em xấu hổ? ?”

“...”

Nếu không thì? ?

Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng, chẳng lẽ cô còn có thể thật sự gật đầu đồng ý Trình Chi Ngôn tắm rửa cho mình a. . .

Cô cũng không phải đứa bé ba tuổi rồi. . .

“Lúc trước là ai để trần từ trong phòng tắm trần trụi chạy ra quần anh, làm cho anh mặc quần áo cho cô?” Khóe miệng Trình Chi Ngôn đột nhiên hiện ra một chút tươi cười, anh hướng tới Tiểu Thỏ đi tới hai bước, đứng ở trước mặt cô, cúi đầu, đôi mắt tràn đầy đều là ý cười nhìn cô nói: “Không phải nói cả đời đều để cho anh mặc quần áo cho em sao?”

“Em em em...” Tiểu Thỏ nhịn không được lại lui về phía sau một bước, lấp bấp nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Lúc trước còn trẻ không biết a. . . Hơn nữa, cái lúc ấy em còn nhỏ a. . .Đứa bé a... Có cái gì xấu hổ.”

“Vậy bây giờ trưởng thành liền xấu hổ rồi hả ???” Trình Chi Ngôn mỉm cười, tay thon dài trắng nõn nắm giữ cổ tay mảnh khảnh của cô, không cho cô có cơ hội tiếp tục lùi phía sau.

“Uh`m . . .” Tiểu Thỏ dùng lực gạt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 439

Chương 441. Tắm rửa giúp em 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Nhưng mà một lời hứa quân tử giá trị nghìn vàng, nói qua mà nói làm sao có thể không tính toán gì hết a? ?” Trình Chi Ngôn tiếp tục vẻ mặt bình tĩnh nhìn cô mỉm cười nói: “Lại nói chỉ là tắm rửa một cái mà thôi, rất nhanh.”

Rửa, cái, tắm, mà, đã. . .

Tiểu Thỏ còn chưa nghĩ ra tiếp tục phản bác mà nói, cả người đã bị Trình Chi Ngôn kéo vào buồng vệ sinh, cũng thuận tay đóng cửa lại.

Trong không gian đóng kín, hai người Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn liền đứng ở bên cạnh bồn rửa tay mắt to trừng mắt nhỏ giằng co.

“Cởi quần áo a.” Trình Chi Ngôn hướng tới Tiểu Thỏ hơi hơi nhàu mày, ngữ khí thần nhiên nói.

“ . . .”

Ánh mắt Tiểu Thỏ thẳng tắp nhìn anh.

Cô cô cô, cô như thế nào không biết xấu hổ cởi quần áo ở trước mặt anh a. . .

“Muốn anh giúp đỡ?” Trình Chi Ngôn thấy cô hồi lâu không nhúc nhích, trực tiếp đưa tay hướng tới ở bên ngoài quần áo thể thao cô đưa tới.

“Đừng.” Hai tay Tiểu Thỏ vội vàng ôm lấy quần áo mình, dờ khóc dờ cười nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Thật sự... Tự em tắm là được, em lấy cái băng ghế ngồi ở chỗ kia, tuyệt đối sẽ không để cho nước dính vào đầu gối chính mình, em thề.”

“Vậy sao.” Trình Chi Ngôn ý cười đầy mặt nhìn cô nói: “Xin hỏi băng ghế ở nơi nào?”

“Ở đây. . . Ở đây. . .”

Tiểu Thỏ tìm băng ghế trong truyền thuyết kia, nhưng mà ánh mắt của cô dạo qua một vòng trong phòng vệ sinh cũng không có thấy bóng dáng băng ghế.

“Dưới lầu! ! Ngày hôm qua em di chuyển đến dưới lầu giúp mẹ hái rau!” Tiểu Thỏ đột nhiên vỗ tay một cái, hướng tới Trình Chi Ngôn lớn tiếng nói.

“A.... .” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, hướng tới cô giờ giờ cầm lên, vui sướng khi người gặp họa nói: “Chính em xuống lấy? ?”

“ . . .”

Trong mắt Tiểu Thỏ oán giận nhìn anh.

“Cái gì! Anh rõ ràng thấy em là người bệnh a, anh không thể lấy giúp em một chút sao! ?”

“Không thể.” Trình Chi Ngôn lắc đầu, hai tay ôm ngực hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Bởi vì anh không hề tán thành tự em tắm.”

“ . . .”

“ . . .”

Trong phòng vệ sinh nhất thời lại rơi vào một mảnh xấu hổ trầm mặc.

“Anh...” Tiểu Thỏ trầm mặc rất lâu rốt cục nhìn không được ngẩng đầu lên, đôi mắt mang theo một chút ý tứ bồn chồn hướng tới Trình Chi Ngôn trên chóc nói: “Anh nước chanh, anh sẽ không chính là muốn tự mình tắm rửa cho em đi? ?”

“Đúng vậy.” Trình Chi Ngôn không biết ngượng liền gật gật đầu, trực tiếp lên tiếng.

Anh trả lời thẳng thắn như vậy, Tiểu Thỏ vậy mà trong khoảng thời gian ngắn không biết nên nói cái gì cho phải rồi.

“Nếu không có băng ghế, em lại không thể tắm rửa, vậy cũng chỉ có thể do anh tới giúp em rồi.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, đưa tay mở vòi nước bên trong bồn rửa tay ra, chỉnh nước ấm, sau đó quay đầu nhìn về Tiểu Thỏ nói.

“Vậy anh thả nước bên trong bồn rửa tay làm gì?” Tiểu Thỏ có chút không quá rõ ràng nhìn anh, chẳng lẽ không phải tắm vòi sen sao? ?

“Tắm vòi sen làm sao anh tắm giúp em” Trình Chi Ngôn vẻ mặt buồn cười nhìn cô nói: “Quần áo trên người anh sẽ bị ẩm ướt, hay là nói thực ra em muốn cùng anh tắm... Tắm uyên ương?”

“Làm sao có thể! ?”

“Sao lại không được.” Trình Chi Ngôn đưa tay kéo cái khăn mặt hồng nhạt xuống, thuận tay ném vào bồn rửa tay, thân nhiên nói: “Anh dùng khăn nóng lau trên người giúp em một chút, ít nhiều sẽ cảm thấy dễ chịu một chút, mấy ngày nay em vẫn là không cần tiến vào tắm vòi sen tốt hơn.”

“Dùng khăn nóng lau a. . .” Tiểu Thỏ nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 440

Chương 442. Tắm rửa giúp em 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Thật sự là hù chết Bảo Bảo rồi.... Cô còn tưởng rằng anh nước chanh thật sự phải giúp cô tắm a.

Nhưng mà...

Tiểu Thỏ bỗng nhiên nhớ tới, cho dù là dùng khăn nóng lau cũng vẫn là cởi quần áo trên người a. . .

Vậy cô không phải là trống trơn đối mặt Trình Chi Ngôn? ?

Không biết vì sao trong đầu của cô liền hiện ra cảnh tượng lần trước sau khi Trình Chi Ngôn uống rượu không hiểu ra sao đề cô không thể nhúc nhích... Sau đó...

Trình Chi Ngôn cau mày đứng ở bên cạnh, nhìn cô một hồi thoải mái, một hồi khẩn trương, một hồi lại xấu hổ, rốt cục nhìn không được mở miệng nói: “Em lè mè cái gì a, nhanh lên, nước đều đã nóng rồi.”

Anh vừa nói vừa đưa tay vớt khăn mặt ở trong nước nóng ra, lấy tay nhẹ nhàng vắt để lại một chút nước ở trên khăn mặt, sau đó hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Xoay người sang chỗ khác, cởi áo ra, anh lau phía sau lưng giúp em một chút, chỗ khác em tự lau.

“Anh chỉ lau phía sau lưng giúp em?” Tiểu Thỏ đột nhiên ngẩng đầu, đôi mắt tràn đầy kinh ngạc nhìn anh.

“Như thế nào?” Đôi mắt Trình Chi Ngôn tràn đầy đều là bốn cột nhìn cô nói: “Nghe lời em giọng điệu hình như cực kỳ tiếc hận, là muốn anh lau toàn thân giúp em sao? ?”

“Không cần, không cần, lau phía sau lưng giúp em thì tốt rồi! !” Tiểu Thỏ lắc đầu liên tục, vội vàng xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía Trình Chi Ngôn, đưa tay cởi áo chính mình.

Dưới ánh đèn mờ nhạt nhà vệ sinh, làn da thiếu nữ nõn nà sáng bóng.

Mặc dù là đưa lưng về phía Trình Chi Ngôn nhưng Tiểu Thỏ vẫn lại là nhìn không được có chút thẹn thùng, cô hơi nghiêng đầu cầm tóc dài ở phía sau lưng đẩy đến phía trước, sau đó nhỏ giọng nói: “Được rồi...Lau đi....”

Trình Chi Ngôn nhìn phần lưng trắng nõn bóng loáng của cô không hề che đậy hiện ra ở trước mặt mình như vậy, đôi mắt trong suốt nhìn không được hơi hơi trầm trầm.

Tầm mắt của anh dọc theo bờ vai cô, lướt qua xương quai xanh gầy yếu, mãi cho đến trên vòng eo tinh tế không chịu nổi đầy một nắm tay, lúc này mới mới chậm rãi thu hồi tầm mắt, cúi đầu cầm khăn mặt hồng nhạt trong tay mình nhẹ nhàng lau trên vai cô.

Khăn mặt nóng hầm hập mang theo một chút ẩm ướt tỏa ra hơi nóng lượn lờ rơi vào trên làn da của cô.

Tiểu Thỏ vẫn không nhúc nhích đứng, chỉ cảm thấy chỗ khăn nóng lau qua khe đựng đến không khí liền có một chút cảm giác lạnh lạnh, cái loại cảm giác mát này giống như là nước suối trong khe núi ngày xuân chậm rãi chảy theo dòng mà qua, mang theo một chút cảm giác thanh nhuận, đuổi đi bất an cùng khó chịu trong lòng cô.

Ánh mắt Trình Chi Ngôn chuyên chú lau phía sau lưng của cô, động tác trong tay nhẹ nhàng giống như con bướm.

Trong không khí nháy mắt tràn ngập một chút không khí ngọt ngào ấm muội.

Tiểu Thỏ cảm giác khăn nóng trong tay anh đã thay đổi ba lần nước ấm, một lần thay nước ấm cuối cùng anh đã lau eo của cô xong.

Cô thở phào nhẹ nhõm, rốt cục lau xong, cảm giác dính trên người cũng rốt cục biến mất.

Trình Chi Ngôn lau xong, cầm khăn mặt ném vào bồn rửa tay một lần nữa, sau khi dùng nước ấm mới xả cầm khăn mặt lại giặt sạch sẽ ngẩng đầu đưa lưng về phía Tiểu Thỏ thanh âm trầm giọng hướng tới cô nói: “Được rồi, xoay lại đi.”

“A? ?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, nghiêng đầu sang chỗ khác, trong mắt nghi hoặc nhìn anh.

“Còn có phía trước chưa lau.” Đôi mắt Trình Chi Ngôn sâu thẳm, có một chút ánh sáng nhọt nhọt hơi hơi chớp động, khỏe môi anh cong cong, vẻ mặt bình tĩnh nhìn cô nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 441

Chương 443. Tắm rửa giúp em 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Anh anh anh anh... Không phải anh mới vừa nói chỉ lau phía sau lưng giúp em sao? ?” Tiểu Thỏ căng thẳng ngay cả thanh âm đều đã cà lăm.

“Uh~m, Đúng vậy a.” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, “Nhưng mà dù sao công việc của anh đều đã làm xong, cũng không còn chuyện gì, liền thuận tiện lau phía trước giúp em”

!!!

Đại ca! !

Loại chuyện này có thể thuận tiện làm sao! ! ?

Tiểu Thỏ tròn to mắt nhìn anh, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết như thế nào chăm chọc anh rồi.

“Xoay tới đây, nước sắp lạnh rồi.” Trình Chi Ngôn vẫn vẻ mặt bình tĩnh như cũ, đưa tay cầm cánh tay mảnh khảnh của Tiểu Thỏ, trong tay hơi chút dùng sức, liền kéo cả người cô xoay đối mặt chính mình.

“Đừng!!” Hai tay Tiểu Thỏ vội vàng theo bản năng ôm lấy che khuất ngực mình, trên khuôn mặt nhỏ nhắn phần nộn trắng nõn sớm đã là một mảnh đỏ hồng, “Em em em... Tự em làm thì tốt rồi, thật sự!”

“A....” Trình Chi Ngôn gật gật đầu.

“Cho nên . . . Kia cái kia...” Tiểu Thỏ nói năng lộn xộn nhìn Trình Chi Ngôn, ánh mắt nhìn khuôn mặt thanh tú của anh còn có cái khăn mặt màu hồng trong tay anh kia, “Tự em làm đi...”

“Không cần khách khí.” Bàn tay to thon dài trắng nõn của Trình Chi Ngôn vẫn cầm lấy cái khăn mặt hồng nhạt kia như cũ không hề động, thản nhiên nói.

“A?”

“Không cần khách khí cùng anh.” Trình Chi Ngôn hướng tới cô mỉm cười, cảm giác được khăn mặt trong tay đã có một chút lạnh, anh liền ném vào trong bồn một lần nữa, nhúng nước ấm một lần, sau đó nhẹ nhàng vắt khô, lại rảo bước tiến lên hướng tới Tiểu Thỏ một bước nói: “Em chỉ cần ngoan ngoãn đứng là được.”

!!!

Em thật sự không phải khách khí với anh a !!!

Tiểu Thỏ về mặt khóc không ra nước mắt nhìn anh.

Nhưng mà cái khăn mặt nóng hầm hập trong tay Trình Chi Ngôn kia đã rơi vào trên xương quai xanh tinh xảo của cô, khăn mặt ẩm ướt xệt qua da thịt mềm mại, nháy mắt mang đi cảm giác dính trên làn da.

Động tác Tiểu Thỏ cứng ngắc đứng, hai tay vẫn vòng ở trước ngực như cũ, nhìn Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, bộ dáng vẻ mặt chuyên chú, trái tim nhỏ lại bắt đầu “Bùm bùm” điên cuồng nhảy lên.

Trình Chi Ngôn nghiêm túc lau một vòng xung quanh cổ cô, cầm khăn mặt lại nhúng nước ấm một lần, sau đó hơi hơi nhíu mày nhìn cô nói: “Thả tay xuống, em che như vậy anh làm sao lau.”

“Anh anh anh...Anh không phải thật sự ngay cả ngực đều phải lau giúp em chứ...” Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Thỏ đỏ sấp nhỏ ra máu, đôi mắt khăn trương nhìn anh.

Trình Chi Ngôn mỉm cười, cầm khăn nóng gấp trong tay, thanh âm trầm thấp mang theo một chút mê hoặc nói: “Cho nên a, em nghĩ rằng anh sẽ giao khăn mặt cho em, sau đó xoay người ra ngoài?”

“Quân tử... Quân tử phi lễ chó nhìn!!” Đầu óc Tiểu Thỏ nhanh chóng vòng vo hồi lâu rốt cục nghĩ ra được một lý do như vậy.

“A... Đối với em không phải quân tử a.” Trình Chi Ngôn về mặt thân nhiên nhìn cô, cô càng là thẹn thùng, anh lại càng là nhin không được muốn đùa cô.

“Anh...” Tiểu Thỏ nhất thời nghẹn.

“Được rồi, đừng xấu hổ, cũng không phải không thấy qua.” Trình Chi Ngôn về mặt ý cười nhìn cô, đưa tay túm cánh tay cô che ở trước ngực xuống, khăn lông ướt trong tay không phân trần liền lau mềm mại trước ngực cô.

“Kia... Khăn mặt ngăn cản, anh nhìn không thấy.” Trong thanh âm Trình Chi Ngôn mang theo một nét bồn chột, hướng tới Tiểu Thỏ nói.

Uh'm... Mặc dù nhìn không thấy nhưng mà cách khăn mặt cảm giác kia vẫn là tốt lắm a. . .

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 442

Chương 444. Tắm rửa giúp em 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

Động tác Tiểu Thỏ cứng ngắc đứng tại chỗ, khuôn mặt nhỏ nhắn sẫm đỏ như con cua nấu chín.

Mặc dù cách khăn mặt, nhưng mà... Lực đạo ngón tay anh không nặng không nhẹ rơi vào trên ngực của cô, hơn nữa còn tùy ý xoa xung quanh.

“Vẫn là cảm thấy xấu hổ? ?” Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng cô toàn thân căng thẳng, thanh âm cúi đầu hướng tới cô hỏi.

Tiểu Thỏ cứng ngắc gật gật đầu.

Cái gì xấu hổ a! ! Cô căn bản là đã sắp thẹn thùng chết được chứ! !

“Ừm . . . Vậy em quay qua đi.” Đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn hơi hơi lóe ra một chút, tay cầm khăn mặt cũng từ ngực của cô rút xuống.

Ai? ?

Ai ai? ?

Tiểu Thỏ trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không có phản ứng kịp, anh vậy mà liền buông tha chính mình như vậy rồi hả ??

“Không chuyển? Anh tiếp tục...” Trình Chi Ngôn cầm khăn mặt trên tay, làm bộ lại muốn hướng ngực Tiểu Thỏ đuổi qua.

“Đừng đừng đừng! Chờ em quay qua.” Hai tay Tiểu Thỏ vội vàng ôm ngực, quay qua, đưa lưng về phía Trình Chi Ngôn đứng.

“Uh'm.”

Đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn hơi hơi híp híp, tay thon dài túm cánh tay Tiểu Thỏ hướng tới phương hướng chính mình nhẹ nhàng kéo, liền kéo cả người cô vào trong lòng.

Phía sau lưng cô trần trụi lập tức dán trên lồng ngực của anh.

Trình Chi Ngôn hơi hơi cúi đầu, cảm đề trên đầu cô, một cái cánh tay vòng cô trong lòng mình, một cánh tay kia cầm khăn lông ướt trực tiếp lấy tư thế ôm cô lau cho cô.

“...”

Tiểu Thỏ mất thấy cái tay lớn trắng nõn kia không an phận xoa ngực mình, nhưng căn bản vô lực phản kháng.

Này. . . Loại này tư thế. . . Còn không bằng vừa rồi a! ! !

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy phía sau lưng mình dán ở trong ngực anh, so với bình thường dường như cực kỳ nóng bỏng.

Nhiệt độ nóng bỏng như vậy làm cho chóp mũi xinh xắn của cô nhin không được toát ra một tầng mồ hôi mỏng.

Uh'm . .

Thực ra nhìn từ góc độ này....

Phong cảnh còn tốt hơn hồi nãy nữa a. . .

Đôi mắt Trình Chi Ngôn hơi hơi trầm trầm, mềm mại trước ngực cô không lớn không nhỏ, vừa lúc có thể bị một tay anh nắm trọn, mặc dù là cách khăn mặt, cũng vẫn có thể cảm nhận được da thịt mềm mại mà đàn hồi như cũ.

Mặt Tiểu Thỏ vẫn đỏ đến chỗ lỗ tai, ngay cả trên cổ trắng nõn đều đã nhiễm lên một tầng đỏ ửng nhàn nhạt.

Trong phòng vệ sinh một mảnh an tĩnh, chỉ có thể nghe được tiếng hít thở Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng vang lên bên tai cô.

“Anh nước chanh...” Tiểu Thỏ vẫn duy trì tư thế không có nhúc nhích như vậy, thanh âm rầu rĩ hô anh một tiếng.

“Uh'm?” Ngón tay thon dài của Trình Chi Ngôn vẫn cách khăn mặt nhẹ nhẹ lau sạch ngực của cô như cũ.

“Vì sao anh luôn luôn lau ngực a. . .” Tiểu Thỏ quay đầu lại, đôi mắt hơi chút không biết nói gì nhìn anh nói: “Anh không lau bụng của em sao?”

“Uh'm . . .” Tay Trình Chi Ngôn không dấu vết lướt qua ngực của cô hướng tới bụng của cô di chuyển, cũng vô cùng bình tĩnh trả lời: “Anh đang chuẩn bị lau chỗ ấy giúp em.”

“...”

Tiểu Thỏ không nói gì.

Nhưng mà khăn mặt trong tay anh vừa mới từ ngực của cô di chuyển, cô liền cảm giác được một chút cảm giác mát truyền tới.

Bọt nước nhỏ sót lại ở trên làn da bị nhiệt độ làn da cô hấp thu chậm rãi ở trong không khí bốc hơi lên.

Đáng tiếc là Tiểu Thỏ còn không có cảm giác cảm giác mát xâm nhập vượt qua ba giây đồng hồ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 443

Chương 445. Tắm rửa giúp em 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

Sau đó một bàn tay lớn ấm áp liền đã che trên lồng ngực cô.

“...”

Đây là... Cái tình huống gì??

Tiểu Thỏ quay đầu nhìn Trình Chi Ngôn về mặt lạnh nhạt, ánh mắt phần nộ hướng tới anh dò hỏi.

“Sợ em cảm lạnh.” Trình Chi Ngôn vô cùng bình tĩnh ném ra bốn chữ tới cô.

“Vậy anh che là được, vì sao anh còn sờ tới sờ lui?” Một bàn tay nhỏ của Tiểu Thỏ vội vàng đề cái tay anh không an phận kia lại, tiếp tục hỏi.

“A....” Xác nhận một chút xem chỗ khác có bị cảm lạnh hay không.” Trình Chi Ngôn mặt không đổi sắc tim không đập mạnh trả lời.

“...”

Vô sỉ!

Bi ôi!

Hạ lưu!

Tiểu Thỏ ở trong lòng mắng tất cả từ có thể nghĩ đến một lần, lại một chữ đều không dám nói ra.

“Lau xong.” Trình Chi Ngôn cầm khăn lông ướt trong tay, sau khi lau bụng Tiểu Thỏ một vòng, cầm khăn mặt ném vào bồn rửa tay.

“Chỗ khác tự em lau! Thật sự!” Tiểu Thỏ vội vàng xoay người lại, về mặt căng thẳng nhìn anh sợ sợ thuận tiện một cái lại định tự mình lau mong cho cô.

“A....” Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, cười như không cười nhìn cô, trong thanh âm mang theo một chút trêu chọc nói: “Em biết không, em càng thẹn thùng anh lại càng nhịn không được muốn trêu chọc em...”

“Em...” Tiểu Thỏ lập tức đã bị những lời này của anh ngăn chặn.

Người này đây là!

Cô càng là thẹn thùng anh lại càng muốn trêu chọc mình??

Vậy nếu như cô không cản trở một chút có phải anh hay không liền không có hứng thú với mình hả??

Tiểu Thỏ nghiêng đầu cau mày, cẩn thận suy nghĩ một phen, đột nhiên phát hiện hình như thật sự là như vậy a! !

Cô nhớ rõ lúc nhỏ, vẫn đều là cô chủ động, lúc ấy Trình Chi Ngôn hình như rất sợ bộ dáng mình.

Sao cô càng lớn lên càng trở nên bị động đáng lên a??

“Suy nghĩ cái gì a?” Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng cô nghiêm túc suy nghĩ, nhìn không được đưa tay nhẹ nhàng nâng chiếc cằm thon của cô lên, nhẹ nhàng in môi mình lên cánh môi hồng nhuận của cô, lẩm bầm nói: “Nhìn bộ dáng nghiêm túc như vậy... Làm cho người ta càng muốn khi dễ em...”

“Em...” Tiểu Thỏ phục hồi tinh thần lại, khuôn mặt đẹp trai của Trình Chi Ngôn đã gần trong gang tấc.

Lông mi dài dài hơi hơi cong lên, chớp chớp giống như cây quạt nhỏ, đôi mắt đen tuyền thâm thúy mang theo một chút ý cười nhợt nhạt nhìn chính mình, chớp mũi thẳng thắn chạm trên gương mặt cô, lưỡi trắng mịn thừa dịp cô mở miệng nói chuyện trực tiếp thăm dò vào trong miệng cô.

“Uhm... Nước chanh...” Tiểu Thỏ hô ra miệng cứ như vậy bị anh chặn ở trong miệng.

Bàn tay anh đặt ở vòng eo nhỏ mảnh của cô hơi chút dùng lực, liền kéo cô hướng tới trong lòng mình gần lại một chút, cứ như vậy, phần trên cơ thể cô trần trụi dán trong ngực của anh, hai luồng mềm mại trước ngực cô cũng đang đề ở trong ngực nóng bỏng của anh.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn tối sầm, ngón tay thon dài trắng nõn nhẹ nhàng vuốt nhẹ trên làn da trắng mịn trên eo cô, từng đợt điện lưu nhỏ bé liền ở trong nháy mắt đó lan khắp toàn thân Tiểu Thỏ.

Uh m... Giống như đã có thời gian gần một tháng không có nhắm nháp qua mùi chuyên thuộc về riêng cô??

Trình Chi Ngôn ôm Tiểu Thỏ, không khỏi phân trần làm sâu thêm cái hôn này.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 444

Chương 446. Tắm rửa giúp em 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cái hôn này vẫn giăng co thật lâu, mãi đến khi Tiểu Thỏ cảm thấy mình đã sắp thở không nổi, Trình Chi Ngôn mới thở hắt hắt buông cô ra.

“Anh nước chanh. . .Anh...” Tiểu Thỏ yếu ớt mở miệng hô anh một câu, thanh âm mới vừa ra khỏi miệng liền mang theo một chút quỵên rũ nói không nên lời.”

Sau đó, cô liền thấy đôi mắt Trình Chi Ngôn sẫm trầm trầm, nháy mắt hiện lên một tia ánh sáng kỳ dị.

“Em...” Cô đang định tiếp tục nói chút gì Trình Chi Ngôn đã vui đầu ở cổ cô, cánh môi ôn nhuận rơi vào trên da thịt non mềm của cô, nghiêm túc mà cứng nhắc lưu lại một ký hiệu chuyên thuộc về anh.

“Uh`m. . .” Lời nói Tiểu Thỏ chưa nói ra miệng nhảy mất chuyển thành một tiếng thở dài trầm trầm từ miệng của cô.

Một tiếng nhọt nhạt kia giống như một bàn tay nhỏ nhảy mất kích thích tiếng lòng Trình Chi Ngôn.

Anh xoay người, thân thể dựa vào bên cạnh bồn rửa tay, hai tay ôm lấy Tiểu Thỏ, ôm chặt cô vào trong ngực, độ cao Anh vừa vặn làm cho mềm mại trước ngực cô rơi vào trước mắt anh.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn trầm trầm, trong tiếng hô của Tiểu Thỏ vờn đầu lười ra.

Mùi sữa say nồng trên người cô vờn quanh cả người anh, mà cảnh tượng trước mắt anh gần như muốn cho anh điên cuồng.

“Ừm. . . Anh nước chanh. . .” Thanh âm Tiểu Thỏ nghe qua mềm mại, yếu ớt, không hề mang theo một chút khí lực phản kháng, nhẹ nhàng mà hô anh một tiếng.

“Uh`m.” Trong thanh âm Trình Chi Ngôn mang theo một tia kiềm chế, cúi đầu lên tiếng.

“Anh nước chanh. . .” Tiểu Thỏ cũng không biết mình vì sao vẫn hô tên của anh, cánh tay của cô vòng trên cổ Trình Chi Ngôn, theo bản năng ôm chặt anh.

“Uh`m. . .” Trình Chi Ngôn vẫn cúi đầu lên tiếng như cũ.

Nhiệt độ bên trong cái phòng vệ sinh đã chậm rãi lên cao.

Tiểu Thỏ cảm thấy trong thân thể mình có một cổ cảm giác xa lạ tán loạn xung quanh, cảm giác như vậy làm cho cô gần như theo bản năng dán thân thể trên người Trình Chi Ngôn.

Ngón tay thon dài Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng xẹt qua ở trên lưng bóng loáng, môi lưỡi anh ảm áp không ngừng lưu lại một chút dấu vết xanh xanh tím tím trước bộ ngực cô.

Kích thích quá mức mãnh liệt như vậy đối với Tiểu Thỏ mà nói, cô chỉ cảm thấy khí lực cả người mình đều đã giống như bị lấy ra, cả người mềm mại nghiêng dựa trên người Trình Chi Ngôn.

Có thể là tư thế quá mức ám muội như vậy, ngay tại lúc một chút lý trí trong đầu Trình Chi Ngôn sắp sụp đổ, chân Tiểu Thỏ ở trong lúc lơ đãng đứng phải đá cảm thạch lạnh giá bồn rửa tay.

“Tì - -” Đau đớn trên miệng vết thương từ đầu gối truyền đến, làm cho Tiểu Thỏ nhìn không được hít vào một hơi.

Trình Chi Ngôn lập tức phục hồi tinh thần lại, ánh mắt sâu thẳm nhìn về phía gương mặt ửng đỏ của Tiểu Thỏ, thanh âm trầm thấp mà kiềm chế nói: “Làm sao vậy, đứng tới miệng vết thương rồi hả ???”

“Uh`m. . .” Tiểu Thỏ gian nan gật gật đầu.

“...” Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn cô, ôm cô như vậy rất lâu, rốt cục chậm rãi đặt cô trên đất, sau đó nắm tay cô đi đến cửa nhà vệ sinh, mở cửa, đẩy cô ra ngoài, lại đóng cửa lại lần nữa.

“Anh nước chanh! ?” Tiểu Thỏ có chút kinh ngạc nhìn cánh cửa đóng trước mắt mình kia.

“Ra ngoài, anh muốn tắm rửa.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 445: Em muốn đùa với lửa

Chương 447: Em muốn đùa với lửa

Editor: Quỳnh Nguyễn.

“Đi ra ngoài, anh muốn tắm rửa.” Bên trong phòng vệ sinh, giọng Trình Chi Ngôn truyền ra kèm theo một sự tức giận.

“Nhưng mà.....” Tiểu Thỏ có chút kinh ngạc, cúi đầu, liếc mắt nhìn chính mình đã lột quần áo nửa thân trên, không nhìn được đưa hai tay che ngực hướng vào bên trong nói lớn: “Không phải em tắm trước hay sao!! Với lại em còn chưa tắm xong! Anh làm gì mà đẩy em ra???”

“.....”

Trong phòng vệ sinh không có tiếng trả lời, hai giây đồng hồ trôi qua, tiếng nước “ào ào” vang lên.

Cặp mắt trong suốt của Tiểu Thỏ nhìn chăm chăm vào cửa phòng vệ sinh.

Đây là.....

Đã tắm rồi sao?

Trong nháy mắt, Tiểu Thỏ trở nên buồn bực.

Chuyện gì chứ! Rõ ràng là cô tắm trước mà! Làm sao bây giờ lại biến thành cô ở ngoài, anh ở bên trong?

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn những vết xanh xanh tím tím trên ngực mình, Tiểu Thỏ đen mặt đập cửa một cái, cảm thán!

Sau hai mươi phút, Trình Chi Ngôn mới đẩy cửa phòng vệ sinh ra, liền thấy Tiểu Thỏ mặc chiếc áo sơ mi rộng rãi, ngồi bên giường, nhìn anh bằng đôi mắt rùng rợn.

“Tắm xong rồi?” âm thanh lạnh lạnh của Tiểu Thỏ hướng về Trình Chi Ngôn hỏi.

“Ừ.” Trình Chi Ngôn đưa khăn tắm lau lau trên đầu, chậm rãi đi tới bên cạnh Tiểu Thỏ, đưa tay bẹo bẹo khuôn mặt béo tròn của cô nói: “Làm sao, tức rồi sao?”

Đầu ngón tay của anh mang theo một chút cảm giác lạnh lẽo, chạm vào làn da mềm mại của cô, Tiểu Thỏ hơi ngẩn người ra, sau đó đưa tay sờ sờ bàn tay của anh, ký quái nói: “Tay anh làm sao lại lạnh như vậy?”

“.....” Trình Chi Ngôn hơi nhắm mắt, nhìn cô mà không nói lời nào.

Tiểu Thỏ đứng dậy, đưa đôi tay mảnh khảnh hướng đến cánh tay của Trình Chi Ngôn mà sờ sờ.

Cánh tay của anh cũng rất lạnh lẽo.

Ồ???

Ồ ô???

Tiểu Thỏ tròn hai mắt, một cái tay nhỏ nhanh như chớp kéo áo Trình Chi Ngôn lên, một tay khác luồn vào trong thật nhanh, sờ soạng một hồi trên lồng ngực rắn chắc của anh nói: “Làm sao mà trên người cũng lạnh vậy, anh tắm nước lạnh?”

“.....”

Trình Chi Ngôn không nói gì nhìn cô, đôi tay nhỏ ấm áp của cô, không biết an phận cứ sờ soạng trên ngực anh, đầu ngón tay đụng tới làn da của anh, phảng phất như có một dòng điện nhỏ yếu chạy qua.

Tiểu Thỏ vẫn về mặt ngạc nhiên như cũ, đưa tay luồn ra sau lưng của Trình Chi Ngôn sờ soạn một cái: “Không phải chứ, đây cũng đâu phải giữa mùa hè..... Anh làm gì mà lại đi tắm nước lạnh???”

“Đừng có sờ nữa!” Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn cô, âm thanh khó chịu hướng về cô nói một câu, đưa bàn tay to lớn đè lên đôi tay không an phận của cô.

Lại đưa tay sờ mà biết anh tắm nước lạnh rồi.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt nhìn gương mặt thanh tú, đẹp trai của anh đang dần dần hiện lên một tia đỏ ửng, trong đầu như phát hiện ra thứ gì đó, hướng về anh với vẻ mặt gian xảo cười nói: “Anh.....Không phải là..... Muốn làm giảm ham muốn trong người đi???”

“.....”

“Cho nên mới phải dùng nước lạnh để giảm nóng?” Tiểu Thỏ như là nhìn thấu tất cả bí mật, vẻ mặt đắc ý nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Khà khà khà, em nói rất đúng phải không?”

“.....” Trình Chi Ngôn giữ tay cô thật chặt, sau đó từ từ đưa tay cô trong áo của mình lấy ra, lạnh nhạt nói: “Chớ nói lung tung!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 446: Em muốn đùa với lửa 2

Chương 448: Em muốn đùa với lửa 2

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Em nói đều không đúng?” Tiểu Thỏ đi theo phía sau Trình Chi Ngôn, nghiêng đầu nhìn anh hỏi.

“Ừ.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt gạt đầu, đi tới trước bàn đọc sách, kéo chiếc ghế tựa ngồi xuống, thuận tay cầm lên một quyển sách mở ra nói: “Được rồi, em mau mau đi tắm đi, anh xem sách một chút.”

“Nha.....” Tiểu Thỏ gạt gù, bước chân bước đi nhưng lại không hướng đến phòng vệ sinh.

Về mặt cười gian xảo đi tới trước mặt Trình Chi Ngôn, anh chưa kịp phản ứng lại, một đôi tay mảnh khảnh đã vươn tới chiếc cổ dài, không nói lời nào, đem bờ môi khắc lên trên da của anh.

“Em làm gì thế?” Trình Chi Ngôn ngăn ra, theo bản năng như muốn đẩy tay của cô ra.

Đôi tay mảnh khảnh của Tiểu Thỏ mặc dù lực không lớn, nhưng đã được chuẩn bị kỹ càng, nên giờ khắc này ôm chặt lấy cổ Trình Chi Ngôn, nên mặc dù anh ra sức nhưng vẫn không đẩy ra được.

“Không làm gì, chỉ là em thử nghiệm một hồi!” Môi Tiểu Thỏ rời khỏi cổ của Trình Chi Ngôn, trong âm thanh mang một tia giễu cợt hướng về anh nói: “Anh, anh cũng đừng lộn xộn, không cần thận em liền cắn anh!”

“.....”

Trình Chi Ngôn khẽ cau mày, mắt thấy Tiểu Thỏ như cây ôm chặt chẽ trên người, gỡ mai không ra, không hiểu tại sao, trong lòng bất chợt có một dự cảm không tốt xuất hiện.

Và chuyện kể tiếp xảy ra, quả nhiên dự cảm của anh rất linh nghiệm.

Tiểu Thỏ ôm cổ Trình Chi Ngôn, học theo dáng vẻ của anh, đôi môi hồng hào đi khắp cơ thể anh.

Đôi môi ngọt ngào, ấm áp, hôn khắp gò má, mang đến một chút ngứa khó chịu.

“Tiểu Thỏ đừng làm vậy!” Trình Chi Ngôn đưa hai tay đỡ lấy eo nhỏ của Tiểu Thỏ, muốn đem cô đang trên người mình đẩy ra.

“Không được.” Tiểu Thỏ mặt kiên định, vẻ mặt nhìn thẳng vào cổ anh, ánh mắt sáng lên, nói: “Trả lễ lại, nhận mà ko trả, bất lịch sự, trả mà không nhận cũng không đúng lễ nghĩa. Vừa nãy anh đối với em như thế nào, bây giờ em muốn trả lại như thế.”

“Tiểu Thỏ!” Trình Chi Ngôn khẽ cau mày, âm thanh hơi nặng nề, kêu lớn một tiếng.

Nhưng mà Tiểu Thỏ làm bộ như không nghe thấy, nhẹ nhàng cắn vào vành tai của Trình Chi Ngôn một cái, không hề khách sáo mà trực tiếp đưa đầu lưỡi liếm tới liếm lui.

“.....”

Trình Chi Ngôn vừa cảm nhận cảm giác từ vành tai truyền tới, vừa cảm giác khuôn mặt mềm mại của Tiểu Thỏ đang trượt lên trượt xuống trên khuôn mặt mình.

“Đừng nghịch!” Trình Chi Ngôn nghiêng nghiêng đầu hướng về Tiểu Thỏ, đang chuẩn bị đứng dậy, Tiểu Thỏ liền đưa cả người trực tiếp ngồi lên người anh.

“.....”

“.....”

Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ đưa bốn mắt trực tiếp nhìn nhau.

Chỉ một lát sau, Tiểu Thỏ hướng về Trình Chi Ngôn cười nhẹ một cái, sau đó hai tay đưa lên gò má của Trình Chi Ngôn, không nói lời nào, trực tiếp cúi xuống hôn lên bờ môi của anh.

“.....”

Trình Chi Ngôn bất đắc dĩ chỉ biết trơ mắt nhìn cô.

Tiểu Thỏ chính là đang học theo bộ dáng của anh, trực tiếp dùng đầu lưỡi cạy hàm răng của anh.

Làm sao, hàm răng của anh đang cắn chặt, hoàn toàn không cho cô bất kỳ cơ hội nào thực hiện.

Tiểu Thỏ nhú nhú mồm, mở trừng đôi mắt đen nhìn Trình Chi Ngôn một chút, sau đó thừa dịp anh không để ý, trực tiếp há miệng cắn một cái lên môi của anh.

“Ư ---- Em làm gì thế hả?” Trình Chi Ngôn bất ngờ bị cắn đau, liền mở miệng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 447: Em muốn đùa với lửa 3

Chương 449: Em muốn đùa với lửa 3

Editor Quỳnh Nguyễn.

Tiểu Thỏ thừa dịp anh mở miệng, trong nháy mắt, đem chiếc lưỡi khéo léo của mình luồn vào trong miệng anh.

Trong đôi mắt trong suốt, tràn đầy vẻ gian xảo.

“.....”

Tiểu Thỏ cúi đầu, tập trung chăm chú vào việc hôn anh, đôi tay mảnh khảnh cũng không an phận, bắt đầu sờ soạng khắp trên người anh.

Trình Chi Ngôn đang cảm thấy bản thân tắm nước lạnh không dễ dàng mới miễn cưỡng giảm chút ham muốn, trong nháy mắt bỗng tăng mạnh trở lại.

Nhưng mà Tiểu Thỏ đang hôn, bỗng nhiên, chợt dừng lại.

Ánh mắt cô nhìn thẳng vào Trình Chi Ngôn, sau đó chậm rãi cúi đầu, hướng về bắp đùi của mình liếc mắt nhìn.

Ồ đó..... Hình như đang có cái gì đó cứng cứng, đâm thẳng vào người cô.....

Cái kia.....

Cái kia.....

Sẽ không phải là cái kia chứ..... Đây là cái gì?

Khuôn mặt Tiểu Thỏ bất chợt như đang bị lửa đốt, cô đột nhiên đang trên người Trình Chi Ngôn giật bắn lên, giọng nói trở lên lắp bắp hướng về anh nói: “Anh..... Cái kia..... Cái kia..... Em.....”

“.....” Đôi mắt sâu thẳm của Trình Chi Ngôn nhìn thẳng vào mắt cô, một lát sau, rốt cuộc âm thanh khàn khàn mở miệng nói: “Xoay người lại!”

“A?” Tiểu Thỏ ngẩn người ra, không phản ứng gì, đang tự hỏi mục đích của anh là gì.

“Xoay người ra chỗ khác!” âm thanh của Trình Chi Ngôn lạnh lùng lặp lại một lần nữa.

“Nha.....”

Tiểu Thỏ gật gù, ngoan ngoãn xoay người, không nhìn được đưa tay lên sờ sờ gò má đang nóng lên của mình.

Trình Chi Ngôn chậm rãi đứng dậy, con mắt nhàn nhạt liếc Tiểu Thỏ một chút, sau đó hướng thẳng phòng vệ sinh tiến tới.

“Rầm” một tiếng của phòng đóng lại.

Tiểu Thỏ theo bản năng hướng về phòng vệ sinh nhìn sang.

Ồ?

Sao anh lại vào đó?

Sẽ không lại vào đi tắm nước lạnh lại chứ?

Nói như vậy..... Lúc này quả nhiên là muốn giảm ham muốn trong người sao?

Tiểu Thỏ nghĩ đi nghĩ lại, không nhìn được bật cười một tiếng.

Khà khà khà..... Cô giống như vừa phát hiện ra nhược điểm của Trình Chi Ngôn vậy.

--

Sau hai mươi phút, lần thứ hai cửa phòng vệ sinh mở ra, Tiểu Thỏ lập tức nhảy kiểu chân chó hướng về Trình Chi Ngôn nhào tới.

“Em làm gì thế?” Trình Chi Ngôn theo bản năng né tránh cô, đôi mắt tràn đầy cảnh giác nhìn thẳng vào cô.

“Khà khà khà.....” Tiểu Thỏ về mặt đầy gian xảo, cười cười một tiếng, lại hướng về Trình Chi Ngôn đánh tới.

“.....”

Trình Chi Ngôn hé mắt, tựa như nhìn thấu hành động trong lòng của Tiểu Thỏ, quyết định thật nhanh, mở cửa phòng Tiểu Thỏ đi ra ban công, lắc người một cái liền nhảy vọt qua bờ tường ban công trực tiếp trở về phòng của mình.

“Ha ha ha ha.....” Tiểu Thỏ rốt cuộc không nhìn được nữa, bất chợt cười lớn một tiếng.

Không nghĩ tới anh cũng có ngày chật vật như vậy.

Tiểu Thỏ trong lòng cảm thấy vô cùng thỏa mãn, tiến thẳng đi vào phòng vệ sinh.

Ừ, lần này rốt cuộc có thể an tâm mà lau người một lần.

Đội Tiểu Thỏ dùng nước nóng lau người xong một lần, cuối cùng nhẹ nhàng từ phòng vệ sinh bước ra.

Cô mặc một bộ áo ngủ, váy ngủ, thở phào nhẹ nhõm, cảm giác thật là tốt.

Cúi đầu liếc nhìn đồng hồ, chỉ mới có hơn tám giờ.

Đôi mắt Tiểu Thỏ nhìn khắp nơi, nếu không có gì làm, hay lại đi tìm anh để trêu đùa một chút?

Nghĩ như vậy, Tiểu Thỏ lập tức mở cửa đi ra ban công, trèo lên bờ tường, vờn người bước sang ban công phòng Trình Chi Ngôn.

Phòng Trình Chi Ngôn vẫn còn sáng đèn, Tiểu Thỏ cúi người, cẩn thận từ cửa sổ phòng anh đi tới, đi tới cửa từ ban công vào phòng anh, ngẩng đầu liếc nhìn vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 448: Em muốn đùa với lửa 4

Chương 450: Em muốn đùa với lửa 4

Editor Quỳnh Nguyễn.

Phòng Trình Chi Ngôn trống vắng, chỉ có đèn treo trần nhà đang sáng.

Ồ?

Anh không có trong phòng?

Trong lòng Tiểu Thỏ tràn đầy nghi hoặc, đẩy cửa ban công, đi vào.

“Anh, anh.....?” Tiểu Thỏ nhẹ giọng kêu vài tiếng, trong phòng không ai lên tiếng.

Kỳ quái, trong phòng sao không có người.

Tiểu Thỏ đi tới cửa phòng anh, đang chuẩn bị mở cửa nhìn, bỗng nhiên cửa tự nhiên mở ra.

Tay Trình Chi Ngôn đang cầm một đĩa táo, đứng sau cửa, đôi mắt trong suốt nhìn Tiểu Thỏ một chút, sau đó lạnh nhạt nói: “Đến rồi sao?”

“Hả? Làm sao anh biết em sẽ sang đây?” Tiểu Thỏ tiến đến trước mặt, cúi đầu hướng về đĩa táo trong tay anh, thuận tay đưa một quả táo nhét vào miệng, vừa ăn vừa nói: “Quả táo này vô cùng ngọt, anh vừa mới hái?”

“Ừ.” Trình Chi Ngôn chậm rãi đi vào trong phòng, thuận tay đem đĩa táo để trên tủ cạnh đầu giường, sau đó đứng xa xa Tiểu Thỏ nói: “Nói đi, muốn làm chuyện xấu gì?”

“Ạch.....” khuôn mặt Tiểu Thỏ hơi run run, nhất thời cười gượng gạo nói: “Cái gì mà làm chuyện xấu chứ? Chỉ là em muốn ghé thăm xem anh đã ngủ hay chưa?”

“Sau đó thì sao?” Trình Chi Ngôn hai tay đan chéo trước ngực, cầm hơi hất lên, hướng về Tiểu Thỏ hỏi.

“Sau đó thì..... Không có sau đó gì cả.” Tiểu Thỏ sau khi ăn xong quả táo trong miệng, lại chạy đến trước tủ đầu giường, cầm một quả, tiếp đó hướng về Trình Chi Ngôn lách lách nhẹ người đứng bên cạnh, học theo giọng nói của nữ yêu quái trong Tây Du Ký đùa giỡn với Đường Tăng liền nói: “Anh, anh làm sao mà tránh em vậy?”

Trình Chi Ngôn chỉ biết im lặng mà di chuyển sang bên cạnh giá sách, sau đó trầm giọng nói: “Đừng tưởng rằng em định làm gì mà anh không biết.”

“Ài! Anh biết em đang suy nghĩ gì sao?” Tiểu Thỏ trong nháy mắt, cơ thể lại hướng về phía Trình Chi Ngôn tiến sát lại gần.

“Ừ.” Trình Chi Ngôn lại tiếp tục im lặng, di chuyển sát bàn đọc sách, “Dù sao cũng là nhìn em lớn lên.”

Khuôn mặt Tiểu Thỏ nhất thời xám lại, hướng về phía Trình Chi Ngôn mà dịch vài bước lại gần rồi nói: “Đừng nói như vậy, cứ làm như anh rất già so với em vậy.”

“.....”

Lần này, Trình Chi Ngôn không tiếp tục dịch sát cạnh bàn, hơi quay đầu, đôi mắt trong suốt hiện vẻ nghiêm túc mà nhìn xuống gương mặt đầy vẻ cột nhà của Tiểu Thỏ rồi nói: “Nói thật, trước đây anh cũng không cảm thấy hai chúng ta có chút cách biệt bảy tuổi là bao xa, dù sao cũng là còn là ở trong trường học, chỉ là bây giờ nhìn tới.....”

Tiếng nói của anh dừng lại một chút, tiếp theo nói: “Anh đã 22 tuổi, mà em bây giờ mới 15 tuổi, em có biết không, bạn học cùng lớp đại học giống như anh, trong nhà đã bắt đầu thu xếp giới thiệu người yêu rồi!”

“A?” về mặt Tiểu Thỏ mờ mịt nhìn anh, không hiểu vì sao anh lại nói tới chuyện này.

“.....” Trình Chi Ngôn nhìn vẻ mê man của Tiểu Thỏ, thở dài một hơi thật sâu, cặn kẽ giải thích một câu: “Người khác cũng đã bắt đầu thu xếp chuyện hôn nhân, mà bạn gái của anh vẫn còn là vị thành niên.....”

“Ạch..... Cho nên?” Tiểu Thỏ vẫn đang còn mờ mịt chưa hiểu gì.

“Lấy thông minh của em, rốt cuộc làm sao thi đậu trường Nhất Trung?” Trình Chi Ngôn không nhịn được đưa tay đánh nhẹ vào gáy cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 449: Em muốn đùa với lửa 5

Chương 451: Em muốn đùa với lửa 5

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Lấy thông minh của em, rốt cuộc làm sao thi đậu trường Nhất Trung?” Trình Chi Ngôn không nhịn được đưa tay đánh nhẹ sau gáy cô, bất đắc dĩ tiến lên một bước rồi nói tiếp: “Người khác cũng bắt đầu cân nhắc chuyện sinh con, mà anh thì không cách nào ra tay đối với một cô gái vị thành niên.....”

“.....” Về mặt Tiểu Thỏ lập tức cứng lại.

Cô gái gái đầu có chút khó chịu, khuôn mặt trắng nõn trong nháy mắt dần dần đỏ lên.

“Vi thể.” Trình Chi Ngôn hé mắt, nhìn khuôn mặt chưa hết về trẻ con của Tiểu Thỏ nói: “Đừng đến dẫn dụ anh, anh tạm thời còn chưa muốn ra tay đối với người chưa thành niên.”

“.....”

Trình Chi Ngôn đã nói thẳng ra như thế, Tiểu Thỏ cũng trở nên ngại ngùng, không còn tiến sát cơ thể đến cạnh anh.

Cô có chút khó chịu đi về tủ cạnh đầu giường, cầm lấy một quả táo, chậm chậm cắn một miếng, sau đó bỗng nhiên xoay người quay đầu lại, trong đôi mắt sáng lấp lánh, nhỏ giọng hướng về anh hỏi: “Vậy ý của câu nói anh vừa nói, có phải là..... Đợi khi em vừa thành niên sẽ ra tay sao?”

“.....”

Trình Chi Ngôn nhìn khuôn mặt đầy căng thẳng, rốt cục không nhịn được cười lên, anh hướng về cô hơi nhíu mày, trong âm thanh tràn đầy trêu đùa: “Làm sao, em rất mong chờ anh ra tay đối với em sao?”

“Vây..... Không phải rồi.....” Tiểu Thỏ cúi đầu, khuôn mặt hồng hồng nhìn chằm chằm mũi chân mình.

Ai nha..... Kỳ thực thì.....

Xem qua nhiều quyển tiểu thuyết ngôn tình miêu tả chuyện này, cũng có lúc cô cũng không nhịn được chờ mong một ngày nào đó mình và Trình Chi Ngôn, tới lúc đó sẽ như thế nào.

Nghe nói lần đầu tiên sẽ rất là đau.....

Cô là người sợ đau, vạn nhất đến lúc lâm trận sẽ rút lui thì làm sao bây giờ?

Có điều nói đi cũng phải nói lại.....

Tiểu Thỏ đột nhiên như nghĩ tới cái gì, về mặt kinh ngạc nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Em nhớ ra rồi!”

“Chuyện gì?” Trình Chi Ngôn hơi quay đầu, ánh mắt nhàn nhạt nhìn về phía cô.

“Lúc trước chúng ta cùng đi du lịch!” Đôi mắt Tiểu Thỏ sáng lấp lánh hướng về Tiểu Thỏ nói: “Có một lần vào buổi tối, anh cũng chạy đi tắm nước lạnh! Có phải lúc đó anh cũng đã muốn rồi sao?”

“.....”

Trong nháy mắt khuôn mặt Trình Chi Ngôn xạm lại.

Tiểu Thỏ nhìn biểu hiện biến hóa bất thường trên khuôn mặt anh, không nhịn được từng bước thông thả bước tới trước mặt anh, giống như thủ trưởng tiếp kiến chiến sĩ vậy, đưa tay vỗ vỗ bờ vai của anh, trầm giọng nói: “Đồng chí, cực khổ rồi, không nghĩ tới bốn năm trước, đồng chí đã phải kiềm chế như vậy rồi.”

“.....”

Đôi mắt sâu thẳm của Trình Chi Ngôn hơi nheo lại.

“Nhưng mà.” Về mặt Tiểu Thỏ đầy đau đớn, tiếp tục vỗ vỗ vai Trình Chi Ngôn, trầm giọng nói tiếp: “Tôi rất đau buồn nói cho đồng chí biết, đồng chí còn phải tiếp tục kiểm chế thêm ba năm nữa!”

“.....”

Trong đôi mắt Trình Chi Ngôn, hiện lên một tia sáng nguy hiểm.

“Ha ha ha ha ha.....” Tiểu Thỏ nói xong những câu nói kia, ngay cả chính mình cũng cảm thấy không nhịn được, đột nhiên cười lớn một tràng.

Đại khái là cô cười một cách điên cuồng, Trình Chi Ngôn rốt cuộc không nhịn được nữa liền ôm cô đi tới trước giường, không cần khách khí chút nào, trực tiếp ném cô lên trên giường, sau đó nghiêng người tiến lên, đè lên người cô, âm thanh gằn lên từng chữ mang theo một cảm giác đầy nguy hiểm: “Hình như em không chú ý, anh mới vừa nói là tạm thời không muốn xuống tay với em..... Tạm thời..... Em có hiểu hay không???”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 450

Chương 452. Người biết bí mật

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách. . .” Tiểu Thỏ dùng lực nuốt nước miếng một cái, nhìn ánh mắt anh nguy hiểm, vội vàng lác đầu, lại gật đầu nói: “Em biết, em biết!”

“Còn muốn tiếp tục sao? ?” Tay Trình Chi Ngôn đè nặng cánh tay cô hơi chút dùng lực, híp đôi mắt nhìn cô hỏi.

“Không muốn rồi ! !” Tiểu Thỏ vội vàng đóng đũa đầu mình giống như trống lắc.

“Hừ.” Trình Chi Ngôn liền từ trên cao nhìn xuống cô như vậy một hồi, rốt cục buông tay vẫn đè nặng tay cô ra.

Tiểu Thỏ thở dài nhẹ nhõm một hơi vội vàng từ trên giường ngồi dậy, xoa xoa cánh tay mình bị anh đè đau, vụng trộm hướng tới anh làm mặt quỷ, sau đó vội vàng từ cửa ban công lại lui về phòng chính mình.

Ngày hôm sau.

Trình Chi Ngôn vẫn giống như thường ngày mang theo Tiểu Thỏ đi học như cũ.

Chỉ là xe vừa mới ngừng ở garage tầng ngầm, lúc Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ mở cửa xe ra ngoài, một cái thanh âm tràn đầy ý cười la lớn sau lưng bọn họ: “Trình Chi Ngôn! Thật là cậu! ?”

???

Tiểu Thỏ quay đầu lại, vậy mà thấy một người mặc áo hoa, quần bãi biển, chân giẫm lên giày, da anh ta nhìn giống như là phơi nắng bị ánh mặt trời chiếu màu tiểu mạch khỏe mạnh, trên mặt còn mang theo một cái kính mát lớn, gần như che khuất nửa gương mặt.

Nếu không bởi vì biết đây là ga ra chuyên thuộc công nhân viên chức dạy học, Tiểu Thỏ quả thực muốn hoài nghi người này có phải tới trường học nghi phép hay không.

Trình Chi Ngôn cũng là về mặt nghi hoặc nhìn người kia.

“Là tôi a.” Người đàn ông kia cười tí mắt đi đến trước mặt Trình Chi Ngôn, đưa tay tháo kính mát trên mặt xuống, lộ ra ánh mắt thâm thúy mà dài nhỏ.

“. . .” Trình Chi Ngôn không hiểu ra sao nhìn anh ta.

“Mẹ kiếp, cậu không nhớ rõ tôi rồi hả ?” Người đàn ông ở trước mắt nhất thời về mặt cực kỳ bị thương nhìn Trình Chi Ngôn, đưa tay ôm trái tim mình nói: “Tôi cũng là Nam Đại a, tôi với cậu học cùng chuyên ngành a!! Cậu là lớp sáu tôi lớp ba a!”

“. . .”

Trình Chi Ngôn tiếp tục trầm mặc chốc lát, sau đó miễn cưỡng gật gật đầu.

“Ài, bắt quá cậu không nhớ rõ tôi cũng là bình thường, chúng ta cũng đã gặp mặt vài lần ở hội học sinh, lúc cậu lên Đại Nhất (năm nhất), tôi đã lên Đại Tư (năm tư), cái lúc kia tôi đang vội vàng tìm việc, cũng không làm sao trong trường học.” Người đàn ông tự quen thuộc hướng tới Trình Chi Ngôn bỏ bô hồi lâu, lúc này mới như là nhớ tới cái gì, đưa tay sờ sờ đầu cười nói: “Đều đã quên tự giới thiệu, tôi là Thân Tử Hạo, Trình Chi Ngôn rất lâu không gặp.”

“....”

Trình Chi Ngôn đứng ở trước mặt Thân Tử Hạo, lông mi thanh tú hơi hơi nhần lên, đôi mắt trong suốt nhìn anh ta hồi lâu, sau đó nhàn nhạt gật đầu nói: “Tôi nhớ ra rồi, thì ra chủ tịch hội học sinh, Thân Công Báo.”

“...”

Tiểu Thỏ rõ ràng nhìn về mặt trên mặt cái người tên là Thân Tử Hạo kia rút rút.

“Ha ha ha, Thân Công Báo gì gì đó, đó là biệt hiệu, biệt hiệu... Không thể tưởng được biệt hiệu của tôi so với tên thật còn nổi tiếng hơn a.” Thân Tử Hạo có chút xấu hổ cười cười, sau đó ánh mắt chuyển động đến trên người Tiểu Thỏ, về mặt hứng thú đánh giá cô, ngón tay vuốt ve cằm mình nói: “Vị này chính là... ? ?”

“Học sinh của tôi.” Trình Chi Ngôn vô cùng ngắn gọn trả lời một tiếng.

“A....” Thân Tử Hạo gật gật đầu, nhưng mà ánh mắt vẫn dừng lại trên người Tiểu Thỏ như cũ, cân nhắc nói: “Làm sao cảm thấy nhìn có chút quen mắt a? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 451

Chương 453. Người biết bí mật 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách...” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, trong mắt nghi hoặc nhìn anh ta.

Thân Tử Hạo cau mày, hơi hơi cúi đầu, ánh mắt nghiêm túc chuyển động tới chuyển động đi trên người Tiểu Thỏ, cuối cùng vỗ tay nói: “Tôi nhớ ra rồi, đây không phải bạn gái nhỏ của cậu sao! ?”

“...”

Trong đôi mắt Trình Chi Ngôn hiện lên một tia ánh sáng kỳ dị.

Tiểu Thỏ quay đầu lại, trong ánh mắt mang theo một tia hồi hướng tới Trình Chi Ngôn nhìn qua.

“Tuyệt đối không sai rồi! !” Thân Tử Hạo về mặt dương dương đắc ý nhìn Tiểu Thỏ nói: “Năm đó lúc cậu tới đưa tin, có bao nhiêu học tỷ học muội thêm nhò dãi dãi với cậu a! Kết quả sau nhiều cách hỏi thăm, phát hiện cậu thậm chí có bạn gái còn là cô gái nhỏ rất nhiều so với cậu, tôi nhớ rõ cô gái nhỏ kia lúc ấy còn đang ở sơ trung đi, lúc ấy có người vụng trộm từ trong điện thoại của cậu in một tấm hình ra, ảnh chụp kia đúng là điên cuồng truyền khắp tất cả khoa a.”

“...”

Không phải đâu... Cô được nhiều người biết đến như thế...

Tiểu Thỏ nhin không được kéo kéo miệng..

“Là cô ấy đi? Chính là cô ấy đi?” Thân Tử Hạo khom lưng cười tít mắt nhìn Tiểu Thỏ, thanh âm sang sảng nói: “Mặc dù trưởng thành một chút nhưng mà mặt mày gì gì đó vẫn là không có thay đổi, nhìn vẫn là thật đáng yêu a.”

“...” Trình Chi Ngôn trầm mặc hồi lâu, rốt cục nhàn nhạt mở miệng nói: “Học trưởng anh làm sao lại ở chỗ này làm thầy giáo?”

Dù sao lấy trường học bọn họ, lấy chuyên ngành bọn họ như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến làm thầy giáo, cho nên lúc trước anh nói muốn đi trung học làm thầy giáo vật lý với người trong ký túc xá, bọn họ đều cho rằng anh uống nhầm thuốc rồi.

“Ài. . . Này nói thì dài dòng, quả thực chính là đau lòng a...” Thân Tử Hạo đưa tay lau nước mắt giả trên mặt mình một cái.

“Vậy đừng nói là được.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc mắt nhìn anh ta, xoay người vỗ vỗ đầu Tiểu Thỏ nói: “Đi, trở về lớp học đi, lập tức đến giờ học rồi.”

“A..., được!” Tiểu Thỏ gật gật đầu, trước khi đi vẫn lại là nhìn không được nhìn Thân Tử Hạo một cái.

Người này. . . Biết chuyện cô cùng Trình Chi Ngôn...

Anh ta nhìn dường như cũng là bộ dáng thầy giáo a. . .

Trình Chi Ngôn cùng Thân Tử Hạo nhìn theo bóng dáng Tiểu Thỏ dần dần đi xa, lúc này mới mới thu hồi ánh mắt, ngẩng đầu nhìn lẫn nhau.

“Ha ha.” Thân Tử Hạo nhếch miệng cười, đưa tay vỗ vỗ bả vai Trình Chi Ngôn nói: “Cậu được đấy, muốn mỹ nhân không cần giang sơn a, lúc trước lúc ở trường học, cậu giúp đỡ nhiều xí nghiệp viết chương trình như vậy, tôi còn tưởng rằng sau khi cậu tốt nghiệp sẽ đi khoa học kỹ thuật Hoa Hưng a, dù sao cũng là xí nghiệp xếp thứ ba mươi bảy trên năm trăm xí nghiệp lớn trên thế giới a, cậu vậy mà nói từ chối liền từ chối yên lặng chạy tới làm giáo viên cho bạn gái nhỏ cậu rồi.”

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu nhìn anh ta một cái, xoay người vừa hướng tới phương hướng thang máy đi vừa nói: “Học trường, mặc dù mỗi ngày ngồi xổm trong trường học nhỏ nhỏ này, nhưng mà tin tức vẫn là rất hiểu.”

“Vậy à.” Thân Tử Hạo đi theo sau lưng Trình Chi Ngôn vừa đi vừa nói: “Đừng nhìn tôi hiện tại thoát ải giang hồ, nhưng mà trên giang hồ vẫn còn lưu truyền truyền thuyết của tôi như cũ, hơn nữa, cậu tới làm giáo viên trung học, đúng là tin tức khiếp sợ bao nhiêu người a, nhóm người học tỷ học muội sau khi biết tôi cùng cậu làm giáo viên bên trong cùng một ngôi trường, đúng là trầm cay nghìn đắng tìm đến tôi, đặc biệt chiều cô tôi, muốn tôi thường xuyên giúp đỡ các cô lưu ý cuộc sống tình cảm của cậu a. Đoạn thời gian trước, QQ của tôi gần như mỗi ngày đều có em gái thăm mền cậu tới thăm tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 452

Chương 454. Người biết bí mật 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Có khoa trương như thế sao?” Trình Chi Ngôn liếc mắt nhìn anh ta, nhũn mày kỳ quái nói: “Tôi tới trường học này đã gần một tháng, làm sao đều không có nhìn thấy anh?”

“Ha ha, đây không phải là vừa vận nghỉ phép trở về kéo kéo áo màu sắc rực rỡ trên thân mình hướng tới Trình Chi Ngôn cười hắc hắc nói: “Cậu xem, tôi ngay cả quần áo cũng không kịp thay liền đi làm, còn không phải là vì sớm gấp mặt học đệ cậu một chút.”

“...” Trình Chi Ngôn nháy mắt không nói gì.

Hai người vào thang máy, Trình Chi Ngôn tiện tay ấn cái nút lầu ba, Thân Tử Hạo không có nhúc nhích.

“Anh đi lầu mấy? ?” Trình Chi Ngôn thuận miệng hỏi.

“Tôi cũng lầu ba.” Thân Tử Hạo cười hi hi hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

“A.... .” Trình Chi Ngôn sau khi lên tiếng, liền không nói.

Lúc thang máy đi được tới lầu một, có giáo viên khác vào, bọn họ thấy Thân Tử Hạo, vẻ mặt trên mặt đều là ngó ra một chút, sau đó hướng tới anh gật đầu nói: “Thân trợ lý, sớm.”

“Sớm a.” Thân Tử Hạo vẻ mặt cười hi hi chào hỏi bọn họ.

Ánh mắt những người khác đạo qua trên mặt Trình Chi Ngôn một vòng, sau đó về mặt quái dị không nói lời nào.

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc bọn họ một cái, liền xem như cái gì cũng không phát hiện.

Thang máy đến lầu ba, Trình Chi Ngôn lập tức bước chân dài ra hướng tới văn phòng chính mình đi tới, Thân Tử Hạo cũng lắc lư lắc lư đi theo sau lưng anh hướng tới phương hướng văn phòng anh đi.

“Anh cũng ở tầng này?” Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn anh ta một cái, kỳ quái nói.

“Ha ha.” Thân Tử Hạo lại là hướng tới anh cười hắc hắc nói: “ Chẳng lẽ cậu không biết sao, tôi với cậu là cùng một phòng làm việc a.”

“ . . .” Trình Chi Ngôn khẽ nhú mồm.

“ Phòng làm việc của cậu kia, vốn là phòng Phó Hiệu Trưởng trường học chúng ta, nghe nói cậu đã đến rồi, đặc biệt dọn ra đưa cho cậu.” Thân Tử Hạo cười hi hi hướng tới Trình Chi Ngôn giải thích nói: “Nhưng mà vì có thể tùy thời đốc lòng báo cáo động thái của cậu cho nhóm người đốc lòng cầu học học muối, tôi đã xin cùng hiệu trưởng, từ hôm nay trở đi tôi muốn cùng cậu phòng làm việc bên trong một phòng. Nhưng mà cậu yên tâm, chuyện cậu với bạn gái nhỏ tôi tuyệt đối sẽ không nói với giáo viên khác, dù sao... Sư đồ luyện sao... Đối với hình tượng trường học ảnh hưởng không tốt lắm.”

“ Tùy anh.” Trình Chi Ngôn liếc mắt nhìn anh ta, xoay người vào văn phòng.

Trong văn phòng, đối diện bàn công tác của anh cũng một ngày vậy mà nháy mắt xuất hiện thêm một bàn công tác giống nhau như đúc, phía sau bàn công tác kia còn có một cái ngăn tủ rất lớn.

Trên bàn công tác có mô hình người máy, mô hình ô tô, mô hình tàu thuyền ngược lại chồng chất không ít, nhưng mà tài liệu không mấy cái, trên vị trí hướng tới cửa đặt một tấm bảng, phía trên dùng con dấu chữ in “Trợ lý Hiệu trưởng - - Thân Tử Hạo” .

“Trợ lý Hiệu trưởng?” Trình Chi Ngôn có chút nghiến ngấm đọc mấy chữ kia một lần, sau đó quay đầu lại về mặt cười như không cười nhìn anh ta nói: “Học trưởng tuổi còn trẻ đã đến vị trí trợ lý hiệu trưởng, vì sao còn muốn chen chúc cùng phòng làm việc nho nhỏ này với tôi, theo lý mà nói, anh không phải nên là cùng phòng làm việc với hiệu trưởng sao? ”

“Ai, đây nói ra đều là đau lòng a.” Thân Tử Hạo đi đến trước bàn làm việc mình ngồi xuống, bắt chéo hai chân, tay sờ soạng mô hình ô tô ở trên bàn một lần, mới cười hi hi nói: “Đừng gọi Học Trưởng, không quen, gọi Tử Hạo là được.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 453

Chương 455. Người biết bí mật 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Tôi gọi cậu là Chi Ngôn?” Thân Tử Hạo không đợi Trình Chi Ngôn trả lời liền cứ thế tiếp tục nói: “Ai, tên này gọi cũng quá vè nho nhã rồi.”

“Anh xác định muốn tôi gọi anh là Tử Hạo?” Trình Chi Ngôn mỉm cười, thuận miệng nói: “ Anh không biết là đọc ngược lại cảm giác giống như chuột sao?”

“ . . .” Tươi cười trên mặt Thân Tử Hạo lập tức liền cứng lại rồi.

“Anh có phải không cần lên lớp hay không?” Trình Chi Ngôn ngồi xuống trước bàn làm việc mình, đôi mắt trong suốt nhìn Thân Tử Hạo hỏi.

“Ai, kia thật cũng không phải.” Thân Tử Hạo có chút nhàm chán ngồi ở phía sau bàn công tác, quơ quơ mô hình ô tô trong tay nói: “Những cái giáo viên muốn nghỉ ngơi tôi có thể dạy thay giúp bọn họ, tôi cơ bản là toàn năng.”

“ Chẳng lẽ anh liền không có nghĩ tới muốn dạy cố định một môn?”

“ Ví dụ như??”

“ Anh ngữ.”

“A?” Thân Tử Hạo sừng sốt một phen, sau đó cau mày nghĩ nghĩ nói, “Ý của cậu là.... Muốn tôi đi lớp cậu dạy Anh ngữ?”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng gật đầu.

“ Tại sao a, cô giáo Anh ngữ lớp các cậu....Tôi nhớ rõ hẳn là cô giáo Cố đi, không phải cô dạy rất tốt sao?” Thân Tử Hạo về mặt bất quá nhìn Trình Chi Ngôn, sau một lúc lâu đột nhiên bỗng nhiên tỉnh ngộ nói: “A...! Tôi đã biết, bọn họ đều nói cô giáo Cố thích cậu, khả khả, xem ra là thật a. Có phải cậu sợ bạn gái nhỏ ghen hay không? ”

“ . . .” Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn anh không nói lời nào.

“Ai. . . Cái này sao, tôi cũng không phải không thể đi dạy Anh ngữ lớp cậu, nhưng mà vô duyên vô cớ đòi cô giáo Cố đi như vậy không tốt lắm đâu?” Thân Tử Hạo thấy anh không nói lời nào cũng thu hồi tươi cười nói: “Cậu thật sự muốn tôi tới lớp cậu mà nói, vậy thì đợi học kỳ sau đi, tôi tìm lý do điều cô giáo Cố đi cái lớp khác.”

“Có thể.” Trình Chi Ngôn gật đầu, tính là đồng ý rồi.

“Ai? ? Ai? ? Tôi nói đùa a, cậu sẽ không thật sự muốn đòi Cố mỹ nữ đi chứ? Cho dù nói như thế nào người ta cũng là giáo viên trong đoàn đội mỹ nhân trường học chúng ta a, cậu không thích người ta thì để nhìn cũng cảnh đẹp ý vui a.” Thân Tử Hạo vẻ mặt đáng tiếc nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Phung phí của trời, phung phí của trời a! !”

“Ít nói nhảm.” Trình Chi Ngôn liếc anh ta một cái, thuận tay cầm lấy mô hình siêu nhân biến hình trên bàn anh ta, vừa suy nghĩ vừa nói: “Anh thích mà nói, anh đi theo đuổi cô ấy a.”

“Đừng. . . Đừng. . . Trình thiếu đừng kích động, có chuyện từ từ nói!” Thân Tử Hạo vừa thấy mô hình siêu nhân biến hình của mình trong tay Trình Chi Ngôn bị ném đến giữa không trung chọt cao chọt thấp lại hiềm hiềm tiếp được, nhất thời khẩn trương đứng lên nói: “Cậu muốn đòi cô giáo Anh ngữ không thành vấn đề, chúng ta lập tức đổi, lập tức liền đổi! Tới tới tới.... Trước đem Đại Hoàng Phong trả lại cho anh.... Kia chính là anh tìm giá tiền thật cao cướp đoạt từ trên tay người khác trở về.”

“A.... . . Lập tức? Lập tức? ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nheo mắt nhìn anh ta, trong thanh âm mang theo mỉm cười hướng tới anh ta hỏi.

“Đứng! Lập tức! Cho tôi xem thời khoá biểu lớp cậu, tôi lập tức đi lớp học cậu dạy môn tiếng Anh!” Thân Tử Hạo vẻ mặt chuyên chú nhìn siêu nhân biến hình trong tay anh, không hề biết điều kiện gì đều đồng ý.

“Được được.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, rốt cục cầm cái siêu nhân biến hình trong tay thả lại trên bàn anh ta.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 454

Chương 456. Người biết bí mật 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Buổi sáng hôm nay là môn ngữ văn.

Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng kiểm tra đối phương đọc thơ cổ xong, không bao lâu liền tan học tiết học sớm.

Trình Thi Đồng nhìn thoáng qua thời khóa biểu, quăng quăng hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Tiết đầu là tình địch môn tiếng Anh của cậu, tiết hai là tiết học chồng cậu, ài.... Vừa thấy như vậy phòng chừng cô giáo Cố lại muốn kéo dài tiết học rồi.”

“...” Tiểu Thỏ quay đầu nhìn Trình Thi Đồng một cái, vẻ mặt bình tĩnh cầm lấy sách môn tiếng Anh trên bàn nói: “Không quan hệ, tớ cùng anh nước chanh đã làm hòa rồi.”

“A.... .” Trình Thi Đồng chớp chớp mắt, vẻ mặt bất quá nhìn cô nói: “Như thế nào, ngày hôm qua ngã một phen, chú nhỏ đau lòng a? ? Sau này trở về có phải hảo hảo an ủi cậu một phen hay không?”

“Giọng điệu của cậu .... Như thế nào kỳ quái như vậy a?” Tiểu Thỏ có chút không biết nói gì nhìn cô.

“Ha ha...” Trình Thi Đồng đề thấp thanh âm hướng tới cô hỏi: “Cậu và chú nhỏ... Đánh toàn bộ lũy chưa?”

“Làm sao có thể!” Trong lòng Tiểu Thỏ cả kinh, khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời tràn đầy đều là đỏ ửng.

“Còn không có a? ?” Bộ dáng Trình Thi Đồng nhìn giống như có chút thất vọng, “Không thể nào, chú nhỏ thấy thế nào cũng là đàn ông khỏe mạnh a, cho dù là quân tử cũng nên có nhu cầu phương diện kia đi, hai người đều đã nói chuyện nhiều năm như vậy, chú còn không có xuống tay với cậu, này không khoa học a! ! Tốt xấu hiện tại cậu cũng trở mã rồi.”

Cô vừa nói, vừa bắt ngờ đưa tay bóp ngực Tiểu Thỏ một cái, gật đầu nói: “Sờ rất tốt a.”

“Cậu làm gì vậy!” Tiểu Thỏ nhin không được hướng tới Trình Thi Đồng nhìn, lập tức đưa tay cũng sờ soạng cô ấy một cái nói: “Cậu cũng rất tốt a, cậu và Cố Ninh Thư nhà cậu.... Có phải hay không đã? ?”

“Ai. . . Còn không có.” Trình Thi Đồng vẻ mặt đáng tiếc thờ dài, “Tuy nhiên nói thật, tớ thực ra muốn bắt anh ở bên trên...”

“...” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn cô một cái, lại quay đầu nhìn thoáng qua Cố Ninh Thư ngồi ở cuối cùng, không biết nói gì nói: “Chị hai, cậu có thể rụt rè hay không?”

“Rụt rè cái gì a, tớ đã cực kỳ rụt rè a.” Trình Thi Đồng liếc Tiểu Thỏ một cái, tiếp tục nói: “Nhưng mà vẫn là chờ một chút đi, cho dù nói như thế nào cậu ấy vẫn là Vị Thành Niên a, đối với một người nam sinh chưa thành niên tớ không hạ thủ được a.”

“...”

Mẹ, cậu với chú nhỏ quả nhiên là chú cháu ruột, ngay cả lý do không hạ thủ được đều một dạng!

Tiểu Thỏ trong mắt không biết nói gì nhìn cô.

Trình Thi Đồng cười hi hi nhìn Tiểu Thỏ, lúc đang chuẩn bị lại nói chút gì, cửa phòng học đột nhiên xuất hiện một người mặc áo màu sắc rực rỡ, một đạo thanh âm sang sảng vang lên ở cửa nói: “Các học sinh, tiết môn tiếng Anh này do tôi với tới dạy a, cô giáo Anh ngữ các em tạm thời trong nhà có việc, tôi tạm thời cho cô ấy nghỉ.”

Tầm mắt bạn cùng lớp lập tức hướng tới cửa nhìn qua.

Tiểu Thỏ trong lòng cả kinh, đây không phải người cô vừa mới gặp được tại garage tầng ngầm kia sao? ?

Làm sao anh ta chạy đến lớp mình dạy Anh ngữ rồi hả ? ?

“Mẹ kiếp. . . Đây là anh ta mới vừa từ bờ biển nghỉ phép trở về sao? ?” Trình Thi Đồng tròn to mắt nhìn bóng dáng đứng ở cửa phòng học kia, áo sơ mi màu sắc rực rỡ, quần đùi bãi biển, còn có dưới chân...

Hiện tại đã là mùa thu, học sinh đều đã mặc áo dài quần dài, từ bọn họ so ra, người này tuyệt đối là cái loại “Quần áo không chỉnh tề miễn vào” điển hình a!!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 455

Chương 457. Người biết bí mật 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

Thân Tử Hạo ngay tại giữa cái nhìn chăm chú của học sinh đi vào phòng học.

Trong tay anh ta cầm sách môn tiếng Anh, hướng tới bục giảng đặt xuống, sau đó cười hi hi hai tay chống ở trên giảng đài, hướng tới học sinh phía dưới lớn tiếng nói: “Trước tự giới thiệu một chút, tôi tên Thân Tử Hạo, Thân là xin Thân, Tử là chữ bên cạnh cây cối, Hạo là một cái chữ ngày thêm một cái đầu.”

Anh ta vừa nói vừa xoay người dùng phấn viết mấy chữ này ở trên bảng đen, sau đó tiếp tục nói:

“Tôi là bạn học đại học thầy giáo Trình các em a, nghiêm khắc mà nói, tôi là học trưởng của thầy ấy, cho nên nếu như các em muốn biết cái tin tức bất quá gì về thầy giáo Trình đều có thể tới hỏi tôi, tôi ai đến cũng không từ chối.”

Vừa nghe Thân Tử Hạo nói như vậy con gái lớp học Tiểu Thỏ nhất thời xôn xao.

“Thật vậy chăng? ?”

“Cho dù vấn đề gì đều có thể sao?”

“Thầy thật sự cùng một ngôi trường với thầy giáo Trình sao?”

Nhóm người học sinh trong phòng học vốn còn đang kỳ quái vì sao cô giáo Anh ngữ bọn họ cô giáo Cố không hiểu ra sao sẽ không tới, hơn nữa thầy giáo này nhìn kỳ quái như vậy, nhưng mà đề tài trước mắt vừa chuyển đến chỗ trên người Trình Chi Ngôn, học sinh lập tức vút tất cả nghi vấn đến sau đầu.

Không có biện pháp, thầy giáo Trình là đối tượng làm cho tất cả nữ sinh ái mộ a.

“Có thể, có thể, tùy tiện hỏi.” Thân Từ Hạo cười tí mắt đứng ở trên bục giảng, hướng tới các học sinh gật gật đầu.

“Thầy giáo Thân, thầy giáo Trình thật sự có bạn gái sao? Thầy gặp qua bạn gái của thầy ấy chưa?” Lập tức liền có nữ sinh vội vã hướng tới anh ta nói vấn đề.

“Có a, quả thật có.” Thân Từ Hạo vẻ mặt nghiêm túc trả lời: “Tôi mới thấy qua bạn gái của thầy ấy không lâu trước kia.”

“Bạn gái thầy giáo Trình lớn lên trông thế nào a, có phải giống như thầy ấy nói thật sự vô cùng đáng yêu hay không a? ?”

“Cái này sao. . .” Ánh mắt Thân Từ Hạo như có như không hướng tới Tiểu Thỏ bên này, sau đó cười hi hi nói: “Quả thật thật đáng yêu, đáng yêu giống như nữ sinh đáng yêu nhất lớp các em”

Thân Từ Hạo vừa dứt lời phần lớn học sinh lớp học đều đã chuyển hướng về phía Tiểu Thỏ, còn có một bộ phận nhỏ ánh mắt chuyển hướng về phía Trình Thi Đồng.

Có lẽ các nữ sinh kia là mơ mộng hình ảnh Tiểu Thỏ hoặc là Trình Thi Đồng cùng với Trình Chi Ngôn, một đám nhất thời nhin không được thờ dài.

“Xong rồi, xong rồi, kia không hi vọng rồi.”

“Các em không cần quan tâm cuộc sống tình cảm thầy giáo Trình a, các em cũng có thể quan tâm tình cảm của thầy a, chẳng lẽ bộ dáng thầy không thể sánh bằng thầy giáo Trình sao?” Thân Từ Hạo đứng ở trên bục giảng, vẻ mặt bị thương nhìn toàn lớp nói.

Các nữ sinh lớp học đồng thời ngẩng đầu, hướng tới anh nhìn qua.

Giá trị về mặt thầy giáo Thân giá trị sao. . .

Thực ra coi như có thể...

Nhưng mà thường thức quần áo toàn thân..... Thật sự là làm cho người ta không dám gật bừa.

Có lẽ là ánh mắt các học sinh khinh bỉ quá mức trần trụi, Thân Từ Hạo có chút xấu hổ hướng tới bọn họ cười cười, đưa tay gãi gãi đầu mình nói: “Đừng nhìn thầy như vậy, thầy không phải mới từ đảo Tắc Ban nghỉ phép trở về sao, đợi ngày mai thầy đổi quần áo bình thường, các em sẽ cảm thấy thầy cực kỳ đẹp trai, người người cảm giận rồi !”

“Ha ha ha a. . .”

Bên trong lớp nhất thời vang lên tiếng cười hi hi.

“Được rồi, chúng ta vẫn là thảo luận bạn gái thầy giáo Trình đi. . .” Thân Từ Hạo có chút xấu hổ chuyển đề tài trở về.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 456

Chương 458. Người biết bí mật 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ánh mắt của anh ta dạo qua một vòng đột nhiên hô một tiếng: “Bạch Tiểu Thỏ!”

“A?” Trong lòng Tiểu Thỏ nhất thời “Hồi hộp” một phen, cô ngẩng đầu lên nhìn Thân Từ Hạo, chân chò đứng lên từ trên chỗ ngồi nói: “Thầy gọi em?”

Ánh mắt toàn lớp nhất thời chuyển hướng về phía Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ xấu hổ đứng ở đằng kia, ánh mắt không biết làm sao nhìn Thân Từ Hạo.

Anh ta sẽ không muốn trước mặt bạn học cả lớp nói cho bọn họ cô chính là bạn gái thầy giáo Trình bọn họ đi? ?

“Đừng khẩn trương đừng khẩn trương, bộ dáng thầy khủng bố như thế sao? ?” Thân Từ Hạo cười hi hi nhìn Tiểu Thỏ, trong thanh âm mang theo tràn đầy ý cười nói: “Em có vấn đề gì muốn hỏi về thầy giáo Trình sao? ?”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ hơi run sợ một phen, không nghĩ tới anh ta thực ra là hỏi vấn đề này, cô theo bản năng lắc lắc đầu nói: “Không có. . . Không vấn đề

gi muốn hỏi.”

“A... .” Thân Từ Hạo vẻ mặt hứng thú nhìn cô, lời nói hai ý nghĩa nói: “Vậy xem ra em phương thức cũng không hứng thú lớn với thầy giáo Trình a....”

“...” Tiểu Thỏ xấu hổ gật gật khóe miệng, không biết nên trả lời những lời này như thế nào.

“Vậy thầy hỏi em một vấn đề.” Thân Từ Hạo đứng lên, ánh mắt sáng quắc nhìn Tiểu Thỏ nói: “Em cảm thấy... Thầy giáo Trình có vẻ đẹp trai hay là thầy Thân có vẻ đẹp trai hơn? ”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ vẻ mặt khó xử nhìn anh ta, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên trả lời như thế nào mới tốt.

“Thầy giáo Trình đẹp trai! ! Thầy giáo Trình đẹp trai! !”

Con gái trong lớp thấy Tiểu Thỏ hồi lâu không trả lời, một đám nhin không được liền ở phía dưới bắt đầu ồn ào.

Tiểu Thỏ cắn cắn môi, đôi mắt chớp vài cái, nhìn Thân Từ Hạo không nói lời nào.

“Chắc, khó xử như vậy sao? ” Ánh mắt Thân Từ Hạo xoay xoay, đột nhiên cười xấu xa nói: “Vậy chúng ta đổi cái phương thức hỏi, em cảm thấy em thích thầy giáo Trình hay là thích thầy giáo Thân a? ”

“...”

Tiểu Thỏ nhìn anh ta, rốt cục phát hiện anh ta chính là đào hồ đang chờ chính mình nhảy a.

“Phốc, ha ha ha ha. . .”

Nghe được vấn đề này của Thân Từ Hạo, nhóm người bạn cùng lớp nhin không được bật cười.

“Tiểu Thỏ, mau trả lời a.”

“Đúng đúng, Tiểu Thỏ cậu thích người nào? ”

Xem thế này, ồn ào ngoại trừ những cái nữ sinh này, liền ngay cả nam sinh cũng gia nhập tiến vào.

“...” Tiểu Thỏ cúi đầu, đỏ mặt, sau một lúc lâu mới ngập ngừng nói: “Em...Em thích thầy giáo Trình. . .”

“Gào khóc oa! !”

“Thầy giáo Trình! !”

“Gào khóc oa! !”

“Thầy giáo Trình! !”

Nhóm người kia nghe được Tiểu Thỏ trả lời lập tức liền giống như chảy máu gà, kích động vỗ bàn đủ loại điên cuồng gào thét.

“Được rồi, an tĩnh một chút, hiện tại chúng ta đang giờ học a.” Thân Từ Hạo vội vàng đưa tay hướng tới không trung, ý bảo bọn họ yên lặng.

Lớp mất trật tự dần dần yên tĩnh trở lại.

Trình Thi Đồng ngẩng đầu nhìn Thân Từ Hạo một cái, thầy giáo này.... Có phải biết một chút chuyện về Tiểu Thỏ cùng chú nhỏ hay không... Nếu không thì làm sao có thể dùng phương thức này hỏi vấn đề?

“Được, mời bạn học Bạch Tiểu Thỏ ngồi xuống.” Thân Từ Hạo cười tí mắt hướng tới Tiểu Thỏ nói một tiếng, sau đó mở sách tiếng Anh ra hướng tới bọn họ nói: “Hôm nay chúng ta liền đến nói một chút làm sao dùng Anh ngữ hướng người trong lòng thổ lộ, chờ sau khi các em học xong là có thể hàm súc mà uyển chuyển thổ lộ người trong lòng rồi.”

???

Trên sách giáo khoa bọn họ có loại nội dung này? ?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 457

Chương 459. Người biết bí mật 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tất cả bạn học nhất thời hưng trí đối với nội dung hôm nay muốn học.

“Tôi, mọi người lật sách đến trang hai mươi bảy, hôm nay chúng ta học chủ đề là, tình tổ tôn (ông bà với con cháu).” Thân Từ Hạo đưa mắt nhìn sách giáo khoa, xoay người viết đề mục Anh văn xuống trên bảng đen.

“...”

“...”

Toàn lớp nhất thời một mảnh lặng ngắt như tờ.

Mẹ... Tình tổ tôn??

Thầy xác định muốn chúng ta dùng cái nội dung này tỏ lộ người trong lòng??

Thân Từ Hạo nhìn toàn lớp đầu đầy hắc tuyến, cười hắc hắc gõ gõ bảng đen nói: “Như thế nào, nói với bà nội cháu yêu bà, cùng nói tôi yêu bạn với người trong lòng chẳng lẽ dùng từ không giống nhau hả ? ?”

“Tôi yêu bạn chúng em đã sớm biết a!” Có học sinh bên dưới không phục nói: “Hiện tại bạn nhỏ nhà trẻ đều đã dùng Anh ngữ nói tôi yêu bạn có được hay không a. . .”

“Vậy sao.” Thân Từ Hạo cũng không tức giận, anh ta cười tít mắt nhìn vị bạn học kia, gật gù đắc ý nói: “Tôi, em, chính là em, đứng lên.”

Vị học sinh nam vừa mới tranh luận kia, chần chờ đứng lên.

“Thầy hỏi em, nếu như em gặp một học sinh nữ, cảm thấy cô ấy rất xinh đẹp, lại đúng lúc là loại hình em thích, em nghĩ trước nghĩ sau cân nhắc mấy tháng quyết định hướng cô ấy tỏ lộ, vậy em có phải vừa gặp phải cô liền nắm tay nhỏ của cô ấy kích động hô to một tiếng 'I-LOVE-YOU' hay không?”

“Ha ha ha ha hô hô.”

Bạn cùng lớp vừa nghe anh ta nói, nhất thời nở nụ cười vang.

“Thầy, nếu như trực tiếp tỏ lộ như vậy mà nói sẽ làm cho người ta đánh!”

“Đúng a, người ta nói không chừng còn tưởng rằng gặp một vị bị bệnh thần kinh a! !”

“Đúng đúng...”

Vị nam sinh kia giữa một mảnh cười vang nhin không được đỏ mặt.

“Vậy em không định dùng 'I-LOVE-YOU' hướng nữ sinh em thích tỏ lộ, vậy em học xong cái từ này lại dùng có gì hữu dụng đâu?” Thân Từ Hạo ngược lại không làm khó vị nam sinh kia, anh phát phát tay ý bảo vị nam sinh kia ngồi xuống, về mặt nghiêm túc hướng tới bạn cùng lớp nói: “Đây thực ra giống Trung văn, tôi yêu bạn, người người đều đã nói, nhưng mà có rất ít người nói với người mình thích, đặc biệt còn không phải dưới tình huống rất quen thuộc liền trực tiếp há miệng nói một câu ta yêu người, trừ phi bộ dáng người đầy đủ đẹp trai, hoặc là người là con trai của nhà giàu số một thế giới, như vậy không cần người đi tỏ lộ cùng người khác, tự nhiên sẽ có một bó to nữ sinh theo đuổi sau lưng người, mỗi ngày kêu hô ta yêu người.”

Uh'm . .

Toàn lớp cực kì đồng ý gật gật đầu, lực chú ý lập tức đã bị anh hấp dẫn.

“Đương nhiên, chúng ta cũng rất ít sẽ nói cái từ ta yêu người này với cha mẹ, người thân mình.” Thân Từ Hạo tiếp tục cười cười nói: “Người trong nước sao, luôn luôn có vẻ hàm súc có vẻ khó xử, cho nên cái từ 'I-LOVE-YOU' này đối với các em mà nói, gần như không có tác dụng lớn gì, hôm nay chúng ta liền đến học tập một chút biểu đạt uyển chuyển những lời “Trong lòng ta có người này như thế nào.

Một tiết xong, tất cả lực chú ý lớp tập trung cao độ.

Chủ yếu là khi Thân Từ Hạo lên lớp, ngôn ngữ khôi hài, nói chuyện giải trí, không quá hai mươi câu tất cả học sinh đều đã cười đến ngã nghiêng.

Vì thế, anh ta dạy tiết một môn tiếng Anh lớp học Tiểu Thỏ vô cùng thành công.

Lúc tiếng chuông tan học vang lên, học sinh lớp bọn họ mới cảm giác giật mình, một tiết này thời gian thực mau, những cái học sinh này vẫn chưa thỏa mãn, nhin không được yêu cầu Thân Tử Hạo lại tiếp tục nói một chút cho bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 458

Chương 460. Xin dạy em thổ lộ

Editor: Quỳnh Nguyễn

Mãi cho đến khi Trình Chi Ngôn đi đến cửa phòng học lớp bọn họ Thân Tử Hạo còn chưa thoát thân từ bên trong phòng học.

Bóng dáng anh thon dài mà cao ngất dựa cửa phòng học, trong tay cầm sách giáo khoa vật lý, khóe miệng mang theo một chút như có như không tươi cười nhìn Thân Tử Hạo đứng ở trên giảng đài, thanh âm lạnh lạnh mở miệng nói: “Thầy giáo Thân, nên tan học rồi.”

Thân Tử Hạo đang ứng phó vừa quay đầu lại thấy Trình Chi Ngôn, nhất thời giống như thấy được cứu tinh hướng tới anh dờ khóc dờ cười nói: “Mau, Trình Chi Ngôn, mau cứu tôi, học sinh lớp cậu quả thực quá nhiệt tình rồi.”

Học sinh nghe được hai người bọn họ đối thoại lập tức yên tĩnh trở lại.

“Vậy rất tốt.” Khóe môi Trình Chi Ngôn hơi hơi cong lên, nhìn bộ dáng anh ta vẻ mặt buồn rầu cười cười nói: “Thành tựu lớn nhất một người giáo viên chính là được học sinh hoan nghênh, chúc mừng anh a, anh làm được rồi.”

“Đừng, thành tựu lớn như vậy tôi cũng không dám muốn, cho dù nói như thế nào ở trong lòng bọn họ cậu mới đúng là một người đẹp trai nhất!” Thân Tử Hạo vội vàng khoát tay áo, cầm lấy sách giáo khoa mình để trên bục giảng, liền hướng tới cửa chuẩn mất nói: “Giao cho cậu a, tôi phải tranh thủ rút lui!”

“Được.” Trình Chi Ngôn âm thầm cười, nhìn Thân Tử Hạo từ bên cạnh mình lướt qua, lúc này mới không chút hoang mang cầm sách giáo khoa đi vào phòng học.

Nhóm người bạn cùng lớp giương mắt nhìn hai người Trình Chi Ngôn cùng Thân Tử Hạo lướt qua nhau.

Lúc này mới giật mình, hai thầy giáo bọn họ, một vị mặc tây trang áo somi cẩn thận tỉ mỉ thắt cravat, vẻ mặt lạnh lùng xa cách, diện mạo thanh tú đẹp trai, trong lúc giơ tay nhắc chân đỏ lộ ra một cổ khí thế vô hình, mà một vị khác tuy rằng ăn mặc có chút phô trương nhưng mà tươi cười đầy mặt, khôi hài hài hước, ngũ quan nhìn kỹ mà nói đường cong thân thể cường tráng hình dáng rõ ràng, hai người so với nhau như vậy, thậm chí có một loại cảm giác hài hòa kinh người.

Đây rõ ràng chính là lạnh lùng công thêm thoải mái thụ a! !

Mặc dù từ ngoại hình nhìn thầy giáo Trình bọn họ dường như càng thanh tú một chút, thầy giáo Thân cứng hơn một chút, nhưng mà từ trên khí thế mà nói, thầy giáo Trình tuyệt đối thoải mái đáng một người công kia!!

Trình Chi Ngôn đứng ở trên bục giảng, nhìn những cái học sinh phía dưới bục giảng này ánh mắt quá mức nóng bỏng, nhin không được hơi nhú lông mày nhàn nhạt mở miệng nói: “Được rồi, cầm sách môn tiếng Anh thu lại đi, lập tức bắt đầu giờ học vật lý rồi.”

“Thầy giáo Trình! !” Có học sinh không sợ chết mở miệng hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Vừa rồi thầy giáo Thân môn tiếng Anh dạy chúng em dùng Anh ngữ hướng người trong lòng thổ lộ, thầy giáo Trình nếu như dùng vật lý tới thổ lộ mà nói, cần phải nên nói như thế nào?”

Vấn đề vị bạn học này vừa mới kết thúc, tất cả lớp học nhất thời lặng ngắt như tờ.

Ánh mắt từng bạn học đều đã hướng tới anh nhìn qua, trong lòng âm thầm tán thưởng nói, cậu thật sự là không sợ chết a!

“A...? ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mày, đôi mắt trong veo mà lạnh lùng nhìn một vòng ở trong phòng học, khóe môi mang theo một chút đường cong mở nói: “Vừa rồi thầy giáo Thân dạy các em dùng Anh ngữ thổ lộ như thế nào rồi hả ?”

“Uh`m”

Toàn lớp đồng thời gật đầu.

“Bạch Tiểu Thỏ.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, ánh mắt chuyển hướng Tiểu Thỏ, cúi đầu hô cô một tiếng.

“...” Tiểu Thỏ về mặt nghi hoặc đứng lên.

“Em nói một chút, vừa rồi thầy giáo Thân dạy các em thổ lộ như thế nào?” Trong ánh mắt Trình Chi Ngôn mang theo một chút ý cười nhìn cô chậm rãi nói.

“...”

Tiểu Thỏ đột nhiên phát hiện mình giống như mới vừa bị Thân Từ Hạo bẫy xong, sẽ bị Trình Chi Ngôn lừa gạt

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 459

Chương 461. Xin dạy em thổ lộ 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Thầy giáo Trình! Vừa rồi trên môn tiếng Anh bạn học Bạch Tiểu Thỏ mới nói cô ấy thích thầy!!”

“Đúng, đúng! Bạch Tiểu Thỏ đúng lúc có thể mượn cơ hội này thổ lộ cùng thầy giáo Trình!!”

“Bạch Tiểu Thỏ, nói mau, nói mau! !”

Bạn cùng lớp lại bắt đầu ồn ào.

Khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn của Tiểu Thỏ nháy mắt trở nên đỏ bừng.

Nhưng mà Trình Chi Ngôn về mặt kinh ngạc nhìn Tiểu Thỏ, trong ánh mắt mang theo ý cười nói: “VẬY sao, thích thầy?”

“Vâng--”

Mọi người trầm miêng một lời trả lời.

“VẬY được rồi, cho em một cái cơ hội thổ lộ.” Trình Chi Ngôn cười tí mắt đứng ở phía trước bục giảng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn Tiểu Thỏ đỏ lên, thanh âm ôn nhu nói.

“A... A... A... A... - -!! !”

Một đám người nhất thời lại bắt đầu ồn ào.

“Liền nói câu vừa rồi thầy giáo Thân dạy em đi.” Trình Chi Ngôn lại bổ sung một câu nói.

“...”

Tiểu Thỏ có chút quần bách nhìn bọn họ, cắn chặt răng đỏ mặt cúi đầu hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Every-day-I-miss-you, It-is-a-hard-time-for-me-to-miss-you-but-it-is-even-harder-not-to-do-so.” (chịu câu này -

Vừa dứt lời trong phòng học nháy mắt liền yên tĩnh trở lại.

Ánh mắt mọi người chuyển hướng Trình Chi Ngôn, chờ trả lời của anh.

Trình Chi Ngôn nhẹ gật gật đầu, cười lên tiếng: “A...”

Thanh âm của anh dừng một chút, lại nhíu mày tiếp tục nói: “Có thể phiên dịch một chút sao, Anh ngữ của thầy cũng không khá lắm, các em biết, thầy là dạy vật lý.”

Trong phòng học trầm mặc chốc lát, nháy mắt bộc phát ra tiếng cười cùng tiếng ồn ào lớn hơn nữa.

Tiểu Thỏ nhin không được dùng lực trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn một cái.

Anh dám nói Anh ngữ anh không tốt?

Trước kia người phụ đạo Anh ngữ cô rớt cuộc là ai! ? Chẳng lẽ là quỷ sao? ?

“Mau phiên dịch a, mau phiên dịch a.”

Lại bắt đầu có người thúc giục Tiểu Thỏ.

Trình Chi Ngôn vẫn duy trì vẻ mặt nhàn nhạt mỉm cười như cũ, đứng ở trên bục giảng nhìn Tiểu Thỏ.

“...” Tiểu Thỏ nghiêng răng nghiêng lợi hồi lâu, rốt cục kiên trì cúi đầu, thanh âm yếu ớt giống như muỗi kêu trầm thấp nói: “Mỗi một ngày tôi đều nhớ bạn, đối với tôi mà nói, thời gian nhớ bạn quá mức gian nan, nhưng mà không nhớ bạn càng khó chịu đựng.”

“A... - -” Trình Chi Ngôn kéo dài thanh âm, vừa lòng cười cười nói: “Nói rất khá. Cảm ơn, mời ngồi.”

“...”

Vô sỉ!

Đê tiện!

Hạ lưu!

Tiểu Thỏ lại ở trong lòng dùng đủ loại loại phương thức nhiệt tình an ủi Trình Chi Ngôn một lần.

Vậy mà để cho cô trước mặt nhiều người như vậy thỏ lộ cùng anh...

Trong lòng Tiểu Thỏ sớm đã lệ rơi thành sông.

“Thầy giáo Trình, vật lý có thể sử dụng thỏ lộ sao? ?” Nhìn thấy Bạch Tiểu Thỏ thuận lợi ngồi xuống, lập tức lại có người không muốn làm người ngoài cuộc hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Đẩy nhóm người chúng em một phen đi!”

Trình Chi Ngôn đứng ở trên bục giảng, hướng tới học sinh phía dưới mỉm cười gật đầu nói: “Đương nhiên có thể dùng vật lý tới thỏ lộ.”

“Thật vậy chẳng, thỏ lộ như thế nào, mau dạy nhóm người chúng em một chút.” Nhóm học sinh nhảy mắt tinh thần tỉnh táo.

Trình Thi Đồng quay đầu nhìn Tiểu Thỏ một cái, đưa tay vỗ vỗ bờ vai cô an ủi, ai... Chú nhỏ thú vị a. . . Rõ là... . . Làm cho người ta một lời khó nói hết a. . .

Trình Chi Ngôn xoay người, ngón tay thon dài trắng nõn cầm lấy một đoạn phấn viết, mây bay nước chảy viết xuống mấy bài công thức ở trên bảng đen.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 460

Chương 462. Xin dạy em thỏ lộ 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

$E=mc^2$ (mét vuông đánh không được, khả khả)

$F=ma$

$F=dt/d(mv)$

$S=kl\ln\Omega$

Anh viết xong mấy bài công thức này, đưa tay gõ gõ bảng đen, nhìn bạn học kia cười nói: “Nhìn đã hiểu sao? ?”

“A? ?”

Mọi người về mặt mê mang nhìn mấy cái công thức kia, đây là gì a? ?

Chẳng lẽ là chữ cái giản thể trong truyền thuyết?

Nhìn cũng không giống a, EFFE, giống như cũng không có gì ý nghĩa đi . .

Trình Chi Ngôn mỉm cười nhìn bọn họ nói: “Biết ý nghĩa mấy cái công thức này sao? ?”

“Ách . . Có biết, không biết. . .”

Phía dưới có học sinh nhỏ giọng trả lời.

“Uh`m . . .” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, ngón tay thon dài cầm phấn viết tiếp tục viết một hàng chữ phía dưới mấy bài công thức kia:

Mà ta đối với người không thể dùng công thức đo.

....

Sau khi anh viết xong hàng chữ này toàn bộ cái lớp học nháy mắt một mảnh yên tĩnh.

A... Dựa vào! !

Cái gì?

Không thể nào?

Nhóm người bạn học kia mở to hai mắt nhìn, nhìn chữ viết mây bay nước chảy kia nháy mắt cảm thấy được những lời này quả thực chính là về rỗng điểm mất a! !

Trình Chi Ngôn nhìn lớp học, biểu tình từ mê mang đến kinh ngạc lại đến kích động, thuận tay liền ném phấn viết ở trong tay, thanh âm trầm thấp mà ôn nhu nói: “Như thế nào, có phải dùng vật lý thô lộ có một phen đặc sắc khác hay không?”

“Quả thực. . . Quá lãng mạn rồi! !” Có học sinh nhin không được tán thưởng ra.

Công thức vật lý chán nản buồn tẻ như thế, sau khi kết hợp một nhóm chữ như vậy nhìn vậy mà nháy mắt trở nên thuận mắt.

“Cho nên, sau này lúc dùng vật lý thô lộ nhất định phải nhớ công thức, trăm ngàn lần đừng rất không dễ dàng viết một tờ giấy truyền qua, kết quả chờ tới lại là người ta dùng bút đỏ đánh dấu chỗ công thức công thức sai.”

Trình Chi Ngôn cười cười mở sách giáo khoa vật lý ra nói: “Được rồi, hôm nay chúng ta liền học tập hai cái công thức, mọi người đem sách mở ra.”

“Thầy giáo Trình! Có thể dạy chúng em một chút hay không a! !”

Có người nhin không được xen miệng hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Giống như dùng vật lý tới thô lộ càng lãng mạn.”

“Đúng, đúng nha, thầy giáo Trình còn có cái phương thức thô lộ khác không a? ?”

Một khi có người mở miệng học sinh khác lập tức liền phụ họa.

Động tác Trình Chi Ngôn đang lật sách dừng một chút, ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt mang theo mỉm cười nhìn bọn họ nói: “Còn muốn biết cái khác? ?”

“Vâng!”

Mọi người lập tức gật đầu, dùng một loại biểu tình yêu cầu nhìn anh.

“Ừm . . .” Trình Chi Ngôn cau mày, cẩn thận nghĩ nghĩ, sau đó cười cười nói: “Các em biết vật lý học là một loại khoa học tự nhiên, chú trọng ở nghiên cứu vật chất, năng lượng, không gian, thời gian, nhất là chúng nó mỗi cái tính chất cùng quan hệ lẫn nhau trong lúc đó. Càng rộng nghĩa mà nói, vật lý học thăm dò phân tích giới tự nhiên, thậm chí là hiện tượng đã phát sinh trong vũ trụ, lấy quy tắc hiểu biết này.”

“Vâng!!”

Mọi người tiếp tục gật đầu.

“Như thế . . .” Trình Chi Ngôn đưa mắt nhìn sang Tiểu Thổ, ánh mắt ôn nhu nhìn cô, thanh âm trầm thấp mà mang theo một chút mê hoặc chậm rãi nói: “Thầy nói thêm câu nữa.”

“Ân ân ân! !”

Lớp học lập tức im ắng, từng ánh mắt nhìn chằm chằm Trình Chi Ngôn, liền chờ anh mở miệng nói chuyện.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, giữa một mảnh ánh sáng cô nghe được thanh âm ôn nhu mà trong veo mà lạnh lùng của Trình Chi Ngôn chậm rãi nói:

“Bên trong mỗi một cái vũ trụ song song, ta đều trước sau như một yêu người.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 461

Chương 463. Xin dạy em thử lộ 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Sau khi anh nói xong câu đó lớp học nháy mắt lặng ngắt như tờ.

Mấy chục ánh mắt thẳng tắp nhìn Trình Chi Ngôn đứng ở trên bục giảng Trình Chi Ngôn.

Ánh mặt trời buổi sáng từ cửa sổ kính phòng học chiếu rọi tiến vào, rắc xuống trên gương mặt thanh tú của anh một mảnh ánh sáng sáng ngời, mặt mũi của anh giữa ánh sáng nhìn vô cùng ôn nhu, đặc biệt đôi mắt trong suốt sâu thẳm kia giống như nước dòng suối nhỏ ở khe núi chảy theo dòng, làm cho người ta nhìn không được lún xuống trong đó.

Trong nháy mắt ánh mắt Tiểu Thỏ cùng anh đối lập nhau đó, cô chỉ cảm thấy tim mình đập nhanh như là muốn nhảy ra từ trong lồng ngực.

“Mẹ, chú nhỏ vậy mà cũng có lúc lẳng mạn như vậy.” Trình Thi Đồng ngồi ở bên cạnh Tiểu Thỏ rốt cục nhìn không được, cô đưa tay kéo kéo tay áo Tiểu Thỏ, đôi mắt sớm đã biến thành hai trái tim hồng to lớn nói: “Nếu không bởi vì tớ và chú nhỏ có quan hệ huyết thống, bất luận nói cái gì tớ đều phải theo đuổi chú nhỏ tới tay.”

“Cố Ninh Thư nhà cậu còn ngồi ở phía sau a. . .” Tiểu Thỏ lập tức liền từ trong cảm động lẳng mạn về tới trong hiện thực, cô nhìn về mặt hoa si của Trình Thi Đồng nói.

Trong phòng học yên lặng vài giây, nháy mắt lại nổ oanh.

“Quá lẳng mạn, quá lẳng mạn rồi ! ! Đây là vật lý tớ chán ghét sao ! ! ?”

“Ai nha, thật sự thật hâm mộ bạn gái thầy giáo Trình a ! ! Có thể được thầy giáo Trình thử lộ như vậy một lần cho dù chết cũng cam nguyện a ! !”

“Thầy giáo Trình, dạy chúng em một chút, lại nói một chút!!”

Các nữ sinh một đám mắt trái tim hồng nhìn chăm chăm Trình Chi Ngôn, thanh âm liên tiếp hướng anh hô.

Trình Chi Ngôn cười cười, đưa tay gõ gõ bục giảng, thanh âm trầm giọng nói: “Được rồi, nên chính thức bắt đầu học, nếu như các em muốn biết dùng vật lý thử lộ như thế nào mà nói, đầu tháng sau thi tháng, xem biểu hiện của các em, biểu hiện tốt thầy liền dạy các em vài câu, biểu hiện không tốt, các em hiểu.”

“Không thành vấn đề ! !”

Tất cả bạn học đồng loạt gật đầu.

Học tập nhiệt tình nháy mắt đạt tới tình hình trước kia không có.

Nói ra, thực ra cách thi đầu tháng sau cũng không mấy ngày, may mà lớp bọn họ vốn là lớp trọng điểm, học sinh lớp học cơ bản thuộc chăm học, hiện tại lại có Trình Chi Ngôn hứa hẹn cho bọn họ, ngăn ngừa trong vòng mấy ngày gần như mỗi người đều là sách không rời miệng, bút không rời tay, vừa vào phòng học có thể thấy một mảnh đầu đen nghịt đang vui đầu điên cuồng viết bài thi.

giáo viên không biết còn tưởng rằng chính mình đi nhầm phòng học vào lớp cấp ba a.

Về phương diện khác mặc dù Thân Từ Hạo đồng ý dạy môn tiếng Anh lớp học Trình Chi Ngôn nhưng mà về chính thức điều lệnh cô giáo Cố còn chưa có, cho nên, anh ta vẫn lấy đủ loại lý do dời giờ học cùng cô giáo Cố.

Vì thế, sáng sớm một ngày nào đó môn tiếng Anh còn chưa bắt đầu Thân Từ Hạo đang đứng ở trên bục giảng lật chuyển sách tiếng Anh suy nghĩ giờ học, Cố Nhược Nhân ôm sách tiếng Anh vội vã tiến vào.

Cô ngẩng đầu hai người mắt to trừng mắt nhỏ.

Thân Tử Hạo đứng ở trên bục giảng nhìn bóng dáng xinh xắn của Cố Nhược Nhân, sững sốt một chút, còn chưa kịp mở miệng Cố Nhược Nhân đã theo bản năng lui về phía sau một bước, thanh âm yếu ớt hướng tới anh mở miệng nói: “Tôi... Có phải hôm nay trong nhà tôi lại có việc gấp hay không. . . ? ?”

“Ách. . . Cái này. . .” Thân Tử Hạo có chút xấu hổ nhìn cô, dù sao cũng là anh chủ động cưỡng chế yêu cầu đòi tiết học cùng cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 462

Chương 464. Xin dạy em thổ lộ 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cho nên nhìn cô giáo Cố về mặt ngăn ngại anh chỉ phải mặt dày mày dạn nói: “Cái kia, không phải cô... Hôm nay thân thể không quá thoải mái sao? ?”

Cô giáo Cố về mặt khẩn trương bộ dáng bỗng nhiên tỉnh ngộ gật đầu nói: “Đúng, hôm nay tôi... Quả thật không quá thoải mái, vậy.... Tôi đi trước.”

Cô vừa dứt lời liền trực tiếp xoay người ra phòng học.

Học sinh phòng học lặng ngắt như tờ nhìn hai người bọn họ đối thoại.

Chờ cô giáo Cố ra ngoài lúc này Thân Tử Hạo mới hướng tới các học sinh khoát tay nói: “Nhìn thầy làm gì, đọc sách a.”

“Thầy, có phải thầy cưỡng chế đòi tiết học cùng cô giáo Cố hay không?”

Có học sinh đã từ trong lời nói cô giáo Cố nhìn ra manh mối.

“Ách. . . Không phải a. . . Cô giáo Cố quả thật thân thể không quá thoải mái.” Thân Tử Hạo xấu hổ cười cười, trong thanh âm mang theo một chút chột dạ nói.

“Thật vậy chăng? ?”

Tiếng chất vấn nháy mắt nhiều hơn.

“Thật sự, tuyệt đối thật! So với trên châu còn muốn thật hơn!” Thân Tử Hạo lời thề son sắt nói.

“Cắt ~ thầy giáo Thân, thầy sẽ không là coi trọng cô giáo Cố chúng ta mới có thể suốt ngày tìm người ta đòi tiết học lôi kéo làm quen chứ.” Có học sinh phía dưới nói: “Tất cả mọi người nhìn ra được thực ra cô giáo Cố thích thầy giáo Trình, cho nên thầy giáo Thân, thầy vẫn là buông tha đi.”

Thân Tử Hạo về mặt đỏ khốc đỏ cười đứng ở trên bục giảng nhìn cái bạn học nói chuyện kia nói: “Em nói loạn cái gì a, ai nói thầy coi trọng cô giáo Cố rồi hà ? ? Chẳng lẽ thầy không thể coi trọng thầy giáo Trình sao? ?”

“A... - - “

Thế này, toàn lớp kéo dài thanh âm, ánh mắt sáng ngời nhìn anh.

“Trách không được thầy giáo Thân muốn đòi tiết học cùng cô giáo Cố, thời khóa biểu lớp chúng ta trên cơ bản phía sau môn tiếng Anh liền là tiết học vật lý, thầy giáo Thân, thầy sẽ không cũng là muốn đòi dạy quá giờ kéo dài tới thầy giáo Trình vào đi? ?”

“Tớ cảm thấy được có khả năng a! Nhưng mà so sánh cùng với hình ảnh cô giáo Cố cùng thầy giáo Trình cùng một chỗ, còn không bằng mơ mộng thầy giáo Thân cùng thầy giáo Trình cùng một chỗ càng thêm cảm động a.”

“Đứng đứng, đặc biệt gần đây thầy giáo Thân cũng không mặc quần đùi hoa, tớ đột nhiên phát hiện thực ra thầy giáo Thân mặc tây trang vào cũng phong nhã a!”

“Ai nha, rốt cuộc thầy giáo Trình là công hay là thầy giáo Thân là công a! !”

“Tớ cũng cảm thấy như vậy...”

“Ừ uh`m! !”

Thân Tử Hạo nghe phía dưới bực giảng những cái thảo luận mồm năm miệng mười này, nhin không được dờ khóc dờ cười đưa tay dùng lực gõ gõ bực giảng nói: “Được rồi, đều yên lặng cho thầy, thầy thuận miệng nói đùa một câu các em cũng có thể tưởng là thật.”

“Thầy giáo Thân, thầy có bạn gái sao? ?” Đột nhiên có học sinh đầu lờ không đổi miệng ngửa hỏi một câu.

“A? ? Không có a.” Thân Tử Hạo theo bản năng trả lời.

“Xem! Thầy không có bạn gái! !” Học sinh kia về mặt dương dương đắc ý hướng tới bạn ngồi cùng bàn nói: “Thầy giáo Thân đẹp trai như vậy, gia thế cũng không tồi, nhưng mà vậy mà đến bây giờ cũng không có bạn gái, kia chỉ có thể nói một vấn đề!”

“Vấn đề gì? ?” Bạn học rất phối hợp mở miệng hỏi.

“Đó chính là - -” Học sinh kia ra vẻ thần bí gật gù đắc ý nói: “Thầy giáo Thân chúng ta giới tính nam, yêu thích nam, trong lòng yêu nhất thầy giáo Trình!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 463

Chương 465. Đều là thần giúp đỡ

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ha ha ha ha ha ha ha. . .”

Học sinh lớp học nghe thế cười đến ngã nghiêng.

Liền ngay cả Tiểu Thỏ cũng nhin không được cười tít mắt nhìn anh.

Trên mặt Thân Tử Hạo nhất thời có dừng khí một lời khó nói hết cảm giác.

“Không cho cười, người nào tiếp tục cười thành tích thi Anh ngữ giảm mười điểm.” Thân Tử Hạo dùng lực gõ gõ bực giảng, hắng giọng hướng tới bọn họ quát.

Một câu thành công ngăn chặn tất cả tiếng cười.

Nhưng vẫn có học sinh không sợ chết nho nhỏ nói thầm như cũ nói: “Xem, ngay cả thói quen cái bàn đều đã học theo thầy giáo Trình chúng ta!!”

“Phốc - - “

“Ha ha hắc. . .”

Nghe được câu nói kia, cô nhất thời cúi đầu cố gắng kìm nén cười, nhưng mà bà vai không ngừng run run bán đứng chuyện các cô đang cười trộm.

“Đừng cười.” Thân Tử Hạo về mặt bất đắc dĩ, đang định tiếp tục đưa tay gõ bực giảng, lời nói người học sinh vừa rồi vang lên, cánh tay liền cứng ngắt ngừng ở giữa không trung, “Thầy giáo Trình là có bạn gái, loại này không nên nói lung tung.”

“Ai. . . Phạt nói, đòi người có bấy khổ, cầu mà không thể nào đó là một khổ trong đó.” Nữ sinh Tiểu Cá Từ ngồi ở phía dưới bực giảng, về mặt đồng tình nhìn Thân Tử Hạo nói: “Thầy giáo Thân, chúng em hiểu thầy, dù sao nữ sinh lớp học cũng đều thầm mến thầy giáo Trình.”

“...”

Thân Tử Hạo đột nhiên phát hiện... Chính mình cùng học sinh có lối suy nghĩ căn bản không có ở bên trong cùng một thế giới.

“Vào học, vào học, đừng lải nhải.” Anh đưa tay kéo kéo tóc mình, vội vàng trốn tránh mở sách môn tiếng Anh ra.

Một tiết môn tiếng Anh rất không dễ dàng kết thúc, Thân Tử Hạo chỉ cảm thấy chính mình lao lực quá độ.

Bất kể anh nói cái gì học sinh đều có thể liên tưởng đến anh cùng Trình Chi Ngôn.

Học sinh toàn lớp thần bí lại cùng nhìn anh cười.

Rất không dễ dàng tan học, Thân Tử Hạo dọn dẹp một chút, đang định nhanh chóng chuồn ra lớp, một vị bạn học nhắc tay nói: “Thầy giáo Thân! Em có đề không quá hiểu.”

“...”

Bước chân Thân Tử Hạo đang chuẩn bị chạy ra ngoài vô cùng bất đắc dĩ ngừng lại, xoay người đi đến trước mặt cái bạn học kia, cúi đầu nhìn thoáng qua sách ở trên bàn cô, kiên nhẫn giảng giải cho cô.

Nói xong đề này lúc đang chuẩn bị đi.

Lại một cái bạn học đứng lên nói: “Thầy giáo Thân, em cũng có đề bài không hiểu.”

“...”

Thân Tử Hạo đành phải cam chịu số phận đi qua nói đề bài cho cái bạn học kia.

Vì thế mỗi khi anh nói xong đề bài cho một người bạn học liền gặp phải một cái bạn học khác có đề bài không hiểu, sau khi nói xong đề bài cho khoảng bảy tám người học sinh anh đột nhiên nghe được một trận tiếng cười “Ha ha hắc” xung quanh.

Anh không hiểu ra sao đứng thẳng lên hướng tới cửa phòng học nhìn qua, chỉ thấy Trình Chi Ngôn đang mặc toàn thân áo somi trắng nghiêng dựa trên khung cửa cửa phòng học, đôi mắt trong suốt cười tít mắt nhìn anh nói: “Thầy giáo Thân, lại dạy quá giờ a? ?”

“Ha ha...” Xung quanh nhất thời lại vang lên một trận tiếng cười thần bí sinh môn.

Thân Tử Hạo có chút dở khóc dở cười nhìn đám học sinh kia, bọn họ cười cái gì? Chẳng lẽ bọn họ cho rằng chính mình là thần giúp đỡ sao, vì kích thích tình yêu anh cùng Trình Chi Ngôn cho nên dùng đủ loại lý do tùm anh, không cho anh đi? ?

“Cậu nghĩ rằng tôi muốn à, còn không phải học sinh lớp cậu quá chăm học hỏi?” Thân Tử Hạo nói xong câu đó chuẩn bị cúi đầu tiếp tục giảng giải đề bài cho người học sinh kia.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 464

Chương 466. Đề là thần giúp đỡ 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nữ sinh kia vẻ mặt nghiêm túc nhìn anh nói: “Thầy giáo Thân, không cần nói, cái đề bài này em đột nhiên đã hiểu, đây là câu bị động, đúng không? ?”

“...” Thân Tử Hạo chỉ cảm thấy khóe miệng mình giật giật.

Nữ sinh kia lại đề thấp thanh âm hướng tới Thân Tử Hạo nói: “Thầy giáo Thân, mau, thừa dịp trước khi vào học, nhanh đi nói chuyện một chút cùng thầy giáo Trình, bồi dưỡng tình cảm! !”

Bồi dưỡng em gái em!!

Nếu không bồi vì cô gái này là học sinh mình, Thân Tử Hạo thật muốn lớn tiếng hướng tới cô kêu lên một câu như vậy.

Anh bất đắc dĩ lắc đầu đứng dậy, đi đến bục giảng trước mặt cầm lấy sách tiếng Anh chính mình, hướng tới Trình Chi Ngôn nghiêng dựa cửa phòng học lộ ra một cái tươi cười cổ quái, sau đó liền định trực tiếp từ bên cạnh anh đi qua.

Không nghĩ tới Trình Chi Ngôn vậy mà híp đôi mắt xinh đẹp, đánh giá trên dưới anh một phen, thanh âm cười như không cười hướng tới anh nói: “Hôm nay thầy giáo Thân ăn mặc phong nhã.”

Bước chân Thân Tử Hạo lập tức liền dừng lại.

Anh giống như cảm giác được phía sau có mấy chục ánh mắt nóng bỏng nhìn chằm chằm anh cùng Trình Chi Ngôn, nhưng mà anh chỉ có thể giật nhẹ khóe miệng hướng tới Trình Chi Ngôn xấu hổ nở nụ cười một chút nói: “Thầy giáo Trình hôm nay không phải cũng phong nhã sao? ?”

“Tôi vẫn đều phong nhã.” Trình Chi Ngôn nói khoác không ngượng nhìn Thân Tử Hạo cười nói “Nhưng mà thầy giáo Thân đẹp trai, quả nhiên vẫn là so sánh mới có thể nhìn ra được, vài ngày trước mặc áo hoa quần đùi kia quả thật không làm sao thích hợp.”

Oa oa oa! !

Thầy giáo Trình cấp thầy giáo Thân trần ngập ý kiến yêu mến!!

Các học sinh xung quanh tỏa ra bọt khí màu hồng, hai mắt nhìn chăm chăm hai người.

“Cảm ơn thầy a! Đây xem như khen ngợi tôi sao? ?” Thân Từ Hạo đầu đầy hắc tuyến nhìn Trình Chi Ngôn, vẻ mặt không biết nói gì.

“Anh có thể hiểu như vậy.” Trình Chi Ngôn đứng thẳng lên, động tác tao nhã đi lên bục giảng, cầm sách vật lý trong tay đặt xuống, sau đó quay đầu lại nhìn anh cười tít mắt nói: “Như thế nào, còn không nở rời khỏi lớp chúng ta sao? ? Muốn tìm cái ghế ngồi xuống hay không, dự thính tiết học vật lý của tôi một chút??”

“Muốn muốn, nhất định muốn.”

Thân Từ Hạo còn chưa kịp trả lời nhóm người lớp học đã cướp trả lời giúp anh.

Đặc biệt một vị nam sinh ngồi ở hàng trước đã lập tức chạy đến cửa trước phòng học, “Ầm” một tiếng đóng cửa lại, sau đó hướng tới Thân Từ Hạo cười hắc hắc, lại trở về trên chỗ ngồi của mình.

“Thầy giáo Thân, em ghế lấy giúp thầy rồi!” Nam sinh ngồi ở phía sau phòng học không biết từ chỗ nào vậy mà thật sự tìm ra một cái ghế đặt ở phía sau phòng học, hướng về phía anh khua tay nói: “Mau tới đây ngồi bên này! !”

....

Thân Từ Hạo cảm thấy được....

Chính mình từ trước đến nay sau khi đến Nhất Trung dạy học trong lòng đều không có hoảng sợ...

Đây rốt cuộc là cái tiết tấu gì a. . .

Anh đem ánh mắt cầu cứu chuyển hướng Trình Chi Ngôn, chỉ cầu anh có thể cho chính mình một con đường sống.

Nhưng mà Trình Chi Ngôn hướng tới anh mỉm cười thanh âm nhàn nhạt mà nói: “Nếu các học sinh đều hi vọng anh ở lại nghe một tiết vật lý vậy không bằng thầy liền ở lại đi, xem ra bọn họ thật đúng là không nở để thầy đi.”

“ . . . ”

Không nở em gái cậu!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 465

Chương 467. Đều là thần giúp đỡ 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Thân Từ Hạo ở trong lòng hung hăng hỏi Trình Chi Ngôn một phen, sau đó lại quay đầu lờm ghề ở cuối phòng học một cái, hạ quyết tâm dứt khoát liền đi đến trước mặt ghế kia bắt chéo hai chân ngồi xuống.

Không phải là dự thính một tiết vật lý sao, anh cũng không phải thật sự thăm mền Trình Chi Ngôn, ai sợ ai a!

Nghĩ như vậy anh cả người đều đã trở nên thần nhiên.

Ánh mắt Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nhìn thoáng qua Thân Từ Hạo ngồi ở cuối phòng học, khóe môi cong lên, thu hồi ánh mắt hướng tới học sinh trong phòng học hô một tiếng: “Vào học.”

“Đứng dậy.” Lớp trưởng lập tức lớn tiếng trả lời một câu.

Bạn học đứng lên toàn bộ.

Thân Tử Hạo vẫn bắt chéo chân, tư thế thản nhiên ngồi ở trên băng ghế chính mình như cũ.

“Thầy giáo Thân, thầy như thế nào không dậy nổi a? ?” Trình Chi Ngôn đứng ở trên bục giảng nhìn bộ dáng Thân Tử Hạo ngồi ở sau phòng học, hơi hơi hướng tới anh hỏi.

“Tôi cũng cần phải phải đứng?” Thân Tử Hạo vẽ mặt lơ mờ.

“Dự thính chính là anh lấy thân phận một học sinh ở trong phòng học dự thính, nếu là học sinh vậy đương nhiên cùng đứng lên với mọi người, đây là tôn trọng tối thiểu cho giáo viên.” Đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn thẳng tắp nhìn anh, thanh âm trầm thấp mà mang theo mỉm cười nói.

“A.... .” Thân Tử Hạo không quá vui để chân bắt chéo của mình xuống, phần nộ đứng lên.

“Các học sinh tốt.” Trình Chi Ngôn vừa lòng cười cười, hướng tới các học sinh trong lớp nói một câu.

“Thầy-- giáo--- tốt.”

“Mời ngồi.”

Trong lớp vang lên và tiếng, tất cả học sinh ngồi xuống.

Thân Tử Hạo cũng ngồi xuống theo

Tiểu Thỏ có chút lo lắng quay đầu nhìn thoáng qua Thân Tử Hạo ngồi ở sau phòng học.

Cảm thấy anh bị anh nước chanh giữ lại học không là cái chuyện tốt gì.

Quả nhiên, tiết học mới vừa mới bắt đầu, Trình Chi Ngôn liền cười tít mắt hướng tới Thân Tử Hạo ngồi ở phía sau phòng học nói: “Nghe nói thầy giáo Thân thích học sinh lớp chúng ta??”

“A? ?” Thân Tử Hạo ngẩn ra, vẽ mặt mê mang nhìn Trình Chi Ngôn, vị huynh đài này, cậu đang ở giờ học vật lý sao, như thế nào đột nhiên bắt đầu hỏi tôi loại vấn đề kỳ quái rồi hả ? ?

“Anh thích nhất người học sinh nào a? ?” Trình Chi Ngôn cười tít mắt tiếp tục hỏi.

“Ách. . .” Thân Tử Hạo sừng sốt một chút ánh mắt liếc một vòng trong phòng học sau đó tùy tiện chọn một cái tên nói: “Cố Ninh Thư.”

“A.... .” Trình Chi Ngôn có vẻ đắm chiêu liền gật gật đầu nói: “Đây là hạng nhất lớp chúng ta, nói như vậy, từng giáo viên đều sẽ thích học sinh thành tích tốt, vậy thầy cảm thấy nữ sinh lớp chúng ta thầy thích nhất người nào a? ?”

“Cái này. . .” Thân Tử Hạo nhìn ý cười khóe môi Trình Chi Ngôn, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên trả lời như thế nào.

Hàng này rốt cuộc là muốn từ trong miệng mình moi ra cái gì? ?

Cậu ta sẽ không là muốn báo thù đi. . .

Lần trước không phải là để cho bạn gái nhỏ của cậu ta đứng lên trả lời mấy cái vấn đề của anh thôi sao...

Làm người có muốn để ý như vậy hay không a! !

Dù sao mặc kệ nói như thế nào anh nhất định là không thể trả lời chính mình thích nhất Bạch Tiểu Thỏ.

Ánh mắt Thân Tử Hạo xoay xoay, cười tít mắt nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Tôi thích nhất Hứa Hạ Phàm.”

“Vậy sao.” Trình Chi Ngôn mỉm cười nói: “Nhưng mà theo tôi được biết, phần lớn giáo viên đều nói chính mình thích nhất bạn học Bạch Tiểu Thỏ lớp chúng ta.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 466

Chương 468. Đều là thần giúp đỡ 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Thân Tử Hạo ngẩn ra, không nghĩ tới Trình Chi Ngôn rốt cuộc vẫn lại là chuyện đề tài qua Tiểu Thỏ.

“Như thế thầy giáo Thân, thầy vì sao không thích em ấy a?” Trình Chi Ngôn bình tĩnh đứng ở phía trước bục giảng đôi mắt thẳng tắp nhìn Thân Tử Hạo, thanh âm trầm thấp hỏi han.

“Tôi tôi tôi... Tôi chưa nói tôi không thích em ấy a!” Thân Tử Hạo vội vàng biện hộ thay chính mình.

“A... . Vậy ý tứ của thầy chính là thực ra thầy thích em ấy?” Đôi mắt Trình Chi Ngôn hiện lên một tia ánh sáng, cười tít mắt hướng tới anh hỏi.

“Này. . .” Thân Tử Hạo lại bắt đầu hoảng, đây không phải lại về tới một vấn đề vừa rồi sao, này không phải buộc anh phải thừa nhận chính mình thích bạn gái nhỏ của cậu ta sao. . .

Thân Tử Hạo cảm thấy được đầu chính mình lại bắt đầu đau.

“Thầy giáo Thân? ?” Trình Chi Ngôn mặt hiện tươi cười nhìn anh, “Vấn đề vừa rồi tôi hỏi cực kỳ khó trả lời sao? ?”

“Không khó trả lời, không khó trả lời.” Thân Tử Hạo phục hồi tinh thần lại, vẻ mặt xấu hổ tươi cười nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Cái kia... Bạn học Bạch Tiểu Thỏ quả thật rất tốt, đi học nghiêm túc nghe giảng bài tập cũng có thể hoàn thành kịp thời, mỗi lần trả lời vấn đề cũng có vẻ tích cực, tôi cũng vừa lòng người học sinh này.

Anh đang nghĩ ngợi tới chính mình tuyệt đối không thể chính miệng thừa nhận chính mình thích Bạch Tiểu Thỏ, anh liền vòng vo biểu đạt ý tứ chính mình.

“A... .” Trình Chi Ngôn có vẻ đâm chiêu liền gật gật đầu nói: “Chẳng lẽ học sinh khác lớp chúng ta đây không phải như thế sao, vì sao thầy không hài lòng với học sinh khác?”

“Tôi chưa nói không hài lòng với bạn học khác!” Thân Tử Hạo lại là vẻ mặt lờ mờ nhìn Trình Chi Ngôn.

Đại ca, não cậu đây là hình thành như thế nào, như thế nào có thể từ một câu suy đoán ra một cái chuyện căn bản không tồn tại a.

“Đó chính là cũng cực kỳ vừa lòng bạn học khác hả ? ?”

“Đúng, tôi cực kỳ vừa lòng với tất cả bạn học trong lớp, phi thường hài lòng.” Thân Tử Hạo vẻ mặt nghiêm túc trả lời.

“Kia rất tốt.” Trình Chi Ngôn cười tít mắt nhìn anh ta gật gật đầu, thanh âm không chậm nói: “Tôi cũng vừa lòng với bạn học lớp tôi.”

“... ”

Có lẽ không nghĩ tới sau cùng Trình Chi Ngôn vậy mà sẽ lấy một câu như vậy kết thúc, vốn Thân Tử Hạo đã chuẩn bị tâm lý chiến đấu tốt, thoáng cái vậy mà không có phản ứng kịp.

Anh sững sờ nhìn Trình Chi Ngôn một lúc lâu, sau đó mới giật mình hoàn hồn kéo kéo miệng mình.

Sur cô!

Hù chết lão tử rồi !

Còn tưởng rằng tiểu tử này đào khoét cái hố gì cho mình, định làm cho anh nhảy a!

May mắn chỉ là anh suy nghĩ nhiều.

“Vậy không biết các học sinh lớp chúng ta thích thầy giáo Thân hay là thích thầy a?” Trình Chi Ngôn nói xong câu nói kia trầm mặc một hồi, sau đó vẻ mặt tươi cười nhìn học sinh trong lớp hỏi: “Các em thích người nào? ?”

Tất cả học sinh cùng lúc nói ra trả lời.

“... ”

Thân Tử Hạo nháy mắt cảm thấy mình đã bị một vạ tai nạn bị thương.

Thì ra đại chiêu của cậu ta ở tại chỗ này! !

“Nhưng mà thầy giáo Trình, thầy không cần lo lắng, thực ra thầy giáo Thân cũng thích thầy!” Không biết lại là người học sinh nào không sợ chết bổ sung nói: “Thầy giáo Trình, thầy có biết hay không, mỗi ngày thầy giáo Thân đều phải dạy quá giờ môn tiếng Anh một hồi chính là có thể nhìn thấy thầy tiết tiếp theo!”

“A...? ? Phải không? ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mày.

Chương 467

Chương 469. Đều là thần giúp đỡ 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ánh mắt Trình Chi Ngôn chuyển hướng về Thân Tử Hạo ngồi ở cuối cùng phòng học.

“Đừng nghe bọn họ nói vậy, vừa rồi khi vào học tôi chính là nói đùa.” Thân Tử Hạo vội vàng hướng tới Trình Chi Ngôn khoát tay nói: “Đừng lo lắng, cậu nghìn vạn lần đừng lo lắng!”

“Tôi không lo lắng a, tôi có bạn gái, vì sao tôi phải lo lắng a.” Trình Chi Ngôn cười tít mắt nhìn Thân Tử Hạo, trong giọng nói mang theo một chút đắc ý nói.

“...”

“Thầy giáo Trình, thầy đừng như vậy, tuy rằng thầy đã có bạn gái nhưng mà nói không chừng đó là bởi vì thầy còn không có phát hiện người mình yêu nhất thực ra là nam sinh a, bọn họ không phải đều nói, nam nhân cùng nữ nhân cùng một chỗ là vì sinh sản đời sau, chỉ có nam nhân cùng nam nhân cùng một chỗ mới là thật yêu sao, nói không chừng thầy giáo Trình hiểu biết thầy giáo Thân có thể phát hiện chính mình đích thực yêu a.”

Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn về phía vị bạn học không sợ chết kia, mỉm cười nói: “Lý luận không sai, thi tháng vật lý trừ hai mươi điểm như thế nào?”

“...”

Vị bạn học kia nháy mắt im lặng.

“Thầy giáo Thân, đừng thẹn thùng, loại tình yêu này khó tránh khỏi gặp phải tình huống người thầy yêu không thích thầy, nghìn vạn lần không cần nổi giận a, có lẽ một ngày nào đó thầy giáo Trình sẽ thấy tấm lòng của thầy.”

Học sinh học sinh kia mắt thấy khuyên Trình Chi Ngôn không có hiệu quả liền quay đầu lại khuyên Thân Tử Hạo.

Thân Tử Hạo mặt xụ, học bộ dáng Trình Chi Ngôn hướng tới vị học sinh kia nói: “Thi Anh ngữ trừ ba mươi điểm.”

“Thầy giáo Thân, em đây là vì tốt cho thầy, thầy sẽ không thật sự muốn trừ điểm Anh ngữ của em đi?” Vị bạn học kia vẽ mặt kính ngạc nhìn anh.

“...”

Thân Tử Hạo cảm thấy cực kỳ không biết nói gì, vì sao Trình Chi Ngôn đe dọa có thể lập tức có hiệu lực mà đe dọa của anh với học sinh còn tiến hành thêm một bước cam đoan?

“Được, không cần lại thảo luận cái đề tài này, vào học!” Trình Chi Ngôn nhìn Thân Tử Hạo quần bách sắp chui vào đất đưa tay gõ bực giảng nói: “Đều nghiêm túc nghe giảng cho thầy.”

Phòng học lộn xộn lập tức liền yên lặng.

Thân Tử Hạo thở phào nhẹ nhõm rốt cục giải thoát rồi.

Chờ tiết học vật lý của Trình Chi Ngôn kết thúc, Thân Tử Hạo cầm lấy sách tiếng Anh cũng không quản có người ở trong phòng học gọi anh hay không, nháy mắt liền bay chạy thoát ra ngoài.

Trình Chi Ngôn hí đôi mắt, mắt thấy bóng dáng của anh biến mất cuối hành lang, khoe miệng gọi lên một chút ý tứ tươi cười không rõ.

Lúc tan học Bạch Tiểu Thỏ theo lệ cũ đeo cặp sách đi văn phòng Trình Chi Ngôn tìm anh.

Nhưng mà vào văn phòng lại phát hiện Trình Chi Ngôn căn bản không có phòng, ngược lại Thân Tử Hạo ngồi ở đối diện Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên nhìn cô một cái, thanh âm lạnh lạnh nói: “A, tan học a, tìm thầy giáo Trình cùng nhau về nhà a? ”

“Thầy giáo Thân, cái kia. . . Thầy giáo Trình đâu?” Tiểu Thỏ chớp chớp ánh mắt mở miệng hướng tới Thân Tử Hạo hỏi.

“Đi phòng làm việc của hiệu trưởng.” Thân Tử Hạo lười biếng lên tiếng sau đó trong mắt nghi hoặc nhìn chằm chằm Tiểu Thỏ rất lâu, mới cười hắc hắc, đề thấp thanh âm hỏi: “Ồ nhà em cũng gọi Trình Chi Ngôn là thầy giáo Trình sao? ? Không thể nào, bình thường em gọi cậu ta là gì?”

“Ách. . . Gọi anh nước chanh..” Tiểu Thỏ hơi run sợ một phen, sau đó theo bản năng trả lời.

“Nước chanh...Anh?” Thân Tử Hạo cúi đầu lập lại cái xưng hô này, ánh mắt bỗng nhiên dừng lại trên một lọ nước chanh chưa uống xong trên bàn công tác Trình Chi Ngôn, “Trách không được người này thích uống nước chanh như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 468

Chương 470. Đều là thần giúp đỡ 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m. . . Thực ra mà nói, em nhớ rõ trước kia anh nước chanh... Không phải, trước kia thầy giáo Trình là không thích uống nước chanh!” Tiểu Thỏ nghiêng đầu cẩn thận nghĩ nghĩ, sau đó tiếp tục nói: “Hình như từ khi lên đại học liền trở nên thích uống nước chanh rồi.”

“Vậy sao.” Thân Tử Hạo cười cười nói: “Đây cực kỳ bình thường, trước kia anh học đại học một chút ót cũng không ăn, sau khi lên đại học mỗi bữa cơm không thêm ót liền khó chịu.”

“A? Thầy có thể ăn cay như vậy a.” Tiểu Thỏ ngẩn ra, vẻ mặt sùng kính nhìn anh.

“Ha ha ha ha, không tính đặc biệt có thể ăn a!” Thân Tử Hạo có chút xấu hổ gãi gãi đầu mình, bật cười sang sảng.

Trình Chi Ngôn từ phòng làm việc của hiệu trưởng trở về, đẩy cửa ra liền thấy hai người Tiểu Thỏ cùng Thân Tử Hạo mặt đối mặt vui vẻ vừa nói chuyện phiếm vừa cười.

Đôi mắt trong suốt hơi hơi híp híp, sau đó động tác tao nhã đi vào văn phòng, thanh âm nhàn nhạt hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Tan học rồi hả ? ?”

“Uh`m!” Tiểu Thỏ quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn, cười tí mắt hướng tới anh hô: “Thầy giáo Trình, thầy bận sao? ?”

“Không bận lắm rồi.” Trình Chi Ngôn đi đến trước bàn làm việc mình ngồi xuống, tiện tay cầm tài liệu trong tay ném đến trên bàn, sau đó kéo ngăn kéo ra tìm ra một xấp bài thi chưa chữa, nhìn nhìn nói: “Chờ anh một chút, lập tức thì tốt rồi.”

“Được.” Tiểu Thỏ gật đầu cười tí mắt lên tiếng.

“Nước chanh. . . Anh...?” Thân Tử Hạo nhìn Trình Chi Ngôn đang lật chuyển bài thi có ý đề thấp thanh âm cười hi hi hướng tới anh hô một tiếng.

“. . .” Tay Trình Chi Ngôn đang lật chuyển bài thi lập tức liền ngừng lại, anh ngẩng đầu lên đôi mắt lạnh lạnh nhìn Thân Tử Hạo, thanh âm thản nhiên nói: “Vừa rồi anh gọi tôi cái gì? ?”

“Ha ha hắc. . . Không có gì.” Thân Tử Hạo đắc ý cười, cả người lười biếng dựa vào trên ghế mình, bắt chéo hai chân, bung chén trà trên bàn lên uống một ngụm nước nói: “Dù sao hai ta về sau vài năm đều phải làm cùng phòng làm việc, hiểu biết cậu nhiều luôn luôn không có chỗ xấu, bạn học Bạch Tiểu Thỏ, em nói đúng không? ?”

“. . .” Tiểu Thỏ nghiêng đầu, đôi mắt cẩn thận nhìn Thân Tử Hạo, sau một lúc lâu mới yếu ớt hỏi: “Thầy giáo Thân, thầy sẽ không là thật thích thầy giáo Trình đi? ?”

“Phốc - -” một tiếng, một ngụm nước Thân Tử Hạo vừa mới uống vào trong miệng toàn bộ phun ra.

“Khụ khụ khụ, bạn học Bạch Tiểu Thỏ, em nói cái gì? ?” Thân Tử Hạo rút một tờ giấy lau mặt từ trên bàn, dùng lực lau miệng hướng tới Tiểu Thỏ nhún nhún vai.

“Cái kia. . . Không phải nói, chỉ có người yêu mới có thể nhìn không được muốn hiểu biết đối phương sao? ?” Tiểu Thỏ cực kỳ nghiêm túc nhìn anh trả lời: “Thầy hi vọng hiểu một chút chuyện về thầy giáo Trình như vậy có phải bởi vì thầy thích anh hay không a? ?”

“Tôi?” Thân Tử Hạo đưa tay chỉ chỉ cái mũi của mình lại chỉ chỉ Trình Chi Ngôn, vẻ mặt khó tin nhìn cô nói: “Thích anh ta? Đầu óc Bạch Tiểu Thỏ em không có vấn đề đi? ? Có phải học tập bạn học lớp em hay không, đem đầu óc học xấu a! Anh cường tráng như vậy, đàn ông tuần lẫm, vừa thấy liền biết tuyệt đối chỉ cảm thấy hứng thú với phụ nữ a! Bọn họ vậy mà còn nói cái gì Trình Chi Ngôn là công, tôi là thụ?? Có làm hay không, anh thấy thế nào đều là công a! !”

Chương 469: Quyết định kết hôn

Chương 471: Quyết định kết hôn

Editor: Quỳnh Nguyễn.

Tiểu Thỏ nhìn thấy vẻ mặt căm phẫn của Thân Từ Hạo sau khi nói một hồi lâu, không nhịn được đưa tay lau khuôn mặt nhỏ của chính mình, “Thầy, thầy không nói chuyện cẩn thận được sao..... Nước miếng bay tung tóe.”

“.....” Thân Từ Hạo trong nháy mắt không biết nói gì.

Trình Chi Ngôn khoé môi hơi nhếch lên, từ trên bàn lấy một tờ giấy lau liền nhét vào tay của Tiểu Thỏ khẽ nói: “Lau một chút.”

Tiểu Thỏ tiếp nhận giấy lau, đưa lên mặt xoa xoa, sau đó cau mày nhìn Thân Từ Hạo nói: “thầy giáo Thân, thầy đã nói là thầy yêu thích phụ nữ, vậy tại sao thầy không nói thầy là đàn ông, sao lại nói mình là công??? Công rõ ràng là dùng để chỉ những người GAY nha, nếu thầy không phải GAY, tại sao thầy lại nói mình là công vậy???”

Thêm một câu nói, trong nháy mắt làm cho Thân Từ Hạo á khẩu, không trả lời được.

Tiểu Thỏ lại một mực không sợ chết, lại tiếp tục hỏi: “Thầy không phải là yêu thích thầy giáo Trình của chúng em sao?”

Yêu thích em gái ngươi!

Trong lòng Thân Từ Hạo sớm đã bùng lên ngọn lửa cháy hừng hực, chỉ vì Trình Chi Ngôn đang còn nơi này, nên không thể phát giận ra bên ngoài, chỉ biết liếc nhìn nhẩn nhẩn trong lòng, một khuôn mặt thanh tú, lại nín nhịn, rốt cục đã nhẫn nhịn được, mỉm cười nhìn Tiểu Thỏ, âm thanh ôn nhu nói: “Tiểu Thỏ, thời gian không còn sớm, em tốt nhất là cùng anh của em mau trở về nhà đi, thầy giáo còn chưa xong công việc, sẽ không cùng em ở chỗ này nói chuyện phiếm nha, ngoan, mau trở về đi.”

“Nha.....” Tiểu Thỏ gật gù, ánh mắt lướt qua Thân Từ Hạo đang trên bàn làm việc, kỳ quái nói: “Nhưng thầy giáo Thân, trên bàn của thầy toàn là mô hình, căn bản không có sách vở gì cả, vốn là bài thi về đề tài gì vậy, thầy thật sự là có công việc đang làm sao?”

“.....” Thân Từ Hạo hít vào một hơi thật dài, dùng hết khí lực toàn thân để duy trì nụ cười trên khuôn mặt mình, đưa tay trái sang kéo ngăn kéo, lấy ra bên trong một xấp bài thi nói: “học sinh Tiểu Thỏ, em xem, Thầy làm việc ở đây này, Thầy muốn bắt đầu chữa bài thi, bài thi là cái gì chứ, tất nhiên là không thể tùy tiện để lên bàn rồi!”

“Đúng vậy!” Tiểu Thỏ tiếp tục gật đầu, nhưng ánh mắt lại quét một vòng trên bài thi, chần chờ một chút, không nhịn được liếc hướng về Thân Từ Hạo nhẹ nhàng nói: “Nhưng trên tay thầy đang cầm, là chồng bài thi trống không mà.....Thầy..... Thầy xác định là chữa bài thi này sao?”

Thân Từ Hạo nhất thời cứng đờ lại.

Liền cúi đầu liếc mắt nhìn bài thi trong tay, quả nhiên, đó là chồng bài thi trống không.....

Nha..... Bất chợt nhớ lại, bài thi này là anh vốn định hôm này khi đi dạy, bắt lớp Tiểu Thỏ đem ra làm, không nghĩ tới, lại quên mất.....

Trước mắt.....

Anh chậm rãi ngẩng đầu lên, hướng về Trình Chi Ngôn nở một nụ cười gượng gạo, ôn nhu nói: “Thầy giáo Trình, phiền cậu đem bạn gái của cậu về nhà được chứ?”

Tiếng nói của anh dừng lại một chút, tiếp tục chậm rãi nói: “Nếu không, tôi sợ lại ở lại thêm một chút, tôi không chịu được mà bạo phát ra mất!”

Trình Chi Ngôn không nhịn được, bật cười.

Anh cầm lấy chồng bài thi cần chữa bài của mình, đứng dậy, hướng về Tiểu Thỏ vẫy vẫy tay nói: “Đi, Tiểu Thỏ, về nhà, nhanh quay lại đây, em muốn tận mắt thấy thầy giáo Thân biến thân thành Thân Công Báo à!”

“Nha, tốt.” Tiểu Thỏ ngoan ngoãn đi theo Trình Chi Ngôn đi ra ngoài.

Thân Từ Hạo thở dài một hơi, tiểu yêu tinh khiến anh một nhọc cuối cùng đã biến mất rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 470: Quyết định kết hôn 2

Chương 472: Quyết định kết hôn 2

Editor Quỳnh Nguyễn.

Vừa về đến nhà, Tiểu Thỏ liền thấy một chiếc xe màu đen trong sân nhà mình.

Biển số xe nhìn rất quen mắt, Tiểu Thỏ cau mày suy nghĩ một chút, ồ, đây không phải xe của chú Từ Hường Tư hay sao?

Trình Chi Ngôn sau đó đưa xe anh đứng ở sân nhà mình, đứng cạnh bờ tường, liếc mắt nhìn trong sân nhà Tiểu Thỏ, ký quái hỏi: “Nhà em có khách??”

“Ừ.” Tiểu Thỏ gật gù, suy nghĩ một chút, hướng về Trình Chi Ngôn nói: “Anh, em về nhà trước nhìn một chút, lát nữa lại tới nhà anh tìm anh.”

“Tốt.” Trình Chi Ngôn đáp một tiếng, ánh mắt sau đó lại nhìn Tiểu Thỏ, sau đó mới trở về.

Tiểu Thỏ từ sân nhà Trình Chi Ngôn chạy về sân nhà mình, đứng chần chờ một chút, sau đó hướng cửa lớn đi tới.

Rút chìa khóa, mở cửa, vừa vào nhà, Tiểu Thỏ liền bị đồng bóng cùng hoa hồng làm cho kinh ngạc.

Trong không khí trôi nổi hương hoa cùng bánh gato, trên ghế sa lông trong phòng khách, chú Từ Hường Tư cùng mẹ cô đang ngồi sóng vai, cười híp mắt nhìn Tiểu Thỏ.

Mà hôm nay, Từ Cảnh Thần lại mặc một bộ quần áo rất đặc biệt màu đen, vẻ mặt nghiêm túc nhưng lại đầy vẻ sốt sắng, nhìn Tiểu Thỏ.

Đây là..... Chuyện gì vậy.....??

Tiểu Thỏ ngây ngẩn người, một chân trong cửa, một chân vẫn bên ngoài cửa, trong nháy mắt không biết mình có nên đi vào hay không.

“Tiểu Thỏ, còn đứng ở chỗ đó làm gì, mau vào đi.” Mẹ Tiểu Thỏ nở nụ cười xán lạn, hướng về Tiểu Thỏ vẫy vẫy tay, âm thanh ôn nhu nói: “Nhanh, lại đây ngồi.”

“Nha.....” Tiểu Thỏ theo bản năng mà gạt gù đem chân còn lại ngoài cửa bước vào, rồi đóng cửa lại.

Cô đi tới bên cạnh mẹ, liếc nhìn, mỉm cười hướng Từ Hường Tư, vô cùng lễ phép hô một tiếng: “chào chú Từ.”

“Ngoan lắm, ngoan lắm!” Từ Hường Tư cười híp mắt gật đầu đáp.

Mẹ Tiểu Thỏ ôm Tiểu Thỏ ngồi xuống, bộ mặt hưng phấn hướng về cô nói: “Bảo bối, mẹ có một tin tức tốt muốn nói cho con!”

“Àch.....” Tiểu Thỏ chần chờ một chút, sau đó liếc mắt nhìn Từ Hường Tư đang bên cạnh mẹ, phỏng đoán nói: “Có phải hai người muốn kết hôn??”

Mẹ Tiểu Thỏ ngẩn ra, quay đầu liếc nhìn Từ Hường Tư, sau đó cười nói: “Chuyện kết hôn, cụ thể vẫn chưa có xác định, có điều Chú Từ hướng về mẹ cầu hôn là sự thật, nhưng mẹ..... Vẫn là muốn trưng cầu hỏi ý kiến của con một chút.”

Âm thanh mẹ Tiểu Thỏ dừng lại một chút, sau đó có chút sốt sắng nhìn Tiểu Thỏ, thấp giọng hỏi: “Tiểu Thỏ, con đồng ý cho mẹ tái hôn không??”

Tiểu Thỏ ngẩn đầu, liếc nhìn mẹ mình cùng chú Từ, hơi sốt sắng một chút, liếc mắt nhìn Từ Cảnh Thần, trong đôi mắt cậu ta cũng đầy vẻ căng thẳng.

Tiểu Thỏ không nhịn được, bất chợt cảm giác đau lòng.

Mẹ của cô nhiều năm như vậy, một người nhọc nhằn khổ sở vì gia đình này, ngày đêm tăng ca, mặc dù không thực hiện đầy đủ chức trách của một người mẹ nên có, thế nhưng mẹ đã bảo vệ cô nhiều năm như vậy, không buồn, không ngừng lớn lên, không để cho cô phải chịu một chút khổ cực, cũng là một mình mẹ, nhiều đêm khuya một mình, mỗi ngày không ngừng xóa đi nỗi nhớ nhung, đem cay đắng, nước mắt xóa đi, chỉ đem lại nụ cười cho cô.

Lúc trước khi cô còn nhỏ, bởi vì trong lòng buồn phiền, không muốn mẹ tái hôn, mẹ của cô liền không nhắc lại chuyện này.

Chờ cô lớn hơn, cô hiểu chuyện, những năm kia mẹ cô đã trải qua những khó khăn như thế nào.

Nhưng mà cuộc sống, đều phải tiếp diễn.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 471: Quyết định kết hôn 3

Chương 473: Quyết định kết hôn 3

Editor Quỳnh Nguyễn.

Từ khi Trình Chi Ngôn lên đại học, cô nhìn thấy cha mẹ anh thường thường nhìn gian phòng trống rỗng sau đó chờ người ra, liền không tự chủ được nghĩ tới sau này mình lên đại học, trong căn phòng cũng chỉ còn lại mẹ cô sống một mình!

Sau khi cha mất, cô mặc dù không có cha, thế nhưng bên cô còn có mẹ, còn có anh, còn có cha mẹ anh bên cạnh cô, bảo vệ cô.

Nhưng còn mẹ thì sao?

Mẹ chỉ có mình cô.

Nhưng mà cô nhỏ như vậy, căn bản không có biện pháp bảo vệ mẹ, trái lại đều là khóc lóc nhón nháo đòi đi tìm cha, cô cơ hồ không biết an ủi mẹ, cuối cùng vô duyên vô cớ khiến mẹ lại đau lòng.

Mặc dù cho tới bây giờ, mẹ của cô đã thích người khác, mà người đó cũng đã hướng về mẹ cô cầu hôn, mẹ vẫn hướng về cô hỏi, Tiểu Thỏ, mẹ có thể tái hôn không?

Nước mắt Tiểu Thỏ, lập tức liền chảy ra.

Cô rốt cuộc là không có hiểu nhiều chuyện, mới có thể khiến mẹ cô nhiều năm sống như vậy.

Cô ngẩng đầu lên, nhớ lại về tuổi trẻ đẹp đẽ của mẹ cô, không biết từ lúc nào, trên trán của mẹ cô đã bắt đầu xuất hiện nếp nhăn, trên mái tóc đen cũng đã bắt đầu pha thêm mấy sợi tóc bạc.

Cũng may năm tháng tuy rằng dễ mỹ nhân không còn trẻ, nhưng cũng lưu lại cho mẹ cặp mắt sáng ngời.

Mẹ Tiểu Thỏ chợt thấy sau khi mình nói xong câu kia, nước mắt Tiểu Thỏ bắt đầu từng giọt rơi xuống, lập tức hoảng hồn, cô đưa tay ôm lấy bờ vai của Tiểu Thỏ, đưa đầu cô đặt ở trên vai mình, bàn tay nhẹ nhàng vỗ vỗ sau lưng Tiểu Thỏ, hoảng loạn nói: “Tiểu Thỏ, làm sao vậy, đừng khóc, đừng khóc, nếu như con không đồng ý cho mẹ tái hôn, mẹ sẽ không kết hôn, cả đời còn lại mẹ cũng không kết hôn, chỉ bên cạnh nuôi dưỡng con, có được hay không?”

Tiểu Thỏ nghe xong những lời này, chợt nước mắt càng nhiều hơn.

Cô dùng sức hít hít mũi của chính mình, từ trong lòng mẹ cô ngời thẳng lên, xoa xoa nước mắt nói: “Không phải, là con .... Con vui mừng quá!”

“Vui mừng?” Mẹ Tiểu Thỏ nhìn cô đầy vẻ nghi hoặc.

“Ừ.” Tiểu Thỏ gật gù, nhưng vẫn như cũ không khống chế được nước mắt của chính mình vẫn đang rơi xuống, “Mẹ, mẹ cùng chú Từ nhất định phải hạnh phúc!”

Mẹ Tiểu Thỏ ngăn người ra, một lát mới phản ứng lại, cô tròn mắt nhìn Tiểu Thỏ, âm thanh kích động, lắp bắp nói: “Tiểu Thỏ, ý con là..... Con đồng ý cho mẹ và chú Từ kết hôn với nhau?”

“Ừ.” Tiểu Thỏ xoa xoa nước mắt, mũi lại dùng sức khịt khịt.

Cô nhìn thấy Từ Hường Từ cùng Từ Cảnh Thần đáng vẻ tựa hồ đều đồng thời thờ phào nhẹ nhõm, liền không nhịn được có chút ngạc nhiên quay đầu lại nhìn Từ Cảnh Thần nói: “Không phải, người phản đối nhất không phải là cậu sao, cậu làm sao đột nhiên lại nghĩ lại rồi?”

Từ Cảnh Thần đại khái là không nghĩ tới Tiểu Thỏ đột nhiên chất vấn mình, cả người sửng sốt một chút, sau đó vẻ mặt không được tự nhiên nói: “Ai cần cô quan tâm.”

“Cảnh Thần!” Từ Hường Từ quay đầu, bắt đầu dĩ nhiên nhìn con trai mình một chút, âm thanh ôn hòa nói: “Đối với chị không được vô lễ như vậy!”

“Ai nói cô ta là chị con? Con còn không thừa nhận!” Từ Cảnh Thần từ khuôn mặt nhỏ nhắn tuấn tú của Từ Cảnh Thần liền đỏ ửng lên.

“Chẳng phải bởi vì con rất thích chị Tiểu Thỏ, muốn Tiểu Thỏ làm chị của con, mới đồng ý cho cha cầu hôn mẹ Tiểu Thỏ hay sao?” Từ Hường Tư về mặt đầy ngạc nhiên nhìn cậu ta.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 472: Quyết định kết hôn 4

Chương 474: Quyết định kết hôn 4

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Cha cha cha..... Cha đừng nói lung tung!” Từ Cảnh Thần vội vàng vàng tiến lên che miệng Từ Hường Tư lại, về mặt giấu đầu lòi đuôi nói: “Ai nói con thích chị, con làm sao có thể thích chị!”

“Nha.....” Từ Hường Tư đem bàn tay của Từ Cảnh Thần trên miệng xuống, một mặt cười xấu xa nói: “Cũng không biết là ai nhất định phải hoàn thành việc bố trí màu hồng cho phòng của mình, còn mua một đồng lớn búp bê thỏ về.”

“Không cho nói, không cho nói!” Từ Cảnh Thần hướng về cha mình quát.

Chuyện như vậy, làm sao có thể nói ngay trước mặt Tiểu Thỏ chứ!

Sau đó cậu ta nhất định sẽ bị cười nhạo!

“A?” sau khi Tiểu Thỏ nghe xong Từ Hường Tư, hơi ngẩn ra, sau đó nhìn Từ Cảnh Thần bằng ánh mắt đầy nghi hoặc nói: “Tại sao cậu lại đem phòng biến thành màu hồng vậy?”

Từ Cảnh Thần trốn mất đầu về hung dữ nhìn cô một chút, sau đó quay đầu đi, không nói lời nào.

Từ Hường Tư vẫn nở nụ cười xán lạn hướng về Tiểu Thỏ nói: “Thật ra chú cũng không biết tại sao, còn tưởng rằng đứa trẻ này đột nhiên bị nữ tính, cho đến hôm nay chú đến nhà cháu tham quan, nhìn qua phòng của cháu chú mới biết.....”

Tiếng nói dừng lại một chút, đôi mắt sâu thẳm nhìn về phía Từ Cảnh Thần, tiếp tục cười lớn rồi nói: “Hóa ra là chính vì gian phòng của Tiểu Thỏ, Cảnh Thần chẳng qua là đem gian phòng của mình bố trí giống như gian phòng của cháu.”

“Bố trí thành giống gian phòng của cháu?” Tiểu Thỏ ngẩn người ra, quay đầu nhìn lại Từ Cảnh Thần, vẫn đầy nghi hoặc hỏi: “Tại sao vậy?”

“.....” Gương mặt Từ Cảnh Thần đỏ lên, nhìn cô, không biết nói gì.

“Có thể là trước đó có một lần nó bị sốt ở nhà cháu.” Từ Hường Tư đưa tay sờ sờ đầu con trai mình, cười híp mắt nói: “Từ sau lần đó, nó liền bắt đầu bố trí gian phòng, có lẽ là cảm thấy phòng của cháu khá là ấm áp, có thể cho nó cảm giác của gia đình.”

Lần cậu ta sốt a???

Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, chuyện tình của hai, ba năm trước đó?

Sau đó cô cũng không làm sao gặp lại Từ Cảnh Thần, ngày hôm nay giống như là lần thứ nhất trong năm nay cô gặp cậu ta.

Tiểu Thỏ vừa suy nghĩ vừa hướng về nhìn Từ Cảnh Thần.

Cậu ta hiện tại đã học lớp sáu.

Chỉ là xem ra thật giống như thời điểm năm lớp ba không có gì khác biệt.....

Tiểu Thỏ trong lòng đầy nghi hoặc mà suy nghĩ, cô nhớ tới chính mình khi học năm lớp sáu đã cao một mét sáu, nhưng mà nhìn Từ Cảnh Thần trước mắt thật chưa tới một mét sáu nha??

Cô quay đầu nhìn chú Từ đang ngồi bên cạnh.

Chú Từ vóc dáng cũng rất cao nha, dựa theo quy tắc mà nói, thì Từ Cảnh Thần cũng không thể thấp như thế nha.....

Từ Cảnh Thần cảm thấy ánh mắt Tiểu Thỏ đang dán chặt lên người mình, quét qua quét lại nhiều lần, rốt cuộc không nhận được đành mở miệng hỏi: “Chị đang nhìn gì chứ???”

“Tôi đang nhìn cậu..... Vóc dáng thật không cao thêm chút nào nha.....” Tiểu Thỏ đưa tay gãi gãi đầu của mình, ánh mắt đầy khó hiểu nói: “Cảm thấy cậu không có cao hơn tôi khi học lớp sáu.”

“Chị.....” Từ Cảnh Thần nguyên bản mặt đang ửng hồng, nghe xong liền trực tiếp đỏ bừng bừng lên rồi.

“Tiểu Thỏ.” Mẹ Tiểu Thỏ gấp gấp kêu một tiếng, kiên nhẫn hướng về cô nói: “Thời kỳ trưởng thành của con gái đến sớm hơn con trai hai năm, vì thế vóc dáng con lúc đó mới cao lên, bình thường con trai lớn lên không bắt đầu từ đó, mà phải chờ lên trung học phổ thông, vóc dáng mới bắt đầu phát triển.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 473: Quyết định kết hôn 5

Chương 475: Quyết định kết hôn 5

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Thật sao???” Khuôn mặt Tiểu Thỏ đầy vẻ nghi hoặc nhìn mẹ mình nói: “Nhưng con nhớ tới anh nước chanh khi học lớp sáu, cũng đã rất cao nha.”

Cô còn nhớ vào lúc đó, cô mỗi ngày đều phải ngẩng đầu lên để nói chuyện với anh.

“Đưa trẻ ngốc!” Mẹ Tiểu Thỏ có chút buồn cười nhìn cô nói: “Đó là bởi vì khi đó con còn bé, rất lùn, con khi đó mới năm tuổi, nhìn cậu ta tất nhiên cảm thấy cao rồi.”

“Thật sao?” Tiểu Thỏ gật gật đầu, được rồi.... Ai bảo anh so với cô lớn hơn bảy tuổi, cô cảm giác bản thân từ nhỏ đến lớn vẫn luôn phải ngược lên nhìn anh.

“Được rồi, được rồi, nếu Tiểu Thỏ cũng đồng ý chuyện chúng ta kết hôn, vậy chúng ta liền tìm ngày để tổ chức lễ cưới đi.” Từ Hường Tư cười híp mắt nhìn Tiểu Thỏ, đúng lúc này liền chuyển sang chuyện khác: “Ta cũng muốn sớm tìm một công ty để tổ chức đám cưới.”

“Còn muốn làm lễ cưới???” Mẹ Tiểu Thỏ hơi ngượng ngùng mà liếc nhìn Từ Hường Tư, nhỏ giọng nói: “Hay là thôi đi, các con đều đã lớn như vậy, cũng không phải là lần thứ nhất kết hôn, tổ chức làm lễ cũng không tiện.”

“Có gì mà không tiện?” Từ Hường Tư đưa tay nhẹ nhàng ôm vai mẹ Tiểu Thỏ, âm thanh ôn nhu nói: “Anh và em là lần thứ nhất kết hôn, bất kể như thế nào, anh nhất định phải cho em một lễ cưới thịnh soạn!”

Trong nháy mắt, khuôn mặt mẹ Tiểu Thỏ đỏ lên.

Tiểu Thỏ cùng Từ Cảnh Thần liếc mắt nhìn nhau, cùng đồng thời hướng về đối phương le lưỡi một cái.

Chuyện đã quyết định như vậy, buổi tối đó nhất định là cùng đi ra ngoài ăn cơm chúc mừng một hồi.

Cũng may là ngày mai là thứ bảy, mấy người Tiểu Thỏ cũng không có tiết học, bài tập về nhà thì cũng có thể để hôm sau làm cũng được.

Trước khi ra cửa trước, Tiểu Thỏ liền nhắn tin thông báo cho Trình Chi Ngôn, đại khái muốn nói chính mình cùng mấy người chủ Từ ra ngoài ăn cơm, chờ cô ăn cơm về sẽ tìm anh.

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn màn hình điện thoại di động, khóe môi hơi nhếch lên, ngón tay thon dài gõ thật nhanh, gửi lại một tin nhắn cho cô: “Đi đi, tuyệt đối không được uống rượu, nếu không lại trở về xâm sở anh!”

Tiểu Thỏ nhìn tin nhắn trên màn hình điện thoại, trong nháy mắt khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, cô vội vàng đem điện thoại di động của chính mình nhét vào trong túi, leo lên xe của chú Từ.

Từ Cảnh Thần bên cạnh không hiểu sao mặt Tiểu Thỏ đỏ lên, không nhận được hướng về cô hỏi: “Chị sao mặt đỏ vậy?”

“Không có gì.” Tiểu Thỏ đáp lại một tiếng, trong lòng bất chợt cảm thấy chột dạ.

Ăn xong bữa cơm, Từ Hường Tư lái xe đưa mẹ con Tiểu Thỏ về nhà, đến khi về đến cửa, Tiểu Thỏ cùng mẹ xuống xe, không nghĩ Từ Cảnh Thần cũng theo xuống.

Từ Hường Tư về mặt vô cùng khó hiểu nhìn con trai của mình, kỳ quái nói: “Cảnh Thần, con xuống làm gì?”

Từ Cảnh Thần đứng bên ngoài xe, khuôn mặt tuần tú bất chợt đỏ lên, “Con..... Hôm nay con muốn ở nhà Tiểu Thỏ.”

.....

Cậu ta vừa nói ra lời này, phạm vi xung quanh hoàn toàn một bầu không khí yên tĩnh.

Từ Hường Tư bất chợt cảm thấy có chút buồn cười nhìn cậu ta nói: “Làm sao lại đột nhiên muốn ở nhà Tiểu Thỏ? Trước kia không phải còn nói là không thích chị hay sao?”

“.....” Từ Cảnh Thần không biết nói lời nào, khuôn mặt đỏ lên.

“Ở lại thì ở lại đi, ngược lại sau này đều là người một nhà, ở chỗ nào không được.” Mẹ Tiểu Thỏ cười híp mắt nhìn Từ Cảnh Thần nói: “Lát nữa, di sẽ dọn một phòng bên cạnh phòng Tiểu Thỏ, sau này Cảnh Thần đến nhà chúng ta, cũng có phòng riêng của mình.”

“Con muốn ngủ trong phòng Tiểu Thỏ.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 474

Chương 476. Tiểu quý ở đâu ra

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Con muốn ngủ ở phòng Tiểu Thỏ.” Từ Cảnh Thần cực kỳ thân nhiên nhìn mẹ Tiểu Thỏ, thanh âm thanh thúy nói.

“Cái này...” Mẹ Tiểu Thỏ ngớ ra một chút, quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên trả lời như thế nào.

“Cảnh Thần.” Từ Hường Tư nhú nhú mày, cúi đầu quát lớn con trai của mình một tiếng nói: “Không thể không lễ phép như vậy, con đi nhà Tiểu Thỏ là làm khách, làm sao có thể ngủ phòng chị Tiểu Thỏ?”

“Con chính là thích căn phòng kia.” Từ Cảnh Thần về mặt kiêu ngạo nhìn Tiểu Thỏ.

Cảm giác kia thật giống như là Đại vương ta nhìn trúng gì đó, người phải cảm giác vinh hạnh, thức thời liền ngoan ngoan cống hiến gì đó đi lên.

Tiểu Thỏ có chút buồn cười nhìn Từ Cảnh Thần nói: “Cậu như vậy có tính là tu hú chiếm tổ chim khách không??”

Từ Cảnh Thần hást cầm lên nhìn cô, không nói lời nào.

“Cái này. . .” Mẹ Tiểu Thỏ có chút xấu hổ cười cười nói: “Có phải Cảnh Thần thích phong cách trang trí phòng Tiểu Thỏ hay không?? Di cũng trang trí phòng của con giống như chị ấy được không??”

“Không cần, con chính là ngủ phòng của cô ấy.” Từ Cảnh Thần đưa tay chỉ Tiểu Thỏ một phen, kiên trì nói.

“Cậu ngủ phòng tôi, tôi ngủ chỗ nào a?” Tiểu Thỏ nhin không được liếc cậu một cái, tức giận nhìn cậu nói.

“Cô có thể ngủ cùng tôi, cũng có thể nhìn tôi ngủ, tựa như lần trước tôi phát sốt.” Từ Cảnh Thần nghĩ nghĩ, vô cùng nghiêm túc hướng tới Tiểu Thỏ nói.

“...”

“...”

Từ Hường Tư có chút xấu hổ nhìn mẹ Tiểu Thỏ, đứa nhỏ này, thật sự là từ nhỏ bị ông làm hư, hiện tại biến thành tính cách muốn thế nào được cái đó, ông thật sự là khó thoát trách nhiệm.

Mẹ Tiểu Thỏ cũng có chút xấu hổ nhìn Từ Hường Tư, này... Dù sao không phải con mình, bà cũng không quá quản giáo a.

Ngay lúc ở xung quanh đều là một mảnh trầm mặc, Tiểu Thỏ rút cục nhìn không được trực tiếp đưa tay “Bốp” một tiếng, liền trực tiếp gõ đầu Từ Cảnh Thần một phen.

“...”

Mọi người lập tức đều đã ngây ngẩn cả người.

Từ Cảnh Thần đưa tay sờ sờ đầu mình, đôi mắt xinh đẹp trừng Tiểu Thỏ nói: “Cô vậy mà đánh tôi!”

“Tôi đánh cậu thì sao?” Tiểu Thỏ hướng về phía Từ Cảnh Thần làm mặt quỷ nói: “Sau này tôi chính là chị cậu, chị gái đều là sẽ bắt nạt em trai, cậu không biết sao? ? Nếu như cậu ngoan ngoãn, tôi sẽ ít bắt nạt cậu một chút, nếu như cậu không ngoan, tôi liền đánh cậu mỗi ngày!!”

“Cô nghĩ rằng tôi đánh không lại cô?” Từ Cảnh Thần trừng mắt nhìn cô, thanh âm rầu rĩ nói.

“A... A..., đúng rồi, cậu có học Taekwondo, hiện tại là đai đen đi?” Tiểu Thỏ như là đột nhiên bỗng nhiên tỉnh ngộ nhìn cậu nói: “Nhưng mà không phải cậu nói huấn luyện viên các cậu không cho nhóm người các cậu dùng Taekwondo đánh nhau sao? Cho nên, chẳng lẽ cậu thật sự định đánh tôi? Tôi là nữ sinh a, nam sinh là không thể đánh nữ sinh!”

“...” Từ Cảnh Thần vẻ mặt buồn bực nhìn cô, muốn phản bác mà lại không thể nào hạ miệng.

“Cho nên, cậu ngoan ngoãn người nào ngủ nhà đây.” Tiểu Thỏ nhìn bộ dáng Từ Cảnh Thần kinh ngạc, hết sức hài lòng vỗ vỗ tay nói: “Nói cách khác, cậu liền ngoan ngoãn về nhà đi ngủ.”

“...” Từ Cảnh Thần trầm mặc chốc lát, rút cục yên lặng gật đầu nói: “Được.”

Một tiếng này mới vừa ra khỏi miệng, liền làm Từ Hường Tư hoảng sợ.

Phải biết rằng con trai này từ nhỏ không ai quản giáo liền dưỡng thành tính cách cậu nói một không cho người khác nói hai.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 475

Chương 477. Tiểu quỷ ở đâu ra 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhiều năm qua như vậy, vì tính cách này của cậu Từ Hường Tư đau đầu không ít.

Nhưng mà trước mắt, Tiểu Thỏ nói mấy câu vô cùng đơn giản cậu liền gật đầu đồng ý.

Từ Hường Tư cảm thấy đây cũng quá khó tin.

“Được, vậy thì quyết định như vậy, đi đi thu dọn phòng” Mẹ Tiểu Thỏ mắt thấy Từ Cảnh Thần không tiếp tục kiên trì ngủ phòng Tiểu Thỏ, nhất thời thờ dài nhẹ nhõm một hơi vội vàng cười hoà giải nói.

“Vậy thì phiền toái em rồi.” Từ Hường Tư vẫn là có chút lo lắng nhìn thoáng qua Từ Cảnh Thần, Xú tiểu tử này còn không nhất định phải cho cậu sinh ra cái trò gian trá gì không.

Từ Cảnh Thần nhàn nhạt liếc mắt nhìn ông, phát tay tạm biệt cùng ông, liền xoay người hướng tới cửa chính nhà Tiểu Thỏ đi tới.

Tiểu Thỏ có chút không biết nói gì giật giật khóe miệng, xoay người cười tit mắt hướng tới Từ Hường Tư nói một tiếng tạm biệt “Chú Từ”, lúc này mới đi theo về nhà.

Lão Từ thờ dài một tiếng, chui về trong xe chính mình trong lòng tràn đầy lo lắng.

Sau khi về nhà bởi vì mẹ Tiểu Thỏ thu dọn căn phòng cho Từ Cảnh Thần, Tiểu Thỏ liền mang theo cậu trở về phòng mình trước.

Từ Cảnh Thần ngược lại cũng không khách khí, vừa vào phòng Tiểu Thỏ liền trực tiếp cởi áo khoác cả người hướng tới giường lớn hồng nhạt của cô ngã xuống.

Tiểu Thỏ có chút bất đắc dĩ nhìn cậu, lúc đang chuẩn bị nói chút gì điện thoại di động đột nhiên nhận một cái tin nhắn.

Cô cúi đầu nhìn thoáng qua là Trình Chi Ngôn gửi qua:

Còn chưa có trở lại?

Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, không có trả lời tin nhắn, mà là trực tiếp đưa điện thoại di động vào trong túi, nhìn Từ Cảnh Thần một cái, lập tức hướng tới trên ban công đi tới.

Từ Cảnh Thần trên giường lớn Tiểu Thỏ chuyển người lại, nhìn bóng dáng cô hướng tới ban công đi đến, kỳ quái nói “Cô đi chỗ nào? ?”

“Đi cách vách.” Tiểu Thỏ vừa nói vừa từ trên ban công bỏ qua.

Từ Cảnh Thần xoay người một cái không chịu nổi tò mò trong lòng, từ trên giường đứng lên cũng đi theo ban công lật chuyển qua.

Chẳng qua động tác của cậu rất nhẹ, gần như không có thanh âm gì, Tiểu Thỏ cũng không có phát hiện cậu đi theo sau lưng mình.

Trong phòng Trình Chi Ngôn, anh đang ngồi ở trước bàn sách, trong tay cầm một quyển sách nghiêm túc nhìn, ngọn đèn mờ nhạt kéo bóng dáng của anh thật là dài.

Tiểu Thỏ nhẹ chân nhẹ tay đi đến gần anh, một đôi tay mảnh khảnh trắng nõn bắt ngờ che ở trên ánh mắt của anh, sau đó cố ý đè thấp thanh âm nói: “Đoán xem tôi là ai? ?”

Trình Chi Ngôn từ lúc cô vào gian phòng cũng đã nghe được thanh âm chỉ là vẫn ngồi như vậy không có lên tiếng muốn nhìn một chút cô định làm sao mà thôi, không nghĩ tới cô lớn như vậy vậy mà vẫn thích ngoạn chơi trò chơi đoán người mấy đứa nhỏ hay chơi.

Trình Chi Ngôn có chút dở khóc dở cười đưa tay cầm bàn tay nhỏ cô che trên mắt mình, thanh âm trầm thấp mà bất đắc dĩ nói: “Tiểu Thỏ...Mùi sữa trên người em như thế, em nghĩ rằng anh ngủ không được sao?”

“A? ?” Tiểu Thỏ ngó ra một phen, theo bản năng cúi đầu ngửi tay áo chính mình, nào có cái vị sữa gì, làm sao cô ngủ không thấy a.

Trình Chi Ngôn túm tay cô, hơi chút dùng lực liền ôm cả người cô lại ngồi ở trên chân mình, trán để cái trán của cô, trong ánh mắt tràn đầy ý cười hỏi: “Nói đi, hôm nay lại ăn bao nhiêu kẹo sữa?”

“Không nhiều a. . .” Tiểu Thỏ một bộ dáng ra vẻ vô tội nhìn anh nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 476

Chương 478. Tiểu quỷ ở đâu ra 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ bộ dáng ra vẻ vô tội nhìn anh nói, “Chỉ hai ba viên mà thôi.”

“Vậy sao.” Trình Chi Ngôn vừa cười vừa cúi người phủ trên cánh môi hồng nhuận của cô, thanh âm trầm trầm nói: “Để cho anh kiểm tra một phen. . .”

“Ừm. . .” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt nhìn khuôn mặt Trình Chi Ngôn gần trong gang tấc, nhìn không được đưa tay dầm dầm ngực của anh.

Thật là, người này nói như thế nào hôn liền hôn a. . .

Bởi vì cô là bị Trình Chi Ngôn ôm ngồi ở trên đùi cho nên tầm mắt cô đúng lúc quay về cửa ban công phòng Trình Chi Ngôn.

Vừa mới bắt đầu cô còn không có để ý, chỉ là năm giây qua đi cô đột nhiên phát hiện, hình như có một đầu người đang núp sau cửa ban công phòng Trình Chi Ngôn, chớp chớp mắt nhìn chằm chằm bọn họ.

Tiểu Thỏ trong lòng cả kinh, vội vàng dùng lực đẩy Trình Chi Ngôn ra.

“Làm sao vậy? ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi ngẩn ra, đưa tay khẽ vuốt khóe miệng hồng nhuận của cô, kỳ quái nói.

“...” Tiểu Thỏ đưa tay chỉ phía sau của anh.

Trình Chi Ngôn về mặt mờ mịt xoay người sang chỗ khác, nhìn thấy trên cửa ban công phòng mình vậy mà dán một gương mặt người, trong lòng nhảy mất hồi hộp một phen, đợi anh nhìn kỹ phát hiện thực ra kia là đứa bé trai, nhin không được nhú nhú mày, đứng dậy đi đến cửa ban công trước mặt, mở cửa, nhìn Từ Cảnh Thần đứng ở bên ngoài về mặt nói: “Sao là cậu?”

“...” Từ Cảnh Thần ngẩng đầu nhìn Trình Chi Ngôn, lại nhìn nhìn Tiểu Thỏ về mặt quần bách đứng ở trong phòng nói: “Anh ta là bạn trai cô sao?”

“Uh`m...” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ gật gật đầu.

“A....” Không phải nói trước kia cô nói anh ta chính là một người hàng xóm bình thường sao.” Từ Cảnh Thần vô cùng tự nhiên đi vào phòng Trình Chi Ngôn, đôi mắt xinh đẹp tùy ý đánh giá bốn phía trong phòng anh.

“Hàng xóm bình thường?” Trình Chi Ngôn khẽ nhú mày, trong đôi mắt mang theo một tia nghi hoặc nhìn về phía Tiểu Thỏ đứng ở bên cạnh mình.

“Ách... Cái này... Hiểu lầm, hiểu lầm...” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ cười cười, đưa tay gãi gãi đầu mình hướng tới Từ Cảnh Thần nói: “Cậu đừng nói lung tung a, tôi nói anh nước chanh là hàng xóm bình thường lúc nào.”

“Nhưng mà lần trước tôi hỏi cô, cô cũng không có phủ nhận a.” Từ Cảnh Thần tự nhiên chuyển động một vòng trong phòng Trình Chi Ngôn, cặp mắt tràn đầy vô tội nhìn Tiểu Thỏ, giang hai tay nói.

“...”

Tiểu Thỏ nhin không được có chút đau đầu vỗ trán, cái tiểu quỷ này...

“Cậu cùng tôi đây làm gì a? ”

“Tôi liền đến xem sao.” Từ Cảnh Thần chuyển xong một vòng đứng trước mặt Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn, mỉm cười nói: “Không nghĩ qua là liền thấy được hình ảnh không nên nhìn.”

“...”

Trình Chi Ngôn hơi nhú mày nhìn Từ Cảnh Thần, thanh âm không vui nói: “Cậu có biết tùy tiện vào nhà người ta là hành vi rất không lễ phép hay không.”

“A....” Từ Cảnh Thần gật gật đầu, vô cùng thần nhiên nói: “Tôi biết a, nhưng mà tôi vốn là người không có lễ phép a, không tin anh hỏi Tiểu Thỏ, hai năm trước cô còn nói qua tôi không có lễ phép rồi.”

“...”

Tiểu Thỏ tiếp tục vỗ trán.

Trình Chi Ngôn tiếp tục nhú mày.

Từ Cảnh Thần đi đến trước giá sách Trình Chi Ngôn, tiện tay cầm một quyển 《 Mao chủ tịch truyền 》 lật đi lật lại, sau đó cười nhạo nói: “Quả nhiên là Lão Nam Nhân mới có thể nhìn cái này.... Sách này trên giá sách ba tôi cũng có.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 477

Chương 479. Tiểu quỷ ở đâu ra 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Lão Nam Nhân...??

Trình Chi Ngôn đầu đầy hắc tuyến nhìn anh, khóe miệng giật giật, sau một lúc lâu nói không ra lời.

“Không có ý nghĩa...” Từ Cảnh Thần cầm quyển 《 Mao chủ tịch truyền 》 lật chuyển vài cái, liền nhét trở về trên giá sách, tiếp theo lại hướng tới bên cạnh nhìn lướt qua, tiện tay cầm lấy một quyển 《 Chu Dịch phong thủy học 》，lắc đầu chắc chắn nói: “Loại sách lão tiên sinh thầy tướng số xem này vậy mà anh cũng xem? Xấu hổ a, vừa rồi tôi nói anh là Lão Nam Nhân sai rồi, tôi hẳn là gọi ông nội a.”

“...”

Trình Chi Ngôn lớn như vậy có lẽ cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp người dám châm chọc anh.

Đôi mắt anh hơi hơi híp híp, trong ánh mắt tách ra một tia nguy hiểm nhìn Từ Cảnh Thần nói: “Tiểu quý, vừa rồi cậu nói cái gì? ?”

“Tôi nói anh là ông nội.” Từ Cảnh Thần mở to đôi mắt xinh đẹp không sợ hãi nhìn thẳng Trình Chi Ngôn, ngữ khí khiêu khích nói.

“...”

“...”

Trong phòng nhất thời một mảnh an tĩnh.

Trong lòng Tiểu Thỏ một trận bối rối.

Xong rồi, xong rồi, hai người kia sẽ không đánh nhau đi? ?

Tuy rằng Từ Cảnh Thần đã là đai đen Taekwondo, dựa theo nguyên tắc mà nói hẳn là rất lợi hại, nhưng mà dù sao anh nước chanh lớn tuổi hơn so với cậu, vóc dáng cũng cao hơn cậu, mặc dù từ nhỏ đến lớn cô chưa từng thấy Trình Chi Ngôn đánh nhau, nhưng mà...

Ai? ? Từ từ. . .

Anh nước chanh rốt cuộc có thể đánh nhau hay không??

Ngộ nhờ sẽ không đánh nhau mà nói, bị Từ Cảnh Thần làm bị thương, cô nên làm cái gì bây giờ??

Nhưng nếu như cô giúp đỡ Trình Chi Ngôn đánh Từ Cảnh Thần mà nói, có thể bị nói thành là lấy lớn lấn nhỏ hay không?? Hơn nữa còn là hai người đánh một người...

Nhưng cô dù sao vẫn không thể giúp đỡ Từ Cảnh Thần đánh Trình Chi Ngôn đi? ?

Trong đầu Tiểu Thỏ đủ loại giả thiết càng không ngừng trôi qua, mỗi một tình huống đều bị cô phủ định, mãi đến đầu óc của cô sắp chết suy nghĩ, cô thấy khóe môi Trình Chi Ngôn hơi hơi ngoéo một cái, trong thanh âm mang theo một tia trêu tức hướng tới Từ Cảnh Thần nói: “Ai, cháu trai, chuyện gì? ?”

“...”

“...”

Trong phòng nháy mắt an tĩnh đáng sợ.

Từ Cảnh Thần trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Anh gọi tôi cái gì? ?”

“Cháu trai.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, thanh âm trầm thấp dễ nghe nói: “Không phải cậu mới vừa gọi tôi ông nội sao, vậy theo bối phận tôi gọi cậu là cháu trai.”

Anh vừa nói, vừa túm cánh tay Tiểu Thỏ, cười tít mắt kéo cả người cô vào trong ngực mình, tiếp tục trêu chọc nói: “Tới, cháu trai, đây là bà nội cháu, ngoan ngoan kêu một tiếng.”

....

Tiểu Thỏ rõ ràng thấy khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn tuấn tú của Từ Cảnh Thần đã tức giận đến xanh xao rồi.

Hai người kia nếu như tiếp tục ngốc trong cùng một căn phòng như vậy mà nói tuyệt đối sẽ đánh nhau!!

Tiểu Thỏ đang nghĩ ngợi nên làm sao hóa giải cái cục diện này, tiếng chuông di động của cô lại vang lên.

Thời điểm mấu chốt này chuông điện thoại di động quả thực chính là đến cứu mạng a!

Tiểu Thỏ vội vàng di động của mình từ trong túi áo ra, cúi đầu nhìn thoáng qua, trên màn hình điện thoại di động biểu hiện người gọi là “Lão mẹ.”

Vì thế cô đề xuống nút nghe, điều chỉnh tốt biểu cảm, trong thanh âm mang theo một chút ý cười sung sướng hướng tới bên kia điện thoại hô một tiếng: “Mẹ, chuyện gì nha? ?”

“Con cùng Cảnh Thần chạy đi đâu? ? Mẹ thu dọn xong phòng cho Cảnh Thần, con dẫn nó đến xem, xem nó có thích hay không, nếu như còn muốn cái gì mà nói liền nói với mẹ, ngày mai mẹ đi mua.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 478

Chương 480. Tiểu quý ở đâu ra 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Cái kia. . . Con cùng Cảnh Thần ngoạn chơi bên anh nước chanh này, ha ha ha ha... Chúng ta trở về, lập tức liền đến!!” Tiểu Thỏ cười khan vài tiếng với điện thoại, liền cúp điện thoại vội vàng túm chặt cánh tay Từ Cảnh Thần nói: “Đi, phòng của cậu dọn xong, theo tôi trở về đi xem đi.”

“A...” Từ Cảnh Thần thu hồi ánh mắt trùng lẫn nhau cùng Trình Chi Ngôn, đang chuẩn bị xoay người cùng Tiểu Thỏ đi, thanh âm Trình Chi Ngôn lạnh lạnh vang lên sau lưng bọn họ nói: “Tối hôm nay tiểu quý này ở nhà em.”

Bước chân Tiểu Thỏ đi ra ngoài lập tức liền dừng lại.

Cô phần nộ quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn, sờ sờ cái mũi của mình nói: “Ha ha. . . Đúng vậy a. . .”

Trình Chi Ngôn hơi nhũn lòng mày thanh âm không vui nói: “Tiểu quý, về nhà mình đi.”

“Ai cần anh lo!” Từ Cảnh Thần hướng về phía Trình Chi Ngôn làm mặt quỷ, đột nhiên đưa tay ôm cánh tay Tiểu Thỏ, đặt đầu mình trên bờ vai cô cọt xát nói: “Ba tôi muốn kết hôn cùng mẹ Tiểu Thỏ, sau này nhà Tiểu Thỏ chính là nhà tôi, tôi muốn ở bao lâu liền ở bao lâu, anh quản được sao? ?”

“...”

“...”

Tiểu Thỏ mất thấy vẻ mặt trên khuôn mặt thanh tú Trình Chi Ngôn từ từ trở nên khó coi, trong lòng nháy mắt lệ rơi thành sông.

“Sau này cậu ở chỗ này? ?” Trình Chi Ngôn hí đôi mắt đẹp, thanh âm gần từng chữ từ giữa kẽ răng bay ra.

“Đúng a.” Từ Cảnh Thần tiếp tục vẻ mặt khiêu khích nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Sau này Tiểu Thỏ trừ anh nước chanh ra còn sẽ có Cảnh Thần em trai.”

Từ Cảnh Thần vừa nói vừa quay đầu nhìn về Tiểu Thỏ cười tít mắt hỏi: “Chị sau này cho dù xảy ra chuyện gì chị cũng bảo vệ em chứ?”

“Đúng a...” Tiểu Thỏ bị một tiếng “Chị” kia làm trong lòng run lên, theo bản năng gật gật đầu.

“Em nhớ rõ trước kia có một lần sau khi tan học mấy bạn học bao vây em, lúc ấy là chị đã cứu em.” Từ Cảnh Thần tiếp tục vẻ mặt vô hại tươi cười hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Sau này chị cũng sẽ vẫn đứng phía bên em đi? Chị Tiểu Thỏ...”

“Ách. . . Cái này. . .” Tiểu Thỏ lắp bắp vậy mà không biết nên trở về thế là tốt hay không nữa.

Cô cảm thấy Từ Cảnh Thần mở miệng một tiếng “Chị” gọi mình, hình như là có cái âm mưu gì, nếu không thì lấy tính cách người này sẽ không thân thiết như vậy với cô.

“Còn có lần em phát sốt đó, cũng là chị chiếu cố em.” Trên gương mặt tuấn tú Từ Cảnh Thần, đôi mắt xinh đẹp lấp lánh phát sáng nhìn Tiểu Thỏ nói: “Sau này chị còn nguyện ý làm cơm ăn cho em không?”

“Uh`m. . . Cái này có thể....” Tiểu Thỏ quay đầu nhìn gương mặt Từ Cảnh Thần giống như thiên sứ vô hại, cẩn thận nghĩ nghĩ, lúc này mới thật cẩn thận lên tiếng lên tiếng.

Trình Chi Ngôn đứng tại chỗ, có chút buồn cười nhìn Từ Cảnh Thần vẻ mặt khoe ra, rốt cục thanh âm lạnh lạnh mở miệng nói: “Tiểu quý, chị cậu sớm muộn gì đều là phải gả cho tôi, trở thành người của tôi, cho nên, sau này cậu muốn ăn cơm nhà của chúng tôi mà nói, liền ngoan ngoan hô một tiếng anh rể tôi nghe một chút.”

Lời nói nói xong Tiểu Thỏ đỏ bừng cả khuôn mặt.

Cái gì kêu sớm muộn gì sẽ trở thành người của anh a? ?

Anh trước mặt một cái học sinh tiểu học nói như vậy thật sự tốt sao? ?

“Anh đừng vọng tưởng, chờ chị Tiểu Thỏ hai mươi ba tuổi anh đã là Lão Nam Nhân ba mươi tuổi rồi.”

Chương 479

Chương 481. Ngủ cùng anh mới an toàn

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn neho đôi mắt lại nhìn Từ Cảnh Thần, cho dù tính tình anh tốt cũng thật sự không chịu đựng được một cái tiểu quý vừa đến bả vai mình không ngừng hướng tới anh gọi “Lão Nam Nhân, Lão Nam Nhân”, “Tiểu quý, cậu là tìm đánh sao? ?”

Từ Cảnh Thần hướng tới Trình Chi Ngôn vô cùng đáng đánh đòn cười cười, đang chuẩn bị chọc anh vài câu, liền nghe được mẹ Tiểu Thỏ cách vách ban công hướng tới bên này hô lớn: “Tiểu Thỏ! Cảnh Thần! Hai người các con sao vẫn chưa trở lại?”

“Đến đây, đến đây, đã tới rồi!” Tiểu Thỏ vội vàng xoay người lôi kéo cánh tay Từ Cảnh Thần liền hướng tới ban công đi tới.

Hai người kia! Tuyệt đối là bất tự không hợp!!

Tiểu Thỏ vừa đi vừa nghĩ.

Chờ hai người bọn họ trước sau từ ban công trở về, sau khi nhìn phòng mới Từ Cảnh Thần một phen, thời gian đã không còn sớm rồi.

Tiểu Thỏ gấp một cái, hướng tới Từ Cảnh Thần vẫy vẫy tay nói: “Tôi trở về phòng tắm rửa trước, cậu cũng tắm rửa ngủ đi, chúc ngủ ngon!”

“A..., chúc ngủ ngon.” Từ Cảnh Thần nhìn bộ dáng Tiểu Thỏ vẻ mặt buồn ngủ, cũng không nói thêm cái gì, chỉ là hướng tới cô gật gật đầu.

“... ”

Tiểu Thỏ nghe cậu ngoan ngoãn nói “Chúc ngủ ngon” như vậy, bước chân vốn định hướng ra phía ngoài đi lập tức dừng lại, cô xoay người lại, đôi mắt trên dưới đánh giá Từ Cảnh Thần không ngừng, mãi đến thấy toàn thân cậu sợ hãi mới kỳ quái nói: “Ài? Tôi nhìn thái độ cậu đối với tôi a, nhưng mà cậu chán ghét anh nước chanh như thế làm gì.”

Từ Cảnh Thần hơi hơi ngẩn ra, không nghĩ tới cô vậy mà hỏi vấn đề này.

Cậu chần chờ hai giây, sau đó vẻ mặt có chút không quá tự nhiên quay đầu đi, ánh mắt nhìn cửa sổ trong phòng, phía trên thủy tinh hiện bóng dáng hai người cậu và Tiểu Thỏ.

Thực ra từ bắt đầu, cậu và Tiểu Thỏ là hai người cực kỳ giống nhau, rõ ràng đều là thiên chi kiều tử (con trời), rõ ràng đều có điều kiện gia đình tốt, nhưng mà lại cứ trở thành gia đình đơn thân, trong quá trình lớn dần mất đi quan tâm cùng chú ý vốn có.

Cảm giác cậu với Tiểu Thỏ, mặc dù ngay từ đầu ít nhiều có chút mâu thuẫn, nhưng mà trải qua hai lần chuyện kia, cậu dần dần không quá chống đối cô rồi.

Có thể là vì từ nhỏ đến lớn cậu có thể có được quan tâm thật sự là ít lại càng ít, cho nên chỉ cần có một người sẵn lòng lộ ra tươi cười với cậu, hướng tới cậu vươn tay ra giúp đỡ, liền làm cho cậu ghi nhớ thật sâu trong lòng.

Nhưng mà, Trình Chi Ngôn....

Người kia, quả thực có thể làm cho người khác đổ kị đến nổi điên.

Từ Cảnh Thần bĩu môi không có trả lời vấn đề Tiểu Thỏ mà là xoay người hướng tới buồng vệ sinh trong phòng mình đi tới nói: “Không liên quan, không thích chính là không thích, chẳng lẽ còn muốn lý do sao? ?”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ bị cậu nói như vậy, nháy mắt cũng không biết nên nói cái gì đó mới tốt.

Sau một lúc lâu, cô nhìn nhà vệ sinh đóng cửa lại, đành phải lác lác đầu trở về phòng mình.

Chờ cô tắm rửa xong, thoải mái nằm ở trên giường, rót cục thờ phào nhẹ nhõm.

Trong vòng một ngày này chuyện đã xảy ra thật sự là nhiều lắm, Tiểu Thỏ chuyển người lại ở trên giường, mơ mơ màng màng nhớ lại, vô tình liền ôm chăn ngủ thiếp đi.

Trong lúc ngủ mơ Tiểu Thỏ mơ thấy chính mình cùng Trình Chi Ngôn cùng đi một cái công viên trò chơi thật lớn, sau đó bọn họ xếp hàng ngồi tàu siêu tốc, bay đến bãi đất trên bầu trời cô sợ hãi nhắm mắt trong lòng Trình Chi Ngôn trốn.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 480

Chương 482. Ngủ cùng tôi mới an toàn 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn vẫn ôn nhu ôm cô, nhẹ nhàng vỗ lưng của cô, an ủi cô để cho cô không phải sợ.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy địa phương an toàn nhất trên cái thế giới này chính là anh nước chanh ôm ấp rồi.

Vì thế trong lúc ngủ mơ Tiểu Thỏ nhin không được lại hướng tới chỗ ấm áp bên cạnh kia lại gần.

Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn người nào đó nhanh chóng dán lên mình, từ khi ôm cô từ phòng của cô trở về, cô liền liên tiếp hướng bản thân rúc vào, khiến cho anh nhích xa một chút, cô lại chui rúc, anh lại cách xa chút, kết quả đó là hiện tại cả người anh sắp bị đẩy xuống giường, cô vậy mà còn không ngừng hướng tới bản thân chui vào.

“Ủm . . .” Tiểu Thỏ ngủ mơ hồ, vốn cô cảm thấy chính mình đã hướng tới cái tay ấm kia dựa vào, nhưng mà không biết chuyện gì xảy ra, cái tay ấm kia vậy mà sẽ di chuyển, cô đi phía trước một chút cái tay ấm kia liền cách xa cô một chút, dù sao cô chính là sợ đều sợ không tới cái tay ấm kia.

Tiểu Thỏ lập tức bực bội, cả người hướng tới tay ấm trong mộng kia trực tiếp xông đến.

Trình Chi Ngôn đang suy nghĩ như thế nào di chuyển Tiểu Thỏ trở về trong giường bỗng nhiên liền thấy cả người Tiểu Thỏ từ trên giường ngồi dậy.

“Tiểu Thỏ? ?” Trình Chi Ngôn hơi run sợ một phen, mở miệng cúi đầu hô cô một tiếng, lại phát hiện cô căn bản không có phản ứng gì.

Lại nhìn kỹ qua, ánh mắt người này thực ra là nhắm chặt.

...

Sẽ không lại làm cái mộng gì đi? ?

Đôi mắt Trình Chi Ngôn trong suốt nhìn chăm chăm cô, không biết vì sao cảm thấy tình hình này có một chút giống như đã từng quen biết.

!!!

Sẽ không là! !

Trình Chi Ngôn đang chuẩn bị đứng dậy hướng nơi khác trốn liền thấy Tiểu Thỏ dùng cả tay chân hướng tới chính mình bò lại, sau đó “Đông” một tiếng, đầu của cô lập tức nện ở trên bụng của anh.

Ta. . . Đi. . .

Bụng Trình Chi Ngôn bị đâm một cái đau đớn.

Anh cau mày nhìn đầu người nào đó ngủ ở trên bụng của mình, nhin không được đưa tay dùng lực kéo gương mặt cô một cái.

Đây đã bao nhiêu năm anh vốn cho là thói quen xấu này cô đã bỏ, không nghĩ tới hôm nay cô vậy mà lại cho anh một cái như vậy.

Tiểu Thỏ trong lúc ngủ mơ nhủ nhủ mày, đưa tay quơ quơ trợn tròn trước mặt mình, kỳ quái, vừa rồi sao giống như có một con muỗi bay vòng quanh mặt cô?

Ai. . . Từ từ. . .

Cô hình như muốn đi toilet. . .

Trình Chi Ngôn cầm mặt Tiểu Thỏ, mới vừa thu hồi tay mình liền thấy Tiểu Thỏ lập tức lại từ trên giường ngồi dậy.

Dựa vào, không phải đâu, còn muốn lại đến một lần? ?

Trình Chi Ngôn vội vàng xoay người một cái nhảy xuống giường, đôi mắt trong suốt tràn đầy cảnh giác nhìn Tiểu Thỏ.

Bây giờ, Tiểu Thỏ ngồi ở trên giường gật gù đắc ý hồi lâu, ánh mắt nhắm chặt lại rốt cục mờ mờ ảo ảo mở rồi.

Cô dường như còn không có phản ứng kịp chính mình ở đâu, hai mắt không có tiêu cự nhìn chằm chằm Trình Chi Ngôn trước mắt một lúc lâu, sau đó đột nhiên xoay người xuống giường, vừa đi vừa nói: “Đi toilet. . .”

Trình Chi Ngôn đầu đầy hắc tuyến nhìn cô.

Tiểu Thỏ đi tới hai bước, có lẽ cũng là nhận thấy được không quá đúng lắm, vì thế bước chân liền ngừng lại, sau một lúc lâu cô đột nhiên quay đầu nhìn về phía Trình Chi Ngôn đứng ở bên giường, kinh ngạc nói: “Anh nước chanh? Sao anh ở trong phòng của em?”

“Em nhìn cho rõ ràng, nơi này là phòng anh.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 481

Chương 483. Ngủ cùng anh mới an toàn 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ài? ?” Tiểu Thỏ mơ mơ màng màng nhìn hoàn cảnh xung quanh một phen, sau đó nhin không được đưa tay gãi gãi đầu mình nói: “Không đúng a, em nhớ rõ em đi ngủ trong phòng mình a, làm sao bây giờ đến chỗ phòng của anh a??”

Đôi mắt Trình Chi Ngôn mang theo mỉm cười, thanh âm ôn nhu nói: “Chính em đi tới.”

“Hả??”

“Vừa rồi lúc anh ngồi ở trước bàn học, chính em nhắm mắt lại từ trên ban công bò qua, sau đó đi vào phòng anh.” Trình Chi Ngôn vẻ mặt nghiêm túc nhìn cô nói: “Sau khi đi vào liền trực tiếp ngã xuống trên giường anh.”

Ai?

Tiểu Thỏ vốn còn mơ mơ màng màng không làm sao tỉnh ngủ, lúc này nghe Trình Chi Ngôn nói như vậy cả người nháy mắt tỉnh táo.

Không thể nào, chẳng lẽ cô còn mộng du? ?

Nhưng mà từ nhỏ đến lớn cô chưa từng có phát hiện chính mình có bệnh này a.

Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng trong mắt Tiểu Thỏ nghi hoặc, rốt cục nhin không được bật cười.

Anh cười như vậy Tiểu Thỏ nháy mắt liền hiểu được, người này căn bản chính là nói lung tung.

“Hừ.” Tiểu Thỏ hướng về phía Trình Chi Ngôn làm mặt quỷ, sẽ không để ý anh, lập tức vào nhà vệ sinh.

Chờ Tiểu Thỏ từ trong phòng vệ sinh ra ngoài, Trình Chi Ngôn đã một lần nữa chiếm lĩnh chiếc giường lớn của anh.

Tiểu Thỏ vòng hai vòng bên giường, hơi nhiu mày, quay người lại hướng tới cửa ban công đi qua.

Trình Chi Ngôn nhanh tay lẹ mắt túm chặt cổ tay cô, trong thanh âm mang theo một tia nghi hoặc hỏi: “Em đi chỗ nào?”

“Em trở về phòng ngủ mình a.” Tiểu Thỏ vẻ mặt không hiểu ra sao nhìn anh.

“Đừng trở về.”

Cổ tay Trình Chi Ngôn hơi chút dùng lực, kéo cả người Tiểu Thỏ vào trong lòng ngực mình.

Hai cánh tay anh ôm vòng eo mảnh khảnh của cô, cúi đầu thấp giọng lầm bầm bên cạnh lỗ tai trắng nõn của cô nói: “Liền ở tại chỗ này a.”

“Vì sao...” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, trong mắt khó hiểu nhìn anh.

Từ lần trước cô diễn trò trái ngược Trình Chi Ngôn thất bại, Trình Chi Ngôn liền cũng không cho phép cô ở trong phòng của anh qua đêm, còn ba điều quy ước cùng cô, không được ngủ giường của anh, không được đụng chạm loạn người của anh, lại càng không cho phép không đồng ý liền dùng đủ loại nụ hôn hôn loạn anh.

Vì mấy cái ước định này Tiểu Thỏ buồn bực rất lâu.

“Ồ tại chỗ này. . .” Thanh âm Trình Chi Ngôn dừng một chút, có lẽ cũng là nghĩ tới mấy cái ước định kia, anh chần chờ một chút, tiếp tục nói: “Có vẻ an toàn.”

“Hả?” Tiểu Thỏ nháy mắt đầu đầy mờ mịt.

Ồ tại chỗ này an toàn? ?

Kia là ý nói phòng của cô liền không an toàn? ?

Nhưng mà phòng của cô rõ ràng an toàn a, giường lớn hồng nhạt lại mềm mại vừa ấm, chăn HELLOKITTY lại vừa đáng yêu, còn có gối đầu cô chỉ cần nằm lên là có thể rơi vào giấc ngủ sâu..

Ừm . . Thấy thế nào cũng tốt hơn so với giường lớn không có hạt bụi nào của Trình Chi Ngôn...

Có thể là trong ánh mắt Tiểu Thỏ quá mức ghét bỏ, Trình Chi Ngôn nhìn không được néo néo đôi má cô nói: “Đừng quên, trong nhà em bây giờ còn có một cái Từ Cảnh Thần.”

“A? Cậu ấy?” Tiểu Thỏ ngần ra, lập tức có chút buồn cười nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Anh sẽ không liền ăn dấm chua một cái học sinh tiểu học đi? ? Cậu ấy nhỏ hơn em bốn tuổi, em ấy vẫn là đứa bé a.”

“Em nhỏ hơn anh bảy tuổi, em cũng vẫn là đứa bé.” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mồm, thanh âm trầm thấp hướng tới cô nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 482

Chương 484. Ngủ cùng anh mới an toàn 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách. . Nhưng mà...” Tiểu Thỏ còn muốn nói tiếp chút gì, môi Trình Chi Ngôn đã rơi vào trên cánh môi hồng nhuận của cô, “Đừng nhưng mà, em nghĩ rằng anh sẽ để em cùng một vị nam sinh ở dưới một mái nhà?”

“Nhưng mà.... Nhưng mà....”

Tiểu Thỏ bị Trình Chi Ngôn ôm vào trong ngực, cái gáy bị anh dùng tay nâng, không hề đường sống lui về phía sau.

Nhưng mà rõ ràng cùng với anh càng nguy hiểm có được hay không! ! ?

Ai biết chừng nào thì anh hóa thân thành sói, sau đó lại không hiểu ra sao đi tắm nước lạnh a. . .

Trong lòng Tiểu Thỏ nhất thời lệ rơi đầy mặt.

Trình Chi Ngôn ôm Tiểu Thỏ vào trong ngực, môi lưỡi cọ sát một hồi lâu, lúc này mới buông cô ra, đôi mắt trong suốt lấp lánh nhìn cô.

Đôi má Tiểu Thỏ có chút ửng đỏ, trên làn da trắng nõn lộ ra nhàn nhạt đỏ ửng, nhìn giống như là hoa đào mùa xuân nở rộ.

Mà cô bị anh hôn như vậy, vốn còn có chút mộng lung buồn ngủ giờ phút này cái gì đều không có.

Tiểu Thỏ ru rú ở trong lòng Trình Chi Ngôn, có chút nhàm chán ngoạn chơi ngón tay anh, ngáp một cái nói: “Anh nước chanh, sao anh chưa ngủ?”

“Mười mười giờ rồi. . .” Trình Chi Ngôn có chút bất đắc cúi đầu nhìn thoáng qua thời gian, dưới tình huống bình thường anh đều phải đến hơn mười một giờ mới có thể đi ngủ.

“A? Mới mười giờ rồi a. . .” Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, đưa tay gãi gãi cái gáy mình, vừa rồi cô tắm rửa xong có lẽ là hơn chín giờ, nằm ở trên giường phồng chùng một thoáng chốc liền ngủ thiếp đi, rõ ràng cô đã mơ một giấc mơ, không nghĩ tới thời gian mới qua đi một chút như vậy.

“Em cho là a, đã đến sáng ngày thứ hai sao? ?” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô.

“Ừm . . Vừa rồi em nằm mơ, mơ thấy anh dẫn em đi công viên trò chơi a.” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ cười cười, đôi mắt chuyển qua nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Anh nước chanh, lúc nào chúng ta thật sự đi xem công viên trò chơi đi, có được hay không? ?”

“Em muốn đi chơi?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhủ mảy, nhìn người trong ngực mình, cúi đầu lại hôn một cái trên gương mặt phấn nộn của cô.

“Uh'm! Em muốn đi chơi tàu siêu tốc! !” Tiểu Thỏ lý tưởng hào hùng hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Còn có thuyền hải tặc!! Còn có nhảy Bungee! !”

“Ha ha. . .” Trình Chi Ngôn kéo kéo môi, hướng tới Tiểu Thỏ cười lạnh một tiếng.

“Uy, tiếng cười này là có ý tứ gì a? ? Khinh thường em sao? ?” Tiểu Thỏ cau mày trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn một cái nói: “Em mới sẽ không sợ a, em nói với anh, vừa rồi trong mộng của em đều là anh trốn ở trong ngực em khóc! !”

“A.... . . Bất quá bọn họ nói, mộng đều là ngược lại.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, vẻ mặt bình tĩnh nhìn Tiểu Thỏ chậm rãi nói: “Cho nên, thực ra hẳn là em trốn ở trong lòng anh khóc đi? ?”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ giật mình, thực ra cô chính là thuận miệng nói.... Vừa rồi ở trong mộng quả thật là cô trốn ở trong lòng Trình Chi Ngôn, nhưng mà nếu như theo cách nói Trình Chi Ngôn, vậy bọn họ nếu như thật sự đi công viên trò chơi hẳn là Trình Chi Ngôn trốn ở trong lòng cô khóc!

Ha ha, suy nghĩ một chút đã cảm thấy cực kỳ hạnh phúc a. . .

Trình Chi Ngôn nhìn khỏe môi Tiểu Thỏ không tự giác thoáng cười, nhủ mảy nói: “Em vui về cái gì a? ?”

“Không có gì.” Tiểu Thỏ trở tay ôm Trình Chi Ngôn, ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn, trong mắt khát khao nhìn anh nói: “Đi nha đi nha, chúng ta đi công viên trò chơi nha!!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 483

Chương 485. Ngủ cùng anh mới an toàn 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Có thể Trình Chi Ngôn là bị cô cọ sát không có biện pháp, đành phải gật đầu nói: “Được được, nếu như thành tích thi tháng lần này tốt liền mang em đi.”

“Cái gì kêu khảo được tốt a? ? Hạng nhất toàn lớp em nhất định thi không tới a, phía trước có hai người bá chủ học Cổ Ninh Thư còn có Trình Thi Đồng ở đây!” Tiểu Thỏ nhất thời suy sụp mặt, đáng thương tội nghiệp nhìn Trình Chi Ngôn nói.

“Thi đến trước năm liền mang em đi, yêu cầu này không cao đi? ?” Trình Chi Ngôn nghĩ nghĩ, nghiêm túc hướng tới Tiểu Thỏ nói.

“Trước năm a. . .”

Tiểu Thỏ nhủ mảy, đếm trên đầu ngón tay tính, cuộc thi lần trước là toàn lớp mười hai, phía trước cô có mười một người, thành tích trong đó dĩ thường ổn định đại khái có sáu bảy người...

A a a a ! !

Muốn thi được trước năm cảm giác cũng rất khó a!

Tiểu Thỏ nhin không được đưa tay tóm lấy tóc mình, vẻ mặt đáng thương tội nghiệp tiếp tục nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Có thể trước mười hay không a? ? Em cảm giác ngoại trừ Cổ Ninh Thư cùng Trình Thi Đồng còn có vài cái trùm học che ở trước mặt em a.”

“Em cũng có tiềm lực trở thành trùm học.” Trình Chi Ngôn hướng tới cô mỉm cười nói: “Đừng lo lắng, không phải em còn có thaafy giáo ưu tú là anh phụ đạo ở đây sao?”

“Anh gọi biến thái được chứ. . .” Tiểu Thỏ nhìn tươi cười bên môi Trình Chi Ngôn, nhin không được nho nhỏ nói thầm.

Trình Chi Ngôn lúc trong trường học, nếu như gặp hướng cô không làm xong quá nhiều bài tập, là có thể vụng trộm làm một phần, sau đó sẽ đem bài tập mang đi học chép một phần, nhưng mà chỉ cần Trình Chi Ngôn vừa về đến nhất định sẽ kéo một cái ghế ngồi ở bên cạnh cô, ánh mắt sáng ngời nhìn cô viết xong toàn bộ bài tập không rơi một chữ.

A... A... A.... . . Đây quả thực quá thống khổ rồi.

“A.... . . Thi không tới trước năm cũng không có sao, vậy thì ở nhà học, không đi công viên trò chơi.” Trình Chi Ngôn vẻ mặt bình tĩnh tươi cười nhìn cô, thanh âm trầm thấp ôn nhu nói.

Rõ ràng là nghe qua cực kỳ ôn nhu, nhưng mà không biết vì sao Tiểu Thỏ cảm thấy phía sau lưng có cảm giác gió lạnh vù vù.

“Ha ha ha a. . . Nói cái gì a, vì đi công viên trò chơi, em cũng cần phải liều mạng a! !” Tiểu Thỏ cười khan vài tiếng, dùng cả tay chân từ trong lòng Trình Chi Ngôn bò ra ngoài, nằm ngửa vị trí bên cạnh anh, nhắm mắt lại, đắp kín mền nói: “Được rồi, thời gian không còn sớm chúng ta vẫn lại là đi ngủ sớm một chút đi, ngày mai dậy thật sớm ôn tập.”

“A. . .”

Tiểu Thỏ nghe được Trình Chi Ngôn cúi đầu nở nụ cười một tiếng, sau đó thanh âm vang lên cách bên tai mình một centimeter nói: “Thật sự là đáng tiếc a, ngày mai anh vốn định mang em đi tìm Hạ Phong chơi đùa, em đã nghỉ ngơi ở nhà ôn tập như vậy, vậy cũng chỉ có thể mình anh đi ra ngoài.”

Tiểu Thỏ phút chốc mở to mắt, ánh mắt phần nộ trừng mắt nhìn anh, gằn từng chữ nói: Trình Chi Ngôn! Anh cố ý!”

“Không có a.” Tươi cười khoe miệng Trình Chi Ngôn vô cùng sáng lạn, đôi mắt anh cụp xuống nhìn Tiểu Thỏ nằm ở bên cạnh mình, cười tí mắt nói: “Anh vốn là định nói cho em, đáng tiếc anh còn chưa nói em cũng đã trước tiên là nói về em muốn ở nhà ôn tập, ai. . . Đối với học sinh vì học tập mà buông tha chơi đùa, từ trước đến nay tình cảm anh quý trọng giống như nước sông cuộn cuộn, kéo dài không dứt a. . .”

“Im miệng cho em...” Tiểu Thỏ nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Trình Chi Ngôn, thanh âm gằn như từ trong kẽ răng bay ra nói: “Nếu như anh không mang theo em đi chơi, em liền đi nói cùng Trình ba ba, anh phi lễ (sàm sỡ) em!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 484

Chương 486. Em muốn gả cho anh

Editor: Quỳnh Nguyễn

“...”

Trong phòng lập tức liền yên lặng lại.

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày, ánh mắt phức tạp nhìn Tiểu Thỏ, sau một lúc lâu mới cúi đầu toát ra một câu nói: “Em là học của ai a? ?”

“...” Vẻ mặt trên mặt Tiểu Thỏ thay đổi.

Không xong, không nghĩ qua là liền học đầu môi chót lưỡi của Trình Thi Đồng tới đây rồi. . .

“Được rồi. . .” Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ thờ dài một hơi nói: “Vậy thì mang em ra ngoài đi.”

“Ha ha...” Tiểu Thỏ xấu hổ cười cười, mắt thấy Trình Chi Ngôn đồng ý, vội vàng xoay người một cái nằm xuống giả vờ ngủ thiếp đi.

Nhưng mà. . .

Người nào đó ngồi ở bên cạnh cô nhìn chăm chú vào cô, vẻ mặt cười xấu xa tiến đến trước mặt cô, nụ hôn nhẹ nhàng rơi vào vành tai trắng nõn của cô, thanh âm trầm thấp mang theo một chút mê hoặc nhẹ nhàng nói: “Vừa rồi đều nói anh sàm sỡ em, nếu như anh không làm chút gì mà nói chẳng phải là đâm đường không nổi cái việc này?”

“...”

Thân thể Tiểu Thỏ lập tức liền cứng lại rồi.

Hồ hấp ẩm áp của anh dọc theo lỗ tai xinh xắn của cô một đường đến trên cổ thon dài.

Tiểu Thỏ “Hô” một phen xoay người lại, đôi mắt tràn đầy cảnh giác nhìn anh nói: “Anh làm gì? ?”

“Sâm sỡ em.” Trình Chi Ngôn khẽ ngẩng đầu, khóe môi mỏng mang theo ý cười nhợt nhạt nhìn cô.

“Anh... Nói đùa? ?”

“Em cảm thấy thế nào?”

Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng cô vẻ mặt lo lắng nhìn không được nghĩ tiếp tục đùa cô.

“Nhưng mà...” Tiểu Thỏ vẻ mặt có vẻ dăm chiêu nhìn anh, sau một lúc lâu mới yếu ớt mở miệng nói: “Em không sao...Em chính là lo lắng đến lúc đó anh sâm sỡ đến một nửa, lại muốn đi tắm nước lạnh... Dù sao hiện tại thời tiết cũng lạnh rồi.... Luôn tắm nước lạnh mà nói sẽ bị cảm.”

“....”

Tươi cười trên mặt Trình Chi Ngôn nháy mắt liền cứng lại rồi.

Tiểu Thỏ nhìn anh cứng ở đằng kia, bất động hồi lâu, nhìn không được lại đáng đánh đòn hỏi một câu: “Anh nước chanh??Anh còn muốn tiếp tục sâm sỡ em hay không?? Nếu như không sâm sỡ mà nói, vậy anh để em ngủ trước.”

“...”

Đôi mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn trừng mắt một lúc lâu, rốt cục bắt đầu đi trở mình, không rên một tiếng nằm xuống, đắp kín mền, nhắm mắt lại.

“Ài?” Tiểu Thỏ có chút hiềm lạ nhìn anh, “Anh nước chanh, sao anh không nói lời nào a? ?”

“Đi ngủ.”

Thanh âm Trình Chi Ngôn rầu rĩ hướng tới Tiểu Thỏ nói một câu.

“A....” Tiểu Thỏ vốn còn muốn tiếp tục đùa Trình Chi Ngôn vài câu, nhưng mà suy nghĩ đến lần trước anh hung tợn nói với mình, chỉ là “Tạm thời” không tính toán xuống tay với cô, cô liền phần nộ nằm xuống.

Hai người bọn họ liền nằm song song như vậy, người nào cũng không nói gì.

Sau một lúc lâu, Trình Chi Ngôn rốt cục đưa tay ôm Tiểu Thỏ vào trong ngực mình, nhẹ nhàng thở dài một hơi, một cánh tay kia xoa xoa đầu cô, bắt đầu nói: “Rốt cuộc lúc nào em mới có thể lớn lên? ? Anh đã đợi em mười hai năm rồi.”

Tiểu Thỏ giật mình, không biết vì sao, nghe được ngữ khí anh như vậy nhìn không được cảm thấy có chút đau khổ trong lòng, cô trở tay ôm lấy Trình Chi Ngôn, vùi đầu ở trong ngực anh âm áp nói: “Nhanh lắm, anh chờ một chút. . .”

Thanh âm của cô dừng một chút, qua một lúc lâu sau, mới nhỏ như muỗi kêu nói: “Nếu như anh thật sự đợi không được mà nói... Thực ra hiện tại em... Coi như là trưởng thành....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Góc Nghé*: *Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 485

Chương 487. Em muốn gả cho anh 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trong phòng nhất thời lại là một mảnh an tĩnh.

Tiểu Thỏ sau khi nói xong câu đó, có chút lo lắng nhìn Trình Chi Ngôn, hoàn toàn không biết kế tiếp anh sẽ trả lời thế nào thế nào.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn sụp xuống, trong ánh mắt mang theo một chút kinh ngạc nhìn chăm chú vào cô.

Bầu không khí yên tĩnh như vậy đột nhiên làm cho Tiểu Thỏ cảm thấy được có chút xấu hổ.

“Cái kia. . .Em.... Cái kia....” Cô có chút nói năng lộn xộn nói chuyện, muốn cố gắng phá vỡ trầm mặc khiến người xấu hổ này.

“Anh biết rõ.” Nhưng mà Trình Chi Ngôn tại lúc cô bối rối lúng túng đưa tay nhẹ nhàng sờ sờ đầu của cô, cười nói: “Ngủ đi, thời gian không còn sớm rồi.”

“...”

Tiểu Thỏ ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn khuôn mặt thanh tú của anh, “Anh biết cái gì rồi hả ? ?”

“Anh biết hiện tại em xem như đã trưởng thành.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, ôm cô vào trong chăn, thuận tay tắt đèn.

Một mảnh bóng tối, Tiểu Thỏ chỉ có thể nghe được tiếng Trình Chi Ngôn hít thở đều đều vang lên bên tai mình.

“Vậy anh...” Tiểu Thỏ chần chờ mở miệng, cảm thấy nếu như mình chủ động hỏi Trình Chi Ngôn, chẳng lẽ anh không định làm chút gì với em mà nói, cảm giác sẽ rất kỳ quái. . .

“Tiểu Thỏ.” Thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp mà mang theo một chút ôn nhu đột nhiên vang lên trong bóng đêm.

“Uh`m? ?”

“Nếu như mẹ em kết hôn với bác sĩ Từ mà nói, có phải các em liền muốn dọn đi nhà chú ấy ở hay không?”

“Cái này. . .”

Tiểu Thỏ hơi run sợ một phen, cô thật đúng là không suy nghĩ vấn đề này.

Dường như.... Mẹ cùng chú Từ cũng không có nói đến chuyện này.

“Cái này em cũng không biết a. . .” Tiểu Thỏ tròn tròn mắt nhìn trần nhà trong bóng đêm, nghĩ nghĩ, tiếp tục nói: “Cũng có khả năng hai người bọn họ cùng nhau mua cái phòng ở mới, sau đó cùng nhau trang trí, cùng nhau xây dựng một cái gia đình hoàn toàn mới? ?”

“Uh`m. . .” Trình Chi Ngôn cúi đầu lên tiếng, cánh tay thon dài ôm ôm cô hướng tới trong lồng ngực mình, thanh âm trầm giọng nói: “Đừng rời khỏi anh.”

Tiểu Thỏ sững sờ một chút, lập tức đưa tay ôm eo, của anh, chôn đầu ở ngực của anh, gật đầu nói: “Uh`m, tuyệt đối sẽ không rời khỏi anh nước chanh.”

Sau đó Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn còn nói một chút gì, nhưng mà cô không nhớ rõ, bởi vì nói xong cô cảm thấy chính mình buồn ngủ quá vô tình liền ngủ thiếp đi.

Ngày hôm sau tỉnh lại bên ngoài một mảnh ánh mặt trời sáng lạn.

Trình Chi Ngôn đứng ở giữa một mảnh ánh nắng quay đầu, đôi mắt trong suốt mà sâu thẳm nhìn cô mỉm cười nói: “Thức dậy? ?”

Tiểu Thỏ đưa tay che khuất ánh mặt trời chói mắt kia, cánh tay kia chống thân thể của chính mình ngồi dậy nói: “Mấy giờ rồi??”

“Hơn chín giờ.” Trình Chi Ngôn đi đến bên giường, ngồi xuống, đưa tay捏捏 đôi má Tiểu Thỏ nói: “Cảm giác không cần đi học có phải tốt lắm hay không??”

“Uh`m!” Tiểu Thỏ gật đầu, cười hì hì lên tiếng, còn chưa mở miệng nói chuyện liền nghe được trên ban công Trình Chi Ngôn truyền đến “Đông” một tiếng, ngay sau đó một cái đầu từ trong khe cửa ban công anh dò xét tiến vào, giọng quái lạ nói: “Tôi nói như thế nào sáng sớm đi trong phòng cô tìm cô không thấy người đâu, thì ra cô ở chỗ này? ?”

“Cảnh Thần? ?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn Từ Cảnh Thần đứng ở cửa ban công, vẫn mặc toàn thân tây trang như cũ, hơi run sợ một phen nói: “Cậu tìm tôi có chuyện gì?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 486

Chương 488. Em muốn gả cho anh 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Không chuyện gì, chính là gọi cô ăn điểm tâm” Từ Cảnh Thần đi vào phòng Trình Chi Ngôn thật giống như vào trong phòng mình, “Mẹ cô đi làm, điểm tâm trên bàn tôi không thích ăn, chị Tiểu Thỏ, chị dẫn em ra ngoài ăn cơm nha?”

Từ Cảnh Thần một tiếng chị Tiểu Thỏ, gọi lòng tơ toàn thân Tiểu Thỏ đều đã thẳng đứng lên.

Hàng này lại có chủ ý gì.

“Ách. . . Uh’ m . . . Được, tôi mời cậu ăn điểm tâm, đúng lúc còn có anh nước chanh, chúng ta cùng đi đi.” Tiểu Thỏ lắp bắp lên tiếng, thuận tay túm chặt cánh tay Trình Chi Ngôn.

“A.... . .” Từ Cảnh Thần liếc mắt nhìn anh, cũng không nói cái gì chỉ là gật gật đầu.

Ở ngoài tiểu khu không xa liền có một loạt quán ăn sáng, Trình Chi Ngôn mang theo Tiểu Thỏ cùng Từ Cảnh Thần tùy tiện tìm một quán ngồi xuống, chọn vài thứ, liền bắt đầu ăn.

Tất cả trong quá trình ăn điểm tâm ánh mắt Từ Cảnh Thần liền không ngừng đánh giá qua lại trên người Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ.

Đánh giá nhiều, Tiểu Thỏ nhìn không được đầu đầy hắc tuyến nhìn cậu hỏi: “Cậu nhìn cái gì a? ?”

“Hai người...” Thanh âm Từ Cảnh Thần dừng một chút, sau đó giống như về mặt vô ý hỏi: “Đã phát sinh qua quan hệ rồi hả ? ?”

“Phốc - -” một tiếng, một ngụm sữa đậu nành Tiểu Thỏ vừa mới uống vào trong miệng liền trực tiếp phun ra.

“... ”

“... ”

Từ Cảnh Thần ngồi ở đối diện Tiểu Thỏ đưa tay lau sữa đậu nành bị phun trên mặt nói: “Cô kích động cái gì? ?”

“Cậu nói bừa cái gì? ?” Tiểu Thỏ vội vàng đưa tay túm một tờ giấy lau mặt tới, xoa xoa miệng mình, trừng mắt nhìn cậu, đè thấp thanh âm nói: “Cậu mới bao nhiêu tuổi a, cậu biết cái gì kêu phát sinh quan hệ? ?”

“Đây có cái gì không hiểu?” Từ Cảnh Thần chớp chớp mắt, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Tiểu Thỏ nói: “Phát sinh quan hệ chính là MAKE-LOVE a, thời cơ gọi động phòng, hiện đại uyển chuyển một chút gọi là quan hệ vợ chồng, trắng ra một chút liền gọi là làm... Ừm ừm . . . Ừm . . .”

Từ Cảnh Thần còn chưa nói xong miệng đã bị Tiểu Thỏ trực tiếp cầm một khúc bánh quẩy nhét vào.

“Được rồi được rồi, tôi đã hiểu cậu biết cái gì gọi phát sinh quan hệ, không cần giải thích tường tận như vậy cho tôi.” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn Từ Cảnh Thần, trong lòng chỉ cảm thấy hiện tại trẻ em cũng trưởng thành sớm quá.”

“Biết liền tốt.” Từ Cảnh Thần đưa tay lấy khúc bánh quẩy Tiểu Thỏ nhét vào trong miệng mình ra, có chút ghét bỏ ném nó đến trên bàn, sau đó ánh mắt sáng ngời nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Cô còn vị thành niên đi?? Hai người phát sinh quan hệ mà nói, có làm biện pháp phòng tránh có thai hay không a? ?”

“... ”

“... ”

Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ nháy mắt không biết nói gì nhìn cậu.

“A.... . . Cho dù cô không hiểu, anh nước chanh cô hẳn là biết đi, dù sao anh đều đã lớn như vậy rồi...” Từ Cảnh Thần nhìn về mặt Tiểu Thỏ ngó ra, còn tưởng rằng cô là không biết, vì thế liền đem ánh mắt chuyển hướng về phía Trình Chi Ngôn.

Bọn họ yên lặng hồi lâu, Trình Chi Ngôn rốt cục nhìn không được gật gật khoe miệng hướng tới Từ Cảnh Thần bắt đắc dĩ nói: “Xin lỗi, tạm thời tôi còn chưa cảm thú đến nỗi sẽ xuống tay với thiếu nữ chưa thành niên, cho nên...”

Từ Cảnh Thần giật mình ánh mắt chuyển hướng Tiểu Thỏ.

Hai người vậy mà chưa phát sinh quan hệ? ?

Tiểu Thỏ có chút quần bách nhìn Từ Cảnh Thần, trong đầu không ngừng tái hiện lời nói Trình Chi Ngôn vừa rồi:

Tôi tạm thời còn không có...

Tôi tạm thời...

Tạm thời...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 487

Chương 489. Em muốn gả cho anh 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cho nên ý tứ tạm thời chính là có lẽ có một ngày nhện không được sẽ thú tính hả ? ?

Tiểu Thỏ rút rút miệng mình, cúi đầu yên lặng uống một ngụm sữa đậu nành.

Không nghĩ tới Từ Cảnh Thần vậy mà về mặt kinh ngạc nhìn hai người bọn họ rất lâu, gần từng chữ hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Ý tứ chính là...Anh còn chưa xuống tay với Tiểu Thỏ? ?”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn không mặn không nhạt lên tiếng.

“Cho nên. . . Ý tứ chính là....Anh thực ra.... Vẫn lại là một cái.... Lão xử nam??” Từ Cảnh Thần giọng điệu cực kỳ nhạt nhẽo nói ra, nhưng mà ba chữ sau cùng kia vẫn lại là bị cậu tăng thêm ngữ điệu.

“Phốc - -” một tiếng, sữa đậu nành vào trong miệng Tiểu Thỏ vừa mới uống lại phun ra.

“ . . . ”

Từ Cảnh Thần lại đưa tay lau sữa đậu nành bị phun trên mặt mình, về mặt không biết nói gì nhìn Tiểu Thỏ nói: “Cô có thể không cần phun sữa đậu nành hay không? Ghê tởm chết rồi. . .”

“Khụ khụ khụ. . .” Tiểu Thỏ túm giấy, sắc mặt xấu hổ lau cho Từ Cảnh Thần, sau đó bất đắc dĩ nói: “Chúng ta có thể không cần lại thảo luận vấn đề này hay không??”

“Vậy cô muốn thảo luận cái gì? ?” Đôi mắt xinh đẹp của Từ Cảnh Thần nhìn Tiểu Thỏ, không hiểu ra sao nở nụ cười, sau đó lập tức lại kìm nén ý cười, đáng tiếc qua vài giây cậu lại nhện không được bật cười.

Tiểu Thỏ bị cậu cười đến mức sợ hãi trong lòng.

“Cậu cười gì vậy? ?”

“Tôi...” Từ Cảnh Thần vừa cười vừa quay đầu nhìn Trình Chi Ngôn một cái, sau đó liêu mạng chịu đựng ý cười chính mình nói: “Tôi nhớ tới vừa rồi anh chính mình sẽ không cảm thấy đến nỗi xuống tay với một thiếu nữ chưa thành niên.... Tôi đột nhiên nghĩ đến, chờ cô trưởng thành, anh cũng hai mươi lăm tuổi, hai mươi lăm tuổi.... Vẫn là một cái lão xử nam như cũ, ha ha ha ha....”

“ . . . ”

“ . . . ”

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy không khí xung quanh chính mình dường như lập tức liền hạ nhiệt độ độ độ, cô lại quay đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn ngồi ở bên cạnh mình, đôi mắt trong suốt đang lộ ra hàn quang (ý lạnh) dày đặc.

“Cười đủ chưa?” Thanh âm Trình Chi Ngôn lạnh nhạt đột nhiên vang lên.

“Khụ khụ khụ. . .” Từ Cảnh Thần vội vàng ngừng tươi cười, về mặt xin lỗi nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Xấu hổ a, không cần thận nói lời nói thật, hi vọng anh không nên tức giận.”

Trình Chi Ngôn hí hí mắt, nhìn tiểu quý chán ghét ngồi ở đối diện mình, đưa tay túm cánh tay Tiểu Thỏ, đứng lên nói: “Chúng tôi ăn no, cậu từ từ ăn đi.”

“A. . .” Từ Cảnh Thần giật mình, nhìn Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn đứng ở trước mặt mình, còn chưa kịp nói chuyện, liền tro mắt nhìn Trình Chi Ngôn kéo Tiểu Thỏ lập tức đi ra ngoài.

Từ Cảnh Thần chớp chớp mắt, một bàn tay chống cằm nhìn bóng lưng bọn họ dần dần đi xa, khoe miệng gọi lên nhọt nhọt tươi cười, lầm bầm: “Như vậy liền tức giận nha, thật sự là một chút cũng không tốt đùa.”

...

Ra khỏi cửa hàng ăn sáng, Tiểu Thỏ thất tha thất thểu theo sát sau lưng Trình Chi Ngôn.

Cô thật cẩn thận ngẩng đầu nhìn Trình Chi Ngôn quay mặt, trong lòng nhin không được đánh trống đại.

Làm sao bây giờ a, anh nước chanh giống như tức giận...

Nhưng mà nói đi nói lại cô vốn còn không có suy nghĩ mấy vấn đề này....

Vừa rồi nghe Từ Cảnh Thần vừa nói như thế cô mới đột nhiên giật mình, chò cô mười tám tuổi, anh nước chanh đã hai mươi lăm tuổi rồi. . .

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 488

Chương 490. Em muốn gả cho anh 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Giống như... Giống như...

Bên trong cái thành phố nhỏ này, quá nhiều người tới hai mươi lăm tuổi đều đã kết hôn a. . .

Mà anh nước chanh. . .

Tiểu Thỏ lại ngẩng đầu hướng tới Trình Chi Ngôn nhìn qua, buổi sáng giữa ánh nắng sáng lạn hình dáng anh rõ ràng quay mặt làm nổi bật bầu trời xanh thẳm, càng phát ra phong thái phi phàm của anh.

Không biết vì sao trong đầu Tiểu Thỏ vậy mà không tự chủ được lại hiện ra mấy chữ Từ Cảnh Thần vừa nói kia.

Lão... Xừ. . . Nam. . .

“Phốc” một tiếng, Tiểu Thỏ nhin không được vậy mà bật cười.

Trình Chi Ngôn khẽ nhủ mảy, cúi đầu nhìn thoáng qua người nào đó đứng ở bên cạnh mình cười đến vẻ mặt bí ối, thấp giọng hỏi: “Em cười cái gì? ”

“Không có gì. . . Cái kia. . .” Tiểu Thỏ vội vàng thu hồi tươi cười trên mặt mình, ánh mắt nhìn quanh một phen, sau đó làm bộ đứng đắn nói: “Em suy nghĩ câu chuyện cười xem ngày hôm qua, thật thú vị.”

“ . . .” Trình Chi Ngôn không nói gì.

“Nhưng mà nói đi nói lại, chúng ta cứ ném Từ Cảnh Thần ở bên trong như vậy sao? ? Mặc kệ cậu hả?” Tiểu Thỏ nhin không được quay đầu nhìn quán ăn sáng kia một phen, Từ Cảnh Thần dường như đang ngồi ở trước bàn thoải mái nhàn nhã ăn bữa sáng.

“Mặc kệ nó.” Trình Chi Ngôn rầu rĩ lên tiếng, túm cổ tay Tiểu Thỏ nói: “Đi thôi, anh mang em đi tìm Hạ Phong”

“A....” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

Hai ngày cuối tuần Tiểu Thỏ trên cơ bản đều là đi theo Trình Chi Ngôn cùng Hạ Phong đi khắp nơi, cũng không biết Hạ Phong gần đây bận rộn cái gì luôn luôn mang theo hai người bọn họ đi một chút địa phương kỳ quái, ví dụ như phía dưới một cái vòm cầu nào đấy, hoặc là bên cạnh một cái cây nhỏ bên trong rừng cây nhỏ, hoặc là một tòa nhà cửa nóc nhà bị phá phía trên.

Tiểu Thỏ hỏi qua anh đây là đang làm gì, kết quả anh chỉ hướng tới Tiểu Thỏ cười tà mị, sau đó về mặt thần bí nói câu: “Chờ qua một thời gian ngắn em liền biết.”

Sau đó liền không có đoạn dưới.

Rất nhanh, Thứ hai lại bắt đầu đi học rồi.

Thứ năm cùng thứ sáu tuần này là ngày thi tháng.

Cho nên từ thứ hai nhóm người bạn cùng lớp Tiểu Thỏ liền tiến nhập trạng thái chiến đấu, lúc tan học trong lớp gần như không có ai đang nói chuyện, tất

cả bạn học vui đầu làm bài, làm bài lại làm bài.

Tiểu Thỏ nhìn phòng học an tĩnh, lại quay đầu nhìn thoáng qua Trình Thi Đồng đang ra sức làm bài, rốt cục nhìn không được mở miệng hỏi: “Đồng Đồng, cậu nói bọn họ có phải có phần khoa trương hay không, không phải là vì vài câu dùng vật lý thô lỗ như thế mà tích cực học tập như vậy chứ?”

Trình Thi Đồng từ biển đề thi ngẩng đầu lên, chớp chớp mắt, nhìn Tiểu Thỏ nói: “Cậu còn không biết sao? Chú nhỏ nói, nếu lớp chúng ta thi tốt liền mang chúng ta đi công viên trò chơi chơi.”

“Gi! ?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, trong mắt không dám tin nhìn Trình Thi Đồng nói: “Anh nói lúc nào? Sao tớ không biết? ?”

“Ai nha. . .” Trình Thi Đồng lúc này mới như là nhớ tới cái gì, vội vàng đưa tay che miệng mình, lắc lắc đầu nói: “Tớ cái gì cũng chưa nói, thật sự, vừa rồi cái gì cậu cũng chưa nghe thấy! !”

“Cậu thành thật khai báo cho tớ!” Tiểu Thỏ túm chặt tay áo Trình Thi Đồng, hùng hổ nói: “Rốt cuộc là nói lúc nào, vì sao cái gì tớ cũng không biết?”

“Chính là... Buổi sáng... Buổi sáng...” Trình Thi Đồng chớp chớp mắt, cười gượng hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Lúc chú nhỏ tiến vào phòng học không phải cho cậu đi văn phòng cầm bài kiểm tra giúp chú à?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 489

Chương 491. Em muốn gả cho anh 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m!” Tiểu Thỏ gật gật đầu, là có có chuyện như vậy, sáng sớm buổi sáng hôm nay Trình Chi Ngôn liền đến phòng học, chỉ đích danh cô đi văn phòng lấy bài thi Chủ nhật anh chữa xong tới đây giúp anh phát.

Lúc ấy cô từ văn phòng trở về, mới vừa đi đến cửa phòng học liền nghe bên trong phòng học truyền ra từng đợt tiếng hoan hô, nhưng mà cô vừa mới đi vào những cái tiếng hoan hô này liền nhảy mất biến mất.

Vốn cô còn đang tò mò rốt cuộc chuyện gì xảy ra, nhưng mà nhìn mặt bạn cùng lớp dường như không có việc gì cô cũng quên hỏi.

“Chính là lúc cậu đi lấy bài thi chú nhỏ nói, nếu lần này thành tích thi tháng lớp chúng ta tốt mà nói, chú liền mang chúng ta đi chơi! Hơn nữa còn là đi công viên trò chơi!” Trình Thi Đồng chần chờ một chút, còn hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Ai, cậu đừng nói cho chú nhỏ tớ đã nói cho cậu a.”

“Vì sao?” Tiểu Thỏ khó hiểu nhìn cô.

“Không vì sao, dù sao cậu đừng nói cho chú là được.” Trình Thi Đồng nghĩ nghĩ, tiếp tục nói: “Cậu liền làm bộ cái gì cũng không biết cũng nghìn vạn lần đừng tìm chú nhỏ giăng cò a!”

“A.... .” Tiểu Thỏ không hiểu ra sao gật gật đầu.

Rất nhanh, thi tháng đến.

Lại rất nhanh thi tháng lại qua.

Sau khi thi tháng chấm dứt không vài ngày thành tích liền xuất hiện.

Học sinh lớp một cao nhất vậy mà nhận hết bảy danh ngạch (xếp hạng) trong trước mười người, thuận tiện còn nhận hết ba mươi hai danh ngạch, lại càng lấy toàn lớp thi được trước một trăm danh ngạch oanh động toàn bộ ngôi trường.

Trình Chi Ngôn cười tít mắt đứng ở trên bục giảng tuyên bố thành tích cuộc thi lần này, phía dưới bục giảng từng đợt tiếng hoan hô không dứt bên tai.

Cuối cùng hai tay anh hướng tới không trung đề nói: “Xét thấy thành tích thi tháng lớp chúng ta lần này đặc biệt xuất sắc, thầy quyết định Chủ nhật mang các em đi công viên trò chơi dạo chơi.”

“Nha - - ! !”

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy tiếng hoan hô điếc tai nhức óc bên tai, âm ỉ gần như có thể làm nóc nhà phòng học xóc hết lên.

Giữa một mảnh tiếng hoan hô, ánh mắt Trình Chi Ngôn vượt qua khuôn mặt tươi cười của Trương Đồng hướng tới Tiểu Thỏ bên này nhìn qua, nhưng mà, anh tưởng rằng có thể thấy biểu tình kinh ngạc trên mặt Tiểu Thỏ lại cũng không có xuất hiện, thay thế là cô hướng tới chính mình lộ ra vẻ mặt mỉm cười.

Buổi chiều tan học, Tiểu Thỏ đeo cặp sách đi văn phòng Trình Chi Ngôn giống như thường ngày.

Trình Chi Ngôn đang ngồi ở phía sau bàn công tác cười tí mắt nói chuyện phiếm cùng Thân Tử Hạo, thấy Tiểu Thỏ đi vào hướng tới cô vẫy vẫy tay nói: “Tới đây.”

Chờ Tiểu Thỏ đi đến cạnh anh, Trình Chi Ngôn mới hơi hơi nhú mồm nhìn cô hỏi: “Như thế nào, có thể đi công viên trò chơi chơi đùa, em một chút cũng không kinh hi (ngạc nhiên + vui mừng) a? ?”

“Bởi vì . . .” Tiểu Thỏ chần chờ một chút, nghĩ nghĩ vẫn lại là hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Vốn cho là hai người chúng ta đơn độc đi công viên trò chơi, không nghĩ tới vậy mà tất cả người trong lớp cùng đi.”

Trình Chi Ngôn ngó ra một phen, sau đó về mặt bốn cọt hướng tới cô cười nói: “Thì ra em muốn đơn độc ở chung cùng anh??”

“Em...” Tiểu Thỏ nhất thời có chút xấu hổ.

“Đợi một chút, hai người đang nói cái gì? ?” Thân Tử Hạo đột nhiên cắt ngang đối thoại hai người bọn họ nói: “Cái gì công viên trò chơi, cái gì tất cả lớp cùng đi?? Lớp các người muốn đi công viên trò chơi ngoạn chơi? ?”

“Đúng a.” Trình Chi Ngôn cười tí mắt hướng tới Thân Tử Hạo nói: “Thành tích thi tháng lớp tôi không tệ, đúng lúc tổ chức một cái dạo chơi dẫn bọn họ đi chơi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mĩ Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 490

Chương 492. Em muốn gả cho anh 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Mang tôi đi! Mang tôi đi!” Thân Tử Hạo lập tức hưng phấn hướng tới Trình Chi Ngôn hét lên: “Tôi cũng muốn đi.”

Trình Chi Ngôn về mặt ghét bỏ nhìn anh nói: “Anh đã lớn như vậy cũng muốn đi công viên trò chơi?”

“Tôi cái này gọi là tính trẻ con chưa hết a! !” Thân Tử Hạo về mặt đắc ý nói: “Liền quyết định như vậy a, tôi cũng muốn đi!”

Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua lẫn nhau, nhin không được đồng thời lắc đầu.

Dạo chơi công viên trò chơi cuối cùng quyết định ở tại cuối tuần trời trong nắng ấm.

Vừa lúc thành phố Z liền có một cái công viên trò chơi cỡ lớn, cho nên Trình Chi Ngôn liền cùng các học sinh ước hẹn, chín giờ rưỡi buổi sáng thứ bảy tập hợp điểm danh phía trước tượng cỡ lớn cửa công viên trò chơi.

Đến buổi sáng thứ bảy.

Trình Chi Ngôn mang theo Tiểu Thỏ còn có Thân Tử Hạo khoảng chín giờ đã đến cửa công viên trò chơi.

Công viên trò chơi chín giờ rưỡi mở cửa, cho nên lúc này cửa chỉ có thừa thớt vài người.

Tiểu Thỏ bọn họ tìm chỗ mặt trời chiếu không tới ngồi xuống, sau đó Trình Chi Ngôn cầm chi phiếu trong tay hướng tới trong tay Thân Tử Hạo nhét nói: “Đi, mua vé.”

“Trách? ? Tôi? ?” Thân Tử Hạo nhìn tám chi phiếu bị Trình Chi Ngôn nhét vào trong tay mình, không nói gì nói: “Vì sao là tôi?”

“Tôi phải ở chỗ này cùng bạn gái.” Trình Chi Ngôn về mặt bình tĩnh nhìn anh nói: “Hơn nữa là chính anh yêu cầu đi theo chúng ta tới, dù sao cũng phải trả giá chút đi, đi mua vé, lại không tính cái gì việc khó.”

“. . .” Thân Tử Hạo về mặt không nói gì nhìn hai người bọn họ ngồi ở trên bậc thang, sau một lúc lâu rốt cục nhận mệnh (cam chịu số phận) gật đầu nói: “Được rồi, tôi đi mua.”

Từ chín giờ đến chín giờ rưỡi gần nửa giờ đồng hồ, bạn cùng lớp Tiểu Thỏ lục tục đến đông đủ.

Thân Tử Hạo mua xong vé trở về, nhìn một dãy học sinh đứng chỉnh tề ở nơi đó điểm danh, nhìn không được giật giật khóe miệng đây cũng quá đầy đủ đi.

Học sinh Thân Tử Hạo liền hướng tới anh dùng lực phát phát tay nói: “Thầy giáo Thân! Thầy cũng đến đây a! !”

“Đúng!!” Thân Tử Hạo cười tít mắt hướng tới bọn họ đi tới, giờ giờ vé trong tay lên vừa mới chuẩn bị nói chuyện liền nghe được đám học sinh kia nói:

“Thầy giáo Thân quả nhiên yêu thích thầy giáo Trình a! !”

“Đây là tiết tàu sư mẫu đi theo nhóm người chúng ta cùng nhau ngoạn chơi nha! !”

“Đúng rồi đúng rồi, các cậu xem, hôm nay thầy giáo Trình mặc toàn thân màu đen, thầy giáo Thân mặc toàn thân màu trắng, hai người đứng chung một chỗ thật xứng a...! !”

“Ừ ừ m . .”

Thân Tử Hạo đầu đầy hắc tuyến nghe đám học sinh kia thảo luận, nhìn không được tiếp tục giật giật khóe miệng, các người đủ rồi a! !

Đúng suốt ngày đem anh cùng Trình Chi Ngôn phối thành một đôi có được hay không! !

Trình Chi Ngôn thấy Thân Tử Hạo cầm vé đã đi tới, liền quay đầu nhìn về các học sinh nói: “Được rồi, mọi người ngay ngắn lấy phiếu, mọi người xếp thành hàng chúng ta chuẩn bị đi kiểm tra vé a.”

“Được.” Tất cả học sinh cùng lúc nói ra trả lời.

Tiểu Thỏ đứng ở bên cạnh Trình Thi Đồng, nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn đứng ở đầu đội ngũ, trong lòng cân nhắc một lát làm sao mới có thể đi đến cùng Trình Chi Ngôn.

Chờ tất cả học sinh đều đã kiểm tra vé xong, sau khi tất cả mọi người vào công viên trò chơi, Trình Chi Ngôn cười tít mắt hướng tới bọn họ nói: “Được rồi, hiện tại có thể tự do hoạt động, bốn giờ chiều chúng ta tập hợp ở nơi này điểm danh, đều đã nghe rõ sao? ?”

“Nghe rõ rồi! !”

“Giải tán!” Trình Chi Ngôn ra lệnh một tiếng, tất cả học sinh nháy mắt liền tản ra bốn phía.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 491

Chương 493. Em muốn gả cho anh 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Bạch Tiểu Thỏ! ! Bạch Tiểu Thỏ! ! Tới bên này, chúng ta cùng chơi thuyền hải tặc không trung bên kia có được hay không?”

Tiểu Thỏ vừa mới chuẩn bị hướng tới Trình Chi Ngôn đi qua liền nghe được nữ sinh lớp cô ở chỗ không xa gọi cô.

Cô quay đầu nhìn thoáng qua, Trình Thi Đồng cũng đứng ở bên kia, Cố Ninh Thư cũng không có ở bên cạnh cô.

Tiểu Thỏ chần chờ một chút, lại ngẩng đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn đứng ở phía trước cách đó không xa.

Trong mắt anh mang theo mỉm cười dường như đang nói, đi thôi, chơi cùng các cô ấy trước.

“Được! Tới rồi!” Tiểu Thỏ khẽ cắn môi xoay người hướng tới đám nữ sinh kia đi qua.

Nữ sinh lớp cô vốn cũng chỉ có mười mấy người, giờ phút này các cô đã có tám người đi cùng một chỗ.

Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua trái phải trước sau, ừm, cơ bản đều là mấy người bình thường chơi cùng chính mình không tệ.

Đến thuyền hải tặc không trung xếp hàng.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn thoáng qua thuyền hải tặc Thác Mã Tư quay người ba trăm sáu mươi độ đủ loại ở trên không trung, chỉ cảm thấy người còn không có đi lên đã là một mảnh hoa mắt chóng mặt rồi.

“Ai nha, làm sao đội ngũ xếp hàng dài như thế....” Các cô nhìn thoáng qua người xếp hàng phía trước, lại nhìn thoáng qua bảng bên cạnh mình, phía trên viết:

Nơi này cách người bắt đầu trò chơi còn có bốn mươi phút.

“Chính là a, rõ ràng chúng ta chín giờ rưỡi mới vừa mở cửa liền kiểm tra vé vào, không nghĩ tới phía trước chúng ta vậy mà lập tức liền nhiều người như vậy.” Một người nữ sinh khác ăn khớp nói.

“Hôm nay vốn là cuối tuần, nhiều người là bình thường.” Trình Thi Đồng ngẩng đầu nhìn thoáng qua đầu người chi chít phía trước, nhún vai bất đắc dĩ nói: “Thôi, chúng ta liền xếp hàng ở chỗ này đi.”

“Được rồi. . .”

Tám người lập tức liền nghỉ ngơi.

Tiểu Thỏ cảm thấy được đứng xếp hàng có chút nhàm chán, đang nghĩ ngợi muốn gửi tin nhắn cho Trình Chi Ngôn đùa giỡn anh một chút hay không, đột nhiên nghe được một cái nữ sinh khác nói: “Ai... Cũng không biết bạn gái thầy giáo Trình chúng ta rốt cuộc lớn lên trông thế nào, cho tới bây giờ cũng không có gặp qua bạn gái thầy tới trường học tìm thầy, cảm giác thần bí a!”

“Đúng đúng, tớ siêu cấp tò mò với bạn gái thầy giáo Trình a!” Lại một người nữ sinh phụ họa nói.

Trình Thi Đồng quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ đứng ở bên cạnh mình, trên mặt mang theo một nụ cười quý dị hướng tới cô cười cười.

Tiểu Thỏ vội vàng cắt điện thoại di động.

“Ai. . . Cho dù là thầy giáo Trình có bạn gái, tớ còn rất thích thầy a! Nếu như sau này bạn trai tớ có thể đẹp trai giống thầy giáo Trình như vậy, tớ sống ít mười năm cũng nguyện ý a! !”

“Thầy giáo Trình không riêng gì đẹp trai, được chứ! Nghe nói thầy giáo Trình trước kia cũng là ở trường học là chúng ta, thành tích thi vào trường cao đẳng trường đại học hạng nhất cả năm cấp, nhưng mà nghe nói thầy vì bạn gái của thầy không có đi Bắc Kinh, mà là ở lại trong tỉnh, đi Nam đại.”

“Ai? ? Làm sao mà cậu biết??”

“Ha ha. . . Tin tức nhỏ....”

“Thầy giáo Trình thâm tình a! ! Nếu như thầy vẫn là là độc thân mà nói, thật muốn thổ lộ với thầy!!”

“Đúng vậy a! !”

Mấy nữ sinh cười hi hi phụ họa nói.

“Không bằng, chúng ta liền hướng thầy giáo Trình thổ lộ một lần đi??” Đột nhiên có người nữ sinh đề nghị nói: “Dù sao thầy giáo Trình đã có bạn gái chúng ta đều không có hi vọng, nhưng mà dù sao vẫn không thể ngay cả cơ hội thổ lộ cũng không cho chúng ta đi! Cho dù là bị từ chối cũng được a! !”

“A? ?” Có người chần chờ một phen nói: “Như vậy không tốt lắm đâu. . . Về sau tiết học thầy giáo Trình có thể xấu hổ hay không a. . .”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 492

Chương 494. Em muốn gả cho anh 9

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ai nha, sẽ không a, cùng lắm thì sau khi chúng ta thổ lộ, nói cùng thầy giáo Trình là chơi trò chơi thua, bị buộc thổ lộ.”

“Đúng rồi, như vậy thầy giáo Trình cũng sẽ không để ở trong lòng, hơn nữa chúng ta dùng một cái dây số xa lạ gọi điện thoại cho thầy, thầy lại không biết

là ai thổ lộ!”

“Ừ uh m! !”

Mấy nữ sinh kia nhao nhao gật đầu đồng ý.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy đầu đầy hắc tuyến.

Các học sinh, các cậu thảo luận chuyện thổ lộ như thế nào trước mặt bạn gái chính quy người ta, như vậy thật sự tốt sao! ?

Tiểu Thỏ đành phải đem ánh mắt cầu cứu chuyển hướng Trình Thi Đồng, kết quả lại thấy người này vẻ mặt nóng lòng muốn thử, hai mắt vậy mà phát sáng.

“Tớ nói...” Tiểu Thỏ nhìn không được đưa tay nhẹ nhàng kéo kéo tay áo Trình Thi Đồng nói: “Cậu biểu hiện kích động như vậy làm gì, chẳng lẽ cậu còn muốn thổ lộ với chú nhỏ sao? ?”

“Kia đương nhiên!” Trình Thi Đồng dè dặt thanh âm hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Trong lòng tớ chú nhỏ vẫn là người tớ yêu nhất!! Cố Ninh Thư đều phải xếp phía sau chú, hơn nữa, dù sao là dùng dây số xa lạ hướng chú nhỏ thổ lộ, đến lúc đó tớ nắm cổ họng nói chuyện với chú, chú nghe không biết tớ là ai!”

“...”

Tiểu Thỏ nháy mắt không nói gì.

“Được, liền quyết định như vậy, vậy chúng ta để cho người nào tới thổ lộ trước? ?”

Ngay tại lúc cô nói chuyện với Trình Thi Đồng đã có nữ sinh đem chuyện này quyết định.

Nhưng mà, những lời này cô mới vừa hỏi xong, mấy nữ sinh vừa rồi còn đang lú lú nói không ngừng nháy mắt liên yên tĩnh trở lại.

“Oa, không ai nguyện ý thổ lộ thứ nhất sao? ?” Nữ sinh kia chớp chớp mắt, ánh mắt nhìn một vòng trên người mấy bạn học.

Cái này. . .

Mấy nữ sinh khác nhất thời đưa mắt nhìn nhau.

Vừa rồi thảo luận bộ dáng còn khí thế ngất trời, hiện tại một khi chuẩn bị bắt đầu thực tiễn mọi người liền lập tức không lên tiếng.

Dù sao loại chuyện thổ lộ cùng giáo viên này, suy nghĩ một chút, thảo luận một chút là không có quan hệ gì, nhưng mà muốn đi làm mà nói... Các cô vẫn là cảm thấy .... Không có lá gan kia a. . .

Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng nhìn thoáng qua lẫn nhau, không nói gì.

“Ai nha. . . Loại chuyện thổ lộ này..... Có một người làm đại diện thì tốt rồi, không nhất định phải mỗi người đều hướng thầy giáo Trình thổ lộ?” Có nữ sinh yếu ớt mở miệng nói.

“Đúng nha!! Chúng ta phải một đại diện thì tốt rồi thôi! !”

Đề nghị vừa rồi lập tức có người phụ họa.

“Đại diện a. . .” Ánh mắt người nữ sinh nói chuyện kia dạo qua một vòng trên người tất cả, sau đó nhẹ giọng hỏi: “Người nào nguyện ý làm đại diện?”

“...”

“...”

Trả lời cô là một mảnh trầm mặc.

“Thật là, như thế nào đến chỗ mấu chốt đều nhất gan!!”

“Nếu không thì cậu làm đại diện, cậu thay nhóm người chúng tớ thổ lộ! !”

“Không cần. . . Tớ xấu hổ. . .”

“Vậy làm sao bây giờ. . .”

Ánh mắt mấy nữ sinh nhìn nhau một hồi, đột nhiên có người nói: “Không bằng liền búa kéo vải, người thua cuối cùng kia đi thổ lộ cùng thầy giáo Trình!!”

“Ý kiến hay! !”

“...”

Tiểu Thỏ nhìn mấy nữ sinh nhìn lại bắt đầu hưng phấn lên, không biết vì sao trong lòng đột nhiên sinh ra một cổ dự cảm không tốt.

Búa kéo vải a. . .

Hạng nhất trò chơi đoán số này, cô từ nhỏ đến lớn gần như liên không có thắng qua.

“Vậy thì quyết định như vậy a!!” Lập tức có người vươn tay đi ra, hướng tới mọi người nói: “Tới, tớ đếm một hai ba mọi người cùng nhau ra! !”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 493

Chương 495. Em muốn gả cho anh 10

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Được!!” Người nữ sinh gật gật đầu.

“Một hai ba! Búa kéo vải! !”

Cùng với cô hô một tiếng, mọi người đều đưa bàn tay mình ra.

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn thoáng qua, tám người bên trong có ba người ra kéo, năm người ra vải, vậy mà không ai ra búa....

“Ha ha ha, năm người các cậu thua, các cậu tiếp tục” Ba người ra kéo kia lập tức cao hứng trở lại, cảm giác kia liền giống như chính mình đã thoát khỏi nguy hiểm.

Tiểu Thỏ nhìn mình ra vải, nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, tiếp theo nhất định phải ra búa.

“Tới tới tới, năm người các cậu, búa kéo vải! !” Người nữ sinh vừa rồi hô khẩu hiệu kia lại hô một tiếng.

Năm người còn lại đồng thời đưa tay.

Tiểu Thỏ nhìn hai người búa, ba người vải, chỉ cảm thấy trước mắt mình đen thui, hận không thể ngất đi.

“Bạch Tiểu Thỏ, Trình Thi Đồng, hai cậu thua! !” Mấy nữ sinh bên cạnh kia nhất thời cao hứng trở lại, vội vàng túm hai cái cánh tay các cô hưng phấn nói: “Mau, hai người nhanh lên, người nào liền người đó đi thổ lộ.”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn Trình Thi Đồng đứng ở đối diện chính mình, nhất thời khuôn mặt nhỏ nhắn suy sụp xuống, xong rồi xong rồi, từ nhỏ đến lớn cô cùng Trình Thi Đồng chơi đoán số, cho tới bây giờ đều không có thắng qua....

“Ha ha Tiểu Thỏ đến đây đi! !” Trình Thi Đồng vẻ mặt cười xấu xa nhìn Tiểu Thỏ, vỗ vỗ bờ vai cô nói: “Xấu hổ a, xem ra nhất định là cậu đi thổ lộ cùng thầy giáo Trình rồi.”

“...”

Tiểu Thỏ nhìn tươi cười trên mặt Trình Thi Đồng, trong lòng nhất thời sinh ra một loại cảm giác Gió hiu hiu nước sông Dịch lạnh ghê, trắng sẽ một đi không trở về.

“Đến đây đi, đến đây đi! Bạch Tiểu Thỏ, Trình Thi Đồng, hai người các cậu a!!” Sáu gười nữ sinh bên cạnh lập tức liền hưng phấn lên, dù sao các cô đều đã thoát khỏi nguy hiểm đi về phía thầy giáo Trình thổ lộ, chỉ cần nhìn người khác thổ lộ là được, đến lúc đó bị từ chối dù sao cũng không phải các cô.

“Tới, một hai ba, búa kéo vải! !” Có người hô khẩu hiệu thay các cô.

Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng đồng thời đưa tay.

Sau đó...

Tiểu Thỏ nhìn chính mình kéo, Trình Thi Đồng quả đấm (búa), nháy mắt liền suy sụp.

“Bạch Tiểu Thỏ! ! Chúc mừng cậu, đạt được cơ hội hướng thầy giáo Trình thổ lộ một lần! !” Các nữ sinh kia nhìn Tiểu Thỏ ra kéo, một đám vui vẻ lên.

“Không được. . . Không tính! !” Tiểu Thỏ ngoan cường vùng vẫy nói: “Chuyện hướng thầy giáo Trình thổ lộ quan trọng như vậy làm sao có thể một ván quyết định thắng thua a, ít nhất cũng cần phải ba ván hai thắng a! !”

“Cái này. . .” Mấy nữ sinh liếc nhìn nhau không biết nên nói cái gì đó mới tốt.

Trái lại Trình Thi Đồng vẻ mặt cười tí mắt nhìn Tiểu Thỏ nói: “Không sao, ba ván thắng hai liền ba ván thắng hai, cho dù là năm ván thắng ba cậu cũng thua bởi tớ! Yên tâm đi! !”

“ . . . ”

Tiểu Thỏ nhìn tươi cười đáng đánh đòn kia của Trình Thi Đồng, yên lặng hướng về phía trời cầu nguyện lần này nhất định phải thắng!!

Nhưng mà...

Trời xanh hiển nhiên là cũng đi nghỉ ngơi cuối tuần, căn bản là không có nghe Tiểu Thỏ cầu nguyện.

Bởi vì..

Hai lần phía sau cũng là vẫn thua bởi Trình Thi Đồng như cũ.

“Ha ha. . .” Trình Thi Đồng đắc ý nhìn Tiểu Thỏ nói: “Như thế nào, ngoan ngoãn đi thổ lộ cùng thầy giáo Trình đi, hiện tại cho dù là nghĩ muốn đổi thành năm ván thắng ba cũng vô dụng, cậu đã thua liền ba ván rồi! !”

“Gào khóc oa! ! Thổ lộ thổ lộ thổ lộ! !” Mấy nữ sinh khác nhất thời giống đánh máu gà, các cô vây quanh Tiểu Thỏ, cổ động cổ lên đủ loại cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 494

Chương 496. Được anh đồng ý

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách. . . Thổ lộ gì gì đó. . .” Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn thoáng qua đầu người xếp hàng phía trước, mẹ, còn thật dài a. . .

Sớm biết liền không xếp hàng ở trong này a. . .

“Đến đây đi, đừng thẹn thùng!” Một người nữ sinh cầm một cái điện thoại di động từ trong túi nhét vào trong tay Tiểu Thỏ nói: “Dùng cái điện thoại này, số điện thoại tớ mới vừa làm số mới, lúc nhập học không có đăng ký cái dãy số này, bảo đảm thầy giáo Trình không biết là ai gọi!”

....

Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng, nhưng mặt thanh âm của cô, Trình Chi Ngôn có thể nghe ra a.

“Ai, nhanh lên.” Trình Thi Đồng đưa tay vỗ vỗ bả vai Tiểu Thỏ nói: “Nếu như cậu sợ bị thầy giáo Trình nghe ra cậu là ai, cậu liền thay đổi tiếng đi.”

“Chính là chính là!” Nữ sinh khác vội vàng phụ họa.

Tiểu Thỏ cầm cánh tay kia dờ khóc dờ cười, sau một lúc lâu rốt cục khe khẽ thở dài một hơi nói: “Được rồi, thổ lộ như thế nào các cậu nói đi!”

“Ừm. . .”

Ánh mắt mấy nữ sinh kia xoay xoay, sau đó vỗ tay một cái hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Cậu nói, “Thầy giáo Trình, em thích thầy thật lâu, sau này em muốn gả cho thầy!” như thế nào?”

“Ý kiến hay! Ý kiến hay! !”

Những người khác nhao nhao vỗ tay đồng thời thở dài nhẹ nhõm một hơi, may mắn không phải chính mình đi thử lộ.

“Này. . .” Tiểu Thỏ giật giật khoe miệng, này cũng có chút quá cái gì kia???

“Được, đừng do dự, nhanh lên.” Người nữ sinh đưa điện thoại di động cho cô, mắt thấy Tiểu Thỏ vẻ mặt do dự, dứt khoát rút điện thoại di động từ trong tay cô ra, lập tức bấm số điện thoại Trình Chi Ngôn, lại ấn nút gọi, sau đó đưa tới trước mặt Tiểu Thỏ, đề thấp thanh âm nói: “Được rồi, tớ gọi giúp cậu rồi.”

“... ”

Tiểu Thỏ nháy mắt không nói gì, chỉ cảm thấy trái tim nhỏ hồi hộp sắp muốn nhảy từ trong lồng ngực ra ngoài.

“Đô - - đô - - đô - - “

Điện thoại vang ba tiếng, bên kia tiếp nhận.

Trong loa truyền đến thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp mà ôn nhuận: “Uy, xin chào.”

“Cái kia. . .” Tiểu Thỏ đầy đầy khẩn trương, vậy mà đã quên nắm cổ họng nói chuyện, cô quay đầu nhìn nhìn gương mặt bát quái xung quanh mình, đành phải kiên trì tiếp tục hướng tới bên kia điện thoại nói: “Thầy giáo Trình, em có lời muốn nói cùng thầy.”

Trình Chi Ngôn tay cầm di động, nhìn trên màn hình điện thoại di động biểu hiện cái dây số xa lạ kia, hơi hơi nhíu nhíu mày, trong điện thoại truyền đến đúng là thanh âm Tiểu Thỏ...

Cô không phải cùng đi chơi với nhóm học sinh nữ sao? ?

Nhưng mà anh chỉ thoáng ngó ra chốc lát, liền mỉm cười nói: “Nói cái gì, em nói đi.”

Nhóm người nữ đồng học bên cạnh Tiểu Thỏ nháy mắt ngừng hô hấp lại rồi, mỗi người tròn trắng mắt nhìn chăm chăm mặt Tiểu Thỏ, vẻ mặt tràn đầy đều là chờ đợi.

“Cái kia. . . Thầy giáo Trình. . .” Tiểu Thỏ nhìn ánh mắt tha thiết kia đành phải kiên trì hướng tới bên kia điện thoại thanh âm yếu ớt nói: “Em...Em...Em...Em thích thầy thật lâu rồi. . .”

Trình Chi Ngôn giật mình, khoe môi mỏng gọi lên một nét tươi cười nhàn nhạt, trong thanh âm mang theo ý tứ bốn cột lên tiếng nói: “A.... . .”

“Cái kia. . .” Tiểu Thỏ chân chờ một phen, ngẩng đầu nhìn thoáng qua bạn học xung quanh.

“Nói mau a. . . Nói mau a. . .”

“Mau thổ lộ a. . .”

“Nói thầy giáo Trình em muốn gả cho thầy!!”

Mấy nữ sinh kia đề thấp thanh âm hướng tới Tiểu Thỏ thúc giục.

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày, nghe tạp âm bên kia điện thoại, nhin không được cười cười, trong lòng đã hiểu rõ là chuyện gì xảy ra rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 495

Chương 497. Được anh đồng ý 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Cái kia. . . Thầy giáo Trình...Em. Sau này em muốn gả cho thầy!!” Tiểu Thỏ nhìn dây số trên di động trước mặt, cắn răng một cái, hướng tới bên kia điện thoại rống lớn nói.

Sau khi cô rống xong những lời này, chung quanh nháy mắt trở nên một mảnh im ắng, không ai nói chuyện, ánh mắt mọi người đều nhìn chăm chú màn hình điện thoại di động, chờ Trình Chi Ngôn bên kia điện thoại trả lời.

Trình Chi Ngôn cũng là sủng sọt một phen, không nghĩ tới Tiểu Thỏ vậy mà sẽ gọi điện thoại nói cái này.

Anh ngẩng đầu lên nhìn Ma Thiên Luân chuyển động chậm rãi bên trong công viên trò chơi, như dung nhập bối cảnh trời xanh, một trận gió thu thổi qua, trong không khí dường như mang theo một chút mùi sữa ngọt ngào.

Tiểu Thỏ có chút quần bách nhìn màn hình điện thoại di động.

Đều đã vài giây trôi qua, như thế nào bên kia điện thoại còn không có trả lời??

Anh có biết là chính mình gọi điện thoại hay không?

Anh có biết xung quanh chính mình còn có rất nhiều bạn học hay không??

Ngộ nhớ anh nói, Tiểu Thỏ, lời này không phải mới trước đây em đã nói qua sao, cô nên làm cái gì bây giờ?

A a a a!

Đến lúc này, Tiểu Thỏ mới nhớ tới, bạn học căn bản không biết quan hệ chính mình cùng Trình Chi Ngôn a, ngộ nhớ anh nước chanh nói lỡ miệng làm sao bây giờ? ?

Nhưng mà Tiểu Thỏ khăn trương, đám nữ sinh kia càng khăn trương.

Ánh mắt các cô nhìn chăm chú di động, lỗ tai mỗi người đều đã dựng thẳng, sau đó liền nghe được thanh âm Trình Chi Ngôn mang theo mỉm cười từ điện thoại truyền ra nói: “Được, thầy biết rõ.”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ nghe trả lời của anh, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên tiếp tục nói chút gì.

“Nhưng mà bây giờ em còn nhỏ, chờ em trưởng thành lại thảo luận vấn đề này, được chứ?” Một bàn tay Trình Chi Ngôn xuyên vào trong túi, một cánh tay kia cầm điện thoại, nhìn áng mây màu trắng trôi nổi trên bầu trời xanh thẳm, chỉ cảm thấy tâm tình vô cùng sung sướng.

Úm... Như vậy có tính bạn gái nhỏ của anh chủ động hướng anh cầu hôn không a? ?

“Được.... Được.” Tiểu Thỏ theo anh nói, vội vàng lên tiếng, sau đó nói “Tạm biệt thầy giáo Trình” liền trực tiếp cúp điện thoại.

“A a a a a - - “

Tiểu Thỏ mới vừa cúp điện thoại, những cái nữ sinh vây quanh ở bên cạnh cô này liền nhin không được kêu lên.

“Trời ạ! ! Không thể tưởng được thầy giáo Trình ôn nhu như vậy! !”

“Đúng vậy a, thanh âm thầy giáo Trình từ trong điện thoại nghe qua nghe thật tốt a! ! Có từ tính!!”

“Đặc biệt thầy nói, được thầy biết rõ, trời ạ, quá ôn nhu a!!”

“Hơn nữa cho dù là từ chối cũng từ chối có như vậy, nể tình như vậy!!”

“Đúng a!! Sớm biết thế tớ liền tự mình thổ lộ cùng thầy giáo Trình a a a a a! ! !”

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn mấy nữ sinh đứng xung quanh mình kia, trong lòng nhin không được nói thầm:

Ai nói Trình Chi Ngôn từ chối tớ!!

Anh rõ ràng đồng ý!!

Chẳng qua anh nói hiện tại tớ tuổi còn quá nhỏ, căn bản không thể kết hôn mà thôi! !

Nếu như hiện tại tớ đã hai mươi tuổi, tuyệt đối Trình Chi Ngôn sẽ túm tớ đi cục dân chính!!

Đương nhiên Tiểu Thỏ cũng chỉ có thể yên lặng oán thầm, căn bản không dám nói những lời này ra.

Nhưng mà...

Tiểu Thỏ nghĩ một chút, khóe miệng nhin không được cũng chậm cong lên.

Vừa rồi thanh âm anh nước chanh trong điện thoại thật sự vô cùng ôn nhu a.

Ôn nhu giống như là gió xuân thàng ba nhẹ nhàng quét vào mặt, lại giống như là lông chim chậm rãi bay xuống, nhẹ nhàng lướt qua đôi má.

Chờ em lớn lên...

Uhì m, cô sẽ cố gắng lớn lên nhanh một chút.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 496

Chương 498. Được anh đồng ý 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhưng mà, chờ Tiểu Thỏ từ thuyền hải tặc không trung xuống, cả người cô đều đã quay vòng ba trăm sáu mươi độ, tất cả cảnh tượng trước mắt đều đã xoay vòng vòng, đầu óc cũng choáng váng, trong bụng lại càng có một loại cảm giác dờn sóng lấp biển.

“Tiểu Thỏ. . . Cậu không sao chứ. . .” Trình Thi Đồng nhìn thoáng qua sắc mặt Tiểu Thỏ trắng bệch, đưa tay vỗ vỗ phía sau lưng cho cô, thấp giọng hỏi: “Nhìn cậu giống như cực kỳ không thoải mái.”

“Tớ...” Tiểu Thỏ mới vừa mở miệng, lại cảm thấy một trận ghê tởm đi lên, vội vàng đỡ bồn hoa ngồi xổm xuống nôn khan.

“Bạch Tiểu Thỏ, cậu không sao chứ??” Mấy nữ sinh bên cạnh thấy thế, vội vàng xông tới, vẻ mặt thân thiết nhìn cô hỏi.

“Tớ...” Tiểu Thỏ nôn khan một trận, rốt cục cảm thấy dễ chịu một chút, cô đỡ bồn hoa ngồi xuống, hướng tới các cô khoát tay nói: “Tớ không được....Các cậu tự đi chơi đi...Tớ phải ở chỗ này nghỉ ngơi một chút.”

“Có phải cậu có chứng sợ độ cao hay không?” Một người nữ đồng học ngồi xuống bên cạnh Tiểu Thỏ, giúp đỡ Trình Thi Đồng cùng nhau vỗ vỗ lưng của cô: “Tớ nhìn vừa rồi mặt cậu trắng bệch, hơn nữa ngậm chặt miệng, cũng không kêu ra a.”

“Hắn là... Không có đi...” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, cảm thấy cái này hẳn là vấn đề độ cao, thật sự là thuyền hải tặc lật tới lật lui, xoay quá lợi hại rồi.

“Không có việc gì, các cậu đi chỗ khác chơi trước đi, tớ ở chỗ này cùng cô ấy, một lát nếu như cô ấy còn không có tốt chút mà nói, tớ liền liên hệ thầy giáo Trình một phen, xem có thể đi về trước hay không.” Trình Thi Đồng ôm bả vai Tiểu Thỏ, an ủi vỗ vỗ bờ vai cô, hướng tới mấy cái nữ sinh nói.

“Được.” Mấy nữ sinh thấy thế gật gật đầu, lúc xoay người chuẩn bị đi, đột nhiên lại dừng lại, vẻ mặt lo lắng nhìn Tiểu Thỏ nói: “Bạch Tiểu Thỏ, cậu phải cẩn thận nha, nghìn vạn lần đừng làm cho thầy giáo Trình nhìn ra vừa rồi là cậu thổ lộ cùng thầy a!!”

“Ách. . . Ha ha ha. . . Tớ biết rồi. . .” Tiểu Thỏ ngó ra một phen, sau đó vẻ mặt suy yếu hướng tới các cô phát phát tay, gật đầu bày tỏ chính mình đã hiểu.

“Chúng ta đi đây, bye bye.”

Mấy nữ sinh kia dặn dò Tiểu Thỏ xong rồi, liền hướng tới cái chơi trò chơi khác đi qua.

Trình Thi Đồng mất thấy mấy người các cô đi, lúc này mới vẻ mặt lo lắng nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Tiểu Thỏ, cậu còn khó chịu sao? ?”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn thoáng qua mấy nữ sinh kia đã biến mất trong biển người, nhất thời thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Cô đứng dậy, vỗ vỗ bụi đất trên đầu gối, sau đó vẻ mặt thoải mái nhìn Trình Thi Đồng nói: “Ha ha, tớ không sao.”

“...”

Trong mắt Trình Thi Đồng không nói gì nhìn Tiểu Thỏ vẻ mặt hồng hào trước mắt, kéo kéo miệng nói: “Cậu... Vừa rồi bộ dáng khó chịu như thế, đều là giả bộ?”

“Đương nhiên rồi.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, hướng tới Trình Thi Đồng tiếp tục nói: “Rất không dễ dàng đến công viên trò chơi một chuyến, tớ đương nhiên muốn đi tìm anh nước chanh chơi a, chung quy không thể thật sự cùng các cô chơi cả ngày, hơn nữa, ngộ nhờ lúc xếp hàng nhằm chán, các cô muốn tớ đi thổ lộ Trình Chi Ngôn làm sao bây giờ??”

“...”

“Được rồi, tớ không sao, cậu theo tớ cùng đi tìm chú nhỏ hay là đi tìm Cố Ninh Thư nhà cậu a? ?” Tiểu Thỏ cười tít mắt nhìn Trình Thi Đồng, trong thanh âm mang theo tràn đầy bốn cọt hướng tới cô hỏi.

Chương 497

Chương 499. Được anh đồng ý 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Thôi, tớ đi tìm Cố Ninh Thư.” Trình Thi Đồng bấu môi hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Tớ mới không cần làm bóng đèn cho hai người các cậu.”

“Ách. . . Được rồi. . .” Tiểu Thỏ hướng tới Trình Thi Đồng phát phát tay nói: “Vây tớ đi trước a.”

“Bye bye.....” Trình Thi Đồng bắt đầu đi lắc đầu, người này, đi theo chú nhỏ cô lâu như vậy, đều bị hư hỏng theo.

Mất thấy bóng dáng Tiểu Thỏ dần dần đi xa, Trình Thi Đồng thở dài một hơi, vừa mới chuẩn bị lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại cho Cố Ninh Thư, lại cảm thấy trên gương mặt nháy mắt lạnh.

Cô quay đầu lại, vậy mà thấy Cố Ninh Thư liền đứng sau lưng mình, cầm trên tay hai lon Coca ướp lạnh, trong đó một lon đang bị anh dán trên mặt mình.

“Cố Ninh Thư? ?” Trình Thi Đồng sửng sốt một phen, sau đó nhin không được cười cười, đưa tay nhận lon coca dán ở trên mặt mình kia hỏi: “Cậu làm sao có thể ở chỗ này? ?”

Cố Ninh Thư cầm một cái lon coca khác trong tay, thuận tiện ngồi xuống bên cạnh bồn hoa sau lưng cô nói: “Tớ vẫn sau lưng các cậu, chỉ là cậu không phát hiện thôi.”

“A.... .” Trình Thi Đồng gật gật đầu, cũng ngồi xuống bên cạnh cậu, cầm lon coca trong tay đựng một cái cùng cậu, buồn bã nói: “Thật sự là ngây thơ a. . . Chú nhỏ vậy mà thật sự mang theo nhiều bạn học cùng tới công viên trò chơi vì một câu của Tiểu Thỏ như vậy.”

Cố Ninh Thư quay đầu nhìn cô một cái, sau đó cầm lấy coca trong tay uống một ngụm, thấp giọng nói: “Như thế nào, cậu không thích công viên trò chơi sao??”

“Uh`m, không thích.” Một bàn tay Trình Thi Đồng nâng cầm lên nhìn những cái bóng dáng vui vẻ phía xa nói: “Bởi vì cậu cũng không thích.”

Cố Ninh Thư giật mình, nhin không được cười cười nói: “Tớ nói tớ không thích công viên trò chơi lúc nào hả ? ?”

Trình Thi Đồng quay đầu lại, đôi mắt nhìn cậu, bấu môi nói: “Cậu cũng không có thể chơi những trò mạo hiểm này, làm sao có thể thích công viên trò chơi a? ?”

Cố Ninh Thư cười cười, cúi đầu uống một ngụm coca, sau đó đưa tay giữ bả vai Trình Thi Đồng, cánh môi nhẹ nhàng đựng một cái trên môi hồng nhuận của cô nói: “Chỉ cần có cậu ở đây, đi chỗ nào tớ đều thích.”

“Ai nha, cậu thật là...” Khuôn mặt nhỏ nhắn Trình Thi Đồng nháy mắt đỏ, cô vội vàng hướng tới bốn phía nhìn nhìn nói: “Nơi công cộng đừng hôn loạn, ngộ nhờ bị bạn học khác thấy làm sao bây giờ.”

“Uh`m, biết rồi.” Cố Ninh Thư tiếp tục ôn hòa nở nụ cười, thừa dịp cô không chú ý lại hôn một cái trên gương mặt phấn nộn nói: “Đi thôi, những cái hạng mục mạo hiểm này mặc dù tớ không thể chơi, nhưng là cùng cậu chơi đùa ngựa gỗ xoay tròn gì đó vẫn lại là không có vấn đề.”

Cậu vừa nói vừa đứng lên, thân hình thon dài vừa lúc che ánh sáng trước mắt Trình Thi Đồng, “Đi thôi.” Cậu hướng tới cô vươn tay đi ra.

Trình Thi Đồng ngẩng đầu nhìn bàn tay to thon dài trắng nõn trước mặt, theo tay cậu cô hướng tới mặt cậu nhìn qua đi.

Ngày đó ánh mặt trời rực rỡ, bầu trời cực kỳ xanh, cậu đứng đưa lưng về phía mặt trời, trong nháy mắt như thế, bóng lưng quá mạnh mẽ làm cho cô thấy không rõ nét mặt cậu, nhưng mà độ cong khóe môi cậu lại chiếu sáng đáy lòng của cô.

“Được, đi thôi.” Trình Thi Đồng đem tay mình đặt trong tay của cậu, theo lực đạo của cậu đứng dậy, cười hi hi nói: “Vây thì đi chơi ngựa gỗ xoay tròn đi.”

Cố Ninh Thư mỉm cười, nắm tay cô hướng tới bên kia đi qua.

Bên này Tiểu Thỏ vừa đi vừa cầm điện thoại bấm số Trình Chi Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 498

Chương 500. Được anh đồng ý 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Không đầy một lát điện thoại liền kết nối, bên trong truyền đến thanh âm Trình Chi Ngôn mang theo mỉm cười: “Uy, Tiểu Thỏ? ?”

“Anh nước chanh, anh ở đâu a? ?” Tiểu Thỏ vừa hướng tới cửa công viên trò chơi đi, vừa nhìn xung quanh.

“Anh cùng Thân Từ Hạo ở trong tiệm nước giải khát ngồi a, em muốn tới đây hay không??” Trình Chi Ngôn cúi đầu, thìa trong tay chọc đồ uống lạnh trong ly, cười hỏi.

“Được, bây giờ em liền qua.” Tiểu Thỏ vội vàng gật đầu.

“Uh m . .” Thanh âm Trình Chi Ngôn trong điện thoại dừng một chút, sau đó mang theo mỉm cười tiếp tục nói: “Đến cầu hôn với anh sao? ?”

“ . . .”

Mặt Tiểu Thỏ lập tức liền đỏ, bước chân của cô hơi hơi ngừng một chút, sau đó tiếp tục đi phía trước vừa đi vừa nói: “Nói bừa cái gì vậy?”

“Như thế nào? ?” Trình Chi Ngôn mỉm cười nhìn bóng dáng càng ngày càng gần bên ngoài tiệm nước giải khát kia nói: “Vừa rồi điện thoại nặc danh cái kia không phải em gọi sao? Không phải ở trong điện thoại em ồn ào phải gả cho anh sao? ?”

“Sao. . . Làm sao có thể là em!” Tiểu Thỏ về mặt quần bách hướng tới bên kia điện thoại lắp bắp nói: “Anh anh anh...Anh nhất định nghe lầm, thành thật khai báo, vừa rồi người nào cầu hôn với anh hả ? ?”

“A.... . Không phải em à.” Giọng điệu Trình Chi Ngôn lập tức trở nên cực kỳ tiếc hận, “Ai, kia thôi, có thể là cái tiểu Cầu nào anh không biết gọi lộn số điện thoại đi.”

“ . . .”

Em gái anh, anh mới đúng tiểu Cầu a!

Tiểu Thỏ cắn chặt răng, lại chỉ có thể khuôn mặt tươi cười tiếp tục nói: “Đúng vậy a, có thể là người khác gọi sai điện thoại thôi.”

“Cái gì gọi sai điện thoại nha! !” Thân Từ Hạo đoạt lấy di động Trình Chi Ngôn, hướng tới bên kia điện thoại lớn tiếng hét lên: “Vừa rồi rõ ràng chính là thanh âm Tiểu Thỏ em!! Em nghĩ rằng nhóm người anh nghe không hiểu sao?? Ai, nằm mánh, có phải em đã quên điện thoại Trình Chi Ngôn có chức năng ghi âm rồi hay không hả ? ? Tới tới tới, em tới đây, chúng ta mở ghi âm cho em nghe một lần!!”

“ . . .”

Bước chân Tiểu Thỏ lập tức liền dừng lại.

Chức năng ghi âm??

Cái gì??

Vậy vừa rồi cô nói với Trình Chi Ngôn đều bị ghi lại rồi rồi hả ? ? Cái tình huống gì? ?

“Uy? ? Uy uy? ? Tiểu Thỏ, sao em không nói? ?” Thân Từ Hạo nói hồi lâu, phát hiện bên kia điện thoại vậy mà không có người trả lời anh, liền nhin không được hướng tới bên kia điện thoại ồn ào vài câu.

“Được rồi, trả điện thoại cho tôi.” Trình Chi Ngôn về mặt bình tĩnh đoạt lại di động của mình từ trong tay Thân Từ Hạo trở về, sau đó hướng tới bên kia điện thoại thoải mái nhàn nhã nói: “Không có việc gì, không phải em đã nói không phải em gọi điện thoại tới, anh liên tin tưởng em, nhưng mà người vừa rồi gọi điện thoại kia, vừa mở miệng liền gọi thầy giáo Trình, cho nên nhất định là học sinh lớp học chúng ta, nếu không em tới đây, chúng ta cùng nghe ghi âm một lần, em có thể nghe ra là thanh âm người nữ sinh nào lớp chúng ta đi? ?”

“Em..Em..” Tiểu Thỏ đột nhiên cảm thấy chính mình có một loại cảm giác khóc không ra nước mắt.

“Đừng em em em, mau tới đây đi, anh đã nhìn thấy anh rồi.” Trình Chi Ngôn lấy di động đi đến cửa tiệm nước giải khát, hướng tới Tiểu Thỏ đứng ở chỗ không xa vẫy vẫy tay nói: “Bên này.”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu, nhìn Trình Chi Ngôn mặc toàn thân quần áo thể thao màu đen, đứng thẳng người ở cửa tiệm nước giải khát, trên gương mặt trắng nõn kia đang lộ ra ý cười bốn cột, ánh mắt thẳng tắp nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 499

Chương 501. Nhược điểm của Trình Chi Ngôn

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ tắt điện thoại trong tay, chán chờ một phen, vẫn là hướng tới Trình Chi Ngôn chạy tới.

“Đến đây?” Động tác Trình Chi Ngôn tao nhã thu hồi di động trong tay mình, cầm nó thả vào trong túi áo một lần nữa, sau đó vươn cánh tay ra nhẹ nhàng ôm bả vai Tiểu Thỏ, xoay người hướng tới bên trong tiệm nước giải khát vừa đi vừa nói: “Tới đây đi, thầy giáo Thân đã mua xong kem giúp em rồi.”

Khuôn mặt nhỏ nhắn Tiểu Thỏ đỏ lên, đi theo sau lưng Trình Chi Ngôn tiến vào.

Quả nhiên vừa vào cửa liền thấy Thân Tử Hạo ngồi ở chỗ gần cửa sổ, trước mặt bày ba ly đồ uống lạnh, đang hướng tới bọn họ vẫy tay.

Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ đi qua, ngồi xuống vị trí đối diện anh.

“Tới, Tiểu Thỏ, chén ô mai Hương Thảo này là cho em.” Thân Tử Hạo đem một ly trong đó có hai cái kem để trước mặt Tiểu Thỏ nói: “Anh nước chanh em nói em thích nhất ăn cái khẩu vị này.”

“Cảm ơn.” Tiểu Thỏ có chút ngại ngùng tiếp nhận chén kem kia, cầm lấy thìa đặt bên cạnh, liền múc một miếng.

“Không khách khí.” Thân Tử Hạo cười tí mắt nhìn anh, sau đó quay đầu nhìn về Trình Chi Ngôn ngồi ở bên cạnh Tiểu Thỏ nói: “Nếu Tiểu Thỏ đã đến đây, vậy chúng ta liền đem đoạn ghi âm vừa rồi lấy ra nghe một chút đi, để cho Tiểu Thỏ phân tích một chút rốt cuộc là thanh âm người nữ sinh nào lớp học chúng ta.”

“Phốc - - “

Tiểu Thỏ trực tiếp phun kem tới.

“... ”

Cả người Thân Tử Hạo đều thất thần ngay tại chỗ.

Sau một lúc lâu anh mới máy móc vươn tay đi ra, cầm lấy khăn giấy trên bàn trước mặt, lau kem phun đến trên mặt mình, mặt như tro tàn nói: “Tiểu Thỏ, em ăn liền ăn đi, phun loạn cái gì? ”

Trình Chi Ngôn nhìn tình cảnh trước mắt, nhin không được bật cười nói: “Anh cũng đừng quá đề ý a, không phải anh là người đầu tiên bị cô ấy phun.”

“Như thế nào, chẳng lẽ cậu cũng bị cô ấy phun?” Thân Tử Hạo vừa lau mặt mình vừa hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

“Làm sao có thể.” Trình Chi Ngôn âm thầm cười, vẻ mặt đắc ý nhìn Thân Tử Hạo nói: “Vi phòng ngừa bị cô phun đến, từ trước đến nay tôi đều là lựa chọn ngồi ở trên vị trí bên cạnh cô, uh m... Tuần trước đi... Vị học sinh tiểu học sắp trở thành em trai cô ấy kia mới vừa bị cô ấy phun sữa đậu nành.”

“OH! ! SHIT! ! Sữa đậu nành! ?” Thân Tử Hạo nhin không được tròn to mắt nhìn Tiểu Thỏ đỏ bừng cả khuôn mặt trước mặt nói: “Có phải tôi nên may mắn chính mình bị phun là kem hay không?”

“Thực xin lỗi a. . .” Tiểu Thỏ nhìn Thân Tử Hạo ngồi ở đối diện mình, hết sức xin lỗi nói một tiếng: “Chính là lúc tôi ăn cái gì nghìn vạn lần đừng nói cái gì kinh thể hải tục mà nói là được.”

“Anh có nói cái gì kinh thế hãi tục mà nói sao?” Thân Tử Hạo về mặt không nói gì tiếp tục nói: “Anh không phải là để cho Trình Chi Ngôn đem đoạn ghi âm vừa rồi kia lấy ra phát một lần sao, như thế nào.... Chẳng lẽ... Người kia cầu hôn vừa rồi người kia thật là em??Em chột dạ rồi hả ? Cho nên mới?”

“...”

Tiểu Thỏ nháy mắt hết chỗ nói rồi.

“Được rồi, ăn xong rồi lại nghe đi.” Trình Chi Ngôn âm thầm cười, hướng tới hai người bọn họ nói: “Tiểu Thỏ cũng không có sốt ruột, anh gấp cái gì?”

“Tôi đương nhiên gấp a, đây không phải là có người thổ lộ với cậu, mà người kia cũng không phải Tiểu Thỏ sao?” Thân Tử Hạo về mặt đương nhiên nói.

“Tiểu Thỏ cũng không có ghen, chẳng lẽ anh..... Còn ghen?” Thanh âm Trình Chi Ngôn dừng một chút, về mặt bốn cợt nhìn Thân Tử Hạo hỏi.

“... Cút.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 500

Chương 502. Nhược điểm của Trình Chi Ngôn 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“... Cút.” Thân Tử Hạo đầu đầy hắc tuyến nhìn Trình Chi Ngôn, từ trong miệng thốt ra một chữ.

Trình Chi Ngôn cười cười, đưa tay dùng thìa múc một khối kem từ trong ly ra, đưa tới trước mặt Tiểu Thỏ nói: “Đừng để ý đến anh ta, há mồm.”

“A - -” Tiểu Thỏ không chút khách khí há mồm, trực tiếp ăn luôn kem Trình Chi Ngôn đưa đến trước mặt mình.

“Chặc chặc... Tú ân ái! !” Thân Tử Hạo có chút nhìn không được hai người bọn họ nói: “Các cậu không suy xét cảm nhận người độc thân này sao? ?”

Tiểu Thỏ vừa ăn kem vừa xấu hổ nhìn Thân Tử Hạo.

Nhưng mà Trình Chi Ngôn dường như không có việc gì liếc mắt nhìn anh ta, vừa tiếp tục đút Tiểu Thỏ vừa thản nhiên nói: “Nhìn không được liền đi, lại không ai bắt buộc anh ở chỗ này ngốc.”

“...”

Thân Tử Hạo nháy mắt liền bị chặn không lời nào để nói.

Ăn kem xong rồi, ba người lại nghỉ ngơi một hồi, Tiểu Thỏ cười hi hi kéo cánh tay Trình Chi Ngôn nói: “Anh nước chanh, chúng ta cùng đi ngồi xe núi có được hay không?”

“...”

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mi, cúi đầu nhìn mặt Tiểu Thỏ tràn đầy hưng phấn, chần chờ một phen, thấp giọng hỏi: “Đi xe núi?”

“Đúng a!!” Tiểu Thỏ vội vàng gật đầu nói: “Đều đã đến đây, dù sao cũng phải chơi các hạng mục một lần đi? ? Đi a, đi a, anh nước chanh, lại không nhanh lên, chúng ta lại xếp hàng thật dài.”

“...”

Trên má gương mặt trắng nõn tuấn tú Trình Chi Ngôn, khó có được lộ ra một chút vẻ mặt ngưng trọng.

Nhưng mà, anh còn chưa kịp nói chuyện, cả người liền đã bị Tiểu Thỏ túm, hướng tới bên ngoài vừa đi vừa nói: “Đi thôi, lúc em ngồi thuyền hải tặc đã thấy một cái xe qua núi siêu cấp siêu cấp cao, em muốn ngồi cái kia đã lâu rồi ! !”

Thân Tử Hạo thoải mái nhàn nhã theo sát phía sau hai người bọn họ, hướng tới bên ngoài tiệm nước giải khát đi, ngẩng đầu, liền thấy thuyền hải tặc không trung cách đó không xa xoay tròn ba trăm sáu mươi độ đủ loại ở giữa không trung.

Những cái tiếng thét chói tai này, tiếng la khóc mặc dù là cách thật xa, đều có thể đủ phá trường không, truyền tới trong lỗ tai bọn họ.

“...”

Trình Chi Ngôn bị Tiểu Thỏ túm, một đường chạy đến chỗ xếp hàng xe qua núi, lúc này mới ngừng lại được.

“Anh nước chanh, chúng ta liền xếp hàng ở trong này đi? ?” Tiểu Thỏ kéo cánh tay Trình Chi Ngôn, cười hi hi hướng tới anh nói.

“...” Sắc mặt Trình Chi Ngôn có chút không tốt lắm nhìn Tiểu Thỏ nói: “Không phải em mới vừa cùng chơi đùa với bạn học sao? ? làm sao đột nhiên liền chạy tới tìm anh rồi hả ? ?”

“A..., các cô a...” Tiểu Thỏ hướng tới anh cười hắc hắc, vẻ mặt đắc ý nói: “Vừa rồi chơi thuyền hải tặc không trung, em làm bộ khó chịu a, sau đó để cho các cô tự mình đi chơi, ha ha, dù sao so với cùng các cô chơi, em càng thích cùng anh nước chanh một chỗ a.”

“...”

Trình Chi Ngôn vẻ mặt phức tạp nhìn Tiểu Thỏ không nói lời nào.

“Anh nước chanh, em nói với anh, vừa rồi ở phía trên, chơi vui lắm, thuyền hải tặc đối tới đối lui, tất cả phong cảnh công viên trò chơi đều có thể thu hết đáy mắt.” Bên này Tiểu Thỏ hoàn toàn không có chú ý tới sắc mặt của anh, còn đang thao thao bất tuyệt hướng tới anh nói.

“...”

Hai tay Thân Tử Hạo chọc vào túi, đứng ở phía sau hai người bọn họ, ánh mắt nhìn trên người Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ, cười hắc hắc không nói lời nào.

Rất không dễ dàng rốt cục tới ba người bọn họ, kết quả nhân viên công tác đứng ở cửa liền đẩy Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn vào rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 501

Chương 503. Nhược điểm của Trình Chi Ngôn 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ai, tôi theo chân hai người bọn họ a, vì sao không cho tôi đi vào a? ?” Thân Tử Hạo trơ mắt nhìn nhân viên công tác khóa xích sắt một lần nữa chặn cổng vào xếp hàng, nhìn không được hướng tới anh la lớn.

“Xấu hổ, tiên sinh.” Nhân viên công tác hướng tới Thân Tử Hạo mỉm cười, vô cùng có lễ phép hướng tới anh nói: “Đến hai người bọn họ đúng lúc là hai chỗ ngồi xe qua núi cuối cùng, chúng ta đây là căn cứ đầu người ngồi, tiên sinh ngài chỉ có thể chờ lượt tiếp theo.”

“...”

Thân Tử Hạo nháy mắt không nói gì.

Trình Chi Ngôn chần chờ một chút, quay đầu nhìn về Thân Tử Hạo hỏi: “Nếu không...Tôi tặng cho anh ngồi trước? ?”

“Cậu đùa giỡn cái gì! ?” Thân Tử Hạo vẻ mặt quá sợ hãi nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Vợ cậu sẽ giết tôi.”

“...” Tiểu Thỏ có chút không nói gì nhìn anh.

Cô có hung dữ như thế sao...

“Tiên sinh, phiền toái đi bên này, xin đuổi kịp đội ngũ.” Nhân viên công tác xe qua núi mất thấy Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ đã rút lại phía sau, liền nhỏ giọng mở miệng hướng tới hai người bọn họ nói.

“Được...” Trình Chi Ngôn cúi đầu lên tiếng, ánh mắt sụp xuống nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ đứng ở bên cạnh mình vẻ mặt thần sắc hưng phấn, nhìn không được nhẹ nhàng thở dài một hơi.

Chờ hai người bọn họ ngồi trên xe qua núi, buộc lại dây an toàn, lại từng chiếc bị nhân viên công tác kiểm tra qua, liền một tiếng “Đô đô”, xe qua núi mới chậm rãi đi về phía trước.

Trình Chi Ngôn ngồi ở trên vị trí bên cạnh Tiểu Thỏ, đôi mắt trong suốt nhìn về đầu người phía trước cùng đường ray, trầm mặc không nói lời nào.

Tiểu Thỏ hưng phấn giữ chặt tay Trình Chi Ngôn nói: “Anh nước chanh, chúng ta chậm rãi bò lên trên, có phải leo đến điểm cao nhất sẽ trực tiếp lao xuống hay không a? Ai . . ? ? Anh nước chanh, làm sao tay anh lạnh như vậy a? ?”

Cô quay đầu lại nhìn khuôn mặt Trình Chi Ngôn, đôi mắt trong ngày thường sáng láng giờ phút này vậy mà để lộ ra một tia cảm xúc khản trương.

“Anh...”

Tiểu Thỏ chần chờ một phen, sau đó có chút không dám tin hướng tới anh mở miệng hỏi: “Anh nước chanh, anh sẽ không là sợ ngồi xe qua núi đi?”

Trình Chi Ngôn yên lặng quay đầu lại, đôi mắt sâu thẳm thẳng tắp nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ, sau một lúc lâu không nói lời nào.

Tiểu Thỏ có chút dờ khóc dờ cười nhìn anh, chỉ cảm thấy nhiệt độ lòng bàn tay anh càng ngày càng lạnh.

“Đừng sợ, thật sự, một lát sau liền kết thúc, anh nước chanh, không phải anh dạy vật lý sao, đúng lúc thuận tiện cảm nhận một chút cảm giác vật rơi tự do a! !” Tiểu Thỏ cố nén cười ý, mười ngón tay nhỏ đan xen cùng Trình Chi Ngôn, vô cùng không có thành ý an ủi anh nói.

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn cô một cái, lại quay đầu đi nhìn đường ray phía trước.

Vốn đường ray thật dài đang dần dần ngắn, điều này cũng có ý nghĩa, bọn họ sắp đạt tới điểm cao nhất đường ray rồi.

Tiểu Thỏ trái lại không có nhìn đường ray phía trước, đôi mắt nhìn chăm chăm đôi má Trình Chi Ngôn, chỉ cảm thấy vừa rồi da thịt anh còn có chút hồng nhuận, giờ phút này đã dần dần trở nên trắng nõn trong suốt.

Chẳng lẽ. . .

Anh nước chanh chính là vì sợ hãi ngồi xe qua núi cho nên mới sắp xếp tất cả học sinh cùng nhau tới chơi ....

Như vậy lại có bạn học chơi cùng cô, anh cũng không cần ngồi xe qua núi hả ? ?

Nhưng mà không đợi cô nghĩ rõ ràng mấy vấn đề này, từng tiếng thét chói tai cùng với cảm giác nháy mắt mất trọng lượng kéo tới.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 502

Chương 504. Nhược điểm của Trình Chi Ngôn 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy cổ tay của mình nháy mắt bị Trình Chi Ngôn cầm chặt lấy, cô quay đầu đi, chỉ thấy sắc mặt Trình Chi Ngôn tái nhợt, đôi mắt nhắm chặt lại, lông mi thon dài mà cong, nhẹ nhàng mà run rẩy.

Anh... Anh nước chanh không sợ trời không sợ đất vậy mà thật sự sợ hãi ngồi xe qua núi?

“A - - ! !”

“Má ơi - - ! !”

“Cứu mạng a - - ! !”

Xe qua núi, dù loại tiếng kêu thảm thiết cùng với tiếng gió gào rít không dứt bên tai, nhưng mà Trình Chi Ngôn chỉ nhắm mắt lại, đôi môi mông hoi hoi nhếch lên, nhìn như vẻ mặt bình tĩnh suốt.

Chỉ có Tiểu Thỏ bị anh cầm thật chặt cổ tay mới biết được giờ phút này trong lòng anh là bao nhiêu sợ hãi.

Bởi vì...

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy tay anh giống như cái kim, nắm chặt cô, hơn nữa lực đạo càng lúc càng lớn, lực đạo như vậy ghim cổ tay cô đau đớn, gần như nước mắt sắp rơi xuống.

“A a a a - - “

Cùng với tiếng gào thét, xe qua núi trong không trung lật chuyển vài vòng, Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn một hồi đầu trên chân một hồi lại chân trên đầu, từng đợt gió vũ vũ thổi qua, đem những cái tiếng thét chói tai này thổi thành mảnh nhỏ.

Rất không dễ dàng xe qua núi rốt cục đến chỗ điểm cuối, tốc độ dần dần chậm lại.

Tiểu Thỏ thở phào nhẹ nhõm.

Rõ là. . .

Ngồi xe qua núi này, cô sắp khóc, hơn nữa tuyệt đối không phải bị dọa khóc mà là bị tay Trình Chi Ngôn ghim khóc.

“Anh nước chanh. . .” Tiểu Thỏ quay đầu lại, hướng tới Trình Chi Ngôn ngồi ở bên cạnh mình nhìn qua, có lẽ là nhận thấy được tốc độ xe qua núi đã dần dần chậm lại, Trình Chi Ngôn chậm rãi mở to mắt, đôi mắt trong suốt hiện ra ánh ngược Tiểu Thỏ về mặt lo lắng.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn vẫn về mặt bình tĩnh như cũ, cúi đầu lên tiếng.

Nhưng mà khuôn mặt tái nhợt kia lại bán đứng anh.

“Có phải hay không anh... Rất sợ ngồi xe qua núi a? ?” Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn tay Trình Chi Ngôn vẫn cầm thật chặt cổ tay mình như cũ, nhỏ giọng hỏi.

“Không phải.” Trình Chi Ngôn cực kỳ bình tĩnh phủ nhận.

“A.... .” Tiểu Thỏ gật gật đầu, ánh mắt tiếp tục nhìn bàn tay thon dài trắng nõn của anh, khó hiểu nói: “Vậy vì sao anh... Vẫn dùng lực nắm cổ tay em như vậy?? Chẳng lẽ không phải bởi vì khẩn trương?”

“...”

Trình Chi Ngôn nghe vậy hơi run sợ một phen, ánh mắt theo ánh mắt của cô nhìn qua, quả nhiên tay anh đang che trên cổ tay cô, còn đang dùng lực nắm

....

Anh nhớ rõ.... Trước khi nhắm mắt anh nắm được là tay ghê a....

Trình Chi Ngôn vội vàng buông lỏng tay.

Trên cổ tay trắng nõn mảnh khảnh của cô, một vòng hồng hồng vô cùng dễ bị trông thấy, làm nổi bật da thịt trơn bóng, nhìn vô cùng thấy ghê người.

Ánh mắt Trình Chi Ngôn lập tức liên diu đi, anh thật cẩn thận cầm tay cô, trong ánh mắt tràn đầy đều là đau lòng nhìn cổ tay cô, thấp giọng hỏi: “Đau không??”

“Ừm. . . Không tồi...”

Cái gì không tồi a! ! Quả thực đau chết mất có được hay không! ! Hu hu hu! !

Mặc dù ở trong lòng Tiểu Thỏ găm thét, nhưng vẫn là cười tít mắt hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Không có việc gì, một chút cũng không đau.”

“...” Trình Chi Ngôn không nói lời nào, chỉ là dùng lòng ngón tay nhẹ nhàng mà vẽ về dấu vết vòng màu đỏ trên cổ tay cô kia.

“Được rồi, chúng ta ra ngoài đi, thầy giáo Thân còn ở bên ngoài chờ a.” Tiểu Thỏ nhìn tự trách trong ánh mắt anh, trong lòng bỗng nhiên không đành lòng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 503

Chương 505. Nhược điểm của Trình Chi Ngôn 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m . . .” Trình Chi Ngôn nắm tay cô, yên lặng đi ra ngoài.

Thân Từ Hạo sớm liền buông tha cho xếp hàng, ở chỗ cửa ra chờ bọn họ, mắt thấy bọn họ đi tới, vội vàng hướng tới hai người bọn họ vẫy tay nói: “Bên này, bên này!”

Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn đi tới.

“Thế nào a, cảm giác ở trên có phải cực kỳ sáng khoái hay không a?” Thân Từ Hạo cười hi hi nhìn bọn họ hỏi: “Vừa rồi tôi còn chú ý nghe một phen, căn bản là không có nghe tiếng thét chói tai hai người các người a, có phải hai người các người một chút đều không sợ hãi hay không a? ?”

“Ách. . . Không tồi” Tiểu Thỏ quay đầu nhìn thoáng qua khuôn mặt Trình Chi Ngôn còn hơi có chút tái nhợt, chân chờ một phen hướng tới Thân Từ Hạo nói: “Thầy giáo Thân, sao anh ra ngoài rồi hả ? ? Không phải mới vừa xếp hạng thứ nhất tiếp theo sao? ?”

“Cái này sao. . .” Thân Từ Hạo có chút không quá tự nhiên bĩu môi nói: “Dù sao hai người đều đã chơi đùa, một mình tôi trở lên đi chơi cũng không có ý nghĩa gì, loại trò này từ nhỏ đến lớn tôi đã ngồi nát vụn, chúng ta ngồi xe qua núi này độ cao không được, một chút cũng không kích thích, tôi nói cho hai người, nếu như có rãnh mà nói, anh mang hai người bọn người đi xem Bắc Kinh, bên kia có xe qua núi cao nhất Châu Á! Bảo đảm kích thích mạo hiểm, cho các người lưu luyến quên về!”

“Cái này. . .” Tiểu Thỏ kéo kéo môi, trong lòng ha ha nói, hay là thôi đi. . . Anh nước chanh nhà cô giống như một chút cũng không thích ngồi xe qua núi a!

“Ài, đúng rồi, tôi mới vừa nhìn thấy bên kia giống như cái chiến hỏa Lưu Tinh Chùy, đừng đưa tới lui cực kỳ thú vị, một chuyến có thể ngồi mấy chục người, nếu không chúng ta đi ngồi như thế đi, tuyệt đối sẽ không lại bị tách ra.” Thân Từ Hạo vừa thao thao bất tuyệt hướng tới Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn nói, vừa túm cánh tay Trình Chi Ngôn liền định đi về bên kia.

Tiểu Thỏ vội vàng nhanh tay lẹ mắt lại túm Trình Chi Ngôn trở về, về mặt xấu hổ nhìn Thân Từ Hạo nói: “Cái kia....Em.. Hôm nay em có phần không thoải mái, nếu không chúng ta vẫn là đi ngồi ngựa gỗ xoay tròn đi?”

“A? ?”

Thân Từ Hạo sừng sốt một phen, về mặt khó tin nhìn cô nói: “Không phải đâu, em có làm hay không, chạy tới ngồi ngựa gỗ xoay tròn, cùng một đồng lứa trẻ ngồi? ?”

“Đúng a.” Tiểu Thỏ vô cùng thân nhiên liền gật gật đầu nói: “Anh không biết là cực kỳ lãng mạn sao? ?”

“...”

Thân Từ Hạo trầm mặc chốc lát, sau đó yên lặng nói: “Không...Anh Ta chỉ cảm thấy mình giống người nhược trí (thiếu năng, ngốc)....”

“...”

Tiểu Thỏ nháy mắt không nói gì, “Vậy nếu không...Anh ở bên ngoài chờ chúng ta?”

“...”

Thân Từ Hạo về mặt khó có thể tin nhìn cô nói: “Chính em ngồi liền thôi, chẳng lẽ em còn muốn túm Trình Chi Ngôn cùng ngồi với em?”

“Làm sao vậy? ?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, về mặt vô tội nói: “Bên kia cũng có rất nhiều người yêu cùng nhau ngồi a.”

“...”

Thân Từ Hạo lại lâm vào trầm mặc.

Cho nên nói đến cùng, hai người các người chính là tú ân ái ngược lại tôi cầu (con chó) được không, được không, được không? ?

Có thể là ánh mắt anh lên án quá mức mãnh liệt, Trình Chi Ngôn rốt cục chậm rãi mở miệng nói: “Đi ngồi Ma Thiên Luân đi, vừa lúc có thể thấy tất cả phong cảnh công viên trò chơi.”

Thân Từ Hạo cùng Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua lẫn nhau, sau đó gật gật đầu, đồng thời nói: “Được!!”

Nhưng mà đến chỗ ngồi Ma Thiên Luân, bọn họ vậy mà gặp Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư.

Thân Từ Hạo mắt thấy bộ dáng Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư tay trong tay song song đi, nhìn không được đưa tay chỉ vào bọn họ nói: “Các người đây đây... Yêu sớm??”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 504

Chương 506. Điểm cao nhất của nụ hôn

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Thi Đồng thấy Thân Tử Hạo, biểu hiện sùng sốt một phen, sau đó thân nhiên nắm tay Cố Ninh Thư cười hi hi chào hỏi nói: “Thầy giáo Thân tốt!!”

“...” Thân Tử Hạo về mặt kinh ngạc nhìn hai người bọn họ.

“Yêu sớm a.” Cố Ninh Thư nhìn về mặt kinh ngạc trên mặt Thân Tử Hạo, mỉm cười nói: “Không tính đi, chúng ta từ tiểu học liền cùng một chỗ đến nay cũng có sáu năm rồi.”

“Năm máng!?”

“Thầy giáo.... Thầy có vẻ nói thô tục rồi?” Trình Thi Đồng đầu đầy hắc tuyến nhìn Thân Tử Hạo, nháy mắt không nói gì.

“...” Thân Tử Hạo quay đầu nhìn Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thổ đứng ở bên cạnh mình, lại nhìn Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư đứng ở trước mặt mình, nháy mắt hai hàng nước mắt rơi xuống.

Anh đã hối hận chính mình nhất định phải cùng đi theo công viên trò chơi rồi.

Nơi này quả thực chính là chỗ nghỉ thức ngược cẩu.

Đặc biệt loại cẩu độc thân như anh này.

“Đi thôi, chúng ta lên đi.” Trình Thi Đồng nhìn Thân Tử Hạo về mặt kinh ngạc, cười cười nắm tay Tiểu Thổ liền hướng tới Ma Thiên Luân đi tới.

“Đứng rồi, chú nhỏ, chú có nghe nói qua một cái truyền thuyết hay không a??” Trình Thi Đồng lôi kéo tay Cố Ninh Thư, vội vàng đi theo sau lưng Trình Chi Ngôn, vừa đi vừa nói: “Truyền thuyết tình lữ tại Ma Thiên Luân, lúc đạt tới điểm cao nhất mà hôn môi, cả đời sẽ cùng một chỗ không xa rời nhau a....”

Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, nhìn Trình Thi Đồng đứng ở bên kia mình, cười cười nói: “Truyền thuyết này đều là dùng để lừa gạt trẻ con.”

“Cắt!” Trình Thi Đồng về mặt khinh thường nhìn anh một cái, sau đó hướng về phía anh làm mặt quỷ, nắm tay Cố Ninh Thư trực tiếp ngồi vào bên trong một cái ô vuông.

Thân Tử Hạo mắt thấy Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thổ đứng ở bên ngoài không đi, nhìn không được kỳ quái nói: “Oa, hai người các người không theo chân bọn họ cùng nhau ngồi sao?”

“Không.” Trình Chi Ngôn lắc đầu, thanh âm thân nhiên nói: “Anh không có nghe em ấy ồn ào cái truyền thuyết kia sao, tôi cũng không muốn cùng bọn họ cùng nhau ngồi làm bóng đèn.”

“A....” Thân Tử Hạo có vẻ dăm chiêu liền gật gật đầu, nghĩ nghĩ, sau đó nhử mảy hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Vậy cậu để ý tôi ngồi một cái ô vuông cùng các cậu sao? Không phải cậu mới vừa nói cái loại truyền thuyết này đều là dùng để lừa gạt trẻ con sao??”

“Uh'm.” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng gật đầu, hướng tới Thân Tử Hạo mỉm cười nói: “Tôi không ngại, anh cùng ngồi với chúng tôi đi.”

“Được rồi!” Thân Tử Hạo cao hứng liền gật gật đầu, thật tốt quá, như vậy cũng đỡ phải anh người cô đơn một người ngồi ở Ma Thiên Luân rồi.

Tiểu Thổ quay đầu nhìn một cái ô vuông chậm rãi chuyển tới đây, đưa tay túm tay áo Trình Chi Ngôn nói: “Anh nước chanh tới đây rồi.”

“Uh'm, lên đi.” Trình Chi Ngôn nắm tay Tiểu Thổ, đi theo sau lưng cô chui vào bên trong ô vuông Ma Thiên Luân.

Thân Tử Hạo chờ hai người bọn họ đi vào, lúc này mới đi theo đi vào.

Ô vuông bọn họ từ từ lên cao, tất cả cảnh tượng công viên trò chơi cũng dần dần thu hết đáy mắt.

Trên bầu trời xanh thăm nơi xa, mấy đám mây trắng nhàn hạ nổi lơ lửng, bên trong công viên trò chơi xanh um tươi tốt, đủ loại hình ảnh hoạt hình đáng yêu lộ ra khuôn mặt tươi tắn đứng sừng sững dưới ánh mặt trời.

Tiểu Thổ ghé vào cửa sổ Ma Thiên Luân trước mặt, mở to hai mắt nhìn cảnh sắc phía dưới, nhìn không được hưng phấn mà hướng tới Trình Chi Ngôn ồn ào: “Anh nước chanh, mau nhìn mau nhìn, bên kia còn có xe đạp hai người, một lát chúng ta đi cười cái kia đi, còn có thể vòng quanh công viên trò

chơi một vòng, còn có bên kia, bên kia hình như có cái quán hải sản a!!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 505

Chương 507. Điểm cao nhất của nụ hôn 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn ngồi ở trên ghế, nhìn Tiểu Thỏ như một đứa con nít hưng phấn lú lú ồ ồ, nhìn không được khoe môi gọi lên nhọt nhọt mỉm cười.

“Uy, anh nói này Tiểu Thỏ, cái gì cười xe đạp hai người a, hai người cười xe đạp hai người, anh làm sao bây giờ a? ? Hơn nữa, bên trong công viên trò chơi còn có rất nhiều bạn học lớp chúng ta, đến lúc đó bị người ta phát hiện hai người là sư đồ luyện, ha ha ha.... Hậu quả em hiểu được...” Hai tay Thân Tử Hạo gogi lên phía sau đầu, thoải mái nhàn nhả dựa vào ở trên vách tường, híp mắt hướng tới Tiểu Thỏ nói.

“...”

Hưng phấn trên mặt Tiểu Thỏ lập tức suy sụp suy sụp.

Trình Chi Ngôn hơi quay đầu, ánh mắt nhàn nhạt liếc Thân Tử Hạo một cái, sau đó nhọt nhọt cười, hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Đi quán hải sản đi, nghe nói bên trong còn có chim cánh cụt em thích.”

“Ừm... Được rồi...” Tiểu Thỏ cúi đầu lên tiếng, trong lòng lại là có chút tiếc hận.

Ma Thiên Luân chậm rãi xoay xoay, mắt thấy liền muốn đến điểm cao nhất, phong cảnh ngoài cửa sổ cũng càng thêm mê người, Trường Hà (sông lớn) nơi xa nhất dưới ánh mặt trời lấp lánh phát sáng, uốn lượn xuyên qua thành phố.

Hai tay Tiểu Thỏ để ở trên kính, trong mắt kính điểm nhìn phong cảnh phía bên ngoài cửa sổ, hận không thể đem cả khuôn mặt đều dán đi lên.

Thân Tử Hạo có chút buồn cười nhìn cô, nhìn không được lắc lắc đầu, người này quả nhiên vẫn lại là tính cách trẻ con.

Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn thoáng qua phong cảnh bên ngoài, đột nhiên cúi đầu mở miệng hô một tiếng: “Tiểu Thỏ.”

“Uh`m?” Tiểu Thỏ quay đầu lại, đôi mắt còn mang theo tràn đầy kinh ngạc.

Trình Chi Ngôn mỉm cười, vươn tay đi ra túm chặt cánh tay mảnh khảnh của cô, hơi chút dùng sức, liền kéo cả người cô tới đây.

“Ài?” Tiểu Thỏ còn không có phản ứng kịp, cả người liền đã ngã vào trong lòng Trình Chi Ngôn.

Lập tức một cái cánh môi ấm áp mà mềm mại nhẹ nhàng phủ trên môi hồng nhuận của cô, đôi mắt anh mang theo tràn đầy ý cười nháy mắt gần ngay trước mắt.

Cả người Tiểu Thỏ đều đã ngây ngẩn cả người, cô chớp chớp mắt nhìn đôi mắt Trình Chi Ngôn trong suốt, cảm giác hô hấp anh ấm áp phun trên mặt mình, nháy mắt liền đỏ một khuôn mặt nhỏ nhắn.

Này này này...

Này cái tình huống gì??

Thầy giáo Thân còn ở bên cạnh nhìn có được hay không?

May mà Trình Chi Ngôn cũng không có đi sâu nụ hôn, cánh môi ôn nhuận của anh nhẹ nhàng đụng một cái trên môi mềm mại của cô, liền rời đi.

Thân Tử Hạo trợn mắt há hốc mồm mà nhìn một màn trước mắt, sau một lúc lâu mới vươn hai tay ra che hai mắt của mình, từ giữa kẽ tay nhìn hai người bọn họ gât giọng: “Năm ngoái, hai người các người đang làm gì??”

Trình Chi Ngôn quay đầu nhàn nhạt liếc mắt nhìn anh, thuận miệng nói: “Không phải anh mới vừa thấy, chẳng lẽ còn có thể nhìn không hiểu sao? ?”

“Năm ngoái, tôi xem đã hiểu a! ! Mấu chốt là, vừa rồi không phải cậu còn nói cái quỷ truyền thuyết gì kia là dùng lừa gạt trẻ con sao, năm ngoái, nếu là lừa gạt trẻ con sao cậu còn làm theo, năm ngoái, cậu sớm nói cậu tin tưởng cái truyền thuyết đồ bỏ kia, lão tử liền không ngồi ở bên trong một cái ô

vuông với các người a! ! Nằm máng, hai người ân ái cũng không thể như vậy a! !”

Có lẽ là nhận lấy quá nhiều sợ hãi, Thân Tử Hạo một câu hợp với vài cái “Nằm máng” ra ngoài.

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn anh, nhỏ giọng nói: “Thầy giáo Thân.... Trước mặt học sinh thầy nói thô tục như vậy. . Thật sự tốt sao? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 506

Chương 508. Đỉnh cao nhất của nộ hôn 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Bạch Tiểu Thỏ, vậy em hôn môi ngay trước mặt thầy giáo như vậy thật sự tốt sao? ?” Thân Tử Hạo quay đầu đi, vẫn giữ nguyên tư thế hai tay che mặt như cũ, bất động đem lời của cô hoàn trả trở về.

“...”

Tiểu Thỏ lập tức bị chặn nói không nên lời.

Trình Chi Ngôn nhìn hai người bọn họ, nở nụ cười một phen, ngồi trở lại trên chỗ ngồi của mình, không nói lời nào.

Thân Tử Hạo nhất quyết không tha tiếp tục hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Không phải cậu mới vừa nói truyền thuyết kia là lừa gạt trẻ con sao, cậu còn nghe theo làm gì?”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn hướng tới anh mỉm cười, vươn ra một ngón tay thon dài trắng nõn chỉ chỉ Tiểu Thỏ, chậm rãi từ từ nói: “Đúng a, cô chính là trẻ con, lừa gạt cô ấy.”

“...”

Thân Tử Hạo cùng Tiểu Thỏ đồng thời không nói gì.

“Như vậy. . . Không tốt lắm đâu. . . ? ?” Tiểu Thỏ kéo kéo môi nói: “Không phải nói chỉ cần thành tâm thì sẽ được đền đáp sao, anh nước chanh, anh sẽ không chính là tùy tiện hôn một phen đi? ?”

“Em cho là đây là bái Phật a? ?” Trình Chi Ngôn đưa tay kéo bím tóc đuôi ngựa Tiểu Thỏ, buồn cười nói: “Có thể cả đời cùng một chỗ hay không, là hai người phải cùng cố gắng, truyền thuyết cũng chỉ là truyền thuyết mà thôi.”

“... Được rồi.” Tiểu Thỏ nhin không được có chút thất vọng cúi đầu xuống, ai, quả nhiên cô anh nước chanh không phải một người lãng mạn a.

Nhưng mà loại chuyện này, hẳn là trước đây cô từ đủ loại hành vi chuyện cổ tích mới có thể nhìn ra manh mối...

Trình Chi Ngôn nhìn cô cười cười, tiếp tục quay đầu nhìn phong cảnh phía bên ngoài cửa sổ, không nói lời nào.

Lại qua một lúc lâu sau, bọn họ liền từ đỉnh cao nhất quay lại điểm xuất phát.

Tiểu Thỏ bọn họ từ Ma Thiên Luân xuống đến, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư đã ở ven đường chờ bọn họ rồi.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn Trình Thi Đồng còn lưu lại một chút nhàn nhạt đỏ ửng.

Tình cảnh này, Tiểu Thỏ nhin không được cười hắc hắc, đi lên vỗ vỗ bả vai Trình Thi Đồng, về mặt bờn cọt nói: “Như thế nào, hai cậu đi nghiệm chứng cái truyền thuyết kia a? ?”

Trình Thi Đồng khó có được không có phản bác Tiểu Thỏ, mà là có chút thẹn thùng cúi đầu.

Cố Ninh Thư có chút ngại ngại đứng ở bên cạnh Trình Thi Đồng, ngón tay thon dài trắng nõn đan xen cùng cô, trong ánh mắt lóe ra ánh sáng rực rỡ.

Giữa trưa mấy người bọn họ ăn ở trong công viên trò chơi, buổi chiều lại chọn mấy cái hạng mục không quá mạo hiểm chơi một hồi, rất nhanh liền đến thời gian tập hợp.

Nhắc tới cũng kỳ, bên trong công viên trò chơi to như vậy, bọn họ chuyển động một ngày cũng chưa đụng tới cái bạn học khác.

Ngay từ đầu Tiểu Thỏ còn có chút lo lắng đề phòng, về sau cũng dần dần nghĩ thông suốt, có cái quan hệ gì, cho dù là gặp bạn học, bên cạnh cô còn có thầy giáo Thân còn có Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư ở đây, một đám người cùng một chỗ như vậy cũng không có thể nói cô là ở cùng Trình Chi Ngôn yêu đương đi.

Uh m . . Trách không được lúc ấy thầy giáo Thân nói muốn đi theo bọn họ cùng đi công viên trò chơi, anh nước chanh không có phản đối a. . . Thì ra đã sớm nghĩ tới loại tình huống này rồi.

Nghĩ tới đây, Tiểu Thỏ nhin không được lại ngẩng đầu hướng tới Trình Chi Ngôn đứng ở bên cạnh mình nhìn thoáng qua.

Ba giờ hơn buổi chiều, ánh mặt trời phát ra ánh sáng rực rỡ, hình dáng anh rõ ràng ở dưới ánh mặt trời, đôi mắt trong suốt đồng thời hướng về phía cô, hơi hơi hạ mắt, mang theo một chút ý cười ôn nhu nhìn cô, trong nháy mắt ánh mắt giao nhau đó, vậy mà làm cho cô không tự giác tim đập rộn lên.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 507

Chương 509. Tớ biết cậu vẫn yêu tớ

Editor: Quỳnh Nguyễn

Từ công viên trò chơi trở về không bao lâu, lệnh điều động cô giáo Cố Anh ngữ bọn họ đã rơi xuống, trường học sắp xếp cô đi dạy Anh ngữ lớp mười một, mà Thân Từ Hạo cũng chính thức trở thành giáo viên Anh ngữ mới lớp học Tiểu Thỏ.

Chẳng qua, không biết từ lúc nào xưng hô các học sinh với Thân Từ Hạo dần dần từ thầy giáo Thân biến thành sư mẫu (vợ sư phụ- vợ thầy).

Thân Từ Hạo một đại nam nhân mỗi ngày ở trong lớp xuyên qua biệt hiệu sư mẫu, đặc biệt mỗi khi môn tiếng Anh của anh phía sau là giờ dạy học vật lý của Trình Chi Ngôn, đám học sinh kia từng tiếng một “Sư mẫu, sư mẫu” sẽ kêu hô đặc biệt hăng say.

Mỗi khi lúc này, Trình Thi Đồng cũng nhin không được dặt tay áo Tiểu Thỏ cười nhạo cô nói: “Nhìn xem, nhìn xem, danh hiệu của cậu bị thầy giáo Thân cướp đi rồi.”

“Không có việc gì.” Tiểu Thỏ vô cùng bình tĩnh nhìn thoáng qua Thân Từ Hạo, thuận miệng trả lời: “Liên xem như mỗi ngày thầy bị nghi thức ngược cậu đi.”

- - - -

Thời gian rất nhanh đi qua, lá cây trên cây càng ngày càng ít, nhiệt độ không khí cũng càng ngày càng lạnh, lúc trận tuyết đầu bay xuống năm 2010, Tiểu Thỏ bọn họ đã thi xong một học kỳ cuối kỳ cao nhất, chuẩn bị nghỉ đông.

Mùng 5 tháng 2 là ngày lễ tổng kết bọn họ, một buổi sáng tinh mơ Tiểu Thỏ liền sớm đi tới trong phòng học, nhìn bộ dáng vẻ mặt vui sướng bạn học chuẩn bị nghỉ đông xung quanh, cô cũng nhin không được cao hứng trở lại.

Chỉ là Trình Thi Đồng lại một người rầu rĩ ngồi ở trên ghế, nhìn bộ dáng dường như không mấy vui vẻ.

“Đồng Đồng, cậu làm sao vậy? ?” Tiểu Thỏ đi đến bên cạnh Trình Thi Đồng ngồi xuống, đưa tay chọc chọc cánh tay của cô hỏi: “Làm sao giống như mất hứng vậy, thành tích cuộc thi cuối kỳ của cậu không phải rất tốt sao? ?”

“Đúng a. . .” Trình Thi Đồng thờ dài một hơi nói: “Nhưng mà tết âm lịch năm nay thật đáng ghét a, là 14 tháng 2, cùng lễ tình nhân cùng một chỗ, cái này có nghĩa là năm nay tớ không thể cùng Cố Ninh Thư nhà chúng tớ cùng nhau qua lễ tình nhân rồi.”

“ . . .” Tiểu Thỏ nhin không được tròn trĩnh mắt, nói: “Tớ còn tưởng rằng là cái việc hệ trọng gì,cậu liên vì chút việc nhỏ như vậy ở chỗ này mất hứng a.”

“Cái gì việc nhỏ a, cậu và chú nhỏ cửa đối diện nhau, nghỉ đông ngẩng đầu không thấy cúi đầu gặp, nhưng mà nhà tớ cùng Cố Ninh Thư đều đã khó có được nhìn thấy cậu ấy.” Trình Thi Đồng rầu rĩ không vui nói.

“Cũng không phải lần đầu tiên nghỉ đông, cậu đến mức thế sao.” Tiểu Thỏ có chút buồn cười vỗ vỗ bờ vai cô nói: “Trước kia từ tiểu học đến sơ trung, nhiều kỳ nghỉ đông nhiều như vậy, cậu đều là như thế nào trải qua a?”

“Trước kia. . .” Trình Thi Đồng hơi run sợ một phen, sau một lúc lâu không nói chuyện, sau một lát rầu rĩ nói: “Nhưng mà tớ cuối cùng cảm thấy được

gần đây Cố Ninh Thư như là có chuyện gì gặt tở.”

“Ài?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, chớp chớp mắt nói: “Không thể nào? ? Chuyện gì a? ?”

“Tớ cũng không biết a, hỏi cậu ấy cậu lại không nói.” Trình Thi Đồng về mặt buồn bực nhìn cô nói: “Máu chốt là mấy ngày hôm trước tớ còn đứng lúc nhìn thấy một người nữ sinh lớp bên cạnh thổ lộ cùng cậu ấy...”

“Thổ lộ liên thổ lộ sao. . .” Tiểu Thỏ một bộ coi như không thấy gì nói: “Từ nhỏ đến lớn, số lần Cố Ninh Thư nhà cậu bị thổ lộ, hai cái tay đều đã đếm không hết được chứ.”

“ . . .” Trình Thi Đồng trừng mắt nhìn cô một lúc lâu, nói: “Cậu rốt cuộc có phải tới an ủi tớ hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 508

Chương 510. Tớ biết cậu vẫn yêu tớ 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Tớ đúng a.” Tiểu Thỏ về mặt thần nhiên nhìn Trình Thi Đồng nói: “Nhưng mà tớ nhìn không ra cậu cần tớ an ủi chỗ nào a.”

“ . . .”

Trình Thi Đồng yên lặng nhìn cô một lúc lâu, thở dài một hơi, lại quay đầu nhìn thoáng qua Cố Ninh Thư ngồi ở cuối cùng, anh đang cúi đầu đọc sách, buồn bực nói: “Thôi, chờ lễ tổng kết chấm dứt tớ lại đi tìm cậu ấy.”

“Uh`m.” Tiểu Thỏ cũng quay đầu nhìn Cố Ninh Thư một cái, lại phát hiện, anh đang ngẩng đầu nhìn Trình Thi Đồng ngồi ở bên cạnh mình, trong ánh mắt hiện lên một tia hiu quạnh.

Nhưng mà chờ Tiểu Thỏ lại nhìn kỹ anh đã tiếp tục cúi đầu đọc sách rồi.

....

“Cuối cùng, tôi hi vọng các học sinh trong kỳ nghỉ đông có thể tiếp tục chăm chỉ học tập, đồng thời cũng chúc mừng năm mới cho mọi người, chúc các em năm mới vui vẻ, nghỉ đông vui vẻ!! Lễ tổng kết đến đây kết thúc! !”

Cùng với hiệu trưởng đồng đặc đọc diễn văn, lễ tổng kết rốt cục kết thúc.

Lúc Trình Thi Đồng di chuyển ghế đứng dậy, nhìn xung quanh trái phải một hồi, chờ bạn cùng lớp đều đã đi được không sai biệt lắm, lúc này mới chậm rãi từ từ đến bên cạnh Cố Ninh Thư, thanh âm lạnh lạnh nói: “Một lát tan học cậu có sắp xếp cái gì không? ?”

Cố Ninh Thư cúi đầu nhìn thoáng qua Trình Thi Đồng, vô cùng tự nhiên nhận lấy ghế trên tay cô, chính mình một tay một cái ghế mang theo, vừa hướng tới phòng học đi vừa thanh âm ôn nhuận nói: “Không có việc gì, ba tớ vừa rồi gọi điện thoại tới đây nói muốn đón tớ tan học.”

“ . . .”

Sau khi Trình Thi Đồng nghe xong lời của cậu, chỉ cảm thấy trong lòng càng buồn bực rồi.

Rõ ràng trước kia lúc nghỉ đông, sau khi lễ tổng kết kết thúc, cậu đều cùng chính mình ra ngoài đi dạo phố hoặc là xem phim..

“Vậy ngày mai a? ?”

“Ngày mai. . . Có lẽ ở nhà. . .” Cố Ninh Thư chần chờ một phen, hướng tới Trình Thi Đồng thấp giọng nói.

“ . . .”

Trình Thi Đồng đột nhiên ngẩng đầu, đôi mắt nhìn chăm chăm cậu hồi lâu, nhú mày nói: “Cố Ninh Thư, có phải cậu có chuyện gì gặt tở hay không? ?”

“Tớ...” Cố Ninh Thư nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn bực bội của cô, lời nói đến bên miệng lại như thể nào cũng nói không nên lời.

“Chẳng lẽ cậu lại muốn ngoạn chơi mắt tích giống lần trước?” Trình Thi Đồng trừng mắt nhìn, ngữ khí hung tợn hướng tới cậu nói: “Nếu như cậu dám mắt tích như vậy lần nữa mà nói, đời này tớ đều sẽ không tha thứ cho cậu!!”

“...” Cố Ninh Thư dừng lại bước chân đi về phía trước, cúi đầu hạ mắt, nhìn cô hồi lâu nhưng là một câu đều không có nói.

“Cậu không nói lời nào là có ý tứ gì?” Trình Thi Đồng đưa tay chọc chọc ngực của cậu.

Cố Ninh Thư đứng tại chỗ trầm mặc rất lâu, rốt cục thanh âm cúi đầu mở miệng nói: “Đồng Đồng... Chúng ta...”

Đôi mắt anh trong suốt nhìn cô, sau một lúc lâu mới thanh âm chưa sót tiếp tục nói: “Chúng ta chia tay đi...”

Trầm mặc.

Trầm mặc một lúc lâu.

Sau khi anh nói xong câu nói kia.

Trình Thi Đồng nhìn anh khuôn mặt thanh tú, hơn nửa ngày mới từ trong cơn chấn kinh phục hồi tinh thần lại, “Cố Ninh Thư, cậu có lầm hay không! Hôm nay là mừng 5 tháng 2, không phải mừng 1 tháng 4, cậu vui đùa ngày Cá tháng Tư cái gì a? ?”

“Tớ là... Nghiêm túc.” Cố Ninh Thư nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, lúc đang chuẩn bị tiếp tục nói chuyện, tiếng chuông di động của anh vang lên.

Trình Thi Đồng đưa tay, lấy điện thoại cầm tay từ trong túi anh ra, dãy số trên màn hình điện thoại di động là ba anh.

“Chờ tớ một chút.” Cố Ninh Thư cầm hai cái ghế trong tay để xuống, cầm lấy điện thoại di động tới.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 509

Chương 511. Tớ biết cậu còn yêu tớ 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Thi Đồng trừng mắt nhìn anh.

Cố Ninh Thư hướng tới cô bắt đầu dĩ cười cười, sau đó đề xuống nút nghe, xoay người sang chỗ khác, hướng tới bên kia điện thoại nhẹ nhàng lên tiếng: “Uy, ba ba.”

“...”

“Vâng, được.”

“...”

“Con đã biết, lễ tổng kết chúng con đã kết thúc, một lát con đi ra.”

“...”

“Vâng.”

Cố Ninh Thư ngoại trừ câu đầu tiên hô một tiếng ba anh, vô cùng đơn giản ba câu liên tiếp cúp điện thoại.

Trình Thi Đồng nhìn bóng lưng anh gầy cao ngất, hướng tới anh nhủ nhủ mảy nói: “Nói điện thoại xong hả ? ? Có thể nói cho tớ biết vì sao muốn chia tay cùng tớ chứ?”

Cố Ninh Thư xoay người lại, đưa điện thoại di động thả vào trong túi áo một lần nữa, đôi mắt xinh đẹp nhìn Trình Thi Đồng, trầm mặc hồi lâu, sau đó về mặt có chút không quá tự nhiên nói: “Bởi vì... Tớ thích người khác...”

“Gạt người!” Trình Thi Đồng hướng về phía anh gầm lên một câu.

“Thật sự. . .” Trong giọng nói Cố Ninh Thư không tự giác liền có chút chột dạ.

Trình Thi Đồng nhìn chăm chú anh hồi lâu, sau đó đưa tay túm cánh tay của anh, đưa tay áo anh hướng lên trên một phen, nhìn trên cổ tay anh vẫn mang theo vòng tay mình đưa cho anh như cũ, thở phì phì nói: “Nếu thích người khác vậy thì trả lại vòng tay tớ đưa cho cậu cho tớ.”

“ . . .” Cố Ninh Thư chần chờ một phen, vẫn lại là đưa tay tháo vòng tay trên cổ tay mình xuống, chỉ là anh nắm ở trong lòng bàn tay, do dự một hồi lâu, mới trả lại cho Trình Thi Đồng.

Trình Thi Đồng nhìn vòng tay đã có chút mòn trong lòng bàn tay mình, vậy mà nhịn không được lòng đau xót.

Đây hình như là năm lớp sáu tiểu học chính mình làm cho cậu ấy đi..

Cái lúc kia trường học đột nhiên lưu hành dùng đủ loại sợi dây màu sắc bện thành vòng tay, cô cảm thấy chơi vui, liền mua một đồng sợi dây, cân nhắc cả đêm cũng bện một cái cho Cố Ninh Thư.

Lúc cô vui vẻ đưa vòng tay cho cậu, cậu chỉ là đơn giản lờm một cái, cũng không nói cái gì, liền yên lặng đeo rồi.

Trình Thi Đồng vốn còn tưởng rằng cậu sẽ khen ngợi chính mình một phen, đến bây giờ còn nhớ rõ chính mình lúc ấy hờn dỗi mấy ngày.

Sau đó, bất tri bất giác sợi vòng tay này vậy mà đã bị anh đeo bốn năm năm. . .

Trong lúc có rất nhiều lần cô nói muốn làm một cái cho anh một lần nữa, hoặc là mua một cái càng tốt, anh đều chỉ là cười cười, nói chính mình thích cái này.

Cô vốn cho là cái vòng tay này anh sẽ đeo đến khi bọn họ lớn lên, đến bọn họ kết hôn, nhưng mà không nghĩ tới, trước mắt, anh vậy mà kéo rút.

Trình Thi Đồng nhất thời giận dữ sợ, cô hung hăng cầm cái vòng tay kia ném vào bồn hoa bên cạnh, hướng tới Cố Ninh Thư hét lên: “Cậu đã không cần tớ giữ cũng vô dụng, ném đi! Cố Ninh Thư! Tạm biệt! Chúng ta chia tay liền chia tay!!”

Cô nói xong lời nói này, lại trừng mắt nhìn Cố Ninh Thư một cái, sau đó hai tay cầm ghế bên cạnh anh, rất nhanh chạy.

Cố Ninh Thư nhìn bóng lưng cô nhanh chóng chạy xa, nhịn không được thở dài một hơi.

Trình Thi Đồng ôm ghế một đường chạy về phòng học chính mình, nặng nề mà đặt ghế trên vị trí chính mình, lúc này mới nhớ tới chính mình hình như đưa một cái vòng cô tình lữ cho anh, nếu muốn chia tay mà nói, hẳn là đòi toàn bộ mới đúng.

“Đồng Đồng, cậu làm sao vậy? ?” Tiểu Thỏ đang ở trên ghế thu dọn cặp sách, mắt thấy Trình Thi Đồng thở phì phì đi vào, mới vừa mở miệng hỏi một câu lại cảm thấy hoa mắt, cô vậy mà lại chạy đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 510

Chương 512. Tớ biết cậu còn yêu tớ 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ nhìn cô biến mất ở cửa phòng học, chỉ cảm thấy đầu đầy mờ mịt.

Trình Thi Đồng thở phì phì chạy ra phòng học, dọc theo đường khi đó tới hướng tới chỗ vừa rồi cãi nhau cùng Cố Ninh Thư chạy tới.

Ánh mặt trời mùa đông cho dù vô cùng chói nết, nhưng mà gió lạnh thổi qua, vẫn là làm cho người ta một cổ dày đặc lạnh giá.

Huống chi từ lúc vừa mới bắt đầu lễ tổng kết không bao lâu bầu trời cũng đã nhẹ nhàng rơi một chút tuyết.

Trình Thi Đồng một hơi chạy đến chỗ cãi nhau cùng Cố Ninh Thư, lại phát hiện chỉ có một cái ghế lưu tại chỗ, Cố Ninh Thư lại biến mất.

Oa. . . Người đâu? ?

Trình Thi Đồng nhịn không được nhú mày, ánh mắt đánh giá xung quanh, người này, sẽ không liền ném ghế ở chỗ này không cần đi? ?

Bầu trời bay xuống bông tuyết dần dần lớn, ánh mắt của cô xẹt qua bồn hoa, đột nhiên dừng lại.

Bên trong bồn hoa một cái bóng lưng gầy mà cao ngất đang cúi đầu, giống như thật cẩn thận tìm cái gì.

Trình Thi Đồng hơi hơi ngẩn ra, nhìn bóng lưng quen thuộc bên trong bồn hoa, trong lòng nhất thời như là đánh đổ gia vị, ngũ vị lẫn lộn.

Hình dáng của anh rõ ràng, đôi mắt hơi hơi cúi xuống, ánh mắt chuyên chú nhìn dưới mặt đất, tóc đen dính bông tuyết óng ánh trong suốt, thân thể gầy mà phong phanh ở trong gió rét kiên nghị đứng.

Anh hẳn là tìm bên trong bồn hoa một hồi lâu, ngón tay trắng nõn thon dài đều bị gió lạnh thổi có một chút ửng đỏ.

Đột nhiên, đôi mắt anh sáng lên, khom xuống nhặt cái thứ gì đó bên trong bồn hoa lên, thật cẩn thận phui phui bụi đất phía trên, sau đó bọc vào trong túi.

Cái mũi Trình Thi Đồng đau xót, đi ra phía trước, cách bồn hoa hướng tới Cố Ninh Thư quát: “Đều đã chia tay, cậu còn giữ làm gì?”

Thân thể Cố Ninh Thư cứng đờ, đôi mắt mang theo một tia kinh ngạc không dễ dàng phát giác, chậm rãi quay đầu.

Trình Thi Đồng đứng ở cạnh bồn hoa, hai mắt hồng hồng đang nhìn anh.

“Tớ.... . Ách. . .” Cố Ninh Thư trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nên nói cái gì đó mới tốt.

“Ra đây.” Trình Thi Đồng dùng lực hít hít cái mũi, hướng tới Cố Ninh Thư đứng ở bên trong bồn hoa nói.

“... .”

Cố Ninh Thư chần chờ một phen, vẫn lại là thật cẩn thận từ bên trong bồn hoa đi ra.

Anh đi đến bên cạnh Trình Thi Đồng, đôi mắt cup xuống nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn của cô, không nói gì.

“Trả lại cho tớ.” Trình Thi Đồng hướng tới anh vuron tay.

“... .”

Cố Ninh Thư không nói lời nào, cũng không có bất luận cái động tác gì.

“Trả lại cho tớ!!” Trình Thi Đồng lại hướng tới anh vuron vuron tay.

Cố Ninh Thư khe khẽ thở dài một hơi, từ trong túi lấy ra vòng tay kia, nhẹ nhàng đặt vào lòng bàn tay Trình Thi Đồng.

Đầu ngón tay của anh đụng chạm đến lòng bàn tay cô mềm mại, nháy mắt truyền đến một mảnh lạnh lẽo.

Trình Thi Đồng chỉ cảm thấy giống như có một khối băng rơi vào trong lòng bàn tay chính mình, sau đó lại nhanh chóng rời đi.

Cô đột nhiên ngừng đầu nhìn hướng anh, đôi má vốn trắng nõn bởi vì thời gian dài ngốc bên ngoài cũng bị đông lạnh ra một chút dấu vết màu đỏ nhợt nhạt.

Vì cái vòng tay như vậy. . Đáng sao! !

Trình Thi Đồng trong lòng rầu rĩ, nắm chặt vòng tay lòng bàn tay dùng lực nắm, sau đó cổ tay cô vừa mới nâng lên đã bị tay anh lạnh lẽo gắt gao đè lại.

“Làm gì? ?” Trình Thi Đồng nâng mắt trừng mắt anh.

“Đừng nữa ném” Cố Ninh Thư ánh mắt cup xuống, thẳng tắp nhìn cô, thanh âm thân nhiên nói: “Rất khó tìm.”

“Ai muốn cậu tìm, chia tay cũng là chính cậu nói! !”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 511

Chương 513. Tớ biết cậu còn yêu tớ 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Đôi mắt Trình Thi Đồng nhìn chăm chăm Cố Ninh Thụ, thanh âm chất chất nói: “Nếu quyết định chia tay, vậy giữ lại cũng vô dụng, nếu thứ này không có bất luận cái tác dụng gì, tớ ném cậu quần được sao.”

“...” Cố Ninh Thụ yên lặng nhìn cô một hồi lâu, rốt cục thu tay, khẽ thở dài nói: “Cậu muốn ném liền ném đi.”

Chẳng qua tớ lại tìm một lần là được.

Trình Thi Đồng nhìn anh về mặt bất đắc dĩ, lại như là biết trong lòng anh suy nghĩ cái gì, chần chờ một phen cô phần nộ bực cái vòng tay vào trong túi mình, rầu rĩ không vui mừng mà nói: “Dựa vào cái gì cậu để cho tớ ném tớ liền ném a, tớ liền không ném, tớ muốn giữ lại tặng cho bạn trai kế nhiệm.”

“...”

Cố Ninh Thụ về mặt một lời khó nói hết nhìn cô.

Trình Thi Đồng tiếp tục hung hăng trừng anh, sau đó một lần nữa đưa tay nói: “Vừa rồi tớ đã quên, còn có vòng cổ tình lữ tớ tặng cho cậu, cũng trả lại cho tớ!! Nếu muốn chia tay liền chia sạch sẽ.”

Cố Ninh Thụ giật mình, đầu ngón tay theo bản năng đụng chạm vòng cổ treo ở ngực mình một phen, không hề động.

Sợi dây chuyền kia thực ra là một cái cá voi nhỏ béo ụt ụt, trên bụng cá voi có khắc một cái chữ “Đồng”.

Cái này Trình Thi Đồng cũng có một, trên bụng cá voi nhỏ kia có khắc một cái chữ “Thụ”.

Anh còn nhớ rõ lúc ấy Trình Thi Đồng đem hai vòng cổ cá voi nhỏ đặt cùng một chỗ, cười hì hì hướng tới anh nói: “Cố Ninh Thụ, cậu xem, hai cái tên chúng ta hợp lại cùng một chỗ chính là ‘Thụ đồng’ a, chờ sau này chúng ta kết hôn, có đứa bé, liền đặt nhũ danh gọi Tiểu Thụ Đồng như thế nào? ?”

Đứa nhỏ a. . .

Nếu như sau này hai người bọn họ có thể có đứa con mà nói, rốt cuộc sẽ giống nhiều một chút hay là sẽ giống anh nhiều một chút? ?

“Cậu phát ngốc cái gì a? ?” Thanh âm Trình Thi Đồng thanh thúy đem suy nghĩ của anh kéo về trong hiện thực, anh nhìn tay mảnh khảnh của Trình Thi Đồng trước mắt, nhin không được cười khổ một cái nói: “Không phải vẫn còn không có sao?”

“Không phải vẫn còn không có!” Trình Thi Đồng cực kì nghiêm túc trả lời.

“Không thể tặng cho tớ làm kỷ niệm? ?” Thanh âm Cố Ninh Thụ rất thấp, thấp gần như cầu xin.

Trình Thi Đồng nheo mắt lại nhìn anh, gần từng chữ nói: “Cậu đều đã thích người khác, còn giữ vòng cổ tớ tặng làm gì, cậu đi với người trong lòng cùng một chỗ a, cô sẽ đưa một vòng cổ mới cho cậu, hơn nữa, cậu sẽ không sợ tiếp tục mang theo vòng cổ tớ đưa chọc người ta mất hứng sao? ?”

Cố Ninh Thụ nhìn cô về mặt không buồn tha, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà nói không ra lời.

Hai người bọn họ liền cùng nhìn nhau như vậy, người nào cũng không nói.

Sau một lúc lâu Cố Ninh Thụ rốt cục bại trận, cười khổ nói: “Cậu biết rõ rành rành tớ sẽ không...”

“Tớ đương nhiên biết.” Trình Thi Đồng nhú mày, để tay mình xuống, về mặt oán giận hướng tới anh nói: “Cầu xin cậu, cậu muốn chia tay cũng tìm cái lý do đáng tin một chút, cái gì ‘Tớ thích người khác’, căn bản là không thích hợp với cậu, có được hay không? ?”

“Uh’m.” Cố Ninh Thụ cúi đầu lên tiếng.

“Uh’m đầu cậu a! !” Hai tay Trình Thi Đồng ôm ấp ở trước ngực, về mặt không nói gì nhìn anh nói: “Thành thật khai báo, có phải gần đây cuộc sống gia đình tạm ổn quá hạnh phúc hay không, cậu cần phải tìm chút mất hứng mới được? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 512

Chương 514. Tớ biết cậu còn yêu tớ 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Không phải.” Cố Ninh Thụ cúi đầu, đôi mắt xinh đẹp nhìn Trình Thi Đồng, trầm mặc chốc lát, sau đó tiếp tục nói: “Tớ cực kỳ nghiêm túc nói chia tay.”

Trình Thi Đồng sững sốt một phen, ngẩng đầu nhìn anh, gần từng chữ nói: “Vì sao? ?”

Bông tuyết trên trời yên lặng bay, một mảnh hai mảnh bông tuyết trong suốt rơi vào trên đầu hai người bọn họ, bắt quá chốc lát liền hình thành mũ màu trắng trên đỉnh đầu.

Cố Ninh Thụ đưa tay nhẹ nhàng phất bông tuyết rơi vào trên tóc Trình Thi Đồng, chân chờ một phen, sau đó thờ dài nói: “Thực xin lỗi, Đồng Đồng, kỳ thật. . . Năm nay nghỉ đông tớ còn là muốn đi Bắc Kinh.”

“Đi Bắc Kinh? ?” Trình Thi Đồng nhất thời chột ngẩn ra, trong đầu theo bản năng liền tưởng đến chuyện lần trước anh đi Bắc Kinh xem bệnh, “Là bệnh tình của cậu. . .”

“Uh`m.” Cố Ninh Thụ hướng tới cô lộ ra một nụ cười cay đắng, thanh âm trầm thấp nói: “Mặc dù lần trước đi Bắc Kinh, nói là cơ bản không có gì đáng ngại, nhưng mà một thời gian trước không biết vì sao đột nhiên bắt đầu không hiểu ra sao chảy máu mũi, hơn nữa một khi bắt đầu chảy liền cần bản dừng lại không được.”

Thanh âm của anh dừng một chút, sau đó tiếp tục nói: “Bác sĩ bên này nói... Có lẽ lần trước trị liệu cũng không có hoàn toàn, bây giờ lại đi Bắc Kinh, nguy hiểm sẽ cao hơn so với lần trước rất nhiều, bệnh tình tăng thêm mà nói, sẽ không chỉ là phương pháp truyền máu như vậy có thể giải quyết, có lẽ cần sử dụng cái gì ước số chung lục thuốc, mỗi mười hai giờ sử dụng một lần, cho nên. . .”

Cố Ninh Thụ cười khổ một cái, hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Nếu không thuận lợi mà nói. . . Sau này tớ đều phải nán lại ở trong bệnh viện thời gian dài rồi.”

“...”

Trình Thi Đồng có chút khiếp sợ nhìn anh, sau một lúc lâu không nói gì.

Mặc dù trước kia cô đã từng nghĩ tới sẽ là tình hình như vậy, nhưng mà lúc những lời này thật sự từ miệng Cố Ninh Thụ nói ra, cô vẫn lại là cảm thấy khó có thể tiếp thu.

Bệnh tình tăng thêm. . . Thời gian dài nán lại ở trong bệnh viện. . .

Vậy ý tứ kia nói là. . .

Anh có lẽ sẽ. . .

Trình Thi Đồng nhìn anh, một cái miệng đỏ hồng mở mở, lại không biết nên nói cái gì đó.

“Cho nên. . .” Cố Ninh Thụ nhẹ nhàng mà thờ dài một hơi, đột nhiên vươn tay đi ra, đem đầu Trình Thi Đồng ôn nhu ấn trong lồng ngực mình, sau đó cúi đầu nhẹ nhàng hôn một cái trên đầu cô nói: “Chúng ta vẫn là chia tay đi, có lẽ bây giờ cậu sẽ khổ sở sẽ bị làm đau lòng, nhưng mà chung quy đến ngày nào đó cho cậu tan nát cõi lòng vẫn tốt hơn.

Động tác Trình Thi Đồng có chút cứng ngắc dựa vào trong lòng Cố Ninh Thụ.

Vẫn là mùi cô quen thuộc chỉ là khí lạnh trên áo khoác anh làm cho cô cảm thấy có chút xa lạ.

Cô chưa từng có nghĩ tới, người làm bạn bên cạnh mình này có lẽ sẽ chết. . .

Đây cũng là lần đầu tiên cô cảm giác thì ra hai chữ từ vong này cách chính mình gần như vậy.

“Đồng Đồng, cậu phải cố gắng.” Cô nghe được thanh âm Cố Ninh Thụ ôn nhuận dễ nghe từ trên đỉnh đầu mình truyền đến, “Nếu thật sự có một ngày như thế, tớ hi vọng cậu không cần khổ sở, cậu nhất định phải sống tốt, còn vui vẻ hơn bây giờ...”

Cố Ninh Thụ còn không có nói xong hoàn toàn, tiếng chuông di động của anh lại vang lên.

Anh cúi đầu, lấy điện thoại cầm tay từ trong túi áo ra, Trình Thi Đồng nhìn, trên màn hình điện thoại di động biểu hiện vẫn là ba anh gọi.

“Uy, ba ba.” Cố Ninh Thụ chân chờ một phen, đề xuống nút nghe.

“Vâng con ra đây, biết rõ.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 513

Chương 515. Tớ biết cậu còn yêu tớ 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Thi Đồng nghe được anh cúi đầu hướng tới bên kia điện thoại nói mấy câu gì, sau đó liền cúp điện thoại.

“Đồng Đồng, tớ phải đi.” Ngón tay Cố Ninh Thư thon dài nhẹ nhàng vuốt về tóc mềm mại của cô.

Có lẽ, bây giờ, chính là lúc bọn họ gặp mặt một lần cuối cùng.

Mặc dù cực kỳ không nỡ.

Nhưng. . .

Cố Ninh Thư cúi đầu, khẽ hôn một cái trên cánh môi hồng nhuận, sau đó kéo ra khoảng cách hai người, cười cười nói: “Tạm biệt.”

Anh nói xong hai chữ này liền mang ghế, xoay người hướng tới phòng học đi qua.

Trình Thi Đồng vẫn cứng ngắc đứng tại chỗ như cũ, nhìn bóng lưng anh gầy dần dần đi xa, nước mắt nháy mắt liền chảy ra.

Vì sao sẽ như vậy? ?

Rõ ràng ngày hôm qua toàn bộ cũng khỏe, vì sao mới một ngày, sẽ biến thành như vậy? ?

Cố Ninh Thư, cậu thật sự nói đi là đi, đều đã không quay đầu lại nhìn tớ sao? ?

Cậu quay đầu nhìn tớ một chút a, dù cho chỉ có một chút. . .

Trình Thi Đồng giữa một mảnh nước mắt mờ hồ, nhìn bóng dáng Cố Ninh Thư dần dần biến mất cuối hành lang.

Anh vậy mà thật sự, một chút cũng không có quay đầu.

Gió lạnh gào rít pha lẫn bông tuyết, thổi qua đôi má cô, Trình Thi Đồng đưa tay lau nước mắt trên mặt một cái, rất nhanh hướng tới phòng học chạy tới.

Bên trong phòng học, các học sinh trên cơ bản đều đã đi không sai biệt lắm, chỉ có Tiểu Thỏ còn đang ngồi ở trên ghế vừa đeo tai nghe nghe nhạc vừa chờ Trình Chi Ngôn xử lý xong công việc cùng nhau về nhà.

Trình Thi Đồng thở hồng hộc chạy vào phòng học, nhìn bóng dáng Tiểu Thỏ lẻ loi bên trong phòng học, hơi run sợ một phen, sau đó thất hồn lạc phách hỏi: “Tiểu Thỏ, Cố Ninh Thư đâu? ?”

“A?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, thuận tay kéo rớt một cái tai nghe nhét ở trong lỗ tai, trong mắt kỳ quái nhìn Trình Thi Đồng nói: “Vừa rồi cậu ấy đem ghế về lớp học sau đó mang theo cặp sách liền đi, như thế nào, hai người không có hẹn cùng nhau tan học sao?”

“... Không có.” Trình Thi Đồng ngơ ngác ngồi xuống trên chỗ ngồi của mình, mắt nhìn trên bàn còn khắc tên hai người cô cùng Cố Ninh Thư, nhẹn không được hốc mắt nóng lên.

“Vậy nếu không cậu chờ một lát, cùng tớ còn có Trình Chi Ngôn cùng nhau đi.” Tiểu Thỏ vừa nói vừa nhét tai nghe vừa rồi mình kéo rớt vào trong lỗ tai Trình Thi Đồng nói: “Chúng ta cùng nhau nghe một lát trước đi.”

Trong tai nghe, một bản trữ tình chậm rãi chảy theo dòng ra ngoài, thanh âm thiếu nữ ngọt ngào thanh thúy mang theo một chút bi thương chui vào màng tai của cô:

“Cho tới bây giờ không nghĩ tới, không thể lại cùng người dặt tay, lúc ủy khuất không có người cùng ta đau, toàn bộ đều là ta quá mức kiêu căng, nghĩ đến người sẽ biết, vẫn đã quên nói, ta có nhiều cảm động. Ta biết người vẫn yêu ta, mặc dù lý do chúng ta tách ra đều đã tiếp thu, người có biết ta sẽ có bao nhiêu khổ sở, cho nên cho dù đến cuối cùng còn mỉm cười muốn ta cố lên, ta biết người còn không bỏ xuống được ta, mới có thể lúc rời đi từ từ nhắm hai mắt không có quay đầu, trong lòng chúng ta đều biết lẫn nhau, thực ra yêu không ngừng...”

Trình Thi Đồng đột nhiên cảm thấy, mỗi một câu bài hát này, mỗi một nốt nhạc dường như đều là đang nói cô cùng Cố Ninh Thư.

Nước mắt mới vừa thật không dễ dàng ngừng, nháy mắt lại lách cách lách cách nhỏ giọt rơi xuống.

Tiểu Thỏ rốt cục nhận thấy được một chút không thích hợp, cô đưa tay dùng lực quay thân thể Trình Thi Đồng, nhìn cô nước mắt ràn rụa nhỏ giọt, kinh ngạc nói: “Đồng Đồng! ? Cậu làm sao vậy, như thế nào đột nhiên khóc? ?”

Chương 514

Chương 516. Tớ biết cậu còn yêu tớ 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Tiểu Thỏ. . .” Trình Thi Đồng hai mắt đầm lệ mông lung nhìn Tiểu Thỏ trước mắt, dùng lực hít hít cái mũi, đưa tay lau nước mắt trên mặt một cái, thanh âm ồm ồm hướng tới cô nói: “Tớ cùng Cố Ninh Thư. . . Chia tay rồi. . .”

“Gi! ?” Tiểu Thỏ sùng sốt, sau đó trong mắt không dám tin nhìn cô nói: “Cậu sẽ không. . . Nói đùa đi? ?”

“Nhìn tớ như vậy, như là nói đùa sao. . .” Trình Thi Đồng hai mắt đầm lệ nhìn cô, trong tai nghe tiếng hát lại vẫn đang không ngừng truyền ra, cô rốt cục nhìn không được đưa tay ôm chầm Tiểu Thỏ, vùi đầu trên bờ vai cô khóc ra.

Tiểu Thỏ có chút chân tay luống cuống vỗ vỗ bờ vai cô, thanh âm sột ruột nói: “Rốt cuộc sao lại thế này a, hai người các cậu ngày hôm qua không phải còn tốt à, không phải buổi sáng hai cậu còn tốt sao?”

“Uh'm. . .” Trình Thi Đồng nằm ở trên vai Tiểu Thỏ mặc cho nước mắt nóng bỏng không ngừng rơi, nhưng mà đối mặt vấn đề Tiểu Thỏ cô vậy mà một chữ đều đã trả lời không được.

Tiểu Thỏ có chút sột ruột nhìn cô, đành phải không ngừng đưa tay vỗ vỗ cô.

Cho tới nay, Trình Thi Đồng ở bên cô mà nói, quả thực chính là thần.

Giá trị nhan sắc nghịch thiên, thành tích trùm, hiểu biết phong phú, gia cảnh tốt.

Hoàn toàn chính là Nhất Bạch Phú Mỹ, mấu chốt người này còn nam nữ đều xoi, thấy mỹ nữ soái ca luôn luôn nhìn không được mắt lấp lánh, thậm chí một lần làm cho Tiểu Thỏ cảm thấy, Cố Ninh Thư ở trong cảm nhận của cô cũng không có quan trọng như cô tưởng tượng.

Mà giờ phút này, cô vậy mà ở trong lòng mình vì Cố Ninh Thư khóc đến giống như trẻ con mít ướt.

Tiểu Thỏ trong khoảng thời gian ngắn, vậy mà không biết nên nói cái gì đó mới tốt rồi.

“Đừng khóc.” Ngay tại lúc Tiểu Thỏ chân tay luống cuống một đạo thanh âm trong veo mà lạnh lùng vang lên trước cửa phòng học.

Cô hướng tới trước phòng học nhìn qua, chỉ thấy Trình Chi Ngôn đang cau mày đứng ở cửa nhìn hai người các cô.

Trình Thi Đồng từ trên vai Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn, hít hít cái mũi, thanh âm sa sa nói: “Chú nhỏ. . .”

“Mấy ngày hôm trước cha mẹ Cố Ninh Thư tới trường học xin nghỉ bệnh cho cậu ấy rồi.” Trình Chi Ngôn dọc theo lối đi nhỏ chậm rãi đi đến trước mặt Trình Thi Đồng cùng Tiểu Thỏ, thuận tay kéo một cái ghế ngồi xuống bên cạnh hai người nói: “Cậu ta làm như vậy chỉ là không muốn liên lụy cháu.”

“Chú nhỏ, chú biết hai ta chia tay rồi hả ? ?” Trình Thi Đồng nước mắt lưng tròng nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

“Uh'm.” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng gạt đầu, thực ra chuyện chia tay này, vào mấy ngày trước Cố Ninh Thư sớm liền đi văn phòng của anh tìm anh, muốn hỏi ý kiến của anh.

Nhưng mà anh chỉ là yên lặng ngồi nghe Cố Ninh Thư thao thao bất tuyệt nói xong lo lắng chính mình, cũng không có cho cậu bắt lộn cái ý kiến gì.

Xem ra cuối cùng cậu vẫn là hạ quyết tâm phải chia tay.

Trình Chi Ngôn đưa tay sờ sờ đầu Trình Thi Đồng nói: “Khổ sở mà nói, khóc lập tức tốt, đừng khóc lâu lắm, cháu có biết cậu ta sẽ đau lòng.”

“Cháu biết. . .” Trình Thi Đồng dùng lực hít hít cái mũi, thanh âm ồm ồm nói: “Chỉ là cháu không thể tiếp thu, chúng ta liền chia tay như vậy rồi. Tình cảm giữa chúng ta cũng không bị thời gian đánh bại, cũng không bị tiền tài đánh bại, cũng không bị bên thứ ba đánh bại, lại vừa bởi vì một hồi bệnh liền chia tay. Chú nhỏ, cháu không cam lòng. . .”

“Sinh Lão Bệnh Tử. . . Là chuyện người nào cũng không thể khống chế.” Trình Chi Ngôn kiên nhẫn nhìn Trình Thi Đồng, thanh âm chậm rãi nói.

Chương 515

Chương 517. Tết âm lịch chính là lễ tình nhân

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Cháu biết. . . Cháu chính là trong lòng không dứt....” Trình Thi Đồng hít cái mũi, hoàn toàn không biết chính mình đang nói cái gì rồi.

“Ai. . .”

Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng thở dài một hơi, đứng dậy, lấy cặp sách Tiểu Thỏ, lại tiếp nhận cặp sách Trình Thi Đồng nói: “Đi thôi, mang hai người đi ăn một bữa ăn ngon, nếu trong lòng vẫn còn không có thể khôi phục mà nói, vậy thì ăn hai suất.”

“Chú nhỏ. . .” Trình Thi Đồng nước mắt lưng tròng nhìn anh.

“Đừng quá khổ sở, lần này đi Bắc Kinh cũng không nhất định chính là lành ít dữ nhiều, dù sao còn không có chẩn đoán chính xác cuối cùng, vẫn lại là có hi vọng, không phải sao? ?” Trình Chi Ngôn mang theo hai người các cô vừa hướng tới bên ngoài phòng học đi vừa thấp giọng nói: “Chỉ cần cậu ta còn sống, cái gọi là chia tay trong lúc đó của hai người các người cũng chỉ là nói một chút mà thôi.”

Trình Thi Đồng nghe được anh nói như vậy, ánh mắt nháy mắt sáng lên.

Đúng vậy a, chẳng qua phải đi Bắc Kinh lại chẩn đoán bệnh một phen, nói không chừng lại vẫn có hi vọng a, có lẽ chỉ là đơn thuần đổi mùa dẫn phát chảy máu mũi a. . .

Nghĩ như vậy, tâm tình của cô nhất thời thoải mái không ít, Cố Ninh Thư còn chưa có chết a, cô ở chỗ này khóc cái gì! !

“Đi, chú nhỏ, mang cháu đi ăn thịt nướng!!” Trình Thi Đồng hít hít cái mũi, đưa tay lau nước mắt trên mặt một cái, túm tay áo Trình Chi Ngôn liền vội vã đi ra ngoài.

“ . . .”

Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn cô, lúc này mới vài giây a, cô thì tốt rồi? ?

“Ăn đồ nướng? ?” Anh có chút buồn cười nhìn cô nói: “Vì sao?? Cái loại này bình thường không phải cháu ghét nhất sao?”

“Bởi vì. . .” Trình Thi Đồng dừng bước, quay đầu, đôi mắt lấp lánh tỏa sáng nhìn Trình Chi Ngôn gần từng chữ nói: “Trên thế giới này không có chuyện gì mà một trận thiếu không giải quyết được, nếu có, vậy thì hai lần.”

“ . . .”

Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ nhìn không được nhìn thoáng qua lẫn nhau, đây là cái lý luận gì a. . .

“Không ăn no thì không có khí lực! !” Một giây trước Trình Thi Đồng còn khóc sụt sùi một giây sau đã vẻ mặt sáng lạng, “Cháu quyết định, chờ hết năm cháu muốn đi Bắc Kinh tìm Cố Ninh Thư!”

“ . . .” Trình Chi Ngôn có chút đau đầu đỡ trán mình.

Không phải đâu. . .

Cháu gái này thật đúng là nghĩ đến một chiêu a.....

Não của cô làm sao từ chia tay nhảy đến đi Bắc Kinh a. . .

Không bằng chúng ta thương lượng một chút....

Cháu vẫn lại là trở lại bên trong bức tranh thương tâm muốn chết đi có được hay không. . .

- - - -

Tết âm lịch năm 2010 là ngày 14 tháng 2, mặc dù tết âm lịch chính là lễ tình nhân, nhưng đơn vị giống như bệnh viện vẫn là sắp xếp bác sĩ y tá ở lại trực

ban, cho nên rất không may năm nay mẹ Tiểu Thỏ lại muốn ở bệnh viện ăn tết rồi.

May mà loại chuyện này cũng không phải lần đầu tiên, Tiểu Thỏ cũng sớm đã có kinh nghiệm và thói quen, dù sao đi theo một nhà Trình Chi Ngôn đón tết cô cũng không phải không có trải qua.

Chẳng qua trước tết âm lịch năm nay mẹ Tiểu Thỏ vậy mà đặc biệt hỏi Tiểu Thỏ một phen là muốn đi theo nhà Trình Chi Ngôn ăn tết hay là đi theo nhà bác sĩ Từ ăn tết.

Dù sao qua năm chờ xuân về hoa nở, mẹ Tiểu Thỏ cùng bác sĩ Từ liền muốn kết hôn, nếu sau này sẽ là người một nhà vậy trước tiên cùng nhau đón tết gì gì đó, cũng không có gì không ổn.

Tiểu Thỏ chỉ là hơi chút sùng sốt, liền không chút do dự lựa chọn cùng nhà Trình Chi Ngôn ăn tết.

Dù sao ông nội bà nội nhà Trình Chi Ngôn cô đã đi qua nhiều lần, theo chân bọn họ cũng đã sớm quen thuộc rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 516

Chương 518. Tết âm lịch chính là lễ tình nhân 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Chỉ là không nghĩ tới buổi chiều cô quyết định đi quê nhà Trình Chi Ngôn ăn tết, Từ Cảnh Thần liền gọi điện thoại tới, giọng điệu vô cùng không vui hướng tới Tiểu Thỏ mắng cho một trận giống “Con gái phải tự trọng tự ái, không nên không có việc gì liền hướng nhà bạn trai chạy”, “Không phải là một cái lễ tình nhân, nhưng mà có năng lực thế nào”, “Cô liền ném mẹ một người ở trong bệnh viện như vậy cũng không đi xem bà như vậy thật sự sự được chứ” các loại mà nói, Tiểu Thỏ nghe đầu đầy mờ mịt.

Cúp điện thoại, Tiểu Thỏ nhìn Trình Chi Ngôn đang giúp đỡ tổng vệ sinh ở nhà, chân chờ thật lâu mới yếu ớt hô một tiếng: “Anh nước chanh? ?”

“Uh`m?” Trình Chi Ngôn quay đầu, đôi mắt trong suốt hướng tới cô nhìn qua.

“Em có một vấn đề. . .”

“Nói đi.” Trình Chi Ngôn âm thầm cười, quay đầu đi, tiếp tục cầm cái chổi lông rửa sạch tro bụi trên bình hoa.

“Chính là....” Thanh âm Tiểu Thỏ dừng một chút, sau đó thật cẩn thận hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Nữ sinh năm lớp sáu sẽ đến đi cả mẹ.... Nam sinh có thể vào thời điểm kia tới đi cả chồng hay không a? ?”

!!!

Trình Chi Ngôn nghe xong vấn đề của cô, trong lòng cả kinh, chổi lông trong tay dùng lực một cái, bình hoa nhảy mất liền hướng tới dưới mặt đất ngã xuống.

“Cẩn thận! !” Tiểu Thỏ vội vàng duỗi tay vịn chặt bình hoa lung lay sắp đổ, về mặt khẩn trương nhìn Trình Chi Ngôn, thờ phào nhẹ nhõm nói: “Thiếu chút nữa vỡ. . .”

Trình Chi Ngôn đưa tay cầm bình hoa dọn xong một lần nữa, sau đó về mặt kinh ngạc nhìn Tiểu Thỏ nói: “Vừa rồi em hỏi cái gì? ?”

“Em..Em hỏi nam sinh có thể tới đi cả chồng hay không..” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ nhìn Trình Chi Ngôn, nhỏ giọng lặp lại một lần.

“Làm sao có thể đột nhiên nghĩ đến vấn đề này? ?” Lòng mi Trình Chi Ngôn hơi hơi nhần lên, trong ánh mắt tràn đầy đều là nghi hoặc nhìn Tiểu Thỏ.

“Ai nha. . .Anh...Anh phải trả lời em..”

“Sẽ không....” Trình Chi Ngôn vô cùng rõ ràng trả lời hai chữ.

“Ai? Sẽ không??” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, ngẩng đầu nhìn khuôn mặt Trình Chi Ngôn, nghiêng đầu suy nghĩ một phen, sau đó tiếp tục hỏi: “Vậy có thể có cái gì chu kỳ tâm tình không tốt hay không?? Ví dụ như gắt gỏng dễ giận, thích dùng ngôn ngữ ép buộc người khác?”

“...”

Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô nói: “Em đang nói những cái biểu hiện kỳ sinh lý chính mình sao? ?”

“Không phải a. . .” Khuôn mặt nhỏ nhắn Tiểu Thỏ đỏ lên, nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Em chính là hỏi một chút, anh trực tiếp trả lời em thì tốt rồi.”

“Hắn là sẽ không.” Trình Chi Ngôn nghĩ nghĩ, vẫn lại là cho cô một cái đáp án phủ định.

“A.... . . Thật không. . .”

Tiểu Thỏ có chút nghi hoặc liên gật gật đầu, nếu Từ Cảnh Thần không có tới đi cả chồng mà nói, vậy chính là cậu điên rồi hả ?

Không đợi Tiểu Thỏ nghĩ tới đáy nguồn là chuyện gì xảy ra, di động của cô lại vang rồi.

Biểu hiện thế nhưng là bác sĩ Từ.

Tiểu Thỏ hơi run sợ một phen, sau đó tiếp điện thoại, vô cùng có lễ phép hướng tới bên kia điện thoại hô một tiếng: “Chú Từ, chào chú.”

“Ha ha ha, Tiểu Thỏ a.” Thanh âm bác sĩ Từ ôn hòa từ trong loa truyền ra nói: “Vừa rồi Cảnh Thần gọi điện thoại cho con, con chớ để ở trong lòng a.”

“Ài? ?”

“Vừa rồi nó nói chú đều nghe thấy được, đứa nhỏ này vốn cho là năm nay có thể cùng đón tết với con, cho nên ở nhà cao hứng vài ngày...” Trong điện thoại bác sĩ Từ nói còn chưa nói xong, Tiểu Thỏ liền nghe được tiếng rống giận dữ của Từ Cảnh Thần: “Ba! ! Không được nói lung tung! !”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 517

Chương 519. Tết âm lịch chính là lễ tình nhân 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Sau đó Tiểu Thỏ liền nghe được bên kia điện thoại một trận tiếng vang rầm rầm rào rào, sau đó điện thoại liền tắt.

Tiểu Thỏ cầm điện thoại, vẻ mặt tròn mắt há hốc mồm đứng tại chỗ.

Cho nên. . .

Từ Cảnh Thần vốn là cho rằng năm nay cậu có thể cùng ăn tết cùng mình, cho nên cao hứng mấy ngày sao?

Về sau lại nghe nói chính mình đi nhà Trình Chi Ngôn ăn tết, không cùng cậu, cho nên mới thẹn quá thành giận sao? ?

Tiểu Thỏ nhin không được nở nụ cười, người này thật đúng là tính tình trẻ con.

“Làm sao vậy? ?” Trình Chi Ngôn thấy cô đứng tại chỗ ngây ngô cười, liền đưa tay ôm cô vào trong ngực, cúi đầu khẽ hôn một cái trên trán cô nói: “Ngốc cười gì vậy? ?”

“Khụ khụ. . .” Tiểu Thỏ vẻ mặt nghiêm túc nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Anh nước chanh. .. Năm nay em không thể đi nhà anh đón tết rồi.”

“Vì sao?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày, cánh tay ôm Tiểu Thỏ hơi chút nắm thật chặt.

“Bởi vì. . .” Tiểu Thỏ hướng tới anh giọng điện thoại di động lên nói: “Chú Từ thúc mời em đi nhà bọn họ ăn tết.”

“Đi nhà Từ Cảnh Thần?” Lòng mày Trình Chi Ngôn nhăn, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn của Tiểu Thỏ, không vừa ý nói: “Không được.”

“Vì sao không được a? ?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, cực kỳ nghiêm túc hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Chờ thêm hết năm, mẹ em liền muốn kết hôn cùng chú Từ, sau này em cùng Từ Cảnh Thần chính là người một nhà, cậu chính là em trai của em, phỏng chừng từ sang năm bắt đầu, chúng ta sẽ cùng nhau ăn tết, cho dù là mẹ em trực ban, chú Từ cũng sẽ có thời gian cùng nhóm người bọn em.”

“... ”

Trình Chi Ngôn cau mày nghe Tiểu Thỏ nói một đống, cánh tay căng thẳng, cái mũi dán cái mũi của cô, thanh âm trầm giọng nói: “Chuyện sang năm anh mặc kệ, nhưng mà năm nay em đồng ý cùng anh ăn tết, liền không cho phép lại đi cùng Từ Cảnh Thần.”

“A.... .”

Tiểu Thỏ thật cẩn thận nhìn mặt thanh tú đẹp trai trước mắt, hô hấp anh ẩm áp phun trên gương mặt cô, làm cho cô cảm thấy có một loại cảm giác ngứa, “Anh nước chanh, anh là ghen tị sao? ?”

Trình Chi Ngôn giật mình, ngón tay thon dài trắng nõn nắm chiếc cầm thon của cô, híp híp mắt, thấp giọng hỏi: “Em nói cái gì? ?”

“Anh...” Tiểu Thỏ dùng lực nuốt nước miếng một phen, thanh âm yếu ớt hỏi: “Anh là ăn dấm chua Từ Cảnh Thần sao? ?”

“Em cảm thấy anh sẽ ăn dấm chua một cái học sinh tiểu học. . . ? ?” Trình Chi Ngôn vừa nói vừa cúi đầu, cánh môi lại dán lên môi cô, dùng hành động thực tế để chứng minh chính mình không có ghen, chính mình chỉ là khó chịu mà thôi.

“Ừm . .” Tiểu Thỏ không phản ứng kịp một cái, lưỡi Trình Chi Ngôn đã xông thẳng vào trong miệng cô.

Sau đó mang theo một chút ý tứ trừng phạt quần quanh đầu lưỡi xinh xắn của cô, dùng lực mút một phen.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy đầu lưỡi tê rần, cô vừa định lên tiếng kháng nghị, anh đã nhẹ nhàng liếm đầu lưỡi mềm mại của cô, động tác nhẹ nhàng như là vuốt lên đầu đòn vừa rồi.

Nụ hôn ôn nhu như thế lập tức liền làm cho thân thể Tiểu Thỏ không tự chủ được thả lỏng.

“Khụ khụ khụ. . .” Thanh âm lão Trình thoáng có chút xấu hổ, vang lên ở trên bậc thang, “Ngôn Ngôn, dưới lầu của con dọn dẹp xong chưa?”

Tiểu Thỏ nghe được thanh âm lão Trình, trong lòng cả kinh, vội vàng đẩy Trình Chi Ngôn ra, đỏ bừng cả khuôn mặt cúi đầu xuống như là đứa nhỏ đã làm sai chuyện bị bắt được.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 518

Chương 520. Tết âm lịch chính là lễ tình nhân 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ ngừng đầu, ánh mắt ôn hoà dạo qua một vòng trên người lão Trình, sau đó nhàn nhạt lên tiếng: “Lau xong.”

“Khụ khụ. . . lau xong, vậy thì. . .” Lão Trình lại tiếp tục ho hai tiếng, nhìn vẫn hai người cùng một chỗ như cũ, lúng túng nói: “Vậy thì lên lầu dọn dẹp phòng mình một phen....Mẹ con ra ngoài mua đồ, một lát cũng nên trở lại.”

“A..., được.” Trình Chi Ngôn gật đầu, ôm lấy bả vai Tiểu Thỏ, không chút hoang mang hướng tới trên lầu vừa đi vừa nói: “Chúng ta trở về phòng trước.”

“Ách. . . Trở về đi trở về đi.”

Lão Trình máy móc liền gật đầu, nghe như thế nào cũng cảm thấy những lời này giống như có nghĩa khác a. . .

Toàn bộ hành trình Tiểu Thỏ cúi đầu, đỏ mặt đầu tựa vào trên vai Trình Chi Ngôn, yên lặng từ bên cạnh lão Trình đi tới.

Trở lại trong phòng Trình Chi Ngôn, lúc này Tiểu Thỏ mới thờ dãi nhẹ nhõm một hơi nói: “Dọa chết người, anh nước chanh, cầu xin anh lần sau không cần lại hôn em trong phòng khách, làm cho ba ba hoặc là mẹ sẽ đột nhiên xuất hiện.”

“A.... .” Trình Chi Ngôn mỉm cười, cánh tay chống đỡ trên giá sách sau lưng Tiểu Thỏ, cúi đầu nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn của cô, trong thanh âm mang theo một tia ý cười bốn cột nói: “Ý của em là, trong phòng mình mà nói là có thể tùy tiện hôn? ?”

Cái gì?

Tiểu Thỏ mở to hai mắt nhìn, nhìn đôi má Trình Chi Ngôn gấn trong gang tấc, vội vàng lắc đầu nói: “Ý em không phải thế.”

“Uh'm . . Thực ra ý tứ nào cũng không quan trọng, quan trọng là ..., chúng ta vẫn là tiếp tục thảo luận một chút vấn đề vừa rồi đi? ?” Trình Chi Ngôn mỉm cười, ngón tay thon dài trắng nõn nhẹ nhàng nâng cằm Tiểu Thỏ, cúi người nhẹ nhàng hôn một cái trên cánh môi hồng nhuận của cô nói: “Em cảm thấy thế nào?”

“Em cảm thấy được. . . Em cảm thấy được. . .” Tiểu Thỏ lấp ba lấp bắp nói mấy chữ, chỉ cảm thấy trong não mình trống rỗng.

Vừa rồi bọn họ thảo luận vấn đề gì?? Vừa rồi bọn họ thảo luận vấn đề gì rồi hả ? ? Cô như thế nào đột nhiên liền không nhớ rõ a? ?

“Em đã không ý kiến gì, vậy chúng ta cứ tiếp tục đi. . .” Trình Chi Ngôn mỉm cười, cúi đầu, chuẩn xác không có sai hên lên cánh môi phần nộn của cô.

“Anh...” Tiểu Thỏ trừng mắt nhìn anh.

Đôi mắt anh trong suốt đang hàm chứa ý cười nhọt nhọt nhìn chính mình, cánh môi của anh cũng như là vô cùng tùy ý đùa cô, trong lúc đó tùy ý trần trọc môi của cô.

Ngay tại lúc Tiểu Thỏ sắp lún xuống trong nụ hôn ôn nhu như vậy, tiếng nói Trình Chi Ngôn trầm thấp mà dò dào từ tính đột nhiên nhẹ nhàng mà vang lên bên tai cô: “Tiểu Thỏ, hết năm có phải em liền mười sáu tuổi hay không?”

“Uh`m? ?” Tiểu Thỏ phục hồi tinh thần lại, có chút ngây thơ liền gật gật đầu nói: “Đúng a.”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, tiếp tục hôn cánh môi phần nộn của cô, thờ dài nói: “Còn có hai năm.”

Còn có hai năm? ?

Cái gì hai năm? ?

Tiểu Thỏ sững sốt một phen, có chút không rõ chân tướng nhìn Trình Chi Ngôn.

Nhưng mà trong đôi mắt người nào đó hàm chứa tràn đầy ý cười, hiển nhiên không tính toán giải thích ý tứ câu nói vừa rồi kia.

Tiểu Thỏ mê mang nhìn anh, trong đầu đang tính toán, hiện tại cô mười sáu tuổi, tiếp qua hai năm... Cũng là mười tám tuổi.

Mười tám tuổi mà nói cô chính là người trưởng thành rồi, cô trưởng thành rồi.... Có phải hay không liền có nghĩa là.... Anh nước chanh có thể xuống tay với cô a??

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 519

Chương 521. Quà tặng lễ tình nhân

Editor: Quỳnh Nguyễn

Vừa nghĩ đến đây, mặt Tiểu Thỏ nhất thời giống hóa thiêu.

“Làm sao vậy, mặt em đỏ cái gì? ?” Trình Chi Ngôn nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn Tiểu Thỏ càng ngày càng đỏ, đưa tay nhẹ nhàng sờ soạng một phen, đầu ngón tay đụng chạm đến một mảnh nóng bỏng.

“Thật là, em....Em suy nghĩ cái gì a.” Hai tay Tiểu Thỏ che khuôn mặt nhỏ nhắn chính mình, về mặt thẹn thùng nhìn Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn hơi run sợ một phen, sau đó có chút buồn cười nhìn cô, “Cái gì anh suy nghĩ cái gì, em nói cái gì a? ?”

“Anh tự mình biết. . .” Tiểu Thỏ một khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng nhìn Trình Chi Ngôn.

Còn có hai năm . . Anh mới có thể ăn cô. . .

Anh vừa rồi khẳng định là đang thờ dài chuyện này.

“ . . .” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mồm, nhìn Tiểu Thỏ về mặt thẹn thùng, lập tức hiểu được cô rốt cuộc không được tự nhiên cái gì.

Rõ là. . . Cái gia hỏa kia. . .

Trình Chi Ngôn đưa tay kéo bờ vai cô qua, cúi đầu khẽ hôn một cái trên gương mặt phần nộn nói: “Em nghĩ rằng anh và em nói được là cái gì, uh`m? ? Tiếp qua hai năm anh có thể xuống tay với em rồi hả ? ?”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ ngờ ra một phen, đôi mắt mê mang nhìn Trình Chi Ngôn, chẳng lẽ anh không phải mới vừa ý tứ này? ?

“Còn tuổi nhỏ, trong đầu của em đều đã suy nghĩ cái gì a? ?” Trình Chi Ngôn đưa tay dùng lực nhéo đôi má chính mình vừa mới hôn môi, buồn cười nói: “Có phải gần đây lại xem những cái tiểu thuyết không lành mạnh này hay không?”

“Không có, tuyệt đối không có!” Tiểu Thỏ vội vàng giơ tay lên thề.

“A, không có liền tốt.” Trình Chi Ngôn nở nụ cười một phen, sau đó liền không nói.

“Kia. . .” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, cuối cùng kiềm nén không được tò mò trong lòng, hướng tới Trình Chi Ngôn thật cẩn thận hỏi: “Vừa rồi anh nói còn có hai năm tốt cuộc là có ý tứ gì a. . . ? ?”

“A.... . .”

Trình Chi Ngôn cúi đầu, nhẹ nhàng hôn vành tai xinh xắn của cô, thanh âm giống như thổi hơi, cúi đầu cười nói: “Ý tứ anh là, còn có hai năm. . . Mới có thể ăn em. . .”

“... .”

Tiểu Thỏ cả người nháy mắt liền cứng lại rồi.

Thanh âm anh trầm thấp mà dồi dào từ tính mang theo ý cười nồng đậm chui vào trong lỗ tai cô, cảm giác ngứa vậy mà làm cho cô trong khoảng thời gian ngắn không có đi nghĩ lại ý tứ câu nói anh nói kia, đợi cho cô hiểu được, nhận không được hướng tới anh rống lớn một tiếng: “Trình Chi Ngôn! ! !”

“Hur - - đừng gọi vậy, sẽ đem cha anh tới đây.” Trình Chi Ngôn lại cúi đầu hôn cánh môi hồng nhuận của cô, đem tất cả lời nói đều đã chặn trở về.

--- -

Chiều ba mươi hôm đó.

Tiểu Thỏ lại cùng Trình Chi Ngôn ngồi trên xe lăn Trình, hướng tới quê nhà Trình Chi Ngôn qua đi.

Dọc theo đường đi phong cảnh cùng mấy năm trước không có gì thay đổi quá lớn.

Vào đông bầu trời vẫn là thoáng hiện xanh nhợt nhạt, thật giống như là một ly sữa bị hắt ở tại ô vuông khăn trải bàn màu trắng.

Trình Chi Ngôn ngồi ở phía sau ô tô, vừa xem tin tức trên di động vừa giống như vô ý hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Buổi chiều Trình Thi Đồng cũng sẽ về với ông bà đi.”

“Uh`m?” Tiểu Thỏ quay đầu lại, nhìn anh hình dáng rõ ràng quay mặt, chần chờ một phen, gật đầu nói: “Ngày hôm qua cô ấy gửi tin nhắn đã nói với em rồi.”

Trình Chi Ngôn nghe vậy ngẩng đầu nhìn Tiểu Thỏ, sau một lúc lâu anh nhẹ nhàng mà thở dài một hơi nói: “Ngày mai mang bọn em đi Văn Lai Tự đốt nén nhang đi, cho dù hữu dụng hay không, tốt xấu an ủi trong lòng một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 520

Chương 522. Quà tặng lễ tình nhân 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Được.” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, gật đầu lên tiếng.

Tiểu Thỏ vốn còn có chút còn có chút lo lắng Trình Thi Đồng, không nghĩ tới lúc cô nhìn thấy Trình Thi Đồng, cô ấy vậy mà ngồi chồm hổm cùng một chỗ với mấy đứa trẻ trong nhà đốt pháo trúc.

Cô ấy mặc một bộ áo lông màu đỏ thẫm, trên mũ còn treo một cái vòng tròn lông nhung màu trắng, trên lỗ tai mang theo bịt tai Tiểu Hùng, cười hi hi hướng tới mấy đứa bé kia lớn tiếng nói: “Chuẩn bị tốt sao? ? Chị đếm a..... Một, hai, ba! Chạy! !”

Theo cô ra lệnh một tiếng, mấy cái đứa trẻ vây quanh kia kia nhất thời vừa hét chói tai vừa cười chạy ra.

Sau khi Trình Thi Đồng dẫn đốt pháo trúc kia cũng rất nhanh hướng về phía sau chạy tới.

Bất quá vài giây, trong sân liền vang lên một trận tiếng pháo nổ “Đùng đùng”.

Cùng với tiếng pháo nổ còn có từng đợt khói đặc màu xanh.

“Khụ khụ khụ. . .” Tiểu Thỏ bị từng đợt khói đặc khói đặc kia nghẹn đến ho khan.

“Tiểu Thỏ? ?” Trình Thi Đồng nghe được tiếng ho khan của cô, về mặt kinh hi quay đầu lại quay đầu lại nhìn cô, sau đó rất nhanh hướng tới cô chạy tới kéo cánh tay của cô cười hi hi nói: “Lại cùng chú nhỏ trở về đón tết a? Ai, cậu không biết, buổi chiều bà cố đã hỏi rất nhiều, vợ Ngõn Ngõn sao còn không qua đây.”

“Cái gì cháu dâu, đừng nói lung tung. . .” Tiểu Thỏ đưa tay bóp cánh tay của cô, sau đó nhìn về mặt cô phần khói cười nói: “Khí sắc cậu nhìn không tệ a, còn tưởng rằng mấy ngày nay cậu sẽ ở nhà mỗi ngày lấy nước mắt rửa mặt a.”

“Làm sao có thể! !”

Trình Thi Đồng dương dương đắc ý nhìn Tiểu Thỏ một cái, cười tít mắt nói: “Tớ đã nghĩ thông suốt, nếu hai người tớ cùng Cố Ninh Thư còn yêu nhau, vậy muốn chia tay làm gì, cho dù là bệnh tật cũng không có thể tách chúng ta ra, Cố Ninh Thư người này, sinh là người Trình Thi Đồng Trình Thi Đồng tở, chết là ma Trình Thi Đồng tở! Ha ha...”

“Tiết tháo của cậu a??” Tiểu Thỏ về mặt ghét bỏ nhìn cô, trên một đường này cô chuẩn bị một đồng lớn lời an ủi, định nhìn thấy Trình Thi Đồng hảo hảo mà khuyên bảo cô, không nghĩ tới người này thực ra là có lối suy nghĩ này.

Cô đột nhiên cảm thấy, người cần cần khuyên bảo hẳn là chính mình rồi. . .

“Tiết tháo gì gì đó đều là Phù Vân.” Trình Thi Đồng khoát tay, về mặt không chút để ý nói.

Cô ngẩng đầu lên lại nhìn thoáng qua Trình Chi Ngõn đứng sau lưng Tiểu Thỏ, cười hi hi hô một tiếng: “Chú nhỏ, chủ đã đến rồi a, cháu nói với chú, buổi chiều còn có bảy cô tám dì gì gì đó tới cửa, nghe nói chú còn chưa kết hôn, một đám đều đã cân nhắc tìm đối tượng cho chú a, nếu không phải cháu kiên quyết ngăn cản giúp chú, nói không chừng buổi tối người ta liền muốn mang con gái tới cửa gặp chú a.”

“Uh`m.” Trình Chi Ngõn nhậm nhậm lên tiếng, trên mặt không có bất luận cái gì về mặt cảm kích gì.

“Ai. . . Liền biết chú sẽ phản ứng là như vậy.” Trình Thi Đồng túm cánh tay Tiểu Thỏ, lập tức kéo cô hướng tới buồng trong, “Đi một chút đi, tớ mang cậu đi gặp bà cố ông cố đi.”

Tiểu Thỏ có chút bất đắc dĩ nhìn Trình Thi Đồng, đồng thời bị túm đi vào trong, quay đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngõn vẫn đứng ở cửa như cũ.

Trên mặt của anh cũng là thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Buổi tối đêm ba mươi, khắp nơi đều là một mảnh không khí vui sướng, tiếng pháo nổ, tiếng nhạc, tiếng cười đùa không dứt bên tai, ăn xong cơm tất niên lại nhìn tiết mục cuối năm một hồi, các thân thích các thân thích trong nhà liền bắt đầu một đám cáo từ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 521

Chương 523. Quà tặng lễ tình nhân 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Bởi vì Trình Chi Ngõn nói mừng một đầu năm muốn dẫn Trình Thi Đồng cùng Tiểu Thỏ cùng đi Văn Lai Tự thắp hương, cho nên lúc cha mẹ Trình Thi Đồng rời khỏi dặn dò cô một phen liền đi.

Ông nội bà nội Trình Chi Ngõn cười tít mắt nhìn cháu trai còn có chất gái, không ngừng gật đầu nói: “Đều đã trưởng thành, rất tốt. Đồng Đồng, tới, bà có nghe nói tới hôm nay con muốn ở nơi này đặc biệt chuẩn bị cho con một cái phòng.”

“Gi? ?” Trình Thi Đồng nghe vậy, hai tay vội vàng ôm cánh tay Trình Chi Ngõn hét lên: “Không được, cháu muốn cùng chú nhỏ ở chung.”

“Cháu đùa nhỏ này....” Bà nội Trình Chi Ngõn tuy là về mặt oán trách nhưng vẫn lại là cười tít mắt hướng tới cô nói: “Cháu đều đã lớn như vậy lại ở một cái phòng với chú nhỏ, không tốt.”

“Cái gì không tốt?” Trình Thi Đồng ôm lấy cánh tay Trình Chi Ngôn, tiếp tục nói: “Vậy không phải Tiểu Thỏ giống cháu sao, vì sao cô ấy có thể ở một cái phòng với chú nhỏ?”

“Đứa nhỏ này. . . Tiểu Thỏ là vợ chú nhỏ, có thể giống với cháu sao? Hai vợ chồng nhỏ người ta ngủ ở trên một cái giường, cháu đi xem nào nhiệt gì a, hơn nữa tối hôm nay ngộ nhờ hai người bọn họ gây ra động tĩnh gì, cháu né tránh hay là không tránh a? Chẳng lẽ cháu còn trơ mắt nhìn vợ chồng hai người họ cùng phòng? ?” Bà nội Trình Chi Ngôn về mặt có chuyện riêng giáo dục Trình Thi Đồng.

Tiểu Thỏ nghe xong lời này, khuôn mặt nhỏ nhắn phần nộn trắng nõn nháy mắt trở nên đỏ bừng.

Này này này... Đây đều đã cái gì cái gì cùng cái gì a. . .

Trình Thi Đồng nhin không được kéo kéo môi, không nói gì nói: “Bà cố, bà không làm đi. . . Tiểu Thỏ mới mười sáu a. . . Cùng phòng cái gì a.”

“Mười sáu làm sao, bà cố cháu mười sáu tuổi đã gả cho ông cố cháu, sinh ông nội cháu, nếu không phải bà cố sinh sớm, bây giờ cháu còn không sinh ra a, cháu xem chú nhỏ cháu, lúc sinh ba nó chính là sinh quá muộn, nếu không thì cháu sao có thể kém một cái bồi phận với chú nhỏ cháu?” Bà nội Trình Chi Ngôn vô cùng nghiêm túc nói cho Trình Thi Đồng.

“Bà cố...Bà nói chuyện những năm nào rồi.... Lúc ấy Trung Quốc mới còn không có thành lập đi? ?” Trình Thi Đồng cảm thấy chính mình không biết nói gì.

“Đây cùng Trung Quốc mới có được lập hay không không có quan hệ gì.” Bà nội Trình Chi Ngôn lời nói thâm thúy hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Bà cố cũng không phải người phong kiến, vợ chú nhỏ mặc dù tuổi nhỏ một chút, nhưng nếu như hai người bọn họ có đứa nhỏ, bà cố thấy có thai không sai lắm, đừng nhìn bà cố lớn tuổi, mang thai đứa nhỏ vẫn lại là có khí lực.”

“Bà nội. . .” Trình Chi Ngôn rốt cục nghe không nổi nữa nghe không nổi nữa, anh có chút bất đắc dĩ nhìn bà nội chính mình, thanh âm trầm thấp nói: “Chuyện này bà sẽ không cần quan tâm, tối hôm nay Đồng Đồng theo cháu còn có Tiểu Thỏ cùng nhau ngủ, không có chuyện gì.”

“Cái gì không có việc gì, đứa nhỏ này, này không ảnh hưởng hai vợ chồng các cháu cùng phòng sao? ?” Bà nội Trình Chi Ngôn trừng mắt nhìn Trình Thi Đồng.

Này ảnh hưởng tiến độ bà ôm ấp chất trai a!

“Bà nội. . .” Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ hô bà một tiếng, quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ đứng ở bên cạnh mình, khuôn mặt nhỏ nhắn sớm đã đỏ như quả táo chín, đỏ khốc đỏ cười nói: “Chuyện này bà cũng đừng quan tâm, qua vài năm lại nói.”

“Cái gì tiếp qua vài năm, tiếp qua vài năm cháu đều nhanh ba mươi tuổi, cháu nói một chút, bà nội cháu lúc ba mươi tuổi, bác cả cháu đã mười bốn tuổi rồi ! !”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 522

Chương 524. Quà tặng lễ tình nhân 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Bà nội Trình Chi Ngôn còn đang thao thao bất tuyệt nói chính mình năm đó như thế nào như thế nào, Trình Chi Ngôn rốt cục nhin không được đưa tay kéo cánh tay bà nội mình, vừa đỡ bà hướng gian phòng, vừa bất đắc dĩ nói: “Được, bà nội, mau trở về phòng nghỉ ngơi đi, sáng sớm ngày mai chúng ta còn muốn chúc tết cho bà a.”

“Ôi, biết rõ, biết rõ.” Bà nội Trình Chi Ngôn cười hề hề vỗ tay anh, tiến đến gần bên lỗ tai anh đề thấp thanh âm nói: “Nắm chặt a! Để cho bà nội sớm ôm chất trai một chút.”

“... ”

Trình Chi Ngôn cảm thấy .... Hoàn toàn hết chỗ nói rồi.

Tiến bước bà nội, Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng, nhú mày nói: “Đi thôi, chúng ta trở về phòng xem tiết mục cuối năm.”

“Được rồi.” Trình Thi Đồng cao hứng liền gật gật đầu, kéo cánh tay Tiểu Thỏ liền xoay người vào gian phòng.

Trong phòng, trên Tivi kênh trung ương đang chiếu tiệc tối liên hoan tết âm lịch, hai người Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng hưng trí bưng bưng ngồi ở cuối giường bắt đầu xem.

Trình Chi Ngôn tiện tay cầm một cái gối ôm dựa vào gối đầu giường, vừa đọc sách vừa liếc tiết mục trên tivi vài lần, trong phòng cũng là một mảnh hòa hợp.

Chẳng qua Trình Thi Đồng nhìn nhìn, đột nhiên quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: “Chú nhỏ, hôm nay không phải lễ tình nhân sao, chú chuẩn bị quà tặng lễ tình nhân cho hai chúng ta sao? ?”

Tiểu Thỏ nghe xong lời của cô cũng quay đầu lại, ánh mắt nhìn Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt nhìn nhìn hai cô, sau đó ngoéo khóe môi một cái nói: “Lễ tình nhân ta biết, bắt quả cho dù là chuẩn bị quà tặng lễ tình nhân ta cũng chỉ có thể chuẩn bị cho Tiểu Thỏ, cháu từ chỗ nào xuất hiện cái này 'Chúng ta'? ?”

“Không phải đâu, chú nhỏ.” Trình Thi Đồng về mặt không nói gì nhìn anh nói: “Chú sẽ không nhỏ mọn như vậy đi, biết rõ rành rành tối hôm nay chúng ta ba người cùng một chỗ, chú còn chỉ chuẩn bị quà tặng cho Tiểu Thỏ, dù nói thế nào cháu cũng là một người vừa mới chia tay còn ở vào thời kỳ thất tình a, chú chuẩn bị cho cháu chút gì làm cho cháu cao hứng cao hứng a.”

“Vậy sao??” Trình Chi Ngôn nhú mày, cười như không cười nhìn Trình Thi Đồng nói: “Hoàn toàn nhìn không ra nhìn không ra cháu thất tình chỗ nào, trạng thái tinh thần cháu rõ ràng tốt hơn hai người còn ở vào trong tình yêu cuồng nhiệt a.”

“Vậy nếu không thì cháu khóc sụt sùi chú liền cao hứng hả ?” Trình Thi Đồng nhìn không được hướng tới anh tròn trĩnh mắt.

“Thật không đến mức đấy.” Trình Chi Ngôn cười cười, đứng dậy xuống giường đi đến trước mặt ghế dựa treo áo khoác mình, khom lưng, từ trong túi áo khoác lấy ra hai cái hộp quà xinh xắn tinh xảo nói: “Chỉ đùa một chút cùng cháu mà thôi, tối đây lấy đi quà tặng lễ tình nhân hai người.”

“Được rồi! !” Trình Thi Đồng cực kỳ hứng thú hướng tới Trình Chi Ngôn chạy vội qua.

Tiểu Thỏ cũng ném điều khiển từ xa trong tay xuống, hướng tới Trình Chi Ngôn chạy tới.

Hai cái hộp quà trong tay Trình Chi Ngôn kia đều là giấy đóng gói màu hồng nhạt phía trên buộc tết một đóa hoa nhỏ màu tím, nhìn giống nhau như đúc, không có bất luận cái gì khác biệt.

Hưng phấn trên mặt Trình Thi Đồng lập tức liền cứng lại rồi, “Cái này. . . Cái nào là cho cháu, cái nào là cho Tiểu Thỏ a? ?”

“Bên trong đều là giống nhau, các người tùy tiện chọn một cái là được.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, thanh âm trầm thấp mà ôn nhu trả lời.

“. . .” Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng nhìn thoáng qua lẫn nhau, một người một cái, đưa tay cầm đi hộp quà trong tay Trình Chi Ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 523

Chương 525. Quà tặng lễ tình nhân 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Hộp quà kia vừa nhỏ lại nhẹ, Trình Thi Đồng cầm ở trong tay quơ quơ, quả thực muốn hoài nghi bên trong rốt cuộc có chứa đồ vật hay không.

Tiểu Thỏ trái lại thuần thực trực tiếp hủy giấy đóng gói bên ngoài đi.

Bên trong lộ ra một cái hộp tình xảo.

Mở hộp ra, một cái cột tóc vô cùng đơn giản nằm ở trong hộp, phía trên có một cái vương miện kiểu dáng trang trí.

Trình Thi Đồng nhất thời không nói gì hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Không phải đâu, chú nhỏ, chú sẽ đưa cái cột tóc cho hai người cháu a?? Chú xác định không có lấy sai hộp quà chứ? Chú đùa sao? ?”

“. . .” Trình Chi Ngôn đầu đầy hắc tuyến nhìn cô nói: “Nhìn rõ ràng một chút, cái vương miện kia là dùng thủy tinh làm.”

Uh~m? ?

Trình Thi Đồng lại cúi đầu hướng tới cột tóc trong hộp nhìn qua, quả nhiên, tạo hình vương miện tinh xảo, ở dưới ánh đèn lóe ra ánh sáng, mỗi một góc cạnh giống như có ánh sáng lung linh chảy theo dòng ở bên trong.

“Ha ha. . .” Trình Thi Đồng hướng tới Trình Chi Ngôn cười, xấu hổ nói: “Thật xin lỗi, vừa rồi không nhìn kỹ.”

“Nhưng mà.... Vì sao muốn đưa dây cột tóc a?” Tiểu Thỏ cầm cái dây kia ra, trong mắt nghi hoặc nhìn nó.

Bình thường mà nói, lễ tình nhân không phải đều đưa hoa hồng a, vòng cổ linh tinh gì đó sao, làm sao có thể có người đưa dây cột tóc.

Trình Chi Ngôn mỉm cười, vươn ra một cái ngón tay thon dài trắng nõn tới, nhẹ nhàng xoa xoa trên cái đầu cô nói: “Bởi vì tên vòng này rất dễ nghe.”

Tên? ?

Tiểu Thỏ giật mình, cúi đầu hướng tới hộp nhìn qua, bên trong có một cái nhãn hiệu nho nhỏ, phía trên dùng hai chữ nhỏ viết ' Kết tóc'.

“Kết tóc? ? Tên cái dây này??” Trong đôi mắt Tiểu Thỏ tràn đầy đều là dấu chấm hỏi.

“Uh'm.” Trình Chi Ngôn nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn của cô, cúi đầu xuống, nhẹ nhàng hôn một ngụm trên cánh môi hồng nhuận của cô nói: “Vợ chồng kết tóc, ân ái không nghi ngờ.”

“...”

Mặt Tiểu Thỏ nháy mắt lại đỏ.

Vợ chồng kết tóc, ân ái không nghi ngờ.

Cô rất thích những lời này.

“Huống chi, bây giờ em còn là học sinh, đeo nhẫn hoặc là trang sức gì gì đó cũng không quá thuận tiện.” Trình Chi Ngôn cười nheo nheo khuôn mặt cô nói: “Anh nhìn mỗi ngày em đều phải buộc mái tóc, vừa lúc có thể dùng tới, hơn nữa cái này ngụ ý cũng tốt.

“Uh'm. . .” Tiểu Thỏ gật gật đầu, nháy mắt yêu thích không buông tay đối với dây vô cùng đơn giản.

Trình Thi Đồng giựt giựt khóe miệng, tro mắt nhìn hai người kia ân ái một phen ở trước mặt mình, lúc này mới lúc này mới cầm lấy dây cột tóc chính mình kia hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Chú nhỏ, vậy vì sao chú đưa cái này cho cháu? Hai ta cũng không phải vợ chồng. . . Không cần phải kết tóc đi? ?”

Trình Chi Ngôn quay đầu, đôi mắt trong suốt mang theo ý cười nhọt nhọt nhìn Trình Thi Đồng, thanh âm thoải mái nhàn nhã nói: “Kết tóc không hề chỉ là ý tứ kết tóc vợ chồng, con gái thời xưa mười lăm tuổi kết tóc cập kê, đưa buộc tóc bày tỏ đã trưởng thành, đúng lúc hiện tại cháu mười lăm tuổi, sinh nhật mười sáu tuổi còn chưa qua, chú đưa vòng tóc cho cháu chúc mừng cháu trưởng thành. Chờ thêm hết năm, sau khi cháu đủ mười sáu tuổi cũng có thể đi lĩnh chứng minh thư rồi.”

“...”

Gi! ?

Còn có thể giải thích bộ dạng này?

Trình Thi Đồng nhếch khóe miệng, vẻ mặt khiếp sợ nhìn anh, nháy mắt cảm thấy chú nhỏ quả thực quá vô si, quá phức tạp rồi. . .

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 524

Chương 526. Thực ra em cực kỳ khản trương

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ngay tại lúc Trình Thi Đồng định ép buộc chú nhỏ vài câu, di động cô để ở trong túi lại rung rung một cái.

Thực ra từ sau tám giờ buổi tối di động của cô liên không ngừng vang, đủ loại tin nhắn chúc tết nổi liên không dứt tiến vào trong điện thoại di động của cô, cô ngại thanh âm nhắc nhở tin nhắn quá phiền dứt khoát liên mở chế độ rung.

Giờ phút này di động của cô đã rung vài vài lần, Trình Thi Đồng lo lắng cho hộp tin nhắn mình đã bị đầy, đành phải đưa điện thoại di động lấy ra, xóa bỏ một tin nhắn hoặc trả lời đủ loại tin nhắn.

Mở tin nhắn điện thoại di động ra, ở bên trong hàng loạt tin nhắn chúc tết, chỉ có một tin nhắn dây số xa lạ đặc biệt dễ thấy.

Cái tin nhắn kia chỉ có một câu vô cùng đơn giản: Lễ tình nhân vui vẻ!

Năm chữ thêm một cái dấu chấm câu.

Nhưng mà không biết vì sao Trình Thi Đồng chính là nhìn chăm chăm cái tin nhắn kia rất lâu.

Thực giác của cô nói cho cô cái tin nhắn kia nhất định là Cố Ninh Thư gửi cho cô.

“Đồng Đồng, làm sao vậy?” Tiểu Thỏ thấy Trình Thi Đồng nhìn chăm chăm màn hình di động của mình không có nhúc nhích, liền đưa tay vỗ vỗ bờ vai cô, hướng tới cô hỏi.

“Không có gì, cái kia. . .Tớ đi bên ngoài gọi điện thoại, cậu tiếp tục xem tiết mục cùng chú nhỏ một lát a!” Trình Thi Đồng một quả tim bùm bùm bùm bùm nhảy dựng, hai tay cô đưa điện thoại di động che ở ngực, hướng tới Tiểu Thỏ tùy tiện nói một câu liền chạy ra phòng.

Tiểu Thỏ trong mắt nghi hoặc nhìn bóng lưng cô chạy đi ra, lại quay đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn trong mắt nghi hoặc.

Trong sân, đèn lồng đỏ thắm treo ở ngưỡng cửa hiên, trên cọc gỗ dán câu đối màu đỏ tiền diễm đã có vài năm, trời đêm một mảnh tối đen, ngay cả một ngôi sao đều không thấy, trái lại vô số ánh sáng pháo hoa chiếu sáng nửa bầu trời.

Trình Thi Đồng lấy di động đứng ở trong sân, gió lạnh gào rít thổi qua gương mặt cô, lập tức liền làm cho trái tim cô phù phù phù phù nhảy không ngừng ổn định.

Cô cúi đầu nhìn dây số xa lạ trên di động, chần chờ một phen cuối cùng dè xuống phím gọi.

“Đô - - đô - - đô - - “

Thời gian chờ đối phương kết nối dường như vô cùng lâu, dù cho xung quanh là tiếng pháo nổ liên tiếp cũng không thể che hết tiếng đô đô nhìn không thấy phản hồi.

“Thực xin lỗi, thuê bao quý khách vừa gọi tạm thời không liên lạc được, xin gọi lại sau. Sorry, the-number-you. . .” Giọng nữ máy móc không có một tia tình cảm từ trong điện thoại truyền ra.

Trình Thi Đồng có chút thất vọng cúp điện thoại.

Không ai tiếp nghe. . .

Chẳng lẽ. . . Là cô cảm giác sai lầm rồi? ?

Cô cắn môi đứng trong gió rét, ngẩng đầu nhìn thoáng qua trời đêm như mực, cúi đầu, tiếp tục dè xuống phím gọi đối với cái dây số xa lạ kia.

“Đô - - đô - - “

Tiếng kêu gào lạnh giá mà chói tai, một phen lại một phen từ trong điện thoại truyền ra.

Qua một lúc lâu sau, “Thực xin lỗi, thuê bao....” Lại vang lên.

Trình Thi Đồng cắn chặt răng, oán hận cúp điện thoại.

Cái dây số này càng gọi không thông, càng là làm cho cô kiên định tín niệm đối phương chính là Cố Ninh Thư.

Nếu không thì buổi tối đêm ba mươi người khác đều là chúc tết, năm mới vui vẻ, Vạn Sự Như Ý, vì sao lại cứ liên cái dây số này gửi lễ tình nhân vui vẻ?

Còn nữa, nếu đây thật là dây số người nào thân thích hoặc là bạn học, như thế cô gọi qua, đối phương dù nói thế nào cũng có thể nghe điện thoại a.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tốt xấu qua năm mới này, tin nhắn chúc tết cùng điện thoại chúc tết bay tán loạn một buổi tối, người nào không mất như thế, từ chối nghe điện thoại một người bạn bè a?

Cho nên.

Đối phương càng là không nghe, Trình Thi Đồng càng là khẳng định cái tin nhắn này chính là Cố Ninh Thư gửi.

Tính tình ngang ngược trong lòng cô lập tức liền bắt đầu.

Cậu không nghe điện thoại? ?

Hừ, tớ càng muốn gọi, gọi đánh tới đi động của cậu không còn pin mới thôi!

Trình Thi Đồng chuẩn bị trong lòng, dứt khoát kéo kéo một cái ghế nhỏ từ trong nhà ra, hướng trong sân đặt, ngồi trên, kiên trì không ngừng tiếp tục gọi dây số xa lạ kia.

Gọi đến thứ chín, điện thoại rốt cục bị tiếp.

Trong lòng Trình Thi Đồng vừa động lập tức đưa điện thoại di động đến bên tai.

Trong loa truyền đến một trận thanh âm ồn ào, ngay sau đó đó là từng đợt thanh âm pháo trúc, đối diện dường như cũng là cảnh tượng tân niên náo nhiệt.

Nhưng mà giữa một mảnh tiếng ồn ào tại kia Trình Thi Đồng lại nghe được một cái tiếng hít thở rất nhẹ.

Tiếng hít thở mỏng manh lại vững vàng tại kia cách điện thoại truyền tới, lại đột nhiên làm cho cô có một loại cảm giác cực kỳ an tâm

“Cố Ninh Thư. . .” Cô đợi cho tiếng pháo trúc bên kia điện thoại dần dần nhỏ xuống, chậm rãi đọc cái tên cô tâm tâm niệm niệm ra, “Cậu vẫn khỏe chứ? ?”

Tiếng hít thở bên kia điện thoại trong nháy mắt tạm dừng, sau đó cô liền nghe được một cái thanh âm thanh âm hơi có chút quen thuộc lại khô khốc nói: “Tớ rất tốt.”

“Vậy sao, vậy là tốt rồi.” Trình Thi Đồng đối với sân không có một bóng người bật cười.

“Đúng vậy....” Thanh âm bên kia điện thoại dừng một chút, sau đó mang theo một tia ý cười ôn nhu nói: “Rất nhớ cậu.”

Rất nhớ cậu....

Ba chữ vô cùng đơn giản như vậy từ trong loa truyền ra, nhưng trong nháy mắt làm cho cái mũi Trình Thi Đồng đau xót.

Anh nói anh nhớ cô.....

Cô lại làm sao không phải ***** hàng đêm lo lắng anh a. . .

Trình Thi Đồng ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn trời đêm tối như mực, cố gắng để cho nước mắt mình không cần chảy ra, cô lấy tay che cái mũi của mình, cẩn thận hít một hơi, sau đó giả bộ tức giận hướng tới bên kia điện thoại nói: “Lừa gạt người nào a, nhớ tớ sao thời gian dài như vậy không tiếp điện thoại tớ?? Lão nương đã gọi mấy cuộc cho cậu, cậu nói!!”

Nhưng mà Cố Ninh Thư bên kia điện thoại hỏi một đằng, trả lời một nẻo hướng tới cô thấp giọng nói: “Cậu a, có nhớ tớ hay không?”

Thanh âm của anh vẫn lại là ôn nhuận trước sau như một, ngoại trừ câu nói vừa mới bắt đầu kia có một chút khô khốc, phía sau liền đã khôi phục ngữ điệu ôn nhu cô quen thuộc.

“...”

Nháy mắt nước mắt Trình Thi Đồng không thể khống chế từ trong hốc mắt rơi xuống.

“Tớ nhớ.... Nhớ cái đại đầu quý cậu a!” Cô vừa lấy tay lau nước mắt trên mặt mình, vừa hướng tới bên kia điện thoại cả giận nói: “Là người nào thời gian dài như vậy không gọi điện thoại cho tớ, không gửi tin nhắn cho tớ?? Là ai nói chia tay với tớ, sau này nghìn vạn lần không cần nhớ tớ?? Là ai không hiểu ra sao buổi tối đêm ba mươi ngay cả tin nhắn chúc tết cũng không gửi, còn không tiếp điện thoại tớ?? Cậu nói, cậu như thế nào không biết xấu hổ hỏi tớ nhớ cậu hay không??”

Cô vừa nói vừa lau nước mắt, nhưng mà nước mắt cô lại giống như là chặt đứt tuyến nước, càng không ngừng rơi xuống, lau như thế nào cũng lau không

hết.

“Uh`m . . .” Cố Ninh Thư bên kia trầm mặc một hồi, sau đó cúi đầu, chậm rãi nói một câu: “Đồng Đồng, đừng khóc.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 526

Chương 528. Thực ra tớ cực kỳ khẩn trương 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Thi Đồng trở tay lại lau nước mắt một cái nói: “Ai nói tớ khóc, tớ không khóc.”

“Uh`m.” Cố Ninh Thư tựa hồ là nở nụ cười một phen, cúi đầu lên tiếng.

Trong điện thoại lập tức an tĩnh lại.

Trình Thi Đồng ngồi ở trong gió rét, đã không chế cảm xúc chính mình một hồi lâu, mới miễn cưỡng dùng nước mắt.

Cố Ninh Thư bên kia tựa hồ cũng lập tức đã không có thanh âm.

Trong điện thoại nháy mắt chỉ còn lại có tiếng hít thở hai người vững vàng.

Thật lâu sau, thanh âm Cố Ninh Thư ôn nhuận phá trầm mặc, nhẹ nhàng mà hô cô một tiếng nói: “Đồng Đồng.”

“Uh`m . . .” Trình Thi Đồng cúi đầu lên tiếng.

“Vừa rồi . . . Không có tiếp điện thoại của cậu thực ra là vì tớ cực kỳ khẩn trương...” Thanh âm anh dễ nghe cách điện thoại truyền tới, “Cái dây số này là tớ đến Bắc Kinh làm mới, cậu còn không biết. . . Tớ rất sợ cậu gọi điện thoại tới đây, chỉ là muốn hỏi một câu, ai vậy...”

“Uh`m . . .”

“Tớ thậm chí luyện tập nhiều lần đối với cửa sổ kính, chuẩn bị lúc cậu hỏi ra 'Ai vậy', có thể yên lặng vững vàng trả lời một tiếng 'Tớ là Cố Ninh Thư' . . .” Trong điện thoại, thanh âm anh ôn nhuận tạm dừng một phen, sau đó tự giễu cười cười nói: “Bởi vì quá khẩn trương, cho nên chờ lúc tớ chuẩn bị nghe, cậu cúp điện thoại.”

“Uh`m . . .”

“Cậu biết không, lúc cậu tắt điện thoại tớ phát ngốc với di động thật lâu, tâm lý của tớ vốn là đủ loại ảo não chính mình vậy mà không có tiếp điện thoại của cậu, sau đó lại không hiểu chờ dài nhẹ nhõm một hơi. Lại sau đó lại là một trận ảo não....Tớ Ta đã thật lâu thật lâu, không có nghe thanh âm của cậu rồi. . .”

Trình Thi Đồng nghe anh lầm bầm lâu bầu giống kẻ, ánh mắt nhìn không được lại có chút đã uơu uớt.

“Về sau lúc cậu gọi lần hai, trong lòng tớ thật sự thật cao hứng, nhưng mà gần nghe tớ lại suy nghĩ nên giải thích với cậu như thế nào vì sao tớ không có tiếp cú điện thoại vừa rồi kia....Tớ nên giải thích trước hay là nên nghe cậu hỏi ai vậy trước?” Cố Ninh Thư nói xong nhìn không được bật cười, “Lại sau đó cái điện thoại thứ hai cũng cúp. . .”

Trình Thi Đồng nghe anh nói, khóe môi cũng dần dần gọi lên một cái độ cong đẹp mắt, “Làm sao cậu ngốc như vậy. . .”

“Đúng a, tớ quá ngu ngốc.” Cố Ninh Thư nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, trong thanh âm mang theo một tia chua xót hướng tới cô trầm thấp nói: “Tớ thật là ngốc đến không có thuốc nào cứu được mới có thể nói chia tay cùng cậu...”

Trình Thi Đồng gạt mình, lúc nghe anh nói những lời này vậy mà không biết nên nói cái gì đó mới tốt.

“Sau khi chia tay với cậu, mỗi một ngày tớ đều dày vò, tâm lý của tớ hối hận vô số lần, rốt cuộc vì sao muốn chia tay cùng cậu...” Cố Ninh Thư cười khổ một cái hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Vô số lần, tớ đều ích kỷ nghĩ, tớ không nên buông tay, dù cho biết rõ chính mình sẽ chết, dù cho mạng sống cũng chỉ còn lại có một giờ cuối cùng tớ cũng có thể cùng với cậu, tớ thà rằng....Chết ở trong lòng cậu...”

“Đừng nói lung tung! !” Trình Thi Đồng trong lòng cả kinh, vội vàng hướng tới bên kia điện thoại gào lên một tiếng.

“Uh`m . .” Cố Ninh Thư cúi đầu lên tiếng, không nói.

Trình Thi Đồng lấy di động, bình phục tâm tình của mình một hồi lâu, mới hướng tới bên kia điện thoại nhẹ nhàng hô một tiếng: “Cố Ninh Thư.”

“Uh`m? ?”

“Cậu chuẩn bị quà tặng lễ tình nhân cho tớ sao? ?”

Cố Ninh Thư bên kia nháy mắt không có thanh âm, sau một lát anh trầm thấp nói: “Thật có lỗi. . .”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 527

Chương 529. Thực ra tớ cực kỳ khẩn trương 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Thật xin lỗi ý tớ chính là không có chuẩn bị? ?” Trình Thi Đồng ngẩng đầu nhìn một bầu trời đêm đen thui, hướng tới Cố Ninh Thư thấp giọng nói.

“Không phải. . .” Cố Ninh Thư trầm mặc một phen, phủ nhận nói: “Tớ chuẩn bị quà tặng cho cậu, nhưng là.... Vẫn không có thời gian đi gửi cho cậu.”

“Uh`m . . Kia dù sao hôm nay tớ không có thu được quà tặng của cậu là được.” Trình Thi Đồng cau cái mũi nhỏ chính mình, hướng tới Cố Ninh Thư giả bộ tức giận nói.

“Uh`m . . Thực xin lỗi. . .” Trong thanh âm Cố Ninh Thư mang theo một tia tự trách.

“Muốn làm cho tớ tha thứ cậu cũng có thể.” Trình Thi Đồng đưa tay gãi hõn đá nhỏ trên mặt đất trong sân, hướng tới bên kia điện thoại mỉm cười nói: “Hiện tại, lập tức, lập tức cho tớ một cái quà tặng.”

“Cái quà tặng gì?” Cố Ninh Thư hơi hơi ngần ra, hiện tại.... Có thể chuẩn bị cái quà tặng gì cho cô??

“Cố Ninh Thư.” Trình Thi Đồng cầm một cục đá nhỏ trong tay, một bút liền quẹt trên mặt đất viết tên của anh, chờ viết xong tên trên đất, cô cúi đầu thanh âm như là làm nũng hướng tới anh nói: “Hiện tại, lập tức, lập tức nói với tớ ' Đồng Đồng chúng ta là hòa đi, tớ liền tha thứ cậu.’”

“ . . .”

Cố Ninh Thư bên kia điện thoại nghe những lời này của cô, đều đã ngây ngẩn cả người.

Cho nên. . .

Ý tứ của cô là. . .

Ánh sáng pháo hoa ngoài cửa sổ lại một đóa dâng lên trong trời đêm, ánh sáng nhiều màu sắc kia làm trời đêm sáng ngời giống như ban ngày.

Anh nghe được thanh âm chính mình mang theo một tia run rẩy, mang theo một tia hưng phấn hướng tới bên kia điện thoại chậm rãi hỏi: “Đồng Đồng, chúng ta làm hòa đi, được chứ?”

“Được.” Trình Thi Đồng bên này điện thoại, khuôn mặt nhỏ nhắn cười đến như hoa nhỏ.

Áp lực trong lòng Cố Ninh Thư trong nháy mắt cô nói “Được” đó toàn bộ thả ra.

“Đồng Đồng.” Ngón tay Cố Ninh Thư thon dài cầm di động, cúi đầu hướng tới bên kia điện thoại nói: “Tớ yêu cậu.”

“Tớ cũng yêu cậu.” Trong thanh âm Trình Thi Đồng mang theo ý cười hướng tới Cố Ninh Thư nhẹ giọng trả lời nói.

Cố Ninh Thư cúi đầu nhìn hình cái đầu Trình Thi Đồng phía trên màn hình điện thoại di động chính mình, nhắm mắt lại, nhẹ nhàng mà hôn một cái.

Tớ yêu cậu, hơn nữa vẫn yêu cậu, mãi đến một phút cuối cùng sinh mệnh tớ, cũng sẽ yêu cậu không buông tay.

“Được rồi, bộ dạng này, chúng ta coi như là làm hòa đúng không?” Trình Thi Đồng cảm thấy nhiều ngày buồn bực như vậy rốt cục có một loại cảm giác toàn bộ tiêu tán.

“Uh`m, phải.” Cổ Ninh Thư nghe thanh âm bên trong điện thoại nhin không được bật cười.

“Tớ có một tin tức tốt, còn có một tin tức xấu muốn nói cho cậu, cậu định nghe cái nào trước??”

Trình Thi Đồng yên lặng viết tên mình bên cạnh tên Cổ Ninh Thư trên mặt đất, cười tí mắt hỏi.

“Ách. . . Nghe tin tức xấu trước đi.” Cổ Ninh Thư chần chờ một phen, lựa chọn nghe tin tức xấu trước.

“Ừm. . . Tin tức xấu chính là, tớ định lúc chúng ta gặp mặt hung hăng đập cậu một trận.” Trình Thi Đồng cau mày hướng tới bên kia điện thoại hung tợn nói: “Người nào cho cậu gần đây hại tớ chảy nhiều nước mắt như vậy.”

“A. . .” Cổ Ninh Thư nhin không được nhẹ nhàng mà bật cười, thanh âm anh ôn nhuận hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Được, cho cậu hung hăng đập một trận, chỉ cần không đánh mặt, đánh chỗ nào đều được.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 528

Chương 530. Thực ra tớ cực kỳ khản trương 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Không được, tớ chính là muốn đánh mặt! !” Trình Thi Đồng hướng tới bên kia điện thoại cực kỳ mất hứng nói.

“Uh`m. . . Vậy cậu muốn đánh mặt mà nói, tớ liền cố mà cho cậu đánh một quyền đi.” Cổ Ninh Thư cúi đầu cười, xem như làm ra thỏa hiệp Trình Thi Đồng.

“Được.” Trình Thi Đồng gật gật đầu, khoe mắt đuôi mày, cũng tràn đầy đều là ý cười.

“Vậy còn một tin tức tốt là cái gì? ?” Cổ Ninh Thư nở nụ cười một hồi, mới tiếp tục hướng tới Trình Thi Đồng hỏi.

“Uh`m, còn một tin tức tốt chính là tớ tính toán hết tết liền đi Bắc Kinh thăm cậu.” Một bàn tay Trình Thi Đồng cầm di động, một cánh tay kia bọc trong túi chính mình, cười tí mắt hướng tới bên kia điện thoại nói.

Thực ra cô vốn là tính toán hết năm đi Bắc Kinh tìm Cổ Ninh Thư, sau đó buộc anh làm hòa cùng cô.

Dù sao cô đã nghĩ tốt, Cổ Ninh Thư sinh là người Trình Thi Đồng cô, chết là ma Trình Thi Đồng cô, dù sao mặc kệ nói như thế nào anh đều là của cô.

Bất quá trước mắt, nếu anh vừa rồi đã năn nỉ chính mình làm hòa, vậy cô là có thể xem như đi Bắc Kinh thăm anh rồi.

Bên kia điện thoại Cổ Ninh Thư hơi run sợ một phen, sau đó hướng tới cô thấp giọng cười nói: “Cậu xác định đây là một tin tức tốt mà không phải một cái tin tức tệ hơn sao? ?”

“Cổ Ninh Thư, cậu có ý tứ gì nha! ?” Trình Thi Đồng nhin không được hướng tới bên kia điện thoại quát.

“Cậu vừa mới nói định lúc gặp mặt hung hăng đánh tớ một trận, tớ vốn còn muốn gặp mặt tiếp theo như thế nào cũng phải đợi cho khai giảng, không nghĩ tới hết tết cậu liền muốn tới đánh tớ, bị đánh trước thời gian, chẳng lẽ không phải tin tức tệ hơn sao??” Cổ Ninh Thư cố nén ý cười, hướng tới Trình Thi Đồng hỏi.

“Cậu...”

Trình Thi Đồng thiếu chút nữa cũng bị anh làm bực bội nhếch miệng, “Lời này của cậu có ý tứ gì nha! ? Có phải không muốn gặp tớ hay không? A? Cậu thành thật khai báo cho tớ!!”

“Làm sao có thể a. . .” Trong thanh âm Cổ Ninh Thư tràn đầy đều là ôn nhu nói: “Nói đùa với cậu.”

Thanh âm của anh dừng một chút, sau đó tiếp tục chậm rãi nói: “Cậu biết không, trong mấy ngày nay ở Bắc Kinh, tớ không có lúc nào là không nhớ tới cậu, Đồng Đồng, nếu có thể tớ hi vọng cậu hiện tại có thể xuất hiện tại trước mặt tớ hung hăng đánh tớ một trận.”

“...”

Trình Thi Đồng nghe thanh âm ôn nhu làm cho người ta muốn rơi lệ bên kia, hơi run sợ một phen, sau đó cau cái mũi nhỏ chính mình, hướng tới Cố Ninh Thư không vừa ý nói: “Thôi đi, ngộ nhờ lúc đánh cậu, xuống tay nặng, đánh cậu đổ máu, cậu lại được tiến vào phòng săn sóc đặc biệt truyền máu.”

“Ha ha. . .” Cố Ninh Thư cúi đầu nở nụ cười một tiếng nói: “Cho nên nhất định đời này cậu cùng bạo lực gia đình không có duyên rồi hả ?”

“Cố Ninh Thư ! !” Trình Thi Đồng nhìn không được hướng tới bên kia điện thoại rống lớn nói: “Cậu đừng cho là tớ không đành lòng đánh cậu! Tỷ tỷ có một trăm biện pháp không nặng hung hăng trừng phạt cậu.”

“Được, chúng ta.”

Trong điện thoại anh nói xong câu đó lại là từng đợt tiếng pháo hoa vang lên.

Trình Thi Đồng cười tí mắt cảm di động, nhìn pháo hoa sáng lạn đầy trời cảm khái nói: “Cố Ninh Thư, tớ nói với cậu, phía bên tớ pháo hoa rất đẹp, thật sự rất muốn cùng nhau xem với cậu.”

“Uh m.”

Cố Ninh Thư ngồi ở trên giường bệnh phòng bệnh, nhìn ánh sáng khói lửa phía bên ngoài cửa sổ, thấp giọng nói: “Đúng a, rất đẹp, tớ nhìn thấy rồi.”

Nhưng mà pháo hoa đẹp cũng không đẹp bằng cậu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 529

Chương 531. Tiểu Hòa Thượng đã lâu không thấy

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư lại nói điện thoại một hồi, liền bị anh thúc giục trở về trong phòng.

Cúp điện thoại, cô đưa điện thoại di động thả vào trong túi chính mình, sau đó chà xát hai tay đi trở về phòng Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn, mới vừa đẩy cửa hai người bọn họ liền đồng thời quay đầu lại nhìn cô.

“Làm gì? ?” Trình Thi Đồng giật mình, nhìn hai người bọn họ ánh mắt tìm tòi nghiên cứu, yếu ớt hỏi: “Hai người nhìn tôi làm gì? ?”

“Làm hòa cùng Cố Ninh Thư nhà cậu rồi hả ? ?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn ý cười ức chế không khống chế nổi trên mặt Trình Thi Đồng kia bốn cọt hỏi.

“...”

Trình Thi Đồng có chút không được tự nhiên đi vào trong phòng, ngồi xuống trên sofa ở phía trước tivi, sau đó hướng tới cô làm mặt quỷ nói: “Cậu đoán? ?”

“Đây còn đoán sao, nhìn khoe miệng của cậu sắp đến trên lông mi.” Tiểu Thỏ cười hi hi nhìn Trình Thi Đồng nói: “Trước khi ra ngoài cùng sau khi ra ngoài, tinh thần diện mạo quả thực chính là chuyển biến một trăm tám mươi độ, cộng thêm Thác Mã Tư quay về ba trăm sáu mươi độ a! Mau, nói cậu là như thế nào buộc Cố Ninh Thư đi vào khuôn khổ? ?”

“Ai nói tớ buộc cậu rồi hả ? ?” Trình Thi Đồng nhìn không được liếc Tiểu Thỏ một cái, thuận tay cầm lấy một quả cam trên bàn trà, bóc vỏ nói: “Liên không thể là cậu ấy cầu hòa sao? ?”

“A.... .” Tiểu Thỏ nhất thời hiểu rõ liền gât gât đầu nói: “Vậy cậu nói một chút, cậu như thế nào buộc anh cầu cậu?”

“... Tới địa ngục đi.” Trình Thi Đồng trực tiếp cầm vỏ quả cam trong tay ném tới trên người Tiểu Thỏ.

“Ha ha.” Tiểu Thỏ vừa cười vừa hướng phía sau Trình Chi Ngôn trốn.

“Được rồi được rồi, tớ muốn trở về phòng chính mình.” Trình Thi Đồng đùa giỡn cùng Tiểu Thỏ một hồi, đứng dậy, ăn luôn một miếng cam cuối cùng, hướng tới Tiểu Thỏ phát phát tay nói: “Chúc ngủ ngon a, hai người tiếp tục xem đi.”

“Ai? ? Không phải cậu mới vừa nói tối hôm nay muốn cùng ngủ cùng chúng ta sao?” Tiểu Thỏ ngồi ở trên giường, ôm gối ôm, trong mắt nghi hoặc nhìn Trình Thi Đồng hỏi.

“Thôi đi, năm đó hai ta đều đã còn nhỏ, này chính là giường 1m8, ba người chúng ta chen quá thật không vấn đề gì, nhưng mà hiện tại tỷ tỷ đều đã lớn như vậy, đầu gối cũng là cao 1m65, ở nhà một người ngủ giường 1m5 cũng không đủ tở xoay, cậu còn trông cậy vào ba người chúng ta cùng chen một giường?” Trình Thi Đồng nhìn không được tròn trĩnh mắt nói: “Hơn nữa, trước đây không hiểu chuyện, đi theo phía sau hai người làm bóng đèn, hiện tại tở còn có thể tiếp tục làm bóng đèn sao? ?”

“...”

Tiểu Thỏ nghe cô dừng dừng một đồng nói, chỉ cảm thấy chính mình có chút choáng váng đầu.

“Huống chi.” Thanh âm Trình Thi Đồng dừng một chút, sau đó đột nhiên hướng tới Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn lộ ra một chút tươi cười ám muội nói: “Tở làm sao không biết xấu hổ tiếp tục ngốc ở trong này quấy rầy vợ chồng nhỏ hai người cùng phòng a. . . Bà cố đúng là vội vả muốn ôm ấp chất trai a, tở này, cái khác yêu thích không có chính là thích giúp người già hoàn thành tâm nguyện, cho nên. . .”

Cô vừa nói vừa hướng tới Trình Chi Ngôn nháy nháy mắt vài cái nói: “Chú nhỏ, cố lên a, nghìn vạn lần đừng làm cho bà có thất vọng a! !” “...” Trình Chi Ngôn có chút không nói gì nhìn cô, môi mòng khẽ mở, nhân nhật hướng tới cô phun ra một chữ nói: “Cút. . .”

“Vâng! ! Tiểu nhân liền cút, hoàng thượng ngài cùng ái phi hảo hảo nghỉ ngơi đi! !”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 530

Chương 532. Tiểu Hòa Thượng đã lâu không thấy 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Thi Đồng nói xong câu nói kia liền trực tiếp chạy vội biến mất phía sau cửa phòng.

Hai người Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn nhất thời đưa mắt nhìn nhau.

Trong phòng lập tức liền yên tĩnh trở lại.

“Cái kia.... anh nước chanh....” Tiểu Thỏ có lẽ là cảm thấy không hiểu ra sao yên lặng như vậy có phần kỳ quái, liền nhẹ nhàng hướng tới Trình Chi Ngôn hô một tiếng.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn quay đầu, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn của Tiểu Thỏ, cúi đầu lên tiếng.

“Vừa rồi. . . Cái tiểu phẩm kia, buồn cười a. . .” Tiểu Thỏ hô Trình Chi Ngôn xong mới phát hiện chính mình căn bản không có muốn nói cái gì cùng anh.

Trình Chi Ngôn có chút nghi hoặc nhìn cô, sau đó quay đầu nhìn thoáng qua tiết mục cuối năm phát trên ti vi, thần nhiên nói: “Vừa rồi anh không xem tiểu phẩm..”

“A.... . .” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ lên tiếng, lập tức không biết nên tiếp tục nói cái gì đó mới tốt rồi.

“Làm gì, em khẩn trương cái gì?” Trình Chi Ngôn buông di động trong tay ra hướng tới Tiểu Thỏ vẫy vẫy tay, sau đó kéo cả người cô vào trong ngực, thấp giọng hỏi.

“Không. . . Không có a. . . Em khẩn trương chỗ nào.” Tiểu Thỏ có chút cứng ngắc ru rú trong lòng Trình Chi Ngôn, thanh âm lắp bắp trả lời.

Cô làm sao có thể nói cho anh, là vì những lời bà nội nói với Đồng Đồng làm cho cô đột nhiên cảm thấy có chút xấu hổ a. . .

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn cũng không có nghĩ nhiều, chỉ là cúi đầu nhìn thoáng qua thời gian, không sai biệt lắm đã hơn mười một giờ, “Đi ngủ sớm một chút đi, buổi sáng ngày mai còn sáng sớm chúc tết, sau đó mang bọn em đi Văn Lai Tự, nếu như ngủ quá muộn mà nói, phòng chừng buổi sáng ngày mai em liền dậy không nổi rồi.”

“Được.” Tiểu Thỏ vội vàng gật gật đầu, rất nhanh cởi áo khoác chui vào trong chăn nằm xong, nhắm mắt lại.

Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn động tác cô công tác liên tục, lại nhìn trên khuôn mặt nhỏ nhắn kia thoáng có chút khẩn trương, nhất thời trong lòng sáng tỏ.

Một cái cánh tay anh chống đỡ trên đầu Tiểu Thỏ, một cái khác nhẹ nhàng nhéo đôi má mềm của cô, trong thanh âm mang theo một tia hư hỏng cười

Tiểu Thỏ phút chốc mở to mắt, đôi mắt đen như mực nhìn chăm chú Trình Chi Ngôn, trên gương mặt nháy mắt nổi lên hai đóa đỏ ửng nhọt nhọt nói: “Sao. . . Làm sao có thể, thực ra em là đang tự hỏi ngày mai đi Văn Lai Tự em muốn cầu nguyện gì.”

“A.... . . Thật không. . .” Trình Chi Ngôn ung dung nhìn cô, thanh âm lạnh lạnh nói: “Vậy em nghĩ nguyện vọng xong chưa?”

“Em.. Ách. . . Còn không có.” Tiểu Thỏ thành thật trả lời.

“Vậy thì cẩn thận suy nghĩ, thời gian không còn sớm, ngủ đi.” Trình Chi Ngôn cúi đầu nhẹ nhàng hôn trên cánh môi hồng nhuận của cô, thuận tay tắt công tắc trên tường.

Trong phòng to như vậy chỉ còn lại có ánh sáng mờ mờ trên tivi thoáng hiện còn đang tại lóe ra.

“Anh nước chanh, anh không ngủ sao? ?” Tiểu Thỏ thấy anh hoàn toàn không có ý tứ muốn tắt ti vi, liền nhịn không được mở miệng hỏi.

“Không ngủ, tạm thời anh vẫn còn không quá buồn ngủ.” Trình Chi Ngôn đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Thỏ, ánh mắt một mực xem tivi.

“A.... . .” Tiểu Thỏ gật gật đầu, nghĩ nghĩ, sau đó thanh âm rầu rĩ nói: “Thực ra em cũng không quá buồn ngủ.”

“Ngủ không được? ?” Trình Chi Ngôn quay đầu, nhìn hai mắt của cô đang mở to trong một vùng tối đen.

“Uh’m” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

Tốt xấu hôm nay cũng là đêm ba mươi, bên ngoài tiếng pháo nổ vang ùng ùng ùng ùng đủ loại, cô nếu có thể ngủ thì tốt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 531

Editor: Quỳnh Nguyễn

“À.... . . Nếu ngủ không được mà nói. . .” Trình Chi Ngôn bỗng nhiên đến gần cô, nói nhỏ nhỏ bên tai cô: “Vậy không bằng chúng ta hoàn thành tâm nguyện bà nội?”

“Àch. . . Cái kia, đột nhiên em cảm thấy buồn ngủ quá, xấu hổ a, Trình Chi Ngôn, em muốn ngủ, chúc ngủ ngon!” Tiểu Thỏ bị Trình Chi Ngôn nói một phen, vội vàng bịt chặt hai mắt hướng tới hướng tới Trình Chi Ngôn nói một hơi.

“Ha ha. . .” Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng cô nhanh chóng nhắm mắt lại, nhìn không được bật cười, sau đó đưa tay nheo cái mũi nhỏ của cô, lại cúi người khê hôn một cái trên trán tròn bóng của cô nói: “Ngủ đi, chúc ngủ ngon.”

Một đêm này, Tiểu Thỏ làm một giấc mộng thật dài, trong mộng một đồng bọn gấu nhỏ đi theo sau lưng cô, kéo quần áo của cô oa oa khóc gọi mẹ, mỗi một con gấu nhỏ đều rất giống Trình Chi Ngôn trước đây, nhưng mà cô yên lặng đếm một phen, trong mộng thậm chí có tám cái Trình Chi Ngôn nhỏ nhỏ.

Đám gấu nhỏ một hồi cắn nướm vú cao su oa oa khóc lớn, một hồi lại mặc tả không thấm bắt đầu sắm vai Bạch Tuyết công chúa cùng bảy chú lùn, lại qua một lúc lâu sau gấu nhỏ vậy mà đều mọc tóc đen dày đặc, chải kiểu tóc cổ nhân, bắt đầu ở trong bồn tắm lớn nhà vệ sinh già vờ Bát Tiên quá hải (tám tiên tắm biển).

Lại sau đó tám gấu nhỏ chơi đủ bắt đầu ôm đùi của cô oa oa khóc lớn.

“Me con thật đói!”

“Me con muốn ăn cơm! !”

“Me, ba ba như thế nào vẫn chưa về nhà!”

Tiểu Thỏ ở trong mộng gặp đến độ chảy mồ hôi, trong lòng cả kinh, nháy mắt mở to mắt.

Bầu trời phía bên ngoài cửa sổ vẫn lại là một mảnh xám mờ, nhưng mà đã mơ hồ lộ ra một chút mặt trời.

Ánh sáng mỏng manh xuyên qua khe hở rèm che rơi vào trong gian phòng, trên mặt đất hình thành một chút ánh sáng loang lổ.

Tiểu Thỏ nhìn trời, trần nhà phát ngốc được một lúc, mới hồi phục tinh thần lại.

Hừ chết cô, hoàn hảo chỉ là nằm mơ.

Tiểu Thỏ thờ phào nhẹ nhõm, quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn ngủ ở bên cạnh mình, đôi mắt sâu thẳm trong ngày thường đang nhắm lại, lông mi dài mà cong đang ngủ nhẹ nhàng mà run rẩy, mày của anh giãn ra, môi mỏng hơi hơi cong lên độ cong đẹp mắt, tựa hồ đang mơ mộng đẹp.

Tiểu Thỏ nhịn không được đưa tay nhẹ nhàng mà đụng chạm đôi má trắng nõn anh một phen, tương lai, nếu hai người bọn họ thật sự có một đứa trẻ mà nói, có phải sẽ giống anh nhiều một chút hay không?”

Ngay tại lúc cô miên man suy nghĩ, một đạo thanh âm trầm thấp mà thoáng khàn khàn vang lên bên tai cô: “Em tỉnh??”

Tiểu Thỏ phục hồi tinh thần lại, nhìn Trình Chi Ngôn trước mắt, hai tròng mắt của anh hơi hơi mờ, hiển nhiên vẫn lại là một bộ không có hoàn toàn tỉnh ngủ, nhưng mà ý cười trong đôi mắt anh trong nháy mắt ám áp tâm cô.

“Uh`m . . .” Tiểu Thỏ gật gật đầu, ôm chần từ trên giường ngồi dậy nói: “Mơ con ác mộng, liền tỉnh lại rồi.”

“Mơ cái gì?”

“Không thể nói.”

“A... . .” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng mà lên tiếng, nhưng là không có tiếp tục hỏi tới: “Ngược lại anh mơ đẹp.”

“Là cái gì? ?” Tiểu Thỏ tò mò hỏi.

“Ừm . . .Anh mơ thấy sau này chúng ta sinh rất nhiều rất nhiều đứa nhỏ, mỗi một người lớn lên thật sự giống em, lại nhu thuận đáng yêu.” Trình Chi Ngôn nắm tay nhỏ mảnh khảnh trắng nõn, để tới trên môi mình nhẹ nhàng mà hôn một phen.

“... ”

Tươi cười trên mặt Tiểu Thỏ nháy mắt liền cứng lại rồi.

Cho nên hai người bọn họ. . . Đây đều là bị nguyện vọng bà nội muốn ôm chắt trai dọa sợ tới mức này sao. . .

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 532

Chương 534. Tiểu Hòa Thượng đã lâu không thấy 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Mùng một đầu năm, một buổi sáng tỉnh mơ, nhà ông nội bà nội Trình Chi Ngôn bắt đầu náo nhiệt, thân thích tiến đến chúc tết nói liền không dứt, liền ngay cả Trình Thi Đồng luôn luôn yêu ngủ nướng đều bị tiếng cười tiếng nói chuyện bên ngoài đánh thức.

Ăn xong cơm sáng, mấy tiểu bối bọn họ trái phải không chuyện gì, Trình Chi Ngôn liền dẫn Trình Thi Đồng cùng Tiểu Thỏ cùng đi Văn Lai Tự.

Dọc theo đường đi, Trình Thi Đồng đều cảm khái, chủ nghĩa vô thần giống như cô vậy, vậy mà cũng có một ngày lưu lạc đến đi thắp hương bái Phật như vậy.

Đến chỗ Văn Lai Tự, bởi vì là mùng một đầu năm, cho nên tiến đến thắp hương nói liền không dứt.

Trình Chi Ngôn vừa mang theo hai người Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng đi về phía trước, vừa lo lắng dặn dò hai người các cô nói: “Hôm nay người tới Văn Lai Tự vô cùng nhiều, hai người theo sát anh, không được chạy loạn khắp nơi, nếu không thì cực kỳ dễ dàng bị lạc, đặc biệt Đồng Đồng, lần trước. . .”

Anh vừa quay đầu lại, Trình Thi Đồng đi theo sau lưng bọn họ sau lưng bọn họ đã không thấy bóng dáng nữa.

“Đồng Đồng đâu? ?” Trình Chi Ngôn cau mày hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“A?” Trong mắt Tiểu Thỏ nghi hoặc nhìn xung quanh, “Không biết a, vừa rồi cô còn đi theo sau lưng em, người này, sẽ không lại chạy đi? ?”

“...” Trình Chi Ngôn nháy mắt không nói gì, anh cúi đầu lấy điện thoại cầm tay từ trong túi áo mình ra, tìm dãy số Trình Thi Đồng, sau đó gọi, rất nhiều thanh âm bíp bíp bíp bíp trong điện thoại, vẫn là trạng thái không người nghe.

“Có phải nhiều người quá ồn cô nghe không được chuông điện thoại di động hay không a?” Tiểu Thỏ túm tay áo Trình Chi Ngôn, vừa tìm bóng dáng Trình Thi Đồng trong đám người vừa hướng tới anh hỏi.

“Thôi, chúng ta đi về phía trước đi, nói không chừng một lát liền gặp được nó, nếu như nó phát hiện chính mình tìm không thấy chúng ta, đến lúc đó sẽ gọi điện thoại.” Trình Chi Ngôn thờ dãi một hơi, tốt xấu người này không phải không phải đưa con nít năm đó hơn nửa hiện tại tất cả mọi người có điện thoại di động, thật sự là tìm không thấy gọi điện thoại hoặc gửi tin nhắn, đến lúc đó lại hẹn địa điểm tập hợp.

Bên này Trình Thi Đồng thực ra là thấy cách đó không xa có người bán hương, liền nghĩ nếu muốn tới thấp hương vậy nhất định mua một chút a.

Kết quả chờ cô trả tiền xong cầm hương xoay người lại, bóng dáng Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn sớm đã không thấy nữa.

“Ta đi... Hai tên gia hỏa này chạy đi đâu a...” Trong tay Trình Thi Đồng ôm hương nhìn quanh bốn phía, phía trước phía sau cũng bắt quá vài phút thời gian, như thế nào hai người lớn liền mất tích a.

Thôi, mặc kệ bọn họ, đỡ phải chính mình lại đi làm bóng đèn, cô vẫn lại là đi thấp hương trước đi.

Trình Thi Đồng nghĩ như vậy liền ôm hương hướng tới bên trong đi.

Phía trước Thiên Vương điện có hai cái lư hương rất lớn, bên trong lư hương khói bụi lượn lờ, ánh nến lay động, phía trước lư hương đứng rất nhiều người, hoặc là hai tay tạo thành chữ thập, hoặc là hai đầu gối quỳ xuống, đều là bộ dáng vẻ mặt đáng vóc tiêu tụy.

Trình Thi Đồng chần chờ một phen, vẫn lại là ôm hương trong lòng ngực mình đi tới, cô châm hương ở trên lò lửa bên cạnh, sau đó cắm vào trong lư hương, nghĩ nghĩ, vẫn lại là đi đến cách hơi xa lư hương một chút, hai tay tạo thành chữ thập yên lặng cầu nguyện nói: Mong Phật tổ phù hộ để cho bệnh Cố Ninh Thư nhanh tốt đứng lên đi!

Cầu nguyện xong cô khom lưng với Thiên Vương điện, xem như đã lạy Bồ Tát.

Sau đó cô vừa chuyển đầu, liền thấy một cái bóng dáng thon dài mà quen thuộc đang đứng ngược chiều ánh sáng.

“Cố Ninh Thư! ?” Trình Thi Đồng trong lòng vui vẻ, vội vàng xông lên vỗ vỗ bờ vai của anh.

Người nọ quay đầu, nhưng mà mặt có vài phần tương tự Cố Ninh Thư.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 533

Chương 535. Tiểu Hòa Thượng đã lâu không thấy 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Khóe mắt có nốt ruồi nhìn cực kỳ quen mắt.

“Anh là...” Trình Thi Đồng hơi hơi sừng sốt một phen, lập tức hưng phấn nói: “Tiểu Hòa Thượng! ?”

Cố Rừng Tịch đầu đầy hắc tuyến nhìn cô, giật giật khóe miệng nói: “Vị thí chủ này, tôi đã không làm hòa thượng rất nhiều năm, ngài như thế nào mỗi lần thấy tôi đều phải hô Tiểu Hòa Thượng? ?”

“Ha ha ha, xấu hổ a, bởi vì lần đầu tiên thấy anh anh chính là trang phục Tiểu Hòa Thượng, lưu cho em ấn tượng thật sự là quá sâu.” Trình Thi Đồng có chút xấu hổ gãi gãi đầu chính mình, cười hi hi hướng tới Cố Rừng Tịch nói.

Cố Rừng Tịch mỉm cười, đang chuẩn bị lại nói chút gì một đạo giọng nữ thanh thúy đột nhiên vang lên sau lưng bọn họ: “Thì ra anh ở trong này a, em tìm anh khắp đã nửa ngày.”

Trình Thi Đồng quay đầu lại, liếc mắt một cái liền thấy một cô gái mặc cái áo lông màu trắng, màu đen *****, dẫn xuống một đôi giày bó màu đen hướng tới cái phương hướng bọn họ chạy vội tới.

Cô gái chạy đến trước mặt bọn họ hai tay đỡ đầu gối thở hổn hển một hồi lâu, mới ngẩng đầu lên hướng tới Cố Rừng Tịch nói: “Làm sao anh nói đi là đi, cũng không chờ em một chút.”

“Xin lỗi.” Cố Rừng Tịch nhìn cô, hướng tới cô xấu hổ cười cười.

“Thôi, thôi, phạt anh một lát mang em đi ăn ngon! !” Cô gái kia thở hổn hển một hồi, đứng thẳng lên, cười hì hì chạy đến trước mặt Cố Rừng Tịch, cực kỳ tự nhiên đưa tay kéo cánh tay của anh làm nũng nói.

“Được.” Cố Rừng Tịch mỉm cười gật gật đầu đồng ý.

Đôi mắt Trình Thi Đồng nhìn chăm chăm hai người rất lâu, sau đó hư hồng cười nói: “Ai nha nha, dạo này, Tiểu Hòa Thượng đều đã có thể yêu đương a.”

“...”

Cố Rừng Tịch về mặt bất đắc dĩ quay đầu lại nhìn Trình Thi Đồng, thấp giọng nói: “Đừng nói lung tung, đây là em họ anh, tên là Phương Mộng Hàm.”

“A.... . Là em họ a....” Về mặt bất quá nồng đậm trên mặt Trình Thi Đồng nháy mắt liền suy sụp.

Vị tên là Phương Mộng Hàm kia chớp chớp mắt, ánh mắt dạo qua một vòng trên người Trình Thi Đồng cùng Cố Rừng Tịch, sau đó ngẩng đầu lên hướng tới Cố Rừng Tịch hỏi: “Anh, đây là bạn gái anh a??”

Một câu nhất thời làm cho trên mặt thanh tú của Cố Rừng Tịch hiện lên nhàn nhạt đỏ ửng.

“Không phải.” Anh có chút xấu hổ trả lời một tiếng, sau đó thanh âm trầm giọng nói: “Trước đây.... Gặp qua vài lần mà thôi.”

“A.... .” Phương Mộng Hàm chớp chớp mắt, rốt cuộc vẫn lại là thấy được vẻ mặt khó xử trên mặt anh họ nhà mình, ánh mắt cô xoay xoay, sau đó cười hì hì hướng tới hai người bọn họ nói: “Vậy anh họ ở chỗ này tự ôn chuyện cùng cô ấy, em qua bên Đại Hùng bảo điện kia chuyển một chút a.”

Nói xong không đợi hai người bọn họ trả lời, cô liền lại rất nhanh chạy ra.

Trình Thi Đồng có chút buồn cười nhìn bóng dáng cô chạy đi rất nhanh, nhìn không được hướng tới Cố Rừng Tịch nói: “Biểu hiện em gái anh này tựa như em sợ hãi khi em làm bóng đèn chú nhỏ.”

Cố Rừng Tịch hơi hơi ngẩn ra, cười cười, dúi đi đề tài nói: “Như thế nào, em lại lạc đường rồi hả ?”

“Không phải a.” Trình Thi Đồng xấu hổ nhìn anh, bủ môi nói: “Em chỉ là đi rồi ra chú nhỏ bọn họ, dù sao người ta hai người vợ chồng nhỏ ân ái ái, em đi theo phía sau hai người bọn họ cũng là làm bóng đèn.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 534

Chương 536. Tiểu Hòa Thượng đã lâu không thấy 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cố Rừng Tịch tiếp tục cười, đứng ở bên cạnh Trình Thi Đồng không nói lời nào.

“Ai, đúng rồi, dù sao cũng không có chuyện gì, không bằng anh dẫn em dạo chùa một chút đi?” Trình Thi Đồng quay đầu, hướng tới Cố Rừng Tịch nói: “Cái kia...Anh bận gì không?” “Không vội.” Cố Rừng Tịch mỉm cười, cúi đầu lên tiếng, sau đó xoay người mang theo Trình Thi Đồng hướng tới trong chùa vừa đi vừa nói: “Tới bên trong chùa cầu nguyện sao? ?”

“Đúng a.” Trình Thi Đồng đi theo sau lưng anh, vừa nhìn đám người xung quanh lui tới, vừa cười nói: “Đúng rồi, anh là anh trai Cố Ninh Thư, theo trên lý luận nói, em hẳn là cũng gọi anh một tiếng anh trai nha.”

“Vì sao? ?” Cố Rừng Tịch về mặt khó hiểu nhìn cô.

“Bởi vì em là bạn gái Cố Ninh Thư.” Trình Thi Đồng cười tí mắt hướng tới Cố Rừng Tịch nói: “Tới, để cho em tự giới thiệu một phen, em gọi là Trình Thi Đồng, cái này anh hẳn là nhiều năm trước liền biết, sau đó a, em trai của anh, Cố Ninh Thư là bạn cùng lớp của em, cậu ấy là lớp năm chuyển trường đến lớp học chúng em, sau này đã bị em thu nhập hậu cung a.”

Cố Rừng Tịch hơi hơi ngẩn ra, ánh mắt ôn hòa nhìn cô, không nói lời nào.

“Ai, đúng rồi, vì sao em chưa từng có nghe Cố Ninh Thụ nhắc tới còn có một anh trai a?” Trình Thi Đồng tự giới thiệu xong, rốt cục nhớ tới vấn đề này, “Lần trước lúc em hỏi anh, anh có vẻ cũng không có nói, ách. . . Đương nhiên, nếu như anh không muốn, lần này cũng có thể không trả lời em.”

Cố Rừng Tịch trầm mặc chốc lát, ánh mắt hướng tới bầu trời nơi xa chăm chú nhìn một hồi, sau đó cúi đầu xuống, hít một hơi thật sâu, hướng tới Trình Thi Đồng cười nói: “Bởi vì anh là con riêng.”

“A? ?” Trình Thi Đồng sững sốt, không nghĩ tới vậy mà chính là cái đáp án này.

“Lúc em còn rất nhỏ, lần đó tới chùa nhìn thấy anh.” Cố Rừng Tịch nghĩ nghĩ, hướng tới Trình Thi Đồng cười nói: “Cái kia là lúc mẹ anh bệnh nặng, mỗi ngày đều ở bên trong phòng chăm sóc đặc biệt, cha anh... Cũng ba ba Cố Ninh Thụ, sau khi tiền trả tất cả tiền thuốc men một lần cũng không có tới thăm mẹ anh. Đoạn thời gian kia, trong nhà không ai chăm sóc anh, đúng lúc này trụ trì chùa là bạn bè của cha, liền để cho anh ở trong này ở tạm một đoạn thời gian.”

“Vậy hiện tại mẹ anh...” Trình Thi Đồng chần chờ một phen, muốn hỏi một chút hiện tại thân thể mẹ anh như thế nào, lại không biết nên dùng cái dạng từ ngữ gì có vẻ thích hợp.

“Mẹ anh lúc mùa đông năm kia kết thúc liền qua đời.” Cố Rừng Tịch trầm mặc một phen, sau đó thanh âm trầm thấp trả lời.

“A. . . Xin lỗi...” Trình Thi Đồng vội vàng hướng tới anh giải thích.

“Không sao, đã là chuyện rất nhiều năm trước rồi.” Cố Rừng Tịch cười cười, an ủi Trình Thi Đồng nói: “Thân phận của anh ngoại trừ cha, còn có người trong nhà mẹ, những người khác không biết, Cố Ninh Thụ cùng mẹ cậu cũng không biết tồn tại của anh.”

“Vậy anh...” Trình Thi Đồng đột nhiên không biết nên tiếp tục cái đề tài này như thế nào rồi.

“Sau khi mẹ qua đời, cha cho anh rất nhiều tiền bạc, xem như bồi thường, ông cũng cấp cho anh cái chìa khóa nhà ông, nhưng yêu cầu là, chỉ có lúc bọn họ không ở nhà, anh mới có thể đi. Cho nên lần trước, em đi trong nhà Cố Ninh Thụ tìm cậu, mới có thể gặp được anh.” Cố Rừng Tịch nhẹ nhàng mà thờ dài một hơi, ánh mắt của anh nhìn chăm chăm bên trong chùa, nhìn đường đá một hồi lâu, sau đó ngẩng đầu lên, hướng tới Trình Thi Đồng cười cười nói: “Chúng ta vẫn lại là đôi đề tài đi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 535

Chương 537. Tiểu Hòa Thượng đã lâu không thấy 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A? A. . . Được...” Trình Thi Đồng theo bản năng gật gật đầu.

Mặt trời mùa đông ấm áp chiếu ở trên người, Trình Thi Đồng đi theo sau lưng Cố Rừng Tịch, tùy ý đi tới bên trong chùa.

“Vừa rồi em nói, em là học cùng Cố Ninh Thụ??” Cố Rừng Tịch đi tới đi lui đột nhiên quay đầu hướng tới Trình Thi Đồng hỏi.

“Uh`m, Đúng vậy a.”

“Vậy năm nay em cũng lên cao nhất? ?”

“Uh`m.”

“Còn có hai năm nữa thi đại học, cô lên a.” Cố Rừng Tịch cười tí mắt hướng tới Trình Thi Đồng nói.

“Vậy còn anh? ?” Trình Thi Đồng chần chờ một phen, vẫn lại là hướng tới Cố Rừng Tịch hỏi: “Em nhớ rõ...Anh hẳn là lớn hơn em bốn tuổi đi, vậy năm nay anh lên đại nhị (đại học năm 2) phải không??”

“Đây em còn nhớ rõ sao?” Cố Rừng Tịch cười cười, nhẹ nhàng gật đầu nói: “Đúng a, lên đại nhị, còn có hai năm là có thể tốt nghiệp rồi.”

“Sau khi tốt nghiệp anh muốn làm cái gì? ?”

“Có lẽ ở lại Nam Kinh đi.” Cố Rừng Tịch nghĩ nghĩ, hướng tới Trình Thi Đồng mỉm cười nói: “Tự sinh tự diệt.”

“Anh...” Trình Thi Đồng nhìn tươi cười nhợt nhạt trên mặt anh cùng câu nói kia nghe xong làm cho người ta chưa xót, trong lúc này vậy mà không biết nên nói cái gì đó mới tốt.

Đúng lúc này chuông điện thoại di động Trình Thi Đồng vang lên.

Cô cúi đầu nhìn thoáng qua màn hình điện thoại di động, là Trình Chi Ngôn gọi điện thoại tới.

“Xấu hổ a, em tiếp cú điện thoại trước.” Cô có chút xin lỗi hướng tới Cố Rừng Tịch cười cười, sau đó liền xoay người đi xuống nút nghe.

Cố Rừng Tịch liền yên lặng đứng ở bên cạnh chờ cô.

Trình Thi Đồng tiếp điện thoại xong, sau khi hẹn chú nhỏ một lát tụ họp ở cửa liền xoay người lại.

Cố Rừng Tịch mặc toàn thân áo bành tô màu cà phê, liền đứng dưới một gốc cây đa già ở bên đường, ánh sáng mặt trời xuyên qua chạc cây đa già chiếu trên người anh một mảnh loang lổ, anh cúi đầu dường như đang nhìn dưới mặt đất, hình dáng rõ ràng trong ánh mặt trời bị khảm một tầng vàng sáng nhợt nhạt.

Anh liền yên lặng đứng ở nơi đó như thế, vậy mà làm cho người ta có một loại ảo giác thời gian yên lặng.

Trình Thi Đồng nhìn anh ngó ra một hồi, cảm thấy cảnh tượng trước mắt giống lần đầu tiên bọn họ gặp mặt.

Có lẽ là nhận thấy được ánh mắt của cô, Cố Rừng Tịch ngẩng đầu lên, hướng tới cô mỉm cười, thanh âm trầm thấp mà dễ nghe hỏi: “Gọi điện thoại xong rồi hả ? ?”

“Uh’m.” Trình Thi Đồng gật gật đầu, đi đến bên cạnh anh, có chút xấu hổ cười nói: “Chú nhỏ bọn họ đã chờ em ở cửa, em phải đi tới.”

“Vậy sao.” Cố Rừng Tịch gật gật đầu, hai tay cắm vào túi tiền áo bành tô chính mình hướng tới cô ôn nhu nói: “Vậy đi thôi, anh đưa em đi cửa chính. Nói cách khác, nói không chừng em lại muốn lạc đường bên trong chùa rồi.”

“Em nào có dễ dàng lạc đường như vậy...” Trình Thi Đồng cười mĩa một phen, vẫn lại là ngoan ngoãn theo sát sau lưng Cố Rừng Tịch đi tới.

Đoạn đường hướng tới cửa chùa này, hai người bọn họ người nào cũng không có nói gì.

Trình Thi Đồng là không biết nên nói cái gì đó mới tốt, mà Cố Rừng Tịch. . . Cô ngẩng đầu lại nhìn anh một cái, anh có lẽ vốn là người không thích nói chuyện đi. . .

Đến cửa chùa, Cố Rừng Tịch khó khăn dừng bước, “Phía trước chính là cửa chính, chú nhỏ bọn họ của em hẳn là liền ở ngoài cửa chờ em.”

“Cảm ơn anh a...” Trình Thi Đồng có chút xấu hổ cười cười với anh.

“Không có việc gì, đi đi.” Cố Rừng Tịch hướng tới cô phất phất tay.

“Được, tạm biệt a, Tiểu Hòa Thượng.” Trình Thi Đồng cười tí mắt cũng hướng tới anh quơ quơ, xoay người hướng tới cửa chính chạy vội qua.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 536

Chương 538. Tiểu Hòa Thượng đã lâu không thấy 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Tạm biệt.” Cố Rừng Tịch mỉm cười, hai tay xuyên vào ở trong túi đứng tại chỗ nhìn bóng dáng Trình Thi Đồng dần dần biến mất sau cửa chính chùa, rốt cục nhìn không được nhẹ nhàng mà thờ dài một hơi.

Nhiều năm trước kia lần đầu tiên ở trong này gặp được cô, cô là người duy nhất nguyện ý lộ ra tươi cười nói chuyện đối với anh, trong nháy mắt nhìn thấy cô đó, liền giống như trong đời người u ám của anh lộ ra một tia ấm áp mà ánh sáng rực rỡ, nhưng mà cái lúc kia anh tự ti lại miễn cảm, đối mặt cô tò mò nhiều vấn đề như vậy, anh vậy mà chỉ có thể lựa chọn trốn tránh.

Không thể tưởng được đã nhiều năm như vậy rồi. . .

Cô vậy mà trở thành bạn gái em trai anh...

Thực ra, tại lần trước cô đi trong nhà Cổ Ninh Thụ tìm cậu, anh cũng đã nghĩ tới, không phải sao. . .

Ánh sáng duy nhất trong cuộc đời anh cứ như vậy lại biến mất trong sinh mệnh của anh.

Quả nhiên là tạo hóa trêu người.

Tất cả mọi thứ thuộc về của anh cuối cùng đều biến thành thuộc về Cổ Ninh Thụ.

Cổ Rừng Tịch có chút cô đơn cười cười, xoay người hướng tới bên trong chùa đi.

- - - -

Cửa chùa, Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn đang đứng tại đường cái đối diện, nhìn Trình Thi Đồng thoải mái nhàn nhã hướng tới bọn họ từ từ đi tới.

“Đồng Đồng, cậu đi đâu vậy a, như thế nào mỗi lần cậu tới Văn Lai Tự đều có thể đi lạc a? ?” Tiểu Thỏ thấy Trình Thi Đồng tới đây nhìn không được đi lên dùng lực vỗ một cái trên bờ vai cô hỏi.

“Ta đi, lời này hẳn là tứ hời hai người?? Tớ bắt quá phải đi mua hương, vừa chuyển đầu hai người đã không thấy tăm hơi.” Trình Thi Đồng không chút khách khí hô trở về nói: “Thành thật khai báo, hai người các cậu có phải chê tớ chướng mắt, cố ý bỏ tớ lại phía sau hay không?”

“Cháu suy nghĩ nhiều.” Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, nhàn nhạt liếc cô một cái, mở miệng nói: “Nếu như chê cháu chướng mắt mà nói, liên đều không mang cháu đến rồi.”

“Dựa vào.... Chứ nhỏ, chú có thể nói chuyện một chút hay không.” Trình Thi Đồng nhìn không được liếc anh một cái.

“Được rồi, không đi lạc liên tốt, bắt quá cháu loại mù đường này lại có thể tìm được cửa chính, coi như là cực kỳ không dễ dàng rồi.” Trình Chi Ngôn đưa tay cực kỳ không khách khí xoa xoa trên đầu cô, sau đó hỏi: “Cầu nguyện xong chưa?”

“Uh~m, cầu nguyện rồi.” Trình Thi Đồng gật gật đầu, cười tí mắt nhìn Tiểu Thỏ nói: “Tiểu Thỏ, cậu biết không, tớ vừa rồi vậy mà gặp anh trai Cổ Ninh Thụ ở trong chùa.”

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, trong mắt nghi hoặc nhìn cô nói: “Ài? ? Anh trai Cổ Ninh Thụ?? Chính là người kia lần trước chúng ta đi nhà cậu ấy gặp?”

“Đúng vậy, trước không có chú ý, hôm nay nhìn kỹ một phen, anh thật sự có bảy tám phần tương tự Cổ Ninh Thụ a.”

“Kia đương nhiên, tốt xấu là anh em.”

“Bất quá. . . Mặc dù là anh em, nhưng mà đãi ngộ vẫn lại là khác biệt rõ ràng...” Trình Thi Đồng khe khẽ thở dài một hơi, nhớ tới những lời Cổ Rừng Tịch vừa rồi nói này, lại cảm thấy mấy năm nay anh qua được cũng là không dễ dàng.

“Cái gì? ?” Tiểu Thỏ về mặt mê mang nhìn cô.

“Không có gì.” Trình Thi Đồng cười tí mắt địa nhìn Tiểu Thỏ, về mặt bốn cột nói: “Cậu theo chú nhỏ đi cầu nguyện sao? ? Có cầu nguyện sau này sinh nhiều mấy đứa bé hay không? ?”

Tiểu Thỏ nháy mắt đầu đầy hắc tuyến nhìn cô, kéo kéo miệng nói: “Đại tỷ, xin tỷ buông tha em được chứ? Chúng ta có thể không cần lại nhắc đề tài này hay không.... Ngày hôm qua tớ đã mơ cả một đêm ác mộng rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 537

Chương 539. Tình cảm lưu luyến bị phát hiện

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tết âm lịch qua đi, Trình Thi Đồng còn chưa kịp đi Bắc Kinh Cổ Ninh Thụ liền gọi điện thoại tới đây, nói cho cô bệnh viện Bắc Kinh đã chẩn đoán chính xác, bệnh của anh cũng không có gì trở ngại, trước vẫn chảy mủ mũi đại khái là vấn đề thời tiết, sau này trở về miễn là phải chú ý một chút liên không vấn đề gì rồi.

Cúp điện thoại, Trình Thi Đồng xoay người liền hung hăng bẹp một ngum trên mặt Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ về mặt ngẩn ngơ nhìn cô nói: “Cậu...Cậu làm gì? ?”

“Tiểu Thỏ, không thể tưởng được Phật tổ Văn Lai Tự còn rất linh, Cố Ninh Thư thật sự không có việc gì rồi!” Trình Thi Đồng cao hứng phấn chấn nhìn Tiểu Thỏ nói: “Cậu ấy nói tiếp qua hai ngày có thể trở lại, ha ha ha ha.. Lần này tớ không cần nghìn dặm xa xôi đi Bắc Kinh đánh cậu ấy rồi.”

“Thật vậy chẳng! ?” Tiểu Thỏ nghe tin tức này, cũng là từng đợt cao hứng, cô trở tay ôm lấy Trình Thi Đồng, dùng lực hôn một cái trên mặt cô nói: “Thật tốt quá! Chờ Cố Ninh Thư trở về, chúng ta nhất định phải chúc mừng một phen!!”

“Không thành vấn đề! !”

Trình Thi Đồng liên tục gật đầu, bưng mặt Tiểu Thỏ lại là bẹp bẹp vài ngum.

Trình Chi Ngôn ngồi ở trên ghế sofa, đầu đầy hắc tuyến nhìn hai người trước mắt ôm ấp cùng một chỗ, ho nhẹ một tiếng nói: “Hai người chú ý một chút. .”

“Chú ý cái gì? ?” Trình Thi Đồng về mặt hưng phấn mà quay đầu lại, nhìn Trình Chi Ngôn cau mày nói: “Chú nhỏ, chẳng lẽ chú không mừng thay cho cháu sao? ? Cố Ninh Thư không có việc gì a!”

“Chú là mừng thay cho cháu.” Trình Chi Ngôn liếc cô một cái, tiếp tục nói: “Nhưng mà chú cảm thấy nếu cháu cao hứng mà nói hăng là ôm lấy Cố Ninh Thư nhà cháu dùng lực hôn, mà không phải ôm vợ chú hôn loạn khắp nơi.”

“A, vớ vẩn, ghen tị liền nói thẳng, nói uyển chuyển như vậy làm gì?” Trình Thi Đồng cười đến miệng không khép lại được, cô buông tay ôm Tiểu Thỏ ra, ngược lại bỏ nhào về phía Trình Chi Ngôn, không khỏi phẫn nộ hung hăng hôn một cái trên mặt anh nói: “Đến đây đi, chú nhỏ, hôn một phen, cháu không hôn vợ chú, chú hẳn là sẽ không ăn dấm chua?”

“...”

Trình Chi Ngôn về mặt ghét bỏ đưa tay xoa xoa chỗ Trình Thi Đồng vừa mới hôn, thanh âm chậm rãi nói: “Chú không ăn giấm, nhưng mà chú sợ Tiểu Thỏ sẽ ghen, cho nên cháu vẫn lại là ra ngoài hôn người khác đi.”

“Cắt ~” Trình Thi Đồng dùng lực mắt liếc, sau đó hoa chân múa tay vui sướng ra ngoài.

Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn liếc nhìn nhau, nhin không được đều bật cười.

Sau khi học kỳ mới khai giảng, Tiểu Thỏ nhìn Cố Ninh Thư mang theo vẻ mặt ý cười nhọt nhọt đứng ở trước mặt cô cùng Trình Thi Đồng, rốt cục cảm thấy thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Cố Ninh Thư đứng ở một mảnh ánh sáng tươi đẹp trong hành lang, hướng tới Trình Thi Đồng mở hai cánh tay ra, thanh âm ôn nhuận nói: “Đồng Đồng, tớ đã trở về.”

Mấy chữ vô cùng đơn giản, vậy mà làm cho cái mũi Trình Thi Đồng đau xót, nhin không được liền hướng tới anh xông đến.

Tiểu Thỏ cười tít mắt nhìn hai người bọn họ, vốn cho là sẽ thấy hình ảnh cửu biệt trọng phùng (gặp lại sau xa cách), không nghĩ tới Trình Thi Đồng sau khi bỏ nhào tới vậy mà quăng một quyền đánh trên ngực Cố Ninh Thư, “Trò về em gái cậu!!Cậu cho là hướng tới tớ cười một cái tớ liền không đánh cậu sao?Cậu nghĩ đến đẹp!!”

....

Hình ảnh trước mặt quá mức bạo lực, ngay cả Tiểu Thỏ cũng nhin không được thay Cố Ninh Thư ngực tê rần.

“Uh`m . . .” Cố Ninh Thư hừ một tiếng, sau đó che ngực về mặt đáng thương tội nghiệp nói: “Cậu thật đúng là đánh a. . .”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 538

Chương 540. Tình cảm lưu luyến bị phát hiện 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Thi Đồng đánh Cổ Ninh Thư xong, rút cục cái mũi nóng lên, cả người đều bỏ nhào vào trong lòng anh, túm cổ áo của anh lớn tiếng khóc lên.

Cổ Ninh Thư hơi run sợ một phen, sau đó cúi đầu có chút không biết làm sao nhìn Trình Thi Đồng dựa vào ngực mình gào khóc, thanh âm lấp bắp nói: “Làm sao vậy, Đồng Đồng, cậu khóc cái gì? ? Người bị đánh kia là tớ có được hay không... Ai...Cậu đừng khóc... Ai...Cậu khóc liền khóc đi, cậu còn đem nước mũi lau trên quần áo của tớ làm gì?”

“Phốc” một tiếng, Tiểu Thỏ vẫn đứng ở bên cạnh nhìn hai người bọn họ lúc nghe thế nhin không được bật cười.

Trình Thi Đồng vốn cũng đang khóc đến thương tâm nghe thế, nhất thời có chút xấu hổ, cô túm cổ áo Cổ Ninh Thư, lại lau nước mắt trên mặt mình, sau đó phần nộ ngạnh đầu nhìn đôi má Cổ Ninh Thư, hung dữ nói: “Làm gì, không phải là lau nước mũi trên người cậu sao, cậu còn ghét bỏ tớ?”

“Không dám, không dám, tớ làm sao có thể ghét bỏ cậu.” Cổ Ninh Thư cười tí mắt nhìn Trình Thi Đồng, rõ ràng coi bỏ nút thắt áo khoác mình nói: “Tối, áo khoác quá cứng rắn, bên trong áo lông có vẻ mềm, nếu không cậu lau nước mũi trên áo lông?”

“...”

Trình Thi Đồng lau nước mắt trên mặt, vẻ mặt ghét bỏ nhìn anh nói: “Ai muốn lau nước mũi trên người cậu, có ghê tởm hay không.”

Cổ Ninh Thư chỉ là nhìn cô cười.

“Được rồi, được rồi, đừng khóc, mặc dù nói hiện tại đã tan học, trên tầng này chúng ta cũng không có người, nhưng mà dù sao còn có lớp học có người đi tới, quay đầu bị bọn họ thấy cậu đang khóc còn tưởng rằng Cổ Ninh Thư nhà cậu khi dễ cậu.” Tiểu Thỏ vẻ mặt buồn cười nhìn Trình Thi Đồng, đưa tay đưa một tờ giấy lau mặt, hướng tới cô bốn cợt nói: “Không phải nói chờ Cổ Ninh Thư trở về, chúng ta liền đi chúc mừng sao, đi một chút đi, chúng ta đi văn phòng tìm Trình Chi Ngôn đi, để cho anh mời chúng ta ăn cơm buổi tối.”

“Được.” Vừa nghe nói muốn cho chú nhỏ mời khách ăn cơm, Trình Thi Đồng lập tức liền đã quên khóc, cao hứng phấn chấn túm Cổ Ninh Thư cùng Tiểu Thỏ hướng tới văn phòng Trình Chi Ngôn đi.

Mùa xuân này đủ loại chuyện tốt không ngừng phát sinh.

Trước là bệnh Cổ Ninh Thư không có vấn đề, an toàn trở lại, ngay sau đó lúc xuân về hoa nở, mẹ Tiểu Thỏ cùng bác sĩ Từ kết hôn, hiện trường hôn lễ hai người Tiểu Thỏ cùng Từ Cảnh Thần phân biệt đâm đường phù dâu cùng phù rể, mặc dù thân cao không phải dễ phối hợp, nhưng mà giá trị nhan sắc hoàn toàn không có vấn đề gì, thiếu chút nữa đoạt phong thái cô dâu cùng chú rể.

Liền ngay cả gia hỏa không đáng tin Hạ Phong đều đã bởi vì anh nắm lấy viết tin tức lượng page view siêu cao mà trước tiên bị trang web nổi danh thành phố Z nướn người, đợi anh tốt nghiệp liền trực tiếp đem hồ sơ tới đây rồi.

Luận văn tốt nghiệp Trình Chi Ngôn ở trung tuần tháng năm liền giao đi lên, đầu tháng sáu bảo vệ kết thúc, không quá bao lâu liền chính thức tốt nghiệp rồi.

Thân Từ Hạo nhìn Trình Chi Ngôn ngồi ở đối diện bàn công tác chính mình đã chính thức trở thành thầy giáo, chặc lưỡi nói một câu: “Ai. . . Đại tài tiểu dụng a đại tài tiểu dụng. . .” (người tài dùng vào việc nhỏ)

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu liếc anh một cái không nói chuyện.

Thân Từ Hạo liền lại lẩm bẩm: “Người thích đẹp không thích giang sơn a. . . Ai. . .”

“...” Trình Chi Ngôn không nói gì.

Lại trong nháy mắt, thời gian cực nhanh, Tiểu Thỏ đã chính thức trở thành học sinh nhất danh cao tam(cấp ba).

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 539

Chương 541. Tình cảm lưu luyến bị phát hiện 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Từ khi lên cao tam, Tiểu Thỏ đột nhiên phát hiện chính mình ngày càng khổ.

Trường học không hề nhân tính đem thời gian từ bảy giờ buổi sáng đến sáu giờ rưỡi buổi sáng, điều này cũng có nghĩa là năm giờ rưỡi buổi sáng mỗi ngày cô phải rời giường rửa mặt đánh răng rồi.

Mới vừa khai giảng mấy ngày nay, cô còn kiên trì năm giờ rưỡi rời giường, về sau thật sự là không kiên trì nổi, liền lại khôi phục thói quen từ lâu sáu giờ rời giường.

Thường thường sau khi đồng hồ báo thức vang đã lâu cô mới vội vội vàng vàng từ trên giường ngồi dậy, tiện tay cầm quần áo đặt cuối giường mặc, sau đó nhảy xuống giường đi rửa mặt, sau đó lại từ trên lầu đi xuống đi ngang qua nhà ăn, cô sẽ thuận tay cầm lấy hai cái bánh bao, một tay một cái, rất nhanh lao ra cửa đi.

Trình Chi Ngôn đứng ở ngoài cửa về mặt bất đắc dĩ nhìn cô nói: “Mỗi ngày đều là sáu giờ dậy, em không thể sớm một chút sao?”

“Mau, đừng nói nhảm, đi học.” Tiểu Thỏ cầm một cái bánh bao nhét vào trong miệng mình, sau đó một bàn tay kéo cửa xe phía bên tay lái phụ ra, vội vàng vàng ngồi xuống, lại hướng tới Trình Chi Ngôn thúc giục nói.

“...” Trình Chi Ngôn cực kỳ không nói gì vào trong xe.

Đồng hồ điện tử trong xe biểu hiện thời gian là sáu giờ mười phút sáng, nói cách khác Tiểu Thỏ từ rời giường mặc quần áo đến thu dọn xong mang theo cặp sách cầm bánh bao ra ngoài tổng cộng liền mười phút thời gian.

“Mau đi a, nếu không thì chỉ chốc lát nữa liền bị muộn rồi.” Tiểu Thỏ miệng còn nhét một cái bánh bao, giọng nói mơ hồ không rõ hướng tới Trình Chi Ngôn thúc giục.

“Ngày mai em liền không thể ngủ dậy sớm một chút sao? ” Trình Chi Ngôn động tác thuần thục lái xe, chạy xe đổ ra sân nhà mình, lúc này mới một cước đạp xuống chân ga, hướng tới trường học đi.

“Ai, đừng nói nữa, mỗi ngày em đều là đặt đồng hồ báo thức năm giờ rưỡi rời giường, nhưng mà em thật là quá mệt nhọc a.” Tiểu Thỏ vừa gặm bánh bao vừa hướng tới Trình Chi Ngôn châm chọc nói: “Trường học cũng quá không có nhân tính a, chẳng lẽ học sinh cao tam liền không cần ngủ sao, đem thời gian đến sớm không nói, thời gian tự học buổi tối tan học còn kéo dài, mỗi ngày học tập tại trường học đến tối mười giờ rưỡi mới hết tự học, về nhà còn vệ sinh một phen lại nhìn sách, cảm giác thời gian giấc ngủ căn bản là không đủ!!”

“Chẳng lẽ anh không có đọc sách cùng em đến mười hai giờ sao? ” Trình Chi Ngôn vừa lái xe vừa hơi hơi “Nhử mày hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“Đúng a, vì sao anh nhìn hoàn toàn cũng không buồn ngủ a? ” Tiểu Thỏ về mặt ngạc nhiên nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

“...” Trình Chi Ngôn đột nhiên phát hiện, đối với vấn đề này, chính mình vậy mà không có đáp án.

“Ai. . Có lẽ tuổi tác lớn, thời gian giấc ngủ liền ít đi...” Tiểu Thỏ thấy anh không trả lời, liền tự nhủ nói một câu.

“Em nói cái gì? ” Trình Chi Ngôn nheo đôi mắt lại, hướng tới Tiểu Thỏ ngữ khí lạnh nhạt hỏi.

“Ha ha ha a. . Không có gì, không có gì. . .” Tiểu Thỏ vội vàng khoát tay áo, cầm một miếng bánh bao cuối cùng trong tay ăn, sau đó lau miệng hỏi: “Đúng rồi, anh nước chanh, tháng sau lập tức chính là sinh nhật của anh, anh muốn quà sinh nhật gì? ”

“Top 5 thi tháng.” Trình Chi Ngôn liếc cô một cái, thanh âm lạnh nhạt trả lời.

“...” Khóe miệng Tiểu Thỏ giật giật, “Em có thể.... Nói chuyện khác sao....Anh như vậy chúng ta còn nói chuyện phiếm vui vẻ như thế nào....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 540

Chương 542. Tình cảm lưu luyến bị phát hiện 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Cái khác không muốn, chỉ muốn cái này.” Trình Chi Ngôn đôi mắt trong suốt đang nhìn phía trước, ngữ khí lạnh nhạt trả lời.

“...”

Được, vừa rồi cô cái gì cũng chưa hỏi đi...

Từ khi lên cao tam, trường học không ngừng biến thái, còn có anh nước chanh a. . .

Trong lòng Tiểu Thỏ nháy mắt lệ rơi đầy mặt.

Đào mắt đến trường học, Tiểu Thỏ trực tiếp ngay tại cửa chính trường học xuống xe, cô vừa đeo cặp sách hướng trong trường học chạy, vừa hướng tới Trình Chi Ngôn khua tay nói: “Tạm biệt a, em đi lớp học trước.”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn gật gù đầu, nhìn theo bóng dáng Tiểu Thỏ vào trường học, lúc này mới đạp xuống chân ga từ bên trong ngõ hẻm ra ngoài.

Đúng lúc Cố Nhược Nhân đi ngang qua nhìn Trình Chi Ngôn lái xe gào rít qua, nhìn không được hơi run sợ một phen.

Vừa rồi....Người từ trên xe anh xuống... Hình như là nữ sinh lớp học bọn họ??

Tiểu Thỏ từ xe Trình Chi Ngôn xuống, cơ hồ là lấy tốc độ thi chạy trăm mét vọt vào phòng học lớp mình.

Rất không dễ dàng thở hổn hển chạy đến trước chỗ ngồi chính mình, Trình Thi Đồng vậy mà nắm chặt đồng hồ bấm giây cười hi hi hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Không sai a, hôm nay sớm hai mươi lăm giây so với ngày hôm qua.”

“Đừng... Đừng cười nhạo tớ...” Tiểu Thỏ đặt cặp sách trên lưng đến trên bàn, từng ngum từng ngum thở hổn hển hướng tới Trình Thi Đồng không nói gì nói: “Nói cậu vì sao mỗi ngày đều tới trường học sớm như vậy, cậu cũng không buồn ngủ sao? ?”

“Trước kia tớ cũng không tới trường học sớm như vậy?” Trình Thi Đồng vẻ mặt buồn cười nhìn cô nói: “Trái lại cậu, từ khi lên cao tam, thời gian đến trường càng lúc càng muộn.”

“Tớ buồn ngủ a. . .” Tiểu Thỏ bất đắc dĩ nằm úp sấp ở trên bàn, cảm giác chính mình rốt cục thở nổi, lúc này mới nghiêng đầu nhìn Trình Thi Đồng ngồi ở bên cạnh mình nói: “Có phải ghen nhà các cậu tốt hay không??Tớ xem chú nhỏ cậu cũng mỗi ngày ngủ muộn dậy sớm, cho tới bây giờ đều là một bộ vẻ mặt khí sắc, vĩnh viễn sẽ không bộ dáng mệt rũ rồi.”

“A.... . Kia có thể đi.” Trình Thi Đồng hướng tới Tiểu Thỏ cười hắc hắc, cúi đầu từ bên trong bàn học cầm sách giáo khoa ngữ văn ra bắt đầu đọc thuộc lòng thơ cổ rồi.

Ai . .

Tiểu Thỏ nhẹ nhàng thở dài một hơi.

Cao tam a... Vĩnh viễn đều là bộ dáng tranh thủ thời gian như vậy.

Không quá bao lâu, thành tích thi tháng liền xuống đến nơi.

Tiểu Thỏ cầm phiếu điểm chính mình, chỉ cảm thấy có một loại cảm giác khóc không ra nước mắt.

Cô mỗi ngày liều mạng học từ đơn, học công thức, làm bài tập, rất không dễ dàng chuẩn bị đầy đủ lên trường thi, cuối cùng vậy mà thi thứ sáu toàn lớp....

Cách Trình Chi Ngôn yêu cầu chỉ có kém một bước.

Ông trời a. . .

Không ngờ ông trời đùa tôi....

Tiểu Thỏ nằm úp sấp ở trên bàn, hận không thể mình ngủ không còn tỉnh nữa.

“Làm sao vậy, Tiểu Thỏ, không thi được à??” Trình Thi Đồng tiện tay cầm lấy phiếu điểm của cô, nhìn thoáng qua, sau đó kỳ quái nói: “Không phải thi rất tốt sao, cậu lộ ra vẻ mặt không thể yêu làm gì? ?”

“Ai. . . Cách anh nước chanh yêu cầu.... Còn kém một bậc.... Anh làm cho tớ thi thứ năm toàn lớp làm quà sinh nhật cho anh.” Tiểu Thỏ thở dài nói.

“Phốc.” Trình Thi Đồng nhìn không được bật cười, “Chú nhỏ cũng thật là có tài năng, ngay cả loại quà sinh nhật này đều có thể nghĩ ra. Ai nha, không có việc gì, không phải kém một bậc sao, đến lúc đó cậu dùng lực hôn chú nhỏ một phen, liền xem như bồi thường bồi thường.”

“Ai. . .” Tiểu Thỏ lại là thở dài một hơi, cúi gằm đầu thu dọn túi sách hướng tới văn phòng Trình Chi Ngôn đi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 541

Chương 543. Tình cảm lưu luyến bị phát hiện 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trong văn phòng Trình Chi Ngôn, Thân Tử Hạo đang đem chân gác ở trên bàn làm việc, hai tay đang cầm di động chơi, thấy Tiểu Thỏ vào anh cười hắc hắc, ngẩng đầu hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Tiểu Thỏ, thành tích thi tháng xuống đến nơi, thi được thế nào a?”

“...”

Tiểu Thỏ trong mắt bị phản nhìn anh.

Đại ca, anh tự vạch áo cho người xem lưng thì tốt sao! ?

Cô mới vừa cân nhắc muốn như thế nào uyển chuyển mở miệng cùng anh nước chanh, anh liền hỏi một câu như vậy.

Trình Chi Ngôn nghe được Thân Tử Hạo nói, cũng ngẩng đầu lên, một đôi mắt trong suốt cười như không cười nhìn Tiểu Thỏ, lông mi hơi hơi nhú, hướng tới Thân Tử Hạo nói: “Anh nhìn về mặt sống không bằng chết của cô ấy anh còn đoán không được sao? ?”

“Sao rồi hả? Thi rớt rồi hả?” Thân Tử Hạo từ trên ghế ngồi thẳng người, đưa tay cầm sắp xếp thành tích đến trước mặt Trình Chi Ngôn, cúi đầu nhìn lướt qua, sau đó kỳ quái nói: “Không phải thi thứ sáu toàn lớp sao, thành tích này không kém a, làm gì còn về mặt mắt hứng.”

Trình Chi Ngôn quét mắt nhìn anh một cái, mỉm cười nói: “Bởi vì tôi yêu cầu cô trước năm toàn lớp.”

“Mẹ kiếp! !” Thân Tử Hạo sợ tới mức tay run lên, bâng sắp xếp thành tích nhất thời rơi xuống ở trên bàn, “Có cần như vậy hay không, Trình Chi Ngôn, cậu cũng quá biến thái thôi, lớp cậu đã ở hạng nhất, cậu còn muốn vợ cậu trước năm toàn lớp, thành tích cô tùy tiện đặt vào lớp thường kia đều có thể hạng nhất được chứ? ?”

“Ồ lớp học của tôi nhất định phải thi trước năm.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, ngữ khí nhạt nhẽo nói một câu.

Tiểu Thỏ về mặt uể oải nhìn anh.

Thôi. . . Xem ra kinh hi sinh nhật cho anh đã không có.

“Cậu không thể bắt yêu cầu chính mình đến đòi Tiểu Thỏ a.” Thân Tử Hạo nhất thời thay Tiểu Thỏ bênh vực kẻ yếu nói: “Năm đó cậu cũng quá biến thái được chứ?? Ai, bất quá nói đi nói lại, tôi xem gần đây cậu một mực xem sách nghiên cứu, như thế nào, cậu vốn định đi nghiên cứu sinh không làm giáo viên sao?”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn gật đầu nói: “Tháng sáu sang năm Tiểu Thỏ thi vào trường đại học, tôi còn ở tại chỗ này làm giáo viên làm gì?”

“A... Dựa vào! Cậu đây cũng quá không phụ trách rồi !! Ít nhiều những học sinh mới tiến vào cao nhất đều chờ cậu dạy xong Tiểu Thỏ rồi dạy nhóm người bọn họ a!!”

Trình Chi Ngôn có chút không nói gì nhìn anh nói: “Tôi chỉ phụ trách vợ tôi... Những người khác, phụ trách không được.”

“Chắc chắc...” Thân Tử Hạo nhìn không được lắc đầu tác lười nói: “Lời này nếu để cho những cái học sinh mới này nghe thấy, thương tâm nhiều a.”

“Anh nếu như không có chuyện gì mà nói, có thể về nhà rồi.” Trình Chi Ngôn liếc mắt nhìn anh không nói gì nói: “Mỗi ngày lên mấy tiết như thế, còn nhất định phải ở trong phòng làm việc, làm khổ mình a.”

“Tôi đây là nhiệt tình yêu thương công việc cậu biết cái gì?? Cậu nghĩ rằng tôi cũng y như cậu, dạy hai năm là có thể đi a? ?” Thân Tử Hạo nhìn không được liếc Trình Chi Ngôn một cái, sau đó đứng dậy cầm lấy chính mình di động của mình trên bàn bọc vào trong túi nói: “Được được được, tôi đi ngay, đồ phải ở trong này quấy rầy các người một chỗ, tạm biệt, GOODBYE! !”

Sau khi Thân Tử Hạo nói dứt lời liền trực tiếp bên cạnh Tiểu Thỏ đi tới, ra văn phòng.

Trong văn phòng to như vậy, nhất thời chỉ còn lại có hai người Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ chần chờ một chút, cuối cùng thanh âm yếu ớt hô một tiếng: “Anh nước chanh. . .”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 542

Chương 544. Tình cảm lưu luyến bị phát hiện 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt lên tiếng, hướng tới Tiểu Thỏ vẫy vẫy tay, ý bảo cô tới đây.

Tiểu Thỏ cầm lấy cặp sách trên vai mình chần chờ hướng tới Trình Chi Ngôn đi tới.

“Đã biết làm sai môn nào chưa?” Trình Chi Ngôn cầm bảng thành tích đặt trước mặt Tiểu Thỏ, ngón tay thon dài chỉ chỉ phía trên điểm của cô.

“Toán học. . .” Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn thoáng qua, cái môn khác thực ra chính mình thì không tệ, chính là một môn toán học, một đạo đề cuối cùng cô nhất thời sơ ý tính sai lầm rồi, lập tức bị trừ mười điểm... Nếu có thể thêm mười điểm này nữa mà nói, cô có thể sắp xếp thứ tư rồi.

“Đề mục này không phải trước đã làm sao? ?” Trình Chi Ngôn cau mày nhìn bộ dáng Tiểu Thỏ cúi đầu nhận sai, tiếp tục hỏi.

“Chính là.... Sơ ý sao....” Thanh âm Tiểu Thỏ giống muỗi kêu, hướng tới Trình Chi Ngôn giải thích nói.

“Nếu như em còn chưa tính, loại chuyện sơ ý này tuyệt đối không thể lấy cớ.” Trình Chi Ngôn liếc cô một cái, sau đó thu dọn tài liệu trên bàn một phen, cầm lấy cái chìa khóa xe nói: “Đi thôi, thời gian cũng không sớm, chúng ta về nhà trước lại nói.” “A.... .” Tiểu Thỏ nhẹ nhàng mà lên tiếng, cúi đầu đứng ở bên cạnh bàn công tác Trình Chi Ngôn không có nhúc nhích.

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày, nhìn cô bộ dáng tiểu tức phụ vẻ mặt chịu ủy khuất, rốt cục nhịn không được nở nụ cười một phen nói: “Làm sao vậy? ? Còn đứng ở chỗ này làm gì?”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu, đôi mắt thật cẩn thận liếc Trình Chi Ngôn một cái, sau đó tiếp tục cúi đầu nói: “Quà sinh nhật cho anh thì rót rồi....Em có thể dùng cái khác thay thế hay không?”

“Cái khác cái gì?” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô.

“Ví dụ như...” Tiểu Thỏ cắn cắn môi mình, đột nhiên đưa tay túm vạt áo áo somi Trình Chi Ngôn, kéo cả người anh hơi chút thấp hơn một chút, sau đó kiễng chân, nhẹ nhàng hôn một cái trên gương mặt trắng nõn, “Đưa anh một cái này làm quà sinh nhật.... Bồi thường một bậc em thì sai, được không?”

“Ca xoa xát.” Một tiếng, ngoài cửa ban công vang lên một tiếng cameras chụp ảnh rất nhỏ.

Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn hơi run sợ một phen, sau đó theo bản năng quay đầu hướng tới cửa chính văn phòng nhìn qua.

Cửa ban công bị mở ra một đường nhỏ, có một trận gió lạnh từ trong khe cửa tiến vào.

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mi, buông cổ tay Tiểu Thỏ ra, hướng tới cửa chính văn phòng đi tới.

Mở cửa, bên ngoài hành lang không có một bóng người, chỉ có ngọn đèn hành lang tỏa ra ánh sáng trong bóng đêm.

Trình Chi Ngôn đóng cửa chính văn phòng xoay người đi trở về.

“Làm sao vậy? ?” Tiểu Thỏ trong mắt nghi hoặc nhìn anh, thuận miệng hỏi.

“Không có gì, có thể là vừa rồi Thân Tử Hạo ra ngoài không có đóng cửa cho kỹ.” Thanh âm Trình Chi Ngôn nhàn nhạt hướng tới Tiểu Thỏ nói.

“Nhưng mà mới vừa giống như nghe được thanh âm chụp ảnh...” Tiểu Thỏ trong lòng nhất thời có chút bất an, sẽ không là hình ảnh cô vừa hôn Trình Chi Ngôn bị chụp đi...

Hai người bọn họ trong trường học vẫn đều là giữ một khoảng cách a...

“Bên ngoài không ai, có lẽ giáo viên hoặc là học sinh đi ngang qua tự chụp....” Trình Chi Ngôn nghĩ nghĩ, đưa tay sờ sờ Tiểu Thỏ nói: “Thôi, thời gian không còn sớm, chúng ta vẫn lại là về nhà đi.”

“Uh`m. . .” Tiểu Thỏ gật gật đầu, đeo cặp sách đi theo Trình Chi Ngôn ra văn phòng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tríc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 543

Chương 545. Tình cảm lưu luyến bị phát hiện 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trên đường đi bãi đỗ xe dưới đất, hai người cười cười nói một chút, bắt quá chốc lát liền đến chỗ.

Vào bãi đỗ xe, Tiểu Thỏ kéo cánh tay Trình Chi Ngôn cười hi hi hỏi: “Anh nước chanh, có phải anh không tức giận hay không?”

“Tức giận cái gì? ?” Trình Chi Ngôn hạ mắt, trong mắt nghi hoặc nhìn cô.

“Chính là em không có thi đến trước năm a. . .” Tiểu Thỏ cau cái mũi nhỏ, đáng thương tội nghiệp hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Lần sau em sẽ cố gắng, em chuẩn bị một cái quà tặng một lần nữa có được hay không?”

“Được.” Trình Chi Ngôn ôn nhu cười, đưa tay sờ sờ trên đầu Tiểu Thỏ, sau đó thúc giục cô nhanh lên xe.

Sau khi về đến nhà, Tiểu Thỏ xuống xe, mang theo cặp sách đứng ở trên bậc thang ngưỡng cửa chờ Trình Chi Ngôn ngừng xe xong.

Sau một lát, Trình Chi Ngôn từ trong xe đi ra, vô cùng tự nhiên đưa tay ôm chầm bả vai Tiểu Thỏ, thân nhiên nói: “Trở về đi.”

“Uh`m.” Tiểu Thỏ hướng về phía Trình Chi Ngôn cười ngọt ngào.

Lúc đi đến cửa chính, bước chân Trình Chi Ngôn bỗng nhiên dừng một chút, xoay người hướng tới phía sau nhìn qua.

Tiểu Thỏ trong mắt nghi hoặc nhìn anh hỏi: “Làm sao vậy? ?”

“...”

Trình Chi Ngôn khẽ nhú mày, trầm mặc chốc lát, sau đó lắc lắc đầu nói: “Không có gì.”

Không biết vì sao....Anh cảm thấy dường như có người đi theo bọn họ....

Bất quá, cũng có khả năng là anh suy nghĩ nhiều đi.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Tiểu Thỏ trước sau như một ngủ nướng đến sáu giờ mới dậy, vội vội vàng vàng vệ sinh cá nhân, cô mang theo cặp sách cùng bữa sáng lại phi xuống lầu.

Trình Chi Ngôn vẫn đứng ở phía trước xe như cũ, cau mày nhìn cô nói: “Em lại dậy không nổi.”

“Ha ha. . . Xấu hổ a, mau, đi thôi.” Tiểu Thỏ hướng về phía Trình Chi Ngôn cười vô lại, trực tiếp mở cửa xe chui vào.

Trình Chi Ngôn bất đắc dĩ lắc đầu, lên xe hướng tới trường học chạy qua.

Nhưng mà lúc tan học nghỉ giữa khóa, Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng đang tay nắm tay lác lác hướng tới phòng học đi tới lại đột nhiên phát hiện, trước cột thông cáo cách đó không xa vậy mà vây quanh rất nhiều học sinh, trên mặt những cái học sinh này toàn bộ vẻ mặt tràn ngập sợ hãi cùng bất quá.

“Làm sao vậy? ? Sao phía trước người nhiều như vậy?” Trình Thi Đồng nhìn học sinh trước cột thông cáo vây tới chặt như nêm cối nhìn không được kỳ quái nói.

“Không biết a, đi xem đi.” Tiểu Thỏ kiểm chế không được tò mò trong lòng, túm cánh tay Trình Thi Đồng liền hướng tới cột thông cáo đi tới.

Đến chỗ phía trước cột thông cáo, những cái học sinh này vốn còn đang cãi nhau trong nháy mắt đó quay đầu nhìn thấy Tiểu Thỏ, toàn bộ yên tĩnh trở lại.

Sau đó đám người tự động tránh ra một con đường.

Tiểu Thỏ đầu đầy mờ mịt xem tình hình trước mắt, ngẩng đầu hướng tới cột thông cáo nhìn thoáng qua, cả người không tự chủ được há hốc miệng.

Trên cột thông cáo dùng bút lông màu đen thô viết một nhóm chữ to:

Chủ nhiệm lớp cao tam cùng với nữ sinh yêu đương, ở chung!

Phía dưới một nhóm chữ to dán vài tấm hình.

Có Tiểu Thỏ túm góc áo Trình Chi Ngôn ở trong phòng làm việc hôn gương mặt anh.

Có hai người vai kề vai cười cười nói một chút tiến vào thang máy.

Có kéo cánh tay ở bãi đỗ xe dưới đất.

Còn có hai người đứng ở trước cửa chính nhà Trình Chi Ngôn áp áp ôm ôm.

Thậm chí còn có ảnh chụp buổi sáng hôm nay Trình Chi Ngôn đứng ở phía trước xe chờ cô ra ngoài.

Theo góc độ chụp hình những cái ảnh chụp này, hẳn là đều là chụp lén.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 544

Chương 546. Tình cảm lưu luyến bị phát hiện 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ tròn mắt há hốc mồm mà nhìn những cái ảnh chụp này trên cột thông cáo, trong lúc này vậy mà không biết nên làm ra cái phản ứng gì.

Những thứ ảnh chụp này..... Toàn bộ đều là chụp trong đoạn thời gian này từ đêm tự học muộn hôm qua đến buổi sáng hôm nay.

Tiểu Thỏ lại nghĩ tới đêm qua nghe tiếng chụp ảnh cửa văn phòng Trình Chi Ngôn truyền đến.

Chẳng lẽ...

Người kia.... Từ cái lúc kia bắt đầu chụp ảnh sao. . .

“Sao lại thế này, sao lại thế này, một đám đều đã tụ tập ở trong này làm gì? Tiết tiếp theo không học sao? Đều trở về lớp học đi, đừng chần chừ...”
Cách đó không xa giáo viên chủ nhiệm lớn giọng giống như rung trời truyền đến.

Theo giọng ông từ xa lại gần, những cái học sinh đứng sừng sững tại phía trước cột thông cáo này lập tức liền chìm thú tan tác.

Tiểu Thỏ nhìn những cái ảnh chụp này trên cột thông cáo, chỉ cảm thấy lòng bàn tay và cả người lạnh.

Làm sao bây giờ, bị phát hiện rồi...

Nội quy trường học là rõ ràng cấm đoán học sinh cùng giáo viên yêu đương...

Hướng chi chuyện này nếu là bị cái cha mẹ học sinh khác biết rõ, đến lúc đó có lẽ sẽ khiến cho cảm giận, có lẽ lại có cha mẹ cảm thấy được đưa con mình tới trường học không an toàn, vậy mà lại có giáo viên yêu đương cùng học sinh mình, này không phải mang hư hỏng đưa trẻ sao...

Tiểu Thỏ càng nghĩ càng cảm thấy trên thân thể từng đợt ớn lạnh.

Hai chân của cô liền giống như mọc rễ, thẳng tắp đứng ở phía trước cột thông cáo, mặc dù trong đầu cô liễu mạng hô, Tiểu Thỏ, chạy mau, giáo viên chủ nhiệm đến đây!

Trình Thi Đồng ở một bên lo lắng xuống, cô vội vàng chạy đến phía trước cột thông cáo muốn kéo ảnh chụp dán ở mặt trên xuống.

“Cái bạn học kia, làm gì a, xé loạn phía trước cột thông cáo cái gì! ?” Giáo viên chủ nhiệm đi nhanh liền đi tới phía trước cột thông cáo, đưa tay đè lại động tác Trình Thi Đồng.

Xung quanh nháy mắt lại an tĩnh lại.

Học sinh vừa mới chạy đi một đám dừng bước lại quay đầu nhìn chuyện đã xảy ra phía trước cột thông cáo.

“Đây là cái gì? ?” Giáo viên chủ nhiệm quay đầu, hướng tới cột thông cáo nhìn thoáng qua, lớn giọng theo hàng chữ kia đọc ra: “Nữ sinh cao tam yêu đương với chủ nhiệm lớp, ở chung? Ai viết ở chỗ này? A? ?”

Giáo viên chủ nhiệm vừa gào thét vừa đưa tay xé ảnh chụp trên cột thông cáo xuống.

Ông cau mày nhìn những cái ảnh chụp trong tay này, lại quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ về mặt hoảng sợ đứng ở bên cạnh, lớn tiếng nói: “Đây là có chuyện gì? Học sinh nữ trong ảnh chụp có phải em hay không?”

“...”

Tiểu Thỏ nhìn gương mặt giáo viên chủ nhiệm nghiêm túc, trong khoảng thời gian ngắn, vậy mà nói không ra lời.

Giáo viên chủ nhiệm nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ một hồi, lại cúi đầu nhìn thoáng qua ảnh chụp trong tay, mặc dù vai nam chủ trong ảnh chụp kia đều là bóng lưng, nhưng ông vẫn lại là nhận ra người kia là thầy giáo Trình người gần đây cực kỳ được học sinh trong trường học--- Trình Chi Ngôn.

“Đây không phải thầy giáo Trình sao? Hai người làm sao có thể cùng một chỗ?” Giáo viên chủ nhiệm nhìn xem ảnh chụp lại nhìn Tiểu Thỏ, quay đầu nhìn về học sinh cách đó không xa dừng lại xem nào nhiệt gầm lên một câu: “Nhìn cái gì vậy, đều về lớp học đi học cho tôi, người nào ngốc ở trong này xem nào nhiệt tôi liền cho hấn ghi lỗi.”

Rống xong một câu, tất cả học sinh nháy mắt đều đã biến mất.

“Em đi với tôi một chuyến!” Giáo viên chủ nhiệm cầm những cái ảnh chụp này, lại trừng mắt nhìn Tiểu Thỏ một cái, thanh âm nghiêm khắc nói!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 545

Chương 547. Tình cảm lưu luyến bị phát hiện 9

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ kinh hãi quay đầu nhìn thoáng qua Trình Thi Đồng.

Chỉ thấy Trình Thi Đồng lấy tay hướng tới làm tư thế gọi điện thoại một cái, ý tứ là cô sẽ giúp cô thông báo Trình Chi Ngôn.

Tiểu Thỏ nhất thời an tâm không ít.

Cô ngẩng đầu lại nhìn thoáng qua giáo viên chủ nhiệm to lớn, nuốt một ngụm nước bọt, cúi đầu đi theo sau lưng ông.

Bên trong chỗ giáo dục.

Giáo viên chủ nhiệm cầm xấp ảnh chụp kia ném tới trên bàn công tác chính mình, hướng tới Tiểu Thỏ nghiêm khắc hỏi: “Đây là có chuyện gì?”

Tiểu Thỏ cúi đầu, đôi mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm mũi chân mình, không dám nói lời nào.

“Trình Chi Ngôn cũng là, cậu đã lớn như vậy, còn cùng một chỗ với cô bé này!” Giáo viên chủ nhiệm càng xem ảnh chụp trên bàn càng cảm thấy bức bối, tiếng ông đập đập nắm tay ở trên bàn “Thùng thùng” vang lên, trừng mắt hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Em tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, yêu thầy giáo mình còn chưa tính, cậu ta còn không hiểu chuyện sao!?”

Nói xong câu đó, ông đại khái bức bối quá, dứt khoát cầm lấy điện thoại trên bàn gọi số điện thoại văn phòng Trình Chi Ngôn, sau khi ở bên kia nói được tức giận hướng tới đầu bên kia điện thoại hô: “Thầy giáo Trình sao! Phiền toái cậu tới chỗ giáo dục đây một chút, có chuyện rất quan trọng muốn nói cùng cậu.”

Tiểu Thỏ đứng ở trước bàn công tác giáo viên chủ nhiệm, bên trong đôi bàn tay tràn đầy đều là mồ hôi.

Bất quá khoảng khắc Trình Chi Ngôn liền tới đây rồi.

Anh đẩy cửa chỗ giáo dục, thấy Tiểu Thỏ đứng ở bên trong, hơi hơi sững sốt một phen lập tức liền quay đầu lại hướng tới giáo viên chủ nhiệm hỏi: “Đình chủ nhiệm, tìm tôi có việc ??”

“Chính cậu xem! ” Giáo viên chủ nhiệm ngồi ở trước bàn làm việc mình đưa tay gõ gõ cái bàn, ý bảo Trình Chi Ngôn tới đây xem những cái ảnh chụp này.

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhủ mi, bước nhanh đi đến bàn công tác trước mặt, cúi đầu hướng tới những cái ảnh chụp trên bàn này nhìn qua.

Những thứ này...

Anh cau mày nhìn qua, toàn bộ đều là ảnh chụp đêm qua cùng buổi sáng hôm nay anh cùng với Tiểu Thỏ.

“Thầy giáo Trình.” Giáo viên chủ nhiệm đối mặt với Trình Chi Ngôn, con tức rớt cục hơi chút rớt một chút, “Cậu mang lớp là lớp hạng nhất, cái này tôi biết, các học sinh cũng vô cùng thích cậu, cái này tôi cũng biết rõ, nữ sinh lớp cậu thậm chí một đám ồn ào lúc lập gia đình gả thầy giáo Trình, tôi cũng mở một con mắt nhắm một con mắt, dù sao đều là những đứa nhỏ vị thành niên, có một chút sùng bái cùng ái mộ giáo viên mình, tôi có thể lý giải, cho tới nay, cậu ở phương diện này cũng làm được phi thường tốt, không có tiếp xúc bất kỳ một người nào, đương nhiên, ngoại trừ Trình Thi Đồng lớp cậu, bất quá cái này tôi cũng biết rõ, cô là cháu gái cậu, chuyện hai người là cùng một họ tôi liền nhìn ra.”

Giáo viên chủ nhiệm đưa tay lấy chén trà trên bàn, uống một ngụm nước, sau đó đặt xuống, tiếp tục lời nói thăm thía nói: “Nhưng mà những thứ ảnh chụp này là chuyện gì xảy ra? A? Vị học sinh này....Gọi Bạch Tiểu Thỏ đúng không?? Vừa rồi tôi hỏi qua tên cô, hai người là thật yêu đương còn ở chung? Cha mẹ học sinh biết chuyện này sao? Tôi vừa rồi hỏi cô nói, cô cái gì cũng không nói liền thẳng tắp đứng ở chỗ này như vậy, cậu nói một chút, đây rốt cuộc xem như chuyện gì?”

“...” Trình Chi Ngôn quay đầu, nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ yên lặng đứng ở nơi đó, trầm ngâm một chút, sau đó hướng tới giáo viên chủ nhiệm nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 546

Chương 548. Tình cảm lưu luyến bị phát hiện 10

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Chuyện này, tôi có thể chậm rãi giải thích cho anh nghe, bất quá vị học sinh này....Tôi cảm thấy cô vẫn lại là về lớp đi học trước là tốt hơn.”

“Đi học, học cái gì? ? Tôi phải gọi điện thoại, để cho cha mẹ của cô tới trường học một chuyến!!” Giáo viên chủ nhiệm hướng tới Trình Chi Ngôn trừng trừng mắt nói: “Còn có cậu, cũng quá kỳ cục, đừng tưởng rằng cha cậu là cục trưởng bộ giáo dục tôi sẽ nể mặt cậu, hiệu trưởng ăn một bộ, tôi không ăn bộ này, nhiều năm như vậy, thanh danh tôi trong trường học cậu cũng có thể nghe nói qua, có một số việc, đừng nói là hiệu trưởng, cho dù cha cậu đến đây, tôi cũng không nể.”

Trình Chi Ngôn một đôi mắt trong suốt nhìn giáo viên chủ nhiệm, khoe miệng gọi lên nhọt nhọt tươi cười nói: “Cái này tôi đương nhiên biết, bất quá chuyện này, tôi cảm thấy có thể có chút hiểu lầm ở bên trong, nói rõ, thực ra cũng không chuyện gì, bất quá đối với học sinh mà nói, chuyện trọng yếu nhất chính là học tập, đối với điểm này, tôi nghĩ chủ nhiệm cùng tôi đều không có bất luận cái gì bất đồng ý kiến đi.”

“...” Giáo viên chủ nhiệm trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn, trong khoảng thời gian ngắn, vậy mà không có hé răng.

“Còn nữa, nếu anh nghe tôi giải thích xong rồi vẫn lại là cảm thấy được nên mời cha mẹ, vậy gọi điện thoại để cho cha mẹ tới là được, cô đứng ở chỗ này cũng không có tác dụng quá lớn gì.” Trình Chi Ngôn thừa dịp giáo viên chủ nhiệm không nói gì quay đầu hướng tới Tiểu Thỏ thần nhiên nói: “Em về lớp học trước đi, chuyện này anh tới xử lý.”

“Được... Cảm ơn nước chanh... Ách... Thầy giáo Trình!” Tiểu Thỏ vội vàng hướng tới giáo viên chủ nhiệm chào, sau đó lại nhìn Trình Chi Ngôn một cái, rất nhanh chạy.

Giáo viên chủ nhiệm trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn, sau một lúc lâu vỗ bàn nói: “Tới, thầy giáo Trình, cậu trái lại giải thích cho tôi a.”

“Chuyện này sao. . .” Trình Chi Ngôn mỉm cười, không chút hoang mang ngồi xuống trước bàn công tác giáo viên chủ nhiệm.

Tiểu Thỏ vội vã chạy về lớp học, khoảng cách tiết tiếp theo còn có ba phút.

Cô mới vừa đi vào phòng học, đám học sinh cãi nhau kia nháy mắt liền yên tĩnh trở lại.

Ánh mắt mọi người lập tức toàn bộ tập trung trên người Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ có chút mất tự nhiên nhìn bạn học trong lớp một cái, cúi đầu, yên lặng đi trở về trên chỗ ngồi của mình.

Đợi cho cô ngồi xuống ở trên ghế, phòng học an tĩnh lập tức lại như nổ oanh.

Hai nữ sinh ngồi ở phía trước Tiểu Thỏ quay đầu từng ánh mắt thẳng tắp đánh giá Tiểu Thỏ, trong giọng nói mang theo một tia nghi hoặc hướng tới cô hỏi: “Bạch Tiểu Thỏ, cậu thật sự yêu đương cùng thầy giáo Trình? Những cái ảnh chụp này đều là thật sự??”

“...” Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn hai cô một cái, không nói gì.

“Bạch Tiểu Thỏ, nhìn không ra, bình thường nhìn cậu rất ngoan, không làm sao thích nói chuyện, không thể tưởng được cậu lại chuyện này đều đã làm ra được.” Một tổ nữ sinh, kỳ quái hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Thật sự là người không thể xem bề ngoài, nước biển không thể đo lường a.”

“...” Tiểu Thỏ cúi đầu, càng trầm mặc rồi.

“Các người đều mù quáng ồn ào cái gì a!?” Trình Thi Đồng ngồi ở bên cạnh Tiểu Thỏ nhìn không được, cô hướng tới đám nữ sinh kia dùng lực trừng mắt một cái, sau đó trong thanh âm mang theo một tia oán giận nói: “Không biết chuyện tình không nên nói lung tung!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 547: Buộc phải che giấu

Chương 549: Buộc phải che giấu

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Cậu hiểu, cậu hiểu thì cậu tới giải thích một chút đi.” Vừa nhìn về phía Trình Thi Đồng nữ sinh vừa nói với vẻ châm chọc: “Nếu không làm được thì cả cậu cũng bị nhốt bên trong cái trống chứ? Nha..... Đúng rồi, Trình Thi Đồng, cậu cũng là cháu gái ruột của thầy giáo Trình nha, như thế nào, chính bạn học cùng bàn trong lớp trong chớp mắt đã biến thành thím của mình, cảm giác này không tệ chứ???”

“Cậu câm miệng lại cho tôi!” Trình Thi Đồng không nhịn được hướng về nữ sinh kia rống lên một tiếng.

“Tớ câm miệng lại thì có lợi ích gì, học sinh trong trường đều nhìn thấy, cô ấy kéo tay thầy giáo Trình, cười rất vui vẻ, còn chủ động hôn thầy giáo Trình, không thể tin được, chính cô ta chủ động câu dẫn người khác đấy!”

Cái nhóm nữ sinh vừa nhìn thấy Trình Thi Đồng tức giận, càng thêm lo sợ mọi người sẽ bàn tán lung tung.

“Không được nói lung tung.”

Cố Ninh Thư ở phía sau nghe các cô nói những lời kia, không nhịn được nhú nhú mày, đứng ra chặn lại nói.

“Cố Ninh Thư, chúng tớ nói lung tung sao? Chuyện này giấy trắng mực đen, nha, không đúng, bức ảnh màu sắc rực rỡ, người ở phía trên, ai nhìn lại không biết là Tiểu Thỏ??? Ai nói lung tung hả? Còn chụp được ảnh đi ra vào nhà rồi, còn muốn ngụy biện???”

“.....”

Cố Ninh Thư cùng Trình Thi Đồng cau mày, mắt thấy tình hình trong lớp đã loạn đến mức không thể ngăn cản, vừa lúc đó, Thân Tử Hạo trong tay cầm quyển sách Tiếng Anh, tự nhiên đi vào lớp học.

“Xảy ra chuyện gì, ồn ào hết cả lên, yên tĩnh một chút, đem sách Tiếng Anh ra, chuẩn bị học bài.” Thân Tử Hạo tiện tay đem quyển sách Tiếng Anh của mình, đặt ở trên bục giảng, nhìn một mảnh tình hình hỗn loạn ở trong lớp, không nhịn được đưa tay gõ gõ bục giảng hướng về dưới lớp nói.

Sau khi tất cả học sinh nghe thấy câu nói này, trong nháy mắt tất cả trở nên yên tĩnh.

Có điều trong chốc lát, lại có người không sợ chết, hướng về phía Thân Tử Hạo la lớn: “Sư mẫu! Có người dám công khai cướp tượng công của người! Người đó ở chung một nhà với tượng công của người!”

“Cái gì!?” Thân Tử Hạo nghe xong lời này, trong thời gian ngắn, trở nên ngây ngẩn cả người.

Có người dám cướp tượng công!

Ai vậy!?!?

Gan to như vậy, dám bắt nạt ngay trên đầu anh ta u!?

Thế nhưng.....

Chờ chút, tượng công sao!?

Trong nháy mắt, trong đầu Thân Tử Hạo né qua những điểm nghi vấn này, hướng về phía dưới bục giảng, nghiêm mặt với học sinh nói: “Các em chớ nói

lung tung! Thầy giáo vốn là đàn ông, ở đâu ra tướng công chứ!!”

“Thật sự! Thầy giáo Thân! Có người cùng với thầy giáo Trình có mối quan hệ mờ ám, còn ở chung, chuyện này ngài không phải là không biết gì chứ??” Tất cả học sinh lập tức hướng về Thân Từ Hạo nói.

“Xảy ra chuyện gì?” sau khi Thân Từ Hạo nghe xong lời đó, khẽ cau mày, đôi mắt liếc nhìn về phía Tiểu Thỏ.

Chẳng lẽ có người làm thứ ba, đoạt Tiểu Thỏ của Trình Chi Ngôn?

Chuyện này không hợp lý nha, không phải mỗi ngày hai người họ sau khi tan học đều cùng nhau về nhà sao?

“Chính là Tiểu Thỏ! Có học sinh lớn giọng hô: “Thầy giáo không phải là người không nhìn thấy, vừa nãy trên bảng thông báo có dán ảnh cô ta hôn thầy giáo Trình, thầy giáo Trình chúng ta đẹp trai, ưu tú như vậy, làm sao có khả năng để ý đến cô ta như vậy, nhất định là do cô ta câu dẫn thầy giáo Trình của chúng ta!”

“Đúng vậy, đúng vậy! Mặc kệ là nhìn từ góc độ nào, đều là cô ta chủ động đầu tiên, thật là không nhìn ra, một người có thành tích học tập bình thường như vậy, lại có tư tưởng xấu xa như vậy!” Lập tức có học sinh khác lên tiếng phụ họa.

“.....” Tiểu Thỏ đang ngồi, nghe những học sinh kia nói, cảm thấy chính mình sắp khóc đến nơi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 548: Buộc phải che giấu 2

Chương 550: Buộc phải che giấu 2

Editor Quỳnh Nguyễn

“Từng người từng người các em, đang nói linh tinh chuyện gì đấy!?” Thân Từ Hạo dùng sức vỗ vỗ bực giảng hướng về các học sinh hét lớn: “Các em biết chuyện này như thế nào hay sao? Mà ở chỗ này đoán mò lung tung!?”

“.....”

Tất cả học sinh lập tức trở nên yên lặng.

Nhưng mà từng ánh mắt đều nhìn chăm chăm vào Thân Từ Hạo.

“Thầy giáo Thân, thầy biết chuyện gì đang xảy ra hay sao?” Đang trong bầu không khí vô cùng yên tĩnh, một người liền hướng về phía Thân Từ Hạo hỏi.

“.....” Thân Từ Hạo đưa mắt nhìn học sinh kia, đang chuẩn bị nói gì đó, bất chợt chuông reo báo hiệu vào học vang lên.

“Trước hết vào học, cảm không được thảo luận lại chuyện này!” Thân Từ Hạo hướng về phía học sinh, về mặt dữ tợn nói, sau đó tura tay mở quyển sách Tiếng Anh của chính mình, tiếp tục nói: “Bây giờ, mở sách tới trang 178, bắt đầu buổi học.”

“.....”

Tất cả học sinh cũng không còn bàn tán chuyện kia, khắp nơi trong phòng học vang lên tiếng xột xoạt âm thanh lật sách.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, liếc nhìn Thân Từ Hạo trên bục giảng, bất chợt cảm thấy vô cùng cảm kích đối với thầy.

Nhưng mà những học sinh trong lớp lúc này, không ngừng xoay đầu lại hướng về phía Tiểu Thỏ vài lần, sau đó lại nhỏ giọng xì xào bàn tán.

Trình Thi Đồng hướng về những học sinh đó, dùng hết sức mà trợn mắt một chút, sau đó đưa tay cầm lấy bàn tay lạnh lẽo của Tiểu Thỏ nói: “Không có chuyện gì đâu, chú tớ nhất định sẽ xử lý tốt chuyện này, cậu đừng lo.”

“Ừ.” Tiểu Thỏ gật gù, dùng hết sức kiềm chế nỗi bất an trong lòng, hướng về Trình Thi Đồng nói: “Tớ tuyệt đối tin tưởng anh..... Chỉ là.....”

“Chỉ là chuyện gì?” Trình Thi Đồng nhìn Tiểu Thỏ, thấp giọng hỏi.

“Dù sao chuyện giáo viên với học sinh.....” Ánh mắt Tiểu Thỏ đang nhìn chăm chăm vào quyển sách tiếng Anh, vốn đang xem, lại chợt phát hiện ngay cả

một chữ cũng không học vào:“ Dù sao là mối quan hệ giữa học sinh với học sinh, đối với trường thì ảnh hưởng không tốt đến danh tiếng.....”

“Tớ hiểu.” Trình Thi Đồng vỗ vỗ vai Tiểu Thỏ, nhỏ giọng nói:“ Không có chuyện gì, ngược lại chú của tớ không phải muốn cả đời làm giáo viên, chú tớ không phải đã nói với cậu rồi sao, năm nay là bắt đầu kiểm tra thi nghiên cứu sinh, chờ chú tớ sau khi thi đậu nghiên cứu sinh, cũng vừa lúc cậu lên Nam Kinh học đại học, chú tớ cũng lên Nam Kinh nghiên cứu, hai người không phải sẽ ở cùng nhau sao.”

“Ừ.” Tiểu Thỏ gật gù, nhưng cảm giác trong lòng vẫn thấy bất an vô cùng.

Buổi học hôm nay, cô đều không thể tiếp thu được lời giảng của Thân Từ Hạo.

Một lúc suy nghĩ tự nhiên đến, một lúc suy nghĩ lại bay đi, thật không biết cách nào để tập trung tinh thần.

Kỳ thực cô cũng muốn nhắn tin cho Trình Chi Ngôn, hỏi anh tình hình bên đó như thế nào rồi, nhưng cũng lại lo lắng anh cùng giáo viên chủ nhiệm nói chuyện, cần bản không có thời gian dùng điện thoại đi động.

Sắp đến lúc tan học, đột nhiên một tờ giấy bay tới.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy cái gì đó đập vào đầu, cúi xuống nhìn lại, chỉ thấy trên bàn của cô xuất hiện một cục giấy.

Cô quay đầu lại nhìn một chút xem ai ném cục giấy tới, nhưng những học sinh ngồi phía sau, từng người từng người đang ngồi nghiêm túc nghe Thân Từ Hạo giảng bài, dường như không có ai phát hiện chuyện này.

Tiểu Thỏ chần chờ một lúc, liền đem tờ giấy kia mở ra.

Trên giấy dùng bút lông màu đen, một hàng chữ viết xiêu xiêu vẹo vẹo.

Tiểu Thỏ, có phải cậu cùng thầy giáo Trình đã cùng lên giường? Như thế nào, cảm giác tốt không? Ha ha ha ha .....

“.....”

Tiểu Thỏ yên lặng nhìn dòng chữ trên tờ giấy, ra sức mà cắn lấy môi mình.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 549: Buộc phải che giấu 3

Chương 551: Buộc phải che giấu 3

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Làm sao vậy?” Trình Thi Đồng nhìn thấy Tiểu Thỏ yên lặng cúi đầu nhìn chằm chằm tờ giấy trên bàn, liền tiến tới.

Sau đó, cô liền thấy nội dung bên trong tờ giấy.

“Mẹ kiếp!!! Cái này do ai viết!?” Trình Thi Đồng cầm lấy tờ giấy, không nhịn được chửi thề một tiếng.

“Không biết.”

Tiểu Thỏ lắc đầu, dòng chữ trên tờ giấy viết xiêu xiêu vẹo vẹo, nhất định là do cố ý viết thành như thế, làm cho người khác không thể nhận ra là do ai ném tới.

“Khốn kiếp! Quả thực là muốn chọc giận lão nương rồi!” Trình Thi Đồng nhìn tờ giấy càng cảm thấy nổi nóng, cô cầm lấy tờ giấy trong tay, vo tròn lại, lão nương chờ, chờ hết giờ học, nhất định sẽ tìm ra ai viết, xem lúc đó lão nương xử người như thế nào!

“Đừng nóng giận.” Tiểu Thỏ đưa tay vỗ vỗ Trình Thi Đồng, thờ dài một hơi nói:“ Tớ còn không tức giận, cậu tức giận cái gì!”

“Tớ đương nhiên là tức giận rồi, đám người này quả thật không biết xấu hổ, suy nghĩ thật xấu xa rồi!” hàm răng Trình Thi Đồng nghiến chặt lại.

“Ài.....” Tiểu Thỏ nhự nhàng thờ dài một cái, trước đây cô luôn cảm giác bạn bè trong lớp rất đáng yêu, mỗi người đều rất tốt, đến bây giờ, mới phát hiện, lòng người thật khó đoán.

Trước khi buổi học kết thúc, loa trong lớp đột nhiên vang lên:

“Toàn thể học sinh chú ý, toàn thể học sinh chú ý, sau khi hết buổi học, xin mời tập hợp thành hàng ở sân luyện tập, xin mời tập hợp thành hàng ở sân luyện tập, có chuyện quan trọng cần thông báo. Lặp lại lần nữa, toàn thể.....”

Thân Tử Hạo đang giảng dạy, hơi ngần ra, sau đó không tự chủ được đưa mắt nhìn lên người Tiểu Thỏ.

Chuyện quan trọng cần thông báo..... Sẽ không có liên quan đến chuyện của Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn chứ???

Những học sinh trong lớp học, cũng từng người từng người xoay đầu lại, ánh mắt đều tập trung trên người Tiểu Thỏ, trong nháy mắt, phòng học lại bắt đầu vang lên những tiếng xì xào bàn tán.

Đội tiếng chuông tan học sau đó vang lên.

Thân Tử Hạo cất quyền tiếng Anh, hướng về những học sinh trong lớp, âm thanh lạnh lạnh nói:“Được rồi, tan lớp, bắt đầu tập hợp đến sân luyện tập xếp hàng đi.”

Tất cả học sinh liếc mắt nhìn nhau, kêu gọi một hồi, toàn bộ đều đứng dậy, bắt đầu ra khỏi phòng.

Ánh mắt Thân Tử Hạo lần thứ hai tập trung lên người Tiểu Thỏ, sau đó hướng về cô mỉm cười, cầm lấy quyền sách của mình, bước ra khỏi lớp.

Trên sân trường, tất cả đều là đầu người.

Cái gọi là chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền trăm dặm.

Bất quá sau một buổi học ngắn ngủi, tất cả các học sinh thông qua các cách khác nhau, tất cả đều biết chuyện này.

Thậm chí còn có người chụp được bức ảnh trên bảng thông báo, truyền khắp nơi.

Vào lúc này, hiệu trưởng cũng thầy chủ nhiệm, đang đứng dưới quốc kỳ với vẻ mặt vô cùng nghiêm túc, trước mặt để micro, ánh mắt quét qua tất cả học sinh một vòng.

“Mọi người đến đông đủ cả chứ?” Thầy chủ nhiệm tiến đến micro, cau mày nhìn một vòng, sau đó ngữ khí nghiêm túc nói:“Liên quan tới giờ nghỉ giải lao sáng nay, ở bảng thông báo của trường truyền ra những bức ảnh kia, người nào đó còn viết những chữ như vậy, sau đó đã có những học sinh trong trường đã nhanh chóng lan truyền chuyện đó, cho nên trước mắt, tôi cảm thấy cần thiết phải triệu tập toàn thể học sinh, làm sáng tỏ chuyện hiểu lầm sáng nay.”

Thầy chủ nhiệm vừa mới nói xong, phía dưới những học sinh kia bắt đầu trở nên rối loạn.

Hiểu lầm???

Đã bị được người khác chụp ảnh được, lại vẫn nói là hiểu lầm???

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 550: Bắt buộc phải giấu 4

Chương 552: Bắt buộc phải giấu 4

Editor Quỳnh Nguyễn.

Hiệu trưởng cau mày nhìn cảnh tất cả học sinh trên sân trường đang trở lên rối loạn, không nhận được lớn giọng nói:“Yên lặng, tất cả yên lặng cho tôi _____!!!”

Học sinh đang ầm ĩ phía dưới, sau một hồi thì thầm to nhỏ với nhau, bắt đầu trở lên yên tĩnh.

“Bên dưới, mời thầy giáo Trình Chi Ngôn, giải thích cho mọi người đầu đuôi sự việc.” Thầy chủ nhiệm một tay đỡ micro, một tay chỉ về hướng Trình Chi Ngôn ra dấu “Xin mời”, sai đó liền lui ra phía sau.

Trình Chi Ngôn khẽ mỉm cười, đưa tay kéo kéo ca-ra-vat trên áo sơ mi trắng, chậm rãi đi trước mặt micro.

Ánh mắt của anh hơi rũ xuống nhìn lướt qua những học sinh trên sân trường, sau đó ánh mắt dừng lại tại vị trí lớp học chính mình.

Dù ở đây tất cả học sinh mặc đồng phục học sinh như nhau, anh vẫn như cũ, vẫn đưa mắt tìm đến vị trí của Tiểu Thỏ.

Vào giờ phút này, đôi mắt trong sáng, thân thiết trên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đang nhìn vào mình.

Trình Chi Ngôn đưa tay, đỡ lấy micro, sau đó hắng giọng một cái, âm thanh trầm thấp nói: “Vừa nãy lúc giữa giờ giải lao, bên cạnh bảng thông báo dán những bức ảnh kia, chắc là tất cả mọi người đều đã nhìn thấy, tôi không biết là ai đã dán những bức ảnh này, cũng không biết người đó vì sao lại làm ra chuyện này, tôi chỉ muốn nói, có một số việc trước khi đưa ra kết luận, thì trước tiên phải tìm hiểu cho kĩ.”

“.....”

Trên sân trường tất cả học sinh, nhìn Trình Chi Ngôn dưới quốc kỳ.

Gương mặt trắng nõn như ngọc, đôi mắt sáng, con người lập lòe hào quang óng ánh, lúc ánh mắt của anh lướt quay toàn trường, những học sinh trong lòng đang đoán mò chuyện lúc này, không nhận được đều cúi đầu xuống.

“Đối với những bức ảnh kia, tôi nghĩ nó không sai.....” Tiếng nói của anh dừng lại một chút, sau đó mỉm cười nhìn toàn bộ học sinh, chậm rãi nói từng chữ từng chữ: “Trong hình là học sinh Tiểu Thỏ đang hôn một người, người đó đúng là tôi, cùng với cô đi vào thang máy là tôi, lái xe đưa cô ấy về nhà cũng là tôi.....”

“Rào _____” một tiếng, những học sinh trên sân trường đều bắt đầu nghị luận.

Tất cả học sinh trong lớp Tiểu Thỏ đều quay lại nhìn cô, trong ánh mắt có ao ước, có đồng tình, may mắn, tai họa, cũng có lo lắng sầu lo.

“Yên lặng! Yên lặng! Tất cả yên lặng cho tôi!” Hiệu trưởng nhìn những học sinh trên sân trường, tiến lên một bước, đứng trước micro hét to mấy tiếng.

Vài giây sau, những học sinh đang thảo luận kia mới bắt đầu từ từ yên lặng trở lại.

“Ta không phủ nhận..... Hai người chúng ta đúng là ở chung một chỗ.” Trình Chi Ngôn trầm mặc một chút, sau đó mỉm cười nhìn toàn trường nói: “Nhưng đó là bởi vì, tôi là anh trai cô ấy.”

“Cái gì?”

“Cái gì chứ!?”

“Rốt cuộc đang xảy ra chuyện gì???”

Trong nháy mắt những học sinh kia lại trở lên rối loạn.

“Lừa gạt nha, bây giờ bị mọi người phát hiện hai người ở chung, liền nói là anh em, có ma mới tin!!!”

“Chính là, nhất định là vì sợ Tiểu Thỏ bị nhà trường xử lý kỷ luật nên mới nói như vậy!!!”

“Đúng vậy nha, nghĩ chúng ta là người ngu hay sao!!!”

“.....”

Tiểu Thỏ nghe những học sinh xung quanh nói những lời kia, không nhận được đưa tay nắm chặt vào nhau.

“Nha, tôi nghe nói có những học sinh không có tin lời của tôi.” Trình Chi Ngôn đứng phía trước sân luyện tập, neho mắt nhìn những học sinh bên dưới, mỉm cười nói: “Mọi người đều tin vào những bức ảnh kia là thật, như vậy trên bảng thông báo, tôi một lần nữa dán một ít bức ảnh, mọi người có thể đi nhìn một chút!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 551: Bắt buộc phải giấu 5

Chương 553: Bắt buộc phải giấu 5

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Được rồi, liên quan đến việc giải thích về chuyện này, chính là như thế này, các bạn học sinh cũng đã biết, vì vậy, xin đừng nghe vào những tin đồn bậy bạ, không nên ở bên ngoài bàn tán đến chuyện thầy giáo với học sinh! Nếu tôi biết được, tôi nhất định sẽ điều tra đến cùng xem ai đã tung tin đồn này ra ngoài! Còn nữa, những bức ảnh bị dán nhầm phán tán tin đồn trước bảng thông báo, tôi sẽ cùng với ban quản lí của trường sẽ đi thu thập chứng cứ, nếu tôi tìm ra được, tuyệt đối sẽ không dễ dàng bỏ qua chuyện này!!!” Hiệu trưởng đang đứng cạnh Trình Chi Ngôn, cầm micro hướng về phía học sinh bên dưới sân trường nói lớn: “Đều nghe rõ chưa??”

“Nghe rõ rồi.....” Trên sân trường, âm thanh chênh lệch không đồng đều của học sinh vang lên.

“Nói to lên! Tôi không nghe thấy gì!”

“Nghe! Rõ! Rõ!” Tất cả học sinh đều ra sức hét lớn trả lời.

“Tan họp!” Hiệu trưởng hài lòng gật gù, vung tay lên ra hiệu giải tán.

Những học sinh kia vừa nghe lên hai chữ “Tan họp”, lập tức hướng tới bảng thông báo chạy tới thật nhanh.

Trên bảng thông báo, những dòng chữ bình luận về mối quan hệ giữa Tiểu Thỏ với giáo viên chủ nhiệm, đều đã bị xóa sạch.

Thay vào đó, dán từng cái bức ảnh chính tề.

Bên trong một bức ảnh, mặc một áo em bé, Tiểu Thỏ bím tóc tết thật dài, cầm trong tay kẹo bông, đang nhếch môi cười, khoe mắt cô còn mang theo một giọt nước mắt, mà đứng ở sau lưng cô là Trình Chi Ngôn, xem ra đang còn học tiểu học, trên cổ còn mang khăn quàng đỏ, chỉ là trên mặt đang nhìn Tiểu Thỏ với vẻ đầy ghét bỏ.

Còn một bức ảnh Trình Chi Ngôn mặc đồng phục Nhất Trung, ngồi trên xe đạp, một chân chống đất, cái chân còn lại để trên bàn đạp, đang quay đầu lại nhìn xem người ngồi phía sau. Người ngồi ghế sau, là Tiểu Thỏ đang thắt khăn quàng, tay ôm cặp sách, đang hướng về phía ông kích tạo dáng, nhe răng ra cười, không thấy hai răng cửa đâu.

Lại tiếp đó, còn có hai người là Lão Trình cùng với Chu Nguyệt chụp ảnh chung, Trình Chi Ngôn đứng giữa lão Trình với Chu Nguyệt, còn Tiểu Thỏ đang ngồi trên cổ của lão Trình, trong tay còn đang cầm một miếng dưa hấu, miệng cười toe toét.

Còn có một đồng bức ảnh được chụp trong vườn sở thú, ở nhà, ở trên đường, ở trong trường học.

Cơ bản là những bức ảnh chụp hai người từ nhỏ đến lớn.

Cuối cùng là mấy bức ảnh, chính là lúc nghỉ giải lao được dán trên bảng thông báo.

Nhưng mà sau khi nhìn qua một đồng bức ảnh từ khi còn bé, lại nhìn những bức ảnh này, nếu nói là “thân thiết”, tất cả mọi người cũng không cảm thấy có gì là kỳ quái.

Anh em sao, ở chung một chỗ vốn là bình thường, huống chi trong hình còn có ảnh chụp chung với người nhà, ai mà không có anh, chị, cùng anh trai, chị gái của mình hôn lên mặt, khoác cánh tay, đều là những chuyện bình thường, cho dù hôn môi thì cũng không có chuyện gì là quá đáng nha.....

Những học sinh nghĩ sẽ có chuyện kinh thiên động địa, lập tức trở lên thất vọng vô cùng.

Ài.....

Thật là vô vị nha.....

Người nào tè nhạt như vậy, đi dán những bức ảnh thế kia chứ.....

Không phải là yêu thầm thầy giáo Trình không thành công, liền muốn đổ oan cho người ta một cái chứ???

Có điều trong thời gian ngắn mấy phút, tất cả học sinh quan tâm tới chuyện này, lập tức chuyển hướng sang xem ai là người chụp trộm những bức ảnh đó.

Tiểu Thỏ đứng trước bảng thông báo, đưa mắt nhìn sát những bức ảnh dán ở trên kia.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tríc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 552: Buộc phải che giấu 6

Chương 554: Buộc phải che giấu 6

Editor Quỳnh Nguyễn.

Tiểu Thỏ đứng trước bảng thông báo, đưa mắt nhìn sát những bức ảnh dán ở trên kia, những bức ảnh đó, đều đặt trong một quyển album trong cái ngăn kéo ở trong phòng Trình Chi Ngôn.

Cô nhớ lúc mình lật quyển photo album này, một bên hướng Trình Chi Ngôn nhỏ nước miếng:“ Tại sao trong mỗi bức ảnh chụp em, em cười nhìn ngu đến vậy???”

Trình Chi Ngôn đến gần liếc mắt một cái, sau đó nhún vai một cái, trả lời với vẻ mặt muốn ăn đòn:“Bời vì anh thích đáng vẻ cười khúc khích của em.”

Vậy mà lúc này, cô đứng ở chỗ này, lại đột nhiên cảm thấy, may là chính mình trong bức ảnh cười vẻ ngây ngô, không có biết cách tạo dáng, nếu không, nói không chừng những người kia còn muốn truyền ra những chuyện không tốt về anh em rồi.

Trình Thi Đồng đứng bên cạnh Tiểu Thỏ, cũng ngẩng đầu nhìn lên những bức ảnh, vừa xem vừa cười:“ Không phải chứ Tiểu Thỏ, cậu làm sao lại cười thành như vậy, nhìn vui mừng đấy chứ?? Ôi, chú tổ đời trước tạo phải nghiệt gì, kiếp này mới gặp phải nữ..... Àch .... em gái như cậu nha.....”

Em gái nha.....

Tiểu Thỏ quay đầu lại, nhìn Trình Thi Đồng một chút, trong nháy mắt toàn bộ bất an trong lòng đều biến mất.

Chỉ cần hiệu trường đồng ý với điều này, đừng nói là cô cùng Trình Thi Đồng làm anh em, dù có làm chị em cô cũng đồng ý nha!

“Đi thôi, trở về phòng học đi!” Tiểu Thỏ thở dài một hơi nhẹ nhõm, đưa tay kéo ống tay áo Trình Thi Đồng, thấp giọng nói.

“Ừ.” Trình Thi Đồng gật gù, vui vẻ cùng Tiểu Thỏ đi về lớp học.

Lần này, hai người đi vào trong phòng học, tuy rằng bạn trong lớp, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm vào Tiểu Thỏ, thế nhưng ánh mắt khác rõ ràng, lần này có vẻ thân thiện hơn nhiều.

Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng về chỗ ngồi của mình, ngồi xuống.

Lập tức có người cười hi hi đến gần nói:“ Tiểu Thỏ, sao cậu không nói sớm cậu cùng thầy giáo Trình là anh em, làm mọi người còn hiểu lầm cậu.”

“Đừng vậy nha, đừng vậy nha, nếu sớm biết cậu là em gái của thầy giáo Trình, tớ nhất định sẽ giúp cậu ngăn những lời đồn kia!” Một người khác tiến tới phụ họa.

“Thôi đi, vừa người các cậu nói Tiểu Thỏ của chúng ta như thế nào, các cậu cho rằng tớ mất trí nhớ sao?” Trình Thi Đồng nhìn hai người họ đầy vẻ khinh bỉ, trong giọng tràn đầy khinh thường nói:“ Cái gọi là làm mọi người hiểu lầm, lẽ nào chuyện này là Tiểu Thỏ sai sao, chính suy nghĩ xấu xa của từng người các cậu, suy nghĩ xấu xa về người khác, quay đầu lại vẫn là người khác không đúng? Thật sự là chưa từng gặp ai không biết xấu hổ như vậy, nếu tớ là cậu, tớ đây biết điều một chút thì không lại đây nói chuyện cùng Tiểu Thỏ!”

Trình Thi Đồng người này, đừng xem bình thường tươi cười hơn hờ, nếu chọc tới cô, một cái miệng, cũng đủ để đem người khác vào chỗ chết.

Vừa nãy hai học sinh bị cô nói một trận, trên mặt bùng bùng tức giận, nhưng lại không tiện phát tác, chỉ biết kim nén, trở về chỗ ngồi của mình.

Trình Thi Đồng trừng mắt với hai người, đưa tay vỗ vỗ vai Tiểu Thỏ, an ủi cô nói:“ Không có chuyện gì, đừng lo lắng!”

Tiểu Thỏ dở khóc dở cười, nhìn Trình Thi Đồng nói:“ Tớ đã có cậu hộ tống bên cạnh, có thể có chuyện gì được chứ..... Tớ đang lo lắng cho người khác bị cậu mắng tức mà chết thôi!”

“Đáng đời những người đó!” Trình Thi Đồng bĩu môi khinh thường, nếu không vì Tiểu Thỏ, cô cũng chẳng muốn nói chuyện với những người đó!

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 553: Buộc phải che giấu 7

Chương 555: Buộc phải che giấu 7

Editor Quỳnh Nguyễn.

Nhưng mà Tiểu Thỏ không nghĩ tới là, lúc tan học buổi học, Tiểu Hàm lại đến tìm cô.

Cậu ta có chút ngại ngùng đứng ở cửa phòng học Tiểu Thỏ, vừa nhìn thấy Tiểu Thỏ hướng về chỗ cậu ta đi tới, khuôn mặt trắng nõn bỗng nhiên đỏ dần lên.

“Tiểu Hàm, cậu tìm tớ? Tiểu Thỏ nhìn cậu ta đầy nghi hoặc.

“Ừ.” Tiểu Hàm gật gù, đôi mắt ngượng ngùng nhìn Tiểu Thỏ, sau đó đi thẳng vào vấn đề hỏi: “Tiểu Thỏ, thầy giáo Trình.... Đúng là anh trai cậu sao?”

“A?” Tiểu Thỏ ngẩn người ra, ngẩng lên nhìn cậu ta, chần chừ một chút, sau đó nhắm mắt lại nói: “Phải.... Đúng vậy.....”

“Vậy là thầy ấy không phải là bạn trai của cậu phải không?” trên khuôn mặt Tiểu Hàm lúc này như mặt trời lúc bình minh.

“Cái này.....” Tiểu Thỏ kéo kéo môi, hai chữ “Không phải”, thậm chí có chút không nói ra được

Tiểu Hàm nhìn dáng vẻ cùi đầu ngượng ngùng của Tiểu Thỏ, cho rằng cô đang thẹn thùng.

Cậu ta nhất thời vui vẻ, mỉm cười nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Nếu như vậy, bạn Tiểu Thỏ, tớ có thể theo đuổi cậu được không?”

“Cái gì?” Tiểu Thỏ bất chợt giật mình.

Tiểu Hàm đáng người cao cao đứng trong hành lang, che một phần ánh mặt trời chiếu xuống, cậu ta cúi đầu nhìn Tiểu Thỏ, rất chăm chú nói: “Bạn Tiểu Thỏ, thật ra tớ từ lâu đã yêu thích cậu, thế nhưng tớ vẫn nghĩ thầy giáo Trình là bạn trai cậu.... Vì thế, tớ không dám hướng về cậu biểu lộ..... Ngày hôm nay tớ mới biết, thì ra thầy ấy là anh trai cậu, lúc nghe tin tức đó, tớ thật sự rất vui vẻ, cậu..... Cậu có thể suy nghĩ một chút về tớ được không?”

Tiểu Thỏ trong nháy mắt đầy kinh ngạc.

Cho tới bây giờ, cô đều cho rằng Tiểu Hàm coi mình là bạn bè, không nghĩ tới, cậu ta giống như anh nói, là yêu thầm chính mình.....

Nhưng mà..... Trước mắt.....

Tiểu Thỏ đang còn do dự làm sao từ chối cậu ta, ánh mắt vừa liếc, đã thấy Trình Chi Ngôn cầm quyển sách vật lý trong tay, đang dựa người vào bờ tường cách hai người không xa, trên mặt như đang cười nhìn hai người.

Anh..... Anh đứng ở đó từ lúc nào???

Những lời vừa rồi, có phải anh đều đã nghe hết???

Trong lòng Tiểu Thỏ, nhất thời như cảm thấy..... cảm thấy bị bắt quả tang.

Cô có chút lúng túng nhìn Tiểu Hàm, sau đó chần chừ, nhỏ giọng nói: “Cái đó..... Chuyện đó..... Có chút quá đột ngột, có thể..... Để tớ suy nghĩ thêm nha?”

“Được.” Tiểu Hàm gật gù, một mắt đen nhánh lập lòe ánh hào quang nhìn Tiểu Thỏ nói: “Tớ biết tớ đột nhiên nói chuyện này khiến cậu sợ, thế nhưng hy vọng cậu có thể nghiêm túc suy nghĩ một chút.”

Cậu ta nói xong những lời này, hướng về Tiểu Thỏ mỉm cười, sau đó rời đi.

Tiểu Thỏ vừa thấy cậu ta rời đi, quay đầu nhìn lại về phía Trình Chi Ngôn, Trình Chi Ngôn cũng đang tiến về phía cô.

“Anh..... Anh....” Tiểu Thỏ có chút lúng túng nhìn anh, nhẹ giọng kêu một tiếng.

“Hình như anh đến không đúng lúc thì phải???”

Đến gần, Tiểu Thỏ mới nhìn rõ ràng trên khuôn mặt anh cười mà như không cười.

“Ạch..... Ha ha ha..... Anh..... Thầy giáo Trình, sao lại đến đây vậy???”

“Vừa mới tan học, đang dự định đi an ủi em một chút.” Trình Chi Ngôn hướng về cô vẫy vẫy quyển sách vật lý trong tay nói: “Xem ra đã có người khác nhanh chân đến trước rồi.”

Chương 554: Buộc phải che giấu 8

Chương 556: Buộc phải che giấu 8

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Ài, cái gì mà nhanh chân đến trước chứ, vừa rồi bạn học Tiểu Hàm chỉ đến nói chuyện với em mấy câu mà thôi.” Tiểu Thỏ hướng về Trình Chi Ngôn cười cười, âm thanh yếu ớt nói: “Anh, anh định lúc này đi đâu vậy?”

“Nha..... Anh dự định đi nhà ăn ăn cơm.” Trình Chi Ngôn hướng về Tiểu Thỏ khẽ mỉm cười, đưa tay sờ sờ đầu cô nói: “Đi cùng với anh chứ, ngược lại bây giờ giáo viên, học sinh toàn trường đều biết hai chúng ta là anh em rồi.”

“Ừ, được.” Tiểu Thỏ gật gù, lập tức cười hi hi đi theo phía sau, cùng Trình Chi Ngôn tiến tới nhà ăn.

Thật ra chuyện này cũng không xấu, trước giờ cô vẫn lo lắng mối quan hệ của mình cùng Trình Chi Ngôn bị mọi người phát hiện được, vì vậy mỗi sáng sớm Trình Chi Ngôn đưa cô đi học, đều dừng lại ở một cái hẻm nhỏ cách xa cổng trường, buổi trưa cô cũng không dám đi tìm Trình Chi Ngôn đi ăn cơm, thậm chí lúc đi đến phòng tự học buổi tối, cô đều phải chờ bạn cùng lớp đến đầy đủ, mới từ từ cầm theo cặp sách đi đến phòng làm việc tìm anh.

Bây giờ, anh đem những bức ảnh đó ra, nói hai người là anh em, trong lòng cô dĩ nhiên là được trút đi gánh nặng.

Ài..... Rốt cuộc không cần lại trốn tránh nữa rồi!!

Rốt cuộc có thể quang minh chính đại sống vai cùng anh đi trong trường rồi.

Đoạn đường đi tới nhà ăn, có không ít học sinh nhìn thấy hai người.

Chỉ là kể từ khi biết hai người là anh em, cũng không còn tâm lý tò mò mối quan hệ, không biết vì sao, bọn họ cảm thấy Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ là chuyện bình thường rồi.

Cũng không phải nói hai người ngũ quan có bao nhiêu giống.

Mà động tác hai người bước đi, lúc cười khoe miệng cong lên, còn có động tác khác, về cơ bản là giống nhau như đúc.

Loại hành vi về động tác cũng như diện mạo đều tương tự nhau, phải là nhiều năm ở chung với nhau mới có thể giống nhau như vậy.

Vì vậy, mọi người càng thêm tin tưởng hai người là anh em rồi.

Chỉ là.....

Tại sao rõ ràng là anh em..... Họ lại không giống nhau???

Chẳng lẽ một người mang họ mẹ, một người mang họ cha???

Hay là họ là anh em họ???

Ài.....Lúc mở cuộc họp, thầy giáo Trình tại sao không nói thêm một chút, khiến bây giờ mọi người lại phải thêm suy đoán về hai người.

Trình Chi Ngôn đang thả bước phía trước Tiểu Thỏ, đột nhiên bước chậm lại, hơi cúi đầu, nhìn Tiểu Thỏ bên tay phải của mình, âm thanh trầm thấp mà ôn nhu gọi cô một tiếng: “Tiểu Thỏ.”

“Hả.” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt nhìn về phía Trình Chi Ngôn.

“Em..... Cảm thấy anh trước mặt mọi người nói như vậy..... Có thích hợp không???” Trình Chi Ngôn có chút chần chờ hỏi cô một tiếng, dù sao chuyện này anh cũng quyết định rất vội vàng, trước đó cũng không có hỏi qua ý kiến của cô.

Bây giờ nghĩ lại một chút, một cô gái không hiểu chuyện gì, đột nhiên từ người yêu lại biến thành em gái của mình, đột nhiên thay đổi, trong lòng cũng sẽ có chút gì đó không thoải mái.

“Nói chuyện gì???? Nói chúng ta là anh em sao???” Tiểu Thỏ hơi ngăn người ra, sau đó lắc lắc đầu, hướng về Trình Chi Ngôn nói: “Không sao, như vậy không phải là vô cùng tốt hay sao, lại nói chúng ta vốn là anh em, anh, anh nói đúng không?”

“.....” Trình Chi Ngôn không biết nói gì, khẽ cau mày nhìn Tiểu Thỏ, âm thanh nặng nề nói: “Chúng ta lúc nào..... Vốn là anh em hả????”

Chương 555

Chương 557. Buộc phải che giấu 9

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ai nha, em nói đùa, anh nghiêm túc như vậy làm gì?” Tiểu Thỏ hướng về phía Trình Chi Ngôn làm mặt quỷ, tiếp tục nói: “Em cảm thấy anh nói hai ta là anh em rất tốt a, như vậy trường học sẽ không bị đồn đại sư đồ luyện liên lụy, các học sinh cũng sẽ không dùng ánh mắt khác thường nhìn em, chúng ta có thể quang minh chính đại đi cùng một chỗ, tùy tiện vô cùng thân thiết như thế nào cũng không người nói lung tung, một tên trùng ba đích thật tốt.”

Trình Chi Ngôn mỉm cười, đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Thỏ, tiểu gia hỏa này, phương diện vấn đề hiện tại càng ngày càng toàn diện rồi.

Quả thật, chuyện lần này, nếu như anh nói trước mặt toàn bộ giáo viên và học sinh trong trường, hai người bọn họ là thanh mai trúc mã từ nhỏ cùng nhau lớn lên, là một đôi bạn nhiều năm cũng không có gì không thể.

Nhưng mà đối với trường học mà nói, cũng sẽ bị nhóm người bên ngoài không rõ chân tướng trắng trợn tô vẽ, nói giáo viên biển thủ, yêu đương cùng học sinh nữ trong lớp của mình, thậm chí còn có thể liên lụy ra mướn phòng, ở chung như vậy.

Đối với Tiểu Thỏ mà nói, làm cho cô biến thành ngoại tộc trong mắt bạn học, yêu đương vốn là bị cấm, mặc dù là có chút học sinh tiểu tình lữ, cãi nhau ầm ĩ phân phân hợp hợp, trường học vốn cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, dù sao đều là học sinh vị thành niên, mới tình đầu, dần dần sinh tình cũng là có thể lý giải, nhưng nếu như yêu đương giáo viên mà nói, sẽ liên lụy đến thế giới người trưởng thành.

Cái gọi là lời đồn mạnh, cùng là một chuyện, ở miệng người khác nhau cuối cùng truyền truyền sẽ biến thành khác bản cũ.

Có lẽ là nữ sinh cao tam câu dẫn chủ nhiệm lớp đạt được điểm cao, có lẽ là quy tắc ngầm thầy giáo uy hiếp học sinh nữ lấy điểm đi vào khuôn khổ, nhưng mà bất luận là bản cũ kia, đối với Tiểu Thỏ mà nói, đều là một loại thương tổn.

Lòng người hiểm ác, lời người đáng sợ, đặc biệt ở thời kì cao tam mẫn cảm, còn có thân phận hai người bọn họ mẫn cảm như vậy.

Có một số việc có chút chân tướng, chỉ có đương sự tự mình biết, những ánh mắt người khác là có thể xem nhẹ toàn bộ.

Nhưng mà...

Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng thở dài một hơi, xoa bóp khuôn mặt Tiểu Thỏ, trong thanh âm mang theo xin lỗi nói: “Dù sao cũng là ít đi một cái danh phận, sau này anh sẽ bổ sung cho em.”

“A? ?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu, trong mắt nghi hoặc nhìn anh hỏi: “Như thế nào bổ? ?”

“Ừm... Chờ em tốt nghiệp, trước mặt toàn bộ học sinh tuyên bố em là bạn gái của anh? Dù sao tốt nghiệp đường ai nấy đi quản anh sau này ai là ai a.” Trình Chi Ngôn nghĩ nghĩ, hướng tới Tiểu Thỏ cười tí mắt nói.

“Vẫn lại là... Không cần đi...” Tiểu Thỏ nhìn không được kéo kéo miệng, đầu đầy là mồ hôi nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Chuyện oanh động như vậy, phong cách như vậy em không chịu nổi a!!”

“Vậy một ôm hương hoa hồng ở cửa trường học chờ em? Quỳ một gối xuống cầu hôn em?” Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ bộ dáng nghiêm túc suy nghĩ, nhìn không được nở nụ cười một phen tiếp tục đùa cô.

“Đừng, đừng, đừng, nghìn vạn lần đừng!! Hai ta chính là người bình thường, loại chuyện có thể tin tức đầu đề này, em cũng không chịu nổi!” Tiểu Thỏ bị những lời này của anh sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, liên tục xoa tay.

“Vậy làm sao bây giờ a?” Trình Chi Ngôn đưa tay cầm tay mảnh khảnh trắng nõn của cô, khoe môi mang theo một tia ý cười nhợt nhạt hỏi cô nói: “Như thế nào mới có thể hướng mọi người tuyên bố, em là của anh?”

“Cái này... Hay là ăn cơm trước đi! !”

Chương 556

Chương 558. Dấm chua nồng đậm

Editor: Quỳnh Nguyễn

Anh nước chanh đột nhiên phát cái thần kinh gì a, đây không giống phong cách lạnh nhạt trước sau như một a.

Tiểu Thỏ vụng trộm liếc anh, mãi đến phát hiện khoe môi của anh chứa ý cười không nín được khi đó, mới hiểu được chính mình lại bị anh đùa giỡn rồi.

“Được rồi em ngồi ở chỗ này, anh đi gọi com, chờ anh một lát.” Trình Chi Ngôn thừa dịp trước Tiểu Thỏ phát tác, rất nhanh lưu lại một câu nói, liền cầm phiếu ăn com chạy.

Tiểu Thỏ rầu rĩ ngồi xuống trước một cái bàn, trừng mắt nhìn bóng lưng Trình Chi Ngôn trong đám người, cảm giác chính mình sắp bị tức nội thương.

Bất quá chốc lát Trình Chi Ngôn liền bung com đã đi tới, anh đặt trước mặt Tiểu Thỏ, mỉm cười ôn nhu nói: “Ăn đi, đều là em thích.”

“Cảm ơn nước chanh. . .” Tiểu Thỏ còn chưa nói xong, một đạo thanh âm ôn nhuận dễ nghe liền vang lên sau lưng cô nói:

“Tiểu Thỏ? ? Cậu ở chỗ này a, tớ có thể ngồi bên cạnh cậu không?”

Tiểu Thỏ theo thanh âm quay đầu nhìn thoáng qua, vậy mà thấy Tiểu Hàm đang cười tít mắt đứng sau lưng mình.

Sau đó, không đợi cô trả lời Tiểu Hàm liền đã bung com tự động ngồi xuống bên cạnh cô.

Tiểu Thỏ vụng trộm quay đầu liếc biểu tình trên mặt Trình Chi Ngôn, a.... Giống như có phần rất không cao hứng...

“Anh, xin chào!” Sau khi Tiểu Hàm đề chén đĩa xuống, vô cùng lễ phép hô Trình Chi Ngôn một cái.

A.... . . Được rồi, biểu tình ở trên mặt anh nước chanh đã là vô cùng mất hứng rồi.

“Làm sao tôi không biết lúc nào lại nhiều thêm người em trai.” Trình Chi Ngôn hơi hơi nheo đôi mắt trong suốt lại, nhìn Tiểu Hàm trước mắt, thanh âm trầm trầm nói.

“ . . . ”

Tiểu Hàm nhìn biểu tình trên mặt Trình Chi Ngôn hơi run sợ một phen, sau đó lại nghĩ đến bình thường Tiểu Thỏ lúc ở trường học là gọi thầy giáo Trình, vì thế liền mỉm cười hướng tới Trình Chi Ngôn hô một tiếng: “Thầy giáo Trình, xin chào.”

“ . . . ” Sắc mặt Trình Chi Ngôn cứng ngắc nhìn cậu một cái, không nói chuyện.

Tiểu Hàm sau khi chào hỏi qua cùng anh quay đầu lại nhìn Tiểu Thỏ, thanh âm dễ nghe hỏi: “Bạch Tiểu Thỏ, sang năm cậu muốn thi trường nào?”

“Tớ?” Tiểu Thỏ nghe đến cái vấn đề Tiểu Hàm hỏi, hơi run sợ một phen, sau đó quay đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn biểu tình không làm sao xinh đẹp, kiên trì nói: “Tớ muốn thi... Nam Đại, cậu thì sao?”

“Cậu thi trường học kia, tớ liền thi trường học kia.” Tiểu Hàm ý cười đầy mặt nhìn Tiểu Thỏ, cực kỳ nghiêm túc nói: “Cậu đã quên chuyện vừa rồi tớ nói cùng cậu, tớ cực kỳ thích cậu, hi vọng cậu có thể làm bạn gái tớ sao?”

“ . . . ”

Tiểu Thỏ nhìn Tiểu Hàm mi thanh mục tú trước mắt, còn có Trình Chi Ngôn ngồi ở đối diện nhìn chăm chăm, trong lòng nhện không được một vụn con thần thú lao nhanh mà qua.

Đại ca! ! Van cầu người rồi ! !

Cậu muốn thông báo chọn cái thời gian không tốt a, nhất định phải chọn lúc Trình Chi Ngôn ở đây...

Cậu làm như vậy, thích hợp sao! ! Thích hợp sao! !

“ Bất quá tớ xem thành tích thi tháng lần này của cậu, muốn thi Nam Đại có lẽ còn muốn tiếp tục cố gắng một phen, tớ phát hiện môn toán học này cậu thi giống như không tốt, nếu như cậu nguyện ý mà nói, tớ có thể giúp cậu học bổ túc toán học một phen.” Ánh mắt Tiểu Hàm nhìn Tiểu Thỏ, cực kỳ nghiêm túc cực kỳ nghiêm túc tiếp tục hướng tới Tiểu Thỏ nói.

“Không cần, bình thường đều là tôi bỏ tức cho em ấy, cảm ơn.” Trình Chi Ngôn vẫn không nói gì đột nhiên thanh âm lạnh lạnh nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 557

Chương 559. Dám chua nồng đậm 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Nhưng mà thầy giáo Trình, thầy là dạy vật lý?” Tiểu Hàm quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn sắc mặt không vui ngồi ở đối diện Tiểu Thỏ, chần chờ một phen, sau đó đưa ra nghi ngờ chính mình.

“Dạy vật lý lại làm sao vậy? ?”

“Có lẽ dạy vật lý, không thích hợp dạy toán học? ?”

“Là sao, ý của cậu là cậu dạy tốt hơn so với tôi?” Trình Chi Ngôn lạnh lùng cười, đôi mắt hơi hơi híp híp, nhìn Tiểu Hàm trước mặt.

“Có lẽ em ta giúp Tiểu Thỏ học bỏ tức một phen mà nói, thành tích toán học của cô có thể nâng cao a? ?”

“Lần này em ấy chỉ là sợ ý mà thôi, cũng không phải sẽ không làm.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt hướng tới Tiểu Hàm nói một câu.

“...”

Tiểu Hàm nghe Trình Chi Ngôn nói, trầm mặc chốc lát, sau đó nâng đôi mắt sáng ngồi lên, thẳng tắp nhìn Trình Chi Ngôn, cực kỳ trực tiếp hỏi: “Thầy giáo Trình có địch ý với em?”

“Không có.”

“Vậy vì sao đối với em đề xuất trợ giúp Tiểu Thỏ học bỏ tức toán học thầy vẫn từ chối a? Mà cho dù học bỏ tức hiệu quả là có hay không có hiệu quả, đối với cô mà nói, đây đều là chuyện trăm lợi mà không có một hại a.” Tiểu Hàm vẻ mặt nghi hoặc nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

“Cậu cho rằng, thân là Tiểu Thỏ....Anh trai, thân là gia trưởng của cô, tôi yên lòng để cho một nam sinh thích cô hơn nữa có ý định theo đuổi cô với tôi dạy cô học bỏ tức, sau đó thừa dịp học bỏ tức thuận tiện phát triển tình cảm?Cậu đây là khinh thường chỉ số thông minh của tôi, hay là quá coi trọng chỉ số thông minh chính cậu?” Trình Chi Ngôn híp mắt, thanh âm lạnh lùng hướng tới Tiểu Hàm nói.

“...” Tiểu Hàm trong khoảng thời gian ngắn lại bị Trình Chi Ngôn chặn nói không ra lời.

“Ăn cơm”

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt lườm Tiểu Thỏ ngồi ở đối diện chính mình một cái, thanh âm rầu rĩ thúc giục cô một tiếng.

“A.... . A...! !” Tiểu Thỏ phục hồi tinh thần lại, khẩn trương cúi đầu rất nhanh ăn khởi cơm.

Bữa cơm trưa này, ba người bọn họ người nào cũng không nói gì.

Ăn xong cơm trưa, Tiểu Hàm hướng tới Tiểu Thỏ mỉm cười nói: “Tiểu Thỏ, chúng ta cùng nhau về lớp học đi? ?”

“Ách...Tớ...” Tiểu Thỏ thật cẩn thận quay đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn đứng sau lưng mình, không biết nên trả lời như thế nào.

“Xấu hổ, em ấy theo tôi trở về văn phòng một chuyến.” Trình Chi Ngôn lạnh lùng hướng tới Tiểu Hàm nói: “Tự cậu một mình trở về đi.”

“Được rồi.” Tiểu Hàm nhún vai, nở nụ cười một phen, hướng tới Tiểu Thỏ khua tay nói: “Tớ về lớp học trước, Tiểu Thỏ. lại liên lạc sau.”

“Ha ha ha. . .” Tiểu Thỏ cứng ngắc hướng tới Tiểu Hàm vẫy tay, chỉ cảm thấy sau lưng từng đợt cảm giác mát.

Mất thấy Tiểu Hàm đi xa, Trình Chi Ngôn hướng tới Tiểu Thỏ còn đứng tại chỗ thanh âm rầu rĩ nói: “Còn đứng ở đằng kia làm gì, theo anh trở về văn phòng.”

“A.... .” Tiểu Thỏ cúi đầu, mặt xám mảy tro đi theo Trình Chi Ngôn đi tới.

Vừa vào văn phòng Trình Chi Ngôn liền thấy Thân Từ Hạo gác một cặp chân dài ở trên bàn làm việc, nhìn vào hai người, bốn cọt hô một tiếng: “A, đây không phải anh em Trình gia sao, ăn xong cơm trưa a? ?”

Trình Chi Ngôn liếc anh ta một cái, lập tức đi đến trước bàn làm việc mình ngồi xuống.

Tiểu Thỏ chần chờ một phen, yên lặng kéo một cái ghế qua, cũng ngồi xuống bên cạnh bàn công tác của anh.

“Làm sao vậy, làm sao vậy đây là, không khí này như thế nào cảm giác kỳ quái như vậy a? ?” Thân Từ Hạo khừu giác bèn nhảy làm sao vậy hơi thở không tầm thường giữa hai người kia.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 558

Chương 560. Dám chưa nồng đậm 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ nhìn anh một cái, không nói lời nào.

“Làm sao vậy, có phải bởi vì hôm nay Trình Chi Ngôn nói người hai người là anh em, em mất hứng hay không?” Thân Từ Hạo nhìn cảm xúc Tiểu Thỏ tựa hồ không vui lắm, liền hướng tới cô mở miệng hỏi.

“Không phải. . .” Tiểu Thỏ lắc đầu, thanh âm như muỗi kêu trả lời một tiếng.

“Đó là bởi vì còn không có điều tra ra là ai dán những cái ảnh chụp này, cho nên mất hứng? ?” Thân Từ Hạo khoát tay, vẻ mặt không sao cả nói: “Cái này không phải lo lắng, trong trường học đều là cameras theo dõi, nhất định có thể chụp người kia.”

“Cũng không phải. . .” Tiểu Thỏ tiếp tục lắc đầu.

“Đó là sao, sự việc này không phải đã giải quyết sao, như thế nào lại vẫn mất hứng a? ?” Thân Từ Hạo nhất thời đầu đầy dấu chấm hỏi nhìn hai người bọn họ.

“Không có gì.” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu, nhàn nhạt liếc mắt nhìn anh, sau đó tiện tay cầm một xấp bài thi trong tay ném tới trên bàn anh ta nói: “Anh có phải rảnh rồi hay không? Nếu như anh rảnh rồi mà nói, liền sửa bài thi giúp tôi.”

“Ai ai, tôi đây là quan tâm hai người các người có được hay không! ?” Thân Từ Hạo nhất thời vẻ mặt ủ rũ nhìn hai người bọn họ nói: “Hơn nữa đề cho tôi một cái thầy giáo dạy Anh ngữ tới sửa bài thi vật lý, cậu cảm thấy thích hợp sao? ?”

“Dù sao anh vốn cũng không phải dạy Anh ngữ.” Trình Chi Ngôn nhìn anh thuận miệng nói: “Được xưng thầy giáo Thân toàn năng, sửa bài thi vật lý, có cái gì không thích hợp.”

“... ”

Thân Từ Hạo sắc mặt cứng ngắc nhìn Trình Chi Ngôn, sau một lúc lâu quay đầu lại ánh mắt nhìn chằm chằm Tiểu Thỏ hỏi: “Làm sao vậy, cậu ta đây là thời mẫn kinh sớm rồi hả ? ?”

“Phốc” một tiếng, Tiểu Thỏ nhin không được, bật cười.

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cô một cái, Tiểu Thỏ lập tức dừng lại tươi cười.

Anh lại nhàn nhạt liếc Thân Từ Hạo một cái, đưa tay cầm một xấp bài thi từ trong ngăn kéo nói: “Quả thật là thời mẫn kinh sớm, tôi cảm thấy choáng váng đầu, nếu không một xấp bài thi này anh cũng sửa lại giúp tôi đi.”

“Đừng đừng đừng! Trình Đại Suất Ca! Thầy giáo Trình!! Trình đại ca!” Thân Từ Hạo vội vàng khuôn mặt tươi cười hướng tới Trình Chi Ngôn khoát tay áo nói: “Vừa rồi đều là tôi nói đùa, là tôi thời mẫn kinh, là tôi là tôi!! Ôi... Nói đến đây đầu tôi thật choáng váng... Không được không được, tôi phải ra ngoài một phen, hít thở không khí mới mẻ, cái kia, hai người các người ở trong phòng làm việc nghỉ ngơi a, nếu như muốn thân thiết mà nói, nhớ rõ đóng cửa cho kỹ, nghìn vạn lần đừng lại bị người chụp lên a... Ôi, tôi đi, cậu đừng đập tôi!”

Trình Chi Ngôn nghe anh càng nói càng thái quá mà nói, lập tức quơ lấy hộp khăn giấy trên mặt bàn hướng tới Thân Từ Hạo ném qua.

Thân Tử Hạo dễ dàng tránh thoát công kích, vội vàng đứng dậy, liền hướng tới bên ngoài văn phòng chạy đi.

Tiểu Thỏ nhìn bóng lưng anh hốt hoảng mà đi, nhìn không được che miệng cười trộm.

“Nhìn em rất cao hứng a....” Trình Chi Ngôn vừa quay đầu lại liền thấy Tiểu Thỏ ở nơi đó vụng trộm cười.

“...”

Tiểu Thỏ vội vàng thu hồi tươi cười trên mặt mình.

“...” Trình Chi Ngôn liếc cô một cái, đưa tay cầm bài thi vừa rồi ném tới trên bàn Thân Tử Hạo trở về, sau đó cúi đầu lật chuyển bài thi, không nói.

Tiểu Thỏ đợi hồi lâu, thấy Trình Chi Ngôn không có bất kỳ ý tứ muốn nói chuyện, liền nhìn không được nhẹ nhàng mở miệng hô anh một tiếng: “Cái kia.... Anh nước chanh...?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 559

Chương 561. Dám chua nồng đậm 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh? m? ?” Trình Chi Ngôn nghe thanh âm Tiểu Thỏ, rốt cục từ trong đồng bài thi ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt thẳng tắp nhìn anh.

“Anh... Có phải lại ghen tị hay không?” Tiểu Thỏ nhìn mặt anh không chút thay đổi, thật cẩn thận hỏi.

“Lại? ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mi, ý vị thâm trường đem một cái chữ nào đấy trong câu nói kia của Tiểu Thỏ lặp lại một lần.

“Ách. . .” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, sau đó nhỏ giọng hướng tới anh nói: “Em cảm giác gặp được Tiểu Hàm, anh đều ghen.... Vì sao, dù sao em không thích cậu ấy...”

Trình Chi Ngôn trầm mặc, không nói gì, đôi mắt giống như mực cười như không cười nhìn cô, “Có người mơ ước bạn gái của anh, mà anh lại không thể trắng trợn nói cho cậu ta, không cần nghĩ chuyện bậy bạ với phụ nữ của anh, chẳng lẽ anh ngay cả mắt hứng một phen đều đã không thể rồi hả ? ?”

“Cái này. . .” Trên trán Tiểu Thỏ nhất thời chảy xuống một giọt mồ hôi.

Cái gì gọi phụ nữ của anh...

Loại này nói nói ra làm cho người hiểu lầm được không...

“Làm sao vậy? ? Anh nói không đúng?” Trình Chi Ngôn nhìn biểu tình trên mặt Tiểu Thỏ, hơi hơi nhíu mày hướng tới cô hỏi.

“Không không không, anh nói rất đúng!” Tiểu Thỏ vội vàng luôn miệng phụ họa.

“Hừ. . .” Trình Chi Ngôn liếc cô một cái, tiếp tục cúi đầu xem bài thi.

Cái này. . .

Không khí lập tức trở nên nặng nề.

Ngay tại lúc Tiểu Thỏ khổ sở vắt hết óc suy nghĩ mình rốt cuộc nên tiếp tục cùng Trình Chi Ngôn như thế nào, Thân Tử Hạo hốt ha hốt hoảng đẩy cửa văn phòng ra, hướng tới hai người bọn họ la lớn: “Trình Chi Ngôn! ! Tìm được! ! Tìm được cái người dán ảnh chụp kia! !”

Nghe được thanh âm Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, trong ánh mắt ảm ảm hiện lên một tia băng lãnh hướng tới Thân Tử Hạo hỏi: “Người nào? ?”

“Cậu tuyệt đối đoán không được!!” Thân Tử Hạo ra vẻ thần bí hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Tôi nói cho cậu, tôi vốn còn tưởng rằng là cái học sinh nào thăm mền cậu theo dõi, chụp được những thứ ảnh chụp này, nhưng mà trên thực tế thực ra là.... Chắc chắn..... Thật sự là không thể tưởng được, bình thường xem cô bộ dáng then thùng như thế, vậy mà sẽ làm ra loại chuyện này.”

“Nói trọng điểm!” Trình Chi Ngôn híp híp mắt, liền hướng tới Thân Tử Hạo ném ra một câu.

“Ách. . . Là Cố Nhượng Nhân! Cô giáo Cố! Chính là thì ra cô giáo Anh ngữ dạy mỗi một tháng lớp học Tiểu Thỏ!!” Thân Tử Hạo bị Trình Chi Ngôn hung hăng trừng mắt một cái, nhin không được toàn thân rùng mình ớn lạnh, vội vàng hướng tới thẳng thán nói.

“Cô giáo Cố?” Trình Chi Ngôn khẽ nhú mày.

Từ khi anh uy hiếp Thân Tử Hạo làm cho anh tới dạy Anh ngữ lớp học mình, anh cùng cô giáo Cố liền không có cùng xuất hiện.

Thình thoảng ở trong hành lang đụng phải cũng bất quá là mỉm cười gật đầu giao tình mà thôi.

Cô làm sao có thể làm ra loại chuyện này a??

“Lúc này cô giáo Cố đang ở trong phòng làm việc của hiệu trưởng.” Thân Tử Hạo tiếp tục hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Chắc chắn, làm ra loại chuyện này, phòng chừng hiệu trưởng muốn xa thải cô rồi...”

Ngón tay Trình Chi Ngôn thon dài trắng nõn nhẹ nhàng gõ gõ trên mặt bàn, sau đó đứng dậy, hướng tới Thân Tử Hạo nói: “Tôi đi phòng làm việc của hiệu trưởng xem một phen.”

“Em...Em cũng đi...” Tiểu Thỏ vội vàng đứng lên.

Chỉ là sau khi cô nói xong câu đó, nhìn biểu tình trên mặt Thân Tử Hạo cùng Trình Chi Ngôn, nháy mắt lại chần chờ hỏi: “Em... Có thể đi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 560

Chương 562. Dám chua nồng đậm 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Đi là có thể đi, bất quá phòng chừng em không thể vào phòng làm việc của hiệu trưởng...” Thân Tử Hạo kéo kéo miệng hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Dù sao phòng làm việc của hiệu trưởng không phải chỗ có thể tùy tiện vào.”

“Vậy....Em liền ở ngoài cửa nghe một chút?” Trong lòng Tiểu Thỏ thật sự là quá tò mò, cô thật sự cực kỳ muốn biết cô giáo Cố vì sao phải làm như vậy.

Chẳng lẽ là vì cô thích Trình Chi Ngôn sao?

Nhưng làm như thế này với cô, với Trình Chi Ngôn, với trường học, đều không có bất kỳ chỗ tốt gì..

“Vậy thì đi thôi.” Đôi mắt trong suốt Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ xuống, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn Tiểu Thỏ, trầm ngâm một chút, sau đó tiếp tục nói: “Đúng lúc cô cũng nợ em một cái giải thích.”

Ngoài hành lang phòng làm việc của hiệu trưởng.

Trình Chi Ngôn bọn họ còn chưa đi đến phòng làm việc của hiệu trưởng, cửa văn phòng đã bị mở ra, mắt cô giáo Cố đỏ hồng, lau nước mắt, từ trong phòng làm việc đi ra.

Thân Tử Hạo cùng Tiểu Thỏ nháy mắt liền dừng bước, trơ mắt nhìn Cố Nhượng Nhân hướng tới bọn họ đi tới.

Đi tới gần, Cố Nhượng Nhân mới nhìn đến thì ra trên hành lang còn ba người, trước cô vẫn đều cúi đầu lau nước mắt.

Mà ba người kia một người đó là Trình Chi Ngôn cô thăm mền rất lâu.

Anh mặc toàn thân áo somi màu trắng, hai tay xuyên vào túi đứng trên hành lang, bóng dáng gầy cao trên mặt đất kéo ra một cái bóng dáng thật dài, trên khuôn mặt thanh tú nhìn không ra có cái biểu tình gì, chỉ là đôi mắt trong suốt sâu thẳm nhìn chằm chằm chính mình.

“Thầy giáo Trình. . .” Cố Nhượng Nhân hơi run sợ một phen, sau đó cắn cắn môi, thanh âm cúi đầu hô anh một tiếng.

“Cô giáo Cố.” Trình Chi Ngôn mặt không chút thay đổi nhìn cô, trong thanh âm tràn đầy đều là xa cách.

Cố Nhượng Nhân nghe thanh âm anh lạnh như hàn băng, nhớ tới lúc bình thường chính mình gặp được anh trên hành lang, anh luôn luôn bộ dáng mỉm cười gật đầu, trong lòng nhin không được lại là một trận chua xót.

Ánh mắt Cố Nhược Nhân không tự chủ được hướng Tiểu Thỏ đứng sau lưng Trình Chi Ngôn cách đó không xa nhìn.

Trong nháy mắt nhìn Tiểu Thỏ đó, cô cô hơi run sợ một phen, biểu tình bi thương trên mặt lập tức liền cứng lại rồi.

Cô bước tiếp bước chân nhanh chóng đi đến trước mặt Tiểu Thỏ, đôi mắt xinh đẹp gắt gao nhìn chăm chăm cô.

Tiểu Thỏ mở to ánh mắt quật cường nhìn Cố Nhược Nhân trước mắt, không nói lời nào.

“Cô căn bản là không phải em gái anh.” Cố Nhược Nhân nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ hồi lâu, bỗng nhiên cười mỉm, hướng tới Tiểu Thỏ chậm rãi nói: “Cô chính là bạn gái anh!”

“Cô giáo Cố, cô nói loạn cái gì, ảnh chụp anh em người ta từ nhỏ đến lớn đều đã dán ra, cô còn cứng rắn nói tình lữ...” Thân Tử Hạo đứng ở bên cạnh Tiểu Thỏ, hít mắt, cả lờ phất phơ nhìn Cố Nhược Nhân thanh âm miễn cưỡng nói.

“VẬY CHỈ CÓ THỂ THUYẾT MINH HAI NGƯỜI BIẾT TỪ NHỎ.” Khóe môi Cố Nhược Nhân gọi lên tươi cười quái dị, cô ta nhìn Tiểu Thỏ, vô cùng khẳng định hướng tới cô nói: “Về chuyện nào đó, giác quan thứ sáu phụ nữ cực kỳ linh, đặc biệt một người người thích.”

“Cô giáo Cố... Vì sao phải làm ra loại chuyện kia?” Tiểu Thỏ nhìn cô ta, thanh âm chậm rãi hướng tới cô ta hỏi.

“Loại sự tình kia là loại sự tình gì?” Cố Nhược Nhân hướng tới Tiểu Thỏ âm thầm cười nói: “Như thế nào, chẳng lẽ hai người các người không có yêu đương, không có ở chung sao? Các người gạt được người khác, lại lừa gạt được tôi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 561

Chương 563. Dấm chua nồng đậm 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“...” Tiểu Thỏ ánh mắt thẳng tắp nhìn Cố Nhược Nhân, môi màu hồng phấn nhếch lên.

“Bọn họ sẽ dễ dàng tin tưởng hai người hai người là anh em như thế, là bởi vì bọn họ bởi vì bọn họ thích Trình Chi Ngôn không sâu.” Cố Nhược Nhân nhìn bộ dáng bộ dáng Tiểu Thỏ không nói lời nào, nhin không được nhẹ cười một phen tiếp tục nói: “Từ lần đầu tiên tôi nhìn thấy nhìn thấy thầy giáo Trình cũng đã thích anh, ba năm qua, mỗi một động tác mỗi một ánh mắt của anh đều khắc thật sâu ở trong lòng tôi, tôi sẽ vì thỉnh thoảng gặp được gặp được anh trên hành lang mà vui vẻ một buổi sáng, cũng sẽ vì anh nói một câu tạm biệt cùng tôi mà hưng phấn ngủ không yên.”

Cố Nhược Nhân có chút tự giễu cười cười, nhìn Tiểu Thỏ tiếp tục nói: “Hệ thống công nhân viên chức nhà trường, ảnh chụp của anh tôi xem vô số lần, buổi sáng mỗi ngày anh trên đường đến văn phòng, chúng ta gặp vô số lần, anh hàng ngàn hàng vạn lần nghiêm túc quay mặt, lúc anh mỉm cười độ cong khóe môi tôi đều vẽ ở trong lòng.”

Cô ta nói xong, đột nhiên hơi hơi cúi người, đôi mắt trong suốt nhìn thẳng Tiểu Thỏ, mỉm cười, thanh âm chậm rãi nói: “Cho nên ánh mắt anh nhìn về phía cô, tôi thật sự có thể cảm giác được anh có bao nhiêu yêu cô.”

“...”

Tiểu Thỏ nhìn đôi mắt cô ta gần trong gang tấc, trong ánh mắt cô ta có hâm mộ, có ghen tị, có hy vọng xa vời, không hề cam lòng, trong khoảng thời gian ngắn, cô vậy mà không biết nên nói cái gì đó mới tốt.

“Cho nên.” Cố Nhược Nhân đứng thẳng lên, nhìn Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn, gần từng chữ nói: “Hai người tuyệt đối không có khả năng là anh em, nếu thật sự các người có quan hệ huyết thống, vậy cũng chỉ có thể là loạn luân!”

“Cố Nhược Nhân.” Lòng mi Trình Chi Ngôn nhăn lên, thanh âm lạnh giá kêu tên cô ta một tiếng.

Cố Nhược Nhân quay đầu lại, dùng một loại ánh mắt không rõ nhìn anh.

“Quan hệ giữa tôi và cô ấy không cần giải thích với cô, buổi sáng hôm nay lúc đại hội tập thể tôi nói những lời này, cô tin cũng được không tin cũng được, đều không có bất luận cái quan hệ gì cùng tôi.” Đôi mắt Trình Chi Ngôn mang theo đầy đặc hân ý, thanh âm u ám hướng tới cô ta nói: “Nhưng mà cô làm chuyện này, tôi cho rằng cô nên là hướng học trò Bạch Tiểu Thỏ thành khẩn nhận lỗi.”

“Xin lỗi? Tôi nhận lỗi với cô ta? Vì sao? ?”

“Lúc cô dán ra những cái ảnh chụp này trên cột thông cáo chẳng lẽ liền không có nghĩ tới hậu quả chuyện này??Cô viết hàng chữ kia, đối với một cái học sinh nữ mà nói sẽ tạo thành thương tổn lớn, chẳng lẽ cô chưa từng có nghĩ tới??” Trình Chi Ngôn lạnh lùng nhìn cô ta, thanh âm nghiêm túc nói.

“Đừng nói giỡn.” Cố Nhượng Nhân hướng tới Trình Chi Ngôn có chút châm chọc cười cười nói: “Như thế nào, chẳng lẽ tôi nói sai, viết sai? Cô thân là học sinh cao tam không học tập tốt không tiếp thu đề phòng, lại yêu đương cùng thầy giáo chính mình, chuyện này bản thân sai lầm, nếu chuyện là sai lầm, như thế tôi liền muốn truyền tin!! Trình Chi Ngôn, tôi vốn cho là nếu tôi yên lặng thích anh, cố gắng biến thành càng tốt, có lẽ có một ngày ánh mắt của anh sẽ dừng lại tại trên người tôi, chỉ là không nghĩ tới anh vậy mà sẽ thích một người học sinh nữ nhỏ hơn mình bảy tuổi.... Ha ha ha. .”

Cố Nhượng Nhân nhìn hai người bọn họ, trái lại tự nở nụ cười một hồi, sau đó hung tợn nói: “Nếu tôi không chiếm được, tôi liền muốn hủy đi anh, Trình Chi Ngôn, tôi tuyệt đối không có khả năng xin lỗi bạn gái nhỏ anh, anh chết tâm đi! !”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 562

Chương 564. Anh muốn làm gì?

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cô ta nói xong câu đó, vừa mạnh mẽ trừng mắt nhìn Tiểu Thỏ một cái, sau đó dầm xuống giày cao gót, vẻ mặt kiêu ngạo rời đi.

Thân Tử Hạo có chút không nói gì đứng tại chỗ, nhìn bóng dáng Cố Nhượng Nhân dần dần đi xa, nhin không được tắc lưỡi nói: “Không thể tưởng được a, không thể tưởng được, bình thường nhìn cô giáo Cố ôn nhu thiện lương như thế, trong lòng âm u như vậy, chắc chắn.... Trình Chi Ngôn, cậu đây đều là đào hoa a.”

“...” Trình Chi Ngôn lạnh lùng nhìn Thân Tử Hạo một cái, không nói gì.

Anh quay đầu lại hướng tới Tiểu Thỏ ôn nhu nói: “Em về lớp học trước đi, anh đi tìm hiệu trưởng.”

“Được...” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, sau đó gật gật đầu, xoay người rời đi.

Trình Chi Ngôn liếc qua Thân Tử Hạo đứng tại chỗ không có nhúc nhích, lập tức gõ gõ cửa phòng làm việc của hiệu trưởng, sau đó kéo cửa ra đi vào.

Buổi tối trở về trong nhà, Tiểu Thỏ cảm thấy hôm nay Trình Chi Ngôn nhìn dường như đặc biệt trầm mặc.

Cô mặc áo ngủ ngồi ở trên giường lớn Trình Chi Ngôn, cầm một quyển sách tiếng Anh trong tay, vừa nhìn vừa càng không ngừng đem ánh mắt hướng Trình Chi Ngôn.

Ai . . Làm sao bây giờ, tâm tình anh nước chanh xem ra giống như vô cùng không tốt...

Rất cuộc là vì Tiểu Hàm hay là vì Cố Nhượng Nhân, cũng hoặc là bởi vì buổi trưa hôm nay nói chuyện cùng hiệu trưởng a??

Nhưng mà nói đi nói lại, buổi trưa hôm nay, rất cuộc anh nước chanh nói chút gì cùng hiệu trưởng, cô một chút cũng không biết ai. . .

Hỏi Trình Chi Ngôn, anh cũng không nói...

Trong đầu Tiểu Thỏ càng không ngừng nghĩ đến việc này, hoàn toàn không có chú ý tới chính mình đã nghiêng đầu nhìn chằm chằm Trình Chi Ngôn rất lâu rồi.

“Em nhìn cái gì?” Rốt cục Trình Chi Ngôn nhận thấy được ánh mắt Tiểu Thỏ, ngẩng đầu lên, đôi mắt trong veo mà lạnh lùng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn của cô, thanh âm trầm thấp hỏi.

“Ách. . Không có gì. .” Tiểu Thỏ vội vàng thu hồi tầm mắt chính mình, ánh mắt dạo qua một vòng trên sách tiếng Anh ở trước mặt, cuối cùng nhin không được hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh, nhìn tâm tình anh giống như vô cùng không tốt, vì sao a? ??”

“...”

Trình Chi Ngôn vốn mặt không chút thay đổi, càng thêm mặt không chút thay đổi rồi.

Đôi mắt sâu thẳm nhìn chằm chằm Tiểu Thỏ một hồi, đột nhiên cầm quyển sách trong tay ném về trên bàn học, sau đó đứng dậy đi đến trước mặt Tiểu Thỏ, hai tay chống trên nệm, cúi đầu nhìn cô, nhẹ nhàng mà hô một tiếng: “Tiểu Thỏ? ?”

“Uh`m? ?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, không rõ chân tướng nhìn anh.

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn cô một hồi, đột nhiên cúi đầu xuống, cánh môi mỏng lập tức che môi hồng nhuận của cô, động tác ôn nhu mà nhẹ nhàng chậm chạp trần trọc lưu luyến trên bờ môi của cô.

Ai? ?

Ai ai? ?

Đó là một tình huống gì??

Tiểu Thỏ tròn to mắt nhìn đôi má Trình Chi Ngôn gần trong gang tấc, trong lòng tràn đầy đều là dấu chấm hỏi.

Anh vừa rồi gọi mình chẳng lẽ không phải có lời muốn nói cùng mình? ?

Sao nói còn không có nói ra miệng liền trực tiếp hôn rồi hả ? ?

Tiểu Thỏ chớp chớp ánh mắt, mới vừa mở miệng ra hỏi Trình Chi Ngôn một phen rốt cuộc muốn làm gì, liền cảm giác được bàn tay to thon dài mà ấm áp của anh trực tiếp khoát lên bờ vai cô, sau đó hơi chút liền dùng lực, cả người cô liền không thể khống chế ngã ra sau.

“Đồng” một cái, cả người Tiểu Thỏ trực tiếp ngã ở trên chiếc giường lớn mềm mại của Trình Chi Ngôn kia.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 563

Chương 565. Anh muốn làm gì? 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ngay sau đó, cả người Trình Chi Ngôn liền che trên thân thể cô.

“Cái kia. . . Anh nước chanh. . . ? ?” Tiểu Thỏ ngửa mặt nằm ở trên chiếc giường lớn mềm mại kia, đôi mắt mang theo một tia kinh hoàng nhìn Trình Chi Ngôn trước mắt, không biết rốt cuộc anh muốn làm gì.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn cúi đầu lên tiếng, một đôi tay trực tiếp đè cổ tay mảnh khảnh cô lại, không giải thích liền đè cô, không cho cô nhúc nhích.

“Anh anh anh...Anh muốn làm gì? ?” Tiểu Thỏ dùng lực xoay vặn cổ tay của mình, thế nhưng khí lực Trình Chi Ngôn thật sự là quá lớn, cô căn bản là tránh không thoát giam cầm của anh.

Nhưng mà Trình Chi Ngôn lại không nói.

Lưỡi của anh lập tức cạy mở hàm răng của cô, thăm dò vào trong miệng cô, sau đó dùng ở đầu lưỡi mềm mại của cô.

Tiểu Thỏ còn không có biết rõ ràng là chuyện gì xảy ra, liền cảm thấy được trước mình chợt lạnh, áo ngủ gấu mèo của cô bị bàn tay của anh vén lên, ngón tay mềm mại mà ấm áp đã thăm dò vào bên trong áo ngủ của cô, dọc theo bộ phận bụng nhẵn nhụi bóng loáng chậm rãi hướng về phía trước hoạt động.”

“! ! !”

Trong lòng Tiểu Thỏ cả kinh, cái tay bị anh buông ra kia theo bản năng đè lại ngực mình.

“Anh nước chanh! ?” Tiểu Thỏ thanh âm run rẩy hô anh một tiếng.

Ai tới nói cho cô, trước mắt này rốt cuộc là cái tình huống gì!!

Không phải mới vừa còn tốt sao, như thế nào lúc này mới vài giây anh nước chanh liền hóa thân làm sói rồi hả ? ?

“Tiểu Thỏ. . .” Trình Chi Ngôn thanh âm cúi đầu hô cô một tiếng, sau đó ánh mắt thâm trầm nhìn chăm chú vào cô, sau một lát cúi đầu xuống, cánh môi

Ấm áp ngấm chặt ngón tay nhỏ của cô, dùng hàm răng nhẹ nhàng gặm đầu ngón tay của cô.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy một trận cảm giác ấm áp nháy mắt từ đầu ngón tay truyền tới.

Cái loại cảm giác này hình như là không cần thận trọng chạm đến chỗ ổ điện, mang theo một chút cảm giác tê dại, giống như bị dòng điện yếu ớt chạy vào.

Tay cô ẩn che mình, không tự chủ được liền buông xuống.

Trình Chi Ngôn hết sức hài lòng nhìn phản ứng Tiểu Thỏ, tay thon dài nắm giữ tay mảnh khảnh của cô, cảm tay cô di chuyển đến bên cạnh, mười ngón đan xen cùng cô.

Sau đó không đợi cô nói chuyện liền cúi đầu xuống, dùng hàm răng vô cùng kiên nhẫn một cái lại một cái, theo thứ tự cởi bỏ nút thắt áo ngủ cô.

Một mảnh da thịt thiếu nữ trắng nõn nhẵn nhụi không cần chốc lát liền hiện ra ở trước mặt anh toàn bộ.

Dưới ngọn đèn mờ tối bên trong gian phòng, da thịt cô giống như ngọc, bị khám một tầng vàng sáng màu vàng nhàn nhạt.

Mà ngực cô mềm mại liền coi như hai cái Tiểu Bạch Thỏ vo thành một cục, nhìn rất là đáng yêu.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn tối sẫm, cúi đầu ngửi mùi thơm ngọt chuyên thuộc về cô.

Lọn tóc anh xẹt qua da thịt cô mang đến một cảm giác mềm mại, Tiểu Thỏ bị đề không khả năng nhúc nhích chỉ có thể liều mạng hạ mắt nhìn đỉnh đầu Trình Chi Ngôn, trong thanh âm mang theo một chút run rẩy nói: “Anh nước chanh. . .Anh muốn làm gì?”

Trình Chi Ngôn nghe những lời này của cô, động tác hơi hơi dừng một phen, nhưng mà cũng tạm dừng như thế một chút chút, trực tiếp há miệng.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy khí lực cả người giống như nháy mắt đều bị rút đi.

Từ trong lòng truyền đến cảm giác làm cho cô cảm thấy chính mình giống như là bị đặt ở dưới mặt trời chói chang, mỗi một ánh mặt trời cực nóng chiếu sáng tới đây, đều làm cho cô không ngừng hòa tan.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 564

Chương 566. Anh muốn làm gì? 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Mặc dù nói..

Anh nước chanh cũng không phải lần đầu tiên bộ dạng này với cô....

Nhưng mà, tốt xấu trước kia cô biết nguyên nhân, nhưng mà hôm nay đây là làm sao vậy?

Trong lòng Tiểu Thỏ tràn đầy đều là nghi hoặc, nhưng mà hai tay của cô lại bị Trình Chi Ngôn đè lại không khả năng nhúc nhích.

Đầu lưỡi Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng đảo quanh trên da thịt non mềm của cô, Tiểu Thỏ nhịn không được hơi hơi lui thân thể.

Rất ngứa...

Ngay tại lúc ý thức Tiểu Thỏ cách cô càng kéo càng xa cô đột nhiên nghe được thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp hơi một chút khàn khàn vang lên bên tai cô: “Tiểu Thỏ. . . Có phải anh làm sai rồi hay không? ?”

“Ách. . . Cái gì? ?” Tiểu Thỏ phục hồi tinh thần lại, cúi đầu nhìn Trình Chi Ngôn.

Hai chân của anh quỳ gối hai bên vòng eo mảnh khảnh của cô, hai tay sớm đã không có để lại cổ tay cô, nhưng cô lại vẫn duy trì tư thế bị đè lại như cũ.

Ý thức được cái hiện trạng này, Tiểu Thỏ nhịn không được đôi má ửng đỏ, cô vội vàng thu hồi cánh tay mình chắn ở trước ngực, đôi mắt thẹn thùng nhìn Trình Chi Ngôn.

Làm sai rồi hả ? ?

Làm sai cái gì rồi hả ? ?

Àn cô ở trong này gặm một trận?

Mắt thấy trong ánh mắt Tiểu Thỏ tràn đầy nghi hoặc, còn có vẻ mặt cô khó xử kia, đôi mắt Trình Chi Ngôn nhìn không được tối sầm, anh đưa tay đề lại cánh tay của cô, sau đó cầm cánh tay của cô từ chỗ lồng ngực lấy đi, thấp giọng nói: “Đừng chần, rất đẹp.”

“...”

Cảm giác một mảnh lạnh lẽo chỗ lồng ngực một lần nữa trở về, đồ ửng trên mặt Tiểu Thỏ càng thêm rõ ràng.

“Nhưng mà em...sẽ xấu hổ a. . .” Tiểu Thỏ cúi đầu, ánh mắt nhìn về phía nơi khác, chính là không dám nhìn ánh mắt Trình Chi Ngôn.

Ánh mắt anh giống như mang theo lực hấp dẫn vô hạn, giống như hắc động (hang động đen) trong vũ trụ, chỉ cần nhìn một cái, sẽ cảm giác cả người đều bị hấp dẫn.

“Không quan hệ. . .” Trình Chi Ngôn cúi đầu, thanh âm trầm thấp mà dồi dào từ tính chậm rãi nói bên tai cô: “Thời gian dài, thành thói quen.”

...

...

Thời gian dài, thành thói quen. . .

Tám chữ (kí tự bên đó là tám) ngắn ngủn này giống như lưỡi rắn phun ra, thông thả mà uốn lượn chui vào trong lỗ tai cô.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy cả khuôn mặt chính mình đều nóng lên.

Cái gì kêu thời gian dài, thành thói quen a. . .

Nhưng mà cánh môi Trình Chi Ngôn ấm áp đã nhẹ nhàng cắn một ngụm ở trên vành tai xinh xắn tinh xảo của cô, sau đó khẽ tiếp hôn trên gương mặt mềm mại.

Tiểu Thỏ nhìn không được hơi hơi nheo ánh mắt lại.

Nụ hôn của anh làm cho thân thể cô đều đã tê dại, cơ hồ sắp mất đi cảm giác.

Trong đôi mắt Tiểu Thỏ dần dần dâng lên một tầng sương mù mông lung, cảm giác như vậy mặc dù có chút làm cho cô xấu hổ, mà lại làm cho cô nhìn không được muốn lún xuống trong đó.

Nụ hôn Trình Chi Ngôn dọc theo đôi má phồng nộn, chậm rãi chuyển dời đến trên cổ thon dài trắng nõn, sau đó là xương quai xanh tinh xảo, lại sau đó là ngực mềm mại của cô, một mảnh hôn ngân xanh xanh tím tím liên tục dọc theo lộ tuyến của anh lưu lại một mảnh kiều diễm loang lổ.

Nhiệt độ bên trong gian phòng dần dần lên cao, cảm giác mãnh liệt mà kích thích như vậy làm cho Tiểu Thỏ không tự chủ được thẳng băng mũi chân, tay mảnh khảnh trắng nõn cũng nắm chặt khăn trải giường, dùng lực nắm.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 565

Chương 567. Anh muốn làm gì? 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn hơi hơi ngẩng đầu lên, ánh mắt dừng lại trên bụng dưới bằng phẳng mà bóng loáng của cô, da thịt bụng cô trắng nõn nà, ở dưới ánh đèn phiếm sáng bóng mờ mọi người, cảm giác giống như là bánh pút-đing sữa non mềm ngon miệng đang chờ đợi anh nhấm nháp.

Tiểu Thỏ mới vừa cảm giác Trình Chi Ngôn đặt ở trên thân mình rồi khỏi, một giây sau liền có một nụ hôn cực kỳ ấm áp rơi vào trên bụng cô.

“Ai nha. . .”

Cô nhin không được hô một tiếng, cả thân thể theo bản năng cuộn mình lại.

Rất ngứa. . .

Cô sợ nhất người khác gãi bụng thất lưng của cô, mỗi lần đùa giỡn cùng Trình Thi Đồng, vô luận ngay từ đầu cô chiếm thượng phong như thế nào, cuối cùng chỉ cần Trình Thi Đồng vừa tới gãi bụng thất lưng của cô, cô sẽ thua rồi tỉnh rồi mù.

Ánh mắt Trình Chi Ngôn sụp xuống, nhìn người nào đó co rút thành một cục như hình dạng con nhím nhỏ ở trước mắt mình, nhin không được khoe môi gọi lên đường cong mờ, anh đưa tay túm chặt cánh tay của cô, kéo cả người cô trở về, thanh âm buồn cười hỏi: “Em làm gì?”

“Rất ngứa a. . . Không cần hôn bụng em...” Tiểu Thỏ một khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng hướng tới Trình Chi Ngôn thẹn thùng nói.

Thật sự. . . Cô rất sợ ngứa. . .

“Nào có ngứa như thế, đừng lộn xộn.” Đôi mắt trong suốt Trình Chi Ngôn hơi hơi híp híp, cánh tay thon dài mà hữu lực một lần nữa đè lại cổ tay Tiểu Thỏ, lật chuyển cả người cô trở về, trong thanh âm mang theo một tia nồng đậm mê hoặc nói: “Hơi chút nhin một phen. . .”

“Nhưng mà em...” Tiểu Thỏ còn chưa nói xong Trình Chi Ngôn đã lại cúi người, lại hôn lên trên bụng dưới bằng phẳng bóng loáng của cô.

Mang theo một chút cảm giác ngứa, cảm giác tê dại hỗn hợp giống như bị dòng điện đánh trúng, làm cho Tiểu Thỏ theo bản năng muốn cuộn tròn lại lần nữa.

Nhưng mà hai tay cô bị đè lại, căn bản ngay cả vùng vẫy đường sống đều không có.

“Đừng. . . Rất ngứa. . .” Tiểu Thỏ nhin không được xoay vặn thân thể, cô thật sự chịu không nổi loại cảm giác ngứa này, cảm giác như vậy làm cho toàn thân cô đều có chút không được tự nhiên, lại cứ trong dạng không được tự nhiên kia còn kèm theo một chút cảm giác sáng khoái.

“Uh ờ, biết rõ. . .” Trình Chi Ngôn nhìn người nào đó quay tới quay lui thân thể, nhin không được vuron ra đầu lưỡi, nhẹ nhàng mà “Liếm” ở thất lưng mềm mại cô một phen.

Lần này giống như là ấn đến chỗ cái chột mờ gì đó.

Tiểu Thỏ nháy mắt liên không động đậy.

“Như thế nào không xoay? ? Uh ờ? ?” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, đôi mắt trầm trầm nhìn về phía khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy đỏ ửng kia.

“...”

Tiểu Thỏ đỏ bừng cả khuôn mặt nhìn anh, nói không ra lời.

Trình Chi Ngôn mỉm cười, cầm một bàn tay đè lại cái cổ tay cô, một bàn tay xẹt qua bụng dưới bằng phẳng của cô, cuối cùng dừng lại ở trên quần ngủ gấu mèo hồng nhạt.

Sau đó ngón tay thon dài thăm dò vào quần trong của cô...

Cả người Tiểu Thỏ nháy mắt liên cứng lại rồi.

Cô cô cô. . . Anh nước chanh sẽ không vốn định hôm nay liền ăn cô vào bụng đi? ?

Anh anh anh. . . Anh không phải nói chính mình sẽ không xuống tay với người vị thành niên sao. . .

Còn có.... Hôm nay cô cũng không có chủ động đi trêu chọc anh a. . . Cho nên tình hình trước mắt này, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

“Tiểu Thỏ. . .” Trình Chi Ngôn cúi đầu gọi cô một tiếng, sau đó một lần nữa hôn cánh môi hồng nhuận.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 566

. Anh muốn làm gì? 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ vừa mới cứng đờ thân thể, chậm rãi ở dưới ánh ôn nhu an ủi trở nên mềm mại, sau đó càng ngày càng mềm mại, càng ngày càng mềm mại.

Cảm giác khác như vậy hướng thân thể của cô xông đến, cơ hồ muốn cho cô hóa thành một bãi nước.

Nụ hôn Trình Chi Ngôn cũng dần dần trở nên nhiệt liệt.

Hơi thở của anh không ổn định, thở dốc cũng càng ngày càng dồn dập.

Chút bất tri bất giác, một vật gây trở ngại cuối cùng trên người cũng bị loại bỏ.

Một tia cảm giác mát nhột nhột trên chân thon dài nháy mắt ập đến, trong lòng Tiểu Thỏ cả kinh, còn chưa kịp phản ứng Trình Chi Ngôn đã cúi người.

“Ừm . .”

Một trận điện lưu mãnh liệt nháy mắt tập kích thân thể Tiểu Thỏ, cô nhin không được cúi đầu bật ra một tia thở gấp.

“A. . . Đứng . .”

“Khoái” - “Cảm” nháy mắt đánh úp lại cơ hồ làm cho Tiểu Thỏ nhin không được run rẩy.

Lúc cô ý thức được vấn đề này trong lòng thậm chí có một loại cảm giác nói không nên lời.

“Tiểu Thỏ. . .” Trình Chi Ngôn có chút mê muội hôn môi cô.

“Ừm . .”

Thần kinh toàn thân Tiểu Thỏ đều căng cứng.

Cảm giác như vậy đối với cô mà nói, thật sự là quá mức mãnh liệt, vậy mà làm cho cô có chút không chịu nổi.

Tiểu Thỏ hơi hơi mở to mắt, nhìn Trình Chi Ngôn quỳ ở trước người mình, áo somi tây trang trên người anh lại còn là hoàn hảo không tổn hao gì, không có một chút cảm giác lộn xộn, mà cô toàn thân cũng đã không còn gì.

So sánh như vậy làm cho cô nháy mắt phục hồi tinh thần lại, muốn lên tiếng kháng nghị lại phát hiện thanh âm của cô mảnh mai giống như không phải chính mình.

Thanh âm như vậy nói ra bất luận cái gì đều không có một chút ý tứ từ chối, ngược lại mang theo một chút hương vị ham muốn.

Mất thấy tình hình trở nên không thể vấn hồi, Trình Chi Ngôn lại đột nhiên dừng lại động tác chính mình.

Tiểu Thỏ sớm đã bị hôn môi đến đầu hàng, đang trôi nổi trong đám mây, tất cả cảm giác lại nháy mắt biến mất.

“Anh nước chanh? ?” Trong thanh âm của cô mang theo một chút khao khát, cúi đầu hô anh một tiếng.

Trong lòng Trình Chi Ngôn run lên, lý trí cơ hồ nhanh cách xa anh.

“Đi ngủ sớm một chút đi. . .” Anh cúi đầu khẽ hôn một cái trên lọn tóc mềm mại của cô, sau đó kéo chăn qua, cầm chăn che đầy thân của cô, đứng dậy liền rời khỏi.

“Anh làm gì?” Tiểu Thỏ nhanh tay lẹ mắt, rất nhanh túm chặt cổ tay anh, đôi mắt ngập nước thẳng tắp nhìn anh.

Trình Chi Ngôn cười khổ một cái thấp giọng nói: “Tắm.”

Tiểu Thỏ hơi run sợ một phen, lập tức liền hiểu được, đỏ ửng trên gò má cô chưa rút đi, giờ phút này cô khó xử chôn nửa gương mặt chính mình ở chăn, thanh âm yếu ớt nói: “Thực ra em... Không mấy tháng liền trưởng thành rồi...Anh anh...Anh không cần quá khắc chế. . .”

Trình Chi Ngôn hơi sững sờ, ánh mắt sâu thẳm mang theo nồng đậm dục vọng nhìn cô.

Ngay tại lúc Tiểu Thỏ cho rằng anh sẽ gạt đầu Trình Chi Ngôn chỉ là nhẹ nhàng hôn một phen cái trán của cô nói: “Đều đã nhin nhiều năm như vậy, còn sẽ để ý mấy tháng này sao? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 567

Chương 569. Anh muốn làm gì? 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Nhưng mà anh...” Tiểu Thỏ chân chờ một phen hướng tới Trình Chi Ngôn đỏ mặt nhỏ giọng nói: “Có thể nín hòng hay không a....”

“...”

Trình Chi Ngôn sau khi nghe thế, trầm mặc chốc lát, biểu tình trên mặt dần dần trở nên khác, anh hướng tới Tiểu Thỏ nhíu mày, trong giọng nói tràn đầy hứng thú lặp lại một lần: “Nín hòng? ”

“A. . . Cái kia. . . Cái này. . .” Tiểu Thỏ nhìn anh cười như không cười, nhin không được cúi đầu, thanh âm như muỗi kêu trầm thấp nói: “Em...Em nghe nói, luôn kìm nén không tốt thân thể.... Anh nước chanh, anh đều đã kìm nén nhiều năm như vậy, có thể nín hòng hay không a. . .”

“...”

Trên gương mặt thanh tú Trình Chi Ngôn nhất thời hiện ra một mảnh bất đắc dĩ: “Em đây đều là nghe ai nói a? ”

“Ách. . . Trình Thi Đồng? ” Tiểu Thỏ chân chờ một phen, rốt cuộc vẫn lại là đem Trình Thi Đồng nói ra.

“Trước không phải nói cho em cách xa tên kia một chút sao? ” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mi, đưa tay sờ sờ trên cái đầu lông xù của cô nói: “Lần sau ít cùng cô cùng nhau.”

“Kia làm sao có thể. . Hai ta đều ngồi cùng bàn nhiều năm như vậy....” Tiểu Thỏ kéo kéo miệng nhìn trong mắt Trình Chi Ngôn đối Trình Thi Đồng tràn đầy không muốn gặp, nhin không được chăm chọc nói.

“A.... . . Xem ra là nên tách hai người ra.” Trình Chi Ngôn vẻ mặt nghiêm túc nhìn Tiểu Thỏ nói.

“Đừng. . .” Tiểu Thỏ lập tức vẻ mặt cầu xin nhìn anh.

“Hừ. . .” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cô một cái, đứng dậy chuẩn bị rời khỏi.

Tiểu Thỏ nhìn bóng dáng của anh cánh tay túm tay anh không có buông ra.

“Làm sao vậy? ” Trình Chi Ngôn quay đầu lại, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng của Tiểu Thỏ, nghĩ đến bộ dáng vừa rồi cô nằm ở trên giường nhẹ nhàng run rẩy, nhin không được cổ họng căng thẳng.

“Anh nước chanh vừa rồi anh.... Nói anh là làm sai, là có ý tứ gì? ” Tiểu Thỏ nháy đôi mắt ngập nước nhìn Trình Chi Ngôn, thanh âm trong trẻo hỏi.

“...”

Lúc Trình Chi Ngôn nghe thế trầm mặc một phen, sau đó một lần nữa ngồi xuống bên cạnh Tiểu Thỏ, đôi mắt trong suốt sâu thẳm nhìn cô, sau đó chân chờ mở miệng nói: “Anh suy nghĩ.... Có phải anh không nên đi làm giáo viên của em hay không..”

“Vì sao? ” Tiểu Thỏ trong mắt kinh ngạc nhìn anh.

“Dù sao. . . Thân phận của giáo viên, cùng với em, bất luận chúng ta trước như thế nào ở trong mắt người khác đều là sư đồ luyện.” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng thở dài một hơi, hướng tới Tiểu Thỏ thanh âm trầm giọng nói: “Cho nên. . . Có lẽ anh dạy hết học kỳ này, liền không tiếp tục dạy các em.”

“Vì sao?” Tiểu Thỏ túm cổ tay anh, kinh ngạc hỏi.

“Vốn lúc trước cùng hiệu trưởng nói qua tới làm giáo viên, liền ước định chỉ dạy em ba năm, nhưng là điều kiện tiên quyết là trong đó quan hệ chúng ta không thể bị những người khác biết.” Trình Chi Ngôn nhìn ánh mắt Tiểu Thỏ, chậm rãi nói: “Hiện tại chuyện này, âm ỉ lớn như vậy, mặc dù anh lấy quan hệ anh em che dấu qua, nhưng mà dù sao nói dối này, một khi nói dối liền muốn dùng vô số cái nói dối khác tới nói dối thay cái này.”

Thanh âm của anh dừng một chút, sau đó nhẹ nhàng thở dài tiếp tục nói: “Hơn nữa, cuộc thi nghiên cứu sinh lập tức muốn bắt đầu, sau khi thi viết còn muốn tham gia phỏng vấn, đại khái cũng sẽ không có bao nhiêu thời gian tới dạy các em, cho nên. . .”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 568

Chương 570. Thầy giáo Trình đừng đi

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn nói tới chỗ này, liền không có tiếp tục nói hết.

Nhưng mà mặc dù anh không có tiếp tục nói hết, nhưng mà Tiểu Thỏ hiểu ý tứ anh muốn biểu đạt.

Anh chính là muốn nói. . . Chính mình sẽ không tiếp tục dạy cô rồi....

Tiểu Thỏ túm cổ tay Trình Chi Ngôn có chút mát mát nói: “Anh nước chanh, anh nói thật sự sao? ? Anh thật sự dạy hết học kỳ này muốn đi sao? ?”

“Uh`m, đại khái là như thế này. . .” Trình Chi Ngôn chần chờ một phen, vẫn gật đầu, mặc dù còn không có quyết định cuối cùng, nhưng mà hôm nay cùng hiệu trưởng nói chuyện một phen, ý tứ hai bên bọn họ đều đã là như vậy.

“Không cần. . .”

Tiểu Thỏ đáng thương tội nghiệp ôm cánh tay Trình Chi Ngôn, thanh âm cúi đầu hướng tới anh năn nỉ nói: “Anh nước chanh, anh không cần chỉ dạy hết học kỳ này có được hay không? ? Anh dạy em đến tốt nghiệp cao tam được không? ? Anh đều đã mang lớp chúng ta hai năm rưỡi trước, cũng còn mấy tháng nữa thi vào trường đại học, đột nhiên đổi chủ nhiệm lớp, bạn học khác cũng sẽ phải chịu ảnh hưởng. . .”

“...”

Trình Chi Ngôn hơi hơi ngần ra, ánh mắt nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phần nộn trắng nõn của cô, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không nói gì.

“Thật sự. . .” Tiểu Thỏ mở to đôi mắt to hướng tới Trình Chi Ngôn tội nghiệp nói: “Cho dù anh không suy xét cho em cũng cần phải vì mấy chục cái bạn học lớp học suy xét a, tất cả mọi người cực kỳ thích anh...”

“Anh... Suy nghĩ một chút nữa đi.”

Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng thở dài một hơi, đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Thỏ, sau đó hướng tới cô giờ giờ cầm lên nói: “Đi nằm ngủ đi, nếu không thì buổi sáng ngày mai em dậy không nổi rồi.”

“Uh`m. . .” Tiểu Thỏ ngoan ngoãn nằm xuống, hai tay cầm lấy chăn, ánh mắt vẫn đi theo bóng dáng của anh.

“Anh đi tắm rửa...” Trình Chi Ngôn cười khổ một cái, đứng dậy, nhanh chóng hướng tới buồng vệ sinh.

“Ai. . .”

Tiểu Thỏ cũng thở dài một hơi, vì sao cô đột nhiên có một loại cảm giác con đường phía trước xa vời a? ? ?

Tin tức Trình Chi Ngôn phải rời khỏi lớp bọn họ, bất quá vài ngày liền truyền khắp tất cả học sinh lớp học.

“Vì sao thầy giáo Trình đột nhiên nói không dạy nhóm người chúng ta a? Còn có một cái học kỳ liền thi vào trường đại học, loại thời điểm này đổi chủ nhiệm lớp, trường học có suy xét cảm nhận chúng ta sao? ?”

“Ai. . . Nghe nói là vì lần trước trên cột thông cáo bị dán ảnh chụp thầy cùng Bạch Tiểu Thỏ, cho nên. . . Hiệu trưởng để cho thầy không tiếp tục dạy nhóm người lớp ta rồi. . . Tránh tình nghi. . .”

“Tránh tình nghi làm gì? ? Thầy giáo Trình cùng Bạch Tiểu Thỏ là anh em, giữa bọn họ căn bản là không chuyện gì a! !”

“Chúng ta đương nhiên biết rõ, nhưng là có chút học sinh loạn truyền tin vịt khắp nơi, nói thầy giáo Trình trong trường học muốn làm sư đồ luyện, làm hại học sinh không có biện pháp học tập tốt.”

“Người nào a, thiếu đạo đức như vậy, loạn truyền lời đồn này, thật sự là quá không biết xấu hổ rồi.”

“Ai biết được. . .”

“A a a a. . . Không cần a! ! Tớ yêu thầy giáo Trình nhất không cần rời khỏi tớ a! ! !”

Tiểu Thỏ ngồi ở trên ghế, nghe thanh âm nghị luận nhao nhao xung quanh, nhin không được quay đầu nhìn thoáng qua Trình Thi Đồng ngồi ở bên cạnh mình, nhin không được cũng thở dài một hơi.

Trình Thi Đồng quay đầu lại, liếc Tiểu Thỏ một cái nói: “Cậu than thở cái gì a, sau này chú nhỏ không làm thầy giáo, các cô không thấy được, nhưng mà cậu còn không phải mỗi ngày nhìn thấy chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 569

Chương 571. Thầy giáo Trình dừng đi 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Nhưng mà anh nước chanh làm thầy giáo rất tốt, đột nhiên không làm nữa, tớ cảm thấy cực kỳ mất mát a....” Tiểu Thỏ nhìn đôi mắt Trình Thi Đồng, bất đắc dĩ nói: “Dù sao anh đều đã dạy hai chúng ta kiêm chủ nhiệm lớp, trước thi vào trường đại học đột nhiên thay đổi người, chẳng lẽ cậu sẽ không không nhớ sao? ?”

“Không nhớ cái gì? ? Không nhớ chú nhỏ? ?” Trình Thi Đồng hướng tới Tiểu Thỏ kéo kéo miệng, vẻ mặt không nói gì nói: “Đừng nói giỡn, buổi sáng hôm nay chú nhỏ vừa mới cảnh cáo tớ, làm cho tớ không được loạn truyền thụ những cái kiến thức vô dụng này, nói cách khác, chú liền muốn tách chỗ ngồi hai ta ra. Loại chủ nhiệm lớp không có việc gì liên uy hiếp này, tớ cần gì không nhớ?”

“Ách. . .”

Tiểu Thỏ nhất thời đầu đầy hắc tuyến.

Không thể tưởng được anh nước chanh vậy mà thật đúng là đi cảnh cáo Trình Thi Đồng rồi. . .

“Ai, bất quá nói đi nói lại, chú nhỏ kìm nén nhiều năm như vậy, cũng là không dễ dàng.” Trình Thi Đồng nói xong, nhin không được liền vui sướng khi người gặp họa bật cười nói: “Chú cũng thật sự là cố chấp, nhất định phải chờ tới cậu mười tám tuổi làm gì a, đầu năm nay. . . Khụ khụ. . . Nếu là lưỡng tình tương duyệt(hai bên có tình) mà nói, sớm một chút muộn một chút kỳ thật cũng không có quan hệ gì sao, hơn nữa cậu không phải còn có mấy tháng liền đủ mười tám tuổi sao...”

“Anh nói đều đã đợi nhiều năm như vậy, cũng không cần mấy tháng kia rồi. . .” Tiểu Thỏ mặt nhin không được đỏ lên, hướng tới Trình Thi Đồng thanh âm yếu ớt nói.

“A.... . . Phải không? ?” Đôi mắt Trình Thi Đồng xoay xoay, đột nhiên che miệng vẻ mặt cười gian nhìn Tiểu Thỏ nói: “Ha ha ha ha, tớ biết chú vì sao còn muốn tiếp tục chịu đựng, Tiểu Thỏ, tớ nói với cậu, cậu cần bản không cần lo lắng ngày sinh nhật mười tám tuổi có thể bị chú nhỏ ăn luôn hay không, tớ nói với cậu, chú tuyệt đối sẽ không xuống tay đối với cậu.”

“A? ? Vì sao a? ?” Tiểu Thỏ trong mắt khó hiểu nhìn cô.

“Bởi vì sinh nhật cậu là ở tháng Năm a, còn có một tháng liền thi vào trường đại học, chú đương nhiên không thể xuống tay với cậu rồi.” Trình Thi Đồng vẻ mặt đương nhiên hướng tới Tiểu Thỏ nói.

“? ?”

Tiểu Thỏ vẫn đầu đầy mờ mịt nhìn cô như cũ, “Tớ thi vào trường đại học có cái quan hệ gì a? ?”

“Ai nha, cậu vẫn không rõ sao? ?” Trình Thi Đồng dùng một loại ánh mắt không có thuốc nào cứu được nhìn cô, tiến đến cạnh tai cô, đề thấp thanh âm nhỏ giọng nói: “Đương nhiên là vì chú nhỏ đã kìm nén nhiều năm như vậy, cậu phải biết rằng việc này liền rất áp lực, mặc dù bình thường áp lực nhìn không lớn, nhưng mà áp lực mỗi ngày, mỗi ngày có áp lực, thời gian dài áp lực này liền trở nên càng ngày càng nặng, nếu như có một ngày chú thật sự xuống tay với cậu, vậy chú nhất định sẽ không dễ dàng buông tha cậu, loại chuyện này sao, một khi bắt đầu liền cùng hồng thủy mờ ra, thao thao bất tuyệt, vĩnh viễn không ngừng, chú nhỏ như vậy, như thế nào cũng phải N lần một đêm, hàng đêm ghen, không đem lực Hồng Hoang kìm nén nhiều năm như vậy phóng xuất ra, hẳn là sẽ không từ bỏ ý đồ! !”

“...”

Tiểu Thỏ giật giật khoe miệng, đôi mắt nhìn Trình Thi Đồng, sau một lúc lâu thanh âm yếu ớt nói: “Ý của cậu là. . . ? ?”

“Ý tứ của tớ là, nếu chú nhỏ tớ xuống tay với cậu là ngày 11 tháng 5 lúc cậu mười tám tuổi, vậy nhất định chú ăn muốn ngừng mà không được, từ ngày đó bắt đầu nhất định mỗi ngày đều nhin không được muốn đem cậu.... Ha ha, cậu hiểu được. . .”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 570

Chương 572. Thầy giáo Trình đừng đi 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Thi Đồng đang hướng tới Tiểu Thỏ cười đến vẻ mặt nhộn nhạo, liền nghe được “Bốp” một tiếng, một cái hạt dẻ lập tức nổ rộ trên đầu cô.

“Oa. . . Đau quá! Người nào không có mắt như vậy, cũng dám đánh...” Hai tay Trình Thi Đồng che đầu mình, trừng mắt quay đầu đi, đang chuẩn bị hung hăng mắng một trận cái người đánh mình kia, lại thấy người phía sau mình là Trình Chi Ngôn, biểu tình trên mặt nháy mắt thay đổi, cười hề hề nói: “Ha ha ha.... Chú nhỏ, làm sao có thể đứng ở chỗ này? Chú đứng ở chỗ này đã bao lâu?”

“Từ lúc cháu nhắc tới chú chú cũng đã đứng ở chỗ này rồi.” Đôi mắt trong suốt Trình Chi Ngôn sụp xuống, xem Trình Thi Đồng cười đến vẻ mặt xấu hổ trước mặt, nhin không được nhiu nhuu mày nói: “Xem ra không tách hai người ra là không được. . .”

“Đừng!! Chú nhỏ! ! Vừa rồi cháu đều là nói đùa, tuyệt đối không có bất luận cái ý tứ muốn bôi đen gì chú...” Hai tay Trình Thi Đồng vội vàng kéo cánh tay Tiểu Thỏ, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Hai chúng ta từ tiểu học liền cùng một chỗ, sống chết đều phải cùng một chỗ, chú tuyệt đối không thể tách chúng ta ra.”

“...”

Trình Chi Ngôn đầu đầy hắc tuyến nhìn hai cô, đang chuẩn bị mở miệng nói chuyện bên cạnh đột nhiên có học sinh lớn tiếng hỏi: “Thầy giáo Trình, thầy thật sự định dạy chúng ta hết học kỳ này liền không dạy sao? ?”

“Thầy giáo Trình, học kỳ sau chúng ta có phải liền muốn đổi chủ nhiệm lớp hay không?”

“Thầy giáo Trình, thầy đừng bỏ lại chúng ta a, còn có nửa năm liền thi vào trường đại học, chúng ta hoàn toàn không muốn đổi chủ nhiệm lớp a! !”

“Thầy giáo Trình. . .”

“Thầy giáo Trình. . .”

Kêu la liên tiếp vang vọng xung quanh Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn hơi run sợ một phen, ánh mắt nhìn một vòng trên mặt Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng, sau đó nhìn về phía học sinh trong lớp của mình, bắt đầu dĩ nộ cười một phen nói: “Chuyện này cũng không phải một mình thầy có thể quyết định... Dù sao hiện tại, có chút đồn đại không tốt...”

“Thầy giáo Trình, chúng em tin tưởng thầy a!” Học sinh trăm miệng một lời hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Thanh giả tự thanh, thầy giáo Trình, thầy ở lại có được hay không? ?”

“...”

Thanh giả tự thanh? ?

Trình Chi Ngôn cúi đầu lặp lại những lời này ở trong lòng, sau đó nhin không được cười cười tự giễu.

Nhưng mà anh căn bản là không đáng đám học sinh này tín nhiệm như vậy...

Chuyện đến làm giáo viên Tiểu Thỏ, lúc trước anh suy xét quả nhiên vẫn lại là quá đơn giản, anh chỉ nghĩ đến chính mình có thể làm bạn Tiểu Thỏ qua ba năm cao trung, lại chưa từng nghĩ đến, chính mình vậy mà sẽ ở trong lúc vô ý ảnh hưởng nhiều học sinh như vậy.

Một giây này anh đột nhiên vô cùng hối hận tới trường học làm giáo viên.

Anh đã không cho Tiểu Thỏ danh phận cô nên có được, lại phụ lòng tín nhiệm nhiều học sinh như vậy...

Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng thở dài một hơi nói: “Chuyện này, chờ thầy lại suy xét cân nhắc, đối với các em mà nói, học tập mới là đặt ở vị trí thứ nhất, dù là giáo viên nào, không phải chuyện các em suy xét.”

“Nhưng mà chúng em thích nhất thầy giáo Trình a! !”

Bạn cùng lớp trăm miệng một lời nói.

“Thầy giáo Trình đừng đi, có được hay không? ?” Có người hướng tới Trình Chi Ngôn hô một tiếng.

Sau đó lập tức chiếm được tất cả bạn cùng lớp phụ họa.

Trình Chi Ngôn giật mình, sau đó bắt đầu cười cười, trong cánh tay mang theo sách vật lý đi đến trước bục giảng, đặt sách trên bục giảng, sau đó khoát tay áo, ý bảo bọn họ yên lặng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 571

Chương 573. Thầy giáo Trình đừng đi 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Các em phải biết rằng, đời người luôn luôn có xa cách, mặc dù hiện tại thầy không rời khỏi, chờ các em tốt nghiệp cao tam, chờ các em thi lên đại học, chúng ta vẫn là tách ra.” Trình Chi Ngôn đứng ở trên bục giảng, ánh mắt nhìn tất cả mặt học sinh xung quanh lớp học, thanh âm trầm thấp mà chậm rãi nói: “Cho nên sớm một chút hay là muộn một chút cũng không có khác nhau quá lớn gì.”

“Nhưng mà thầy giáo Trình đã theo chúng em hai năm rồi, liền không thể lại theo giúp nhóm người bọn em nữa năm sao? ? Làm việc phải đến nơi đến chốn. . . Đem chúng ta đưa hết, không được sao? ?”

Phía dưới bục giảng tất cả đệ tử trầm mặc chốc lát, cuối cùng có người nhin không được hỏi.

“...”

Ánh mắt Trình Chi Ngôn dừng lại trên người người học sinh kia, sau một lúc lâu sau anh ngoéo môi một cái, đưa tay mở sách giáo khoa ra, hướng tới mọi người lớn tiếng nói: “Được rồi, chúng ta không cần thảo luận vấn đề này, tới, mọi người lật đến Chương 10, chúng ta vào học.”

“Thầy giáo Trình. . .”

Có học sinh không cam lòng lại hô anh một tiếng, nhưng mà nhìn biểu tình lạnh nhạt trên mặt anh, ánh mắt trong suốt, nói đến bên miệng, nhưng là như thể nào đều nói không được nữa.

Ai. . .

Toàn bộ đồng học cùng nhau cúi đầu, yên lặng mở sách vở ra, ngoan ngoãn nghe bài giảng.

Trước tan học, một cái vở tràn ngập kí tên đột nhiên để tới trước mặt Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ trong mắt nghi hoặc nhìn cuốn vở kia, nhin không được ngẩng đầu hướng tới vị bạn học trước bàn học mình kia nhìn qua.

“Đây là. . . Gì a? ?” Tiểu Thỏ thanh âm yếu ớt hướng tới cô hỏi.

“Phía trên đều là bạn học lớp chúng ta kí tên.” Người nữ sinh kia đứng ở trước mặt bàn học Tiểu Thỏ, từ trong túi áo lấy ra một cây bút đưa tới trước mặt Tiểu Thỏ nói: “Bạch Tiểu Thỏ, cậu cũng ký tên của cậu đi.”

Tiểu Thỏ có chút nghi hoặc tiếp nhận bút trong tay cô, lật chuyển cuốn vở kia nhìn nhìn.

Trên trang đầu tiên viết mấy thuật ngữ chuyên ngành:

Gửi tới hiệu trưởng tôn kính

Thầy giáo Trình là thầy giáo tốt nhất trong cảm nhận chúng em, chúng em hi vọng thầy có thể dạy nhóm người chúng em đến tốt nghiệp cao tam, không cần trước chúng em tới gần thi vào trường đại học đột nhiên đổi giáo viên. Hi vọng trường học có thể suy xét cảm nhận các học sinh một phen, chuyện làm sai là những cái người tàn lòi đồn này mà không phải người bị lòi đồn thương tổn.

Mặt sau chính là rất nhiều bạn học lớp học kí tên.

Tiểu Thỏ lật chuyển một tờ lại một tờ, khi thấy những cái chữ viết cùng tên này, trước mắt cô liền nhin không được hiện ra gương mặt quen thuộc.

“Bạch Tiểu Thỏ, chuyện lần trước tớ cũng từng nghị luận cậu ở sau lưng một phen, vì thế tớ nguyện ý nhận lỗi với cậu, dù sao vô luận là ai thấy tiêu đề

như vậy ảnh chụp như vậy đều nhìn không được hiểu sai.” Vị nữ sinh kia cân nhắc một hồi, hướng tới Tiểu Thỏ tiếp tục nói: “Nhưng mà thầy giáo Trình là giáo viên tốt, chúng tớ thật sự không hy vọng thầy rời khỏi.”

“Uh m . . .” Tiểu Thỏ trầm mặc chốc lát cầm bút trong tay ký tên mình ở trên quyển vở.

Vào lúc ban đêm tan học, vở tràn ngập kí tên tất cả học sinh liền đã lặng lẽ đặt ở trên bàn công tác hiệu trưởng.

Nhưng mà, rất nhiều ngày trôi qua cái tin tức gì cũng không có.

Ngay tại lúc tất cả học sinh đều nhanh nản lòng, một phong thư tay tự tay hiệu trưởng viết trả lời, dán ở trên bảng đen lớp bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 572

Chương 574. Thầy giáo Trình dừng đi 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nội dung thư đại khái giải thích chính mình thật không ngờ thì ra thầy giáo Trình ở trong lòng học sinh quan trọng như vậy, cũng xem nhẹ cảm nhận phần lớn học sinh, vì thế ông cảm thấy thật xin lỗi, cũng hứa hẹn nhất định làm cho thầy giáo Trình dẫn bọn họ mãi đến tốt nghiệp cao tam, chuyện sau này cũng chỉ có thể sau này hãy nói.

Lá thư này dán tại bảng đen trước phòng học, mỗi một học sinh vào cửa đều có thể thấy nội dung viết phía trên, đợi cho học sinh cuối cùng đến xem xong lá thư này, tất cả học sinh trên mặt đều đã tràn đầy vui sướng.

Thật tốt quá! ! Thật tốt quá! !

Rốt cục không cần lo lắng thầy giáo Trình rời khỏi bọn họ.

Trình Chi Ngôn tới lớp học, cũng chứng thật chuyện này, anh đứng thẳng người phía trước bục giảng, nhìn khuôn mặt học sinh trong lớp không kìm được vui mừng, nhìn không được cười cười, sau đó cúi đầu mở miệng nói: “Học kỳ này, dạy xong các em . . .”

Thanh âm của anh dừng một chút, tại trong ánh mắt chờ đợi của tất cả mọi người tiếp tục chậm rãi nói: “Thầy sẽ tiếp tục dạy các em học kỳ sau.”

“Nha - - “

Anh vừa dứt lời, toàn lớp liền lập tức reo hò.

Tiểu Thỏ ngồi ở trên ghế, vẻ mặt tươi cười nhìn Trình Chi Ngôn đứng ở phía trước bục giảng, ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ kính trong suốt chiếu xạ tiến vào, chiếu ra trên gương mặt anh một tầng vàng sáng nhợt nhạt.

Ngày nghỉ nghỉ đông cao tam vô cùng vô cùng ngắn ngủi.

Trước ăn tết ba bốn ngày Tiểu Thỏ vừa mới nghỉ, hết tết không vài ngày liền lập tức lại bắt đầu đi học.

Tất cả kỳ ăn tết Tiểu Thỏ đều là vui đầu khổ bức làm bài tập, làm bài thi, Trình Chi Ngôn ngồi bên cạnh cô, nhìn chăm chăm cô.

Sau khi nửa học kỳ sau khai giảng, bầu không khí học tập lớp học liền trở nên trầm trọng.

Mặc dù là thời gian tan học, cũng không có ai nói chuyện phiếm đùa giỡn, tất cả học sinh đều chôn đầu ở trước bàn học, hi hục viết đề bài, thỉnh thoảng có mấy cái học sinh muốn ra ngoài đi toilet, cũng đều là nhẹ chân nhẹ tay từ cửa sau phòng học ra ngoài, lại tiến vào từ cửa sau.

Mùa đông rét lạnh rất nhanh qua đi, lúc cây liễu phát chồi, hoa bắt đầu nở rộ, thi vào trường đại học cũng một ngày tới gần.

Tiểu Thỏ ở biển đề vội vàng đến đầu óc choáng váng, quần áo trên người cũng dần dần từ áo bông rất nặng biến thành áo ngắn tay mát mẻ, lúc trường học lại một lần nữa tuyên bố ngày mùng một tháng năm bắt đầu thi, học sinh lớp học chỉ là nhẹ nhàng thở dài một hơi liền tiếp tục bắt đầu làm bài rồi.

Tháng Năm Giang Tô, nhiệt độ không khí đã nóng dần, ban ngày nóng nhất có thể đạt tới 30 độ.

Vì thế, sau giữa trưa nóng làm cho người ta buồn ngủ, Tiểu Thỏ chán đến chết nằm úp sấp ở trên bàn, suy nghĩ một lát nghỉ trưa cô rốt cuộc là nên làm bài kiểm tra toán học trước hay là bài kiểm tra Anh ngữ, Trình Thi Đồng đột nhiên đưa tay đẩy đẩy cánh tay của cô, sau đó đưa qua một cái kem vị ô

mai nói: “Ngồi dậy, ăn cái kem”

“Cảm ơn a. . .” Tiểu Thỏ lười biếng đứng thẳng lên tiếp nhận kem trong tay Trình Thi Đồng, lại nhìn cô về mặt sáng láng, nhìn không được mở miệng nói: “Đồng Đồng, vì sao mỗi ngày cậu đều hoạt bát gấp trăm lần a, chẳng lẽ cậu không buồn ngủ sao, không phiền lụy sao? ? Gần đây giấc ngủ tớ không đủ nghiêm trọng, cậu nhìn vành mắt đen của tớ không, hiện tại mỗi ngày đi học thời gian đều muốn ngủ gà ngủ gật.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 573

Chương 575. Rốt cuộc trưởng thành

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ha ha.” Trình Thi Đồng hướng tới Tiểu Thỏ cười cười, cúi đầu ăn một miếng kem trong tay mình, cười hi hi nói: “Tớ Ta không mệt a, tớ làm một bài, liền tỉnh thần gấp trăm lần!”

“Biến thái a. . .” Tiểu Thỏ nhìn bộ dáng Trình Thi Đồng về mặt vui vẻ, nhìn không được kêu rên một tiếng.

“Được rồi, cho dù tớ biến thái hay không biến thái, ngày kia chính là sinh nhật mười tám tuổi của cậu, muốn chúc mừng như thế nào?” Một bàn tay Trình Thi Đồng chống cằm dựa vào ở trên bàn học, chớp mắt to nhìn Tiểu Thỏ hỏi.

“A? ? ?”

Tiểu Thỏ sững sốt một phen, sau một lúc lâu mới hồi phục tinh thần lại, cô lấy di động của mình từ bên trong bàn học ra nhìn thoáng qua ngày tháng, hôm nay đã là ngày chín tháng năm, tiếp qua hai ngày chính là sinh nhật mình, nhưng mà trong khoảng thời gian này, mỗi ngày cô đều giống như đánh giấc, sớm liền không có chú ý ngày tháng.

“A cái gì a? ? Cậu đừng nói cho tớ cậu còn chưa nghĩ ra muốn như thế nào.” Trình Thi Đồng nhìn Tiểu Thỏ về mặt ngây người, nhìn không được không nói gì.

Cái này....

Trên trán Tiểu Thỏ xẹt qua một giọt mồ hôi lớn...Cô thật đúng là chưa nghĩ ra muốn như thế nào.....

Hơn nữa, ngày kia là thứ sáu a, thứ sáu lại không rời trường, từ khi lên cao tam, không phải tất cả ngày nghỉ đều đã hủy bỏ sao, càng miễn bàn loại ngày này rồi.

“Ai, cậu thật sự là không cứu a.” Trình Thi Đồng nhìn không được lắc đầu: “Đây là ngày bao nhiêu quan trọng a, cậu như thế nào có thể quên! ! Chờ cậu đủ mười tám tuổi, liền có nghĩa là chú nhỏ rất cục có thể xuống tay với cậu a!!”

“Nói là nói như vậy. . .” Tiểu Thỏ nhìn không được đưa tay lau mồ hôi trên trán, thanh âm yếu ớt hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Nhưng mà không phải lần trước cậu nói, chú nhỏ sẽ không xuống tay với tớ trước khi tớ thi vào trường đại học sao? ?”

“Đúng a!!” Trình Thi Đồng gật đầu nói: “Nhưng mà chú không hướng cậu xuống tay, không có nghĩa là cậu không thể hướng chú xuống tay a!! Nhiều năm như vậy, chẳng lẽ cậu không đến mức hoảng sợ sao??”

“Ách. . . Kỳ thật tớ cũng không phải rất lợi hại...” Tiểu Thỏ kéo kéo khoe môi chính mình, có chút không nói gì hướng tới cô nói, “Hơn nữa, buổi tối thứ sáu phải lên lớp tự học buổi tối, chờ đến tự học xong đã hơn mười giờ, muốn chúc mừng cũng không có thời gian a.”

“Cậu ngốc a, cậu có thể xin phép a, xin một cái tự học lại không có vấn đề gì, hơn nữa chủ nhiệm lớp là chồng cậu, cậu sợ chú không đáp ứng??” Trình Thi Đồng liếc Tiểu Thỏ một cái, đột nhiên đưa tay ôm lấy cổ của cô nói: “Tối, tối, tớ cùng Cố Ninh Thư cũng xin phép cùng cậu, rất không dễ dàng trưởng thành, đây là một cái chuyện đáng chúc mừng.”

“Nhưng mà....Lúc cậu mười tám tuổi không phải cũng không chúc mừng sao??” Tiểu Thỏ có chút khó hiểu nhìn cô, thanh âm yếu ớt hỏi.

“Ngày đó tớ có xin phép a, cậu đã quên, khà khà, tớ cùng Cố Ninh Thư đi thế giới hai người, không có mang cậu.” Trình Thi Đồng hơi run sợ một phen, sau đó hô hô nở nụ cười vài tiếng, hướng tới Tiểu Thỏ nói.

“...”

Tiểu Thỏ nháy mắt không nói gì.

“Được, liền quyết định như vậy, buổi tối thứ sáu mời tớ cùng Cố Ninh Thư ăn cơm a, thuận tiện mang theo anh nước chanh, đừng quên.” Trình Thi Đồng cười hí hì lại dặn dò Tiểu Thỏ một lần, lúc này mới buông tay mình ra.

Tiểu Thỏ do dự một chút, vẫn lại là gật đầu đồng ý.

Loại chuyện xin nghỉ này thực ra chỉ cần nói một tiếng cùng Trình Chi Ngôn là được, chỉ là sau khi Trình Chi Ngôn nghe xong, chần chờ một phen, sau đó hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Buổi tối thứ Sáu anh có chút việc, các em ăn trước, anh qua muộn một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 574

Chương 576. Rốt cuộc trưởng thành 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A..., được!!!” Tiểu Thỏ không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp đồng ý.

Thứ sáu ngày 11 tháng năm, sinh nhật mười tám tuổi Tiểu Thỏ.

Buổi chiều tiếng chuông tan học vang lên, hai người cô cùng Trình Thi Đồng, chờ bạn học khác đều ra ngoài ăn cơm chiều, lúc này mới thu dọn cặp sách đi ra ngoài.

Cố Ninh Thư còn lè mè lại trong phòng học một hồi lâu mới ra ngoài.

Hơn năm giờ mặt trời còn tà tà treo trên bầu trời, tản ra ánh sáng nóng cháy, Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng đứng ở cửa trường học, mắt thấy Cố Ninh Thư tụ họp cùng bọn họ, lúc này Tiểu Thỏ mới mở miệng hỏi: “Buổi tối chúng ta ăn cái gì a? ?”

“Tớ đã đặt một tiệm cơm Tây, chúng ta trực tiếp ngồi xe qua là được.” Trình Thi Đồng vừa hướng tới Tiểu Thỏ nói xong vừa đưa tay ngăn cản một chiếc taxi ở ven đường.

“A.... .” Tiểu Thỏ gật gật đầu, mắt thấy một chiếc xe taxi màu vàng ngừng lại trước mặt mình, liền liền trực tiếp đi theo Trình Thi Đồng còn có Cố Ninh Thư lên xe.

Đến chỗ tiệm cơm Tây Trình Thi Đồng đặt kia, Tiểu Thỏ đứng ở cửa ngẩng đầu nhìn thoáng qua bảng hiệu, ừm... Nhìn... Cảm giác sa hoa a. . .

Nhìn đồng phục mặc trên người bọn họ.... Như thế nào có một loại cảm giác không hợp nhau a? ?

Trình Thi Đồng lập tức đeo cặp sách đẩy cửa ra đi vào.

“Hoan nghênh đến đây.” Nhóm người phục vụ đứng ở cửa hướng tới Trình Thi Đồng khom lưng chào.

...

Tiểu Thỏ đi theo phía sau Trình Thi Đồng vào, nhất thời cảm thấy Trình Thi Đồng có một loại cảm giác **** đại tỷ trở về địa bàn chính mình.

“Xin hỏi mấy vị là có đặt trước sao? ?” Phục vụ nữ mặc váy tây trang ý cười đầy mặt đón chào, hướng tới Trình Thi Đồng mỉm cười hỏi.

“Uh'm, tôi họ Trình, đặt trước một cái phòng bốn người.” Trình Thi Đồng vô cùng bình tĩnh hướng tới nữ phục vụ kia nói.

“Được. Trình tiểu thư đúng không?? Phòng ngài đặt trước ở bên cạnh, xin theo tôi.” Nữ phục vụ lật đi lật lại sổ trong tay, sau đó cười tí mắt hướng tới Trình Thi Đồng làm một cái tư thế “Mời”, ý bảo các cô đi theo.

Tiểu Thỏ vừa đánh giá trang hoàng trong phòng ăn, vừa đi theo sau lưng Trình Thi Đồng hướng tới trong phòng ăn đi tới.

Vào phòng, đập vào mắt đầu tiên đó là bàn ăn kiểu dáng Âu Tây điêu khắc tinh xảo, trên bàn đặt một lọ hoa hồng tươi đẹp, còn có giá cắm nến, bốn chỗ ngồi phía trước bàn ăn, đủ loại kiểu dáng dao nĩa ngay ngắn chỉnh tề.

“Mời ngồi bên này.” Mỹ nữ phục vụ kéo ghế dựa ra thay các cô, ý bảo bọn họ ngồi, sau đó cầm menu đưa cho Trình Thi Đồng nói: “Trình tiểu thư hẳn là bốn người đi? Vậy ngài xem chọn đồ ăn trước hay là chờ người thứ tư đến lại chọn.”

“Chúng tôi chọn trước.” Trình Thi Đồng tiếp nhận menu, tùy tiện lật đi lật lại, rất nhanh chỉ vào vài món thức ăn phía trên hướng tới người phục vụ nói một lần, sau đó liền trả lại menu cho cô.

“Được, ngài chờ, tôi đi nói món.” Người phục vụ cười tít mắt ghi lại món Trình Thi Đồng chọn, liền đi ra ngoài.

Bên trong phòng to như vậy trong khoảng thời gian ngắn chỉ còn lại có ba người bọn họ.

Trình Thi Đồng nhìn Tiểu Thỏ ngồi ở vị trí đối diện chính mình, chần chờ một phen, sau đó hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Bây giờ chú nhỏ không thể tới sao?”

“Đúng a, anh ấy nói buổi tối muốn ở lớp một hồi, để cho chúng ta ăn trước, không bao lâu anh sẽ trực tiếp tới đây.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, nhìn Trình Thi Đồng trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 575

Chương 577. Rốt cuộc trưởng thành 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A..., được rồi, dù sao nhà hàng này mang thức ăn lên siêu cấp chậm.” Trình Thi Đồng gật đầu nói: “Một hồi sẽ qua chính là cao điểm dùng cơm, chúng ta chọn trước, chậm rãi chờ chút.”

“Uh~m!” Tiểu Thỏ gật gật đầu, ánh mắt ngừng lại trên người Cố Ninh Thụ bên cạnh Trình Thi Đồng nói: “Đúng rồi, Cố Ninh Thụ, cậu định thi đại học nào a? ?”

“Tớ sao? ?”

Nghe được Tiểu Thỏ gọi mình, Cố Ninh Thụ ngẩng đầu lên, hai mắt nhìn Tiểu Thỏ, nở nụ cười một phen, thấp giọng trả lời: “Có lẽ là thi trường học Bắc Kinh, sau này.... Ngộ nhớ. . . Cũng dễ dàng một chút.”

“...”

Tiểu Thỏ hơi hơi ngần ra, nháy mắt hiểu được trong giọng nói của cậu tạm dừng là chỉ gì gì đó.

Cậu là lo lắng ngộ nhớ thân thể của chính mình lại xuất hiện cái tình huống gì, đến trường Bắc Kinh mà nói, cũng cách bệnh viện gần một chút sao? ?

Tiểu Thỏ nghe xong lời cậu, cảm thấy trong lòng mình có một chút cảm giác rầu rĩ, cô hướng tới Cố Ninh Thụ cười cười, sau đó quay đầu nhìn về Trình Thi Đồng hỏi: “Vậy Đồng Đồng a, định thi cái trường học gì?”

“Tớ??Tớ hiển nhiên cũng cần phải thi Bắc Kinh a, như vậy tớ có thể đi theo cậu ấy, ha ha, cậu cũng đừng nghĩ chính mình một người vụng trộm đến bệnh viện rồi.” Trình Thi Đồng hướng tới Tiểu Thỏ cười mỉm, ngữ khí nhẹ nhàng trả lời.

“Đi Bắc Kinh a. . .” Tiểu Thỏ nghe được trả lời của cô, mặc dù cảm thấy được ở trong dự liệu nhưng mà trong lòng vẫn lại là nhịn không được có chút mất mát.

Dù sao nhiều năm như vậy cô ấy vẫn cùng cô học, nếu có thể cùng đại học mà nói, không thể tốt hơn rồi.

Ai . . . Nhưng mà...

Tiểu Thỏ nhẹ nhàng thở dài một hơi.

“Đừng thở dài, dù sao nghỉ đông và nghỉ hè chúng ta vẫn là cùng nhau chơi đùa.” Có lẽ Trình Thi Đồng biết ý nghĩ trong lòng Tiểu Thỏ, cô hướng tới Tiểu Thỏ cười cười, an ủi cô nói: “Chờ cậu thi được đại học Nam Kinh, chú nhỏ cũng đang nghiên cứu sinh ở Nam Đại, như vậy hai người không phải có thể chung ngôi trường, lại không cần lo lắng là sư đồ luyện.”

“Uh~m. . .” Tiểu Thỏ gật gật đầu, cánh môi hồng nhuận hơi hơi gật gật, nhưng mà cuối cùng cái gì đều không có nói.

“Thùng thùng thùng” cửa truyền đến một trận gõ tiếng gõ cửa.

Ngay sau đó người phục vụ liền bung mâm đẩy cửa đi đến.

“Đây là ngài vừa mới chọn, trời sao đêm hè, sau cơn mưa trời quang, còn có màu cam ảo giác.” Người phục vụ kia vừa cầm một ly đồ uống sắc sỡ đặt trên bàn cơm trước mặt bọn họ, vừa hướng tới bọn họ giới thiệu nói: “Mời từ từ hưởng thụ.”

“Được, cảm ơn!” Trình Thi Đồng gật gù đầu, người phục vụ kia liền mang theo mâm đi ra ngoài.

“Ai? ? Đây là cái gì a, nhìn thật xinh đẹp a.” Tiểu Thỏ trong mắt ngạc nhiên nhìn đồ uống trong ba cái cốc có chân dài trước mặt mình.

Một ly là màu xanh đậm, dưới đáy cái chén có một chút bọt khí màu trắng lấp lánh, nhìn giống như là ánh sáng trời sao đêm hè, xinh đẹp cực kỳ.

Còn có một ly là màu xanh da trời, một tầng mưa bụi Giang Nam mờ mờ nổi tại phía trên, đúng như bầu trời sau cơn mưa trời quang.

Một ly cuối cùng nhạc đạo, ở giữa pha trộn kem tươi màu đỏ, màu vàng, màu lam, màu tím, màu sắc sắc sỡ rất là mê người.

Ba chén đồ uống này nhìn thật sự giống tên chúng, mộng ảo lại mỹ lệ.

Tiểu Thỏ nhìn không được đưa tay cầm chén nhìn giống như là trời sao đêm hè đặt bên miệng nếm nếm.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 576

Chương 578. Rốt cuộc trưởng thành 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ừm . . Hương vị ngọt ngào, uống lên có một chút như là hương vị Sprite, nhưng mà pha trộn một chút vị quả mâm xôi, sau đó băng băng lương lương, rất có cảm giác thấm vào lòng người.

Tiểu Thỏ cảm thấy hương vị rất tốt, đúng lúc lại khát nước, vừa ngửa đầu liền trực tiếp uống hết. Chén trời sao đêm hè.

“Uh`m . . Uống ngon!” Tiểu Thỏ táp táp miệng, hết sức hài lòng gật gù đầu.

“ . . ”

Trình Thi Đồng ngẩng đầu lên, vẻ mặt khiếp sợ nhìn cô, cánh môi hồng nhuận giật giật, sau đó thanh âm lắp bắp nói: “Cậu cậu cậu...Cậu một hơi liền uống vào toàn bộ? ?”

“Uh`m! Đúng vậy a, uống rất ngon, đúng lúc tớ cũng khát, ừm . . Chén sau cơn mưa trời quang kia nhìn cũng không tệ a, cậu không ngại tớ lại uống một chén đi? Các cậu nếu muốn uống mà nói, liền chọn tiếp a...”

Tiểu Thỏ vừa gật đầu vừa cầm lấy chén đồ uống màu xanh da trời trên bàn kia đặt bên môi nếm nếm.

Ừm . .

Có một loại hương vị chua chua ngọt ngọt, còn mang theo một chút hơi biển cả tươi mát riêng biệt, nếm cũng không tệ a...

Tiểu Thỏ tiếp tục ngửa đầu lại uống vào chén sau cơn mưa trời quang.

Trên mặt Cố Ninh Thư cùng Trình Thi Đồng khiếp sợ nhìn.

“Ai. . . Vì sao đồ uống nhà này ít như vậy a, một ly nhỏ như vậy, một ngụm liền không có a, nơi này có thể nói chén sao? ?” Tiểu Thỏ có chút buồn rầu nhìn một ly màu cam ảo giác cuối cùng trên bàn cơm.

Chén này.... Trên lí luận nói là cho Cố Ninh Thư.

Nhưng mà cô cùng Cố Ninh Thư còn không có quen thuộc đến cái loại tình hình có thể cướp đoạt đồ uống của anh này, cho nên.... Nếu như cô tiếp tục đưa tay mà nói, có thể có phần không tốt lắm hay không a. . .

Trong mắt Cố Ninh Thư kinh ngạc nhìn trong ánh mắt Tiểu Thỏ tràn đầy khao khát, đưa tay cầm chén màu cam ảo giác đẩy trước mặt cô, thanh âm thần nhiên nói: “Cậu... Nếu như muốn uống mà nói, liền cầm đi.”

“Không được, cậu không thể. . .” Trình Thi Đồng vừa mới chuẩn bị mở miệng ngăn cản, Tiểu Thỏ đã cười tí mắt cầm chén màu cam ảo giác kia hơi ngửa đầu uống vào.

Ừm . . Quả nhiên uống lên hương vị cùng nước chanh không sai biệt lắm...

Nhưng mà kem tươi chính giữa uống lên thật sự lạnh a...

Tiểu Thỏ nhin không được rùng mình một cái.

Về mặt uống ba chén đồ uống, Tiểu Thỏ chẳng những không có cảm thấy chính mình hết khát nước một chút, ngược lại cảm thấy chính mình càng khát rồi.

“Sao lại thế này a. . . Cái đồ uống này uống lên một chút cũng không giải khát a. . .” Tiểu Thỏ vừa lầu bầu, vừa bung chén trà trên bàn lên, uống vào chén nước trà kia.

Hô. . . Rốt cục cảm giác tốt hơn nhiều. . .

Tiểu Thỏ vừa lòng thờ phào nhẹ nhõm.

Ánh mắt Trình Thi Đồng ngây ngốc nhìn cô một lúc lâu, sau đó mở miệng, thanh âm yếu ớt hỏi: “Tiểu Thỏ cậu... Không có việc gì đi? ?”

“Uh`m? ?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt nhìn cô kỳ quái nói: “Tớ có thể có chuyện gì a? ?”

“ . . . ”

Ánh mắt Trình Thi Đồng nhìn qua lại trên mặt Tiểu Thỏ cùng ba cái cốc không, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên trả lời trở về là tốt hay không nữa.

“Ai, đúng rồi, đồ uống cậu cùng Cố Ninh Thư đều bị tớ uống vào, nếu không hai người lại chọn một ly đi. . . Ừm . . . Nếu không cũng gọi trở lại một ly cho tớ?? Tớ cảm thấy uống rất được.” Tiểu Thỏ uống xong nước trà, nhìn bốn cái cốc không trước mặt mình, có chút xấu hổ hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Đúng lúc một lát anh nước chanh cũng cần phải tới đây, nếu không cũng chọn cho anh một ly? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 577

Chương 579. Rốt cuộc trưởng thành 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Nhưng mà. . . Cái này. . . Không được a. . .” Trình Thi Đồng chớp đôi mắt nhìn cô, thanh âm vô cùng gian nan hướng tới cô nói: “Vừa rồi chọn cái kia, là cocktail... Chú nhỏ, chú phải lái xe, lái xe không thể uống rượu a. . .”

“ . . . ”

Tươi cười trên mặt Tiểu Thỏ lập tức liền cứng lại rồi.

“Cậu nói cái gì? ? Vừa rồi ba chén kia đều là cocktail??”

“Uh`m. . .” Trình Thi Đồng gật gật đầu, một bộ dáng ra vẻ vô tội nhìn cô.

“ . . . ”

Tiểu Thỏ chép miệng, rốt cục cảm thấy được có một chút vị còn nhân nhạ, cô nhất thời dờ khóc dờ cười hướng tới Trình Thi Đồng hỏi: “Cậu như thế nào không nói cho tớ biết sớm chút a? !”

“Tớ nghĩ cậu biết a. . . Đại tỷ, đây đều đã cái thời đại gì, cậu sẽ không ngay cả cocktail cũng không biết đi? ? Cho dù cậu không biết, lúc cậu uống dù sao vẫn có thể uống đến mùi rượu đi? ?” Trình Thi Đồng nhin không được hướng tới cô tròn trĩnh mắt, không nói gì nói.

“Ách. . . Cái này. . .” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ gãi gãi đầu nói: “Vừa rồi vào cảm giác quá khát, một hơi đều đã uống hết, cũng không uống ra cái mùi rượu đặc biệt gì a. . . Chính là cảm thấy có chút ngọt. . .”

“...”

“...”

Cố Ninh Thư cùng Trình Thi Đồng không nói gì.

“Vậy cậu.... Có cảm giác choáng váng đầu gì gì đó hay không? ?” Trình Thi Đồng chần chờ một phen, về mặt quan tâm nhìn Tiểu Thỏ hỏi.

“Ài? ?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, ánh mắt nhìn chăm chăm Trình Thi Đồng, sau đó lắc đầu nói: “Không có a, một chút đều không có cảm giác choáng váng đầu.”

“Hô. . . Vậy là tốt rồi. . .” Trình Thi Đồng thở phào nhẹ nhõm, nếu như biết Tiểu Thỏ uống rượu mà nói, chú nhỏ tuyệt đối sẽ giết cô.

“Nhưng mà uống tốt a, nếu không chúng ta lại chọn một chút?” Tiểu Thỏ nhìn ba cái ly rượu rỗng trước mắt, nghĩ nghĩ, hướng tới Trình Thi Đồng hỏi: “Còn có cái cocktail khác sao? ? Ba cái này nhìn đều rất đẹp mắt, cái khác hẳn là cũng rất đẹp mắt đi?”

“Không được, cậu đừng uống vào, ngộ nhớ uống nhiều lần này chú nhỏ tuyệt đối muốn đem chỗ ngồi hai ta tách ra.” Trình Thi Đồng liếc cô một cái, liên tục xoa tay.

“Vì sao a? ?” Tiểu Thỏ về mặt không vừa ý nhìn cô nói: “Tốt xấu hôm nay là sinh nhật tớ a, còn là sinh nhật mười tám tuổi, theo pháp luật mà nói tớ đã là người trưởng thành rồi, có thể uống rượu, sau khi uống tớ cần bản không chuyện gì, đầu cũng không choáng váng, mắt cũng không hoa, cảm giác liên tục uống đồ uống không sai biệt lắm”

“Cái kia cũng không được, lúc này cậu là không chuyện gì, nhưng mà chờ một lúc chú nhỏ tới đây, ngộ nhớ rượu tác dụng chậm lên đây, tớ liền như thế nào cũng không có biện pháp giải thích rõ ràng rồi.” Trình Thi Đồng về mặt nghĩa chính ngôn từ nhìn Tiểu Thỏ, kiên quyết từ chối cô.

“...”

Đôi mắt Tiểu Thỏ nhìn chăm chăm Trình Thi Đồng một lúc lâu, sau đó đem ánh mắt cầu cứu chuyển hướng Cố Ninh Thư.

“Cố Ninh Thư. . . Nếu không thì cậu khuyên nhủ Đồng Đồng nhà cậu?” Tiểu Thỏ ngừ khí tội nghiệp hướng tới Cố Ninh Thư nói: “Không nghĩ tới chúc mừng, kết quả một chút rượu cũng không để cho tớ uống, kia còn chúc mừng cái gì a. . .”

“...”

Về mặt Cố Ninh Thư bắt đầu nhìn Tiểu Thỏ, nhún vai, cười nói: “Không có biện pháp a, Đồng Đồng nhà tớ định đoạt, tớ khuyên không được.”

“Vậy cậu có đồng ý tớ lại chọn hai chén hay không?” Tiểu Thỏ trừng mắt nhìn Cố Ninh Thư, vỗ bàn hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 578

Chương 580. Rốt cuộc trưởng thành 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Cái này...Tớ đồng ý a, nhưng mà Đồng Đồng không đồng ý a.” Cố Ninh Thư về mặt nụ cười thản nhiên nhìn Tiểu Thỏ, thanh âm chậm rãi nói.

“Cậu đồng ý là được, chúng ta nơi này ba người, hai so với một, Đồng Đồng, chọn hai chén cho tớ!” Tiểu Thỏ quay đầu lại hướng tới Trình Thi Đồng về mặt đắc ý nói.

“...”

Trình Thi Đồng nháy mắt không nói gì.

Cô nhìn mặt Tiểu Thỏ phấn nộn trắng nõn, uh~m, phía trên dường như cũng không có xuất hiện cái gì đó ứng ứng qua rượu, nhìn nhìn lại đôi mắt cô ấy ngập nước, ánh mắt bình thường, không có mê ly cũng không có mộng lung, nhìn tựa hồ là thật sự không có bộ dáng uống rượu.

Cô bắt đầu dĩ thời dài một hơi, đề xuống chuông phục vụ trên bàn, gọi người phục vụ tới, vừa chọn một loại bên cạnh nói: “Nếu như chú nhỏ hỏi, cậu không được nói là tớ chọn, đây chính là chính cậu mãnh liệt yêu cầu muốn uống! ! Có nghe hay không? ?”

“Ừ, nghe được! !” Hai mắt Tiểu Thỏ tỏa sáng nhìn menu trong tay Trình Thi Đồng, đưa tay hướng tới cô quơ quơ nói: “Cho tớ xem, cho tớ xem, để cho bản thân tớ chọn.”

“Cầm đi đi.” Trình Thi Đồng ngẩng đầu, liếc cô một cái, thuận tay đưa menu tới trong tay cô.

Ha ha. . .

Tiểu Thỏ tiếp nhận menu, lật đến một tờ cocktail kia nhìn nhìn.

Ai . . Nhìn bộ dáng đều rất đẹp mắt a. . .

Nhiều chủng loại như vậy, rất muốn ném hết a...

Trình Thi Đồng nhìn đôi mắt Tiểu Thỏ thả ra ánh sáng, nhin không được đầu đầy hắc tuyến nói: “Cậu không chế cho tớ, không cho phép chọn bậy, vừa rồi nói chỉ có thể chỉ có thể chọn hai cái, cũng chỉ có thể chọn hai cái, nhiều một cái tớ đánh chết cậu!”

“Cậu cũng quá tàn nhẫn đi? ?” Tiểu Thỏ giật giật khoe miệng, đưa tay chỉ vào menu hướng tới người phục vụ nói: “Muốn hai cái này.”

“Được.” Người phục vụ thăm dò nhìn thoáng qua hai cái hình ảnh Tiểu Thỏ chỉ vào, ghi lại hai chén rượu cô chọn.

“Hai cậu a, muốn chọn hai chén hay không? ? Vừa rồi hai cậu không phải bị tớ uống hết sao? ?” Tiểu Thỏ hướng tới Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư chớp chớp mắt, cười hì hì hỏi.

“Tự tớ chọn.” Trình Thi Đồng vẻ mặt tức giận tiếp nhận menu, trực tiếp chỉ hai cái.

“Được, xin chờ.” Người phục vụ ghi nhớ nội dung các cô chọn, hướng tới bọn họ khom người, sau đó liền thối lui ra ngoài.

Bất quá chốc lát bốn chén cocktail bọn họ chọn đã bị bung lên.

Trình Thi Đồng khẽ nhủ mày, nhìn một chén cocktail đỏ rực còn có một ly cocktail trắng sữa đặt ở trước mặt Tiểu Thỏ kia, nhin không được mở miệng hỏi: “Cậu chọn cái gì? ?”

“Huyết Tinh Mã Lệ cùng rừng dừa bãi biển.” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt nhìn hai chén rượu đặt ở trước mặt mình.

Một chén màu đỏ kia nhìn giống như là một ly máu tươi...

Ách. . . Như thế nào nhìn so với hình ảnh khiếp sợ người một chút a. . .

Vừa rồi cô thực ra là nhìn hình ảnh Huyết Tinh Mã Lệ lấp lánh rất đẹp mới chọn, hơn nữa tên nghe qua cũng cực kỳ khốc, nhưng mà này.... Thật sự có một loại cảm giác một ly máu tươi a. . .

Tiểu Thỏ chần chờ một phen, đưa tay cầm lấy chén Huyết Tinh Mã Lệ kia, đặt bên miệng nhẹ nhàng mà ném một ngụm.

“Phốc - - khụ khụ khụ. . .”

Đây là cái hương vị gì a! ! Một cổ vị cay, mùi hồ tiêu thậm chí còn có một chút vị Mù-Tạc hỗn hợp nước cà chua nháy mắt xâm nhập vị giác của cô.

Tiểu Thỏ bị mùi lạ này nện, nước mắt trên khoe mắt như sắp trào ra.

Trình Thi Đồng vẻ mặt đồng tình nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 579

Chương 581. Tiểu Thỏ say rượu

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Không biết là gì cũng đừng chọn bậy a, mùi rượu này rất nặng.” Trình Thi Đồng lắc lắc đầu, nhìn Tiểu Thỏ nói.

“. . .” Tiểu Thỏ bị vị kia cay đến nước mắt đều đã chảy ra, vì thế vội vàng đưa tay bung chén rừng dừa bãi biển bên cạnh lên, ừng ực ừng ực, một hơi

uống vào.

Hồ. . .

Mùi thơm ngát vị trái dừa nhàn nhạt, rất cực giảm bớt vị kỳ quái kia.

Chẳng qua chén Huyết Tinh Mã Lệ kia, Tiểu Thỏ hoàn toàn không uống miếng thứ hai rồi.

“Coi như quên đi, chén này của cậu cho tớ đi, tớ đổi với cậu.” Trình Thi Đồng nhìn trong ánh mắt Tiểu Thỏ ghét bỏ Huyết Tinh Mã Lệ, đưa tay thay đổi cocktail trước mặt mình một phen.

“Đồng Đồng, quả nhiên cũng là cậu tốt nhất với tớ!!” Tiểu Thỏ nước mắt lưng tròng nhìn cô.

Người phục vụ rất nhanh đi tới cầm ly rượu rỗng trên bàn đi rồi.

Tiểu Thỏ các cô lại hàn huyên một hồi, lúc đồ ăn bùng lên, Trình Chi Ngôn rót cực vội vàng chạy đến.

Anh mới vừa đẩy cửa phòng ra, Tiểu Thỏ liền quay đầu lại, đôi mắt vui rạo rực nhìn anh nói: “Anh nước chanh, anh tới a! !”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, động tác tao nhã đi vào bên trong phòng, trực tiếp ngồi xuống bên cạnh Tiểu Thỏ, sau đó sửa sang đồ ăn trước mặt mình một phen.

“Chú nhỏ, chú uống gì? ?” Trình Thi Đồng thấy Trình Chi Ngôn vào, vội vàng cầm menu đưa cho Trình Chi Ngôn, để cho chính anh chọn lựa.

“Chú tùy tiện, cho tôi một ly nước chanh đi.” Trình Chi Ngôn mở menu ra, nhàn nhạt chăm chú nhìn, thuận miệng hướng tới người phục vụ bên cạnh nói.

“Được xin chờ.” Người phục vụ gật gật đầu, lấy menu đi, xoay người đi ra ngoài.

“Các người uống là....”

Trình Chi Ngôn chọn xong rồi, vừa chuyển đầu mới phát hiện trước mặt ba người bọn họ thực ra là bày mấy chén cocktail.

Anh nhíu nhíu mày nhìn Tiểu Thỏ, thanh âm trầm giọng nói: “Sao uống rượu rồi hả ? ?”

“Ai nha, sinh nhật nha, đương nhiên muốn chúc mừng một phen, hơn nữa mười tám tuổi không phải đại biểu trưởng thành có thể uống rượu sao? ?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, ánh mắt sáng ngời hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Không có việc gì không có việc gì, chỉ là cocktail mà thôi, số độ không cao.”

“ . . . ”

Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua cocktail trước mặt cô, quả thật là đồ uống pha chế rượu, ngẫm lại hôm nay sinh nhật cô, uống một ly như vậy cũng không có quan hệ gì, vì thế liền không tiếp tục nói cô.

“Đúng rồi, Tiểu Thỏ, đưa quà sinh nhật cho cậu!” Trình Thi Đồng như là đột nhiên nhớ tới cái gì, vỗ đầu, từ trong cặp sách cầm một cái hộp quà tặng đóng gói đẹp đẽ ra, đưa cho Tiểu Thỏ nói: “Cầm đi.”

“Cảm ơn! !” Tiểu Thỏ cười tí mắt tiếp nhận quà tặng, đang chuẩn bị đưa tay mở ra lại bị Trình Thi Đồng dè lại.

Tiểu Thỏ trong mắt nghi hoặc nhìn cô.

“Lúc này đừng phá dỡ, chờ cậu về nhà lại mở.” Trình Thi Đồng vẻ mặt khản trương nhìn cô nói.

“A.... . . Được rồi. . .” Tiểu Thỏ gật gật đầu, cất quà tặng Trình Thi Đồng đưa cho chính mình vào trong cặp sách, mặc dù trong lòng tràn đầy tò mò, vẫn lại là nhìn xuống.

“Tớ cũng có quà tặng tặng cho cậu.” Mắt thấy Tiểu Thỏ cầm quà tặng Trình Thi Đồng cất xong, Cố Ninh Thư cũng cười tí mắt hướng tới Tiểu Thỏ nói.

Anh từ trong cặp sách cầm một cái quà tặng bộ đáng đóng gói như là sách vở, đưa cho Tiểu Thỏ nói: “Tớ đưa chính là hai quyển sách, bất quá bởi vì không biết cậu thích xem loại sách nào, cho nên là Đồng Đồng chọn giúp tớ.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 580

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Cảm ơn! !” Tiểu Thỏ cười tí mắt tiếp nhận quà tặng, hướng tới Cố Ninh Thư nói một tiếng, lại nhìn thoáng qua ánh mắt Trình Thi Đồng sáng ngời, đành phải ngoan ngoãn nhét sách vào trong cặp sách, chờ về nhà lại nhìn.

Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ cất xong, nở nụ cười một phen, đưa tay sờ sờ đầu cô nói: “Anh cũng có quà tặng cho em.”

“Thật vậy chăng? ?” Tiểu Thỏ cười tí mắt nhìn Trình Chi Ngôn ngồi ở bên cạnh mình, không chút khách khí hướng tới anh vươn tay đi ra, “Là cái quà tặng gì nha? ?”

Tay Trình Chi Ngôn thon dài trắng nõn nắm giữ tay mảnh khảnh của cô, lật chuyển trong lòng bàn tay cô một phen, giữ mu bàn tay cô, sau đó một cánh tay kia không để ý nhẹ nhàng trượt một phen trên ngón áp út của cô.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy một cái gì đó giá lạnh nháy mắt trượt vào ngón tay mình, cô cúi đầu nhìn lại, một cái nhẫn kim cương tinh xảo đang yên lặng đeo ở trên ngón áp út của cô.

Kim cương óng ánh trong suốt ở dưới ánh đèn lóe ra ánh sáng rực rỡ.

“Đây là. . .” Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua nhẫn kim cương trên ngón tay mình, đột nhiên ngẩng đầu hướng tới Trình Chi Ngôn nhìn qua.

“Đưa cho em.” Trình Chi Ngôn hướng tới cô mỉm cười, đôi mắt trong suốt tràn đầy đều là sùng nịch, “Chúc mừng em trưởng thành.”

“Anh nước chanh. . .” Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trong lòng vô cùng kích động, cô cảm thấy chính mình có rất nhiều rất nhiều lời muốn nói, nhưng mà trước mắt lại một câu đều đã nói không nên lời.

“Được, mau ăn cơm đi, ăn xong trở về làm bài tập.” Trình Chi Ngôn nhìn trong mắt Tiểu Thỏ cảm động, hướng tới cô ảm đạm cười, thanh âm trầm thấp nói một câu.

...

...

Tràn đầy cảm động trong lòng Tiểu Thỏ nháy mắt liền tan biến toàn bộ.

Toàn bộ sau đó, tốc độ bọn họ ăn tựa hồ cũng nhanh hơn, bát quả chốc lát liền đều đã xong.

Tiểu Thỏ vừa ăn đồ ăn vừa uống cocktail Trình Thi Đồng đãi cho cô, chỉ là uống uống. . .

Oa. . .

Như thế nào cảm thấy thế giới này giống như lác lư? ?

Tiểu Thỏ lác lác đầu, chớp chớp mắt lại cẩn thận nhìn lại trước mặt, khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn của Trình Thi Đồng đột nhiên nhìn thật đáng yêu, thật giống như mang theo ánh sáng.

Nhìn nhìn lại Cố Ninh Thư...

Ừm. . .

Hôm nay Cố Ninh Thư cũng vô cùng đẹp trai a, mặc dù là mặc đồng phục Nhất Trung, cũng vẫn rất có phong độ hot boy như cũ...

Còn có anh nước chanh...

Tiểu Thỏ quay đầu lại hướng tới Trình Chi Ngôn nhìn qua.

Hình dáng anh rõ ràng đang hơi hơi cúi xuống, ánh mắt lạnh nhạt nhìn đồ ăn trong chén đĩa mình, lông mi dài dài giống như cây quạt xinh xắn, tinh xảo lại mê người, còn có hai tay thon dài trắng nõn cầm dao nĩa, động tác thực ra là tao nhã như vậy...

Ai. . .

Anh nước chanh rất đẹp trai rất đẹp trai...

Tiểu Thỏ cười tí mắt, đưa tay ôm chầm bả vai Trình Chi Ngôn, bẹp một ngụm liền hôn ở trên gương mặt trắng nõn như ngọc của anh.

Trình Chi Ngôn hơi hơi ngần ra, quay đầu lại nhìn bộ dáng Tiểu Thỏ cười đến vẻ mặt sáng lạn, ngoéo khóe môi một cái, thanh âm trầm thấp nói: “Em làm gì? ?”

“Chính là hôn anh một cái a.” Tiểu Thỏ cười tít mắt nhìn anh, thanh âm trong trẻo nói: “Không thể sao? ?”

Trình Chi Ngôn nở nụ cười một phen, đưa tay véo đôi má phẩn nộn của cô nói: “Mau ăn cơm”

“A.... .” Tiểu Thỏ phẩn nộ quay đầu đi, cúi đầu yên lặng cắt tảng thịt bò.

...

Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư nhìn thoáng qua lẫn nhau.

Hai người đều đã thấy được một tia lo lắng trong ánh mắt.

Cô... Sẽ không là uống say chứ??

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 581

Chương 583. Tiểu Thỏ say rượu 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Năm phút đồng hồ sau, biểu hiện Tiểu Thỏ liền xác minh suy đoán Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư.

Bởi vì bọn họ thấy Tiểu Thỏ vậy mà giữa ban ngày ban mặt.... Ách không, ở dưới ngọn đèn sáng trong phòng, hai tay bưng khuôn mặt Trình Chi Ngôn sau đó chu cái miệng đỏ hồng hôn ở trên môi Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn nháy mắt mở to hai mắt nhìn.

Anh nhìn đôi má Tiểu Thỏ phẩn nộn gần trong gang tấc, trong đôi mắt dập dờn tràn đầy ý cười, mà cánh môi cô mềm mại liền che trên bờ môi của mình, đầu lưỡi mang theo vị cồn, thừa dịp anh không chú ý vụng trộm lù vào trong miệng anh.

Uh m . .

Hình như là hương vị hoa hồng . . .

Trình Chi Ngôn khẽ nhủ mảy, đưa tay đẩy đẩy bả vai Tiểu Thỏ, người này, như thế nào đột nhiên liền đã chạy tới hôn mình rồi hả ? ?

Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư nhìn một màn trước mắt, nháy mắt liền sợ ngây người.

Phải làm hay không!!

Đây là ở trên người thật a! ! !

Hôn môi thật a! !

Trình Thi Đồng nhịn không được vươn hai tay ra, bưng kín hai mắt của mình.

Ai nha nha, cô hảo thẹn thùng a. . .

Cô lớn như vậy, vẫn lại là lần đầu tiên nhìn thấy người thật hôn môi trước mặt mình a! ! !

Trước kia cô là nhìn thấy ở phim trong Tí vi, trên máy tính a! ! !

Hướng chi, hai người này còn là chú nhỏ cùng bạn ngồi cùng bàn a! !

Trong lòng Trình Thi Đồng vừa cảm khái vừa tiếp tục từ trong tay vụng trộm nhìn hai người bọn họ.

Động tác Cố Ninh Thư mặc dù không có khoa trương như Trình Thi Đồng, nhưng mà hơi hơi đỏ mặt, có chút không được tự nhiên đem ánh mắt nhìn về phía nơi khác.

Trong lòng suy xét loại tình huống này anh cùng Trình Thi Đồng có phải nên là né tránh một phen hay không a? ?

Ừm . . Nếu không một hồi sẽ nói trong nhà có chuyện, hoặc là nói hai người bọn họ muốn hẹn hò, rồi đi trước nơi này đi? ?

Tiểu Thỏ cảm giác được Trình Chi Ngôn đưa tay đẩy chính mình vài cái, trong lòng nhất thời có phần mất hứng, làm gì nha, cô còn không có hôn đủ a!!

Vì thế cô vươn tay đi ra, dứt khoát vòng trên cổ Trình Chi Ngôn, ôm chặt anh, tiếp tục hôn môi anh.

“...”

Đôi mắt Trình Chi Ngôn nhắm mắt tối sầm, anh có chút bất đắc dĩ nhìn Tiểu Thỏ trước mặt, không rõ người này rốt cuộc là làm sao vậy.

Xem ra, hình như là có phần uống say, nhưng mà không phải cô uống vào nửa chén cocktail sao, hẳn là không đến mức say thành cái dạng này a. . .

Trong phòng được bao nhắm mắt một mảnh an tĩnh, trong lòng mỗi người đều tâm sự khác nhau - - trừ Tiểu Thỏ.

Trong đầu người này chỉ có một ý nghĩ đang không ngừng quanh quẩn, đó chính là: đầu lưỡi anh nước chanh mềm, trơn bóng, liền giống như thạch hoa quả, ăn ngon a....

“Ừm . . Tiểu Thỏ, không chế một phen! !” Trình Chi Ngôn rất không dễ dàng đem Tiểu Thỏ từ trên người tự mình đẩy ra, híp một đôi mắt trong suốt nhìn người nào đó vẫn chưa thỏa mãn, thanh âm dờ khóc dờ cười nói: “Em làm gì a? ?”

“Không làm gì a, chính là hôn anh.” Tiểu Thỏ nhún vai, vẻ mặt đặc biệt vô tội nhìn anh.

“...”

Trình Chi Ngôn hơi hơi hí mắt, nhìn vẻ mặt trên mặt Tiểu Thỏ, còn có giọng nói lúc cô nói chuyện vô cùng rõ ràng, giống như cũng không quá như là uống rượu a? ?

Chẳng lẽ thật sự chính là vì sinh nhật, rất cao hứng, mà bỗng nhiên thú tính bùng nổ??

Trình Chi Ngôn có chút xấu hổ sờ sờ cái mũi của mình, đôi mắt liếc Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư ngồi ở đối diện bọn họ một phen, thanh âm rầu rĩ nói: “Em chú ý một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 582

Chương 584. Tiểu Thỏ say rượu 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Khụ khụ, cái kia, hai người có thể coi chúng ta không tồn tại. . .” Trình Thi Đồng vội vàng xấu hổ ho khan hai tiếng, hướng tới Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ khoát tay áo nói: “Cái kia, nếu có cần mà nói, cháu cùng Cố Ninh Thư đi ra ngoài trước một phen, cũng là có thể. . .”

Nghe được lời này của cô, Trình Chi Ngôn nhàn nhạt lườm cô một cái, ngữ khí không vui nói: “Nói loạn cái gì a, ăn cơm.”

“A.... . .” Trình Thi Đồng vội vàng cúi đầu xuống, hai tay cầm dao nĩa, cố gắng đấu tranh cùng tảng thịt bò trong chén đĩa mình.

Chẳng qua cô đồng thời đấu tranh, cặp mắt còn đang lén lút chú ý Tiểu Thỏ.

“Được, mau ăn.” Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ vẻ mặt vẫn tươi cười nhìn chính mình như cũ ngồi ở bên cạnh mình, nhin không được ho nhẹ một tiếng, sau đó dùng đĩa ăn xen một khối bò bí-tết đã cắt đưa tới bên môi Tiểu Thỏ, thản nhiên nói: “Há miệng.”

“A - -” Tiểu Thỏ ngoan ngoãn mở miệng nhỏ ra, nuốt khối thịt bò trong tay Trình Chi Ngôn vào.

Trình Chi Ngôn thấy cô lại không có gì phản ứng khác thường, nhất thời an tâm, tiếp tục cúi đầu cắt tảng thịt bò cho cô.

Tiểu Thỏ ăn luôn tảng thịt bò trong miệng kia, đôi mắt tiếp tục chứa ý cười nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Anh nước chanh, hôm nay anh vô cùng đẹp trai a...! !”

“Uh`m. . .” Trình Chi Ngôn hơi run sợ một phen, sau đó vẻ mặt bình tĩnh lên tiếng.

“Rất đẹp trai rất đẹp trai! !” Tiểu Thỏ tiếp tục khen anh.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn cắn một khối thịt bò, bỏ vào trong miệng mình, tiếp tục bình tĩnh lên tiếng.

“Thật sự là đẹp trai làm cho người ta không thể không muốn ăn a!!” Tiểu Thỏ phát ra từ thành thật khen anh.

“Phốc - -” một tiếng, Trình Chi Ngôn trực tiếp phun tảng thịt bò ăn vào trong miệng vắng ra ngoài.

“Khụ khụ khụ. . .Em nói cái gì! ?” Anh đưa tay túm giấy ăn trước mặt qua, vừa lau miệng mình vừa hướng tới Tiểu Thỏ hoảng sợ hỏi.

“Em khen anh a.” Tiểu Thỏ cười hi hi nhìn anh.

“ . . .”

Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư cúi đầu, kìm nén ý cười mới miễn cưỡng không có cười ra tiếng.

Nhưng mà bà vai hai người bọn họ không ngừng run run, đã bán đứng tâm tình bọn họ giờ phút này.

Trình Chi Ngôn nhìn bọn họ một cái, rốt cục không thể nhịn được nữa hướng tới hai người bọn họ nói: “Hai người ăn xong chưa?”

“Xong rồi, xong rồi!” Trình Thi Đồng vội vàng ném dưa đến trên bàn, sau đó xách cặp sách chính mình lên, túm tay Cố Ninh Thư, về mặt nghiêm túc hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Xấu hổ a, chú nhỏ, cháu đột nhiên nhớ tới Cố Ninh Thư nhà cháu hẹn buổi tối phải giúp cháu học bổ túc Anh ngữ một phen, cái kia, chúng cháu liền không tiếp tục quấy rầy hai người a, Tiểu Thỏ, sinh nhật vui vẻ a! ! Tổ đi trước! !”

Trình Thi Đồng nói xong những lời này, liền túm Cố Ninh Thư giống như bay chạy thoát ra ngoài.

Trình Chi Ngôn mất thấy bóng dáng hai người bọn họ biến mất ở ngoài cửa, lúc này mới quay đầu lại, đôi mắt trong suốt tiếp tục đánh giá Tiểu Thỏ, thanh âm nhàn nhạt hỏi: “Nói đi, rốt cuộc uống vào bao nhiêu rượu? ?”

“A? ? Không nhiều a. . .” Tiểu Thỏ chớp chớp ánh mắt, tiếp tục một bộ dáng ra vẻ vô tội nhìn anh.

Thực ra lúc này, những cái rượu Tiểu Thỏ uống này tác dụng chậm mới vừa bắt đầu, ý thức của cô vẫn lại là tỉnh táo, chỉ là có phần không chế không nổi biểu tình trên mặt mình cùng động tác mà thôi.

Thường thường trong đầu cô mới vừa toát ra một cái ý niệm trong đầu, cô còn không có cẩn thận suy nghĩ đúng hay không thân thể đã trực tiếp hành động.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 583

Chương 585. Tiểu Thỏ say rượu 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cho nên lúc này, đầu óc cô chậm nửa nhịp đã ý thức được chính mình vừa rồi nói gì đó, làm cái gì, hơn nữa ảo não thật sâu ở trong lòng.

Mẹ...

Cô vừa rồi đã nói gì đó a! !

Cái gì đẹp trai làm cho người ta không thể không ăn a!!

Cô quả thực sắp thẹn đến muốn chui xuống đất được chứ!!

“ . . .” Ánh mắt Trình Chi Ngôn thẳng tắp nhìn cô, bỗng nhiên vươn ra hai ngón tay, quơ quơ trước mắt Tiểu Thỏ nói: “Đây là mấy? ?”

Tiểu Thỏ nháy mắt không nói gì, đây là xem cô như học sinh tiểu học sao? ?

Nhưng mà cô còn chưa kịp châm chọc miệng đã trước đầu thành thực trả lời: “Hai.”

“Cái này a? ?” Trình Chi Ngôn dùng bàn tay và một ngón tay giờ ra.

Mẹ quả trứng, thật đúng là coi cô như học sinh tiểu học a! !

“Sáu! !” Tiểu Thỏ tiếp tục thành thực trả lời.

Trình Chi Ngôn nhú nhú mày, nhìn bộ dạng này, hẳn là giống như không có uống say a.

“Anh nước chanh, anh nhìn chăm chăm vào em làm gì, có phải bởi vì em đáng yêu hay không a? ?” Hai tay Tiểu Thỏ chỉ vào mặt mình, cười đến vẻ mặt sáng lạn hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

“...”

Trình Chi Ngôn quay đầu lại, giả vờ chính mình không có nghe thấy những lời này, tiếp tục yên lặng cúi đầu ăn bò bí-tết.

“Anh nước chanh, sao đột nhiên không nói a? ?” Hai tay Tiểu Thỏ chống cằm chính mình, yên lặng nhìn Trình Chi Ngôn ăn bò bí-tết, ngốc hề hề cười nói: “Anh có biết hay không, em vô cùng vô cùng thích anh a?”

“Biết.” Trình Chi Ngôn chần chờ một phen, vẫn lại là cúi đầu trả lời một tiếng.

“Thích làm cho em nhìn không được muốn sàm sờ anh.” Tiểu Thỏ cười đến nheo mắt lại, cong cong giống như trăng.

“...”

Trình Chi Ngôn đã không biết nên trả lời Tiểu Thỏ như thế nào mới tốt.

“Bài tập hôm nay em làm xong sao? ?”

Anh nghĩ nửa ngày chỉ có thể dòi đi đề tài.

“Làm tốt nha!” Tiểu Thỏ tiếp tục thành thực trả lời: “Em biết tối hôm nay mọi người muốn cùng nhau ăn cơm, cho nên lợi dụng thời gian tan học liêu mạng làm bài tập, anh nước chanh, anh yên tâm đi, hôm nay em đã viết xong toàn bộ, ăn cơm tối xong tất cả thời gian của em đều thuộc về anh.”

“Uh`m . . .” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, lên tiếng.

“Cả người em cũng thuộc về anh.” Tiểu Thỏ nghiêng đầu nghĩ một chút, lại bổ sung một câu.

“...”

Đối mặt với Tiểu Thỏ nhiệt tình hướng chính mình thổ lộ như vậy, trên khuôn mặt thanh tú Trình Chi Ngôn vậy mà hiện ra một tia nhàn nhạt đỏ ửng.

“Em thành thật nói cho anh biết, tối hôm nay em rót cuộc uống vào bao nhiêu rượu? ?”

Mặc dù thần trí Tiểu Thỏ nhìn cực kỳ tỉnh táo, nhưng mà trình độ phóng khoáng này thật sự là cùng biểu hiện trong ngày thường của cô kém quá xa.

Trình Chi Ngôn cau mày suy tư một phen, nghiêm mặt hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“Em..”

Tiểu Thỏ vừa thấy Trình Chi Ngôn nghiêm mặt, trong lòng phản xạ có điều kiện hỏi hớp một phen, sau đó khuôn mặt nhỏ nhắn lại tiếp tục không chế không nổi hướng tới anh nở nụ cười sáng lạn một phen, vươn ra một ngón tay. “Một ly? ?” Trình Chi Ngôn cau mày, hướng tới cô hỏi.

Tiểu Thỏ cười tí mắt lác đầu, ngay sau đó lại hướng tới anh vươn ra một ngón tay.

“Hai chén? ?”

Tiểu Thỏ tiếp tục lác đầu, cười tí mắt vươn ra ngón tay thứ ba.

“...”

Trình Chi Ngôn có chút không nói gì nhìn cô, còn không có mở miệng nói chuyện liền thấy Tiểu Thỏ lại cười hi hi lác lác đầu, vươn ra ngón tay thứ tư.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 584

Chương 586. Tiểu Thỏ say rượu 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn quyết định không nói.

Anh thật là tốt xem, người này cuối cùng rốt cuộc khoa tay múa chân đến mấy.

Nhưng mà tay Tiểu Thỏ đứng ở trên con số bốn, bất động.

Hai người bọn họ liền mắt to trừng mắt nhỏ lẫn nhau như vậy một lúc lâu, Trình Chi Ngôn bất đắc dĩ hỏi: “Cho nên là uống vào bốn chén sao? ?”

“Uh`m.” Tiểu Thỏ khoái trá gật gật đầu.

“...” Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng cô ngốc như vậy gật đầu, trong lòng nhin không được buồn cười một trận, xem bộ dạng này, phỏng chừng còn là uống vào bốn loại cocktail khác nhau, loại rượu này vừa mới bắt đầu uống không có cảm giác gì, giống như là uống đồ uống, nhưng mà tác dụng chậm vô cùng lớn.

Từ lượng như Tiểu Thỏ....

Bốn chén còn có thể kiên định như cũ, coi như là không dễ dàng rồi.

Trình Chi Ngôn trầm ngâm chốc lát, sau đó đưa tay sờ sờ đầu của cô hỏi: “Ngoan, em ăn no sao? ?”

“Uh`m! !” Tiểu Thỏ tiếp tục khoái trá gật đầu.

“Vậy chúng ta về nhà đi? ?”

“Được.”

Tiểu Thỏ cười tí mắt trực tiếp mở hai tay ra ôm cổ Trình Chi Ngôn, giống con gấu koala treo ở trên thân anh, làm nũng nói: “Đi thôi, đi thôi, chúng ta về nhà đi.”

Nói xong lại bẹp một ngum trên gương mặt trắng nõn của anh.

Trình Chi Ngôn có chút không nói gì.

Hàng này sẽ không vốn định lấy hình dạng như vậy từ tiệm cơm Tây này đi ra ngoài đi? ?

Sẽ khiến cho người ta nhìn chăm chú a?

“Tiểu Thỏ...Em uống say? ?” Thanh âm Trình Chi Ngôn cúi đầu hỏi bên tai cô.

“Không uống say a, em rất tỉnh táo.” Tiểu Thỏ lắc lắc đầu, ánh mắt sáng ngời trả lời.

“Vậy em từ trên người anh xuống, đi một đường thẳng cho anh nhìn xem.” Trình Chi Ngôn đưa tay kéo kéo cánh tay Tiểu Thỏ vòng cổ mình, sau đó để cho cô đứng tốt.

“Đi. . . Thẳng tấp? ?” Tiểu Thỏ có chút chần chờ nhìn anh.

“Uh`m.”

“Là đi bước nhỏ?” Tiểu Thỏ vui lên, cười đến vẻ mặt ngây ngô, gật đầu nói: “Không thành vấn đề, em đi một cái cho anh xem.”

Vừa dứt lời, cô liền đứng vững bên cạnh Chi Ngôn, sau đó phong tình lắc lắc vòng eo mảnh khảnh, dọc theo sàn nhà, động tác tao nhã đi bước nhỏ.

Uh`m. . .

Bước chân có phần hỗn loạn, đường thẳng có phần lệch, phương hướng có phần không không chế được.

Trình Chi Ngôn cau mày nhìn Tiểu Thỏ đi tới đường con giun, ở trong lòng âm thầm đánh giá.

Nhưng mà không nghĩ tới.

Tiểu Thỏ đi đến một chỗ khác đột nhiên đứng lại, eo lả xoay một vòng, vậy mà bắt đầu cời áo khoác đồng phục chính mình.

Cô cởi áo khoác đồng phục ra, lại cầm áo khoác xoay một vòng, tiếp theo một tay túm cổ áo áo khoác đồng phục choàng tại trên bả vai mình, lắc lắc lại hướng tới Trình Chi Ngôn đi tới.

Trình Chi Ngôn nhìn không được duỗi tay che trán chính mình.

Tranh này.... Quả thực làm cho người ta không đành lòng nhìn thẳng.

Tiểu Thỏ đi trở về bên cạnh Trình Chi Ngôn, động tác tiêu sái ném áo khoác đồng phục hướng tới ghế tựa, sau đó hai tay tự động vòng cổ Trình Chi Ngôn, cười hì hì hướng tới anh hỏi: “Anh nước chanh, em đi bước nhỏ được chứ?”

“Được... Đi được....” Trình Chi Ngôn không chút để ý gật đầu khen, trong lòng vang lên, loại trạng thái này còn không bằng để cho anh trực tiếp bế cô ra ngoài, nói cách khác, ai biết cô đi đến đại sảnh nhà hàng Tây, có thể đột nhiên bắt đầu cởi quần áo sau đó xoay vòng vòng hay không..

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 585

Chương 587. Tiểu Thỏ say rượu 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nghĩ như vậy, Trình Chi Ngôn đứng thẳng, cầm áo khoác đồng phục vừa rồi Tiểu Thỏ ném ở trên ghế khoác lại cho cô, tỉ mỉ mặc cho cô, để cho cô ngồi ở trên ghế, sau đó chính mình gọi phục vụ đến đây, trực tiếp quét thẻ tính tiền.

Thanh toán xong, Trình Chi Ngôn có chút đau đầu nhìn Tiểu Thỏ vẫn ngây ngô cười ngồi ở bên cạnh mình, bất đắc dĩ đứng dậy, hướng tới cô vờn tay đi ra nói: “Đi thôi, về nhà rồi.”

“Được.” Tiểu Thỏ tiếp tục cười hì hì gật đầu, sau đó hai tay hướng tới Trình Chi Ngôn đưa tới.

Trình Chi Ngôn chần chờ một phen, cuối cùng lấy một loại tư thế một tay mang theo cô, ôm cô ở trong cánh tay, đi ra ngoài.

Hai chân Tiểu Thỏ kéo trên mặt đất, trên người còn mặc đồng phục Nhất Trung.

Vừa thấy như vậy Trình Chi Ngôn như là dự thiếu nữ vị thành niên uống say.

Người phục vụ đứng ở cửa nhà hàng Tây ánh mắt quái dị nhìn hai người bọn họ một cái, chần chờ một phen, cuối cùng đưa tay ngăn Trình Chi Ngôn lại, vô cùng khách khí hướng tới anh nói: “Xấu hổ, tiên sinh, xin hỏi cô bé này là gì của anh...”

“Em gái.” Trình Chi Ngôn vô cùng bình tĩnh trả lời.

“Vậy cô đây là. . .” Phục vụ xuất phát từ cẩn thận vẫn lại là tiếp tục hướng tới anh hỏi.

“Sinh nhật, uống nhiều.” Ánh mắt Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nhìn lướt qua trên người cô, quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ bên cạnh mình, đưa tay chọc chọc khuôn mặt cô, thấp giọng nói: “Có nghe thấy không, lần sau uống ít chút.”

“Ừ ừ m. . .Em biết, anh nước chanh. . . Hôm nay em cũng không có uống nhiều a. . .” Tiểu Thỏ ngốc như vậy hướng tới Trình Chi Ngôn cười.

“...”

Người phục vụ thấy cô còn có thể nói chuyện, hơn nữa có thể chuẩn xác kêu tên vị đàn ông bên cạnh cô này, nghĩ nghĩ, xem ra thật sự là anh em, liền yên tâm mà kéo cửa chính ra thay bọn họ, đồng thời khom lưng cúi đầu nói: “Mời đi thông thả! !”

“...”

Trình Chi Ngôn không nói gì mang theo Tiểu Thỏ đi ra ngoài.

Tươi cười trên mặt Tiểu Thỏ vẫn cực kỳ sáng lạn, ra cửa chính nhà hàng Tây, bên ngoài sớm đã là đèn rực rỡ.

Trên đường cái thật dài, một ngọn đèn mờ nhạt đã phát sáng lên, ánh sáng uốn lượn kéo dài đến chỗ rất xa chân trời.

“Thật đẹp a! !” Tiểu Thỏ dựa vào trên người Trình Chi Ngôn, nhìn chiếc xe lui tới tới lui trên đường cái trước mắt, cao hứng cảm khái một tiếng: “Anh

nước chanh, anh xem! Trước mắt em có rất nhiều kim cương bay, những thứ này đều là anh tặng cho em à??”

“Anh đưa em một một khối cùng cục gạch không sai biệt lắm!” Trình Chi Ngôn có chút tức giận dùng lực bấm một cái trên mặt cô, thanh âm nghiêm túc nói: “Lần sau không được uống nhiều rượu như vậy, có nghe thấy không??”

“Ha ha nhiều như vậy a, người ta mới uống bốn chén, bốn chén mà thôi a! !” Tiểu Thỏ vui vẻ nói xong bên lỗ tai Trình Chi Ngôn, vậy mà trực tiếp hát ra.

“...” Trình Chi Ngôn có chút đau đầu nhìn cô, trực tiếp khiêng cô, hướng tới phương hướng ô tô chính mình đi tới.

Đến chỗ trước mặt ô tô của anh, Trình Chi Ngôn lái xe, trực tiếp kéo cửa ghế trước ra, sau đó một tay không chút khách khí ném Tiểu Thỏ vào trong.

Tiểu Thỏ bị ném đến có chút hoa mắt chóng mặt, cả người trong chỗ ngồi một lúc lâu không nhúc nhích.

Trình Chi Ngôn bắt đầu nhìn cô, trông cậy vào người này cài dây an toàn hẳn là không có khả năng...

Anh nhẹ nhàng thở dài một hơi, khom lưng kéo dây an toàn qua, nghiêm túc chăm chỉ cài cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 586

Chương 588. Tiểu Thỏ say rượu 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Anh nước chanh. . .” Tiểu Thỏ chớp đôi mắt ngập nước nhìn gương mặt Trình Chi Ngôn gần trong gang tấc.

“Uh`m” Trình Chi Ngôn buộc lại dây an toàn giúp cô, đang định đứng dậy rời khỏi, cô lại bị Tiểu Thỏ đưa tay vòng lên.

“Anh nước chanh. . .” Khuôn mặt Tiểu Thỏ mềm mại dán ở trên gương mặt anh, nhẹ nhàng mà cọ xát, sau đó trong thanh âm mang theo tràn đầy ý cười hướng tới anh hỏi: “Chúng ta có muốn nếm thử rung động xe một chút hay không?”

“...”

Thân thể Trình Chi Ngôn nháy mắt liền cứng lại toàn bộ rồi.

Anh cúi đầu xuống, ánh mắt nhìn Tiểu Thỏ ôm chính mình về mặt ý cười, không nói gì nói: “Em có biết chính mình đang nói cái gì sao? ? ?”

“Uh`m! !” Tiểu Thỏ dùng lực gạt đầu, thân thể ở trên chỗ tay lái phụ quay tới quay lui nói: “Tới sao, tới sao? ? ?”

Sắc mặt Trình Chi Ngôn lập tức trở nên xanh mét, anh đưa tay cầm tay Tiểu Thỏ vòng trên cổ mình ra, sau đó đứng thẳng lên, “Loảng xoảng “ một tiếng, đóng cửa xe phía bên khách, hung hăng lườm cô một cái, xoay người đi trở về vị trí lái chính mình.

“Anh nước chanh. . .” Tiểu Thỏ vẫn mềm nhũn nghiêng dựa chỗ ngồi tay lái phụ như cũ, cười tí mắt nhìn anh.

“Về nhà!” Thanh âm Trình Chi Ngôn rầu rĩ lên tiếng, dưới chân giẫm xuống chân ga, lập tức lái đi.

Dọc theo đường đi, Tiểu Thỏ đều ca hát đủ loại, ca khúc điệu cơ bản nghe ra đây nguồn là gì, nhưng là đây căn bản không phải cô hát thật sự.

Sắc mặt Trình Chi Ngôn đã khó coi.

Hàng này.... Xem ra cần phải đợi cho cô tỉnh rượu, hung hăng đập cô một trận mới được.

“A..., đúng rồi, quà tặng Đồng Đồng tặng cho em còn đang ở trong cặp sách của em.” Tiểu Thỏ hát đột nhiên nhớ tới chuyện này, cô dùng cả tay chân xoay người lại, túm cặp sách đặt ở trên chỗ ngồi phía sau tới đây, sau đó vừa hát vừa mở cặp sách ra, cầm quà tặng Trình Thi Đồng đưa cho cô ra.

Đó là một cái hộp đóng gói đẹp đẽ, trên giấy đóng gói màu trắng in nhiều hoa anh đào màu hồng phấn, pháo hoa xinh đẹp màu xanh biển, Tiểu Thỏ xé toang giấy đóng gói, lộ ra hộp giấy bên trong.

Mở ra hộp giấy, bên trong nằm rất nhiều cái hộp nhỏ đủ loại màu sắc và hoa văn, Tiểu Thỏ trong mắt tò mò cầm lấy một cái trong đó, vừa nhìn vừa đọc chữ phía trên ra: “Đỗ.... Lôi... Tư.... Cực trí.... Tiêm bạc...??”

Tay Trình Chi Ngôn nắm tay lái vừa lệch, thiếu chút nữa không khống chế tốt phương hướng.

Trong đầu Tiểu Thỏ tràn đầy đều là dấu chấm hỏi, cô buông cái hộp nhỏ trong tay ra, lại cầm lấy một cái hộp nhỏ khác hoa văn cầu vòng, nhẹ giọng đọc: “Kiệt... Sĩ... Bang... Thất sắc... Thái hồng...?”

“...”

Trên gương mặt trắng nõn Trình Chi Ngôn nháy mắt nổi lên một nét đỏ ửng khả nghi.

Anh quay đầu, ánh mắt trong suốt nhàn nhạt quét một vòng trên người Tiểu Thỏ, sau đó thanh âm trầm giọng nói: “Đừng nhìn, thả lại.”

“A....” Tiểu Thỏ nghe lời cầm cái hộp nhỏ trong tay vứt trở về hộp giấy, đang chuẩn bị cầm cái nắp hộp giấy phủ lên, cô như là đột nhiên nhớ tới cái gì, hưng phấn mà quay đầu nhìn về Trình Chi Ngôn nói: “Em hiểu rồi!! Những thứ này đều là đồ dùng kế sinh đẻ trong truyền thuyết!! Trình Thi Đồng đưa em, đều là kế sinh đẻ a!!”

“...”

Trình Chi Ngôn nháy mắt không nói gì, lời này thật sự khó tiếp tục a! !

“Anh nước chanh anh muốn dùng sao, anh thích cái nào? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 587

Chương 589. Tiểu Thỏ say rượu 9

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ quay đầu lại, ngốc như vậy cười, hướng tới anh hỏi.

“Ngậm miệng!”

Trình Chi Ngôn rốt cục không thể nhịn được nữa, hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng quát.

“A....”

Tiểu Thỏ lập tức liền im bất rồi.

Anh nước chanh giống như mất hứng? ? Vì sao a? ? Cô chia sẻ quà sinh nhật cho anh anh không vừa ý sao? ?

Vừa rồi Tiểu Thỏ uống bốn chén rượu kia, tác dụng chậm giờ phút này đã đi lên toàn bộ, suy nghĩ bắt đầu một mảnh hỗn loạn, giờ phút này cô tuyệt đối là nghĩ đến đâu nói đến chỗ đó, tuy nhiên thị giác, đại não lại vẫn đang làm việc, nhưng đã hoàn toàn là bằng vào phản ứng bản năng rồi.

Bất quá cô chỉ xoắn xuýt một hồi, liền lại vui vẻ, nếu anh nước chanh không cho cô nghiên cứu cái này, vậy thì nghiên cứu cái quà tặng khác một chút đi, không phải còn có hai quyển sách Cổ Ninh Thư đưa cho cô sao? ?

Tiểu Thỏ cầm hộp giấy trong tay cất kỹ, nhét trở về trong cặp sách chính mình, lại cầm hai quyển sách Cổ Ninh Thư đưa chính mình, xé giấy đóng gói bên ngoài, hướng tới trên sách vở nhìn qua.

“Ưm... Tri thức.... Kỹ xảo .... Vợ chồng... Tính...Phúc...? ?” Tiểu Thỏ cau mày chậm rãi đọc ra đã tên cầm trên quyển sách kia.

“...”

Tay Trình Chi Ngôn nắm chặt tay lái, chỉ cảm thấy giờ phút này chính mình muốn giết Trình Thi Đồng.

“Sách thật kỳ quái a...” Tiểu Thỏ nghiêng đầu xem quyển sách trước mắt, trong đầu chỉ là đọc chữ viết trên sách vở một lần, căn bản không có tổ hợp lại suy nghĩ rốt cuộc là có ý tứ gì.

“...”

Một tay Trình Chi Ngôn nắm tay lái, một tay che ngực mình, chỉ cảm thấy có một ngum máu kim nén ở nơi đó, sắp phun ra đến đây.

Tiểu Thỏ tiện tay xé bìa phía trên, mở ra xem.

A.... .

Bên trong toàn bộ đều là hình vẽ a, mỗi một bức tranh bên cạnh đều có chữ.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn phía trên trang đầu tiên hai người ôm ấp cùng một chỗ, nhìn nhìn lại chữ viết bên cạnh, theo bản năng đọc ra: “Quyển sách... Ý truyền dạy vợ chồng... Trong sinh hoạt... Các loại tư thế cùng kỹ xảo... Lấy hiệp trợ đề cao... Vợ chồng... Chất lượng trong lúc sinh hoạt... Đạt tới thể xác và tinh thần sung sướng... Cảm nhận trình độ cao nhất?”

Tiểu Thỏ vừa đọc vừa hướng tới mặt sau sách lật đi lật lại, ai nha.... Người phía trên này như thế nào không có mặc quần áo...

Ai nha.... Tư thế này. . . Đây là đang luyện yô-ga sao? ?

Trình Chi Ngôn một cước giẫm lên phanh, ngừng xe dựa vào ven đường, sau đó xoay người lại chộp quyển sách trên tay Tiểu Thỏ.

“? ? ?”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, trong mắt nghi hoặc nhìn Trình Chi Ngôn.

“Không được xem!” Sắc mặt Trình Chi Ngôn xanh mét hướng tới Tiểu Thỏ nói.

Sau đó túm cặp sách của cô bỏ hai quyển sách đi vào.

“Vì sao a? ?” Tiểu Thỏ trên mặt nghi hoặc chỉ giằng co vài giây, liền lại thay đổi nụ cười rục rờ.

“Không vì sao.” Trình Chi Ngôn hung hăng lườm cô một cái, đưa tay cầm cặp sách ném đến trên ghế sau một lần nữa, sau đó hướng tới Tiểu Thỏ hung dữ nói: “Ngồi im, ánh mắt nhìn phía trước.”

“A.... .” Tiểu Thỏ theo bản năng ngồi ngay ngắn, nhưng mà bất quá chốc lát cô liền lại trượt xuống, “Cái kia. . . Không còn khí lực. . .”

Cô đáng thương tội nghiệp nhìn Trình Chi Ngôn nói.

“Vậy thì ngoan ngoãn ngoan không nên cử động! !” Trình Chi Ngôn tiếp tục liếc cô một cái, bắt đầu lái xe một lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 588

Chương 590. Tiểu Thỏ say rượu 10

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A.... .” Tiểu Thỏ tiếp tục thanh âm cúi đầu lên tiếng, sau đó ngoan ngoãn đem ánh mắt nhìn thẳng mặt đường phía trước, không động đậy.

Trình Chi Ngôn vừa lòng nhìn cô, rốt cục an tâm thở ra một hơi.

Bên trong xe sau khi yên lặng khoảng năm phút đồng hồ, Tiểu Thỏ đột nhiên vẫn duy trì tư thế nhìn thẳng phía trước hướng tới Trình Chi Ngôn mở miệng hô: “Anh nước chanh.”

“Uh?m? ?” Trình Chi Ngôn vừa lái xe, vừa nhàn nhạt lên tiếng.

“Chúng ta trở về thử nghiệm thử một chút tư thế 69? ?” Tiểu Thỏ thanh âm hơn hờ hướng tới anh hỏi.

“Kết... - -” một tiếng, lốp xe xe Trình Chi Ngôn vẽ ra một vết tích phanh lại thật dài.

“Ồi. . .” Tiểu Thỏ bị anh thỉnh linh phanh lại, biến thành toàn bộ thân thể theo quán tính đột nhiên hướng về phía trước một phen, may mà trên người cô thắt dây an toàn, lúc này mới không có bay ra ngoài.

Trình Chi Ngôn dừng xe lại, đôi mắt trong suốt tràn đầy đều là bất đắc dĩ nhìn Tiểu Thỏ, thanh âm nặng nề nói: “Bạch Tiểu Thỏ, em có biết mình rất cuộc đang nói cái gì sao? ?”

Tiểu Thỏ vẻ mặt mờ mịt nhìn anh, gật đầu nói: “Em biết a, không phải là vừa rồi trong sách nói tư thế thứ nhất sao? ? Chẳng lẽ không đúng luyện yoga? ? Giống như muốn hai người phối hợp mới được đi? ?”

“...”

Trình Chi Ngôn trừng mắt nhìn cô hồi lâu, rốt cục vẻ mặt bị cô đả bại nói: “Không được, trở về đi ngủ cho anh!”

“A....” Tiểu Thỏ rụt rụt đầu, nhìn biểu tình hung dữ trên mặt Trình Chi Ngôn kia, cúi đầu lên tiếng.

“Trước khi về đến nhà, cũng không cho phép nói nữa, có nghe thấy không?”

“Nghe thấy được! !”

“Uh`m? ?” Trình Chi Ngôn nghiêng đầu hướng tới cô trừng mắt nhìn một phen.

Tiểu Thỏ im lặng, sau đó dùng lực liền gật gật đầu, bày tỏ chính mình cũng không nói thêm gì.

“Hừ. . .” Trình Chi Ngôn cúi đầu hừ một tiếng, sau đó rốt cục có thể yên lặng tiếp tục lái xe.

Xe rốt cục đến chỗ cửa nhà, Trình Chi Ngôn ngừng xe xong xoay người hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Về đến nhà rồi.”

“...”

Tiểu Thỏ quay đầu lại, đôi mắt sáng ngời nhìn anh, cười hi hi gật gật đầu, bày tỏ chính mình hiểu.

“Em có thể tiếp tục nói chuyện.” Trình Chi Ngôn có chút đau đầu nhìn cô, đưa tay tháo dây an toàn trên người mình xuống, sau đó mở cửa vị trí lái ra đi ra ngoài.

Anh vòng qua xe đi tới trước cửa tay lái phụ, mở cửa xe, cúi người giúp Tiểu Thỏ cởi bỏ dây an toàn trên người cô, sau đó ôm cô ra ngoài.

Hai tay Tiểu Thỏ vô cùng tự nhiên ôm cổ Trình Chi Ngôn, hai chân vòng eo Trình Chi Ngôn, cả người giống như con gấu koala treo ở trên thân anh.

Một bàn tay Trình Chi Ngôn nâng cô, một cánh tay kia lấy cái chìa khóa từ trong túi ra mở cửa nhà.

“Được, về đến nhà. . . Ừm. . .”

Trình Chi Ngôn chân trước vừa mới rảo bước tiến lên cửa chính, còn chưa kịp đóng cửa lại, Tiểu Thỏ treo trên người anh đã trực tiếp đem cánh môi hồng nhuận chính mình dán tới đây, lập tức hôn lên môi anh.

Lưỡi cô xinh xắn không phân trần cay mở răng của anh, luồn vào trong miệng anh.

Vị cồn nhàn nhạt kia nháy mắt lại truyền tới.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn nhắm mắt trầm trầm, anh bình tĩnh xoay người đóng cửa lại, sau đó cầm cái chìa khóa trong tay đặt ở trên tủ giày ở ngưỡng cửa, thay đôi dép lê, lại thuận tiện cởi giày trên chân Tiểu Thỏ, ôm cô, tùy ý cô hôn chính mình, từng bước một lên lầu.

Vào phòng, Trình Chi Ngôn trực tiếp buông tay ôm Tiểu Thỏ ra, muốn ném cô ở trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 589

Chương 591. Tiến công cùng phản công

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhưng mà người này, mặc dù uống rượu sức lực trên tay lớn kinh người, dù cho Trình Chi Ngôn buông lỏng tay nâng cô ra, cô lại không nhúc nhích tí nào như cũ treo ở trên người anh.

Tiểu Thỏ hôn Trình Chi Ngôn, ngẩng đầu lên, đôi mắt lóe ra ánh sáng sáng ngời nhìn anh cười hi hi nói: “Anh nước chanh, anh thật thơm. . .”

“...”

Trình Chi Ngôn cảm thấy chính mình có chút đau đầu.

“Buông tay.” Anh hướng tới Tiểu Thỏ ra lệnh.

“A....”

Tiểu Thỏ nghe lời buông hai tay mình vòng cổ anh ra, sau đó cả người không thể khống chế ngã vào chiếc giường lớn của anh.

“Nằm xong, đi ngủ!”

Trình Chi Ngôn túm chăn trên giường che cả người Tiểu Thỏ.

“A....” Tiểu Thỏ ngoan ngoãn đắp kín mền, sau đó nhắm mắt lại nằm.

Mắt thấy người này rốt cục ngoan ngoãn vẫn không nhúc nhích, Trình Chi Ngôn thở phào nhẹ nhõm.

Đều đã uống say hẳn là một lát có thể ngủ thiếp đi đi? ?

Anh đứng ở bên giường, lại yên lặng nhìn Tiểu Thỏ một hồi, lúc này mới xoay người cầm quần áo đi nhà vệ sinh.

Mười phút sau, Trình Chi Ngôn toàn thân thoải mái, bên hông trùm khăn tắm đi ra.

Trên đầu anh đội một khăn lông lớn mềm mại, tóc đen còn có từng giọt nước đang không ngừng rơi xuống.

Trình Chi Ngôn đi đến bên giường, cầm một cái gối dựa, dựa vào đầu giường ngồi xuống, tiện tay cầm lấy điều khiển từ xa bên cạnh tủ đầu giường mở ti vi.

“Các bạn bè, tin tức buổi chiều hôm nay liền đến đây kết thúc, cảm ơn mọi người đã xem...” Trên tivi, tin tức buổi chiều vừa mới diễn xong, Trình Chi Ngôn tiện tay thay đổi một cái kênh khác, còn chưa kịp xem hình ảnh trên màn hình ti vi rồi cuộc là cái gì, một cái tay nhỏ mảnh khảnh trắng nõn vậy mà đặt lên trên eo của anh.

Trình Chi Ngôn hơi run sợ một phen, sau đó hạ mắt, chỉ thấy Tiểu Thỏ đang chớp đôi mắt ngập nước chưa ý cười nhẹ nhàng nhìn anh.

“Em còn chưa ngủ? ?” Trình Chi Ngôn cau mày nhìn cô, trong lòng nhất thời dâng lên một cổ dự cảm không tốt.

“Uh m, em ngủ không được! !” Tiểu Thỏ cười tít mắt nhìn anh, gật gật đầu, sau đó ánh mắt xẹt qua ngực trắng nõn rắn chắc của anh, đột nhiên xoay người một cái nhào vào trong lòng anh, thanh âm vui vẻ nói: “Anh nước chanh, anh cũng ngủ không được sao? ?”

“Anh... Định xem ti vi một hồi liền ngủ. . .”

Trình Chi Ngôn bị cô đè cả người ngửa về phía sau, nặng nề ngã ở trên gối đầu.

Tay nhỏ của cô không an phận để ở trên lòng ngực của anh, đang sờ loạn khắp nơi.

“Xuống.” Đôi mắt Trình Chi Ngôn tối sầm, hướng tới Tiểu Thỏ ra lệnh.

“Không được! !” Tiểu Thỏ hướng tới Trình Chi Ngôn vênh một cái miệng đỏ hồng, mắt hững hờ nói: “Nhỏ mọn như vậy làm gì, trước kia không phải anh cũng sờ qua em thật nhiều lần sao, cho em sờ một phen có cái quan hệ gì? ? Hơn nữa, ngực của anh còn không có lớn như em, sờ sờ lại không ăn thiệt thòi! !”

“...”

Trình Chi Ngôn nhịn không được trợn trừng mắt, đang chuẩn bị đưa tay kéo cô từ trên người mình xuống, Tiểu Thỏ vậy mà lập tức cúi thân thể xuống, cánh môi hồng nhuận chuẩn xác không có sai lầm hôn xuống.

“Em...” Toàn thân Trình Chi Ngôn cứng đờ, một trận điện lưu nho nhỏ nhảy mất từ ngực truyền khắp toàn thân.

Lưỡi Tiểu Thỏ mềm mại để ở khóa nho nhỏ kia.... Chậm rãi, từ từ, một vòng lại một vòng hôn anh.

Cánh tay Trình Chi Ngôn cầm tay cô nhịn không được dùng lực nắm thật chặt.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 590

Chương 592. Tiến công cùng phản công 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Bất luận cái người đàn ông thể xác và tinh thần khỏe mạnh đều chịu không được người phụ nữ chính mình thích sử dụng tất cả vốn liếng đùa giỡn.

Hướng chỉ cái gia hỏa trước mắt kia chính là anh nhện rất nhiều năm không có xuống tay.

Trình Chi Ngôn dựa vào một tia lý trí còn sót lại trong đầu mình hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Mau từ trên người anh xuống! !”

“Không được.” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, cười tít mắt nhìn Trình Chi Ngôn, vẻ mặt không vừa ý nói: “Người ta liền muốn ngồi ở chỗ này, em thích ngồi ở chỗ này.”

Cô vừa nói còn vừa đắc ý xoay vặn, xem như hướng Trình Chi Ngôn thị uy.

Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy bụng bị mông cô cọ xát, chỗ cô ngồi có từng đợt nhiệt lưu chậm rãi tập trung.

“Đừng lộn xộn! !” Thanh âm của anh đã trở nên có chút khàn khàn, cánh tay nắm tay cô cũng càng thêm dùng lực.

“Tl . .”

Tiểu Thỏ hít vào một hơi, cánh tay của cô bị anh cầm sinh đau, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà cũng không dám xoay loạn.

Trong phòng yên tĩnh chốc lát.

Tiểu Thỏ đột nhiên ngẩng đầu lên, đôi mắt thẳng tắp nhìn Trình Chi Ngôn, thanh âm đáng thương tội nghiệp hỏi: “Anh nước chanh, anh không muốn em sao? ?”

“ . . .”

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn tràn đầy đều là vô tội, trong đôi mắt ngập nước giống như có sóng nước chậm rãi chảy, thanh âm của cô thật thấp, nho nhỏ giống như là bị cái gì úy khuất, chậm rãi hướng tới anh hỏi.

Một nháy mắt kia, tim Trình Chi Ngôn nhện không được đập lỡ một nhịp đập.

Anh không muốn em sao?

. . .

Loại nói này, cô như thế nào có thể lấy tư thế vô tội như vậy tới hỏi anh? ?

Trời biết anh vì chờ cô trưởng thành, đã nhện ít nhiều cái **** hàng đêm.

Mà hôm nay, anh rất không dễ dàng đợi cho cô qua sinh nhật mười tám tuổi, nhưng mà tiếp qua một tháng liền muốn thi vào trường đại học, anh chỉ có thể nói cho chính mình dưới đáy lòng, nhện một tháng nữa đi, nhện một tháng nữa đi, dù sao đều đã nhện nhiều năm như vậy, cũng không cần một tháng này rồi.

Nhưng mà trước mắt, cô vậy mà đáng thương tội nghiệp hướng tới anh hỏi: “Anh không muốn em sao? ?”

Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy trong đầu mình một cái dây cung nháy mắt liền chặt đứt.

Anh hận không thể xoay người một cái đặt Tiểu Thỏ ở dưới thân mình, hung hăng không cho cô một chút cơ hội thoát đi muốn cô.

Nhưng mà...

Cuối cùng anh thở dài một hơi, đôi mắt trong suốt lóe ra ánh sáng u ám, hướng tới Tiểu Thỏ chậm rãi nói: “Em uống say. . .”

“Em không uống rượu! !” Tiểu Thỏ hướng tới anh giờ giờ cầm lên, mắt húng nói: “Ý thức của em cực kỳ tỉnh táo, anh nước chanh em chính là muốn thượng--anh!!”

“ . . .”

Trình Chi Ngôn nhất thời đầu đầy hắc tuyến.

Em ngay cả muốn thương - - anh đều nói cho ra miệng như vậy, em còn không biết xấu hổ nói ý thức chính em cực kỳ tinh táo? ?

“Có được hay không, có được hay không...” Tiểu Thỏ lại bắt đầu lắc lắc thân thể hướng tới Trình Chi Ngôn làm nũng năn nỉ nói.

“Không. . . Được. . .” Ngờ khi Trình Chi Ngôn gian nan từ chối Tiểu Thỏ.

Sau đó ở trong lòng suy nghĩ muốn trực tiếp đánh cô choáng váng để cho cô ngủ hay không.

“Hừ. . .” Tiểu Thỏ mất hứng bủ môi, một đôi mắt ngập nước xoay xoay, đột nhiên đưa tay cởi áo khoác đồng phục chính mình xuống.

“Em làm gì? ?” Trình Chi Ngôn híp mắt, nhìn động tác cô thành linh xảy ra.

“Anh quản em” Tiểu Thỏ không vừa ý hướng tới Trình Chi Ngôn nói một tiếng, sau đó lại bắt đầu cởi áo sơ mi chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 591

Chương 593. Tiến công cùng phản công 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn vội vàng đề tay cô lại, đôi mắt sâu thăm thẳm tập trung cô nói: “Em không chế một chút.”

“Không cần.” Tiểu Thỏ vô cùng kiên quyết hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Mục tiêu hôm nay của em, đơn giản lại thô bạo chính là muốn thương--anh!”

“...”

Trình Chi Ngôn nghe xong những lời này, nháy mắt đầu đầy hắc tuyến.

Hàng này...

Lần sau tuyệt đối tuyệt đối không thể lại cho cô uống rượu.

“Ngoan, đi ngủ sớm một chút, ngày mai còn sáng sớm đi học, còn có một tháng liền muốn thi vào trường đại học, chẳng lẽ em đã quên sao? ?”

Thanh âm Trình Chi Ngôn ôn nhu hướng tới Tiểu Thỏ trầm thấp chậm rãi nói.

“Thi vào trường đại học??”

Tiểu Thỏ nghe hai chữ, rốt cục có một chút phản ứng.

Cô ngồi ở trên người Trình Chi Ngôn, nghiêng đầu nghĩ nửa ngày, sau đó cười hi hi lắc đầu nói: “Em biết nha, thi vào trường đại học, em đã ôn tập hết sức, tuyệt đối sẽ thi được Nam Đại, anh yên tâm đi.”

“...”

Trình Chi Ngôn. . . Không nói gì. . .

“Được, hãy bớt nói lời vô ích, xuân tiêu ngắn hạn, đến đây đi tiểu báo bối!!” Tiểu Thỏ lấy một loại ngữ khí đùa giỡn con gái nhà lành hướng tới Trình Chi Ngôn nói những lời này, liền lại cúi đầu lập tức hôn lên cánh môi anh.

“Em...”

Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy hai mắt chính mình đen thui, hận không thể trực tiếp ngất đi.

Nhưng mà...

Hiện thực tàn khốc thời thời khắc khắc nhắc nhở anh, giờ phút này anh, tuyệt đối tuyệt đối không thể té xỉu. . .

Hai bàn tay to trắng nõn thon dài của Trình Chi Ngôn cầm cánh tay Tiểu Thỏ, ngấm dưng lực muốn kéo cô xuống.

Nhưng mà Tiểu Thỏ uống rượu, liền giống như nhân vật chính, cả người liền như cục kẹo dính anh, dù cho anh kéo như thế nào cô ghé vào ngang hông của anh, mưa gió một chút cũng không có dấu vết dao động.

Lưỡi cô mềm mại lượn vòng ở trong miệng anh, hôn môi, tựa như anh đã từng hôn môi cô, một chút một chút xâm chiếm lãnh địa của anh.

Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy thân thể của chính mình càng ngày càng nóng, cái loại cảm giác này thật giống như đi ở trên đường cái hơn bốn mươi độ, mặt đất đều bị mặt trời chiếu đến chói lọi, lại ngay cả một chút gió nhẹ đều không có.

Không chỉ không có gió, còn có người khiêng một cái bếp lò lớn đặt ở trên người anh, đổ dầu châm lửa. . .

Môi Tiểu Thỏ hôn cắn, cổ, còn hôn đến trên xương quai xanh của anh.

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn cô hồi lâu, rốt cục lúc sắp cháy, xoay người một cái, nháy mắt đẩy cô đến chỗ trên gối đầu.

“ ư ! ”

Tiểu Thỏ trong lòng cả kinh, trừng lớn mắt thẳng tắp nhìn anh.

Thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp chậm rãi nói: “Đừng hôn anh.... Thật sự trời chọi anh nóng này, anh cũng không phải là hòa thượng ngồi hoài không loạn.”

“Uh`m . . .” Tiểu Thỏ gật gật đầu, bày tỏ chính mình nghe hiểu, sau đó lại chớp chớp ánh mắt hướng tới Trình Chi Ngôn thập phần khiêu khích nói: “Anh vốn là không phải hòa thượng a, làm gì muốn ngồi hoài không loạn? ?Anh mau loạn thôi, loạn thôi.... Tới thôi. . . Tới thôi. . .”

“ . . . ”

Trình Chi Ngôn nắm chặt quả đấm chống đỡ bên tai cô, nếu không bởi vì biết cô đã uống rượu, anh thật muốn một quyền tiếp xuống, đem người này đánh tỉnh táo lại.

“Anh muốn đi ngủ rồi.”

Sau một lúc lâu, Trình Chi Ngôn rốt cục bình phục buồn bực trong lòng mình, anh trừng mắt nhìn Tiểu Thỏ, đứng thẳng lên liền chuẩn bị xoay người xuống.

“Đừng a. . .” Hai chân Tiểu Thỏ nháy mắt vòng eo của anh, mắt xinh đẹp như nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 592

Chương 594. Tiến công cùng phản công 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Em rốt cuộc có biết chính mình đang làm cái gì hay không?” Trình Chi Ngôn hí một đôi mắt sâu thẳm hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“Biết.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, vô cùng khẳng định hướng tới anh nói.

“ . . . ”

Trong phòng nhất thời một mảnh yên tĩnh.

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, đột nhiên đưa tay chỉ vào mặt mình hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Anh là ai? ?”

“Anh nước chanh.”

“VẬY em là ai? ?”

“Bạch Tiểu Thỏ!”

“Tốt.” Khóe môi Trình Chi Ngôn đột nhiên gọi lên đường cong mờ, nếu biết chính mình rốt cuộc là ai, như thế cũng chỉ có thể xem như ngà ngà say.

Bạn gái nhỏ anh đáng yêu đều đã sử dụng tất cả vốn liếng tới câu dẫn chính mình như vậy, anh lại không hợp tình hợp lý như vậy, có phải liền có chút quá phận hay không?

“Đừng hối hận. . .” Trình Chi Ngôn cong gập lưng xuống, thanh âm trầm thấp mà dò dào từ tính mang theo một chút ý tứ, trầm thấp nói bên tai cô: “Một khi bắt đầu, nửa đường em muốn kêu hô ngừng, liền không có vận khí tốt như trước kia rồi.”

“Ách. . .” Đôi mắt Tiểu Thỏ thẳng tắp nhìn anh, theo bản năng gật gật đầu.

Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng cô ngoan ngoãn gật đầu, rốt cục không áp lực chính mình, cánh môi anh dọc theo vành tai xinh xắn của cô, chậm rãi hôn lên cổ thon dài trắng nõn.

Dưới làn da óng ánh trong suốt kia có từng sợi mạch máu màu lam nhạt đang hơi hơi nhảy động.

Trên thân thể cô chỉ còn lại có một áo sơ mi ngắn tay.

Trình Chi Ngôn thuận thực liền cởi áo ngắn tay kia đi.

Thiếu nữ mềm mại nhất thời hiện ra trước mắt anh.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn tối sầm.

Tiểu Thỏ bởi vì uống rượu mà thân thể trở nên càng thêm nhạy cảm, nhạy mất dăng lên một cổ khát vọng mãnh liệt.

Cô theo bản năng hướng tới Trình Chi Ngôn lại gần, trong lòng không hiểu muốn càng sâu.

Trình Chi Ngôn dọc theo da thịt bụng trắng nõn thẳng xuống dưới....

“Ừm. . .” Tiểu Thỏ không tự giác thẳng băng thân thể, đôi mắt cũng dần dần trở nên bắt đầu mê ly.

Hơi thở của anh có chút thở hổn hển, thanh âm hướng tới Tiểu Thỏ khàn khàn hỏi: “Em thật sự không hối hận? ?”

“Uh`m. . .” Tiểu Thỏ theo bản năng gật gật đầu

Từng giọt từng giọt mồ hôi trán Trình Chi Ngôn rơi xuống, sau đó phần eo của anh chậm rãi lên trước....

“Đau....” Trong lòng Tiểu Thỏ vốn còn có chút khát vọng, bị bất thành linh đau đớn, theo bản năng đưa tay chống đỡ Trình Chi Ngôn Trình Chi Ngôn không cho anh tiếp tục động tác.

Trình Chi Ngôn ngừng chốc lát, sau đó đôi mắt thâm thúy nhìn biểu tình xoắn xuýt trên mặt Tiểu Thỏ hơi chút giãn ra, lúc này mới tiếp tục đi phía trước.

Chờ hai người rốt cục hoàn toàn kết hợp cùng một chỗ, cánh tay anh thon dài từ phía dưới ôm cô, cúi đầu nhẹ nhàng hôn nước mắt khóe mắt cô.

“Đừng khóc.” Anh có chút đau lòng nhìn cô.

Nhưng mà đến giờ phút này, anh vẫn là chịu đựng kích thích trong lòng, mãi đến Tiểu Thỏ dần dần thích ứng mới chính thức bắt đầu..

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 593

Chương 595. Tiến công cùng phản công 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Có lẽ là vì áp lực lâu lắm, lúc Trình Chi Ngôn còn không có hoàn toàn phóng thích Tiểu Thỏ đã mệt đến mức ngất đi.

Một buổi chiều điểm sau khi chấm dứt, Trình Chi Ngôn ôm thân thể Tiểu Thỏ mềm nhũn, nhẹ nhàng hôn đôi má phấn nộn cô một phen, sau đó đứng dậy đi trong phòng tắm cầm một khăn lông ướt tới đây, tỉ mỉ lau sạch sẽ giúp cô, sau đó đổi áo ngủ cho cô, lúc này mới đắp kín mền cho cô, nhìn cô an tĩnh ngủ.

Sáu giờ sáng ngày thứ hai, Tiểu Thỏ là bị khát tỉnh.

Rõ ràng buổi tối một ngày trước cũng không uống bao nhiêu rượu, nhưng là không hiểu ra sao chính là khát.

Cô có chút mệt mỏi mờ to mắt, nhìn chằm chằm trần nhà rất lâu mới dần dần phục hồi tinh thần lại, đã biết là. . . Ở trong phòng anh nước chanh đi? ?

Nhưng mà cô nhớ rõ, ngày hôm qua hình như là cùng Trình Thi Đồng còn có Cố Ninh Thư bọn họ cùng nhau ăn cơm đi? ?

Như thế nào ăn ăn liền không ấn tượng a? ?

Sẽ không chính mình uống vào bốn chén cocktail kia thật sự liền uống rượu??

A..., trời ạ. . .

Cô nhớ rõ chính mình uống rượu không tốt lắm. . .

Cô hẳn là đem anh nước chanh cái gì kia chứ??

Tiểu Thỏ trong lòng cả kinh, vội vàng ngồi dậy, xóc chăn lên, cúi đầu nhìn mình một cái.

Không tôi không tôi, trên người cô mặc áo ngủ. . .

Cô lại quay đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn nằm ở bên cạnh mình, trên người anh cũng mặc áo ngủ.

Hồ. . .

Tiểu Thỏ thở phào nhẹ nhõm.

Trong sạch anh nước chanh vẫn còn, thật sự là quá tốt. . .

Nếu như thật sự bị chính mình say rượu cái gì kia, cô chẳng phải là muốn thẹn chết?

Tiểu Thỏ di chuyển chân chính mình, lúc muốn xuống giường đi rót nước, mới phát hiện xương sống thắt lưng chính mình không được, còn có đùi cũng là ê ẩm, cảm giác cũng không giống như là chân chính mình rồi....

Ôi. . .

Tiểu Thỏ xoa thắt lưng chính mình lại xoa xoa chân chính mình, ngày hôm qua cô uống rượu xong rốt cuộc làm gì a. . .

Như thế nào toàn thân đều đã mệt như vậy a. . .

Chẳng lẽ cô vừa hát càng không ngừng khiêu vũ rồi hả? ?

Cô nhớ rõ lần trước uống rượu, sau khi tỉnh lại chân cũng là vô cùng đau...

Sau này Trình Chi Ngôn nói cho cô, cô uống nhiều đùa giỡn, ở trong phòng đủ loại hạ eo, còn không ngừng xoay vòng vòng. . .

Sau đó ngã xuống còn đứng trên trán lên gối.

Nghĩ tới đây, Tiểu Thỏ vội vàng đưa tay sờ sờ trán chính mình may mắn, lúc này mới không có đụng đầu. .

“...”

Tiểu Thỏ vỗ mặt đau buồn đứng dậy, đỡ eo, chính mình, đi cái bàn trước mặt trong phòng rót nước.

Uống xong chén nước cô quay đầu lại đang chuẩn bị gọi Trình Chi Ngôn rời giường, lại phát hiện anh không đã thức dậy, giờ phút này đang dựa vào ở trên đầu giường, ánh mắt thâm thúy nhìn chính mình.

“Anh nước chanh? ?” Tiểu Thỏ có chút kinh ngạc nhìn anh, sau đó cười cười với anh nói: “Anh thức dậy a, làm gì không nói lời nào a, làm em sợ nhảy dựng.”

“Uh... . . Mới vừa tỉnh. . .” Thanh âm Trình Chi Ngôn bởi vì vừa mới tỉnh ngủ, còn có một tia khàn khàn, ánh mắt anh trầm trầm nhìn Tiểu Thỏ tay đỡ thắt lưng, hơi hơi nhíu mày hỏi: “Thắt lưng của em làm sao vậy? ?”

“Ôi. . . Thắt lưng của em thật đau...” Tiểu Thỏ mặt nhăn, ánh mắt nhìn Trình Chi Ngôn đáng thương tội nghiệp nói: “Anh nước chanh, đêm qua có phải em lại uống rượu hay không a? ? Em cảm giác ngày hôm qua em hẳn là làm cái gì có vẻ vận động kịch liệt...”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 594

Chương 596. Tiến công cùng phản công 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“...” Trên gương mặt trắng nõn Trình Chi Ngôn nhất thời hiện ra một tia đỏ ửng không dễ dàng phát giác.

Anh yên lặng nhìn Tiểu Thỏ, lại cũng không có nói tiếp.

“Có phải em lại nổi điên luyện tập hạ thất lưng trong phòng hay không?” Tiểu Thỏ nhìn về mặt Trình Chi Ngôn từ chối cho ý kiến, còn tưởng rằng chính mình thật sự nói đúng a, “Nếu không thì thất lưng của em cùng chân sẽ không đau như vậy... Có lẽ thời gian thật dài đều không có khiêu vũ, mới bắt quá luyện tập một lần nhỏ như vậy liền cảm thấy toàn thân đều đã khó chịu.”

“...”

Biểu tình trên mặt Trình Chi Ngôn nháy mắt cứng lại rồi.

Sau một lúc lâu, anh cúi đầu mở miệng hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Em... Không nhớ rõ chuyện đêm qua rồi hả ? ?”

A? ?” Tiểu Thỏ chớp đôi mắt nhìn Trình Chi Ngôn, giạt nhẹ môi nói: “Đêm qua làm sao vậy? ? Không phải là sinh nhật em qua mười tám tuổi uống nhiều sao? Em...Em hẳn là không có sàm sỡ anh đi?”

“...”

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn cô, không nói lời nào.

“Cái kia... Ha ha... Đương nhiên, em cũng có khả năng sàm sỡ a.” Tiểu Thỏ về mặt nghiêm túc không nói lời nào, vì thế đành phải xấu hổ cười cười nói: “Dù sao trước kia em uống rượu, cũng sẽ cường nộ hôn anh gì gì đó....Anh đừng quá để ý, hai ta đều đã hôn miệng nhỏ gì gì đó nhiều năm như vậy, cũng không tính là sàm sỡ rồi.”

“...”

Trình Chi Ngôn trầm mặc một lúc lâu, sau đó thanh âm trầm thấp hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Em thật sự cái gì cũng không nhớ rõ rồi hả ? ?”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, nhìn biểu tình âm tình bất định trên mặt Trình Chi Ngôn kia, vội vàng nghiêng đầu cẩn thận nghĩ một chút, giống như.... Thật sự cái ấn tượng gì đều không có a. . . Bất quá cô trái lại làm một cái mộng vô cùng sung sướng, trong mộng cái loại cảm giác khoái hoạt bay lên tận trời này, đến bây giờ cô còn có một chút ấn tượng, nhưng mà cụ thể cô làm mộng sung sướng như thế nào cô cũng là căn bản nghĩ không ra rồi.

“...”

Ánh mắt Trình Chi Ngôn cổ quái nhìn chằm chằm cô một lúc lâu, đưa tay xóc cằm, chậm rãi đứng lên nói: “Nhớ không được. . . Liền coi như hết, đi rửa mặt thay quần áo ăn điểm tâm, lập tức muốn đi học rồi.”

“A - - “

Tiểu Thỏ nhin không được hét thảm một tiếng.

Lại là một ngày muốn đi đến trường a. . .

Hôm nay rõ ràng chính là thứ bảy!! Vì sao không thể nghỉ ngơi a! !

“Đừng kêu.” Trình Chi Ngôn tức giận hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Lại không nhanh lên, em lại bị muộn rồi.”

“Được rồi. . .” Tiểu Thỏ vội vàng im lặng, xoay người hướng tới phòng tắm đi tới.

Ôi. . .

Chân thật sự đau...

Từ trước đến nay không có đau như vậy...

Tiểu Thỏ vừa khép kiếng đi tới phòng tắm, vừa thầm suy nghĩ ở trong lòng, chẳng lẽ ngày hôm qua cô còn làm việc? ?

Chung quy không đến mức cô luyện xong chè đọc lại luyện bỏ ngang đi? ?

A... Trời ạ. . .

Vì sao anh nước chanh không ngăn cản cô? ?

Vệ sinh xong, lại thay quần áo, Tiểu Thỏ đi nhà ăn dưới lầu ăn điểm tâm.

Trình Chi Ngôn sớm đã thay đổi toàn thân áo somi trắng, bên ngoài một tây trang màu đen mỏng nhạt, vẻ mặt khí sáng ngời ở trước bàn ăn ăn điểm tâm.

Tiểu Thỏ cười tí mắt ngồi xuống kê bên Trình Chi Ngôn, còn không có mở miệng nói chuyện một chén cháo hoa đã bị Trình Chi Ngôn đưa tay đẩy đến trước mặt cô.

“Mau ăn.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cô một cái, sau khi bỏ lại ba chữ liền lại tiếp tục xem tin tức di động của mình.

“A.... . .” Tiểu Thỏ vốn còn muốn hỏi hỏi anh tình hình tối hôm qua.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 595

Chương 597. Tiến công cùng phản công 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhưng mà nhìn về mặt anh không muốn phản ứng chính mình, cô đành phải lén lút thè lưỡi, im lặng không nói lời nào.

Chờ ăn xong điểm tâm, Trình Chi Ngôn đứng dậy vừa hướng tới cửa đi vừa hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Nhanh lên, đeo cặp sách, ra ngoài.”

“Đội em một chút...” Tiểu Thỏ vội vội vàng vàng đeo cặp sách hướng tới Trình Chi Ngôn đứng ở cửa đuổi theo.

Là cô ảo giác sao. . .

Vì sao buổi sáng hôm nay cô cảm thấy bộ dáng anh nước chanh giống như không cao hứng a...

Hai người một đường không nói gì hướng trường học.

Trong lòng Trình Chi Ngôn có một chút tức giận, đêm qua trước cái gì kia, anh rõ ràng hỏi qua Tiểu Thỏ rốt cuộc có biết chính mình đang làm cái gì hay không, cô về mặt nghiêm túc nói cho anh, cô biết.

Kết quả, mới sáng ngày thứ hai cái gì đều đã quên.

Nhưng mà chuyện này cũng không có thể toàn bộ trách trên người Tiểu Thỏ, chính mình biết rõ rành rành cô uống rượu, nói cái gì đều có thể tiếp tục, lại vẫn là dễ dàng tin. . .

Hiện tại ngẫm lại. . .

Trong lòng Trình Chi Ngôn lại có chút hối hận, đều đã nhìn nhiều năm như vậy, vì sao còn có thời gian một tháng liền lại cứ nhìn không được rồi hả ? ?

Lần đầu tiên hai người là ở tình hình cô uống say phát sinh, như vậy đối với cô mà nói, cực kỳ không công bằng...

Mà Tiểu Thỏ ngồi vị trí bên cạnh tài xế, vừa thật cẩn thận quan sát về mặt trên mặt Trình Chi Ngôn, vừa suy nghĩ nên như thế nào mở miệng nói chuyện cùng anh.

Nhưng mà cô xoắn xuýt một đường, cũng không có hỏi ra.

Đến chỗ cửa trường học, Tiểu Thỏ chần chờ một phen, xuống xe, mới vừa giơ tay lên hướng tới Trình Chi Ngôn quơ quơ, Trình Chi Ngôn liền đã một cước đạp xuống chân ga lái đi rồi.

“Khụ khụ khụ. . .” Ô tô đi mất khiến cho từng đợt bụi đất mặt đất bay lên.

Tiểu Thỏ bị những cái bụi đất này bị sặc, nhin không được ho hai tiếng.

Xem ra anh nước chanh là thật mất hứng rồi...

Xong rồi xong rồi, đã nói uống rượu hồng việc đi..

Cô vội vàng đi lớp học tìm Trình Thi Đồng hỏi một chút cô rốt cuộc làm cái gì Trình Chi Ngôn.

Vào trong lớp, Trình Thi Đồng đang cúi đầu viết bài thi, Tiểu Thỏ về mặt rầu rĩ không vui đi đến bên cạnh cô ngồi xuống, sau đó quay đầu lại vuốt tay vịn chặt cánh tay Trình Thi Đồng, đôi mắt vô cùng chân thành nhìn cô hô một tiếng: “Đồng Đồng. . .”

“Làm gì? ?” Trình Thi Đồng ngẩng đầu lên, đôi mắt tràn đầy nghi hoặc nhìn Tiểu Thỏ hỏi.

“Cậu thành thật nói cho tớ biết, ngày hôm qua sau khi uống rượu tớ đã làm gì anh nước chanh rồi...” Tiểu Thỏ về mặt buồn bực hỏi.

“Tớ làm sao mà biết, ngày hôm qua ăn vào một nửa com chiều tớ cùng Cố Ninh Thư liền đi a, dù sao trước khi đi, cậu trước mặt hai người chúng ta cường hôn chú nhỏ.” Trình Thi Đồng nhún vai, về mặt không nói gì nói.

“...”

Trước mặt mọi người cường hôn! ?

Tiểu Thỏ trong lòng cả kinh, ai. . . Kỳ thật cái này. . . Cũng không tính cái gì a. . . Trước kia không phải cũng như vậy qua. . .

“Làm sao vậy? ?” Trình Thi Đồng nhìn bộ dáng Tiểu Thỏ rầu rĩ không vui, thuận miệng hỏi.

“Tớ cảm thấy ngày hôm qua tớ nhất định làm chuyện gì làm cho anh nước chanh mất hứng rồi...” Tiểu Thỏ thanh âm trầm thấp hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Buổi sáng hôm nay anh cũng chưa để ý tớ...”

“Vậy cậu hẳn là đến hỏi chú nhỏ a, hỏi tớ có ích lợi gì. . .” Trình Thi Đồng về mặt khinh bỉ nhìn cô, sau đó đột nhiên đề thấp thanh âm hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Đúng rồi, quà tặng ngày hôm qua tớ đưa cho cậu, hai người dùng không? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 596

Chương 598. Tiến công cùng phản công 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Quà tặng gì? ?” Tiểu Thỏ về mặt vẻ mê mẩn nhìn Trình Thi Đồng.

“...” Trình Thi Đồng nhất thời về mặt không nói gì nhìn cô, “Chẳng lẽ. . . Tớ cùng Cố Ninh Thư đưa quà tặng cho cậu ngày hôm qua, cậu đều không có dùng, cũng không có mở ra?”

“Ách. . . Tớ. . .” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ gãi gãi đầu chính mình, hướng tới Trình Thi Đồng xấu hổ cười cười nói: “Tớ không quá nhớ rõ rồi. . . Đêm qua tớ uống rượu sao, nếu như tớ nhớ rõ chuyện gì xảy ra, tớ cũng sẽ không chạy tới hỏi cậu, anh nước chanh rốt cuộc vì sao mất hứng rồi.”

“...”

Trình Thi Đồng dùng một loại biểu tình không có thuốc nào cứu được nhìn cô, sau một lúc lâu lắc lắc đầu thờ dài một hơi nói: “Thôi, thôi, quà tặng a? ? Tớ đưa đề chỗ nào rồi? ?”

“Ách. . . Ấn tượng cuối cùng ngày hôm qua... Hẳn là ở trong cặp sách rồi. . .” Tiểu Thỏ sừng sốt một phen, nghiêng đầu nghĩ nửa ngày, rốt cục nghĩ tới, cô vội vàng cúi đầu lật cặp sách, sau đó...

Thấy được cái hộp giấy nhỏ trong cặp sách mình.

Cô cầm hộp giấy từ trong cặp sách ra, sau đó hướng tới Trình Thi Đồng quơ quơ nói: “Ồ chỗ này a, đây là quà tặng cậu đưa tớ a! Oa. . . Đóng gói sao đã bị dỡ xuống rồi hả? ?”

Đây đặc biệt đều là cái gì a! ! !

Tay của cô rất nhanh lật vài tờ trong cặp sách.

A... Thảo...

Những cái hình ảnh này...

Những cái người thân thể trần truồng này...

A... Thảo. . .

Những cái tư thế này. . .

Những cái biểu tình mất hồn này...

Quả thực không thể chịu đựng a! ! !

Trình Thi Đồng mất thấy khuôn mặt nhỏ nhắn Tiểu Thỏ một trận trắng một trận hồng, nhìn không được dương dương đắc ý hướng tới cô hỏi: “Như thế nào? ? Không sai đi? ? Có phải có một loại cảm giác mờ mang tâm mất hay không? ? Tỷ tỷ nói cho cậu, sách này đúng là tởm khắp Đài Loan mua giùm mới mua được a! ! Chúng ta bên này, là không cho phép bán loại sách chừng mực lớn như vậy.”

“ . . . ”

Trên trán Tiểu Thỏ nháy mắt lướt qua một giọt mồ hôi lớn, cô kéo kéo môi, ngẩng đầu lên nhìn Trình Thi Đồng, thanh âm yếu ớt hỏi: “Cậu đã... Xem qua rồi hả ? ?”

“Không có a.” Trình Thi Đồng một bộ dáng ra vẻ vô tội nói: “Lúc tởm tặng cho cậu, phía trên sách đều đã bao bọc, ai nha, tởm chỉ thấy giới thiệu văn tắt trên trang web. . ”

“Nhưng mà cái sách này.... Đã bị mờ ra a. . .” Tiểu Thỏ chần chờ, búng cặp sách chính mình, hướng tới Trình Thi Đồng trước mặt chuyển chuyển, ý bảo cô cúi đầu xem.

“Gi! ?” Trình Thi Đồng vội vàng cúi đầu hướng tới trong cặp sách của cô nhìn qua, hai quyển sách kia đều đã bị mờ ra rồi.

“ . . . ”

“ . . . ”

Hai tên gia hỏa này, lại bắt đầu mất to trừng mắt nhỏ.

“Chẳng lẽ. . .” Trình Thi Đồng chần chờ một phen, đôi mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ, trong thanh âm tràn đầy nghi ngờ nói: “Những thứ này đều là bị chú nhỏ mờ ra? ?”

“! !”

Trong lòng Tiểu Thỏ cả kinh.

Có khả năng a! !

Dù sao cô hoàn toàn không nhớ được chính mình có mờ ra những thứ quà tặng này a! !

Hướng chỉ buổi sáng hôm nay về mặt anh nước chanh mất hứng...

Nói không chừng chính là vì thấy được những thứ quà tặng này mới mất hứng a! !

Anh nước chanh như thế.... Một người cầm dục lâu như thế...

A... Trời ạ. . .

Cô quả thực không thể tưởng tượng lúc anh nước chanh thấy mấy thứ này. . .

“Thật sự là chú nhỏ mờ ra?” Trình Thi Đồng nhìn biểu tình trên mặt Tiểu Thỏ, nhìn không được hướng tới cô hỏi: “Không thể nào? ? Hôm nay khi đi học tởm chẳng phải là muốn chết cực kỳ thảm? ?Cậu nói chú nhỏ có thể dùng việc công để trả thù cá nhân hay không? Mặc dù nói đi. . .Tởm là vì tốt cho chú...”

“Đừng nói nữa. . .” Tiểu Thỏ về mặt tuyệt vọng khép lại cặp sách chính mình, xoay người lại, hai tay chống cằm chính mình, hai mắt vô thần nhìn chăm chăm mặt bàn, trong lòng nhớ lại chính mình nên như thế nào giải thích cùng Trình Chi Ngôn.

Chương 598

Chương 600. Tiến công cùng phản công 10

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhưng mà sự thực chứng minh, các cô hiển nhiên là suy nghĩ nhiều.

Bởi vì lúc giờ học vật lý, Trình Chi Ngôn trực tiếp đem hai người các cô trở thành không khí, liền nhìn cũng không có nhìn một cái.

Sau khi tan học, Trình Chi Ngôn cái gì cũng chưa nói, ôm giáo án chính mình liền trực tiếp ra phòng học.

Trình Thi Đồng cùng Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua lẫn nhau, xong rồi, xong rồi, nhất định là giông bão sắp tới trước sự yên lặng.

Buổi tối, tự học buổi tối.

Tiểu Thỏ lòng tràn đầy không yên hướng tới văn phòng Trình Chi Ngôn đi tới.

Mới vừa đi đến cửa văn phòng của anh, liền nghe thanh âm Thân Từ Hạo từ bên trong truyền ra: “Ôi, ta đi, tôi nói Trình Chi Ngôn, hôm nay cậu là làm sao vậy a, như thế nào giống như ăn thuốc nổ, anh không phải nói cậu hai câu sao, cậu dùng loại ánh mắt này nhìn tôi là sao? ?”

Anh nói xong câu đó trong văn phòng một mảnh an tĩnh, ba giây đồng hồ sau Tiểu Thỏ nghe được thanh âm Trình Chi Ngôn trong veo mà lạnh lùng từ bên trong nhàn nhạt nhẹ nhàng truyền ra: “Cút.”

“Cút liền cút, lão từ lần xa đã có thể không trở lại, đến lúc đó một lần nữa đổi người ở phòng làm việc với cậu, xem ai còn giúp cậu bao che tình yêu cậu và Tiểu Thỏ, hừ! !” Thân Từ Hạo vô cùng có cốt khí hướng tới Trình Chi Ngôn gầm lên một tiếng, sau đó “Bá” một phen, kéo cửa chính văn phòng ra.

Tiểu Thỏ đứng ở ngoài cửa trong lòng cả kinh, theo bản năng ngẩng đầu nhìn qua.

Thân Từ Hạo đứng ở trong cửa sững sốt một phen, ánh mắt anh sụp xuống nhìn Tiểu Thỏ bên ngoài, trầm mặc hai giây, sau đó lập tức từ bên người cô đi tới, liền xem như hoàn toàn không có thấy cô.

Cửa văn phòng “Két.... . . Két.... . .”, chậm rãi từ từ lại đóng lại.

Tiểu Thỏ hít một hơi thật sâu, ngậm tăng lên lá gan cho chính mình, lúc này mới thật cẩn thận đưa tay đẩy cửa văn phòng ra.

“Không phải cho anh cút sao, như thế nào lại trở lại!” Thanh âm Trình Chi Ngôn trong veo mà lạnh lùng vang lên, anh ngồi ở trước bàn làm việc, một bàn tay trung bút lông màu đen, đang có chút buồn bực phê chữa bài thi, đầu cũng không nâng hướng tới Tiểu Thỏ nói.

“Ách. . . Cái kia. . . Em..Em cũng cần phải cút sao? ?” Thanh âm Tiểu Thỏ đáng thương tội nghiệp nháy mắt chui vào trong lỗ tai Trình Chi Ngôn.

Động tác Trình Chi Ngôn cứng đờ, sau đó đột nhiên ngẩng đầu hướng tới Tiểu Thỏ nhìn qua.

Cô đang đeo cặp sách, hai tay cầm lấy quai cặp sách, nhút nhát đứng ở cửa văn phòng, đôi mắt tràn đầy vô tội nhìn anh.

Buồn bực trong lòng Trình Chi Ngôn vào trong giây phút nhìn thấy cô, thoáng có chút giảm bớt, sau đó lại dâng lên càng thêm cảm giác buồn bực.

Anh rốt cuộc nên giải thích cùng cô như thế nào, đem qua hai người bọn họ đã phát sinh qua quan hệ rồi hả ? ?

“Vào đi, đừng tại cửa đứng.”

Sau một lúc lâu Trình Chi Ngôn áp chế cảm xúc trong lòng mình, hướng tới Tiểu Thỏ nhàn nhạt nói một tiếng.

“A.... . .” Tiểu Thỏ gật gật đầu, ngoan ngoãn đi vào văn phòng của anh.

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu, nhìn Tiểu Thỏ ngồi ở bàn công tác khác, dưới cổ áo sơ mi của cô loáng thoáng có thể thấy hôn ngân màu đỏ nhạt, đó là ngày hôm qua anh lưu lại ấn ký trên người cô.

Nhưng mà đối mặt những thứ ấn ký này, Tiểu Thỏ một chút hoài nghi cũng không có, dù sao trước kia Trình Chi Ngôn cũng thường xuyên không có việc

gì găm vài cái trên cần cổ cô, nhiều hoặc ít chung quy lưu lại một chút dấu vết.

Thời gian dài, cô cũng thành thói quen.

Nhưng là giờ phút này, Trình Chi Ngôn nhìn những cái dấu vết này, nhớ tới hình ảnh ngày hôm qua chính mình hướng vào trong thân thể cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 599: Cảm giác của anh thế nào

Chương 601: Cảm giác của anh thế nào

Editor Quỳnh Nguyễn

Nghĩ vậy, Trình Chi Ngôn cảm thấy cổ họng cứng đờ, trong nháy mắt, con ngươi nhìn Tiểu Thỏ cũng trở lên sâu xa hơn.

Tiểu Thỏ hoàn toàn không nhận ra sự biến hóa trên vẻ mặt của Trình Chi Ngôn, cô ngẩng đầu, nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Anh, anh hôm nay không phải giận em chứ?”

“.....”

Trình Chi Ngôn hơi run, không nghĩ tới chuyện cô vừa mở miệng đã nói chuyện này.

Chỉ là.....

Vấn đề này thực sự rất khó trả lời.....

Trong lòng anh quả thực có chút buồn bực, nhưng càng nhiều chuyện ảo não, càng khó để cùng cô giải thích.....

Nếu nói tức giận, thì thật ra là anh cố gắng trốn tránh, che lấp.

“Không trả lời chính là đồng ý?? Anh giận thật à.....” Tiểu Thỏ thấy Trình Chi Ngôn chỉ yên lặng nhìn mình mà không nói lời nào, còn nghĩ rằng anh bởi vì tức giận mà không muốn nói chuyện với mình, liền nhìn Trình Chi Ngôn bằng khuôn mặt vô cùng đáng thương, nói: “Đừng như vậy mà, em cũng không biết sẽ như vậy.....”

“.....” Con ngươi Trình Chi Ngôn khẽ nhúc nhích, anh nhìn Tiểu Thỏ, giọng trầm thấp hỏi: “Em..... Nghĩ tới?”

“Ách.....” Tiểu Thỏ sững sờ một chút, sau đó lúng túng gật đầu một cái nói: “Đúng vậy, nghĩ tới, ngày hôm qua Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư đưa quà..... Có phải là anh vứt đi? Ài..... Em biết vì thế mà anh tức giận rồi..... Nhưng mà hai lễ vật này không phải là do em muốn..... Anh có thể không giận nữa được không?”

Ánh mắt Trình Chi Ngôn sáng lên.

“Em cảm thấy anh vì chuyện này mà tức giận?”

“Đúng vậy, không phải chuyện đó..... Thì là chuyện gì?” Tiểu Thỏ quan sát vẻ mặt của anh, làm sao vẻ mặt vừa dịu xuống một chút, vào lúc này lại trở nên căng thẳng rồi.

“.....”

Trình Chi Ngôn trầm mặc không nói lời nào, một lát, rốt cuộc đứng dậy, hướng về cô chậm rãi nói: “Không tại sao cả, về nhà.”

“A?” Tiểu Thỏ sững sờ, lơ đãng nhìn chiếc chìa khóa xe trong tay anh, hướng về cửa lớn đi tới, cô vội vàng từ trên ghế đứng dậy, đi theo sau anh, vừa đi vừa nói: “Anh, anh..... Anh..... Chuyện này, có phải là vẫn đang tức giận không, tại sao vậy, nếu vậy em đem quà sinh nhật đưa hết cho anh? Em đảm bảo, em cái gì cũng không xem, cái gì cũng không giữ lại, có được hay không?”

“.....”

Trình Chi Ngôn không nói gì, ngay cả động tác dừng lại cũng không có, trực tiếp đi ra ngoài.

Tiểu Thỏ trong lòng tràn đầy nghi hoặc đi theo phía sau, hoàn toàn không biết rốt cuộc trước mắt đang xảy ra chuyện gì.

“Chờ một chút! Anh!” Tiểu Thỏ cắn răng một cái, xông lên phía trước, đưa tay ôm lấy cánh tay Trình Chi Ngôn, đôi mắt trong sáng nhìn anh đầy nghi ngờ nói: “Tại sao anh không để ý tới em, dù như thế nào anh cũng nên cho em một lý do, nếu như em làm sai chuyện gì, anh cũng nên nói ra để em biết em sai ở chỗ nào!”

Khi cô ôm lấy cánh tay, anh cũng dừng bước chân về phía trước.

Mắt hơi sụp xuống, nhìn khuôn mặt trắng nõn của cô, trầm mặc một lát, sau đó nói: “Em..... Chỗ đó của em ngày hôm qua với ngày hôm nay có cảm giác không giống nhau?”

“A??”

Tiểu Thỏ vốn đã làm xong, đang chờ Trình Chi Ngôn mở miệng ra dạy dỗ, không nghĩ tới, anh dĩ nhiên không biết như thế nào lại hỏi câu hỏi đó.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 600: Cảm giác của anh thế nào 2

Chương 602: Cảm giác của anh thế nào 2

Editor Quỳnh Nguyễn

“Chỗ nào..... Có chỗ nào mà không giống nhau??” Đôi mắt trong vắt của Tiểu Thỏ nhìn Trình Chi Ngôn, suy nghĩ hồi lâu, sau đó hướng về Trình Chi Ngôn cười khan một hồi, chậm rãi hỏi: “Chuyện đó..... Giống như kiểu tóc không giống nhau đi..... Như mặc quần áo ngày hôm qua không giống như ngày hôm nay đi.....”

“.....”

Trong nháy mắt Trình Chi Ngôn không nói gì.

“Ý của anh, không phải hỏi bề ngoài em có chỗ nào không giống nhau.”

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, cảm thấy chính mình hỏi vấn đề không quá rõ ràng, liền thu hẹp phạm vi vấn đề để hỏi cô: “Em có cảm thấy bên trong có chỗ nào khác không?”

“Cái này.....” Về mặt Tiểu Thỏ lập tức trở nên thu lại.

“Suy nghĩ cẩn thận, cảm nhận thật kĩ.” Đôi mắt Trình Chi Ngôn nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ, âm thanh trầm thấp mà chậm rãi nhắc nhở cô.

“A..... Có phải là..... Ngày hôm qua em còn là một người chưa thành niên, hôm nay đã trưởng thành?” Tiểu Thỏ cau mày suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng hướng về Trình Chi Ngôn nói lên một câu như vậy: “Trước đây em ở dưới là cờ Đảng, là đóa hoa không ngừng phát triển dưới ánh mặt trời, bắt đầu từ ngày hôm nay đã gánh vác gánh nặng công việc kiến thiết Xã hội chủ nghĩa?”

“.....”

Trình Chi Ngôn yên lặng, đưa tay che lồng ngực của mình, nơi này..... Thật giống như nín lại một ngụm máu, đang chờ thời điểm để phun trào mà ra.

“Àch.....” Tiểu Thỏ nhìn Trình Chi Ngôn đưa tay che ngực của anh, chần chờ một chút, tiếp theo nói tiếp: “Có chuyện gì, động tác này của anh muốn nói là chúng ta phải đem Tổ quốc để ở trong lòng sao? Mặc dù thân ở nước ngoài, nhưng thời khắc nào cũng phải mong nhớ về Tổ quốc?”

“.....”

Sau khi Trình Chi Ngôn nghe lời của cô, lại yên lặng mà chậm chậm đưa tay xuống.

Chỉ là hai tay buông xuống hai bên, vẫn không nhịn được, tay vẫn nắm nắm đầm thật chặt.

“Cái này..... Nắm lên nắm đầm có nghĩa là chúng ta phải thường xuyên đấu tranh với các thế lực thù địch?” Tiểu Thỏ trở mắt nhìn về mặt bất định của Trình Chi Ngôn, hai tay đặt hai bên thính thoảng lại nắm lên, sau đó lại buông ra, rồi lại tiếp tục nắm lên, âm thanh run rẩy nói tiếp: “Chúng ta..... Chúng ta..... Là những người nối nghiệp Xã hội chủ nghĩa???”

“Câm miệng.”

Trình Chi Ngôn cuối cùng không nhịn được nữa, âm thanh nặng nề hướng về Tiểu Thỏ hét lên một tiếng.

Sau đó cố gắng kiềm chế cảm xúc trở về bình thường, tiếp tục hướng về thang máy, vừa đi vừa nói: “Trong vòng năm phút, không cần nói chuyện.”

“.....”

Tiểu Thỏ trong lòng cả kinh, nhanh chóng ngậm miệng mình lại, bèn lên theo sát phía sau Trình Chi Ngôn.

Cô cúi đầu liếc nhìn đồng hồ đeo tay của chính mình, bây giờ là 22:15.

Dựa theo lời nói của anh, đợi đến lúc 22:20, cô có thể nói tiếp?

Tiểu Thỏ tiếp tục trầm mặc đi theo sát phía sau Trình Chi Ngôn, theo anh tiến vào thang máy, lại đi ra thang máy, mãi cho đến khi tiến vào tầng 2 ga ra, tiến vào xe.

Sau 5 phút, Tiểu Thỏ lại cúi đầu liếc nhìn chiếc đồng hồ đeo tay của chính mình, ừ, bây giờ hiện tại đã 22:20, cô đã có thể tiếp tục nói chuyện.

“Chuyện đó..... Anh.....”

“Câm miệng.”

Trình Chi Ngôn khất khe chặn ngang lời cô, đôi mắt trong suốt chỉ tập trung nhìn đường phía trước, thuận miệng nói.

“Nhưng mà..... Đã qua 5 phút đồng hồ rồi.....” Tiểu Thỏ nhìn khuôn mặt anh có chút oan ức, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, tâm tình của anh bây giờ xem ra đã kém hơn trước rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 601: Cảm giác của anh thế nào 3

Chương 603: Cảm giác của anh thế nào 3

Editor Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn hít vào một hơi thật sâu, cố gắng đè xuống cảm giác muốn đập tắt sự vọng động của cô, chậm rãi mở miệng nói: “Không có chuyện gì, em định nói chuyện gì?”

“Chuyện kia.....” Tiểu Thỏ mở to đôi mắt nhìn anh, do dự một chút, vẫn không nhịn được hướng về anh hỏi: “Anh, anh..... Không thì anh nhắc lại cho em. Anh nhắc lại cho em em liền biết được rồi.”

“.....”

Trình Chi Ngôn quay đầu, đôi mắt trong suốt nhàn nhạt liếc cô một chút, âm thanh trầm thấp mà chậm rãi mở miệng nói: “Nếu như bên trong em vẫn là không nghĩ tới vì sao, vậy em có hay không cảm giác cơ thể mình, có gì đó thay đổi?”

“Hả??”

Tiểu Thỏ đột nhiên bị hỏi câu này, bất chợt giật mình.

Cơ thể có gì thay đổi hay không?

Cô đưa tay gãi gãi đầu của chính mình, đưa tay kéo đồ che nắng bên phía ghế phụ, sau đó lấy gương ra soi khuôn mặt mình, tỉ mỉ quan sát khuôn mặt chính mình.

A.....

Từ sau khi lên lớp 12, giấc ngủ đã không còn đầy đủ như trước, cho nên phía dưới con mắt đã xuất hiện vành mắt màu xanh nhạt.

Nhưng cái vành mắt này, đã xuất hiện từ rất lâu, hẳn không phải là chỗ trên cơ thể ngày hôm nay khác với cái ngày hôm qua.

Sau đó thì.....

Trên cằm xuất hiện mấy nốt đậu nhỏ nhỏ???

Nhưng những nốt này là thứ hai mọc ra, cũng không phải trong một đêm mọc ra nha.....

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, về mặt khổ não nhìn chính mình trong gương, trên cơ thể có gì thay đổi đây?

Cao lớn lên? Tăng cân? Tóc dài rồi hả?

Loại biến hóa nhỏ bé này, cũng khó phát hiện quá đi.....

Ngay khi Tiểu Thỏ cảm thấy khổ não suy nghĩ, con mắt của cô đột nhiên liếc về 1 mảnh màu hồng trên cổ của mình bị áo sơ mi che khuất.

Đúng rồi!!!!

Cô nghĩ tới!!!!

Thời điểm ngày hôm qua, trên cổ cô vẫn không có dấu hôn!!

Lúc này mới qua một đêm, trên cổ của cô xuất hiện ra dấu hôn, cô khẳng định anh đang muốn hỏi về cái này!

Tiểu Thỏ vừa nghĩ ra, lập tức xoay người lại, hướng về Trình Chi Ngôn vừa nói vừa cười hi hi:“ Em biết rồi, biết rồi!”

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cô một cái, âm thanh trầm thấp nói:“ Em biết chuyện gì?”

“Chính là việc biến hóa trên cơ thể!” Tiểu Thỏ hưng phấn duỗi tay chỉ vào dấu hôn trên cổ mình hướng về Trình Chi Ngôn hét lên:“ Ngày hôm qua trên cổ em vẫn không có cái này, nhưng lúc này vừa qua một đêm, đã xuất hiện, vì cái đó, anh, anh có phải hỏi về cái này!”

“.....”

Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ, đột nhiên có cảm giác như đang bị cô thăm vấn.

Cô có thể phát hiện ra dấu hôn, anh có thể dự liệu được, nhưng có thể hay không từ dấu hôn liên tưởng đến một chuyện khác, anh không thể đoán trước được.....

Tiểu Thỏ thấy Trình Chi Ngôn bỗng chốc không nói gì, khuôn mặt đang hưng phấn cũng dần dần xụi xuống, “Lẽ nào không phải anh đang hỏi cái này? Vậy rốt cuộc là cái gì.....”

“Em không có cảm giác chỗ nào đặc biệt thay đổi à?” Trình Chi Ngôn khéo léo, dịu dàng lại rất uyển chuyển hướng về Tiểu Thỏ hỏi.

Không phải con gái sau lần đầu, đều có cảm giác đau nhức hay sao.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 602: Cảm giác của em thế nào 4

Chương 604: Cảm giác của em thế nào 4

Editor Quỳnh Nguyễn

“Không có..... Không có cảm giác gì đặc biệt.....” Tiểu Thỏ lắc lắc đầu, về mặt mờ mịt không hiểu chuyện gì nói:“CHân vô cùng mỏi, eo vô cùng đau, được tính không?”

“.....”

Trình Chi Ngôn cảm giác như muốn học máu.

“Anh, anh.....”

“Đừng nói chuyện, trước khi đi về đến nhà, cũng không được nói chuyện nữa!” hai tay Trình Chi Ngôn nắm thật chặt tay lái, đối với Tiểu Thỏ, anh đã từ bỏ việc hỏi đó.

“.....”

Tiểu Thỏ háp háy mắt, không biết đến cùng mình làm chuyện như thế nào mà anh giận, đành ngồi im trên ghế, không nói gì.

Đường về nhà vô cùng yên tĩnh, sau khi Trình Chi Ngôn dừng xe, liền trực tiếp trở về phòng của mình.

Tiểu Thỏ chần chờ một chút, liền đem cặp sách trở về nhà chính mình.

Ài.....

Hiếm khi thấy anh, cô lại không hiểu tại sao anh lại giận đến mức như vậy.....

Như vậy, cô có xứng hay không với chức danh bạn gái anh?

Sau khi Trình Chi Ngôn trở về phòng, liền trực tiếp nằm vật xuống giường.

Anh đưa bàn tay khoát lên trán chính mình, nhìn trần nhà một hồi một cách vô ý thức.

Tình cảnh ngày hôm qua, thỉnh thoảng lại hiện ra trước mắt anh, mỗi lần hồi tưởng tấm thân trắng nõn, khuôn mặt nhỏ nhắn, biểu hiện e thẹn lúc đó của cô, anh đều cảm thấy rất kích động.

Sớm biết..... Sẽ là như vậy.....

Trình Chi Ngôn nhắm mắt lại, thở dài một hơi, sớm biết thì cũng có lợi ích gì..... Anh căn bản là không có dự dõ Tiểu Thỏ.

Quên đi, sự việc ngày hôm qua, vẫn là đợi cô sau khi kết thúc thi đại học rồi hãy nói.....

Khoảng thời gian này, coi như không có chuyện gì phát sinh là được rồi.

Trình Chi Ngôn mở mắt ra, nhìn bàn tay mình, đầu ngón tay của anh vẫn lưu lại cảm giác da dẻ mềm mại của cô.

Đáng tiếc là người trong cuộc..... Chuyện gì cũng không nhớ đến.

“Anh.....”

Một tiếng trầm thấp vang lên, từ ban công truyền tới.

Trình Chi Ngôn đứng dậy, nhìn về hướng ban công, chỉ thấy Tiểu Thỏ đang lộ đôi mắt to, chớp chớp nhìn anh.

“Chuyện gì?” Trình Chi Ngôn ho nhẹ một tiếng, dường như đang che giấu cảm xúc của mình, hướng về cô trầm thấp giọng hỏi.

“Chuyện là..... Em..... EM tới là để đưa lễ vật.” Tiểu Thỏ mắt thấy vẻ mặt Trình Chi Ngôn hơi hơi có chuyển biến tốt một chút, nhanh nhanh đưa vật quý mà mình hay mang đi vào.

Cô đi tới bên người Trình Chi Ngôn, đưa tay đem 2 đồ vật trong bọc sách ra, đặt trên giường của anh, sau đó thấp giọng nói:“Cho anh!”

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn 2 đồ vật này, trong đầu không tự chủ được lại tưởng nhớ đến chuyện tối hôm qua, Tiểu Thỏ ngồi ở trên ghế chạy chính mình, một mặt cười khúc khích hướng về anh hỏi, anh nghĩ dùng cái hộp nào? Anh, chúng ta thử một chút tư thế 69 được chứ?

Trình Chi Ngôn trong lòng không khỏi mỉm cười.

Nhưng mà bề ngoài, anh vẫn là động tác đưa tay ra đẩy tao nhã, đem 2 đồ vật đó cầm ở trong tay, nhàn nhạt gật đầu nói:“ Được, anh giúp em trước tiên nhận lấy, chờ sau khi em kết thúc thi xong đại học, sau đó sẽ đem trả cho em”

“Ạch.....” Tiểu Thỏ kéo kéo môi, trả lại cho cô làm gì?

Muốn cô dùng làm gì??

“Sau đó trả lại cho em.....” Cặp mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ, âm thanh mang một tia cười nhợt nhạt, hướng về cô chậm rãi nói:“ Chúng ta cùng nhau..... Nghiên cứu một chút??”

“.....”

Tiểu Thỏ lập tức đỏ mặt lên.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 603

nguồn nhảy chương

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 604: Sau khi thi đại học sẽ giải quyết

Chương 606: Sau khi thi đại học sẽ giải quyết

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Không có chuyện gì.” Trình Thi Đồng vỗ vỗ bờ vai của Tiểu Thỏ nói: “Đến lúc thi đừng có gấp gáp, tập trung vào bài làm, làm xong thì kiểm tra tỉ mỉ một lần, thật ra không phải cậu không làm được, chỉ là quá sợ ý mà thôi.”

“Ừ.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, miễn cưỡng xem như đang ăn một viên Định Tâm Hoàn.

“Đồng Đồng, dọn dẹp xong chưa?” Âm thanh của Cố Ninh Thư truyền từ phía sau hai người.

Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng cùng đồng thời quay lại, cậu ta đã dọn dẹp xong, đứng phía trước chỗ ngồi của mình, nhìn về phía hai người.

“Sắp xong, sắp xong, chờ tớ một chút.” Trình Thi Đồng vội vã đáp một tiếng, động tác tay nhanh hơn.

Tiểu Thỏ nhìn hành động của hai người bọn họ, không biết chuyện gì xảy ra, đưa tay nắm lấy tay của Trình Thi Đồng, thấp giọng hỏi: “Đồng Đồng, tớ có một vấn đề muốn hỏi cậu.”

“Vấn đề gì? Nói!” Trình Thi Đồng đem chồng bài thi cấp vào trong cặp của chính mình, ngẩng đầu nhìn về Tiểu Thỏ.

“Cậu..... Có hay không cùng Cố Ninh Thư..... Chuyện này???” Tiểu Thỏ tiến đến bên tai Trình Thi Đồng, thấp giọng hỏi.

“.....”

Trình Thi Đồng rõ ràng sững sốt một lúc, sau đó không dám tin vào mắt mình nhìn chằm chằm Tiểu Thỏ, rồi nói: “Tớ! Sau này thi cũng cao hơn, rốt cuộc là hạt dưa trong đầu cậu đang suy nghĩ gì đấy?”

“Ài, không phải là tớ đang hiếu kỳ sao.....” Tiểu Thỏ bĩu môi, hướng về Trình Thi Đồng thấp giọng nói: “Tớ đã nghĩ cậu cùng với chú của cậu đều như thế, đều đợi đến khi kết thúc thi đại học sau đó mới ra tay.”

“Ừ..... Chuyện này sao.....” Trình Thi Đồng khẽ cau mày, nghiêm túc suy nghĩ một lúc, sau đó hướng về Tiểu Thỏ nói: “Tuy nhiên theo tớ nghĩ, Cố Ninh Thư nhà tớ đều đang thành niên, thế nhưng bất kể nói thế nào, trời đất bao la, thi đại học vẫn là đứng đầu, có lẽ thi thế mà tớ.....”

“Vi lẽ đó ý của cậu chính là, cậu cũng chú của cậu đều giống nhau, đều đợi đến khi kết thúc thi đại học mới nói.....” Tiểu Thỏ trực tiếp liếc cô một cái, cắt ngang lời cô nói: “Quả nhiên nhà các cậu đều có gen giống nhau.”

“Chuyện gì, chuyện gì, ý của cậu là, cậu không thể chờ thêm được nữa?” Trình Thi Đồng nhìn Tiểu Thỏ với vẻ mặt bốn cột nói: “Nếu như cậu không thể chờ thêm được nữa, cậu cũng có thể tối nay liền làm chuyện đó với chú của tớ, ngược lại ngày mai không phải đến lớp, nếu như buổi tối cậu quá mệt mỏi, ngày mai có thể ngủ đến trưa, khà khà khà.....”

“Đi chết đi.....” Tiểu Thỏ trực tiếp tát nhẹ lên lưng Trình Thi Đồng, tức giận liếc cô một cái.

“Ha ha ha.” Trình Thi Đồng bật cười, cô vác cặp sách của mình lên, hướng về Tiểu Thỏ phất tay nói: “Tớ về nhà nha, sắp tới thi đại học phải cố lên!”

“Bye bye.....” Tiểu Thỏ cũng hướng về cô vẫy vẫy tay, mắt thấy cô cùng Cố Ninh Thư hai người đang đi ra ngoài, lúc này mới tiếp tục thu dọn đồ vật của chính mình.

Bởi vì giáo viên trong trường, còn muốn kiểm tra phòng học sau khi học sinh rời đi, vì thế Tiểu Thỏ liền nhắn tin cho Trình Chi ngôn, nói cho anh biết mình đi trước, sau đó trực tiếp đi ra cửa phòng học.

Mặc dù Tiểu Thỏ rất lo lắng cho kì thi, không biết tại sao, đến trước ngày thi một ngày, trong lòng đột nhiên thả lỏng ra.

Trong trường học, từng học sinh lớp 10, lớp 11 ai ai cũng cặp sách to tướng rời trường học, bởi vì phòng học biến thành phòng thi, không thể tiếp tục lên lớp, thế nên toàn bộ đều được nghỉ.

Mặt mày bọn họ ai ai cũng vui cười hơn hờ, tự nhiên vô duyên vô cớ thêm được một kỳ nghỉ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 605: Sau khi thi đại học sẽ giải quyết 2

Chương 607: Sau khi thi đại học sẽ giải quyết 2

Editor Quỳnh Nguyễn.

Đã vào mùa hè, bầu trời ngày càng trở lên xanh hơn, gió nhẹ ngày càng ấm, Tiểu Thỏ mặc áo ngắn tay, chậm rãi đi ở trong sân trường, nhìn vườn trường mình đã sinh sống ba năm, trong lòng đột có một tia cảm giác không muốn xảy ra.

Sau khi thi đại học, tất cả những học sinh cấp ba, đều sẽ đường ai nấy đi, đại khai sau đó rất nhiều năm sẽ không gặp mặt lại?

Tháng sáu, vừa là lúc tốt nghiệp, cũng là lúc chia xa.....

Tiểu Thỏ một bên đầy cảm xúc, một bên ngồi trên xe công cộng, hướng về tiểu khu nhà mình.

Sau khi đến trạm xe buýt của tiểu khu, Tiểu Thỏ lấy cặp sách khổng lồ, chậm rãi hướng về bên trong tiểu khu đi tới, lúc vừa đi đến cửa nhà, liền thấy một bóng người đang quanh quẩn trong sân nhà mình.

Ồ.....

Cái bóng người kia có phải là.....

Tiểu Thỏ hơi ngẩn người ra, sau đó bước nhanh chân đi vào sân nhà mình, hướng về cái bóng người hô một tiếng: “Từ Cảnh Thần??”

“Tiểu Thỏ, chị về rồi!” Bóng người lúc này, khi nghe âm thanh Tiểu Thỏ, trong nháy mắt, xoay người lại, một đôi mắt đẹp dễ trong sáng, lấp lánh nhìn cô.

Tiểu Thỏ hơi nheo mắt lại ngẩng đầu lên, cậu ta đứng đưa lưng về phía mặt trời, mái tóc đen thui hơi buông xuống, hơi hơi che lại khuôn mặt tuấn tú một ít, nhưng không che nổi nụ cười trong ánh mắt của cậu ta, nhưng mà đến cùng là bởi vì cậu ta đưa lưng về phía ánh mặt trời, làm cho cô không thấy rõ ngũ quan của cậu ta.

Chỉ là mấy năm trước, chiều cao cậu ta so với mình còn thấp hơn nhiều, vậy mà thấm thoát trôi qua mấy năm, cô đã phải ngẩng đầu lên nhìn cậu ta rồi.

“Làm gì mà đứng ở trong sân không vào nhà?” Tiểu Thỏ nhìn Từ Cảnh Thần một chút, tiện tay đem cặp sách khổng lồ trên lưng tháo xuống, đưa cho cậu ta hỏi.

Từ Cảnh Thần vô cùng tự nhiên đón nhận cặp sách của cô, nhưng lại không để ý đến trọng lượng, không tự chủ được hướng theo hướng cặp sách rơi xuống, suýt chút nữa để cặp sách rơi xuống đất.

“Em đã quên mang chìa khóa.....” Âm thanh của Từ Cảnh Thần có chút kì quái, cậu ta cúi nhìn chiếc cặp sách trong tay mình, không nhìn được hướng về Tiểu Thỏ nhỏ nước bọt nói: “Bên trong cặp sách của chị đựng thứ gì thế, sao lại nặng như vậy?”

“Đây đều là hành trang mười hai năm học hành gian khổ lấy kiến thức nha!!” Tiểu Thỏ hai tay chấp sau lưng, học theo dáng dấp của cổ nhân thờ dài một hồi, âm thanh ưu thương nói: “Cổ nhân đều chịu mười năm gian khổ học hành, chị đây còn so với họ nhiều hơn hai năm đấy!”

“.....” Từ Cảnh Thần nhìn cô không biết nói gì, bừa mỗi một cái, không có đáp lại.

“Quên đi, hay là trước tiên đi vào trong nhà thôi, bên ngoài nòng muốn chết.” Tiểu Thỏ liếc mắt nhìn Từ Cảnh Thần, đưa tay móc chìa khóa trong túi ra mở khóa, mở ra cửa nhà.

Từ Cảnh Thần mang theo cặp sách đi theo phía au cô đi vào nhà, sau đó đặt cặp sách của cô lên trên ghế sa lông, thấp giọng hỏi: “Không phải mấy ngày nữa là đến ngày thi tốt nghiệp trung học của chị sao?”

“Đúng vậy, ngày mai được nghỉ, không đi học!” Tiểu Thỏ trực tiếp ngồi phịch ở trên ghế sa lông, lười biếng đáp một tiếng.

“Vậy chị có đi thấp hương, bái Phật, cầu xin khi thi đại học vượt xa người thường không?” Từ Cảnh Thần nằm nhoài người trên ghế dựa, thuận miệng nhìn Tiểu Thỏ hỏi.

“Không có, làm gì có thời gian chứ, nói tiếp, người không có thực lực mới hy vọng vượt qua người thường, giống như người có thực lực như chị đây, chỉ cần bình thường phát huy là được!!” Tiểu Thỏ hướng về phía Từ Cảnh Thần nói khoác một cách trắng trợn mà không biết ngượng.

“Dừng.....” Từ Cảnh Thần nhìn cô với vẻ mặt ghét bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 606: Sau khi thi đại học sẽ giải quyết 3

Chương 608: Sau khi thi đại học sẽ giải quyết 3

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Lại nói, các cậu lúc này vẫn chưa có tan học chứ!!” Tiểu Thỏ nhìn Từ Cảnh Thần, đột nhiên cúi đầu liếc nhìn đồng hồ đeo trên tay của chính mình, hiện tại lúc này chỉ là hơn ba giờ chiều, dựa theo lý thuyết mà nói, trung học cơ sở vào lúc này vẫn còn đang trên lớp học.

“Đúng vậy.” Từ Cảnh Thần vẻ mặt như không có gì, nhún vai một cái rồi nói: “Có điều kết quả học tập rất tốt, khi xin nghỉ phép thầy giáo Hương của chị, ngay cả nguyên nhân cũng không hỏi, liền đã đồng ý.”

“.....”

Tiểu Thỏ kéo kéo khoe miệng, qua nhiều năm như vậy mà cậu ta vẫn muốn ăn đòn, cô dĩ nhiên cũng là tiếp tục nhẫn nhịn.

“Ày, tặng cho chị, cầm đi, không cần cảm ơn em.” Từ Cảnh Thần cúi đầu lục qua lục lại cặp sách của mình, sau đó đột nhiên lấy ra trong đó một đồ vật đưa tới trước mặt Tiểu Thỏ nói.

“Đây là..... Cái gì vậy?” Tiểu Thỏ nhìn chuối lắc tay trong lòng bàn tay của Từ Cảnh Thần, vẻ mặt đầy nghi hoặc mà hỏi.

“Chuối vòng tay làm từ cây Tiểu Diệp, em đã chạy tới tự nhờ người khai quang, bảo đảm chị thi đại học không chỉ phát huy thực lực bình thường, mà còn vượt xa thực lực bình thường.” Về mặt Từ Cảnh Thần dương dương tự đắc nhìn Tiểu Thỏ, thấy cô một chút cũng không có phản ứng, liền trực tiếp đưa tay đeo vào cổ tay cô, sau đó cẩn thận quan sát một chút, gật gật đầu nói: “Cũng không tệ lắm, rất đẹp. Không cần cảm ơn em!”

“.....”

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn chuối vòng tay trên cổ tay mình, từng viên hiện ra ánh sáng lộng lẫy, hạt châu làm nổi bật thêm da thịt trắng nõn của cô, càng nhìn càng thấy đặc biệt.

“Cảm ơn.” Cô ngẩng đầu lên, hướng về phía Từ Cảnh Thần đứng trước mặt mình nở nụ cười.

“Không phải theo như chị nói thì không cần cảm ơn em sao?” Từ Cảnh Thần đi tới ngồi bên cạnh Tiểu Thỏ, đem hai chân chính mình tùy ý đặt lên trên bàn uống trà, sau đó quay đầu liếc mắt nhìn chân Tiểu Thỏ, chà chà nói: “Chân thật ngắn nha.....”

“..... Đi ra!” Tiểu Thỏ nhìn chân của mình so với Từ Cảnh Thần ngắn 1 đoạn lớn, không nhịn được xạm mặt lại nói: “Cậu gàn đây cao lên tưởng đáng gớm lắm hay sao? Cũng không xem xem trước đây ai so với ta thấp hơn một cái đầu.”

“.....” Trên gương mặt thanh tú của Từ Cảnh Thần nhất thời hiện ra một vẻ mặt khó chịu.

Trong phòng khách trầm mặc một hồi, Tiểu Thỏ nhìn Từ Cảnh Thần hỏi: “Cậu năm nay năm thứ hai?”

“Đúng vậy.”

“Vậy sang năm cậu đã là lớp 10 rồi?” Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, đưa tay vỗ vỗ bờ vai Từ Cảnh Thần nói: “Đến lúc đó ta cũng đi cầu xin cho cậu một cái bùa để đi thi có thể phát huy thực lực vượt xa người thường.”

“Bùa?” Từ Cảnh Thần cau mày nhìn Tiểu Thỏ nói: “Chỉ có nhầm không? Em tốt xấu cũng cầu cho chị một cái vòng tay, chị có thể đeo lên tay, chị lại cầu xin cho em lá bùa, dự định để em khi đi thi dán lên gáy hay sao???”

“Phốc.....” Tiểu Thỏ không nhịn được, cười một cái, trong đầu liền không tự chủ được liền nghĩ đến cảnh tượng Từ Cảnh Thần dán lá bùa ngòi trong phòng thi làm bài.

Thật giống..... Cũng không sai nha.....

Từ Cảnh Thần mặt không nói gì, nhìn về mặt đắc chí của Tiểu Thỏ, không nhịn được đưa tay dấm dấm vào vai vừa cô nói: “Nghĩ chuyện xấu xa gì mà cười bí ối đến vậy?”

“Không có gì, không có gì, đến lúc đó, ta cũng cầu cho cậu một cái chuỗi vòng tay được Khai Quang là được rồi.” Tiểu Thỏ phục hồi tinh thần lại, nhanh chóng hướng về Từ Cảnh Thần cười gượng một tiếng, nghiêm túc nói.

“Được rồi, em miễn cưỡng chấp nhận vậy.” Từ Cảnh Thần gật gù xem như là đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 607: Sau khi thi đại học sẽ giải quyết 4

Chương 609: Sau khi thi đại học sẽ giải quyết 4

Editor Quỳnh Nguyễn.

Tiểu Thỏ cùng Từ Cảnh Thần trò chuyện một lúc, Từ Cảnh Thần liền rời đi, nói là có chuyện khác muốn làm.

Một người cũng cảm thấy tệ nhạt, Tiểu Thỏ dứt khoát trở về phòng mình đi ngủ.

Ngủ một giấc, liền một mạch ngủ tới trời tối.

Mãi đến khi cảm giác cái bụng của mình đang không ngừng “ục ục” gọi, Tiểu Thỏ mới tỉnh lại.

Thật đói nha.....

Cô sờ sờ bụng của mình, vron mình một cái, rồi khỏi giường.

Trên điện thoại di động có hai cuộc gọi nhớ đều là của Trình Chi Ngôn, Tiểu Thỏ nhanh chóng gọi trở lại.

“Này.....” Bên kia điện thoại truyền đến âm thanh trầm thấp của Trình Chi Ngôn, còn có một chút âm thanh ào ào.

“Anh, anh gọi điện cho em sao? Em buổi chiều ngủ thiếp đi, không biết có gọi.....” Tiểu Thỏ vừa nói một bên đẩy cửa đi ra ban công, dự định trực tiếp từ ban công đi sang phòng của Trình Chi Ngôn.

“Anh biết.” Âm thanh của Trình Chi Ngôn đầy ẩn ý hướng về Tiểu Thỏ cười nói: “lúc vừa mới trở về, anh có sang phòng em, nhìn thấy em đang ngủ, nên không có gọi em dậy, bây giờ đã tỉnh rồi, có đói bụng hay không?”

“Có đói.....” Động tác của Tiểu Thỏ nhanh gọn, liền đã đến phòng Trình Chi Ngôn, sau đó đẩy cửa phòng của anh, hướng về phía dưới lầu đi đến.

Trong phòng bếp tựa hồ còn có âm thanh sôi sục trong nồi cháo, Tiểu Thỏ tò mò lộ đầu ra liếc nhìn, chỉ thấy Trình Chi Ngôn đứng thẳng trước bếp lò, một tay cầm điện thoại di động, một cái tay khác cầm cái môi, bóng lưng cao thon dài mà gầy gò, xem ra cùng với căn phòng bếp trở lên rất hài hòa.

“Anh?” Tiểu Thỏ cúp điện thoại, hướng về anh hô một tiếng.

Anh cúp điện thoại, bỏ vào túi quần mình, sau đó hướng về cô cười nói: “Đến đây, tới dùng cơm đi, đêm nay cha mẹ không ở nhà.”

“Thơm quá nha, anh là món gì thế?” Tiểu Thỏ khịt khịt mũi, hướng về Trình Chi Ngôn đi tới, liếc mắt nhìn trong nồi.

Từng hạt com trong chảo, trắng loáng, dính đầy vàng óng của trứng gà, màu phấn hồng của ruột hun khói, màu xanh của hành thái, nhìn rất hấp dẫn.

“Com rang trứng.” Trình Chi Ngôn cười cợt, đi đến tới tủ bát bên cạnh, mở cửa tủ, cầm hai cái bát đi ra, sau đó đem com rang trứng trong nồi ra nói: “Chấp nhận ăn đi, trong tủ lạnh cũng không có thức ăn gì, vào lúc này thời gian hơi muộn, quán com đã đóng, đi ra ngoài chỉ có ăn ở Kăng Đức Cơ hoặc ăn MacDonald, anh nghĩ em cũng đã ăn chán rồi.”

“Không chấp nhận, không chấp nhận! Tiểu Thỏ không thể chờ đợi được nữa, đón lấy bát com trong tay Trình Chi Ngôn, đưa tới trước mặt, hít một hơi thật dài nói: “Đây chính là com rang do anh dùng tình cảm nấu ra! Sơn hài hài vị gì cũng không sánh được thủ nghệ của anh.”

“Chỉ biết nịnh nọt.” Trình Chi Ngôn đưa tay sờ sờ đầu của cô, có chút bất đắc dĩ nở nụ cười, sau đó cầm hai đôi đũa, đi tới bên cạnh bàn ăn ngồi xuống một bên nói: “Mau ăn đi, để một lúc sẽ nguội.”

“Được.” Tiểu Thỏ gật đầu, ngoan ngoãn ôm bát com ngồi xuống ăn.

Phòng ăn óng ánh dưới ánh đèn, hiện ra từng ô vuông màu sắc trắng xanh trên mặt bàn ăn, ngồi một bên, Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ hai người ngồi đối diện nhau, yên tĩnh cúi đầu ăn com.

Chỉ là đang ăn, Tiểu Thỏ đột nhiên ngẩng đầu lên, hướng về Trình Chi Ngôn hỏi: “Đúng rồi, anh, đến tháng 9 anh cũng đi khai giảng ở Nam Kinh chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 608: Sau khi thi đại học sẽ giải quyết 5

Chương 610: Sau khi thi đại học sẽ giải quyết 5

Editor Quỳnh Nguyễn

“Ừ, đúng vậy.” Trình Chi Ngôn gật gù, “Thư thông báo trúng tuyển nghiên cứu sinh của Nam Đại anh đã nhận được, khai giảng đúng là vào tháng 9.”

“Khà khà, như vậy, chúng ra rốt cục có thể ở cùng bên trong một trường, đi học cùng nhau.” nhất thời trong lúc cao hứng, khuôn mặt Tiểu Thỏ cười tươi như một đóa hoa vậy.

“Thật giống như em đã thi đậu Nam Đại vậy.” Trình Chi Ngôn không khỏi cười cợt, đưa tay xoa xoa gò má Tiểu Thỏ nói: “Tĩnh lại đi, em sắp tới mới thi đại học đấy.”

“Đồng Đồng nói rồi, chỉ cần ta tập trung làm bài thi, cẩn thận kiểm tra tí mỉ, thi đậu Nam Đại tuyệt đối không có vấn đề.” Tiểu Thỏ cười hì hì đưa tay lên, xếp thành hình chữ V.

Ánh mắt Trình Chi Ngôn nhìn đến cổ tay của cô có một chuỗi lắc tay, hơi dừng lại một chút, sau đó thuận miệng hỏi: “Mới mua lắc tay?”

“Không phải!” Tiểu Thỏ sừng sốt một chút, sau đó đem về mặt đầy đắc ý, khoe khoang nói: “Đây chính là Từ Cảnh Thần đặc biệt đi cầu xin cho em chuỗi vòng tay, Tiểu Diệp cây gỗ hồng hột tím, đại sư đã Khai Quang, cậu ta nói tuyệt đối có thể phù hộ cho e lúc thi tốt nghiệp trung học có thể phát huy thực lực vượt xa người thường.”

“Từ Cảnh Thần đưa cho em?” Trình Chi Ngôn hướng về cô nhún mày, cái tên nhóc ngạo mạn, mỗi lần gặp anh, đều tỏ ra vẻ mặt khó chịu.....

“Đúng vậy.” Tiểu Thỏ cười hì hì, gật đầu nói: “Đừng xem Từ Cảnh Thần bình thường đáng vẻ, miệng nói chuyện toàn lời cay nghiệt, thế nhưng cậu ta đối với em vẫn rất tốt,a..... Nói như thế nào đây, dù sao em cũng là một người chị tốt nha..... Khà khà khà.....”

Trình Chi Ngôn nhìn cô không biết nói gì, cúi đầu ăn com, không đáp lời.

“Đúng rồi, anh, anh có đồ vật gì muốn đưa cho em không?” Tiểu Thỏ nghiêng đầu nhìn Trình Chi Ngôn đang ăn com, trong âm thanh mang theo một tia lăm lăm hướng về Trình Chi Ngôn hỏi.

“Cái gì?” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt, sâu thẳm nhìn cô, giọng điệu có chút nghi hoặc.

“Chính là để phù hộ em đi thi được thuận lợi.” Tiểu Thỏ háp háy mắt, lời kéo ghé lại hướng Trình Chi Ngôn nói: “Có hay không, có hay không?”

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, sau đó hướng về Tiểu Thỏ ngoắc ngoắc ngón tay nói: “Lại đây.”

“Ừ ừm!” Tiểu Thỏ vội vã hướng về phương hướng của anh đi đến gần một chút.

Trình Chi Ngôn đưa tay ôm bờ vai của cô, thừa dịp cô còn chưa kịp phản ứng lại, cúi đầu nhẹ nhàng hôn lên bờ môi hồng hào của cô.

“.....”

Tiểu Thỏ tròn hai mắt, nhìn gương mặt tuấn tú của Trình Chi Ngôn bỗng nhiên phóng to ở trước mắt, lại bỗng nhiên rời đi, trong nháy mắt có cảm giác một chút mềm mại xẹt qua trên bờ môi.

“Được rồi.” Trình Chi Ngôn buông khoác vai của cô trong lúc cô vẫn đang còn bàng hoàng, con người trong suốt mang theo một nụ cười ôn nhu hướng về cô nói: “Phật Tổ chưa chắc sẽ làm đề bài thi đại học, thế nhưng anh nhất định sẽ làm. Vì thế so với việc tìm Phật Tổ phù hộ em, không bằng tìm anh.”

“.....”

Tiểu Thỏ ngây ngốc nhìn nụ cười trên mặt Trình Chi Ngôn, một lát, mới kéo kéo môi hướng anh nói: “Vì lẽ đó..... Cái này xem như là chúc thi cử, không bằng xem như cầu hôn.....???”

“Ừ, em có thể hiểu là như vậy.” nụ cười trên mặt Trình Chi Ngôn càng thêm xán lạn, “So với vòng tay Tiểu Diệp gõ hồng hột tím thì càng có hiệu quả hơn.”

“.....”

Tiểu Thỏ duỗi cánh tay mảnh khảnh của mình, nhẹ nhàng sờ sờ bờ môi của chính mình, có chút tiếc hận nói: “Nếu như tri thức có thể giống như nội công trong tiểu thuyết võ hiệp, như vậy truyền thụ cho người khác thì thật tốt quá rồi.....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 609: xin lỗi, lại uống say

Chương 611: xin lỗi, lại uống say

Editor Quỳnh Nguyễn.

Trình Chi Ngôn liếc cô một cái, không để ý đến cô.

Nghỉ ngơi ở nhà một ngày, sẽ điều chỉnh tâm lý đến tình trạng tốt nhất, vào ngày 7 tháng 6, rốt cục Tiểu Thỏ cũng hùng dũng đầy khí phách hiên ngang bước vào phòng thi rồi.

Kết thúc sau 3 ngày thi, Tiểu Thỏ cảm giác cả người mình như lột một lớp da mới, dù có mệt nhưng cũng có cảm giác như Phôi ơng Hoàng được hồi sinh sau khi chết đi.

Trong nháy mắt đi ra khỏi phòng thi, buổi trưa trên bầu trời xanh thẳm tỏa ra những tia sáng chói mắt, những đám mây trắng tự do trôi nổi bồng bềnh giữa không trung, gió nhẹ lướt qua tự hồ báo hiệu, cô sắp đi tới phương xa, mở cánh cửa bước vào cuộc đời tự do bay lượn.

Vì thế, thi đậu Đại Nam, tuyệt đối không thành vấn đề!

“Ai, Tiểu Thỏ! Tiểu Thỏ!

Ngay khi tâm trạng đang còn vui sướng hướng về phía cổng trường bước đi, cô đột nhiên nghe được từ phía sau chính mình gọi cô.

“Há?” Tiểu Thỏ quay đầu lại, nhìn thấy Trình Thi Đồng đang vội vàng vàng chạy về phía mình, nhất thời nở nụ cười nói: “Đồng Đồng, thi như thế nào?”

“Quá dễ, đề bài, nào có thể làm khó được tớ, cảm giác như đang làm đề toán năm nhất như thế!” Trình Thi Đồng vẫn chạy đến bên người Tiểu Thỏ, một bên theo hơi thở của chính mình, một bên hướng về phía Tiểu Thỏ nói khoác mà không biết ngượng.

“Ạch.....” Tiểu Thỏ nhất thời không nói gì, coi như đề bài không khó, cậu cũng không cần dùng từ hình dung như vậy chứ, làm người khác rất đau đớn không!

“Đúng rồi, tối hôm nay, học sinh trong lớp chúng ta tổ chức liên hoan, chúng mừng thi đại học kết thúc, Tiểu Thỏ, đến không?” Trình Thi Đồng thuận miệng, vừa kéo tay Tiểu Thỏ bước về phía cổng trường vừa hỏi.

“Tất cả học sinh lớp chúng ta đều đi sao?”

“Cũng không phải tất cả, đại khái tầm mười mấy, hai mấy người đi.....” Trình Thi Đồng suy nghĩ một chút, hướng về Tiểu Thỏ nói:“ Dù sao còn có một số học sinh ở huyện khác, bọn họ sẽ chiều hôm nay phải trở về rồi.”

“Nha..... Chuyện này, đương nhiên phải đi rồi!” Tiểu Thỏ gật gù, hướng về phía Trình Thi Đồng nói:“ Tốt nghiệp xong, sau đó mọi người liền đường ai nấy đi, cơ hội để có thể tụ tập cùng một chỗ không nhiều lắm, nhất định phải đi nha!”

“Được, chờ tớ trở về nhắn tin hỏi các học sinh khác.”

“Đúng rồi, chuyện này..... Thầy giáo Trình đi không?” Tiểu Thỏ chần chừ một chút, vốn là dự định gọi là anh, nhưng nhìn xung quanh có rất nhiều học sinh, nên vẫn gọi là thầy giáo Trình.

“Đã tốt nghiệp rồi còn gọi thầy giáo Trình ư, chú tớ cũng không làm thầy giáo nữa rồi.” Trình Thi Đồng có chút buồn cười mà nhìn cô, sau đó trả lời:“ Chú tớ chắc là sẽ không đi, qua khoảng vài ngày sẽ có các bạn học sinh trong lớp sẽ tham gia buổi liên hoan cảm ơn giáo viên, tối hôm nay chúng ta lần đầu tiên tụ hội, nếu mà có giáo viên ở đó, các học sinh sẽ cảm thấy không dễ chịu.”

“Nói cũng đúng.” Tiểu Thỏ gật gù, không nói hai lời, đã đồng ý.

Chỉ là, cô cùng Trình Chi Ngôn đã nói trước, buổi tối chính mình tham gia liên hoan các học sinh, Trình Chi Ngôn nhủ lòng mày thật chặt, ánh mắt nhìn lướt qua khuôn mặt trắng nõn của cô nói:“Không cho uống rượu, có nghe không?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 610: Xin lỗi, lại uống say 2

Chương 612: Xin lỗi, lại uống say 2

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Đồng ý!” Tiểu Thỏ nhìn về mặt Trình Chi Ngôn miệng thề son sắt, sau khi cô phải đồng ý, Trình Chi Ngôn mới cho phép cô đi tham dự buổi liên hoan của học sinh.

Nhưng mà.....

Buổi liên hoan được tiến hành ở một quán rượu, bọn họ tham gia tổng cộng tham dự hai mươi một người, ngồi ở 2 tấm bàn.

Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng đi vào, liền thấy trên 2 bàn đã chất lên 3 két bia.

Có bạn học nam thẳng thắn, đứng bên cạnh bàn, cả người ôm lấy 3 két bia này, hướng lên trời hét lớn:“Đêm nay, chúng ta không say không về!”

Chuyện này.....

Trong nháy mắt, khuôn mặt Tiểu Thỏ xám mặt lại.

Cô đã đảm bảo cùng với anh là không được uống rượu say rồi nha.....

“Bạch Tiểu THỏ, Trình Thi Đồng, các cậu đã tới!” Có nữ sinh nhìn thấy hai người đi vào, vội vã hướng về hai người đưa tay vẫy vẫy nói:“ Lại đây, lại đây, nữ sinh chúng ta ngồi một bàn, nam sinh ngồi một bàn.”

“Chuyện này..... Nữ sinh ngồi bên này, có phải là không phải uống rượu không!” về mặt chốt dạ của Tiểu Thỏ ngồi bên cạnh nữ sinh kia, âm thanh nhẹ nhàng hướng về nữ sinh kia hỏi.

“Đương nhiên, chúng ta không cần phải uống rượu nha!”

“Chỗ này, đều là nam sinh uống rượu, còn chúng ta uống đồ uống là được rồi.”

Có nữ sinh lục đục gật đầu đáp.

Tiểu Thỏ rốt cục cũng đã an tâm.

Đợi mọi người đến đông đủ, liên hoan rốt cục bắt đầu.

Các nam sinh liền trở nên rất sôi nổi, trong tay mang theo chai bia, đang ngồi rót rượu cho từng người từng người, một bên cũng vừa nói:“ Đến đây, đến đây, trước tiên chúng ta nâng cốc lên, không cần biết uống hay không uống, nhưng đã đến đây, thì chỉ ít cũng cần nâng cốc lên cho có không khí, mọi người thấy có đúng hay không?”

Cậu ta đã nói như vậy rồi, những nữ sinh kia tự nhiên cũng không thể từ chối.

Thầm nghĩ, ngược lại chỉ cần không uống quá mức là được rồi.

Đội rót đầy đủ cho mọi người, tất cả đều cầm chén rượu đứng dậy, nam sinh sôi nổi cười hi hi nói:“ Nào nào nào, nam sinh cùng uống, nữ sinh tùy ý, nữ sinh tùy ý, có thể uống hai thứ, chúng tớ cũng không có ý kiến!”

“Gào ---- nào nào nào-----”

“Cụng ly, cụng ly-----”

Cậu ta vừa dứt lời, bầu không khí liền trở lên sôi động.

Nam sinh ngồi một bàn này, dĩ nhiên là trong ly mỗi người đều uống cạn.

Nữ sinh bên này sao, từng người từng người đều ý tứ nhấp môi một cái, sau đó từ từ thả cốc, ngồi xuống.

Trên bàn ăn vừa mới ăn một lát, thì đã có nam sinh cầm chén rượu chạy tới bàn nữ sinh mời rượu.

Tiểu Thỏ trơ mắt mà nhìn nam sinh ngày thường ít cùng mình nói chuyện, đổ mắt cầm chén rượu chạy đến trước mặt mình, ngượng ngùng nói:“Cái kia.....bạn Bạch Tiểu Thỏ, tớ..... Tớ có thể mời cậu một chén được không?”

“Gào gào gào---”

“Vương An Nhiên, đây là cậu đang dự định thổ lộ sao?”

Bạch Tiểu Thỏ, cậu không biết, cái tên này đã thầm mến cậu ba năm rồi!”

Nam sinh bên kia lập tức làm ồn lên.

Trên gương mặt trắng nõn của Tiểu Thỏ liền đỏ bừng lên, cô hơi ngượng ngùng mà bung chén rượu lên trước mặt mình, hướng về cậu ấy thấp giọng nói:“Chuyện này..... Tớ không biết uống rượu.....”

“Không có chuyện gì, không có chuyện gì.” Cậu nam sinh gọi là Vương An Nhiên vội vàng hướng về Tiểu Thỏ khoát tay nói:“Tớ..... Chính là tớ muốn mời cậu một chén, chuyện đó.....Kỳ thực tớ..... Đã thích cậu từ lâu rồi.....”

“Gào gào gào-----!!”

“Khá lắm!”

“Chúng tớ vì cậu là niềm tự hào!!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Góc Nghé*: *Trúc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 611: xin lỗi, lại uống say 7

Chương 617: xin lỗi, lại uống say 7

Editor Quỳnh Nguyễn

“Đi, nhanh nhanh, rút lui!” Trình Thi Đồng đưa điện thoại di động nhét vào trong túi của Tiểu Thỏ, sau đó nhanh chóng lúi ổng tay áo của Cố Ninh Thư, liền hướng về phía Taxi đang chờ họ để trở về.

Vừa mới lên xe, Trình Thi Đồng hướng về phía tài xế nói:“ Nhanh đi, chú ời, đi nhanh lên!”

“Ồ, chú thấy người bạn kia của các cháu còn chưa có vào cửa mà.....?” Tài xế xe một bên vừa cho xe chuyển bánh, một bên hướng về phía Trình Thi Đồng nghi ngờ hỏi.

“Không có chuyện gì, không cần phải để ý đến cô ấy, cô ấy không mang chìa khóa, cháu đã gọi điện thoại cho người nhà xuống đón cô ấy, chúng ta chỉ cần đi là được!” Trình Thị Đồng về mặt bình tĩnh hướng về phía tài xế nói một câu, sau đó quay đầu liếc nhìn phòng khách nhà Trình Chi Ngôn, lúc này đèn tắt bây giờ đã sáng chắc là Trình Chi Ngôn đã đi xuống.

“Ài, được rồi.....” Tài xế đáp một tiếng, liền đạp chân ga đi thẳng.

Bên kia, mắt đi Trình Thị Đồng cũng Cố Ninh Thư đỡ, cả thân thể Tiểu Thỏ chỉ biết dựa vào vách tường, chậm rãi tuột xuống.

Cuối cùng, cả người cô dựa vào góc tường, co lại thành 1 đống.

Cửa nhà Trình Chi Ngôn “Kẹt kẹt “ một tiếng, Trình Chi Ngôn mặc quần áo ngủ cùng dép lê, hướng về ngoài cửa nhìn xung quanh một hồi, trong khoảng thời gian ngắn dĩ nhiên là không thấy bóng người Tiểu Thỏ đâu.

Người đâu??

Trình Chi Ngôn cau mày, nhìn nhà Tiểu Thỏ một mảnh màu đen, chần chờ một lúc, đành thay giày khác, đi ra khỏi cửa.

Anh vòng qua vườn hoa đi qua sân nhà Tiểu Thỏ, sau đó dọc theo trong sân đi đến trước cửa nhà, lúc này mới nhìn thấy đáng về vừa co lại vừa dựa vào góc tường.

“Tiểu THỎ?” Trình Chi Ngôn chần chờ một lúc, sau đó nhẹ nhàng hô lên một tiếng.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt nhìn Trình Chi Ngôn đang đứng trước mặt mình, sau đó hướng về anh nở một nụ cười, “Anh!”

“em ngồi ở đây làm gì?” Trình Chi Ngôn đưa tay muốn lôi cánh tay của cô, muốn kéo cô đứng lên, lại phát hiện dĩ nhiên cô ấy không hề cử động.

Từ trên người cô truyền ra mùi rượu nồng đậm.

Trình Chi Ngôn khẽ cau mày, ngồi xổm người xuống, đôi mắt trong suốt nhìn thẳng vào cô, sau đó âm thanh nhàn nhạt hỏi: “Em lại uống say!”

Tuy rằng câu này dùng để hỏi, nhưng lại mang giọng điệu khẳng định.

Tiểu thỏ hướng về Trình Chi Ngôn cười hì hì, gật đầu nói: “Đúng vậy, đúng vậy, uống rất là nhiều!”

“Trước khi ra khỏi cửa, không phải đã dặn em, không cho em uống rượu hay sao?” đôi lông mày Trình Chi Ngôn khẽ nhăn lại, âm thanh mang một tia nặng nề nhìn Tiểu THỎ trước mặt hỏi.

“Ài, có một số việc..... nói là một chuyện, làm lại là chuyện khác..... Nhiều bạn học đều là bạn học ba năm, từng người chạy tới chúc rượu, anh nói nghe xem, nếu không uống thì có được không.....” về mặt Tiểu THỎ tỏ ra vô cùng đáng thương nhìn Trình Chi Ngôn, âm thanh chất chứa, rất là có lý nói: “Nam sinh chúc rượu, em còn có thể từ chối được, nữ sinh đến chúc, đặc biệt là có nữ sinh hơi thân, em cũng không tiện từ chối.”

Trình Chi Ngôn trừng mắt nhìn cô một cái, không biết nói gì.

“Rốt cuộc em uống bao nhiêu?”

“Chuyện này..... Em cũng không biết.....” Tiểu Thỏ háp háy mắt, về mặt vô tội nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Nhưng không có bao nhiêu.... Miễn sao không say là được!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 612: CHương 618: xin lỗi, lại uống say 8

CHương 618: xin lỗi, lại uống say 8

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Thật sao? Thật không có uống say?” Đôi mắt Trình Chi Ngôn nheo lại nhìn cô, sau đó liếc đáng về ngồi xổm bên góc bờ tường của cô một cái, trong giọng mang một tia châm chọc hỏi: “Vậy em ngồi xổm ở đây làm gì?”

“Chuyện này..... Đì mệ, ngồi nghỉ một lát.....” Tiểu Thỏ có chút xin lỗi hướng về phía Trình Chi Ngôn cười gượng, gãi gãi đầu chính mình.

“Nha..... Vậy anh kéo em lên, sao em lại không đứng dậy?”

“Ngồi xồm lâu quá, chân đã bị tê.” Tiểu Thỏ nhìn anh với vẻ mặt vô cùng đáng thương nói.

“.....”

Trong nháy mắt, Trình Chi Ngôn không biết nói gì.

Hai người trừng mắt nhìn đối phương một lúc, rốt cuộc anh cũng bắt đầu thở dài một hơi, xoay người lại đưa lưng về phía Tiểu Thỏ, âm thanh trầm giọng nói:“ Lên đây, anh cố em vào nhà.”

“Khà khà, anh, anh thật tốt!” Tiểu Thỏ vội vã đưa hai tay về phía trước, cả người nhào tới trên lưng Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn lắc đầu một cái, cống Tiểu Thỏ đứng dậy, chậm rãi hướng về hướng nhà mình đi tới.

Tiểu Thỏ ôm lấy cổ Trình Chi Ngôn, khuôn mặt trắng nõn kề sát ở lỗ tai của anh, lỗ tai của anh được gió đêm thổi có chút mát mẻ, lại được gò má nóng bỏng của cô áp vào, tạo ra sự khác biệt rõ ràng.

Cô không nhìn được, sụt sịt bên tai anh, nhỏ giọng nói ở bên tai :“Anh..... Em đã thi đại học xong.”

“Ừ, anh biết.” trình Chi Ngôn một bên cống cô trở về, một bên trầm thấp đáp một tiếng.

“Vậy sau khi em thi đại học xong, anh không có chuyện gì muốn làm hay sao?” Tiểu Thỏ hướng về lỗ tai Trình Chi Ngôn thổi một hơi, âm thanh nhẹ nhàng hỏi.

Trình Chi Ngôn đang bước về phía trước bỗng nhiên dừng lại một chút, sau đó xoay đầu lại, liếc mắt nhìn Tiểu Thỏ gò má ửng đỏ, cái tên này trong hơi thở rất đậm mùi rượu, vậy mà không biết ngượng nói mình không có say??

“Chuyện gì muốn làm?” Trình Chi Ngôn bộ mặt không hiểu Tiểu Thỏ nói gì, thuận miệng trả lời một câu.

“Chính là.....” Tiểu Thỏ hấp háy mắt, đem gò má nóng bỏng kề sát cổ của trình Chi Ngôn, âm thanh mềm mại hướng về anh nói:“ Chuyện kia..... Trước đây không phải anh nói là em còn chưa trưởng thành, vì lẽ đó mới không tiện ra tay hay sao..... Anh còn nói phải chờ say khi em thi đại học xong, vậy em hiện giờ thi đại học đã xong, anh cũng nên tính toán xem lúc nào ra tay hay sao! Trước sau cũng nên nói trước để em biết, để em còn chuẩn bị tâm lý, đồ phải sớm tối lo lắng đề phòng.”

“.....”

Trình Chi Ngôn đang cầm đỡ tay cô, không nhịn được nắm lại thật chặt.

Chuyện này.....

Lần trước tại cô uống say, anh mới không nhịn được, đã ra tay với cô, kết quả là ngày hôm sau tỉnh lại, chuyện gì cũng không nhớ.

Bây giờ cô cũng đang uống say!

Nếu lần thứ hai không nhịn được ra tay với cô, có phải là sáng ngày mai cô tỉnh giấc sau giấc ngủ, lại có xảy ra chuyện gì đều cũng không nhớ!

Trình Chi Ngôn cắn răng, cống lấy Tiểu Thỏ trực tiếp đi vào nhà mình, sau đó đưa cô trực tiếp nằm trên ghế sa lông ở phòng khách nói:“Ngồi ở chỗ này, anh đi nấu nước pha trà.”

“Nấu nước pha trà hả?” Tiểu Thỏ vội vã lùi cánh tay Trình Chi Ngôn, đôi mắt mở to nhìn anh, âm thanh chát chúa nói:“Em cũng muốn đi!”

“Em đi như thế nào? Bước đi còn không vững, ngồi ngoan ở chỗ này cho anh!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch*: *Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 613: CHương 615: Xin lỗi, lại uống say 5

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Tớ không uống say, tớ lúc nào uống say chứ?” Tiểu Thỏ Thỏ ôm lấy cổ của Trình Thi Đồng, về mặt thành thật hướng về phía cô hỏi: “Có phải cậu nói muốn..... Phải đợi sau khi Cố Ninh Thư kết thúc thi đại học liền dâng hiến cho cậu ta?? Ai..... Tớ nói này, thói hư tật xấu này của cậu với chú của cậu thật giống nhau như đúc..... Chờ cái gì mà chờ, trước thi đại học với sau thi đại học thì có gì khác biệt chứ..... Cuộc sống ngắn ngủi, tận hưởng thú vui trước mắt nha..... Đương nhiên, hiện tại đã kết thúc thi đại học, cậu cũng có thể nhanh chóng thực hiện kế hoạch của cậu rồi.....”

“Bạch Tiểu Thỏ! Cậu cảm miệng cho tớ!” Trình Thi Đồng đỏ cả mặt, trừng mắt nhìn Tiểu Thỏ, lớn tiếng hướng về cô quát: “Cậu còn ăn nói lung tung, tớ liền gọi điện thoại cho chú tớ đến! Đề chú tớ đến đón cậu! Nhìn đáng về uống rượu say của cậu!”

“.....”

Tiểu Thỏ sau khi nghe xong câu này, trong nháy mắt liền ngậm miệng lại.

Hai bên tại Trình Thi Đồng rốt cục cũng yên tĩnh trở lại.

Cố Ninh Thư nhìn Trình Thi Đồng, nhìn lại Tiểu Thỏ một chút, từ trong đôi mắt lộ ra ý tứ sâu xa.

Nhưng mà Tiểu Thỏ yên tĩnh được 2 giây sau đó, liền hướng về Trình Thi Đồng cười hi hi, sau đó duỗi tay chỉ vào mũi của cô hướng về Cố Ninh Thư nói: “Nhìn thấy chưa, chốt dạ đó.....khà khà.....”

“Bạch Tiểu Thỏ!” Trình Thi Đồng vừa tức giận, vừa buồn cười mà nhìn cô.

Muốn nói gia hỏa này uống say, một mực cách nói chuyện vẫn giống bình thường, thậm chí có thể tình huống nhớ tới quãng thời gian trước của mình đã nói, hơn nữa không hề bỏ quên cuộc đối thoại với người khác.

Muốn nói gia hỏa này không uống say, nói cái gì nên nói, cái gì không nên nói, bây giờ đã nói hết thấy đã nói ra, hơn nữa đề tài càng nói càng to gan, càng ngày càng mãnh liệt, quả thực có thể đem độ hot đến ới máu.

“Ai, Đồng Đồng, gọi tớ có chuyện gì?” Tiểu Thỏ cười híp mắt nhìn cô.

“.....” Trình Thi Đồng trừng hai mắt nhìn cô một lát, rốt cục đưa tay vẫy một chiếc xe nói: “Xe đến rồi, mau lên xe đi về nhà.”

“Ài, được rồi.” Tiểu Thỏ không nói hai lời, liền hướng vào bên trong chiếc xe taxi bước vào.

Sau khi một đoạn đường dài nói chuyện linh tinh thì đã đến cửa nhà Tiểu Thỏ, Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư đem Tiểu Thỏ từ trong xe đỡ xuống.

Tiểu Thỏ một cánh tay để ở trên cổ Trình Thi Đồng, một cánh tay để ở cổ Cố Ninh Thư, cả người như bị kéo đi về phía trước.

“Đồng Đồng, cậu có biết không?” Tiểu Thỏ đột nhiên hướng về Trình Thi Đồng nói chuyện rất tình cảm: “Qua mấy tháng nữa, cậu phải tới Bắc Kinh đi học, hai người chúng ta sau đó khó mà thường xuyên gặp mặt, tớ thật sự không nỡ xa cậu.....”

“Ừ, tớ biết.....” Trình Thi Đồng nghe Tiểu Thỏ, nhìn giữa bầu trời lóe lên ánh sao lấp lánh, nghĩ tới cảnh hai người một Nam một Bắc, chỉ có thể dựa vào điện thoại liên lạc với nhau, bất chợt trong lòng cũng có chút chua xót.

“Vi thế, cậu nhất định phải đối tốt với Cố Ninh Thư nhà cậu, biết không?” Tiểu Thỏ rung rung đùi đắc ý hướng về Trình Thi Đồng nói rằng: “Người như cậu cái gì cũng tốt, duy chỉ có một nhược điểm, nhìn thấy nam sinh nào hơi đẹp trai một chút, liền không nhịn được hai mắt liền biến thành hình trái tim, tớ đã nói với cậu rồi, sau này cậu cùng Cố Ninh Thư, nhất định phải như người nhà, đối đã như người nhà, biết chưa?”

“.....”

Em gái cậu!!!

Trình Thi Đồng trong nháy mắt khuôn mặt xạm lại nhìn cô, vừa hiện lên trong lòng một chút chua xót, cảm động nhưng trong nháy mắt biến mất không còn nhìn thấy.....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 614: Xin lỗi, lại uống say 6

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Ít nói nhảm, nhanh lên, mau lấy chìa khóa ra, tư tưởng có bao xa, cậu liền biến xa cho tớ!” Trình Thi Đồng tàn nhẫn mà trừng mắt nhìn Tiểu Thỏ một chút, cùng Cố Ninh Thư hai người đưa Tiểu Thỏ đến cửa lớn, hướng về cô đưa tay đòi chìa khóa.

“Ạch..... Chìa khóa hả.....” Tiểu Thỏ chân chờ hai giây, sau đó quay đầu nhìn Trình Thi Đồng hỏi: “Chìa khóa để ở chỗ nào?”

“Tớ làm sao mà biết cậu để chìa khóa ở chỗ nào?” Trình Thi Đồng vẻ mặt không biết gì nhìn cô nói: “Nếu như cậu không nhớ, tớ liền trực tiếp đem cậu vứt tại chỗ này rồi về nhà!”

Đừng..... Để tớ suy nghĩ thật kỹ.....” Đôi lông mày Tiểu Thỏ nhăn lại, trong chốc lát cố gắng suy nghĩ tí mĩ mà nhớ lại, sau đó kích động vỗ tay một cái nói: “Tớ nhớ ra rồi!”

“Để ở chỗ nào??”

Trình Thi Đồng nhìn cô, cũng kích động hỏi.

“Ngày hôm nay lúc tớ đi khỏi nhà không có mang theo chìa khóa!” Tiểu Thỏ cười toe toét miệng, hướng về Trình Thi Đồng cười hi hi nói.

“.....”

“.....”

Trong nháy mắt, cả Trình Thi Đồng lẫn Cố Ninh Thư không biết nói gì.

“Vậy bây giờ làm sao?”

Trình Thi Đồng cố gắng liều mạng áp chế sự kích động của cô, cắn răng, từ từ thốt ra một câu hỏi.

“Nha..... Tình huống như thế này, đương nhiên là gọi điện thoại cho chú của cậu rồi!” Tiểu Thỏ cười híp mắt nhìn Trình Thi Đồng nói: “Trừ anh ấy ra, còn có ai có chìa khóa..... Lại nói tới hôm nay anh ấy cũng không ra ngoài ăn cơm!”

“.....”

Mẹ kiếp!!

Ta đây lúc tan buổi liên hoan đã nói là gọi cho chú của ta, để chú đến đón người về, người sống chết cũng không chịu, nói là sợ chú ta nhìn thấy đáng về uống say của người, ta đây liền đồng ý với người, mới cùng Cố Ninh Thư đưa người trở về, kết quả người dọc đường đi, luôn miệng nói những chuyện lung tung, người lẽ nào không nhìn thấy tiểu Cố của ta đã đỏ mặt như trái táo chín hả!! Cái quái gì đây, cuối cùng người thậm chí cả chìa khóa cũng không mang, còn dễ dàng nói tình huống này cũng chỉ gọi chú ta tới mở cửa cho người!

Lúc này mà ta không bóp cổ giết người, ta không còn mang họ Trình nữa rồi!!

Cố Ninh Thư nhìn Trình Thi Đồng vốn hiền lành nhưng bây giờ đôi mắt đang cháy hừng hực lửa giận, sát khí nồng đậm, nhanh chóng ôm lấy bờ vai của cô, cúi người nhẹ giọng nói bên tai: “Bình tĩnh, bình tĩnh..... kiềm chế một chút!”

“.....”

Trình Thi Đồng hít một hơi thật dài, miễn cưỡng kiềm chế lại cơn lửa giận trong lòng mình, sau đó hướng về Tiểu Thỏ nở ra một nụ cười nói: “Lời này chính là cậu nói ra, là chính cậu đưa ra yêu cầu, cậu tuyệt đối đừng có trách tớ.....!”

Ngay khi Tiểu Thỏ đang suy nghĩ rốt cuộc ý của câu nói này của Trình Thi Đồng là gì, đối phương đã trực tiếp đưa tay từ trong túi của cô lấy điện thoại di động ra, bấm số Trình Chi Ngôn nói.

Trong điện thoại, sau khi vang lên hai tiếng “đô đô”, âm thanh lạnh lạnh mà lạnh nhạt của Trình Chi Ngôn từ trong điện thoại truyền ra: “Nói..... Tiểu Thỏ?”

“Chú, cháu là Đồng Đồng cháu đưa Tiểu Thỏ của chú về nhà, có điều tên này không mang chìa khóa công, vì thế chỉ có thể xin chú mở cửa dùm, chúng cháu bây giờ đang ở cửa chính nhà Tiểu Thỏ, được rồi, cháu đã nói xong, người đã đưa về, việc còn lại đành giao cho chú, cháu cùng Cố Ninh Thư phải đi về, gặp lại sau!” Trình Thi Đồng một mạch nói một hồi dài, cũng không chờ Trình Chi Ngôn bên kia nói, liền trực tiếp tắt máy.

Chương 615: xin lỗi, lại uống say 7

Chương 617: xin lỗi, lại uống say 7

Editor Quỳnh Nguyễn

“Đi, nhanh nhanh, rút lui!” Trình Thi Đồng đưa điện thoại đi động nhét vào trong túi của Tiểu Thỏ, sau đó nhanh chóng lúi ổng tay áo của Cố Ninh Thư, liền hướng về phía Taxi đang chờ họ để trở về.

Vừa mới lên xe, Trình Thi Đồng hướng về phía tài xế nói: “Nhanh đi, chú ơi, đi nhanh lên!”

“Ồ, chú thấy người bạn kia của các cháu còn chưa có vào cửa mà.....?” Tài xế xe một bên vừa cho xe chuyển bánh, một bên hướng về phía Trình Thi Đồng nghi ngờ hỏi.

“Không có chuyện gì, không cần phải để ý đến cô ấy, cô ấy không mang chìa khóa, cháu đã gọi điện thoại cho người nhà xuống đón cô ấy, chúng ta chỉ cần đi là được!” Trình Thi Đồng về mặt bình tĩnh hướng về phía tài xế nói một câu, sau đó quay đầu liếc nhìn phòng khách nhà Trình Chi Ngôn, lúc này đèn tắt bấy giờ đã sáng chắc là Trình Chi Ngôn đã đi xuống.

“Ài, được rồi.....” Tài xế đáp một tiếng, liền đạp chân ga đi thẳng.

Bên kia, mất đi Trình Thi Đồng cũng Cố Ninh Thư đỡ, cả thân thể Tiểu Thỏ chỉ biết dựa vào vách tường, chậm rãi tuột xuống.

Cuối cùng, cả người cô dựa vào góc tường, co lại thành 1 đống.

Cửa nhà Trình Chi Ngôn “Kẹt kẹt “ một tiếng, Trình Chi Ngôn mặc quần áo ngủ cùng dép lê, hướng về ngoài cửa nhìn xung quanh một hồi, trong khoảng thời gian ngắn dĩ nhiên là không thấy bóng người Tiểu Thỏ đâu.

Người đâu??

Trình Chi Ngôn cau mày, nhìn nhà Tiểu Thỏ một mảnh màu đen, chần chờ một lúc, đành thay giày khác, đi ra khỏi cửa.

Anh vòng qua vườn hoa đi qua sân nhà Tiểu Thỏ, sau đó dọc theo trong sân đi đến trước cửa nhà, lúc này mới nhìn thấy đáng về vừa co lại vừa dựa vào góc tường.

“Tiểu THỏ?” Trình Chi Ngôn chần chờ một lúc, sau đó nhẹ nhàng hô lên một tiếng.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt nhìn Trình Chi Ngôn đang đứng trước mặt mình, sau đó hướng về anh nở một nụ cười, “Anh!”

“em ngồi ở đây làm gì?” Trình Chi Ngôn đưa tay muốn lôi cánh tay của cô, muốn kéo cô đứng lên, lại phát hiện dĩ nhiên cô ấy không hề cử động.

Từ trên người cô truyền ra mùi rượu nồng đậm.

Trình Chi Ngôn khẽ cau mày, ngồi xổm người xuống, đôi mắt trong suốt nhìn thẳng vào cô, sau đó âm thanh nhàn nhạt hỏi: “Em lại uống say!”

Tuy rằng câu này dùng để hỏi, nhưng lại mang giọng điệu khẳng định.

Tiểu thỏ hướng về Trình Chi Ngôn cười hi hi, gật đầu nói: “Đúng vậy, đúng vậy, uống rất là nhiều!”

“Trước khi ra khỏi cửa, không phải đã dặn em, không cho em uống rượu hay sao?” đôi lông mày Trình Chi Ngôn khẽ nhăn lại, âm thanh mang một tia nặng nề nhìn Tiểu THỏ trước mặt hỏi.

“Ài, có một số việc..... nói là một chuyện, làm lại là chuyện khác..... Nhiều bạn học đều là bạn học ba năm, từng người chạy tới chúc rượu, anh nói nghe xem, nếu không uống thì có được không.....” về mặt Tiểu THỏ tỏ ra vô cùng đáng thương nhìn Trình Chi Ngôn, âm thanh chất chứa, rất là có lý nói: “Nam sinh chúc rượu, em còn có thể từ chối được, nữ sinh đến chúc, đặc biệt là có nữ sinh hơi thân, em cũng không tiện từ chối.”

Trình Chi Ngôn trừng mắt nhìn cô một cái, không biết nói gì.

“Rốt cuộc em uống bao nhiêu?”

“Chuyện này..... Em cũng không biết.....” Tiểu Thỏ hấp háy mắt, về mặt vô tội nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Nhưng không có bao nhiêu.... Miễn sao không say là được!”

Chương 616: CHương 618: xin lỗi, lại uống say 8

CHương 618: xin lỗi, lại uống say 8

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Thật sao? Thật không có uống say?” Đôi mắt Trình Chi Ngôn nheo lại nhìn cô, sau đó liếc đáng về ngòai xỏm bên góc bờ tường của cô một cái, trong giọng mang một tia châm chọc hỏi:“ Vậy em ngòai xỏm ở đây làm gì?”

“Chuyện này..... Đi một, ngòai nghỉ một lát.....” Tiểu Thỏ có chút xin lỗi hướng về phía Trình Chi Ngôn cười gượng, gãi gãi đầu chính mình.

“Nha..... Vậy anh kéo em lên, sao em lại không đứng dậy?”

“Ngòai xỏm lâu quá, chân đã bị tê.” Tiểu Thỏ nhìn anh với vẻ mặt vô cùng đáng thương nói.

“.....”

Trong nháy mắt, Trình Chi Ngôn không biết nói gì.

Hai người trừng mắt nhìn đối phương một lúc, rốt cuộc anh cũng bắt đầu dĩ thời dài một hơi, xoay người lại đưa lưng về phía Tiểu Thỏ, âm thanh trầm giọng nói:“ Lên đây, anh cõng em vào nhà.”

“Khà khà, anh, anh thật tốt!” Tiểu Thỏ vội vã đưa hai tay về phía trước, cả người nhào tới trên lưng Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn lắc đầu một cái, cõng Tiểu Thỏ đứng dậy, chậm rãi hướng về hướng nhà mình đi tới.

Tiểu Thỏ ôm lấy cổ Trình Chi Ngôn, khuôn mặt trắng nõn kề sát ở lỗ tai của anh, lỗ tai của anh được gió đêm thổi có chút mát mẻ, lại được gò má nóng bỏng của cô áp vào, tạo ra sự khác biệt rõ ràng.

Cô không nhìn được, sụt sịt bên tai anh, nhỏ giọng nói ở bên tai :“Anh..... Em đã thi đại học xong.”

“Ừ, anh biết.” trình Chi Ngôn một bên cõng cô trở về, một bên trầm thấp đáp một tiếng.

“Vậy sau khi em thi đại học xong, anh không có chuyện gì muốn làm hay sao?” Tiểu Thỏ hướng về lỗ tai Trình Chi Ngôn thổi một hơi, âm thanh nhẹ nhàng hỏi.

Trình Chi Ngôn đang bước về phía trước bỗng nhiên dừng lại một chút, sau đó xoay đầu lại, liếc mắt nhìn Tiểu Thỏ gò má ửng đỏ, cái tên này trong hơi thở rất đậm mùi rượu, vậy mà không biết ngượng nói mình không có say??

“Chuyện gì muốn làm?” Trình Chi Ngôn bộ mặt không hiểu Tiểu Thỏ nói gì, thuận miệng trả lời một câu.

“Chính là.....” Tiểu Thỏ hấp háy mắt, đem gò má nóng bỏng kề sát cổ của trình Chi Ngôn, âm thanh mềm mại hướng về anh nói:“ Chuyện kia..... Trước đây không phải anh nói là em còn chưa trưởng thành, vì lẽ đó mới không tiện ra tay hay sao..... Anh còn nói phải chờ say khi em thi đại học xong, vậy em hiện giờ thi đại học đã xong, anh cũng nên tính toán xem lúc nào ra tay hay sao! Trước sau cũng nên nói trước để em biết, để em còn chuẩn bị tâm lý, đỡ phải sớm tối lo lắng đề phòng.”

“.....”

Trình Chi Ngôn đang cầm đỡ tay cô, không nhận được nắm lại thật chặt.

Chuyện này.....

Lần trước tại cô uống say, anh mới không nhận được, đã ra tay với cô, kết quả là ngày hôm sau tỉnh lại, chuyện gì cũng không nhớ.

Bây giờ cô cũng đang uống say!

Nếu lần thứ hai không nhận được ra tay với cô, có phải là sáng ngày mai cô tỉnh giấc sau giấc ngủ, lại có xảy ra chuyện gì đều cũng không nhớ!

Trình Chi Ngôn cắn răng, cõng lấy Tiểu Thỏ trực tiếp đi vào nhà mình, sau đó đưa cô trực tiếp nằm trên ghế sa lông ở phòng khách nói:“Ngòai ở chỗ này,

anh đi nấu nước pha trà.”

“Nấu nước pha trà hả?” Tiểu Thỏ vội vã lùi cánh tay Trình Chi Ngôn, đôi mắt mở to nhìn anh, âm thanh chất chứa nói: “Em cũng muốn đi!”

“Em đi như thế nào? Bước đi còn không vững, ngồi ngoan ở chỗ này cho anh!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 617: CHương 619: Xin lỗi, lại uống say 9

CHương 619: Xin lỗi, lại uống say 9

Editor Quỳnh Nguyễn

“Em đi như thế nào? Ngay cả bước đi đều không vững, ngồi ngoan ở chỗ này cho anh.” Trình Chi Ngôn tức giận trừng mắt nhìn cô một cái, sau đó trực tiếp bước đi vào nhà bếp sau khi nói câu đó.

Trong thời gian chờ nấu nước sôi, Tiểu Thỏ hai tay ôm gối ngồi trên ghế sa lông, 2 chân gác trên ghế, vươn tay lấy chiếc điều khiển từ xa, mở TV lên xem

Sau đó, Trình Chi Ngôn đem trà giải rượu tới, thấy dáng vẻ tập trung xem TV của Tiểu Thỏ.

Như thế xem ra, hình như là không có uống say.....

Trình Chi Ngôn chần chờ một lát, vẫn đem cốc trà giải rượu đưa cho Tiểu Thỏ nói: “Mau uống đi.”

“Được.....” Tiểu Thỏ ngoan ngoãn đón lấy cốc nước trà, đưa tới bên miệng nhẹ nhàng uống một ngụm.

Sau đó, chính là “phốc” một tiếng, đem nước trà từ trong miệng trực tiếp phun ra ngoài, “trà mùi vị gì vậy? Thật khó uống.....”

“Mùi trà giải rượu.” Trình Chi Ngôn một mặt bình tĩnh nhìn cô, sau đó bình thản trả lời.

“Em không muốn uống, thật là khó uống.....” Tiểu Thỏ đem cốc trà trong tay đưa trở lại trước mặt cho Trình Chi Ngôn, trong âm thanh tràn đầy tia ghét bỏ nói.

“Trà giải rượu vốn có mùi như vậy, nếu không muốn uống, lần sau đừng có uống nhiều rượu như vậy!” Trình Chi Ngôn không hề bị lay động, mà đưa cốc trà trong tay đưa tới trước mặt của Tiểu Thỏ, ánh mắt lạnh nhạt nói: “Mau uống hết!”

“.....”

“.....”

Tiểu Thỏ trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn đang đứng trước mặt, trầm mặc chốc lát, sau đó hướng về anh nở một nụ cười nói: “Anh dứt cho em!”

“.....”

Trình Chi Ngôn nhìn nụ cười của cô, không nói gì, đi thẳng vào phòng bếp, sau đó đem một chiếc thìa mang ra, sau đó múc từng thìa trà đưa tới bên miệng Tiểu Thỏ nói: “Đây, nhanh há miệng, a-----”

“.....”

Tiểu Thỏ một mặt không biết nói gì, ngồi nhìn Trình Chi Ngôn, sau đó lại bắt đầu làm nũng nói: “Không muốn..... Lẽ nào anh không thể học theo phim truyền hình, dùng miệng dứt trà cho em hay sao?”

“Không được.” Trình Chi Ngôn trực tiếp cự tuyệt yêu cầu của cô, “Nếu anh dùng miệng dứt cho em, em sẽ thuận thể mà hôn anh, sau đó lại tiếp tục sờ loạn trên người anh, Bạch Tiểu Thỏ, em cho rằng một người sẽ ngã hai lần cũng một chỗ hay sao?”

“Ngã hai lần có ý gì?” Tiểu Thỏ trong mắt đều là dấu chấm hỏi, không hề hiểu ý tứ của anh.

“Chính là không dứt cho em uống trà.” Trình Chi Ngôn trừng mắt nhìn Tiểu Thỏ một lần nữa, trực tiếp đem cốc trà để trên bàn trong phòng khách, âm

thanh nặng nề nói: “Không uống thì thôi, dù sao đến sáng ngày mai em cũng sẽ tỉnh rượu.”

Anh vừa nói, một bên cúi đầu liếc nhìn chiếc đồng hồ đeo trên tay chính mình, sau đó hướng về cô thúc giục: “Thời gian không còn sớm, mau đi rửa ráy rồi đi ngủ!!”

“không muốn!” Tiểu Thỏ tiếp tục nhìn Trình Chi Ngôn rồi nói: “Người ta cũng đã thi xong đại học, tại sao mỗi ngày còn bắt đi ngủ sớm! Em muốn xem phim suốt đêm!”

“.....”

Trình Chi Ngôn nhìn cô 3 giây không nói gì, sau đó đứng dậy, hướng về phía trên lầu vừa đi vừa nói: “vậy em ở chỗ này xem phim đi, anh đi tắm rửa.”

“Đừng!” Tiểu Thỏ lập tức ôm chặt lấy cánh tay của Trình Chi Ngôn, lại hướng về anh nở nụ cười, nói: “ANH, em muốn đi tắm với anh!”

“Không được!” Trình Chi Ngôn dùng sức trừng cô một cái, đưa tay gỡ cánh tay trên người mình của cô, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Lát nữa, em từ ban công phòng anh treo về phòng em mà ngủ đi!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 618: CHương 620: Xin lỗi, lại uống say 10

CHương 620: Xin lỗi, lại uống say 10

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Tại sao.....” Tiểu Thỏ nhìn anh bằng vẻ mặt đầy đáng thương, âm thanh ủy khuất nói: “Anh, anh không định ra tay với em sao?”

Ta đã từng ra tay đối với em!

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn gương mặt vô tội của Tiểu Thỏ, trong lòng tàn nhẫn muốn gào ầm lên.

Nhưng mà trên mặt lại biểu hiện cứng ngắc một lát, sau đó hướng về Tiểu Thỏ bất đắc dĩ nói: “Chỉ ít thì ngày hôm nay, không có dự định ra tay!”

“Tại sao??”

Dáng vẻ lúc hỏi tại sao của Tiểu Thỏ, trông rất giống của một người vợ hỏi chồng.

“Bởi vì em đang uống say.” Trình Chi Ngôn hết sức nghiêm túc hướng về Tiểu Thỏ nói: “Lần trước khi em uống say, chuyện gì xảy ra, chính em cũng còn không nhớ tới rồi!”

“Em đảm bảo lần này sẽ nhớ tới!” Tiểu Thỏ đưa tay nâng đầu chính mình, hướng về Trình Chi Ngôn đang ở bên cạnh mà nói.

“Bảo đảm cũng vô dụng.” Trình Chi Ngôn liếc cô một cái, trực tiếp đưa tay đẩy cô ra, âm thanh lạnh lạnh nói: “Anh đi tắm rửa trước, em ngồi xem TV một lát, cảm được nhúc nhích, có nghe hay không!”

“Nha..... Được rồi.....” Tiểu Thỏ cúi đầu đáp lại, trong vô cùng đáng thương.

Hừ!

Trình Chi Ngôn thấy cô trở lại hiền lành như bình thường, liền hướng trên lầu đi tới.

Có điều trong chốc lát, trên lầu vang lên tiếng ào ào tiếng nước.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, đôi mắt chuyển động, nhanh chóng lăn lộn từ trên ghế sa lông xuống sàn nhà.

Chỉ có điều cô vốn muốn đi lên lầu, nhưng lại bất đắc dĩ, uống thật sự quá nhiều, bước đi không vững vàng, cả người đều loạng choạng không vững, rõ ràng nhìn thấy bậc cầu thang ngay ở trước mắt, thế nhưng một bước lại đạp vào trong hư không.....

Tiểu Thỏ ngẩng đầu, nhìn cầu thang lên lầu thật dài, cắn răng một cái, lập tức nằm xuống, dùng cả tay cả chân bắt đầu bò từng bậc thang tiến lên lầu.

Trình Chi Ngôn đang ở trong phòng tắm, bất thành linh, cửa phòng tắm đã bị đẩy ra.

.....

Anh cau mày quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cặp mắt trong suốt của Tiểu Thỏ sang lấp lờ sáng sủa, đứng ở cửa phòng tắm hướng về anh mà cười khúc khích.

Trình Chi Ngôn đưa tay lau lau sương mù trên cửa kính, hướng về Tiểu Thỏ trầm giọng hỏi: “Em làm gì thế?”

“Em muốn cùng tắm với anh ~” “ Ồm thanh Tiểu Thỏ tràn đầy vui sướng hướng về anh trả lời.

Sau đó, không chờ Trình Chi Ngôn kịp phản ứng lại, cô liền loạng choạng mà chống lên bàn bồn rửa tay hướng về Trình Chi Ngôn đi tới.

Đến cửa kính trước mặt, hai tay Tiểu Thỏ nắm ở tay cầm cửa kính, “Bá” một tiếng kéo dài cửa kính, mắt thấy trong vòi hoa sen chảy ra từng giọt từng giọt rơi trên người Trình Chi Ngôn, lồng ngực rắn chắc, cơ bụng đẹp đẽ, còn có.....

Ánh mắt Tiểu Thỏ theo thân thể Trình Chi Ngôn đi xuống dần.....

Nếu lúc này để ý, trên gương mặt tuần tú của Trình Chi Ngôn đang dần dần ửng đỏ.

Bất đắc dĩ, anh chỉ kịp cầm lấy cái khăn tắm, trực tiếp, đem quần xung quanh hông mình lại.

Nhưng trong chốc lát, vòi nước chảy một lúc, liền làm cho khăn

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 619: Khiến cho người ta đau đau như bốc hỏa

Chương 621: Khiến cho người ta đau đau như bốc hỏa

Editor Quỳnh Nguyễn.

Nếu không thì, Trình Chi Ngôn thật sự không biết mình có thể kiềm chế được hay không.

Sau khi Tiểu Thỏ chạy vào, vẫn ôm eo thon của Trình Chi Ngôn, hướng về anh tiếp tục cười hi hi nói: “Anh xem, trên người em đều đã dính ướt hết, lần này, chúng ta có thể cùng nhau tắm chứ?”

“.....”

Trình Chi Ngôn một mặt không nói gì, chỉ biết nhìn cô, thật sự vào lúc này không biết nói cái gì cho đúng.

“Đừng như vậy, khi còn bé, không phải hai chúng ta cũng thường tắm chung với nhau hay sao?” Tiểu Thỏ nhìn về mặt im lặng của Trình Chi Ngôn không hề biểu hiện cảm xúc, không nhìn được chu miệng hồng của mình về phía anh nói: “Chẳng phải chúng ta còn ở trong bồn tắm chơi trò con vịt hay sao?”

“Chuyện này đã hơn mười năm năm về trước rồi.....” Trình Chi Ngôn lờm cô một cái, trầm giọng hướng về cô nói: “Hơn nữa, vào lúc ấy anh cũng bị ép buộc mới tắm với em, có gì đáng kể chứ!”

“A..... Thật không?” Tiểu Thỏ nghiêng đầu suy nghĩ một chút, sau đó lắc lắc đầu hướng Trình Chi Ngôn cười hi hi nói: “Ái chà, đừng suy nghĩ nhiều như vậy, chỉ cần chúng ta trước đây tắm chung nhiều lần là được rồi, vì thế, cùng nhau tắm một lần, có khác gì đâu.....”

“.....”

Trình Chi Ngôn đột nhiên cảm giác bất lực, trái tim của chính mình trở nên một mối vô cùng, gắng giải đạo lý cho Tiểu Thỏ lúc uống say.....Chẳng khác đàn gảy tai trâu.....

“Ai nha, trên người em quần áo còn chưa cởi, đều bị dính ướt cả rồi.....”

Tiểu Thỏ bất chợt lúc này mới phát hiện, rốt cục thì ra bản thân mình vẫn mặc quần áo mà đã xông vào phòng tắm rồi.

Cô vừa nói, một bên vừa đem áo sơ mi đang mặc cởi ra, lộ ra bầu ngực trắng như tuyết.

Vừa trắng vừa mềm mại, trông rất có sức mê hoặc, dụ dỗ người.

Cặp mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn đột nhiên tối sầm lại, dưới sự gột rửa của dòng nước, làn da trắng được ánh sáng đèn chiếu rọi, tản ra một tầng

mặt mờ ánh sáng trắng, tựa hồ như một đóa hoa mai nở rộ dưới bầu trời tuyết rơi, đang chờ đợi người có tâm đến thưởng thức.

Tiểu Thỏ đem chiếc áo sơ mi ướt bẹp của mình cởi ra, trực tiếp ném ra ngoài, sau đó lại cúi đầu cởi chiếc quần bò nút buộc.

Ài.....

Ài??

Quái, nút buộc này sao không cởi ra được??

Trình Chi Ngôn bất đắc dĩ duỗi một bàn tay thon dài, cầm lấy tay cô, âm thanh rầu rĩ nói:“Đợi lát nữa.....”

“??”

Tiểu Thỏ nhìn anh với ánh mắt đầy nghi hoặc.

“Anh tắm xong rồi, đi ra ngoài trước, em cứ từ từ mà tắm.....”

??

Trong phòng tắm, hiện tại chỉ còn mỗi Tiểu THỎ đứng ngây ngốc 1 mình.

Nhưng mà, trôi qua 20 phút, vẫn không có dấu hiệu nào của Tiểu Thỏ là muốn đi ra khỏi phòng tắm.

Đã lau khô cơ thể, Trình Chi Ngôn đã mặc xong đồ ngủ, đợi rất lâu, không nhận được liền quay lại, đẩy cửa phòng tắm bước vào.

Trong phòng tắm, vẫn đang còn ào ào tiếng nước chảy.

Tiểu Thỏ đang ngồi trên sàn phòng tắm, về mặt lúc này trông vô cùng đáng thương, cả cơ thể đã bị nước làm ướt hết.

“Có chuyện gì mà ngồi ở đây?” Trình Chi Ngôn nhìn thấy cả bộ tóc bị ép bẹp dính hết trên cơ thể, quan sát một lúc, tắt vòi nước, đưa tay kéo cô từ sàn nhà đứng lên.

“Cảm giác đầu có chút choáng.....” Tiểu Thỏ quơ quơ đầu, đang chuẩn bị đưa tay ôm lấy Trình Chi Ngôn, tự nhiên đã bị một cái khăn tắm choàng người cô lại.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 620: CHương 622: Khiến cho người ta đầu đau như bốc hỏa 2

CHương 622: Khiến cho người ta đầu đau như bốc hỏa 2

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Anh vừa mới lau khô người, thay quần áo mới, em đừng có làm cho anh ướt lại!” Trình Chi Ngôn trừng mắt nhìn cô, trực tiếp lấy một cái khăn tắm lớn, quấn quanh người cô, sau đó ôm ngang người cô, đi ra ngoài.

Chỉ là, ôm cả người ướt nhẹp của Tiểu Thỏ, Trình Chi Ngôn đưa mắt xung quanh phòng mình, hết nhìn lên giường lại nhìn ghế sofa mấy lượt.

A.....

Trên giường tương đối nguy hiểm, dễ dàng khiến người ta suy nghĩ viển vông, tốt nhất vẫn là đưa lên ghế sofa đi.....

Trình Chi Ngôn suy nghĩ một chút, ôm Tiểu Thỏ hướng về phía ghế sofa đi tới.

Đem cô ngồi xuống, sau đó dùng khăn tắm đem lau khô người cô, Trình Chi Ngôn chân chờ hai giây, đi tới gần kéo lấy bộ quần áo ngủ của chính mình, động tác nhanh chóng cởi ra rồi mặc lại cho Tiểu Thỏ.

Đại khái là anh tốc độ của anh quá nhanh, Tiểu Thỏ vẫn chưa kịp phản ứng, quần áo trong ướt sũng trong nháy mắt toàn bộ biến mất, thay vào đó là bộ quần áo ngủ mềm mại vừa rộng vừa to.

Tiểu Thỏ có chút cảm giác buồn.

Một người đàn ông, vẫn là kiêu chề hơn mười năm không có ra tay đối với mình, đang đối mặt với thân hình ướt sũng đầu mê hoặc, vậy mà mặt không biến sắc, tim không loạn nhịp mà trực tiếp ôm cô đi ra, lại thay đồ cho cô mà mặt không có chút cảm xúc....

Đây không phải biểu hiện.....

Anh đối với mình..... Đã không có “hứng thú” hay sao.....

Tiểu Thỏ suy đi nghĩ lại, đôi mắt trong vắt không tự chủ được bắt đầu lóe lên óng ánh nước mắt sắp ra.

Trình Chi Ngôn vừa quay đầu tìm mấy sậy tóc dự định sậy khô tóc cô, liền thấy vẻ mặt sắp rụng rụng nước mắt của cô trên ghế sofa, lờ lờ kéo kéo bộ quần áo ngủ mà anh mới thay tựa như có chút ghét nó, sau đó hướng về anh, âm thanh u oán nói:“ Anh, anh không phải là anh hết yêu em rồi hả?”

“.....”

Trình Chi Ngôn..... Không biết nói gì.....

Cánh tay mảnh khảnh của Tiểu Thỏ tiếp tục lôi kéo áo ngủ của Trình Chi Ngôn, mãi đến khi cổ áo bị kéo mạnh quá, lộ ra bả vai, sau đó cô bắt chước cô gái trên phim truyền hình, tạo ra tư thế cực kì khiêu gợi, trầm giọng hướng về anh nói:“ Anh thật sự..... Không muốn em hay sao?”

“.....”

Trình Chi Ngôn siết chặt mấy sậy tóc trong tay, hít vào một hơi thật dài, liều mạng kiêu chề cảm giác muốn giết người ngay lúc này, đi lên phía trước, điều chỉnh lại áo ngủ của cô đang mặc, sau đó nắm lấy cánh tay nhỏ bé của cô, lạnh nhạt nói:“Ngồi im, anh giúp em sậy khô tóc.”

Sau đó, không chờ Tiểu Thỏ quay đầu lại, anh đã đem mấy sậy tóc mở lên, vù vù hướng về cái đầu đang ướt nhẹp của Tiểu Thỏ thổi.

Lần này Tiểu Thỏ không còn cự quậy, ngoan ngoãn chờ anh sậy khô mái tóc, lúc này mới xoay đầu lại.

Một bộ tóc đen dài, buông xuống phía sau cô, khuôn mặt sau khi tắm, hiện lên làn da trắng nõn, tròn bóng, cặp mắt trong suốt nhìn thẳng vào Trình Chi Ngôn, sau đó cô bay nhào về phía trước, trực tiếp vật Trình Chi Ngôn, cả hai ngã nhào xuống ghế sofa.

“Em làm gì thế?” Trình Chi Ngôn trừng mắt nhìn Tiểu Thỏ, lông mày hơi nhíu lại, hướng về cô hỏi.

“Làm chuyện em muốn làm!” Tiểu Thỏ hướng về Trình Chi Ngôn cười hi hi, không cho anh kịp trả lời, liền trực tiếp đưa tay chính mình tiến vào bên trong áo ngủ của anh.

Bàn tay mềm mại của cô, sờ loạn khắp lồng ngực chắc chắn của anh.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 621: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 3

Chương 623: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 3

Editor Quỳnh Nguyễn.

Bàn tay mềm mại của cô, không chịu an phận mà sờ loạn khắp lồng ngực chắc chắn của anh.

Trình Chi Ngôn hơi ngẩn ra, sau đó trong nháy mắt, lấy tay mình đè lên bàn tay nhỏ bé của cô.

“Cấm lộn xộn.....” Âm thanh khàn khàn của anh hướng về cô nói.

“Không được!: Trong nháy mắt, đôi mắt trong suốt của cô nhìn thẳng vào anh, âm thanh mang theo một tia làm nũng hướng về anh nói:“ Anh, anh hãy làm theo em.....”

“.....”

Làm theo em??

Làm theo em, ngày hôm sau tỉnh lại, em lại không nhớ chuyện gì!!

Mỗi lần đều ra tay như vậy, thật sự được sao?

Cặp mắt Trình Chi Ngôn tràn đầy vẻ khó hiểu.

Thế nhưng Tiểu Thỏ lại liều mạng, cúi người xuống, trực tiếp dùng chính bờ môi hồng hào của mình hôn lên bờ môi của anh.

Mà bộ áo ngủ lại mỏng dính, thế nên cả bộ ngực của cô đều dán chặt vào người anh.

Lửa nóng trong người Trình Chi Ngôn đã kìm nén gần một tháng, trong nháy mắt đã bị Tiểu Thỏ đốt cháy lại.

Một tháng qua, anh liều mạng kiềm chế bản thân không được hồi tưởng lại tình cảnh tối hôm đó, không được nhớ lại mùi vị của ý trung nhân, mãi mới chờ đến lúc cô thi xong đại học, vốn là muốn để yên tâm đề ra tay, không nghĩ tới lúc này, mới kết thúc thi đại học xong ngày thứ nhất, cô lại uống rượu say!

Nghĩ tới vẻ mặt mờ mịt lúc cô say rượu, anh lại cảm thấy như muốn tức tới ói máu.

Nhưng mà tình hình ngay trước mắt.....

Mặc dù là tức muốn ói máu, cũng không kiềm chế khát vọng đang muốn bùng nổ trong lòng đối với cô.

Trình Chi Ngôn vươn người, đem Tiểu Thỏ đặt ở dưới thân, đôi mắt lập lòe ánh sáng óng ánh nhìn cô, âm thanh trầm thấp mà đầy mê hoặc, thấp giọng nói bên tai cô:“ Tiểu Thỏ..... Đây chính là em yêu cầu.....”

“Ừ.....” Khuôn mặt trắng nõn của Tiểu Thỏ ngẩng lên, nhìn đối diện với Trình Chi Ngôn.

Trong phòng trở lên yên tĩnh, vô cùng yên tĩnh.

Phảng phất như trong trời đất này, chỉ còn sót lại hai người tồn tại.

Trình Chi Ngôn yên lặng mà nhìn cô một lúc, đưa cô ngồi lên ghế sofa, sau đó cúi đầu hôn cô.

Hai mắt Tiểu Thỏ hơi nhắm lại, trong khoảnh khắc đó, cô rõ ràng cảm nhận được, khát vọng trong lòng anh cũng khó kiểm soát được.

Không biết tại sao, trong lòng lại có một chút mong chờ.

Trình Chi Ngôn hôn cô thật lâu, mắt thấy Tiểu Thỏ mặc chiếc áo ngủ của mình rộng thùng thình, dựa lưng trên ghế sofa, sắc mặt khê đỏ lên, cơ thể rung nhẹ lên, bộ dạng rất đáng yêu, đón nhận nụ hôn nồng nhiệt của anh.

Trong nháy mắt đó, như phảng phất trên thế giới này, tươi đẹp nhất, xinh đẹp như đóa tươi, đang trong ngực anh, từng giây từng phút, nhẹ nhàng, chậm rãi nở rộ.

Trình Chi Ngôn cảm giác chính mình giống như một khối nam châm, đang bị Tiểu Thỏ đang mãnh liệt hấp dẫn.

Mà tất cả những thứ xung quanh, trong nháy mắt cũng bị anh gạt bỏ lại phía sau, lúc này trong đầu chỉ còn sót lại một ý nghĩ, đang mãnh liệt hiện lên trong đầu - muốn có cô.

Lại một lần nữa, liều mạng giữ chặt lấy cô.

Anh cúi đầu, dọc theo chiếc cổ trắng nõn, chậm rãi hướng phía dưới gặm cắn một hồi.

Tiểu Thỏ bị một hồi gặm cắn của anh, cảm giác có chút động tĩnh, hơn nữa buổi tối lại uống nhiều rượu, chỉ cảm thấy trong đầu chính mình hơi chóng mặt, không nhìn được nữa, đưa tay ôm lấy cổ của anh, hô hấp cũng dần trở lên dồn dập.

Có điều trong chốc lát, Trình Chi Ngôn đã rời khỏi người Tiểu Thỏ, bộ áo ngủ rộng thùng thình.

Cảnh sắc trước mắt trở lên lung linh dưới ánh sáng êm dịu, tạo cảm giác hứng thú.

Quả thật là quá mức hấp dẫn người nhìn.

Trình Chi Ngôn hơi cúi đầu, đầu lưỡi lướt qua, phảng phất như ngọn lửa đang đốt cháy.

Chương 622: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 4

Chương 624: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 4

Editor Quỳnh Nguyễn

Những ngọn lửa nhỏ bé đó, cứ im hơi lặng tiếng, lặng lẽ thiêu đốt thành ngọn lửa cháy hừng hực trong người cô.

Tiểu Thỏ phát lên một tiếng than nhẹ thật dài:“Trình Chi Ngôn.....”

Âm thanh trầm thấp, khẽ than thở một tiếng, tiến vào trong tai Trình Chi Ngôn, khiến anh khẽ run lên một cái.

Bị kiềm chế khát vọng quá lâu, ngay trong giờ khắc này bị một tiếng than thở trên chóc của cô, khẽ bùng lên.

Khiến anh càng hôn cô nồng nhiệt hơn.

Trong đầu hiện dần lên những bức ảnh.

Lần đầu gặp mặt cô, anh thấy dáng vẻ khá rụt rè của cô; lại thấy dáng ngủ rất xấu của cô lúc trong phòng; biết tin cha cô đã mất, cô ngồi xồm ở trên cầu thang cố nén nước mắt; lúc tham gia hội thao, một thân một mình đứng giữa mọi người, dáng vẻ rất đáng thương; bốn năm đại học, cuối mỗi tuần, lúc anh trở về nhìn cô, ánh mắt hiện lên một tia mừng rỡ.....

Ngắn ngắn mười tám năm trong đời, cuộc sống cạnh anh, cũng đã chiếm hơn mười năm năm.....

Mười năm năm, chính là từ thời điểm cô sinh ra, đã chiếm 83% cuộc đời....

Tương lại, con số này sẽ từ từ tăng lên cao, nhắc tới cao, có lẽ sẽ ngày càng gần trăm phần trăm.

Trình Chi Ngôn ôm eo thon của cô, hôn càng nồng nhiệt, càng kéo dài.

Tiểu Thỏ bị anh hôn một hồi, không nhịn được, nghẹn ngào phát ra từng tiếng cầu xin.

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, nhìn khuôn mặt ửng đỏ của cô, bàn tay thon dài chậm rãi hướng bên dưới tìm kiếm.

Cách cạp quần ngủ một kháng, ngón tay anh nhẹ nhàng nhấn một hồi, sau đó..... Dừng lại.

Đầu ngón tay có cảm giác ướt át một chút.....

Trình Chi Ngôn cúi đầu, hơi nghi hoặc mà nhìn một chút.

Một vệt đỏ sẫm đang rỉ ra qua màu xám nhạt của chiếc quần ngủ.

.....

Trong phòng nhất thời, hoàn toàn trở lên yên tĩnh.

Lúc này, tựa như tên đã lấp vào cung, không bắn không thể được, nhưng ngay bây giờ..... Dĩ nhiên cô đã đến kinh nguyệt rồi!

Trình Chi Ngôn lần đầu tiên trong đời, có một loại cảm giác như tựa như người anh hùng.

Mà bên trong phòng, dưới ánh đèn mờ mờ, Tiểu Thỏ mở to đôi mắt, nhìn động tác đột ngột cứng đờ của Trình Chi Ngôn, âm thanh trầm giọng mở miệng hướng về anh hỏi:“Anh? Làm sao vậy?”

Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng thở dài một hơi, ánh mắt đầy bất đắc dĩ, ngồi thẳng lên, trong âm thanh mang theo một tia kinh ngạc hướng về cô chậm rãi nói:“Em tới kinh nguyệt rồi.....”

“.....”

Tiểu Thỏ sững sờ một chút.

Kính nguyệt??

Mẹ ơi!!

Khi nào tới??

Lại trôi qua năm giây, Tiểu Thỏ bị chất rượu làm cho não có chút chậm chạp, rốt cục nhớ tới kính nguyệt với ý nghĩa khác.....

Trình Chi Ngôn nhìn dáng vẻ mê man của cô, tiếp theo là vẻ mặt giật mình tỉnh ngộ, không nhận được, thờ dài một hơi.

Nếu anh nhớ không lầm, kính nguyệt tháng trước của cô, là ngày 11 tháng 5, sau sinh nhật của cô ba, bốn ngày, thế nhưng ngày hôm nay mới là mùng 9 tháng 6, dĩ nhiên là tới trước năm, sáu ngày.....

Có lẽ vì tham gia thi đại học quá căng thẳng, mà trước mắt khi kết thúc thi đại học, tâm tình đột nhiên được thả lỏng dẫn đến??

Thế nhưng bất luận là một nguyên nhân gì, tới hôm nay, là không thể tiếp tục nữa.....

Trình Chi Ngôn trong lòng có chút hơi thở phào nhẹ nhõm, sau đó lại có chút thất vọng.

“Ồ yên chỗ này không được nhúc nhích, anh đi lấy cho em bộ quần áo khác, còn có.....”

.....

Tiểu Thỏ ngoan ngoãn gật đầu, trơ mắt nhìn Trình Chi Ngôn từ trong phòng đi ra ngoài ban công.

Hắn là trèo từ ban công sang phòng cô, lấy những thứ đồ kia.....

_____

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 623: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 5

Chương 625: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 5

Editor Quỳnh Nguyễn

Có điều trong chốc lát, Trình Chi Ngôn lại từ cửa ban công từ bên ngoài đi vào.

Anh đi tới trước mặt Tiểu Thỏ, đưa cho cô một đồng hồ vật cho cô thay, sau đó ôm cô đứng dậy, đi tới trước giường, nhẹ nhàng đặt xuống giường, sau đó kéo chăn qua đắp cho cô, thấp giọng nói:“Đi ngủ sớm một chút đi.”

“Không tiếp tục sao?” Tiểu Thỏ mở to đôi mắt, nhìn Trình Chi Ngôn, trong giọng nói mang theo một tia nuối tiếc hỏi.

“.....”

Trình Chi Ngôn bị câu hỏi của cô làm ngây ngẩn cả người, sau đó nhúu mày, nhìn khuôn mặt đang ửng hồng của cô, âm thanh mang một tia buồn cười nói:“Làm sao tiếp tục?”

“A..... Em nhớ hôm qua có đọc qua một cuốn tiểu thuyết, có một từ gọi là.....Dục huyết phấn chiến!” Tiểu Thỏ nhúu nhúu lông mày, cẩn thận nhớ lại ngày hôm qua, lúc này mới đọc từng chữ từng chữ hướng về Trình Chi Ngôn nói.

Trên khuôn mặt tuần tú của Trình Chi Ngôn, trong nháy mắt dần dần ửng đỏ lên.

Anh trừng mắt nhìn Tiểu Thỏ một chút, trong âm thanh mang một chút buồn phiền nói:“Bảo em đọc ít những tiểu thuyết không tốt kia một chút, có nghe không! Giờ đi ngủ sớm cho anh, đừng có học theo những ý đồ xấu đó!”

“Nha.....”

Tiểu Thỏ bị anh mạnh mẽ giáo huấn một hồi, nhanh chóng co đầu lại, nằm một tư thế thoải mái, nhắm mắt lại, có điều chỉ chốc lát, liền chìm vào giấc ngủ.

Trình Chi Ngôn im lặng mà đứng trước giường, nhìn khuôn mặt của cô đang chìm vào giấc ngủ, nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm một cái.

Xem ra lần sau, cũng không thể dễ dàng để cô đi tham gia cái gì mà liên hoan học sinh.

Sáng sớm ngày thứ hai.

Khi mặt trời đã lên cao, Tiểu Thỏ mới mơ màng tỉnh lại.

Mà sau khi cô tỉnh lại, cảm giác đầu tiên xuất hiện, đó chính là đau đầu.....

Mẹ ơi..... Xem ra lần này quả nhiên uống thật nhiều rồi.....

Tiểu Thỏ đỡ đầu của chính mình, miễn cưỡng cả người mới đứng dậy, quay đầu liếc mắt nhìn đồng hồ trên tủ đầu giường, đã hơn mười giờ rưỡi sáng.....

Gay go! Muộn giờ đi học rồi!

Ngay khi cô xốc chân chuẩn bị nhanh chóng xuống giường, lúc chuẩn bị sửa soạn quần áo, đột nhiên mới nhớ lại, cái gì mà đi học..... Ngày hôm qua không phải là ngày thi đại học cuối cùng hay sao.....

Bắt đầu từ hôm nay, cô có ba tháng nghỉ hè dài dài, cứ từ từ mà tận hưởng.....

Tiểu Thỏ thở phào nhẹ nhõm, chỉ cảm thấy nửa trên thân chính mình có cảm giác lạnh lạnh.

Cô cúi đầu liếc mắt nhìn, dĩ nhiên phát hiện trên người không có mặc áo, chỉ mặc một chiếc quần nhỏ.....

Mà trên ngực cô, trên da thịt trắng nõn, còn xuất hiện một lấm tẩm màu xanh tím, không cần phải nghĩ, khẳng định lại là kiệt tác của Trình Chi Ngôn.....

Đợi một chút.....

Cái này xuất hiện từ khi nào???

Cô hoàn toàn không thể nghĩ ra??

Tiểu Thỏ vuốt đầu chính mình, suy nghĩ hồi lâu, chỉ ngờ ngờ nhớ đến chính mình tối ngày hôm qua cùng Trình Thi Đồng tham gia buổi liên

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trích Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 624: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 6

Chương 626: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 6

Editor Quỳnh NGuyễn.

Nghĩ đến đây, Tiểu Thỏ liền cảm thấy đau đầu như búa bổ.

Đây là lần thứ nhất nha, cô dĩ nhiên lại cũng không nhớ gì nữa rồi.....

Hơn nữa một chút cảm giác cũng không có.....

Thực sự quá thương tâm nha.....

Trình Chi Ngôn vừa bước vào phòng, liền nhìn thấy Tiểu Thỏ đang ngồi trên giường không có mặc quần áo, đang dùng đôi tay thon nhỏ ra sức nện trên ga giường, vẻ mặt lúc này trông rất ảo não, rất thương tâm.

“Em làm gì thế?” Trình Chi Ngôn hơi nhíu mày, hướng về Tiểu Thỏ chậm rãi đi tới.

“Anh!” Tiểu Thỏ nghe thấy tiếng của anh, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, đôi mắt đầy phiền muộn nhìn anh nói: “Em.... Tôi hôm qua lại uống say....”

“Anh biết, anh thấy rồi.” Trình Chi Ngôn bưng một chén nước trên tay nhẹ nhàng đặt trên tủ đầu giường, sau đó hơi nheo mắt lại nhìn cô, âm thanh chậm

rãi nói: “Em định tiếp tục ngồi mãi ở chỗ này, không mặc quần áo vào hay sao?”

Hình ảnh trước mắt tuy vô cùng tốt, thế nhưng vừa nghĩ tới chuyện cô đang đến ngày đó.....

Trình Chi Ngôn liền cảm thấy tình trạng này còn chưa phải tốt để nhìn.

“Anh, tối ngày hôm qua, có phải em đã đem cho anh..... Chuyện đó?” Tiểu Thỏ kéo tấm chăn, che lại cơ thể mình, âm thanh trầm thấp hướng về Trình Chi Ngôn hỏi.

“Chuyện đó..... Là chuyện gì?” Trình Chi Ngôn hơi nhíu mày, nhìn khuôn mặt trắng nõn của Tiểu Thỏ, có chút buồn cười hỏi.

“Chính là.....”

Tiểu Thỏ cúi đầu, cảm thấy nói thẳng ra thật không tiện chỉ biết nhìn nhìn cánh tay đang vẽ vẽ vu vơ trên ga giường, nhỏ giọng hướng về Trình Chi Ngôn nói: “Chính là cái chuyện đó.....”

Trình Chi Ngôn cảm thấy có chút buồn cười mà nhìn cô, trong khoảng thời gian ngắn, dĩ nhiên không biết làm sao để có thể mở miệng.

“Không nói lời nào chính là chấp nhận?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, nhìn biểu hiện tựa cười mà như không cười trên mặt của Trình Chi Ngôn, kéo kéo môi, nhỏ giọng hỏi.

“Ngắm thừa nhận cái đầu của em!” Trình Chi Ngôn liếc cô một cái nói: “Chính mình vào phòng vệ sinh kiểm tra thật kỹ, anh cũng không có cảm thú đến mức sẽ ra tay đối với một cô gái đang đến kinh nguyệt.”

“.....”

Đến kinh nguyệt!?

Tiểu Thỏ kéo tấm chăn lên, hướng về cái quần nhỏ của chính mình liếc liếc, quả nhiên cách mảnh vải mỏng manh, thấy được thứ gì đó nhô ra..... Hôn nữa còn cảm thấy tấm lót không được thoải mái.....

“Chuyện kia chuyện kia..... ha ha ha..... Thật không phải a.....” Tiểu Thỏ lúng túng, nhìn Trình Chi Ngôn cười đầy gợn gạo, đưa tay vợ vội bộ quần áo ngủ, nhanh chóng hướng về phòng vệ sinh lao đến.

Trong phòng vệ sinh.

Tiểu Thỏ ngồi trên bồn cầu mà thở dài tuyệt vọng.

Vốn dự định sau khi kết thúc thi đại học, cô cùng với anh có thể thoải mái nằm ngủ chung như vợ chồng rồi.....

Không nghĩ tới, thật không có nghĩ tới.....

Kinh nguyệt sớm muộn không đến, lại ngay tại thời điểm này xuất hiện.....

Tiểu Thỏ thở dài một hơi, suy nghĩ một chút, tốt nhất là chờ kinh nguyệt đi qua sau đó mới tính tiếp vậy.

Từ bên trong phòng vệ sinh đi ra, cô liền thấy Trình Chi Ngôn đứng trước cái gương lớn trong phòng, cẩn thận điều chỉnh ca-ra-vat.

“Anh, anh muốn đi ra ngoài sao?” Tiểu Thỏ chần chờ một chút, sau đó vẫn hướng về anh đi tới, sau đó tựa ở bên cạnh cửa sổ, nhìn dáng vẻ đeo ca-ra-vat của anh, nhỏ giọng hỏi.

“Ừ.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt trả lời một tiếng, xoay đầu lại nhìn Tiểu Thỏ, âm thanh trầm thấp hướng về cô nói: “Buổi chiều muốn ngồi xe đi Nam Kinh, tập trung việc chấm bài kiểm tra thi đại học, tầm khoảng một tuần sau thì trở về.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 625: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 6

Chương 627: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 6

Editor Quỳnh Nguyễn.

Một tuần u.....

Tiểu Thỏ mặc dù không nở, thế nhưng suy nghĩ lại một chút, một tuần sau đó, Trình Chi Ngôn trở về, cũng đúng dịp kinh nguyệt chính mình đã hết.

“Đang suy nghĩ gì đấy?” sau khi Trình Chi Ngôn điều chỉnh ca-ra-vat xong, đi tới trước mặt Tiểu Thỏ, mỉm cười hỏi cô.

“Không.... Không suy nghĩ chuyện gì cả.....” Gò má Tiểu Thỏ ửng đỏ, nhìn biểu hiện của Trình Chi Ngôn, lắp ba lắp bắp trả lời một tiếng.

Trình Chi Ngôn nhìn cô một lát, không nói gì.

Ngay khi bị anh nhìn tới, Tiểu Thỏ bất chợt cảm giác chột dạ, may là sau đó anh hướng tới giường của chính mình đi tới.

Vừa tới bên giường, anh hơi cúi người xuống, đưa tay kéo ngăn kéo trong tủ đầu giường, từ bên trong lấy ra hai quyển sách ra, sau đó ngồi thẳng hướng về Tiểu THỎ ngoắc ngoắc tay gọi tới.

“Làm gì?”

Tiểu Thỏ vừa bước đi vừa trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

“Quà sinh nhật của em, giờ trả cho em.” Trình Chi Ngôn đem hai quyển sách trong tay đưa cho Tiểu Thỏ, khoe môi hơi kéo lên tựa cười mà như không cười, hướng về Tiểu THỎ nói:“ Sau khi trở về, anh sẽ kiểm tra trình độ học tập của em.”

Cái gì??

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn xuống hai quyển sách trên tay chính mình.

Dĩ nhiên là phần quà của Cố Ninh Thư cùng Trình Thi Đồng tặng.....

Chuyện kia..... là ghi chép về chuyện vợ chồng.....

Muốn kiểm tra loại chuyện kia hay sao.....

Tiểu THỎ không nhìn được, cầm quyển sách giờ lên chắn ngang khuôn mặt đang dần đỏ lên của chính mình mà nhìn Trình Chi Ngôn.

“Đi thay quần áo, sau đó xuống dưới lầu ăn gì đó một chút đi.” Trình CHI Ngôn nhìn đáng vẻ vô cùng khở sở trên mặt của cô, không nhìn được cười, sau đó đưa tay xoa xoa đầu của cô, tiếp tục nói:“ Anh còn phải thu dọn đồ đạc, sáng sớm hôm nay mới nhận được thông báo.”

“Nhưng mà..... Anh, không phải anh nói sau khi kết thúc thi đại học sẽ không làm thầy giáo nữa hay sao??” Tiểu Thỏ chần chờ một lúc, vẫn là cảm thấy không nhìn được liền hướng về Trình Chi Ngôn hỏi.

“Nói thì nói như vậy, thế nhưng chưa có chính thức thôi việc, trường học giao nhiệm vụ thì vẫn phải tiếp tục thực hiện.” Trình Chi Ngôn hướng về Tiểu Thỏ cười cợt, cúi đầu liếc mắt nhìn đồng hồ đeo trên cổ tay, đang chuẩn bị rời đi, đột nhiên quay đầu nhìn Tiểu Thỏ, mở miệng hỏi:“ Em.... Có muốn đến Nam Kinh cùng anh không?”

“Em? Có thể sao?” Tiểu Thỏ sừng sốt một chút, có chút không dám tin tưởng, đưa tay chỉ chỉ vào mũi chính mình, nhìn Trình Chi Ngôn nói:“Không phải chấm thi đại học không phải bị tập trung chung một chỗ hay sao? Có thể mang em đi sao?”

“Ngày mai mới bắt đầu chính thức tập trung chấm bài thi, xế chiều hôm nay..... Có thể dẫn em đi chơi một vòng Nam Kinh.” Trình CHI Ngôn suy nghĩ một chút, hướng về Tiểu Thỏ cười nói.

“Muốn muốn muốn! Em muốn đi!” Tiểu Thỏ vội vã hướng về anh gật gật đầu.

“Này, mau mau đi ăn đồ ăn, ăn xong chúng ta trực tiếp lên xe đi!” Trình Chi ngôn cười cợt.

“Được!” Tiểu Thỏ tâm trạng vô cùng phấn khích đi tới.

Hai người bọn họ đến Nam Kinh đã là hơn một giờ chiều, trước tiên tìm một khách sạn nằm gần Nam Đại vào ở, sau đó Trình CHI Ngôn liền dẫn Tiểu Thỏ đi ra ngoài kiếm đồ ăn rồi.

“Lúc này đã qua giờ cơm, chúng ta trước tiên tìm đại một ít đồ ăn, buổi tối sẽ dẫn em đi ăn một bữa thật lớn.” Trình Chi Ngôn ôm một bên vai Tiểu Thỏ, hướng bên ngoài khách sạn, vừa thấp giọng nói.

“Ừ, được!” Tiểu Thỏ gật gù, một lát sau lại ngẩng đầu lên hướng về Trình Chi Ngôn hỏi:“ Buổi tối sẽ ăn gì?”

“Mấy tên trước đây ở chung ký túc xá nghe nói anh đến Nam Kinh, đã dự định tổ chức một bữa ăn, sẽ chờ chúng ta đến.” Trình Chi Ngôn cười cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 626: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 8

Chương 628: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 8

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Quá tuyệt vời!” Tiểu Thỏ không nhịn được, hoan hô lên.

Buổi tối, Tiểu Thỏ theo Trình Chi Ngôn tiến vào một nhà hàng Nhật nổi tiếng món ăn ngon nhất toàn bộ Nam Kinh này, sau khi bước vào, không nhịn được đưa mắt nhìn khắp nơi, “bạn của anh đang ở chỗ nào vậy?”

“Bọn họ đã đặt chỗ riêng, em đừng nhìn lung tung nữa.” Trình Chi Ngôn có hơi chút bất đắc dĩ xoay qua nhìn Tiểu Thỏ, trầm giọng nói.

“Tiên sinh, phía trước chính là gian phòng được Hòa Nhạc Anh Hoa đặt trước.” Đi ở phía trước Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn, một nhân viên phục vụ mặc bộ Kimono Nhật khi nghe hai người nói chuyện, xoay đầu lại, hướng về bọn họ cười híp mắt nói.

“Tốt, cảm ơn.” Trình Chi Ngôn hướng về cô gật gật đầu, mang theo Tiểu Thỏ đi tới phòng riêng.

“Rầm” một tiếng, cửa gian phòng được mở ra.

Bên trong là một cái bàn dài, một bên đã ngồi ba người rồi.

Tiểu Thỏ háp háy mắt, hướng về ba người kia nhìn lại, quả nhiên là ba người Kỷ Lâm Khải, Vương Thước, còn có Trương Vũ Phi.

Kỷ thực, từ hồi năm thứ tư Trình Chi Ngôn đến trường các cô làm thầy giáo, cô liền không có cơ hội gặp mặt mấy người bọn họ, hơn nữa thời gian tốt nghiệp đã hai năm, bọn họ cũng hẳn là hơn ba năm chưa có gặp nhau.

Kỷ Lâm Khải xem ra so với lúc trước có mập thêm một chút, da cũng đã hơi hơi rám đỏ hơn một chút, trước kia béo trắng, hiện tại đã biến thành đen sẫm mập mập.

Wang Thước cũng không gầy như hồi còn đại học, tuy có béo lên một chút, nhưng cũng không có mập mập như Kỷ Lâm Khải, chỉ có điều, trong ấn tượng của Tiểu Thỏ, cậu ta hình như là không đeo kính, làm sao hôm nay lại đột nhiên lại đeo một chiếc kính đen vậy.....

Đúng là chỉ có Trương Vũ Phi so ra vẫn giống như hồi còn đại học, không có gì thay đổi, thân hình vẫn cao gầy, khuôn mặt thanh tú, lúc nhìn về phía Tiểu Thỏ, vẫn mỉm cười như trước.

“Ồ, lão đại cùng đại tẩu đến rồi! Khách đến! Khách đến!”

Ba người trong phòng vừa nhìn thấy Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ bước vào, toàn bộ trong nháy mắt đều đứng dậy.

Trương Vũ Phi cười híp mắt bước đến, vỗ vai Trình Chi Ngôn nói: “Tớ đây tính toàn một chút, chúng ta đã thật sự hơn ba năm không có gặp nhau.”

“Lão đại của chúng ta, về quê ẩn nấp trong trường cấp 3 làm một thầy giáo dạy vật lý, một mạch liền 3 năm, nghị lực này, sắp trở thành một lão hòa thượng rồi!” Vương Thước vẫn như trước đây, vừa mở miệng là đã muốn chọc cười, cậu ta đi tới, kéo kéo Trình Chi Ngôn một lúc nói: “phong thái của giáo sư Trình vẫn như năm đó, tài năng vẫn được phát huy trong trường, vẫn có đáng về một bụng chứa toàn kinh thư sao!”

“Tớ nói, các người quan tâm không có chút đúng người!” Kỷ Lâm Khải không nhịn được hướng về hai người bạn cùng phòng nhổ một bãi nước bọt nói: “Quan tâm lão đại làm gì, phải quan tâm tới đại tẩu mới đúng!! Năm đó mới là học sinh trung học, hiện nay đã sắp trở thành sinh viên đại học nha, chúng ta cũng coi như chứng kiến đại tẩu trưởng thành, cũng thuận tiện chứng kiến quá trình lão đại đã phải gian khổ nuôi nấng đại tẩu trưởng thành như hôm nay!”

Kỷ Lâm Khải vừa nói vừa lướt đến trước mặt Tiểu Thỏ, đang chuẩn bị đưa tay cô, Trình Chi Ngôn đã đem Tiểu Thỏ kéo ra phía sau chính mình, đưa tay đẩy mặt Kỷ Lâm Khải, đem cậu ta đẩy lùi ra sau một cái, sau đó âm thanh lạnh lùng nói: “Nhiều năm không gặp như vậy, thói quen vừa gặp mỹ nữ đã muốn cướp đoạt của cậu vẫn không thay đổi sao!”

“Khà khà khà..... Người hiểu tớ không có ai ngoài lão đại!” Kỷ Lâm Khải hơi ngượng ngùng mà hướng về anh cười cợt.

Chương 627: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 6

Chương 629: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 6

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Được rồi, được rồi, nếu đã đông đủ như vậy, chúng ta mau mau ngồi xuống đi!” Vương Thước hướng về mọi người chào hỏi: “Đến đến đến, ba người chúng ta ngồi một bên, để cho đôi nhân tình bọn họ ngồi bên kia.”

“Được rồi.” Kỳ Lâm Khải vội vã chạy về phía chỗ ngồi của mình lúc này, đặt mông ngồi xuống.

Trương Vũ Phi gật gật đầu, đã nhanh chóng ngồi xuống bên cạnh Vương Thước.

Trình Chi Ngôn liếc mắt nhìn ba người bọn họ, liền kéo Tiểu Thổ, ngồi đối diện bên kia ba người.

Sau khi sắp xếp chỗ ngồi ổn định, bầu không khí trong phòng lập tức trở lên sôi nổi lên.

Tiểu Thổ ngồi chính diện với Vương Thước, chần chờ một chút, vẫn là không nhìn được hướng về cậu ta mở miệng hỏi: “Em nhớ trước đây anh hình như không có đeo kính, làm sao đột nhiên bây giờ lại đeo kính rồi? Anh bị cận thị rồi sao?”

“Ha haha, đại tẩu, cậu ta chỉ là giả vờ cận thị đó!” Kỳ Lâm Khải vừa nghe Tiểu Thổ hỏi, nhất thời vui vẻ lên, cậu ta đưa tay vòng qua vai Vương Thước, đưa hai ngón tay duỗi ra, đâm thẳng vào bên trong mắt kính, hai ngón tay dĩ nhiên dễ dàng xuyên qua mắt kính.

Khuôn mặt Vương Thước xạm lại mà nhìn Kỳ Lâm Khải, đưa tay đập đập hai ngón tay của cậu ta, sau đó đưa tay nâng nâng khung kính của chính mình, một mặt cười híp mắt nhìn Tiểu Thổ nói: “Đại tẩu, đừng để ý đến cậu ta, cái gì mà giả vờ cận thị chứ, chỉ có kẻ thô lỗ không văn hóa như cậu ta mới nói như vậy, anh đây là người có ăn học, mang kính mắt để thêm lịch sự một ít, hơn nữa thông qua điều tra cho thấy, con gái đối với con trai mang kính thì sẽ không có nhiều sự phòng bị.”

“Đúng là rất lịch sự, phần tử làm biến chất lịch sự!” Trương Vũ Phi một bên phối hợp gật gật đầu nói.

“..... Cút!” Vương Thước quay đầu lườm hắn một cái, từ sâu trong hàm răng bay ra một chữ.

“Các cậu xem, nhanh như vậy đã bộc lộ bản chất bại hoại rồi.” Trương Vũ Phi nhún nhún vai, về mặt nhìn cậu ta như muốn ăn đòn.

Tiểu Thổ không nhìn được cười lên một tiếng.

“Ài, đại tẩu, nghe nói đại tẩu muốn thi Nam Đại, vậy là từ nay về sau, đại tẩu chính là tiểu sư muội rồi!” Vương Thước sau khi bắt mắt với Trương Vũ Phi, xoay đầu lại nhìn Tiểu Thổ, về mặt hưng phấn nói: “Sau này đến Nam Kinh rồi, có gì khó khăn, cứ việc tìm anh, đảm bảo trong vòng 24h, mọi chuyện sẽ giải quyết cho em!”

“Thôi đi, cậu coi lão đại không tồn tại sao?” Kỳ Lâm Khải đưa tay đẩy Vương Thước một cái, về mặt ghét bỏ nhìn cậu ta nói: “Lão đại của chúng ta cũng là vì cô vợ nhỏ, cố gắng thi đậu nghiên cứu sinh Nam Đại, đến lúc đó trường học trở thành khu vườn tình ái của hai người, ra cùng vào cùng, đồng thời vừa học ở sống chung, cùng nhau ngắm trăng ngắm sao, uống rượu ngâm thơ, tự do tự tại, để lại những thanh niên độc thân như chúng ta, khổ cực trong phòng làm việc, phải tăng cường tăng ca.....”

“Nhắc đến lão đại, cậu thật sự đăng ký làm nghiên cứu sinh sao?” Trương Vũ Phi chần chờ một lúc, hướng về Trình Chi Ngôn hỏi: “Năm nay cậu cũng đã 25, chờ sau khi làm xong nghiên cứu sinh cũng đã 28, hiện tại xã hội cạnh tranh áp lực lớn như vậy, còn phải cố gắng cưới vợ mua nhà mua xe, cậu xác định vẫn tiếp tục đi nghiên cứu?”

“Nghiên cứu thì như thế nào..... Lúc nào cũng không ngại lâu dài.” Trình Chi Ngôn hướng về bọn họ khẽ mỉm cười, sau đó thuận tay cầm chén trà trên bàn, nhẹ nhàng uống một ngụm, sau đó cười nói: “Có điều lời của cậu đúng là có nhắc nhở tới!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 628: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 10

Chương 628: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 10

Chương 630: Khiến cho người ta đau đầu như bốc hỏa 10

Editor Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn chậm rãi đặt chén trà xuống, chờ một lúc không muốn nói tiếp.

“Nhắc nhở cậu cái gì? Nói mau.” Kỳ Lâm Khải không nhịn được hướng về anh thúc giục.

“Mua nhà mua xe cưới vợ.” Trong cặp mắt trong suốt của Trình Chi Ngôn như cười, nhìn bọn họ nói tiếp: “Hiện tại vợ đã có rồi, còn thiếu nhà, thiếu xe.”

“Dựa vào.....”

Vương Thước không nhịn được trầm thấp giọng mắng một tiếng: “Không ngờ lão đại ngày hôm nay lại cho chúng ta xem cảnh ân ái như thế??”

“Đó cũng không phải.” Trình Chi Ngôn khẽ mỉm cười nói: “Các người mặc dù chưa có vợ, thế nhưng nếu tiếp tục nỗ lực, cũng có thể mua nhà mua xe, chỉ ít cũng đã đạt được tiêu chuẩn chọn con rể của nhiều bố mẹ vợ hiện nay.”

“Cái gì mà mua nhà mua xe.....” Kỳ Lâm Khải thờ một hơi thật dài nói: “Ở Nam Kinh này, mỗi tháng kiếm được tiền, phải nộp tiền nhà, tiền ăn, lại tiền điện thoại, chi phí điện nước, phí giao thông, lấy tiền đâu để mua nhà mua xe? Nhiều lắm mỗi tháng cũng kiếm 15.000, tớ phải tích góp bao nhiêu năm mới có thể mua nổi?”

“Ừ.....” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng đưa bàn tay vuốt ve cằm chính mình, trầm mặc một lát, đột nhiên mở miệng hướng về ba người cùng chung ký túc xá nói: “Kỳ thực ta luôn có một ý tưởng, chỉ là không tìm được người hợp tác mà thôi, các người có nghĩ về việc thành lập một công ty Software thì sao?”

“Công ty Software??” Vương Thước hơi ngần ra, lập tức gật gật đầu nói: “CÓ thể, mấy vấn đề về kỹ thuật, cũng không phải là chuyện khó khăn, vấn đề chính là..... thành lập công ty thì dễ dàng, muốn tồn tại mới khó nha.....”

“Cái này các cậu không cần lo lắng, chỉ cần các cậu đồng ý, những chuyện khác đã có tớ sắp xếp.” Trình Chi Ngôn hướng về mấy người cười cợt, cầm chén giờ lên báo cho mấy người biết một hồi, sau đó uống một hớp cạn chén.

Đề nghị này, nhất thời làm cho cả Kỳ Lâm Khải, Vương Thước cùng Trương Vũ Phi nóng lòng muốn thử.

Trước đây lúc đang còn học đại học, mấy người ở chung ký túc xá cũng đã tiếp nhận một ít việc vặt, giúp người ta thiết kế một vài chương trình, làm về chương trình Software, nhẹ nhàng cũng kiếm được một ít tiền để tiêu vặt cũng như phí sinh hoạt, nói đến vấn đề kĩ thuật, tuyệt đối không khó khăn.

Có ý nghĩ như vậy, thời gian sau đó, mấy người tiếp tục bàn luận về việc thành lập công ty, làm sao hoạt động, chủ yếu làm về lĩnh vực nào nói trên.

Tiểu Thỏ ngồi ở bên cạnh, nghe được đại khái, nhưng cũng không có ý tứ chen vào, chỉ cúi đầu yên lặng mà ăn cá tươi, hải sản, sò hào.....

Đội đến khi ăn hết mấy đĩa thịt xong, Trương Vũ Phi về mặt kinh ngạc nhìn Tiểu Thỏ nói: “Đại tẩu..... em có muốn..... gọi thêm?? Anh xem em thật giống như chưa ăn no.....”

Một câu nói, thành công lôi kéo sự chú ý của mọi người, toàn bộ đổ dồn trên người Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ hơi ngượng ngùng mà đưa tay sờ sờ cái bụng đang no của mình, âm thanh yếu ớt nói: “Chuyện này..... Không cần, em thấy mọi người đang tập trung vào công việc mà không động thức ăn, em lại không tiện xen vào, cho nên mới tập trung vào ăn.....Ặch..... Đương nhiên, nếu mọi người vẫn chưa có no, thì gọi thêm đi.....”

Trình Chi Ngôn nhìn khuôn mặt đang đỏ bừng của cô, đưa tay xoa xoa đầu cô, cười híp mắt nói: “Là anh không tốt, mãi bàn chuyện với mọi người, quên mất em bên cạnh!”

“Không có chuyện gì, không có chuyện gì..... Mọi người tiếp tục nói chuyện đi..... Ngược lại món ăn ở đây đúng là rất ngon.....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mĩ Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 629: Chờ thêm mấy ngày đi

Chương 631: Chờ thêm mấy ngày đi

Editor Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn cười cợt, cũng không nói gì, chỉ là không thể chuyển sang đề tài khác để Tiểu Thỏ có thể tham gia vào.

Sau khi bữa cơm tối kết thúc, cả ba người Kỷ Lâm Khải, Vương Thuốc, Trương Vũ Phi đều nóng lòng muốn thử mà nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Lão đại, hiện tại sẽ chờ cậu từ chức, sau đó, chuẩn bị chờ đợi tầu chính thức khai giảng, chúng ta có thể tập trung ở Nam Kinh, sau đó tính kế lâu dài.”

Trình Chi Ngôn gật gù, không nói thêm gì, ôm vai Tiểu Thỏ, lần lượt chào tạm biệt từng người bọn họ, sau đó rời đi.

Thành phố Nam Kinh đầu tháng sáu, gió đêm hơi thổi, tựa có một chút giống Kim Lăng, hai bên đường thật dài, cây ngô đồng đứng che hai bên đường thành hai hàng dài, dưới hàng điện thẳng tắp.

Trình Chi Ngôn nắm tay Tiểu Thỏ, thong dong bước đi.

Tiểu Thỏ vừa rồi ăn rất no, nên bây giờ đi bộ giúp tiêu hóa một chút, chỉ là muốn hiểu kỳ chủ đề vừa nảy nhóm Trình Chi Ngôn bàn luận, không nhận được hướng về Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh, các anh dự định tự mình tạo lập sự nghiệp sao?”

“Ừ.” Trình Chi Ngôn nghe thấy cô hỏi, cúi đầu xuống, đôi mắt hơi buồn xuống, nhìn khuôn mặt trắng nõn của cô, nở nụ cười, trầm giọng nói: “Dù thế nào cũng phải kiếm tiền lấy vợ, không lẽ em dự định sau khi chúng ta kết hôn, vẫn tiếp tục ở trong nhà hay sao?”

“Kỳ thực tiếp tục ở trong nhà, có gì mà không tốt.....” Tiểu Thỏ chần chờ một lúc, hướng về Trình Chi Ngôn nói: “Đã qua nhiều năm như vậy, chúng ta không phải vẫn sống tốt hay sao?”

“Vậy những chuyện sau đó thì như thế nào?” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô hỏi: “Không dự định sinh con nữa hả? Sau khi có con, tiếp tục sống cùng một chỗ với cha mẹ, cũng không đủ chỗ ở, nói tiếp, chúng ta sau đó chưa chắc sẽ về quê, nếu như ở đây thành lập công ty thuận lợi, chúng ta có thể định cư ở đây.”

Tiểu Thỏ nghe anh nói tới chuyện sinh con, không nhận được, mặt dần ửng đỏ.

Chuyện này đâu có giống chuyện đó.....

Hai người chuyện gì cũng chưa có xảy ra, làm sao có thể bắt đầu bàn luận đến chuyện sinh con cơ chứ?

Trình Chi Ngôn thấy cô đang đỏ mặt lên, đại khái cũng đoán được suy nghĩ trong lòng cô, lại liên tưởng đến chuyện quan hệ giữa hai người, cô vẫn còn chưa biết, Trình Chi Ngôn vẫn cảm thấy nên tiếp tục giấu kín.

“Nhưng không phải vừa nảy mấy người Kỷ Lâm Khải không phải nói, giá nhà ở Nam Kinh rất đắt hay sao?” Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, lại không nhận được hướng về Trình Chi Ngôn hỏi: “Nhiều nhất cũng chỉ kiếm được 15.000, nếu được, mua nhà gấp 100 lần là 1,5 triệu nha.....”

“Đừng lo.” Trình Chi Ngôn hơi cúi đầu, khẽ hôn lên mái tóc của cô một cái, sau đó âm thanh tràn đầy ôn nhu nói: “Những chuyện này cứ giao cho anh được rồi, em cứ ngoan ngoãn chờ làm vợ của anh là được.”

“Cái gì..... Vợ.....” Tiểu Thỏ nghe anh nói câu này, lại đỏ mặt lần nữa.

“Sao. Không định làm vợ của anh sao?” Trình Chi Ngôn nhìn dáng vẻ xấu hổ của cô, cố ý hướng về cô hỏi: “Là ai khi còn bé khóc đến nước mắt nước mũi đều chảy ra, vì anh có thể cùng em đi tắm, nhất định phải lấy em làm vợ?”

“Đừng nói nữa, đừng nói nữa.....” Tiểu Thỏ không nhận được vron tay ra, che lấy khuôn mặt đang đỏ bừng lên, âm thanh yếu ớt nói: “Lúc trước còn nhỏ không hiểu chuyện..... Căn bản không biết làm vợ rốt cuộc là có ý gì.....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 630: Chờ thêm mấy ngày đi 2

Chương 632: Chờ thêm mấy ngày đi 2

Editor Quỳnh Nguyễn

“Thế sao..... Vì hiện tại đã hiểu chuyện, nên sẽ không còn muốn làm vợ của anh nữa sao?” Trình Chi Ngôn hơi nhú mồm, âm thanh mang theo một chút bồn chồn hướng về cô hỏi.

“Không phải.....” Khuôn mặt nhỏ nhắn đang đỏ lên của cô, lác lác liên tục, “Không phải là ý đó.....”

“Anh biết em là có ý gì.....” Trình Chi Ngôn thấy cô đang bối rối, không nhịn được cúi đầu hôn nhẹ nhàng lên bờ môi của cô rồi nói: “Thời gian không còn sớm, chúng ta nhanh về khách sạn.”

Nếu là bình thường, Tiểu Thỏ nghe thấy câu này, nhất định sẽ mơ tưởng viễn vông, nhưng vào giờ phút này, cô đang đến ngày kinh nguyệt, nên khi nghe tới câu này, tự nhiên suy nghĩ anh có chút mệt mỏi, muốn nhanh chóng về khách sạn để nghỉ ngơi.

Dù sao.....

Sáng sớm hôm nay, có người nào đó đã nói, không cảm thấy đến mức ra tay đối với một cô gái đang đến kinh nguyệt.

Nhưng mà.....

Sự thật chứng minh, Tiểu Thỏ hiển nhiên đã nghĩ làm rồi.

Tuy nhiên cô cũng không thể biết được, đối với Trình Chi Ngôn thì công việc yêu thích của anh chính là tìm mọi cách để trêu chọc cô.

Chính vì thế, vừa về tới khách sạn, anh đã vòng tay qua eo của cô, sau đó đẩy lưng cô dựa vào tủ quần áo trong sách sạn.

Tiểu Thỏ hơi ngẩn ra, sau đó ngẩng đầu lên, nhìn nụ cười viên mãn trong mắt anh, âm thanh chần chờ hỏi: “Anh..... Định làm gì?”

Trình Chi Ngôn vẫn không nói lời nào, một tay chống lên tủ quần áo, một tay khác giữ lấy eo cô, cúi đầu xuống, trực tiếp hôn lên bờ môi hồng hào của cô.

Đầu lưỡi mềm mại của anh lướt nhẹ trên bờ môi của cô, mãi đến khi bờ môi của cô bị tê, anh mới dễ dàng cạy hàng răng, đem đầu lưỡi luồn vào bên trong.

Mà bàn tay vừa dài vừa thon, cũng từ từ luồn vào bên trong áo sơ mi của cô.

Tiểu Thỏ bị hôn mãi không nói lên lời, huống gì cả người cô đang bị dòn, dựa vào tủ quần áo, đến một chút không gian để né tránh cũng không có.

Trong cơ thể cô, dần dần xuất hiện một cảm giác đầy khát vọng, loại cảm giác đó khiến cô thêm khát Trình Chi Ngôn, càng muốn gần gũi hơn nữa.

Nhưng mà Trình Chi Ngôn chỉ hôn cô một lúc, sau đó buông tay ra, con ngươi đen nhánh trong mắt nhìn cô, phát như bầy sói đang rượt đuổi đàn cừu trên thảo nguyên.

Tiểu Thỏ nhìn thấy ánh mắt của anh, bất giác cảm thấy run sợ, lúc sau, không tự chủ liền đáp lại một câu: “CHuyện đó..... Em không thể điều chỉnh được chuyện kinh nguyệt..... Anh..... Anh đừng trách em.....”

Một câu nói, khiến Trình Chi Ngôn ngẩn ra, lập tức lại cảm thấy buồn cười.

Ánh mắt đầy nghi hoặc của Tiểu Thỏ nhìn Trình Chi Ngôn đang đặt đầu trên vai cô cười không ngậm miệng lại được, âm thanh chần chờ hỏi: “Anh..... Anh đây là..... Bị ức chế trong thời gian quá lâu..... Dẫn đến tình thần bị loạn rồi sao?”

Lại một câu nói, trong tức khắc khiến Trình Chi Ngôn ngừng cười.

Anh ngẩng đầu lên, nhìn khuôn mặt trắng nõn của Tiểu Thỏ, không nhịn được dùng sức véo véo, thờ dài một hơi: “Quên đi, chờ thêm mấy ngày nữa.”

“Đúng vậy, đúng vậy, ngược lại đã nhịn hơn mười mấy năm, nhịn thêm mấy ngày nữa, chắc là không có vấn đề gì?” Tiểu Thỏ nhanh nhanh gật gật đầu nói.

“Có vấn đề.....” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng lướt qua gò má mềm mại của cô, trầm giọng nói.

“A? Có vấn đề gì?” Tiểu Thỏ ngẩn người ra, vội vàng hỏi.

“Đến lúc đó..... Có lẽ sẽ đòi hỏi không giới hạn.....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 631: Chờ thêm mấy ngày đi 3

Chương 633: Chờ thêm mấy ngày đi 3

Editor Quỳnh Nguyễn.

Và hậu quả của câu nói kia, chính là ngay ngày hôm sau, Tiểu Thỏ nhất định đòi bỏ về quê.

Ở lại Nam Kinh thật sự quá là nguy hiểm!

Lúc Trình Chi Ngôn không có việc gì liền kiểm Tiểu Thỏ để trừu chọc một hồi, khiến cô như muốn bốc hỏa toàn thân, sắp không thể nhịn được, nhưng bởi vì lại vướng víu chuyện đang đến ngày kinh nguyệt không thể tự do, qua nhiều lần, Tiểu Thỏ vẫn cảm thấy, chính mình cần cuốn gói rời khỏi đây mới là an toàn.

Không phải vậy, thật sự là không thể nhẫn nhịn được.

Ngay ngày hôm sau, Trình Chi Ngôn đang tập trung vào chuyện chấm bài thi đại học, Tiểu Thỏ lén lút thu xếp hành lý của mình, gọi xe đi đến trạm xe, mua vé trở về quê, sau đó liền nhắn tin thông báo cho Trình Chi Ngôn rằng mình đã đi rồi, lúc này mới cảm nhận được mình đã được an toàn rồi.

Trong lúc ngồi chờ xe đến ga, sánh đứng đầy người.

Vừa vặn vào lúc này kết thúc thi đại học, có không ít học sinh của phụ huynh cùng nhau đi mấy cái thành phố để du lịch một lần, Tiểu THỎ xuyên qua tầng tầng đoàn người, thật vất vả mới tìm được một chỗ trống ngồi xuống.

Còn hơn 30 phút nữa mới đến giờ xuất phát, pin điện thoại di động của cô hiện lên không quá 20%.

Tiểu Thỏ nhẹ nhàng thở dài một hơi, ài, ai bảo tối hôm qua cô không sạc điện thoại.

Tất cả đều do Trình Chi Ngôn, nếu không có anh thì.....

Tiểu Thỏ suy nghĩ, suy nghĩ, mặt không tự chủ được lại đỏ lên.

Ngồi chờ cũng cảm thấy tẻ nhạt, Tiểu THỎ đưa tay chống cằm nhìn xung quanh.

Ừ.....

Người kia mang theo túi da rằn màu hồng lam hẳn là ở Nam Kinh, còn có một cái laptop đặt trên đầu gối, hẳn là đi làm việc.

Bên cạnh có một em gái mặc một chiếc váy màu trắng, có in thêm một đóa hoa màu xanh lam..... Xem ra cô cũng đang tập trung suy nghĩ.....

Tiểu Thỏ nhìn một chút, đột nhiên ở trong đám đông nhìn thấy một bóng lưng quen thuộc.

Đầu cắt tóc ngắn ngắn..... Dáng người gầy gò..... Đôi lúc xoay ngang lại thấy gò má quen thuộc.

Tiểu Thỏ nhất thời vui vẻ, cô lén la lén lút đi tới phía sau người đó, đột nhiên vỗ vai một cái, la lớn: “Cố Ninh Thư!”

Người đó quay đầu lại, đúng là một thanh niên thanh tú, ngũ quan cũng có mấy phần giống như Cố Ninh Thư, chỉ là dưới khóe mắt có một nốt rồi nhỏ.

“Àch..... Chuyện này..... Thật thất lễ..... Chuyện này ta.... Nhận lầm người.....” Tiểu Thỏ nhìn người trước mắt rõ ràng trưởng thành hơn so với Cố Ninh Thư, nhất thời ngượng ngùng mà nói.

Người kia hơi ngẩn người, lập tức cười cười, trầm giọng nói: “Không sao, em cũng không phải là người thứ nhất nhận lầm anh là cậu ấy.”

“Ai?” Tiểu Thỏ Trùng đôi mắt, nhìn cậu ta, một lát, rốt cục nghĩ ra: “Anh anh anh..... Anh là người lần trước ở trong nhà Cố Ninh Thư, đúng..... Là anh trai của cậu ấy đúng không? Tên gì nhỉ?”

Tiểu Thỏ cau mày suy nghĩ một chút, sau đó vỗ tay một cái nói: “Tiểu Hòa Thượng! Đúng rồi, Trình Thi Đồng gọi anh là Tiểu Hòa Thượng!”

Cố Trùng Tịch có chút bất đắc dĩ nhìn cô, khóe môi ngoác ngoác nói: “Ta có đến chùa mấy ngày, tại sao cái tên Tiểu Hòa Thượng lại muốn đi theo ta cả đời.”

“Àch..... Khả khả khả..... Thật xin lỗi.....” Tiểu Thỏ đưa tay gỡ gỡ đầu chính mình nói: “Em biết trước anh đã từng nói tên anh, thế nhưng đã là việc của mấy năm trước, em cũng không còn nhớ rõ.”

“Cố Trùng Tịch. Trùng là sáng tỏ, Tịch là yên tĩnh.” Cố Trùng Tịch khẽ mỉm cười, hướng về Tiểu Thỏ nói lại một lần nữa.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 632: Chờ thêm mấy ngày đi 4

Chương 634: Chờ thêm mấy ngày đi 4

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Cố Trùng Tịch mạnh khỏe, em là Bạch Tiểu Thỏ.” Tiểu Thỏ hướng về Cố Trùng Tịch cười cợt, nghiêm túc giới thiệu về bản thân của mình một chút.

Cố Trùng Tịch hơi ngẩn người ra, hai người nhìn đối phương, không nhận được, đều bật cười.

“Anh phải về quê sao?” Tiểu Thỏ có chút ngạc nhiên nhìn hấn, hấn ngồi ngay cửa soát vé, cùng toa tàu với mình, cái cửa soát vé hành khách đi máy bay đều đi về quê.

“Ừ.” Cố Trùng Tịch gật gù, hướng về Tiểu Thỏ cười cười nói:“ Sắp tốt nghiệp, trở về làm một số chuyện.”

“Ài?” Tiểu Thỏ sừng sốt một chút, lập tức nhớ lại nói:“ ĐÚng rồi, nhớ lại Đồng Đồng đã từng nói, anh so với chúng ta nhiều hơn 4 tuổi, vậy thì năm nay đã năm thứ 4, sắp tốt nghiệp đại học rồi.”

“Đồng Đồng?” khi Cố Trùng Tịch nghe đến cái tên này hơi ngẩn ra, sau đó làm bộ lơ đãng hướng về Tiểu Thỏ hỏi:“Cô ấy có nhắc đến anh sao?”

“Ừ, có!” Tiểu Thỏ gật gù đầu nói:“ Cô ấy nói lần đầu tiên đến chùa nhìn thấy anh, cảm thấy anh thực sự quá đẹp trai, quả thực rất kích động, lúc đó chỉ muốn đem anh vào hậu cung của cô ấy.”

“Hậu cung?” ánh mắt Cố Trùng Tịch đầy nghi hoặc nhìn cô.

“Ach.... Cái tên tiểu tử này, cô ấy khác thích những anh chàng đẹp trai, phàm là một người đẹp trai như nam diễn viên, đều trở thành hậu cung của cô ấy rồi.....” Tiểu Thỏ gãi gãi đầu chính mình, hướng về Cố Trùng Tịch giải thích một chút.

“Như vậy sao.”

“Đúng vậy, có điều sau khi trở thành một cặp với Cố Ninh Thư, ít nhiều cũng đã bót phóng túng một chút rồi.” Tiểu Thỏ cười hi hi hướng về Cố Trùng Tịch nói:“ Với lại, đứng nhìn từ sau lưng, anh cùng Cố Ninh Thư thật sự rất giống nhau.....”

“Ừ..... Dù sao cũng là..... Anh em mà.....” Cố Trùng Tịch trầm giọng trả lời một tiếng.

“Đúng rồi, anh định sau khi tốt nghiệp đi làm ở chỗ nào?” Tiểu Thỏ suy nghĩ một chút, lại hướng về Cố Trùng Tịch hỏi.

“Ở lại Nam Kinh.” Cố Trùng Tịch cười cợt, thấp giọng trả lời:“Có điều cụ thể là làm việc ở đâu, thì vẫn đang cân nhắc.”

“Nha..... Vậy anh học ngành gì?”

“Software Developer.”

“Sao? Anh làm Software Developer?” Tiểu Thỏ nhất thời cai húng trở lại :“ Vậy anh có muốn hay không làm việc chung với anh em? Bọn họ hiện tại chuẩn bị ở Nam Kinh thành lập một công ty về Software, cũng đúng dịp tháng 9 em sẽ lên Nam Kinh nhập học đại học.”

“Em.... Anh trai?” Cố Trùng Tịch có chút chần chờ nhìn cô hỏi.

“Ừ..... Nhưng thật ra là bạn trai em.....” Tiểu Thỏ hơi ngượng ngùng mà nhìn cậu ta, sau đó đưa tay chính mình lấy điện thoại di động trong túi của mình ra nói:“ Số điện thoại di động của anh là gì, em lưu lại, sau khi chờ bọn họ thành lập xong công ty Software, em sẽ gọi điện thoại cho anh, nếu anh đồng ý tới, thì có thể đến làm! Có được hay không?”

Cố Trùng Tịch trầm mặc chốc lát, sau đó hướng về phía Tiểu Thỏ cười cười gật đầu nói:“ Được.”

Sau khi cậu ta đọc số điện thoại di động của mình cho Tiểu Thỏ, hai người lại trò chuyện một lúc, không được bao lâu, liền bắt đầu lên xe.

Đáng tiếc là Tiểu Thỏ mua vé tại quầy, vì thế chỗ ngồi ở phía sau, mà Cố Trùng Tịch lại ngồi ở phía trước, vì thế mà dọc đường đi, hai người đều không có cơ hội để nói chuyện.

Hơn nữa xuất phát không được bao lâu, Tiểu Thỏ liền dựa đầu vào cửa sổ xe ngủ thiếp đi.

Lúc xe đã đến thành phố, Tiểu Thỏ vẫn còn đang nằm ngủ.

Cổ Trùng Tịch xuống xe trước, quay đầu lại nhìn cô một cái, chần chờ một lúc, vẫn là đi tới, vỗ vỗ bờ vai của cô.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 633: Chờ thêm mấy ngày đi 5

Chương 635: Chờ thêm mấy ngày đi 5

Editor Quỳnh Nguyễn.

Tiểu Thỏ đang còn mơ màng chưa tỉnh, cảm giác có người vỗ vỗ vai mình, liền từ từ mở mắt ra.

Cổ Trùng Tịch đứng ở hành lang bên cạnh chỗ cô, có chút bất đắc dĩ nhìn cô nói: “Đến rồi, xuống xe thôi.”

“Nhanh như vậy đã đến rồi sao.....” Sau khi Tiểu Thỏ nghe xong câu này, nhất thời tỉnh hơn một nửa, liền xoay xoay cái cổ đang cứng ngắc của cô, nhìn tình hình ngoài cửa xe, quả nhiên đã đứng ở bãi đậu xe, “A..... Đi thôi, ngủ được lúc, cái cổ của em đau quá.....”

Tiểu Thỏ vừa nói, một bên cầm cái túi của mình, đi theo phía sau Cổ Trùng Tịch xuống xe.

“Nhà em ở chỗ nào? Anh đưa em về.” Cổ Trùng Tịch cùng Tiểu Thỏ cùng đi ra cổng bãi đậu xe, đứng bên lề đường, nhìn xe cộ trên đường, hướng về cô hỏi.

“Nhà em không xa, qua cái giao lộ này, nằm bên cạnh cái Tiểu Khu kia.” Tiểu Thỏ đưa tay chỉ chỉ một mảnh dân cư cách đó không xa, hướng về phía Cổ Trùng Tịch cười híp mắt nói: “Em có thể tự đi về được rồi, anh thì sao? Anh không ở chung một chỗ với Cổ Ninh Thư sao?”

“Không..... Anh..... Có chỗ riêng của mình.” Cổ Trùng Tịch cười cợt, hướng về Tiểu Thỏ trầm giọng nói một câu.

“Nha..... Được rồi, vậy chúng ta tạm biệt ở đây, em từ bên kia có thể đi về được rồi.” Tiểu Thỏ gật gù, cười hi hi hướng về Cổ Trùng Tịch vẫy vẫy tay, đang chuẩn bị bước đi, liền nghe được phía sau Cổ Trùng Tịch kêu cô một cái: “Bạch Tiểu Thỏ.”

“Hả? Chuyện gì?” Tiểu Thỏ xoay đầu lại, về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn Cổ Trùng Tịch.

“Bạn của em..... Chính là Trình Thi Đồng.” về mặt Cổ Trùng Tịch có chút sốt sắng, âm thanh trầm thấp mà chậm rãi hướng về phía Tiểu Thỏ hỏi: “Cô ấy..... Cùng lên đại học Nam Kinh với em sao?”

“Đồng Đồng ư.....” Tiểu Thỏ nhất thời bật cười, “Cậu ấy lên Bắc Kinh, cậu ấy có nguyện vọng thi Bắc Đại, ài, đem tình bạn cùng tình yêu lên bàn cân, em hiển nhiên bị bỏ mặc một chỗ, đúng là tên tiểu tử trọng sắc khinh bạn.

“Bắc Kinh ư.....” Cổ Trùng Tịch hơi ngần ra, sau đó lẩm nhẩm mấy câu mà không nghe rõ: “Ninh Sách cũng lên Bắc Kinh học.....”

“Hả? Anh nói cái gì?” Tiểu Thỏ không nghe rõ những lời cuối cùng của anh nói.

“Không có gì.” Cổ Trùng Tịch phục hồi lại tinh thần, hướng về Tiểu Thỏ cười cợt, sau đó vẫy vẫy tay một cái: “Anh về trước, em đi đường nhớ cẩn thận.”

“Được!” Tiểu Thỏ gật gù, hướng về cậu ta phát phát tay nói: “Chờ em gọi điện thoại cho anh nha!”

“Ừ!” Cổ Trùng Tịch gật gù, tiện tay vẫy một chiếc taxi, liền lên xe đi.

Tiểu Thỏ nhìn cậu ta sau khi rời đi, lúc này mới chậm rãi hướng về nhà mình bước đi.

Ngày nghỉ hè đầu tiên..... Thật là nhàm chán nha.....

Sau mười lăm phút, Tiểu Thỏ nằm trên ghế sa lông trong phòng khách nhà mình, nhìn đèn thủy tinh treo trên trần nhà, trong lòng chợt cảm thấy sáng khoái.

Nhưng mà cô chưa thấy sáng khoái được một phút, chuông điện thoại của cô liền vang lên.

Tiểu Thỏ vội vàng lấy điện thoại từ trong túi ra xem, cúi đầu liếc mắt nhìn màn hình, mặt trên điện thoại báo là Trình Chi Ngôn.

Cô chần chờ một chút, liền chột dạ mà bấm nút nghe :“ Em nghe..... Anh.....”

“Trốn sao?” Vừa mở miệng, Trình CHI Ngôn chỉ đơn giản nói hai từ.

“Àch.... Ha ha, chuyện này.....” Tiểu Thỏ đưa tay lên trán lau mồ hôi, âm thanh yếu ớt hướng về Trình Chi Ngôn nói :“ Em sợ ở đó ảnh hưởng đến chuyện công tác của anh.....”

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 634: Cùng nhau nghiên cứu một chút

Chương 636: Cùng nhau nghiên cứu một chút

Editor Quỳnh Nguyễn

“Thật không?” Bên kia điện thoại, Trình Chi Ngôn hơi nheo mắt lại, nhìn cây ngô đồng rậm rạp bên ngoài cửa sổ, âm thanh lạnh nhạt nói:“ Sợ làm ảnh hưởng đến công việc của anh sao?”

“Àch.....” Tiểu Thỏ hơi hơi kéo kéo miệng, đôi ngươi chuyển động liên tục, âm thanh lấp bắp hướng về Trình Chi Ngôn nói:“ Chuyện này, trước kia không phải anh nói để em nghiên cứu lại sách Cổ Ninh Thư đưa hay sao..... Không phải là em trở về để học tập hay sao.....”

“Thật không?” bên kia điện thoại, Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, sau đó nở nụ cười một tiếng, âm thanh trầm xuống, “ Vậy anh rất chờ sau khi trở về, kiểm tra kết quả học tập.”

“Cái gì.....” Về mặt Tiểu Thỏ lập tức cứng đờ lại, ngay sau đó nghe thấy bên kia điện thoại có ai đó đang gọi tên Trình Chi Ngôn vang lên.

“Anh phải đi chấm bài rồi.” Trình Chi Ngôn hướng về người vừa gọi đáp một tiếng, cố ý nhỏ giọng, trong giọng mang theo một tia bồn chồn Tiểu Thỏ nói:“ Cố gắng nghiên cứu thật kỹ.....”

“Em.....”

Tiểu Thỏ còn chưa kịp phản ứng lại, Trình Chi Ngôn đã cúp điện thoại.

Cố gắng nghiên cứu.....

Trong đầu Tiểu Thỏ bắt đầu quanh quẩn bốn chữ này của Trình Chi Ngôn.

Một tuần lễ sau, lúc Trình Chi Ngôn đang chuẩn bị trở về.

Lúc này, Tiểu Thỏ đang cầm vòi nước, đứng trong sân tưới nước cho cây.

Nắng chiều một vệt màu đỏ cam nơi chân trời, chiếu ra ánh sáng lên hai ba đám mây bay tự do trên không trung, nắng chiều ảm áp chiếu vào trên làn da trắng nõn của Tiểu Thỏ béo mập, cô đứng bên trong một mảnh hoa, mặc váy trắng nhỏ, nhìn như là tinh linh lạc vào trong rừng.

Trình Chi Ngôn dừng lại ở phía xa xa, nhìn Tiểu Thỏ đang tưới nước qua cửa kính xe, nở một nụ cười.

Hai người đã gần một tuần không gặp nhau rồi.....

Mà anh cũng đã chờ nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng chờ đến ngày đó.

Trình CHI Ngôn yên lặng mà nhìn một lúc, sau đó mới chậm rãi lái xe vào trong sân nhà mình.

Tiểu Thỏ đang tưới nước, nghe tiếng xe ô tô, quay đầu nhìn lại, liền thấy Trình Chi Ngôn đang lái xe vào trong sân.

“Anh!” Tiểu Thỏ bất chợt hưng phấn, vội tắt vòi nước, sau đó nhanh chóng hướng về phía xe Trình Chi NGôn chạy đến thật nhanh.

Trình Chi Ngôn vừa mở cửa bước ra, chân còn chưa đứng vững, đã bị Tiểu Thỏ nhào vào trong lòng ngực.

Theo bản năng, anh vòng tay ôm eo Tiểu Thỏ, cúi đầu xuống, liền nhìn thấy cô nở nụ cười.

“Anh, anh đã về rồi.” Tiểu Thỏ nhào vào trong lòng ngực của Trình Chi Ngôn, lấy mái tóc đang rối của mình, cọ cọ lồng ngực của anh.

“Ừ, về rồi.” Trình Chi Ngôn khẽ mỉm cười, đưa tay xoa xoa mái tóc của cô, trong lòng chỉ cảm thấy một dòng nước ấm chậm rãi chảy qua.

Tương lai sẽ có một ngày như thế, hai người sẽ có một mái nhà riêng họ, khi anh tan việc trở về, cô cũng sẽ từ trong nhà chạy tới, nhào vào trong ngực anh rồi nói “Anh đã về rồi.”

Tiểu Thỏ ôm anh một hồi, sau đó ngẩng đầu lên, nhìn anh hỏi: “Vậy ngày mai anh còn phải đến trường sao? Anh bắt đầu nghỉ hè rồi sao?”

“Anh đã nghỉ việc rồi.” Trình Chi Ngôn nở nụ cười, nắm lấy cánh tay mảnh khảnh của cô, hướng vào trong nhà vừa thấp giọng nói: “Trước khi về nhà, anh đã đi qua trường học, làm xong thủ tục nghỉ việc.”

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 635: Cùng nhau nghiên cứu một chút 2

Chương 637: Cùng nhau nghiên cứu một chút 2

Editor Quỳnh Nguyễn

“Sao?” Tiểu Thỏ hấp háy mắt, nhìn Trình Chi Ngôn, trong nháy mắt vẻ mặt có chút bất ngờ, sau đó hưng phấn nói: “Nghỉ việc rồi sao? Vậy anh có thể cùng em nghỉ ngơi 3 tháng hè rồi sao?”

“Ừ.” Trình Chi Ngôn khẽ mỉm cười, cúi người ngồi xuống thấp giọng bên tai cô nói: “Sắp tới 3 tháng, anh cần kiểm tra kết quả nghiên cứu của em.....”

“.....”

Nụ cười trên mặt Tiểu Thỏ trong nháy mắt liền cứng lại rồi.

Làm sao cô lại quên mất chuyện này!!?

Cô mới cảm thấy hưng phấn vì Trình Chi Ngôn đã trở về! Dĩ nhiên quên chuyện khi anh trở về sẽ kiểm tra kết quả nghiên cứu quyển sách kia chứ!

Trong nháy mắt, Tiểu Thỏ bỏ qua Trình Chi Ngôn, về mặt phòng bị nhìn anh nói: “Chuyện này..... Thật ra 2 quyển sách đó, nó nó nó..... Nó rất là khó hiểu, bên trong nói nhiều nội dung, em em em..... Em xem đều không hiểu lắm.....”

“Thế sao?? Xem nội dung đều không hiểu sao?” Trình Chi Ngôn hơi nhíu mày nhìn cô, vẻ mặt buồn cười ninois

“Chuyện này..... Chuyện này.....” Khuôn mặt đỏ ửng của Tiểu Thỏ, ấp úng nửa ngày không nói rõ ràng, mắt thấy vẻ mặt bồn chồn của Trình Chi Ngôn biểu hiện ngày càng rõ, cô cắn răng một cái, lấy quyết tâm, thuận miệng nói: “Trang thứ 24, 35, 37, 38, 39 trong quyển sách.... Đọc vẫn không hiểu!”

“Thật sao..... Nói như vậy thì căn bản là nghiên cứu không có kết quả rồi hả?” Trình Chi Ngôn hơi nhíu mày, âm thanh trầm thấp hướng về cô hỏi.

“Đúng vậy, đúng vậy, cái gì cũng không hiểu!” Tiểu Thỏ nhanh chóng gật gật đầu.

“Không sao!” Trình Chi Ngôn nhìn đáng vẻ gật đầu của cô, biểu hiện bồn chồn lại càng hiện rõ, liền đưa tay quàng qua vai của Tiểu Thỏ, trong âm thanh mang theo một tia dụ dỗ hướng về cô nói: “Dù sao cũng có thời gian 3 tháng, chúng ta có thể từ từ nghiên cứu, chỗ nào không hiểu, đều có anh có thể dạy em.....”

Cái gì?

Cả người Tiểu Thỏ như hóa đá.

Cả hai người..... từ từ nghiên cứu.

Chuyện này..... Đây không phải là một ngày học một kiểu hay sao!!

Tiểu Thỏ lúc này đỏ bừng cả khuôn mặt.

Trình Chi Ngôn nhìn vẻ mặt của cô, khéo môi lại cong thêm một chút.

“Đi thôi, để ăn mừng nghi việc, tối nay chúng ta đi ra ngoài ăn.” Trình Chi Ngôn nhìn váy trắng hở vai của cô, liền thúc giục: “Nhanh về thay đổi quần áo.”

“Được..... ĐƯỢC.....” Tiểu Thỏ gật gù, tạm thời đem ý nghĩ nghiên cứu học tập của hai người sang một bên, nhanh chóng về thay quần áo.

Bữa tối diễn ra ở một tiệm cơm tây ở trung tâm thành phố, toàn bộ quá trình ăn cơm, Tiểu Thỏ có chút mất tập trung, không biết tại sao, không tự chủ được có cảm giác tối nay có chuyện sắp sửa xảy ra.

Ài.....

Lần thứ nhất.....

Thật lo lắng nha.....

Trình Chi NGôn nhìn cô cầm dao nĩa trước mặt cắt cắt tờ giấy ăn cả nửa buổi, không nhìn được liền mở miệng hướng về cô hỏi: “Em đang nghĩ gì thế? Bữa ăn hôm nay, em có huyết hải thâm thù với khăn giấy hay sao, em cắt nó đến tan nát rồi.

“!! “

Tiểu THỏ phục hồi lại tinh thần, cúi đầu nhìn về cái đĩa của mình, quả nhiên tờ giấy ăn màu trắng đã bị cô cắt tan nát.

“Chuyện này..... Không có gì, em..... Ừ..... Em đang suy nghĩ vì sao sườn bò, bít tết còn chưa mang lên.....”

“.....”

Sau khi Trình CHI Ngôn nghe xong câu này, trầm mặc năm giây.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 636: Cùng nhau nghiên cứu một chút 3

Chương 638: Cùng nhau nghiên cứu một chút 3

Editor Quỳnh Nguyễn.

Trình Chi Ngôn nghe xong câu này, trầm mặc năm giây, sau đó có chút buồn cười mà nhìn cô nói: “sườn bò, bít tết..... Không phải em vừa mới ăn sao?”

“.....”

Cái gì??

Cô đã ăn xong rồi!??

Về mặt Tiểu Thỏ đầy kinh ngạc, nhìn Trình Chi Ngôn, vậy sao cô không có chút ấn tượng nào cả!?!?

Về mặt Trình Chi Ngôn nhìn cô, tựa cười như không cười, chậm rãi mở miệng nói: “Có phải là, do sườn bò, bít tết hôm nay quá ngon, vì thế em muốn ăn thêm một chút?”

“Đúng đúng đúng! Ý của em là vậy!” Tiểu Thỏ vội vàng gật gù đầu hướng về Trình Chi Ngôn nói: “Quả nhiên, người hiểu em, không có ai ngoài anh!”

“Thật không.....” Trình Chi Ngôn khẽ mỉm cười nói: “Hy vọng em ăn hết.....”

Sau đó..... sau khi ăn xong 2 khối sườn bò, bít tết, 1 đĩa salad, hai cánh gà nướng, 3 miếng pizza cùng với 10 đĩa nấm súp đặc, Tiểu Thỏ vuốt vuốt cái bụng căng tròn của chính mình, thở dài một hơi nhẹ nhõm, từ trong nhà hàng Tây đi ra.

Nhìn đồng hồ, cũng mới chỉ hơn bảy giờ, lúc này mà về nhà nghiên cứu, có phải là vẫn còn quá sớm hay không?

Tiểu Thỏ len lén nhìn Trình Chi Ngôn một chút, ánh đèn chiếu vào khuôn mặt, làm xung quanh gò má hiện lên một tầng nhàn nhạt màu vàng vàng sáng.

Sâu trong đôi mắt, con ngươi ở trong màn đêm hiện lên một vẻ hết sức sâu thẳm, giống như một cái dòng nước, khiến người khác nhìn không thấy đáy, cũng không thể suy đoán suy nghĩ bên trong của anh.

Tiểu Thỏ chần chờ một chút, đưa tay cầm ống tay áo của Trình Chi Ngôn, lúc anh cúi đầu nhìn về phía mình, nhỏ giọng hỏi: “Anh, bây giờ chúng ta làm gì?”

“.....” Trình Chi Ngôn nhìn cô, trầm ngâm một lúc, sau đó mở miệng đề nghị: “Có muốn đi siêu thị dạo mát một chút.”

“Ý kiến hay!” Rốt cục trong lòng Tiểu Thỏ đã bớt căng thẳng một chút.

Chỉ cần không phải hiện tại trở về nhà, thì có làm chuyện gì cô cũng đồng ý.

Bên cạnh quán cơm Tây lúc này, có một cái siêu thị rất lớn.

Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ một trước một sau tiến vào siêu thị, Trình Chi Ngôn đẩy xe, Tiểu Thỏ chậm rãi đi bên cạnh anh, tình cờ nhìn thấy một ít đồ ăn vặt mình thích, liền lấy từ trên kệ hàng xuống, bỏ vào trong xe đẩy.

Cứ như vậy vòng vòng quanh khu thực phẩm, Tiểu Thỏ nhìn thấy Trình Chi Ngôn không chọn đồ gì, không nhìn được tò mò, hướng về anh hỏi một tiếng: “Anh!”

“Hả??” Đang còn mãi đẩy xe, đột nhiên nghe Tiểu Thỏ gọi, Trình Chi Ngôn xoay đầu lại nhìn.

“Không phải vừa rồi anh nói muốn vào siêu thị hay sao, nhưng em thấy anh ngay cả một món đồ cũng không mua.....” Tiểu Thỏ nhìn anh bằng ánh mắt nghi ngờ.

“À.....” Trình Chi Ngôn cúi đầu liếc nhìn đồng hồ bên trong xe, cười cười nói: “Cả khu vực này đều là lãnh địa của em, đồ vật anh muốn mua, không có ở chỗ này.”

“Vậy anh muốn mua thứ gì?”

“A..... Qua bên kia, đi xem một chút.” Trình Chi Ngôn ngẩng đầu, nhìn sang khu đồ tắm cách hai người không xa, hướng về Tiểu Thỏ gọi ý.

Tiểu Thỏ theo ánh mắt anh nhìn sang.

Khu vực kia..... Hình như là dầu gội đầu, sữa rửa mặt, sữa tắm cùng mỹ phẩm dưỡng da.

Lẽ nào anh muốn mua những thứ này??

Thế nhưng cô nhớ trong tủ đồ trong phòng vệ sinh của anh, không phải còn rất nhiều hay sao.....

Tiểu Thỏ trong lòng tuy có chút kỳ quái, thế nhưng vẫn theo sau Trình Chi Ngôn tiến sang bên đó.

Cô thấy anh đang điềm tĩnh đứng ở gian hàng, cặp mắt nhàn nhạt lướt qua những đồ dùng trên kệ hàng.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 637: Cùng nhau nghiên cứu một chút 4

Chương 639: Cùng nhau nghiên cứu một chút 4

Editor Quỳnh Nguyễn.

Cô nhìn thấy dáng vẻ điềm tĩnh của anh khi đi qua các gian hàng, con ngươi nhàn nhạt đảo qua các đồ vật được trưng bày trên kệ, nhưng vẫn không có lấy đồ vật nào.

Cứ như vậy, hai người bọn họ đi hết 3 4 gian hàng, Tiểu Thỏ không nhìn được mở miệng hướng về Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh, rốt cuộc anh muốn mua thứ gì? Đi hơn nửa ngày rồi, vẫn không tìm thấy đồ muốn mua hay sao?”

“Vẫn chưa tìm thấy.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt đáp một tiếng, ánh mắt vẫn đảo qua các gian hàng tìm kiếm.

“Tìm cái gì?” Tiểu Thỏ ánh mắt nghi hoặc mà nhìn anh, theo sát không nghi hỏi.

“A..... Tìm.....” Trình Chi Ngôn cau mày, rốt cuộc đã nhìn thấy cách đó không xa thấy được đồ mình cần tìm, “Ồ bên kia.”

Anh vừa nói, vừa đẩy xe sang hướng đó.

Bên kia??

Cái gì vậy??

Tiểu Thỏ nhìn sang theo hướng mắt của anh, chỉ thấy bên trên gian hàng, chồng chất những hộp nhỏ đầy màu sắc.

Nha thảo!!

Cái này.....

Không phải là.....

Trong lòng Tiểu Thỏ vừa sợ vừa thẹn, cô nhìn Trình Chi Ngôn đi tới trước kệ hàng, rốt cục xác nhận ý nghĩ vừa rồi của cô.

Những hộp nhỏ nhiều màu sắc được bày trên kệ sách này, toàn là đồ kẻ sinh.

“Cái này..... Cái này..... Em..... Em vừa nãy đột nhiên thấy bên kia bán kẹo cao su, em đi trước mua 2 bình....” Tiểu Thỏ nhìn cảnh tượng trước mắt, lúng túng cười, sau đó liền dự định chạy trốn.

Nhưng mà Trình Chi Ngôn đâu có dễ dàng buông tha cho cô như vậy.

Cánh tay của anh nhẹ nhàng chụp tới, đem Tiểu Thỏ vào trong ngực mình, cả người anh như cũ, đứng sừng sững bất động trước kệ hàng, đôi mắt chăm chú tỉ mỉ nhìn đồ vật trưng bày trên kệ, âm thanh trầm thấp nói: “Lại muốn chạy rồi sao?”

“Không phải.....Em..... Em thật sự muốn đi mua kẹo cao su.....” Vẻ mặt khóc không ra nước mắt của Tiểu Thỏ trong lòng Trình Chi Ngôn, muốn dùng sức để trốn thoát, bất đắc dĩ anh đã ôm chặt cứng bờ vai của cô, làm cô cô ngay cả nhúc nhích cũng khó khăn.

“Muốn mua kẹo cao su, chốc nữa lúc tính tiền có thể thuận đường mua.” Trình Chi Ngôn quay đầu, đôi mắt hơi buông xuống, nhìn Tiểu Thỏ đang bị giam giữ trong lòng mình, âm thanh mang theo một tia bốn cột nói: “Phu nhân..... Không dự định chọn giúp anh một cái đồ vật tốt nhất hay sao?”

“Em em em..... Em đối với những cái này đều không có hiểu biết.....” Tiểu Thỏ đưa hai tay che mắt của mình lại, khuôn mặt đang đỏ bừng lên, không muốn nhìn thấy anh.

“Được rồi..... Vậy thì anh tùy ý chọn vậy!!” Trình Chi Ngôn vẫn như cũ như đang muốn trung cầu ý kiến của Tiểu Thỏ.

“Anh mau lựa chọn đi, nhanh nhanh.....” Tiểu Thỏ đang trốn trong lòng ngực Trình Chi Ngôn, khẽ len lén từ khe hở nhìn thấy đồ vật được trưng bày trên kệ.

“A..... Vậy thì chọn cái màu đỏ?”

Ngón tay thon dài của Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng đưa lên kệ, cầm một cái hộp nhỏ màu hồng đỏ, biểu hiện như quyết định như thế.

“Không được!” Tiểu Thỏ theo bản năng mà cự tuyệt.

“Được rồi.....”

Trình Chi Ngôn gạt gù, đem cái hộp nhỏ vừa chọn trả lại chỗ cũ, sau đó quay đầu sang phía khác, cầm một hộp nhỏ màu lam, âm thanh lạnh nhạt nói: “Mua cái bạc hà này đi!”

“Không được!” Tiểu Thỏ mau mau lắc đầu một cái.

Đùa gì thế, đời này cô ghét nhất chính là mùi vị bạc hà.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 638: Cùng nhau nghiên cứu một chút 5

Chương 640: Cùng nhau nghiên cứu một chút 5

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Bạc hà cũng không đồng ý?” Trong âm thanh của trình Chi Ngôn mang theo một tia bốn cột, nhìn Tiểu THỏ một chút, sau đó lại đem trả lại cái hộp nhỏ, sau đó đưa ngón tay thon dài vuốt ve cái cằm của chính mình, trầm tư nói: “vậy thì chọn cái gì đây?”

“Ai nha, tùy ý mà chọn là được rồi.....” Tiểu THỏ quay đầu nhìn bốn phía, đang cảm thấy ánh mắt mọi người xung quanh đang tập trung về phía của cô cùng Trình Chi Ngôn.

“Vậy thì..... Ồ, còn có chạy bằng điện?” Ngón tay của Trình Chi Ngôn cầm cái hộp lên, ánh mắt hơi rũ xuống nhìn mặt chữ trên hộp.

“Không được!”

Tiểu Thỏ cơ hồ như bật thốt lên.

Trình Chi Ngôn nhìn về phía Tiểu Thỏ, con mắt có vẻ bất đắc dĩ: “ cái này cũng không được, cái kia cũng không được, vậy rốt cuộc em muốn như thế nào?”

“Em.....” Tiểu THỏ đỏ mặt, liếc nhìn cái hộp trên tay anh một cái, âm thanh yếu ớt nói: “ Dù sao cũng không muốn cái gì màu đỏ, cái gì mùi bạc hà, cái gì chạy bằng điện!”

“Hà?” Trình Chi Ngôn hơi nhíu mày, nhìn khuôn mặt đỏ bừng của cô, đem cái hộp vừa rồi trả lại trên kệ hàng, sau đó âm thanh trầm thấp như bốn cột nói: “ Hay là em tới lựa chọn đi, em muốn cái nào, anh mua cái đó.”

“Em.....” Tiểu Thỏ hận không thể cắn lưỡi chính mình.

Bỏ đi, kêu cô chọn thì cô cứ chọn, dù sao cũng tốt hơn là hai người cứ đứng mãi ở chỗ này.

Tiểu Thỏ cắn răng một cái, đưa tay thật nhanh từ trên kệ hàng, cầm lấy một hộp, sau đó nhanh chóng ném vào bên trong xe đẩy, lúi cuội tay Trình Chi Ngôn bỏ đi chỗ khác.

“Chờ chút.” Trình Chi Ngôn lại kéo kéo tay Tiểu Thỏ, gương mặt thanh tú hiện lên một nụ cười đầy bí ẩn, “một hộp không đủ.”

“Cái gì?” Tiểu Thỏ tròn mắt nhìn anh, “ một hộp không đủ? Anh muốn mấy hộp đây?”

“Dù sao..... Dừng tạm 3 tháng mà.....” Âm thanh Trình Chi Ngôn mang theo một chút bốn cột, hướng về Tiểu Thỏ cười nói: “Em cũng không cứ mấy ngày chúng ta lại phải đến siêu thị một lần chứ?”

“Em.....” Tiểu Thỏ nghe xong, cảm thấy nghẹn lời, không biết nói gì.

Trình Chi Ngôn buông tay đang nắm cổ tay của cô, đi tới trước xe đẩy, cầm lấy hộp nhỏ Tiểu Thỏ vừa chọn, nhàn nhạt liếc một cái, sau đó gật gật đầu nói: “Thì ra em yêu thích thứ này.... Vân tay..... Cũng không tệ.....”

“.....”

Khuôn mặt Tiểu Thỏ đỏ bừng giống như quả táo chín.

“Anh chọn thêm mấy hộp.” Trình Chi Ngôn bình tĩnh đưa tay cầm hộp ném vào trong xe đẩy, sau đó đi tới trước kệ hàng, đem mấy hộp giống như hộp Tiểu Thỏ đã chọn, vứt vào trong xe, lúc này mới đẩy xe hướng về quầy thi tiền đi tới, “Đi thôi, đi tính tiền.”

“.....”

Tiểu Thỏ mặt đỏ bừng, đứng yên tại chỗ, chỉ cảm thấy xấu hổ muốn độn thổ.

“Làm sao? Còn muốn mua mấy hộp? Trình Chi Ngôn đi được hai bước, quay đầu lại, nhìn Tiểu Thỏ đứng yên không hề nhúc nhích, hướng về cô nhíu mày hỏi: “Nếu em cảm thấy không đủ.....”

“Đủ rồi, đủ rồi, chúng ta mau đi thôi, đi tính tiền!” sau khi Tiểu THỏ nghe xong lời anh nói, nhanh chóng duỗi hai tay ra, đẩy phía sau lưng anh, hướng về quầy thu tiền đi tới.

“Được rồi.....” Trình Chi Ngôn cười nhạt, quay đầu nhìn Tiểu Thỏ đang ra sức đẩy, trong âm thanh mang theo một chút bốn cột, hướng về cô đầy ẩn ý

nói:“ Xem ra, em còn nóng ruột hơn anh.....”

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 639

Chương 641. Cùng nhau nghiên cứu một chút 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Em chính là... Không muốn tiếp tục đứng ở nơi đó mà thôi!” Khuôn mặt Tiểu Thỏ nhỏ nhắn hồng hồng, hướng tới Trình Chi Ngôn áp úng nói.

“A.... .” Trình Chi Ngôn ý vị thâm trường nhìn cô một cái, cười cười, không nói lời nào.

Tiểu Thỏ đứng ở phía sau đội ngũ xếp hàng quầy thu ngân, hướng tới hàng đã mua chăm chú nhìn, sau đó đếm, anh nước chanh giống như cảm tổng cộng bốn hộp a... Một hộp là năm cái, bốn hộp hai mươi cái. . .

Trời ạ... Vì sao muốn nhiều như vậy! ?

Đột nhiên Tiểu Thỏ ngẩng đầu, nhìn Trình Chi Ngôn vẻ mặt muốn nói lại thôi.

“Làm sao vậy, muốn nói cái gì? ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi cúi đầu, khóe môi cong, hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“Em..Em muốn nói . . .” Tiểu Thỏ có chút gian nan mở miệng hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Tháng trước lúc sinh nhật em, Đồng Đồng không phải đưa tràn đầy một hộp cái kia sao. . . Chẳng lẽ. . . Không đủ dùng sao? ?”

“Uh`m, không đủ dùng” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, vô cùng nghiêm túc nói.

“Không phải . . Mười hộp sao....” Tiểu Thỏ gật gật khóe miệng, thanh âm yếu ớt hỏi.

Mười hộp, một hộp năm cái, tổng cộng chính là năm mươi cái.

Lại thêm hôm nay hai mươi cái, tổng cộng bảy mươi cái a!!

Hiện tại đã là ngày 17 tháng sáu, cách khai giảng ngày 1 tháng 9 cũng chỉ còn lại bảy lần ngày!!

Mặc kệ nói như thế nào, cô muốn tới hai tháng đi cả mẹ a! !

Tính đi tính lại, cũng không dùng đến bảy mươi cái a!!

“Mười hộp làm sao vậy? ?” Trình Chi Ngôn vẻ mặt cười nhạt nhìn Tiểu Thỏ vẻ mặt xoắn xuýt mê mang, thanh âm chậm rãi nói: “Em cho là một ngày chỉ dùng một cái sao? ?”

“...”

Tiểu Thỏ mặt “Roạt” một phen, lại nóng lên.

Đây là... Tính toán hàng đêm sinh ca... Một đêm bảy lần sao. . .

“Tiền sinh ngài khỏe, xin hỏi ngài có thẻ hội viên sao? ?”

Rốt cục đến phiên Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ tính tiền, nhân viên đứng ở phía sau quầy thu ngân cười tí mắt hướng tới anh hỏi.

“159XXXXXXXX.” Trình Chi Ngôn báo dãy số di động của mình, nhân viên thu ngân liền bắt đầu một cái một cái quét hình hàng rồi.

Tiểu Thỏ đỏ mặt đứng sau lưng Trình Chi Ngôn, cúi đầu làm bộ như vẻ mặt không quan tâm.

“Không phải mới vừa rồi em nói em còn mua kẹo cao su sao? ?” Trình Chi Ngôn mắt thấy đồng trên bàn sắp quét xong, nhin không được mở miệng nhắc nhở Tiểu Thỏ nói: “Như thế nào, lại không tính toán mua? ?”

“Mua mua mua. . .” Tiểu Thỏ vội vàng đưa tay, tiện tay chọn một hộp bên cạnh nhân viên.

“ . . . ”

Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua, sau đó cười hỏi: “Như thế nào, em là cảm thấy anh mua bốn hộp không đủ dùng sao? ?”

“? ?”

Tiểu Thỏ nghe được Trình Chi Ngôn nói, vội vàng cúi đầu hướng tới kệ cao su trong tay mình nhìn qua, phía trên rõ ràng viết ba cái chữ to “Đồ - Lôi - tư”.

Cô lại ngẩng đầu hướng tới nhân viên bên cạnh nhìn thoáng qua, cái kệ cao su bên cạnh kia vậy mà chính là đồ dùng trong truyền thuyết, mà cô nhất thời tình thế cấp bách không có nhìn kỹ, vậy mà sai lầm rồi. . .

Đây đặc biệt đều là người nào đặt những thứ hàng này a!!

Người nào đặc biệt đầu óc lớn như vậy, nhất định phải đem kệ cao su cùng đồ dùng sinh đẻ tựa vào cùng một chỗ!!

Mẫu chốt hai cái đóng gói còn tương tự như thế!!

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến cảm cái gì kia trong tay thả lại trên giá hàng, một lần nữa cầm kệ cao su, phần nộ đưa cho nhân viên thu ngân.

Mà Trình Chi Ngôn liền đứng ở bên cạnh vẻ mặt bí hiểm tươi cười nhìn cô.

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 640

Chương 642. Cùng nhau nghiên cứu một chút 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ bị anh nhìn xấu hổ, nhịn không được dùng lực trốn mắt nhìn anh, hung dữ nói: “Nhìn cái gì vậy, không được nhìn!”

“A.... . .” Trình Chi Ngôn ý vị thâm trường lên tiếng, vậy mà thật sự quay đầu đi không nhìn cô rồi.

Thanh toán xong, một bàn tay Trình Chi Ngôn mang theo một cái túi lớn hướng tới chỗ dừng xe.

Tiểu Thỏ chậm rãi từ từ, kì kèo mè nheo theo sát sau lưng anh, vừa đi vừa nghĩ về nhà nên làm cái gì bây giờ.

Trình Chi Ngôn đi tới hai bước, phát hiện Tiểu Thỏ không có theo tới, liền xoay người sang chỗ khác, hướng tới cô hơi hơi nhún mày nói: “Làm sao vậy? ?”

“Không có gì. . . Cái kia. . . Vừa rồi tính tiền, giấy tờ đúng hay không...” Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng, tùy tiện biên một lý do, liền bước nhanh hơn bắt kịp Trình Chi Ngôn.

Đoạn đường này hướng trong nhà, hai người Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ người nào cũng không nói gì.

Trình Chi Ngôn là đang tự hỏi, anh nên hoàn hoàn chỉnh chỉnh phá gỡ Tiểu Thỏ vào bụng như thế nào, mà Tiểu Thỏ là nhớ lại, nghe nói lần đầu tiên đều đau... Đến lúc đó nếu như cô đau hô ngừng mà nói, không biết Trình Chi Ngôn có thể giết cô hay không..

Liền một đường trầm mặc như vậy về đến nhà, Trình Chi Ngôn mang theo đồ đạc xuống xe.

Tiểu Thỏ ở trên chỗ tay lái phụ lè mè một hồi lâu, cũng không thể không xuống xe.

Trong nhà Trình Chi Ngôn một mảnh tối như mực, một người đều không có.

Tiểu Thỏ nhớ tới, hình như mấy ngày hôm trước Trình ba ba đi công tác, mà Chu mẹ tựa hồ lại ra ngoài sưu tầm dân ca rồi.

Nói cách khác. . .

Tối hôm nay, chỉ có hai người bọn họ. . .

Tiểu Thỏ nhớ đi nhớ lại, khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn liền nhin không được đồ lên.

Trình Chi Ngôn mở cửa chính trong nhà, xách đồ đạc đi vào, nhìn Tiểu Thỏ về mặt đỏ ửng đứng ở ngoài cửa, khóe môi gọi lên đường cong mờ, thanh âm trầm thấp hướng tới cô nói: “Vào đi, đứng ở bên ngoài dễ làm chi.”

“...”

Tiểu Thỏ đỏ mặt, tim đập nhanh giống như bôn chồn, vào cửa.

“Kết...” Một tiếng, cửa chính sau lưng cô đóng lại.

Trình Chi Ngôn thuận thế đưa tay ôm chặt bả vai gầy yếu của cô, cúi người trầm thấp nói bên tai cô: “Em đi lên tắm rửa trước đi, anh đem đồ đạc vào mua kia thu thập một phen.”

“....Được.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, trong lòng xấu hổ đến cảm thấy mặc dù là đứng ở bên cạnh Trình Chi Ngôn, mặt cô đều đã nóng lên.

- - - -

Trong phòng vệ sinh.

Tiểu Thỏ đứng ở phía dưới vòi sen tẩy sạch một hồi lâu, cô cúi đầu, nhìn dòng nước trong suốt nhanh chóng lướt qua làn da trắng nõn trên người cô, ngẫm lại chuyện sẽ phải xảy ra, trong lòng lại là chờ mong lại là sợ hãi.

Nếu không. . . Lại tẩy một hồi đi? ?

Tiểu Thỏ chần chờ nhìn tay chính mình đặt ở cửa thủy tinh, lại bắt đầu xoắn xuýt.

Nhưng mà không đợi cô xoắn xuýt ra kết quả, cửa buồng vệ sinh lại bị “Bá” một phen đẩy ra.

Trình Chi Ngôn mặc áo somi màu trắng, quần tây màu đen không chút hoang mang đi đến.

Mặc dù cửa thủy tinh tràn đầy đều là sương mù, căn bản thấy không rõ cái gì lắm, nhưng Tiểu Thỏ vẫn lại là theo bản năng ngăn trở ngực chính mình, về mặt kính ngọc nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh? ? Anh... Làm sao anh vào được? ?”

“Em tắm sự là quá chậm rồi. . .” Đôi mắt Trình Chi Ngôn trong suốt cách cửa thủy tinh tràn đầy sương mù nhìn đường cong duyên dáng Tiểu Thỏ như ẩn như hiện, mỉm cười nói: “Cho nên. . .Anh đến xem có cần anh giúp hay không.”

Nhóm dịch: Mèo Xinh

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 641

Chương 643. Cùng nhau nghiên cứu một chút 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách. . . Không cần, không cần, cái kia, thực ra em tắm xong rồi...” Tiểu Thỏ vội vàng hướng tới Trình Chi Ngôn đứng trong phòng vệ sinh thấp giọng nói: “Cái kia. . .Anh tắm đi, em đi ra ngoài trước.”

“Được.” Trình Chi Ngôn cười gật gật đầu, người lại đứng tại chỗ không có nhúc nhích như cũ.

Tiểu Thỏ nhìn anh về mặt tự nhiên đứng ở nơi đó, căn chặt răng, vẫn lại là nhin không được hướng tới anh thấp giọng nói: “Anh nước chanh, anh có thể hay không... Đi ra ngoài trước một phen?? Em tắm xong.”

“Uh~m, em tắm xong, liền ra đi.” Trình Chi Ngôn tiếp tục về mặt bình tĩnh đứng, tiện tay cầm một tấm khăn tắm từ trên cái giá bên cạnh nói: “Muốn khăn tắm sao, anh lấy giúp em.”

“...”

Tiểu Thỏ đứng ở bên trong cửa thủy tinh, cách tràn đầy sương mù nhìn Trình Chi Ngôn đứng ở bên ngoài.

Anh đây là. . . Quyết định không đi sao. . .

Nhưng mà hiện tại ở trên người cô cái gì đều không có mặc a. . .

Tiểu Thỏ cắn cắn răng một cái, hạ quyết tâm, kéo cửa thủy tinh ra, nhanh chóng túm lấy khăn tắm trong tay Trình Chi Ngôn, luống cuống tay chân đưa lưng về phía anh bọc kỹ lưỡng trên thân mình, lúc này mới xoay người lại đỏ mặt nhỏ giọng nói: “Em tắm xong, em đi ra ngoài trước.”

Nói xong, không đợi Trình Chi Ngôn đáp lại, cô liền hướng tới cửa buồng vệ sinh đi tới.

Đi ngang qua bên cạnh Trình Chi Ngôn, anh hơi hơi cúi đầu, nhẹ nhàng mà nói một tiếng bên lỗ tai cô: “Chờ anh.”

Trong nháy mắt, lại khiến Tiểu Thỏ đỏ mặt.

Trình Chi Ngôn nhìn bóng dáng cô hốt hoảng mà chạy, nhìn không được cười cười, lúc này mới bắt đầu không chút hoang mang cởi quần áo trên thân mình.

Tiểu Thỏ từ phòng vệ sinh ra ngoài, mắt thấy trong phòng không ai, Trình Chi Ngôn lại tắm rửa trong phòng tắm, lúc này mới cởi xuống khăn tắm, bắt đầu lau nước trên thân mình.

Vừa rồi bởi vì vội vàng hơn nửa thẹn thùng, cô chỉ lo bọc khăn tắm trên người, nước trên cánh tay còn có trên đùi căn bản là không có lau khô.

Lúc này, Tiểu Thỏ lau sạch sẽ nước trên thân mình, liền dùng một bàn tay túm khăn tắm che ở ngực chính mình, một cánh tay kia đưa tay đi mở cửa tủ quần áo Trình Chi Ngôn, tính toán tìm một bộ áo ngủ tới mặc.

Nhưng mà cô vừa đẩy cửa tủ treo quần áo ra, Trình Chi Ngôn vậy mà liền từ trong phòng vệ sinh đi ra.

Trên tóc đen còn có từng khóa nước trong suốt chậm rãi rơi, trên gương mặt đẹp trai đôi mắt sâu thăm thẳm tập trung tới phương hướng cô nhìn tới.

Trong lòng Tiểu Thỏ ngừng, theo bản năng hai tay túm khăn tắm, đem chính mình che tốt, sau đó có chút xấu hổ cười nhìn anh, kéo kéo môi nói: “Anh nước chanh anh tắm. . . Nhanh như vậy a? ?”

“Uh`m” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, trong ngực trắng nõn rắn chắc còn mang theo một tia hơi nước, bên hông gầy gò bọc một khăn tắm lớn trắng tinh, từng bước một hướng tới Tiểu Thỏ đã đi tới.

Tiểu Thỏ nhìn không được nuốt nước miếng một phen, theo bản năng hướng về sau lui lại mấy bước.

Trình Chi Ngôn đi đến trước mặt Tiểu Thỏ, ngừng lại, ánh mắt cụp xuống, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn phẫn nộ của cô, cổ trắng nõn thon dài, còn có da thịt óng ánh trong suốt, đôi mắt tối lại, yết hầu giật giật, sau đó thanh âm cúi đầu hỏi: “Em đang làm sao? ?”

“Cái kia. . . Em.. Định tìm một bộ áo ngủ mặc một phen.” Tiểu Thỏ lại dùng lực nuốt nước miếng một phen, thanh âm yếu ớt hướng tới anh trả lời.

Là cô áo giác sao... Vì sao cô cảm thấy giờ phút này toàn thân Trình Chi Ngôn đều đã tản ra một loại hơi thở nguy hiểm a...

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 642

Chương 644. Cùng nhau nghiên cứu một chút 9

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Trong tủ quần áo của anh không có áo ngủ của em” Trình Chi Ngôn lờm cửa tủ đã bị kéo ra một cái, bên trong đơn giản là quần áo ba loại màu sắc đơn giản là đen trắng tro ngay ngắn chỉnh tề treo một loạt.

“Em..Em biết a. . .”

Tiểu Thỏ gật gật đầu, từ khi cô lớn, rất ít ngủ cùng một chỗ cùng Trình Chi Ngôn, áo ngủ hai người bọn họ liền để cùng một chỗ.

“Nhưng mà em có thể mặc áo ngủ của anh a...” Ánh mắt Tiểu Thỏ rơi vào một bộ áo ngủ màu xám nhạt trong ngăn tủ.

“Không được.” Trình Chi Ngôn không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp từ chối.

“Vì sao?” Tiểu Thỏ khó hiểu nhìn anh.

“Dù sao một lát còn muốn cời. . .” Trình Chi Ngôn mỉm cười, tại Tiểu Thỏ còn không có phản ứng kịp đã lập tức một tay bế cô lên.

Tiểu Thỏ bị anh bế sợ tới mức hét lên một tiếng, một giây sau, cả người liền rơi vào trên chiếc giường lớn mềm mại kia của anh.

Mà Trình Chi Ngôn cũng theo sát lần người mà lên.

“Anh anh anh...Anh muốn làm gì? ” Tiểu Thỏ nhìn trong đôi mắt sâu thẳm kia tách ra một tia ánh sáng ngọc, nhin không được thanh âm run rẩy hướng tới anh hỏi.

“Em có biết anh muốn làm gì.” Trình Chi Ngôn quỳ gối trên người cô, dùng hai tay chống, trên cao nhìn xuống nhìn cô.

“Em...”

Tiểu Thỏ lưng dán khăn trải giường mà mang theo cảm giác mát, cái khăn tắm trắng tinh trên người kia còn bị cô túm chặt che ở trước ngực.

Quả thật cô biết tối hôm nay Trình Chi Ngôn định làm gì, nhưng mà cô... Cô không phải còn không có chuẩn bị tâm lý thật tốt sao. . .

Nhưng mà đôi mắt Trình Chi Ngôn sâu thẳm, yên lặng nhìn cô, tựa hồ là muốn đem bộ dáng cô giờ phút này ghi ở trong lòng, cũng không vội mà động thủ.

Tiểu Thỏ bị ánh mắt bí hiểm nhìn có chút quần bách, nhin không được thấp giọng hỏi:“Anh...Anh nhìn cái gì a? ”

Trình Chi Ngôn không có trả lời, khoe môi dần dần gọi lên độ cong đẹp, ngay sau đó Tiểu Thỏ nghe được thanh âm anh trong veo mà lạnh lùng dễ nghe vang lên bên tai cô: “Tiểu Thỏ, em có biết anh đợi ngày này đợi bao lâu sao? ”

Trong nháy mắt đó, trong lòng Tiểu Thỏ đột nhiên liền cảm thấy chính mình không hoảng sợ.

Đúng vậy a, có cái gì hoảng sợ a.

Người trước mắt này là người cô thích trọn vẹn mười lăm năm a. . .

Nếu không phải anh vẫn kiên trì phải đợi chính mình trưởng thành, có lẽ cô cũng sớm đã trở thành người của anh rồi.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn đôi mắt anh trong suốt mà thâm thúy, bên trong đôi mắt đen tuyền là ánh ngược bóng dáng nho nhỏ của cô, nhiều năm qua như vậy, vẫn đều không có thay đổi.

Ôn nhu của anh, quan tâm của anh, phúc hắc của anh, tiếc nuối của anh đều đã chỉ vì một mình cô.

Anh như vậy làm sao có thể làm cho cô cảm thấy sợ hãi a. . .

Trình Chi Ngôn nhìn biểu tình lo sợ trên mặt Tiểu Thỏ chậm rãi trở nên bình tĩnh, đôi mắt cô thẳng tắp nhìn anh, trong ánh mắt lộ ra kiên định cùng tin tưởng.

Tâm tình Trình Chi Ngôn lập tức trở nên rất khá.

“Đem khăn tắm kéo rút đi.” Thanh âm anh trầm thấp mà dễ nghe nói khẽ bên tai cô.

Tiểu Thỏ hơi run sợ một phen, trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn phần nộn vẫn lại là nhin không được nổi lên nhọt nhọt đỏ ửng, nhưng mà đôi mắt ánh mắt Trình Chi Ngôn cô vẫn lại là cắn chặt răng chậm rãi kéo tấm khăn tắm che ở trước người mình xuống, ném qua một bên.

Nhưng mà lại vẫn lại là nhin không được theo bản năng dùng cánh tay che vị trí ngực chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 643

Chương 645. Cùng nhau nghiên cứu một chút 10

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ánh mắt Trình Chi Ngôn thâm trầm nhìn cô, sau đó lại đột nhiên cúi đầu xuống, cánh môi mòng hôn môi hồng nhuận của cô.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trên mặt mình một trận nóng lên, đôi mắt Trình Chi Ngôn như vậy, không biết vì sao lòng của cô đặc biệt nhanh.

Nụ hôn Trình Chi Ngôn theo chiếc cằm thon của cô, dọc theo cổ thon dài, chậm rãi đi tới trước bộ ngực cô... Bàn tay thon dài cũng bắt đầu chậm rãi đi xuống, nhẹ nhàng vuốt ve trên cái eo thon nhỏ của cô.

Tim Tiểu Thỏ đập nhanh gần như muốn từ trong lồng ngực nhảy ra, cô cảm giác đầu óc chính mình choáng váng, như là ở một mảnh sương mù dày đặc đi tới, nhìn không tới phía trước cũng không thấy phía sau, chỉ có thể dựa vào cảm giác, hướng tới một đạo ánh sáng nhợt nhạt kia đi đến.

Ban đêm trung tuần tháng sáu, không khí mang theo một tia nóng bức, chỉ có chốc lát, trên người cô cùng Trình Chi Ngôn liền xuất hiện một tầng mồ hôi mỏng nhạt, không khí trong phòng lập tức liền trở nên càng thêm khô nóng.

“Anh nước chanh. . .” Tiểu Thỏ cúi đầu hô anh một tiếng, lúc anh ngẩng đầu nhìn hướng của cô, cuối cùng có chút xấu hổ mở miệng nói: “Nóng quá. . .”

Trình Chi Ngôn hơi run sợ một phen, lập tức liền phản ứng kịp.

Anh kéo ngăn kéo tủ đầu giường phía sau ra, từ bên trong lục ra điều khiển từ xa điều hòa, sau đó đè xuống chột mớ làm lạnh.

Bất quá chốc lát, một tia oi bức trong phòng liền biến mất không bóng dáng, cảm giác mát mẻ thoải mái thay thế.

Trình Chi Ngôn nhìn biểu tình khó xử trên mặt Tiểu Thỏ, hai tay vẫn chống đỡ hai bên thân thể của cô như cũ, trầm mặc chốc lát, ánh mắt của anh dọc theo đường cong lưng lình, chậm rãi dời xuống dưới.

Tiểu Thỏ quần không biết nên làm thế nào mới tốt, theo bản năng túm khăn tắm che chính mình.

Nhưng mà động tác Trình Chi Ngôn còn nhanh hơn cô, anh lập tức bắt lấy cổ tay cô đặt ở trên đỉnh đầu, sau đó cả người che trên người cô, thanh âm trầm thấp mà khàn khàn chậm rãi nói: “Đều đã đến chỗ loại thời khắc này, em còn muốn trốn? ?”

“Em..”

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy ngực anh nóng bỏng, không hề khe hở dán chính mình, cách lửa nóng da thịt, cô có thể cảm giác được tim của anh cũng đập nhanh rất lợi hại.

Sau đó. . .

Cô liền rõ ràng cảm giác được, cách tấm khăn tắm vây quanh bên hông Trình Chi Ngôn kia, cảm nhận được cái gì đang chọc bụng chính mình...

Đó là. . .

Đó là. . .

Tiểu Thỏ sớm đã xem qua vô số ngôn tình tiểu thuyết, nháy mắt liền hiểu được kia rốt cuộc là cái gì..

Nhưng mà một giây sau, không đợi cô phản ứng kịp, ngón tay thon dài của Trình Chi Ngôn đã dọc theo bụng dưới bằng phẳng của cô...

Trong nháy mắt đầu ngón tay anh đụng chạm đến chính mình đó, toàn thân Tiểu Thỏ run lên, khuôn mặt nhỏ nhắn hướng tới anh cầu xin nói: “Đừng. . .”

Nhưng thân thể của anh động cũng không dám động, cô ngừng lại hô hấp.

Mắt thấy cô nhịn không được cuộn tròn thân thể, hai mắt Trình Chi Ngôn nháy mắt trở nên u ám, đôi mắt giống như mực liền như hổ đen vũ trụ, đem tất cả ánh sáng cùng hơi nóng hấp dẫn đi vào.

Ngón tay anh dịu dàng mà kiên nhẫn, nụ hôn của anh cũng một cái lại một cái rơi vào trên da thịt trắng nõn, toàn bộ thân thể Tiểu Thỏ dần dần bắt đầu không tự chủ được run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 644

Chương 646. Không phải lần đầu tiên

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy toàn thân mình như là có vô số con kiến gặm cắn cô, rõ ràng cảm thấy có một chút khó chịu, nhưng mà lại cảm thấy thoải mái, hai loại cảm giác phức tạp đan vào cùng một chỗ như vậy rất nhanh thân thể của cô liền có từng đợt nhiệt lưu (luồng nhiệt) chảy qua, một loại cảm giác bén nhọn mà tràn đầy nháy mắt lan khắp toàn thân, hoàn toàn làm cho cô giờ vũ khí đầu hàng.

Đôi mắt Tiểu Thỏ sớm đã ứng lên một tầng sương mù mờ mịt.

Cô hơi hơi mở miệng ra, hô hấp có chút dồn dập, cảm giác dữ dội như vậy làm cho cô nhìn không được muốn thét chói tai ra tiếng.

Rốt cục Trình Chi Ngôn chậm rãi đem tay mình rút ra, anh cúi đầu xuống, ánh mắt thâm trầm nhìn hai gò má cô đỏ hồng, sau đó không nói một lời bắt đầu hôn cô.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy toàn thân mình như nhũn ra, đây còn không có chính thức bắt đầu cô liền đã có một loại cảm giác mình sắp không thấy được mặt trời ngày mai.

Nhưng mà nụ hôn Trình Chi Ngôn dọc theo cổ thon dài của cô, lướt qua đường cong lưng lỉnh của cô, thẳng tuốt đi tới nơi cô vừa mới trải qua sóng gió, nơi đó sớm đã là một mảnh ấm nóng.

Lúc Tiểu Thỏ nhận ra anh muốn làm cái gì đã là quá chậm.

Lưỡi anh trắng mịn một lần lại một lần xẹt qua mềm mại của cô từ dưới lên trên.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy toàn thân chính mình đều đã run run.

Cô rõ ràng rất muốn hô ngừng, nhưng mà thanh âm đến chỗ cổ họng, lại cái gì đều đã phát ra không được.

Trình Chi Ngôn sớm đã kiểm chế rất lâu, khi anh cảm giác được cô càng ngày càng mềm, rốt cục chậm rãi cố định che ở trên thân thể cô, động thân mà vào.

Trong nháy mắt xâm chiếm đó làm cho Tiểu Thỏ không tự chủ được ưỡn cong thân thể.

Lập tức không đợi cô phản ứng kịp, anh bắt đầu một phen lại một phen va chạm.

Rất nhanh, Tiểu Thỏ liền bắt đầu nhìn không được phát ra từng đợt thanh âm cao thấp.

Mà dưới thân thể cô càng ngày càng ẩm ướt.

Trong phòng, trong phút chốc lượn vòng một buồng kiêu diễm.

Rốt cục, ở lúc Tiểu Thỏ sắp mệt đến mức ngất đi Trình Chi Ngôn kết thúc toàn bộ.

Cánh tay anh rắn chắc ôm Tiểu Thỏ, thanh âm trầm thấp mà khàn khàn nhẹ nhàng nói bên tai cô: “Tiểu Thỏ, anh yêu em”

Trong nháy mắt đó, Tiểu Thỏ nhất thời có một loại cảm giác lệ nóng doanh trùng (khóc vì vui mừng).

Người lúc cô ba tuổi nhìn thấy liền thích, trong nháy mắt này, rốt cục hai người hoàn hoàn toàn toàn hợp hai thành một.

Nhưng mà...

Hai mươi phút sau.

Tiểu Thỏ nằm ở trong lòng Trình Chi Ngôn, nhắm long mi xinh xắn, không nói lời nào.

“Làm sao vậy? ” Nhìn thấy Tiểu Thỏ khó có được an tĩnh lại, Trình Chi Ngôn đã ăn uống no đủ nhìn không được đưa tay捏捏 đôi má phồng nộn của cô, thấp giọng hỏi.

“Em cảm thấy .... Sách nói cũng không nhất định có thể tin, =.” Tiểu Thỏ cau cái mũi nhỏ đáng yêu chính mình hướng tới Trình Chi Ngôn nghiêm túc nói.

“Uh`m?? Vì sao có thể khẳng định??” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày, trong ánh mắt mang theo một tia nghi hoặc hỏi.

“Sách đều nói, con gái lần đầu tiên sẽ rất đau.” Tiểu Thỏ khởi động một cái cánh tay, đôi mắt thẳng tắp nhìn Trình Chi Ngôn, chu cái miệng đỏ hồng nói: “Trước em còn một mực lo lắng nhờ em đau nhìn không được muốn hô ngừng nên làm cái gì bây giờ, nhưng mà thực ra.... Căn bản một chút cũng không đau sao. . .”

“Uh`m? ”

Đôi mắt Trình Chi Ngôn trong suốt mang theo một tia ý vị thâm trường, yên lặng nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 645

Chương 647. Không phải lần đầu tiên 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Hơn nữa... Chẳng những không đau... Còn... Còn...” Tiểu Thỏ nhất thời đỏ mặt khuôn mặt nhỏ nhắn, cảm thấy chính mình nói không được nữa.

“Còn như thế nào?” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô, ngón tay thon dài mà trắng nõn nhẹ nhàng vuốt ve da thịt trắng mịn trên eo cô.

“Còn có chút cảm giác thoải mái...” Tiểu Thỏ cúi đầu, hận không thể đem đầu mình chôn vào trong chăn.

“A... . Chỉ là một chút?” Trình Chi Ngôn nhún lông mi thanh tú nhìn bộ dáng cô đỏ bừng mặt, nhin không được đùa cô.

“... ”

Tiểu Thỏ sớm đã mặt đỏ bốc lên khói, cô bối rối liền gật gật đầu, lại không nói.

Trình Chi Ngôn trầm ngâm chốc lát, sau đó trong thanh âm mang theo một chút ý cười nhợt nhạt hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Em có biết vì sao em không thấy đau không?”

“A?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, ngẩng đầu lên, trong mắt nghi hoặc nhìn anh, sau một lúc lâu cô có chút xấu hổ mở miệng nói: “Không biết. . . Nhưng mà. . . ”

“Nhưng mà cái gì?”

“Em xem sách nói, nếu khởi động trước đầy đủ mà nói, cái gì kia đầy đủ ướt át mà nói... Hẳn là cũng sẽ không đau...” Thanh âm Tiểu Thỏ gần như muỗi kêu.

“Uh`m. . . Có đạo lý, nhưng mà cũng không phải nguyên nhân này.” Trình Chi Ngôn cười cười, từ chối cho ý kiến gật gật đầu.

“Không là vì vậy? ? Đó là bởi vì cái gì?” Trong mắt Tiểu Thỏ kinh ngạc ngẩng đầu, kỳ quái nói: “Chẳng lẽ là em Thiên Phú Dị Bẩm (thiên phú trời cho), ông trời rủ lòng thương xót em, cho nên làm cho em lần đầu tiên một chút cũng không đau? ?”

“Đương nhiên không phải. . . ” Trình Chi Ngôn đầu đầy hắc tuyến nhìn cô, sau một lát, trong thanh âm mang theo mỉm cười cúi đầu hướng tới cô nói: “Bởi vì hôm nay. . . Cũng không phải lần đầu tiên của em...”

Cái gì?

Cả người Tiểu Thỏ nháy mắt liền cứng đờ.

Hôm nay. . . Cũng không phải lần đầu tiên của cô? ?

Này. . . Lời này là có ý tứ gì? ?

Đôi mắt cô thẳng tắp nhìn Trình Chi Ngôn, sau một lúc lâu môi hồng nhuận mới hơi hơi gật gật, thanh âm lắp bắp nói: “Anh anh anh...Anh có ý tứ gì?”

“Ý tứ mặt chữ.” Trình Chi Ngôn nhàn rãi nhìn cô.

“Loại này anh sao có thể nói lung tung a! !” Tiểu Thỏ lập tức liền đỏ tròng mắt.

Anh nước chanh làm sao có thể như vậy, làm sao có thể hoài nghi chính mình không phải lần đầu tiên. . .

Từ nhỏ đến lớn cô chỉ có một người trong lòng là anh mà thôi...

Mắt thấy ánh mắt Tiểu Thỏ nháy mắt liền đỏ lên, Trình Chi Ngôn đưa tay ôm cô vào trong ngực mình, cúi đầu khẽ hôn một cái trên trán tròn bóng của cô, sau đó trong thanh âm có chút buồn cười nói: “Ngốc, ý tứ của anh là... Hôm nay không phải lần đầu tiên hai người chúng ta...”

A? ?

Lần này Tiểu Thỏ là hoàn toàn cứng đờ.

Không phải lần đầu tiên hai người bọn họ...

Đó là. . . Lần thứ mấy? ?

Chẳng lẽ lúc cô cái gì cũng không biết đã phát sinh quan hệ cùng Trình Chi Ngôn rồi?

Không thể nào...

Cô là mộng du thừa dịp anh nước chanh không chú ý thượng anh a, có khi nào thì sau khi cô ngất đi, anh nước chanh liền thượng cô a? ?

Nhìn bộ dáng trong mắt Tiểu Thỏ nghi hoặc kia, Trình Chi Ngôn nhin không được đưa tay vỗ trán, đau đầu nói: “Em còn nhớ rõ. . . Chuyện uống rượu sinh nhật em tháng trước sao. . .”

“Nhớ rõ. . .” Tiểu Thỏ máy móc liền gật gật đầu, sau đó lại lắc lắc đầu nói: “Không. . . Chỉ có thể nói em nhớ rõ chuyện trước khi em uống rượu...”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 646

Chương 648. Không phải lần đầu tiên 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Còn chuyện sau uống rượu...” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ gãi gãi đầu chính mình, đỏ mặt nói: “Em một chút cũng không nhớ rõ rồi.”

“...”

Trình Chi Ngôn về mặt không nói gì nhìn cô.

Tiểu Thỏ theo dõi anh sau một lúc lâu, sau đó về mặt khiếp sợ nói: “Chẳng lẽ.... Chẳng lẽ chính là cái lúc kia?”

Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng mà thờ dài một hơi, đưa tay xoa xoa đầu cô, trong thanh âm mang theo một tia xin lỗi nói: “Thật xin lỗi.... Vốn là muốn chờ đến khi em thi vào trường đại học xong....”

Tiểu Thỏ vẫn là về mặt khiếp sợ.

Nhân phẩm anh nước chanh cô biết đến.

Từng ấy năm tới nay, mỗi lần đến chỗ quan trọng anh đều dừng ngay, yên lặng đi tắm nước lạnh, hướng chi anh đã hứa hẹn mình sẽ ở sau khi cô chấm dứt thi vào trường đại học mới hạ thủ, nếu không phải tình huống đặc biệt, anh sẽ không dễ dàng phá hứa hẹn chính mình....

Tiểu Thỏ hóa đá hồi lâu, rốt cục nhin không được giật giật khóe miệng hướng tới Trình Chi Ngôn nhỏ giọng hỏi: “Anh nước chanh... Tôi hôm đó em... Có phải hay không biểu hiện. . . Đặc biệt cảm thú? ?”

“Uh`m? ?”

Sau khi Trình Chi Ngôn nghe được những lời này của cô hơi run sợ một phen, lập tức như là nhớ tới cái gì, ý vị thâm trường nhìn cô cười cười.

Nhưng mà anh cười đến càng bí hiểm, Tiểu Thỏ lại càng run sợ trong lòng.

Cô biết chính mình uống rượu xong không tốt...

Nhưng là, cụ thể không tốt đến mức nào....

Cô còn không biết...

“Em...Em cường bức anh?” Thanh âm Tiểu Thỏ run rẩy hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

“Uh`m . . .” Trình Chi Ngõn trầm ngâm chốc lát sau đó thoáng có chút rụt rè gật gật đầu.

Trời ạ! !

Tiểu Thỏ nhìn không được hai tay che mặt trứng tròn của mình.

Cô vậy mà!! Sau khi uống rượu làm ra chuyện cảm thú như vậy!!

“Còn có tuần trước. . .” Trình Chi Ngõn về mặt u oán nhìn Tiểu Thỏ, thanh âm trầm thấp nói: “Ngày nào đó em thi xong, tụ hội bạn học cũng uống say.”

“Chẳng lẽ ngày đó em... Muốn làm ra cái chuyện cảm thú gì đối với anh?” Tiểu Thỏ trừng lớn đôi mắt, hoảng sợ nhìn anh.

“Em ở lúc anh tắm rửa tiến vào nhà vệ sinh, nói muốn cùng nhau tắm yên ương cùng anh.” Trình Chi Ngõn tiếp tục về mặt u oán nhìn cô.

Tắm yên ương?

A...! Trời ạ! !

Chuyện cảm thú như vậy thật là cô làm được sao? ?

“Vậy... Về sau thế nào?” Thanh âm Tiểu Thỏ lấp bắp hỏi.

“Về sau anh liền đi ra ngoài...” Trình Chi Ngõn nhàn nhạt trả lời: “Kết quả em vẫn lại là liều mạng cộ lên thân anh... Nếu ngày đó đi cả mẹ em không tới...”

Nếu như đi cả mẹ nhiều ngày...

Có phải hay không cô liền muốn cưỡng bức anh nước chanh rồi! ! ?

Tiểu Thỏ đỏ bừng cả khuôn mặt nhìn Trình Chi Ngõn, đôi bàn tay không biết làm sao nắm chặt, thanh âm yếu ớt nói: “Cái kia. . .Em...Em quả thật sau khi uống rượu nhân phẩm không tốt lắm...”

“Rượu phẩm không tốt liền thôi.” Trình Chi Ngõn liếc cô một cái, thanh âm rầu rĩ nói: “Máu chốt là sau khi em tỉnh lại cái gì cũng không nhớ rõ. . .”

“Em...”

“Cho nên... Là muốn ăn xong rồi liền quyệt nợ sao? ?” Trình Chi Ngõn cúi người, một đôi mắt trong suốt thẳng tắp nhìn chăm chăm ánh mắt cô, gần từng tiếng chất vấn nói.

“Cái này. . . Ha ha ha. . .” Tiểu Thỏ nhìn không được đưa tay lau mồ hôi trên trán.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 647

Chương 649. Không phải lần đầu tiên 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Nhưng mà em... Thật sự cái gì đều đã không nhớ rõ a.” Tiểu Thỏ về mặt ủy khuất nhìn Trình Chi Ngõn nói: “Rõ ràng là lần đầu tiên của người ta... Nhưng mà nghĩ lại. . . Vậy mà cái cảm giác gì cũng không có...”

“A.... . . Cái cảm giác gì cũng không có? ?” Trình Chi Ngõn hơi hơi nheo mắt lại, trong thanh âm mang theo một chút hơi thở nguy hiểm hướng tới cô hỏi.

“Không phải không phải, em không phải cái ý tứ kia!” Tiểu Thỏ vội vã lắc lắc đầu, về mặt xấu hổ hướng tới anh nói: “Em không phải... Không nhớ rõ sao. . .”

“Đúng a, em một câu không nhớ rõ có thể đem thành quả anh vất vả cấy cấy một đêm toàn bộ quên mất. . .” Trong thanh âm Trình Chi Ngõn mang theo một tia u oán hướng tới Tiểu Thỏ chậm rãi nói.

“...”

Tiểu Thỏ đã hoàn toàn không biết chính mình nên nói cái gì cho phải rồi.

Cô xấu hổ nhìn Trình Chi Ngôn một lúc lâu, sau đó vỗ tay một cái nói: “Đúng rồi, em nhớ ra rồi! ! Em có cảm giác! !”

“A..., thật không? ? Có cái cảm giác gì??” Đôi mắt Trình Chi Ngôn hiện lên một tia ánh sáng ngọc.

“Ngày hôm sau em thức dậy có một loại cảm giác xương sống thắt lưng, chân đau!” Hai mắt Tiểu Thỏ phát sáng hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Thì ra bởi vì gi kia a. . Em còn tưởng rằng em lại uống rượu luyện tập tách chân hạ thắt lưng a. . .”

“...”

Trình Chi Ngôn không nói gì, đôi mắt trong suốt sâu xa nhìn cô.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trong đôi mắt anh tựa hồ phiếm một chút. . Lục quang (ánh sáng xanh)??

Nhưng mà, không đợi cô thấy rõ ràng, Trình Chi Ngôn đã xoay người một cái lại một lần nữa đề cô ở dưới thân thể.

Ngay sau đó cô liền nghe được thanh âm anh mang theo một chút ý tứ bồn chồn giống như thổi hơi ở lỗ tai mình nói khẽ: “Em đã nói không có cảm giác gì. . . Vậy không bằng, anh lại giúp em nhớ lại một phen đi. . .”

Nói xong, cánh môi mỏng của anh lại bắt đầu rơi vào trên cổ trắng nõn của cô.

Tiểu Thỏ nhin không được rụt rụt thân thể, vừa trốn tránh hôn môi của anh vừa cầu xin tha thứ nói: “Không cần a.... Tới hôm nay đây đều là lần thứ tư, anh nước chanh, làm người phải có tiết chế a! ! Anh không đến mức là muốn một đêm bảy lần đi? ?”

“Loại chuyện một đêm bảy lần này...” Động tác Trình Chi Ngôn dừng một chút, sau đó mỉm cười, thanh âm mang theo một chút mê hoặc trầm thấp nói bên tai cô: “Nếu như em muốn mà nói, anh nguyện ý phụng bồi, cho đến bình minh.”

“Không không không! ! Em hoàn toàn không muốn!” Tiểu Thỏ sợ tới mức khăn trương đem đầu đóng đưa như trống lắc, “Hiện tại em cảm thấy buồn ngủ quá, thật sự buồn ngủ quá, anh nước chanh, chúng ta đi ngủ sớm một chút đi.”

“Uh`m. . .”

Trình Chi Ngôn cúi đầu lên tiếng, sau đó lấy di động trên đầu giường qua, nhìn thoáng qua màn hình sáng lên, lại chuyển tới trước mặt Tiểu Thỏ nói: “Đã là hơn mười hai giờ ban đêm, đi ngủ giờ này không tính sớm, không bằng chúng ta cùng nhau ngủ muộn đi. . . Uh`m? ?”

“Không cần a - -! !”

Tiếng kêu thảm thiết của Tiểu Thỏ nhảy mắt chôn vùi ở trong hôn sâu Trình Chi Ngôn.

Bóng đêm dần dần sâu.

Phòng Trình Chi Ngôn lại còn đèn màu vàng nhạt sáng.

Giữa trưa ngày thứ hai.

Tiểu Thỏ eo mỗi lưng đau đã tỉnh lại, chỉ cảm thấy chân đã không là của chính mình.

Cô đưa tay nhẹ nhàng mà dầm dẫm đùi chính mình, sau đó động tác gian nan chuyển người lại, lấy di động của mình trên tủ đầu giường nhìn thoáng qua, mẹ, vậy mà đã mười một giờ bốn mươi sáu phút rồi! !

Còn có mười bốn phút chính là mười hai giờ giữa trưa rồi! !

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 648

Chương 650. Không phải lần đầu tiên 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ miễn cưỡng chống cánh tay ngồi dậy, chỉ cảm thấy đau nhức trên người càng thêm mãnh liệt.

Anh nước chanh... Căn bản chính là cầm thú! !

Ngày hôm qua cô cầu xin tha thứ như vậy, anh vậy mà nói cái gì cũng chưa từng có tha...

Thật sự là tức chết Bảo Bảo rồi! !

Tiểu Thỏ hơi chút xê dịch hai chân chính mình, miễn cưỡng để đi động chính mình đến bên giường, sau đó thăm dò nhìn thoáng qua dưới giường, dép lê của cô cũng không biết bị đá đến chỗ nào....

Ngay tại lúc Tiểu Thỏ định xuống giường tìm dép lê, cửa phòng Trình Chi Ngôn đột nhiên bị đẩy ra.

Một đạo bóng dáng thon dài gầy chập rỏi đi đến.

Tiểu Thỏ nheo lại ánh mắt, trong phòng có phần tối, rèm cửa sổ che lại, chỉ có một chút ánh mặt trời xuyên qua khe hở rèm cửa sổ chiếu rọi tiến vào.

Tiếp theo, rèm cửa sổ liền bị kéo ra toàn bộ, ánh mặt trời chói mắt rực rỡ nháy mắt rải đầy phòng ngủ.

Trong nháy mắt Tiểu Thỏ nhắm mắt lại, ánh sáng quá chói mắt làm cho ánh mắt cô trong khoảng thời gian ngắn có chút không quá thích ứng.

“Em ngủ dậy a.” Thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp hơi chút trong veo mà lạnh lùng vang lên tại cửa sổ bên cạnh.

Anh quay đầu lại nhìn Tiểu Thỏ ngồi ở trên giường, chần trên người cô trượt xuống đến trước ngực, lộ ra một mảnh dấu vết xanh tím loang lổ trên ngực, trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn phần nộn mang theo đỏ ửng vừa mới rời giường, dưới sự soi sáng của ánh mặt trời hiện ra óng ánh trong suốt.

Mà trên cánh tay nhỏ cô lộ ở bên ngoài chăn mền, một cái lại một cái dấu vết đỏ sậm đang lên án đêm qua anh có bao nhiêu điên cuồng.

Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy cổ họng chính mình căng thẳng, anh nhẹ nhàng ho hai tiếng, sau đó đi đến bên giường ngồi xuống, đưa tay vén tóc rơi bên tai cô đến sau tai, thanh âm ôn nhu nói: “Đã đói bụng sao, ngồi dậy ăn cơm trưa đi.”

Anh không đề cập tới ngược lại còn tốt, nhắc tới như vậy, nháy mắt Tiểu Thỏ lại cảm thấy bụng mình khó chịu.

“Đói. . .” Cô vẻ mặt đáng thương tội nghiệp nhìn Trình Chi Ngôn toàn thân thoải mái, thanh âm trầm thấp nói: “Vì sao buổi sáng anh không gọi em dậy a?”

“A.... . Em đại khái là đã quên ngày hôm qua chính mình ba giờ hơn ban đêm mới ngủ được đi? ?” Trình Chi Ngôn hướng tới cô mỉm cười, thanh âm nhân từ sung túc nói: “Buổi sáng anh dậy, ngược lại thuận tiện muốn gọi em dậy cùng nhau ăn điểm tâm, đáng tiếc, người nào đó thật sự ngủ như chết, dù cho anh đẩy như thế nào cũng bất động...”

“... ”

Chuyện ngày hôm qua ba giờ hơn ban đêm mới ngủ anh vậy mà cũng không biết xấu hổ nói! ?

Anh nếu là hơi chút tiết chế, em ngủ như chết sao! ?

Trong đôi mắt Tiểu Thỏ hết sức rõ ràng lên án những thứ tin tức này.

Trình Chi Ngôn cười cười, đưa tay sờ sờ đầu cô nói: “Cho nên, anh thật sự là không động em, liền chính mình dâng lên.”

Tiểu Thỏ nhìn anh một lúc lâu, sau đó thanh âm rầu rĩ hỏi: “Vì sao giống nhau đều là ba giờ hơn mới ngủ, anh là có thể dậy sớm như thế, còn bộ dáng toàn thân thoải mái?? Rõ ràng anh hao phí thể lực nhiều hơn so với em a...”

“A.... . Đại khái là nguyên nhân vì bình thường anh đều có rèn luyện??” Trình Chi Ngôn tùy ý cười cười, thanh âm ôn nhu nói: “Trái lại em, vẫn không như thế nào nhúc nhích, còn càng không ngừng kêu hô mệt, rõ ràng bắt đầu từ ngày mai theo anh cùng nhau chạy bộ sáng sớm đi.”

“Chạy gì? ? Chạy bộ sáng sớm? ?” Tiểu Thỏ vẻ mặt “Anh mưu sát vợ a” nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Liên hướng về phía anh lúc trời tối nhu cầu vô độ như vậy, anh cảm thấy buổi sáng em còn chạy bộ sáng sớm??”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 649

Chương 651. Rèn luyện sớm tối

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A....” Trình Chi Ngôn cẩn thận nghĩ nghĩ, sau đó hướng tới Tiểu Thỏ gật đầu nói: “Em nói có đạo lý, nếu nói như vậy, vậy mỗi lúc trời tối lại kéo dài thời gian một chút đi, tốt xấu đối với em mà nói, cái này coi như là rèn luyện rồi.”

!!!

Tiểu Thỏ tròn to mắt nhìn Trình Chi Ngôn.

Anh nói gì ?

Làm người có thể vô liêm sỉ như vậy sao??

Đại ca! !

Xin hỏi mặt của anh a? Anh không cần nó nữa sao?

“Có vấn đề gì sao? ” Trình Chi Ngôn một bộ dáng tâm tình tốt nhìn cô hỏi.

“Có. . .” Tiểu Thỏ thanh âm yếu ớt hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Em...Em quyết định em thức dậy chạy bộ sáng sớm đi.”

“Tốt lắm” Khóe môi Trình Chi Ngôn gọi lên một cái độ cong đẹp mắt, đối với cái lựa chọn này của Tiểu Thỏ hết sức hài lòng.

Vì thế Tiểu Thỏ eo mỗi lưng đau động tác gian nan bỏ đi ăn cơm trưa, sau khi lại nghỉ ngơi một buổi chiều, cảm giác đau nhức vẫn không có giảm bớt như cũ.

Chạng vạng, ăn xong cơm tối.

Tiểu Thỏ nằm úp sấp ở trên giường, vẫn không nhúc nhích, nhớ lại cảm giác đau nhức chẳng biết tại sao tháng trước kia, cùng hôm nay quả thực chính là gặp sự phụ a...

Trình Chi Ngôn mới vừa đi vào phòng liền thấy người nào đó giống như một khối băng hòa tan, diện tích đều đều ở trên giường.

Anh có chút buồn cười đi đến bên cạnh Tiểu Thỏ, đưa tay vỗ nhẹ nhẹ phía sau lưng của cô, thanh âm trầm giọng nói: “Em làm gì a? ”

“Mình tưởng...”

Tiểu Thỏ quay đầu lại, đôi mắt tràn đầy bi thương nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Vừa rồi Bách Khoa một chút, nghe nói mình tưởng trong yoga có thể giúp đỡ giảm bớt cảm giác đau nhức thân thể, cho nên lúc này em đang cố gắng mình tưởng...”

“A....” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, sau đó về mặt có vẻ dăm chiêu nhìn cô, thấp giọng nói: “Nếu nhớ không lầm mà nói, mình tưởng trong yoga hẳn là sau khi làm ra động tác tương ứng tiến hành đi?? Em liền vượt như vậy.... Nằm úp sấp ở chỗ này, hữu dụng sao??”

“Hiệu quả cũng không rõ ràng.” Tiểu Thỏ thờ dãi một hơi, ánh mắt ai oán nhìn anh nói: “Còn không đều là anh làm hại...”

Trình Chi Ngôn ngoéo khóe môi một cái, một đôi tay thon dài trắng nõn khẽ xoa phía sau lưng gầy yếu của cô, thần nhiên nói: “Anh có phải nên là có trách nhiệm đối với em hay không??”

Anh vừa nói vừa nhẹ nhàng xoa phía sau lưng của cô, lực đạo cùng độ mạnh yếu vừa đúng làm giảm bớt cảm giác đau nhức của cô.

Tiểu Thỏ nhất thời thờ ra một hơi nói: “Uh m . . Thật thoải mái . . Xuống chút nữa một chút...”

“Nơi này? ” Ngón tay Trình Chi Ngôn dọc theo phần lưng cô đi tới sau lưng cô, động tác nhẹ nhàng chậm chạp xoa giúp cô.

“Uh m . . Chính là chỗ đó. . .” Tiểu Thỏ nằm úp sấp ở trên giường, hưởng thụ Trình Chi Ngôn phục vụ, rốt cục cảm thấy lão thất lưng chính mình mệt mỏi cả ngày dễ chịu hơn.

Trình Chi Ngôn yên lặng xoa nhẹ eo giúp cô một hồi, ngón tay chậm rãi dọc theo hông của cô đi tới trên đùi cô, sau đó đầu ngón tay nhẹ nhàng dè.

“Ồi. . . Đau quá. . .” Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy chỗ đùi chính mình bị anh nhấn một cái như vậy đau nhức, càng thêm một mối.

“Nơi này? ” Trình Chi Ngôn không có bởi vì kháng nghị của cô mà giảm bớt độ mạnh yếu, anh tiếp tục ở chỗ Tiểu Thỏ cảm thấy đau nhức dè xuống một lát, Tiểu Thỏ đau gào khóc.

“Dừng tay. . . Ồi. . .Anh đừng xoa bóp. . . Chân của em đều đã đau chết rồi!!” Tiểu Thỏ cắn răng, toàn thân cô chỗ đau nhất chính là chân, trước mắt Trình Chi Ngôn vậy mà còn không hạ thủ lưu tình như vậy.

Chương 650

Chương 652. Rèn luyện sớm tối 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhưng mà năm phút đồng hồ đi qua.

Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ đột nhiên không có thanh âm, buồn cười hỏi: “Còn đau sao?”

“Không một mồi. . . Uh’ m. . .” Tiểu Thỏ thở phào nhẹ nhõm, cảm giác đau nhức toàn thân kia rốt cục biến mất hơn phân nửa, lúc này cô cảm giác tốt hơn nhiều.

“Không đau thì tốt.” Khóe môi Trình Chi Ngôn gọi lên tươi cười ý tứ không rõ, ngón tay lại tiếp tục đè xuống một lát, đột nhiên cúi người trầm thấp nói bên tai cô: “Vậy chúng ta có thể bắt đầu hoạt động hôm nay sao? ”

“Cái gì! ?Anh...”

Tiểu Thỏ về mặt kinh ngạc quay đầu, vừa mới nói một nửa cánh môi liền đã bị anh ngăn chặn.

“Ừm . . . Ừm ừm . . .”

Thân thể Trình Chi Ngôn phủ trên cô, lại bắt đầu một đêm vất vả cần cù cày cấy.

Buổi sáng sáu giờ, Tiểu Thỏ còn hạnh phúc găm chân gà trong giấc mộng, một đạo âm nhạc êm tai vang lên.

Tiểu Thỏ chuyển người lại, trong mộng mơ màng hơn một đạo giống như là tiếng nhạc, cô nhìn không được cảm khái, chân gà chiến này thật đúng là có tình điệu a...

Nhưng mà tiếng nhạc kia càng không ngừng lặp lại, quả thực chính là đơn khúc tuần hoàn một lần lại một lần.

Tiểu Thỏ rốt cục chịu không được lớn tiếng hô câu: “Ông chủ, có thể đổi bài hát không?”

Không người để ý cô. . .

Tiểu Thỏ vỗ bàn, cảm phấn đứng lên, đang chuẩn bị đi tìm ông chủ tính sổ, đột nhiên cảm thấy xúc cảm cái bàn này giống như không quá đúng.”

Bình thường cái bàn không đều là vừa lạnh lại cứng sao, như thế nào cái bàn này lại mềm vừa ấm a? ?

...

Trình Chi Ngôn về mặt không nói gì nhìn người nào đó đang ngủ không hiểu ra sao hô giờ bàn tay, lại quay đầu nhìn thoáng qua đồng hồ báo thức điện thoại di động cô không ngừng lặp lại, rốt cục không thể nhìn được nữa lắc lắc cô nói: “Tiểu Thỏ, rời giường!”

“Ừm . . . A? ?” Tiểu Thỏ mơ mơ màng màng mở to mắt, ánh mắt một hồi lâu mới nhìn rõ trên gương mặt trắng nõn Trình Chi Ngôn... Giống như có năm ngón tay tay ấn? ?”Anh nước chanh, mặt của anh làm sao vậy??”

“ . . .” Trình Chi Ngôn không nói gì nhìn cô, không nói gì.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, theo dõi mặt anh một lúc lâu, đột nhiên chuyển chính mình vừa rồi ở trong mộng chụp bàn chạy qua... A... Tựa vào! !

Sẽ không là kỳ thật cô chụp được mặt anh nước chanh đi?

Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng, về mặt xấu hổ nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Xấu hổ a. . . Vừa rồi đang nằm mơ.”

“Khí lực vẫn còn lớn.” Trình Chi Ngôn đưa tay nhẹ nhàng đụng đôi má mới vừa bị cô tát một cái, đôi mắt thâm thúy nói: “Xem ra thể lực cũng không tệ lắm, vậy thì rời giường cùng anh chạy bộ đi thôi.”

Cái gì?

Tiểu Thỏ nhảy mất sợ ngây người.

Sau hai giây cô cầm chân trong tay lôi kéo, che khuất mặt mình, nhắm mắt lại lẩm bẩm nói: “Em còn không có tỉnh ngủ, em còn không có tỉnh ngủ, nhất định là đang nằm mơ, nhất định là đang nằm mơ...”

Trình Chi Ngôn nheo đôi mắt trong suốt lại nhìn cô, sau một lúc lâu, khoe môi của anh gọi lên đường cong mờ, sau đó cúi người tới ghé vào bên tai Tiểu Thỏ trầm thấp nói: “Ngày hôm qua là em đáp ứng anh về sau mỗi ngày đều chạy bộ sáng sớm cùng anh...”

“Em cái gì cũng chưa nghe thấy, em cái gì cũng chưa nghe thấy...” Tiểu Thỏ tiếp tục nhắm mắt lại giả trang chính mình đang ngủ.

“A... . Kỳ thật em không muốn chạy bộ sáng sớm cũng là có thể...” Trình Chi Ngôn hơi chút xốc chân lên, nhìn cô đột nhiên mở đôi mắt, hướng tới cô mỉm cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 651

Chương 653. Rèn luyện sớm tối 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Thật sự sao? ?” Tiểu Thỏ mở to mắt, vẻ mặt kinh hãi nhìn anh.

“Uh'm” Trình Chi Ngôn cười gật gật đầu, thanh âm chậm rãi hướng tới cô gần từng chữ nói: “Không đi chạy bộ sáng sớm mà nói, chúng ta có thể làm vận động trên giường...”

Nghe thế, Tiểu Thỏ nhảy mất liền từ trên giường đã bật lên.

Cô để trần một đôi chân đứng ở trên mặt đất, duỗi thẳng lưng, làm cái hít sâu, thanh âm vui nói: “A, bây giờ ngày thời tiết thật tốt, thích hợp chạy bộ rồi !!”

Trình Chi Ngôn nghiêng tựa vào ở trên đầu giường, đôi mắt trong suốt mang theo tươi cười rõ ràng, liền thẳng tắp nhìn cô như vậy.

Đại khái là bị anh nhìn chăm chú có chút xấu hổ, Tiểu Thỏ phần nộ để hai cánh tay xuống, trong thanh âm mang theo một tia gắt giọng: “Anh rốt cuộc dậy hay không đứng dậy a, còn không chạy bộ hả ? ?”

“Dậy...” Trình Chi Ngôn chậm rãi từ từ xốc chân rời giường.

Nửa giờ sau, trên đường chạy điền kinh sân thể dục thành phố Z, Tiểu Thỏ mặc T-shirt và quần đùi, thở hồng hển lấy tốc độ ốc sên chậm rãi di động tới phía trước ở trên đường chạy.

Rốt cục, lúc Trình Chi Ngôn vượt qua cô lần thứ N, Tiểu Thỏ một môi vuron cánh tay ra, túm chặt góc áo Trình Chi Ngôn, không kịp thở hỏi: “Anh nước chanh...Em..Em có thể nghỉ ngơi một hồi sao? ?”

“Em chạy mấy vòng rồi hả ??” Trình Chi Ngôn thả chậm tốc độ, đi theo bên cạnh Tiểu Thỏ, chậm rãi di động tới phía trước.

“Bốn vòng rồi. . .” Tiểu Thỏ cảm thấy chính mình thở gấp, không kém con chó rồi.

“Mới chạy bốn vòng em bỏ chạy rồi hả ? ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày, vẻ mặt buồn cười nhìn cô nói: “Anh nhớ rõ lúc trước có người còn tham gia đại hội thể dục thể thao trường học chạy một ngàn năm trăm mét.”

“Lúc ấy tuổi trẻ. . . Hiện tại già rồi...” Tiểu Thỏ thật sự là chạy không nổi, dứt khoát liền ngừng lại, vừa đi về phía trước vừa nhìn Trình Chi Ngôn đi theo bên cạnh mình, thở nói: “Hơn nữa. . . Đêm qua. . .”

Lời của cô đột nhiên liền dừng lại.

Nghĩ tới cảnh đêm qua vẫn lại là làm cho cô nhin không được tìm đập rợn lên...

Đều do người nào đó nói cái gì muốn rèn luyện thể lực của cô, không muốn cho cô ở trên...

Kết quả càng làm cho cô một môi gần chết.

Trình Chi Ngôn nhìn trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn kia bởi vì chạy bộ mà che kín đồ ửng, nhìn nhìn lại bộ dáng cô thờ hờn hển, cuối cùng lòng từ bi gật đầu nói: “Được rồi, cho phép em nghỉ ngơi một hồi, thuận tiện giúp anh mua bình nước.”

“Tạ chủ long ân! !” Tiểu Thỏ nghe thế làm tư thế khấu tạ hoàng thượng trong phim truyền hình, sau đó liền chạy giống như bay.

“...”

Trình Chi Ngôn nheo lại đôi mắt, nhìn bóng lưng cô nháy mắt biến mất, trong lòng yên lặng nhớ lại, xem bộ dạng này, thể lực vẫn lại là dồi dào sao.... Xem ra cường độ vận động buổi tối có thể lại thêm lớn một chút....

Bên này Tiểu Thỏ rất không dễ dàng từ sân điền kinh trốn chạy ra, liền lao đảo ra công sân thể dục.

Đối diện đường cái vừa lúc có một quán tiện lợi, nhớ tới Trình Chi Ngôn nói muốn thuận tiện giúp anh mang bình nước, Tiểu Thỏ trực tiếp thẳng hướng tới cửa hàng tiện lợi kia đi qua.

Tiểu Thỏ mới vừa đi đến cửa tiệm tiện lợi, hai cánh cửa thủy tinh kia tự động mở ra, bên trong một trận gió lạnh điều hòa thổi ra, nháy mắt làm cho Tiểu Thỏ đầu đầy mồ hôi cảm thấy được mát mẻ không ít.

Bởi vì hôm nay là thời gian làm việc, lại đúng lúc là hơn bảy giờ buổi sáng, người đi làm phụ cận đi ngang qua cửa hàng tiện lợi đều đã thuận tiện tiến vào mua bữa sáng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 652

Chương 654. Rèn luyện sớm tối 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua người xếp hàng chờ tính tiền ở quầy thu ngân, thề lưỡi, vội vàng chạy đến khu đồ uống, cầm hai chai đồ uống vận động liền trở lại xếp hàng tính tiền.

Ngay tại lúc cô chờ tính tiền chán đến chết đột nhiên một người đưa tay vỗ nhẹ nhẹ trên bờ vai cô một chút.

“Bạch Tiểu Thỏ.” Một đạo thanh âm vang lên sau lưng cô.

Tiểu Thỏ quay đầu, liếc mắt một cái liền thấy Tiểu Hàm đứng sau lưng mình.

“Tiểu Hàm? ?” Tiểu Thỏ vẻ mặt kinh ngạc nhìn anh nói: “Thực khéo a, cậu cũng tới mua đồ sao? ?”

“Nhà tớ ở tiểu khu bên cạnh cái này, tớ xuống mua điểm tâm” Tiểu Hàm hướng tới Tiểu Thỏ nở nụ cười một phen, sau đó nhìn cô bộ dáng toàn thân đồ thể thao, kỳ quái nói: “Cậu là tới sân thể dục vận động sao? ?”

“Đúng a...Tớ... Tớ chạy bộ sáng sớm. . .” Tiểu Thỏ nghĩ một chút chính mình mới vừa chạy ba vòng, nhất thời có chút chột dạ hướng tới anh nói.

“Chạy bộ sáng sớm?” Tiểu Hàm hơi run sợ một phen, lập tức cười nói: “Nhìn không ra, cậu nhiệt tình yêu thương vận động như vậy a, nhưng mà tớ nhớ rõ, thời điểm đại hội thể dục thể thao trường học cao nhất, cậu và Trình Thi Đồng cùng nhau tham gia chạy một ngàn năm trăm mét a, còn xếp hạng a.”

“Cái này. . . Chuyện cũ không cần nhắc lại...” Tiểu Thỏ đưa tay lau mồ hôi trên trán, có chút xấu hổ hướng tới Tiểu Hàm cười cười.

Tiểu Hàm nhìn cô cười cười, sau đó thanh âm thanh nhuận hỏi: “Mỗi ngày cậu đều tới chạy bộ sao? ?”

Tiểu Thỏ gật gật đầu, vẻ mặt bất đắc dĩ hướng tới Tiểu Hàm nói: “Đúng... Phòng chừng về sau mỗi ngày tớ đều tới chạy bộ.”

“Vậy có rảnh mà nói, cùng nhau chạy đi.” Tiểu Hàm trầm mặc một phen, cuối cùng nổi lên dũng khí hướng tới cô nói.

“A. . .Được, nhưng mà... Cái kia...Thầy giáo Trình cũng ở đó.”

“Trình Chi Ngôn?”

“Uh`m.”

“Anh cậu??”

“Cái này. . .” Tiểu Thỏ đưa tay lại lau mồ hôi trên trán một cái, mặc dù lần trước Trình Chi Ngôn nói chính mình là anh của cô...

Nhưng mà. . . Trên thực tế, hai người bọn họ căn bản là không phải anh em a...

“Vậy anh cậu sẽ để ý tới và cậu cùng nhau chạy bộ sao? ” Tiểu Hàm nhớ tới địch ý Trình Chi Ngôn với chính mình trước kia, chần chờ một phen, vẫn lại là mở miệng hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“Cái này... Đại khái... Hẳn không để ý đi. . .”

Trong giọng nói Tiểu Thỏ có một tia không xác định.

“Thật tốt quá, vậy buổi sáng ngày mai chúng ta gặp ngay tại cửa sân thể dục, đúng rồi, cậu chạy bộ mấy giờ a?” Khuôn mặt thanh tú Tiểu Hàm nhất thời hiện ra một tia cao hứng.

“6 giờ rưỡi.”

“OK. Sáng mai 6 giờ rưỡi gặp.”

“Được...” Sau khi Tiểu Thỏ lên tiếng lại nói một hồi cùng Tiểu Hàm, liền đến phiên cô xếp hàng giao tiền rồi.

Mua xong, lại nói lời từ biệt cùng Tiểu Hàm, trong tay Tiểu Thỏ ôm hai chai đồ uống vận động kia, hướng tới sân thể dục chạy tới.

Ánh mặt trời sáng sớm ở trên bầu trời xanh thẫm phát ra ánh sáng rực rỡ chói mắt.

Trong không khí ngày mùa hè nổi lơ lửng vị kem cùng dưa hấu, thời tiết như vậy, nhiệt độ như vậy, Tiểu Thỏ đột nhiên cảm thấy, giống như lần đầu tiên cô thấy Trình Chi Ngôn.

Cô chậm rãi từ từ đi trở về sân điền kinh, nhìn màu đỏ trên đường chạy thoáng hiện bóng dáng màu trắng.

Mười lăm năm trước, lần đầu tiên cô nhìn thấy anh, anh cũng mặc toàn thân áo somi màu trắng, da thịt đôi má trắng nõn thanh tú giống như ngọc gốm sứ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Góc Nghéch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 653

Chương 655. Rèn luyện sớm tối 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Anh từ trên cầu thang chậm rãi đi xuống, tư thế tao nhã giống như lá sen xanh tươi bước chậm, cái thời điểm kia, ngoài cửa sổ, cũng là ánh mặt trời sáng lạn chói mắt chiếu sáng ở trên thân anh như vậy, giống như cho anh một tầng vàng sáng mộng lung.

Tiểu Thỏ xa xa nhìn anh, đột nhiên phát hiện thời gian mười lăm năm giống như trong nháy mắt vụt qua, nháy mắt cô cùng Trình Chi Ngôn liền đều đã trưởng thành.

Anh vẫn thanh tú đẹp trai như cũ, chỉ là hình dáng càng thêm rõ ràng góc cạnh một chút, mà cô cũng vẫn lại là trước sau như một thích anh, đuổi theo mỗi một dấu chân của anh.

Trình Chi Ngôn ở lúc Tiểu Thỏ mua đồ uống, lại vòng quanh sân thể dục chạy vài vòng, lúc này mới chậm rãi ngừng lại.

Bên cạnh sân thể dục thoáng hiện bóng dáng xinh đẹp bỗng nhiên hấp dẫn chú ý của anh.

Ánh mắt Trình Chi Ngôn hướng tới bóng dáng kia nhìn qua, chỉ thấy bộ dáng Tiểu Thỏ đang vẻ mặt cười đứng ở bên cạnh rào chắn, trong lòng ôm hai chai đồ uống vận động, ánh mắt chuyên chú nhìn chăm chăm chính mình.

Anh nhìn không được cười cười, chậm rãi hướng tới Tiểu Thỏ đi tới.

Đến lúc anh đi vào, Tiểu Thỏ mới nhìn đến mồ hôi trên người anh sớm đã thấm ẩm ướt toàn bộ quần áo rồi.

“Anh nước chanh, cho, đồ uống của anh.” Tiểu Thỏ vội vàng cầm đồ uống trong tay đưa cho Trình Chi Ngôn.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, đưa tay tiếp nhận đồ uống trong tay cô, xoay vặn mở, ngửa đầu sau khi uống vài hớp, trong ánh mắt mang theo mỉm cười nhìn cô hỏi: “Nghỉ ngơi tốt rồi hả? Muốn lại đi chạy vài vòng hay không?”

“...”

Tiểu Thỏ nghe thế trong nháy mắt liền suy sụp.

“Không cần a, em còn không có tốt, thật sự, cái kia... Chân của em vẫn lại là cực kỳ đau a...”

“A.... . . Nếu là không vận động mà nói, chân sẽ càng đau, chạy bộ nhiều rất nhanh liền không mệt mỏi.” Trình Chi Ngôn vẻ mặt ý cười nhợt nhạt nhìn cô nói.

“Anh nước chanh. . .” Tiểu Thỏ vẻ mặt cầu xin ngẩng đầu lên nhìn anh, đáng thương tội nghiệp nói: “Cầu buông tha.”

“A. . .” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nở nụ cười một phen, sau đó thanh âm trầm giọng nói: “Được rồi, hôm nay hãy bỏ qua em, nhưng mà ngày mai, em cũng không thể chỉ chạy ba vòng liền kết thúc.”

Ngày mai? ?

Tiểu Thỏ đột nhiên nhớ tới chuyện vừa rồi đi cửa hàng tiện lợi gặp được Tiểu Hàm.

Chân chờ hai giây, cô quyết định vẫn lại là không cần đem chuyện Tiểu Hàm nói cho Trình Chi Ngôn, nếu không nghe lời, một cái hủ dấm chua nào đấy tối hôm nay muốn hành hạ cô càng nghiêm trọng rồi.

“Đi thôi, đi ăn chút gì đó.” Trình Chi Ngôn đứng ở bên cạnh Tiểu Thỏ nghỉ ngơi một hồi, sau đó đưa tay sờ sờ đầu cô, trầm giọng hướng tới cô nói.

“Được.” Tiểu Thỏ vội vàng gật gật đầu, chỉ hy vọng có thể nhanh rời khỏi sân điền kinh.

Sáu giờ ba mươi phút, sáng sớm ngày hôm sau.

Trình Chi Ngôn mang theo Tiểu Thỏ đứng giờ xuất hiện tại cửa sân thể dục.

Nhưng mà khiến Trình Chi Ngôn không thể tưởng được là, bọn họ vậy mà gặp Tiểu Hàm toàn thân đồ thể thao tại cửa sân thể dục.

Mà cái thiếu niên mặc quần áo thể thao toàn thân màu xanh biển kia hiển nhiên đã chờ lâu.

Tiểu Hàm đứng ở cửa sân thể dục, thấy Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ hướng tới bên này đi tới, liền hướng tới bọn họ vẫy vẫy tay, cười nói: “Tiểu Thỏ, buổi sáng tốt lành! !”

“Buổi sáng tốt lành.” Tiểu Thỏ hướng tới Tiểu Hàm gật gật đầu, sau đó thật cẩn thận quay đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn đứng ở bên cạnh mình.

A.... . .

Giờ phút này mặt anh nước chanh không chút thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 654

Chương 656. Cũng không phải anh

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Thầy giáo Trình, buổi sáng tốt lành.” Tiểu Hàm cùng Tiểu Thỏ chào xong, quay đầu lại hướng tới Trình Chi Ngôn cười cười, nói một tiếng.

“Sớm.” Trình Chi Ngôn vẻ mặt lạnh nhạt hướng tới anh gật gật đầu, sau đó sửa đúng anh nói: “Xin lỗi, hiện tại tôi đã không phải giáo viên rồi.”

? ?

Tiểu Hàm về mặt nghỉ hoặc nhìn anh.

“Cái kia, anh nước chanh đã từ chức rồi...” Tiểu Thỏ vội vàng ở bên cạnh hướng tới Tiểu Hàm giải thích nói: “Tháng chín anh muốn đi nghiên cứu sinh rồi.”

“Vậy sao?” Tiểu Hàm ngó ra một phen, sau đó hướng tới Trình Chi Ngôn cười nói: “Tôi đây nên cùng như Tiểu Thỏ, gọi anh là anh nước chanh sao? ”

“Cậu gọi tôi Trình Chi Ngôn là được.” Trình Chi Ngôn cúi đầu híp một đôi mắt trong suốt nhìn lướt qua Tiểu Thỏ đứng ở bên cạnh mình.

Tiểu Thỏ nhất thời cảm thấy trên thân mình giống như có một trận gió lạnh thổi qua.

“Uh’ m . . . Kia . . . Chúng ta cùng nhau chạy bộ đi.” Tiểu Hàm chần chờ một phen, cuối cùng cảm thấy gọi thẳng họ và tên Trình Chi Ngôn không tốt lắm, vì thế liền vội thay đổi một cái đề tài.

“Ha ha ha ha . . . Đi thôi đi thôi, thật khéo a, Tiểu Hàm, cậu cũng tới chạy bộ.” Tiểu Thỏ vội vàng cười ha ha, phụ giúp Trình Chi Ngôn hướng tới phương hướng sân điền kinh đi.

“Đúng a, không phải ngày hôm qua chúng ta hẹn rồi sao?”

Tiểu Hàm mỉm cười, thuận miệng hướng tới Tiểu Thỏ nói.

Không khí xung quanh trong nháy mắt ngưng trệ.

Tiểu Thỏ cảm thấy ánh mắt Trình Chi Ngôn tựa hồ vừa mới như có như không lờm trên thân mình, nhưng mà chờ cô ngẩng đầu nhìn lại phát hiện sắc mặt anh vẫn như cũ.

Vào sân điền kinh, Tiểu Thỏ làm hoạt động chuẩn bị một phen, liền trên đường chạy bắt đầu chạy.

Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Hàm một trước một sau xuất phát, Tiểu Thỏ phía trước đầu vào đáy chạy.

Chỉ là...

Tiểu Thỏ vụng trộm ngắm Trình Chi Ngôn một cái, sắc mặt anh nước chanh giống như không phải tốt a....

Anh sẽ không tức giận đi...

Ai . . . Sớm biết chính mình ngày hôm qua hẳn là nói cho chuyện Tiểu Hàm trước, như vậy tốt xấu cũng có chuẩn bị tâm lý...

Tiểu Thỏ chậm rãi từ từ chạy ở trên đường băng, trong lòng một hồi ngẫm lại cái này, một hồi ngẫm lại cái kia, hoàn toàn không có chú ý tới hai người phía trước cô đã bắt đầu âm thầm phân cao thấp.

Ngay từ đầu vốn là Trình Chi Ngôn chạy ở phía trước Tiểu Hàm, nhưng mà chớp lát Tiểu Hàm liền đuổi theo vượt qua Trình Chi Ngôn.

Tiếp theo, Trình Chi Ngôn lại âm thầm tốc độ nhanh hơn đuổi theo Tiểu Hàm.

Tiểu Thỏ mới vừa chạy một vòng lại cảm thấy hai người kia giống như đã vượt qua cô hai lần rồi...

Màu đỏ trên đường băng, Trình Chi Ngôn mặc quần áo thể thao toàn thân màu trắng cùng Tiểu Hàm mặc toàn thân quần áo thể thao màu xanh da trời, khoảng cách bóng dáng rất gần, hai người cơ hồ là song song chạy về phía trước, nhưng mà nếu nhìn kỹ vẫn lại là Trình Chi Ngôn hơi chút dẫn đầu Tiểu Hàm.

Tiểu Thỏ chạy đến vòng thứ hai rốt cục phát hiện không thích hợp.

Như thế nào anh nước chanh cùng Tiểu Hàm càng chạy càng nhanh a? ?

Không phải nói tới cùng nhau rèn luyện sao, cũng không phải trận đấu, chạy nhanh như vậy để làm chi nha! ?

Vài vòng phía trước, Trình Chi Ngôn ưu thế dẫn đầu Tiểu Hàm, Tiểu Hàm cũng gắt gao theo sát sau lưng anh.

Song khi gia tăng vài vòng rồi, khoảng cách Tiểu Hàm cùng Trình Chi Ngôn càng lúc càng lớn.

Dù sao tròn một năm cấp ba này, vì thi vào trường đại học, trường học đem lớp thể dục, hoạt động thể dục không quan trọng các loại toàn bộ hủy bỏ hết.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 655

Chương 657. Cũng không phải anh 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cho nên đối với Tiểu Hàm thật lâu không có rèn luyện mà nói, có thể bảo trì cơ hồ là tốc độ giống nhau cùng Trình Chi Ngôn vài vòng ở phía trước kia đã rất khó được.

Đại khái chạy đến vòng thứ mười, Tiểu Hàm rốt cục không chạy nữa, bước chân của anh càng ngày càng chậm, càng ngày càng trầm, tốc độ cũng dần dần theo sát tốc độ ốc sên bò của Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ sớm đã buông tha chạy bộ đứng ở bên sân nhìn hai người bọn họ, rốt cục nhìn không được mở miệng hướng tới bọn họ hô: “Hai người chạy xong sao? Muốn uống chút đồ uống hay không? ”

Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn về bên sân nhìn qua, Tiểu Thỏ vậy mà không biết cái thời điểm nào đã lấy lòng ba bình đồ uống đứng ở nơi đó.

Anh lại nhìn thoáng qua Tiểu Hàm cách chính mình rất xa, rốt cục cũng thả chậm tốc độ.

Tiểu Thỏ cầm hai chai đồ uống trong tay đưa cho Tiểu Hàm cùng Trình Chi Ngôn, sau đó cười hi hi nói: “Hai người cũng quá lợi hại, vậy mà lấy tốc độ nhanh như vậy chạy mười vòng.”

Trình Chi Ngôn liếc cô một cái, cầm lấy đồ uống trong tay uống một ngụm nói: “Đúng, không giống người nào đó, tốc độ chậm liền thôi, ngay cả bốn vòng đều đã kiên trì chẳng được.”

“Ha ha ha. . .Em.... Không phải chân còn đau được chứ....” Tiểu Thỏ có chút phần nộ cười cười, đưa tay gỡ gỡ đầu chính mình, đỏ mặt xấu hổ nói.

Tiểu Hàm ở bên cạnh nghỉ ngơi một hồi lâu mới thở gấp, anh nhìn về phía Trình Chi Ngôn, nhìn không được nghi hoặc nói: “Trình. . . Thề lực thấy, luôn luôn tốt như vậy sao? ”

“Đây với anh mà nói chỉ là chút nhỏ.... Anh còn có lúc càng biến thái....” Tiểu Thỏ nhìn không được thề lưỡi, hướng tới Tiểu Hàm nói.

Suy nghĩ đến người nào đó đến buổi tối liền đòi hỏi tiết tấu vô độ.... Khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn Tiểu Thỏ nháy mắt liền đỏ.

Tiểu Hàm trầm mặc chốc lát, sau đó ngẩng đầu lên, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Tiểu Thỏ hỏi: “Bạn học Bạch Tiểu Thỏ, nếu như tương lai có một ngày tớ cũng trở nên ưu tú giống anh cậu... Suy xét một phen làm bạn gái của tớ được không?”

...

...

Những lời này ra khỏi miệng, xung quanh một mảnh im ắng.

Một người nói chuyện đều không có.

Tiểu Thỏ mở to đôi mắt trắng tấp nhìn Tiểu Hàm một lúc lâu, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên như thế nào trả lời anh mới tốt.

Ngay tại thời điểm cô khó xử, một cái bàn tay thon dài trắng nõn nhẹ nhàng khoát lên trên bờ vai cô, sau đó cô liền nghe được thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp mà dò dẫm từ tính nhân nhạ vang lên trên đỉnh đầu của cô nói: “Thật có lỗi, cô là bạn gái của tôi.”

....

...

An tĩnh.

So với vừa rồi càng thêm yên tĩnh nháy mắt bao phủ bọn họ.

Tiểu Hàm vẻ mặt không dám tin nhìn Trình Chi Ngôn, sau một lúc lâu trong thanh âm tràn đầy nghi hoặc hướng tới anh hỏi: “Anh... Không phải ở đại hội toàn bộ trường học nói anh là anh trai Tiểu Thỏ. . Sao? ”

“Đúng a.” Trình Chi Ngôn vẻ mặt đương nhiên nhìn anh, khẽ gật đầu nói: “Cô quả thật gọi tôi anh nước chanh.”

Thanh âm Trình Chi Ngôn dừng một chút, khóe môi chậm rãi gợi lên đường cong mờ tiếp tục nói: “Nhưng mà tôi cũng không có nói hai người chúng tôi

là anh em ruột”

“...”

Tiểu Hàm mở to hai mắt nhìn, ánh mắt chuyển đổi vài vòng trên người Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ, lắp bắp hỏi: “VẬY... Những cái ảnh chụp cột thông cáo này... Là chuyện gì xảy ra. . .”

“Những cái ảnh chụp này đều là thật sự.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt cười cười, thanh âm trầm thấp nói: “Hai người chúng tôi quả thật từ nhỏ cùng nhau lớn lên.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 656

Chương 658. Cũng không phải anh 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Chi là giữa tôi và cô ấy cũng không có quan hệ huyết thống”

“...” Tiểu Hàm nghe lời Trình Chi Ngôn nói, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên làm phản ứng gì.

“Đào góc tường người khác, cũng không phải là một chuyện tốt.” Trình Chi Ngôn tiếp tục hướng tới Tiểu Hàm cười cười nói: “Con gái tốt trên đời nhiều như vậy, cậu cần gì chỉ nhìn chăm chăm một người nhà tôi a?”

“...”

“Chúng tôi đi về trước.” Trình Chi Ngôn không đợi Tiểu Hàm trả lời liền ôm bà vai Tiểu Thỏ lập tức đi tới.

Tiểu Thỏ núp ở trong lòng Trình Chi Ngôn, quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Hàm vẫn đứng dưới ánh mặt trời chói chang như cũ, nhìn không được thấp giọng hỏi: “Anh nước chanh, anh nói như vậy. . . Được chứ. . .”

“Chẳng thế thì sao? ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi cúi đầu, đôi mắt trong suốt thẳng tắp nhìn Tiểu Thỏ, khóe môi đã đã không có ý cười: “Chẳng lẽ em không nên giải thích cùng anh một phen, ngày hôm qua liên hện cùng nhau chạy bộ là chuyện gì xảy ra sao? ?”

“Cái này. . .” Tiểu Thỏ đưa tay lau mồ hôi trên trán chính mình, nhìn nhìn lại ánh mắt Trình Chi Ngôn, trong lòng nhất thời dâng lên một cỗ dự cảm bất hảo không tốt.

Quả nhiên.

Vào lúc ban đêm, Tiểu Thỏ trải qua bão táp mãnh liệt nhất đời người.

Mà trận bão táp này dẫn đến hậu quả trực tiếp, đó là sáu giờ sáng ngày thứ hai Trình Chi Ngôn vô luận gọi cô như thế nào đều đã kêu không đứng dậy.

Mãi cho đến giữa trưa, Tiểu Thỏ mới yếu ớt tỉnh lại.

Cô đưa tay tìm di động, mở to mắt nhìn một phen, đã là hơn mười hai giờ rồi. . .

Trên di động có ba cái cuộc gọi nhờ của Trình Thi Đồng, còn có vài tin nhắn chưa đọc.

Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua tin nhắn, toàn bộ đều là quảng cáo, chỉ trừ bỏ một cái là dự báo thời tiết.

Vì thế, cô kéo dây số Trình Thi Đồng, gọi qua.

Sau khi điện thoại vang hai tiếng, Trình Thi Đồng liền nghe, mở đầu chính là hướng tới Tiểu Thỏ mắng một chập: “Cậu người xát tay, chết người nào vậy, vì sao không tiếp điện thoại tớ? Chính cậu nhìn xem, chín giờ tớ gọi cho cậu, cậu không nghe, tớ nghĩ cậu đang ngủ, quá một giờ lại gọi cho cậu, cậu lại không nghe, đặc biệt hơn mười một giờ gọi cho cậu, cậu vẫn không nghe như cũ, nói! Cậu lêu lổng chỗ nào, có phải ăn tìm gấu mật hổ hay không, cũng dám từ chối không nghe điện thoại tớ rồi hả ? ?”

Tiểu Thỏ đưa điện thoại di động cách lỗ tai mình một mét, chờ Trình Thi Đồng mắng không sai biệt lắm, mới nghiêng dựa ở trên giường, lười biếng nói: “Cái gì lêu lổng chỗ nào a, tớ không phải mới vừa tỉnh lại sao, vừa thấy cuộc gọi nhờ của cậu lập tức liền gọi cho cậu.”

“Cậu mới vừa tỉnh! ?” Trình Thi Đồng vì hơi run sợ một phen, ngẩng đầu nhìn thoáng qua đồng hồ trên tường, hướng tới Tiểu Thỏ quát: “Hiện tại đều đã đặc biệt hơn mười hai giờ, cậu nói cho tớ biết cậu mới vừa tỉnh, đêm qua cậu đi chỗ nào, bắt kẻ trộm hay là làm trộm a? ?”

“Ai. . . Đêm qua. . . Một lời khó nói hết a. . .” Tiểu Thỏ vừa nghe Trình Thi Đồng nhắc tới đêm qua, liền ả ả cảm thấy chính mình lại bắt đầu eo mỗi lưng đau chân rút gân.

“Có cái gì một lời khó nói hết, cậu không phải đi làm trộm, chẳng lẽ cậu là...” Trình Thi Đồng nói một nửa đột nhiên như là nhớ tới cái gì một dạng, thanh âm bén nhọn mà hưng phấn hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Bạch Tiểu Thỏ, có phải cậu cho chú nhỏ thượng rồi hay không?? Cho nên hôm nay cậu mới ngủ đến bây giờ còn không có rời giường! ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 657

Chương 659. Cũng không phải anh 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ nghe lời Trình Thi Đồng nói, nhin không được đầu đầy hắc tuyến nói: “Lão Nhân Gia có thể hơi chút nói uyển chuyển một chút sao? ?”

“Uyển chuyển cái gì nha, tớ sợ tớ nói quá uyển chuyển cậu nghe không hiểu a.” Trình Thi Đồng bỗng nhiên hưng phấn lên, cô bát quái hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Mau, nói cho tớ biết, cậu rốt cuộc là khi nào thì đem chú nhỏ tới tay? ? Còn có, mau nói một câu, cảm giác như thế nào, có phải hay không thật sự cùng trong sách viết một dạng, ngọc tiên ngọc tử địa? ?”

“...”

Tiểu Thỏ đột nhiên vô cùng hối hận chính mình gọi lại cú điện thoại cho Trình Thi Đồng.

Trình Thi Đồng đợi hồi lâu phát hiện bên kia điện thoại không ai nói chuyện, nhin không được lại hướng tới cô thúc giục nói: “Tiểu Thỏ, cậu làm gì a, nói chuyện a, tỷ tỷ vừa rồi hỏi cậu những cái vấn đề này cậu nghe thấy được không a? ?”

“Nghe thấy được. . .” Thanh âm Tiểu Thỏ yếu ớt trả lời, “Nhưng mà thật sự tớ không biết nên trả lời cậu như thế nào....”

“A.... . . Có phải chú nhỏ bên cạnh cậu hay không?? Có phải hiện tại cậu không quá thuận tiện nói chuyện hay không??” Trình Thi Đồng chớp mắt, nháy mắt liền đã giúp Tiểu Thỏ suy nghĩ N cái cảnh tượng giờ phút này cô không tốt lắm trả lời, “Vây buổi tối cậu ra ngoài tụ hội nói cho tớ biết, hai người chúng ta vùng trộm nói chuyện thêm?”

“Buổi tối? ? Tụ hội? ?” Tiểu Thỏ ngớ ra một phen, sau đó thanh âm yếu ớt hỏi: “Tụ hội cái gì, như thế nào lại có tụ hội a? ?”

“Có phải cậu u mê hay không? Lần trước bạn học lớp chúng ta tụ hội, lần này phía chính phủ tụ hội a, tối hôm nay chú nhỏ tớ cũng thầy giáo Trình chúng ta, chú cũng sẽ đi, cậu đã quên? ?” Trình Thi Đồng đối với Tiểu Thỏ phản ứng chậm nửa nhịp đã thói quen cơ bản rồi.

“...”

Lại là tụ hội a. . . Kia chẳng phải là vừa muốn uống rượu? ?

Uống rượu xong. . .

Trời ạ. . .

Cô có thể lại đi sàm sỡ Trình Chi Ngôn hay không??

Tiểu Thỏ đột nhiên cảm thấy đời người khắp nơi đều là vực sâu tuyệt vọng a. . .

“Nhưng mà tớ nói cho cậu một bí mật a.” Trình Thi Đồng nói xong đột nhiên đề thấp thanh âm hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Bạn học lớp chúng ta đều đã chuẩn bị kỹ càng, muốn trút cho chú nhỏ gục xuống, tớ đã nói cho cậu trước tiên, đến lúc đó cậu trăm ngàn lần đừng đau lòng.”

“...”

Quá tuyệt vời, bên trong vực sâu tuyệt vọng còn cắm đầy dao nhọn...

Tiểu Thỏ đưa tay đỡ trán chính mình, chỉ cảm thấy đời người mảnh hắc ám

Cùng Trình Thi Đồng nói một hồi, Tiểu Thỏ liền tính toán rồi giở giường vệ sinh cá nhân.

Nhưng mà lúc cô đang đứng trong phòng vệ sinh đánh răng, thanh âm Trình Chi Ngôn trong veo mà lạnh lùng bỗng nhiên vang lên sau lưng cô: “Em rời giường rồi hả ? ?”

“Uh`m? ?” Tiểu Thỏ miệng tràn đầy bọt quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn, anh đang tà tà tựa vào ở trên khung cửa, đôi mắt trong suốt cười như không cười nhìn cô nói: “Nhìn em buổi sáng gọi như thế nào cũng bất tỉnh, anh còn tưởng rằng em muốn ngủ thẳng gần tới.”

“...”

Tiểu Thỏ dùng lực liếc anh một cái, quay đầu lại uống một ngụm nước, đem bọt trong miệng phun đi, lúc này mới hướng tới Trình Chi Ngôn mở miệng nói: “Anh còn không biết xấu hổ nói, đêm qua rốt cuộc là ai hại em hôm nay không dậy nổi giường! ?”

“Uh`m . . Là anh.” Trình Chi Ngôn âm thầm cười, hướng tới cô cực kỳ nghiêm túc thừa nhận nói.

“...”

Mắt thấy người nào đó vô liêm sỉ thừa nhận như vậy, Tiểu Thỏ ngược lại không biết nên nói cái gì đó mới tốt.

“Tối hôm nay, lớp chúng ta có tụ hội em có biết đi? ?” Trình Chi Ngôn thấy cô không nói lời nào, liền mở miệng hướng tới cô hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 658

Chương 660. Cũng không phải anh 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m . . Biết. . . Trình Thi Đồng mới vừa gọi điện thoại nhắc nhở em rồi.” Tiểu Thỏ vẻ mặt sống không bằng chết nhìn Trình Chi Ngôn trả lời.

“Cảnh cáo em buổi tối không được uống rượu.” Đôi mắt Trình Chi Ngôn trong suốt tách ra một tia nguy hiểm.

“...”

Tiểu Thỏ gật gật khoe miệng, so sánh tương đối, anh càng nên là lo lắng chính anh đi..

“Không nói lời nào là muốn yên lặng kháng nghị sao? ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày, tăng thêm ngữ khí hướng tới Tiểu Thỏ hỏi.

“Không có, em bảo đảm không uống rượu! ! Không uống rượu! !” Tiểu Thỏ khấn trương giơ tay lên, hướng tới Trình Chi Ngôn thề nói.

“Tốt lắm.”

Trình Chi Ngôn vừa lòng liền gật gật đầu, nhìn kiểu tóc cô ngủ xoã tung, xoay người vừa đi ra ngoài vừa nhắc nhở: “Nhanh rửa mặt chải đầu xuống ăn cơm trưa.”

“A.... . .”

- - -

Buổi tối, lớp học Trình Chi Ngôn bọn họ đặt trong khách sạn, tổng cộng hơn năm mươi bạn học ngồi trọn vẹn năm cái bàn tròn, mỗi một cái bàn đều đã không còn chỗ ngồi.

Trình Chi Ngôn ngồi ở trên cái bàn tròn chính giữa, bên cạnh bị sắp xếp bạn học nam có thể uống nhất lớp học.

Học sinh nữ lớp Tiểu Thỏ tổng cộng mười mấy người, đủ một bàn liền ngồi xuống, còn lại bốn bàn tất cả đều là nam sinh.

Sau khi tiệc rượu bắt đầu, nam sinh bắt đầu ồn ào mời rượu cho chủ nhiệm lớp, hơn nữa còn là từng bước từng bước xếp hàng đi mời.

Trình Chi Ngôn vững vàng ngồi ở trên chỗ ngồi của mình, đôi mắt trong suốt mang theo một tia ý cười nhợt nhạt nhìn các học sinh trước mắt này, mặc cho bọn họ nháo tới nháo đi, anh đều đã ai đến cũng không cự tuyệt, toàn bộ uống hết.

Một ly.... Hai ly...Ba ly... Chín ly....Mười ly...

Tiểu Thỏ ngồi ở bên cạnh một bàn kia, trơ mắt nhìn Trình Chi Ngôn uống rượu như uống nước uống hết hơn mười ly bia, trong lòng nhin không được bắt đầu lo lắng.

Tuy nói bia số độ không cao, nhưng là hơn mười chén tiếp xuống như vậy, ít nhiều cũng sẽ choáng váng đầu đi, huống chi hơn bốn mươi vị nam sinh lớp học cô, cho dù là một người một ly, Trình Chi Ngôn cũng phải uống hơn bốn mươi ly a...

Nhưng mà loại tình hình trước mắt này, chính mình lại không thể ra mặt.

Dù sao trong mắt tất cả bạn học lớp học, cô chỉ là em gái của anh a. . .

“Làm gì a, đau lòng Trình Chi Ngôn nhà cậu rồi hả ? ?” Trình Thi Đồng lừa một hồi, quay đầu thấy Tiểu Thỏ khuôn mặt u sầu ngồi ở trên ghế, đôi mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Trình Chi Ngôn.

“Đồng Đồng. . .” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, vẻ mặt lo lắng hướng tới cô nói: “Anh nước chanh anh. . . Không có việc gì đi? ?”

“Ồi, chút rượu như vậy, không thành vấn đề.” Trình Thi Đồng cười hì hì khoát tay, hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Lúc năm mới về với ông bà chú nhỏ đều là theo chân bọn họ uống hơn bốn mươi chén rượu trắng, một bàn người trong nhà kia, cộng lại đều đã không ngã được chứ, lúc này mới hơn mười ly bia, đối chú nhỏ mà nói, liền giống như uống đồ uống, không có việc gì.”

“...”

Nghe được Trình Thi Đồng nói như vậy, Tiểu Thỏ nhất thời cảm thấy an tâm một chút.

“Ai, đừng nhìn chú nhỏ, mỗi ngày cậu nhìn chú, đều đã nhìn mười mấy năm, không chê phiền a? ?” Trình Thi Đồng thấy bạn học xung quanh đều đã ồn ào đi kính rượu Trình Chi Ngôn, dứt khoát liền lôi kéo Tiểu Thỏ, ngồi xuống ở trong góc, vẻ mặt bất quá nhìn cô hỏi: “Tôi nói một chút nhanh, cậu khi nào thì cùng chú nhỏ cái kia? ? Có phải hay không chính là một đêm kết thúc thi vào trường đại học kia??? Ôi, nhìn không ra tới a, chú nhỏ khẩn cấp như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 659

Chương 661. Thỏ lộ của anh

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Không phải. . .” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến trả lời.

“Không phải? ?” Trình Thi Đồng vẻ mặt không tin nhìn cô nói: “Không thể nào, tớ nhớ rõ tối hôm đó cậu đã uống không ít rượu a, hẳn là uống rượu say, chẳng lẽ chú nhỏ quân tử như vậy, mặc dù đã nhìn mười mấy năm cũng không muốn xuống tay đối với cậu uống rượu say?”

“Bởi vì ngày đó tớ.... Di cả mẹ đến đây.. . .” Tiểu Thỏ nghiêm trang đúng sự thật.

Biểu tình trên mặt Trình Thi Đồng lập tức trở nên vô cùng vi diệu.

Cô giật giật khóe miệng, lại nhép nhép miệng, thực ra là hồi lâu đều không có nói được ra lời.

“Kia. . . Các cậu.... Ách. . . Là hai ngày này mới đột phá phòng tuyến cuối cùng??” Trình Thi Đồng bấm tay tính toán, di cả mẹ tốt xấu cũng cần phải tới bốn năm ngày, tính tính ngày, không sai biệt lắm hẳn là trong khoảng thời gian gần đây này đi.

“Kỳ thật. . .” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, vẫn lại là hướng tới Trình Thi Đồng nhỏ giọng nói: “Là sinh nhật tớ ngày nào đó.”

“Sinh nhật cậu ngày đó....” Trình Thi Đồng cau mày cẩn thận nghĩ một chút, “Tựa vào, không phải cậu nói ngày đó cậu uống nhiều, trở về luyện giọng thẳng chân hạ eo, còn xương sống thắt lưng chân đau đã lâu sao? ?”

“Nhưng mà trên thực tế. . .” Tiểu Thỏ dùng một loại biểu tình một lời khó nói hết nhìn Trình Thi Đồng, nhưng là nói không được nữa.

“...”

Trình Thi Đồng nhất thời về mặt sáng tỏ, “Nhưng mà trên thực tế, tối hôm đó chú nhỏ liền đem cậu làm, thật không? ? A... Tựa vào! ! Trách không được xương sống thất lưng chân cậu đau, xem ra chú nhỏ cũng không phải cái gì chính nhân quân tử sao, tớ còn thực cho rằng chú có thể chờ đến cậu kết thúc thi vào trường đại học a.. Ai, đúng rồi, lần đầu tiên cái gì cảm giác a, có đau hay không? ?”

“...”

“...”

Sau khi Trình Thi Đồng hỏi xong những lời này, sau một lúc lâu Tiểu Thỏ không có trả lời.

Cuối cùng, cô giựt giựt khoe miệng, cúi đầu, dùng thanh âm không thể nghe thấy trầm thấp nói: “Không biết. . . Uống nhiều. . . Đã quên. . .”

Trình Thi Đồng: “. . .”

Phụ nữ quan trọng nhất là lần đầu tiên a! ! Đặc biệt vậy cậu nói cậu đã quên! ! ?

Cậu rốt cuộc là tâm có bao nhiêu a! ! Ngay cả loại chuyện này đều có thể quên mất! !

Tiểu Thỏ nhìn đáy mắt Trình Thi Đồng rõ ràng về mặt khinh bỉ, yên lặng cầm lấy đồ uống trên bàn uống một ngụm.

Cô cũng không muốn như vậy a. . . Nhưng mà thật sự cái gì cô cũng đều không nhớ gì cả. . .

Duy nhất mơ mơ hồ hồ nhớ rõ chính là làm một cái mộng, trong mộng giống như. . . Uh'm. . . Rất cao hứng thật vui sướng. . .

Bên này Trình Thi Đồng cùng Tiểu Thỏ trò chuyện, bên kia Trình Chi Ngôn lấy tư thế một người canh giữ cửa ngõ vạn người không thể khai thông, dễ dàng ứng phó hơn bốn mươi người bạn học nam kia.

Mãi cho đến cơm chiều kết thúc, Trình Chi Ngôn vẫn mặt không đổi sắc tìm không đập mạnh ngòi như cũ, trái lại có mấy cái nam sinh từ lượng kém đã trực tiếp nằm úp sấp ở trên bàn rồi.

“Thầy giáo Trình, chúng ta đi KTV đi? ?” Lúc sắp tan cuộc, nữ sinh bên này vẫn làm ầm ĩ, có người mở miệng đề nghị nói.

Một đề nghị lập tức chiếm được tất cả nam sinh ủng hộ, “Thầy giáo Trình, đi thôi đi thôi, chúng ta còn chưa từng nghe qua thầy hát a!!”

“Thật sự, Trình lão sư, bọn họ đều nói người bộ dáng đẹp trai, ca hát vô cùng khó nghe, thầy giáo Trình nhất định phải chứng minh những lời này là sai lầm a! !”

“Đúng nha, đúng nha, thầy giáo Trình, cùng đi đi, chúng ta cũng muốn ca hát cho thầy nghe a! !”

Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ ngồi trong đám người, đôi mắt cô nhìn chằm chằm chính mình, đáy mắt tràn ngập chờ đợi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 660

Chương 662. Thỏ lộ của anh 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Vì thế, ba giây sau, Trình Chi Ngôn gật gật đầu, cười nói: “Được rồi, vậy thì đi KTV đi.”

“Nha - -! !”

Tất cả học sinh nhất thời hoan hô lên.

Từ trong khách sạn ra ngoài đã là hơn chín giờ, gió đêm ngày mùa hè nhẹ nhàng thổi qua, trên đường cái bị ánh mặt trời chiếu phơi nắng cả ngày rốt cục để lộ ra một tia cảm giác mát.

Một đám học sinh vây quanh Trình Chi Ngôn, chậm rãi hướng tới khách sạn buôn bán KTV bên cạnh cách đó không xa đi tới.

Trên đường cái đèn đuốc sáng trưng, một cái đèn đường đưa bóng dáng bọn họ không ngừng mà kéo dài lại ngắn lại, Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng đi ở

cuối cùng đội ngũ, hai người tay cầm tay cười cười nói một chút, thường thường ngẩng đầu nhìn người phía trước đi đến chỗ nào rồi một cái, phòng ngừa tụt lại phía sau rồi.

Lúc sắp đến dưới lầu KTV, có học sinh hướng tới Trình Chi Ngôn hô lớn: “Thầy giáo Trình, gọi sư mẫu tới cùng nhau ca hát đi, chúng ta chưa từng thấy qua sư mẫu a!”

“Đúng nha, đúng nha! !” Lập tức có nữ sinh phụ họa nói: “Ba năm cao trung, cho tới bây giờ cũng không có gặp qua bạn gái thầy giáo Trình, cảm giác hảo thân bí a, thầy giáo Trình, thầy thật sự có bạn gái sao? ?”

Lời này vừa nói dứt, lập tức có nữ sinh tiếp một câu nói: “Thầy giáo Trình nếu như không có bạn gái mà nói, suy xét chúng ta một phen.”

“Ha ha ha ha. . .”

Đám học sinh nhất thời bộc phát ra một trận cười vang.

Trình Chi Ngôn liền đứng ở chính giữa những học sinh này, đôi mắt trong suốt mang theo một tia ý cười như có như không, cách đám người xa xa nhìn về phía Tiểu Thỏ.

Cảm nhận được ánh mắt Trình Chi Ngôn, Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, hướng tới anh nhìn thoáng qua, sau đó lại xấu hổ cúi đầu xuống.

Quan hệ hai người bọn họ. . . Ai. . .

Không thể nói cũng không tốt nói a. . .

“Lần trước tôi nói qua, tôi có người trong lòng.” Trình Chi Ngôn thấy Tiểu Thỏ cúi đầu, hắng giọng một cái, hướng tới đám học sinh xung quanh thanh âm thản nhiên nói.

“Ừ ừ ừ! !” Một đám học sinh lập tức gật đầu, đứng trước kia khi đi học thầy giáo Trình nói qua.

“Nhưng tôi còn không có hướng cô thổ lộ qua.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, ánh mắt nhìn học sinh lớp học chính mình xung quanh, thấp giọng hỏi: “Các người nói, muốn tôi thổ lộ hay không a? ?”

“Muốn muốn! Khẳng định muốn! !”

“Ôi. . . Người trong lòng thầy giáo Trình rốt cuộc là ai a, vậy mà vẫn còn chờ thầy giáo Trình tự mình đi thổ lộ, nói thật, thầy giáo Trình, nếu như là em, không cần thầy thổ lộ, em liền đi theo thầy!!”

“Đúng đúng! ! Thầy giáo Trình, thổ lộ cùng cô, thu phục cô, chúng ta tuyệt đối đứng ở phía bên thầy!!”

Trong lúc này, những cái học sinh này đều đã thất thất bát bát nhiệt liệt thảo luận.

Trình Chi Ngôn cười cười, trong thanh âm mang theo mỉm cười chậm rãi nói: “Được rồi, một lát lúc tôi thổ lộ, các em làm chứng kiến cho tôi.”

“Không thành vấn đề! !”

Mọi người hưng phấn mà cùng lúc nói ra đáp án.

“Chúng ta đẩy đi vào trước đi.” Trình Chi Ngôn cười cười, ánh mắt ý vị thâm trường nhìn Tiểu Thỏ một cái, xoay người mang theo đám học sinh kia vào nhà.

Bởi vì tổng cộng đi gần năm mươi người (mấy người học sinh trên đường uống nằm sấp xuống đã đi xe đi trở về), cho nên phục vụ sinh sắp xếp cho bọn họ một cái phòng siêu cấp VIP.

Bên trong phòng, một loạt sofa thật dài từ một đầu kéo dài đến bên kia.

Tận cùng bên trong còn có một cái sân khấu nhỏ, phía trên bày hai micro, phía sau còn có cái giá trống, đàn điện tử, đàn ghi-ta, Bass cùng nhạc khí.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 661

Chương 663. Thổ lộ của anh 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trên trần nhà, đèn bảy màu mây tía càng không ngừng xoay tròn, nhiều màu sắc chiếu chiếu chiếu vào trên mỗi một gương mặt trẻ tuổi, tràn đầy hơi thở thanh xuân.

Có học sinh nam không chịu cô đơn ồn ào còn muốn tiếp tục tới mấy rương bia, thế không bỏ qua thầy giáo Trình không rời, cũng có học sinh nam không thể chờ đợi được ngồi ở phía trước máy hát bắt đầu chiếu ca khúc trên bảng xếp hạng, chọn một dãy bài xuống.

Các nữ sinh chọn cái sofa bên trong tựa vào, một người kề tiếp một người toàn bộ ngồi xuống.

Các nam sinh còn lại là vây quanh Trình Chi Ngôn ngồi xuống sofa ngay chính giữa.

Có mấy cái nam sinh bình thường liền có vẻ sinh động hát một chút ca khúc tiết tấu có vẻ vui, không khí toàn bộ gian phòng nhất thời sôi động.

Không biết là ai hô trước: “Thầy giáo Trình, tới một người! !”

Bên trong phòng, lập tức vang lên một mảnh liên tiếp tiếng quát tháo:

“Thầy giáo Trình, tới một người! !”

“Thầy giáo Trình, tới một người! !”

“Thầy giáo Trình, tới một người! !”

Đôi mắt Tiểu Thỏ nhất thời hướng tới Trình Chi Ngôn nhìn qua.

Trong đám người, anh chỉ là tư thế tùy ý ngồi ở chỗ kia, đôi mắt trong suốt sâu thẳm coi như ngôi sao trong trời đêm, an bình, thâm thúy.

Nhận thấy được ánh mắt Tiểu Thỏ, Trình Chi Ngôn quay đầu lại, trong ánh mắt mang theo một tia nhợt nhạt địa ý cười nhìn cô, đôi môi mỏng tại thời điểm mọi người không có chú ý, hướng tới Tiểu Thỏ không tiếng động giật giật.

Đèn . . Hòa . . ? ?

Đèn . . Anh . . ? ?

Cùng...Anh??

Tiểu Thỏ học hình dáng của miệng Trình Chi Ngôn khi phát âm, cẩn thận nhận một hồi lâu, mới hiểu được thì ra anh muốn nói hai chữ là “Chờ anh”, nhưng mà. . . Anh để cho cô chờ anh cái gì a? ?

Trình Chi Ngôn quay đầu lại, giữa tiếng học sinh ồn ào nhiều như vậy, động tác tao nhã hướng tới máy hát đi tới.

Mấy vị nam sinh vốn ngồi ở trước mặt máy hát lập tức đứng lên, đem vị trí tặng cho Trình Chi Ngôn.

Nhưng mà chốc lát, trên màn hình lớn liền cắt đến chỗ bài hát Trình Chi Ngôn chọn đó.

Trong mắt Tiểu Thỏ tò mò hướng tới trên màn hình nhìn qua, phía trên kia rõ ràng biểu hiện bài hát: Không mở miệng được.

Bài hát này. . .

Tiểu Thỏ hơi run sợ một phen, là rất nhiều năm trước, lần đầu tiên cô cùng Trình Chi Ngôn trở về quê nhà anh đón năm mới, anh cho cô nghe, nhưng mà nhiều năm như vậy, cô cũng chưa từng có nghe qua Trình Chi Ngôn ca hát. . .

Trình Chi Ngôn cầm micro đứng ở nơi đó, đôi mắt nhàn nhạt đảo qua Tiểu Thỏ, sau đó cười hướng tới bạn cùng lớp nói: “Bài hát này... Là anh vẫn muốn hát cho em nghe.”

“A... A... A... A...!! ! Thầy giáo Trình! !”

“Thầy giáo Trình cố lên! ! Chúng ta giúp đỡ thầy! !”

Đôi mắt Tiểu Thỏ nhìn Trình Chi Ngôn, rõ ràng hoàn cảnh chung quanh ồn ào lại tranh cãi ầm ĩ, nhưng mà cô lại cảm thấy toàn bộ thế giới giống như đều đã lâm vào một mảnh an tĩnh, ngọn đèn đẹp mắt xẹt qua bóng dáng anh cao ngất, mà bộ dáng anh mặt mày dịu dàng lại khắc ở sâu trong lòng cô.

Một hồi khúc nhạc dạo du dương quen thuộc qua đi, bên tai cô vang lên thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp trong veo mà lạnh lùng.

“Mới rồi khỏi không bao lâu, mà bắt đầu lo lắng hôm nay em qua được tốt hay không, chỉ tưởng hình là em, nhớ em nghĩ đến ngủ không được, miệng đồ đồ bộ dáng khả ái kia, còn có mùi hương trên người em, hạnh phúc của anh là em, nhớ em nghĩ đến đều đã cười, không có em anh có nhiều khó khăn,

không có em anh có nhiều phiền muộn, xuyên qua tầng mây, anh thử cố gắng hướng em chạy trốn, yêu thương đưa đến, em cũng đã ôm ấp người khác...”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 662

Chương 664. Thỗ lộ của anh 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Chính là không mở miệng được để cho em biết, anh nhất định sẽ che chở em, cũng đùa em cười, em có nhiều quan trọng với anh, anh hối hận không để cho em biết, yên lặng nghe em làm nũng, nhìn em ngủ, cho đến già đi...”

“Chính là không mở miệng được để cho em biết, chính là vài câu đơn giản như vậy, anh không được, cả trái tim treo ở giữa không trung, anh chỉ có thể xa xa nhìn, những thứ này anh ta đều đã làm được, nhưng người kia đã không phải anh...”

Giai điệu mang theo một chút ưu thương chậm rãi trôi nổi ở trong không khí, tiếng Trình Chi Ngôn cúi đầu hỗn hợp bài hát này du dương, một tia chui vào trong tai mỗi một học sinh.

Trong nháy mắt đó, tựa hồ mỗi người đều đã cảm nhận được thắm mẩn khổ sở cùng lòng chua xót.

Rõ ràng có thể thấy, lại không thể đi dắt tay người kia.

Rõ ràng thích cô, lại chỉ có thể giữ ở trong lòng, không dám nói cũng không có thể nói.

Rõ ràng mỗi một lần đều có thể ở trong đám người chen chúc tìm đến bóng dáng của cô, lại ở trong nháy mắt đó cô nhìn hướng chính mình, nhanh chóng dời ánh mắt.

Mà đôi mắt Trình Chi Ngôn từ trước đến nay trong suốt thâm thúy vậy mà cũng bởi vì hát bài hát này nhiễm lên một tầng nhân nhạ u buồn, dưới ánh đèn, bóng dáng anh cao ngất vậy mà làm cho người ta có một loại cảm giác độc lập.

Đợi cho kết thúc, đám học sinh kia cũng đều đắm chìm giữa cảm xúc ưu thương yêu thắm, không thể tự thoát ra được, sau một lúc lâu, mới có người phục hồi tinh thần lại, dẫn đầu vỗ tay lên.

Trình Chi Ngôn âm đạm cười, đối với micro nói một tiếng “Cảm ơn”.

“Thầy giáo Trình, lại hát một bài đi.”

“Thầy giáo Trình, rốt cuộc thầy thích người nào nha, có thể lộ ra một phen hay không, em nghe bài hát kia đau lòng.”

“Đúng a, thầy giáo Trình, không phải nói muốn thỗ lộ sao? ?”

Trong phòng được bao yên lặng rất lâu, nhất thời lại vang lên từng tiếng một ân cần hỏi.

Trình Chi Ngôn cười cười, không có trả lời vấn đề bọn họ, mà là thân nhiên nói: “Tôi đây lại hát cho các em vài câu đi.”

“Được.”

Trong ánh mắt của mọi người, anh buông micro trong tay ra, đi đến vũ đài nhỏ trước phòng, đưa tay cầm đàn ghi-ta treo trên tường xuống, sau đó nhẹ nhàng gảy vài cái, điều chỉnh âm một phen, ngồi xuống ghế nhỏ phía trước micro.

Ngón tay anh thon dài trắng nõn gảy trên dây đàn ghi-ta một phen, một đoạn tiếng đàn ghi-ta du dương nhất thời theo đầu ngón tay của anh trút xuống ra ngoài.

Khúc nhạc dạo đơn giản qua đi, Trình Chi Ngôn cúi đầu mở miệng hát:

“Nhìn không thấy nụ cười của em, anh làm sao ngủ được, bóng dáng của em gần như vậy, anh lại ôm ấp không tới, không có trái đất, mặt trời vẫn lại là sẽ chuyển động, không có lý do gì, anh cũng có thể chính mình đi. . .”

Ngay lúc cả tất cả mọi người nghiêm túc nghe anh ca hát, nhưng là Trình Chi Ngôn im bất.

Anh một tay cầm đàn ghi-ta, một cánh tay kia ngừng ở trên dây đàn, sau đó cười hướng tới đám học sinh kia nói: “Hát xong rồi.”

“Gi! ?”

“Thầy giáo Trình, thầy hát xong bài hát này a, làm sao hát vài câu liền không có a? ?”

“Tiếp tục thôi, thầy giáo Trình, thầy hát thật sự rất êm tai a.”

Trình Chi Ngôn nhìn đám học sinh kia, cười cười, đứng lên vừa treo đàn ghi-ta trở về trên tường, vừa hướng tới bọn họ thản nhiên nói: “Vừa rồi tôi đã nói chỉ hát vài câu rồi.”

“Thầy giáo Trình, thầy hát phải là thâm mền a! !”

“Thầy, không dám thổ lộ a?”

“Đúng rồi, không dám để chúng em chứng kiến a? ?”

Những cái học sinh này sừng sốt vài giây, lại bắt đầu hướng tới Trình Chi Ngôn ồn ào, nhao nhao ồn ào muốn cho anh thổ lộ cùng người thâm mền.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 663

Chương 665. Thổ lộ của anh 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn ngồi ở trên ghế nhỏ, đôi mắt trong suốt mỉm cười nhìn những bạn học đó trước mắt, trầm mặc, không nói gì.

Sau một lúc lâu, anh nhẹ nhàng ho hai tiếng, thanh âm trầm thấp mà dịu dàng hướng tới bọn họ hỏi: “Ngộ nhờ cô từ chối tôi, làm sao bây giờ? ?”

“Làm sao có thể! ! Thầy giáo Trình ưu tú như vậy, người nữ sinh kia không mất như vậy mới từ chối thầy a!!”

“Thầy giáo Trình, không phải sợ, ngộ nhờ bị từ chối, còn có nhóm người chúng em! !”

“Thầy giáo Trình, chúng ta ủng hộ thầy!!”

Những cái học sinh này nhìn trên khuôn mặt thanh tú suốt khí Trình Chi Ngôn, lộ ra một tia chờ mong mà lại khiếp đảm, nháy mắt một đám tình yêu tràn đầy nhao nhao cổ động cho anh.

Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt, nhìn giống như là bộ dáng do dự, cuối cùng, anh rút cục ngẩng đầu lên, cúi đầu hướng tới bọn họ nói: “Được rồi, tôi đây gọi điện thoại hướng cô thổ lộ đi. . .”

“Thầy giáo Trình! Cô lên! !”

Tất cả học sinh đều đã chờ anh.

Phòng vốn cãi nhau lập tức liền yên tĩnh trở lại, còn có người đem ca khúc đang phát ở trên màn hình tạm dừng.

Trình Chi Ngôn tựa hồ là chân chờ một phen, sau đó chậm rãi lấy di động của mình từ trong túi ra.

Mọi người ở đây nhao nhao ngừng thở, trơ mắt nhìn ngón tay thon dài trắng nõn của Trình Chi Ngôn tại màn hình điện thoại di động ấn, sau đó, tựa hồ là đè xuống phím gọi.

Xung quanh nháy mắt một mảnh yên tĩnh.

Ngay sau đó, có một đạo tiếng nhạc vui vẻ vang lên giữa bọn họ.

“Khách quan không thể, anh tựa vào càng ngày càng gần, ánh mắt anh đang nhìn chỗ nào, còn làm bộ lạnh như vậy, khách quan không thể, đều do ta sinh mỹ lệ, khí chất lại như vậy, cẩn thận tôi thật sự tức giận. . .”

Nháy mắt ánh mắt mọi người hướng tới Tiểu Thổ nhìn qua.

Trước mắt bao người, Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn thoáng qua di động của mình, bốn chữ to “Nước chanh ca ca” trên màn hình, ở ngọn đèn mờ tối phòng được bao có vẻ vô cùng bất mắt.

Này này này...

Này rốt cuộc diễn tuồng nào a. . .

Tiểu Thỏ nhìn di động của mình, lại nhìn Trình Chi Ngôn ngồi ở trên ghế nhỏ, nháy mắt không biết nên làm cái gì bây giờ.

“Bạch Tiểu Thỏ, nghe điện thoại a. . .”

Giữa một mảnh tối đen, không biết là ai, mở miệng nói một câu như vậy.

Hai tay Tiểu Thỏ nắm chặt di động của mình, tim đập nhanh cơ hồ muốn từ trong cổ họng bung ra, cô chần chờ một phen, ngón tay nhẹ nhàng điểm nút nghe một cái, sau đó đưa điện thoại di động đặt đến bên tai, nhẹ nhàng mà “Uy” một tiếng.

Ánh mắt mọi người, nháy mắt lại từ trên người Tiểu Thỏ chuyển dời đến trên người Trình Chi Ngôn.

“Tiểu Thỏ.” Trình Chi Ngôn dán di động ở cạnh lỗ tai, ánh mắt thâm trầm nhìn Tiểu Thỏ, thanh âm trầm thấp mà ôn nhu hướng tới cô chậm rãi nói: “Có chút nói, anh muốn nói với anh.”

“...”

Tiểu Thỏ dùng lực nuốt nước miếng một phen, thanh âm bởi vì hồi hộp mà mang theo một tia run rẩy hướng tới điện thoại nói: “Anh...Anh nói. . .”

“Em có biết, mặc dù bình thường em luôn luôn gọi anh là anh nước chanh, nhưng thực ra hai người chúng ta không có quan hệ huyết thống.” Trong đôi mắt Trình Chi Ngôn tràn đầy đều là dịu dàng, khóe môi của anh gợi lên đường cong mờ, thanh âm thông thả mà dỗi dằn từ tính hướng tới điện thoại tiếp tục nói: “Từ một năm em ba tuổi kia, lần đầu tiên xuất hiện tại trước mặt anh khi đó, ánh mắt của anh liền dừng lại ở trên em. Nhiều năm qua như vậy, anh cùng em từ từ lớn lên, nhìn em khóc, nhìn em cười.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 664

Chương 666. Thỏ lộ của anh 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Nhìn em từ một cái trẻ con chưa thoát, chậm rãi trưởng thành duyên dáng yêu kiều, một cái nhún mảy một nụ cười của em, nhất cử nhất động, đều đã khắc thật sâu vào trong óc của anh, anh nhớ rõ một năm em ba tuổi kia, bộ dáng trốn ở trên bậc thang cỏ nện khóc, cũng nhớ rõ một năm em chín tuổi kia, hân hoan nhảy nhót theo anh cùng nhau về nhà năm mới, anh biết trong lòng em, anh vẫn đều là anh của em, là giống người thân tồn tại, nhưng mà ở tâm lý của anh, em trước sau là một người đặc biệt nhất.”

Nghe anh nói những lời này, Tiểu Thỏ có chút lờ mờ nhìn anh.

Cái gì vẫn là anh của anh, tồn tại như là người thân a? ?

Này đều đã gì cùng gì a? ?

“Anh biết, anh lớn hơn so với em bảy tuổi, giữa chúng ta cách rất nhiều năm, lúc đi nhà trẻ, anh lên tiểu học, lúc em lên tiểu học, anh lên trung học, em lên trung học, anh đã lên đại học, ở thời gian này, anh thủy chung đi ở trước mặt người, tựa hồ vĩnh viễn cũng không có cách nào sinh hoạt cùng với em bên trong ngôi trường, cho nên quyết định tới làm giáo viên của em, tâm lý của anh kỳ thật tràn ngập chờ mong, mặc dù thân phận của giáo viên không thể làm bạn học của em, nhưng ít ra chúng ta đứng ở bên trong cùng sân trường.”

Thanh âm Trình Chi Ngôn thật thấp, chậm rãi, tràn đầy ôn nhu tiếp tục nói:

“Anh đã từng vô số lần nghĩ muốn nói cho em, em trong lòng anh là tồn tại cực kỳ đặc biệt, nhưng em còn nhỏ như vậy, nhân sinh của em còn có đường phải đi như thế, em còn muốn tham gia trung khảo, thi vào trường đại học, tương lai có lẽ gặp người càng ưu tú càng thích hợp với em hơn, cho nên anh liền đem tình yêu giấu thật sâu ở trong lòng, hoặc là anh càng sợ hãi, những lời này một khi nói ra quan hệ giữa em và anh sẽ bởi vậy mà chịu ảnh hưởng, có lẽ em sẽ liền ngay cả hô một tiếng anh cũng không muốn gọi rồi...”

Tiểu Thỏ ngồi ở trên ghế sofa, nhìn Trình Chi Ngôn cách đó không xa trước mắt, trong bóng đêm, màu sắc rực rỡ thỉnh thoảng lại xẹt qua áo somi trắng của anh, trên gương mặt trắng nõn của anh, đôi mắt trong suốt giống như là ánh sáng vũ trụ không giới hạn, tràn đầy ôn nhu cùng mỉm cười nhìn chính mình.

“Hiện tại, thi vào trường đại học đã kết thúc, em cũng hoàn thành một việc quan trọng đời người, ở trước mặt nhiều bạn học như vậy, dưới bọn họ cổ vũ cho anh, anh nghĩ muốn hỏi em, Bạch Tiểu Thỏ, em nguyện ý làm bạn gái của anh không? Không lại là anh trai, không là người thân, mà là bạn gái nguyện ý cùng anh cùng nhau dắt tay đi đến chặng đường tương lai của đời người.”

Những lời này Trình Chi Ngôn nói xong, ánh mắt mọi người nháy mắt lại về tới trên người Tiểu Thỏ.

“Em...”

Môi Tiểu Thỏ hơi hơi giật giật, vậy mà không biết nên như thế nào trả lời.

Bạn học đợi hồi lâu phát hiện Tiểu Thỏ vậy mà không nói gì, nhìn không được thay cô sốt ruột nói:

“Bạch Tiểu Thỏ, cậu trái lại nói một câu a! !”

“Đúng a, thầy giáo Trình chúng ta thăm mền cậu như vậy, cậu trả lời a! !”

“Thầy giáo Trình ưu tú như vậy, cậu nhất định phải nắm chắc a, qua thôn này lại không có cửa hàng nọ a! !”

“Đừng, nghìn vạn lần đừng đem nắm, cậu nếu như không cần mà nói, liền đem thầy giáo Trình lưu cho chúng ta!”

Phòng vừa rồi còn yên lặng ngay cả một cây kim rơi trên mặt đất đều có thể nghe thấy, giờ phút này đột nhiên vang lên một hồi tiếng nói nhỏ.

“Mau trả lời đáp lại a, mau trả lời đáp lại a! !”

Mấy cái nữ đồng học ngồi ở bên cạnh Tiểu Thỏ đẩy đẩy cánh tay Tiểu Thỏ, nhắc nhở cô nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 665

Chương 667. Thổ lộ của anh 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Em...” Đột nhiên Tiểu Thỏ cảm thấy cô họng chính mình có chút khô khốc, đôi mắt cô nhìn Trình Chi Ngôn phía trước, môi hồng nhuận hơi hơi giật giật, thanh âm trầm thấp nói: “Em đồng ý.”

Một giây sau.

Cô liền thấy trên gương mặt thanh tú của Trình Chi Ngôn đột nhiên tách ra một cái tươi cười.

Trong nháy mắt đó, liền giống như bên trong rừng đào tháng ba, toàn bộ nở rộ rực rỡ, mưa hoa đào phát phối nhao nhao hỗn loạn đầy trời, tuôn rơi xuống.

Cô thấy Trình Chi Ngôn từ trên ghế nhỏ chậm rãi đứng dậy, từng bước một đi đến trước mặt mình, sau đó vươn ra một cánh tay thon dài, ôm cô vào trong ngực anh.

Trong lòng anh, là mùi hương trong veo mà lạnh lùng cô quen thuộc, pha một chút mùi cỏn nhàn nhạt.

“Gào khóc oa - -! !”

“Thầy giáo Trình thổ lộ thành công rồi! !”

Toàn bộ học sinh bên trong gian phòng nhất thời lớn tiếng hoan hô lên, vỗ bàn, đong đưa, vỗ tay, thanh âm lớn cơ hồ muốn đem nóc nhà ném đi.

“Hôn một cái! !”

“Hôn một cái! !”

“Hôn một cái! !”

Hoan hô qua đi, đó là tiếng ồn ào lớn hơn nữa.

Tiểu Thỏ vờ mặt đỏ ửng rúc vào trong lòng Trình Chi Ngôn, nhìn những cái gương mặt quen thuộc xung quanh này, chỉ cảm thấy mặt mình sắp thiêu cháy rồi.

Nhưng mà Trình Chi Ngôn mỉm cười, ngón tay thon dài trắng nõn nhẹ nhàng nắm chiếc cằm thon xinh xắn, cúi đầu, cánh môi mỏng của anh liền nhẹ nhàng khấc ở trên môi hồng nhuận của cô.

Một cổ mùi rượu nhàn nhạt nháy mắt truyền tới.

Cái hôn này là tiếp xúc liền rời khỏi.

Trình Chi Ngôn chỉ là nhẹ nhàng đụng cánh môi của cô một cái, liền lại rời khỏi.

Chỉ là những cái học sinh này tựa hồ càng thêm kích động lên.

“Thầy giáo Trình, xin hỏi thầy thổ lộ thành công có cái cảm tưởng gì?”

“Thầy giáo Trình, nếu không thì cùng Bạch Tiểu Thỏ cùng nhau đồng ca bài hát đi? ?”

“Thầy giáo Trình, thầy liền yên lặng làm chủ nhiệm lớp Bạch ba năm như vậy a! ?”

Đối mặt đám học sinh nhiệt tình này, Trình Chi Ngôn chỉ là nhàn nhạt cười, cánh tay kiên định ôm bả vai gầy yếu của Tiểu Thỏ.

Ừm . . . Suốt cả một buổi tối, anh cùng Tiểu Thỏ đều cách xa như vậy, lúc này rốt cục có thể quang minh chính đại ngồi cùng một chỗ rồi.

Chỉ là rốt cuộc vẫn lại là không lay chuyển được những học sinh nhiệt tình này, Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ tùy tiện ứng phó đồng ca hai bài hát, liền theo bọn họ nháo.

Buổi tối lúc tan cuộc, cái học sinh khác đều đã rời đi trước rồi.

Trình Chi Ngôn, Tiểu Thỏ, Trình Thi Đồng Có Ninh Thư bọn họ, là sau cùng.

Mất thấy cái bạn học khác đều đã đi được không sai biệt lắm, Trình Thi Đồng trực tiếp tiến lên vỗ một cái tát trên vai Trình Chi Ngôn, thanh âm trong trẻo nói: “Chú nhỏ, chú được a, tự bịa chuyện xưa, nếu không bởi vì từ nhỏ liền đi theo hai người cùng nhau lớn lên, ngay cả cháu cũng bị những lời này của chú cảm động rồi.”

Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn Trình Thi Đồng một cái, cười cười, không nói gì.

Nhưng mà trong mắt Tiểu Thỏ nghi hoặc ngẩng đầu, đôi mắt thẳng tắp nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh, vừa rồi vì sao muốn nói như vậy a? ? Rõ ràng hai người chúng ta đều đã cùng một chỗ thật lâu a, như thế nào liền biến thành anh thăm mền em a.”

“Nói như vậy, dù sao vẫn tốt so với nói chúng ta đã sớm cùng một chỗ.” Trình Chi Ngôn hơi hơi hạ mắt nhìn Tiểu Thỏ một cái, sau đó thanh âm cúi đầu tiếp tục nói: “Bằng không thì bọn họ sẽ tưởng là những cái ảnh chụp ở chung này trước bị dán là thật, còn có thể sẽ cho rằng lúc ấy anh nói chúng ta là anh em chỉ là vì làm che dấu mà thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 666

Chương 668. Thổ lộ của anh 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A.... .” Tiểu Thỏ cái hiểu cái không gật gật đầu, nghiêng đầu cẩn thận nghĩ nghĩ, lại vẫn là có chút khó hiểu nói: “Nhưng mà trước kia anh nói chúng ta là anh em, vốn chính là vì che dấu a, hơn nữa chúng ta có thể không cần nói cho bọn họ quan hệ chân chính hai người chúng ta, liền làm cho bọn họ vẫn cho là chúng ta là anh em, không được sao?”

Trình Chi Ngôn cúi đầu, lạnh lạnh liếc cô một cái, thanh âm lạnh lùng nói: “Đương nhiên không tốt, anh phải cho chính mình một cái danh phận.”

“...” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn anh.

“Hơn nữa...” Thanh âm Trình Chi Ngôn dừng một chút, khoe môi đột nhiên vẽ ra đường cong mờ nói: “Tương lai có một ngày lúc chúng ta kết hôn, dù sao em cũng phải mời mấy cái bạn cùng lớp trung học đi, thay vì đến lúc kia để cho mấy cái bạn cùng lớp kia trở về nói lung tung, không bằng hiện tại chính danh cho chính mình trước.”

“...” Trên trán Tiểu Thỏ nháy mắt lướt qua một giọt mồ hôi.

Đại ca, anh nghĩ đến cũng quá xa đi? ?

Trình Thi Đồng nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn trước mắt, quay đầu lại nhìn thoáng qua Cố Ninh Thư yên lặng đứng ở bên cạnh mình, nhất thời cảm thấy vẫn lại là không muốn tiếp tục ở trong này làm bóng đèn là tốt.

“Khụ khụ, cái kia, chú nhỏ a, cháu cùng Cố Ninh Thư đi trước a, không quấy rầy các người tiếp tục ân ái ở trong này, tạm biệt a! !” Trình Thi Đồng ho nhẹ hai tiếng, hướng tới Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ phát phát tay, liền túm cánh tay Cố Ninh Thư lập tức chạy đi.

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn bóng dáng Trình Thi Đồng dần dần chạy xa, lúc này mới quay đầu nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Kia chúng ta cũng về nhà đi? ?”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, nhưng là đứng tại chỗ không nhúc nhích.

“Làm sao vậy? ?” Tiểu Thỏ vẽ mặt nghi hoặc nhìn anh.

“Uống rượu, không thể lái xe.” Trình Chi Ngôn chặn chờ một phen, có chút bất đắc dĩ lấy cái chìa khóa xe từ trong túi ra, hướng tới Tiểu Thỏ quơ quơ.

“Vậy thì lái xe trở về đi.” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, kéo cánh tay Trình Chi Ngôn vừa đi về phía trước vừa nói: “Nếu không ngồi xe công cộng cũng được, uh`m . . Cái này giống như không có xe công cộng a.”

“Đi trở về đi.” Trình Chi Ngôn trở tay cầm tay nhỏ Tiểu Thỏ, sau đó đem ngón tay cô tách ra, cùng cô mười ngón đan xen, thanh âm trầm giọng nói.

“Từ nơi này? ?” Tiểu Thỏ hơi run sợ một phen, từ trung tâm thành phố đi về nhà. . . Rất xa. . .

Tuy nói thành phố Z không giống là thành phố lớn như Nam Kinh vậy, nhưng mà...

Ít nhất cũng cần phải đi hơn một giờ mới có thể đến nhà a...

“Uh`m . . .” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, nắm tay cô liền dọc theo ven đường chậm rãi đi về phía trước: “Vừa lúc cũng có thể tỉnh rượu.”

“Được rồi.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, đáp ứng.

Gió đêm ngày hè nhẹ nhàng mà thổi, ngọn đèn mờ nhạt trên đường cái vẫn uốn lượn kéo dài đến rất xa, trên mặt đường thật dài, hai cái bóng dáng một cao một thấp tay trong tay chậm rãi đi về phía trước, đèn đường đưa bóng dáng hai người bọn họ không ngừng mà kéo dài lại ngắn lại, một lần lại một lần đan vào cùng một chỗ.

Về đến nhà đã rất trễ, Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn đơn giản vệ sinh cá nhân một phen, liền đi ngủ.

Trước khi đi ngủ, Tiểu Thỏ quay đầu nhìn hai mắt Trình Chi Ngôn nhắm chặt, hình dáng rõ ràng, thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thật tốt quá, tối hôm nay rốt cục không cần lại làm vận động trên giường, cô có thể thanh thân ổn định vừa cảm giác ngủ thẳng ngày mai trời đã sáng.

Ngủ ngon.

Cô hướng tới Trình Chi Ngôn yên lặng ở trong lòng nói một tiếng, sau đó chuyển người lại ngủ thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 667

Chương 669. Thỏ lộ của anh 9

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ngày hôm sau, lúc Tiểu Thỏ tỉnh lại, Trình Chi Ngôn còn đang ngủ.

Cô quay đầu lại, nhìn lông mi anh dài mà cong nhẹ nhàng rung động, mũi thẳng thẳng ở trong không khí xẹt qua một cái độ cong hoàn mỹ, ánh mắt trời ngoài cửa sổ xuyên qua khe hở bức màn chiếu vào trên làn da trắng nõn của anh, bao một tầng vàng sáng nhợt nhạt cho anh.

Tiểu Thỏ Tiểu Thỏ chớp cũng không chớp nhìn anh, trong lòng đột nhiên dâng lên một cổ vui mừng không hiểu.

Cô vẫn thích anh nước chanh, đem qua trước mặt nhiều bạn học như vậy, hướng cô thổ lộ rồi.

Mặc dù ngay từ đầu cô có chút kinh ngạc, nhưng là giờ phút này nhớ lại trong lòng vậy mà nhin không được tràn đầy đều là ngọt ngào.

Tiểu Thỏ nhìn Trình Chi Ngôn một hồi, nhin không được vươn tay đi ra, ở trên cảm hình dáng hoàn mỹ nhẹ nhàng xẹt qua, đầu ngón tay cuối cùng dừng lại tại trên độ cong môi đẹp, sau đó chống đỡ đứng dậy, nhẹ nhàng mà hôn một phen trên môi mỏng của anh.

Một giây sau, cổ tay cô liền bị anh cầm chặt.

Đôi mắt đang nhắm phút chốc mở, đôi mắt trong suốt mà thâm thúy nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trước mắt, nháy mắt tràn ra tràn đầy ôn nhu.

Tiểu Thỏ ngẩn ra, thật giống như đứa nhỏ làm chuyện xấu bị bắt, nháy mắt đỏ bừng cả khuôn mặt.

“Em thức dậy? ?” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt mở miệng, thanh âm bởi vì vừa mới tỉnh ngủ mà mang theo một tia khàn khàn.

“Uh'm . . Uh'm . .” Tiểu Thỏ khăn trương gật gật đầu, đem thân thể chính mình cách anh hơi chút xa một chút, để tránh bị anh nói chính mình chiếm tiện nghi.

Bàn tay Trình Chi Ngôn nắm cổ tay cô, không hề động, sau một lúc lâu, cười cười nói: “Em cách xa làm gì? ?”

“Em...Em...” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ nhìn anh, cô chần chờ một phen, lại hướng tới bên cạnh anh di chuyển trở về.

“Ngày hôm qua anh... Có phải uống nhiều hay không? ?” Trình Chi Ngôn hết sức hài lòng nhìn cô lại di chuyển trở về bên cạnh mình, bàn tay nắm cổ tay cô rốt cục buông ra, ngược lại ôm bờ vai cô, khởi động thân thể chính mình hỏi.

“A? ?”

Tiểu Thỏ hơi run sợ một phen.

Anh nước chanh làm sao có thể hỏi những lời này? ?

“Anh...” Cô chần chờ một phen, sau đó hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh còn có nhớ chính mình uống vào bao nhiêu rượu hay không? ?”

“Đại khái . .” Lông mi thanh tú Trình Chi Ngôn hơi hơi nhẩn lại, suy nghĩ một phen, sau đó thanh âm trầm giọng nói: “Không nhớ rõ rồi.”

Đem qua người mời rượu thật sự quá nhiều, anh chỉ nhớ rõ một ly tiếp theo một ly uống, nhưng là cụ thể uống vào bao nhiêu, trái lại không nắm chắc.

“Vậy anh... Còn nhớ rõ chuyện chúng ta cùng đi KTV sao? ?” Thanh âm Tiểu Thỏ yếu ớt hướng tới anh hỏi.

“KTV? ?” Trình Chi Ngôn cau mày nhìn Tiểu Thỏ, “Đem qua còn đi KTV rồi hả? ?”

“Đúng, anh còn hát hai bài hát, còn . . Lại còn thổ lộ với em trước mặt mọi người...” Tiểu Thỏ về mặt lơ mờ nhìn Trình Chi Ngôn.

Anh nước chanh cái gì cũng không nhớ rõ rồi hả? ?

Không phải Trình Thi Đồng nói từ lượng anh phi thường tốt sao? ?

Uống rượu trắng cũng không say, làm sao có thể uống chút bia liền say a? ?

Mặc dù những cái bia này cộng lại... Giống như cũng không thiếu bộ dáng.

“Trước mặt mọi người thổ lộ? ?” Trình Chi Ngôn về mặt nghi hoặc nhìn cô nói: “Thổ lộ cái gì? ?”

“Thì . . Nói anh thăm mến em rất lâu. . Sau đó không nghĩ muốn tiếp tục làm anh của em các loại...” Đôi mắt Tiểu Thỏ thẳng tắp nhìn anh, thanh âm yếu ớt trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 668

Chương 670. Thổ lộ của anh 10

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách. . .Em xác định anh nói qua như vậy?” Trình Chi Ngôn sừng sốt một phen, sau đó về mặt không thể tưởng tượng nổi hướng tới Tiểu Thổ hỏi.

“Em xác định chắc chắn cùng với khẳng định!” Tiểu Thổ gật gật đầu, đôi mắt thẳng tắp nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Không tin anh đi hỏi bạn cùng lớp, bọn họ đều có thể làm chứng.”

“A.... . .”

Trình Chi Ngôn bán tín bán nghi liền gật gật đầu, sau đó đưa tay vuốt ve trán chính mình, sau một lúc lâu không nói gì.

Hai người trong lúc đó an tĩnh một hồi lâu, Tiểu Thổ chưa từ bỏ ý định lại hướng tới anh hỏi một lần: “Anh nước chanh, anh thật sự cái gì đều đã không nhớ rõ rồi hả ? ?”

“Uh`m. . .” Trình Chi Ngôn về mặt mờ mịt gật đầu.

“...”

Khuôn mặt nhỏ nhắn Tiểu Thổ vốn còn rất cao hứng nháy mắt suy sụp.

Quả nhiên thổ lộ trước mặt mọi người gì gì đó, không phải phong cách anh nước chanh, dùng đầu ngón chân để suy nghĩ cũng biết, khẳng định là vì anh uống rượu, mới có thể nói những lời này. . .

Chẳng thể thì bình thường, một người ngay cả một câu thích chính mình đều không có nói qua.... Lại làm sao có thể nhiều như vậy thông báo trước mặt nhiều người như vậy a. . .

Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng Tiểu Thổ về mặt uể oải, không khỏi cảm thấy có chút buồn cười, anh đưa tay xoa xoa đầu Tiểu Thổ, trong thanh âm mang theo một tia bốn cột nói: “Như thế nào, như vậy liền mất hứng a? ?”

“Kia đương nhiên. . .” Tiểu Thổ về mặt không vừa ý bủn rủn hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Ngày hôm qua anh nói được những lời này, hại em sau khi nghe xong siêu cấp cảm động, kết quả buổi sáng anh tỉnh lại đã nói chính mình cái gì đều đã không nhớ rõ rồi. . .Em đương nhiên mất hứng rồi. . .”

“A.... . .” Trình Chi Ngôn kéo dài thanh âm, hướng tới Tiểu Thổ buồn cười nói: “Mới như vậy em liền mất hứng, vậy em ngẫm lại, ngày đó em uống say, rõ ràng em thể cái gì đều đã nhớ rõ, kết quả ngày hôm sau tỉnh lại còn không phải đều đã quên trống trơn, em có biết tâm tình của anh sao? ?”

“Ách. . . Cái này. . .”

Tiểu Thổ vừa nghe đến Trình Chi Ngôn nói chuyện này, khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn liền không tự chủ được đỏ.

Chuyện này cũng không có thể toàn bộ trách cô a...

Từ lượng cùng loại rượu phẩm này, là trời sinh a, không phải cô có thể khống chế a. . .

Tiểu Thổ rầu rĩ nhớ lại, đột nhiên linh quang chớp lóe, ngẩng đầu lên, một đôi mắt to trắng đen rõ ràng thẳng tắp nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Anh ...Anh là làm bộ? ?”

“Uh`m? ?” Trình Chi Ngôn về mặt tự tiểu phi tiểu nhìn cô.

“Anh là làm bộ như chính mình không nhớ rõ rồi !” Tiểu Thổ như là phát hiện Đại Lục mới nhìn Trình Chi Ngôn, sau đó đưa tay dùng lực đâm anh một phen nói: “Anh chính là cố ý gạt em, nhìn em bộ dáng thất vọng, quý hẹp hòi, em uống rượu không nhớ rõ lại không phải cố ý !”

Trình Chi Ngôn cười cầm nắm tay nhỏ của cô, đặt tới bên miệng chính mình khẽ hôn một cái nói: “Anh chỉ là cho em lĩnh hội một phen tâm tình anh ngày đó mà thôi.”

“...”

Tiểu Thổ nghe được Trình Chi Ngôn nói như vậy, nhất thời không nói.

“Được rồi, đừng mất hứng.” Trình Chi Ngôn đưa tay xoa xoa đầu cô, xoay người phủ trên cô, sau đó cúi đầu nhẹ nhàng nói bên tai cô: “Đêm qua quá thật uống nhiều, trở về liền ngủ đi, hiện tại.... Muốn hay không chúng ta vận động bổ sung đêm qua a? ?”

“! ! !”

Tiểu Thỏ mở to hai mắt nhìn, trơ mắt nhìn Trình Chi Ngôn đem nụ hôn nhỏ vun rơi vào trên cổ của mình, lớn tiếng kháng nghị nói: “Em không cần!! Em thật đói!! Em muốn rời giường! !”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 669: Cùng nhau dạo biển

Chương 671: Cùng nhau dạo biển

Editor Quỳnh Nguyễn

Những chống cự của Tiểu Thỏ, cuối cùng cũng bị chôn vùi trong miệng Trình Chi Ngôn.

Sau hai giờ, thỏa mãn ăn no thì Trình Chi Ngôn mới rời giường.

Mà Tiểu Thỏ vô lực sau khi bị người nào đó trêu đùa, chỉ biết tựa đầu trên đầu giường, đưa tay ôm lấy cái gối, tức giận mà đập liên tục về phía Trình Chi Ngôn, “Sói già! Lưu manh!”

“Nha..... Vẫn còn sức kháng cự??” Trình Chi Ngôn đứng bên giường, đôi mắt nhàn nhạt liếc Tiểu THỏ một chút.

“.....”

Một giây trước đang còn khí thế hùng hổ trút giận lên ai đó, vậy mà sau khi nghe Trình Chi Ngôn nói, liền lập tức chui vào trong chăn, im lặng không dám nói gì.

Trình Chi Ngôn cười cợt, gật gật đầu có vẻ hài lòng, cầm quần áo đi vào trong phòng tắm.

Chờ anh từ trong buồng tắm đi ra, Tiểu Thỏ đang ngồi trên giường xem điện thoại di động, nhất thời nét mặt hưng phấn hướng về anh nói:“Anh, Anh biết không, tối ngày hôm qua sau khi em thông báo sự việc, đã khiến cho toàn bộ trường học, lớp em ai ai cũng bình luận, khắp các diễn đàn trong trường đều náo loạn cả lên!”

“Nha..... Bọn họ nói thế nào?” Trình Chi Ngôn vừa lau những giọt nước trên tóc, vừa hồ hững hỏi.

“Bọn họ nói.....” Về mặt Tiểu Thỏ nhất thời cứng lại.

“Hả?” Trình Chi Ngôn hướng về cô, cau mày lại, ánh mắt đầy nghi hoặc mà nhìn cô.

“Bọn họ nói em có tài cán gì mà có thể trở thành bạn gái của thầy giáo Trình.....” Tiểu Thỏ kéo kéo miệng, tuy không tình nguyện nhưng vẫn cố gắng đọc những tiêu đề, bình luận trên diễn đàn ra cho Trình Chi Ngôn nghe:“Có người còn nói tuy ngoại hình của Tiểu Thỏ không tệ, tuy nhiên muốn xứng đôi với thầy giáo Trình vẫn còn kém rất nhiều..... Sau đó..... Có người còn nói đời trước của em có lẽ phải cứu vớt cả giải ngân hà, thế nên mới được thầy giáo Trình coi trọng.....”

“Phốc.....” Trình Chi Ngôn không nhịn được, nhất thời bật cười một tiếng.

“.....” Tiểu Thỏ yên lặng mà lườm anh một cái, cầm điện thoại di động hướng về cái gối bên cạnh ném xuống rồi nói:“Không thèm, không thèm, tối ngày hôm qua rõ ràng là anh bày tỏ với em, làm sao người ta có thể nói là em uy hiếp anh như vậy.....”

“Không thèm thì thôi vậy, mau mau rời giường, cái bụng đói rồi.” Trình Chi Ngôn liếc mắt nhìn điện thoại di động Tiểu Thỏ một cái, đi tới bên giường, đưa tay hướng về cô, lôi cô đứng dậy.

“Bây giờ mới thấy đói bụng..... Vừa nãy làm gì.....” Tiểu Thỏ lầu bầu một mình tựa như rất không tình nguyện, sau đó vẫn ngoan ngoãn đi rửa mặt.

Ở đây vừa mới mấy ngày, liền đã có thông báo kết quả thi đại học.

Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư cùng giành được số 1 số 2 kết quả thi của toàn trường, cùng nhau thi đậu Bắc Đại hòa thanh hoa, mà Tiểu Thỏ lại giành được vị trí số 5, thi đậu Nam Đại.

Nghe được thành tích của chính mình, Tiểu Thỏ tiếp tục cao hứng nhảy một cái thật cao, hét lớn: “Anh, đã thấy chưa, em rốt cục đứng hạng số 5, vẫn là số 5 vị trí đứng đầu toàn trường! ha ha ha ha!”

“Ừ.....” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cô một cái, gật gật đầu nói: “Chúc mừng em đã trở thành đồng môn trường học với anh.”

“.....”

Tiểu Thỏ chạy đến trước mặt Trình Chi Ngôn, duỗi đôi tay mảnh khảnh ra dùng sức véo vào má Trình Chi Ngôn nói: “Em thi đại Nam đại, anh không thể cao hứng một chút hay sao, sao lúc nào cũng nghiêm túc như thế, anh cũng không còn là thầy giáo nữa rồi!”

“Nha..... Em không thích dáng vẻ nghiêm túc của anh sao?” sau khi Trình Chi Ngôn nghe xong câu nói này, đôi mắt trong suốt nhìn cô với một tia bồn chồn.

“..... Em không nói như vậy.” Trong nháy mắt, Tiểu Thỏ thả đôi tay đang véo má Trình Chi Ngôn, lùi lại sau mấy bước, về mặt đầy cảnh giác nhìn anh.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 670: Cùng nhau dạo biển 2

Chương 672: Cùng nhau dạo biển 2

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Như vậy.....” Đôi mắt Trình Chi Ngôn hơi hơi híp lại, nhìn về mặt đầy cảnh giác của Tiểu Thỏ, chậm rãi nói: “Để ăn mừng thành tích thi đại học tốt của em, anh sẽ dẫn em đi nghỉ ngơi.”

“Thật sao?” Trong nháy mắt, về mặt Tiểu Thỏ liền biến thành vui mừng, nhào về trước mặt Trình Chi Ngôn, nháy nháy con mắt đầy mong chờ nhìn anh hỏi: “Đi chơi ở nơi nào?”

“Em thích đi chơi ở nơi nào?” Trình Chi Ngôn vươn cánh tay thon dài vòng qua eo, nhìn về mặt hưng phấn của cô, không nhịn nổi cười.

“A..... Em thích đi dạo biển!”

Tiểu Thỏ nghiêng đầu suy nghĩ một chút, hướng về Trình Chi Ngôn đáp.

Ánh mặt trời, trời xanh, bãi cát, dạo biển.

Suy nghĩ một chút cũng thấy vui sướng, hạnh phúc rồi!

“Dạo biển.....” Trình Chi Ngôn hơi trầm ngâm một chút.

Ừ..... Ghế nằm, bikini, tắm nắng.....

Quả thật đúng là rất tốt.

“Được rồi, vậy thì cùng nhau đi dạo biển.” Trình Chi Ngôn gật gù, xoa xoa mái tóc Tiểu Thỏ, sau đó tiếp tục hỏi: “Muốn đi dạo biển ở nơi nào?”

“Em muốn đi tới chân trời, góc biển!” Đôi mắt trong suốt của Tiểu Thỏ đầy hưng phấn nhìn Trình Chi Ngôn đáp.

“.....” Con người Trình Chi Ngôn hơi rũ xuống, mặt ngẩn ra, sau đó không nhịn được cười lên một tiếng.

Anh vốn rất tuần tú, nhưng giờ phút này đang nở nụ cười, tựa như dáng vẻ mỹ nhân đang cười, sinh ra hàng trăm sắc thái khác nhau.

Tiểu Thỏ ngẩng nhìn anh một lát, lúc này mới nhớ ra, đưa tay nắm lấy cánh tay của anh nói: “Anh cười cái gì vậy?”

Trình Chi Ngôn cười, xoa xoa mái tóc của cô, âm thanh trầm thấp mà ôn nhu nói: “Anh nghĩ sẽ đưa em đi đảo Bali, hoặc Maldives.....”

“.....” Tiểu Thỏ ngừng đầu nhìn anh, những địa danh kia tuy rằng cạnh biển, nhưng mà..... So với sở thích đi chân trời, góc biển của cô thì có vẻ như.....

“Ừ, em thích đi chân trời, góc biển, vậy chúng ta cùng nhau đi.” Trình Chi Ngôn hướng về phía cô nở nụ cười, sau đó lấy điện thoại đi động cúi đầu nói: “Anh đặt vé máy bay cùng khách sạn.”

“Ta đi ngay bây giờ?” Tiểu Thỏ hơi run run.

“Hiện tại thì không được, nhanh nhất cũng phải ngày mai.....” Trình Chi Ngôn nhìn khuôn mặt trắng nõn của cô, không nhịn được đưa tay véo véo vào má cô.

“Được rồi.....” Tiểu Thỏ hơi ngượng ngùng mà gật đầu, có thể do cô nóng lòng.

Buổi tối lúc ăn cơm, sau khi Tiểu Thỏ đem chuyện mình cùng Trình Chi Ngôn cùng nhau đi biển nói với mẹ mình.

Mẹ Tiểu Thỏ trầm mặc vài giây, sau đó quay đầu lại nhìn bác sĩ Từ đang ngồi bên cạnh mình, một lúc không nói gì.

“Me, Làm sao vậy?” Tiểu Thỏ thấy hỏi lâu mà mẹ cô chưa nói gì, không nhịn được hướng về mẹ hỏi.

Bác sĩ Từ liền tự giác từ bàn cơm đứng dậy, rời đi chỗ khác.

Mẹ Tiểu Thỏ thấy bác sĩ Từ đi chỗ khác, lúc này mới hướng về Tiểu Thỏ thấp giọng nói: “Thỏ Thỏ, con với Chi Ngôn đi ra ngoài đi lịch, trên lý thuyết thì mẹ không phản đối, chỉ là..... Con giờ cũng đã trưởng thành, hai người các con đi ra ngoài..... Là ở chung một phòng hay vẫn ở hai phòng khác nhau?”

“Àch..... Chuyện này.....” Tiểu Thỏ sững sờ một chút, tròn mắt nhìn mẹ mình, một lát không lên tiếng.

Cô cùng với anh..... Ở nhà không phải ở chung một phòng hay sao.....

“Ài.....” Mẹ Tiểu Thỏ thở dài một tiếng nói: “Cũng là do mẹ không tốt, chỉ biết tập trung vào công việc, không có thời gian chăm sóc cho con..... Con cùng Trình Chi Ngôn..... Hai đứa.....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 671: Cùng nhau dạo biển 3

Chương 673: Cùng nhau dạo biển 3

Editor Quỳnh Nguyễn.

Mẹ Tiểu Thỏ đỏ cả mặt nhìn Tiểu Thỏ, câu nói kế tiếp ấp úng mãi không nói ra được.

??

Tiểu Thỏ nghi hoặc mà nhìn mẹ mình.

“Hai đứa.....” Mẹ Tiểu Thỏ ngừng một chút, kìm nén mãi không biết nói như thế nào.

Sau đó liền đứng dậy đi lên trên lầu.

Một lát sau, mẹ Tiểu Thỏ về mặt lúng túng cầm xuống một cái hộp.

??

Tiểu Thỏ lại tiếp tục nhìn mẹ với ánh mắt đầy nghi hoặc.

Mẹ Tiểu Thỏ thở dài một hơi, đem đồ vật trong hộp nhét vào trong tay Tiểu Thỏ, sau đó thấp giọng nói: “Trước đây con bận thi đại học, mẹ cũng không tiện đề cập với con chuyện này, bây giờ con đã kết thúc thi đại học, con cùng Trình Chi Ngôn như vậy..... Vẹn nhất nếu như..... Phát sinh chút gì đó..... Con gái cũng nên biết bảo vệ bản thân.....”

“.....”

Sau khi nghe xong câu nói quanh co, lấp ba lấp bắp, câu trước với câu sau không ăn khớp, Tiểu Thỏ không nhịn được cúi đầu hướng về lòng bàn tay của chính mình liếc mắt nhìn.

Lại là..... Đồ kẻ sinh.....

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy một giọt mồ hôi lớn, lạnh xẹt chảy qua trán chính mình.

“Mẹ.....” Cô ngẩng đầu lên, nhìn mẹ bằng ánh mắt đầy bất đắc dĩ.

“Ài, mẹ biết, Trình Chi Ngôn là đứa bé ngoan, hai đứa sống chung nhiều năm như vậy, ít nhiều cậu ta cũng biết cách chăm sóc con, nên mẹ cũng có thể yên tâm” Mẹ Tiểu Thỏ vỗ vỗ tay Tiểu Thỏ, tiếp tục nói: “Nhưng dù sao cậu ta cũng là đàn ông..... Điều sẽ có những nhu cầu kia, hai đứa ở đi chung với nhau, mẹ không phản đối, thế nhưng chuyện tình cảm ở thời điểm này, con vẫn còn ít tuổi, không thích hợp để sinh đứa nhỏ.....”

“Mẹ!!” Tiểu Thỏ không nhịn được, mặt đã đỏ lên từ lâu, hô một tiếng mẹ thật lớn.

Đối với chuyện của hai người mà nói.....

Thực sự là không thể tiếp tục được nữa.....

Trong lòng Tiểu Thỏ sớm đã lệ rơi đầy mặt.

“Được được được, mẹ không nói nữa, chỉ cần hai đứa các con vui vẻ là được, đừng có quên dùng.....” Mẹ Tiểu Thỏ vỗ vỗ cái hộp trong tay Tiểu Thỏ, trong giọng nói kèm theo một ý tứ sâu xa.

.....

Mặt Tiểu Thỏ lúc này đã giống như trái táo chín.

“Lão Từ, đến ăn cơm thôi!” Sau một hồi căn dặn Tiểu THỎ, mẹ Tiểu Thỏ hướng về phía bác sĩ Từ hô một tiếng.

“Ài, tôi đây tôi đây!” Bác sĩ Từ cười híp mắt đi tới.

Tiểu Thỏ nhìn thấy bác sĩ Từ đi tới, vội vàng nói sang chuyện khác để khỏi bị phát hiện đang đỏ mặt : “Cảnh Thần sang năm đã trung khảo rồi sao?”

“Đúng vậy.” Bác sĩ Từ cười híp mắt hướng về phía Tiểu Thỏ nói: “Bây giờ trẻ con đi học cũng không dễ dàng nha, buổi tối còn muốn ở lại trường tự học nữa.....”

“Đúng vậy, đúng vậy.....” Tiểu THỎ nhanh chóng liên miện phụ họa lời bác sĩ Từ.

Sau khi ăn cơm tối xong, mẹ Tiểu THỎ đi rửa bát, bác sĩ Từ ngồi trong phòng khách xem thời sự.

Tiểu Thỏ siết siết chiếc hộp đồ kẻ sinh mà mẹ cô đưa, chạy thẳng về phòng mình, sau đó trèo từ ban công sang phòng Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn lúc này cũng vừa vặn ngồi trước bàn đọc sách trong phòng, cẩn thận nghiên cứu hành trình hướng dẫn, bất thành linh một đôi tay nhỏ từ phía sau bịt kín hai mắt của anh, sau đó một âm thanh từ phía sau vang lên: “Đoán xem là ai?”

Trình Chi Ngôn không nhịn được buồn cười, nắm chặt hai tay Tiểu Thỏ trên mắt mình, đưa tới bên miệng hôn một cái, quay đầu nói: “Còn có ai yêu thích trò chơi té nhát này?”

“Ai nha, thật là, dù thế nào anh cũng nên đoán một lần, không muốn mỗi lần đều như thế này.....” Tiểu Thỏ về mặt bất đắc dĩ nhìn anh, sau đó kéo một cái ghế đến bên cạnh anh ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 672: cùng nhau dạo biển 4

Chương 674: cùng nhau dạo biển 4

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Đoán trúng có thưởng không?” Trình Chi NGôn đưa tay lôi Tiểu Thỏ từ trên ghế đứng dậy, làm cho cô ngồi trên đùi chính mình.

“Đoán trúng có thể có thưởng một người yêu, có được không?” Tiểu Thỏ hấp háy mắt nghịch ngợm nhìn anh.

“Không đoán, vẫn có thể có mà.” Trình Chi Ngôn khẽ mỉm cười, cúi đầu nhìn đôi môi hồng hào của cô, sau đó nhẹ nhàng đặt một nụ hôn lên đó, sau đó hỏi tiếp: “Chuyện đi chơi thương lượng với mẹ sao rồi?”

“Ừ.” Tiểu Thỏ gật gù, trên gương mặt trắng nõn sau khi nhớ lại chuyện này, bất chợt hiện lên một tia ửng đỏ.

“Mẹ em đồng ý??”

“Đúng là đồng ý, có điều.....” Tiểu Thỏ chân chờ một lúc, sau đó lấy trong túi của mình cái hộp đồ kẻ sinh mà mẹ cô vừa đưa, nhét vào trong tay Trình Chi Ngôn nói: “Mẹ bảo đưa cho anh đừng có quên dùng.....”

Trình Chi Ngôn cúi xuống nhìn, sau đó nhìn cô đầy nghi hoặc, sau đó lại kéo kéo môi, âm thanh nhàn nhàn nói: “A..... Mẹ vợ đại nhân thật sự lo nhiều rồi..... Có điều.....”

Tiếng nói của anh dừng một chút, sau đó kéo ngắn kéo trong bàn học, lôi ra một cái hộp nhỏ giống như hộp mà mẹ Tiểu Thỏ đưa, chỉ là nhãn hiệu có chút khác nhau mà nói: “Mẹ anh cũng đưa cho anh cái này.....”

.....

Trong lúc nhất thời, cả Tiểu Thỏ lẫn Trình Chi Ngôn chỉ im lặng nhìn nhau, không biết nói gì.

Mãi một lúc sau, âm thanh đầy ẩn ý của Trình Chi Ngôn hướng về Tiểu Thỏ nói: “Xem ra, phải cố gắng một chút, để dùng hết chỗ này rồi.....”

“Vi sao lại phải dùng hết chỗ này??” Tiểu Thỏ theo bản năng mà dịch ra xa khỏi Trình Chi Ngôn, “Rõ ràng chất lượng không được đảm bảo tốt!! Anh không thể mỗi ngày như vậy, về già rồi...anh anh anh....quá sức mà chết!”

“.....” Trình Chi Ngôn nheo đôi mắt lại, đang chuẩn bị mở miệng hướng về phía Tiểu Thỏ nói chuyện, bất chợt chuông điện thoại Tiểu Thỏ vang lên.

“Chờ chút, em nghe điện thoại trước!” Tiểu Thỏ vội vàng từ trên đùi Trình Chi Ngôn nhảy xuống, cầm điện thoại chạy ra ngoài.

Trình Chi Ngôn không nhịn được nhìn bóng dáng của Tiểu Thỏ, cười cợt, sau đó tiếp tục nghiên cứu hành trình hướng dẫn.

Tiểu Thỏ cầm điện thoại chạy ra ban công, liếc nhìn màn hình điện thoại hiện lên Trình Thi Đồng, liền nhận.

“Nghe đây Đồng Đồng!”

“Tiểu Thỏ!” bên kia điện thoại vang lên âm thanh vui sướng của Trình Thi Đồng: “Tớ biết kết quả, chúc mừng cậu thi đậu Nam Đại!”

“Ha ha ha ha, cùng vui cùng vui, chúc mừng cậu thi đậu Bắc Đại!” Tiểu Thỏ nhất thời vui vẻ lên, hướng về bên kia điện thoại khiêm tốn nói.

“Như thế nào, chú của tớ có cho cậu liên hoan một bữa?” Trình Thi Đồng nở nụ cười hồi lâu, sau đó mới hướng về Tiểu Thỏ hỏi.

“Có, chúng ta quyết định cùng nhau đi chân trời góc biển chơi, cậu cùng Cố Ninh Thư có muốn đi cùng hay không?” Tiểu Thỏ vội vàng gật đầu hướng về Trình Thi Đồng hỏi.

“Cố Ninh Thư.....” Trình Thi Đồng chân chờ một chút, sau đó hướng về người bên cạnh nói chuyện một lát, Tiểu Thỏ nghe được âm thanh bên kia điện thoại của cô hưng phấn nói: “Được được, tớ cũng Cố Ninh Thư sẽ đi cùng.”

“Khà khà, tốt quá rồi, vậy để tớ nói với anh giúp các cậu đặt vé máy bay cùng khách sạn, chúng ta cùng nhau đi chơi, đến lúc đó có thể tắm nắng trên bãi cát rồi!” Tiểu Thỏ liên tục gật đầu, lại cùng Trình Thi Đồng thảo luận một lúc về việc chuẩn bị quần áo mang đi, sau đó liền cúp máy.

Trở về trong phòng, cô đem chuyện Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư sẽ cùng hai người đi du lịch nói, Trình Chi Ngôn trầm ngâm chốc lát, liền gật đầu đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 673: Cùng nhau dạo biển 5

Chương 675: Cùng nhau dạo biển 5

Editor Quỳnh Nguyễn

Hai ngày sau, đi tới Tam Á bằng máy bay, Trình Chi Ngôn cùng Tiểu THỎ, Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư phân ngồi trước ngồi sau, trên đường đi cười cười nói nói rất vui vẻ, rất nhanh đã đến chỗ du lịch.

Tam Á là thuộc đảo Vu Hải Nam vùng cực nam Trung Quốc, là thành thị du lịch biển lớn nhất vùng này, quang cảnh vô cùng đẹp.

Vừa đến sân bay quốc tế Phụng Hoàng, một luồng khí nóng úp thẳng vào mặt.

Tiểu THỎ cùng Trình Thi Đồng vội vã lấy trong túi kính đeo mắt cùng mũ che nắng, che chắn cho mình thật chắc chắn, gió không thổi vào được.

Trình Chi NGÔN cùng Cố Ninh Thư liếc mắt nhìn nhau, nhin cười không được.

“Đi thôi.” Trình Chi Ngôn cầm tay Tiểu THỎ, ở cửa sân bay gọi một chiếc taxi, hướng về khách sạn mà bọn họ đã đặt trước.

Khi đang đợi Trình Chi Ngôn cùng Cố Ninh Thư làm thủ tục thuê phòng, Trình Thi Đồng cùng Tiểu THỎ cùng ngồi ở ghế chờ, nhìn bốn phía được trang trí đầy hoa tươi, hít thở thật sâu để cảm nhận vị mặn của không khí biển.

“Tiểu THỎ.” Trình THI ĐỒNG liếc mắt nhìn Cố Ninh Thư, không nhin được hô một tiếng gọi cô.

“Hả?” Tiểu THỎ xoay đầu lại, nhìn cô đầy nghi hoặc.

“Chuyện này..... Tớ..... Tớ nói với gia đình là đi theo cậu cùng chú của tớ, nếu như cha mẹ tớ có gọi điện cho cậu, cậu phải nói tớ và cậu ở chung một phòng, biết chưa?” Trình Thi Đồng hướng về Tiểu THỎ chăm chú dặn dò.

“Nha..... Được.....” Tiểu THỎ gật gù, sau đó vừa liếc nhìn Trình Chi Ngôn, đưa tay gãi gãi đầu chính mình nói: “VẬY CẬU CÓ MUỐN NÓI MỘT CHÚT CHO CHÚ CỦA CẬU KHÔNG? VẬY NHẤT CHA MẸ CẬU GỌI ĐIỆN CHO ANH ẤY?”

“Sẽ không đâu.” Trình Thi Đồng lắc lắc đầu nói: “Cha mẹ tớ với chú cùng ngang hàng, bọn họ sẽ thấy không tiện nên sẽ không gọi điện cho chú của tớ.”

“Được rồi.”

“Cậu cùng chú của tớ.....” Trình Thi Đồng chân chờ một chút, con mắt êm dịu nhìn ..... Từ trên xuống dưới.... Tiểu THỎ, một lát, vẻ mặt cười cười bốn cọt nói: “Gần đây, sinh hoạt của hai người có gì đặc biệt hay không?”

“.....” Tiểu THỎ nhất thời bị câu nói này làm cho đỏ mặt, “nói linh tinh gì vậy?”

“Tớ nào có nói linh tinh, cậu nhìn cậu một chút, vẻ mặt lúc nào cũng tươi cười, động tác nhấc tay nhấc chân cũng ra dáng của cô gái rồi.....” Trình Thi Đồng hướng về Tiểu THỎ nói: “NHẤT ĐỊNH LÀ TRẢI QUA CHUYỆN GÌ ĐÓ RẤT THOẢI MÁI NHA.”

“Thoải mái em gái cậu, cậu không thấy một vòng quần đen xung quanh con mắt của tớ hay sao?” Tiểu THỎ tức giận trừng mắt nhìn Trình Thi Đồng, chỉ hai con mắt gấu trúc của mình nói: “Cậu có hiểu cảm giác bị đòi hỏi vô độ hay không? Cậu có hiểu cái gì gọi là Quân Vương không lâm triều không? Từ khi xảy ra chuyện này, không có ngày nào tớ có thể dậy sớm.”

“Khà khà.....” Trình Thi Đồng hướng về cô cười cọt, âm thanh bốn cọt nói: “Cậu đang là khoe khoang với tớ hay sao?”

“Khoe khoang em gái cậu!!!” Tiểu THỎ tức giận trừng mắt nhìn cô một cái, trong đầu đột nhiên sáng lên một cái, học theo dáng vẻ của Trình Thi ĐỒNG, dáng vẻ bất quáai hề hề cười hỏi: “VẬY CÒN CẬU, CHUYỆN SINH HOẠT CỦA CẬU CÙNG CỐ NINH THƯ, CÓ HẠNH PHÚC MỖI MẸN HAY KHÔNG?”

“.....”

Vẻ mặt của Trình Thi Đồng lập tức liền cứng lại rồi.

Một lát, Tiểu THỎ nghe được tiếng cô thở dài một hơi nói: “Tớ cùng Cố Ninh Thư..... vẫn không có chuyện gì xảy ra đây.....”

“Không phải chứ!?” Tiểu THỎ nhìn cô với vẻ mặt đầy kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

“Không thể nào? ?” Tiểu Thỏ về mặt kính ngạc nhìn cô, sau một lúc lâu, thanh âm yếu ớt hướng tới cô hỏi: “Gần đây cậu.... Tới đi cả mẹ rồi hả ? ?”

“Tới em gái cậu.” Trình Thi Đồng nhin không được liếc cô một cái.

“Vậy vì sao cậu.... Không có sau khi chấm dứt thi vào trường đại học liền đem Cố Ninh Thư nhà cậu thượng a? ?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhớ tới chỉ lớn Trình Thi Đồng nhin không được hướng tới cô hỏi.

“Ài. . . Không có cơ hội. . .” Trình Thi Đồng thở dài một hơi, nhìn Tiểu Thỏ nói: “Cậu cho là mỗi người đều giống cậu và chú nhỏ, ở gần như thế còn tiện lợi như thế a??”

“A.... .” Tiểu Thỏ có vẻ dăm chiêu liền gật gật đầu, quay đầu nhìn nhìn Cố Ninh Thư đã làm tốt thủ tục nhập cư đang hướng tới hai người chính mình cùng Trình Thi Đồng đi tới, đưa tay vỗ vỗ bả vai Trình Thi Đồng an ủi cô nói: “Không có việc gì, mấy ngày nay cậu liền có cơ hội rồi.”

“...” Trình Thi Đồng quay đầu lại, dùng một loại biểu tình một lời khó nói hết nhìn Tiểu Thỏ.

“Làm gì? ?”

Tiểu Thỏ bị cô nhìn ngẩn ra, nhin không được mở miệng hỏi.

“Tớ nhìn đói khát như vậy sao? ?” Trình Thi Đồng đưa tay lau mồ hôi dưới cằm, hướng tới Tiểu Thỏ không nói gì.

“Không. . Ý tứ của tớ là.... Mấy ngày nay, Cố Ninh Thư nhà cậu liền có cơ hội rồi ! !” Tiểu Thỏ vội vàng sửa đúng câu nói vừa rồi kia.

“Được.” Trình Thi Đồng vừa lòng liền gật gật đầu, đứng dậy hướng tới Cố Ninh Thư qua đi.

Tiểu Thỏ kéo kéo khoe môi, suy nghĩ một chút, muốn hay không thuận tiện cũng nhét mấy hộp đồ dùng tránh thai cho Trình Thi Đồng dùng..

Trình Chi Ngôn chọn hai cái phòng cảnh biển, hai căn phòng liền kề cùng một chỗ.

Vào phòng, bên tay trái là một cái bồn tắm lớn kiểu cối mờ cỡ lớn, bồn tắm lớn có thể đồng thời chứa hai người ngâm mình ở ở bên trong, xung quanh bồn tắm lớn dùng nói vách tường, liền ngay cả thủy tinh tường đều không có trang trí.

Cái này. . Tiểu Thỏ nhin không được nhìn cái bồn tắm lớn kia, giựt giựt khoe miệng, loại phối trí này, vì tắm hơn là vì tình lữ chuẩn bị a...

May mà bồn tắm lớn dùng bức rèm che thủy tinh trong suốt làm một cái ngăn cách, tuy nói không có tác dụng quá lớn gì, nhưng dù sao có chút ít còn hơn không a. . .

Lại đi về phía trước, chính là giường lớn mềm mại trắng, trên giường tầng tầng lớp lớp để rất nhiều gối ôm, chân giường còn có hoa tươi cùng khăn mặt chồng lên thành động vật nhỏ.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, tiện tay cầm lấy khăn mặt gấp xếp ra động vật nhỏ kia, nhìn kỹ xem, nhin không được hướng tới Trình Chi Ngôn hưng phấn nói: “Anh nước chanh mau nhìn, đây là con thỏ nhỏ ài ! !”

“Uh'm.” Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn thoáng qua khăn mặt động vật nhỏ trong tay Tiểu Thỏ, cười cười, roi xuống đất xe trước cửa sổ kính, đưa tay đẩy một cánh cửa thủy tinh ra.

Đối diện trên ban công chính là biển lớn xanh biếc, có một hai mây màu trắng nhẹ nhàng bay ở trong không trung, gió biển nhẹ nhàng quạt vào mặt, cùng với tiếng sóng biển ôn nhu, làm cho người ta cảm thấy vô cùng thoải mái.

Tiểu Thỏ buông khăn mặt con thỏ nhỏ trong tay ra, cũng đi theo sau lưng Trình Chi Ngôn đi tới trên ban công, thuận thế nằm xuống ghế nằm ở trong đó nói: “Oa. . . Thật hạnh phúc a, bờ cát, sóng biển, ghế nằm, nếu có thể mỗi ngày nằm ở trong này ngắm phong cảnh thì tốt rồi.”

Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn Tiểu Thỏ thân thể hình chữ “Đạ” nằm ở trên ghế dựa, nhin không được cười cười, chậm rãi đi đến bên cạnh cô ngồi xuống, bàn tay to thon dài trắng nõn nhẹ nhàng nhéo khuôn mặt phẩn nộn cô một phen.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 675

Chương 677. Trình Thi Đồng phiên nào 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Bên kia, Trình Thi Đồng đi theo Cố Ninh Thư mới vừa vừa đi vào phòng, nhìn thấy bồn tắm lớn hình tròn kia, hai mắt nháy mắt liền phát sáng.

Loại phương tiện này, cô thật sự là quá thích rồi ! !

Trình Thi Đồng nhìn thoáng qua bồn tắm lớn kia lại nhìn thoáng qua Cố Ninh Thư đi ở trước mặt mình, trong đầu đã tự động hiện ra một bộ 《 mỹ nhân ra tắm đồ 》 tới.

Tựa hồ là cảm giác được ánh mắt Trình Thi Đồng, Cố Ninh Thư quay đầu, liếc tươi cười bí hiểm trên mặt Trình Thi Đồng kia.

“Đồng Đồng? ?” Cố Ninh Thư có chút bất đắc dĩ nhìn cô, lên tiếng hô cô một câu.

“Uh`m? ?” Trình Thi Đồng nháy mắt phục hồi tinh thần lại, ngẩng đầu nhìn anh.

Ánh mắt Cố Ninh Thư như có như không liếc trên bồn tắm bên cạnh Trình Thi Đồng một phen, một gương mặt tuấn tú nhin không được hiện lên một tia nhọt nhọt đỏ ửng nói: “Cậu còn đứng ở nơi đó làm gì? ?”

“Uh`m . . . Tớ nhìn xem cái bồn tắm lớn này, nó rất xinh đẹp.” Trình Thi Đồng cực kỳ tự nhiên trả lời.

Nhưng mà đỏ ửng trên mặt Cố Ninh Thư kia càng ngày càng rõ ràng.

“Tiểu Cố, chờ sau này chúng ta kết hôn, trong phòng ngủ cũng bày một cái bồn tắm lớn có được hay không? ? Như vậy tớ là có thể mỗi lúc trời tối nhìn cậu mỹ nhân ra tắm, ha ha hắc. . .” Trình Thi Đồng đi đến bên cạnh Cố Ninh Thư, vươn hai tay ra ôm cánh tay của anh, về mặt hư hỏng cười nói.

“ . . . ”

Cố Ninh Thư kéo kéo khoe môi, hướng tới Trình Thi Đồng thấp giọng nói: “Cậu thích liền tốt.”

“Uh`m.” Trình Thi Đồng gật gật đầu, mắt thấy Cố Ninh Thư đem hành lý đều đã cất kỹ, hướng tới anh vẫy vẫy tay nói: “Mau tới đây.”

Cố Ninh Thư có chút nghi hoặc hướng tới Trình Thi Đồng đi tới, mới vừa đi đến bên cạnh cô liền bị cô bắt được cánh tay, sau đó hướng tới anh làm tư thế chó có lên tiếng, tóm anh đi tới trên ban công.

Một bên ban công ngoài trời khác, Trình Chi Ngôn chính đang cúi đầu hôn Tiểu Thỏ trên ghế nằm.

Cánh tay anh thon dài hữu lực vòng ở vòng eo mảnh khảnh của cô, để cho cô dán chính mình, mà tay nhỏ mảnh khảnh của cô vòng ở cổ Trình Chi Ngôn, ngẩng đầu lên, cổ hết sức nghênh hợp cái hôn này.

“ . . . ”

Cố Ninh Thư nhìn cảnh tượng trước mắt, có chút xấu hổ quay đầu lại, Trình Thi Đồng bên cạnh anh đang trừng lớn đôi mắt chuyên chú nhìn hai người kia.

Cố Ninh Thư đưa tay kéo kéo vạt áo Trình Thi Đồng, dùng hình dáng của miệng khi phát âm không tiếng động hướng tới cô nói:

Như vậy không tốt lắm đâu? ?

Trình Thi Đồng hướng tới anh trát trát nhãn tình, không tiếng động nói:

Không có quan hệ! Lại nhìn một hồi! !

“ . . . ”

Cố Ninh Thư không nói gì.

Mắt thấy Trình Thi Đồng nhìn chăm chăm hai người kia đang nhập thần, anh một tay lấy bế Trình Thi Đồng lên, ở trước khi cô mở miệng hô liền đã cúi đầu hôn cánh môi phần nộn cô, sau đó yên lặng trở về trong phòng.

Vào phòng, cánh môi của anh mới rời khỏi môi Trình Thi Đồng, mắt thấy ánh mắt cô có chút kinh ngạc, xoay người đem cửa thủy tinh sát đất đóng, sau đó có chút bất đắc dĩ nhìn cô nói: “Em nhìn bọn họ chăm chăm làm gì.”

“Nhìn xem thôi. . . Lại không trái pháp luật. . .” Trình Thi Đồng bấu môi, mắt thấy chính mình còn đang ở trong ngực Cố Ninh Thụ, một đôi mắt đen tuyền xoay xoay, hướng tới Cố Ninh Thụ nói: “Để em xuống.”

“Uh`m. . .” Cố Ninh Thụ ôm cô, đi đến chiếc giường lớn mềm mại kia đang chuẩn bị thật cẩn thận đặt cô đến trên giường, Trình Thi Đồng trở tay, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai dùng lực túm cả người anh một phen.

Hai người bọn họ cùng ngã ở trên nệm mềm mại.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 676

Chương 678. Trình Thi Đồng phiền não 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Một giây sau, Trình Thi Đồng xoay người mà lên, cười ở trên lưng Cố Ninh Thụ, về mặt đắc ý nhìn anh nói: “Tiểu Cố, đừng lộn xộn a.”

“ . . .” Đôi mắt Cố Ninh Thụ thẳng tắp nhìn người ngồi ở trên thân mình, sau một lúc lâu, bắt đắc dĩ nói: “Em muốn làm gì? ?”

“Ừm. . . Đại khái là. . .” Trình Thi Đồng vừa rồi chỉ nghĩ đến như thế nào đem Cố Ninh Thụ áp đảo, lúc này mới phát hiện, áp đảo xong để làm gì?? Nếu không liên. . .”Hôn anh đi. . .”

Cô vừa nói vừa cúi đầu, cánh môi phần nộn lập tức hôn lên đôi môi của anh, đôi mắt hướng tới anh đắc ý chớp chớp.

Cố Ninh Thụ chỉ cảm thấy cánh môi cô mềm mại nhẹ nhàng mà dán tại trên cánh môi chính mình, từ hơi thở là mùi thơm ngát quen thuộc trên người cô, sợi tóc cô mềm mại hơi hơi buông xuống, xẹt qua cổ của anh, cảm giác cực kỳ tron..

Mà tay nhỏ trắng nõn cùng anh mười ngón đan xen, đè anh lại.

Tư thế như vậy nhìn..

Giống như chỗ khác đều bị đè a...

Cố Ninh Thụ hơi run sợ một phen, lúc còn đang ngẩn người, lưỡi xinh xắn Trình Thi Đồng đã lập tức thăm dò vào trong miệng anh, nghịch ngợm nơi nơi trên chọc.

Hai người bọn họ trong lúc đó, hôn môi đã không phải lần đầu tiên rồi.

Nhưng mà hôn môi ở trên giường. . . Vẫn lại là lần đầu gặp. . .

Địa điểm như vậy, không gian như vậy, thật sự là quá mức ái muội...

Đôi mắt Cố Ninh Thụ nháy mắt tối sầm, tay bị mười ngón Trình Thi Đồng chế trụ ngược lại ôm vòng eo mảnh khảnh của cô, xoay người một cái, liền đã phá vỡ trên dưới.

Trình Thi Đồng mở to hai mắt nhìn, trơ mắt nhìn trần nhà xoay tròn, chính mình vậy mà bị đè, nhất thời sinh lòng bất mãn, nghĩ phải như thế nào mới có thể đoạt lại trận địa.

Nhưng mà, từ ưu thế đi lên, nam sinh tuyệt đối là vượt lên nữ sinh.

Bởi vậy, dù cho Trình Thi Đồng vùng vẫy như thế nào, Cố Ninh Thụ đều đã không nhúc nhích tí nào áp ở phía trên.

“Anh xuống! !” Trình Thi Đồng hồng mắt, rớt cục thờ đốc hướng Cố Ninh Thụ gắt giọng.

“Không được.” Cố Ninh Thụ lắc đầu, đôi mắt xinh đẹp thẳng tắp nhìn Trình Thi Đồng bộ dáng vẻ mặt đỏ ửng, thanh âm chậm rãi nói: “Cho em ngốc ở mặt trên, em sẽ xứng bậy.”

“ . . .”

Trình Thi Đồng tức giận đến một khuôn mặt nhỏ nhắn thành bánh bao, “Cái gì xứng bậy nha, em sẽ không a, anh còn sợ em ăn anh sao? ?”

Cố Ninh Thư cười cười, nhưng là không trả lời lời của cô.

Ngay tại lúc Trình Thi Đồng chuẩn bị tiếp tục chút gì, cửa phòng đột nhiên truyền đến một trận tiếng đập cửa. Ngay sau đó thanh âm Tiểu Thỏ thanh thúy vang lên ở bên ngoài trong hành lang nói: “Đồng Đồng, đi a, chúng ta đi bờ biển bơi lội đi, anh nước chanh nói nhà này có khách sạn tư nhân bãi biển!!”

“...” Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư dè dặt chính mình cùng liếc mắt nhìn nhau một cái, Cố Ninh Thư rất nhanh đứng dậy rồi.

“Đến đây, đến đây.” Trình Thi Đồng vội vàng từ trên giường xoay người tiếp xuống, sửa sang tóc dài chính mình một phen, sau đó vội vàng vàng chạy tới mở cửa cho Tiểu Thỏ.

Cửa mở, Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn một trước một sau đứng ở bên ngoài.

Tiểu Thỏ về mặt bốn cột nhìn Trình Thi Đồng nói: “Như thế nào lâu như vậy liền đến mở cửa nha, có phải hai người cậu và Cố Ninh Thư trốn ở trong phòng làm cái chuyện xấu gì hay không a? ”

“Đừng nói lung tung.” Trình Thi Đồng có chút chột dạ nhìn cô một cái, làm cho hai người bọn họ tiến vào, sau đó xoay người nói: “Chờ tớ một chút a, tớ lấy áo tắm một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 677

Chương 679. Trình Thi Đồng phiền não 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Được.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, liền đi vào phòng Trình Thi Đồng bọn họ, “Ai, phòng các cậu giống phòng tớ, Đồng Đồng, tối hôm nay cậu muốn cùng Cố Ninh Thư cùng nhau tắm yên ương sao? ”

“Đồng” một phen, từ phòng giữ quần áo truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Trong mắt Tiểu Thỏ tò mò đi tới gần, chỉ thấy Trình Thi Đồng đang ôm trán chính mình về mặt u oán trừng mắt nhìn mình: “Không có việc gì đừng nói lung tung, sợ tới mức vừa rồi trán tớ đều đã va chạm đến trên ngăn tủ rồi.”

“Ha ha ha ha, cậu đây là chột dạ sao? ” Tiểu Thỏ nhin không được bật cười.

Trình Thi Đồng trừng mắt nhìn Tiểu Thỏ một cái, hướng tới Trình Chi Ngôn tức giận nói: “Chú nhỏ, phiền toái chú quần lão bà chú cho tốt.”

“Uh`m, ta cố gắng hết sức.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt gật gật đầu, khoe môi mỉm cười đi theo phía sau Tiểu Thỏ về ra đường cong mờ.

Cố Ninh Thư vòng qua Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn, đi đến trước mặt Trình Thi Đồng, đưa tay đem tay cô che trán chính mình chuyển đi, nhìn đến một đạo hồng ửng trên đầu cô, nhin không được có chút đau lòng hướng tới cô nói: “Như thế nào không cẩn thận như vậy.”

“...” Trình Thi Đồng có chút buồn bực nhìn Tiểu Thỏ một cái, sau đó hướng tới Cố Ninh Thư nói: “Không có việc gì, lúc này đã không làm sao đau, em tìm thấy áo tắm, chúng ta đi thôi.”

“Ai? ? Cậu không thay sao?” Tiểu Thỏ về mặt ngạc nhiên nhìn Trình Thi Đồng nói: “Cậu sẽ không định đi trên bờ biển thay chứ?”

“Hiện tại đổi?” Trình Thi Đồng nhìn Tiểu Thỏ, lúc này mới chú ý tới trên người cô mặc là áo tắm khách sạn.

“Đúng vậy.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Chẳng thế thì còn đem y phục lấy đến trên bãi biển, nhiều phiền toái a, hai người các cậu thay nhanh lên, tớ cùng anh nước chanh ở bên ngoài chờ các cậu.

“...”

“...”

Cố Ninh Thư cùng Trình Thi Đồng hai người nhìn thoáng qua lẫn nhau, không tự giác đều đã đỏ mặt.

“Nhanh lên a...” Tiểu Thỏ hướng tới Trình Thi Đồng bỏ lại ba chữ kia, liền túm cánh tay Trình Chi Ngôn ra ngoài đến trong hành lang ngoài căn phòng chờ bọn họ.

Náo nhiệt trong phòng lập tức an tĩnh lại.

Hai người Cố Ninh Thụ cùng Trình Thi Đồng sau một lúc lâu không nói gì.

Cuối cùng, vẫn lại là Cố Ninh Thụ nhẹ nhàng khụ một tiếng, sau đó xoay người hướng tới trên ban công vừa đi vừa nói: “Em thay trước đi, anh đi trên ban công chờ em”

“...”

Trình Thi Đồng nhìn bóng dáng Cố Ninh Thụ đi rơi xuống đất, mặc dù một mặt tường đều là thủy tinh trong suốt, nhưng anh vẫn lại là vô cùng tự giác đưa lưng về phía trong phòng.

Ai . .

Trình Thi Đồng nhẹ nhàng thở dài một hơi, nhìn con đường mệnh mang phía trước cùng Cố Ninh Thụ...

Năm phút đồng hồ, Cố Ninh Thụ đang đứng ở trên sân thượng nhìn cảnh biển, liền nghe phía sau vang lên thanh âm trầm thấp Trình Thi Đồng: “Thay xong.”

Anh quay đầu đi, liền thấy Trình Thi Đồng đã mặc áo tắm khách sạn cười dài đứng ở cửa ban công.

“Em đi bên ngoài cùng Tiểu Thỏ chờ anh.” Trình Thi Đồng chân chờ một phen, vẫn lại là hướng tới Cố Ninh Thụ cười cười nói: “Em nhanh lên a...”

“Uh`m.” Cố Ninh Thụ nhẹ nhàng gật đầu.

Trình Thi Đồng kéo mở cửa phòng, lại là nhẹ nhàng thở dài một hơi, đi ra ngoài.

Trình Chi Ngôn và Tiểu Thỏ đang ở trong hành lang bên ngoài nói cười cười một chút, mắt thấy Trình Thi Đồng đi ra lập tức hướng tới cô phát phát tay nói: “Đồng Đồng, bên này, oa, Cố Ninh Thụ nhà cậu a??”

“Anh lập tức thì tốt rồi.” Trình Thi Đồng cúi nhìn dép lê bãi biển đi đến bên cạnh Tiểu Thỏ, thanh âm trầm thấp nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 678

Chương 680. Trình Thi Đồng phiên nào 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A.... . Hai người không phải cùng nhau thay à?” Tiểu Thỏ chớp chớp ánh mắt, trong giọng nói tràn đầy đều là hơi thở bất quá.

“...”

Trình Thi Đồng nhìn thoáng qua chú nhỏ chính mình đứng ở bên cạnh, lại liếc Tiểu Thỏ một cái, không nói.

Nam sinh thay quần áo thời gian quả thật có vẻ nhanh, bên này Tiểu Thỏ cùng Trình Thi Đồng còn chưa nói nói mấy câu, Cố Ninh Thụ đã mặc áo tắm xuất hiện rồi.

Thân hình anh cao ngất bọc bên trong áo tắm thuần trắng, vậy mà không hiểu có một loại cảm giác áo trắng thẳng tắp lười biếng.

Trình Thi Đồng nhìn anh một hồi, sau đó quay đầu kéo tay Tiểu Thỏ hướng tới bãi biển tư nhân khách sạn đi tới.

Thời gian đã gần hoàng hôn, mặt trời đã không có nhiệt độ giữa trưa, người trên bờ cát dần dần nhiều hơn.

Tiểu Thỏ bọn họ tìm mấy cái ghế nằm trống không tựa vào cùng một chỗ, đem áo tắm cời để ở phía trên, xem như chiếm vị trí.

Chỉ là cời áo tắm, Tiểu Thỏ mới phát hiện Trình Thi Đồng người này bên trong áo tắm vậy mà mặc một bộ bikini mỏng màu đen.

Cô tóc dài một đầu đen tuyền phiêu dật buộc ở sau ót, lộ ra trán trơn bóng, dây bikini màu đen vòng qua cổ thon dài trắng nõn, thất một cái nơ con

bướm xinh đẹp ở gáy, mà màu đen tôn lên da thịt trắng nõn, càng có vẻ da trắng, mềm mại ướt át, vòng eo mảnh khảnh còn có bắp đùi thon dài lộ ở trong không khí, nháy mắt liền hấp dẫn vô số ánh mắt hâm mộ.

Trong nháy mắt Cố Ninh Thư thấy Trình Thi Đồng đỏ, hơi run sợ một phen, trên gương mặt lập tức liền hiện ra nhọt nhọt đỏ ửng.

Tiểu Thỏ lại cúi đầu nhìn thoáng qua áo tắm chính mình.

Áo tắm liền hồng nhạt HELLO-KITTY, còn có một vòng làn váy váy dài, uh`m... Ngực mặc dù không vùng đất bằng phẳng giống mới trước đây, nhưng mà so sánh cùng Trình Thi Đồng.... Lại vẫn là có chút phát dục không có hiệu quả.... Vừa thấy như vậy.... Cô tựa hồ cùng lúc tiểu học không có gì khác nhau..

A a a . . . Cô thật hâm mộ Trình Thi Đồng a ! !

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc Trình Thi Đồng một cái, lại nhìn bộ dáng Tiểu Thỏ vẻ mặt hâm mộ phải sắp nước miếng, đưa tay kéo bờ vai cô qua, trầm thấp nói: “Đừng hâm mộ, anh sẽ không cho phép em mặc thành như vậy ra ngoài.”

“Nhưng mà thật sự rất đẹp mắt a ! !” Tiểu Thỏ cảm thấy chính mình liền cùng sắc lang một dạng, ánh mắt nhìn không được dính vào trên người Trình Thi Đồng.

“Nhưng mà. . .” Trình Chi Ngôn hơi hơi cúi đầu, ánh mắt như có như không liếc qua ngực Tiểu Thỏ, trong thanh âm mang theo mỉm cười trầm thấp nói: “Cho dù em mặc vào bikini, cũng mặc không ra cái hiệu quả Đồng Đồng kia.”

“ . . . ”

Tiểu Thỏ theo ánh mắt Trình Chi Ngôn, cúi đầu hướng tới ngực chính mình nhìn thoáng qua, sau đó hai tay ôm ngực chính mình, dùng lực liếc Trình Chi Ngôn một cái nói: “Luu - mạnh!”

Trình Thi Đồng cởi áo tắm xong, liền đứng tại chỗ làm một hồi vận động thân nhiệt như vậy, vừa mới chuẩn bị hướng tới bờ biển đi, cổ tay đã bị Cố Ninh Thư túm chặt rồi.

“Làm gì? ?” Cô quay đầu lại, nhìn trên mặt Cố Ninh Thư có chút không quá tự nhiên, thuận miệng hỏi.

“Em...” Cố Ninh Thư chần chờ một phen, tay cầm cổ tay cô nhìn không được hơi hơi dùng lực.

Không biết vì sao anh chính là không hy vọng cô mặc thành như vậy đi ở trên bờ biển, anh không hy vọng ánh mắt những người bên cạnh như có như không hướng tới trên người Trình Thi Đồng.

“Em muốn cùng anh đi mua chút gì đó uống hay không? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 679

Chương 681. Em liền đi theo anh đi

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cố Ninh Thư nắm tay Trình Thi Đồng một lúc lâu, mới sâu xa toát ra một câu như vậy.

“A? ?” Trình Thi Đồng hơi run sợ một phen, quay đầu nhìn thoáng qua biển lớn xanh biếc cách đó không xa, nhìn không được mở miệng nói: “Nhưng mà em.. Muốn đi bơi lội. . . A. . .”

Cô nói còn không có nói gì, trên cổ tay một cổ lực đạo truyền tới, cả người liền đã bị Cố Ninh Thư túm vào trong lòng.

“Uh`m, đi mua một ít uống, sau đó lại cùng đi bơi lội đi.” Biểu tình trên mặt Cố Ninh Thư nhàn nhạt hướng tới Trình Thi Đồng nở nụ cười một phen, sau đó thuận tay cầm lấy áo tắm để ở trên ghế dựa phủ thêm cho cô nói: “Cửa hàng bên kia gió lớn, bọc trước.”

“A.... . .” Trình Thi Đồng có chút không hiểu ra sao nhìn anh, đưa tay kéo áo tắm choàng tại trên thân mình, chần chờ một phen vẫn lại là quay đầu nhìn về Tiểu Thỏ hỏi: “Tiểu Thỏ, cậu cùng chú nhỏ muốn uống chút gì không? Tớ cùng tiểu Cố đi mua.”

“Tớ muốn nước dừa hấu!” Tiểu Thỏ cười hi hi nói.

“Nước dừa.” Ánh mắt Trình Chi Ngôn như có như không liếc Cố Ninh Thư một cái, thần nhiên nói.

“Được rồi.” Trình Thi Đồng gật gật đầu, kéo cánh tay Cố Ninh Thư, đi mua đồ uống rồi.

“Ha ha hắc. . .” Tiểu Thỏ trơ mắt nhìn bóng dáng Trình Thi Đồng hướng tới cửa hàng bên kia đi, nhin không được quay đầu lại hướng tới Trình Chi Ngôn nở nụ cười một phen.

“Em cười cái gì? ?” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười sờ soạng đầu cô một phen, thuận miệng nói.

“Ài, Đồng Đồng nhà chúng ta hôm nay phỏng chừng là không có thể xuống biển bơi lội rồi.” Tiểu Thỏ cười xấu xa hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Anh xem vừa rồi về mặt trên mặt Cố Ninh Thư, khả khả, hiện tại khẳng định cậu ta hối hận vừa rồi lúc Trình Thi Đồng thay áo tắm chính mình không có xem một phen, nếu không thì tuyệt đối muốn ngăn cản Đồng Đồng mặc áo tắm kia ra ngoài.”

“ . . ”

Trình Chi Ngôn khẽ cười một phen, không nói gì.

Quả nhiên, Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư mua xong đồ uống trở về, Cố Ninh Thư lại lấy cớ nói chính mình đã đói bụng để cho Trình Thi Đồng cùng cậu đi ăn một chút gì.

“ . . ” Trình Thi Đồng về mặt bất đắc dĩ nhìn Cố Ninh Thư nói: “Ăn được nữa, trời sắp tối, đến lúc đó liền không có thể bơi lội rồi.”

Cố Ninh Thư nghĩ nghĩ, sau đó hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Vậy thì ngày mai lại đi. . .”

#@¥%&. . .

Huỳnh đệ, anh là đang nói đùa sao? ?

Trình Thi Đồng trừng mắt nhìn Cố Ninh Thư.

Đại khái là bị ánh mắt của cô nhìn có chút xấu hổ, trên má gương mặt trắng nõn tuấn tú Cố Ninh Thư hiện ra nhọt nhạt đỏ ửng.

“Đồng Đồng, hôm nay cậu liền đừng bơi lội, cậu xem cậu ăn mặc gọi cảm như vậy, Cố Ninh Thư nhà cậu khẳng định không vừa ý cậu xuống biển a, đều bị người khác nhìn đi.” Thời khắc mấu chốt, Tiểu Thỏ cười hi hi hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Bình thường không phải cậu rất thông minh sao, chẳng lẽ không thấy Cố Ninh Thư nhà cậu ghen tị? ?”

Trình Thi Đồng quay đầu lại, liếc mắt nhìn Tiểu Thỏ một cái, nhìn thoáng qua Cố Ninh Thư, sau một lúc lâu, mới thanh âm yếu ớt hỏi: “Anh thực ghen tị?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 680

Chương 682. Em liền đi theo anh đi 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Thi Đồng vừa nói vừa lôi kéo tay Cố Ninh Thư liền ngồi xuống trên ghế nằm bên bờ biển.

Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn nhìn thoáng qua lẫn nhau, sau đó nhin không được lác lác đầu, tay nắm tay đi trên bờ cát chơi.

Bởi vì đã là tới gần tối, cho nên bọn họ chơi không bao lâu mặt trời liền xuống núi rồi.

Mặt trời xuống núi, nhiệt độ lập tức liền hạ thấp xuống, lại thêm nữa gió biển từng đợt thổi, Tiểu Thỏ bọn họ nghĩ nghĩ vẫn lại là quyết định cùng đi ăn com buổi tối lại đi ngâm suối nước nóng.

Chỉ là ăn xong bữa tối, Trình Thi Đồng nói với Tiểu Thỏ chính mình muốn trở về phòng đổi bộ áo tắm, nói cách khác, mặc bộ bikini màu đen kiện này Cố Ninh Thư vẫn lại là sẽ không để cho cô xuống nước.

Tiểu Thỏ ngẫm lại cũng đúng, liền cùng Trình Chi Ngôn đi Ôn Tuyền trước.

Trên đường trở về phòng, gió biển nhẹ nhàng thổi, hai bên đường trong khách sạn gieo trồng cây dừa cao lớn, Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư liền tay nắm tay uốn lượn trên đường, chậm rãi hướng tới phòng đi đến.

Bởi vì khách sạn này vì nghỉ phép mà nổi tiếng, cho nên, bốn phía trên cơ bản khách du lịch đều là người lớn mang theo đứa nhỏ, người yêu giống bọn họ ngược lại rất ít.

Chậm rãi từ từ đi tới, quay đầu nhìn bộ dáng Cố Ninh Thư có vẻ đắm chiêu, nhìn không được mở miệng hỏi: “Tiểu Cố, anh suy nghĩ cái gì a? ?”

Cố Ninh Thư phục hồi tinh thần lại, đôi mắt xinh đẹp nhìn Trình Thi Đồng, mỉm cười nói: “Vừa rồi anh ở trên đường trở về thấy một cái bạn nhỏ vô cùng đáng yêu, Đồng Đồng, sau này chúng ta có đứa nhỏ mà nói, cũng mang nó tới đây ngoạn chơi, tốt sao? ?”

Sau này chúng ta có đứa nhỏ mà nói. . .

Chúng ta có đứa nhỏ mà nói. . .

Có đứa nhỏ mà nói. . .

Câu nói kia của Cố Ninh Thư càng không ngừng lượn vòng trong đầu Trình Thi Đồng.

Đứa nhỏ hai người cô cùng Cố Ninh Thư a, không biết sẽ là cái dạng gì...

Cố Ninh Thư nhìn gương mặt trắng nõn Trình Thi Đồng dần dần hiện ra một tia đỏ ửng, nhất thời nhận thấy được chính mình vừa rồi nói gì đó, vì thế về mặt cũng trở nên có chút không được tự nhiên.

Sau một lúc lâu, Trình Thi Đồng dùng lực gạt đầu một cái, cười hì hì nhìn Cố Ninh Thư nói: “Được, sau này chờ chúng ta có đứa nhỏ cũng mang nó tới chỗ này ngoạn chơi!”

Cố Ninh Thư mỉm cười.

Bọn họ trở về phòng, Cố Ninh Thư chần chờ tại cửa phòng một phen, sau đó hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Nếu không...Anh ở bên ngoài chờ em, em trực tiếp đi vào thay quần áo đi.”

“Anh không đi vào sao? ?” Trình Thi Đồng quay đầu lại, về mặt nghi hoặc nhìn Cố Ninh Thư hỏi.

“Anh còn là. . . Không được. . .” Cố Ninh Thư có phần xấu hổ.

Dù sao từ bọn họ cùng nhau đến bây giờ, nói ra đã có hơn bảy năm, nhưng mà hai người đơn độc ra ngoài mướn phòng ngủ như thế này đây là lần đầu tiên.

Suy nghĩ đến tối hôm nay, hai người bọn họ sẽ ngủ ở trên cùng một cái giường, Cố Ninh Thư liền càng thêm xấu hổ rồi.

Đôi mắt Trình Thi Đồng xoay xoay, sau đó túm tay Cố Ninh Thư nói: “Không có việc gì, vào đi, một người ở bên ngoài không an toàn.”

. . .

Không an toàn? ?

Cố Ninh Thư chớp chớp mắt, về mặt khó hiểu nhìn cô.

“Ách. . .” Trình Thi Đồng chần chờ một phen, chính mình vừa rồi cũng chỉ là thuận miệng nói như vậy, giờ phút này cẩn thận suy nghĩ một chút, giống như những lời này dùng trên người một vị nam sinh, cũng không phải đặc biệt thích hợp a. . .”Kia cái kia, ý của em là ý nói. . .”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 681

Chương 683. Em liền đi theo anh đi 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Anh xem bộ dáng anh đẹp trai như vậy, vừa đứng ở ngoài nhiều ánh mắt nữ sinh đều đã dính vào trên thân anh như vậy, ngộ nhờ người nữ sinh kia đã chạy tới gần anh, câu dẫn anh gì gì đó, không an toàn a, em lo lắng a. . .”

“...” Cố Ninh Thụ về mặt đỡ khóc đỡ cười nhìn Trình Thi Đồng nói: “Anh là dễ dàng bị người khác đến gần như vậy sao? ”

“Anh có theo người khác đi hay không, cái này không là vấn đề, vấn đề là em nhìn thấy những cái ánh mắt nữ sinh này đều đã dính ở trên thân anh, em mắt hứng a.” Trình Thi Đồng không khỏi phân trần đẩy Cố Ninh Thụ vào trong gian phòng, sau đó một đôi mắt nhìn anh nói: “Này với anh thấy những cái ánh mắt đàn ông này dính vào trên bikini của em là một cái ý tứ, anh có thể lý giải, đúng không? ”

“Khụ khụ. . .” Cố Ninh Thụ có chút xấu hổ ho hai tiếng.

Vào trong gian phòng, Trình Thi Đồng thuận tay đóng cửa lại, sau đó liền chạy tới trong rương hành lý phòng giữ quần áo lấy quần áo rồi.

Cố Ninh Thụ nghĩ nghĩ, vẫn lại là ngồi xuống trên ghế sofa ở trong phòng kia.

Qua một lúc lâu sau, Trình Thi Đồng liền cầm áo tắm mới từ phòng giữ quần áo đi ra.

Cô đem áo tắm mới tiện tay ném ở trên chiếc giường lớn kia, sau đó cởi áo tắm vẫn quần ở bên ngoài, đi đến trước mặt Cố Ninh Thụ, xoay người nói: “Giúp em cởi dây bikini một phen.”

“...”

Ánh mắt Cố Ninh Thụ sụp xuống, nhìn Trình Thi Đồng đưa lưng về phía chính mình lộ ra một mảng lớn trắng tinh, trong lòng nhin không được nháy mắt tìm đập rộn lên.

“Nhanh a, còn thất thần làm gì?” Trình Thi Đồng cầm tóc buộc đuôi ngựa đẩy đến phía trước, vừa hướng tới Cố Ninh Thụ thúc giục.

“Uh’m. . .” Cố Ninh Thụ cúi đầu lên tiếng, sau đó vươn một cái bàn tay to thon dài trắng nõn ra, nhẹ nhàng rút dây lưng trên cổ bikini Trình Thi Đồng một phen, dây nhỏ treo ở trên cần cổ cô lập tức liền rơi xuống.

“Còn có sau lưng.” Dây nhỏ ở trên cổ Trình Thi Đồng rơi xuống, vô cùng tự nhiên vòng ở ngực chính mình, hướng tới Cố Ninh Thụ nói.

“Được...” Ánh mắt Cố Ninh Thụ hơi hơi buông xuống, nhìn da thịt phần lưng cô bóng loáng, chần chờ một phen, vẫn lại là thật cẩn thận cởi bỏ dây lưng bikini trên lưng cô.

Cả một phần lưng trắng tinh nhất thời không hề giữ lại hiện ra ở trước mặt anh.

Mà đầu ngón tay của anh còn lưu lại nhiệt độ trên da thịt cô.

“Cảm ơn.” Trình Thi Đồng thuận tay đem áo bikini ném đến trên giường, sau đó chần chờ một phen, xoay người lại đối mặt Cố Ninh Thụ.

“Em...” Cố Ninh Thụ hơi run sợ một phen, mặc dù hai tay cô vòng ở trước ngực, nhưng là loáng thoáng vẫn lại là có thể thấy một chút hình dáng mượt mà, còn có độ cong đầy đặn kia.

Mặt Cố Ninh Thụ lập tức liền như hòa thiêu một phen, nháy mắt đỏ rực rồi.

Ánh mắt của anh có chút không quá tự nhiên chuyển hướng nơi khác, thanh âm lấp bắp hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Đồng Đồng. . .Em...Em làm gì?”

“Ha ha, nhìn xem phản ứng của anh, khẩn trương như thế làm gì? ” Trình Thi Đồng về mặt buồn cười nhìn bộ dáng Cố Ninh Thụ khẩn trương trước mắt, nhin không được hướng tới anh bốn cọt nói: “Mới như vậy anh liền xấu hổ a. . .”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 682

Chương 684. Em liền đi theo anh đi 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“...” Ánh mắt Cố Ninh Thụ vẫn nhìn nơi khác như cũ, thanh âm có chút khẩn trương hướng Trình Thi Đồng nói: “Đừng náo loạn, em mau thay quần áo.”

“Ai nha, em nói thật sự a....” Trình Thi Đồng nhìn bộ dáng anh thẹn thùng, nhin không được đã nghĩ đùa anh, cô vươn hai tay ra, ôm eo Cố Ninh Thụ,

sau đó dùng mặt mình cọ xát ngực của anh nói: “Mới như vậy anh cũng đã mặt đỏ, vậy tối hôm nay chúng ta ngủ ở trên một cái giường, anh làm sao bây giờ a.”

“...”

Toàn thân Cố Ninh Thụ cứng đờ, chỉ cảm thấy thân thể mềm mại Trình Thi Đồng đầy cõi lòng.

Trước kia anh cũng không phải không có ôm qua Trình Thi Đồng, nhưng mà khi đó tất cả mọi người mặc áo khoác, ôm lấy cũng không có gì đặc biệt, nhưng mà trước mắt không giống nhau a, Trình Thi Đồng có...Áo nửa người trên đều không có mặc, anh cũng chỉ là bọc một áo tắm mà thôi, hướng chỉ vừa rồi một đường trên đường khách sạn, dây lưng áo tắm của anh cũng có chút lơ lửng, ngực nơi đó lộ một khối lớn làn da.

Chỉ là anh vốn là nam sinh, ngực lộ ra một khối lớn như thế cũng không có quan hệ gì, cho nên đoạn đường này anh căn bản là không quan dây lưng áo tắm kia.

Nhưng mà trước mắt, anh cùng Trình Thi Đồng trong lúc đó, mặc dù còn có một chút vải dệt áo tắm cách ở giữa hai người, nhưng mà mảnh đất trung gian kia cái gì đều không có.

Làn da trơn mềm mại của cô liền như vậy trực tiếp dán trên da anh, mang theo một tia cảm giác ấm áp, giống như một trận lửa, nháy mắt đưa cả người anh thiêu đốt.

Cả người Cố Ninh Thụ giằng co, hoàn toàn không biết làm thế nào mới tốt.

“Ài? ?Anh như thế nào không nói a? ?” Trình Thi Đồng đem đầu mình dán trên ngực Cố Ninh Thụ, nghe tiếng tim đập rất nhanh trong lồng ngực của anh, nhin không được cố ý đùa anh nói.

“...” Cố Ninh Thụ không nói lời nào.

“Em hỏi anh tối hôm nay làm sao bây giờ a?” Đầu Trình Thi Đồng cọ xát trên người anh nói: “A... Đúng rồi, đã quên nói cho anh, từ nhỏ đến lớn em vẫn đều có thói quen ngủ lỏa (không mặc gì) a....”

“...”

Thân thể Cố Ninh Thụ càng cương rồi.

“Không chỉ có có thói quen ngủ lỏa, mà lúc đi ngủ em còn thích ôm gấu Teddy trên giường, nhưng mà lần này ra ngoài ngoạn chơi, em không có đem gấu Teddy mang tới.” Trong thanh âm Trình Thi Đồng cố nén cười hướng tới Cố Ninh Thụ nói: “Vậy anh không ngại buổi tối em ôm anh ngủ đi? ?”

“...”

Cố Ninh Thụ... Triệt để hóa đá rồi.

“Ài? ? Vì sao anh không nói??” Trình Thi Đồng đợi hồi lâu đều không có nhìn thấy Cố Ninh Thụ trả lời chính mình, liền nhin không được ngẩng đầu lên hướng tới anh nhìn lại, này vừa thấy mới phát hiện trên gương mặt trắng nõn tuần tú đã hồng sắp nhìn không ra màu sắc ban đầu rồi.

Đôi mắt Cố Ninh Thụ sụp xuống, trong đôi mắt thâm thúy kia, ánh ngược bóng dáng Trình Thi Đồng nho nhỏ như hoa đào nở rộ tháng ba, đóa hoa bay lá tả rơi đầy trời, có một cái cô gái áo trắng hơn tuyết chậm rãi mà qua.

Trong lúc này Trình Thi Đồng không khỏi nhìn đôi mắt anh có một chút xuất thần.

Hai người bọn họ liền nhìn hồi lâu như vậy, Trình Thi Đồng đột nhiên hướng tới Cố Ninh Thụ toát ra một câu: “Cố Ninh Thụ, anh liền đi theo em đi...”

“...”

“...”

Cô vừa dứt lời, bên trong phòng nháy mắt liền an tĩnh lại, an tĩnh chỉ có thể nghe được tiếng hít thở rất nhỏ hai người bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ngay tại Trình Thi Đồng cho rằng Cố Ninh Thư sẽ không mở miệng, thanh âm anh trầm thấp mà nhẹ nhàng chậm chạp vang lên trên đỉnh đầu của cô: “Như thế nào theo? ”

“Ách. . .”

Cái này. . .

Vấn đề theo như thế nào này...

Kỳ thật cô cũng không có nghĩ tốt...

Trình Thi Đồng có chút xấu hổ hướng Cố Ninh Thư cười cười, cúi đầu nhìn thoáng qua cảnh sắc trước mắt mình, a.... . . Áo tắm trên người Cố Ninh Thư đã rộng mở hơn phân nửa.

Đại khái là đầu óc trong khoảng thời gian ngắn chập mạch, Trình Thi Đồng vậy mà ở thời điểm chính mình còn không có phản ứng kịp, đầu ngón tay đã trực tiếp ****

“Tì. . .” Cố Ninh Thư nhìn không được hút một ngụm khí lạnh.

Cái gia hỏa kia.... Quả thực chính là đủ loại quạt gió đốt lửa.

Ánh mắt Cố Ninh Thư nhảy mắt tối sầm, cánh tay anh thon dài vòng tại vòng eo mảnh khảnh Trình Thi Đồng, tại lúc cô còn không có phản ứng kịp đã cúi đầu hôn lên cánh môi hồng nhuận của cô, lẩm bẩm nói: “Là muốn để cho anh như vậy... Theo em sao? ”

“Ừm. . .” Trình Thi Đồng mở to hai mắt nhìn, nhìn Cố Ninh Thư đột nhiên tiếp sát trước mắt, mới vừa muốn mở miệng nói chuyện môi liền đã trực tiếp bị cánh môi anh mềm mại chặn. Lưỡi Cố Ninh Thư trắng nện như cá gặp nước trực tiếp bơi vào giữa môi và răng của cô, đầu lưỡi ngựa quen đường cũ ôm lấy đầu lưỡi của cô, nhấn nhai mà ôn nhu hôn lên.

Trình Thi Đồng cảm thấy đầu chính mình lại có chút hôn mê, mỗi một lần Cố Ninh Thư ôn nhu như vậy hôn chính mình, dù sao vẫn coi như có một đạo điện lưu lan khắp toàn thân, tay chân mềm cơ hồ cũng không có thể chống đỡ chính mình, chỉ có thể nửa dựa trên thân anh, mới không còn ngã xuống đất.

Mà hiện tại, mùi hương riêng biệt trên người anh quay xung quanh cô, cái bàn tay ấm áp mà thon dài kia, ở lúc cô lơ đãng từ trên cái eo thon nhỏ của cô dôi lên ngực của cô, lại theo da thịt bóng loáng một đường lên trước, mãi đến đụng chạm ****

“Ừm. . .” Từ từ hơi thở của cô toát ra một tiếng hừ nhẹ nhàn nhạt, da thịt toàn thân cô đều đã giống như bị đốt, kịch liệt mà nóng bỏng, chỉ có đụng chạm của anh mới có thể để cho cô cảm thấy dễ chịu một chút.

Cố Ninh Thư thoáng dùng lực đẩy một phen, liền đem Trình Thi Đồng hoàn toàn áp ở trên chăn trắng tinh sau người, tóc dài đen tuyền có chút hỗn độn rối tung trên chăn, đôi mắt tràn đầy sương mù nhìn anh, hai tay mảnh khảnh vòng cổ của anh, ánh mắt lấp lánh nhìn Cố Ninh Thư đem một đám nụ hôn nóng bỏng khắc ở sau tai cùng xương quai xanh chính mình, nhỏ giọng hỏi: “Anh...Anh đây là đang làm sao a? ”

“Không phải em mới vừa nói muốn anh theo em sao? ” Ngón tay Cố Ninh Thư thon dài nhẹ nhàng đẩy tóc dài đen tuyền ra, da thịt trơn bóng nhất thời hiện ra ở trước mắt, hương thơm quen thuộc trên người cô, nhiều năm qua như vậy vẫn như cố như không quanh quẩn ở bên người.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 684

Chương 686. Cùng nhau tắm suối nước nóng

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ừm. . .” Cố Ninh Thư ngẩng đầu lên, khuôn mặt đỏ ửng nhìn về phía Trình Thi Đồng, trong thanh âm mang theo một tia khản trương chậm rãi nói: “Hiện tại anh cũng thẹn thùng a... Nhưng mà dù sao vẫn không thể đều đã để cho em chủ động đi.”

“... ”

Trình Thi Đồng hơi run sợ một phen, nhìn bên trong đáy mắt Cố Ninh Thư vẫn không có đánh tan khó xử như cũ, nhin không được cười cười, ôm cổ của anh nói: “Vậy em hiện tại liền muốn đi theo anh sao? ”

Cố Ninh Thư cười cười, cúi đầu nhẹ nhàng mà mở cánh môi hồng nhuận một phen nói: “Mặc dù hiện tại anh rất muốn theo em, nhưng mà chú nhỏ em còn có Tiểu Thỏ đang ở Ôn Tuyền (suối nước nóng) bên kia chờ chúng ta a, ngộ nhờ chúng ta mới một nửa, bọn họ bởi vì vẫn không có nhìn thấy chúng ta mà chạy tới gõ cửa phòng chúng ta làm sao bây giờ? ”

“Uh..m..” Trình Thi Đồng hơi hơi trầm ngâm chốc lát, sau đó gật đầu nói: “Có đạo lý, vậy sau khi cùng ngâm Ôn Tuyền buổi tối trở lại anh lại tiếp tục đi theo em đi..”

Trên má gương mặt trắng nõn tuấn tú Cố Ninh Thư rất không dễ dàng hơi chút lui xuống đi một chút đỏ ửng, lại ngóc đầu trở lại rồi.

“Em đây thay áo tắm? ” Trình Thi Đồng nhìn anh, vẻ mặt bốn cọt hỏi.

“Được.” Cố Ninh Thư gật gật đầu.

“Nhưng mà anh dè nặng em, như thế nào thay a...” Trình Thi Đồng hướng tới anh chớp chớp mắt, thuận miệng hỏi.

Cố Ninh Thư vội vàng đứng dậy, xoay người nhìn bóng đêm bên ngoài ban công, lẩm bẩm nói: “Em..Em thay nhanh lên đi, anh... Vẫn lại là đi trên ban công chờ em đi.”

“Phốc.” Trình Thi Đồng nhin không được bật cười: “Vừa rồi anh áp đảo em rõ ràng cùng quyết đoán a, như thế nào mới một lát sau liền đều đã không thấy nữa?”

“...” Cố Ninh Thư không nói lời nào, chỉ là lập tức hướng tới ban công đi tới.

Nhưng mà mắt sắc Trình Thi Đồng vẫn lại là phát hiện lỗi tai anh toàn bộ biến hồng.

Ha ha hắc... Quả nhiên vẫn lại là thẹn thùng a...

Tâm tình Trình Thi Đồng vô cùng tốt thay áo tắm, sau đó ngâm nga bài hát kéo cửa thủy tinh ban công ra, hướng tới Cố Ninh Thư đứng ở bên ngoài hô một tiếng: “Em thay xong.”

Lúc này Cố Ninh Thư mới xoay người lại.

Đôi mắt sâu thẳm in ngọn đèn mông lung bên ngoài ban công yên lặng nhìn Trình Thi Đồng.

Cô đã đem bộ bikini màu đen trên người kia đổi đi, đổi thành một áo tắm liền màu thủy lam, kiểu dáng xem ra cùng Tiểu Thỏ không sai biệt lắm, nháy mắt liền trở nên bảo thủ.

Cố Ninh Thư rốt cục vừa ý liền gật gật đầu, đưa tay ôm chầm bả vai Trình Thi Đồng, trầm thấp nói: “Đi thôi, đi tắm suối nước nóng.”

Bên trong Ôn Tuyền là một tòa núi giả nhân tạo ở bên trong, dọc theo đường lát đá uốn lượn một đường hướng núi giả bên trong đi mới có thể phát hiện, tới nơi này vậy mà có khoảng trời riêng.

Lúc này bởi vì vừa mới qua thời gian cơm chiều, người tới tắm suối nước nóng còn không phải rất nhiều.

Trình Thi Đồng đi vào liếc mắt một cái liền thấy hai người Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn nằm úp sấp ở trên bờ ao đang nói chuyện phiếm.

“Tiểu Thỏ! Tiểu Thỏ!” Trình Thi Đồng hướng tới Tiểu Thỏ la lớn.

Tiểu Thỏ đang nói chuyện với Trình Chi Ngôn quay đầu lại, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Trình Thi Đồng mặc toàn thân áo tắm màu thủy lam đang về mặt hưng phấn mà đứng ở trên bờ hướng tới chính mình ngoắc.

“Đồng Đồng! Nhanh lên xuống a! ” Tiểu Thỏ cười tít mắt hướng tới cô quơ quơ.

“Được rồi!” Trình Thi Đồng gật gật đầu, đi đến bên cạnh Tiểu Thỏ, lập tức đem áo tắm khoác trên người ném đến ghế tựa bên cạnh, sau đó “Phù phù” một tiếng, lập tức nhảy xuống nước.

Bọt nước bắn tung tóe, nháy mắt bỏ nhào toàn thân Tiểu Thỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phức Hắc* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 685

Chương 687. Cùng nhau tắm suối nước nóng 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“...”

Tiểu Thỏ vẻ mặt không nói gì đưa tay lau bọt nước bắn tung tóe đến trên mặt mình đi, sau đó nhìn Trình Thi Đồng chăm chọc nói: “Cậu có làm hay không, cậu liền không có thể từ bậc thang bên kia xuống sao, làm gì muốn từ nơi này của tớ trực tiếp nhảy xuống! ?”

“Ha ha.” Trình Thi Đồng hướng tới Tiểu Thỏ cười nói: “Tớ liền thích phương thức xuống nước đơn giản thô bạo như vậy.”

Tiểu Thỏ đưa tay lau nước trên mặt một cái, không nói gì nhìn chăm chăm Trình Thi Đồng.

Vừa thấy như vậy, cô vậy mà nhìn ra một chút manh mối.

Vừa rồi ở trên bờ cát mặc dù Trình Thi Đồng mặc bikini gợi cảm nhưng mà da thịt trên dưới toàn thân trắng như tuyết, liền giống như một khối mỹ ngọc tốt nhất, phần nộn trắng nõn một chút tỳ vết nào cũng không có, nhưng mà giờ phút này, chỗ đai an toàn áo tắm màu thủy lam kia vậy mà hơi hơi lộ ra dấu vết đỏ thẫm khả nghi.

Ánh mắt Tiểu Thỏ xoay xoay, sau đó lén lút từ trong nước vòng đến phía sau Trình Thi Đồng, thừa dịp cô không chú ý dùng ngón tay vụng trộm kéo dây áo cô, hướng tới bên trong nhìn thoáng qua.

Ha ha ha ha. . .

Trình Thi Đồng trong lòng cả kinh, quay đầu liền nhìn thấy Tiểu Thỏ vẻ mặt bất quá tươi cười nhìn chính mình.

“Cậu làm gì. . .” Hai tay Trình Thi Đồng bảo vệ ngực chính mình, vẻ mặt cảnh giác nhìn Tiểu Thỏ.

“A. . . Vừa rồi làm chuyện xấu đi a. . .” Ánh mắt Tiểu Thỏ lại vẫn đang không ngừng hướng tới nơi bả vai Trình Thi Đồng ngấm, sau đó đè thấp thanh âm hư hỏng cười nói: “Cố Ninh Thư nhà cậu còn ần nấp sao, chuyên môn chọn chỗ nhìn không tới hôn.”

“...”

Trình Thi Đồng trừng mắt nhìn cô, một chốc, vậy mà không mở miệng phản bác.

Cố Ninh Thư từ bậc thang xuống nước, giờ phút này cũng ở trong ao suối nước nóng chậm rãi hướng tới hai người các cô đã đi tới.

“Làm sao vậy? ?” Anh nhìn thoáng qua bộ dáng Trình Thi Đồng hai tay ôm ngực, lại nhìn thoáng qua cười xấu xa trên mặt Tiểu Thỏ, trong mắt nghi hoặc mở miệng hỏi.

Tiểu Thỏ quay đầu lại, đôi mắt không kiêng nể gì đánh giá tron bóng trong ngực Cố Ninh Thư.

“...”

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cô một cái, rốt cục có chút chịu không được một tay túm lấy cô vào trong ngực mình nói: “Đừng nhìn lung tung người đàn ông khác.”

Tiểu Thỏ quay đầu lại, nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn, sau đó bĩu môi nói: “Ai nha, em chính là muốn nhìn một chút Đồng Đồng có làm mấy cái hôn ngân trên người Cố Ninh Thư hay không.... Nếu không thì không giống tác phong của cô ấy nha....”

“...”

“...”

Hai người Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư đồng thời trầm mặt.

Tiểu Thỏ nhìn trên mặt hai người bọn họ không hên mà cùng hiện ra đỏ ửng, nhịn không được cười hì hì nói: “Ha ha, này không khoa học a, Cố Ninh Thư thẹn thùng còn chưa tính, nhưng là Đồng Đồng cậu cũng thẹn thùng. . . Cái này. . .”

Lời của cô nói một nửa, liền bị Trình Thi Đồng dùng lực trừng mắt một cái, “Lão nương làm sao vậy, lão nương sẽ không có thể thẹn thùng sao! !”

“Ha ha. . .” Tiểu Thỏ không nói lời nào, chính là nhìn chăm chăm cô vẻ mặt cười xấu xa.

“Tiểu Cố, đi, chúng ta đi bên cạnh.” Trình Thi Đồng đại khái là bị cô cười đến thật sự xấu hổ, nhịn không được dùng lực liếc cô một cái, sau đó xoay

người dặt tay Cổ Ninh Thư hướng tới bên cạnh đi tới.

Mãi cho đến bóng dáng hai người bọn họ đều đã không thấy nữa, lúc này Tiểu Thỏ mới quay đầu lại hướng tới Trình Chi Ngôn cười hì hì nói: “Anh nước chanh, anh nói tối hôm nay, rốt cuộc là Đồng Đồng ăn tiểu Cổ hay là tiểu Cổ ăn Đồng Đồng nha? ”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 686

Chương 688. Cùng nhau tắm suối nước nóng 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn mỉm cười, đưa tay đem Tiểu Thỏ túm vào trong ngực mình, cúi đầu lẩm bẩm nói bên tai cô: “Cùng với quan tâm hai người bọn họ rốt cuộc là người nào ăn người nào, còn không bằng em quan tâm một phen tối hôm nay hai người chúng ta rốt cuộc nên là người nào chủ động mới tốt...”

“...” Tiểu Thỏ nghe thế trong nháy mắt liền đỏ mặt.

Cánh tay Trình Chi Ngôn thon dài hữu lực ở trong nước ôm vòng eo mảnh khảnh của cô, bởi vì làn da cùng làn da cách nước ấm, sờ thậm chí có một loại cảm giác vô cùng mềm.

Đầu ngón tay của anh liền cách áo tắm trên lưng Tiểu Thỏ, du tẩu xung quanh.

Mặt Tiểu Thỏ nháy mắt liền càng đỏ.

Hơi thở ấm áp của cô nhẹ nhàng mà phun lỗ tai anh, thân thể mềm mại cũng dán tại trên thân anh, thậm chí có thể cảm giác được mềm mại trước ngực cô đặt ở trong ngực rắn chắc của anh.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn không khỏi tối sầm, không đợi Tiểu Thỏ phản ứng kịp, liền đã cúi đầu xuống, nhẹ nhàng hôn cánh môi hồng nhuận của cô.

“Ừm... Anh nước chanh...” Tiểu Thỏ trừng lớn ánh mắt, nhìn đôi má Trình Chi Ngôn phồng to trước mặt mình, trên cánh môi truyền đến xúc cảm mềm mại mà ấm áp anh truyền đến, lông mi anh dài mà cong liền gần trong gang tấc, nhẹ nhàng mà di chuyển.

Đại ca! ! Nơi này là nơi công cộng a! !

Trên bờ còn có rất nhiều người đâu a! !

Không nói trên bờ có rất nhiều người, chính là bên trong suối nước nóng lại vẫn có không ít người a! !

Hai người chúng ta như vậy, thật sự tốt sao! ! ?

Tiểu Thỏ vùng vẫy định mở miệng để cho Trình Chi Ngôn chú ý một chút, kết quả trong nháy mắt đó, lưỡi anh trắng mịn đã thuận thế thăm dò vào trong miệng cô.

Ngón tay anh thon dài cũng lén lút từ sau lưng áo tắm dò xét đi vào.

Bởi vì trên da thịt cô dính nước, cho nên lúc đầu ngón tay dán đi lên, xúc cảm kia hoàn toàn khác biệt cảm giác ở dĩ vãng.

Cảm giác kia thật giống như là sờ ở tơ lụa trắng mịn, so với tơ lụa còn muốn trơn nhẵn hơn, lại giống như là nắm một khối mỹ ngọc tốt nhất, so với mỹ ngọc còn muốn trơn bóng hơn.

Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy tất cả trên thế giới này gì đó cũng không hơn xúc cảm tuyệt mỹ từng tác da thịt trong tay mình kia.

Anh nhìn không được buộc chặt cánh tay để cho khoảng cách hai người trong lúc đó càng thêm gần sát.

“Ừm ừm...” Tiểu Thỏ còn đang làm vùng vẫy vô vị.

Nhưng mà trái lại vùng vẫy của cô nhắc nhở Trình Chi Ngôn, nơi này mặc kệ nói như thế nào cũng là suối nước nóng khách sạn, ừm... Không quá thuận tiện tiến hành bước tiếp theo a...

Vì thế sau khi chấm dứt nụ hôn nhiệt liệt tại đây, Trình Chi Ngôn ôm Tiểu Thỏ hơi hơi thở hổn hển, trầm thấp nói bên tai cô: “Chúng ta. . . Trở về phòng đi? ?”

“ . . . ”

Hai tay Tiểu Thỏ che đôi má tràn đầy đỏ ửng chính mình, cô như thế nào nghe không hiểu trong giọng nói của anh đã dày đặc tình dục không thể che dấu a.

Nhưng mà.... Nhưng mà...

Ngâm suối nước nóng.... Bọn họ mới ngâm mười phút cũng không được a...

“Không nói lời nào chính là ngâm thừa nhận rồi.” Trình Chi Ngôn cúi đầu khẽ hôn một cái trên vành tai xinh xắn của cô, sau đó hai tay hơi chút liền dùng lực, liền ôm cô từ suối nước nóng đi ra ngoài.

Trình Thi Đồng mắt sắc nhìn thấy bọn họ một màn này, vội vàng hô: “Chú nhỏ, các người muốn đi đâu a? ?”

Trình Chi Ngôn hơi hơi quay đầu, trên gương mặt đẹp trai mang theo một tia nhợt nhạt tươi cười nhìn Trình Thi Đồng nói: “Tiểu Thỏ ngâm nước có chút choáng váng đầu, chú mang cô trở về phòng nghỉ ngơi.”

Dù sao Trình Thi Đồng bọn họ cũng không biết, anh cùng Tiểu Thỏ rốt cuộc ngâm nước bao lâu.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 687

Chương 689. Cùng nhau tắm suối nước nóng 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Khuôn mặt nhỏ nhắn Tiểu Thỏ đỏ bừng vui đầu ở trong lòng Trình Chi Ngôn, bộ dáng đỏ bừng cả khuôn mặt hữu khí vô lực, nhìn thật đúng là ngâm nước có chút choáng váng đầu.

Trình Thi Đồng hơi run sợ một phen, sau đó gật đầu nói: “Vậy được rồi, các người đi về trước đi, cháu cùng tiểu Cố lại ngâm nước một hồi cũng đi trở về.”

“Được.” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, thuận tay kéo áo tắm bên cạnh ghế tựa bọc cho Tiểu Thỏ, sau đó liền ôm cô một đường hướng tới phương hướng phòng họ đi.

Mất thấy bóng dáng Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ dần dần biến mất ở trong tầm mắt, lúc này Trình Thi Đồng mới quay đầu lại nhìn Cố Ninh Thư ngồi ở bên cạnh mình, chân chờ một phen, vẫn lại là tiến lên ôm cánh tay của anh làm nũng nói: “Tiểu Cố, người ta cũng choáng váng đầu rồi.”

“ . . . ” Cố Ninh Thư về mặt nghi hoặc nhìn cô, “Chúng ta không phải vừa ngâm vài phút sao? ?”

“Nhưng mà cái nước ấm này nóng a.... Mới ngâm nước một hồi em liền cảm thấy được đầu thật choáng váng...” Trình Thi Đồng đưa tay vỗ trán chính mình, làm ra bộ dáng yếu đuối, hướng tới Cố Ninh Thư nói.

“ . . . ”

Cố Ninh Thư quay đầu nhìn thoáng qua màn hình điện tử trên bờ ao, phía trên đang biểu hiện nước ấm bên trong suối nước nóng là 36°, so với nhiệt độ cơ thể người bình thường vẫn còn thấp một lần.

Này. . . Xác định nước ấm rất nóng sao? ?

Trình Thi Đồng theo ánh mắt Cố Ninh Thư hướng tới trên màn hình điện tử bên cạnh kia nhìn thoáng qua, trong lòng nhìn không được hơi hơi quẩn một phen, nhưng vẫn lại là tiếp tục một bộ bộ dáng yếu đuối vô lực hướng tới Cố Ninh Thư nói: “Ai nha.... Đại khái là buổi chiều gió ở trên bờ cát thổi có phần bị cảm lạnh, lúc này mới ngâm nước Ôn Tuyền vài phút liền cảm thấy được đầu thật choáng váng...”

“Uh`m, chúng ta đây cũng trở về phòng đi.”

Cố Ninh Thư chân chờ một phen, nhớ lại buổi chiều Trình Thi Đồng ăn mặc là bikini, bụng trắng nõn toàn bộ lộ ở bên ngoài, hơn nữa gió biển trên bờ cát khá lớn, đi tới đi lui bị cảm lạnh cũng nhất định.

Lập tức anh liền gật gật đầu, nắm tay Trình Thi Đồng từ suối nước nóng đi ra.

Bọc áo tắm kỹ lưỡng, Cố Ninh Thư nhìn bộ dáng Trình Thi Đồng về mặt đỏ ửng, thấp giọng hỏi: “Choáng váng đầu kịch liệt sao, còn đi được sao? ?”

“Đi được.... Đi được...Anh yên tâm! !” Trình Thi Đồng kéo cánh tay Cố Ninh Thư, vội vàng gật đầu.

“...”

Cố Ninh Thư có chút nghi hoặc cúi đầu nhìn cô một cái, cũng không có nghĩ nhiều, liền nắm tay cô đi về rồi.

Chỉ là lúc đi đến cửa phòng, hai người bọn họ vậy mà gặp Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ đang chuẩn bị mở cửa.

Tiểu Thỏ vẫn ru rú ở trong lòng Trình Chi Ngôn như cũ, nhìn Cố Ninh Thư cùng Trình Thi Đồng cũng trở lại trong phòng khách sạn, hơi run sợ một phen nói: “Sao hai người cũng trở lại? ? Không ngâm nước rồi hả? ?”

“Uh~m” Cố Ninh Thư gật gật đầu, thanh âm thấm đất hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Đồng Đồng choáng váng đầu. Các người không phải vừa rồi liền đi sao, như thế nào lúc này mới đến phòng? ?”

“...”

Vừa nghe đến những lời Cố Ninh Thư này, Tiểu Thỏ không khỏi đỏ mặt.

Vì sao, vì sao? ?

Còn không phải một cái người nào đấy ôm cô ở trên đường đi ngừng một chút, thường thường cúi đầu hôn nhẹ cô, lúc này mới làm hại bọn họ vừa đến phòng...

Nhưng mà...

Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua Trình Thi Đồng về mặt suy yếu đầu tựa vào trên vai Cố Ninh Thư, ánh mắt xoay xoay, vùng vẫy từ trong ôm ấp Trình Chi Ngôn xuống, hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Đồng Đồng, trong phòng tớ có thuốc chuyên trị choáng váng đầu, cậu tới đây tớ lấy cho cậu một hộp.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 688

Chương 690. Cùng nhau tắm suối nước nóng 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A? ? Không cần đi. . .” Trình Thi Đồng hơi run sợ một phen, cô cũng không phải thật sự choáng váng đầu...

“Tới đây.” Tiểu Thỏ lườm cô một cái, không khỏi phản trần liền túm cô vào phòng, chỉ còn lại có Cố Ninh Thư cùng Trình Chi Ngôn còn về mặt ngẩn ngơ đứng ở trong hành lang.

“...”

Trong phòng, Trình Thi Đồng nhìn Tiểu Thỏ hành tẩu (đi lại) tự nhiên, nhìn không được cười nhạo cô nói: “Tớ nói, Tiểu Thỏ, cậu thật sự choáng váng đầu sao, tớ nhìn cậu bộ dáng hành tẩu tự nhiên, đều đã có thể đi tham gia trận đấu thi đi bộ a.”

Tiểu Thỏ bị cô nói có chút không tốt lắm, đành phải quay đầu trừng mắt cô nói: “Tớ nhìn cậu bộ dáng thao thao bất tuyệt nói khéo như rót (lấy lời đường mật mà làm cho người ta mê hoặc), cũng không giống như là choáng váng đầu a.”

“Tớ đương nhiên không phải choáng váng đầu a, tớ đây không phải vì đem Cố Ninh Thư nhà tớ lừa gạt trở về xuống tay với anh sao.” Trình Thi Đồng cười hắc hắc đồng đặc hướng tới Tiểu Thỏ nói.

“Tớ cũng không phải choáng váng đầu, tớ đây là bị chú nhỏ cậu cưỡng chế túm trở về.” Tiểu Thỏ liếc cô một cái, lăm bầm nói: “Cho nên nói người Trình gia các người cũng không là cái người tốt gì.”

“Ha ha.” Trình Thi Đồng hướng tới Tiểu Thỏ nở nụ cười một phen, sau đó khoát tay nói: “Nếu biết tớ không phải thật sự choáng váng đầu, vậy cái gì thuốc choáng váng đầu cũng đừng cho tớ, tớ phải đi về hướng tới tiểu Cố nhà tớ xuống tay a.... Tạm biệt.”

“Đợi a, cậu nghĩ rằng tớ thật sự cho cậu thuốc choáng váng đầu sao.” Tiểu Thỏ túm chặt cánh tay Trình Thi Đồng, thuận tay nhét một cái hộp nhỏ đến trong tay Trình Thi Đồng nói: “Cho cậu, cầm đi đi, không cần cảm ơn tớ.”

“Cái gì a. . .” Trình Thi Đồng cúi đầu hướng tới trong lòng bàn tay mình nhìn thoáng qua.

. . .

Thực ra là đồ dùng tránh thai trước kia chính mình đưa cho Tiểu Thỏ.

“Ha ha vật về nguyên chủ, vì phòng ngừa hai người các người không có mang, tớ đặc biệt mang theo nhiều một phần cho cậu a.” Tiểu Thỏ nhìn trên mặt Trình Thi Đồng quần, trong lòng bỗng nhiên cảm giác sáng khoái.

Sau một lúc lâu, Trình Thi Đồng sâu xa ngẩng đầu lại nhìn Tiểu Thỏ, thanh âm trầm thấp nói: “Cậu cảm thấy người thông minh giống tớ, sẽ quên loại chuyện này? ?”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ vì giật mình.

“Hừ, quá khinh thường tớ rồi !” Trình Thi Đồng hướng về phía Tiểu Thỏ làm mặt quỷ, liền nắm chặt cái hộp nhỏ trong tay ra ngoài.

Trình Chi Ngôn đứng ở ngoài cửa mắt thấy Trình Thi Đồng ra ngoài, lại lập tức đi đến trước mặt mình, đem một hộp này nọ nhét vào trong tay mình nói: “Chú nhỏ, tối hôm nay đừng khách khí, hưởng dụng mỹ thực của chú đi.”

Nói xong, cô nhìn Cố Ninh Thư về mặt nghi hoặc đứng ở bên cạnh, hơi run sợ một phen, sau đó lập tức làm ra một bộ choáng váng đầu, tựa vào trên vai Cố Ninh Thư nói: “Ồi, đầu thật choáng váng... Tiểu Cố, mau, chúng ta trở về phòng.”

“A.... . . Được...” Cố Ninh Thư chần chờ một phen, vẫn lại là đỡ Trình Thi Đồng trở về phòng.

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn thoáng qua cái hộp nhỏ trong tay mình, khoe môi mỏng nhìn không được vẽ ra một cái đường cong mờ.

Xem ra, Tiểu Thỏ nhà anh cũng hiểu được suy nghĩ vì người khác sao...

Bên này Cố Ninh Thư đỡ Trình Thi Đồng trở về phòng xong, liền vội vàng thật cẩn thận để cho cô nằm ngửa ở trên giường, sau đó lại đi đun một bình nước sôi, lúc này mới ngồi đến trên giường, nhìn trên gương mặt trắng nõn Trình Thi Đồng hiện ra nhàn nhạt đỏ ửng, thấp giọng hỏi: “Như thế nào, đầu em còn choáng váng sao??”

“Uh`m . . . Choáng váng. . .” Trình Thi Đồng về mặt đáng thương tội nghiệp nhìn Cố Ninh Thư, hướng tới anh làm nũng nói: “Nếu không anh xoa xoa giúp em??”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 689: Kế hoạch không bằng biến hóa

Chương 691: Kế hoạch không bằng biến hóa

Editor Quỳnh Nguyễn

“Ừ.” Cố Ninh Thư gật gù, ngồi ở trên giường hướng về phía Trình Thi Đồng vỗ vỗ.

Trình Thi Đồng lập tức đem đầu chính mình, dịch sát đùi của cậu ta.

Bây tay thon dài của Cố Ninh Thư đặt lên huyệt Thái dương của cô, bắt đầu xoa nhẹ nhẹ một lúc, sau đó thấp giọng hỏi: “Như thế nào, tốt hơn chút nào không?”

“Ừ..... Đỡ hơn rồi!” Trình Thi Đồng nhắm mắt lại, đầu đặt yên vị trên đùi của Cố Ninh Thư, tự hỏi phải làm như thế nào mới có thể lấy lòng gia đình Cố Ninh Thư.

“Nếu như cảm thấy tốt hơn một chút..... liền đi vào tắm rửa, thay bộ quần áo ướt nhẹp này đi, tránh bị cảm lạnh.” Cố Ninh Thư cúi đầu, nhìn Trình Thi Đồng vẫn mặc nguyên bộ quần áo tắm nằm trên giường, không nhìn được, cúi đầu thấp giọng nhắc nhở.

“A..... Được rồi!” đôi mắt Trình Thi Đồng chuyển động liên tục, ánh mắt hướng về phía bồn tắm lớn, nằm phía bên kia của chiếc giường, “Được rồi, vậy em đi tắm một cái.”

Cố Ninh Thư theo ánh mắt cô nhìn sang, gương mặt trắng nõn rất đẹp trai, bỗng dưng đỏ cả lên.

Cậu ta đứng dậy, vừa đi ra ngoài vừa thấp giọng nói: “Vậy tớ..... Đi sát vách chờ cậu.”

“Đợi một lát!” Trình Thi Đồng vội vã lên tiếng gọi cậu ta lại, “Cậu đi ra ngoài làm gì?”

“Cậu ở đây tắm rửa..... Tớ ở bên cạnh không hay lắm.....” ánh mắt Cố Ninh Thư có chút không dễ chịu, cậu ta hơi cúi đầu, mắt tập trung vào sàn gỗ màu cà phê được trang trí trong phòng, âm thanh ôn nhu nói.

“Vậy cậu đi sát vách cũng không được tốt lắm?” Trình Thi Đồng có chút buồn cười mà nhìn cậu ta nói: “Chú tớ cùng Tiểu Thỏ, lúc này đang trong giai đoạn củi khô bốc lửa, không lẽ cậu định đi rình mò một hồi?”

“Cái này.....”

Cố Ninh Thư hơi run run, nhớ tới hồi nãy ở suối nước nóng, nhìn thấy dáng vẻ ôm hôn nhau của hai người, nhất thời có chút chần chờ.

“Nếu không được, thì ta lên ban công chờ cậu.”

Cố Ninh Thư nói xong câu đó, liền xoay người, hướng đến ban công mà bước đi.

Trình Thi Đồng ngồi trên giường, nhìn dáng vẻ xấu hổ của cậu ta, không nhịn được thở dài một hơi, ài..... Muốn ra tay đối với Tiểu Cố..... Dường như có chút gì đó rất khó nha.....

Có điều..... Trình Thi Đồng quay đầu liếc mắt nhìn cái bồn tắm kia, bất chợt cười hì hì, vội vã xông tới.

Cố Ninh Thư ngồi trên ghế nằm trên ban công, nhìn những vì sao lấp lánh giữa bầu trời, lắng nghe tiếng sóng vỗ bờ không ngừng nghỉ, thở dài một hơi.

Đồng Đồng của cậu ta..... Thật ra suy nghĩ của cô ấy, cậu ta sao lại không hiểu rõ.....

Chỉ là.....

Cậu ta cúi đầu nhìn bàn tay chính mình.

Cái may mắn này của cậu ta, có thể cùng chung sống với cô cả đời hay sao??

Trước khi đi tắm suối nước nóng, cậu ta đúng là có chút kích thích, nhưng hiện tại đang rất tỉnh táo, cậu lại không nhịn được bắt đầu những suy nghĩ mông lung.

Nếu hiện tại cậu ra tay đối với cô, vạn nhất sau đó bệnh tính của cậu ta trở nên nặng hơn, lúc đó cô phải làm thế nào.....

Nếu như, đi đến cuối cùng cậu ta không thể đem lại hạnh phúc cho cô, vậy bây giờ hẳn lấy tư cách gì để nắm lấy cô?

Cố Ninh Thư ngửa mặt lên, chấp hai tay ở sau ót nằm ngửa ra trên ghế, nhìn bầu trời một mảng xanh thẳm, chỉ có thể hy vọng thời gian lúc này có thể dừng lại.

Tiếng nước ào ào trong phòng vẫn chưa dừng lại, có lẽ cô vẫn đang còn tắm.....

Vừa nghĩ tới dáng ngọc yêu kiều mặc trên người bộ bikini hôm nay của cô đứng trước mặt mình, cậu ta lại không nhịn được muốn đem cô giấu đi, đến một nơi mà không ai có thể nhìn thấy, nơi mà không có ai biết.

Như vậy, cô mới có thể thuộc về một mình cậu ta.

Cố Ninh Thư đang suy nghĩ mông lung trên ban công một lúc, đột nhiên nghe tiếng hô của Trình Thi Đồng từ trong phòng hướng về cậu ta gọi lớn: “Tiểu Cố! Giúp ta lấy khăn tắm!”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 690: kế hoạch không bằng biến hóa 2

Chương 692: kế hoạch không bằng biến hóa 2

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Đến đây.....” Cố Ninh Thư theo bản năng mà trả lời, sau đó mới thở dài một hơi, cố gắng lấy lại tinh thần.

Giúp cô lấy khăn tắm???

Đây chẳng phải có nghĩa là..... Cô vẫn đang trong bồn tắm.

Cố Ninh Thư trên gương mặt nhất thời hiện ra một tia ửng đỏ, cậu ta chân chờ một lúc, nhưng vẫn quyết định xoay người lại, đi đến trước cửa ban công, kéo cửa đi vào.

Vì có lẽ Trình Thi Đồng mở nước nóng để tắm rửa, vì thế vừa mở cửa vào trong phòng, liền có một luồng khí nóng áp vào mặt.

Cậu ta đứng ở cửa ban công, liếc nhìn vào chỗ bồn tắm, liền thấy một đôi mắt êm dịu của Trình Thi Đồng đang nhìn về phía mình.

Bồn tắm bằng sứ trắng, vừa vặn che lấp trước ngực cô, chỉ lộ ra một khoảng vai trắng nõn.

“Khăn tắm ở phía bên kia, em với không tới.....” Trình Thi Đồng hấp háy mắt, đưa tay chỉ chỉ khăn tắm đang ở một chỗ cách rất xa, hướng về Cố Ninh Thư nói.

“Anh giúp em” Cố Ninh Thư hơi ngần ra, sau đó ánh mắt chuyển hướng nhìn chỗ khác, hướng về chỗ khăn tắm đi tới.

Tiện tay cầm lấy một cái khăn tắm trắng, Cố Ninh Thư về mặt không tự nhiên đi tới trước bồn tắm, ánh mắt nhìn chăm chăm xuống đất, hướng về phía Trình Thi Đồng thấp giọng nói: “Cho em”

“Cảm ơn!” Trình Thi Đồng nhìn Cố Ninh Thư, nở một nụ cười rồi, đưa tay đón lấy khăn tắm, đang chuẩn bị từ trong bồn tắm đứng dậy đi ra ngoài thì bỗng nhiên bị trượt chân, cả người liền không tự chủ được hướng cả người té ngã về phía trước.

“Cẩn thận!” Cố Ninh Thư nhanh tay đưa ra đỡ lấy người cô, lúc này vừa kịp ngăn cản người cô ập xuống sàn nhà.

Trình Thi Đồng khoe môi ngoắc ngoắc, thuận thế hướng về bên trong Cố Ninh Thư, ôm vòng qua cổ cậu ta, nhỏ giọng nói: “Làm em sợ muốn chết.....”

“.....”

Cố Ninh Thư chỉ cảm thấy một cơ thể trơn trượt đang dính trên người mình, mà khăn tắm lúc này cậu đưa cho cô, sớm đã rớt xuống sàn nhà.

Con mắt của cậu ta đưa khắp trần nhà, trong ánh mắt tràn đầy sự khó chịu, mới vừa rồi đang vô cùng lo lắng nên không để ý cánh tay đã ôm chặt lấy ngực Trình Thi Đồng, giờ này mới cảm giác được, trên người cô dĩ nhiên là một bộ quần áo cũng không có rồi.

Sau đó.....

Một giây sau, cậu ta nhất thời không biết tay mình nên để chỗ nào cho tốt.

Khà khà.....

Trình Thi Đồng nhìn thấy dáng vẻ quần bách của cậu ta, không nhịn được cười một trận xấu xa trong lòng.

Cô cúi đầu nhìn quần áo của Cố Ninh đã bị mình là cho ướt toàn bộ, nhẹ nhàng đưa tay kéo nhẹ một cái, liền lôi cả Cố Ninh Thư ngã vào trong bồn tắm

Dòng nước ấm áp trong nháy mắt nhấn chìm cả hai người.

Cố Ninh Thư theo bản năng mà cúi đầu xuống, trên mặt nước đang trôi nổi lơ lửng một tầng cánh hoa hồng, mà da thịt trắng nõn như ngọc của cô như ẩn như hiện trong tầm mắt của cậu ta.

“Thật không tiện.....” Trình Thi Đồng hướng về phía Cố Ninh Thư le lưỡi một cái nói: “Vừa nãy chân bị trượt!”

“.....”

Cố Ninh Thư chỉ cảm thấy bộ quần áo tắm trên người mình đã bị nước trong bồn tắm làm ướt toàn bộ, giờ khắc này, trên người đúng là có nhiều chỗ cảm thấy khó chịu.

Nhưng mà.....

Trong tình cảnh hiện tại.....

Cậu ta lại không dễ dàng cởi áo ra.....

“Cố Ninh Thư.” lại lần nữa, Trình Thi Đồng nhìn đáng vẻ quần bách của cậu ta lúc này, trầm thấp mở miệng gọi tên cậu ta thật lớn.

“Ừ.” Cố Ninh Thư đỏ mặt, đáp một tiếng.

“Vừa nãy trước khi đi tắm suối nước nóng, không phải là đã hứa là phải đi cùng với em hay sao?” Trình Thi Đồng nhìn biểu hiện của cậu ta có chút ngưng ngừng, không nhìn được hướng về cậu ta trên đũa nói: “Làm sao vừa mới có một lúc, anh đã ngại ngừng đến mức muốn đổi ý rồi sao?”

“.....” Cố Ninh Thư ngẩng đầu, nhìn da thịt trắng nõn của cô trên mặt nước.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 691: kế hoạch không bằng biến hóa 3

Chương 693: kế hoạch không bằng biến hóa 3

Editor Quỳnh Nguyễn

Còn có khuôn mặt trắng nõn của cô, chần chờ một chút, vẫn là nhẹ nhàng thờ dài một hơi nói: “Xin lỗi, Đồng Đồng.....”

Trình Thi Đồng hơi run run, đôi mắt mở to mà nhìn thẳng vào cậu ta, hơi nghi ngờ nói: “Tại sao lại phải xin lỗi??”

“Anh.....” Cố Ninh Thư cảm thấy những câu nói kia tựa hồ đã bị chặn toàn bộ ở trong lồng ngực cậu ta, muốn nói nhưng lại không biết bắt đầu từ đâu, “Anh không biết sau này có thể đi cùng em đến hết cuộc đời..... Ngay bây giờ....., anh sợ sau này em sẽ trở thành vợ góa.”

“Có ý gì??” Trình Thi Đồng sửng sốt một chút, âm thanh yếu ớt hỏi: “Anh đã có người khác?”

“Không phải.” Cố Ninh Thư vội vã phủ nhận, đôi mắt trong suốt nhìn gò má của Trình Thi Đồng, chần chờ một lát, tiếp tục nói: “Anh biết trong lòng của em, không có suy nghĩ về bệnh của anh, nhưng anh vẫn thấy vương bận, anh không biết lúc nào, sẽ tái phát một lần nữa, một lần nữa vào bệnh viện tổng hợp, bệnh viện đa khoa, vạn nhất anh mất đi, anh vẫn hy vọng cuộc sống của em vẫn sẽ tiếp tục, không bị anh làm ảnh hưởng.....”

“Anh nói linh tinh cái gì vậy!!” Trình Thi Đồng vọt tới trước mặt Cố Ninh Thư, đưa tay trực tiếp bịt miệng cậu ta, nhũn mày nói: “Lần trước không phải đã nói bệnh của anh chỉ cần chú ý một chút sẽ không xảy ra vấn đề gì sao? Anh rõ ràng đã hứa sẽ cùng em lên đại học, đồng thời đi du lịch khắp nơi, đồng thời còn phải kết hôn..... Bây giờ lại vì chuyện gì mà lại nói những lời ư rũ này?”

“.....” Cố Ninh Thư yên lặng mà nhìn cô, bàn tay ấm áp của cô đang bịt miệng cậu ta, lòng bàn tay chạm lấy bờ môi cậu ta, có cảm giác mềm mại.

“Cố Ninh Thư, anh nói cho em biết.” Trình Thi Đồng về mặt thành thật nhìn cậu ta nói: “Ngay từ khi ngày đó bắt đầu, anh chính là người của em, mặc kệ anh sống được bao lâu, bảy mươi năm, hay năm mươi năm, dù cho chỉ có một năm, anh cũng là người của Trình Thi Đồng em, em từ xưa đến nay, sẽ không bao giờ hối hận về quyết định của chính mình.”

“.....”

Đôi mắt Cố Ninh Thư hơi rĩ xuống, lông mi thật dài nhẹ nhàng chớp chớp, nhìn trên mặt nước từng cánh hoa hồng đang trôi nổi, nhìn lại hình chiếu lơ mơ của cô, trong khoảng thời gian ngắn, dĩ nhiên không biết nói cái gì cho phải.

“Anh không yêu em sao?” Trình Thi Đồng thấy cậu ta không nói gì, liền buông cánh tay đang bịt miệng cậu ta ra, kéo kéo cánh tay của cậu ta, chăm chú mà hỏi.

“Yêu!” Cố Ninh Thư âm thanh trầm thấp hồi đáp.

“Vậy anh..... Không có cảm giác gì đối với em sao?” Trình Thi Đồng chần chờ một chút, đỏ mặt đầy ngại ngùng mà hỏi vấn đề này.

“.....” Cố Ninh Thư ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt cô, bất chợt cũng cảm thấy đỏ mặt, không dám trả lời vấn đề này.

A.....

Đối với Cố Ninh Thư, vừa nghe tới chuyện này, bất giác liền đỏ mặt.....

Trình Thi Đồng cũng không có cách nào bắt cậu ta trả lời.

Cô chần chờ một lát, đôi tay mảnh khảnh nhẹ nhàng vòng qua ôm lấy cổ cậu ta, sau đó cúi đầu đem bờ môi hồng hào của chính mình đặt nhẹ lên bờ môi của cậu ta.

Trên người cậu ta thoang thoảng một mùi hương trầm ấm, dễ chịu, mang theo hương gỗ thanh tân điều, lại làm cho cô không nhận được muốn rời lệ.

“Cố Ninh Thư, anh có lúc nào cũng nghĩ cho em, có khi nào mới lo lắng cho chính bản thân mình đây?” Trình Thi Đồng hôn nhẹ lên bờ môi của cậu ta, lầm bầm nói: “Coi như anh là vì nghĩ cho em, có thể anh có từng suy nghĩ bản thân em muốn có điều gì?? Tương lai dài như vậy, mỗi một phút mỗi một giây cũng có thể xảy ra biết bao điều, nhưng em từ xưa đến nay cũng không bao giờ hối hận vì đã yêu anh.....”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 692: kế hoạch không bằng biến hóa 4

Chương 694: kế hoạch không bằng biến hóa 4

Editor Quỳnh Nguyễn.

“Anh nói không biết bệnh tình khi nào tái phát, có thể ta không thể chờ đến ngày cười của chúng ta, nhưng anh có bao giờ nghĩ tới, trên thế giới này, cách mỗi một phút đều có người mất đi, có thể là do bệnh tật, có thể do thiên tai, hoặc vì tai nạn xe cộ cuối cùng là mất đi, làm sao anh có thể chắc chắn em sẽ không xảy ra chuyện gì bất trắc, em sẽ không chết trước anh đây??”

“Không được nói lung tung!!” Cố Ninh Thư hướng về cô quát lớn một tiếng, trừng đôi mắt mà nhìn Trình Thi Đồng nói: “Những câu nói xúi quẩy như vậy không được nói lung tung.”

“.....”

Hai tay Trình Thi Đồng vẫn ôm chặt trên cổ, nhìn cậu ta hồi lâu, sau đó gật gật đầu nói: “Được, em không nói lung tung, vậy anh sau này cũng không được nói những lời chính mình không còn sống được bao lâu.”

“.....”

Cố Ninh Thư trầm mặc hồi lâu, rốt cục là vẫn bất đắc dĩ gật đầu.

“Ừ..... Vì thế mà chúng ta.....” Trình Thi Đồng khẽ mỉm cười, đang chuẩn bị tiếp tục hôn cậu ta, đột nhiên toàn bộ nước trong bồn tắm nhẹ nhàng rung động.

“.....”

“.....”

Động tác của Trình Thi Đồng đột nhiên ngừng lại, cô ngẩng đầu nhìn về hướng Cố Ninh Thư, về mặt của cậu ta lúc này cũng đang đầy nghi hoặc mà nhìn cô.

Lại tiếp đó, Trình Thi Đồng rõ ràng cảm nhận được làn này cả gian phòng đều rung động.

“Không xong..... Động đất??”

Cô có chút không xác định hướng về Cố Ninh Thư hỏi.

Đôi lông mày Cố Ninh Thư nhăn lại, sau đó nhẹ nhàng gật đầu nói: “Hình như là.....”

“Rầm” một tiếng, Trình Thi Đồng liền lôi Cố Ninh Thư từ trong bồn tắm đứng lên.

Cố Ninh Thư nhanh tay nhanh mắt nhặt chiếc khăn tắm từ dưới đất lên, quấn quanh người Trình Thi Đồng.

Có điều trong chốc lát, bọn họ liền nghe từ quán rượu phía ngoài hành lang có người lớn tiếng hô: “Động đất! Động đất rồi!!”

Ngay sau đó, chính là “bùm bùm” âm thanh mở cửa của các phòng khác, có người còn lớn tiếng hét bên ngoài hành lang.

“Đồng đồng, Đồng Đồng, các cậu ở trong phòng chứ?” Vừa lúc đó, Trình Thi Đồng nghe thấy từ bên kia cửa phòng bọn họ truyền đến những tiếng gõ cửa, sau đó đến âm thanh của Tiểu Thỏ vang lên, “Chạy ra nhanh một chút, hình như đang có động đất.”

“Được rồi, đến ngay!” Trình Thi Đồng cũng không thay quần áo, dùng khăn tắm quấn quanh người mình, sau đó từ trong gian phòng để quần áo, lấy hai bộ quần áo tắm, một cho Cố Ninh Thư, một cho chính mình mặc vào, sau đó mở cửa chạy ra ngoài.

Ngoài cửa, Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn cũng đang mặc quần áo tắm như hai người.

Về mặt Tiểu Thỏ lo lắng nhìn cô hỏi: “Không có sao chứ? Vừa nãy tớ cùng anh đang xem TV, đột nhiên cảm thấy toàn bộ giường đều lay động.”

“Tớ không sao.” mái tóc Trình Thi Đồng vẫn đang ướt nhẹp, cô nhìn Tiểu Thỏ một chút, sau đó liếc nhẹ Trình Chi Ngôn, hướng về bọn họ nói: “Đi ra ngoài trước rồi nói.”

“Được!”

Tiểu Thỏ gật gù, cầm tay lời Trình Chi Ngôn, hướng về phía thang máy chạy.

“Đi cầu thang bộ, lúc này còn đi thang máy làm gì!” Trình Thi Đồng theo sau Tiểu Thỏ mắt thấy hướng chạy của Tiểu Thỏ không đúng lắm, nhanh chóng lên tiếng nhắc nhở.

Trình Chi Ngôn cũng lôi tay Tiểu Thỏ lại, ngăn cản hướng cô đang chạy về thang máy.

“Được…….” Tiểu Thỏ hơi ngượng ngùng mà gỡ gỡ đầu của chính mình, sau đó hướng về phía cầu thang bộ mà chạy tới.

Trong cầu thang bộ, từ mỗi tầng đều có người chạy đến, vậy nên nhiều người làm tắc đường một chút, bọn họ ở tầng năm, mà mấy người Tiểu Thỏ hơn mười phút mới đi ra ngoài được.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trắc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 693: kế hoạch không bằng biến hóa 5

Chương 695: kế hoạch không bằng biến hóa 5

Editor Quỳnh Nguyễn.

Trong sân của khách sạn, giờ khắc này đã đứng đầy người.

Có người để trần nửa phía trên, có người ăn mặc áo tắm, còn có người ăn mặc áo tắm đứng trên cỏ.

Tuy giờ khắc này đã hơn chín giờ tối, thế nhưng cũng không ít khách đang trong phòng ăn cơm ngoài trời của khách sạn, lúc này, cũng đều đứng lên nhìn xung quanh một đám người từ trong tòa nhà chạy đến.

Tiểu Thỏ nghe tiếng đàm luận của mấy người:

“Vừa rồi có phải động đất? Ta thật cảm giác bàn lung lay một hồi.”

“Có lẽ vậy, ta lúc nãy cũng đang rửa tay, liền cảm thấy cả bồn rửa tay cũng đang lung lay.”

“Lát nữa sẽ có dư chấn hay không? Ta thấy trận động đất này cường độ cũng không nhẹ nha…….”

“Cái này thì không biết…… Không biết động đất như thế nào rồi.”

Trình Chi Ngôn duỗi cánh tay mạnh mẽ của mình, ôm chặt Tiểu Thỏ, ánh mắt tỏa ra ánh sáng bình tĩnh.

Cố Ninh Thư hai tay ôm eo Trình Thi Đồng, cúi đầu liếc mắt nhìn mái tóc ướt nhẹp của cô, không nhịn được thấp giọng hỏi: “Em cứ đi như thế này, không sợ tóc ướt gặp gió thổi, sẽ bị đau đầu sao?”

“Không biết.” Trình Thi Đồng lắc đầu một cái, trong mắt hoàn toàn không có một chút lo lắng, ngược lại có vẻ hưng phấn nhìn Cố Ninh Thư nói: “Nhìn thấy chưa, em vừa nãy nói có đúng hay không? Chúng ta ai đều cũng không biết ngày mai sẽ xảy ra chuyện gì. nếu như tối hôm nay cường độ động đất rất lớn, nói không biết chừng hai chúng ta đều không nguyện sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, nhưng lại nguyện chết cùng năm cùng tháng cùng ngày……A……A…….”

Trình thi Đồng vẫn không nói gì, Cố Ninh Thư đã trực tiếp cúi đầu nhẹ nhàng đặt môi mình lên đôi môi hồng hào, mềm mại chặn miệng cô lại.

Chỉ một lát sau, cậu ta rút cục rời khỏi bờ môi của cô, đôi mắt đẹp để trừng mắt nhìn cô, âm thanh mang theo một tia tức giận: “Không được nói mấy lời linh tinh!”

“.....” Trình Thi Đồng không nhịn được le lưỡi một cái, nhìn Cố Ninh Thư nói: “Em..... Chỉnh là đang biểu đạt lại ý lúc này.....”

“Biểu đạt lời lúc này cũng không được.” Cố Ninh Thư trừng mắt, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc nhìn Trình Thi Đồng nói: “Anh mặc kệ sau này như thế nào, cũng không quan người khác có như thế nào, nhưng dù như thế nào, em cũng phải sống thật tốt cho anh!”

“Được rồi.....” Trình Thi Đồng có chút chột dạ, cúi đầu xuống, hiếm thấy dảng về thư sinh của Cố Ninh Thư, nhưng trong lòng cô vẫn có một chút sợ anh.

“.....” Cố Ninh Thư trừng mắt nhìn cô nửa ngày, rốt cục cũng kéo cô lại, ôm cô vào lòng.

Tiểu Thỏ lấy điện thoại di động ra nhìn, có điều trong mấy phút, cái đề tài “Tam Á động đất” đã lên đứng đầu bảng xếp hạng của Microblogging.

Ở phía dưới đề tài này, không ngừng có người dùng Microblogging nói, chính mình vừa cảm nhận được bàn ghế, giường tủ quần áo, tất cả các đồ vật đột nhiên lay động.

Cũng có người trong trường hợp này nói giỡn, từ xưa đến nay, Tam Á xảy ra động đất đều rất hiếm, lần này người đó gặp phải, ngày mai sẽ nhất định đi mua vé xổ số.

Tiểu Thỏ quét ngang một lượt Microblogging, rốt cục cũng tìm thấy một cái tin tức chính thức của Microblogging nói, chín giờ 18 phút tại thành phố Tam An tỉnh Hải Nam nước ta phát sinh động đất đo được 3.1 độ richter, cảm chất rất yếu, đồ đạc xung quanh có chút lay động, hiện nay dự đoán không có dư chấn phát sinh, đề nghị mọi người dân không cần hoảng loạn.

Tiểu Thỏ nhìn thấy dòng tin tức này của weibo, nhẹ nhàng thờ phào một cái, hô Trình Chi Ngôn một tiếng: “Anh!” v

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 694

Chương 696. Bên nhau cả đời

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m? ” Đôi mắt Trình Chi Ngôn sụp xuống nhìn đôi má phẩn nộn trắng nõn Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ quơ quơ di động trong tay mình hướng tới anh cười hi hi nói: “Chính là cái rung động nhỏ 3.1, không có việc gì, hơn nữa quốc gia nói động đất không có dư chấn, chúng ta không phải là trở về nghỉ ngơi đi? ”

“ Anh mới vừa nhìn đến rồi.”

Đôi mắt Trình Chi Ngôn nháy, nhàn nhạt nói một tiếng.

Kỳ thật vừa rồi Tiểu Thỏ lướt weibo anh đã thấy được tin tức kia, chỉ là những người đó ở xung quanh còn đứng ở đất trống trong đình viện, bọn họ cho dù là trở về phòng ngủ, bên ngoài cũng vẫn cãi nhau như cũ, không thể nào an ổn.

“Ai, trở về phòng làm gì a, cậu không thấy xung quanh chúng ta tất cả đều là người a? ” Trình Thi Đồng trái lại vẻ mặt hưng phấn túm cánh tay Tiểu Thỏ nói: “Mau, thừa dịp những người đó còn không có phản ứng kịp, chúng ta mau đi trên bờ cát chiếm mấy vị trí buổi chiều nướng thịt đi, chậm thêm liền không có chỗ ngồi trống, khó có được trong đời người gặp được động đất lần đầu tiên, chúng ta nên là háo hức mà uống một chén, chúc mừng một phen.”

“ . . . ”

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn cô, đại tỷ, loại chuyện này căn bản không thích chúc mừng a, có cái gì tốt chúc mừng.

“Đi thôi.” Cố Ninh Thư gật gật đầu, trái lại đối đề nghị của Trình Thi Đồng bày tỏ đồng ý.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn trầm mặc khoảng khắc, cũng gật đầu bày tỏ đồng ý rồi.

Nhưng mà...

Tiểu Thỏ vẽ mặt buồn bực nhìn bọn họ, cô tửu lượng không tốt a, rượu phẩm lại như thế, cả đêm uống nhiều, đối anh nước chanh nhà bọn họ làm ra cái hành động kỳ quái gì nên làm cái gì bây giờ. . .

Tựa hồ là nhìn ra Tiểu Thỏ lo lắng, Trình Chi Ngôn cười cười, cúi đầu nói khẽ bên tai cô: “Hôm nay đặc biệt phê chuẩn em uống một chút, liên tính rượu phẩm sai cũng không có vấn đề gì, muốn phi lễ anh cũng không có vấn đề gì, dù sao tối hôm nay hai người chúng ta, nếu ngày hôm sau rồi giường em đã quên chuyện đã xảy ra buổi tối, anh không ngại giúp em lại nhớ lại một lần. . .”

Hơi thở anh ấm áp phun bên tai Tiểu Thỏ, hô hấp ấm nóng dọc theo lỗ tai của cô uốn lượn ngoằn ngoèo đi phía trước đến màng tai của cô, làm cho cô có một loại cảm giác ngứa.

Tiểu Thỏ nhìn không được rụt rụt đầu, hướng tới Trình Chi Ngôn nhỏ giọng nói: “Em...Em còn là không uống thôi. . . Kìa cái gì, em xem các người uống là được.”

“Uh m. . .” Trình Chi Ngôn khẽ cười một phen, cũng không có tiếp tục nói cái gì, chỉ là ôm bả vai Tiểu Thỏ hướng tới phương hướng bờ cát đi.

Mấy người bọn họ đạt tới chỗ nướng trên bờ cát khi đó, người ở bên trong cửa hàng còn không phải rất nhiều.

Dù sao đại bộ phận người còn đứng ở trong đình viện thảo luận lẫn nhau về cảm thụ lần động đất này.

Tiểu Thỏ bọn họ tìm một cái vị trí dựa vào cửa sổ ngồi xuống, nói là cửa sổ, thực ra phía trên ngay cả khối thủy tinh đều không có, chính là một cái giá trúc không cửa sổ.

Ngoài cửa sổ, là một mảnh biển lớn tối đen, một trận sóng biển không ngừng mà chà xát bờ biển, mang đến tiếng gió gào rít.

Người phục vụ trong cửa hàng xác nhận món bọn họ chọn, rất nhanh liền đưa đồ bọn họ muốn cầm tới đây.

Trình Thị Đồng rót cho mỗi người trước mặt một chén, sau đó giờ cái chén lên hướng tới bọn họ nói: “Tới, chúc mừng đời người chúng ta gặp được trận động đất đầu một phen.”

“...”

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến giờ cái chén lên, cùng Trình Thị Đồng đụng một cái, thanh âm yếu ớt nói: “Chúc mừng chúng ta tìm được đường sống trong chỗ chết?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 695

Chương 697. Bên nhau cả đời 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Phốc. . .” Trình Thị Đồng nhìn không được nở nụ cười một phen, “Mới rung động cấp nhỏ 3. 1, cái gì tìm được đường sống trong chỗ chết a, căn bản là không là cái việc lớn gì được chứ.”

Trình Chi Ngôn cũng khẽ cười một phen, đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Thỏ nói: “Yên tâm đi, Tam Á không hề có vành đai động đất, số lần động đất trong lịch sử cũng bất quá liên bốn lần mà thôi, phần lớn đều là động đất chút cấp cực kỳ mỏng manh.”

“...”

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn hai người bọn họ, trách không được hai người các người xem ra một chút cũng không kinh hoàng a.

Trình Thị Đồng ngửa đầu, đem bìa trong chén chính mình uống một hơi cạn sạch, sau đó thở dài một hơi, nhìn Tiểu Thỏ ngồi ở đối diện chính mình, đột nhiên có chút sâu sắc nói: “Chờ sau đó khai giảng tháng chín người bên cạnh ta đều là học bá Bắc Đại, sẽ không còn có người manh ngu xuẩn như cậu vội tới cho tới khi dễ rồi.”

“Cậu đây là không nở tở sao? ?” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, trong mắt nghi hoặc hướng tới cô hỏi.

“Uh’ì, cậu có thể lý giải như vậy.” Trình Thi Đồng gật gật đầu, quay đầu nhìn thoáng qua Cố Ninh Thư ngồi ở bên cạnh mình, vỗ vỗ bờ vai của anh hỏi: “Tiểu cố, anh có nghĩ tới đợi cho sau khi tốt nghiệp đại học anh muốn làm gì hay không?”

“Anh?” Cố Ninh Thư hơi run sợ một phen, lập tức cười cười nói: “Có lẽ sẽ ở lại Bắc Kinh đi... Dù sao.... Tài nguyên chữa bệnh.... Ừm... Tìm cái công việc ở Bắc Kinh, sau đó mua nhà cửa, lại cưới em, được chứ? ?”

Đôi mắt xinh đẹp anh thẳng tắp nhìn Trình Thi Đồng, thấp giọng hỏi.

“Anh này xem như cầu hôn sao?” Trình Thi Đồng nheo mắt lại nhìn Cố Ninh Thư trước mắt, đôi má anh trắng nõn tuấn tú giống như lần đầu cô thấy anh, rồi lại cảm giác thành thực hơn một chút, “Đã không hoa tươi cũng không nhẫn, một chút thành ý cũng không có.”

Cố Ninh Thư hơi run sợ một phen, lập tức có chút xấu hổ gãi gãi đầu nói: “Này không phải... Thảo luận kế hoạch sau khi tốt nghiệp sao...”

Ha ha. . .” Trình Thi Đồng cười ngọt ngào, cánh tay mảnh khảnh ôm Cố Ninh Thư, sau đó đặt đầu trên bờ vai anh nói: “Nhưng mà không quan hệ, chỉ cần kế hoạch tương lai của anh bên trong có em là được, cái gì hoa tươi, nhẫn a, đều là Phù Vân!!”

“. . .” Cố Ninh Thư hơi run sợ một phen, sau đó nhin không được cười cười.

“Cậu a, Đồng Đồng, sau này cậu có tính toán gì không?” Tiểu Thổ quay đầu lại, hướng tới Trình Thi Đồng hỏi.

“Tớ a, đương nhiên tiểu Cố nhà tớ ở nơi nào tớ liền ở nơi đó.” Trình Thi Đồng cười hi hi hướng tới Tiểu Thổ nói: “Đợi sau khi tốt nghiệp tớ cũng tìm công việc tại Bắc Kinh, sau đó cùng tiểu Cố cùng nhau mua phòng ốc, lại gả cho anh, khả khả!!”

“Đại tỷ, da mặt của cậu còn có thể dày một chút sao??” Tiểu Thổ nghe trả lời của cô, chỉ cảm thấy đầu chính mình đầy hắc tuyến.

“Ai cần cậu lo.” Trình Thi Đồng liếc cô một cái, sau đó hướng tới Trình Chi Ngôn ngồi ở bên cạnh cô hỏi: “Chú nhỏ a, tương lai có tính toán gì không, mặc dù chú là đi học nghiên cứu sinh, nhưng là. . . Lớn tuổi như vậy, lại học nghiên cứu sinh, cũng không có gì ý nghĩa đi? ?”

“Học nghiên cứu chỉ là vì cùng một đoạn thời gian.” Trình Chi Ngôn hơi hơi trầm ngâm một chút, hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Trước chuyện nói muốn thành lập công ty phần mềm, ta đã bắt đầu làm, chờ tháng chín Tiểu Thổ khai giảng cơ bản là có thể triển khai hoạt động rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 696

Chương 698. Bên nhau cả đời 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Đúng rồi, nói đến chuyện công ty phần mềm, lần trước lúc tớ từ Nam Kinh về nhà, còn đang tại nhà ga gặp được Cố Rừng Tịch!!” Vừa nhắc tới công ty phần mềm Trình Chi Ngôn, Tiểu Thổ lập tức nhớ tới lần trước cùng Cố Rừng Tịch nói những lời này, cô nhìn Trình Chi Ngôn cười hi hi nói: “Anh rất lợi hại a..., lúc đại học là học công trình phần mềm, anh nước chanh, đến lúc đó công ty của anh thành lập lên, để cho anh cũng đi nhận lời mời một phen có được hay không?”

Trình Chi Ngôn mỉm cười, đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Thổ, bắt đắ dĩ nói: “Một cái công ty mới thành lập, trên cơ bản có thể gọi một chút người quen liền không sai lắm rồi, những cái này người chân chính lợi hại chương mất loại công ty mới này.”

“Ai nha, nói không thể nói như vậy sao, anh nước chanh thành lập công ty, cho dù là nhỏ, cũng rất lợi hại!!” Tiểu Thổ vẻ mặt cười hi hi nhìn anh.

“Cố. . . Rừng tịch? ?” Cố Ninh Thư nghe được ba chữ kia trên mặt hơi run sợ một phen.

Tiểu Thổ cùng Trình Thi Đồng đồng thời quay đầu nhìn về Cố Ninh Thư nhìn qua đi.

Nguy rồi. . .

Cố Ninh Thư giống như còn không biết chuyện anh có người anh trai...

Ánh mắt Trình Thi Đồng nháy mắt chuyển hướng Cố Ninh Thư.

May mà Cố Ninh Thư chỉ là hơi chút hơi run sợ một phen, lập tức liền cười cười nói: “Người họ Cố thật đúng là nhiều a.”

“Ha ha ha a, Đúng vậy a Đúng vậy a.” Tiểu Thỏ vội vàng xấu hổ cười cười, liên tục gật đầu.

“Vậy chú nhỏ, công ty phần mềm của chú ở Nam Kinh thành lập, chờ tốt nghiệp liền tính toán ở lại Nam Kinh sao?” Trình Thi Đồng vội vàng nói sang chuyện khác nói: “Chú vốn định cùng Tiểu Thỏ ở Nam Kinh kết hôn mua phòng ốc?”

“Uh`m, hẳn là đi.” Trình Chi Ngôn trái lại không có chú ý tới bầu không khí vài người bọn họ trong lúc đó hơi chút xấu hổ, chỉ là nhẹ nhàng gật gật đầu.

“Tương lai a. . .”

Một bàn tay Trình Thi Đồng nâng cằm chính mình, ánh mắt chuyển hướng một mảnh biển lớn trong đêm đen ngoài cửa sổ, sóng biển còn đang một trận lại một trận chà xát bờ biển, tiếng nước ào ào kia một mực lượn vòng bên tai họ.

Giống như trong nháy mắt, họ liền từ nhỏ trưởng thành người lớn.

Giống như ngày hôm qua họ còn đang tìm mua kẹo que, hôm nay cũng đã đang suy nghĩ chuyện tốt nghiệp đại học sau đó rồi.

Thời gian, qua thực nhanh.

Nhanh đến làm cho người ta căn bản không hề phát hiện.

Trình Thi Đồng nhẹ nhàng mà thở dài một hơi, có lẽ từ nay về sau cô cùng Tiểu Thỏ đó là trời nam biển bắc mỗi người một góc rồi.

“Thật hy vọng thời gian có thể qua mau chút nữa...” Trình Thi Đồng nhìn trời đêm tối đen bên ngoài, cúi đầu than thở một câu.

Bọn họ ngồi xuống không bao lâu, đám những khách nhân vừa rồi còn đứng ở trong đình viện khách sạn liền cũng nhón nha nhón nháo tới trong phòng đồ nướng trên bờ cát này.

Vừa rồi trong phòng ăn còn có chút an tĩnh, lập tức liền náo nhiệt.

Trình Thi Đồng nhìn nhìn bia trong chén Tiểu Thỏ, thuận tay cầm lấy bình trên bàn, thêm đầy cho cô, sau đó nâng chén nói: “Đến đây đi, uống một cái.”

“Cái này. . .” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, nhìn Trình Chi Ngôn bên cạnh vẻ mặt nhàn nhạt mỉm cười, cuối cùng cắn răng một cái, cùng Trình Thi Đồng va chạm cái cốc, ngửa đầu uống vào.

Phía sau liền không có chuyện Cố Ninh Thư cùng Trình Chi Ngôn rồi.

Hai người Trình Thi Đồng cùng Tiểu Thỏ liền như xà tinh bám vào người, ngay từ đầu càng không ngừng chạm cốc, sau lại rõ ràng một người ôm một cái chai bia, vừa ca hát vừa đụng chạm bình rượu.

Những khách nhân trong phòng đồ nướng đại khái cũng là tâm tình có vẻ kích động, thậm chí có người đi theo đằng sau các cô cùng nhau hát.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 697

Chương 699. Bên nhau cả đời 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn cùng Cố Ninh Thư nhìn đối phương một cái, sau đó cúi đầu, chống trán chính mình, làm bộ không biết hai cái xà tinh bên cạnh.

Người có thể tưởng tượng, hình ảnh một phòng người, vừa uống bia vừa hát “Chóp lóe chóp lóe lấp lánh, đầy trời đều là Tiểu Tinh Tinh (sao nhỏ)....” sao? ?

Ông chủ ngồi ở quầy bar thấy một màn như vậy cũng hiểu được.... Có phần... Một lời khó nói hết...

Rất không dễ dàng đợi cho hai người Trình Thi Đồng cùng Tiểu Thỏ phát xong thần kinh, Trình Chi Ngôn cùng Cố Ninh Thư một người khiêng một người, bay thẳng đến phương hướng phòng đi tới.

Tiểu Thỏ còn ghé vào trên vai Trình Chi Ngôn, càng không ngừng vùng vẫy hô: “Anh nước chanh, để em xuống, em còn không có uống xong, em cùng

Trình Thi Đồng còn không có phần ra thắng bại!!”

Trình Thi Đồng cũng mềm mại treo trên lưng Cố Ninh Thụ, hướng tới Tiểu Thỏ khiêu khích nói: “Tới nha tới nha, ai sợ ai nha, nhiều năm như vậy, cậu vốn không có thắng qua tớ a!!”

“Cậu tìm đánh a!”

“Sợ cậu a? ?”

“Cậu chờ, tớ xuống liền đánh cậu!!”

“Tớ sợ cậu a, tiểu Cố, đặt em xuống! !”

“...”

“...”

Hai nữ sinh liền không hề hình tượng như vậy nói, từng người trên vai bạn trai một đường khăn giọng gào thét đến chỗ bên ngoài hành lang phòng.

Những cái người này đi ngang qua bọn họ, cả đám đều nhin không được quay đầu nhìn bọn họ.

Mà trong đầu Trình Chi Ngôn cùng Cố Ninh Thụ chỉ nghĩ đến thế nào mới có thể mau chóng mà đem hai người kia vác đi.

Đến chỗ cửa phòng, Tiểu Thỏ đưa tay vịn khung cửa, than thở khóc lóc hướng tới Trình Chi Ngôn hô: “Em không cần trở về phòng!! Em muốn cùng Trình Thi Đồng cùng nhau ngủ!! Hai người chúng ta tình cảm nhiều năm như vậy!! Qua kỳ nghỉ hè này cô liền muốn đi Bắc Kinh, em liền muốn đi Nam Kinh, từ nay về sau hai người chúng ta trời nam đất bắc, cuộc đời này số lần gặp lại có thể đếm được trên đầu ngón tay....Anh không hiểu, thực ra người yêu chân chính của em, là Đồng Đồng! !”

Bên kia Trình Thi Đồng cũng liên tiếp hướng trên mặt đất ngồi chồm hồm, nói cái gì cũng không chịu cùng Cố Ninh Thụ trở về phòng, cô hướng tới Tiểu Thỏ khăn cả giọng hô: “Thỏ Thỏ, chúng ta ngủ chung đi, cái gì Cố Ninh Thụ, cái gì Trình Chi Ngôn tối hôm nay đều đã làm cho hai người bọn họ cút đi! ! Trên cái thế giới này chỉ có đồng tính mới là yêu thật, khác phái đều đã là vì sinh sản đời sau!!”

“Đồng Đồng! !”

“Thỏ Thỏ!!”

Trình Chi Ngôn chỉ cảm thấy chính mình bị hai người các cô âm ỉ, một cái đầu biến thành hai cái.

“Theo anh trở về phòng.” Anh cúi đầu, đôi mắt trong suốt nhìn Tiểu Thỏ vịn khung cửa không buông tay, thanh âm trầm thấp chậm rãi nói.

“Không cần, em muốn ngủ cùng Đồng Đồng!!” Tiểu Thỏ nước mắt nước mũi nhìn Trình Chi Ngôn nói.

“Đồng Đồng, chúng ta trở về đi. . .” Cố Ninh Thụ có chút bất đắc dĩ nhìn Trình Thi Đồng ngồi chồm hồm trên mặt đất không chịu đứng dậy, thanh âm ôn nhu nói: “Em lại ngồi chồm hồm liền ngăn cản đường người khác rồi.”

“Chán liền chán! ! Tối hôm nay em nhất định phải ngủ cùng Tiểu Thỏ!!” Trình Thi Đồng hít hít cái mũi, trừng mắt nhìn Cố Ninh Thụ nói: “Thời gian em có thể tiếp tục cùng cô ngủ cùng một chỗ không nhiều lắm, tiểu Cố, dù sao sau này hai người chúng ta đi Bắc Kinh, có rất nhiều thời gian cùng ngủ, tối hôm nay, anh để em cùng Tiểu Thỏ cùng nhau ngủ đi! !”

“...”

Cố Ninh Thụ về mặt bất đắc dĩ nhìn cô.

Không dám, buổi tối muốn cho anh theo em a??

“Anh nước chanh. . .” Tiểu Thỏ cũng là than thở khóc lóc nhìn Trình Chi Ngôn, đáng thương tội nghiệp nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 698

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Để cho em cùng Đồng Đồng cùng nhau ngủ đi, em đều đã là người của anh, anh liền không có thể cho em nghỉ ngơi một ngày sao, hàng đêm sinh ca, chẳng lẽ anh không phiền lụy sao? ”

“...”

Trình Chi Ngôn nháy mắt không nói gì.

Anh nhàn nhạt liếc Tiểu Thỏ một cái, cuối cùng buông lỏng tay cô ra, lập tức đi vào phòng chính mình nói: “Tùy em.”

Đã không có trời buộc Tiểu Thỏ lập tức nghiêng ngả lao đảo chạy đến trước mặt Trình Thi Đồng, khẽ vươn tay liền ôm lấy cô.

“...”

Cố Ninh Thư chân chờ một phen, vẫn lại là đem hai người các cô dìu vào phòng.

Nhưng mà anh vừa đem hai cô nâng lên giường, giúp hai người các cô cởi giày ra, quay đầu liền nhìn thấy hai cô đã đầu tura vào đầu gối rồi.

Tốc độ này. . .

Cũng quá nhanh đi. . .

Cố Ninh Thư nhin không được giật giật khóe miệng, bất quá ngấm lại từ lượng vừa rồi hai người uống hết, anh cũng bình thường trở lại.

Chi là. . .

Trước mắt. . .

Tối hôm nay anh ngủ ở chỗ nào, thật thành một cái vấn đề lớn.

Cố Ninh Thư chân chờ một phen, vẫn lại là đi gõ cửa phòng Trình Chi Ngôn cách vách.

Trình Chi Ngôn sắc mặt không phải tốt lắm mở cửa phòng, nhìn Cố Ninh Thư đứng ở bên ngoài, thản nhiên nói: “Ngủ thiếp đi?”

“Uh~m.” Cố Ninh Thư nhẹ nhàng gạt đầu, mới vừa muốn mở miệng, Trình Chi Ngôn đã lập tức vòng qua anh vào phòng bọn họ.

Nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ ngủ ở trên giường không hề có hình tượng, Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng thở dài một hơi, sau đó nhận mệnh khiêng cô lên, xoay người liền từ cửa phòng lại đi ra ngoài.

Một đêm này, Tiểu Thỏ đều đã ngủ mơ mơ màng màng.

Sáng ngày thứ hai, ánh mặt trời cùng với tiếng sóng biển tiến vào phòng bọn họ.

Tiểu Thỏ rốt cục tỉnh lại.

Cô nhìn chằm chằm trần nhà một hồi lâu, mới nhớ tới, chính mình là theo Trình Chi Ngôn tới Tam Á nghỉ phép.

Chẳng qua...

Đêm qua giống như động đất?? Sau đó cô lại cùng Trình Thi Đồng uống vào rất nhiều rượu...??

Sau đó a? ?

Nguy rồi, lại quên rồi ! !

Tiểu Thỏ khẩn trương xoay người hướng tới chính mình nhìn nhìn, sau khi xác định là Trình Chi Ngôn ngủ ở bên cạnh mình, thở ra một hơi, cả trái tim thu lại.

Cô đêm qua không có đem Trình Chi Ngôn làm sao đi? ?

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn thoáng qua quần áo trên thân mình, còn giống như là bộ ngày hôm qua mặc.

Cô lại cúi đầu nhìn về phía Trình Chi Ngôn, đôi má anh trắng nõn ngủ ở trên gối, tóc đen có chút hỗn độn rơi rụng trên trán anh, lông mi dài dài lại cong tại hốc mắt anh một mảnh nhọt nhọt bóng mờ, mũi của anh thẳng thẳng, môi mỏng nhếch, lông mi nhú chặt, trong lúc ngủ mơ tựa hồ không phải đặc biệt vui vẻ.

Tiểu Thỏ chần chờ một phen, đưa tay nhẹ nhàng phủ trên lông mi nhúu chặt của anh, sau đó nhẹ nhàng mà cúi đầu xuống, cánh môi hồng nhuận vụng trộm hôn môi anh.

Lông mi Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng mà run rẩy một phát, sau đó chậm rãi mở to mắt, trong nháy mắt đó, phảng phất ngôi sao trên trời toàn bộ rơi vào vào trong biển, trong nước biển tối đen lóng lánh loang lổ ánh sáng ngọc.

“Em thức dậy? ?” Hâu kết Trình Chi Ngôn hơi hơi động một phát, thanh âm còn mang theo một chút trầm thấp cùng khàn khàn hướng tới Tiểu Thỏ nhẹ nhàng nói.

Trong lòng Tiểu Thỏ cả kinh, khản trương đứng thẳng lên, nhìn người trước mắt.

Cánh tay Trình Chi Ngôn hơi hơi khởi động thân thể chính mình, nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ, sau đó nhàn nhạt hừ một tiếng nói: “Hiện tại uống rượu xong, càng ngày càng kỳ cục rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 699

Chương 701. Phía trên hay là phía dưới

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Em.. Ngày hôm qua... Lại làm gì anh rồi hả ? ?” Hai tay Tiểu Thỏ cảm lấy chần, vẻ mặt khiêm tốn nhìn Trình Chi Ngôn.

“...”

Trình Chi Ngôn trầm mặc không nói lời nào, đôi mắt trong suốt liên yên lặng nhìn cô như vậy.

Nói cái gì... Anh có thể nói cái gì? ?

Chẳng lẽ muốn nói ngày hôm qua sau khi uống rượu em nói em cùng Trình Thi Đồng mới là yêu thật??

“...”

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy ánh mắt của anh có chút bức người, không khí xung quanh tựa hồ cũng lập tức hạ thấp vài độ.

Cô thật cẩn thận ngẩng đầu nhìn biểu tình trên mặt Trình Chi Ngôn, chần chờ một phen, nhỏ giọng nói: “Em lại. . . Phi lễ anh rồi hả ? ?”

“Không có.”

Trình Chi Ngôn cúi đầu hừ một tiếng, ngược lại anh thà rằng em phi lễ anh.

“Kia. . .Em nói vậy rồi hả ???” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, nếu không có phi lễ Trình Chi Ngôn, kia phỏng chừng chính là nói gì đó để cho anh mất hứng.

“Hừ.”

Trình Chi Ngôn cúi đầu hừ một phen, lần này trái lại không phủ nhận rồi.

Đôi mắt Tiểu Thỏ xoay xoay, nháy mắt liền đem cánh tay mảnh khảnh chính mình đặt lên cánh tay thon dài hữu lực của anh, làm nũng nói: “Ai nha, anh nước chanh anh đừng nóng giận, ngày hôm qua người ta vốn không định uống rượu, là anh nói em có thể nói a.”

Thanh âm của cô dừng một chút, sau đó tiếp tục nói: “Hơn nữa, tửu lượng người ta kém, rượu phẩm kém, anh cũng không phải lần đầu tiên biết, làm gì mất hứng như vậy...”

“...”

Trình Chi Ngôn híp đôi mắt nhìn cô, không nói lời nào.

Tiểu Thỏ bị anh nhìn chằm chằm thời gian dài chỉ cảm thấy toàn thân không được tự nhiên, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên tiếp tục

nói cái gì đó mới tốt rồi.

Trong phòng nhất thời một mảnh an tĩnh.

Ngay tại lúc cô cho rằng Trình Chi Ngôn sẽ không mở miệng, thanh âm trầm thấp mà dồi dào từ tính đột nhiên vang lên bên tai cô nói: “Ngày hôm qua em nói, em càng thích ở phía trên.”

“A? ?” Tiểu Thỏ ngẩn ra, đôi mắt thẳng tắp nhìn anh.

Cô nói. . . Cô thích ở trên? ?

Ở trên làm gì?

Ngay tại lúc Tiểu Thỏ về mặt nghi hoặc Trình Chi Ngôn đã đem vòng eo mảnh khảnh cô trực tiếp kéo đi tới đây, nháy mắt liền đem cả người cô đặt ở trên lưng chính mình.

Cẳng chân thon dài trắng nõn Tiểu Thỏ giạng chân ở trên người Trình Chi Ngôn, một đôi mắt chớp chớp nhìn anh, nhất thời hiểu được lời vừa mới nói của anh ở mặt trên là có ý tứ gì rồi.

Trình Chi Ngôn mất thấy khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn của cô nháy mắt nổi lên nhọt nhọt đỏ ửng, khóe miệng chậm rãi gọi lên mỉm cười nói: “Là thật sự sao? ?”

“Cái gì? ?” Tiểu Thỏ lập tức không có phản ứng kịp.

“Em thật sự thích ở mặt trên? ?” Trong ánh mắt Trình Chi Ngôn tràn đầy đều là bốn cột.

“Sao. . . Làm sao có thể! !” Tiểu Thỏ trong lòng hoảng hốt, theo bản năng đã nghĩ từ trên người anh xuống.

“A.... . . Cho nên em không thích ở trên?” Trình Chi Ngôn trái lại cũng không ngăn cô, tùy ý cô từ trên thân mình xuống, chỉ là biểu tình nhàn nhạt tiếp tục hỏi một câu.

“Uh~m! Không thích! !” Tiểu Thỏ khăn trương gật đầu như già tởi.

“Kia ý tứ của em chính là em càng thích ở phía dưới? ?” Trình Chi Ngôn mỉm cười, xoay người một cái đã đem Tiểu Thỏ đặt ở dưới thân mình.

“...!!!”

Tiểu Thỏ tròn to mắt nhìn anh, cô căn bản không có nói như vậy a, anh làm sao có thể tùy tiện suy đoán ra như vậy.

“Làm sao vậy? ?” Trình Chi Ngôn nhìn biểu tình Tiểu Thỏ, cười hỏi: “Ở phía dưới cũng không thích? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 700

Chương 702. Phía trên hay là phía dưới 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“...”

Loại trọng tâm đề tài thảo luận phía trên hay là phía dưới này....

Vì sao cô cảm thấy được. . . Có cái gì cạm bẫy đang chờ chính mình a.

“A.... . . Không có phủ nhận? ?” Trình Chi Ngôn mỉm cười, nhìn Tiểu Thỏ về mặt xoắn xuýt, cúi đầu khinh khê hôn vành tai xinh xắn cô một cái nói: “Vẫn lại là yên lặng ở trong lòng có vẻ rất cuộc ưa cái nào. . . ? ?”

“Anh...” Tiểu Thỏ chán nản, đầu lười anh trắng mịn lại thừa dịp cô mở miệng nói chuyện thuận thể chui vào trong miệng cô, sau đó mạnh mẽ quần lấy lưỡi xinh xắn của cô, nặng nề mà hút.

Đầu lưỡi của anh chạm đến ngọt ngào, giống như là giọt sương ở trên cánh hoa sáng sớm tinh lại, mang theo mùi thơm ngát đóa hoa, mà lại có ngọt lạnh bản thân, làm cho người ta không tự chủ được tìm kiếm hơn, một chút đẹp ngọt ngào đẹp ngọt ngào kia đoạt lấy tinh thần.

Dần dần lưỡi mềm mại mà trắng mịn Trình Chi Ngôn xuyên qua răng môi khẽ mở của cô.

Môi mỏng anh pha lẫn bá đạo cùng ôn nhu, cánh môi Tiểu Thỏ dần dần có một loại cảm giác tê tê, cảm giác kia khiến người run rẩy, cảm giác từ cánh môi chậm rãi lan tràn, giống như từng đạo điện lưu rất nhỏ từ đầu lưỡi đến não, lại từ đầu lan tràn đến tứ chi, cuối cùng thẳng trái tim, lộ ra từng đạo dòng nhỏ, làm cho da thịt đều đã nhẹ nhàng run rẩy.

Tiểu Thỏ chần chờ một phen, rốt cục chậm rãi nhắm hai mắt lại, thật sự cảm thụ nụ hôn lâu dài mà ôn nhu này của Trình Chi Ngôn.

Trong phòng cực kỳ an tĩnh, chỉ có tiếng sóng biển ào ào ngoài cửa sổ, cùng với tiếng hít thở càng ngày càng trầm trọng do hai người bọn họ hôn môi.

Dần dần, nhiệt độ xung quanh cũng dần dần lên cao.

Tiểu Thỏ cảm thấy chính mình có chút không thể thở dốc, lửa nóng rãng môi, đầu lưỡi mềm nhẵn dây dưa, đại khái là hôn môi thời gian dài nhất của cô cùng Trình Chi Ngôn.

Từ từ, cánh môi anh cực nóng rời khỏi môi hồng nhuận của cô, theo cầm trắng nõn xinh xắn nhẹ nhàng mà ấn để lại ký hiệu chính mình trên cổ cô.

So với vừa rồi càng thêm mãnh liệt run rẩy, một trận lại một trận ập tới, sợi tóc anh mềm mại nhẹ nhàng mà xát cổ mẫn cảm của cô, mang cho cô một loại thể nghiệm khác thường, cánh môi anh ấm áp một đường dòi xuống, mãi đến rơi vào trên xương quai xanh tinh xảo của cô, nhẹ nhàng mà găm cắn.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trong cơ thể giống như có sóng lớn mãnh liệt đang tán loạn khắp nơi, làm cho cô nhìn không được muốn càng thêm gần sát Trình Chi Ngôn.

Từ rãng môi nhẹ nhàng tràn ra than nhẹ, giống như chim oanh nũng nịu.

Tiểu Thỏ nhìn không được rụt rụt đầu, đưa tay nhẹ nhàng mà đẩy bá vai Trình Chi Ngôn một phen nói: “Đừng.... Đã là buổi sáng rồi.... Một lát Đồng Đồng bọn họ tới đây gọi chúng ta cùng nhau xuống ăn bữa sáng rồi. . .”

“Đừng để ý đến bọn họ.” Cánh môi Trình Chi Ngôn dừng lại một hồi trên xương quai xanh của cô, sau khi lưu lại mấy cái ô mai đỏ rực, thấp giọng lâm lâm nói.

“Nhưng mà....” Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy làn da chính mình bị anh hôn qua giống như có hỏa thiêu đốt, mà trong thân thể cô vậy mà dần dần sinh ra một loại khát vọng.

“Nhưng mà cái gì?” Trình Chi Ngôn khẽ ngẩng đầu, đôi mắt ám trầm giống như một con sông sâu không thấy đáy.

Tiểu Thỏ có chút khản trương nhìn anh, lại không biết nên mở miệng như thế nào.

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn cô một hồi, đột nhiên khéo môi gọi lên đường cong mờ, “Nhưng mà em vẫn lại là càng thích ở trên?”

“Em...Em không phải. . .” Mặt Tiểu Thỏ trong nháy mắt liền hồng như quả táo chín.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 701

Chương 703. Phía trên hay là phía dưới 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Vậy là cái gì? ” Hai tay Trình Chi Ngôn ôm vòng eo mảnh khảnh Tiểu Thỏ, đem cô ôm ôm hướng tới bên mình, làm cho cô ghé vào trên thân mình, sau đó anh ngẩng đầu, liền có thể tùy ý hôn môi trên gương mặt phấn nộn trắng nõn.

“Dù sao. . . Dù sao. . . Một buổi sáng tỉnh mơ, liên tình cảm mãnh liệt như vậy, không tốt lắm đâu. . .” Tiểu Thỏ hơi hơi nheo lại ánh mắt, chỉ cảm thấy cánh môi anh ấm áp cọ xát trên mặt mình có chút ngứa.

“Không được sao. . . ? ?” Khóe môi Trình Chi Ngôn gọi lên nhọt nhạt tươi cười, ngón tay thon dài dọc theo đường cong lưng linh chậm rãi dòi xuống: “Xác định không muốn sao? ?”

“ . . . ”

Tiểu Thỏ hơi hơi ưỡn cong thân thể ghé vào trên người anh, trong lúc này vậy mà không dám tùy tiện lộn xộn.

“Anh...Anh...” Cô xấu hổ đỏ mặt, trong thanh âm mang theo một tia run rẩy, giống như là lên án hành vi Trình Chi Ngôn.

“Anh làm sao vậy?” Trình Chi Ngôn mỉm cười, một bàn tay đỡ lấy vòng eo mảnh khảnh của cô, một cánh tay kia *****.

“ . . . ”

Tiểu Thỏ sắc mặt đỏ hồng, lại không dám phản kháng, đành phải cứng ngắc bảo trì tư thế này, lắp bắp nói: “Đừng... Đừng xằng bậy....”

“Uh m . . .” Đôi mắt Trình Chi Ngôn trong suốt nhìn không được tối sầm.

Một bàn tay Trình Chi Ngôn nắm cầm Tiểu Thỏ, làm cho cô ngẩng đầu lên, lưỡi trắng mịn càng thêm xâm nhập cô dây dưa, một cánh tay kia trượt ra, hơi hơi nâng vòng eo mảnh khảnh của cô, đem chính mình ****.

Nhưng mà sau khi Trình Chi Ngôn hoàn thành một loạt động tác này, nhưng là bất động rồi.

Đôi mắt Tiểu Thỏ thẳng tắp nhìn anh, sau một lúc lâu, đỏ mặt cắn môi hướng tới Trình Chi Ngôn thanh âm yếu ớt hỏi: “Anh...Anh làm sao vậy? ?”

Trình Chi Ngôn mỉm cười, nhưng là không đáp lời, một đôi tay đỡ lấy vòng eo mảnh khảnh của cô.

*****

“Lần sau còn uống bậy sao? ?” Trình Chi Ngôn ngừng động tác, đôi mắt u ám nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn Tiểu Thỏ đỏ lên, thanh âm trầm trầm hỏi.

“Không uống vào, bảo đảm bắt không uống bậy....” Đầu Tiểu Thỏ nhất thời đơng đờ như trống lắc.

“Vậy lần này trừng phạt như thế nào? ?” Trình Chi Ngôn nheo lại ánh mắt, thanh âm sâu xa hỏi.

“ . . . ” Tiểu Thỏ hơi hơi ngán ra, cúi đầu, nhìn ngực anh trắng tinh, thanh âm mềm dẻo nói: “Nếu không lần này.... Liền coi như hết...Em bảo đảm đây là một lần cuối cùng...”

“Không được.” Trình Chi Ngôn không lưu tình chút nào phân bác những lời này.

“ . . . ”

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, vẻ mặt đáng thương tội nghiệp nhìn anh.

“Lần này em chủ công.” Trình Chi Ngôn nhìn cô, ngữ khí không hề thương lượng đường sống.

“ . . . ”

Tiểu Thỏ cắn môi chính mình, sau một lúc lâu, dùng lực liếc Trình Chi Ngôn một cái, thanh âm căm giận nói: “Em chủ công thì em chủ công, đến lúc đó anh không cần cầu xin tha thứ cùng em liền tốt!”

“Vậy sao. . .”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 702

Chương 704. Phía trên hay là phía dưới 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn mỉm cười, ánh mắt thâm trầm nhìn Tiểu Thỏ, chậm rãi nói: “Anh cực kỳ chờ mong. . .”

...

Cuối cùng kết quả, đương nhiên Tiểu Thỏ đỡ thất lung chính mình cầu xin tha thứ chấm dứt.

Người nào đó ăn no thỏa mãn, vẻ mặt khí sáng nhìn Tiểu Thỏ nằm úp sấp ở trên giường đầu chôn ở trong gối làm đà điều, hơi hơi trầm ngâm một chút, sau đó đi đến bên giường, đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Thỏ, trong thanh âm mang theo mỉm cười nói: “Làm sao vậy, không phải mới vừa nói chính mình đói bụng, muốn ăn điểm tâm sao? ?”

“...” Tiểu Thỏ mặt chôn ở gối đầu, không lên tiếng, cũng không động đậy.

“Nhanh như vậy liền mệt đến mức ngay cả khí lực nói chuyện đều không có rồi hả?” Trình Chi Ngôn nhin không được cười cười, đưa tay lật ngược thân thể cô, lại phát hiện một đôi mắt to người nào đó đang nhìn chằm chằm chính mình.

“Làm sao vậy? ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mày, có chút buồn cười nhìn cô hỏi.

“Không muốn nói chuyện với anh! !” Tiểu Thỏ một khuôn mặt nhỏ nhắn, cực kỳ mất hứng nói.

“Vì sao?” Trình Chi Ngôn mỉm cười, sức sống ôn nhu hỏi han.

“Hừ!” Tiểu Thỏ quay đầu đi, ánh mắt nhìn chỗ khác, không để ý tới anh.

Người này thật sự là quá chán ghét, vừa rồi rõ ràng là chính mình khoe khoang khoáng lạc, nói muốn để cho anh cầu xin tha thứ cùng chính mình, kết quả lại là anh vẻ mặt thoải mái nhàn nhã nhìn chính mình sấp mặt đến mức gần chết, thuận miệng hỏi câu “Nếu như thật sự không còn khí lực, liền đến lượt anh đi” . . .

Vì thế. . .

Tiểu Thỏ cường bạo từ địa vị chủ công, biến hành bị công.

A a a a a. . .

Bảo Bảo mất hứng! ! Bảo Bảo trong lòng khó chịu a! !

“Em thể lực quá kém rồi.” Trình Chi Ngôn nhìn về mặt trên mặt cô, nhin không được cười cười, đưa tay xoa bóp đôi má phẩn nộ của cô nói: “Kêu em cùng đi chạy bộ em chạy không nổi, thể lực em cạn bã người như vậy, cũng muốn để cho anh cầu xin tha thứ? ?”

“Anh chờ, chờ em rèn luyện, tuyệt đối có một ngày cho anh khóc hô cầu xin tha thứ cùng em!” Tiểu Thỏ nghe được ý tứ trào phúng trong giọng nói Trình Chi Ngôn kia, nhất thời không vừa ý quay đầu lại hướng tới anh rống lớn.

“A.... . .” Trình Chi Ngôn cố nén cười ý lên tiếng, sau đó tiếp tục gật đầu nói: “Anh cực kỳ chờ mong. . .”

“...”

“...”

Tiểu Thỏ lại không nói.

“Thật sự không đói bụng sao? ?” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô, thanh âm trầm thấp nói: “Anh nhớ rõ vừa rồi Trình Thi Đồng tới gọi em ăn điểm tâm trước, em liền một mực ồn ào em đói bụng, như thế nào hiện tại vận động một phát, ngược lại không đói bụng rồi hả ? ?”

“Đợi một chút. . .” Tiểu Thỏ nghe được Trình Chi Ngôn nói, hơi run sợ một phen: “Đồng Đồng tới gọi em ăn điểm tâm? ? Khi nào thì? ?”

Cô như thế nào một chút điểm ấn tượng cũng không có? ?

“Ừm. . . Đại khái là ở em khóc hô em thật sự là không có thể lực, đủ loại cầu xin tha thứ??” Đôi mắt Trình Chi Ngôn trong suốt thâm thúy hơi hơi hạ xuống, nhìn người nào đó vẫn nằm úp sấp ở trên giường như cũ, trong thanh âm tràn đầy đều là ý tứ bốn cọt.

“...”

Cái thời điểm kia?

Tiểu Thỏ ngẩn ra, biểu tình trên mặt nháy mắt biến hóa nhiều lần, sau đó một đầu chui vào gối đầu, một đôi bàn tay dùng lực đấm đấm nệm.

Cô không cần đi ăn điểm tâm rồi! !

Cô không cần ra ngoài gặp người rồi! !

Cô khẳng định đã bị Trình Thi Đồng cười chết! !

Trình Chi Ngôn nhìn cô vẻ mặt ảo não, nhìn không được đưa tay đem cô từ trong gối túm ra ngoài nói: “Em muốn ngọt ngát chết chính mình sao? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 703

Chương 705. Phía trên hay là phía dưới 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ngọt ngát chết em thôi. . .” Tiểu Thỏ vẻ mặt như đưa đám nhìn Trình Chi Ngôn.

Ai . .

Một lát thấy Trình Thi Đồng, cô rút cuộc nên đối mặt cô như thế nào a.....

“Không muốn chính mình mặc quần áo mà nói, anh liền mặc giúp em??” Trình Chi Ngôn nhìn không được cười lắc lắc đầu, đầu ngón tay chậm rãi lướt qua trên da thịt mềm nhẵn nhụi, giống như một đạo điện lưu chậm rãi chảy qua.

“Không cần! ! Bản thân em tới thì tốt rồi!” Tiểu Thỏ vẻ mặt cảnh giác nhìn anh, nháy mắt chắn rời giường, đem chính mình che nghiêm nghiêm thật thật.

“Cho em năm phút đồng hồ.” Khóe môi Trình Chi Ngôn chứa ý cười nhàn nhạt nhìn cô.

“ . . . ”

Tiểu Thỏ chần chờ một phen, lập tức xóc chăn từ trên giường nhảy dựng lên, rất nhanh chạy tới mặc quần áo, sau đó rửa mặt một phen, vẻ mặt khí sáng đứng ở trước mặt Trình Chi Ngôn.

“Uh`m . . . ”

Trình Chi Ngôn hài lòng liền gật gật đầu, ánh mắt nhưng là chậm rãi đảo qua cổ trắng nõn lộ ra.

Vừa rồi có phải có phần quá hay không..

Trên da thịt trắng nõn của cô, từng khóa ô mai màu đỏ nhìn giống như rất dễ thấy...

“Làm sao vậy? ?” Cảm giác được ánh mắt Trình Chi Ngôn rơi vào trên thân mình, Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, trong mắt nghi hoặc nhìn anh.

“Không có gì. . .” Trình Chi Ngôn đứng dậy, đi đến phòng giữ quần áo, từ trong rương hành lý của cô tìm đến một khăn lụa choàng trên thân thể cô, thanh âm thản nhiên nói: “Bên ngoài mặt trời khá lớn, phủ thêm, phòng nắng.”

“A.... . .” Tiểu Thỏ không nghĩ ngờ, ngoan ngoãn đem khăn lụa khoác lên, lúc này mới đi theo Trình Chi Ngôn hướng tới phương hướng nhà ăn đi qua.

Khách sạn nghi phép tự giúp mình chuẩn bị bữa sáng, thời gian là 6 giờ rưỡi đến 9 giờ rưỡi buổi sáng.

Lúc Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn tới nhà ăn, đã là chín giờ 50 rồi.

Trình Thi Đồng cùng Cố Ninh Thư ngồi ở trên vị trí gần hành lang, hướng tới hai người bọn họ vẫy vẫy tay, ý bảo bọn họ tới đây.

Chờ hai người Tiểu Thỏ bọn họ đi đến trước mặt hai người bọn họ, Trình Thi Đồng giờ giờ cầm lên, chỉ vào hai mâm thức ăn trên bàn cơm trước mặt mình nói: “Kia, liền biết hai người sẽ không kịp, tớ cùng tiểu Cố đã lấy đồ ăn giúp các cậu, hai người cũng thật là, hơi chút tiết chế một chút không được sao, nhất định phải một buổi sáng tỉnh mơ, tỉnh cảm mãnh liệt như thế.”

“ . . . ”

Mặt Tiểu Thỏ lúc nghe những lời này của Trình Thi Đồng lập tức liền đỏ.

Trái lại Trình Chi Ngôn về mặt không có việc gì ngồi xuống bên cạnh Cố Ninh Thư, thanh âm thản nhiên nói: “Nếu không bởi vì hai người các ngươi đem qua uống rượu nhiều, ta sáng sớm phải thức dậy vất vả cây cối sao? ?”

“...”

Lời này. . .

Tiểu Thỏ mặt càng đỏ hơn.

“A, uống rượu liên không có thể cây cối rồi hả ? ?” Trình Thi Đồng về mặt bốn cột nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Lúc trước là ai ở ngày Tiểu Thỏ sinh nhật mười tám tuổi uống rượu đó đem lần đầu tiên người ta cướp đi, làm hại người ta ngày hôm sau tỉnh lại cái gì đều đã không nhớ rõ? ?”

“...”

Động tác Trình Chi Ngôn dừng một chút, ngẩng đầu lên, đôi mắt trong suốt tách ra băng lãnh sắc bén, nhìn chăm chăm cô.

Nguy rồi...

Giống như nhắc tới từ huyết chú nhỏ rồi...

Tươi cười trên mặt Trình Thi Đồng cứng đờ, khăn trương dờ đi ánh mắt, nhìn Tiểu Thỏ đang cúi đầu ăn bánh, cười hì hì hô một tiếng: “Tiểu Thỏ? ?”

“Uh`m . . ? ?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, về mặt nghi hoặc nhìn cô.

“Tôi cùng là chọn phía trên hay là phía dưới? ?” Trình Thi Đồng nháy mắt ra hiệu địa hướng tới Tiểu Thỏ lập lại một lần những lời này.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 704

Chương 706. Nên đi đưa tin (báo danh)

Editor: Quỳnh Nguyễn

Một giây sau, không có gì bất ngờ xảy ra, cô nhìn hai đóa mây ửng đỏ bay lên đôi má Tiểu Thỏ.

“Đồng Đồng! !” Trình Chi Ngôn lườm cô một cái, tức giận hô cô một tiếng.

“Được rồi, được rồi, cháu chính là chọc cô chơi một phen sao.” Trình Thi Đồng hướng tới Trình Chi Ngôn thề lưỡi, nhỏ giọng nói.

Ánh mặt trời vừa lúc, không khí ướt át, Tiểu Thỏ bọn họ ngồi bàn ăn bên cạnh hành lang, vừa ăn đồ ăn vừa phơi nắng mặt trời, chỉ cảm thấy toàn thân lười biếng chỗ nào cũng không muốn đi.

Trình Chi Ngôn nhìn mấy người kia bộ dáng sắp phơi nắng hóa bãi nước, nhin không được giật giật khóe miệng hỏi: “Không phải nói muốn đi Thiên Nhai Hải Giác, các ngươi còn đi sao? ?”

“Đi a, đương nhiên muốn đi!” Vừa nghe đến Thiên Nhai Hải Giác, Tiểu Thỏ nhất thời tinh thần tỉnh táo, cô rất nhanh cầm đồ ăn cầm trong tay ăn luôn, nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: “Chúng ta khi nào thì đi?”

“Ăn xong cơm trưa đi.” Trình Chi Ngôn hơi hơi trầm ngâm một chút, hướng tới cô cười nói: “Tôi trước, anh thuê một chiếc xe taxi trên mạng, buổi chiều chúng ta có thể chính mình lái xe qua.”

“Thật tốt quá! !” Tiểu Thỏ nhất thời vui mừng đến nở hoa.

Kỳ thật thời gian bữa sáng cùng cơm trưa, cũng không phải thật lâu.

Tiểu Thỏ sờ sờ bụng nhỏ vừa mới ăn xong bữa sáng, kiên trì lại nhét một trận cơm trưa, cực vui theo sát Trình Chi Ngôn còn có Trình Thi Đồng bọn họ cùng đi Thiên Nhai Hải Giác.

Đến chỗ cửa, Tiểu Thỏ nhìn hàng loạt ô tô cùng với xe buýt kia, chép miệng nói: “Nhiều người như vậy a.” “Uh`m.” Trình Chi Ngôn vừa đáp lời vừa lái xe chuyển động tới bãi đỗ xe, muốn tìm một chỗ dừng lại.

“Dù sao cũng là một trong cảnh nổi danh nhất cả nước a!!!” Trình Thi Đồng nhìn người nhiều như vậy, nhìn không được cảm khái.

Ngừng xe xong, mua xong vé, sau khi vào cảnh khu Thiên Nhai Hải Giác, Tiểu Thỏ một đường vui hướng tới khối tảng đá có khắc hai chữ “Thiên nhai” chạy vội qua đi.

Nhưng mà. . .

Bởi vì du khách thật sự quá nhiều, Tiểu Thỏ cứng rắn ngừng lại chỗ khoảng cách tảng đá “Thiên nhai” hai trăm mét.

Tảng đá “Thiên nhai” trước mặt, toàn đầu người căn bản là chen không được, cho dù chen lách đi qua phồng chùng cũng biến thành bánh thịt rồi.

Trình Chi Ngôn bọn họ thoải mái nhàn nhã đi đến trước mặt Tiểu Thỏ, ngẩng đầu nhìn thoáng qua tình hình trước mắt.

“Ai nha, nhiều người như vậy nha. . .” Trình Thi Đồng nhìn hình ảnh người nọ chen lách người kia, nhìn không được cảm khái một tiếng.

“Này căn bản không qua được đi? ?” Cố Ninh Thư chân chờ một phen, hướng tới bọn họ hỏi.

“ . . .” Tiểu Thỏ giương mắt nhìn khối đá “Thiên nhai” kia, sau một lúc lâu, thở dài một hơi nói: “Rất cực hiểu gì tên là 'Chi Xích Thiên Nhai', rõ ràng khoảng cách gần như vậy, nhưng căn bản không qua được a. . .”

“Thôi, liền ở đây chụp tấm hình lưu niệm.” Trình Thi Đồng lại nhìn thoáng qua cảnh tượng người ta tấp nập kia, động tác dứt khoát giờ di động trong tay mình lên, hướng tới Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn nói: “Chú nhỏ, chú cùng Tiểu Thỏ đứng đi, cháu chụp tấm hình cho hai người.”

“Được.” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng gật đầu, nắm tay Tiểu Thỏ, liền đứng trước mặt màn ảnh Trình Thi Đồng.

“Rắc rắc” một tiếng, ảnh chụp xong.

Tiểu Thỏ thăm dò nhìn thoáng qua, tảng đá có khắc hai chữ “Thiên nhai”, rất xa bên trong bối cảnh, mặc dù không phải đặc biệt mơ hồ nhưng là thuộc loại mờ mờ có thể thấy được cấp bậc rồi.

“Ai, người quá nhiều, không có biện pháp, nếu là sớm một chút tới thì tốt rồi.” Trình Thi Đồng cười hì hì hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Dù sao coi như là đến đây du lịch rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 705

Chương 707. Nên đi đưa tin (báo danh) 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Được rồi.” Đáy lòng Tiểu Thỏ có một chút thất vọng.

Dù sao từ trong mạng tìm thấy được tư liệu đến xem, Thiên Nhai Hải Giác là một cái chỗ vô cùng mỹ lệ mê người, nhưng mà bộ dáng người này chen lách người kia trước mắt, thật sự là một chút mỹ cảm (cảm giác đẹp) đều không có.

“Trên bờ cát nhiều người, cùng làm bánh chèo.” Trình Thi Đồng lại nhìn thoáng qua bờ cát bên cạnh, nhìn không được cảm khái nói: “Còn không bằng trở về bờ cát khách sạn tư nhân gốc.”

“Tùy tiện đi dạo đi.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nhìn lướt qua bờ cát, đưa tay dất tay Tiểu Thỏ qua, thấp giọng nói: “Tốt xấu coi như là đã tới rồi.”

“Được rồi. . .” Tiểu Thỏ cảm thấy được chính mình có phần uể oải.

Đi dạo một buổi chiều trong khu, bọn họ liền rời đi rồi.

Trở lại khách sạn, như vậy thỏa mái dễ chịu duỗi thắt lưng nói: “Vẫn lại là chỗ ít người tốt, người quá nhiều hơn nữa thời tiết nóng như vậy, , đều đã cảm thấy được có chút choáng váng đầu.”

Trình Chi Ngôn từ chối cho ý kiến gật gật đầu.

Vì thế sau vài ngày. . . Bọn họ vậy mà liền thật sự ở trong khách sạn ngốc rồi.

May mà khách sạn cũng đủ lớn, bên trong bờ cát, Ôn Tuyền, công viên trò chơi đầy đủ mọi thứ, mỗi ngày tản tản bộ, phơi nắng phơi nắng, lại chơi một chút, thời gian trôi qua được cũng rất nhanh.

Một vòng sau khi kết thúc, Tiểu Thỏ lưu luyến không rời tạm biệt Tam Á, lại ngồi trên máy bay về nhà.

Từ Hải Nam trở về, Trình Chi Ngôn liền bắt đầu làm chuyện công ty, bởi vì địa chỉ công ty là ở Nam Kinh cho nên một tuần, anh đại khái có năm sáu ngày đều đã không ở nhà.

Tiểu Thỏ ngay tại nhà không có việc gì vui chơi giải trí, lại tụ hội bạn học một phen, kỳ nghỉ hè này liền như bay đi qua.

Nhận được thư trúng tuyển Nam Đại ngày nào đó, Tiểu Thỏ hưng phấn mà nhảy lên ba thước cao, vội vàng gọi điện thoại cho Trình Chi Ngôn.

Nhưng mà điện thoại vang rất lâu, bên kia nhưng vẫn đều là không người tiếp nghe.

Qua một lúc lâu sau, một tin nhắn truyền tới, là Trình Chi Ngôn:

Đang họp thương lượng chuyện phân phối ngành, hiện tại không thể nghe điện thoại.

Được rồi . .

Tiểu Thỏ bất đắc dĩ nhìn cái tin nhắn kia, chờ một phen, vẫn lại là trả lời một tin:

Vậy được rồi, anh họp đi a..., O(∩_∩)O~ em chính là nghĩ muốn nói cho anh, em nhận được thư trúng tuyển Nam Đại rồi ! !

Thư gửi đi đã lâu, Trình Chi Ngôn mới trở về một tin:

Tốt.

. . .

Tiểu Thỏ có chút buồn bực nhìn một cái chữ tốt kia, thật đúng là ngắn gọn sáng tỏ a.

Thôi, cô vẫn lại là đi tìm Trình Thi Đồng đi.

Vì thế lúc cô bấm điện thoại Trình Thi Đồng, nhất thời cười hướng tới bên kia điện thoại nói: “Đồng Đồng, tớ nhận được thư thông báo rồi ! !”

“Lão nương đã sớm nhận được được chứ? ?” Trình Thi Đồng bên kia điện thoại hăng giọng hướng tới Tiểu Thỏ quát: “Tới tới tới, buổi chiều bồi tỷ tỷ cùng nhau dùng trà! !”

“A? ?”

“A cái gì, cậu gọi điện thoại tới đây, không phải là muốn để cho tớ chúc mừng một phen sao? ?”

“Ách. . . Có rõ ràng như vậy?”

“Vô nghĩa! !”

- - - -

Hai giờ buổi chiều, lúc Tiểu Thỏ tới chỗ Trình Thi Đồng hẹn, lại ngạc nhiên phát hiện, Cố Ninh Thư vậy mà chưa cùng tới đây.

“Tiểu Cố nhà cậu a?” Tiểu Thỏ đi đến trên chỗ ngồi bên cạnh Trình Thi Đồng ngồi xuống, thuận tay đem túi đồ ở trên ghế sofa, hỏi.

“Anh cùng ba mẹ anh đi chơi rồi.” Trình Thi Đồng tiện tay đem một ly trà sữa đã chọn đẩy đến trước mặt Tiểu Thỏ nói: “Chú nhỏ a, như thế nào chú chưa cùng cậu cùng nhau tới đây.”

“Ai. . . Anh gần đây bận chuyện công ty bên kia, đều đã rất nhiều ngày ở Nam Kinh rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ nhẹ nhàng thở dài một hơi, nói ra, tuần lễ này cô còn không có nhìn thấy Trình Chi Ngôn a.

“A... . . Dù sao cũng là giai đoạn gây dựng sự nghiệp, có vẻ vất vả. . .” Trình Thi Đồng hiểu rõ gật gật đầu.

“Cậu cùng Cố Ninh Thư. . .” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, từ Hải Nam trở về, cô vẫn đều là cùng Cố Ninh Thư cùng nhau, làm hại cô đều không có thời gian hỏi tiến triển hai người bọn họ trong lúc đó, “Cậu đã bắt anh sao? ?”

Trình Thi Đồng nghe thế, vẻ mặt trên mặt dừng một phen, sau đó ngữ khí có chút không quá tự nhiên hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Tớ. . . Về sau. . . Tới đi cả mẹ rồi. . .”

“Phốc. . .” Tiểu Thỏ một cái nhin không được, bật cười.

Cô cùng Trình Thi Đồng quả nhiên là Huỳnh Đệ Song Hành a. . .

Loại chuyện thời khắc mấu chốt tới đi cả mẹ này cũng là không người nào rồi.

“Ài. . .” Trình Thi Đồng thở dài một hơi, tiếp tục nói: “Sau khi từ Hải Nam trở về, Cố Ninh Thư liền cùng cha mẹ anh đi du lịch, lão nương đều không có tìm ra cơ hội xuống tay.”

“Thôi, thôi, còn nhiều thời gian.” Tiểu Thỏ vỗ vỗ bờ vai cô, cười nói: “Sau này hai người đi Bắc Kinh, người nào đều đã không xen vào các người, cậu nghĩ muốn như thế nào xuống tay với anh đều được.”

“Nói cũng đúng.” Trình Thi Đồng thật sự suy nghĩ một phen, gật gật đầu.

Nghỉ hè hướng tới đại học rất nhanh đi qua.

Mùng 1 tháng 9 là ngày báo danh đại học.

Một buổi sáng tinh mơ Tiểu Thỏ liền rời giường rồi.

Anh nước chanh nhà cô hôm nay muốn đưa cô đi học, Tiểu Thỏ bẻ tay bắt đầu làm tính toán, cô đã mười ngày không có nhìn thấy anh rồi.

Tiểu Thỏ rửa mặt xong, mới vừa xuống lầu liền thấy Trình Chi Ngôn đã ngồi ở trong phòng ăn nhà cô ăn điểm tâm rồi.

Mẹ Tiểu Thỏ đeo tạp dề trên lưng, đang đứng ở trước bếp lò bận rộn, bác sĩ Từ cùng Từ Cảnh Thần cũng phân biệt ngồi ở bên cạnh Trình Chi Ngôn, vừa ăn cơm vừa nói nói.

Tiểu Thỏ hơi run sợ một phen, sau đó kỳ quái nói: “Cảnh Thần?? Sao em cũng đến đây? ?”

Từ Cảnh Thần đang ăn cái gì ngẩng đầu lên, cặp mắt hướng tới Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua, thuận miệng nói: “Nghe nói hôm nay chị muốn đi đại học báo danh a, em tới đưa tiễn chị.”

“Đưa chị đi Nam Kinh sao? ?” Tiểu Thỏ vẻ mặt giật mình nhìn cậu, “Hôm nay không phải em cũng có báo danh khai giảng Sơ Tam sao? ?”

“. . .” Từ Cảnh Thần vẻ mặt không nói gì nhìn cô, kéo kéo miệng nói: “Em chỉ là đưa chị đến cửa nhà mà thôi, chị suy nghĩ nhiều.”

“. . .”

Tiểu Thỏ không nói gì.

“Tiểu Thỏ, thức dậy? ?” Bác sĩ Từ nghe được hai người bọn họ đối thoại cười tí mắt ngẩng đầu, nhìn Tiểu Thỏ nói: “Lần đầu tiên rời khỏi nhà đi học, sẽ khẩn trương sao? ?”

“Không tởi a.” Tiểu Thỏ cười hi hi hướng tới bác sĩ Từ nói một tiếng, sau đó đi đến bên cạnh Trình Chi Ngôn ngồi xuống, kéo cánh tay của anh nói: “Dù sao anh nước chanh nghiên cứu sinh cũng phải đi đưa tin, hai người bọn con vừa lúc cùng nhau rồi.”

Trong nháy mắt Tiểu Thỏ bắt đầu xuống lầu đó, ánh mắt Trình Chi Ngôn liền đã rơi vào trên người Tiểu Thỏ, giờ phút này khẽ cười cười đưa tay sờ sờ đầu của cô nói: “Em dù sao đi chỗ nào cũng không lo lắng, chỉ cần đi theo sau lưng anh là được.”

“Ha ha, vốn là như thế.” Tiểu Thỏ cười hi hi nhìn Trình Chi Ngôn, chỉ cảm thấy hơn một tuần lễ không gặp, anh giống như vừa gầy một chút.

Chương 707

Chương 709. Nên đi đưa tin (báo danh) 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ăn xong cơm sáng, Tiểu Thỏ dưới ánh mắt lưu luyến không rời của mẹ kéo rương hành lý lên xe Trình Chi Ngôn, về mặt hưng phấn phát phát tay, sau đó hướng tới Nam Kinh xuất phát.

Dọc theo đường đi Tiểu Thỏ đều đã ở vào trạng thái phấn khởi.

Trái lại Trình Chi Ngôn một mực kiên nhẫn mà chuyên chú lái xe.

Trên đường cao tốc, thảm thực vật xanh biếc không ngừng mà theo cửa kính xe hai bên xẹt qua, mấy đám mây trắng trời nổi trên bầu trời xanh thẳm, một trận gió nhẹ thổi tới, Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy tâm tình của mình sắp lên trời rồi.

Từ thành phố Z đến Nam Kinh bất quá nửa giờ đường xe, nhưng mà chờ sau khi Trình Chi Ngôn hạ tốc độ, Tiểu Thỏ mới trong mắt nghi hoặc nhìn anh hỏi: “Anh nước chanh, cái đường này. . . Có phải không quá đúng hay không vậy? Em nhớ rõ trước kia lúc đến trường anh ở Nam Đại, chúng ta không phải từ nơi này đi a.”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn vừa lái xe, vừa nhẹ gật gật đầu nói: “Trước kia là ở khu lầu canh, năm nay sinh viên mới toàn bộ di chuyển đến khu tiên lâm.”

“Là khu mới sao? ?” Tiểu Thỏ nhất thời về mặt hưng phấn nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: “Vậy anh nước chanh cũng ở khu mới sao? ?”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn gật đầu, “Bất quá nghiên cứu sinh có thể không cần ở trong trường học, cho nên. . .”

Thanh âm của anh dừng một chút, sau đó hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Anh thuê một gian nhà trọ gần công ty, cách trường học không phải rất xa.”

“Ài? ?Anh không được trong trường học sao? ?” Tiểu Thỏ sừng sốt một phen, về mặt nghi hoặc nhìn anh.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng gật đầu.

“A. . .Thật đáng tiếc a. . . Còn tưởng rằng chúng ta có thể cùng nhau tay cầm tay đi học a. . .” Tiểu Thỏ nhất thời giống như bóng cao xu xì hơi một dạng.

Trình Chi Ngôn ngừng lại ở phía trước một cái đèn xanh đèn đỏ, mặt mỉm cười địa nhìn Tiểu Thỏ nói: “Em có thể chuyển ra ở cùng anh, như vậy chúng ta là có thể tay cầm tay đi học rồi.”

“Thật vậy chăng? ?” Tiểu Thỏ nhất thời hai mắt tỏa sáng.

“Sau này có thể.” Trình Chi Ngôn hướng tới cô mỉm cười, thanh âm trầm giọng nói: “Nhưng là sinh viên đại học năm nhất không thể, lúc Đại Nhất, kiểm tra phòng vẫn lại là cực kỳ nghiêm khắc.”

“Ai. . .” Tiểu Thỏ thở dài một hơi.

“Liên nghĩ hai người đơn độc cùng nhau ở sao?” Trình Chi Ngôn nhìn về mặt cô ưỡ ưỡ, khoe môi nhất thời gọi lên độ cong đẹp.

“Không phải. . .” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn anh, cô chỉ là nghĩ muốn cùng anh cùng đi học mà thôi.

Xe hạ tốc độ, lại một đoạn thời gian, một mảng lớn kiến trúc góc cạnh rõ ràng phía trước, ngăn nắp, trật tự xuất hiện ở trong tầm mắt.

Màu sắc lấy màu xám làm chủ đạo, phối hợp màu bụi, màu hồng trắng.

Rất xa nhìn có một loại cảm giác yên lặng trang nghiêm mà bình thản, hơn nữa lộ ra một loại đẹp cổ điển.

Trước cửa trường học, bốn chữ to “Đại học Nam Kinh” rơi trên mặt đất, nhìn có một loại lực lượng trầm ổn, dùng biểu ngữ màu đỏ tranh hoặc chữ viết “Hoan nghênh sinh viên mới 2012 nhập học” kéo lên treo ở trước cửa.

Tiểu Thỏ hướng tới xung quanh nhìn một vòng, đại khái là bởi vì bọn họ tới quá sớm, cửa trường học còn có chút quanh quẽ, các hệ nghênh đón sinh viên mới đang tập nham tập ba vầy ở một chỗ nói chuyện phiếm.

Trình Chi Ngôn tìm một chỗ dừng xe, mang theo Tiểu Thỏ lúi kéo rương hành lý hướng tới trong trường học đi tới.

Bóng dáng hai người bọn họ mới xuất hiện ở trường học, lập tức liền có một đám học sinh xông tới.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 708

Chương 710. Nên đi đưa tin (báo danh) 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Bạn học, là tới đưa tin sao? ? Các ngươi là cái khoa nào a? ?” Những cái học sinh này vây quanh giống như là sói đói bụng rất lâu rồi cục nhìn thấy Tiểu Bạch Dương, hưng phấn mà hỏi.

“Ách. . . Máy tính. . .” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, túm tay áo Trình Chi Ngôn, nhỏ giọng nói.

“Máy tính? ?” Những cái học sinh đón người mới đến sững sốt một phen, sau đó hướng tới hai nam sinh đang đứng dưới gốc cây hóng gió nói chuyện phiếm cách đó không xa là lớn: “Uy! Khoa máy tính, sinh viên mới của viencaaaju đến đây! !”

“Đến đây đến đây! !” Hai vị nam sinh lập tức giơ bảng đón người mới đến trong tay lên, hướng tới Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ đi tới.

Bạn học khoa khác nhất thời lập tức giải tán, lại về tới chỗ vừa rồi đứng.

Hai vị nam sinh là từ phía sau Tiểu Thỏ bọn họ tới đây, người còn chưa đi đến trước mặt bọn họ thanh âm liền đã tới trước: “Đây hai vị bạn học, xin hỏi các ngươi đều là tới khoa máy tính đưa tin sao..... Chúng ta có thể... Tựa vào! ! Trình Chi Ngôn học trưởng! ?”

Hai vị nam sinh vừa nói nói vừa đi đến trước mặt Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn, chờ hai người bọn họ thấy rõ ràng mặt Trình Chi Ngôn khi đó, nhất thời về mặt khiếp sợ.

“...”

Trình Chi Ngôn về mặt nghi hoặc nhìn bọn họ, trong ánh mắt chỉ để lộ ra một cái tin tức:

Tôi biết các cậu sao??

“Học trưởng! ! Anh làm sao có thể tới đây?? Là trở về trường học xem sao? ?” Một vị nam sinh trong đó về mặt kích động hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

“Không đúng a, học trưởng cho dù là muốn trở về trường học cũ nhìn xem, cũng có thể phải đi khu lầu canh, làm sao có thể tới khu tiền lâm??” Cái nam sinh kia mặc dù cũng kích động nhưng là tốt xấu còn còn sót lại một tia lý trí.

Trình Chi Ngôn vẫn về mặt trầm mặc như cũ nhìn hai người bọn họ tự quyết định.

“Đúng rồi, học trưởng anh có thể không nhớ rõ em, năm đó em tới trường học đưa tin, lúc ấy anh đã lên Đại Tứ, mặc dù tròn một năm Đại Tứ anh cũng chưa ở trường học, nhưng mà truyền thuyết của anh, lại là mỗi vị sinh viên mới chúng ta đều đã biết đến!” Một vị nam sinh trong đó mắt thấy Trình Chi Ngôn về mặt nghi hoặc, khẩn trương hướng tới anh giải thích nói.

“Anh lợi hại như vậy a? ?” Tiểu Thỏ nghe được anh nói được, nhìn không được quay đầu nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn đứng ở bên cạnh mình.

Hai vị nam sinh này mới nhìn đến Tiểu Thỏ.

“Vị này chính là. . .” Hai người bọn họ trong mắt nghi hoặc nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ.

“Bạn gái tôi.” Trình Chi Ngôn thân nhiên nói: “Đưa cô báo danh.”

“Học trưởng anh thậm chí có bạn gái! ?” Hai vị nam sinh về mặt ánh mắt khiếp sợ nhìn anh.

Kỳ thật việc này cũng không trách bọn họ không biết.

Vốn dĩ Trình Chi Ngôn lúc ở trường học trừ người ký túc xá bọn họ biết anh có bạn gái ở ngoài ra, những người khác cơ bản đối anh cũng không làm sao hiểu biết, hơn nữa lúc Chủ nhật đều là Trình Chi Ngôn trở về thành phố Z thăm Tiểu Thỏ, cho nên đám sinh viên mới này ngay cả mặt anh cũng chưa gặp qua, càng thêm hoàn toàn không biết gì về anh cả rồi.

Chỉ là. . .

Về lời đồn Trình Chi Ngôn từ chối thư tình nữ sinh, thậm chí có lời đồn đãi nói anh có thể là GAY bay đầy trời.

“ . . . ”

Trình Chi Ngôn yên lặng nhìn hai người bọn họ, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên nói cái gì đó mới tốt.

“Khụ khụ, cái kia. . . Nghe nói học trường về sau đi làm giáo viên, là thật sao? ?”

Hai vị nam sinh hứng thú đối Trình Chi Ngôn hiển nhiên so với Tiểu Thỏ lớn hơn.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt gật đầu, thuận miệng nói: “Nhưng mà hiện tại đã không làm giáo viên rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 709

Chương 711. Định ý không hiểu

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Vậy học trường hiện tại đang làm cái gì? ?”

“ . . . ” Trình Chi Ngôn trầm mặc một phen, sau đó hướng tới hai người kia thân nhiên nói: “Hôm nay tôi cũng là báo danh, bắt quá là nghiên cứu sinh.”

!!!

Hai vị nam sinh kia lại khiếp sợ.

Trình Chi Ngôn nhìn bọn họ một cái, lập tức mang theo Tiểu Thỏ hướng tới chỗ báo danh khoa máy tính đi qua.

Người sớm tới tìm trường học báo danh còn không phải rất nhiều, phía trước ký túc xá nữ sinh cũng là một bộ cửa trống, sau khi Trình Chi Ngôn mang theo Tiểu Thỏ làm xong xuôi tất cả thủ tục nhập học, vỗ vỗ đầu của cô nói: “Em xách hành lý trở về phòng ngủ trước, anh đi viện nghiên cứu sinh bên kia làm thủ tục nhập học một phen, sau đó lại liên hệ em.”

“Được.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, ngoan ngoãn đồng ý.

Ước chừng một giờ sau, Tiểu Thỏ ngồi ở bên trong phòng ngủ trống không, rốt cục chờ điện thoại Trình Chi Ngôn đến đây.

“Uy? Anh nước chanh. .Anh làm tốt thủ tục nhập học sao? ?”

“Uh`m, làm tốt rồi.” Thanh âm Trình Chi Ngôn nghe qua tựa hồ thật cao hứng, “Em xuất hiện đi, hiện tại anh ở cửa ký túc xá em, giữa trưa hẹn Kỳ Lâm Khải bọn họ cùng nhau ăn cơm.”

“Được rồi! Em đến đây! !”

Tiểu Thỏ vừa nghe lời này, lập tức vui chạy ra ngoài.

Cửa ký túc xá nữ sinh, Trình Chi Ngôn đang đứng thẳng người đứng ở dưới cửa một cây ngô đồng.

Tóc đen của anh hơi hơi buông xuống, lưu lại ở trên trán một tầng nhàn nhạt bóng mờ, đôi mắt trong suốt đang hướng tới phương hướng của ký túc xá Tiểu Thỏ nhìn qua, mũi của anh thẳng thắn, cánh môi màu hồng phấn hơi hơi nhếch lên, hình dáng rõ ràng ở trong không khí vẽ ra một cái độ cong hoàn mỹ.

Ánh mặt trời buổi sáng xuyên qua cây ngô đồng tạo thành bóng mờ loang lổ rơi vào trên áo somi trắng của anh, nhất thời làm cho người ta có một loại cảm giác người khiêm tốn, ôn nhuận như ngọc.

Rõ ràng đã nhìn anh nhiều năm như vậy, nhưng mà lại vẫn lại là ức chế không nổi tâm động.

Tiểu Thỏ đưa tay sờ sờ trái tim nhỏ chính mình, bước nhanh hơn hướng tới Trình Chi Ngôn đi tới.

“Anh nước chanh. . .” Cô đi đến trước mặt Trình Chi Ngôn, đứng lại, ngẩng đầu lên nhìn anh.

“Đi thôi, mang em ăn cơm.” Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ đã thu thập xong, hướng tới cô cười cười đưa tay sờ sờ đầu cô.

“Được.” Tiểu Thỏ cao hứng kéo cánh tay của anh liền hướng tới ngoài cửa trường học đi, thuận tiện hỏi: “Đúng rồi, anh nước chanh, ký túc xá các anh có người đến đây sao?”

“Còn không có.” Trình Chi Ngôn mang theo cô vừa hướng tới bên ngoài đi vừa nói: “Như thế nào, ký túc xá các em có người đến đây sao?”

“Cũng không có a. . .” Tiểu Thỏ chắc lưỡi, vẻ mặt tiếc hận nói: “Có phải hai người chúng ta tới quá sớm hay không rồi hả ? ?”

“A.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt nở nụ cười một phen, gật đầu nói: “Bình thường mà nói, một số nhỏ học sinh là về chiều hôm nay tới trường học báo danh, mà phần lớn học sinh sẽ tại ngày mai tới trường học báo danh.”

“A? Vì sao chúng ta đây tới sớm như thế? ?”

“Chẳng lẽ không đúng em nghĩ đến. . . ? ?”

“Cái này. . .”

Tiểu Thỏ lập tức liền ngẹn rồi.

Trình Chi Ngôn nhìn cô vẻ mặt sững sốt cười cười, sau đó nắm tay cô đi đến xe trước mặt, nhét cô tiến vào bên trong chỗ ngồi tay lái phụ, lái xe đi tới.

Địa điểm ăn cơm buổi trưa là ở bên trong một cái tiệm cơm gần trường học.

Lúc Trình Chi Ngôn mang theo Tiểu Thỏ đi vào, Kỷ Lâm Khải, Vương Thuốc còn có Trương Vũ Phi bọn họ đã ngồi ở bên trong, đồng thời ở tại trong phòng bao còn có vài người mặt lạ hoặc Tiểu Thỏ không có gặp qua.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 710

Chương 712. Định ý không hiểu 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Là ba vị nam sinh một người nữ sinh.

“Lão Đại, anh đã đến rồi! !” Kỷ Lâm Khải vừa thấy Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ tiến vào, khẩn trương đứng lên tiếp nhận chỗ ngồi hướng tới hai người bọn họ vừa đi vừa nói: “Mau mau, các huynh đệ chờ anh đã lâu rồi.”

Trình Chi Ngôn cười cười, mang theo Tiểu Thỏ ở trên chủ tọa ngồi xuống, Tiểu Thỏ an vị bên tay trái của anh.

“Lão Đại. . . Vị này chính là? ?” Từ lúc bọn họ vừa vào cửa, ánh mắt người nữ sinh kia liền chăm chú vào trên người Tiểu Thỏ, chần chờ một phen, mở miệng hỏi.

“Tiểu Đình, như thế nào không nhận lực như vậy a, như vậy còn làm như thế nào trước sân khấu?” Vương Thuốc cười hi hi hướng tới người nữ sinh kia nói: “Vừa thấy là lão Đại tự mình dắt tay vào nên biết là bạn gái anh a.”

Cái nữ sinh tên là Tiểu Đình kia rõ ràng sững sốt một phen, trên mặt nháy mắt hiện lên tươi cười không được tự nhiên nói: “Vậy sao, từ trước đến nay không có nghe nói qua lão Đại có bạn gái a.”

“Ai, đó là bởi vì lão Đại tính tình khiêm tốn sao!” Trương Vũ Phi trôi chảy tiếp một câu.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt dạo qua một vòng trên mặt người máy người không quen biết ở trong phòng bao kia, sau đó đưa tay chọc chọc cánh tay Trình Chi Ngôn, nhỏ giọng hỏi: “Bọn họ đều là người nào a. . .”

Trình Chi Ngôn mỉm cười đưa tay chỉ chỉ một người nam sinh đeo kính ngồi ở bên cạnh anh nói: “Vị này chính là Lý Tường, sau này chính là bộ phận kỹ thuật công ty, bên cạnh anh là Ngô Hường Thiên sau này phụ trách tài vụ, cái ngồi ở bên cạnh Vương Thước kia là Cao Viễn, sau này cũng là bộ phận kỹ thuật, còn có phụ nữ duy nhất công ty, Đinh Tiểu Nhiễm, phụ trách tiếp đãi trước sân khấu.”

Mỗi một người bị Trình Chi Ngôn chỉ đích danh hướng tới Tiểu Thỏ liền cười gât gât đầu, trừ bỏ cái nữ sinh kêu Đinh Tiểu Nhiễm kia.

Ánh mắt cô nhìn Tiểu Thỏ...

Không hiểu làm cho Tiểu Thỏ cảm thấy tựa hồ lộ ra địch ý thật sâu.

“Vị này chính là Bạch Tiểu Thỏ.” Trình Chi Ngôn giới thiệu xong mấy cái người Tiểu Thỏ không biết rồi, đưa tay kéo qua bà vai mảnh khảnh cô cười nói: “Bạn gái của tôi, bà chủ tương lai công ty chúng ta.”

“Bộ dáng bà chủ thật xinh đẹp, trách không được có thể trở thành bạn gái ông chủ a.” Đinh Tiểu Nhiễm sau khi Trình Chi Ngôn giới thiệu xong về mặt cười hì hì nhìn Tiểu Thỏ nói.

“Đương nhiên, chị dâu đúng là chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn a!” Mặc dù Kỷ tuổi Lâm Khải cùng bằng Trình Chi Ngôn lớn hơn Tiểu Thỏ bảy tuổi nhưng mà xưng hô Tiểu Thỏ một chút đều đã nghiêm túc, “Bất quá Tiểu Đinh, cậu cũng rất được a, chị dâu là đường đi học sinh nữ thanh thuần, cô là đường đi thành thực quyến rũ, hai người không phải một cái phong cách.”

“Đúng a.” Đinh Tiểu Nhiễm cười gât đầu nói: “Nhưng mà nghe nói hiện tại rất nhiều nữ sinh viên đều là bị kẻ có tiền bao dưỡng, ai... Tôi muốn trẻ vài tuổi, nói không chừng cũng có thể bằng vào vài phần tư sắc, bên cái người giàu có, như vậy là có thể ít phấn đấu vài năm, khả khả.”

Lúc cô nói những lời này về mặt tươi cười, ngữ khí cũng mang theo vài phần tự giễu, cho nên những cái người đàn ông đang ngồi này cũng không có để ở trong lòng, ngược lại đi theo phía sau cô nở nụ cười vài tiếng.

Chỉ có Tiểu Thỏ cảm thấy được lời này của cô không hiểu có một tia ý tứ nhắm vào chính mình.

Lại liên tưởng một câu vừa rồi, không phải là châm chọc cô dựa vào bề ngoài thanh thuần xinh đẹp bên Trình Chi Ngôn “Người giàu có” sao? ?

Tiểu Thỏ bĩu môi quay đầu nhìn về Trình Chi Ngôn cười hì hì nói: “Nói như vậy, coi như là anh bao dưỡng em a! !”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 711

Chương 713. Địch ý không hiểu 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Bao dưỡng? ?” Lòng mi thanh tú Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu nhíu, đôi mắt trong suốt nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ một hồi, khóe môi cong nói: “Em nếu như muốn bị bao dưỡng mà nói, tốt xấu cũng cần phải có phần lý do có thể làm cho người ta bao dưỡng a, thân mềm mại dễ đẩy ngã, em chiếm hạng nhất?”

“...”

Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, sau một lúc lâu không nói được ra lời.

“Tới tới tới, mang thức ăn lên a, mang thức ăn lên a.” Ở phía sau người phục vụ nhà hàng bung chén đĩa trong tay đẩy cửa vào.

Đúng lúc chỗ ngồi Đinh Tiểu Nhiễm có một cái khe hở với nam sinh bên cạnh cô, người phục vụ kia liền từ chỗ đó đem đồ ăn bung lên cái bàn.

Mắt nhìn rau trộn trên bàn không sai biệt lắm, Trình Chi Ngôn bung chén rượu lên, động tác tao nhã đứng dậy, hướng tới mọi người đang ngồi nói: “Tới, để ăn mừng công ty chúng ta thứ hai bắt đầu chính thức buôn bán, cạn một ly.”

“Được rồi! !”

Một đám người trên bàn đều đã bung chén rượu đứng lên.

Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua hai bên, bụng trong chén đồ uống trong chén chính mình cũng đứng lên theo.

Kỷ Lâm Khải nhìn thoáng qua nước chanh trong chén Tiểu Thỏ, tùy tiện cười nói: “Chị dâu, tất cả mọi người là uống rượu liền một mình chị uống nước chanh, đây không quá thích hợp đi.”

Tiểu Thỏ quẫn, nhìn Kỷ Lâm Khải xấu hổ nói: “Em... Không uống rượu.”

“Không nhiều chính là một chút thôi! Nếu không chị dâu cũng tới hai chén! Công ty Lão Đại cuối tuần khai trương, đó là một chuyện đáng chúc mừng a!” Kỷ Lâm Khải vừa ồn ào vừa liền muốn mang theo chai rượu rót cho Tiểu Thỏ.

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc mắt nhìn anh, sau đó đưa tay ôm bả vai Tiểu Thỏ nói: “Một lát cô còn lái xe đưa tôi trở về, không thể uống rượu.”

“A? ?” Kỷ Lâm Khải hơi hơi ngẩn ra, đưa tay gãi gãi đầu.

Cái này. . .

Uống rượu không lái xe, lái xe không uống rượu, tất cả mọi người biết đến.

Nếu lão Đại nói như vậy, vậy anh cũng không thể ép buộc Tiểu Thỏ tiếp tục uống a.

“Lão Đại, đây đều đã cái thời đại gì, sau khi uống rượu tìm thay mặt điều khiển a.” Đinh Tiểu Nhiễm nhìn Kỷ Lâm Khải một cái, chậm rãi từ từ mở miệng hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Tôi có điện thoại thay mặt điều khiển, anh cùng chị dâu đều uống một chút lát nữa tôi gọi người điều khiển lái xe trở về giúp các người.”

“...” Trình Chi Ngôn khẽ nhủ mày, một đôi mắt trong suốt nhìn Đinh Tiểu Nhiễm một cái, đang chuẩn bị mở miệng nói chuyện Vương Thước cười hi hi pha trò nói: “Vậy không được, chị dâu chúng ta còn chưa đầy mười tám tuổi a, không thể tùy tiện uống rượu!”

“Ai nói, tôi đã đủ mười tám tuổi!!” Tiểu Thỏ theo bản năng liền hướng tới Vương Thước phản bác một câu.

“...”

Sau đó, cô liền thấy Trình Chi Ngôn về mặt không nói gì nhìn chính mình.

Cái này. . . Cái kia. . .

Cô chính là không muốn bị người làm người chưa đến tuổi trưởng thành...

“Vậy nếu đủ mười tám tuổi, càng tốt, uống một chút không việc gì.” Đinh Tiểu Nhiễm tiếp tục cười tít mắt hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Tất cả mọi người là người mình, lại không ép cô uống rượu, nhấp một ngụm!!”

“Cái này. . .” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, cặp mắt cầu cứu chuyển hướng Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn nhàn nhạt liếc cô một cái, mở miệng hướng tới bọn họ nói: “Đừng làm cho cô uống rượu, người này uống nhiều phẩm chất không tốt, ở nhà còn chưa tính, đây là nơi công cộng, ngộ nhỡ cô uống nhiều nhất định phải phí lễ tôi ngay tại chỗ làm sao bây giờ? Sau này tôi còn có cái mặt mũi gì gặp các người.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 712

Chương 714. Định ý không hiểu 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ha ha ha ha. . .” Mọi người nhất thời một trận cười vang, tự nhiên cũng không ai lại để cho Tiểu Thỏ uống rượu.

Một chén rượu mở màn uống xong, tất cả mọi người ngồi xuống, Đinh Tiểu Nhiễm nhìn thoáng qua hai vị nam sinh bên cạnh mình, cười hi hi hướng tới Trình Chi Ngôn mở miệng nói: “Lão Đại, có thể để cho em đi cái cửa sau ngồi vào bên cạnh chị dâu hay không, hai bên em đều là nam sinh, muốn theo

chân bọn họ nói chuyện phiếm cũng không có gì hay nói chuyện, ở đây hai nữ sinh em cùng chị dâu, còn cách xa như vậy, đau lòng a.”

Ánh mắt Trình Chi Ngôn hướng tới Đinh Tiểu Nhiễm một phen, sau đó gật gật đầu, đồng ý rồi.

Trương Vũ Phi ngồi ở bên cạnh Tiểu Thỏ chần chờ một phen, vẫn lại là đứng lên thay đổi vị trí cùng Đinh Tiểu Nhiễm

Đinh Tiểu Nhiễm mới vừa ở ngồi xuống bên cạnh Tiểu Thỏ, Tiểu Thỏ liền nhìn thấy một cỗ mùi nước hoa nồng đậm

Sau khi cô ngồi xuống, đưa tay đem một đầu tóc dài quấn đầy đến sau tai, sau đó quay đầu lại hướng tới Tiểu Thỏ cười cười.

Xuất phát từ lễ phép, Tiểu Thỏ hướng tới cô nở nụ cười một phen.

Những cái người đàn ông trên bàn cơm này đã bắt đầu thảo luận chuyện cuối tuần công ty khai trương, bởi vì ngày đó cũng là ngày đầu tiên Trình Chi Ngôn đi học nghiên cứu sinh, cho nên buổi sáng đại khái anh không có biện pháp có mặt, vì thế Kỳ Lâm Khải, Vương Thước bọn họ liền hi hi ha ha nói xong, muốn thay thế Trình Chi Ngôn cắt băng công ty.

Bên kia mấy người đàn ông tán gẫu đang hăng say, bên này Tiểu Thỏ chỉ là buồn bực ăn đồ ăn trước mắt.

Đinh Tiểu Nhiễm ngồi ở bên cạnh cô, một chốc cũng không có mở miệng nói chuyện với cô, mắt thấy cô ăn vài miếng đồ ăn mới cười tít mắt mở miệng hướng tới cô hỏi: “Cô là học sinh?”

“Uh`m.” Tiểu Thỏ nghe cô nói chuyện với mình, hơi run sợ một phen, sau đó gật gật đầu.

“Vừa rồi cô nói chính mình đã đủ mười tám tuổi, đó là... Học đại học sao? ?”

“Đúng, hôm nay nhập học báo danh.” Tiểu Thỏ tiếp tục gật đầu.

“Năm mấy rồi hả ? ?”

“Đại Nhất. . .”

“A.... . . Lại vẫn rất nhỏ sao. . .” Đinh Tiểu Nhiễm hướng tới Tiểu Thỏ cười cười, tiếp tục nói: “Trình tổng chúng ta so với cô lớn bảy tuổi a, các người là như thế nào biết? Qua thư? Qua mạng?”

“...” Tiểu Thỏ nghe xong lời này đã cảm thấy chính mình không có sức châm chọc rồi.

Cô nhìn liền như là muốn bên người giàu có sao? ?

Đinh Tiểu Nhiễm thấy cô không trả lời, còn tưởng rằng cô là xấu hổ nói, tiếp tục mỉm cười dời đi đề tài nói: “Lần đầu tiên cô đi theo Trình tổng tham gia loại gặp gỡ đồng nghiệp này sao? ?”

“Đúng a...” Tiểu Thỏ cảm thấy, thực ra chính mình phi thường không muốn nói chuyện với cô, nhưng mà cô liên tiếp hỏi mình, lại không thể không trả lời.

“Cô đi theo Trình tổng, sau này cơ hội tham gia hoạt động công ty rất nhiều.” Đinh Tiểu Nhiễm cười tít mắt nhìn Tiểu Thỏ, một loại ngữ khí người từng trải hướng tới cô nói: “Đề nghị co sau này có thể mặc được nghiêm túc một chút, như vậy cũng sẽ không bị người hiểu lầm quan hệ cô cùng Trình tổng rồi.”

Ăn mặc nghiêm túc một chút? ?

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn thoáng qua quần áo thể thao trên thân mình, lại nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn mặc áo somi trắng cùng quần tây, uh`m. . . Giống như quả thật không làm sao hợp a. . .

Nhưng mà hiểu lầm quan hệ cô cùng Trình Chi Ngôn lại là có ý tứ gì?

“Cảm ơn nhắc nhở của cô, lần sau tôi sẽ ăn mặc nghiêm túc một chút.” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, vẫn lại là hướng tới Đinh Tiểu Nhiễm nói câu cảm ơn.

“Không có việc gì, không cần cảm ơn.” Đinh Tiểu Nhiễm cười tít mắt nhìn Tiểu Thỏ tiếp tục nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 715. Dịch ý không hiểu 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Bình thường cô hẳn là cũng không trang điểm đi? Con gái sao, ra ngoài ít nhất cũng cần phải bôi phấn lót, vẽ lông mi lại tô son môi, như vậy coi như là tôn trọng người khác.”

“...”

Tiểu Thỏ yên lặng nhìn làn da cô ấy trắng nõn, lông mi tinh xảo, còn có son môi màu đỏ thắm, lại phối tóc dài quăn cùng váy liền áo đỏ như lửa, không thể không nói, trang điểm như vậy thật sự rất thích hợp cô, khắp nơi lộ ra một loại cảm giác phong tình vạn chủng.

“Uh`m . .” Tiểu Thỏ tùy tiện gật gật đầu, bày tỏ tự mình biết rồi.

Nhưng mà một người học sinh vừa mới kết thúc thi vào trường đại học, đối với giới mỹ trang hoàn toàn không biết gì cả, Tiểu Thỏ trở mắt nhìn Đinh Tiểu Nhiễm bắt đầu bala bala tóm chính mình tán gẫu hiệu kem nền kia tốt, hăng kem che khuyết điểm kia tốt, hăng son môi kia vô cùng nổi tiếng, thậm chí ngay cả mình tính đều đã dùng.

Ngay tại lúc Tiểu Thỏ nghe được như lọt vào trong sương mù, Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn cô khẽ cười một phen, sau đó đưa tay sờ sờ đầu của cô, trong thanh âm mang theo nồng đậm sùng nịch hỏi: “Đang nói chuyện cái gì a? ?”

“Đang nói chuyện. . . Đồ trang điểm . .” Trong đôi mắt Tiểu Thỏ tràn ngập đủ loại dấu chấm hỏi.

“Trình tổng.” Đinh Tiểu Nhiễm cười tít mắt nhìn anh, thanh âm kiều mỵ nói: “Em cảm thấy màu da chị dâu trắng như vậy, hẳn là cực kỳ thích hợp màu son môi đỏ thắm, lần sau em đưa chị dâu một cây.”

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn thoáng qua cánh môi Tiểu Thỏ hồng nhuận, mỉm cười lắc đầu nói: “Không cần, cô bây giờ còn là học sinh, trong trường học vẫn lại là không cần trang điểm là tốt hơn.”

“Nhưng là. . .” Đinh Tiểu Nhiễm còn muốn nói tiếp chút gì, Trình Chi Ngôn đã quay đầu đi tiếp tục nói chuyện phiếm cùng Kỷ Lâm Khai.

Tiểu Thỏ về mặt bắt đắ dĩ hướng tới Đinh Tiểu Nhiễm nhún vai, buông buông tay nói: “Anh không cho tôi trang điểm.”

“...” Đinh Tiểu Nhiễm cắn môi nhìn Tiểu Thỏ một lúc lâu, không nói chuyện.

Tiểu Thỏ quay đầu lại, tiếp tục cao hứng dùng bữa.

Qua một lúc lâu sau cô liền nghe được Đinh Tiểu Nhiễm thở dài một hơi, làm như bắt đắ dĩ hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Làm nữ nhân a, phải có ý thức bản thân, không thể người đàn ông thích người cái dạng gì người nên cái dạng đó, người sao, khẩu vị dù sao vẫn thay đổi, hôm nay anh thích người đơn thuần không trang điểm, nói không chừng ngày mai liền sẽ thích môi đỏ mọng rồi.”

“...”

Tiểu Thỏ ăn đồ ăn, nghe lời cô nói, chỉ cảm thấy trong lòng ngừ vị(năm vị) lẫn lộn.

Vị đại tỷ này, cô là có ý tới cần nhờ cùng tôi, để cho tôi không đói bụng không có tâm tình ăn cơm sao? ?

Vừa rồi tôi vào, dịch ý mãnh liệt trong ánh mắt cô kia thực cho là tôi không có thấy sao? ?

Còn có lúc cô nhìn chăm chăm anh nước chanh nhà tôi, ánh mắt đều đã chứa lục quang (ánh sáng xanh), cô nghĩ rằng tôi là người mù sao? ?

Tiểu Thỏ đem một miếng sườn lợn cuối cùng ăn luôn, sau đó quay đầu lại nhìn Đinh Tiểu Nhiễm, cười tít mắt nói: “Tôi cảm thấy cô nói có đạo lý, nhưng mà, anh nước chanh chính là thích tôi như vậy, có biện pháp nào a, ai, tôi cũng thích anh có thể thích môi đỏ mọng a, như vậy tôi có thể có được son môi đầu tiên trong đời rồi.”

“...”

Lần này đến phiên Đinh Tiểu Nhiễm hết chỗ nói rồi.

Sau một lúc lâu, cô cắn chặt răng, hướng tới Tiểu Thỏ nói thẳng: “Cô cũng đừng quá đắc ý, hiện tại những nhóm người công ty này đều đã thích tìm nữ sinh viên thanh thuần cùng bọn họ tham gia tiệc rượu, tham gia hoạt động.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 714

Chương 716. Chị dâu thật dũng mãnh

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m, cho nên a? ?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn cô ta nói mấy câu công phu liền đã lộ ra ý định ban đầu, trong lòng nhin không được từng đợt cười trộm, nhưng mà cô nắm nhiều như vậy đều đã ứng phó cái đại phúc hắc Trình Chi Ngôn này a!! Đối phó loại cấp bậc này, còn có phải một bữa ăn sáng hay không?

“Cho nên cô đừng tưởng rằng cô mới vừa lên Đại Nhất liền khá lắm, sau này còn nhiều nữ sinh viên tuổi trẻ hơn so với cô, đến lúc đó cho cô khóc.” Đỉnh Tiểu Nhiễm hướng tới Tiểu Thỏ nói xong câu đó, cầm lấy chén rượu trên bàn liếc cô một cái, sau đó một ngụm uống hết.

“Uh`m, Đúng vậy a.” Tiểu Thỏ có vẻ đắm chiều liền gật gật đầu nói: “Giang sơn đại có người mới ra sao, cơ hội luôn luôn lưu cho con người mới, giống chị như vậy, hẳn là liền không có cơ hội gì, dù sao Trình tổng cho dù muốn đổi một người vẫn lại là sẽ tìm nữ sinh viên thanh thuần xinh đẹp a.”

“...”

Đỉnh Tiểu Nhiễm trừng ánh mắt dán lông mi giả, thẳng tắp nhìn Tiểu Thỏ, chỉ cảm thấy lời này cô nói ngược chính mình từng đợt khó chịu.

“Đúng rồi, chị cùng Trình tổng là cùng học sao?” Vừa rồi Tiểu Thỏ vừa vào cửa tất cả lực chú ý liền đều đã để ở đồ ăn trên bàn, rốt cục đem tất cả đồ ăn trước mắt đều đã ăn, cái bụng no rồi cũng có khí lực liền bắt đầu nhớ lại không thể để cho người khác cho chính mình ngọt ngọt, tục ngữ nói là có qua có lại mới toại lòng nhau, tốt xấu cũng muốn cho người khác ném thử tư vị ngọt ngọt này.

Đỉnh Tiểu Nhiễm nhíu nhíu mày, không biết vì sao đột nhiên Tiểu Thỏ hỏi những lời này, sau một lúc lâu gật đầu nói: “Đúng a, bạn học đại học, cùng một lớp.”

“A....” Tiểu Thỏ gật gật đầu, nhẹ nhàng thở dài một hơi nói: “Tục ngữ nói là gần quan được ban lộc, hoa Hường Dương Mộc Dịch vi xuân, chị cùng Trình tổng là bạn học nhiều năm, chẳng lẽ liền không phát triển ra chút gì? ?”

“...”

Đỉnh Tiểu Nhiễm trừng mắt cô, sau một lúc lâu không nói lời nào.

“Đáng tiếc a đáng tiếc. . .” Tiểu Thỏ tiếp tục lắc lắc đầu, mắt thấy sườn lợn mềm trong mâm cũng còn một khối cuối cùng, lập tức vươn ra chiếc đũa, kẹp vào trong chén mình nói: “Nhưng mà dù sao chị lập tức cũng là người phải làm trước sân khấu, đến lúc đó, vẫn lại là so sánh với cái nữ khách hàng khác, vẫn lại là gần quan được ban lộc, chỉ là đáng tiếc, không biết muốn kiên trì mấy năm.”

Tiểu Thỏ cười tít mắt đem sườn lợn trong chén mình ăn luôn, tiện tay tóm một tờ giấy ăn, lau miệng.

“...”

Đỉnh Tiểu Nhiễm nghiêng răng nghiêng lợi nhìn cô, rốt cuộc vẫn lại là cô ta xem nhẹ thực lực cô gái nhỏ này, có thể đem Trình Chi Ngôn từ trước đến nay không hợp với đạo làm người thu vào trong túi khẳng định là cái kẻ không dễ bắt nạt gì.

Nghĩ như vậy, vẻ mặt trên mặt Đỉnh Tiểu Nhiễm thay đổi, cuối cùng lộ ra thân mật hướng tới Tiểu Thỏ cười nói: “Chị dâu nói vậy bạ gì đó a, em không có ý tứ phương diện kia với Trình tổng, chỉ là nhắc nhở chị dâu một phen, thôi đòi hiềm ác.”

“Tôi cũng là chỉ đùa một chút thôi.” Tiểu Thỏ thấy cô ta giả bộ hồ đồ, tự nhiên cũng giả bộ hồ đồ theo nói: “Tục ngữ nói, thỏ không ăn cỏ gần hang, tôi cảm thấy được Trình tổng cũng không phải sẽ xuống tay nhân viên chính mình đâu.”

“Hô hô. . . khả khả... Chị dâu thật sự là khôi hài.” Đỉnh Tiểu Nhiễm cười khan vài tiếng, liền xoay người sang chỗ khác, không nói chuyện với Tiểu Thỏ rồi.

Mắt thấy người vẫn quán chính mình nói chuyện rốt cục ngừng công kích, Tiểu Thỏ tự nhiên cũng là rơi vào thanh tịnh.

Nhưng mà rốt cuộc vẫn lại là ở trong lòng yên lặng cảm khái một câu, quả nhiên người hiền hay bị bắt nạt, ngựa hiền bị người cười a. . .

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 715

Chương 717. Chị dâu thật dũng mãnh 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Bên kia Trình Chi Ngôn theo chân bọn họ thảo luận sôi nổi, hoàn toàn không có chú ý đến người bên cạnh mình vừa mới đánh thắng một hồi chiến dịch loại nhỏ.

Cơm trưa tiến hành một nửa, mấy người đàn ông liền uống rượu nói chuyện phiếm, không ăn đồ ăn.

Tiểu Thỏ liếc nhìn bọn họ, đôi đũa trong tay không ngừng tung bay, bất quá khoảng khắc liền giải quyết phần lớn đồ ăn trên bàn.

Đình Tiểu Nhiễm ngồi ở bên cạnh Tiểu Thỏ tròn mắt há hốc mồm mà nhìn hồi lâu, cuối cùng nhỏ giọng nói một câu: “Ăn nhiều như vậy. . . Cần thận béo lên.”

Mặc dù Tiểu Thỏ nghe được những lời này, nhưng mà đang ăn curry xào cua mỹ vị, trong khoảng thời gian ngắn cũng chẳng muốn phản bác cô ta.

Chỉ là người này ăn được quá nhanh, không nghĩ qua là liền có chút nghẹn, Tiểu Thỏ vỗ vỗ ngực chính mình, vội vàng đưa tay cầm non nửa chén nước trên bàn, ngẩng đầu, liền buồn bực uống xuống.

Chắc chắn. . .

Nước này hương vị giống như không quá đúng vậy....

Tiểu Thỏ đem non nửa chén nước kia uống hết, mới cảm thấy được có chút không quá đúng lắm, như thế nào nước này còn có chút cay?

“...” Trình Chi Ngôn quay đầu, nhìn Tiểu Thỏ ngồi ở bên cạnh mình cảm lý không trong tay đang suy nghĩ, chờ một phen, cuối cùng mở miệng nói: “Em đem rượu trong chén anh uống hết?”

Toàn trường một mảnh an tĩnh.

Tiểu Thỏ về mặt mê mang nhìn Trình Chi Ngôn, rượu? ?

Cô nhớ rõ trước mặt mình ban đầu là có hai cái cốc a, một cái cốc bên trong là nước chanh, một cái cốc bên trong là nước, nước kia vẫn lại là vừa rồi cô đứng lên tự mình đi tìm người phục vụ rót.....

Như thế nào liền biến thành rượu a? ?

Trình Chi Ngôn nhìn Tiểu Thỏ về mặt mê mang, nhất thời dở khóc dở cười nói: “Vừa rồi uống đến có phần choáng váng đầu, liền vụng trộm đem cốc nước trước mặt em cùng chén rượu của anh đổi một phen, anh xem cái cốc nước kia đặt ở chỗ em đã nửa ngày, cũng không uống a. . .”

“A... A... A...! ! Lão Đại, anh làm như vậy liền không phúc hậu a! ! Các huynh đệ đều là súng thật đạn thật uống rượu a! ! Anh vậy mà vụng trộm uống nước!!” Lý Tường ngồi ở cách Trình Chi Ngôn không xa nhất thời vỗ cái bàn hướng tới Trình Chi Ngôn phát ra kháng nghị.

“Đừng a, lão Đại, loại cách làm dùng nước đổi rượu này, không nói a! !” Vương Thước cũng ở bên cạnh gật gật đầu.

Trình Chi Ngôn giờ phút này căn bản không có tâm tình đi quản bọn họ đang nói cái gì, đôi mắt anh trong suốt nhìn chăm chăm khuôn mặt nhỏ nhắn phần nộn trắng nõn của Tiểu Thỏ, trong thanh âm mang theo một tia lo lắng hướng tới cô hỏi: “Tiểu Thỏ, em có khỏe không? ? Có cảm giác choáng váng đầu hay không? ?”

“Em...” Tiểu Thỏ chờ một phen, quơ quơ đầu, thực ra không tồi, không có cảm giác đặc biệt gì, chính là hơi có chút choáng váng, nhưng mà suy nghĩ vẫn lại là rất rõ ràng a. . .”Em không có chuyện gì...”

“Thật sự? ?” Trình Chi Ngôn lo lắng lại hỏi một lần, người này mỗi lần uống rượu ý thức đều đã cực kỳ thanh tỉnh, chỉ là.... Sau khi tỉnh rượu lại cái gì đều đã không nhớ được.

“Thật sự.” Tiểu Thỏ dùng lực gật gật đầu, ý bảo Trình Chi Ngôn không cần lo lắng.

“Kia nhưng mà non nửa chén rượu trắng 42° a...” Trình Chi Ngôn ý vị thâm trường nhìn cô, trong lòng suy nghĩ muốn nhanh chóng mang Tiểu Thỏ rời khỏi nơi này hay không, nói cách khác, ngộ nhờ người này uống qua rượu liền thú tính, anh liền khí tiết tuổi già khó giữ được rồi.

“Không có chuyện gì!” Tiểu Thỏ vừa xua tay lắc đầu nói xong không có việc gì vừa trên mặt dần dần lộ ra tươi cười nói: “Hiện tại em cảm giác đặc biệt tỉnh táo, anh hỏi em đề toán học em đều có thể lập tức trả lời cho anh.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 716

Chương 718. Chị dâu thật dũng mãnh 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Chị dâu 14 nhân 58 là bao nhiêu?” Ngô Hường Thiên nghe được Tiểu Thỏ nói, nhin không được nở nụ cười một phen, sau đó cách cái bàn hướng tới cô lớn tiếng hỏi.

“14 nhân 58. . .” Tiểu Thỏ khẽ nhủ mảy ở trong lòng tính toán một cái, sau đó trả lời: “812! !”

“Chị dâu quả nhiên lợi hại! !” Ngô Hường Thiên lấy ra máy tính tới tính toán một cái, quả nhiên con số giống con số Tiểu Thỏ trả lời.

“Kia đương nhiên, tốt xấu chị cũng là điểm trọn vẹn toán học thi vào trường đại học a! !” Tiểu Thỏ đắc ý suy nghĩ.

“Turu lượng chị dâu cũng kinh người a, một hơi uống hết non nửa chén, quá lợi hại, em kính chị dâu một ly! !” Mấy vị nam sinh trước không có gặp qua Tiểu Thỏ bắt đầu hướng tới Tiểu Thỏ ồn ào muốn mời rượu.

Tiểu Thỏ khoát tay áo nói: “Không uống, không uống, uống nhiều tôi sẽ nhin không được muốn phi lễ anh nước chanh.”

“ . . . ”

Trình Chi Ngôn đầu đầy hắc tuyến nhìn cô, người này quả nhiên đã uống nhiều, nói chuyện đã bắt đầu đi thẳng vào vấn đề rồi.

“Ha ha ha. . .” Mấy vị nam sinh kia nhin không được bật cười, có người chưa từ bỏ ý định hỏi: “Chị dâu, trước kia chị uống nhiều phi lễ Trình tổng chúng ta sao?”

“Ừm. . .” Một bàn tay Tiểu Thỏ nâng cầm lên cẩn thận suy nghĩ một hồi sau đó hướng tới người kia nói: “Kỳ thật bản thân tôi là không nhớ rõ rồi. . . Nhưng mà lão Trình tổng các anh nói tôi uống nhiều phi lễ anh, cho nên hẳn là thật sự liên phi lễ qua quá đi..”

“ . . . ”

Trình Chi Ngôn lấy tay vỗ trán, xong rồi xong rồi, đây là xác định nhất định cùng với khẳng định uống nhiều.

“Được rồi, cơm trưa hôm nay liền đến nơi này đi, tôi phải đem cô đi trở về, bằng không thì người này lập tức muốn bắt đầu nổi điên rồi.” Trong mắt Trình Chi Ngôn bắt đầu nhìn Tiểu Thỏ, đưa tay kéo vòng eo mảnh khảnh cô qua, hơi chút liền dùng lực kéo cô từ trên ghế đứng lên.

“Đừng a, lão Đại, chúng ta không phải đang nói đến chỗ quan trọng sao? ?” Mấy người kia nhìn thấy Trình Chi Ngôn đứng lên, cũng vội vàng đứng lên đi theo sau lưng anh.

“Buổi tối rồi nói sau, buổi tối tôi mời các cậu ăn cơm” Trình Chi Ngôn nhìn khỏe miệng Tiểu Thỏ không thể không chế ngay ngô cười, chỉ nghĩ đến như thế nào mới có thể nhanh chóng dẫn cô rời hiện trường.

Đình Tiểu Nhiễm có chút rất không cao hứng nhìn Tiểu Thỏ, vốn trong khoảng thời gian này số lần có thể thấy Trình Chi Ngôn ít đi, rất không dễ dàng mọi người có thời gian cùng nhau ăn một bữa cơm, còn bởi vì nguyên nhân của cô làm cho Trình Chi Ngôn rời trận trước tiên.

Nghĩ như vậy, trong lòng Đình Tiểu Nhiễm cũng có chút không quá thoải mái, vì thế cô ta cũng đứng lên, hướng tới Trình Chi Ngôn cười nói: “Chị dâu không phải nói cô không có uống say sao, em nhìn ánh mắt chị dâu trấn tĩnh cũng không giống như là bộ dáng uống say, Trình tổng nếu như lo lắng mà nói, em để cho người phục vụ đi bưng một chén canh tỉnh rượu tới đây đi.”

Tiểu Thỏ nhìn chằm chằm Đình Tiểu Nhiễm trước mắt hồi lâu, sau đó chớp chớp mắt hướng tới cô lộ ra một cái cười ngây ngô nói: “Tiểu Đình, lông mi giả của cô dán méo lệch, lúc trước cô nói chuyện với tôi, tôi liền nhìn chằm chằm vào lông mi giả của cô a.”

Về mặt trên mặt Đình Tiểu Nhiễm thay đổi, vội vàng xoay người từ trong túi treo ở trên ghế tìm kính trang điểm bản thân ra, soi gương cẩn thận nghiên cứu một phen.

Không có dán nghiêng a! ! Hàng này nói loạn cái gì! !

“Ha ha ha ha. . . Tôi nói đùa cô a, cô khăn trương như vậy làm gì? ?” Tiểu Thỏ nhìn Đinh Tiểu Nhiễm về mặt hồng hồng nhất thời vui vẻ phá lên cười.

Đinh Tiểu Nhiễm xấu hổ kéo kéo miệng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 717

Chương 719. Chị dâu thật dũng mãnh 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ngay trước mặt Trình Chi Ngôn lại không thể phát tác, vì thế đành phải nén giận hướng tới Tiểu Thỏ cười nói: “Chị dâu thật sự là hài hước, em nhìn bộ dáng chị dâu cũng như là không nở mọi người, không bằng chúng ta ngồi xuống lại tán gẫu một hồi đi, em cùng chị dâu vừa rồi nói chuyện đồ trang điểm còn có quần áo, chị dâu cảm thấy cực kỳ hứng thú a.”

“Đừng, đừng nói như vậy! !” Tiểu Thỏ khăn trương hướng tới Đinh Tiểu Nhiễm cười hi hi nói: “Tôi hoàn toàn không biết gì cả với đồ trang điểm, tạm thời cũng không phải cảm thấy cực kỳ hứng thú, cô nếu là nguyên ý tâm sự cùng tôi Vua Hải Tặc a, Naruto Ninja gì gì đó tôi còn có thể tiếp vài câu, cô tán gẫu đồ trang điểm tuyệt đối là đàn gảy tai trâu a! !”

“...” Đinh Tiểu Nhiễm nhìn khuôn mặt tươi cười chường mắt của Tiểu Thỏ, sau một lúc lâu, không nói ra một câu tới.

“Cô uống nhiều.” Trình Chi Ngôn ôm cánh tay Tiểu Thỏ, nhìn thoáng qua Đinh Tiểu Nhiễm, thay Tiểu Thỏ giải thích một câu.

“Ha ha, không có việc gì. . Tôi liền thích chị dâu nói chuyện ngay thẳng.” Đinh Tiểu Nhiễm xấu hổ hướng tới Trình Chi Ngôn cười cười, yên lặng ngồi xuống, không nghĩ muốn khuyên Tiểu Thỏ lưu lại rồi.

“Ài, đúng rồi, nói đến đồ trang điểm.” Tiểu Thỏ nhìn Đinh Tiểu Nhiễm tiếp tục, lúc này mới như là về mặt nhớ tới cái việc trọng yếu, quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn cười hi hi nói: “Vừa rồi anh nói anh không thích em dùng son môi, ha ha.... Đừng cho là em không biết anh suy nghĩ cái gì! !”

Trình Chi Ngôn có chút dở khóc dở cười nhìn Tiểu Thỏ, cánh tay ôm c hơi hơi dùng lực mới có thể bảo đảm thân thể của cô sẽ không chảy xuống dưới, “Anh suy nghĩ cái gì? ?”

“Anh suy nghĩ. . .” Ánh mắt Tiểu Thỏ xoay xoay, sau đó về mặt đắc ý dương dương nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Anh khẳng định suy nghĩ vẫn là nụ hôn không son môi là tốt hơn, nếu như em tô son môi mà nói, chẳng phải là muốn anh một miếng son môi rồi hả ?”

“...”

Trên trán Trình Chi Ngôn nháy mắt chảy xuống một giọt mồ hôi lớn, giờ phút này anh chỉ nghĩ đến như thế nào mới có thể nhanh chóng đem Tiểu Thỏ từ nơi này bắt đi.

“Nói đến hôn môi.” Giờ phút này Tiểu Thỏ tư duy lô-gích quả thực ngồi máy bay bay ba nghìn mét, nghi ngờ là Ngân Hà Lạc Cửu Thiên, theo một cái từ có thể không ngừng mà hướng cái từ khác kéo dài, “Hôm nay chúng ta hình như không có hôn miếng nhỏ a? ? Ha ha... Anh nước chanh, tôi hôn một cái. . .”

Tiểu Thỏ vừa nói hai tay vừa giữ khuôn mặt tuần tú Trình Chi Ngôn, không khỏi phân trần liền đem cánh môi hồng nhuận chính mình hướng tới bờ môi của anh dán lên.

“...”

“...”

“...”

Một đám đàn ông độc thân ở đây nhất thời cảm thấy được tranh này..... Không đành lòng nhìn thẳng....

Giờ phút này bọn họ rốt cục hiểu nguyên nhân vì sao vừa rồi Trình Chi Ngôn muốn dẫn Tiểu Thỏ đi rồi.

Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn Tiểu Thỏ, cánh tay hơi chút liền dùng lực ôm cô vào trong lòng, sau đó về mặt thật có lỗi nhìn những người khác

đã trợn mắt há hốc mồm, thanh âm thân nhiên nói: “Các người cũng thấy được, cái tình hình này, không đi không được.”

“A Đúng vậy a, lại không đi mà nói liền muốn dục hòa thiêu đốt thân thể rồi.” Tiểu Thỏ ru rú ở trong lòng Trình Chi Ngôn, vừa cười vừa theo Trình Chi Ngôn nói: “Hòa đều nhanh đốt đến trên thâm trái sán.”

“...” Trình Chi Ngôn nháy mắt không nói gì.

Mấy vị nam sinh kia dùng một loại ánh mắt “Chúng ta biết” nhìn Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ.

Me, đây quả thực chính là say rượu loạn cái gì a.... Không thể tưởng được chị dâu coi mờ như vậy....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 718

Chương 720. Chị dâu thật dũng mãnh 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trong nháy mắt đó, Trình Chi Ngôn đột nhiên có một loại kích thích nghĩ muốn đem Tiểu Thỏ đánh ngất xỉu.

“Chúng ta đi trước rồi.” Trình Chi Ngôn bỏ lại những lời này liền trực tiếp ôm Tiểu Thỏ hướng tới bên ngoài phòng đi đến.

“Tạm biệt Lão Đại.” Tất cả các nam sinh ở đây hết sức ăn ý nhìn theo bọn họ rời khỏi.

“Đúng rồi, lão Đại, muốn tìm người thay mặt điều khiển sao? ?” Trương Vũ Phi mắt thấy bóng dáng bọn họ sắp đi đến cửa phòng được bao vôi vàng hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi một câu.

“...” Trình Chi Ngôn trầm mặc một phen, lại quay đầu nhìn Tiểu Thỏ đôi mắt lấp lánh trong lồng ngực mình, thở dài một hơi nói: “Tìm đi.”

“Được rồi, Tiểu Đình, mau gọi điện thoại cho người thay mặt điều khiển, đưa lão Đại trở về.” Trương Vũ Phi lập tức quay đầu nhìn về Đình Tiểu Nhiễm nói.

Đình Tiểu Nhiễm có chút buồn bực nhìn thoáng qua Trình Chi Ngôn ôm Tiểu Thỏ, chần chờ một phen, vẫn lại là lục điện thoại di động từ trong túi ra, tìm đến dãy số người thay mặt điều khiển sau đó gọi.

Chốc lát nhân viên điều khiển liền đã ở dưới lầu chờ bọn họ rồi.

Trình Chi Ngôn phát phát tay cùng đám bạn kia, trước Tiểu Thỏ mở miệng đề nghị vôi vàng xuống rồi.

May mà bây giờ Tiểu Thỏ uống đến rượu trắng có chút cao, sau khi lên xe không bao lâu cô liền trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn Tiểu Thỏ trong lồng ngực mình, trên da thịt trắng nõn như ngọc của cô bởi vì uống rượu mà hiện ra hai đóa nhàn nhạt đỏ ửng, đôi mắt ngày thường ngập nước giờ phút này nhắm chặt, lông mi dài dài nhẹ nhàng run rẩy giống như vôi cánh bướm bướm vôi cánh, cái mũi của cô xinh xắn ngay thẳng, cái miệng đỏ hồng bởi vì đang ngủ mà hơi hơi mở ra hô hấp trong lúc đó, có nhàn nhạt mùi rượu truyền ra.

Mặc dù bây giờ là bởi vì nguyên nhân chính mình mới khiến cho Tiểu Thỏ uống rượu, nhưng mà Trình Chi Ngôn nhìn gương mặt đang ngủ say sưa kia của Tiểu Thỏ vẫn lại là nhịn không được có chút lo lắng, ngộ nhớ người này sau này uống rượu mà chính mình cũng không ở đây, nên làm cái gì bây giờ. .

Cô có thể đem cái nam sinh khác ngộ nhận là chính mình hay không...

Thở dài một hơi, Trình Chi Ngôn cảm thấy sau này chỉ có thể nghiêm lệnh cấm Tiểu Thỏ uống rượu.

Xe chạy đến nhà trọ Trình Chi Ngôn thuê, nhân viên điều khiển giúp bọn họ dừng xe, sau đó thu phí điều khiển liền rời đi rồi.

Trình Chi Ngôn ôm Tiểu Thỏ đã mê man lập tức đi vào nhà trọ.

Trở về trong nhà, anh thật cẩn thận đặt Tiểu Thỏ trên giường lớn của mình, cũng cởi áo khoác cùng cô ngủ trưa.

Này ngủ, liền ngủ thẳng mặt trời xuống núi.

Trình Chi Ngôn tỉnh lại, ánh mặt trời ngoài cửa sổ đã dần dần xuống, anh quay đầu nhìn Tiểu Thỏ hai mắt nhắm nghiền, đang do dự muốn đem cô làm cho tỉnh ngủ hay không Tiểu Thỏ vậy mà chậm rãi mở mắt.

Tiểu Thỏ nhìn chằm chằm hoàn cảnh lạ lẫm trước mắt một lúc lâu, lúc này mới quay đầu lại nhìn về phía Trình Chi Ngôn bên cạnh kỳ quái nói: “Đây là chỗ nào a? ”

“Em tỉnh? ” Trình Chi Ngôn chống cánh tay ngồi xuống, đưa tay xoa bóp đôi má nhục đỏ đỏ của Tiểu Thỏ nói: “Đây là nhà trọ anh thuê.”

“Chỗ anh thuê??” Tiểu Thỏ xoa xoa đầu còn có chút choáng váng, ngồi dậy nhìn xung quanh bốn phía một phen.

Hiện tại cô đang ở vị trí hẳn là phòng ngủ gian nhà trọ, xung quanh tường trắng, một cái giường, một cái tủ quần áo, còn có một ghế sofa, cái khác đều không có rồi.

Diện tích phòng ngủ không tính quá lớn, nhưng mà dễ mấy thứ như vậy, nhất thời có vẻ trống trơn.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 719

Chương 721. Cô cùng nhà của anh

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ nhìn xung quanh một vòng, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên người Trình Chi Ngôn: “Chúng ta đây.... Vì sao lại ở chỗ này?? Em nhớ rõ chúng ta là ở ăn cơm trưa?”

“Em uống rượu trong chén anh...” Trình Chi Ngôn vẻ mặt không nói gì nhìn cô nói: “Sau đó liền uống say rồi...”

“...”

Tiểu Thỏ cảm thấy..... Chính mình cũng là không nói gì...

“Vì sao mỗi lần em uống rượu xong liền tựa như mất trí nhớ...” Trình Chi Ngôn nhin không được đưa tay xoa xoa trên cái đầu của cô nói: “Sau này không được uống rượu rồi.”

“Hôm nay em vốn cũng không định uống rượu a. . . Là chính anh đem chén rượu của anh đổi cốc nước của em..” Tiểu Thỏ cúi đầu, nhin không được nho nhỏ nói thầm.

“...”

Tiểu Thỏ thấy biểu tình trên mặt Trình Chi Ngôn có chút phức tạp, vì thế khăn trương từ trên giường xoay người ngồi dậy, xỏ dép lê vừa hướng tới bên ngoài phòng ngủ vừa thuận miệng nói: “Em quan sát chỗ ở của anh một phen, có thể đi?”

“Uh m.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt lên tiếng, cũng rời giường ra khỏi phòng ngủ.

Đây thực ra chính là một cái nhà trọ có phòng ngủ một phòng khách rất đơn giản cho người độc thân.

Bên ngoài phòng ngủ chính là phòng khách.

Trong phòng khách đặt sô pha bàn trà, bên cạnh là một cửa sổ sát đất, đứng ở trước cửa sổ sát đất hướng nơi xa nhìn lại, có thể lơ mơ thấy trời xanh mây trắng còn có đại học Nam Kinh ngói xám gạch xanh.

Bên cạnh phòng khách là một cái phòng vệ sinh một cái phòng bếp, sau đó cái gì đều không có rồi.

Tiểu Thỏ ở trong phòng bếp xoay xoay, mặc dù bát muối chậu gì gì đó đều có nhưng là trong tủ lạnh trống tuếch, vừa thấy liền biết là không khai hóa.

Anh nước chanh....Anh ở chỗ này cũng quá....” Tiểu Thỏ nói xong nghe xong xuống, cẩn thận châm chước chính mình là nên dùng “Đơn sơ” a, hay là nên dùng “Ngẩn ngơ” a. . .

“Chỉ là một chỗ ở tạm thời mà thôi.” Trình Chi Ngôn tựa vào ở trên khung cửa, nhìn Tiểu Thỏ cười cười nói: “Chờ công ty khởi bước kiếm tiền, chúng ta mua một cái nhà cửa thuộc về chính mình, lại trang trí.”

“Uh`m.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, nhìn tươi cười ôn nhu trên mặt Trình Chi Ngôn, nhin không được nhào vào trong lòng anh nói: “Thật hi vọng em có thể nhanh tốt nghiệp một chút, sau đó là có thể cùng anh cố gắng kiếm tiền rồi.”

“Em vội vã tốt nghiệp như thế làm gì? ?” Trình Chi Ngôn đưa tay nheo nheo cái mũi nhỏ nói: “Học tập tốt, sau này tôi giúp anh.”

“Ha ha, vâng Trình tổng!” Tiểu Thỏ từ trong lòng Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên nhìn anh, cười hi hi nói.

“Nhưng mà...” Tiểu Thỏ nhìn quanh bốn phía một phen, trong khoảng thời gian này phòng chừng Trình Chi Ngôn cũng làm sao ở nơi này, trên mặt đất rơi xuống một tầng bụi thật dày, cô tinh thần sáng láng nhìn Trình Chi Ngôn, hai tay chống nạnh nói: “Tốt xấu cũng nên đem nơi này bố trí như trong nhà đã...”

“A? ?” Trình Chi Ngôn sững sốt một phen, trong mắt khó hiểu nhìn cô.

Tiểu Thỏ quay đầu hướng tới Trình Chi Ngôn lộ ra một cái nụ cười rực rỡ nói: “Xem em đi! !”

Nói xong cô liền chạy vào buồng vệ sinh tìm được cái chổi cùng lau nhà, bắt đầu dọn dẹp vệ sinh.

May mà gian phòng này diện tích không lớn, đồ dùng trong nhà cũng không nhiều, bất quá thời gian ngắn ngủn 20 phút Tiểu Thỏ đã đem sàn nhà phòng ngủ cùng phòng khách rửa sạch không nhiễm một hạt bụi.

Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng Tiểu Thỏ vẻ mặt cảm giác thành tựu, nhin không được đưa tay sờ sờ đầu của cô nói: “Người khác có cô gái ốc đồng (người giúp việc), anh đây có cô nàng Tiểu Thỏ sao? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Góc Nghéch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 720

Chương 722. Cô cùng nhà của anh 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Nói đến cô nàng ốc đồng, anh nước chanh, buổi tối em tới nấu cơm cho anh đi!” Tiểu Thỏ vẻ mặt hưng phấn ôm Trình Chi Ngôn, lời thề son sắt nói: “Trong khoảng thời gian này anh không ở nhà, em có chăm chỉ nghiên cứu sách dạy nấu ăn a... còn ở trên mạng tìm rất nhiều video clip nấu ăn đến xem a.”

“Em? Nấu cơm?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày, chần chờ một phen, đang định nói chuyện, tiếng chuông di động của anh vang lên.

Trình Chi Ngôn buông Tiểu Thỏ ra, xoay người đi phòng ngủ cầm di động của mình, sau đó dè xuống nút nghe.

“Uy, lão Đại, buổi tối mời chúng ta ăn cơm a?” Bên kia điện thoại tiếng Vương Thước ồn ào, “Nếu như buổi chiều hao phí thể lực quá nhiều không xuống giường được mà nói, không bằng tôi xem buổi tối liên hoan liên hôn nào khác đi??”

Vương Thước vừa dứt lời, bên kia liền vang lên một trận tiếng cười ồn ào.

Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ đứng ở ngưỡng cửa phòng ngủ đang vẻ mặt chờ mong nhìn chính mình, trầm ngâm chốc lát sau đó hướng tới Vương Thước bên kia điện thoại nói: “VẬY nhóm người cậu liền chính mình ăn đi, dù sao buổi tối tôi có người tự mình làm cơm.”

“Gi! ?” Vương Thước nghe lời nói Trình Chi Ngôn hơi khoe khoang kia, quay đầu đi tựa hồ là cùng đám người phía sau nói chút gì, vội vã liền nghe bên kia điện thoại một trận ồn ào hô nói: “Lão Đại, lão Đại, chúng ta cũng cần phải ăn cơm chị dâu tự mình làm! !”

“...” Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, sau đó nhàn nhạt nói một câu: “Không được.”

Tiếp theo liền trực tiếp cúp điện thoại.

“Làm sao vậy? ?” Tiểu Thỏ nhìn sắc mặt Trình Chi Ngôn tựa hồ không tốt, nhin không được mở miệng hướng tới anh hỏi.

“Không có gì.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, tiện tay đưa điện thoại di động vứt đến trên giường, quay đầu lại, hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng nói: “Nếu buổi tối nấu cơm cho anh, chúng ta đây có phải nên là đi siêu thị mua chút nguyên liệu nấu ăn hay không??”

“Đúng! Nhất định phải! !” Tiểu Thỏ lập tức gật đầu như gã tòi hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Còn có một chút vật phẩm trang trí linh linh toái toái, ai nha, nhưng mà những cái này có thể sau này lại mua, chúng ta vẫn là đi mua đồ ăn trước đi.”

“Vật phẩm trang trí? ” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mồm, về mặt nghi hoặc nhìn cô.

“Đúng rồi.” Tiểu Thỏ kéo cánh tay Trình Chi Ngôn, vừa đưa anh hướng tới cửa vừa cười nói: “Dù sao anh lại vẫn phải ở chỗ này thật lâu, cho dù góp tiền mua nhà mà nói, ít nhất cũng cần phải một hai năm đi?? Sau này mua nhà cửa các thiết bị lắp đặt gì gì đó lại đã hơn một năm đi? Vài năm nay anh muốn ở nơi này mà nói, dù thế nào cũng phải bố trí hơi chút giống nhà a.”

Trình Chi Ngôn bất đắc dĩ lắc đầu, nói: “Được rồi, em cao hứng liền tốt.”

Tiểu Thỏ ha ha một phen, bỗng nhiên lúc hưng phấn nóng lòng muốn thử.

Ở đối diện nhà trọ Trình Chi Ngôn có một cái siêu thị mua sắm cỡ lớn.

Tiểu Thỏ vừa phụ giúp mua sắm trong siêu thị vừa nhìn xung quanh, có cái gì cần liền trực tiếp mua.

Trình Chi Ngôn đi ở cạnh cô, thường thường cúi đầu nói với cô mấy câu, bóng dáng hai người gần bó kề cận bên nhau thoạt nhìn xem liền như là một đôi vợ chồng nhỏ.

“Anh nước chanh, buổi tối em nấu canh cà chua có được hay không??” Tiểu Thỏ đi đến khu rau dưa trước mặt tiện tay chọn một hộp cà chua bỏ vào bên trong xe đẩy.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn đứng ở bên cạnh cô, cúi đầu lên tiếng, sau đó cười nói: “Chỉ cần là em nấu, ăn cái gì cũng tốt.”

“Thật sự? ” Tiểu Thỏ về mặt bốn cột quay đầu lại.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tríc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 721

Chương 723. Cô cùng nhà của anh 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Cho dù em nấu ớt xanh xào khổ qua (quả mướp đắng) anh cũng ăn? ”

“...” Về mặt trên mặt Trình Chi Ngôn thay đổi, hai thứ này.... Đều là anh ghét ăn nhất, nhưng mà trở ngại nói lời vừa rồi, anh vẫn lại là miễn cưỡng gật đầu nói: “Nếu như em cháy sạch mà nói....Anh liền ăn...”

“Ha ha....Em đây cũng nấu a.” Tiểu Thỏ về mặt cười xấu xa nhìn Trình Chi Ngôn, một cái tay nhỏ trắng nõn mảnh khảnh liền làm bộ làm tịch hướng tới khổ qua đưa tới.

“Vẫn lại là lần sau lại ăn đi...” Trình Chi Ngôn thấy thế, vội vàng đưa tay cầm cổ tay cô, về mặt chân thành hướng tới cô nói.

“Được rồi.” Tiểu Thỏ vốn cũng chỉ là nói đùa, ớt xanh cùng khổ qua chính cô cũng cực kỳ chán ghét ăn.

Tại siêu thị chuyển động một vòng, Tiểu Thỏ túm Trình Chi Ngôn chạy tới khu đồ dùng.

“Tới bên này làm gì?” Trình Chi Ngôn có chút nghi hoặc nhìn Tiểu Thỏ, xung quanh toàn bộ đều là bán tranh vẽ, bình hoa, hoa tươi, thảm linh tinh gì đó, dù sao vẫn không đến mức tối hôm nay cô còn muốn làm một bữa tối ánh sáng đi? ”

“Đương nhiên là dùng tới trang trí phòng a.” Tiểu Thỏ vừa phụ giúp đẩy xe hàng vừa nhìn xung quanh, tiện tay cầm lấy một cái đèn bàn thật đáng yêu quay đầu nhìn về Trình Chi Ngôn cười tí mắt nói: “Anh nước chanh, cái đèn bàn này đáng yêu không? Giống em không?”

Trình Chi Ngôn cúi đầu hướng tới cái đèn bàn trong tay Tiểu Thỏ kia nhìn qua, đó là đèn bàn búp bê sứ, cô gái nhỏ mặc đường trang kiểu Trung Quốc, trên đầu dùng dây buộc tóc hồng buộc tết hai cái búi tóc tròn tròn, trên khuôn mặt nhỏ nhắn phác phác hình tròn, có mắt to đen lại tròn, miệng nhỏ hồng nhuận hơi hơi chu, nhìn rất là đáng yêu.

Nhìn kỹ đúng là có vài phần tương tự Tiểu Thỏ.

“Ha ha, rất giống em đi, chúng ta liền mua cái này đi, để ở trên tủ đầu giường có được hay không? ? Như vậy buổi sáng mỗi ngày anh mở mắt có thể nhìn thấy em! Ha ha.” Một đôi bàn tay Tiểu Thỏ ôm cái đèn bàn búp bê sứ kia yêu thích không buông tay.

“Em thích thì mua đi.” Trình Chi Ngôn nhin không được cười cười, bắt đầu lắc đầu.

“Uh! Còn có cái này, cái này, cái này. . .” Tiểu Thỏ vừa nhắc tới vừa đem thăm a, bình hoa a gì đó hướng xe đẩy bỏ vào.

Trình Chi Ngôn đầu đầy hắc tuyến nhìn cô nói: “Tối hôm nay chúng ta còn nấu cơm sao? ”

“Ai nha, đương nhiên làm, mấy thứ này giữ lại buổi sáng ngày mai em bố trí.” Tiểu Thỏ vừa thuận miệng cứng rắn nhìn Trình Chi Ngôn vừa tiếp tục hướng xe đẩy bỏ hàng.

Đội cho xe đẩy hàng đầy Tiểu Thỏ mới vừa lòng gật gật đầu nói: “Hôm nay mua như vậy đã, cái khác, chờ sau này em có thời gian trở lại mua.”

“Em định đem phòng bố trí thành cái dạng gì a?” Trình Chi Ngôn có chút một lời khó nói hết nhìn những cái lò lệt gì đó này, trong lòng nhất thời hiện ra dự cảm không tốt.

“Đến lúc đó anh liền biết a!” Tiểu Thỏ hướng về phía Trình Chi Ngôn cười cười, túm cánh tay của anh hướng tới phương hướng quầy thu ngân vừa đi vừa nói: “Đi thôi, đi thôi, chúng ta tính tiền đi, sau đó về nhà em làm cơm tối cho anh.”

“Uh!m.” Trình Chi Ngôn hơi run sợ một phen, vừa rồi cô.... Đem chỗ anh thuê ở là “Nhà” sao?

Khóe môi của anh nhất thời gọi lên độ cong đẹp, nhưng mà chỗ có cô ở, quả thật có thể xưng là nhà.

“Trình Chi Ngôn? ? Là cậu sao?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 722

Chương 724. Cô cùng nhà của anh 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ngay tại lúc Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn xếp hàng phía sau bọn họ đột nhiên vang lên một tiếng hô kinh hi.

Tiểu Thỏ không tự chủ được quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái nữ sinh buộc đuôi ngựa, mặc toàn thân bộ đồ công sở, đang về mặt kính hi nhìn bọn họ.

Trình Chi Ngôn cũng quay đầu lại, theo ánh mắt Tiểu Thỏ nhìn người nữ sinh kia, trong nháy mắt hơi run sợ một phen, sau đó cười cười, thấp giọng nói: “Diệp Hân, đã lâu không gặp.”

“Đúng nha, đã lâu không gặp, có hơn hai năm thôi?” Cái nữ sinh gọi Diệp Hân kia về mặt tươi cười đi đến phía trước bọn họ, thanh âm thanh thúy nói: “Trình lớp trưởng vẫn lại là đẹp trai như vậy a.”

“Cảm ơn, Diệp bí thư chỉ bộ trái lại càng xinh đẹp so với ngày xưa rồi.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, không dấu vết khen tặng trở về.

“Ha ha ha, quá khen quá khen!” Diệp Hân cười hi hi thăm dò nhìn thoáng qua xe đẩy hàng hai người bọn họ, lại đem ánh mắt đánh giá một vòng trên người Tiểu Thỏ, thuận miệng hỏi: “Tối mua đồ với em gái cậu sao? ”

“Không phải.” Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng lắc đầu, đưa tay ngăn lại bà vai yếu Tiểu Thỏ, thanh âm trầm giọng nói: “Đây là bạn gái tớ.”

“...”

Tiểu Thỏ trơ mắt nhìn tươi cười trên mặt nữ sinh tên là Diệp Hân trước mắt nháy mắt cứng đờ, sau đó về mặt càng ngày càng kinh ngạc: “Tớ đi!! Đây là bạn gái cậu?? Nhìn thật nhỏ, còn đang học cao trung sao, Trình lớp trưởng, cậu đây là trâu già gặm cỏ non a. Cậu có biết quốc gia của nước ta có pháp luật bảo vệ vị thành niên hay không??”

“Tôi đã trưởng thành rồi. . .” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn cô, đối với vấn đề cô có trưởng thành hay không này, cô thủy chung là canh cánh trong lòng.

“Uh!m, cô nhỏ hơn so với tớ bảy tuổi.” Khó có được lúc Trình Chi Ngôn nguyện ý nói chuyện phiếm cùng người, hướng tới Diệp Hân cười cười, tiếp tục nói: “Người này năm nay lên Đại Nhất, ngay tại trường học chúng ta, tớ đưa cô báo danh.”

“Oa! Em gái rất lợi hại a! !” Diệp Hân cười hi hi hướng tới Tiểu Thỏ vươn tay đi ra nói: “Chị gọi là Diệp Hân, là bạn cùng lớp đại học bạn trai em, trước

kia cậu ấy là lớp trưởng, chị là bí thư chi bộ đoàn, hai người chúng ta coi như là Hắc Bạch Song Sát.”

“Xin chào, em là Bạch Tiểu Thỏ.” Tiểu Thỏ vội vàng đưa tay cùng cô cầm, sau đó kỳ quái nói: “Hắc Bạch Song Sát là cái gì? ”

“Ha ha ha. . .” Diệp Hân có chút xấu hổ nhìn Tiểu Thỏ nói: “Kỳ thật lúc học đại học làn da chị cực kỳ đen, sau đó lớp trưởng Trình lại là cái loại phơi nắng như thế nào đều đã cực kỳ trắng này, cho nên lúc hai người chúng ta đi cùng một chỗ, lúc nào cũng có người trêu chọc, nói chúng ta là Hắc Bạch Song Sát.”

“Phốc.” Tiểu Thỏ nhin không được bật cười, cô nhìn Diệp Hân trước mắt, kỳ thật làn da của cô một chút cũng không đen, ngược lại còn có một chút trắng như phấn, trên mặt đã không có lốm đốm bệnh đậu mùa, nhìn phi thường mềm mại, thật sự là khó có thể tưởng tượng thời điểm trước kia cô học đại học đen thành cái dạng gì mới có thể bị tên là Hắc Bạch Song Sát.

“Thật sự, đặc biệt mới vừa quân huấn xong, lúc chị về nhà mẹ chị hoảng sợ, còn tưởng rằng chị đi Châu Phi một chuyến a.” Diệp Hân cười hi hi hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Sau đó bốn năm đại học, chị nhất định bảo trì cái nhan sắc kia, ai nha, cái thời điểm tuổi trẻ kia sao, lại không chú ý bảo vệ ẩm ướt lại không chú ý phòng nắng gì gì đó, mùa hè cũng không bôi cái gì, ngay cả ô dù cũng không mang ra cửa, hiện tại nhớ tới cảm thấy lúc ấy cũng là cực kỳ dũng mãnh a...”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 723

Chương 725. Cô cùng nhà của anh 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ vừa nghe cô nói vừa cười, Trình Chi Ngôn cũng đứng ở bên cạnh cô cười lắc lắc đầu.

“Đúng rồi, bạn nhỏ.” Diệp Hân nói xong chính mình lại khom lưng nhìn kỹ mặt Tiểu Thỏ, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Gần đây đã đến mùa thu, mặc dù nói cuối thu khí sáng gì gì đó, nhưng là công tác bảo vệ da vẫn phải làm, nghìn vạn lần đừng giống chị năm đó, ý vào chính mình tuổi trẻ nên cái gì cũng không bôi, em xem em nơi này....”

Cô đưa tay chỉ hai bên mũi Tiểu Thỏ, tiếp tục nói: “Đã có một chút khô da rồi.”

“Uh`m, hai ngày này em vội vàng báo danh, đi được có vẻ vội vàng, lau mặt gì đó đã quên mang theo.” Tiểu Thỏ nghĩ vậy nhin không được thè lưỡi, cười hi hi hướng tới Diệp Hân nói.

Diệp Hân đứng thẳng lên, đôi mắt nhìn Trình Chi Ngôn cười hi hi nói: “Trình lớp trưởng, có nghe hay không, dưỡng da phẩm bạn gái cậu đã quên mang, cậu còn không mau mang theo cô đi mua?”

“Ngày mai liền đi.” Trình Chi Ngôn cười cười, cúi đầu nhìn thoáng qua khuôn mặt phấn nộn trắng nõn Tiểu Thỏ.

“Ài, được rồi, không quấy rầy hai người các người a, tớ còn muốn qua bên kia mua đồ ăn.” Diệp Hân nói xong những thứ này liền hướng tới Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn phát phát tay, tạm biệt rồi.

Tiểu Thỏ cũng cười tit mắt phát tay với cô ấy.

“Đúng rồi, Diệp Hân.” Trình Chi Ngôn trầm mặc một phen, sau đó ngẩng đầu hướng tới Diệp Hân hỏi: “Bây giờ cậu còn công tác trong trường học sao?”

“Uh`m? ? Đúng nha, không phải tốt nghiệp tớ liền ở lại trường sao.” Diệp Hân đang chuẩn bị xoay người ngừng động tác lại, gật gật đầu lên tiếng.

“Chiều cô bạn gái tớ một phen.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, hướng tới cô thấp giọng nói.

“Được a không thành vấn đề, đúng rồi bạn gái cậu cũng ở khoa máy tính sao? ” Diệp Hân nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ, cười hi hi hỏi.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn gật đầu.

“Vậy đúng lúc, hiện tại tớ công tác bên trong đoàn ủy khoa máy tính, có chuyện gì đều đã có thể tìm tớ.” Diệp Hân vừa nói vừa lấy điện thoại cầm tay từ trong túi áo ra, hướng tới Tiểu Thỏ quơ quơ nói: “Bạn nhỏ, đem số di động của em cho chị, chị gọi cho em, em lưu một phen, sau này có vấn đề gì đều đã có thể trực tiếp tới tìm chị.”

“A..., được!” Tiểu Thỏ vội vàng gật đầu, sau đó đem dãy số di động của mình báo cho cô.

Ngón tay Diệp Hân điểm nhẹ vài cái trên màn hình điện thoại di động, đem số điện thoại di động Tiểu Thỏ lưu, sau đó dè xuống phím gọi.

Bất quá vài giây di động Tiểu Thỏ vang lên.

Cô vội vàng đưa điện thoại di động từ trong túi áo lấy ra, nhìn trên màn hình biểu hiện số 678 xa lạ, gật đầu nói: “Thu được.”

“Vậy được, chị đi trước a.” Diệp Hân thấy điện thoại đã gọi, liền trực tiếp cúp điện thoại hướng tới Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn lại phát phát tay liền xoay người rời khỏi.

Tiểu Thỏ cười tít mắt hướng tới cô phát phát tay, đợi cho cô đi xa lúc này mới quay đầu lại hướng tới Trình Chi Ngôn cười nói: “Cái bạn cùng lớp này của anh thật tốt chơi.”

“Vậy sao.” Trình Chi Ngôn cười cười, đưa tay sờ sờ đầu của cô nói: “Giữa trưa nhìn em cùng Đinh Tiểu Nhiễm tán gẫu cũng vui vẻ, như thế nào không thấy em khen ngợi Đinh Tiểu Nhiễm a? ?”

Vừa nhắc tới Đinh Tiểu Nhiễm, Tiểu Thỏ nhất thời không cao hứng trở lại, “Làm gì, từng bạn cùng lớp nữ của anh em cũng phải thích a? ? Vậy anh sao không đi thích cái Đinh Tiểu Nhiễm kia a? ?”

Trình Chi Ngôn cúi đầu, nhìn kỹ biểu tình trên mặt Tiểu Thỏ một lúc lâu, sau đó cười nói: “Ghen tị? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Góc Nghé*: *Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 724

Chương 726. Thế giới hai người

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Mới không có! !” Tiểu Thỏ ra sức hướng tới Trình Chi Ngôn tròn trừng mắt nói: “Từ nhỏ đến lớn em đều đã cùng một chỗ với đại phúc hắc, đối phó mấy tiểu yêu cấp bậc nhỏ kia còn không phải một bữa ăn sáng, hừ! !”

Trình Chi Ngôn nhìn cô, nhìn không được đưa tay捏捏 khuôn mặt cô nói: “Em chừng nào thì mới có thể nghiêm túc chăm chỉ địa ghen một lần cho anh xem? ?”

Tiểu Thỏ lắc đầu, bỏ lại bàn tay anh cầm ở trên mặt mình phía sau nói: “Vì sao muốn em ghen, Đồng Đồng nói, ghen không có ý nghĩa nhất, chỉ có đem tình địch bóp chết tại giai đoạn nảy sinh, mới có thể bảo đảm thể xác và tinh thần chính chúng ta khoan khoái!”

“Em đi theo Trình Thi Đồng...” Thanh âm Trình Chi Ngôn dừng một chút,, sau một lúc lâu, bắt đầu nói: “Cũng không học được cái thứ tốt...”

“Ha ha.” Tiểu Thỏ cười hi hi kéo cánh tay Trình Chi Ngôn nói: “Như vậy không được sao, chẳng lẽ phải muốn ghen với anh cãi nhau anh mới cao hứng? ?”

“Không phải.” Trình Chi Ngôn có chút mất mát nhìn Tiểu Thỏ, thờ dãi một hơi nói: “Chính là muốn để cho em thật sự ghen một lần cho ta xem...”

“A.....” Tiểu Thỏ có vẻ dăm chiêu gật đầu, sau đó ngẩng đầu lên, đôi mắt thẳng tắp nhìn anh nói: “Anh nước chanh, có phải anh đặc biệt không có cảm giác an toàn hay không?”

Trình Chi Ngôn hơi run sợ một phen, thuận miệng nói: “Vì cái gì nói như vậy?”

“Bởi vì trong lòng anh khẳng định cảm thấy chỉ có ghen mới có thể chứng minh em để ý anh a.” Tiểu Thỏ cười hi hi kéo cánh tay của anh, đầu cọ xát trên người anh nói: “Có phải như vậy hay không? ?”

“...”

Trình Chi Ngôn trầm mặc không nói gì, sau một lúc lâu, đưa tay sờ sờ đầu của cô nói: “Cho là vậy đi.”

“A.....”

Tiểu Thỏ gật gật đầu, cũng không có tiếp tục kéo dài đề tài.

Tính tiền xong, mang theo đồ đạc về nhà, Tiểu Thỏ từ trong ngăn kéo phòng bếp lục ra một tạp dề, nhìn cũng không phải cái gì tạp dề mới gì, nhưng tạp

dề này vẫn gấp xếp ở bên kia không dùng qua, nghĩ đến hẳn là chủ cho thuê nhà trước lưu lại.

Tiểu Thỏ đem tạp dề lấy ra, để phía bên ngoài cửa sổ đủ vài cái, sau đó ngân nga thắt trên lưng.

Cô từ trong túi đem nguyên liệu nấu ăn tối hôm nay phải làm ra, sau đó để vào trong bồn rửa rửa sạch.

Trình Chi Ngôn liền đứng ở cửa phòng bếp, dựa ở trên khung cửa, hai tay ôm ở ngực nhìn cô, sau một lúc lâu cô nghe được trong thanh âm của anh mang theo mỉm cười vang lên sau lưng cô nói: “Muốn anh giúp hay không?”

“Không cần a, anh đi trong phòng khách xem ti vi đi..... Ách... Giống như không có ti vi...” Động tác Tiểu Thỏ đang rửa rau ngừng lại, sau đó lắc lắc đầu nói: “Vậy anh đi ngồi xem tin tức điện thoại đi động một hồi, em nấu cơm rất nhanh, nửa giờ có thể chuẩn bị tốt.”

“Thật sự không cần anh giúp sao? ” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày nhìn bóng lưng Tiểu Thỏ gầy yếu, chậm rãi đi đến bên người cô, hai tay ôm eo, của cô, cúi đầu nhẹ nhàng hỏi bên tai cô.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy lỗ tai chính mình run lên một hồi, cô khăn trương rút rút đầu, hướng tới Trình Chi Ngôn trừng mắt một cái nói: “Thật sự không cần anh giúp, anh khăn trương qua bên kia ngồi đi, không cần quấy rầy em rửa rau, nói cách khác, chúng ta liên tính hơn hai giờ cũng không kịp ăn cơm.”

“Được rồi.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, Tiểu Thỏ nhà anh muốn biểu hiện một phen, anh như thế nào có thể không cho cô cơ hội này a? ?

Vì thế, nhẹ nhàng ấn nụ hôn kế tiếp trên cổ trắng nõn, Trình Chi Ngôn trở về trong phòng khách.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 725

Chương 727. Thế giới hai người 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trong phòng bếp từng đột tiếng nước ào ào vang lên, tiếng máy hút khói liên vang lên, tiếp theo là tiếng dầu vào trong nồi, sau đó là tiếng đồ ăn tràn đầy vào trong nồi.

Trình Chi Ngôn ngồi ở trong phòng khách, nghe trong phòng bếp thanh âm huyền ảo, đột nhiên cảm thấy nhà trọ độc thân trong ngày thường vắng vẻ trống không giờ phút này chẳng qua là vì xuất hiện thêm một chút thanh âm cực kỳ bình thường liên lập tức có vẻ ảm áp.

Uh`m . . Xem ra kế hoạch anh kiếm tiền mua phòng ốc, phải nhanh hơn a. . .

Nửa giờ đồng hồ nói cũng nhanh cũng nhanh, nói chậm cũng chậm, song khi Tiểu Thỏ bụng đồ ăn đặt trên bàn cơm phòng khách khi đó, Trình Chi Ngôn đột nhiên cảm thấy nửa giờ chờ đợi cũng không tính cái gì rồi.

Trên bàn bắt quá là vài món ăn gia đình cực kỳ phổ thông, măng tây xào, khoai tây xào, sườn lợn muối tiêu, canh cà chua, lại thêm hai bát cơm tẻ, nhưng mà măng tây xanh mượt kia, khoai tây vàng óng, sườn lợn tản ra mùi hương, còn có canh cà chua chua chua ngọt ngọt làm cho người ta muốn ăn, vẫn lại là làm cho Trình Chi Ngôn cảm động thật sâu.

“Ai? Anh nước chanh, anh đứng ở đằng kia làm gì, ngồi xuống a.” Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn Trình Chi Ngôn đứng ở bên cạnh bàn ăn không nói lời nào, nhin không được hướng tới anh thúc giục nói.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn phục hồi tinh thần lại, kéo một cái ghế, ngồi xuống bên cạnh Tiểu Thỏ.

Hơi nóng bên trong chén canh bốc lên, cách sương mù mỏng lung, Trình Chi Ngôn nhìn khuôn mặt Tiểu Thỏ càng tươi đẹp, nhin không được nhột nhột cong hạ khóe môi.

Cái cô gái nhỏ suốt ngày quán anh kia, cuối cùng trưởng thành.

Sau khi ăn cơm xong, Tiểu Thỏ vốn là định dọn bàn một phen, sau đó rửa chén, không nghĩ tới Trình Chi Ngôn đề lại tay cô, đôi mắt trong suốt cực kỳ nghiêm túc nhìn cô nói: “Vẫn là anh tới rửa đi, em đi ngoạn chơi một hồi hoặc là tắm rửa đều được.”

“A?” Tiểu Thỏ trong mắt khó hiểu nhìn anh.

“Đi thôi.” Trình Chi Ngôn chỉ là cười cười, không nói cái gì, động tác rất nhanh đem bát đĩa trên bàn thu dọn.

Tiểu Thỏ đứng tại chỗ nhìn một hồi, nghĩ nghĩ, nếu anh nước chanh kiên trì muốn rửa chén mà nói, vậy cô liền đi tắm rửa.

Vừa lúc dọn dẹp qua đi, lại ra ngoài mua đồ đặc, lại thêm nữa vừa rồi ở trong phòng bếp nấu cơm mồ hôi toàn thân chảy ra, giờ phút này trên người quả thật cảm giác dính dính, có chút không thoải mái.

Hướng trong phòng tắm, nước ấm ào ào cọ rửa da thịt trắng nõn, Tiểu Thỏ đứng ở phía dưới vòi hoa sen đột nhiên phát hiện một ngày qua vô cùng nhanh, rõ ràng buổi sáng chính mình còn đang ở trong nhà thành phố Z, đến buổi tối vậy mà đã ở bên trong phòng Trình Chi Ngôn ở Nam Kinh.

Ngày mai...

Cô liền muốn trở lại trong ký túc xá.

Trước đó, um . . Buổi sáng ngày mai cô đại khái sớm một chút rời giường, giúp Trình Chi Ngôn đem trong phòng bỏ trí một phen.

Tiểu Thỏ vừa tắm rửa vừa nghĩ những thứ này có hay không đều được, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không có chú ý của phòng tắm đã bị đẩy ra, Trình Chi Ngôn đang nghiêng dựa bên cạnh cửa, híp đôi mắt sâu thẳm an tĩnh nhìn sương mù trên cửa thủy tinh phòng tắm, bóng dáng yếu đuối hiện ra.

Tiểu Thỏ tắm sạch, khỏe mắt đột nhiên liếc tới cửa tựa hồ có người, trong lòng cả kinh, theo bản năng quay đầu đi, cách cửa thủy tinh tràn đầy hơi nước liếc mắt một cái liền thấy Trình Chi Ngôn đang không nói được một lời đứng ở nơi đó.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 726

Chương 728. Thế giới hai người 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Anh nước chanh? ?” Tiểu Thỏ đem vòi hoa sen hơi chút giảm, thanh âm nhẹ nhàng mà hướng tới bóng dáng bên ngoài đứng thẳng hô một phen.

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn ôm cánh tay đứng ở cửa, vừa không tiến vào, cũng không ra ngoài, chỉ là cúi đầu lên tiếng, tựa hồ là đang tự hỏi vấn đề gì một dạng.

“Cái kia. . . Anh đứng ở đằng kia làm gì a? ?”

Tiểu Thỏ giật giật khỏe miệng, nhìn Trình Chi Ngôn đứng ở nơi cửa, cũng không biết anh đã đứng đã bao lâu, tuy nói hai người đã phát sinh quan hệ, nhưng là loại cảm giác bị người nhìn tắm rửa này. . . Ít nhiều lại vẫn là có chút kỳ quái. .

“Ừm . . Không sao....Tắm xong sao.” Trình Chi Ngôn phục hồi tinh thần lại, hướng tới Tiểu Thỏ âm thầm cười, ngẩng đầu nhìn thoáng qua phía trên cái giá khăn tắm rộng tuếch, thanh âm trầm giọng nói: “Em tắm xong sao, anh lấy khăn tắm sạch sẽ cho em”

“Ách. . . Không sai biệt lắm . .”

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn bọt biển đầy người chính mình, kỳ thật chỉ cần đem bọt biển trên người rửa đi, cô là có thể đi ra ngoài.

Chẳng qua lúc Trình Chi Ngôn nói những lời này, cô theo bản năng ngẩng đầu hướng tới trên cái giá khăn tắm nhìn thoáng qua, quả nhiên vắng vẻ trống không một tấm khăn tắm cũng không có.

Hào quần. . .

Vừa rồi cô đi vào tắm rửa, như thế nào liền không chú ý xem một phen a.

“Em chờ một lúc.” Trình Chi Ngôn bỏ lại những lời này, liền xoay người hướng tới phòng ngủ đi qua.

Anh nhớ rõ khăn tắm hẳn là để trong ngăn tủ.

Thừa dịp Trình Chi Ngôn đi lấy khăn tắm, Tiểu Thỏ khăn trương đem bọt biển trên thân mình rửa sạch.

Chờ Trình Chi Ngôn trở về, cô đã đóng vòi hoa sen đang đợi anh rồi.

Nhưng mà Trình Chi Ngôn cầm khăn tắm trong tay tắm đứng ở nơi đó, không nói cho cô, cũng không nói đặt khăn tắm ở trên cái giá, liền như thế đứng nhìn cô.

Tiểu Thỏ bị anh nhìn có chút không được tự nhiên, hơn nữa nước vòi hoa sen trong phòng tắm tắt đi, nước trên người bị gió thổi qua liền có chút cảm giác lạnh lẽo, cuối cùng nhịn không được hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Anh đứng ở nơi đó làm gì, đem khăn tắm cho em a.”

“Uh~m” Trình Chi Ngôn cầm khăn tắm đi lên phía trước.

Tiểu Thỏ đem cửa thủy tinh gian tắm rửa kéo ra một đường nhỏ, rất nhanh đem khăn tắm trong tay Trình Chi Ngôn cầm, tùy tiện xoa xoa tóc, sau đó dùng khăn tắm bọc trên thân mình, lúc này mới kéo cửa thủy tinh ra đi ra ngoài.

Trình Chi Ngôn nhìn bà vai ướt mà trắng nõn lộ ra bên ngoài khăn tắm, lúc cô đi ngang qua mình liền đưa tay nhẹ nhàng mà đem cô ôm vào ngực mình, thuận thế cúi đầu ấn nụ hôn trên cánh môi hồng nhuận của cô, thấp giọng nói: “Anh đi tắm rửa, em đi phòng ngủ chờ anh.”

“...”

Này. . . Này. . . Những lời này. . .

Khuôn mặt nhỏ nhắn Tiểu Thỏ vốn cũng bởi vì tắm rửa mà đỏ lên nhất thời càng đỏ.

Nhưng mà Trình Chi Ngôn sau khi nói xong câu đó liền buông lỏng tay nắm cả vòng eo Tiểu Thỏ ra, tiếp theo đi đến gian tắm rửa, mở vòi sen.

Tiểu Thỏ khăn trương nhân cơ hội từ phòng vệ sinh chạy ra ngoài.

Trong phòng ngủ Trình Chi Ngôn, ngay cả bàn trang điểm đều không có, máy sấy gì gì đó còn giống như trong phòng vệ sinh??

Tiểu Thỏ nhìn một đầu tóc ướt sũng, chờ một phen, vẫn lại là nhận mệnh lệnh trở lại buồng vệ sinh.

Cô mới vừa đẩy cửa ra liền thấy Trình Chi Ngôn đã đem quần áo trên người cởi ra, đang chuẩn bị hướng tới bên trong gian tắm rửa đi.

Tiểu Thỏ sững sờ một phen, cả người đứng ở cửa, nháy mắt vẫn không nhúc nhích.

Cô cô cô. . . Anh nước chanh. . . Không mặc quần áo a! !

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 727

Chương 729. Thế giới hai người 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ dùng lực nuốt nước miếng một phen, ánh mắt từ khuôn mặt trắng nõn tuần tú Trình Chi Ngôn dọc theo cổ thon dài đi tới trong ngực rắn chắc rộng lớn.

Sau đó, lại từ eo gầy hẹp, cơ bụng rõ ràng, một đường dời xuống. . .

A.... . . Trời ạ. . .

Hai tay Tiểu Thỏ khăn trương che khuất hai mắt của mình, một khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ rực hướng tới Trình Chi Ngôn hoảng hốt nói: “Em em em... Cái gì em cũng không phát hiện.”

“...” Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, trên gương mặt tuần tú hiện ra một tia nhàn nhạt đồ ửng, sau đó thanh âm thật thấp, không chút hoang mang nói: “Em muốn làm gì?”

“Kìa, em...Em lấy máy sấy một phen!” Mặc dù Tiểu Thỏ nói là dùng hai tay che hai mắt của mình, nhưng trông mắt vẫn lại là vụng trộm từ trong tay nhìn Trình Chi Ngôn.

“Uh~m” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, thuận tay từ phía dưới bồn rửa tay cầm máy sấy tới, đưa cho Tiểu Thỏ đứng ở nói: “Cầm đi đi.”

“Cảm ơn anh nước chanh! !” Tiểu Thỏ rất nhanh tóm lấy máy sấy trong tay Trình Chi Ngôn liền hướng tới phòng ngủ chạy vội mà đi rồi.

Chờ cô ngồi trên chiếc giường lớn trong phòng ngủ, liều mạng bình ổn tâm tình kích động chính mình, Tiểu Thỏ rốt cục phát hiện một vấn đề.

Uh`m . . Mới vừa mới nhìn cái gì kia anh nước chanh. . . Giống như cùng gì gì đó kia không giống nhau sao. . .

Mặc dù cô biết tại thời điểm gì gì đó kia, cái gì kia sẽ trở nên cái gì kia, nhưng là rốt cuộc cái gì kia là như thế nào trở nên gì gì đó kia, cô vẫn lại là rất tò mò a. . .

Tiểu Thỏ vừa dựng máy sấy tóc ướt sũng chính mình, vừa đồ bưng cả khuôn mặt suy nghĩ cái vấn đề thiếu nhi không nên này.

Vì thế, lúc Trình Chi Ngôn tắm sạch sẽ từ trong phòng vệ sinh đi tới liền nhìn thấy Tiểu Thỏ vẽ mặt thẹn thùng ngồi ở trên chiếc giường lớn kia của anh, vừa sấy tóc vừa ánh mắt mơ hồ nghĩ đến cái gì.

Hơn nữa cô nghĩ đến nghiêm túc, cả chính mình vào đều không có phát hiện.

, nhin không được có chút buồn cười nhủ lông mày đi đến trước mặt Tiểu Thỏ, đưa tay xoa bóp đôi má phẩn nộn của cô, thanh âm ôn nhu nói: “Em suy nghĩ cái gì a, xem ra đều đã thất thần rồi.”

“Em ở đây. . . Ách. . . Anh nước chanh anh tắm xong??” Tiểu Thỏ đang chuẩn bị theo bản năng trả lời chính mình nghĩ muốn gì gì đó, đột nhiên ngẩng đầu liền thấy bên hông Trình Chi Ngôn vây quanh khăn tắm, để trần nửa người trên đứng ở trước mặt mình.

Cơ bụng rần chắc ngay tại ánh mắt cô cách một mét.

Tiểu Thỏ nhin không được nuốt nước miếng một phen, theo bản năng hướng về sau xê dịch, sau đó thanh âm run run rẩy rẩy nói: “Gì kia....Anh anh anh....Anh làm gì? ?”

Trình Chi Ngôn nhìn bộ dáng cô vẽ mặt khăn trương, chỉ cảm thấy có chút kỳ quái, thuận thế ngồi xuống bên cạnh cô, tiếp nhận máy sấy tóc trong tay cô, vừa giúp cô sấy tóc vừa thấp giọng nói: “Không liên quan, anh tắm rửa xong dù sao cũng phải xuất hiện đi, cũng không có thể vẫn ngốc trong phòng vệ sinh a.”

“A.... . .” Tiểu Thỏ có chút bối rối lên tiếng, khăn trương đem những cái tư tưởng không khỏe mạnh trong đầu chính mình này toàn bộ thu lại, nhìn xung quanh một phen, sau đó hướng tới Trình Chi Ngôn oán giận nói: “Vì sao trong phòng đều không có ti vi a, bình thường sau khi trở về anh cũng không xem tivi sao? ?”

“Trước tại Nam Kinh bên này vội vàng chuyện công ty, trở về đều đã đã khuya, tắm rửa xong liền trực tiếp ngủ.” Trình Chi Ngôn cười cười, đầu ngón tay xẹt qua lọn tóc của cô, thuận miệng trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 728

Chương 730. Thế giới hai người 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Em muốn xem tiết mục gì sao? ?” Trình Chi Ngôn thấy Tiểu Thỏ sau một lúc lâu không nói gì, liền tiếp tục hỏi.

“Không có. . .Em chính là. . . Ách. . . Muốn xem phim một chút...” Tiểu Thỏ cúi đầu, thuận miệng trả lời một câu.

Kỳ thật cô căn bản không có cái tiết mục gì muốn xem, cũng không phải muốn xem phim, nhưng mà này mới vừa ăn xong cơm tối, hai người bọn họ lại mới vừa tắm rửa xong, nếu như không tìm chút chuyện tới làm mà nói, chẳng lẽ liền muốn bắt đầu vận động trên giường rồi hả ? ?

Nhưng mà hiện tại thời gian còn sớm a. . .

Nếu như hiện tại bắt đầu mà nói, y theo quán tính người nào đó tuyệt đối sẽ không lãng phí từng phút từng giây quyết chiến đến đêm khuya a! !

Tiểu Thỏ cảm thấy chính mình có chút buồn bực.

Trình Chi Ngôn đem tóc dài của cô sấy khô không sai biệt lắm, liền cầm máy sấy tóc trong tay đặt trên tủ đầu giường.

Sau đó xoay người lại nhìn Tiểu Thỏ cúi đầu lập lại một câu: “Nghĩ muốn xem phim? ?”

“Uh`m.” Tiểu Thỏ gật đầu.

“Chờ anh một chút.”

Trình Chi Ngôn vừa nói vừa đứng dậy hướng tới bên ngoài phòng ngủ.

Ai? ?

Anh muốn đi chỗ nào? ?

Tiểu Thỏ nhìn bóng dáng Trình Chi Ngôn biến mất ở phía sau cửa phòng ngủ, bắt quá chốc lát trong tay vậy mà cầm Laptop Apple của anh trở lại.

Đem Bàn Bút Ký đặt lên giường, Trình Chi Ngôn một lần nữa ngồi bên cạnh Tiểu Thỏ, dựa lưng vào gối ôm đầu giường, sau đó đem Tiểu Thỏ ôm vào trong ngực nói: “Lúc này có phần muộn, đi rạp chiếu phim mà nói hử là cũng không có gì xem, em muốn xem gì, chúng ta liền hiện ở trên máy tính xem”

“...” Tiểu Thỏ tựa vào trong lòng Trình Chi Ngôn, một chốc thật đúng là nghĩ không ra chính mình muốn xem cái gì.

Kỳ thật cô chính là muốn kéo dài thời gian. . .

Nhưng mà....

Cũng không biết trong đầu cô rốt cuộc đáp sai lầm rồi, cô vậy mà ngẩng đầu lên nhìn khuôn mặt Trình Chi Ngôn thốt ra hỏi: “Anh nước chanh, trong máy tính của anh có phim hành động tình yêu sao? ?”

“...”

“...”

Những lời này cô hỏi ra miệng xong, trong phòng ngủ một mảnh an tĩnh.

Trình Chi Ngôn cúi đầu, đôi mắt trong suốt yên lặng nhìn mặt Tiểu Thỏ càng ngày càng hồng, trong ánh mắt lóe ra ánh sáng không rõ.

Mà Tiểu Thỏ hỏi ra miệng câu nói kia xong, cũng đã nháy mắt hối hận rồi.

Tựa vào! !

Có phải đầu óc cô có bệnh hay không a! !

Cô làm sao có thể hỏi Trình Chi Ngôn loại vấn đề này!!

Khẳng định đều đã là vì vừa rồi cô trực diện quan sát thân thể anh nước chanh, cho nên mới không tự chủ liền liên tưởng đến cái gì kia....

Tiểu Thỏ về mặt xoắn xuýt nhìn Trình Chi Ngôn, lúc suy nghĩ nên nói cái gì đó tới cứu trận, thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp dễ nghe chậm rãi vang lên trên lỗ tai cô nói: “Trong máy tính của anh không có, em....Muốn xem?”

“...”

Một câu câu hỏi như vậy, lập tức làm cho cả khuôn mặt Tiểu Thỏ đều đã nóng lên.

Cô cô cô. . .

Mặc dù trong lòng cô có một tia hướng tới phim hành động tình yêu, tò mò một chút, nhưng là dưới tình huống như vậy dù sao chẳng nữa cô đều đã không mở miệng được nói chính mình muốn nhìn a! !

Đại khái là biểu tình trên mặt Tiểu Thỏ quá mức bi phẫn, Trình Chi Ngôn vậy mà nhin không được bật cười.

Tiểu Thỏ nhìn anh cười đến vẻ mặt vui vẻ, nhin không được thanh âm rầu rĩ nói: “Anh cười cái gì? ?”

“Anh đột nhiên nhớ tới chuyện trước kia em lên trung học, vụng trộm xem những cái ngôn tình tiểu thuyết này sau lưng anh.” Trong thanh âm Trình Chi Ngôn mang theo một tia ý cười nhợt nhạt hướng tới Tiểu Thỏ nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ nghe thế trên mặt nhất thời đỏ lên.

“Cho nên ngừng lại vừa rồi em nói câu nói kia...” Trình Chi Ngôn chớp chớp đôi mắt, nhìn Tiểu Thỏ về mặt quần áo, trong thanh âm mang theo một tia bồn chồn hướng tới cô chậm rãi nói: “Có phải thực ra em đối với phương diện này rất tò mò hay không?”

“Không có. . . Em... Cái gì kia...” Tiểu Thỏ lắc đầu liên tục, thanh âm lấp bắp hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Cái kia em, thực ra vừa rồi nói sai rồi, kỳ thật em chính là muốn nhìn phim tình cảm Nhật Bản một chút, không phải là cái phim hành động tình yêu gì, khụ khụ, nghe nói có cái phim 《 bạn gái của tôi là người máy 》 rất cảm động, em chính là muốn xem cái kia! Thật sự! Anh đừng nghĩ lung tung.”

“A.... .” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, trầm mặc chốc lát sau đó mở máy tính ra, thấp giọng nói: “Trong máy tính của anh không có phim gì, bên cạnh chính là một bộ 《 Ghost 》 hơi chút dính dáng đến phim em muốn xem, em muốn xem không, cuộn phim cực kỳ cực kỳ lâu rồi.... Hai mươi mấy năm trước.”

Gi? ?

Cùng cô phim cô muốn xem hơi chút dính dáng??

Ý tứ của anh là, cô muốn xem người cùng người máy yêu đương, mà anh không có, chỉ có người cùng quỷ yêu đương sao? ?

Dù sao chính là khác biệt chủng tộc yêu say đắm? ?

Ai . . Kỳ thật không sao cả. . . Chỉ cần có cái giết thời gian liền tốt.

Tiểu Thỏ quyết định thật nhanh gật gật đầu nói: “Được, liền xem cái này!”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn ôm lấy Tiểu Thỏ, hai người nghiêng tựa vào ở trên đầu giường, nhìn trên máy tính đã bắt đầu chiếu phim nhựa.

Ngay từ đầu phim, nam chủ cùng nữ chủ dưới sự hỗ trợ của bạn bè, chuyển vào trong một tòa nhà trọ xinh đẹp, sau đó không bao lâu, nam chủ liền cố ý quấy rối nữ chủ làm đồ gốm, từ phía sau lưng ôm nữ chủ, sau đó hai tay dần dần dọc theo cánh tay nữ chủ lên trước an ủi sờ mó, lại sau đó nam nữ chủ liền bắt đầu hôn môi, ôm, sau đó liền. . . Khụ khụ rồi. . .

Tiểu Thỏ nhìn những cái cảnh đặc tả trong màn hình máy tính này, mặc dù không tính rõ ràng nhưng mà âm nhạc 《Unchained-Melody》 bên trong bồi cảnh kia từng tiếng một du dương uyển chuyển, nhìn vẫn lại là làm cho người ta cảm thấy có chút động tình.

Quan trọng nhất là. . .

Một đoạn này, bàn tay Trình Chi Ngôn ôm cô bắt đầu dọc theo bả vai mượt mà chậm rãi di động xuống dưới.

Sau đó, lúc nam chủ trong phim bắt đầu hôn môi nữ chủ, anh cũng cúi đầu, cánh môi mỏng nhẹ nhàng mà khắc ở trên môi hồng nhuận của cô.

Sau đó, nhẹ nhàng mà vuốt ve.

Tiểu Thỏ nhin không được đưa tay đẩy đẩy anh, nhỏ giọng nói: “Anh nước chanh, anh cần em xem phim rồi.”

“Uh`m. . .” Trình Chi Ngôn cúi đầu lên tiếng, ngược lại nhẹ nhàng hôn đôi má phàn nộn của cô, còn có vành tai xinh xắn tinh xảo.

Vốn trên phim chiếu nội dung làm cho người ta tim đập không thôi, Trình Chi Ngôn còn ở bên cạnh liên tiếp trêu chọc cô.

Tiểu Thỏ nhìn nhìn liền không tự giác có phản ứng.

Lại ngẩng đầu nhìn hướng Trình Chi Ngôn, đôi mắt anh trong suốt lóe ra ánh sáng ngọc giống như vũ trụ không ranh giới, anh chỉ là cúi đầu nhìn cô như vậy, liền giống như có thể đem hồn phách cả người cô hấp dẫn đi vào.

“Anh nước chanh anh...” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, cúi đầu hô anh một tiếng, đang do dự kế tiếp nên nói như thế nào, bàn tay Trình Chi Ngôn thon dài trắng nõn đã lập tức kéo khăn tắm bọc ở trên người cô, sau đó thuận thế đè cô ở phía sau gối ôm.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 730

Chương 732. Phim hành động tình yêu 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Anh anh anh...Anh làm gì?” Trong lòng Tiểu Thỏ cả kinh, hai tay khẩn trương đề tại ngực Trình Chi Ngón, lắp bắp hỏi.

“Anh tùy tiện hôn một phen, em tiếp tục xem.” Trong thanh âm Trình Chi Ngón không mang theo một tia dao động hướng tới Tiểu Thỏ nói.

Mà cánh môi mông tiếp tục lưu luyến tại trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trắng nõn của cô cùng với bốn phía cổ.

Tiểu Thỏ nhin không được rụt rụt đầu, quay đầu lại, đôi mắt trong suốt tiếp tục nhìn chăm chăm màn hình máy tính xem.

Uh'm . .

Máy tính như đã đến chỗ ngày hôm sau. . .

Uh'm . .

Cổ của cô rất ngứa a. . .

Ai nha. . .

Nam chủ giống như gặp được nguy hiểm rồi. . .

Ai nha. . .

Ngang hông cô rất ngứa a. . .

Tiểu Thỏ cúi đầu, nhìn Trình Chi Ngón vui đầu ở trên lưng mảnh khảnh của cô, nhin không được nhẹ nhàng hô một tiếng: “Anh nước chanh? ”

“Uh'm? ” Trình Chi Ngón hơi hơi ngẩng đầu lên, đôi mắt sâu thẳm thẳng tắp nhìn cô.

“Cái kia. . . Chúng ta còn tiếp tục xem phim sao? ” Thanh âm Tiểu Thỏ mềm dẻo giống như là chè trôi nước dính dính, nhẹ nhàng tiến vào trong lòng anh.

“Cái phim kia trước anh đã xem qua rồi.” Trình Chi Ngón mỉm cười, mặt không đổi sắc tim không đập mạnh hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng nói: “Cho nên, muốn xem mà nói, cũng là em xem.”

“Nhưng mà anh...”

Tiểu Thỏ cúi đầu, nhìn tư thế Trình Chi Ngón nhào vào trên thân mình, khuôn mặt nhỏ đỏ lên, không biết nên tiếp tục nói hết như thế nào.

“A...,anh sẽ không ngăn trở tầm mắt của em” Trình Chi Ngón vừa nói vừa tiếp tục vui đầu xuống.

Anh cùng cô nằm ở trên giường, Tiểu Thỏ liền ngủ ở phía trên hai cái gối như vậy, chỉ cần hơi nghiêng mặt có thể thấy trên màn hình máy tính đang chiếu phim.

Nhưng mà. . . Lời mặc dù nói như vậy. . .

“Anh nước chanh. . . Uh'm . .”

Tiểu Thỏ cúi đầu, nhìn Trình Chi Ngón đang ở *****

Trên màn hình máy tính rốt cuộc đặt cái gì, cô đã thấy không rõ, liền ngay cả đối thoại nhân vật trong phim cô giống như cũng không nghe được rõ ràng rồi.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy chính mình giống như tiến vào một mảnh chân không, giác quan toàn thân cô không thể tập trung, sau đó xúc giác giống như hồng thủy, cuốn sạch toàn bộ thể xác và tinh thần thể xác và tinh thần cô.

Cái khăn tắm lớn vây quanh bên hông Trình Chi Ngón kia không biết cái thời điểm gì cũng đã rớt xuống.

Bóng đêm còn chưa sâu, phim mới vừa mở đầu, Tiểu Thỏ đã bắt đầu thờ dốc dưới thân thể của anh rồi.

Trong một buồng ánh sáng mờ nhạt chỉ để lại một mảnh kiêu diễm.

Sáng ngày thứ hai, Tiểu Thỏ vẫn cứ dựa vào một tia suy nghĩ, từ trong giấc ngủ hỗn loạn tỉnh lại.

Cô quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn nằm ở bên cạnh mình, đôi mắt trong suốt giờ phút này đang nhắm chặt, lông mi dài dài đang ngủ nhẹ nhàng run rẩy, mũi của anh thẳng thắn, hô hấp đều đều y hệt bộ dáng ngủ say.

Cái này. . . Sắc - lang! ! Luru - manh! !

Tiểu Thỏ trơ mắt nhìn Trình Chi Ngôn, ở trong lòng một lần lại một lần thăm hỏi anh.

Sau đó động tác ở trên giường gian nan chuyển người lại, mẹ, thắt lưng của cô thật đau a....

Quả nhiên đại chiêu gần một tháng nguội lạnh này, một khi phóng xuất ra đối với cô mà nói, quả thực chính là miểu sát a. . .

Tiểu Thỏ nheo ánh mắt một hồi, lại nghỉ ngơi một phen, lúc này mới nhẹ chân nhẹ tay từ trên giường xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 731

Chương 733. Phim hành động tình yêu 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trong phòng khách mặt một mảnh im ắng, bên ngoài cũng là một mảnh ánh mặt trời mới lên, dưới lầu mờ còn có thể nghe được tiếng con đê kêu.

Tiểu Thỏ đỡ eo nhỏ chính mình đi vào trong phòng khách, đem một đồng hồ thăm ngày hôm qua mua trong siêu thị kia, khăn trải bàn gì đó lấy ra, sau đó bắt đầu dựa theo dự đoán chính mình bố trí.

Đại khái là ngày hôm qua một ngày quá mức mệt nhọc, bên này Tiểu Thỏ bình bình bâng bâng bố trí, bên kia Trình Chi Ngôn vậy mà vẫn còn tiếp tục ngủ say.

Đại khái đến hơn chín giờ buổi sáng một trận mùi com thơm ngào ngạt bay vào trong phòng ngủ, đôi mắt Trình Chi Ngôn vẫn nhắm chặt rốt cục giật giật sau đó chậm rãi mở rồi.

“Tiểu Thỏ. . . ? ?” Anh mới vừa vừa mở mắt, liền theo bản năng sờ vị trí bên cạnh mình, nhưng mà trong lòng bàn tay lại chỉ mò đến khăn trải giường bóng loáng.

Trình Chi Ngôn hơi hơi khởi động cánh tay, nhìn thoáng qua trên giường lớn chỉ có một mình mình, đưa tay tóm lấy tóc, sau đó xóc chăn xuống giường rồi.

Anh xô dép lê mở cửa phòng ngủ ra, đi vào phòng khách, sau đó. . . Cả người đều đã ngây ngẩn.

Sô pha vốn chỉ để cạnh bàn trà phòng khách, giờ phút này vậy mà rực rỡ hẳn lên.

Trên mặt đất phòng khách rải một khối thảm xanh biển, cái kia là ngày hôm qua bọn họ đi dạo siêu thị cùng nhau lấy, trên sofa đặt mấy cái gối ôm màu sắc sáng ngời ngay ngắn chỉnh tề, một con thỏ nhỏ màu trắng cùng một cái con thỏ nhỏ màu xám phân biệt ngồi ở trên sô pha, xa xa nhìn lẫn nhau.

Trên tường trắng đối diện sô pha, mấy bức tranh phong cảnh duyên dáng, cái tủ ti vi vốn trống tuếch đặt vật trang trí đáng yêu nhỏ, bình hoa xinh đẹp, còn có mấy cái cốc nước đan xen hợp lý.

Bên cạnh bàn ăn đã thay một khối ô vuông xanh lục mới tinh, phía trên hai cái đệm lót màu quýt đặt ngay ngắn chỉnh tề một chén cháo, một chén dưa cải, một ly sữa, hai cái trứng ốp lếp.

Trình Chi Ngôn đứng tại chỗ sững sốt rất lâu, sau một lúc lâu mới hồi phục tinh thần lại.

Cái này. . .

Chính là cái phòng khách vắng vẻ trống không lúc đầu của anh kia sao? ?

“Oa, anh nước chanh, anh tỉnh rồi? ?” Tiểu Thỏ đang từ phòng bếp cầm chiếc đĩa ra ngoài, mắt thấy Trình Chi Ngôn đứng ở ngưỡng cửa phòng ngủ vẫn không nhúc nhích, liền cười hi hi hướng tới anh mở miệng nói: “Như thế nào, phòng khách có phải bị em bố trí rất được hay không? ? Bữa sáng em đã làm xong, anh mau đi rửa mặt một phen tới đây ăn đi.”

“Những thứ này. . . Đều là em bố trí? ?” Trình Chi Ngôn quay đầu lại, nhìn đôi má trần đầy ý cười của Tiểu Thỏ, thấp giọng hỏi.

Bởi vì vừa mới tỉnh ngủ, trong thanh âm của anh còn mang theo một tia cảm giác khăn khăn.

“Uh, đúng nha, đẹp sao? ?” Tiểu Thỏ về mặt chờ mong nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

“Đẹp.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, đưa tay ôm chầm cô, cúi đầu khẽ hôn một cái trên trán trơn bóng của cô nói: “Em bố trí khi nào, buổi sáng sao? ?”

“Đúng rồi, lúc anh đang ngủ, ha ha.” Tiểu Thỏ nhìn không được hướng tới Trình Chi Ngôn hưng phấn nói: “Vốn là muốn đem trong phòng ngủ cũng cùng nhau bố trí, nhưng mà suy xét đến anh còn đang ngủ, em liền không đi quấy rầy anh rồi.”

“Em dậy sớm như vậy? ?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mồm, cúi đầu nhìn Tiểu Thỏ.

“Đúng a, không dậy sớm một chút mà nói, căn bản không xong.” Nói đến đây, Tiểu Thỏ nhất thời cảm thấy cánh tay chân chính mình cảm giác càng mệt mỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 732

Chương 734. Phim hành động tình yêu 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“A.... .” Trình Chi Ngôn ý tứ hàm xúc lên tiếng, đôi mắt nhìn chăm chăm đôi má trắng nõn như ngọc của Tiểu Thỏ, thấp giọng nói: “Xem ra là đêm qua anh không đủ cố gắng a. . . Vậy mà cho em hôm nay sớm như vậy liền thức dậy. . .”

Tiểu Thỏ vừa nghe đến những lời này trong lòng nhất thời kinh hãi, vội vàng xoay người lại, một khuôn mặt tươi tắn hướng tới Trình Chi Ngôn nói: “Không không không.... Ngày hôm qua anh.... Cái gì kia đã phi thường cố gắng, buổi sáng lúc em rời giường đầu tranh gần nửa giờ mới thức dậy...”

“Vậy sao?” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mày, khỏe mỗi gọi lên đường cong mờ.

“Đúng a.” Tiểu Thỏ khăn trương gạt đầu, túm cánh tay Trình Chi Ngôn liền đưa cả người anh kéo tới bên cạnh bàn ăn, sau đó ấn anh ở trên ghế nói: “Tối, mau ăn điểm tâm đi, ăn xong điểm tâm cầm chén rửa sạch, sau đó anh còn muốn đi bố trí một phen.”

“...” Ánh mắt Trình Chi Ngôn ở trên bàn dạo qua một vòng, lại dạo qua một vòng trên gương mặt hơi có chút hoảng hốt của Tiểu Thỏ, chỉ là cười cười, không nói chuyện.

“Làm sao vậy? Cái bữa sáng này anh không thích sao? ?” Tiểu Thỏ thấy anh đã không nói gì, cũng không có bắt đầu ăn, liền nghi hoặc hỏi.

“Anh còn không có rửa mặt đánh răng...” Trình Chi Ngôn có chút bất đắc dĩ nhìn Tiểu Thỏ, trong thanh âm mang theo một tia ý cười ôn nhu nói: “Em đem anh ấn ở trong này là không định để cho anh đi buồng vệ sinh sao??”

Khỏe miệng Tiểu Thỏ giật giật, khăn trương coi bỏ tay ấn trên vai Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn cười cười, thoải mái nhàn nhã đứng dậy đi buồng vệ sinh rửa mặt rồi.

Đợi cho anh rửa mặt hoàn tất một lần nữa trở lại trước bàn ngồi xuống, cháo trắng trong bát vừa lúc đã không nóng rồi.

Trình Chi Ngôn vừa ăn đồ ăn vừa cầm điện thoại ra xem tin tức.

Tiểu Thỏ ngồi vào đối diện anh, yên lặng ăn trứng ốp lếp trong mâm.

Sau một lúc lâu, Trình Chi Ngôn cúi đầu hô một tiếng: “Tiểu Thỏ.”

“Uh, m?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, trong mắt nghi hoặc nhìn anh.

“Đám người công ty chúng ta kia...” Thanh âm Trình Chi Ngôn dừng một chút, ánh mắt từ màn hình điện thoại di động chuyển dời đến trên mặt Tiểu Thỏ, thấp giọng nói: “Tối hôm nay vẫn còn một lần liên hoan, thảo luận một chút chuyện ngày mai khai trương công ty, buổi tối em.... Cùng đi với anh sao? ?”

“Em??” Tiểu Thỏ hơi run sợ một phen, sau đó lắc lắc đầu nói: “Em liền không đi, các anh thảo luận vài thứ kia em nghe không hiểu.... Cái Đình Tiểu

Nhiệm kia còn không có chuyện liên lỏi kéo em tán gẫu một chút đề tài không hiểu ra sao.... Thật nhàm chán, hơn nữa ngày chính thức bắt đầu đi học, buổi chiều em còn trở về ký túc xá đem hành lý của em thu thập một phen.”

“Uh`m . . .” Trình Chi Ngôn trầm ngâm chốc lát, sau đó gật đầu nói: “Vậy được rồi, cùng ăn xong cơm trưa anh đưa em trở về trường học.”

“Được.” Tiểu Thỏ gật đầu.

Ăn xong bữa sáng, Trình Chi Ngôn cực kỳ tự giác đi rửa chén rồi.

Tiểu Thỏ đem gì đó dùng để bố trí phòng ngủ đi vào, một phen binh binh bång bång bố trí, trong phòng ngủ rốt cục có một tia khí tức sinh hoạt.

Trình Chi Ngôn đã rửa bát đĩa xong, đứng ở cạnh cửa phòng ngủ, nhìn phòng ngủ trở nên vô cùng ấm áp, nhìn không được cười cười nói: “Em đem phòng ngủ bố trí thành bộ dáng em thích, lại đem một mình anh đơn độc ở tại chỗ này, có thể có phần quá tàn nhẫn hay không?”

Tiểu Thỏ đang hai tay chống nạnh hài lòng nhìn thành quả lao động chính mình, nghe thế quay đầu lại hướng tới Trình Chi Ngôn cười hì hì nói: “Sẽ không nha.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 733

Chương 735. Phim hành động tình yêu 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Chủ nhật em sẽ tới cùng anh.”

“Uh`m . . .” Trình Chi Ngôn đưa tay đem Tiểu Thỏ hướng tới trong lồng ngực mình kéo qua, cúi đầu khẽ hôn một cái trên trán tròn bóng của cô nói: “Có một hay không? ”

“Không một.” Tiểu Thỏ cười hì hì hướng tới anh trả lời.

“Nếu như không một mà nói. . . Chúng ta liền. . .” Trình Chi Ngôn vừa nói vừa đem Tiểu Thỏ bồng lên, lập tức hướng tới chiếc giường lớn trong phòng kia tới nói: “Lại tiêu hao thể lực một phen đi, uh`m? ”

“Không cần a! !” Tiểu Thỏ vội vàng kinh hoàng lớn tiếng nói: “Kia cái kia, mới vừa ăn no không nên vận động a, nếu không chúng ta nghỉ ngơi một hồi? ”

“Anh đã đứng ở bên cạnh nhìn em bố trí phòng thật lâu, đã đạt được nghỉ ngơi đầy đủ.” Trình Chi Ngôn đem Tiểu Thỏ thả tới trên giường, lén người mà lên nói: “Anh cảm thấy hẳn là đêm qua không đủ cố gắng, mới có thể cho em sớm tỉnh mơ đã sớm rời giường bận rộn vừa bố trí phòng vừa nấu bữa sáng, vẫn không biết là mệt như cũ.”

Anh vừa nói vừa cúi đầu hôn lên cánh môi hồng nhuận của Tiểu Thỏ nói: “Cho nên, để cho anh bồi thường một phen.”

“Ừm . . . Ừm ừm . . .” Môi Tiểu Thỏ bị anh ngăn chặn, một chữ đều đã nói không nên lời, chỉ có thể giương mắt nhìn.

Mà ngón tay anh thon dài đã thăm dò vào trong áo ngủ của cô, lực đạo không nặng không nhẹ vuốt ve.

Vì thế. . .

Tiểu Thỏ đáng thương lại một lần nữa bị sói xám lớn ăn hết.

Thời gian đã tới gần giữa trưa, người nào đó đã ăn no thỏa mãn về mặt ý cười ôn nhu đứng ở bên giường, nhìn Tiểu Thỏ mệt đến là cả người, thanh âm trầm giọng nói: “Có đói bụng không, giữa trưa muốn ăn cái gì? ”

“ . . .” Tiểu Thỏ đáng thương tội nghiệp nằm ở trên giường, hai tay cầm lấy chân, một đôi mắt trừng mắt nhìn Trình Chi Ngôn, yếu ớt nói: “Cảm thú! ! Ăn anh! !”

“A...? ” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày, khom lưng cúi người trên giường, một cái cánh tay chống đỡ bên cạnh đầu của cô, trong thanh âm mang theo một tia bồn chồn nói: “Muốn ăn anh? ”

“Không muốn! !” Tiểu Thỏ nhìn trong ánh mắt anh lóe ra ánh sáng rực rỡ, chỉ cảm thấy trong lòng căng thẳng, khăn trương trả lời.

“A.” Trình Chi Ngôn cúi đầu nở nụ cười một tiếng, nhìn cô về mặt khẩn trương, càng lúc càng cảm thấy tốt đùa, “Không sao, không cần khách khí cùng anh, nếu là Tiểu Thỏ nhà anh muốn ăn anh, anh nhất định ngoan ngoãn nằm ngửa mặc cho quân hường dụng.”

“Cảm ơn hảo ý của anh! Em nhận tấm lòng của anh rồi!” Tiểu Thỏ nhin không được hướng tới anh tròn trĩnh mắt, sau đó đưa tay đẩy đẩy thân thể của anh, thanh âm rầu rĩ nói: “Ngồi dậy a, không phải nói muốn đi ăn cơm trưa sao? ”

“Uh~m.” Trình Chi Ngôn cúi đầu, khẽ hôn một cái trên gương mặt phấn nộn của cô, sau đó cười nói: “Đứng lên đi, ăn xong cơm trưa anh đưa em về trường học, dựa theo lệ thường đại khái là buổi chiều phải nhận lớp.”

“Vậy còn anh, các anh cũng nhận lớp sao? ” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, trong mắt tò mò nhìn anh hỏi.

“Chúng ta. . . Hẳn là cũng cần phải.” Trình Chi Ngôn cười cười, đứng thẳng lên, cho Tiểu Thỏ không gian ra, để cho cô rời giường.

“Được rồi, buổi chiều nhận lớp xong em trở về ký túc xá a..., chính anh nên đi làm gì thì làm đi.” Tiểu Thỏ xoay người một cái từ trên giường ngồi dậy, trên người lại vẫn bọc chăn nghiêm túc nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 734

Chương 736. Một đám bạn cùng phòng trêu đùa

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Nhanh như vậy liền đem anh vứt bỏ?” Trình Chi Ngôn về mặt nụ cười thân nhiên nhìn cô.

“Hừ!” Tiểu Thỏ hướng về phía anh làm mặt quỷ nói: “Người nào vứt bỏ người nào a, buổi tối anh một bước lên trời, còn có mỹ nữ tiếp khách trước sân khấu, một mình em lẻ loi trở lại trong ký túc xá nhỏ của em, tội nghiệp uống nước lọc. . .”

“Vậy nếu không thì buổi tối em cùng đi với anh đi?”

“Không đi.” Tiểu Thỏ thái độ kiên quyết từ chối anh.

Trình Chi Ngôn đứng tại chỗ, đôi mắt trong suốt nhìn chăm chăm cô một lúc lâu, chung quy là bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Sau khi ăn cơm trưa xong, Trình Chi Ngôn đem Tiểu Thỏ đưa đến cửa ký túc xá cô.

Thời gian đã là buổi chiều, người tới trường học báo danh rõ ràng nhiều hơn rất nhiều so với ngày hôm qua, người đi đường lui tới đi ngang qua Trình Chi Ngôn cùng Tiểu Thỏ luôn luôn nhin không được quay đầu nhìn vài lần.

Nam sinh đẹp trai mặc áo somi trắng cùng cô gái đáng yêu quần áo thể thao, tổ hợp như vậy, bỗng dưng xuất hiện thêm một tia cảm giác ám áp.

Tiểu Thỏ đứng ở bên cạnh Trình Chi Ngôn, mắt thấy mấy nữ sinh đều đã đi qua, vẫn lại là nhin không được quay đầu hướng tới Trình Chi Ngôn nhin liền nhin không được mở miệng nói: “Anh nước chanh, anh rất được hoan nghênh nha, lúc trước anh vừa tới trường học báo danh có phải cũng có rất nhiều người nhìn anh hay không?”

Trình Chi Ngôn mỉm cười, đưa tay sờ sờ đầu của cô nói: “Như thế nào, lại ghen tị? ”

“Cái gì ghen nha, em chính là trần thuật một chuyện có được hay không?” Tiểu Thỏ vung tay anh đặt ở đầu mình rơi xuống, chu một cái miệng nói: “Thành thật khai báo, thẳng thắn được khoan hồng, kháng cự bị nghiêm trị, lúc mới vừa học đại học có phải mỗi ngày anh đều phải thu thư tình hay không? ”

Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô, thanh âm trầm giọng nói: “Loại chuyện thu thư tình này không phải từ tiểu học anh vẫn thu được sao? ? Trước kia em đều đã không quan tâm, như thế nào hiện tại đột nhiên quan tâm? ”

“Anh quản em!” Tiểu Thỏ hướng về phía Trình Chi Ngôn làm mặt quỷ nói: “Nói mau, sau khi anh lên đại học, thu bao nhiêu thư tình? ”

“Cái này sao. . .” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mi, tựa hồ là nhớ lại cái gì, sau một lúc lâu, anh lắc đầu nói: “Không có, một phong đều không có thu được!”

“Gạt người! !”

“Gạt người là tiểu Cầu.” Trình Chi Ngôn mỉm cười.

“Vậy anh nói, những cái nữ sinh thích anh này đều là thổ lộ với anh như thế nào, chẳng lẽ là ngăn đón trước mặt thông báo? ?” Tiểu Thỏ nhất quyết không tha hỏi.

“A... .” Trình Chi Ngôn chớp chớp mắt, vẻ mặt buồn cười nhìn Tiểu Thỏ, thanh âm chậm rãi nói: “Chẳng lẽ em không biết có một loại tên là tin nhắn sao? ?”

“... ”

Biểu tình trên mặt Tiểu Thỏ nhất thời cứng đờ.

“Ài. . . Cái thời điểm kia, mỗi ngày đều đã có dây số xa lạ gửi tin nhắn tới, hướng anh thổ lộ.” Trình Chi Ngôn làm bộ làm tịch thở dài một hơi, lắc đầu nói: “Thật sự cũng là làm cho người ta cực kỳ buồn rầu a.”

“Tránh ra!” Tiểu Thỏ nhin không được đưa tay chọc chọc cánh tay của anh nói: “Anh có cái gì thật buồn bực, anh cao hứng cũng không kịp rồi.”

“Anh thật buồn rầu...” Đôi mắt trong suốt Trình Chi Ngôn phiếm ôn nhu nhìn Tiểu Thỏ, thanh âm cúi đầu dán ở bên tai cô nói: “Cái thời điểm kia, vì sao anh đều đã lên đại học, bạn gái nhỏ của anh lại còn đang tại tiểu học a. . .”

“... ”

Tiểu Thỏ nghe giọng nói anh ôn nhu bất đắc dĩ lập tức liền ngán ra.

“Rất không dễ dàng đợi ngày em học đại học này rồi.” Trình Chi Ngôn đứng thẳng lên.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 735

Chương 737. Một đám bạn cùng phòng trên đũa 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn đứng thẳng lên, mặt mỉm cười nhìn Tiểu Thỏ nói: “Đều đã qua bảy năm a. . .”

Lúc anh nói những lời này có gió nhẹ nhàng thổi qua lọn tóc hai người.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu, nhìn khuôn mặt anh thanh tú đẹp trai.

Theo thời gian trôi qua, khí tức ngây ngô thiếu niên trên người anh đang chậm rãi rút đi, trở thành người đàn ông thành thực khí chất trầm ổn.

Tiểu Thỏ nhìn anh, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên nói cái gì đó mới tốt.

“Được rồi, trở về ký túc xá đi thôi.” Trình Chi Ngôn thấy cô sau một lúc lâu không nói lời nào, đưa tay捏捏 đôi má phần nộn của cô hướng tới cô nói: “Có việc gửi tin nhắn cho anh.”

“Được.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, hướng tới Trình Chi Ngôn phát phát tay, xoay người tiến vào ký túc xá.

Trình Chi Ngôn đứng ở bên ngoài ký túc xá cô, vẫn nhìn bóng dáng của cô biến mất ở trong hành lang, lúc này mới xoay người rời khỏi.

Tiểu Thỏ ở ngay tại lầu một, sau khi vào ký túc xá quẹo trái đi đến đầu, phòng đầu tiên chính là chỗ cô ở.

Đi đến cửa ký túc xá, cô cúi đầu ở trong túi lật chuyển một phen tìm cái chìa khóa ký túc xá, sau đó mở cửa.

Trong ký túc xá có người đang bận rộn.

Nghe được tiếng mở cửa, động tác mọi người đều đã ngừng lại, xoay người hướng tới cửa nhìn lại.

“Ách. . .” Tiểu Thỏ nhìn người ký túc xá đầy đủ, chân chờ một phen, sau đó thanh âm yếu ớt nói: “Cái kia. . . Các cậu khỏe a, tớ cũng là ký túc xá này, tớ tên Bạch Tiểu Thỏ.”

“Cậu chính là Bạch Tiểu Thỏ!” Cái nữ sinh tóc ngắn đang ở dưới giường thứ nhất sắp xếp đồ đạc kia về mặt kính hi nhìn Tiểu Thỏ.

“Đừng a...” Tiểu Thỏ mắt thấy người nữ sinh kia lấy vận tốc ánh sáng hướng tới chính mình vọt tới, sau đó bỏ nhào ôm lấy chính mình một cái, sau đó liền nghe bên tai nói: “Ha ha ha, quả nhiên bộ dáng đáng yêu như Tiểu Bạch Thỏ.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 736

Chương 738. Một đám bạn cùng phòng trên đùa 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Khụ khụ. . . Xấu hổ a. . .” Tiểu Thỏ đỏ mặt hướng tới cô cười cười.

“Tớ gọi là Dương Tuyết Cần, tên giống như Tào Tuyết Cần, chính là họ không giống nhau.” Nữ sinh đứng ở giường số 3 bên kia hướng tới Tiểu Thỏ cười hi hi tự giới thiệu nói.

Chờ mấy nữ sinh trong ký túc xá quen thuộc lẫn nhau, Chu Đậu Đậu hướng tới Trang Mạnh Mạnh còn có Dương Tuyết Cần vươn tay đi ra nói: “Tới tới tới, các ngời thua, trả thù lao trả thù lao.”

Trang Mạnh Mạnh cùng Dương Tuyết Cần liếc nhìn nhau, vô cùng bất đắc dĩ mỗi người đưa ra mười đồng tiền tới, đưa cho Chu Đậu Đậu.

? ?

Tiểu Thỏ trong mắt nghi hoặc nhìn các cô.

Chu Đậu Đậu đem hai mươi đồng tiền trong tay bọc vào trong túi, xoay người lại cười hi hi nhìn Tiểu Thỏ nói: “Ha ha, trước khi cậu tới ba người chúng ta đánh cược, chính là đoán nữ sinh tên gọi là Bạch Tiểu Thỏ có phải bộ dáng thật sự giống như Tiểu Bạch Thỏ đáng yêu hay không. Xem, tớ là người thắng.”

“ . . .” Hai người khác nhìn lẫn nhau không nói lời nào.

“Đúng rồi, bốn giờ chiều phải nhận lớp, chúng ta khẩn trương nhận đồ, sau đó đi phòng học đi.” Chu Đậu Đậu cười hi hi nhìn các cô, sau đó trở lại giường ngủ chính mình tiếp tục thu dọn đồ đạc.

“Được!” Vài người khác trong ký túc xá cùng lúc nói ra một câu trả lời, liền từng người trở lại giường ngủ chính mình bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Ngày hôm qua Tiểu Thỏ chỉ là đem hành lý chính mình thu dọn một phen, đệm giường trên giường, chăn gì gì đó còn không có trải.

Mà những người khác ký túc xá cô đại khái là buổi sáng đi theo cha mẹ cùng đi đến, đệm giường gì gì đó đều đã trải tốt rồi.

Tiểu Thỏ vội vàng kéo một đồng đệm chăn lên giường chính mình, sau đó hi hục trải ra.

Đồ đạc thu dọn đều đã không sai biệt lắm, thời gian cũng sắp bốn giờ.

Bốn người nữ sinh mang theo bút cùng vở liền hướng tới phòng học thông báo trước đi qua.

Chờ các cô đi tới cửa phòng học bên trong đã ngồi rất nhiều người rồi.

Phần lớn học sinh đều đã chọn phía sau ngồi xuống, phía trước bên trong phòng học trống a, còn có thể ngồi xuống bốn người cũng chỉ còn lại vị trí xếp hàng thứ nhất chính giữa rồi.

Trang Mạnh Mạnh đứng ở cửa phòng học nhìn xung quanh một phen, sau đó bất đắc dĩ thở dài một hơi nói: “Xem ra chúng ta chỉ có thể ngồi hàng thứ nhất rồi.”

“Hàng thứ nhất liền hàng thứ nhất đi, cũng không phải đi học, sợ cái gì, giáo viên sẽ không đưa ra câu hỏi.” Ánh mắt Dương Tuyết Cần cũng dạo qua một vòng trong phòng học, sau đó hướng tới vài người khác nói.

“Được.” Chu Đậu Đậu cùng Tiểu Thỏ gật gật đầu, bốn người trực tiếp ngồi xuống hàng thứ nhất.

Toàn bộ người bên trong phòng học, học sinh đến từ Ngũ Hồ Tứ Hải (khắp các miền), bởi vì từng người đều không biết, cho nên trên cơ bản đều là lấy đơn vị kỷ túc xá ngồi cùng một chỗ.

Cách bốn giờ còn 10 phút, cửa phòng học đi tới một người trung niên.

Ông nhìn có một chút béo phì, trên mặt trắng trẻo mập mạp có một cái kính đen, tóc trên đầu phân bố hình dạng Địa Trung Hải.

Người trung niên cười hi hi đi vào phòng học, biểu tình trên mặt hòa ái làm cho ông nhìn có chút giống phật Di Lặc bụng to.

“Mọi người đến không sai biệt lắm sao? ?” Người trung niên đi đến phía trước bục giảng, tiện tay đem sổ điểm danh để ở trên bục giảng, sau đó hướng tới học sinh đang ngồi hỏi một câu.

“Không sai biệt lắm rồi ! !” Dưới có người hô một tiếng.

“Kỳ thật chúng em cũng không biết mình rốt cuộc có bao nhiêu bạn học a.” Ngay sau đó lại có người hô một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 737

Chương 739. Một đám bạn cùng phòng trên đũa 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Ngay sau đó bên trong phòng học liền là một mảnh cười vang.

Thầy giáo đứng ở phía trước bục giảng cùng nở nụ cười một hồi theo bọn họ, sau đó đưa tay đề trong không trung ý bảo bọn họ yên lặng.

“Vậy chúng ta điểm danh trước đi.” Thầy giáo cười tí mắt đứng ở trên bục giảng nhìn bọn họ, thuận tay đem sổ điểm danh vừa rồi đặt ở trên bục giảng cầm tới, đang chuẩn bị điểm danh như là đột nhiên nhớ tới cái gì, xoay người dùng phấn viết xuống ở trên bảng đen hai cái chữ to “ Hứa Tùng”.

“Đây là tên của tôi a! !” Thầy giáo Hứa lấy tay gõ gõ bảng đen hướng tới học sinh đang ngồi lớn tiếng nói: “Tôi họ Hứa, tên một chữ liền gọi Hứa Tùng, không phải cái ca sĩ Hứa Tung kia a, các em đừng làm lẫn lộn, đương nhiên, tôi đẹp trai hơn so với ca sĩ Hứa Tung, đúng không? ?”

“Ha ha ha ha. . .” Bên trong phòng học lại là một mảnh cười vang.

“Được rồi, phía dưới điểm danh.” Thầy giáo Hứa cười tí mắt nhìn bọn họ, chờ bọn họ cười đủ, lúc này mới cúi đầu nhìn sổ điểm danh trước mắt, từng bước từng bước hô nói:

“Chu Hiểu Tĩnh.”

“Có.”

“Lý Ngọc Mai.”

“Có.”

“Bạch Tiểu Thỏ.”

“Có.”

Bất quá chốc lát tên nữ sinh lớp học liền toàn bộ điểm xong rồi, Tiểu Thỏ vừa nghe thầy giáo Hứa điểm danh vừa đếm, lớp học tổng cộng cũng chỉ có mười một người nữ sinh. . .

Giống như lúc cao trung học rất thừa thớt a....

“Nguyễn Văn Bân.”

“Có.”

“Cận Mặc.”

“...”

“Cận Mặc??”

Thầy giáo Hứa điểm đến tên này, toàn lớp vậy mà không một người trả lời.

“Cận Mặc??”

“Có.” Ngay tại lúc thầy giáo Hứa hô tên này lần thứ ba, một cái thanh âm trầm thấp vang lên tại cửa phòng học.

Ánh mắt toàn lớp hướng tới cửa phòng học nhìn qua.

Chỉ thấy một cái bóng dáng cao cao gầy gầy đứng ở cửa, mặc T-shirt màu đen, trên gương mặt trắng nõn như ngọc, đôi mắt nhìn vô cùng thâm thúy, tóc của anh có phần ngắn, cũng có chút lộn xộn, môi mỏng hơi hơi nhếch lên, trên gương mặt một tia nhợt nhạt đỏ ửng, biểu hiện vừa rồi anh là vội vàng chạy tới.

Thầy giáo Hứa cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ, uh, kỳ thật lúc này mới ba giờ năm mươi tám phút, vị bạn học này cũng không tính đến trễ...

“Vào đi, tìm một chỗ ngồi xuống.” Thầy giáo Hứa hướng tới anh gật gật đầu, ý bảo anh tiến vào.

Cận Mặc lên tiếng, lập tức đi vào phòng học, ngồi xuống trên vị trí hàng thứ nhất.

Trong lòng Tiểu Thỏ “Hồi hộp” một phen.

Người này vậy mà trực tiếp ngồi ở cạnh cô.

Ách... .

Cái này... .

Muốn hay không cùng anh chào hỏi a... .

Trong lòng Tiểu Thỏ xoắn xuýt, quay đầu lại hướng tới Cận Mặc ngồi bên cạnh nhìn thoáng qua.

Anh hướng phía trước, đôi mắt sâu thẳm nhìn thầy giáo Hứa, nhúu mày, xem ra... Bộ dáng cực kỳ nghiêm túc.

Vẫn lại là... . Coi như xong... .

Người này nhìn thật hung dữ a... .

Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng, lại xoay đầu trở về.

Thầy giáo Hứa đem tất cả học sinh điểm danh toàn bộ xong, cười tí mắt nhìn bọn họ, vẻ mặt chờ mong hỏi: “Tới, học kỳ mới chúng ta vừa mới bắt đầu, bên trong danh sách cán bộ lớp đang chờ một cái ghế trống, có người nào nguyện ý tự tiến cử không?? Có cái sở trường gì đều có thể nói với tôi a.”

“...”

Tất cả học sinh nhìn ông, không có người nói chuyện.

“Chúng ta từng người từng người đến đây đi, được rồi? ” Thầy giáo Hứa thấy bọn họ không nói lời nào, liền xoay người ở trên bảng đen viết mấy chữ “Lớp trưởng”, “Bí thư chi bộ Đoàn.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 738

Chương 740. Một đám bạn cùng phòng trên đùa 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Trước tuyển chọn lớp trưởng và bí thư chi bộ đoàn đi.” Thầy giáo Hứa gõ gõ bảng đen, hướng tới học sinh nói: “Án lệ thường cho tới nay, lớp trưởng là nam, bởi vì thường xuyên cần chân chạy làm việc gì gì đó, con gái ở bên ngoài bên ba có vẻ dễ dàng rậm đen, các nam sinh liền không có cái cổ kỳ này

rồi.”

Thanh âm của ông dừng một chút, sau đó tiếp tục nói: “Bí thư chi bộ Đoàn là nữ, giống như hoạt động trong ban tổ chức gì đó, nữ sinh đối với phương diện này có vẻ lành nghề, đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu nhất vẫn lại là nam nữ phối hợp, làm việc không phiền lụy, các em nói phải hay không?”

“Ha ha ha, đúng - - !” Tất cả bạn học cùng lúc nói ra trả lời.

“Như thế, ai muốn làm cái lớp trưởng này? ?” Thầy giáo Hứa hết sức hài lòng nhìn học sinh trả lời, gật gật đầu tiếp tục hỏi.

Lời vừa nói dứt, bên trong phòng học một mảnh an tĩnh.

Đầu tất cả nam sinh không tự chủ được đều đã thấp hơn.

Muốn nói loại truyền thống đạo đức tốt khiêm tốn dân tộc Trung Hoa này, ở thời khắc này liền toàn bộ thể hiện rồi.

Dù sao người nguyện ý tự đề cử mình rất ít, huống chi lớp trưởng đại học, nói trắng ra là chính là chân chạy.

Thầy giáo Hứa nhìn từng đầu đã điều trước mặt ông, làm như bắt đắc dĩ cười cười, ánh mắt chuyển động một vòng, cuối cùng rơi vào trên người Cận Mặc ngồi bên cạnh Tiểu Thỏ.

Nam sinh lớp học đều đã cúi đầu, chỉ có anh còn nghiêm túc nhìn chính mình - - mặc dù về mặt nhìn có phần nghiêm túc.

Bàn tay thầy giáo Hứa vung lên, hướng tới Cận Mặc chỉ nói: “Liền em đi.”

“...”

Cận Mặc cau mày nhìn thầy giáo Hứa tay chỉ hướng mình, trong lúc này không nói gì.

“Tới, đứng lên cho các học sinh nhìn một phen.” Thầy giáo Hứa hướng tới Cận Mặc nhướng nhướng lông mày, cười nói: “Con người của tôi liền thích học sinh ngồi ở hàng thứ nhất, có đảm đương có trách nhiệm, có lòng cầu tiến có tiền đồ! !”

“...”

Cận Mặc chân chờ một phen, vẫn lại là chậm rãi đứng lên.

“Chuyển qua, chuyển qua cho mọi người nhận thức một phen.” Thầy giáo Hứa vẫn cười tí mắt đứng ở trên bục giảng như cũ, hướng tới Cận Mặc nói.

“...”

Cận Mặc yên lặng xoay người sang chỗ khác, trên gương mặt anh tuần đều không có nhìn bạn học trong phòng học.

“Tất cả mọi người nhận biết, sau này Cận Mặc chính là lớp trưởng các em, có chuyện gì tìm không thấy tôi thì tìm cậu a.” Thầy giáo Hứa lại giới thiệu Cận Mặc một phen, sau đó hướng tới anh nói: “Được rồi, em ngồi xuống đi.”

Chờ Cận Mặc ngồi xuống, thầy giáo Hứa nhíu mày, nhìn mười một người nữ sinh lớp học, trong thanh âm mang theo một tia ý tứ bốn cọt nói: “Vây lớp học chúng ta này có người nữ sinh nguyện ý tự tiến cử làm bí thư chi bộ đoàn hay không? Từ nay về sau hợp tác cùng Cận Mặc, làm việc không phiền lụy a.”

Lời vừa nói dứt tất cả đầu nữ sinh nháy mắt liền càng thấp hơn.

Loại thời điểm này nếu như là có người nguyện ý đứng ra tự tiến cử, vậy chẳng phải là chứng minh chính mình có ý tứ với Cận Mặc sao. . .

Loại chuyện này. . . Một cô gái đều đã xấu hổ đi. . .

Tiểu Thỏ nhìn nhìn các học sinh bên cạnh lại nhìn nhìn Cận Mặc bên cạnh, bắt đầu ngăn người suy nghĩ vấn đề này.

“Vây thì. . . Bạch Tiểu Thỏ đi.” Ánh mắt thầy giáo Hứa dạo qua một vòng ở trong phòng học, sau đó chỉ vào Tiểu Thỏ ngồi ở bên cạnh Cận Mặc, cười hì hì nói.

“A? ?Em?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên về mặt nghi hoặc nhìn thầy giáo Hứa .

Vì sao a, không phải cô cũng cúi đầu xuống sao. . .

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 739

Chương 741. Băng sơn siêu cấp lớn

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Vừa lúc em ngồi bên cạnh Cận Mặc, tên cũng nhớ được, liền em thôi.” Thầy giáo Hứa một búa bình tĩnh phán tử, thuận tiện lại khiến Tiểu Thỏ đứng lên cho toàn bộ đồng học nhận thức một lúc, cười nói: “Một lát hai em tới phía bên tôi đem số điện thoại di động lưu một phen, sau này có chuyện gì tôi liền thông báo các em”

“Ách. . . Được. . .” Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng, vẻ mặt xấu hổ đáp ứng.

Cận Mặc ngẩng đầu nhìn thoáng qua thầy giáo Hứa, không nói chuyện.

Kế tiếp thầy giáo Hứa lại tùy tiện chọn lựa một chút chức vị thành viên văn nghệ, ủy viên thể dục các loại, sau đó liền tìm mười mấy nam sinh cùng ông cùng đi di chuyển đồ huấn luyện quân sự đưa vào.

Thầy giáo Hứa không ở trong phòng học, lớp vốn an tĩnh lập tức náo nhiệt.

Trang Manh Manh ngồi bên trái Tiểu Thỏ, túm tay áo Tiểu Thỏ hét to: “Tiểu Thỏ, cậu thấy được sao, cậu thấy được sao! ! Lớp trưởng lớp chúng ta rất đẹp trai a! !”

Tiểu Thỏ vẻ mặt hắc tuyến nhìn cô nói: “Tớ nhìn thấy rồi. . .”

Chu Đậu Đậu cũng vẻ mặt kích động nhìn cô nói: “Quá tuyệt vời, cậu là bí thư chi bộ đoàn mà nói, khẳng định muốn lưu số điện thoại lẫn nhau, đến lúc đó người phòng ngủ chúng ta liền đều có điện thoại soái ca rồi! !”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ đưa tay lau mồ hôi trên trán, nhìn hai người các cô nháy mắt không nói gì.

Dương Tuyết Cần liếc các cô một cái nói: “Thôi đi, lớp trưởng nhìn bộ dáng thật hung dữ, cho dù là có số điện thoại người ta, gửi tin nhắn cho cậu ta, cậu ta khẳng định cũng là không trả lời.”

“Nói không thể nói như vậy a, nói không chừng lớp trưởng chúng ta chính là mặt lạnh tim nóng a, Tiểu Thỏ cậu nói đúng không? ?” Trang Manh Manh tiếp tục vẻ mặt kích động hỏi Tiểu Thỏ.

“Ách. . . Tớ cảm thấy. . . Cậu ấy nhìn quả thật hung. . .” Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng, vẻ mặt không nói gì nhỏ giọng nói.

Mấy người ký túc xá các cô thảo luận một phen về lớp trưởng soái ca, không bao lâu thầy giáo Hứa liền mang theo một đám nam sinh khiêng quần áo huấn luyện quân sự trở về phòng học.

Đám nam sinh đem tất cả quần áo quân sự hướng tới bục giảng trước phòng học vút, sau đó liền từng người trở về trên vị trí.

Cận Mặc đang chuẩn bị ngồi trở lại trên vị trí chính mình, thầy giáo Hứa đột nhiên mở miệng nói: “Chờ một lúc, Cận Mặc em phát quần áo huấn luyện quân sự giúp thầy.”

“ . . . ”

Bước chân Cận Mặc đã đi xuống bục giảng ngừng lại, quay đầu nhìn thoáng qua thầy giáo Hứa, anh lại đi trở về.

“Thầy điểm danh, điểm đến tên ai thì tới phía trước lấy quần áo quân sự.” Thầy giáo Hứa vừa cười hi hi mở sổ điểm danh ra, vừa bắt đầu án theo trình tự trong sổ gọi người đến phía trước lấy quần áo quân sự.

“Cái quần áo quân sự này chỉ có hai cái số đo, trung hào và đại hào, mười một người nữ sinh lớp chúng ta toàn bộ đều là trung hào, còn lại nam sinh đều mặc đại hào.” Thầy giáo Hứa vừa nhìn những người lấy quần áo quân sự này vừa thuận miệng nói.

Ta đi. . . ? ?

Tiểu Thỏ ngẩn ra, quay đầu nhìn thoáng qua Chu Đậu Đậu thân cao đại khái chỉ có 1m55, nhìn nhìn lại Trang Manh Manh phồng chừng 1m7 ngồi ở bên cạnh mình, thật sự không thể tưởng tượng hai người các cô cùng mặc quần áo quân sự sẽ là cái dạng tình hình gì.

Bất quá chốc lát quần áo quân sự liền phát toàn bộ rồi.

Cận Mặc thấy thầy giáo Hứa không có gì phân phó lại ngồi trở lại bên cạnh Tiểu Thỏ.

Ách..

Tiểu Thỏ vốn còn đang cao hứng phần chẵn nói chuyện, mắt thấy Cận Mặc mặt không chút thay đổi ngồi xuống bên cạnh mình, lập tức ngừng câu chuyện, không lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 740

Chương 742. Băng sơn siêu cấp lớn 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cận Mặc quay đầu nhìn cô một cái, không nói lời nào.

Ánh mắt Tiểu Thỏ đúng lúc chạm cùng anh, chần chờ một phen, cô hướng tới Cận Mặc lộ ra một cái tươi cười thân thiện.

Nhưng mà Cận Mặc chỉ là nhàn nhạt liếc cô một cái, liền lại xoay đầu trở về.

A... Thảo...

Người lạnh lùng a....

Trong lòng Tiểu Thỏ một vạn con thần thú gào rít mà qua.

Nhận lớp xong thầy giáo Hứa liền tuyên bố tan họp, chỉ là trước khi đi còn đặc biệt dặn dò mọi người chớ quên sáu giờ đồng hồ buổi sáng ngày mai tập họp bắt đầu huấn luyện quân sự.

Giữa một mảnh tiếng kêu rên Tiểu Thỏ cùng người ký túc xá cô ôm quần áo quần sự đi ra phòng học.

Đi cẩn thận ăn cơm tối, các cô liền cùng nhau về tới ký túc xá.

Tiểu Thỏ đưa tay lấy điện thoại cầm tay từ trong túi áo ra, mắt thấy phía trên không có cuộc gọi nhờ, cũng không có tin nhắn chưa đọc, chần chờ một phen, đang chuẩn bị gọi điện thoại cho Trình Chi Ngôn, điện thoại di động chính mình vậy mà vang lên.

Tiểu Thỏ bị tiếng chuông đột nhiên vang lên này làm giật nảy mình, cúi đầu nhìn lại, trên màn hình rõ ràng biểu hiện tên Trình Thi Đồng.

“Uy, Đồng Đồng? ?” Tiểu Thỏ khẩn trương bấm nút nghe sau đó cầm điện thoại trên ban công.

“Tiểu Thỏ, ngày đầu tiên khai giảng học kỳ mới thế nào a? ?” Bên kia điện thoại truyền đến thanh âm Trình Thi Đồng hưng phấn.

“Ách. . . Còn không có khai giảng được chứ, đại tỷ, ngày mai mới chính thức bắt đầu huấn luyện quân sự a...” Tiểu Thỏ kéo kéo miệng, có chút không nói gì hướng tới Trình Thi Đồng nói chuyện.

“Ha ha ha ha, xấu hổ a, tớ rất cao hứng, liền đã quên.” Trình Thi Đồng cười đến miệng không hợp lại được.

“Cậu có chuyện gì cao như vậy a? ?”

“Tiểu Thỏ, tớ nói với cậu, ngày hôm qua tớ cùng Cố Ninh Thư còn có ba mẹ tớ cùng ba mẹ Cố Ninh Thư, chúng ta cùng nhau đi máy bay tới Bắc Kinh.” Trình Thi Đồng lấy di động đứng ở trên ban công ký túc xá chính mình, nhìn phong cảnh bên ngoài ban công, ức chế không nổi hưng phấn mà hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Buổi trưa hôm nay, người hai nhà chúng ta còn cùng nhau ăn cơm trưa, Cố Ninh Thư giới thiệu tớ cho người nhà, sau đó ba mẹ anh còn giống như thích bộ dáng của tớ, ha ha ha ha. . .”

“Ôi, hai người các cậu gặp cha mẹ rồi hả? ?” Tiểu Thỏ nghe thanh âm Trình Thi Đồng, trước mắt cơ hồ lập tức hiện ra khuôn mặt Trình Thi Đồng cười đến sáng lạn tới.

“Xem như là, dù sao quan hệ đôi ta đã được Liễu gia tán thành, mặc dù hiện tại không ở bên trong một ngôi trường, nhưng là tốt xấu đều đã ở Bắc Kinh góc, hướng chi Thanh Hoa cách Bắc Đại gần như vậy, khi nào muốn gặp thì cũng là chuyện dễ.” Trình Thi Đồng vừa cười ha hả vừa hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Tớ nói với cậu, ngày lão nương bắt Cố Ninh Thư sắp tới!!”

“Ha ha ha a. . . Cậu lớn tiếng như vậy a, người trong ký túc xá các cậu nghe không được cậu nói chuyện sao? ?” Tiểu Thỏ nghe thanh âm Trình Thi Đồng trong điện thoại rống lớn như vậy, chỉ cảm thấy trên trán của mình nhin không được chảy xuống vài giọt mồ hôi.

“A nha, không có việc gì, không có việc gì.” Trình Thi Đồng nghe xong Tiểu Thỏ nói, mặc dù ngoài miệng nói không có việc gì xong nhưng vẫn lại là đề thấp thanh âm hướng tới Tiểu Thỏ tiếp tục nói: “Cậu cùng chú nhỏ tớ như thế nào, hiện tại rốt cục bên trong cùng ngôi trường, có phải cảm giác cực kỳ hạnh phúc hay không?? Hơn nữa không cần làm sư đồ luyện, không cần lo lắng bị người nhìn đến.”

“Ài . . .” Tiểu Thỏ thở dài một hơi, hướng tới Trình Thi Đồng nói: “Chuyện cậu tưởng tượng... Nó có chút điểm không quá giống...”

“Chỗ nào không giống rồi hả ? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 741

Chương 743. Bể sơn siêu cấp lớn 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Chính là....” Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ vẫn lại là đem chuyện Trình Chi Ngôn không có ở trong trường học, mà là thuê cái nhà gần đây, hơn nữa chuyện vội vàng công ty khai trương nói một lần.

“A.... . .” Trình Thi Đồng bên kia điện thoại có vẻ đắm chiêu nghe, sau một lúc lâu, gật đầu nói: “Dù sao chính là chính là hiện tại hai người không thể ở chung, cậu vì cái này mà buồn rầu sao?”

“... Ở chung em gái cậu.” Tiểu Thỏ nhìn không được đảo cặp mắt trắng dã hướng tới Trình Thi Đồng tiếp tục nói: “Trong đầu cậu suốt ngày nghĩ đến đều là chút gì a? ?”

“Làm sao vậy, tớ nói sự thật a.” Trình Thi Đồng nhún vai tiếp tục hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Bất quá không có quan hệ, kỳ thật lúc Đại Nhất cũng là đoạn thời gian vừa mới bắt đầu huấn luyện quân sự, kiểm tra phòng ngủ có vẻ nghiêm, chờ thêm một đoạn thời gian thì tốt rồi, lớp học đại học khẳng định có bạn học nhà ở Nam Kinh, bình thường bọn họ về nhà ở gì gì đó, trường học đều là mở một con mắt nhắm một con mắt, hơn nữa cái giáo viên nào mỗi ngày rảnh rỗi không có việc gì suốt ngày đi kiểm tra phòng ký túc xá nữ sinh a, cho dù là đi quản ký túc xá, muốn đem nhiều căn ký túc xá như vậy đi hết từ trên xuống dưới một lần, cũng phải một chết a. . .”

“Ừm . . .” Tiểu Thỏ cau mày nghĩ nghĩ, sau đó gật đầu nói: “Cậu nói có đạo lý.”

“Cho nên thôi, đừng lo lắng, mấy tháng vừa mới bắt đầu có lẽ cậu cùng chú nhỏ đều đã có chút bận, qua một thời gian ngắn thì tốt rồi, hơn nữa, hai người trước kia tình yêu đất khách không phải thường xuyên một tuần đều đã không thấy được một lần, hiện tại tốt xấu là ở bên trong một ngôi trường, cho dù là buổi tối không ở cùng một chỗ, ban ngày tan học cậu cũng có thể nhìn thấy chú.”

“Uh`m . . . Được rồi.” Tiểu Thỏ nghe Trình Thi Đồng nói những lời này, nhất thời cảm thấy trong lòng an ủi một chút.

“Được rồi, tớ không nói chuyện với cậu a, Cố Ninh Thư nhà tớ gọi điện thoại cho tớ, tạm biệt.” Trình Thi Đồng nghe Tiểu Thỏ nói xong câu đó trực tiếp nói một tiếng tạm biệt với cô, sau đó liền cúp điện thoại.

Tựa vào. . .

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn màn hình điện thoại di động chính mình, hình ảnh biểu hiện đối phương đã gác máy, chỉ cảm thấy người này thật là không có nhân tính.

Nhưng mà sau một giây di động của cô lại vang lên, hơn nữa bây giờ điện thoại là Trình Chi Ngôn gọi tới.

Trong lòng Tiểu Thỏ một trận kích động, vội vàng tiếp điện thoại.

“Uy, anh nước chanh? ?”

“Tiểu Thỏ.” Bên kia điện thoại truyền đến thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp mà ôn nhu, “Buổi chiều nhận lớp rồi sao?”

“Nhận lớp rồi, ngay cả cơm tối em cũng ăn rồi.” Tiểu Thỏ cười hì hì hướng tới Trình Chi Ngôn bên kia điện thoại nói: “Anh a, có đi ăn cơm hay không a.”

“Lúc này đang ở trên đường đi khách sạn.” Trình Chi Ngôn cười cười, nắm tay lái trong tay, quẹo khúc quanh, sau đó tiếp tục hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Thật sự không định cùng anh cơm sao? ?”

“Không được. . . Sáu giờ buổi sáng ngày mai em liền muốn bắt đầu huấn luyện quân sự rồi.” Tiểu Thỏ suy nghĩ đến ngày mai huấn luyện quân sự liền cảm thấy một cái đầu biến thành hai cái, “Anh nước chanh, mình anh đi thôi, uống ít chút rượu, buổi tối trở về chú ý an toàn.”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn nhàn nhạt lên tiếng, sau đó tựa hồ là hướng tới điện thoại nở nụ cười một phen, sau đó thấp giọng nói: “Buổi tối sau khi trở về. . . Chỉ còn lại một mình anh rồi hả ? ?”

“ . . . ”

Một mình một phòng??

Anh nói được thiệt thòi như vậy....

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 742

Chương 744. Bảng son siêu cấp lớn 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m, vậy anh trông coi tốt đi, nghìn vạn lần không nên suy nghĩ bậy bạ, biết không??” Tiểu Thỏ nhin không được hướng tới bên kia điện thoại cười hi hi nói: “Chờ em có thời gian liền đi sùng hạnh anh.”

Trình Chi Ngôn nghe được những lời này của cô, lại cười cười, sau đó thấp giọng nói: “Được, không thềm nghe em nói nữa, anh sắp đến chỗ, chính em ngoan chơi một hồi đi.”

“Được.”

Tiểu Thỏ lên tiếng liền cúp điện thoại.

Uh`m.... Ngày đầu tiên khai giảng a.....

Tiểu Thỏ nắm điện thoại nghĩ nghĩ, đang chuẩn bị trở về phòng ngủ chuông điện thoại di động vậy mà lại vang lên.

Ta đi. . .

Lần này là ai a, như thế nào điện thoại tiếp theo một cái, thời gian đều đã chuẩn như thế a?

Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến cúi đầu hướng tới di động trong tay mình nhìn thoáng qua, phía trên biểu hiện một cái dây số xa lạ.

Nhưng là số điện thoại di động thuộc về Nam Kinh.

Um . .

Chẳng lẽ là thầy giáo hoặc là bạn học?

Tiểu Thỏ chần chờ một phen, vẫn lại là tiếp điện thoại.

“Uy, Bạch Tiểu Thỏ.” Bên kia điện thoại một cái giọng nam rất êm tai vang lên, hơn nữa đối phương còn chuẩn xác không có lầm kêu tên Tiểu Thỏ.

“Ách. . . Là tôi, cậu là??” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, sau đó hướng tới bên kia điện thoại không phải cực kỳ xác định hỏi một tiếng.

Sau đó, cô liền nghe được trong điện thoại một mảnh trầm mặc.

Sau một lúc lâu, cái giọng nam dễ nghe kia vô cùng bình tĩnh phun ra hai chữ tới: “Là tôi.”

Là tôi? ?

Ta đi. . .

Tôi là ai? ?

Tiểu Thỏ nhin không được lại là đầu đầy hắc tuyến, cô đưa tay lau mồ hôi trên trán, thanh âm yếu ớt hướng tới bên kia điện thoại hỏi: “Cái kia. . . Xấu hổ a. . . Tôi không có lưu số điện thoại cậu, cậu.... Rốt cuộc là ai a? ?”

Trong điện thoại lại là hai giây trầm mặc.

Trong lòng Tiểu Thỏ đang không yên liền nghe được trong điện thoại thân nhiên nói: “Cận Mặc.”

Cận Mặc? ?

Lớp trưởng??

Tiểu Thỏ nghĩ nghĩ, trách không được mới vừa nhìn cái dây số này cảm thấy có phần nhìn quen mắt a, thì ra vừa rồi phía trước bức giảng thầy giáo hai người bọn họ viết số điện thoại, cô liếc số di động của cậu ta, chỉ là lúc ấy cầm trong tay gì đó hơi nhiều, cô không có đem dây số lưu trong di động mà thôi, bất quá nói đi nói lại, cái tờ giấy viết số điện thoại di động Cận Mặc kia. . . Hẳn là còn đang tại trên bàn ký túc xá cô đi? ?

“Ách. . . Ha ha ha. . . Lớp trưởng a, xấu hổ a, tớ vừa mới ăn xong cơm tối, dây số của cậu tớ còn chưa kịp lưu a.” Tiểu Thỏ vô cùng xấu hổ hướng tới anh giải thích một phen sau đó thấp giọng hỏi: “Cái kia....Cậu tìm tớ có chuyện gì sao? ?”

“Uh'm, tôi ở cửa ký túc xá cậu, có cái đưa cho cậu.” Thanh âm Cận Mặc từ trong điện thoại nghe qua tựa hồ không có lạnh như bản nhân anh vậy.

Tiểu Thỏ vừa nghĩ như vậy, vừa gật đầu nói: “A..., được, hiện tại tớ ra đây, cậu chờ một chút a.”

“Được.”

Trong điện thoại, Cận Mặc vô cùng nói xong cái chữ ngắn gọn này liền trực tiếp cắt đứt rồi.

Ách. . .

Này gác điện thoại thật đúng là quyết đoán rõ ràng a. . .

Tiểu Thỏ nhìn chính mình di động, nhìn không được lắc lắc đầu, sau đó kéo cánh cửa ban công ra, đi ra ngoài.

“Ai, Tiểu Thỏ, cậu muốn đi đâu a? ?” Trang Manh Manh thấy Tiểu Thỏ muốn hướng bên ngoài ký túc xá đi liền mở miệng hướng tới cô hỏi một câu.

“Tớ đi cửa ký túc xá lấy đồ.” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, thuận miệng trả lời, dù sao chính cô cũng không biết rốt cuộc muốn lấy cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 743

Chương 745. Bể son siêu cấp lớn 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Vậy lúc cậu trở về có thể thuận tiện mang chút khoai tây chiên cho tớ hay không??” Trang Manh Manh vội vàng đem phiếu ăn cơm chính mình đưa cho Tiểu Thỏ nói: “Tớ muốn vị cà chua.”

“Tớ cũng cần phải!!” Chu Đậu Đậu thuận tay đem phiếu ăn cơm chính mình cũng nhét vào trong tay Tiểu Thỏ nói: “Tớ cũng cần phải có, nhưng mà hương vị gì đều được, cho tớ ba gói.”

“Đều đã đã trễ thế này, lại còn ăn khoai tây chiên, các cậu sẽ không sợ béo phì sao? ?” Dương Tuyết Cần đầu đầy hắc tuyến địa nhìn các cô, nhỏ giọng lầu bầu nói.

“Không có việc gì, không ăn no rồi, buổi sáng ngày mai làm sao có khí lực huấn luyện quân sự a.” Trang Manh Manh vung tay lên, hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Được rồi, mau đi thôi.”

“A.... .”

Tiểu Thỏ cầm trong tay hai tấm phiếu ăn cơm, quay đầu nhìn Dương Tuyết Cần một cái, nghĩ nghĩ vẫn lại là mở miệng hỏi: “Tuyết Cần, cậu muốn tớ mang chút gì giúp cậu không??”

“Cho tớ túi hạt dưa, túi lớn!” Mặc dù ngoài miệng nói buổi tối ăn cái gì sẽ béo, nhưng Dương Tuyết Cần vẫn lại là vô cùng rõ ràng đem phiếu ăn cơm chính mình cũng nhét vào trong tay Tiểu Thỏ.

“Được rồi!”

Tiểu Thỏ gật gật đầu, cầm ba phiếu ăn com ra ngoài.

Đến chỗ cửa ký túc xá, cô liếc thấy Cận Mặc đang đứng ở dưới tàng cây.

Cô nhớ rõ, ngày hôm qua anh nước chanh cũng là đứng ở dưới gốc cây kia.

Lúc ấy thời tiết tốt, trời cực kỳ xanh, mây trắng, anh nước chanh mặc áo somi trắng đứng dưới tàng cây, trên khuôn mặt thanh tú mang theo một tia ý cười ôn nhu nhìn cô.

Trong nháy mắt đó, liền để cho cô cảm thấy toàn bộ thế giới đều đã hòa tan rồi.

Nhưng mà hôm nay. . .

Cận Mặc mặc toàn thân T-shirt màu đen, đứng dưới tàng cây, cũng chờ cô ra ngoài.

Mặt trời đã xuống núi, chân trời chỉ còn lại ửng đỏ, không trung một đám mây đều không có, ánh sáng màu quất chiếu rọi trên mặt anh hình dáng rõ ràng, nhuộm lên một tầng nhàn nhạt màu vàng cho anh, mà đôi mắt sâu thẳm không mang theo một tia nhiệt độ hướng tới cô nhìn qua.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy. . .

Ách. . .

Giống như toàn bộ thế giới đều đã kết băng rồi. . .

Rõ ràng vẫn lại là tháng chín, rõ ràng vẫn lại là thời tiết mặc ngắn tay. . .

Cô như thế nào liền có một loại cảm giác không hiểu ra sao muốn run lên a...

“Cái kia. . . Lớp trưởng, tìm tở có chuyện gì?” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, vẫn lại là rất nhanh chạy đến bên cạnh Cận Mặc, cố gắng tạo khuôn mặt tươi tắn hướng tới anh hỏi.

“Cái này, bảng điều tra tình huống bạn học, vừa rồi họp lớp thầy giáo Hứa đã quên phát ra.” Cận Mặc vừa nói vừa cầm một xấp giấy trong tay giấy đưa cho cô nói: “Cậu lấy đi về cho nữ sinh lớp học điền một phen, buổi tối liền phải nộp.”

“Hiện tại? ?” Tiểu Thỏ cúi đầu, nhìn lướt qua bảng trong tay, nội dung phía trên hoàn hảo không phải phi thường nhiều.

“Uh~m.” Cận Mặc gật gật đầu, sau đó ánh mắt liền nhìn chăm chăm Tiểu Thỏ như vậy.

Tiểu Thỏ nhìn thoáng qua bảng trong tay, cũng ngẩng đầu lên nhìn Cận Mặc, cho rằng anh còn có cái gì nói với chính mình.

Hai người bọn họ liền nhìn ba bốn lần nhau như vậy, Cận Mặc hướng tới cô nhú mày nói: “Cậu còn đứng ở chỗ này làm gì? ? Trở về cho nhóm người điền bảng a.”

“Ách. . . A? ?” Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, nhìn bộ dáng trên mặt Cận Mặc không chút thay đổi, nhin không được mở miệng hỏi: “Vậy còn cậu? ?”

“Tớ đứng ở chỗ này chờ cậu, nhanh lên.” Cận Mặc lại hướng tới cô thúc giục một tiếng, một đôi lông mi hơi hơi nhăn lại nhìn cô.

“A.... . . Được.... Tớ đi!!” Tiểu Thỏ gật gật đầu, cầm bảng lại hướng tới trong ký túc xá chạy vội.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 744

Chương 746. Chính xác đến gần

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nữ sinh lớp học Tiểu Thỏ tổng cộng mười một người, phân ba căn ký túc xá.

Ba căn ký túc xá vừa lúc song song kề cùng một chỗ.

Tiểu Thỏ vào ký túc xá, trước đem bảng trong tay chia người cái khác căn ký túc xá khác xong, lúc này mới hướng tới bên trong cùng hành lang nơi mình ở đi tới.

Mở cửa, Trang Manh Manh liền vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Tiểu Thỏ nói: “Ài? Cậu mua xong nhanh như vậy trở lại? Ăn a? ? Ở đâu? ?”

“Còn chưa có đi mua a. . .” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn các cô, sau đó cầm bốn tấm biểu còn lại trong tay lần lượt đặt ở trên bàn các cô nói: “Tôi tới tới, điền bảng biểu, điền xong tớ còn phải nhanh giao cho lớp trưởng.

“Cái biểu gì? ?” Chu Đậu Đậu tiếp nhận biểu trong tay Tiểu Thỏ, nhìn thoáng qua, phía trên là điều tra tình huống gia đình học sinh.

“Điền đi, viết xong nhanh cho tớ.” Tiểu Thỏ vừa nói vừa cầm biểu trong tay mình ngồi xuống trước mặt cái bàn, sau đó lục ra một bút màu đen, hí hục viết.

“Được rồi. . .”

Ba người khác ký túc xá cô cũng đều lập tức lục bút ra.

Trong khoảng thời gian ngắn toàn bộ căn ký túc xá an tĩnh chỉ có thể nghe được tiếng ngòi bút tiếp xúc mặt giấy.

Đại khái năm phút đồng hồ sau đó, Dương Tuyết Cần là người thứ nhất đem biểu đưa cho Tiểu Thỏ.

“Điền xong!” Dương Tuyết Cần đem bút trong tay ném đi, tiếp tục vui đầu xem tiểu thuyết trên điện thoại di động.

“Tớ cũng xong rồi.” Chu Đậu Đậu là người thứ hai điền xong.

“Đợi tớ lát nữa, lập tức liền xong.” Trang Manh Manh thấy các cô đều đã điền xong, vội vàng hướng tới Tiểu Thỏ nói một tiếng, sau đó không một lát sau, liền đem biểu trong tay mình cũng đưa tới trong tay Tiểu Thỏ.

“Tốt.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, đem biểu bốn người ký túc xá chính mình cất kỹ, đứng dậy định đi cái ký túc xá khác thu biểu.

“Tiểu Thỏ.” Mắt thấy Tiểu Thỏ muốn đi ra ký túc xá, Trang Manh Manh vội vàng hô cô một tiếng.

“Uh`m? ?” Tiểu Thỏ quay đầu, vẻ mặt nghi hoặc nhìn cô.

“Nhớ rõ mang đồ ăn trở về cho chúng ta!” Trang Manh Manh hướng tới Tiểu Thỏ cười hắc hắc, nhắc nhở cô nói.

“Được, tớ biết rõ.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, liền đi ký túc xá cách vách thu biểu.

Chỉ chốc lát sau trong tay cô liền cầm mười một tấm biểu cất kỹ, lại đi ra ngoài.

Dưới đại thụ bên ngoài ký túc xá, Cận Mặc vẫn đứng ở nơi đó như cũ, chỉ là cúi đầu cầm di động trong tay, đang bấm cái gì đó.

“Lớp trưởng, biểu đều đã điền xong.” Tiểu Thỏ đi đến trước mặt Cận Mặc, đem biểu trong tay mình đưa tới trong tay anh thuận tiện hô anh một tiếng.

Cận Mặc ngẩng đầu lên, đưa điện thoại di động cất trong túi áo mình, sau đó tiếp nhận biểu trong tay Tiểu Thỏ, vừa lật chuyển vừa thuận miệng nói: “Bạch Tiểu Thỏ, cậu có thể không cần gọi tôi lớp trưởng hay không?”

“A? ?” Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, ngẩng đầu lên, đôi mắt ngập nước nhìn anh.

“Trừ phi cậu không ngại mỗi lần tớ nhìn cậu, tớ cũng gọi cậu bí thư chi bộ.” Ánh mắt Cận Mặc nhìn lướt qua biểu ở trong tay, sau đó ánh mắt thẳng tắp nhìn Tiểu Thỏ.

“Ách. . . Cái này. . .” Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng, hướng tới Cận Mặc xấu hổ cười cười nói: “Về sau tớ liền kêu cậu Cận Mặc đi.”

“Uh`m.” Cận Mặc gật gật đầu, sau đó ngón tay cầm biểu trong tay Tiểu Thỏ, thanh âm lãnh đạm hướng tới cô nói: “Bạch Tiểu Thỏ, nơi này cậu có một cái không có điền.”

“ . . . ”

Tiểu Thỏ đi tới gần, nhìn thoáng qua biểu trong tay anh, một cột cha kia, cô không không có viết.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 745

Chương 747. Chính xác đến gần 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Đã quên viết? ?” Ánh mắt Cận Mặc thâm thúy nhìn cô, thuận miệng hỏi.

“Không phải. . .” Tiểu Thỏ giật giật khóe miệng, trầm mặc một phen, sau đó thấp giọng nói: “Ba tở. . . Qua đời. . .”

Mặc dù đã là chuyện thật lâu thật lâu trước kia, nhưng mà lúc nói ra vẫn lại là nhin không được có chút đau lòng.

Đã nhiều năm như vậy, trí nhớ cô với ba ba đã có chút mơ hồ rồi.

Lại cô đơn nhớ rõ cảnh vào đông sáng xưa kia, ông mặc quân trang mặt mỉm cười đi nhanh hướng tới chính mình đi tới.

Đại khái là không ngờ rằng Tiểu Thỏ sẽ trả lời chính mình như vậy, biểu tình trên mặt Cận Mặc hơi run sợ một phen, sau đó lại trầm mặc không nói.

Tiểu Thỏ thấy anh lại không nói, chần chờ một phen, nhỏ giọng hỏi: “Cái kia. . . Còn có chuyện khác sao?”

“Không có.” Cận Mặc nhìn cô một cái, cảm lấy xấp biểu trong tay kia, xoay người liền hướng phương hướng chỗ mình ở bỏ đi.

Khoảng cách ký túc xá nam sinh lớp bọn họ cùng ký túc xá nữ sinh cũng không phải rất xa, chẳng qua ký túc xá nữ sinh ở trên sườn núi, ký túc xá nam sinh ở dưới sườn núi.

Mà siêu thị nhỏ ngay đối diện ký túc xá nam sinh lớp bọn họ.

Tiểu Thỏ chần chờ một phen, yên lặng theo sát phía sau Cận Mặc, hướng tới dưới sườn núi đi.

Cận Mặc đi tới hai bước, cảm giác được Tiểu Thỏ đi theo sau lưng mình liền ngừng lại, quay đầu lại nhìn cô, thuận miệng nói: “Còn có việc? ?”

“Ách. . . Không có, kia, tở chính là đi siêu thị mua chút đồ ăn.” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ nhìn anh, thanh âm yếu ớt nói.

“A...” Cận Mặc gật gật đầu, ánh mắt lại nhìn Tiểu Thỏ một cái, thuận miệng nói: “Vậy cùng nhau đi thôi.”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ sững sốt một phen, sau đó dưới ánh mắt bức người của anh, kiên trì đi đến bên cạnh anh.

Cận Mặc chờ cô đi đến bên cạnh mình, liền tiếp tục cất bước đi về phía trước rồi.

Tiểu Thỏ đuổi kịp.

Hai người một đường đều đã không nói gì.

Cái không khí này. . . Thật sự hảo kỳ quái a. . .

Tiểu Thỏ đi ở bên cạnh Cận Mặc, đầu óc rất nhanh xoay xoay suy nghĩ tìm chút đề tài tùy tiện tán gẫu cùng anh, tốt xấu cũng có thể để cho không khí không xấu hổ như vậy a.

Vì thế. . .

Tiểu Thỏ chuẩn bị một phen, hướng tới Cận Mặc mở miệng nhỏ giọng nói: “Cái kia. . . Cậu cũng là người Giang Tô sao? ?”

“Uh`m.” Cận Mặc gật gật đầu.

“... Vậy cậu là người ở nơi nào Giang Tô a? ?” Tiểu Thỏ tiếp tục kiên trì nói chuyện phiếm cùng anh.

“Tô Châu.”

“... Ha ha ha, Tô Châu là cái địa phương tốt, Nhân Kiệt Địa Linh (người giỏi đất thiêng), còn sản xuất ra tơ lụa cùng mỹ nữ.” Tiểu Thỏ cười gượng một tiếng tiếp tục tìm đề tài cùng anh.

“Uh`m.” Cận Mặc tiếp tục gật đầu.

“...”

Tiểu Thỏ đột nhiên cảm thấy nói chuyện phiếm cùng anh quá khó.... Lời này rõ ràng tiến hành không xong a! !

Bất quá có lẽ người ta cũng không thể nào muốn cùng cô nói chuyện phiếm đi. . .

Nghĩ như vậy, Tiểu Thỏ lập tức ngoan ngoãn ngậm miệng không nói.

Lại đi tới một hồi, Cận Mặc đột nhiên quay đầu nhìn cô hỏi: “Cậu như thế nào không nói? ?”

“ . . . ”

Tiểu Thỏ chớp đôi mắt ngập nước, một bộ dáng ra vẻ vô tội nhìn anh.

Đại ca, tôi ngược lại là muốn tiếp tục nói chuyện với anh a! !

Nhưng mà mỗi một câu tôi nói, anh cơ bản đều là lấy kết cục “Uh`m”, tôi đã trả lời không vượt qua hai chữ, anh làm cho người ta như thế nào tiếp tục cùng nói chuyện phiếm người a. . .

Đại khái là ý tứ khiển trách trong ánh mắt cô quá mức rõ ràng, Cận Mặc có chút không được tự nhiên nhìn cô một cái, sau đó thanh âm trầm thấp nói: “Thật xin lỗi, tớ không phải rất biết nói chuyện phiếm cùng nữ sinh.”

“Ha ha ha. . . Không có việc gì, tớ cũng không phải rất biết nói chuyện phiếm cùng nam sinh. . .” Tiểu Thỏ tiếp tục xấu hổ cười cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 746

Chương 748. Chính xác đến gần 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m” Cận Mặc nhìn cô, gật gật đầu, tiếp tục đi về phía trước.

Tiểu Thỏ yên lặng đi ở bên cạnh anh, tiếp tục bảo trì trầm mặc.

Rõ ràng lộ trình chỉ có ngắn ngủi vài phút, Tiểu Thỏ lại cảm thấy quả thực là sống một ngày bằng một năm.

Rất không dễ dàng đến chỗ siêu thị nhỏ đối diện ký túc xá nam sinh, Tiểu Thỏ khẩn trương hướng tới Cận Mặc phát phát tay, nói một tiếng “Tạm biệt”, tiếp theo liền trực tiếp chui vào siêu thị.

Cận Mặc nhìn cô một cái, xoay người trở về chỗ ở chính mình.

Ở trong siêu thị mua thứ tốt xong, Tiểu Thỏ mang theo một túi ni lông tràn đầy đồ ăn, lấy tốc độ như bay liều mạng chạy trở về ký túc xá chính mình.

Ba cái gia hỏa ký túc xá gào khóc đòi ăn, nhìn thấy Tiểu Thỏ mang theo túi tiến vào, hống lên, nhảy mất liền chia cắt đồ ăn trong gói to.

Tiểu Thỏ trở lại trước mặt chỗ ngồi chính mình, cầm một gói khoai tây chiên còn sót lại, ngồi xuống.

“Tiểu Thỏ! !” Trang Manh Manh nhìn cô ngồi xuống, đột nhiên mở miệng hô cô một tiếng.

“Uh`m? ?” Tiểu Thỏ quay đầu lại nhìn cô.

“ Có phải Cận Mặc lớp trưởng vừa mới gọi điện thoại gọi cậu ra ngoài lấy biểu hay không a? ?” Trang Manh Manh vẻ mặt cười xấu xa nhìn cô nói: “Mau, mau đem số điện thoại đi động lớp trưởng chia sẻ cho chúng ta.”

“A..., chờ tớ xem một phen a.” Tiểu Thỏ từ trong túi áo lấy điện thoại cầm tay ra, lật đến dãy số vừa rồi gọi tới kia, sau đó đưa cho Trang Manh Manh.

Chu Đậu Đậu cùng Dương Tuyết Càn lập tức đều đã bu lại, nhao nhao lấy điện thoại cầm tay ra đem dãy số Cận Mặc lưu lại.

“Làm gì? ? Các cậu đều đã nhìn tới anh a?” Tiểu Thỏ mở khoai tây chiên kia ra, trong mắt nghi hoặc nhìn các cô.

“Lớp trưởng đẹp trai như vậy, đương nhiên muốn đùa giỡn a.” Trang Manh Manh đem dãy số nhớ cho kĩ, đem đi động Tiểu Thỏ trả lại cho cô, sau đó hừ hống cười nói: “Ai, cái này thôi, mọi người nếu như đều đã nhìn tới lớp trưởng mà nói, chúng ta đây liền dựa vào bản sự riêng, xem cuối cùng rốt cuộc hoa lạc nhà ai rồi.”

“...” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến.

“Uh m... Tớ tới suy nghĩ một chút a, gửi tin nhắn gì cho lớp trưởng tốt a....” Trang Manh Manh vừa nói nghiêng suy nghĩ nghiêm túc vấn đề này.

Tiểu Thỏ lại quay đầu nhìn Chu Đậu Đậu cùng Dương Tuyết Cần, hai người các cô cũng đang ôm ấp di động nghiêm túc suy nghĩ.

...

Được rồi.

Tiểu Thỏ cầm di động của mình lại bọc vào trong túi, sau đó đem Laptop chính mình ra, chuẩn bị xem phim.

“Tiểu Thỏ, cậu không có hứng thú với lớp trưởng sao? ?” Trang Manh Manh thấy cô vẻ mặt không sao cả, nhin không được hướng tới cô hỏi.

“Cận Mặc a...” Tiểu Thỏ nghe được câu hỏi của cô hơi run sợ một phen, nhớ lại đối thoại vừa rồi của anh, nhin không được đầu đầy hắc tuyến nói: “Cùng anh nói chuyện phiếm... Không phải cực kỳ dễ dàng...”

“Cậu làm sao mà biết? ?”

“Cậu thử xem liền biết.” Tiểu Thỏ nhún nhún vai, tiếp tục mở máy tính.

Hai mươi phút sau.

Trang Manh Manh vẻ mặt buồn bực nhìn Tiểu Thỏ nói: “A a a a ! Cậu nói vì sao anh không trả lời tin nhắn tớ?”

“Anh cũng không trả lời tin nhắn tớ!”

“Cũng không có trả lời tớ!”

Chu Đậu Đậu cùng Dương Tuyết Cần cùng lúc nói ra.

Tiểu Thỏ đang xem phim quay đầu nhìn các cô, “Toàn bộ các cậu gửi tin nhắn cho cậu ta rồi hả ?”

“Đúng a.” Ba người kia cùng lúc nói ra.

“Vậy có lẽ người ta không thấy điện thoại di động.” Tiểu Thỏ nhún vai nói.

“Không được!” Trang Manh Manh đi đến bên cạnh Tiểu Thỏ, đem di động của cô từ trên bàn cầm lên, buồn bực nói: “Tớ muốn dùng di động của cậu gửi tin nhắn.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 747

Chương 749. Chính xác đến gần 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Gửi tin nhắn gì?” Tiểu Thỏ sừng sốt, theo bản năng ngẩng đầu nhìn Trang Manh Manh.

“Tớ muốn....” Trang Manh Manh cầm di động Tiểu Thỏ đứng ở bên cạnh cô, cẩn thận suy nghĩ một phen, sau đó hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Liền gửi lớp trưởng xin hỏi cậu chòm sao gì, như thế nào?”

“...” Tiểu Thỏ nhất thời đầu đầy hắc tuyến.

Đại tỷ, người thật sự không phải tại nói đùa ta sao? ?

“Cứ như vậy đi, ai nha, vừa rồi chúng ta gửi cơ bản đều là một loại vấn đề sao, ví dụ như cậu chòm sao gì, sinh nhật a tháng mấy, cậu chưa đi chỗ nào du lịch.” Trang Manh Manh cúi đầu, ngón tay vừa bấm trên di động Tiểu Thỏ, vừa thuận miệng tiếp tục nói: “Dù sao đối với người đến không quá hay nói, loại đề tài này, dưới tình huống bình thường đều là sẽ không tẻ ngắt. Hơn nữa, dù sao cậu lại không có gì tà niệm với lớp trưởng, liền xem như là cho chúng ta phúc lợi.”

“ . . . ”

Tiểu Thỏ có chút bất đắc dĩ nhìn cô, ngẫm lại lấy tính cách Cận Mặc, ngay cả mặt đối mặt nói chuyện đều đã chỉ biết trả lời một cái chữ “Uh”m”, đối mặt loại tin nhắn nhằm chán quấy rầy này, anh khẳng định là xem qua liền xóa bỏ.

Trang Manh Manh dừng di động Tiểu Thỏ đem cái tin nhắn kia gửi, sau một lúc lâu cũng không thu đến cái tin nhắn trả lời gì.

Chu Đậu Đậu cùng Dương Tuyết Cần trông mong nhìn chăm chăm hai cô rất lâu, sau đó thờ dài một hơi nói: “Lớp trưởng thật đúng là lãnh khốc vô tình a. . . Ai. . . ”

Tiểu Thỏ các nàng ba người các cô về mặt thất vọng nhìn không được bật cười.

“Coi như quên đi, trả lại điện thoại di động cho cậu, tớ còn là đi đem quần áo quân sự ngày mai mặc giặt một phen.” Trang Manh Manh mắt thấy để cho Cận Mặc trả lời tin nhắn là cái gì hi vọng, vì thế liền đem di động Tiểu Thỏ lại nhét cho cô, xoay người hướng tới phương hướng bồn rửa tay đi.

Tiểu Thỏ bất đắc địa nhún vai, tiếp nhận qua di động, tiếp tục xem phim.

Nhìn một hồi lâu, giặt quần áo xong, Trang Manh Manh liền bụng chầu giặt quần áo đi trở về, cô đem chậu lấy đến trên ban công đem quần áo giặt sạch phơi, nhìn nhìn ba người trong ký túc xá kỳ quái nói: “Các cậu không đi quần áo quân sự ngày mai muốn mặc giặt một phen sao? ?”

“Chúng ta xem phim xong liền giặt.” Phim Tiểu Thỏ xem cũng còn lại 20 phút cuối cùng, cô vừa nhìn vừa thuận miệng trả lời một câu.

“Tớ xem hết chương này liền đi.”

“Tớ xem xong tập hoạt hình này liền đi.”

Chu Đậu Đậu cùng Dương Tuyết Cần cùng lúc nói ra trả lời.

“Được rồi. . . ” Trang Manh Manh lại thờ dài một hơi, đi trở về trên chỗ ngồi của mình, tiếp tục đọc sách rồi.

Di động Tiểu Thỏ để ở trên bàn đột nhiên chấn động hai lần.

Uh`m? ? Có tin nhắn?

Tiểu Thỏ thuận tay đưa điện thoại di động cầm tới, cúi đầu nhìn thoáng qua, thực ra là Cận Mặc trả lời tin nhắn, phía trên chỉ có ba chữ ngắn ngủn “Chòm sao Ma Yết”.

Cái này. . . Thật đúng là đơn giản thô bạo a. . .

Tiểu Thỏ nhìn ba chữ kia chần chờ một lúc lâu, sau đó quay đầu nhìn về Trang Manh Manh các cô hỏi: “Cái kia. . . Lớp trưởng trả lời tin nhắn của các cậu sao? ?”

“Không có a. . . ”

Chu Đậu Đậu nhìn thoáng qua di động của mình, hộp thư rỗng tuếch, cái gì đều không có.

“Không trả lời.” Dương Tuyết Cần cũng nhìn thoáng qua di động của mình.

Trang Manh Manh đầy cõi lòng chờ đợi nhìn xuống di động, sau đó về mặt thất vọng để xuống.

“Ài? ? Tiểu Thỏ, cậu hỏi vấn đề này làm gì a?? Chẳng lẽ lớp trưởng trả lời cậu rồi hả ? ?” Trang Manh Manh nhất thời về mặt bất quá nhìn Tiểu Thỏ hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 748

Chương 750. Chính xác đến gần 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Ách. . . Không có a. . . ” Tiểu Thỏ khẩn trương đưa điện thoại di động lật chuyển tới, màn hình hướng xuống ở trên bàn, sau đó hướng tới các cô cười giọng một tiếng nói: “Tớ chính là sắp xem xong phim rồi, thuận miệng hỏi một câu.... Thời gian dài như vậy không trả lời phỏng chừng là không trả lời.”

“Ai . .”

Người ký túc xá cô thở dài một tiếng.

Tiểu Thỏ quay đầu lại, nhìn ba chữ “Chòm sao Ma Yết” trên màn hình điện thoại di động nhất thời có một loại cảm giác dở khóc dở cười.

Lớp trưởng vậy mà chỉ trả lời tin nhắn một mình cô.... Có phải cô nên là cảm thấy vinh hạnh hay không??

Nhưng mà mặc dù hiểu biết với anh không nhiều lắm, Tiểu Thỏ cảm thấy nếu như hỏi lên, anh đại khái sẽ mặt không chút thay đổi trả lời nói “A..., bởi vì những cái đây số xa lạ này tôi đều đã không biết.”

Cái tin nhắn kia rốt cuộc cô muốn trả lời hay không a??

Ngay tại lúc Tiểu Thỏ xoắn xuýt vấn đề tin nhắn di động của cô lại chần động một cái.

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn thoáng qua điện thoại di động, lại còn là Cận Mặc gửi tin nhắn: Cậu là chòm sao Kim Ngưu?

Ai? ?

Tiểu Thỏ hơi run sợ một phen, sau đó trả lời một cái: Làm sao mà cậu biết được??

Sau một lát tin nhắn Cận Mặc lại tới: Bảng tư liệu cậu viết sinh nhật.

Cái này. . .

Bỗng nhiên Tiểu Thỏ cảm giác xấu hổ.

Kế tiếp cô nên trả lời cái gì a? ?

Như thế nào giống như mỗi lần nói chuyện với anh đều phải vắt hết óc muốn nói cái gì, người này tựa hồ có một loại khí chất hủy diệt đề tài a.

May mà Tiểu Thỏ không có xoắn xuýt bao lâu, tin nhắn Cận Mặc lại tới đây: Không có gì chuyện mà nói, tớ đi giặt quần áo.

Tiểu Thỏ nhất thời như lấy được đại xá, rất nhanh đáp lại một câu: Không có việc gì, không có việc gì, cậu mau đi thôi.

Tin nhắn này gửi đi, di động của cô liền không còn có chần động.

Từ trước đến nay Cận Mặc hẳn là đi giặt quần áo rồi.

Tiểu Thỏ thở ra một hơi.

Thật là đáng sợ. . .

Nói với anh mấy câu thật sự là không dễ dàng a. . .

Nghĩ tới tương lai bốn năm đều phải cùng người này hợp tác, Tiểu Thỏ bắt đầu cảm thấy chính mình đã đau đầu rồi.

Xem xong phim Tiểu Thỏ liền cầm quần áo quần sự chính mình cũng đi bồn rửa tay bên kia giặt sạch.

Chờ cô giặt quần áo lại phơi xong, đã là hơn chín giờ buổi tối rồi.

Tiểu Thỏ xoa xoa eo chính mình, đêm qua thêm buổi sáng hôm nay cô bị Trình Chi Ngôn tàn phá eo nhỏ a, vừa rồi bắt quá là ở bồn rửa tay bên kia khom lưng giặt sạch quần áo một hồi liền lại là từng đợt đau đớn.

Trình Chi Ngôn cái gia hỏa kia! !

Cầm - thú! ! Sắc - lang! ! Lưu - mạnh! !

Lúc Tiểu Thỏ đang ở trong lòng ba trăm sáu mươi độ vòn quanh góc chết an ủi Trình Chi Ngôn, di động của cô vậy mà lại vang lên.

Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến.

Tiểu Thỏ chẳng qua mới vừa ở trong lòng thân thiết thăm hỏi Trình Chi Ngôn một phen, người này vậy mà liền trực tiếp gọi điện thoại tới đây rồi.

“Uy, anh nước chanh? ?” Tiểu Thỏ đem điện thoại tiếp, đặt ở bên tai, trong thanh âm hơi một tia chột dạ hướng tới anh cúi đầu hô một tiếng.

“Tiểu Thỏ, đang làm gì a??” Thanh âm Trình Chi Ngôn trầm thấp mà dồi dào từ tính nhất thời từ trong điện thoại truyền tới.

“Vừa đem quần áo huấn luyện quân sự giặt xong.” Tiểu Thỏ lấy di động lại hướng tới ban công đi tới nói: “Các anh ăn xong cơm tối sao? .?”

“Uh`m.” Trình Chi Ngôn cúi đầu lên tiếng, bên kia điện thoại vang lên một trận tiếng cái chìa khóa mở cửa, ngay sau đó cô liền nghe được anh tiếp tục nói: “Anh đã về đến nhà rồi.”

“Vậy sao, vậy là tốt rồi.” “Tiểu Thỏ.” Trình Chi Ngôn nhìn gian phòng bố trí tốt không bao lâu trước mắt, cúi đầu lại hô cô một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 749

Chương 751. Huấn luyện quân sự gian khổ

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m? .?” Tiểu Thỏ nghe thanh âm anh trầm thấp từ trong loa truyền tới, nhẹ nhàng mà lên tiếng.

“Nhớ em rồi.”

Trình Chi Ngôn giống như là trầm thấp nói lời vô nghĩa, hướng tới bên kia điện thoại nói.

Tiểu Thỏ lập tức liền giặt mình.

Trong nháy mắt đó, liền giống như ánh mặt trời ba tháng sáng lạn, một cây Hải Đường nhỏ nhẹ lặng im nỏ rộ trong không khí.

Từ nhỏ đến lớn, Trình Chi Ngôn cơ hồ cũng không nói cái lời ngon tiếng ngọt gì cùng cô, đến nỗi “Anh yêu em”, “Anh nhớ em” linh tinh mà nói, lại càng cho tới bây giờ đều không có đề cập qua.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy lúc cô nghe được ba chữ kia, một trái tim nhỏ phù phù, phù phù đập hết sức lợi hại,

“Uh`m. . .” Cô cúi đầu trả lời một tiếng, trong lòng nhưng là ức chế nhảy nhót không nổi.

Trình Chi Ngôn đi vào gian phòng, tiện tay đem cà- vạt trên cổ áo áo somi kéo, vút đến trên ghế sofa, sau đó lấy di động đi vào phòng bếp, từ bên trong bình nước rót một chén nước ra, vừa uống vừa nói: “Em a, nhớ anh không?”

“...”

Tiểu Thỏ bĩu môi, đưa tay sờ sờ eo, còn đang chưa xót đau đớn của chính mình, hướng tới Trình Chi Ngôn nổi giận nói: “Không nhớ, một chút cũng không nhớ.”

Sau đó, cô liền nghe được Trình Chi Ngôn bên kia điện thoại nhẹ nhàng bật cười.

“Vì sao?”

“Người nào làm hại em cả ngày đều đã eo mỗi lưng đau.” Tiểu Thỏ quay đầu nhìn thoáng qua bên trong phòng ngủ, mấy người ký túc xá chính mình kia đang từng người làm chuyện từng người, liền đề thấp thanh âm nhỏ giọng hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

“Uh`m. . .”

Trình Chi Ngôn nghe được những lời này của cô, cười đến càng thêm lợi hại rồi.

“Không cho cười.” Tiểu Thỏ có chút rầu rĩ hướng tới anh nói.

“Được.” Trình Chi Ngôn rất không dễ dàng thu lại tươi cười, cầm cốc nước thủy tinh trong tay, ánh mắt nhìn chăm chăm cái chén, thanh âm trầm thấp nói: “Ngày mai bắt đầu huấn luyện quân sự sao?”

“Đúng a.” Vừa nhắc tới huấn luyện quân sự, khuôn mặt nhỏ nhắn Tiểu Thỏ nhất thời suy sụp xuống: “Sáu giờ buổi sáng ngày mai liền muốn tập hợp, trời ạ, em đây chẳng phải là phải hơn năm giờ rồi giường??”

“Uh`m, không sai biệt lắm đi.” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, ngồi trên ghế sofa trong phòng khách, thuận tay cầm cái chén trong tay để đến trên bàn trà, ánh mắt nhìn cửa sổ sát đất phòng khách, cười nói: “Kiên trì một phen, một tháng rất nhanh liền đi qua.”

“Một tháng! ?” Tiểu Thỏ nhin không được hết lớn: “Chẳng lẽ huấn luyện quân sự không phải một tuần thì tốt rồi sao? ?”

“A.... .Em cho là huấn luyện quân sự cao trung a??” Trình Chi Ngôn nhin không được bật cười, trong thanh âm mang theo một tia vui sướng khi người gặp họa hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Xấu hổ a, Nam Đại huấn luyện quân sự một tháng, nhớ rõ buổi sáng thức dậy bôi kem chống nắng.”

“... ”

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy chính mình hận không thể hai mắt trợn ngược, trực tiếp ngắt đi.

“Thời gian không còn sớm, em đi ngủ sớm một chút đi, uh`m? ?” Trình Chi Ngôn cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ của mình, đã qua 9 giờ rưỡi, người này lại vệ sinh cá nhân một phen mà nói, không sai biệt lắm mười giờ mới có thể trên giường đi ngủ, nếu như 5 giờ rưỡi buổi sáng ngày mai liền rời giường mà nói, cũng chỉ còn lại có nửa giờ thời gian giấc ngủ.

“Được rồi.” Tiểu Thỏ đưa điện thoại di động từ bên cạnh lỗ tai lấy qua, cúi đầu nhìn thoáng qua thời gian phía trên, có chút lưu luyến không rời hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

“Uh`m, đi thôi.” Trình Chi Ngôn cười cười, thanh âm ôn nhu hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Chúc ngủ ngon.”

“Chúc ngủ ngon.” Tiểu Thỏ hướng tới Trình Chi Ngôn nói một câu, lại chậm chạp không có gác điện thoại.

“Làm sao vậy? Còn có cái gì muốn nói với anh sao? ?”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 750

Chương 752. Huấn luyện quân sự gian khổ 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m. . . Còn có chính là...Em cũng nhớ anh...” Tiểu Thỏ đỏ mặt, vô cùng xấu hổ hướng tới Trình Chi Ngôn nói.

“Ha ha. . .” Trình Chi Ngôn bên kia điện thoại không tự chủ được bật cười: “Anh biết rồi.”

“... ”

Anh biết? ?

Anh biết cái gì nha, anh biết em nhớ anh??

Tiểu Thỏ nghe Trình Chi Ngôn ngữ khí khẳng định nói ba chữ “Anh biết rồi”, nhin không được lại mặt đỏ rồi.

“Được rồi, không nói, chúc ngủ ngon, anh đi ngủ.” Tiểu Thỏ một trận cuống quýt, vội vàng cúp điện thoại trở về phòng ngủ.

Trình Chi Ngôn dựa ở trên ghế sofa, nhìn ba chữ “Đã cắt đứt” Biểu hiện trên màn hình, nhin không được cười cười, tiện tay đưa điện thoại di động ném lên trên bàn trà trước mắt, hai tay anh mở ra hướng tới trên sofa dựa vào.

Ai. . . Khi nào thì mới có thể lấy cô về nhà. . .

Bên này Tiểu Thỏ vừa mới cúp điện thoại trở về phòng ngủ, ba người ký túc xá cô kia liền cùng nhau quay đầu hướng tới cô nhin.

“Làm. . . Làm gì a? ?” Tiểu Thỏ nhin ba người các cô về mặt như hồ rình mối kia, nhin không được hơi run sợ một phen.

“Mau, thành thật khai báo, có phải gọi điện thoại cùng bạn trai hay không??” Chu Đậu Đậu về mặt bắt quái nhin Tiểu Thỏ, cười hi hi hỏi.

“Khẳng định là theo bạn trai gọi điện thoại, nếu không thì đặc biệt chạy đến trên ban công làm gì, giống chúng ta tiếp điện thoại người trong nhà đều là trực tiếp liền ở trong ký túc xá tiếp.” Trang Manh Manh về mặt khẳng định hướng tới Chu Đậu Đậu nói.

“Tiểu Thỏ, mau thành thật khai báo, ẬU với bạn trai nói chuyện đã bao lâu a, là bạn học cao trung sao? ? Bộ dáng cậu ta có đẹp trai hay không? ?” Đòi mắt Dương Tuyết Cầm tản ra ánh sáng ngọc hướng tới Tiểu Thỏ một hơi hỏi mấy vấn đề.

“Ách. . . Cái này. . .” Tiểu Thỏ về mặt bất đắc dĩ nhìn các cô, rốt cục giờ hai tay đầu hàng nói: “Tớ có thể tả lời từng câu từng câu sao, các cậu nhiều vấn đề như vậy, tớ lập tức cũng trả lời không hết...”

“Tớ tới trước.” Chu Đậu Đậu vòng qua Trang Manh Manh cùng Dương Tuyết Cần đi đến trước mặt Tiểu Thỏ đưa tay kéo cánh tay của cô, lôi cô trở về bên trong phòng ngủ, sau đó thuận tay tóm lấy một nắm hạt dưa trên bàn Dương Tuyết Cần nhét vào trong tay Tiểu Thỏ nói: “Vấn đề tương đối nhiều, không nên gấp gáp, chúng ta từng cái từng cái tới”

“...”

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn thoáng qua hạt dưa trong tay mình, còn có ánh mắt ba người kia lấp lánh phát sáng, đột nhiên cảm thấy... Hôm nay đại khái cô là không thể ngủ sớm rồi.

Rất không dễ dàng nói xong chuyện chính mình cùng Trình Chi Ngôn.

Trang Manh Manh các cô mở to hai mắt nhìn, kinh ngạc nói: “Cho nên. . . Bạn trai cậu lớn hơn bảy tuổi so với cậu?”

“Uh`m. . .” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

“Vậy hiện tại anh.... Hai mươi lăm tuổi à? ? Ba mẹ anh không thúc giục anh kết hôn sao? ?” Chu Đậu Đậu tiếp tục hỏi.

“Cái này. . .” Tiểu Thỏ cảm thấy được vấn đề này, cô giống như không có chú ý quá.

“Ai nha, không phải mới vừa nói hai nhà vẫn đều là nhận thức sao.” Dương Tuyết Cần về mặt bất đắc dĩ hướng tới Chu Đậu Đậu nói: “Kia khẳng định ba mẹ bạn trai cô ấy cũng chờ Tiểu Thỏ tốt nghiệp đại học!!”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ gãi gãi đầu, về cái đề tài kết hôn này cô cùng Trình Chi Ngôn giống như thật sự không có thảo luận qua.

“Nhưng mà....” Trang Manh Manh cau mày, về mặt có vẻ dăm chiêu nhìn Tiểu Thỏ nói: “Chờ Tiểu Thỏ tốt nghiệp, bạn trai cô hẳn là cũng sắp ba mươi tuổi...”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 751

Chương 753. Huấn luyện quân sự gian khổ 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Uh`m. . . Hình như là đi. . .” Tiểu Thỏ gật gật đầu.

“Tốt nghiệp xong chuẩn bị hôn lễ, lại kết hôn, sau đó lại đi chơi một hồi, lại sinh đứa bé, đến lúc đó bạn trai cậu đều đã hơn ba mươi tuổi rồi.” Trang Manh Manh về mặt lo lắng nhìn Tiểu Thỏ nói: “Cậu thật sự không biết là tuổi quá lớn sao? ?”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ theo bản năng lắc đầu.

Cô thích Trình Chi Ngôn, là từ nhỏ liền thích, mặc dù nhiều năm như vậy, cô cũng vẫn buồn rầu vì sao chính mình nhỏ so với Trình Chi Ngôn nhiều như vậy, làm hại cô không thể cùng anh cùng tiến lên học, cùng nhau tan học, cùng nhau tốt nghiệp, cùng nhau làm việc....

Nhưng mà cho tới bây giờ cô đều không có cảm thấy tuổi Trình Chi Ngôn quá lớn....

“Thanh mai trúc mã a, thực hâm mộ.” Chu Đậu Đậu hoàn toàn không có nghĩ như Trang Manh Manh, cô chỉ là về mặt hâm mộ nhìn Tiểu Thỏ.

“Được rồi, thời gian không còn sớm, chúng ta vẫn lại là mau đi ngủ đi, 5 giờ rưỡi buổi sáng ngày mai phải rời giường a!!” Dương Tuyết Cần cúi đầu nhìn thoáng qua thời gian, nhận không được hưởng tới các cô la lớn.

“Mau, tắm rửa ngủ đi!!” Tiểu Thỏ cũng nhìn thời gian một phen, đã hơn 10 giờ.

Vì thế, bốn cô gái trong ký túc xá từng người vệ sinh cá nhân một phen, liền nằm xuống.

Sáng ngày thứ hai còn chưa tới 5 giờ rưỡi.

Tiểu Thỏ liền nghe được bên ngoài phòng ngủ từng đột tiếng cười chói tai vang lên.

Ngay sau đó một cái thanh âm hùng hậu vang lên trước ký túc xá các cô nói: “Những học sinh mới, rời giường rồi!! Những học sinh mới rời giường rồi ! !”

“Ta đi, người nào a, lúc này mới năm giờ mà bắt đầu ở bên ngoài rống lớn...” Trang Manh Manh bị từng đợt tiếng còi kia còn có gào thét làm cho ngủ không được, cô duỗi tay sờ đi động bên cạnh gối đầu, híp mắt nhìn thoáng qua, tựa vào, mới đúng năm giờ, còn không để cho người ta sống.

“Hình như là huấn luyện viên đi. . .” Chu Đậu Đậu mơ mơ màng màng nghe tiếng ồn ào bên ngoài, chuyển người lại lầu bầu: “Không phải 5 giờ rưỡi rời giường a. . .”

Tiểu Thỏ ngáp một cái, cô buồn ngủ quá a, ngày hôm qua kì kèo mè nheo, cuối cùng vẫn lại là mười một giờ trên giường, kết quả sau khi nằm ở trên giường bởi vì không thích ứng, lại sợ hãi ban đêm chính mình ngủ sẽ từ trên giường lăn xuống, cô vẫn cứ đèn gần mười hai giờ mới ngủ. . .

Nói cách khác, đến hiện tại, cô mới ngủ năm giờ.

“Thật phiền a. . . Không nghĩ rời giường. . .” Mặc dù ngoài miệng Dương Tuyết Càn nói như vậy, nhưng mà cô vẫn lại là người đầu tiên từ trên giường ngồi dậy, sau đó vuốt ve cầm quần áo mặc.

Ba người khác vẫn nằm ở trên giường giả chết như cũ.

“Rời giường, rời giường rồi ! ! Những học sinh mới!! Rời giường nhanh lên!” Tiếng động lớn bên ngoài rất không dễ dàng biến mất một hồi, di quản ngủ vậy mà lớn giọng vang lên trong hành lang.

Ngay sau đó, cửa mỗi căn phòng ngủ đều bị dùng lực gõ “Bang bang ầm”.

“Rời giường nhanh lên ! ! Khẩn trương ! !” Di quản ngủ lớn giọng gào rít cửa mỗi căn phòng ngủ.

“Thần a. . .” Tiểu Thỏ đem đầu từ trong chăn dò xét ra ngoài, vẻ mặt tan vỡ nhìn hai người bạn cùng phòng khác nằm ở trên giường, nhin không được cảm khái nói: “Liên không có thể để cho chúng ta ngủ nhiều nửa giờ sao. . .”

“Thôi. . . Vẫn lại là rời giường đi. . .” Trang Manh Manh bị thanh âm bên ngoài làm cho thật sự ngủ không được.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 752

Chương 754. Huấn luyện quân sự gian khổ 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Mất thấy các cô một đám đều đã dậy, Tiểu Thỏ đành phải ngáp dài, đi theo rời giường rồi.

Vệ sinh cá nhân một phen, bốn người ký túc xá các cô mặc quần áo huấn luyện quân sự hướng tới bên ngoài phòng ngủ đi tới.

Bên trong ký túc xá nơi nơi đều là nữ sinh mặc quần áo huấn luyện quân sự, Tiểu Thỏ đánh giá hai bên một vòng mới phát hiện, thì ra cả tòa lầu đều là sinh viên đại học năm nhất ở, trách không được huấn luyện viên cùng đi kêu lớn tiếng như vậy, một chút còn không sợ đem cái học sinh lớp khác đánh thức.

Nghĩ như vậy, Tiểu Thỏ ngáp dài ra ngoài phònggg.

Cách phòng ngủ bọn họ không xa chính là sân thể dục.

Nhóm người sinh viên đại học năm nhất mặc quần áo huấn luyện quân sự, từng người hướng tới sân thể dục hội tụ.

Trên sân thể dục có người giơ các bảng các khoa chuyên ngành, lấy địa điểm xếp hàng xác định.

Tiểu Thỏ các cô tìm đến bảng chuyên ngành mới phát hiện thì ra nam sinh lớp các cô đã sớm đến chỗ.

“Ai. . . Đậu Đậu, mau nhìn, lớp trưởng ở bên kia ! !” Trang Manh Manh mắt sắc liếc thấy Cận Mặc mặc quần áo quân sự trong đám người.

“Chỗ nào a, chỗ nào a? ?” Chu Đậu Đậu khẩn trương theo ngón tay Trang Manh Manh nhìn qua, quả nhiên, mặc dù tất cả mọi người xung quanh mặc quần áo quân sự tương đồng, nhưng mà Cận Mặc làn da trắng nõn mặt không chút thay đổi vẫn lại là một người nổi bật nhất.

Đương nhiên, không chỉ là bởi vì bộ dạng anh xinh xắn, cũng bởi vì cái nam sinh khác xung quanh đều đã tốp năm tốp ba nói chuyện, chỉ có anh một mình chấp tay sau lưng đứng ở nơi đó, giống như một gốc cây từng đứng vững ngàn năm, vẫn không nhúc nhích.

Các nữ sinh lớp khác cũng một đám nhìn Cận Mặc, hai mắt lộ ra từng khóa màu đỏ tình yêu.

Chờ các học sinh đến không sai biệt lắm, các người hướng dẫn chuyên nghiệp mới đến đủ.

Thầy giáo Từ vẫn là cố gắng nâng bụng tròn, vẻ mặt cười tí mắt nhìn học sinh lớp học chính mình, chậm rãi từ từ hướng tới bọn họ đã đi tới.

“Hôm nay huấn luyện quân sự ngày đầu tiên, mọi người không cần có áp lực tâm lý, buổi sáng liền mở đại hội động viên huấn luyện quân sự, giữa trưa ăn xong cơm trưa mới có thể chính thức bắt đầu huấn luyện quân sự.” Thầy giáo Từ đi đến trước mặt bảng lớp chính mình, mọi người cười hì hì hướng tới nói.

“Không phải đâu. . . Sáu giờ buổi sáng bắt đầu đại hội động viên?? Vậy đại hội này động viên bao lâu a....”

“Buổi chiều không phải lúc nóng nhất sao, cái thời điểm kia bắt đầu huấn luyện quân sự, quả nhiên là không có nhân tính a. . .”

“Mặc kệ nói như thế nào, có thể ít huấn luyện quân sự cũng là tốt a...”

Vừa nghe thầy giáo Từ nói xong, tất cả học sinh nhất thời bắt đầu nghị luận.

Tiểu Thỏ cúi gằm đầu đứng ở trong đội ngũ, nhìn không được ngáp một cái, cô thật sự buồn ngủ quá a. . .

“Phần phạt - -” một tiếng cười vang, cái huấn luyện viên chuyên nghiệp đứng ở trước mặt đội ngũ, bắt đầu chỉ huy có học sinh dựa theo trật tự người chủ trì hội nghị phía trước xếp hàng.

Tiểu Thỏ đi theo phía sau đội ngũ lớp các cô, hướng tới phương hướng người chủ trì hội nghị.

Sau đó lại là xếp hàng, sắp xếp đội hình, nghỉ, nghiêm, một loại khẩu lệnh nhìn qua phải.

Rất không dễ dàng toàn bộ những học sinh mới trường học đều đã đứng vững đội ngũ.

Đại hội động viên huấn luyện quân sự rốt cục bắt đầu.

Thanh âm hiệu trưởng ở trên đài chủ tịch cực kỳ thong thả nhớ kỹ bản thảo, mặt trời dần dần càng lên càng cao, thỉnh thoảng có một hai cơn gió thổi qua, lại làm cho người ta càng thêm cảm thấy buồn ngủ.

Tiểu Thỏ cúi gằm đầu nghe hiệu trưởng nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 753

Chương 755. Huấn luyện quân sự gian khổ 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ cúi gằm đầu nghe hiệu trưởng nói chuyện, chỉ cảm thấy hai mắt của mình sắp đóng lại rồi.

“Được, nội dung tôi muốn nói không sai biệt lắm ....”

Rốt cục nghe được hiệu trưởng nói chuyện cuối cùng, Tiểu Thỏ một cái giật mình, khăn trương ngẩng đầu lên, trong mắt kích động hướng tới người chủ trì hội nghị phía trên nhìn qua.

“Hôm nay đại hội động viên kết thúc, tôi còn muốn bổ sung hai giờ....” Giờ phút này hiệu trưởng đã coi bản thảo, một bàn tay cầm Micro, ánh mắt nhìn các học sinh trên sân thể dục, tiếp tục đồng dục nói.

“...”

Ta đi. . .

Còn muốn bổ sung hai giờ a....

Tiểu Thỏ nhất thời lại ủ rũ tiếp xuống, hai giờ bổ sung này, không biết vừa muốn bao lâu.

Bên cạnh đã có học sinh vụng trộm cầm điện thoại tới, chơi trò chơi rồi.

Giờ phút này Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy hối hận vạn phần không có đem di động của mình mang ra.

Sớm biết rằng buổi sáng hôm nay là mở đại hội động viên huấn luyện quân sự mà không phải chính thức huấn luyện quân sự, cô liền đem di động cũng lấy ra, tùy tiện gửi tin nhắn cùng anh nước chanh, dù sao vẫn hơn đứng ở chỗ này nghe giảng...

Nói đến đứng ở chỗ này.

Tiểu Thỏ cúi đầu nhìn đồng hồ....

Đã tám giờ hơn rồi. . .

Các cô đã đứng hơn hai giờ rồi.... Nhưng mà hiệu trưởng còn không có nói lời hay...

Dựa theo thầy giáo Từ vừa rồi nói, buổi sáng hôm nay không huấn luyện quân sự mà nói, chẳng phải là muốn đứng ở chỗ này đến mười một giờ?

Tiểu Thỏ nháy mắt cảm thấy trước mặt bỗng tối sầm.

“Được, phát biểu của tôi nói xong rồi ! !”

Rất cục ở một trận dài dòng hiệu trưởng phát biểu xong, các học sinh trên sân thể dục thấy ánh bình minh, trên sân thể dục an tĩnh nhất thời vang lên tiếng vỗ tay.

“Phía dưới, mọi người hoan nghênh Trần Phó Hiệu Trưởng tôi nói vài câu cho chúng ta.” Hiệu trưởng nói xong, hướng tới Phó Hiệu Trưởng ngồi ở bên cạnh mình làm một cái tư thế mời, sau đó đem micro để lên trước mặt Phó Hiệu Trưởng.

Một loạt vỗ tay như sấm trên sân thể dục, nháy mắt liền dừng lại.

Có làm hay không vậy mà còn có Phó Hiệu Trưởng muốn nói chuyện.... Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trước mắt mình đen, hận không thể trực tiếp ngắt đi.

Cô ngẩng đầu lên, hướng tới đài chủ tịch phía trên nhìn thoáng qua, cái bàn thật dài trước mặt, tổng cộng làm sáu cái lãnh đạo, vốn cô cho rằng chỉ có hiệu trưởng muốn nói chuyện, cái tình hình này trước mắt, phỏng chừng là đang ngồi sáu cái người đều phải tiến hành lên tiếng một phen.

Ha ha ha a. . .

Buổi sáng mới qua đi hai giờ rồi...

Tiểu Thỏ đột nhiên cảm thấy, thời gian trở nên gian nan.

Đội cho Trần Phó Hiệu Trưởng kết thúc nói chuyện xong, lại là Dương Phó Hiệu Trưởng nói chuyện, tiếp theo là bí thư đoàn ủy, tiếp theo giáo viên chủ nhiệm, tiếp theo là đại diện huấn luyện viên....

Rất không dễ dàng mọi người đều đã kết thúc nói chuyện, thời gian đã chỉ hướng về phía mười hai giờ giữa trưa.

Các học sinh ở trên thao trường đứng hết thầy buổi sáng, liền như cà nhiễm sương, ủ rũ toàn bộ rồi.

Lúc ăn cơm trưa, trường học căn tin trường học trừ bỏ nhóm người sinh viên đại học năm nhất, còn có cái lớp học khác, nhóm người học tự.

Bọn họ nhìn sinh viên đại học năm nhất bọn họ đứng ở bên ngoài phơi nắng buổi sáng, trong ánh mắt lộ ra nồng đậm đồng tình.

Người ký túc xá Tiểu Thỏ xếp hàng phía sau đám người, ngay cả chằm chọc mà nói cũng không muốn nói, trước mắt chỉ nghĩ đến nhanh chóng ăn xong cơm trưa trở về ký túc xá ngủ trưa một hồi.

Lúc ăn cơm trưa, Tiểu Thỏ các cô ở trong đám người tìm một vòng, rất không dễ dàng mới tìm được một cái vị trí bốn người.

Chờ ngồi xuống, Trang Mạnh Mạnh vậy mà kéo tay áo của cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tríc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 754

Chương 756. Em rất nhớ anh

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Làm gì? ?” Trong mắt Tiểu Thỏ nghi hoặc hướng tới Trang Manh Manh ngồi ở bên cạnh mình nhìn qua.

“Bên kia, bên kia. . . Là lớp trưởng a....” Trang Manh Manh túm tay áo Tiểu Thỏ, ghé vào bên lỗ tai cô, lén lút chỉ chỉ phía trước Tiểu Thỏ.

Bên kia? ?

Tiểu Thỏ theo phương hướng ngón tay Trang Manh Manh nhìn qua đi, quả nhiên cách các cô không xa trên bàn kia cô thấy được Cận Mặc mặc toàn thân quần áo quân sự.

Không thể không nói, bộ dáng Cận Mặc mặc quần áo quân sự vô cùng đẹp trai, khí chất bản thân anh liền có một chút lạnh khốc, hơn nữa dáng người anh thon dài cao ngất, ăn nói có ý tứ, mặc dù là lúc ngồi thất lưng cũng thẳng tắp, nhìn như vậy, vậy mà thật sự có vài phần khí chất quân nhân.

Đặc biệt so sánh mấy cái vị nam sinh cũng mặc quần áo quân sự phục lại bất chéo hai chân, khom lưng bên cạnh anh.

Tựa hồ là nhận thấy được ánh mắt Tiểu Thỏ, Cận Mặc vốn đang cúi đầu ăn cơm nâng đầu lên hướng tới Tiểu Thỏ bên này nhìn qua.

Ách. . .

Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, ánh mắt cùng Cận Mặc vừa lúc chạm nhau.

Trang Manh Manh kích động túm tay áo Tiểu Thỏ, trốn sau lưng cô, cười hi hi hướng tới Cận Mặc phát phát tay.

Nhưng mà Cận Mặc vẫn mặt không chút thay đổi như cũ nhìn Tiểu Thỏ.

Cái này. . .

Dưới loại tình huống này có phải muốn chào hỏi hay không??

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy tình cảnh trước mắt này xấu hổ vô cùng, cô giật giật khoe miệng hướng tới Cận Mặc lộ ra một cái tươi cười thân thiện, nói khẽ: “Kia. . . Lớp trưởng. . . Bạn học Cận Mặc, cậu cũng tới ăn cơm a.”

“ . . . ”

Lời này mới vừa hỏi ra, Tiểu Thỏ liền hận không thể cho chính mình mấy cái bạt tai.

Cô không phải nói vô nghĩa sao, đều đã xuất hiện ở trong phòng ăn không phải tới ăn cơm chẳng lẽ là tới **** sao. . .

“Uh`m.” Cận Mặc hướng tới Tiểu Thỏ gật gật đầu, xem như đáp lại cô một tiếng, sau đó tiếp tục cúi đầu ăn cơm.

“ . . . ”

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy trước mắt mình có một đám quạ đen bay qua. . .

Cùng anh trao đổi thật sự là quá khó khăn rồi ! ! !

Mặc kệ cô nói cái gì, người này đều có thể trực tiếp lấy một cái chữ “Uh`m”, hoàn mỹ trả lời.

Tiểu Thỏ nhin không được lật đi lật lại, cúi đầu xuống, cũng tiếp tục ăn cơm rồi.

Chỉ có Trang Manh Manh các cô còn đang ở bên cạnh mình càng không ngừng hoa si.

“Trời ạ trời ạ, lớp trưởng thật sự là quá đẹp trai rồi ! !”

“Rất có hình rồi ! ! Quả thực liền giống như sĩ quan đẹp trai trên ti vi ! !”

“Anh đẹp trai như vậy, nếu là đi làm minh tinh mà nói, khẳng định là nổi tiếng”

Anh như vậy đi làm minh tinh? ?

Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên hướng tới Cận Mặc lại nhìn thoáng qua, nhin không được lắc lắc đầu, anh đi làm minh tinh mà nói, những cái đạo diễn này, Nhà Sản Xuất gì gì đó phòng chừng sẽ bị tức chết đi? ?

Hoặc là Nữ Diễn Viên diễn trò cùng anh bắt luận đọc cái lời kịch gì anh đều đã lấy một cái chữ “Uh`m” hoàn mỹ miều sát đối phương? ?

Tiểu Thỏ nhớ đi nhớ lại, nhin không được liền bật cười.

Cận Mặc ngồi ở cách đó không xa các cô ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ bưng bát com ngây ngô cười, lại tiếp tục cúi đầu, yên lặng ăn com.

Ăn xong com trưa, rốt cục có thể trở về ký túc xá nghỉ ngơi.

Bốn người Tiểu Thỏ các cô đến ký túc xá liền nhao nhao đánh về phía cái bàn trước mặt chính mình, sau đó lấy điện thoại cầm tay ra xem xét tin tức.

Phía trên di động Tiểu Thỏ có một cái cuộc điện thoại bị nhỡ, là Trình Chi Ngôn, mặt khác còn có mấy cái tin nhắn, cũng là Trình Chi Ngôn.

Kia tin nhắn theo thứ tự là:

Còn đang huấn luyện quân sự sao? ?

Kết thúc sao? ?

Giữa trưa cùng nhau ăn com sao? ?

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 755

Chương 757. Em rất nhớ anh 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ vội vàng tìm đến số điện thoại Trình Chi Ngôn gọi.

Điện thoại vang hai tiếng, bên kia rốt cục vang lên thanh âm Trình Chi Ngôn ôn nhu trầm thấp: “Uy, Tiểu Thỏ? ?”

“Anh nước chanh, em để điện thoại di động ở trong ký túc xá, không có thấy tin nhắn của anh.” Tiểu Thỏ khản trương hướng về phía Trình Chi Ngôn giải thích nói.

“Uh`m, vừa rồi anh gọi điện thoại không ai tiếp, anh cũng đã đoán được.” Trình Chi Ngôn mỉm cười, hướng tới Tiểu Thỏ nhẹ giọng hỏi: “Ăn xong com trưa sao? ?”

“ Ăn xong, em vừa mới cùng người trong ký túc xá cùng nhau ăn ở căn tin, anh a??”

“Uh`m. . .Anh đang chuẩn bị đi ăn.” Thanh âm Trình Chi Ngôn hơi hơi dừng một phen, sau đó hướng tới cô cười cười nói.

“Em đi cùng anh.” Tiểu Thỏ nghe được anh còn không có ăn com liền nhớ lại muốn cùng anh đi ăn.

“Không cần, ta đã để “Không cần, anh đã đến căn tin rồi.” Thanh âm Trình Chi Ngôn ôn nhu hướng tới cô nói: “Buổi sáng hôm nay các em hẳn là dậy sớm đi, em mau ngoan ngoãn ngủ trưa một hồi đi, buổi chiều anh không có lớp, ăn xong com trưa liền đi công ty rồi.”

“Ách. . .” Tiểu Thỏ chần chờ một phen, còn không có tiếp tục nói chuyện, liền nghe được Trình Chi Ngôn bên kia nói: “Được rồi, không nói nữa, anh muốn đi lấy bàn ăn, em mau nghỉ ngơi.”

“Uh`m, được.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, nói tạm biệt với Trình Chi Ngôn xong liền cúp điện thoại.

Sau đó cô ngẩng đầu vậy mà phát hiện người ký túc xá chính mình đã toàn bộ nằm ở trên giường xong, bắt đầu nằm ngay đơ rồi.

“Không phải đâu, tốc độ các cậu đi ngủ cũng quá kinh người đi??” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn các cô, nhin không được lắc đầu nói.

“Được rồi mau đi lên nghỉ ngơi đi, ở trên thao trường đứng một buổi sáng, lão thất lưng tý tý đều nhanh muốn bẻ gãy, tưởng tượng đến huấn luyện quân sự còn có 29 ngày rưỡi mới kết thúc, tớ liền cảm thấy như ăn Hoàng Liên (vị thuốc Đông y).... Trong lòng đắng cực kỳ.” Trang Manh Manh nằm ở trên giường, nhắm mắt lại hướng tới Tiểu Thỏ bắt đầu dĩ nhiên nói.

“Phốc.” Tiểu Thỏ nhin không được nở nụ cười một tiếng, lấy di động cũng bỏ lên giường, sau đó nằm xong nói: “Ngủ đi, ngủ đi, dưỡng tinh thần tốt mới

có thể đối kháng huấn luyện quân sự buổi chiều.”

...

Thời gian nghỉ ngơi giữa trưa vô cùng ngắn ngủi, đến 1 giờ rưỡi buổi chiều tiếng còi tập hợp lại vang lên.

“Ta đi. . . Tỷ tỷ mới nằm xuống vài giây a. . .” Trang Manh Manh về mặt thoáng khổ từ trên giường bò lên, sau đó kì kèo mè nheo vừa xuống giường vừa lầu bầu nói: “Xem ra buổi tối hôm nay không sớm ngủ chút là không được..”

Tiểu Thỏ cũng hí hóp mắt, mơ mơ màng màng từ trên giường bò lên, cô rõ ràng cảm giác chính mình mới vừa ngủ a, cái gì một lát sau liền muốn huấn luyện quân sự a.

Hai giờ buổi chiều.

Rõ ràng đã là tháng chín, thời tiết Giang Tô vẫn lại là không có gì khác nhau quá lớn cùng mùa hè.

Nhiệt độ ánh mặt trời ở trong không trung nướng đất đai, liền ngay cả lá cây ngô đồng hai bên trường học đều đã dưới ánh mặt trời chiếu rọi xuống ủ rũ.

Sĩ quan huấn luyện mặc quân trang, dáng người cao ngất đứng ở phía trước đội ngũ huấn luyện quân sự, bắt đầu nội dung huấn luyện quân sự thứ nhất: đứng quân tư.

Quân tư này vừa đứng chính là nửa giờ.

Dưới ánh mặt trời chói chang, Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy mồ hôi trên trán càng không ngừng tỏa ra ngoài, mồ hôi dọc theo trán chảy qua lông mày lại từ hốc mắt tiếp tục đi xuống.

Tiểu Thỏ nhin không được chớp chớp mắt, mồ hôi hơi chút có một chút chảy vào trong mắt, chỉ cảm thấy ánh mắt có một loại cảm giác đau đớn rất nhỏ.

Huấn luyện viên vẫn càng không ngừng tuần tra hai bên đội ngũ như cũ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 756

Chương 758. Em rất nhớ anh 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Nhưng mà mồ hôi trên trán cô lại đang không ngừng chảy xuống đất.

Tiểu Thỏ dùng khóe mắt chăm chú nhìn huấn luyện viên lớp học chính mình, ông nhanh đi đến cuối cùng đội ngũ, bị nhiều bạn học ngăn trở như vậy, hẳn là không thấy mình đi...

Chần chờ hai giây, Tiểu Thỏ rất nhanh đưa tay lau một phen mồ hôi ở trên trán, sau đó lại để tay xuống.

May mà động tác của cô đủ nhanh chóng, huấn luyện viên căn bản không có nhìn đến.

Đứng xong quân tư lại là tập đội hình chỉnh tề.

Bên trái nhìn, nhìn qua phải, đi đều bước.

Hàng loạt học sinh theo khẩu lệnh động tác đều nhịp ở trên thao trường qua lại đi tới.

Rất không dễ dàng chịu đựng huấn luyện quân sự kết thúc, Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy một đôi chân chính mình cơ hồ đã không có tri giác.

Huấn luyện viên một tiếng “Giải tán” ra lệnh.

Phần lớn học sinh lớp học đều đã trực tiếp ngồi ở trên mặt đất.

“Ta đi, thật sự là quá mệt mỏi rồi. . . Đồi này đều không có mệt quá như vậy a. . .”

“Mặc dù lúc cao trung cũng huấn luyện quân sự nhưng là cái kia đều là ý tứ ý tứ, căn bản không có nghiêm khắc như vậy a....”

“Ai . . . Đừng nói nữa, một ngày như vậy vẫn còn tiếp qua một tháng, nhất thời liền cảm thấy nhân sinh vô vọng. . .”

Những cái học sinh này ngồi trên chiếu một đám tựa đầu mang theo mũ cảm xuống, coi làm cây quạt quạt gió.

Tiểu Thỏ cùng người ký túc xá cũng thật sự là một đến không được, dứt khoát cũng ngồi xuống trên mặt đất.

Huấn luyện viên có chút buồn cười nhìn bọn họ nói: “Lúc này mới ngày đầu tiên, các em một đám liền kêu hô không được? ? Phía sau làm sao bây giờ?”

“Hết thầy nghỉ hè cũng chưa ra mồ hôi như thế này.... Ngày đầu tiên huấn luyện quân sự có phần đột nhiên a...” Một người dựa vào nam sinh ngồi, nghe răng trợn mắt trả lời.

“Các em chính là ở nhà quá dễ chịu.” Huấn luyện viên bất đắc dĩ lắc đầu, nhìn bọn họ tiếp tục nói: “Được rồi mau đi ăn đi, buổi tối muốn tiếp tục.”

“Gi! ? Buổi tối vẫn còn huấn luyện quân sự! ?”

Những cái học sinh ngồi dưới đất này, nhất thời há hốc miệng, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn ông.

“Uh`m, đi thôi đi thôi, cho nên khăn trương đi ăn cơm, đi trễ, buổi tối không muốn đói bụng huấn luyện quân sự rồi.” Huấn luyện viên cười tít mắt gạt đầu.

“Tựa vào - - có không có nhân tính a. . .”

Những cái học sinh ngồi dưới đất này, nhất thời từng đợt kêu rên.

Nhưng mà sau khi kêu rên xong rồi vẫn lại là một đám từ trên mặt đất đứng lên, diu dặt lẫn nhau hướng tới căn tin đi qua.

Dù sao ai cũng không nghĩ muốn buổi tối bụng không huấn luyện quân sự a.

Người ký túc xá Tiểu Thỏ các cô yên lặng hướng tới căn tin đi, trong lòng lại sớm đã là lệ rơi đầy mặt.

Đời người a. . . Vì sao gian khổ như thế.

Ăn xong cơm chiều trở lại trong ký túc xá.

Mỗi người đều đã yên lặng bò lên trên giường chính mình, sau đó hướng tới trên giường nằm hình chữ đại (hình người nằm dang tay chân), vẫn không nhúc nhích rồi.

“Vì sao buổi tối vẫn còn huấn luyện quân sự?” Trang Manh Manh nằm ở trên giường, không thể luyến kêu rên một câu: “Trước kia rõ ràng chỉ cần buổi sáng cùng buổi chiều huấn luyện quân sự là có thể a.”

“Bởi vì trước kia là trung học, hiện tại là đại học a. . .” Chu Đậu Đậu yếu ớt đáp lại một câu.

“A. . . Tớ rất muốn bị cảm nắng ngất đi a. . . Như vậy liền không cần huấn luyện quân sự rồi.” Dương Tuyết Cần hai mắt nhìn nóc nhà phòng ngủ, thở dài một hơi.

“Được rồi, nắm chặt thời gian nghỉ ngơi mới đúng.” Tiểu Thỏ ngay cả xoay người đều đã chẳng muốn lật chuyển, thanh âm suy yếu nói: “Chờ huấn luyện viên tập hợp cho chúng ta. . .”

“Ai. . .”

Bốn người phòng ngủ các cô cùng lúc thở dài một hơi nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 757

Chương 759. Em rất nhớ anh 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Thời gian đại khái là tám giờ buổi tối.

Tiểu Thỏ các cô mới vừa nằm ngay đơ ở trên giường hơn một giờ liền nghe được một tiếng còi vang “Phản phạt - -” bên ngoài ký túc xá, ngay sau đó một cái thanh âm hùng hậu liền vang lên nói: “Những học sinh mới tập hợp trên sân thể dục!!”

“Tiếng còi đòi mạng đến đây....” Trang Manh Manh mở to mắt nhìn trần nhà, ánh mắt đờ đẫn nói.

“Rời giường đi. . .” Chu Đậu Đậu miễn cưỡng chống cánh tay ngồi dậy, yên lặng hướng tới dưới giường bò.

“...”

“...”

Tiểu Thỏ cùng Dương Tuyết Cần ngay cả nói cũng không muốn nói rồi.

Chờ tất cả học sinh tập hợp ở trên thao trường, huấn luyện viên nhìn bọn họ mặt yếu ớt, nhin không được cười nói: “Được rồi, đều đã dùng khăn trương, nội dung huấn luyện quân sự buổi tối chủ yếu là hoạt động kéo ca, mọi người nghe khẩu lệnh--”

“Nghiem - - “

“Ngồi xuống - - “

Huấn luyện viên vừa dứt lời đám học sinh kia đã rất nhanh ngồi xuống ngay tại chỗ.

Hoạt động kéo ca đơn giản chính là ca hát, bên này hát xong lại kêu hô bên kia hát, cùng đứng quân tư gì gì đó quả thực quá hạnh phúc.

Vốn đã huấn luyện một ngày, học sinh cơ hồ sắp không thở được, tại hoạt động kéo ca nhất thời lại tràn đầy sức sống.

Hai giờ sau, hoạt động kéo ca kết thúc, huấn luyện viên hô một tiếng “Giải tán”, nhóm người sinh viên đại học năm nhất trên sân thể dục bắt đầu tốp năm tốp ba hướng tới ký túc xá đi.

Tiểu Thỏ kéo hai cái đùi trầm trọng sắp đi đến cửa ký túc xá, đột nhiên ngẩng đầu, nhìn đến dưới đại thụ cửa ký túc xá các cô đứng một bóng dáng quen thuộc.

Đó là. . . ? ?

Tiểu Thỏ có chút không dám tin xoa xoa hai mắt của mình.

Dưới đèn đường mờ nhạt, bóng dáng gầy mà cao ngất kia là cô quen thuộc nhất.

Mà thời gian bây giờ ít nhất đã mười giờ a. . .

Mắt thấy đã có nữ sinh đi tới cửa ký túc xá, Trình Chi Ngón nghe được động tĩnh quay đầu hướng tới cái phương hướng Tiểu Thỏ các cô nhìn qua.

“Wase! Tiểu Thỏ, mau nhìn! ! Bên kia có người soái ca đứng ở cửa ký túc xá chúng ta!!” Trong nháy mắt Trang Manh Manh nhìn Trình Chi Ngón đó, kích động kéo tay áo Tiểu Thỏ.

“Thật sự, thật sự! ! Rất đẹp trai rất đẹp trai a! ! Hơn nữa vẻ mặt của anh nhìn rất ôn nhu, ài, ánh mắt của anh nhìn bên chúng ta!!!” Chu Đậu Đậu cũng thấy được Trình Chi Ngón, nhin không được kích động nói.

“Nam sinh đẹp trai như vậy nếu ai có thể làm bạn gái anh quả thực là quả thực là đời trước cứu vớt hệ ngân hà a! !” Dương Tuyết Cần nhìn bóng dáng Trình Chi Ngón, nhin không được chảy nước miếng.

Tiểu Thỏ nghe vài người các cô đánh giá Trình Chi Ngón, nhin không được đầu đầy hắc tuyến.

Các ngươi muốn hay không khoa trương như vậy a! ?

Anh nước chanh có đẹp trai Nhân Thần Cộng Phần như vậy sao? ?

Ngay tại thời điểm mấy người các cô nhao nhao ầm ĩ, ánh mắt Trình Chi Ngón cũng thấy được Tiểu Thỏ.

Khoe môi của anh nhất thời gọi lên độ cong nhân nhậ, sau đó bước ra chân dài hướng tới phương hướng Tiểu Thỏ đã đi tới.

“A a a, đi tới đi tới rồi! ! Làm sao bây giờ, anh có phải muốn tới bắt chuyện tớ hay không??” Trang Manh Manh nhin không được hai tay che má mình, vẻ mặt hoa si biểu tình Trình Chi Ngón.

“Đừng nói giỡn, khẳng định không phải đến gần cậu!!” Chu Đậu Đậu không nói gì liếc Trang Manh Manh một cái.

“Tiểu Thỏ.” Trình Chi Ngón đi đến trước mặt Tiểu Thỏ, đứng lại, hơi hơi cúi đầu nhìn cô, vẻ mặt ôn nhu mà lại lịch sự tao nhã.

Đám người lui tới xung quanh giống như toàn bộ biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 758

Chương 760. Em rất nhớ anh 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

ngay cả tiếng ồn ào cũng đều biến mất không thấy.

Tiểu Thỏ ngừng đầu nhìn Trình Chi Ngôn đứng ở trước mắt mình, trên gương mặt anh trắng nõn như ngọc, đôi mắt trong suốt vẫn ôn nhu nhìn chính mình như cũ, mũi của anh thẳng thẳng, khóe môi mỏng hơi hơi nhếch lên, đèn đường mờ nhạt nhuộm lên một tầng vàng sáng nhàn nhạt cho hình dáng hoàn mỹ của anh.

Không biết vì sao, Tiểu Thỏ nhìn anh, vậy mà cảm thấy cái mũi của mình có phần chua xót.

Rõ ràng mới một ngày không có gặp mặt mà thôi vì sao lại cảm giác như là cách một thế kỷ lâu như vậy.

“Huấn luyện quân sự buổi tối kết thúc?” Trình Chi Ngôn thấy cô sau một lúc lâu không nói lời nào, nhìn không được cười cười, đưa tay捏捏 đôi má phần nộn của cô nói: “Phát cái gì ngốc a? ?”

“Uh`m . . Kết thúc.” Tiểu Thỏ phục hồi tinh thần lại, đưa tay sờ sờ đôi má chính mình bị anh cầm, lúc này mới có một chút cảm giác chân thật.

“Đây là người là ký túc xá em?” Ánh mắt Trình Chi Ngôn dạo qua một vòng trên người ba người đứng bên cạnh Tiểu Thỏ, mỉm cười hỏi.

“Uh`m, phải.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, đưa tay chỉ vào vài người ký túc xá chính mình, theo thứ tự giới thiệu nói: “Đây là Trang Mạnh Mạnh, đây là Chu Đậu Đậu, đây là Dương Tuyết Cần.”

“Soái ca, xin chào!” Trang Mạnh Mạnh bị nói đến vẫn có chút kích động như cũ, “Xin hỏi anh là bạn trai Tiểu Thỏ sao? ? Anh nước chanh trong truyền thuyết kia?”

“Truyền thuyết? ?” Trình Chi Ngôn nghe cái từ này, nhìn không được cúi đầu xuống, có chút buồn cười nhìn Tiểu Thỏ, nhún mày.

“...”

Cái này. . .

Tiểu Thỏ cũng có chút xấu hổ, cô đưa tay sờ sờ cái mũi của mình, sau đó túm cánh tay Trình Chi Ngôn hướng tới ba người ký túc xá chính mình giới thiệu nói: “Anh là Trình Chi Ngôn.”

“Xin chào xin chào, ngưỡng mộ đã lâu quả thực trầm nghe không bằng một thấy!” Chu Đậu Đậu nghe Tiểu Thỏ giới thiệu xong, hướng tới Trình Chi Ngôn gật đầu nói.

“Ai, anh chính là anh nước chanh trong truyền thuyết a, nghe Tiểu Thỏ nói, anh lớn so với cô bảy tuổi, em còn tưởng rằng chính là lão chú già, không nghĩ tới đã vậy còn quá đẹp trai!” Một đôi mắt Dương Tuyết Cần sớm đã biến thành tình yêu thẳng tắp nhìn chăm chăm Trình Chi Ngôn.

“A.... .” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn Tiểu Thỏ, trong thanh âm mang theo một tia bồn chồn nói: “Em đã giới thiệu anh rồi hả ? ?”

“Đem qua. . . Bị các cô ép hỏi. . .” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến nhìn anh nói.

“Ha ha. . .” Trình Chi Ngôn nhìn không được bật cười, anh ôm bả vai Tiểu Thỏ hướng tới ba người ký túc xá cô nói: “Trước đem cô cho tôi mượn một hỏi, một lát trả lại cho ký túc xá các cô.”

“Cầm đi đi, cầm đi đi, không cần khách khí, soái ca!!” Trang Mạnh Mạnh bàn tay to vung lên giống như đem vật sở hữu chính mình tặng người, sáng khoái nói.

“...”

Tiểu Thỏ lại là đầu đầy hắc tuyến.

“Đi thôi.” Trình Chi Ngôn ôm bả vai Tiểu Thỏ, ngược địa phương khác đám người hướng tới đi qua.

Đi theo Trình Chi Ngôn đi tới một đoạn đường, Tiểu Thỏ mới hồi phục tinh thần lại, cô ngẩng đầu nhìn Trình Chi Ngôn đứng ở bên cạnh mình, nhin không được mở miệng nhỏ giọng hỏi: “Anh nước chanh, làm sao anh có thể ở cửa ký túc xá em?”

“Buổi tối anh gửi tin nhắn em không trả lời, gọi điện thoại cũng không ai tiếp, anh nghĩ nghĩ, nhớ mang máng năm đó thời điểm huấn luyện quân sự Đại Nhất bọn anh, buổi tối là muốn đi kéo ca, cho nên anh nghĩ tiếp, các em lại bị kéo đi sân thể dục rồi. . .”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 759

Chương 761. Em rất nhớ anh 6

Editor: Quỳnh Nguyễn

. Trình Chi Ngôn vừa đi vừa hướng tới Tiểu Thỏ cười nói: “Cho nên anh liền trực tiếp đến cửa ký túc xá chờ em.”

“Ai. . .”

Vừa nhắc tới huấn luyện quân sự, Tiểu Thỏ nhin không được lại là thở dài một hơi.

Cả ngày như vậy cô cảm giác chân chính mình đều nhanh muốn chặt đứt.

“Không có việc gì, kiên trì kiên trì thì tốt rồi.” Trình Chi Ngôn đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Thỏ, cười nói: “Vài ngày vừa mới bắt đầu sẽ cảm thấy có chút vất vả, thời gian dài, thói quen thì tốt rồi.”

“...”

Tiểu Thỏ nghe được anh nói những lời này, nhin không được ngẩng đầu lên, đôi mắt thẳng tắp nhìn anh hỏi: “Năm đó anh lên Đại Nhất, huấn luyện quân sự cũng biến thái như vậy sao? ?”

“Không sai biệt lắm đi.” Trình Chi Ngôn nghĩ nghĩ, hướng tới Tiểu Thỏ gật đầu nói: “Huấn luyện quân sự trên cơ bản đều là đại đồng tiểu dị, lẫn qua lộn lại là kia mấy thứ, quá hai ngày thì tốt rồi, yên tâm đi.”

“Được rồi. . .” Mặc dù Tiểu Thỏ cảm thấy tiếp qua vài ngày chính mình vẫn lại là không cảm mạo với huấn luyện quân sự, nhưng mà có lẽ cho đến lúc này liền đều không cảm giác thống khổ như vậy.

Ha ha. . . Có lẽ là vô cảm cũng không nhất định a. . .

Tiểu Thỏ đi theo sau lưng Trình Chi Ngôn đi tới đi lui, đột nhiên cảm thấy có chút không quá đúng lắm, “Anh nước chanh, đây là đường đi sân thể dục a....”

Bọn họ dọc theo phía trước ký túc xá đường đi một đoạn đường, sau đó tại ngã tư chỗ khúc quanh, hướng tới sân thể dục ban ngày huấn luyện quân sự tập hợp đi qua.

“Đúng a.” Trình Chi Ngôn ôm bả vai Tiểu Thỏ gầy yếu, vừa hướng tới phương hướng sân thể dục đi, vừa cười nói: “Như thế nào, mới một ngày qua đi em đều đã có bóng ma tâm lý với sân thể dục rồi hả ?”

“Xem như là. . .” Tiểu Thỏ đầu đầy hắc tuyến lên tiếng.

“A.... . . Có muốn anh giúp em trừ bóng ma một phen hay không?” Trình Chi Ngôn cúi đầu, nắm tay Tiểu Thỏ tiêu sái đi qua cổng vào sân thể dục.

“Như thế nào trừ bóng mờ? ?” Tiểu Thỏ vẻ mặt nghi hoặc ngẩng đầu lên, nhìn Trình Chi Ngôn hỏi.

“Ví dụ như. . . Như vậy. . .”

Tay trái Trình Chi Ngôn nắm cổ tay tay phải Tiểu Thỏ, nhưng tay phải nhẹ nhàng nắm ở vòng eo của cô, đem cô hướng tới trong lòng mình, sau đó hơi cúi đầu, cánh môi mỏng nhẹ nhàng hôn lên môi hồng nhuận của cô.

Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy một trận hơi thở trong veo mà lạnh lùng quen thuộc nhảy mắt chui đi vào, sau đó trên bờ môi của cô liền tiếp xúc cảm giác ấm áp

mà mềm mại.

Đôi mắt Trình Chi Ngôn trong suốt thâm thúy mang theo ý cười nồng đậm nhìn cô, lúc lông mi dài dài nhẹ nhàng nháy động giống như cây quạt nhỏ nhỏ mỏng manh.

Tiểu Thỏ trừng mắt nhìn anh, sau một lúc lâu rốt cục dùng tay trái không bị cầm khế đẩy đẩy ngực của anh, thanh âm hàm hồ nói: “Đừng. . . Em ở bên ngoài huấn luyện quân sự cả ngày, trên người ra quá nhiều mồ hôi. . .”

“Uh`m. . .” Cánh môi mềm mại của Trình Chi Ngôn lại dán tại môi của cô như cũ, chỉ là nhàn nhạt lên tiếng, sau đó thừa dịp cô mở miệng nói chuyện đầu lưỡi trắng mịn đã lập tức thăm dò vào trong miệng cô.

“Ừm. . . Ừm ừm. . .” Tiểu Thỏ còn chưa nói xong anh đã quấn lấy lưỡi xinh xắn mà mềm mại của cô, nhẹ nhàng mà mút.

Từng đợt cảm giác tê tê nháy mắt từ đầu lưỡi lan tràn đến toàn thân.

Chân Tiểu Thỏ vốn cũng đã đứng một ngày, không có bất kỳ khí lực, lập tức liền mềm xuống, cả người không tự chủ được liền đi xuống.

Tay phải Trình Chi Ngôn vòng eo cô hơi chút liền dùng lực, liền đem cả người cô đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 760

Chương 762. Em rất nhớ anh 7

Editor: Quỳnh Nguyễn

Sau đó, ở tại một mảnh bóng tối, anh trầm mặc, hôn cô.

Cái hôn này vẫn giằng co rất lâu sau đó, lâu đến Tiểu Thỏ sắp thở không được, Trình Chi Ngôn rốt cục đem cánh môi từ trên môi cô di chuyển.

Tiểu Thỏ từng ngậm từng ngậm hô hấp không khí mới mẻ, cả người đều đã treo tại trên người Trình Chi Ngôn, trên đùi căn bản dùng không được bắt lượn cái khí lực gì.

“Tiểu Thỏ. . .” Trình Chi Ngôn ôm eo của cô, cúi đầu hô một tiếng tên cô.

“Uh`m?” Tiểu Thỏ ngẩng đầu lên, hướng tới ánh mắt anh nhìn qua đi.

Trong bóng đêm, đôi mắt anh trong suốt giống như vũ trụ không giới hạn, ngôi sao lóe ra ánh sáng rực rỡ, không hiểu, có một loại lực lượng hút người.

“. . .” Trình Chi Ngôn nhìn cô một lúc lâu, sau đó đột nhiên cười cười, trầm thấp nói: “Không có gì.”

“Cái gì nha? ?” Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, ánh mắt nhìn khoe môi anh như có như không tươi cười, nhìn không được đưa tay nhẹ nhàng đập trong ngực của anh một cái nói: “Làm gì nói chuyện chỉ nói đến một nửa? ? Bộ dạng này ghét nhất, anh biết không? ?”

“Uh`m. . .” Trình Chi Ngôn cúi đầu cười, đem cả người cô đều đã ôm vào trong ngực, sau đó nghiêng người nói khẽ bên tai cô: “Không biết vì sao, biết rõ ràng em ngay tại chỗ cách anh rất gần, nhưng mà liên hệ không được em, lại làm cho anh cảm thấy trong lòng một mảnh bối rối, rõ ràng mới tách ra không có bao lâu, nhưng mà lại không hiểu ra sao muốn gặp em... Trước một mình anh ở Nam Kinh, một mình em đứng ở thành phố Z, rõ ràng cách xa như thế, anh lại không có cảm giác như vậy...”

“. . .” Tiểu Thỏ rúc vào trong lòng anh, yên lặng nghe anh nói những lời này, trong khoảng thời gian ngắn, vậy mà không biết nên trả về đáp thế là tốt hay không nữa.

“Không ngừng nhớ em...” Cánh môi mỏng Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng ma xát trên viên tai tinh xảo của cô nói: “Anh cũng chờ đợi thời gian huấn luyện quân sự của em có thể nhanh qua đi, như vậy ít nhất thời gian buổi tối anh còn có thể nhìn thấy em.”

“Anh nước chanh. . .”

Thanh âm Trình Chi Ngôn trầm mặc chốc lát, đột nhiên có chút bất đắc dĩ cười cười nói: “Nếu như em có thể lớn lên mau chút nữa thì tốt rồi.”

“A?” Trong mắt Tiểu Thỏ khó hiểu ngẩng đầu nhìn anh.

“Như vậy em là có thể gả cho anh, mỗi ngày đều đã cùng với anh rồi.” Đôi mắt Trình Chi Ngôn sụp xuống nhìn đôi má cô phẩn nộn trắng nõn, vô cùng nghiêm túc nói.

“...”

Ánh mắt Tiểu Thỏ liền như vậy nhìn anh, sau một lúc lâu rốt cục hậu tri hậu giác hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh, anh như vậy, xem như cầu hôn cùng em sao? ?”

Trình Chi Ngôn hơi run sợ một phen, lập tức liền bật cười.

Anh đưa tay捏捏 đôi má cô phẩn nộn, cười lắc đầu nói: “Đây không tính là chính thức cầu hôn.”

“A.... . . Được rồi. . .” Tiểu Thỏ hơi có chút thất vọng.

“Về sau, chờ anh đều đã chuẩn bị tốt sẽ cực kỳ nghiêm túc cầu hôn em.” Trình Chi Ngôn ôm Tiểu Thỏ, đem cằm chính mình đặt trên đầu cô, trầm mặc sau một lát thanh âm cúi đầu hướng tới cô nói.

“Được....” Tiểu Thỏ gật gật đầu, cũng cực kỳ nghiêm túc đáp ứng.

Trong trời đêm tối đen, một vòng ánh sáng trắng rằm朦胧 lung tách ra, mấy khóa ánh sáng nhạt lóe ra ở trong không trung rải rác đác trên đất, gió đêm nhẹ nhàng thổi qua, mang theo một tia hơi thở ban đêm mát mẻ ngày mùa thu.

Mặc dù Trình Chi Ngôn không phải cực kỳ chính thức cầu hôn với cô, nhưng mà tối hôm đó ánh trăng ôn nhu, vẫn vững vàng ghi tạc trong lòng cô.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 761

Chương 763. Em rất nhớ anh 8

Editor: Quỳnh Nguyễn

Chỉ là Tiểu Thỏ cùng Trình Chi Ngôn ngồi ở sân thể dục cũng không có bao lâu liền phải trở về ký túc xá, bởi vì thời gian gác cổng là mười một giờ.

Đem Tiểu Thỏ đưa đến cửa ký túc xá, trước khi chia tay Trình Chi Ngôn đưa tay nhẹ nhàng捏捏 đôi má Tiểu Thỏ một phen, trong thanh âm mang theo một tia do dự nói: “Gần đây trong khoảng thời gian này có lẽ sẽ bề bộn nhiều việc, tối ngày mai đại khái không thể tới tìm em rồi.”

“Uh'm, không có việc gì.” Tiểu Thỏ gật gật đầu, nhìn Trình Chi Ngôn, cười hi hi nói: “Vừa lúc mấy ngày nay huấn luyện quân sự cũng mệt chết đi, anh bận công tác, em ở ký túc xá đi ngủ.”

“Được.” Trình Chi Ngôn nhìn cô cười cười, cúi đầu nhẹ nhàng ấn nụ hôn trên cánh môi hồng nhuận nói: “Được rồi, trở về đi. Chúc ngủ ngon.”

“Uh'm, anh nước chanh, ngủ ngon.” Tiểu Thỏ cười hướng tới Trình Chi Ngôn phát phát tay, sau đó rất nhanh chạy về chính mình chính mình.

Trình Chi Ngôn mỉm cười đứng tại chỗ, mắt thấy bóng dáng của cô biến mất ở trong hành lang, lúc này mới xoay người rời khỏi.

Chờ Tiểu Thỏ nhẹ chân nhẹ tay trở lại trong ký túc xá, ba người bên trong phòng ngủ cô kia sớm đã mệt đến mức nằm ở trên giường ngáy ồ ồ rồi.

Tiểu Thỏ ở trong lòng yên lặng khóc một phen, sau đó bị thống đi tắm rửa, lại đánh răng một phen, sau đó đem quần áo quân sự hôm nay mặc giặt xong, thời gian đã gần mười hai giờ rồi.

Phoi quần áo xong rồi, Tiểu Thỏ kéo hai chân nặng nề rốt cục bò lên trên giường, dùng thời gian ba giây đồng hồ ngất đi thôi.

Năm giờ sáng ngày thứ hai, từng đợt tiếng còi có tiết tấu lại bắt đầu vang lên ở trước ký túc xá.

“Trời ạ. . . Tớ rất muốn chết. . .” Trang Manh Manh mơ mơ màng màng mở hai mắt, ánh mắt nhìn nóc nhà, không thể yếu nói một câu.

“Ai. . . Rồi giường đi. . .” Chu Đậu Đậu nhận mệnh từ trên giường ngồi dậy, sau đó xoay người, kéo hai chân nặng nề yên lặng xuống giường.

Dương Tuyết Cần mắt thấy hai người các cô đều đã xuống đành phải đi theo xuống.

Nhưng mà chờ ba người các cô đều đã đứng vững ở trong ký túc xá lại phát hiện Tiểu Thỏ vậy mà còn không có xuống.

“Tiểu Thỏ. . . Tiểu Thỏ? ? Rời giường rồi. . .” Trang Manh Manh thấy Tiểu Thỏ trên giường không có bất luận cái động tĩnh gì, đành phải lại bò lên trên cái thang, đưa tay lắc lắc Tiểu Thỏ.

“Uh m . . Lại cho tớ ngủ một hồi...” Tiểu Thỏ thật sự là quá mệt nhọc, cô đưa tay quơ quơ Trang Manh Manh không ngừng lay động tay mình, chuyển người lại, lại tiếp tục đã ngủ.

“ . . .” Trang Manh Manh nhìn không được trợn trừng mắt.

“Rời giường, rời giường rồi ! Bằng không liên không có thời gian ăn điểm tâm rồi !! Không ăn điểm tâm, buổi sáng cậu trở về đói choáng váng ở trên thao trường!!” Dương Tuyết Cần nhìn thoáng qua Trang Manh Manh ôn nhu kêu hô Tiểu Thỏ rời giường, đưa tay hướng tới cô ngoéo ... một cái, ý bảo cô xuống, sau đó chính mình bò lên trên cái thang, hắng giọng hô lớn bên tai Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ run run một cái, nháy mắt mở to mắt.

“Thức dậy? ?” Dương Tuyết Cần nhìn Tiểu Thỏ rốt cục tỉnh lại, nhất thời cao hứng hướng tới cô hỏi.

“ . . .” Tiểu Thỏ quay đầu lại, đôi mắt bất đắc dĩ nhìn cô, sau một lúc lâu, yên lặng từ trên giường ngồi dậy, sau đó lại yên lặng xuống giường rồi.

“Ta nói. . .” Chu Đậu Đậu đứng ở bên cạnh bồn rửa tay, vừa đánh răng vừa hướng tới Tiểu Thỏ mơ hồ nói không rõ: “Đêm qua cậu với bạn trai không phải hẹn một giờ sao, như thế nào liên một thành như vậy rồi hả ? ?”

Tiểu Thỏ mặc áo ngủ, kéo cửa ban công ra, đem quần áo phơi khô ở bên ngoài cầm trở về.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 762

Chương 764. Em rất nhớ anh 9

Editor: Quỳnh Nguyễn

Sau đó vừa mặc vừa nói: “Không phải.... Ngày hôm qua sau khi trở về tớ lại tắm rửa giặt quần áo gì gì đó, cuối cùng hơn mười hai giờ mới ngủ....”

“Năm nắng, vậy cậu mới ngủ năm giờ, thật đáng thương.” Chu Đậu Đậu trong mắt đồng tình nhìn cô.

Ai . .

Tiểu Thỏ thở dài một hơi, gì cũng chưa nói, yên lặng đi rửa mặt rồi.

Lại là cả ngày huấn luyện quân sự khổ bức, buổi tối trở lại ký túc xá, Tiểu Thỏ nằm ở trên giường, cũng không muốn nhúc nhích rồi.

Ngày qua rất nhanh, ngày lại qua phi thường chậm.

Tháng thứ nhất lên đại học, ngay tại Tiểu Thỏ trông mong bắt tay vào làm tính ngày, trôi qua.

Suốt cả một tháng thời gian này, bọn họ từ đứng quân tư chỉ có thể đứng nửa giờ đến có thể một hơi đứng hai giờ, từ đi nghiêm xiêu xiêu vẹo vẹo đến biến thành một đường thẳng, chuyển động lè mà lè mà đến đều nhịp, đã xảy ra một loại biến hóa bay vọt.

Mà Trình Chi Ngôn bên kia cũng là mỗi ngày bận sứt đầu mẻ trán, trừ bỏ phải ứng phó chương trình nghiên cứu sinh bình thường mỗi ngày vẫn còn xử lý hàng loạt văn kiện công ty, mặc dù mỗi một hạng đều có người đặc biệt phụ trách, nhưng mà mỗi một hạng mục đều đã muốn đích thân hỏi một lần.

Dù sao công ty mới vừa ở giai đoạn khởi bước, muốn làm đâu chắc đấy phát triển, nhất định phải trả giá thời gian cùng tâm huyết thật lớn.

Tính toán như vậy, Tiểu Thỏ phát hiện, một tháng này cô cùng Trình Chi Ngôn vậy mà tổng cộng chỉ thấy mặt ba lần.

Mỗi ngày Trình Chi Ngôn không phải đang giờ học liền là tại trên đường đi công ty, mà cô mỗi ngày không phải huấn luyện quân sự chính là trên đường huấn luyện quân sự.

Rõ ràng hai người ngay cùng một tòa thành thị, cùng ngôi trường, vậy mà liên tiếp cách như vậy.

Một ngày huấn luyện quân sự cuối cùng, là đại duyệt binh học sinh mới.

Trên sân thể dục to như vậy, các học sinh mặc quần áo quân sự ngay ngắn chỉnh tề, một người một người đứng.

Mặt trời chói chang trên đỉnh đầu nướng đất đai, thỉnh thoảng trong gió nhẹ từng trận thổi mặt, Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn thoáng qua người chủ trì hội nghị phía trước, trong lòng không lí do vậy mà cảm thấy có một tia khẩn trương.

Trong khi một tháng huấn luyện quân sự, cũng còn lại một cái hình thức cuối cùng, liền muốn kết thúc mỹ mãn rồi.

“Các học sinh, chuẩn bị tốt sao! ?” Huấn luyện viên lúc này đứng ở đầu đội ngũ, hướng tới tất cả học sinh lớp Tiểu Thỏ bọn họ gầm lên một tiếng.

“Chuẩn bị tốt rồi ! !” Tiếng vang to rõ vang vọng trong không trung.

Cùng với khúc quân hành vận động viên, tất cả các học sinh đều nhịp nện bước, hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang hướng tới đài chủ tịch đi qua.

“Hiện tại nghênh diện hướng chúng ta đi tới là các học sinh khoa máy tính, bọn họ ngẩng đầu ưỡn ngực bước ra đi nhanh đi về phía trước, đẩy mắt mỗi vị học sinh đều đã lóe ra tự tin...” Thanh âm phát thanh viên ngọt ngào bên trong Radio đọc bản thảo, thanh âm bên trong loa ở trên thao trường truyền ra vang vọng.

Sắp đi đến đài chủ tịch, Tiểu Thỏ nghe được huấn luyện viên đi ở bên cạnh mình, thanh âm hùng hậu gầm lên một tiếng: “Nhìn qua phải, một - - hai - - ! !”

Động tác tất cả học sinh lập tức nhìn qua phải.

“Chúng ta có thể nhìn thấy, động tác các học sinh khoa máy tính phi thường chỉnh tề, trải qua một tháng huấn luyện này, tin tưởng khí lực nhóm người sẽ càng thêm khoẻ mạnh, bọn họ...” Thanh âm phát thanh viên bên trong Radio dần dần biến mất ở sau người.

Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn bầu trời một mảnh xanh thăm kìa, thở ra một hơi, sinh hoạt huấn luyện quân sự thống khổ này rốt cục kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 763

Chương 765. Em rất nhớ anh 10

Editor: Quỳnh Nguyễn

Thành quả huấn luyện quân sự kiểm duyệt sau khi chấm dứt, hiệu trưởng lại tượng trưng nói mấy câu, sau đó liền toàn bộ tan họp rồi.

Trong lúc này, trên sân thể dục, trên đường, linh linh tán tán, toàn bộ đều là sinh viên đại học năm nhất mặc quần áo quân sự.

Bởi vì ngày mai chính là lễ quốc khánh, đồng thời kết thúc sinh hoạt huấn luyện quân sự, lại có thể nghỉ về nhà, cho nên, trên mặt mỗi người học sinh đều là một mảnh vui sướng.

Tiểu Thỏ cũng đang cười tít mắt vừa cùng người ký túc xá các cô nói chuyện phiếm vừa đi trên đường trở về ký túc xá, đột nhiên tiếng chuông di động của cô vang lên.

Cô cúi đầu nhìn thoáng qua, trên màn hình điện thoại di động biểu hiện tên Cận Mặc.

Lớp trưởng?? Anh tìm chính mình có chuyện gì sao? ?

Tiểu Thỏ chần chờ một phen, sau đó đề xuống nút nghe.

“Uy, Bạch Tiểu Thỏ.” Thanh âm Cận Mặc từ trong điện thoại nghe qua không có lạnh như vậy, thanh âm của anh trầm thấp mà lại mang theo một tia lười biếng, giống như chocolate bị tan chảy, nghe làm cho người ta cảm thấy cực kỳ thoải mái.

“Cận Mặc? ? Tìm ta có chuyện gì sao? ?” Tiểu Thỏ hô một tiếng tên của anh, sau đó thuận miệng hỏi.

“Thầy giáo Từ để cho cậu cùng tớ cùng đi văn phòng của ông một chuyến.” Thanh âm Cận Mặc nghe qua cực kì trầm ổn, anh không chút hoang mang hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Tớ nhìn thấy cậu, cậu ngừng một phen, chờ tớ.”

“A? ?” Tiểu Thỏ theo bản năng ngừng bước chân, về mặt nghi hoặc quay đầu hướng tới phía sau mình nhìn lại.

“Làm sao vậy, Tiểu Thỏ? ?” Mắt thấy Tiểu Thỏ đột nhiên dừng lại bước chân, Trang Manh Manh kỳ quái hướng tới cô nhìn qua.

“Cái kia. . . Vừa rồi lớp trưởng gọi điện thoại cho tớ, nói là thầy giáo Từ để cho chúng ta đi văn phòng ông một phen.” Tiểu Thỏ có chút bất đắc dĩ hướng tới người ký túc xá chính mình giang tay nói: “Các cậu đi về trước đi, tớ đi văn phòng thầy giáo Từ xong lại đi ký túc xá tìm các cậu.”

“Được rồi, chúng ta đây về ký túc xá thu dọn đồ đạc trước.” Trang Mạnh Mạnh các cô gật gật đầu, hướng tới Tiểu Thỏ phát phát tay, liền tiếp tục hướng tới phương hướng ký túc xá đi tới.

Tiểu Thỏ đứng tại chỗ, hướng tới phương hướng chính mình vừa rồi tới nhìn xung quanh một hồi lâu, rốt cục ở trong đám người thấy được bóng dáng Cận Mặc không chút hoang mang.

Mặc dù xung quanh người đều là mặc quần áo quân sự nhiều như vậy, nhưng mà không biết vì sao Tiểu Thỏ vẫn lại là liếc thấy anh.

Đại khái là vì học sinh khác biết hôm nay rốt cục kết thúc huấn luyện quân sự hơn nửa ngày mai có thể bắt đầu nghỉ, trên mặt tất cả mọi người đều là vui sướng đi, mà trên gương mặt tuần tú Cận Mặc lại vẻ mặt đạm mạc như cũ.

Chờ anh đến gần, Tiểu Thỏ có chút xấu hổ hướng tới anh phát phát tay, xem như chào hỏi.

Cận Mặc gật gật đầu, lúc đi ngang qua bên cạnh Tiểu Thỏ vô cùng lời ít mà ý nhiều đi tới một chữ: “Đi.”

“...”

Đại ca, người thật đúng là tích chữ như vàng a.

Tiểu Thỏ kéo kéo miệng, yên lặng đuổi kịp.

Thầy giáo Từ cách ký túc xá bọn họ hơi có chút xa, trên một đường này hai người đều đã trầm mặc, Tiểu Thỏ cảm thấy không khí có chút xấu hổ vì thế đầu vận chuyển nhanh chóng, cô hướng tới Cận Mặc nhỏ giọng mở miệng nói nói: “Cái kia. . . Ngày mai bắt đầu ngày nghỉ Quốc Khánh a. . .”

“Uh’m” Cận Mặc nghe được Tiểu Thỏ nói chuyện với anh, quay đầu lại, đôi mắt nhàn nhạt liếc cô một cái, sau đó nghiêm túc gật gật đầu.

“Cái kia... Lễ quốc khánh cậu về nhà sao? ” Tiểu Thỏ tiếp tục tìm đề tài.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 764

Chương 766. Anh cũng sẽ mặt đỏ

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Trở về.” Lại là một chữ vô cùng đơn giản liền trả lời cô hỏi.

“...” Tiểu Thỏ chỉ cảm thấy ngực có một ngum hòn dỗi ở nơi đó, không thể đi lên, lại sượng mặt.

Cô hít một hơi, sau đó chậm rãi thở ra, cố gắng bình phục cảm xúc chính mình một phen, sau đó quay đầu lại, vẻ mặt không có việc gì cười nhìn Cận Mặc nói: “Vậy sao, thật khéo a, tớ cũng về nhà.”

“...”

Cận Mặc cúi đầu, nhìn tươi cười trên mặt cô, trên mặt lộ ra một tia biểu tình kỳ quái: “Nhà cậu.... Không có ở Tô Châu đi? ”

Anh nhớ rõ anh xem qua biểu tư liệu cô, nhà cô là thành phố Z.

“Uh’m” Tiểu Thỏ học bộ dáng Cận Mặc, gật gật đầu, trực tiếp lấy một cái giọng mũi trả lời anh.

“...”

Lại là một trận trầm mặc, Cận Mặc vẫn không nói lời nào như cũ, hướng tới phương hướng ký túc xá đi.

Tiểu Thỏ có chút bất đắc dĩ nhìn anh, trong lòng đã triệt để buông tha tính toán nói chuyện phiếm cùng anh.

Thôi đi, lúc hai người bọn họ nói chuyện so với không nói lời nào vẫn còn xấu hổ hơn.

Một đường như vậy đi đến cửa văn phòng thầy giáo Từ, Cận Mặc đưa tay gõ gõ cửa.

“Mời vào.” Trong văn phòng, thanh âm thầy giáo Hứa tràn đầy ý cười vang lên.

Cận Mặc đẩy cửa ra đi vào, Tiểu Thỏ cũng đi theo sau lưng anh đi vào.

“A..., hai người các em đến đây a.” Thầy giáo Hứa ngẩng đầu lên, thấy hai người bọn họ tới đây, vì thế cười hi hi chỉ chỉ ghế dựa trước bàn làm việc của mình, thuận miệng nói: “Ngồi trước đi, đúng lúc tôi có một số việc muốn các em giúp một phen.”

Thầy giáo Hứa vừa nói vừa từ trên ghế đứng lên, đi đến trước mặt giá sách văn phòng, rút ra một xấp tư liệu thật dày, đặt trước mặt Tiểu Thỏ cùng Cận Mặc nói: “Phía trên là biểu điều tra tư liệu học sinh lớp chúng ta lần trước, hiện tại cần tập hợp, hai người phối hợp một phen giúp thầy đem tư liệu sao chép.”

“Được.” Cận Mặc gật gật đầu, thuận tay tiếp nhận tài liệu trong tay thầy giáo Hứa (không hiểu tại sao bên trên tác giả ghi thầy giáo Từ mà bên dưới lại là Hứa, có lẽ thầy giáo Hứa ngồi trong văn phòng thầy giáo Từ)

Lớp học tổng cộng năm mươi chín học sinh, nói nhiều cũng không nhiều, nói ít cũng không ít, thầy giáo Hứa bàn giao chuyện này cho hai bọn họ liền đứng dậy đi cái văn phòng khác rồi.

Tiểu Thỏ nhìn một xấp tư liệu thật dày trước mắt, nghĩ nghĩ, vươn tay hướng tới Cận Mặc nói: “Chúng ta một người một nửa đi, viết như vậy tốc độ nhanh một chút.”

“Uh’m” Cận Mặc gật gật đầu, đem biểu tài liệu trong tay phân ra hơn một nửa, đưa cho Tiểu Thỏ nói: “Những thứ này cho cậu, cái khác tớ làm”

“Được.” Tiểu Thỏ cầm chông biểu tư liệu kia trong tay, nhìn nhìn tám biểu muốn sao chép kia, tiện tay cầm lấy một cây bút ký tên màu đen bên trong ống đựng bút thầy giáo Hứa, liền bắt đầu viết.

Cận Mặc nhìn nhìn cô, cũng cầm lấy một cây bút bắt đầu vui đùa sao chép.

“Cái kia. . . Cái chữ này đọc như thế nào?? Có phải Niệm yan hay không??” Tiểu Thỏ chỉ vào chữ “Khiên” bên ngoài tư liệu, hướng tới phương hướng Cận Mặc đựng đựng, nhỏ giọng hỏi.

“Cái gì? ?” Cận Mặc đang hết sức chăm chú sao chép tư liệu, giờ phút này đột nhiên nghe được thanh âm Tiểu Thỏ vang lên ở bên tai mình, liền theo bản năng ngẩng đầu hướng tới cô nhìn qua.

Đúng lúc Tiểu Thỏ lại cầm biểu tư liệu hướng tới anh, Cận Mặc ngẩng đầu như vậy hai người nhất thời trán đối trán, ánh mắt đối ánh mắt, cái mũi đối cái mũi nhìn đối phương.

Tiểu Thỏ hơi hơi ngẩn ra, đôi mắt thẳng tắp nhìn Cận Mặc.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 765

Chương 767. Anh cũng sẽ mất đồ 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ đột nhiên phát hiện, mặt Cận Mặc trở nên hồng.

“Cậu...” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn mặt Cận Mặc mặc dù là một tháng huấn luyện quân sự cũng vẫn trắng nõn như cũ, trên gương mặt rõ ràng đỏ ửng, lúc đang chuẩn bị mở miệng trêu chọc anh một phen, Cận Mặc nhẹ nhàng ho hai tiếng, sau đó cúi đầu xuống ánh mắt hướng tới tài liệu trong tay cô nhìn qua đi, thanh âm vẫn lãnh khốc như cũ nói: “Cá chữ gì? ?”

“Ách. . . Chính là cái này...” Tiểu Thỏ phục hồi tinh thần lại, chỉ vào chữ “Khiên” bên ngoài tờ tư liệu trong tay mình, cực kỳ nghiêm túc hướng tới Cận Mặc hỏi.

Cận Mặc nhàn nhạt nhìn lướt qua, sau đó thấp giọng trả lời: “Qian, cùng một ngàn lượng, là cùng một cái âm đọc.”

“A.... . . Cho nên là Khiên dương, tớ còn tưởng rằng học nghiên cứu dương a.” Tiểu Thỏ nhất thời bùng tình đại ngộ, dùng một loại vẻ mặt “Cậu rất lợi hại a” nhìn Cận Mặc.

Cận Mặc yên lặng nhìn cô một cái, sau đó tiếp tục cúi đầu. . . Sao chép tư liệu.

Được rồi. . .

Tiểu Thỏ có chút bất đắc dĩ nhìn anh, yên lặng dưới đáy lòng tặng cho anh một cái biệt danh - - “Hủy Diệt Đề Tài.”

Nguyên nhân người này không thích nói chuyện, Tiểu Thỏ đành phải yên lặng sao chép tài liệu trong tay, bắt quá chốc lát, chồng tư liệu trong tay cô kia liền toàn bộ sao chép xong rồi.

Mà Cận Mặc bên kia lại còn có không ít tư liệu biểu không có viết xong.

Tiểu Thỏ cũng là nhàn rồi, dứt khoát liền tiến đến bên cạnh Cận Mặc, nhìn thoáng qua bảng anh đang sao chép, nhin không được mở miệng khen: “Oa, của cậu nhìn đẹp thật,”

Trên bảng, chữ viết Cận Mặc cứng cáp hữu lực, một bút liền quét sạch sẽ lưu loát, tuyệt không dong dài dây dưa, chỉ là góc cạnh chữ quá mức sắc bén, giống như cảm giác lạnh khốc bản nhân anh lộ ra.

Bút Cận Mặc đang không nhanh không chậm viết chữ nháy mắt ngừng lại, anh hơi hơi quay đầu nhìn Tiểu Thỏ ngồi ở bên cạnh mình, đôi mắt trong suốt là không chút nào che dấu tán thưởng.

Trầm mặc chốc lát, Cận Mặc thấp giọng nói: “Cảm ơn khích lệ.”

A... A... A...! !

Lớp trưởng nói không ngừng một chữ ài! !

Trong lòng Tiểu Thỏ nhất thời một trận kích động.

“Cậu đều đã sao chép xong?” Cận Mặc thấy cô đem chồng tư liệu chính mình mới vừa phân cho sắp xếp chỉnh tề để ở một bên, liền cúi đầu mở miệng hỏi.

“Đúng à!” Tiểu Thỏ cầm lấy bảng đã sao chép xong trước mặt mình, hướng tới Cận Mặc quơ quơ, cười hì hì nói: “Thế nào có phải tốc độ rất nhanh hay không ? ?”

Cô cúi đầu nhìn chữ viết trên bảng chính mình hơi có chút viết ngoáy, lại nhìn chữ Cận Mặc sạch sẽ chỉnh tề, nhin không được thề lưỡi: “Chính là viết quá nhanh, chữ viết không đẹp bằng cậu, ài, không có biện pháp, trước kia trên sơ trung chép bài tập nhiều không tự chủ được mà bắt đầu viết ngoáy.”

“.....Chép bài tập? ?” Cận Mặc chần chờ một phen, trong mắt nghi hoặc nhìn Tiểu Thỏ.

“Ha ha. . .” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ gãi gãi đầu chính mình, dù sao không là cái chuyện quang vinh gì...

Cận Mặc lại nhìn cô một hồi, sau đó quay đầu lại tiếp tục vừa sao chép vừa nói: “Chờ tớ một phen, tớ rất nhanh xong rồi.”

“Ài? Không vôi, tớ nói cái kia.... Muốn tớ chép giúp một chút hay không?” Tiểu Thỏ nhìn đồng giấy trước mắt Cận Mặc kia, vô cùng tốt bụng hướng tới anh hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 766

Chương 768. Anh cũng sẽ mặt đỏ 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Không cần, cậu hơi chút chờ tớ một phen liền tốt.” Cận Mặc quay đầu nhìn cô một cái, tốc độ viết chữ trên tay thoáng nhanh hơn, nhưng mà chữ viết vẫn cứng cáp hữu lực như cũ, không có một chút cầu thả.

Tiểu Thỏ có chút nhàm chán ngồi ở bên cạnh anh, hai tay chống cằm theo dõi hẩn anh viết chữ.

Nhìn nhìn, mặt Cận Mặc liền lại đỏ lên.

“Lớp trưởng . Ách . . Cận Mặc, mặt của cậu như thế nào lại đó? ?” Tiểu Thỏ trong khoảng thời gian ngắn còn chưa ý thức được là chính mình nguyên nhân, chỉ là về mặt ngạc nhiên nhìn anh.

“ . . .” Cận Mặc có chút bất đắc dĩ ngẩng đầu, đôi mắt nhìn Tiểu Thỏ một hồi, sau đó cúi đầu tiếp tục viết chữ nói: “Có thể hay không. . . Không cần nhìn chăm chăm tớ . . .”

“A, thật có lỗi! !” Tiểu Thỏ nháy mắt liền phản ứng kịp, vẫn nhìn chăm chăm người khác như vậy là hành vi vô cùng không lễ phép.

“Không có việc gì.” Cận Mặc cúi đầu lên tiếng, tiếp tục viết.

Tiểu Thỏ vẫn như cũ không có việc gì, nhưng mà lại không thể tiếp tục nhìn chăm chăm Cận Mặc, nghĩ nghĩ liền lấy điện thoại cầm tay ra gửi một cái tin nhắn cho Trình Chi Ngôn.

Anh nước chanh, chúng ta kết thúc huấn luyện quân sự, ngày mai có thể nghỉ rồi.

Tin nhắn gửi thật lâu cũng không có thu được câu trả lời.

Tiểu Thỏ bĩu môi người này đại khái lại bắt đầu bận rồi.

Thời gian dài như vậy không có nhìn thấy Trình Chi Ngôn, hai người chỉ có thể dựa vào điện thoại hoặc là tin nhắn liên hệ, nhưng mà mỗi lần Tiểu Thỏ gọi điện thoại cho Trình Chi Ngôn, anh không phải đang họp chính là tăng ca, khó có được lúc rảnh rỗi, mà khi anh thỉnh thoảng gửi tin nhắn cho Tiểu Thỏ, cô cũng không phải huấn luyện quân sự chính là ăn cơm, tóm lại hai người chính là đủ loại bỏ qua.

Ai . .

Tiểu Thỏ thở dài một hơi, cô thật sự rất nhớ anh nước chanh a. . .

“Làm sao vậy? ?” Ngay tại thời điểm Tiểu Thỏ miên man suy nghĩ đủ loại, Cận Mặc quay đầu lại, về mặt nghi hoặc nhìn cô.

“Không có gì. . .” Tiểu Thỏ có chút buồn bã ừ ừ lên tiếng, một cái tay nhỏ trắng nõn mảnh khảnh ngoan chơi bút lông màu đen, thôi, ngày mai chính là nghỉ Quốc Khánh, kết thúc huấn luyện quân sự rốt cục có thời gian cùng anh nước chanh cùng một chỗ rồi.

“Uh’m” Cận Mặc thấy cô không muốn nhiều lời, liền cũng không hỏi, lại viết một hồi, một xấp tư liệu cũng sao chép toàn bộ.

“Đều đã viết xong rồi hả? ?” Tiểu Thỏ thăm dò nhìn lại, tờ giấy trên bàn anh, chữ viết tinh tế cùng tờ giấy trước mặt mình hình thành so sánh rõ ràng.

“Đúng.” Cận Mặc đưa biểu tư liệu trước mặt hai người bọn họ sắp xếp xong, cất kỹ biểu sao chép, chờ một phen quay đầu nhìn thoáng qua cửa văn phòng thầy giáo Hứa, từ khi vừa rời thầy giáo Hứa ra ngoài, ông liền không có tung tích, hiện tại việc làm hai người bọn họ giúp ông đã làm xong rồi, cũng không biết ông còn có việc muốn phân phó không.

Hai người Cận Mặc cùng Tiểu Thỏ ngồi ở trong phòng làm việc, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà đều có chút nhàm chán.

“Tớ gọi điện thoại cho thầy giáo Hứa đi.” Cận Mặc trầm mặc chốc lát, sau đó từ trong túi áo lấy điện thoại cầm tay ra, tìm đến dãy số thầy giáo Hứa liền gọi ra ngoài, bên kia điện thoại vang vài thanh âm, rốt cục tiếp, tiếp theo Tiểu Thỏ liền nghe được thầy giáo Hứa lớn giọng từ trong điện thoại truyền ra: “Hai người các em sao chép xong rồi?? Được được được, thầy lập tức trở về văn phòng a, chờ tôi một chút. . .”

“ . . .”

Cận Mặc còn chưa kịp mở miệng thầy giáo Hứa bên kia đã cúp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 767

Chương 769. Anh cũng sẽ mặt đỏ 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

Cận Mặc cầm di động trong tay, về mặt bất đắc dĩ ngẩng đầu nhìn Tiểu Thỏ.

Tiểu Thỏ hướng tới anh kéo kéo môi, sau đó nhún vai, giang tay.

Trong văn phòng nhất thời lại là một trận trầm mặc, ở phía sau, di động Tiểu Thỏ đột nhiên vang một phen, có tin nhắn tới.

Cô vội vàng cúi đầu xem điện thoại di động, phía trên là tin nhắn Trình Chi Ngôn gửi:

Còn đang họp, đợi lát nữa sau khi chấm dứt đi trường học đón em.

Tiểu Thỏ nhìn tin nhắn này, miệng nhỏ hồng nhuận không tự chủ được liền gọi lên một cái độ cong sán lạn, ngón tay cô rất nhanh nhảy động trên màn hình, trả lời một tin nhắn cho anh:

Được, em ở trường học chờ anh buổi tối mang em đi ăn ngon mới được! !

Lần này tin nhắn gửi đi không bao lâu, Trình Chi Ngôn rất nhanh trả lời một tin:

Được.

Mặc dù chỉ là một chữ vô cùng đơn giản nhưng mà Tiểu Thỏ ôm ấp di động không tự chủ được bật cười.

Uh~m . . Tính tính, cô cùng Trình Chi Ngôn đã bao lâu không gặp a. . . Giống như. . . Có hơn mười ngày thôi? ?

Cảm giác từ lúc cô biết Trình Chi Ngôn đến bây giờ, hai người bọn họ chưa từng có thời gian dài như vậy không có gặp mặt.

Nhưng mà chuyện huấn luyện quân sự này...

Ai . . Không đề cập tới cũng được, quả thực chính là hồi ức thống khổ cả đời Tiểu Thỏ.

Cận Mặc quay đầu lại, nhìn Tiểu Thỏ ôm ấp di động ngây ngô cười, trầm mặc chốc lát, sau đó hướng tới cô mở miệng nói: “Cậu cười cái gì??”

“A? ?” Tiểu Thỏ phục hồi tinh thần lại, nhìn bộ dáng Cận Mặc mặt không chút thay đổi, nhân tiện lộ một cái nụ cười rục rờ cho anh nói: “Ha ha, tớ cao hứng a, tối hôm nay tớ có ăn ngon rồi! !”

“...”

Cận Mặc cảm thấy có chút không nói gì.

Liền vì ăn ngon, vui thành cái dạng này? ?

“Hai người các em chép xong rồi??” Đúng lúc này, thầy giáo Hứa đẩy cửa văn phòng ra đi đến, về mặt cười hi hi nhìn về phía Cận Mặc cùng Tiểu Thỏ ngồi song song ở trước bàn làm việc của mình.

“Thầy giáo Hứa.”

“Ai, vừa rồi đi văn phòng đoàn ủy cách vách nói chuyện một chút, các em ngồi, ngồi.” Thầy giáo Hứa cười hi hi đi đến bên cạnh bàn công tác chính mình, tiện tay đưa điện thoại di động để ở trên bàn, sau đó cầm lấy bảng Cận Mặc cùng Tiểu Thỏ sao chép, nghiêm túc nhìn thoáng qua, sau đó gật đầu nói: “Rất tốt, rất tốt, vất vả hai người các em rồi.”

“Ha ha, không vất vả.” Tiểu Thỏ vội vàng cười hi hi khoát tay.

“Đúng rồi, lại còn có một việc.” Thầy giáo Hứa vừa đem bảng thu thập xong, vừa hướng tới Cận Mặc cùng Tiểu Thỏ cười nói: “Bất quá chuyện này, hiện tại cũng không vội, chờ sau khi ngày nghỉ Quốc Khánh trở về, sinh viên đại học năm nhất trường học chúng ta có một cái trận đấu diễn thuyết (hùng biện), đến lúc đó hai người các em đi lớp học hỏi một chút có học sinh báo danh tham gia hay không.”

“Được.” Cận Mặc cùng Tiểu Thỏ đồng thời gật đầu.

“Uh~m, sau đó nếu là không ai tự nguyện tham gia mà nói. . .” Đôi mắt nhỏ thầy giáo Hứa xoay xoay, ánh mắt nhìn chăm chăm Cận Mặc cùng Tiểu Thỏ, vẫn duy trì về mặt cười hi hi hướng tới hai người bọn họ nói: “Liền hai người các em đi.”

“...”

“...”

Cận Mặc khẽ nhíu mày, lại không nói gì.

Tiểu Thỏ về mặt kinh ngạc nhìn thầy giáo Hứa, trận đấu diễn thuyết? Cô? ?

Cô chỗ nào được a, để cho cô đi lên nhảy múa hát ca gì gì đó cô còn có thể được thông qua, loại chuyện diễn thuyết này, cô cảm giác trong lòng ần ần nhút nhát a. . .

Chương 768

Chương 770. Anh cũng sẽ mặt đỏ 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ nghĩ như vậy, liền xoay đầu hướng về phía Cận Mặc.

Mắt thấy Cận Mặc cũng là vẻ mặt cau mày buồn bực, Tiểu Thỏ nhin không được liền nở nụ cười.

Xem ra, Cận Mặc hẳn là lại càng không nghĩ muốn đi tham gia cái trận đấu diễn thuyết gì so với cô.

Dù sao lấy anh loại tính cách không thích nói chuyện này, muốn đứng ở trên đài càng không nừng nói nhất định còn không bằng muốn mạng của anh.

Đại khái là nhận thấy được ý cười trong ánh mắt Tiểu Thỏ, Cận Mặc quay đầu lại, đôi mắt sâu thăm nhìn Tiểu Thỏ một cái, sau đó lại quay đầu đi hướng tới thầy giáo Hứa gật đầu nói: “Em biết rõ, sẽ cố vũ các học sinh báo danh tham gia.”

“Được.” Thầy giáo Hứa hết sức hài lòng gật đầu.

“Một cái lớp phải báo danh mấy người học sinh? ?” Cận Mặc nghĩ nghĩ, lại hướng tới thầy giáo Hứa hỏi.

“Một cái lớp hai người, đều là sinh viên đại học năm nhất, đề mục diễn thuyết là 'Bình thường cùng trác tuyệt'.” Thầy giáo Hứa vừa nói vừa cầm hai phân tư liệu từ trong ngăn kéo ra, phân biệt đưa cho Tiểu Thỏ cùng Cận Mặc sau đó tiếp tục nói: “Đại khái tư liệu thầy cho hai người các em, các em trở về động viên, Cận Mặc động viên nam sinh tham gia một phen, Bạch Tiểu Thỏ động viên nữ sinh tham gia một phen, chờ sau khi Quốc Khánh kết thúc, đem danh sách người báo danh cho thầy là được.”

“Được...”

Tiểu Thỏ yếu ớt gật gật đầu, cầm tư liệu đồng ý.

Cận Mặc trầm mặc, cũng gật gật đầu.

“Được rồi, không có chuyện gì nữa, ngày mai là ngày nghỉ Quốc Khánh, hai người các em đều đã phải về nhà đi? Trên đường chú ý an toàn.” Thầy giáo Hứa thấy hai người bọn họ đều không có dị nghị, vì thế bàn tay to vung lên thả bọn họ đi.

Chờ ra văn phòng thầy giáo Từ, Tiểu Thỏ đi theo sau lưng Cận Mặc, vừa đi vừa xem tài liệu trong tay, nhỏ giọng lầu bầu: “Diễn thuyết dài năm phút đồng hồ, muốn một người đứng ở trên đài nói năm phút đồng hồ mà nói, cảm giác buồn ngủ quá.”

“Uh'm” Cận Mặc cũng cúi đầu nhìn tư liệu, gật gật đầu.

“Cận Mặc.” Tiểu Thỏ quay đầu nhìn anh, cúi đầu hô anh một tiếng.

Cận Mặc ngẩng đầu lên nhìn cô.

“Chúng ta nhất định phải động viên cái bạn học khác tham gia cái hoạt động này a! !” Trong đôi mắt Tiểu Thỏ lộ ra ánh mắt bi thống, “Bằng không thì hai người chúng ta rồi !”

“Uh'm” Cận Mặc nhìn cô một hồi, sau đó tiếp tục gật đầu.

“Ai. . . Thôi, vẫn lại là về ký túc xá về trước đi, dù sao cái báo danh diễn thuyết này phải đợi sau lễ quốc khánh mới có thể công tác thống kê, phòng chừng lúc này bạn cùng lớp chúng ta đều đã đi được không sai biệt lắm rồi.” Tiểu Thỏ nghe anh nghìn bài một điệu cái chữ “Uh'm” kia, chỉ cảm thấy chính mình đầu đầy hắc tuyến.

“Được.” Cận Mặc gật gật đầu, chờ hai người Tiểu Thỏ cùng nhau hướng tới phương hướng ký túc xá đi.

Trên đường, chuông điện thoại di động Tiểu Thỏ lại vang lên, cô cúi đầu nhìn thoáng qua, trên màn hình điện thoại di động rõ ràng biểu hiện ba cái chữ to “Trình Chi Ngôn”, lập tức liền tiếp.

“Uy, Tiểu Thỏ. . .” Một thanh âm quen thuộc từ trong loa truyền ra, anh bắt quá là cúi đầu hô cô một tiếng như vậy, vậy mà khiến cho cô có một loại cảm giác lợ nóng doanh trong.

Liền ngay cả thanh âm của anh, cô cảm giác rất lâu không có nghe thấy qua.

“Anh nước chanh. . .” Tiểu Thỏ hấp háp cái mũi, hướng tới bên kia điện thoại hô một tiếng.

Sau đó, cô liền nghe được bên kia điện thoại nhẹ nhàng bật cười, “Anh sắp đến cửa trường học em, em đều đã thu dọn xong sao? ?”

“Ài? Nhanh như vậy? ?” Tiểu Thỏ hơi hơi ngần ra, sau đó hướng tới Trình Chi Ngôn xấu hổ nói.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 769

Chương 771. Phiên nào của anh

Editor: Quỳnh Nguyễn

“ Vừa rồi chủ nhiệm lớp em tìm em có một số việc, lúc này còn đang trên đường đi ký túc xá a, đồ đạc....Đồ đạc còn chưa thu dọn...”

“Anh trực tiếp đi dưới ký túc xá của em chờ em.” Trình Chi Ngôn cười cười, thanh âm trầm thấp mang theo một chút từ tính hướng tới cô ôn nhu nói.

“Được.” Tiểu Thỏ nghe được những lời này của Trình Chi Ngôn, nhất thời vui sướng như chim nhỏ.

Cúp điện thoại, Cận Mặc nhìn tâm tình Tiểu Thỏ rõ ràng biến tốt, chần chờ một phen thấp giọng hỏi: “Buổi tối cậu liền đi rồi hả ? ?”

“Đúng a, anh nước chanh tới đón tớ!” Tiểu Thỏ quay đầu lại về mặt nụ cười rực rỡ, hoa chân múa tay vui sướng hướng tới Cận Mặc nói.

“A...”

Cận Mặc gật gật đầu, lại không nói.

Giờ phút này trong lòng Tiểu Thỏ tràn đầy đều là ý nghĩ lập tức có thể nhìn thấy Trình Chi Ngôn, cũng không có tâm tư lại đi tìm đề tài nói chuyện phiếm cùng Cận Mặc, giờ phút này cô chỉ hy vọng trên lưng mình có thể mọc cánh, nhanh chóng bay trở về ký túc xá thu dọn đồ.

Mắt thấy sắp đến ký túc xá nam sinh, Cận Mặc lại cũng không có chuyển biến hướng tới ký túc xá chính mình qua, mà là tiếp tục đi ở bên cạnh Tiểu Thỏ, hướng tới ký túc xá nữ sinh phía sau sườn dốc đi.

“Ài? ? Cận Mặc, cậu không trở về ký túc xá sao? ?” Tiểu Thỏ về mặt nghi hoặc nhìn Cận Mặc hỏi.

“Tớ đưa cậu về trước.” Cận Mặc quay đầu nhìn cô một cái, sau đó tiếp tục đi về phía trước.

“Ài? ?” Tiểu Thỏ hơi hơi ngần ra, đưa cô? ? Vì sao a, dựa vào thân sĩ thân sĩ sao? ?

Sau đó Cận Mặc nói xong câu đó cứ tiếp tục đi về phía trước, về mặt hoàn toàn không muốn tiếp tục nói chuyện với cô.

Tiểu Thỏ nhún vai, lớp trưởng thật là một cái BOY trầm mặc nhiệt tình yêu thương a!

Hai người liền trầm mặc đi tới một hồi như vậy, rốt cục đến chỗ cửa đến chỗ Tiểu Thỏ ở, Cận Mặc nhìn Tiểu Thỏ một cái, sau đó hướng tới cô nhàn nhạt nói một câu “Tạm biệt” liền lập tức xoay người lại rồi.

Ách . .

Tiểu Thỏ đứng tại chỗ, khoe miệng tươi cười hướng tới anh, lập tức liền cứng lại rồi.

Đại ca, ngời muốn lời ít mà ý nhiều như vậy hay không, lãnh khốc vô tình như thế a. . .

Tiểu Thỏ gãi gãi đầu chính mình, đang chuẩn bị xoay người hướng trong ký túc xá chạy, một cái thanh âm trầm thấp mà dễ nghe gọi cô lại: “Tiểu Thỏ.”

Thanh âm này là. . .

Tiểu Thỏ về mặt kinh hi quay đầu lại, nhìn Trình Chi Ngôn đứng ở dưới đại thụ cửa ký túc xá, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không dám nhúc nhích.

Hai người bọn họ cách gần mười mét như vậy, lẳng lặng nhìn.

Anh nước chanh giống như. . . Vừa gầy một chút. . . Phía dưới hốc mắt có một vòng màu xanh nhạt, xem ra hẳn là gần đây đều không có ngủ ngon, chỉ là trong đôi mắt trong suốt vẫn lóe ra ánh sáng rực rỡ cô quen thuộc như cũ, mà mũi của anh thẳng thắn, đôi môi mỏng gợi lên một cái độ cong đẹp mắt, anh mặc áo sơ mi tay áo dài màu trắng, cà- vạt màu đen có hoa văn tối, hai tay xuyên vào ở trong túi, liền đứng thẳng người nhìn cô như thế, trong nháy mắt đó, cảnh tượng xung quanh giống như là bị ngưng kết.

Trình Chi Ngôn đứng tại dưới đại thụ, nhìn Tiểu Thỏ cách đó không xa, hơn mười ngày không gặp, cô giống như phơi nắng hơi có chút đen, mắt to trên khuôn mặt nhỏ nhắn càng lúc càng có vẻ lớn, mà trong ánh mắt cô tràn đầy đều là kinh hi.

Trình Chi Ngôn cười cười, vươn một bàn tay ra hướng tới Tiểu Thỏ ngoéo ... một cái.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Tric Mã Yêu Nghiệt Quả Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 770

Chương 772. Phiên não của anh 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Một giây sau, Tiểu Thỏ liền thật sự giống như một con tiểu bạch thỏ, đầy sức sống vọt vào trong lòng Trình Chi Ngôn.

“Anh nước chanh! !” Thanh âm cô thanh thúy ghé vào lỗ tai anh ngọt ngào vang lên.

Cánh tay ôm lấy vòng eo nhỏ mảnh của cô hơi hơi dùng lực, phảng phất muốn đem cả người cô đều đã khảm vào trong thân thể mình.

Trình Chi Ngôn ôm Tiểu Thỏ, vui đầu tại cổ ấm áp của cô, hít thật sâu mùi ngọt ngào trên người cô.

Rất lâu không gặp, anh cho rằng chính mình trong khoảng thời gian này công việc bề bộn không có thời gian nhớ cô, lại phát hiện, trong nháy mắt nhìn thấy cô đó, tất cả nhớ nhung kiềm chế trong thân thể vậy mà toàn bộ kêu gào bùng lên.

“Tiểu Thỏ. . .” Cánh môi mỏng Trình Chi Ngôn nhẹ nhàng cọ xát bên lỗ tai cô vài cái, sau đó liền hôn trên gương mặt và cổ cô.

“Ồi. . . Rất ngứa. . .” Tiểu Thỏ sợ nhất Trình Chi Ngôn hôn lỗ tai cùng cổ của cô, giờ phút này liền nhịn không được rụt đầu, vừa cười vừa trốn tránh thể công Trình Chi Ngôn: “Đừng. . . Đừng. . . Gì đó em còn không thu thập a, em còn thật đói thật đói. . . Chúng ta mau đi ăn cơm tối, có được hay không? ?”

“Uh`m. . .” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, cánh môi ấm áp vẫn lưu luyến ở trên cổ cô như cũ, không chịu rời khỏi.

“Em về ký túc xá thu dọn đồ đạc trước a? ?” Tiểu Thỏ vội vàng nghiêng đầu, trốn tránh thể công của anh đang chuẩn bị hướng tới trong ký túc xá lúc đi, cô tay cô lại bị Trình Chi Ngôn trở tay bắt lấy.

“Uh`m? ?” Tiểu Thỏ trong mắt nghi hoặc nhìn Trình Chi Ngôn.

“Vị nam sinh vừa rồi kia....” Trình Chi Ngôn chần chờ một phen, vẫn lại là nhịn không được hướng tới Tiểu Thỏ hỏi: “Là người nào?”

“Cái nào? ?” Tiểu Thỏ hơi run sợ một phen, mới phản ứng kịp, anh nói hẳn là Cận Mặc.

“A...,anh nói Cận Mặc a.” Tiểu Thỏ về mặt bừng tỉnh đại ngộ nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Cậu ấy là lớp trưởng lớp em a, vừa rồi thầy giáo Hứa chính là gọi em cùng cậu ấy cùng đi văn phòng. Ai, em nói cho anh, Cận Mặc người này, tuyệt đối là trăm phần trăm Hủy Diệt đề tài, bất luận anh nói gì với cậu ta, cậu đều có thể dùng một cái chữ 'Uh`m' trả lời anh, căn bản là anh không có biện pháp nói chuyện cùng cậu ta....”

Tiểu Thỏ vừa nhắc tới Cận Mặc liền nhịn không được hướng tới Trình Chi Ngôn châm chọc nói: “Vừa rồi rõ ràng đều đã đến ký túc xá nam sinh, cậu ta lại nói thuận tiện đưa em trở về, kết quả đến chỗ cửa ký túc xá chúng ta cậu ta hướng tới em nói một tiếng 'Tạm biệt', cũng chưa chờ em trả lời liền trực tiếp xoay người đi tới... Anh nước chanh, anh có biết vừa rồi tâm lý em có bao nhiêu tan vỡ sao. . .”

“. . .” Trình Chi Ngôn cúi đầu, nhìn Tiểu Thỏ châm chọc Cận Mặc, nhịn không được địa liền ngoéo khoe môi một cái.

Rốt cuộc là anh đa nghi, Tiểu Thỏ nhà anh, ***** toàn bộ nhào vào trên thân mình, làm sao có thể ngăn ngừa hơn mười ngày liền đi tình biệt ly a. . .

“Được, nhanh đi về thu thập đồ đạc, bằng không thì vừa muốn đói bụng tìm chỗ ăn cơm.” Trình Chi Ngôn đưa tay đem tóc rơi bên tai cô phất đến sau tai, hướng tới cô cười cười, thúc giục cô nói.

“Được.” Tiểu Thỏ gật gù đầu, đưa tay lại ôm lại Trình Chi Ngôn một phen, lúc này mới xoay người rất nhanh hướng tới trong ký túc xá.

Trở lại ký túc xá, Tiểu Thỏ lấy tốc độ nhanh nhất thu thập đồ đạc xong, liền kéo rương hành lý ra phòng ngủ.

Trình Chi Ngôn vẫn ở dưới cây đại thụ cửa ký túc xá các cô như cũ, anh chỉ là vô cùng đơn giản hướng nơi đó đứng, liền đều có một phen khí chất thanh phong.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 771

Chương 773. Phiên nào của anh 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ lòng tràn đầy vui mừng kéo rương hành lý hướng tới anh đi tới.

Thấy Tiểu Thỏ ra ngoài, Trình Chi Ngôn cười cười, sau đó tiến lên thuận tay tiếp nhận rương hành lý trong tay cô, một cánh tay kia dắt tay nhỏ mảnh khảnh của cô, liền hướng tới chỗ anh dừng xe.

“Anh nước chanh, buổi tối chúng ta ăn cái gì? ” Tiểu Thỏ bị Trình Chi Ngôn nắm, vừa hướng tới phương hướng xe anh đi vừa thuận miệng hỏi.

“Em muốn ăn cái gì? ” Trình Chi Ngôn kéo rương hành lý đi đến bên cạnh xe, mở cốp xe, đem hành lý của cô bỏ vào xong, về mặt ôn nhu tươi cười nhìn cô hỏi.

“Ừm . .Em muốn ăn MacDonald,...” Tiểu Thỏ nghiêng đầu cẩn thận suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng liền cho đề nghị như vậy.

“MacDonald? ” Trình Chi Ngôn hơi run sợ một phen, về mặt nghi hoặc nhìn cô.

Anh nhớ rõ trước kia cô cũng không phải đặc biệt thích ăn những thứ thức ăn nhanh này a.

“Uh`m! !” Tiểu Thỏ về mặt kiên định nhìn anh, sau đó đưa tay gỡ gỡ đầu chính mình, xấu hổ nói: “Thật đói thật đói a! ! Em đặc biệt tưởng nhớ một thùng tràn đầy cánh gà chiên, chân gà chiên, sau đó ngồi xuống từng ngum từng ngum gặm.... Thật sự, anh nước chanh, một tháng này huấn luyện quân sự, em cảm giác chính mình đều đã gầy....”

“A...? ” Trình Chi Ngôn hơi hơi nhíu mày, cánh tay dài duỗi ra, lập tức ôm cô vào trong ngực mình, ngón tay thon dài không có ý tốt hướng tới ngực của cô dò xét nói: “Đề cho anh nhìn xem.... Rốt cuộc gầy bao nhiêu...”

“Tránh ra! ! Lưu - mạnh! !” Hai tay Tiểu Thỏ vội vàng ôm ngực chính mình, về mặt cảnh giác nhìn Trình Chi Ngôn.

“Uh`m? ” Khóe miệng Trình Chi Ngôn cong lên, tự tiểu phi tiểu nhìn Tiểu Thỏ nói: “Em vừa mới gọi anh cái gì? ? ”

“Không có gì. . .” Tiểu Thỏ nhìn về mặt trên mặt anh, khẩn trương thu miệng nói: “Ài nha, bụng em thật đói, chúng ta mau đi ăn cái gì đi.”

“A. . .” Trình Chi Ngôn cười khẽ một tiếng, đưa tay kéo cửa xe phía bên khách ra giúp cô, nhìn cô chui vào, sau đó đóng cửa lại nói nho nhỏ một câu: “Cũng được, chờ em ăn no mới có khí lực tính sổ với em”

“...”

Tính sổ, tính cái gì? ?

Tiểu Thỏ trừng mắt to nhìn Trình Chi Ngôn, giữa ban ngày ban mặt, trước mắt bao người, anh vậy mà trực tiếp đưa tay đi sờ ngực cô, chẳng lẽ như vậy không phải lưu - mạnh trần trụi đùa giỡn sao! ?

Trình Chi Ngôn hơi hơi quay đầu, đôi mắt trong suốt ý vị thâm trường liếc cô một cái, sau đó mỉm cười, lái xe rồi.

Cách trường học các cô không xa, một nhà ăn MacDonald mở ra, Trình Chi Ngôn lập tức đem xe chạy qua, tìm chỗ ngừng xe xong, liền dẫn Tiểu Thỏ đi vào.

Lúc gọi com, Tiểu Thỏ một hơi chọn một đồng lớn, chờ cô chọn xong, lúc này mới xoay người lại hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Anh nước chanh, anh ăn cái gì? ”

“Anh ăn...” Trình Chi Ngôn đang chuẩn bị trả lời, di động của anh vang lên, “Anh tùy tiện ăn một chút, em chọn giúp anh.”

Trình Chi Ngôn vừa nói vừa đề xuống nút nghe.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt nhìn anh, nghĩ nghĩ, chọn cho anh cái burger bình thường anh thường xuyên ăn kia, lại chọn cho anh cái bánh khoai cùng Côca, về phần chân gà sao... Cô miễn cưỡng cho anh hai cái trong một thùng cô vừa chọn.

“Cái gì phương án cuối cùng, phương án cuối cùng ba ngày trước chúng ta cũng đã thảo luận qua! !”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 772

Chương 774. Phiền não của anh 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Bây giờ cậu lại hỏi tôi như vậy cũng không thể được, tôi đây nói cho cậu, không được!” Trình Chi Ngôn cầm di động trong tay, một đôi lông mi thanh tú nhú chặt, thanh âm lạnh giá hướng tới điện thoại điện thoại nói.

“Không có nhưng mà, tôi mặc kệ cái chương trình này có bao nhiêu khó thực hiện, trong quá trình thiết kế xuất hiện bao nhiêu cái BUG, tôi ta muốn kết quả cuối cùng!! Hơn nữa tối hôm nay trước mười hai giờ đem kết quả này làm được cho tôi!!” Trong thanh âm Trình Chi Ngôn đã có ẩn ẩn tức giận.

Tiểu Thỏ chọn xong, đang chờ người phục vụ bưng com, cô quay đầu nhìn sắc mặt Trình Chi Ngôn xanh mét, nhìn không được đưa tay nhẹ nhàng kéo tay áo áo sơ mi của anh.

Từ nhỏ đến lớn, cô cơ hồ không thấy qua Trình Chi Ngôn phát hỏa, cho nên. . . Có thể đem anh nước chanh bực bội thành như vậy khẳng định không là cái việc nhỏ gì.

Trình Chi Ngôn đang nói điện thoại, đột nhiên cảm giác được ống tay áo chính mình bị kéo kéo nhẹ nhàng, anh cúi đầu xuống nhìn Tiểu Thỏ về mặt vô tội, đôi mắt đang tràn đầy quan tâm nhìn anh.

Bất quá trong nháy mắt hỏa trong lòng anh liền biến mất đi rất nhiều.

“Tôi biết các cậu đã liên tục tăng ca rất nhiều ngày, nhưng mà ngày mai chính là lễ quốc khánh, trước mười hai giờ tối hôm nay đem cái phương án này làm xong, toàn bộ bảy ngày Quốc Khánh, tất cả mọi người có thể nghỉ ngơi, cậu đề cho Trương Vũ Phi tới đây nghe điện thoại.” Trình Chi Ngôn hít một hơi thật sâu, cố gắng để cho ngữ khí chính mình nghe qua ôn hòa một chút.

“Xin chào mỹ nữ, đồ ăn cô chọn đã xong, tổng cộng là 172 khối năm xu.”

Bên này Tiểu Thỏ đang nghe Trình Chi Ngôn nói điện thoại, bên kia người phục vụ MacDonald đã đem đồ ăn cô chọn mang lên, cười tit mắt hướng tới cô báo giá.

Trình Chi Ngôn đưa tay đem cặp công văn đưa cho Tiểu Thỏ, ý bảo chính cô lấy tiền từ bên trong.

Tiểu Thỏ chặn chờ một phen, vẫn lại là tiếp nhận cặp công văn của anh, mở ra, cầm bóp tiền, thanh toán tiền.

“Thu ngài 200, trả ngài 27 khối năm xu, chúc ngài dùng com vui vẻ.” Người phục vụ kia động tác lưu loát thu tiền lại tìm tiền lẻ, ý cười nhẹ nhàng hướng tới Tiểu Thỏ nói một câu như vậy liền mời vị khách hàng tiếp theo chọn đồ ăn.

Tiểu Thỏ đem bóp tiền Trình Chi Ngôn thả lại trong cặp công văn, sau đó để cho chính anh mang theo cặp công văn, cô lại bưng bàn ăn, ánh mắt nhìn một vòng bên trong MacDonald, cuối cùng tìm gần cửa sổ ngồi xuống.

Trình Chi Ngôn thuận tay đem cặp công văn để ở trên ghế, vừa nói điện thoại vừa ngồi xuống.

Tiểu Thỏ trái lại tự mở ra một thùng tràn đầy chân gà kia, chặn chờ một phen, vẫn lại là dùng giấy ăn bọc lại một cái cánh đưa tới trước mặt Trình Chi Ngôn.

Trình Chi Ngôn đưa tay tiếp nhận cánh cô đưa qua, sau đó liền cầm như vậy, tiếp tục nói điện thoại.

Tiểu Thỏ bắt đắc dĩ nhún vai, trái lại tự vùi đầu gặm lấy gặm để.

Rất không dễ dàng Trình Chi Ngôn nói xong điện thoại, một thùng chân gà kia đã bị Tiểu Thỏ ăn chỉ còn lại có một nửa.

Trình Chi Ngôn hơi hơi nhú mồm, nhìn bộ dáng cô ăn ngấu ăn nghiền, nhìn không được cười nói: “Em này ăn cũng quá nhanh đi? ? Một tháng huấn luyện quân sự này em như thế nào đói thành như vậy? ?”

“Đừng nói nữa. . .” Tiểu Thỏ vừa ăn vừa hướng tới Trình Chi Ngôn đáng thương tội nghiệp nói: “Mặc dù đồ ăn trường học cũng không sai, nhưng mà chính là không cho nhóm người sinh viên đại học năm nhất ra công trường.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 773

Chương 775. Phiên nào của anh 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Bình thường không biết là MacDonald, KFC có bao nhiêu ăn ngon, nhưng là có một lần buổi chiều vừa mới huấn luyện quân sự xong, phơi nắng một ngày đầu đều đã choáng váng, bụng lại thăm thì kêu, đúng lúc hai người học trường mang theo một túi tràn đầy đồ ăn mua ngoài từ trước mắt chúng ta đi qua, gà chiên hương vị lại giòn...Em đến bây giờ nhớ tới đều đã phải chảy nước miếng...” Tiểu Thỏ vừa ăn vừa hướng tới Trình Chi Ngôn đáng thương tội nghiệp nói.

“...” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười địa nhìn cô, nhìn không được đưa tay nheo nheo đôi má phẩn nộn cô nói: “Vậy làm sao em không gọi điện thoại cho anh, để anh mua đưa qua giúp em, uh`m? ?”

“Tĩnh a, anh bận rộn như vậy, làm gì vì việc nhỏ như vậy đặc biệt đi một chuyến a.” Tiểu Thỏ cau cái mũi nhỏ đáng yêu hướng tới Trình Chi Ngôn nghịch ngợm nói: “Hơn nữa cũng không phải cả đời đều đã ăn không tới, anh xem em hiện tại không phải hảo hảo mà ngồi ở MacDonald ăn cánh gà chiên của em sao? ?”

“A....” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, nhìn bộ dáng cô vui vẻ ăn, lại vẫn là có chút nghi hoặc nói: “Vì sao người khác rõ ràng mang theo KFC bên ngoài, em lại phải muốn tới MacDonald ăn? ?”

“Uh`m? ? Bởi vì anh không thích ăn Hamburger a.” Tiểu Thỏ vẻ mặt đương nhiên nhìn Trình Chi Ngôn nói: “Dù sao chân gà gì gì đó ăn một nhà đều đã không sai biệt lắm a, nhưng mà Hamburger mà nói... Đi bên ngoài phòng chừng anh liền ăn gì rồi.”

Trình Chi Ngôn nghe xong lời của cô, nhìn không được cười cười, đang chuẩn bị lại đùa cô vài câu, chuông điện thoại di động lại vang lên.

“Chờ một chút.” Trình Chi Ngôn có chút thật có lỗi nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ, cúi đầu cầm điện thoại, lại tiếp điện thoại.

“Lão Kỳ? ? Uh`m. . . Trước không phải đều nói tốt sao, như thế nào hiện tại lại không được? ?” Trình Chi Ngôn nghe bên kia điện thoại nói một trận, chau mày thanh âm không vui nói.

Lão Kỳ? ?

Tiểu Thỏ hơi hơi chỉnh một phen, nghe xưng hô hẳn là Kỳ Lâm Khải đi. . .

“Bọn họ nếu làm không được mà nói, có thể trực tiếp tìm Vương Thuốc lĩnh tiền lương tháng này, sau đó là có thể rời đi rồi!” Thanh âm Trình Chi Ngôn nghe qua đã là rét lạnh một mảnh, “Nơi này của tôi không cần người không có năng lực.”

“Không có nhưng mà, liền đi hiện tại là có thể đi, bất quá một cái trình tự đơn giản, giai đoạn trước tôi đã làm nhiều công tác chỉ đạo như vậy, bây giờ còn nói với tôi làm không được, chẳng lẽ chuyện gì đều phải tôi tự mình làm tốt mới được?? Vậy tôi còn muốn bọn họ làm gì! ?” Trong thanh âm Trình Chi Ngôn đã rõ ràng tức giận, chỉ là trở ngại Tiểu Thỏ còn ở nơi này, không tiện phát tác mà thôi.

“Biết rõ liền tốt, không cần lại gọi điện thoại cho tôi! Mấy người trước mười hai giờ làm không xong phương án, trực tiếp làm cho bọn họ đi!” Trình Chi Ngôn âm âm u u nói xong một câu sau cùng, liền cúp điện thoại.

Tiểu Thỏ cắn cánh gà chiên trong tay, đôi mắt theo dõi anh nhìn hồi lâu, sau đó mới thanh âm yếu ớt hỏi: “Anh nước chanh.... Không có việc gì đi? ?”

Trình Chi Ngôn ngẩng đầu lên, nhìn khuôn mặt cô nhỏ nhắn, miễn cưỡng hướng tới cô lộ ra nụ cười tươi tắn nói: “Không có việc gì.”

Anh nói xong câu đó, hai người trong khoảng thời gian ngắn đều đã không nói gì.

Thật lâu sau, Tiểu Thỏ nghe được Trình Chi Ngôn thở dài một hơi.

Cô nhìn khuôn mặt tuấn tú anh gầy yếu, liền nhìn như vậy, không nói gì.

Trình Chi Ngôn hướng tới cô cười cười, ngón tay thon dài tóm lấy tóc chính mình, thanh âm trầm thấp nói: “Không có chuyện gì quá lớn.... Chính là... Nhân viên không đủ.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 774

Chương 776. Ghen tuông nho nhỏ

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Nhân viên không đủ? ?” Trong mắt Tiểu Thỏ nghi hoặc nhìn anh, cô nhớ rõ lần trước theo chân người công ty bọn họ cùng nhau ăn cơm, bọn họ tựa hồ là có mười người đi. . .

Mặc dù đối với cái công ty lớn khác mà nói, mười người quả thật ít đi một chút, nhưng mà là đối với một cái công ty nhỏ vừa mới khởi bước mà nói, mười người công nhân cũng không sai biệt lắm rồi.

“Uh~m.” Trình Chi Ngôn một bàn tay chống cằm, một cánh tay kia nắm cánh gà chiên Tiểu Thỏ đưa cho anh lên, giật giật khoe miệng nói: “Lượng công việc quá lớn, nhân viên không đủ nghiêm trọng.”

? ?

Trong ánh mắt Tiểu Thỏ tràn ngập dấu chấm hỏi.

Trình Chi Ngôn cười cười, đôi mắt trong suốt nhìn Tiểu Thỏ, thở dài một hơi nói: “Mặc dù anh có gần ba năm thời gian không có ở giang hồ, nhưng giang hồ vẫn còn có truyền thuyết về anh như cũ....”

“...”

Tiểu Thỏ lập tức đầu đầy đầu đầy hắc tuyến rồi.

Này không phải biến đổi phương thức khen ngợi chính mình lợi hại sao.

“Kia làm sao bây giờ? ?” Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, chần chờ một phen, nhìn Trình Chi Ngôn hỏi: “Vậy một tháng này anh bận nghe điện thoại, là vì lượng công việc quá nhiều, cho nên anh chỉ có thể tự mình ra trận?”

“Không sai biệt lắm đi. . .” Trình Chi Ngôn nắm chân gà trong tay, động tác lịch sự cắn một ngụm, sau đó thần nhiên nói: “Bất quá không tồi, chờ thêm xong rồi lễ quốc khánh, chính là thông báo tuyển dụng, đến lúc đó có thể lại tuyển nhiều người tới đây một chút.

“Uh~m.” Đôi mắt Tiểu Thỏ xoay xoay, không biết vì sao lại đột nhiên nhớ tới Cổ Rừng Tịch.

“Được rồi, ăn nhanh lên đi, ăn xong chúng ta còn đi công ty một chuyến, anh phải nhìn bọn họ đem cái hạng mục này hoàn thành.” Trình Chi Ngôn hướng tới Tiểu Thỏ cười cười, trong thanh âm mang theo một tia xin lỗi nói, “Anh đưa em đi nhà trọ trước, em ở nhà chờ anh.”

“Không cần.” Cơ hồ là phản xạ có điều kiện, Tiểu Thỏ lập tức phủ quyết đề nghị của anh.

Trình Chi Ngôn nhìn cô, hơi hơi nhủ mày.

“Em...Em cũng muốn cùng đi công ty với anh...” Tiểu Thỏ có chút xấu hổ nhìn anh.

Dù sao đã hơn mười ngày không có nhìn thấy anh, cô chỉ muốn dựa vào bên cạnh anh, cho dù là nhìn anh cũng được.

Trình Chi Ngôn nghĩ nghĩ, gật đầu đồng ý rồi.

Tiểu Thỏ đem đồng hồ vật trước mặt mình giải quyết hết, đưa tay sờ sờ bụng mượt mà chính mình, thỏa mãn thở dài một hơi, Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô, đưa tay ôm chặt bờ vai cô nói: “Đi thôi? ? Ăn no sao? ?”

“Ăn no rồi !” Tiểu Thỏ gật gù gật đầu, ngoan ngoãn theo sát sau lưng Trình Chi Ngôn đi ra ngoài.

Vừa rồi bọn họ vào nhà ăn, vẫn lại là cảnh sắc đúng lúc mặt trời xuống núi, giờ phút này từ trong tiệm đi ra, bên ngoài đã toàn bộ đen lại.

Một cái đèn đường mờ nhạt ở trên đường cái uốn lượn vẫn kéo dài đến chỗ rất xa.

Ngon đèn mờ nhạt chiếu vào trên áo somi trắng Trình Chi Ngôn, làm áo somi nhiễm lên một tầng màu quất nhàn nhạt, Tiểu Thỏ ngẩng đầu nhìn bóng lưng anh cao ngất, không hiểu cảm thấy có chút đau lòng.

Rõ ràng là tương lai hai người bọn họ, hiện tại cũng chỉ có anh một mình dốc sức làm.

Cô nhiều hi vọng chính mình có thể nhanh lớn lên, nhanh tốt nghiệp, bắt đầu công việc nhanh lên, như vậy mới có thể giúp anh gánh vác một phần áp lực a...

“Làm sao vậy, như thế nào đứng ở nơi đó không đi rồi hả ? ?” Trình Chi Ngôn đi về phía trước hai bước, cảm giác Tiểu Thỏ tựa hồ không có theo tới, liền quay đầu lại hướng tới cô xem qua đi.

Dưới bóng đêm, trên gương mặt anh là tràn đầy ôn nhu, đôi mắt trong suốt giống như có thể nhìn thấu toàn bộ sự vật thế gian.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 775: Quỳnh Nguyễn Tiểu Thỏ hít một hơi thật sâu, ban đêm đầu thu

Chương 777. Ghen tuông nhỏ nhỏ 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Tiểu Thỏ hít một hơi thật sâu, ban đêm đầu thu không khí hơi lạnh theo xoang mũi của cô tiến vào trong phổi của cô, chậm rãi thở ra.

Cô hướng tới Trình Chi Ngôn chạy thẳng đến, hai tay bỏ nhào đầy côi lòng anh, đầu cô cọ sát ngực của anh nói: “Anh nước chanh, thật hi vọng em có thể lớn lên nhanh chút.”

Trình Chi Ngôn giật mình, lập tức liền bật cười, anh đưa tay sờ sờ đầu Tiểu Thỏ, thanh âm thân nhiên nói: “Em không phải đã trưởng thành sao? ?”

“Uh`m . . .” Tiểu Thỏ rầu rĩ lên tiếng.

Nhưng mà....

Còn muốn lớn lên mau chút nữa...

“Được rồi, lên xe đi.” Đại khái là đoán được ý nghĩ trong lòng cô, Trình Chi Ngôn cúi đầu khẽ hôn một cái trên trán trơn bóng của cô, sau đó thấp giọng nói: “Vạn sự khởi đầu nan, vừa mới bắt đầu khó tránh khỏi lại có chút sứt đầu mẻ trán, qua một thời gian ngắn thì tốt rồi.”

“Uh`m . . .” Tiểu Thỏ gật đầu.

“Có thể lên xe sao? ?” Trình Chi Ngôn có chút buồn cười nhìn cô.

“Uh`m.” Tiểu Thỏ hít hít cái mũi, buông tay ôm thắt lưng Trình Chi Ngôn ra, có chút xấu hổ hướng tới vị trí bên cạnh tài xế đi qua.

Trình Chi Ngôn cười cười, xoay người đi vào phòng điều khiển, thắt chặt dây an toàn, sau đó hướng tới phương hướng công ty qua đi.

Trong xe, âm nhạc trong radio nhẹ nhàng chậm chạp du dương chảy theo dòng, Tiểu Thỏ ngồi vị trí bên cạnh tài xế, một hồi nhìn xem ngoài cửa sổ một hồi nhìn xem Trình Chi Ngôn, chỉ cảm thấy thời gian cho dù là từ từ như vậy, cũng rất tốt.

Hơn nữa, không khí an tĩnh dễ chịu lại không liên tục bao lâu, di động Trình Chi Ngôn liền lại vang lên.

Trình Chi Ngôn đang lái xe hơi hơi cau mày, hướng tới Tiểu Thỏ thấp giọng nói: “Tiểu Thỏ, tiếp điện thoại giúp anh một phen, điện thoại trong túi anh.”

“Được.” Tiểu Thỏ gật gù gật đầu, đưa tay lấy điện thoại di động trong túi trước quần anh ra, nhìn thoáng qua biểu hiện trên màn hình, chần chờ một phen

nói: “Là ... Đình Tiểu Nhiễm.”

“Tiếp giúp anh một phen.” Trình Chi Ngôn thuận miệng nói.

“A.... .” Tiểu Thỏ có chút do dự nhìn di động của anh, ngón tay mảnh khảnh nhẹ nhàng xẹt qua trên màn hình, nghĩ nghĩ, vẫn lại là bấm nút nghe.

“Uy, Trình tổng, thật sự là xấu hổ lúc này quấy rầy anh, nhưng mà xấu hổ a, lần trước ngồi xe của anh không cẩn thận đem son môi rơi xuống trên xe của anh, không biết có thể phiền toái anh tìm giúp em một cái hay không?” Thanh âm Đình Tiểu Nhiễm mềm nhũn hơi kiêu ngạo từ trong điện thoại truyền ra, câu nói cuối cùng kia, ngữ điệu của cô hơi hơi giơ lên, mang theo giọng con gái Giang Nam mềm dẻo như con rắn nhỏ, thanh linh xuyên nhập vào trong lỗ tai.

“Xấu hổ, tôi tại lái xe.” Trình Chi Ngôn mặt không chút thay đổi nhìn mặt đường phía trước, thanh âm thản nhiên nói.

“Ai nha, đều đã muộn thế này, Trình tổng anh mới từ công ty rời khỏi sao? ?” Thanh âm Đình Tiểu Nhiễm tiếp tục từ trong loa truyền ra.

“Không phải, hiện tại tôi về công ty.” Trình Chi Ngôn nhú nhú mày, trong thanh âm đã có một tia không kiên nhẫn.

“Thật vậy chẳng, đứng lúc em trên đường Hoàng Bộ cách công ty không xa, Trình tổng không ngại mà nói có thể thuận tiện đến chỗ em một phen hay không?? Bản thân em đi trên xe của anh tìm son môi.” Thanh âm Đình Tiểu Nhiễm tiếp tục nhu mì điềm đạm hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi.

“...” Trình Chi Ngôn trầm mặc hai giây, sau đó thanh âm lạnh lùng nói: “Cô ở đường đi bộ nào?”

“Ngay tại cửa tiệm công ty thường xuyên liên hoan.”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 776

Chương 778. Ghen tuông nhỏ nhỏ 3

Editor: Quỳnh Nguyễn

Đình Tiểu Nhiễm nhất thời tâm hoa nộ phóng nói: “Em chờ anh a, Trình tổng.”

Cô nói xong câu đó, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Tiểu Thỏ nhìn di động trong tay Trình Chi Ngôn, lại quay đầu nhìn xem Trình Chi Ngôn, cắn chặt răng, sau đó đem di động của anh nặng nề mà ném ở trong hộp tiền lẻ trên xe, dưng thẳng lông mi nói: “Nói! ! Trên xe của anh làm sao có thể có son môi của cô ta?? Cô ta còn thường xuyên ngồi xe của anh??”

Trình Chi Ngôn quay đầu, nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ toàn thân xù lông, khóe môi nhếch không được gọi lên độ cong đẹp nói: “Ghen tị? ?”

“Mới không có! !” Tiểu Thỏ trừng mắt nhìn anh, gần từng chữ nói: “Em đây là thảm vãn!”

“Uh m . .” Trình Chi Ngôn cười gật gật đầu, sau đó thản nhiên nói: “Chính là ngày hôm qua mọi người cùng nhau tăng ca, lúc đi không có tàu điện ngầm, vì thế anh liền thuận tiện đưa bốn vị đồng nghiệp về nhà.... Rất không khéo bên trong có một vị là Đình Tiểu Nhiễm.”

“...”

Đồng thời đưa bốn người? Vậy thì không phải Đình Tiểu Nhiễm một người đơn độc ngồi xe của anh rồi hả ? ?

Tiểu Thỏ nhú lông mày đôi mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm anh hỏi: “Vậy cô ta có đơn độc ngồi xe của anh hay không??”

“Không có.” Trình Chi Ngôn vô cùng khẳng định trả lời.

“Hừ.” Tiểu Thỏ quay đầu đi, “Được rồi, miễn cưỡng tin tưởng anh.”

Trình Chi Ngôn nhìn người nào đó ghen, chỉ cảm thấy nổi khổ tương tư mười mấy ngày nay không có gặp mặt nháy mắt vui đi hơn phân nửa.

“Kỳ thật, nếu như em không thích cô, anh có thể đổi một người trước sân khấu.” Trình Chi Ngôn trầm ngâm chốc lát, sau đó hướng tới Tiểu Thỏ mỉm cười nói: “Chỉ là cần thời gian, dù sao hiện tại không phải quý thông báo tuyển dụng.”

“Không cần.” Tiểu Thỏ quay đầu lại, đôi mắt nhìn anh một cái, thanh âm lãnh lạnh nói: “Đổi đi một người Đinh Tiểu Nhiễm, còn có nghìn nghìn Đinh Tiểu Nhiễm nhào đi lên, em thà rằng liền ăn dấm chua một người cũng không muốn từng bước từng bước đổi ghen.”

“A.... .” Trình Chi Ngôn có chút cười cười chế nhạo, đôi mắt trong suốt nhìn cô nói: “Thừa nhận chính mình là đang ghen rồi hả ? ?”

“... ”

Tiểu Thỏ ngẩn ra, trừng mắt anh, không nói.

“Xem ra vẫn lại là trưởng thành a. . .” Trình Chi Ngôn nở nụ cười thờ dài một hơi nói: “Nhớ năm đó, người nào đó ngay cả ghen là cái gì cũng không biết. . .”

“Không cho nói! !” Tiểu Thỏ biết anh là chỉ lúc lên cao trung, cô giáo Cố luôn luôn dạy quá giờ chờ anh.

“Uh`m hừ.” Trình Chi Ngôn rầu rĩ nở nụ cười một tiếng, tiếp tục nghiêm túc lái xe.

Sắp đến chỗ Đinh Tiểu Nhiễm nói kia, Tiểu Thỏ mất sắc lập tức liền thấy được Đinh Tiểu Nhiễm đứng ven đường trông mong ngóng chờ.

Bởi vì cô ta ăn mặc thật sự là rất dễ thấy rồi.

Đã là đầu thu mặc dù ban ngày nhiệt độ không khí vẫn lại là khô nóng như mùa hè, nhưng là đến buổi tối mặt trời xuống núi lại vẫn là có chút hơi lạnh.

Ngay tại trong thời tiết hơi lạnh này, Đinh Tiểu Nhiễm mặc một bộ váy liền áo thấp ngực bó sát người đồ thắm, chân giẫm lên cao gót 12 centimeter, một đầu tóc dài quần xõa sau người, đôi má trắng nõn, lông mi rậm, son môi màu đỏ đều đã thêm một tia xinh đẹp.

Đàn ông lui tới không có một người không quay đầu lại nhìn cô, nhưng mà ánh mắt cô lại chỉ nhìn chăm chăm đường lớn ngựa xe như nước, không ngừng mà nhìn xung quanh.

“Ti - -” Tiểu Thỏ hít vào một hơi, cho dù cô là người nữ sinh, không thừa nhận cũng không được, cách ăn mặc Đinh Tiểu Nhiễm thành như vậy tuyệt đối là cái vụ vật.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 777

Chương 779. Ghen tuông nhỏ nhỏ 4

Editor: Quỳnh Nguyễn

“Anh nước chanh. . .” Tiểu Thỏ nhìn Đinh Tiểu Nhiễm đứng ở ven đường, cúi đầu mở miệng hô Trình Chi Ngôn một tiếng.

“Uh`m? ?” Trình Chi Ngôn cũng đã thấy được Đinh Tiểu Nhiễm, anh đánh cái đèn quẹo phải, liền hướng tới ven đường lại gần.

“Anh điểm phúc không ít a. . .” Tiểu Thỏ chặc lưỡi, đưa tay sờ sờ cảm chính mình, bõn cọt nói.

“Đừng nói lung tung.” Trình Chi Ngôn lườm cô một cái, xe đã ở trước mặt Đinh Tiểu Nhiễm ngừng lại.

Đinh Tiểu Nhiễm thấy xe Trình Chi Ngôn, trong đôi mắt nháy mắt tách ra ánh sáng rực rỡ, cô vội vã dẫm xuống giày cao gót 12 centimeter, đi đến ven đường, đưa tay kéo ra cửa xe phía bên khách, mới vừa mở miệng nói một câu: “Trình tổng, anh rất cục. . .”

Sau đó, lời của cô liền nháy mắt dừng lại rồi.

Bởi vì cô thấy được Tiểu Thỏ ngồi ở vị trí phó tài xế.

Tiểu Thỏ đang ngửa đầu, mắt to ngấp nước vọt sáng nhìn cô.

“... Sao cô ở chỗ này? ?” Đinh Tiểu Nhiễm sững sốt, theo bản năng liền hỏi một câu như vậy.

“Chúng ta quân huấn kết thúc nha.” Tiểu Thỏ cười tít mắt nhìn Đinh Tiểu Nhiễm, ngữ khí vui nói.

“... ” Đinh Tiểu Nhiễm nhìn chăm chăm cô, trong lòng nhưng là đủ loại buồn bực, rất không dễ dàng Trình tổng nguyện ý tới đây đón cô cùng nhau về công ty, không thể tưởng được vậy mà nửa đường nhảy ra cái Trình Giảo Kim.

“Lên xe.” Trình Chi Ngôn thấy cô ta kéo cửa tay lái phụ ra, hồi lâu không có động tĩnh gì, lòng mi thanh tú liền nhịn không được nhủ lại, hướng tới Đinh Tiểu Nhiễm thân nhiên nói.

“A.... .Được...” Đinh Tiểu Nhiễm phục hồi tinh thần lại, vội vàng đóng cửa xe phía bên khách lại, đi đến khoang xe sau, mở cửa xe chui vào.

Trình Chi Ngôn chờ cô đóng cửa, dưới chân giẫm xuống chân ga, hướng tới phương hướng công ty chạy qua.

Đinh Tiểu Nhiễm yên lặng ngồi ở trên ghế sau, tính toán một hồi lâu, rốt cục thay khuôn mặt tươi cười vô hại hướng tới Tiểu Thỏ nói: “Chị dâu, thật sự là xấu hổ, vừa rồi ánh sáng quá tối, em trong khoảng thời gian ngắn không có nhìn thấy chị ngồi ở vị trí kế bên tài xế, chị đừng để ở trong lòng a.”

“Tôi không để ở trong lòng.” Tiểu Thỏ cười hề hề lên tiếng.

Vị tỷ tỷ này, cô lại muốn bắt đầu bởi móc sao. . .

“Ai, cô nói trường học này cũng thật sự là, huấn luyện quân sự gì đó, tượng trưng một hai tuần lễ là được, nhất định phải thời gian dài như vậy a, suốt cả một tháng đứng dưới ánh mặt trời chói chang, cho dù là kem chống nắng cũng không giữ được a...” Đinh Tiểu Nhiễm vẻ mặt tiếc hận nhìn Tiểu Thỏ, lắc lắc đầu nói: “Một tháng không thấy được chị dâu, rõ ràng rám đen không ít so với mới vừa khai giảng a. . .”

Ni cô mã. . .

Tiểu Thỏ ở trong lòng yên lặng cảm khái một câu, cô đây là vòng vèo nói tôi quá đen, cho nên ngồi ở vị trí kế bên tài xế cô mới không có thấy đúng không? ?

Cho dù là tôi đen, tôi cũng không đến mức đen nhánh cùng xa Trình Chi Ngôn hòa hợp một khối đi??

“Không có việc gì.” Tiểu Thỏ hít một hơi thật sâu, quay đầu nhìn về Đinh Tiểu Nhiễm cười cười nói: “Huấn luyện quân sự sao, luôn luôn phải được trải qua, chờ chính thức bắt đầu đi học, hai tháng che đây liền trắng trở lại.”

“Vậy sao.” !” Đinh Tiểu Nhiễm vẻ mặt kinh ngạc nhìn Tiểu Thỏ nói: “Ai nha, thật sự là hâm mộ chị dâu a, tuổi trẻ chính là tốt, giống em đầu năm đi đảo may mắn một chuyến, bất quá phơi nắng hai ngày trở về che nửa năm mới trở về màu da lúc đầu a.”

“... Cái này xem cá nhân, xem cá nhân đi. . .” Tiểu Thỏ cảm thấy được chính mình đã không biết nên trở về cô cái gì rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 778

Chương 780. Ghen tuông nho nhỏ 5

Editor: Quỳnh Nguyễn

Trình Chi Ngôn quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thỏ thoáng xấu hổ, trầm ngâm một chút, sau đó nhàn nhạt mở miệng nói: “Đinh Tiểu Nhiễm, son môi của cô rơi xuống ở nơi nào, tìm một cái.”

“A? A...!” Đinh Tiểu Nhiễm đang chuẩn bị lại nói mấy câu ép buộc Tiểu Thỏ một phen, giờ phút này nghe Trình Chi Ngôn vừa nói như vậy khản trương vẻ mặt ôn nhu nói: “Có thể là rơi xuống dưới chỗ ngồi tay lái phụ đi, ngày hôm qua trang điểm lại trên xe Trình tổng, không cẩn thận rơi xuống.”

“Xuống xe cô tìm một cái.” Trình Chi Ngôn từ trong kính chiếu hậu nhàn nhạt liếc cô một cái nói.

“Được...” Đinh Tiểu Nhiễm gật gật đầu, đôi mắt xinh đẹp xoay xoay, sau đó tiếp tục cười khanh khách hướng tới Trình Chi Ngôn hỏi: “Đúng rồi, Trình tổng, buổi sáng ngày hôm qua tôi đưa bữa sáng cho anh, anh ăn không?”

Tiểu Thỏ quay đầu lại, đôi mắt nhìn chằm chằm Trình Chi Ngôn.

Cô ta lại còn mang bữa sáng cho anh?

Đãi ngộ này không tệ!!

Trình Chi Ngôn không chớp mắt nhìn về phía trước, thanh âm thân nhiên nói: “Ngày hôm qua có vẻ bận, bữa sáng cô mang bị lão Kỷ mấy người bọn họ chia ăn hết.”

“A.... .” Trên mặt Đinh Tiểu Nhiễm có che giấu thất vọng hiện ra, “VẬY Trình tổng thích ăn cái gì, lần sau em mang cho anh.”

“Không cần.” Trình Chi Ngôn quẹo khúc quanh, trong giọng nói không mang theo một tia tình cảm hướng tới Đinh Tiểu Nhiễm nói: “Không cần mang bữa sáng cho tôi, mỗi ngày tôi đều là ăn sáng xong đi làm.”

“Được rồi. . .” Đinh Tiểu Nhiễm cắn cắn môi chính mình, có chút không cam lòng cúi đầu xuống.

Vốn còn muốn mỗi ngày mang bữa sáng cho Trình Chi Ngôn, có thể làm cho anh cảm thụ hiền lành chính mình một phen a. . . Không thể tưởng được. . .

Đinh Tiểu Nhiễm ngẩng đầu nhìn Tiểu Thỏ một cái, buổi sáng mỗi ngày làm bữa sáng cho Trình tổng chính là cô sao? ?

Một cái Xú Nha Đầu miệng còn hôi sữa...

Thôi, thôi, không muốn cùng cô so đo, một tiểu nha đầu chưa bước trên xã hội, có thể biết cái gì, đàn ông sao, đều là hoa tâm, đối với cùng khuôn mặt, luôn luôn chán ghét, hơn nữa, gần quan được ban lộc, cô mỗi ngày đều đã cùng Trình tổng làm việc cùng một tầng lầu, cơ hội có thể tới gần anh nhiều hơn so với cô rồi.

Nghĩ như vậy, trong lòng Đinh Tiểu Nhiễm nhất thời cân bằng, cũng chẳng muốn bới móc cùng Tiểu Thỏ rồi.

Tiểu Thỏ thấy cô rốt cục an tĩnh lại không nói, bỗng nhiên cảm giác chính mình rơi vào thanh tịnh.

Xe đến chỗ cửa công ty Trình Chi Ngôn bọn họ, Tiểu Thỏ cùng Đinh Tiểu Nhiễm xuống đến nơi trước, Trình Chi Ngôn lái xe đem xe ngừng vào ga ra.

Từ ga ra đi tới, Tiểu Thỏ vô cùng cao hứng nhào vào trong lòng Trình Chi Ngôn, trong mắt hưng phấn nói: “Anh nước chanh, lần đầu tiên em tới công ty anh a.”

Trình Chi Ngôn cúi đầu, cười đưa tay nhẹ nhàng vuốt một cái trên cái mũi nhỏ của cô nói: “Vừa mới khai trương công ty, phương tiện còn có vẻ đơn sơ, đi vào không cần cười nhạo anh.”

“Sẽ không sẽ không, emm sùng bái anh cũng không kịp rồi.” Tiểu Thỏ cười đến đôi mắt đều đã híp thành một đường nhỏ.

Đinh Tiểu Nhiễm liền đứng ở chỗ không xa hai người bọn họ, hai tay ôm ngực thờ ơ nhìn bọn họ, khinh thường hừ một tiếng.

Ôm đi ôm đi, ôm ấp đi ôm ấp đi, hiện tại càng là hạnh phúc, thời gian dài lại càng chán ghét lợi hại.

Hừ, cô cũng không tin trên thế giới này lại có mèo nào không trộm thịt.

“Đi thôi.” Trình Chi Ngôn trở tay cầm tay Tiểu Thỏ, nắm tay cô hướng tới trong tòa nhà đi đến.

Đinh Tiểu Nhiễm nhìn hai người bọn họ, trợn trừng mắt, dẫm xuống giày cao gót 12 centimeter “Rầu rĩ cạch” đi theo ở phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phúc Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 779

Chương 781. Anh ôn nhu nhất

Editor: Quỳnh Nguyễn

Công ty Trình Chi Ngôn thuê tầng mười một, một tầng đều là thuộc bọn họ.

Từ thang máy ra ngoài, đi phía trái hai bước chính là sân khấu trước công ty bọn họ, bình thường Đinh Tiểu Nhiễm chính là ngồi ở chỗ này làm việc.

Lại đi vào trong, đó là văn phòng lớn, hai mươi mấy cái bàn làm việc tự động sắp xếp, trên tường văn phòng treo một chút tranh chữ danh ngôn danh nhân, phía trước mỗi một cái bàn công tác đều đã đặt một thân cây hình bồn hoa, mặc dù trang hoàng không phải đặc biệt trắng lẹ, nhưng là vừa đi vào tới cũng có một loại cảm giác sinh khí dạt dào.

Trong mắt Tiểu Thỏ tò mò đánh giá văn phòng bọn họ.

Lúc này đã là tám giờ hơn buổi tối, đèn trên nóc văn phòng phát ra ánh sáng sáng ngời, Kỷ Lâm Khải, Vương Thuốc, Trương Vũ Phi bọn họ đang ở trước máy tính vui đùa làm, bên cạnh còn có mấy người lần trước cùng nhau ăn cơm, Tiểu Thỏ nghiêng đầu nghĩ nghĩ, rốt cục nhớ tới mấy người kia là Lý Tường, Ngô Hướng Thiên còn có Cao Viễn.

Trong văn phòng lớn như vậy sáu người bọn họ ngồi, mặt khác còn có hơn mười cái bàn không ở nơi đó, nghĩ đến là công ty chờ tuyển người cho người mới ngồi.

Thấy Trình Chi Ngôn đến đây, Kỷ Lâm Khải từ máy tính trước mặt ngẩng đầu lên, về mặt nghi hoặc nhìn anh nói: “Lão Đại, sao anh lại tới nữa, không phải nói đã tan tằm sao.”

“Đến xem.” Ánh mắt Trình Chi Ngôn nhàn nhạt đảo qua trên người Lý Tường, sau đó cầm thất lưng trong tay để trên bàn gần kia nói: “Tới đây ăn một chút gì đi.”

Một cỗ hương vị gà chiên nhất thời tràn ngập trong không khí văn phòng.

Kỷ Lâm Khải là người thứ nhất đứng lên, hướng tới phương hướng Trình Chi Ngôn đánh tới, hai tay mở túi ni lông, lấy ra chân gà liền từng ngậm từng ngậm bắt đầu ăn.

Mấy người khác ngồi ở trước mặt máy tính cũng lao đảo đi tới, tùy tiện chọn mấy thứ bắt đầu ăn.

“Lão Đại, phía bên tôi cơ cấu đã sai không nhiều lắm, Vương Chiêu Quân cùng Trương Phi bên kia cũng cơ bản đều đã tốt, liền chờ Lý Tường bên kia cơ cấu tốt, chúng ta là có thể thí nghiệm rồi.” Kỷ Lâm Khải vừa ăn cánh gà chiên, vừa hướng tới Trình Chi Ngôn gật gù đắc ý nói.

“A.... . . Vậy Lý Tường bên kia như thế nào?” Ánh mắt Trình Chi Ngôn thâm trầm hướng tới Lý Tường nhìn thoáng qua.

“Tôi.... Cố gắng....” Lý Tường cầm khoai môn thơm mát trong tay, có chút chột dạ nhìn Trình Chi Ngôn một cái, sau đó liền lập tức cúi đầu.

“Một lát tôi đi xem một phen.” Trình Chi Ngôn liếc mắt nhìn anh ta, sau đó lại hướng tới vài người xung quanh nhàn nhạt nói một tiếng: “Các cậu ăn trước.”

Sau đó liền dẫn Tiểu Thỏ hướng tới gian phòng làm việc tận cùng bên trong đi tới.

Đình Tiểu Nhiễm đứng ở một bên, nhìn bộ dáng mấy cái đại nam nhân kia vây quanh bàn công tác gặm chân gà, nhin không được hung hăng chà chà chân.

Vốn còn muốn có thể đi theo Trình Chi Ngôn tới công ty, thuận tiện gia tăng một chút cơ hội, không nghĩ tới, đám người này. . . Thật sự là ghê tởm rồi ! !

“Tiểu Đình, cô sao đứng ở nơi đó không ăn a? ?” Ngô Hường Thiên nhìn Đình Tiểu Nhiễm đứng cách bọn họ cách đó không xa, để gọi hỏi một câu.

“Không ăn, giảm béo!” Đình Tiểu Nhiễm tức giận liếc anh ta một cái.

“Tiểu Đình, cô đều đã gầy như vậy, còn giảm béo cái gì a.” Lão Kỷ vừa gặm cánh gà chiên vừa hướng tới Đình Tiểu Nhiễm gật gù đắc ý nói: “Cô xem tôi đều đã béo như vậy còn không phải cố gắng ăn, hơn nữa, người này a, không ăn no rồi, thế nào có khí lực đi giảm béo a! !”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 780

Chương 782. Anh ôn nhu nhất 2

Editor: Quỳnh Nguyễn

Đình Tiểu Nhiễm trừng mắt nhìn Kỷ Lâm Khải một cái, tức giận nói: “Ăn ăn ăn, tôi ăn vào béo như anh vậy, tôi sống còn có cái ý tứ gì? Hừ! !”

Nói xong câu đó cô xoay người liền hướng tới chỗ cửa lớn văn phòng đi đến.

“Ài, Tiểu Đình, cô đi đâu vậy a? ?” Kỷ Lâm Khải trái lại không ngại ngữ khí cô nói chuyện, chỉ là mắt thấy cô muốn đi ra bên ngoài, liền nhin không được hô cô một tiếng.

“Về nhà! !” Đình Tiểu Nhiễm cũng không quay đầu lại bỏ lại hai chữ này, liền đi ra ngoài.

Về nhà sao. . . Hung như thế làm gì. . .

Kỷ Lâm Khải đưa tay sờ sờ cái mũi của mình, phần nộ nhìn bóng lưng cô.

“Hắc, tôi nói lão Kỷ, cậu sẽ không là coi trọng Tiểu Đình chứ??” Vương Thước đứng ở bên cạnh Kỷ Lâm Khai, nhìn một màn phát sinh vừa rồi kia, trầm mặc chốc lát, cuối cùng nhin không được đưa tay vỗ bả vai Kỷ Lâm Khai nháy mắt ra hiệu hỏi han.

“Nói loạn cái gì, tôi không phải là lòng tốt quan tâm cô vài câu sao? ” Kỷ Lâm Khải trừng mắt nhìn Vương Thuốc một cái, vẻ mặt trên mặt có chút không được tự nhiên.

“A... . Bất quá nói đi nói lại, Tiểu Đình hôm nay ăn mặc rất xinh đẹp a. . .” Vương Thuốc nhìn Đình Tiểu Nhiễm vừa rồi đi ra cánh cửa kia, chắc lưỡi, cảm khái nói.

“Người ta ăn mặc có xinh đẹp hay không, mặc mớ gì đến cậu.” Kỷ Lâm Khải liếc Vương Thuốc một cái, tiếp tục cúi đầu gặm chân gà.

“Nói cũng đúng.” Vương Thuốc gật gật đầu, nhìn không được giận dữ nói: “Mẫu chốt là trong mắt Đình Tiểu Nhiễm chỉ có một người lão Đại chúng ta, ai, đáng tiếc lão Đại đã có chị dâu, cậu nói Tiểu Đình biết rõ rành rành lão Đại có bạn gái, vì sao lại vẫn theo đuổi không bỏ như vậy, sao cô sẽ không đưa ánh mắt mở rộng một chút, nhìn xem chúng ta này, sáu người thanh niên lớn tuổi chưa kết hôn, người nào không phải phụ nam đang hoàng, cậu nói cô sao ngay cả một người đều đã chường mắt a? ”

“Tôi làm sao mà biết, cậu đi hỏi Tiểu Đình a.” Kỷ Lâm Khai vẻ mặt không nói gì nhìn anh, tròn trĩnh mắt.

“Ai . .” Vương Thuốc lại là thở dài một hơi, cúi đầu tiếp tục ăn.

Bên này Trình Chi Ngôn mang theo Tiêu Thỏ vào văn phòng tận cùng bên trong của anh, trực tiếp đóng cửa lại rồi.

Tiểu Thỏ chớp chớp mắt, nhìn văn phòng Trình Chi Ngôn.

Sàn nhà là gỗ hồ đào, trên tường văn phòng treo một bức tranh non sông, trên bàn công tác cũng gỗ hồ đào, đặt một máy tính, văn kiện xung quanh tự động đặt, bên trái kia là một xấp, bên phải kia là một xấp sắp xếp tốt, Tiêu Thò nghĩ nghĩ, phỏng chừng vừa là ở lại bên kia là chỗ ngủ.

Trên bàn công tác Trình Chi Ngôn không có gì dư thừa ngoại trừ máy tính chính là văn kiện.

Mà bên cạnh bàn công tác của anh cũng đặt một chậu cây hình tròn.

Bên cạnh cửa sổ sát đất là đường ngựa xe như nước (đông nghịt), đèn đường trên đường mờ nhạt giống như từng khóa rơi xuống đất, dọc theo đường cái uốn lượn kéo dài đến chỗ rất xa, trên đường cái, tay phải là hàng loạt chiếc xe màu đỏ, bên tay trái là hàng loạt đèn màu vàng, hai loại màu sắc đan vào thành điểm sáng di chuyển, ở trên đường rong ruổi.

Tiểu Thỏ đánh giá một vòng, quay đầu lại nhìn Trình Chi Ngôn cười hì hì nói: “Anh nước chanh, đây là văn phòng của anh a.”

“Uh m.” Trình Chi Ngôn gật gật đầu, từ trong ngăn tủ cầm một cái ly thủy tinh trong suốt tới, đi đến bên cạnh bình nước rót một chén nước cho Tiểu Thỏ, sau đó đưa tới trong tay cô nói: “Uống nước đi.”

“Cảm ơn anh nước chanh! !”

Bạn đang đọc truyện *Tiểu Thanh Mai Ngốc Nghếch: Trúc Mã Yêu Nghiệt Quá Phức Hắc* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.